

LITURGIA ORELOR

© 2004 Editura SAPIENTIA
ISBN general: 973-8474-29-9
ISBN pentru acest volum: 973-8474-23-X

O F I C I U L D I V I N

REÎNNOIT DUPĂ NORMA DECRETULOR
CONCILIULUI ECUMENIC AL II-LEA DIN
VATICAN ȘI PROMULGAT DE CĂTRE
PAPA PAUL AL VI-LEA

LITURGIA ORELOR

DUPĂ RITUL ROMAN

IV

TIMPUL DE PESTE AN
SĂPTĂMÂNILE XVIII-XXXIV

Sapientia
Iași - 2004

Decretul Conferinței Episcopale Române.	7
Decretul Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor	8
Decretul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, 11 aprilie 1971	9
Decretul Congregației pentru Cultul Divin, 7 aprilie 1985	10
Tabelul zilelor liturgice.	13
Calendarul roman general.	19
Propriul timpului.	31
Normele Liturgiei orelor.	533
Psaltirea împărțită pe patru săptămâni	565
Completoriul	1113
Psalmodia complementară	1131
Propriul sfinților	1139
Oficii comune mai multor sărbători sau sfinți .	1511
Oficiul pentru morți	1799
Anexă	1837

CONFERINȚA EPISCOPALĂ ROMÂNĂ

Prot. nr. 107 / 03.09.2004

Această ediție în limba română a volumului al patrulea din *Liturgia orelor* (Timpul de peste an, de la Săptămâna a XVIII-a până la Săptămâna a XXXIV-a precum și Propriul sfinților de la 1 august până la 30 noiembrie, împreună cu Comunalul, așa cum este prezentat în acest volum) a fost aprobată de Conferința Episcopală Română și a primit autorizarea din partea Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor, cu decretul nr. 391/04/L din 14 iulie 2004.

Concordat cum originali.

✠ IOAN ROBU

Arhiepiscop Mitropolit de București
Vicepreședintele Conferinței Episcopale Române

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. 391/04/L

ROMANLÆ

Instante Excellentissimo Domino Ioanne Robu, Archiepiscopo Bucurestiensi, Præside Conferentiae Episcoporum Romaniae, litteris die 18 februarii 2004 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, textum lingua romana exaratum Liturgiae Horarum pro Tempore per Annum: Hebdomadae XVIII-XXXIV (vol. IV) prout in adiecto exstat exemplari, perlibenter confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum die 14 iulii 2004.

FRANCISCUS Card. ARINZE
Præfectus

D-nus MARIUS MARINI
Subsecretarius

SFÂNȚA CONGREGAȚIE PENTRU CULTUL DIVIN

Prot. nr. 1000/71

DECRET

Prin Liturgia orelor pe care a obișnuit, potrivit tradiției celei mai vechi, să o celebreze în diferite momente ale zilei, Biserica îndeplinește porunca Domnului de a se ruga fără încetare și, totodată, aduce laudă lui Dumnezeu Tatăl și mijlocește pentru mântuirea lumii.

De aceea, Conciliul al II-lea din Vatican, cu adânc respect față de rugăciunea tradițională a Bisericii, dorind să o aducă la zi, s-a îngrijit cu multă atenție să procedeze la reformarea ei în modul cel mai potrivit pentru ca preoții și alți membri ai Bisericii să o poată spune mai bine și corespunzător în condițiile vieții de astăzi (cf. Constituția despre liturgie, *Sacrosanctum concilium*, nr. 84).

Ajungând acum la sfârșit munca de reformare, și fiind aprobată de papa Paul al VI-lea prin constituția apostolică *Laudis canticum* la data de 1 noiembrie 1970, această Sfântă Congregație pentru Cultul Divin publică, în limba latină, cartea Liturgiei orelor după ritul roman și declară tipică prezenta ediție.

Se abrogă orice normă contrară.

Dat la sediul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, la data de 11 aprilie 1971, duminica Paștelui, „in Resurrectione Domini”.

ARTURUS Card. TABERA

Prefect

A. BUGNINI

Secretar

CONGREGAȚIA PENTRU CULTUL DIVIN

Prot. nr. 1814/84

DECRET

Liturgia orelor, reformată din dispoziția preasfântului Conciliu Ecumenic al II-lea din Vatican în anul 1971, întrucât este rugăciunea Bisericii care, prin laude, mulțumiri și rugăciuni sfințește întregul curs al orelor zilei, ca și întreaga activitate umană (cf. Normele generale privind Liturgia orelor, nr. 2 și 11), cere ca bogățiile spirituale care îi sunt proprii să fie aprofundate mai mult printr-o înțelegere dinăuntru a textelor care se folosesc, conform tradiției, în rugăciunea comună a Bisericii de rit roman.

Pentru a atinge mai ușor acest scop, ediția tipică a doua a Liturgiei orelor, care apare după paisprezece ani, are drept particularitate introducerea textului din Noua Vulgata a ediției Sfintei Scripturi, care potrivit normei constituției apostolice a Suveranului Pontif Ioan Paul al II-lea *Scripturarum thesaurus*, dată la 25 aprilie 1979, în mod obligatoriu înlocuiește acum textul traducerii Vulgatei folosit mai înainte.

În cele ce urmează sunt descrise foarte pe scurt particularitățile ediției prezente.

1. Traducerea Noului Vulgate este folosită pentru lecturile biblice de la Oficiul lecturilor și Vigilii; de asemenea, pentru lecturile scurte de la Laude, Vespere, Ora a treia, Ora a șasea, Ora a noua și Completoriu, precum și pentru toate cântările din Vechiul și Noul Testament.

2. Câteva texte biblice care sunt indicate în ediția precedentă, dar lipsesc în traducerea Noului Vulgate sau

în aceasta din urmă capătă o nouă semnificație, astfel încât apar mai puțin potrivite cu scopul pentru care au fost selectate, nu se mai găsesc, și în locul lor sunt puse texte mai potrivite.

3. Textul psalmilor, revizuit în ediția Noii Vulgate, este preluat ca atare în această ediție a Liturgiei orelor.

4. Responsoriile de la Oficiul lecturilor au fost revizuite potrivit cu textul Noii Vulgate, în afară, eventual, de cazul special când un motiv impus de compunere, tradiție, de melodia muzicală sau de caracterul liturgic a exclus schimbarea textului.

5. Unele antifone la *Benedictus* și la *Magnificat*, în general în duminici și solemnități, au fost introduse așa cum se găsesc ele în evanghelia din care au fost luate.

6. Redactarea imnurilor se face după o finisare realizată cu mare grijă.

7. La lecturile biblice mai lungi, la psalmi și la cântările atât din Vechiul, cât și din Noul Testament, fiecare verset este prevăzut cu număr propriu, după cum e indicat peste tot în cărțile Scripturii.

8. În ediția de față, psalmii sunt notați cu două numere. În primul rând, este indicat numărul pe care l-au avut în traducerea greacă, numită Septuaginta și în traducerea veche a Vulgatei, pe care l-au folosit sfinții părinți și a fost transmis întotdeauna de liturgie. Iar în al doilea rând, este adăugat, în paranteze, numărul diferit pe care îl au în textul ebraic și adesea e folosit în zilele noastre în ediții și în lucrări.

9. În anexă au fost adăugate alte texte, mai exact formule ale binecuvântării solemne și ale actului penitențial luate din Liturghierul roman.

Notele indicate mai sus, ca și celelalte modificări de mai mică importanță care au fost introduse, au drept scop în continuare acea înțelegere plăcută și rodnică a legăturilor ce există între celebrarea Liturgiei orelor și

celebrarea euharistică, precum și pe cele care sunt între acestea și anul liturgic, care „se bucură de o forță și o eficacitate sacramentală specială datorită faptului că este însuși Cristos, cel care în misterele sale, sau ale sfinților, mai ales cel al Mamei sale, în comemorări obligatorii, străbate drumul îndurării sale, astfel încât credincioșii nu comemorează sau meditează doar misterele mântuirii, ci vin în contact cu ele, se împărtășesc din ele și trăiesc din ele” (*Ceremonialul episcopilor*, nr. 231).

Suveranul Pontif Ioan Paul al II-lea a aprobat cu autoritatea sa apostolică această a doua ediție a Liturgiei orelor, iar Congregația pentru Cultul Divin o promulgă acum și o declară tipică. Prin urmare, această ediție, pregătită în limba latină, va intra în vigoare de îndată ce va apărea. Edițiile în limbile poporului, pregătite în conformitate cu ediția a doua tipică, vor intra în vigoare din ziua pe care o va stabili fiecare conferință episcopală.

Se abrogă orice dispoziție contrară.

Dat la sediul Congregației pentru Cultul Divin în ziua de 7 aprilie 1985, duminica Paștelui, „in Resurrectione Domini”.

✠ AUGUSTINUS MAYER

Arhiep. tit. Satrianensis

Pro-Prefect

✠ VERGILIUS NOË

Arhiep. tit. Vancariensis

Secretar

TABELUL ZILELOR LITURGICE

extras din Normele universale privind anul liturgic și calendarul, nr. 59-61

Prioritatea între zilele liturgice, în ceea ce privește celebrarea lor, este reglementată numai de tabelul următor.

I

1. *Triduum*-ul pascal al Pătimirii și Învierii Domnului.
2. Nașterea Domnului, Epifania, Înălțarea și Rusaliile.
Duminicile Adventului, ale Postului Mare și ale Paștelui.
Miercurea Cenușii.
Feriile Săptămânii Sfinte, de luni până joi inclusiv.
Zilele din octava Paștelui.
3. Solemnitățile Domnului, ale sfintei Fecioare Maria și ale sfinților care sunt înscrise în calendarul general.
Comemorarea tuturor credincioșilor răposați.
4. Solemnitățile proprii, și anume:
 - a) Solemnitatea patronului principal al locului sau localității.
 - b) Solemnitatea sfințirii și aniversării sfințirii bisericii proprii.
 - c) Solemnitatea titlului bisericii proprii.
 - d) Solemnitatea titlului, fondatorului sau a patronului principal al ordinului sau congregației.

II

- 5.** Sărbătorile Domnului care sunt înscrise în calendarul general.
- 6.** Duminicile din timpul Crăciunului și duminicile de peste an.
- 7.** Sărbătorile fericitei Fecioare Maria și ale sfinților, înscrise în calendarul general.
- 8.** Sărbătorile proprii, și anume:
 - a) Sărbătoarea patronului principal al diecezei.
 - b) Sărbătoarea aniversării sfințirii bisericii catedrale.
 - c) Sărbătoarea patronului principal al regiunii, al provinciei, al națiunii sau al unui teritoriu mai întins.
 - d) Sărbătoarea titlului, a fondatorului, a patronului principal al unui ordin, al unei congregații sau provincii călugărești, cu excepția celor prescrise la nr. 4.
 - e) Alte sărbători proprii fiecărei biserici.
 - f) Alte sărbători înscrise în calendarul unei dieceze ori al unui ordin sau al unei congregații.
- 9.** Feriile Adventului dintre 17 și 24 decembrie inclusiv.
Zilele din octava Crăciunului.
Zilele din Postul Mare.

III

- 10.** Comemorările obligatorii din calendarul general.
- 11.** Comemorările obligatorii proprii, și anume:
 - a) Comemorările patronului secundar al locului, al diecezei, al regiunii sau provinciei călugărești.

b) Alte comemorări obligatorii înscrise în calendarul diecezei, al ordinului sau al congregației.

12. Comemorările facultative care, în modul descris în principiile și normele pentru Liturghie și pentru Liturgia orelor, se pot ține și în zilele de la nr. 9.

În același fel pot fi celebrate drept comemorări facultative comemorările obligatorii care cad în mod accidental în feriile Postului Mare.

13. Feriile Adventului până la 16 decembrie inclusiv.

Feriile timpului Crăciunului din ziua de 2 ianuarie până sâmbătă după Epifanie.

Feriile timpului pascal de luni după octava Paștelui până sâmbătă înainte de Rusalii inclusiv.

Feriile de peste an.

OBLIGATIVITATE ȘI PRIORITYATE PRIVIND CELEBRĂRILE

Dacă în aceeași zi cad mai multe celebrări, se face aceea care are un rang superior în tabelul zilelor liturgice. Totuși, o solemnitate peste care se suprapune o zi liturgică ce se bucură de precedență se va transfera în proxima zi în care nu cade nici una din celebrările înscrise la nr. 1-8 în tabelul de precedență, respectându-se și cele stabilite în normele privind anul liturgic, la nr. 5. Celelalte celebrări se omit în acel an.

Dacă în aceeași zi trebuie celebrate Vesperele Oficiului curent și primele Vespere ale zilei următoare, prevalează Vesperele celebrării care are un rang superior în tabelul zilelor liturgice; în caz de paritate, se celebrează Vesperele zilei curente.

TABELUL

Anul Domnului	Litera dum.	Ciclul duminical	Ciclul ferial	Miercurea Cenușii	Paștele	Înălțarea Domnului	
2004	d, c	C-A	II	25 feb	11 apr	20 mai	
2005	b	A-B	I	9 feb	27 mar	5 mai	
2006	A	B-C	II	1 mar	16 apr	25 mai	
2007	g	C-A	I	21 feb	8 apr	17 mai	
2008	f, e	A-B	II	6 feb	23 mar	1 mai	
2009	d	B-C	I	25 feb	12 apr	21 mai	
2010	c	C-A	II	17 feb	4 apr	13 mai	
2011	b	A-B	I	9 mar	24 apr	2 iun	
2012	A, g	B-C	II	22 feb	8 apr	17 mai	
2013	f	C-A	I	13 feb	31 mar	9 mai	
2014	e	A-B	II	12 feb	30 mar	8 mai	
2015	d	B-C	I	18 feb	5 apr	14 mai	
2016	c, b	C-A	II	10 feb	27 mar	5 mai	
2017	A	A-B	I	1 mar	16 apr	25 mai	
2018	g	B-C	II	14 feb	1 apr	10 mai	
2019	f	C-A	I	6 mar	21 apr	30 mai	

CELEBRĂRILOR MOBILE

	Rusaliile	Săptămânile de peste an				Duminica I din Advent
		înainte de Postul Mare		după Timpul Pascal		
		Până la ziua	săpt.	Din ziua	săpt.	
	30 mai 15 mai 4 iun 27 mai	24 feb 8 feb 28 feb 20 feb	7 5 8 7	31 mai 16 mai 5 iun 28 mai	9 7 9 8	28 nov 27 nov 3 dec 2 dec
	11 mai 31 mai 23 mai 12 iun	5 feb 24 feb 16 feb 8 mar	4 7 6 9	12 mai 1 iun 24 mai 13 iun	6 9 8 11	30 nov 29 nov 28 nov 27 nov
	27 mai 19 mai 18 mai 24 mai	21 feb 12 feb 11 feb 17 feb	7 5 5 6	28 mai 20 mai 19 mai 25 mai	8 7 7 8	2 dec 1 dec 30 nov 29 nov
	15 mai 4 iun 20 mai 9 iun	9 feb 28 feb 13 feb 5 mar	5 8 6 8	16 mai 5 iun 21 mai 10 iun	7 9 7 10	27 nov 3 dec 2 dec 1 dec

LITERA DUMINICII

Fiecare zi a anului are una din literele **A, b, c, d, e, f, g**, care indică cele șapte zile ale săptămânii (cf. Calendarul roman general, 19-30, col. I). Dintre aceste litere, se numește literă duminicală aceea care indică ziua de duminică pe tot parcursul anului.

De exemplu, anul 2005 are litera duminicii **b** (cf. Tabelul celebrărilor mobile, 16-17, col. a II-a); toate zilele cărora le corespunde această literă sunt duminici: 2, 9, 16 ianuarie ș.a.m.d.

Anii bisecți au două litere ale duminicii, dintre care prima arată zilele de duminică de la începutul anului până la ziua de 24 februarie, iar a doua, de la 25 februarie până la sfârșitul anului: zilele de 24 și 25 februarie după modul latin de a numi zilele erau amândouă desemnate cu: *sexto calendas martii* și în anii bisecți sunt notate amândouă cu litera **f**.

De exemplu, anul 2004 are două litere ale duminicii: **d** și **c**. Litera **d** arată zilele de duminică până pe 24 februarie: 4, 11, 18 ianuarie... 22 februarie. Apoi litera **d** se schimbă cu cea precedentă, **c**, care arată zilele de duminică începând cu 29 februarie, 7, 14, 21 martie ș.a.m.d.

LITERA CICLULUI DUMINICAL

În tabelul celebrărilor mobile (cf. col. III) se pune litera ciclului lecturilor biblice pentru duminici și sărbători pentru a indica antifona care se folosește la *Benedictus* și la *Magnificat*.

Prima literă se referă la anul civil; de exemplu, pentru anul 2004 avem litera C; a doua literă se referă la anul liturgic, care începe cu prima duminică din Advent; spre exemplu, pentru anul 2004, începând cu 28 noiembrie, litera A.

CALENDARUL ROMAN GENERAL

IANUARIE

A	Cal.	1	În octava Nașterii Domnului: SOLEMNITATEA SFINTEI MARIA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU	Solemnitate
b	IV	2	Ss. Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, ep. înv.	Comemorare
c	III	3	Sf. <i>Nume al lui Isus*</i>	
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	EPIFANIA DOMNULUI	Solemnitate
g	VII	7	Sf. <i>Raymund de Penyafort, pr.</i>	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	Sf. <i>Ilariu, ep. înv.</i>	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	Sf. Anton, abate	Comemorare
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	Sf. <i>Fabian, pp. m.</i> <i>Sf. Sebastian, m.</i>	
g	XII	21	Sf. Agneza, fc. m.	Comemorare
A	XI	22	Sf. <i>Vincentiu, diacon m.</i>	
b	X	23		
c	IX	24	Sf. Francisc de Sales, ep. înv.	Comemorare
d	VIII	25	CONVERTIREA SF. PAUL, AP.	Sărbătoare
e	VII	26	Ss. Timotei și Tit, ep.	Comemorare
f	VI	27	Sf. <i>Angela Merici, fc.</i>	
g	V	28	Sf. Toma de Aquino, pr. înv.	Comemorare
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	Sf. Ioan Bosco, pr.	Comemorare
	Prima dum. după Epifanie:		BOTEZUL DOMNULUI	Sărbătoare

* Când nu este notat gradul sărbătorii, este comemorare facultativă.

FEBRUARIE

d	Cal.	1	
e	IV	2	ÎNȚĂMPINAREA DOMNULUI
f	III	3	Sf. Blaziu, ep. m. Sf. Oscar, ep.
g	Prid.	4	
A	Non.	5	Sf. Agata, fc. m.
b	VIII	6	Ss. Paul Miki și îns., m.
c	VII	7	
d	VI	8	Sf. Ieronim Emiliani Sf. Iosefina Bakhita, fc.
e	V	9	
f	IV	10	Sf. Scolastica, fc.
g	III	11	Sf. Fecioară Maria de la Lourdes
A	Prid.	12	
b	Idib.	13	
c	XVI	14	Ss. CIRIL, CĂLUG. ȘI METODIU, EP., PATRONI AI EUROPEI
d	XV	15	
e	XIV	16	
f	XIII	17	Ss. Întemeietori ai Societății „Slujitorii Sf. Fecioare Maria”
g	XII	18	
A	XI	19	
b	X	20	
c	IX	21	Sf. Petru Damian, ep. înv.
d	VIII	22	CATEDRA SF. APOSTOL PETRU
e	VII	23	Sf. Policarp, ep. m.
f	VI	24	
g	V	25	
A	IV	26	
b	III	27	
c	Prid.	28	
d		29	

Sărbătoare

Comemorare
Comemorare

Comemorare

Sărbătoare

Sărbătoare
Comemorare

MARTIE

d	Cal.	1	
e	VI	2	
f	V	3	
g	IV	4	Sf. Cazimir, rege
A	III	5	
b	Prid.	6	
c	Non.	7	Ss. Perpetua și Felicitas, m.
d	VIII	8	Sf. Ioan al lui Dumnezeu, călug.
e	VII	9	Sf. Francisca Romana, călug.
f	VI	10	
g	V	11	
A	IV	12	
b	III	13	
c	Prid.	14	
d	Idib.	15	
e	XVII	16	
f	XVI	17	Sf. Patriciu, ep.
g	XV	18	Sf. Ciril de Ierusalim, ep. înv.
A	XIV	19	SF. IOSIF, SOȚUL SF. FECIOARE MARIA
b	XIII	20	
c	XII	21	
d	XI	22	
e	X	23	Sf. Turibiu de Mongrovejo, ep.
f	IX	24	
g	VIII	25	BUNA-VESTIRE
A	VII	26	
b	VI	27	
c	V	28	
d	IV	29	
e	III	30	
f	Prid.	31	

Comemorare

Comemorare

Solemnitate

Solemnitate

APRILIE

g	Cal.	1	
A	IV	2	Sf. Francisc de Paola, pustnic
b	III	3	
c	Prid.	4	Sf. Isidor, ep. înv.
d	Non.	5	Sf. Vincentțiu Ferrer, pr.
e	VIII	6	
f	VII	7	Sf. Ioan Baptist de La Salle, pr.
g	VI	8	Comemorare
A	V	9	
b	IV	10	
c	III	11	Sf. Stanislau, ep. m.
d	Prid.	12	Comemorare
e	Idib.	13	Sf. Martin I, pp. m.
f	XVIII	14	
g	XVII	15	
A	XVI	16	
b	XV	17	
c	XIV	18	
d	XIII	19	
e	XII	20	
f	XI	21	Sf. Anselm, ep. înv.
g	X	22	
A	IX	23	Sf. Gheorghe, m. Sf. Adalbert, ep. m.
b	VIII	24	Sf. Fidel din Sigmaringen, pr. m.
c	VII	25	Sf. MARCU, EV.
d	VI	26	Sărbătoare
e	V	27	
f	IV	28	Sf. Petru Chanel, pr. m. Sf. Ludovic Maria Grignion de Montfort, pr.
g	III	29	Sf. ECATERINA DIN SIENA, FC. ÎNV., PATROANĂ A EUROPEI
A	Prid.	30	Sf. Pius al V-lea, pp.
			Sărbătoare

MAI

b	Cal.	1	<i>Sf. Iosif Muncitorul</i>	
c	VI	2	Sf. Atanasiu, ep. înv.	Comemorare Sărbătoare
d	V	3	Ss. FILIP ȘI IACOB, AP.	
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	Ss. <i>Nereu și Ahile, m.</i> <i>Sf. Pancrațiu, m.</i>	
g	III	13	<i>Sf. Fecioară Maria de la Fatima</i>	Sărbătoare
A	Prid.	14	SF. MATIA, AP.	
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	<i>Sf. Ioan I, pp. m.</i>	
f	XIV	19		
g	XIII	20	<i>Sf. Bernardin din Siena, pr.</i>	
A	XII	21	Ss. <i>Cristofor Magallanes, pr. și îns. m.</i>	
b	XI	22	<i>Sf. Rita din Cascia, călug.</i>	
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	<i>Sf. Beda Venerabilul, pr. înv.</i> <i>Sf. Grigore al VII-lea, pp.</i> <i>Sf. Maria Magdalena de' Pazzi, fc.</i>	Comemorare
f	VII	26	Sf. Filip Neri, pr.	
g	VI	27	<i>Sf. Augustin de Canterbury, ep.</i>	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	VIZITA SF. FECIOARE MARIA	Sărbătoare
	Dum. I după Rusalii:		PREASFÂNTA TREIME	Solemnitate
	Joi după dum. Preasfintei Treimi:		TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI	Solemnitate

IUNIE

e	Cal.	1 Sf. Iustin, m.	Comemorare
f	IV	2 Ss. <i>Marcelin și Petru</i> , m.	
g	III	3 Ss. Carol Lwanga și îns., m.	Comemorare
A	Prid.	4	
b	Non.	5 Sf. Bonifaciu, ep. m.	Comemorare
c	VIII	6 Sf. <i>Norbert</i> , ep.	
d	VII	7	
e	VI	8	
f	V	9 Sf. <i>Efrem</i> , diacon înv.	
g	IV	10	
A	III	11 Sf. Barnaba, ap.	Comemorare
b	Prid.	12	
c	Idib.	13 Sf. Anton de Padova, pr. înv.	Comemorare
d	XVIII	14	
e	XVII	15	
f	XVI	16	
g	XV	17	
A	XIV	18	
b	XIII	19 Sf. <i>Romuald</i> , abate	
c	XII	20	
d	XI	21 Sf. Alois de Gonzaga, călug.	Comemorare
e	X	22 Sf. <i>Paulin de Nola</i> , ep. <i>Ss. Ioan Fisher</i> , ep. m. și <i>Thomas Morus</i> , m.	
f	IX	23	
g	VIII	24 NAȘTEREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL	Solemnitate
A	VII	25	
b	VI	26	
c	V	27 Sf. <i>Ciril de Alexandria</i> , ep. înv.	
d	IV	28 Sf. Irineu, ep. m.	Comemorare
e	III	29 SS. PETRU ȘI PAUL, AP.	Solemnitate
f	Prid.	30 <i>Primii Sfinți Martiri din Roma</i>	
Vineri după dum. a II-a după Rusalii: PREASFÂNTA INIMĂ A LUI ISUS			Solemnitate
Sâmbătă după dum. a II-a după Rusalii: Inima Neprihănită a Mariei			Comemorare

IULIE

g	Cal.	1	
A	VI	2	
b	V	3 Sf. TOMA, AP.	Sărbătoare
c	IV	4 Sf. <i>Elisabeta a Portugaliei</i>	
d	III	5 Sf. <i>Anton Maria Zaccaria, pr.</i>	
e	Prid.	6 Sf. <i>Maria Goretti, fc. m.</i>	
f	Non.	7	
g	VIII	8	
A	VII	9 Ss. <i>Augustin Zhao Rong, pr. și îns. m.</i>	
b	VI	10	
c	V	11 Sf. BENEDICT, ABATE, PATRON AL EUROPEI	Sărbătoare
d	IV	12	
e	III	13 Sf. <i>Henric, împărat</i>	
f	Prid.	14 Sf. <i>Camil de Lellis, pr.</i>	
g	Idib.	15 Sf. <i>Bonaventura, ep. înv.</i>	Comemorare
A	XVII	16 Sf. <i>Fecioară Maria de pe muntele Carmel</i>	
b	XVI	17	
c	XV	18	
d	XIV	19	
e	XIII	20 Sf. <i>Apolinar, ep. m.</i>	
f	XII	21 Sf. <i>Laurențiu din Brindisi, pr. înv.</i>	
g	XI	22 Sf. <i>Maria Magdalena</i>	Comemorare
A	X	23 Sf. BRIGITTA, CĂLUG., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
b	IX	24 Sf. <i>Sharbel Makhluf, pr.</i>	
c	VIII	25 Sf. IACOB, AP.	Sărbătoare
d	VII	26 Ss. <i>Ioachim și Ana, părinții Sf. Fecioare Maria</i>	Comemorare
e	VI	27	
f	V	28	
g	IV	29 Sf. <i>Marta</i>	Comemorare
A	III	30 Sf. <i>Petru Crisologul, ep. înv.</i>	
b	Prid.	31 Sf. <i>Ignațiu de Loyola, pr.</i>	Comemorare

AUGUST

c	Cal.	1 Sf. Alfons Maria de Liguori, ep. înv.	Comemorare
d	IV	2 Sf. Eusebiu de Vercelli, ep. Sf. Petru Iulian Eymard, pr.	
e	III	3	
f	Prid.	4 Sf. Ioan Maria Vianney, pr.	Comemorare
g	Non.	5 Sfințirea bazilicii „Sf. Maria cea Mare” din Roma	
A	VIII	6 SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI NOSTRU ISUS CRISTOS	Sărbătoare
b	VII	7 Ss. Sixt al II-lea, pp. și îns., m. Sf. Caietan, pr.	
c	VI	8 Sf. Dominic, pr.	Comemorare
d	V	9 SF. TEREZA BENEDICTA A CRUCII (EDITH STEIN), FC. M., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
e	IV	10 SF. LAURENȚIU, DIACON M.	Sărbătoare
f	III	11 Sf. Clara, fc.	Comemorare
g	Prid.	12 Sf. Ioana Francisca de Chantal, călug.	
A	Idib.	13 Ss. Ponțian, pp. m. și Hipolit, pr. m.	Comemorare
b	XIX	14 Sf. Maximilian Maria Kolbe, pr. m.	Solemnitate
c	XVIII	15 ADORMIREA MAICII DOMNULUI	
d	XVII	16 Sf. Ștefan al Ungariei, rege	
e	XVI	17	
f	XV	18	
g	XIV	19 Sf. Ioan Eudes, pr.	
A	XIII	20 Sf. Bernard, abate înv.	Comemorare
b	XII	21 Sf. Pius al X-lea, pp.	Comemorare
c	XI	22 Sf. Fecioară Maria, Regină	Comemorare
d	X	23 Sf. Roza de Lima, fc.	
e	IX	24 SF. BARTOLOMEU, AP.	Sărbătoare
f	VIII	25 Sf. Ludovic, rege Sf. Iosif de Calasanz, pr.	
g	VII	26	
A	VI	27 Sf. Monica	Comemorare
b	V	28 Sf. Augustin, ep. înv.	Comemorare
c	IV	29 Martiriul Sf. Ioan Botezătorul	Comemorare
d	III	30	
e	Prid.	31	

SEPTEMBRIE

f	Cal.	1	
g	IV	2	
A	III	3 Sf. Grigore cel Mare, pp. înv.	Comemorare
b	Prid.	4	
c	Non.	5	
d	VIII	6	
e	VII	7	
f	VI	8 NAȘTEREA SF. FECIOARE MARIA	Sărbătoare
g	V	9 Sf. Petru Claver, pr.	
A	IV	10	
b	III	11	
c	Prid.	12 Sf. Nume al Mariei	
d	Idib.	13 Sf. Ioan Gură de Aur, ep. înv.	Comemorare
e	XVIII	14 ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI	Sărbătoare
f	XVII	15 Sf. Fecioară Maria Îndurerată	Comemorare
g	XVI	16 Ss. Corneliu, pp. m. și Ciprian, ep. m.	Comemorare
A	XV	17 Sf. Robert Bellarmin, ep. înv.	
b	XIV	18	
c	XIII	19 Sf. Ianuarius, ep. m.	
d	XII	20 Ss. Andrei Kim Taegŏn, pr., Paul Chŏng Hasang și însoțitorii, m. din Coreea	Comemorare Sărbătoare
e	XI	21 SF. MATEI, AP. EV.	
f	X	22	
g	IX	23 Sf. Pius de Pietrelcina, pr.	Comemorare
A	VIII	24	
b	VII	25	
c	VI	26 Ss. Cosma și Damian, m.	
d	V	27 Sf. Vincențiu de Paul, pr.	Comemorare
e	IV	28 Sf. Venceslau, m. Ss. Laurențiu Ruiz și îns., m.	
f	III	29 Ss. MIHAIL, GABRIEL ȘI RAFAEL, ARHANGHELI	Sărbătoare
g	Prid.	30 Sf. Ieronim, pr. înv.	Comemorare

OCTOMBRIE

A	Cal.	1 Sf. Tereza a Pruncului Isus, fc. înv.	Comemorare
b	VI	2 Ss. Îngeri Păzitori	Comemorare
c	V	3	
d	IV	4 Sf. Francisc din Assisi	Comemorare
e	III	5	
f	Prid.	6 Sf. Bruno, pr.	
g	Non.	7 Sf. Fecioară Maria, Regina Rozariului	Comemorare
A	VIII	8	
b	VII	9 Ss. Dionisiu, ep. și îns., m. Sf. Ioan Leonardi, pr.	
c	VI	10	
d	V	11	
e	IV	12	
f	III	13	
g	Prid.	14 Sf. Calist I, pp. m.	
A	Idib.	15 Sf. Tereza a lui Isus, fc. înv.	Comemorare
b	XVII	16 Sf. Hedviga, călug. Sf. Margareta Maria Alacoque, fc.	
c	XVI	17 Sf. Ignațiu de Antiohia, ep. m.	Comemorare
d	XV	18 SF. LUCA, EV.	Sărbătoare
e	XIV	19 Ss. Ioan de Brébeuf și Isaac Jogues, pr. și îns., m. Sf. Paul al Crucii, pr.	
f	XIII	20	
g	XII	21	
A	XI	22	
b	X	23 Sf. Ioan de Capistran, pr.	
c	IX	24 Sf. Anton Maria Claret, ep.	
d	VIII	25	
e	VII	26	
f	VI	27	
g	V	28 Ss. SIMON ȘI IUDA, AP.	Sărbătoare
A	IV	29	
b	III	30	
c	Prid.	31	

NOIEMBRIE

d	Cal.	1 TOȚI SFINȚII	Solemnitate
e	IV	2 PÔMENIREA TUTUROR CREDINCIOȘILOR RĂPOSAȚI	
f	III	3 Sf. <i>Martin de Porres</i> , călug.	
g	Prid.	4 Sf. Carol Borromeu, ep.	Comemorare
A	Non.	5	
b	VIII	6	
c	VII	7	
d	VI	8	
e	V	9 SFINȚIREA BAZILICII DIN LATERAN	Sărbătoare
f	IV	10 Sf. Leon cel Mare, pp. înv.	Comemorare
g	III	11 Sf. Martin din Tours, ep.	Comemorare
A	Prid.	12 Sf. Iosafat, ep. m.	Comemorare
b	Idib.	13	
c	XVIII	14	
d	XVII	15 Sf. <i>Albert cel Mare</i> , ep. înv.	
e	XVI	16 Sf. <i>Margareta a Scoției</i> <i>Sf. Gertruda</i> , fc.	
f	XV	17 Sf. Elisabeta a Ungariei, călug.	Comemorare
g	XIV	18 Sfințirea bazilicilor „Sf. Petru” și „Sf. Paul”	Comemorare
A	XIII	19	
b	XII	20	
c	XI	21 Prezentarea la Templu a Sf. Fecioare Maria	Comemorare
d	X	22 Sf. Cecilia, fc. m.	Comemorare
e	IX	23 Sf. <i>Clement I</i> , pp. m. <i>Sf. Columban</i> , abate	
f	VIII	24 Ss. Andrei Dung-Lac, pr. și însoțitorii, m. din Vietnam	Comemorare
g	VII	25 Sf. <i>Ecaterina din Alexandria</i> , fc. m	
A	VI	26	
b	V	27	
c	IV	28	
d	III	29	
e	Prid.	30 SF. ANDREI, AP.	Sărbătoare
Ultima dum. din an:			
		DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS, REGELE UNIVERSULUI	Solemnitate

DECEMBRIE

f	Cal.	1	
g	IV	2	
A	III	3 Sf. Francisc Xaveriu, pr.	Comemorare
b	Prid.	4 Sf. Ioan Damaschinul, pr. înv.	
c	Non.	5	
d	VIII	6 Sf. Nicolae, ep.	
e	VII	7 Sf. Ambroziu, ep. înv.	Comemorare
f	VI	8 NEPRIHĂNITA ZĂMISLIRE	Solemnitate
g	V	9 Sf. Juan Diego	
A	IV	10	
b	III	11 Sf. Damasus I, pp.	
c	Prid.	12 Sf. Fecioară Maria de la Guadalupe	
d	Idib.	13 Sf. Lucia, fc. m.	Comemorare
e	XIX	14 Sf. Ioan al Crucii, pr. înv.	Comemorare
f	XVIII	15	
g	XVII	16	
A	XVI	17	
b	XV	18	
c	XIV	19	
d	XIII	20	
e	XII	21 Sf. Petru Canisiu, pr. înv.	
f	XI	22	
g	X	23 Sf. Ioan de Kęty, pr.	
A	IX	24	
b	VIII	25 NAȘTEREA DOMNULUI (CRĂCIUNUL)	Solemnitate
c	VII	26 SF. ȘTEFAN, PRIMUL MARTIR	Sărbătoare
d	VI	27 SF. IOAN, AP. EV.	Sărbătoare
e	V	28 SS. PRUNCI NEVINOVAȚI, M.	Sărbătoare
f	IV	29 Sf. Thomas Becket, ep. m.	
g	III	30	
A	Prid.	31 Sf. Silvestru I, pp.	
Duminica din octava Crăciunului, sau când nu este o duminică, pe 30 decembrie:			
SF. FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF			Sărbătoare

PROPRIUL TIMPULUI

RUGĂCIUNI DUMINICALE ȘI COTIDIENE

În duminicile de peste an, la toate Orele oficiului se spune rugăciunea de încheiere corespunzătoare duminicii respective.

În ferii, rugăciunea de încheiere pentru Oficiul lecturilor este rugăciunea proprie duminicii precedente, sau oricare rugăciune din seria care urmează.

I

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

II

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunătate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

III

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

IV

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

V

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

VI

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

VII

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt și prin faptă. Prin Domnul.

VIII

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

IX

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndeparțezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

X

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

XI

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

XII

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

XIII

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

XIV

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

XV

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor aceluia care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

XVI

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătate asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

XVII

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

XVIII

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

XIX

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

XX

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

XXI

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugetele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

XXII

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

XXIII

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm,

privește cu bunătațe la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

XXIV

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

XXV

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

XXVI

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

XXVII

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

XXVIII

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

XXIX

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim măririi tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

XXX

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

XXXI

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

XXXII

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătate tot ce ne stă împotrivă, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

XXXIII

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

XXXIV

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

DUMINICA A XVIII-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Fiindcă era mulțime multă cu Isus și nu aveau ce să mănânce, adunându-i pe ucenici, el le-a spus: „Mi-e milă de popor!”

Anul B

Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru aceea care rămâne spre viața veșnică.

Anul C

Feriți-vă de orice lăcomie de avere, căci viața voastră nu stă în cele pe care le stăpâniți.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reinnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Amos 1,1-2,3

Judecata Domnului asupra popoarelor

^{1,1} Cuvintele lui Amos, unul dintre păstorii din Tecoa, viziunile pe care le-a avut el despre Israel, pe vremea

lui Ozia, regele lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, regele lui Israel, cu doi ani înainte cutremurului de pământ.

² El a zis:

„Domnul strigă puternic din Sion,
glasul lui răsună din Ierusalim.
Pășunile păstorilor jelesc
și vârful Carmelului este uscat”.

³ Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuri ale Damascului,
ba chiar pentru patru, nu-mi schimb hotărârea,
pentru că au treierat Galaadul cu treierătoarea din fier.

⁴ De aceea, voi trimite foc în casa lui Hazael,
care va mistui palatele lui Ben-Hadad.

⁵ Voi sfărâma zăvoarele Damascului

și voi nimici cu desăvârșire
pe locuitorii din Bicat-Aven,
împreună cu cel ce ține sceptrul de conducător
în Bet-Eden;

și poporul Siriei va fi dus rob la Chir”, zice Domnul.

⁶ Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuri ale Gazei,
ba chiar pentru patru,
nu-mi schimb hotărârea,
pentru că au luat pe toți oamenii prinși în război
și i-au dat Edomului:

⁷ de aceea, voi trimite foc în zidurile Gazei
și-i va mistui palatele.

⁸ Îi voi nimici pe locuitorii din Așdod
și pe cel ce ține sceptrul de conducător în Așchelon;
îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului
și ce va mai rămâne din filistenii va pieri”,
zice Domnul Dumnezeu.

⁹ Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuri ale Tirului,
ba chiar pentru patru,
nu-mi schimb hotărârea,
pentru că au luat pe toți oamenii prinși în război

și i-au dat Edomului,
și nu s-au gândit la legământul dintre frați.
¹⁰ De aceea, voi trimite foc în zidurile Tirului
și-i va mistui palatele”.

¹¹ Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuiri ale Edomului,
ba chiar pentru patru,
nu-mi schimb hotărârea,
pentru că a urmărit pe frații săi cu sabia,
înăbușindu-și mila, a dat drumul mâniei
și și-a dezlănțuit furia până la capăt.

¹² De aceea, voi trimite foc peste Teman
și va mistui palatele din Bosra”.

¹³ Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuiri ale copiilor lui Amon,
ba chiar pentru patru, nu-mi schimb hotărârea,
pentru că au spintecat
pânțele femeilor însărcinate ale Galaadului,
ca să-și mărească ținutul;

¹⁴ de aceea, voi aprinde focul în zidurile Rabei
și-i va mistui palatele,
în mijlocul strigătelor de război în ziua luptei
și în mijlocul vijeliei în ziua furtunii.

¹⁵ Și regele lor va merge în robie,
el și căpeteniile lui împreună cu el”, zice Domnul.

^{2.1} Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuiri ale Moabului,
ba chiar pentru patru, nu-mi schimb hotărârea:
pentru că a ars, a ars până le-a făcut cenușă,
oasele regelui Edomului,

² de aceea, voi trimite foc în Moab
și va mistui palatele Cherioteului;
și Moabul va pieri în mijlocul zarvei,
în mijlocul strigătelor de război
și al sunetului trâmbiței;

³ voi nimici cu desăvârșire
pe judecător din mijlocul lui,
și voi ucide toate căpeteniile lui împreună cu el”,
zice Domnul.

RESPONSORIUL

Ps 9,8b.9; Am 1,2a

R. Domnul și-a așezat scaunul lui de domnie pentru judecată și el va judeca lumea cu dreptate. * Fără părtinire va pronunța sentința pentru popoare.

Ÿ. Domnul strigă din Sion, își trimite cuvântul său din Ierusalim. * Fără părtinire.

LECTURA A DOUA

Începutul *Scrisorii* numită *a lui Barnaba*

(Cap. 1, 1-8; 2, 1-5; Funk 1, 3-7)

*Speranța vieții
este începutul și sfârșitul credinței noastre*

Pace vouă, fii și fiice, în numele Domnului, care ne-a iubit.

Mari și îmbelșugate sunt favorurile pe care vi le-a făcut Dumnezeu. Pentru aceasta mă bucur mult, știind că sunt de frumoase și strălucitoare sufletele voastre prin harul și darurile spirituale pe care le-au primit. Dar și mai mare este bucuria mea, simțind cum se naște în mine o speranță vie de mântuire, văzând cu câtă generozitate l-a revărsat pe Duhul său asupra voastră izvorul divin. Cu adevărat, este minunat spectacolul pe care l-ați oferit privirii mele.

Convins fiind că am fost foarte avantajat pe calea sfântă a Domnului vorbind cu voi, mă simt stimulat să vă iubesc mai mult decât viața mea, și pentru faptul că văd în voi credință și dragoste mare prin speranța vieții divine. Pentru iubirea pe care o am față de voi, vreau să pun deoparte pentru voi din ceea ce am avut, fiind sigur că voi primi un beneficiu din slujirea pe care v-o fac. Așadar, vă scriu câteva lucruri pentru ca și credința voastră să devină cunoaștere perfectă.

Realitățile revelate de Domnul sunt trei: speranța vieții, început și sfârșit al credinței noastre; mântuirea, început și sfârșit al planului lui Dumnezeu; dorința sa de a ne face fericiți, garanție și promisiune a tuturor

intervențiilor sale mântuitoare. Domnul ne-a făcut să înțelegem, prin profeți, cele trecute și prezente și ne-a făcut în stare să gustăm primele roade ale celor viitoare. Și pentru că vedem că se realizează fiecare dintre ele exact așa cum a spus, trebuie să înaintăm tot mai mult pe calea sfintei frici a lui Dumnezeu. Din partea mea, vreau să vă arăt câteva lucruri care să fie spre binele vostru deja de pe acum. Însă nu vă vorbesc ca un învățător, ci ca un frate.

Timpurile sunt rele și stăpânește Cel Rău cu activitatea sa diabolică. De aceea, să avem grijă de noi înșine și să căutăm cu atenție voința Domnului. Teamă și răbdarea trebuie să fie sprijinul credinței noastre, îngăduința și stăpânirea de sine să fie aliatele noastre în luptă. Dacă vom practica aceste virtuți și ne vom comporta așa cum se cuvine înaintea Domnului, vom avea înțelepciunea, înțelegerea, știința și cunoașterea.

Acestea sunt lucrurile pe care Dumnezeu le vrea de la noi. Domnul ne-a învățat prin toți profeții că nu are nevoie de jertfe, nici de arderi de tot, nici de ofrande. *Ce-mi pasă de mulțimea jertfelor voastre? – spune Domnul. Sunt sătul de arderile de tot de berbeci și de grăsimea vițelilor; sângele taurilor, al mieilor și al caprelor nu-l suport. Nu vă prezentați înaintea mea ca să fiți văzuți. Cine a cerut toate acestea din mâinile voastre? Să nu îndrăzniți să mai călcați în lăcașurile mele. Dacă îmi veți oferi cea mai curată făină este în zadar; tămâia nu o suport. Sărbătorile și sămbetele voastre mă dezgustă* (cf. Is 1,11-13).

RESPONSORIUL

Gal 2,16; Gen 15,6

R. Știind că omul nu este justificat decât prin credința în Isus Cristos, * am crezut și noi în Cristos Isus, ca să fim justificați prin credința în Cristos.

V. Abraham a crezut în Domnul și i s-a socotit aceasta ca dreptate. *Am crezut.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Cu cinci pâini și doi pești, Domnul a săturat cinci mii de oameni.

Anul B

Adevăr, adevăr vă spun: nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă dă pâinea cea adevărată din cer.

Anul C

Adunați-vă comori în ceruri, unde nici rugina și nici molia nu le strică.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reinnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Au mâncat toți și s-au săturat iar din bucățile rămase au strâns douăsprezece coșuri pline.

Anul B

Eu sunt pâinea vieții: cine vine la mine nu va flămânzi și cine crede în mine nu va înseta niciodată.

Anul C

Dacă vreți să fiți bogați cu adevărat, fraților, iubiți adevăratele bogății.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Amos

2,4-16

*Judecata Domnului cu privire la Iuda și Israel*⁴ Așa vorbește Domnul:

„Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda,
ba chiar pentru patru, nu-mi schimb hotărârea,
pentru că au nesocotit legea Domnului
și n-au păzit poruncile lui,
ci s-au lăsat înșelați de idoli lor,
după care au umblat și părinții lor;

⁵ de aceea, voi trimite foc în Iuda
și va mistui palatele Ierusalimului”.

⁶ Așa zice Domnul:

„Pentru trei nelegiuiri ale lui Israel,
ba chiar pentru patru, nu-mi schimb hotărârea,
pentru că l-au vândut pe cel drept pe bani,
pe cel sărman pe o pereche de sandale.

⁷ Ei calcă în picioare pe cei sărmani,
ca și cum ar călca praful pământului,
și închid calea celor umili.

Tatăl și fiul se duc la aceeași femeie
și pângăresc astfel numele meu cel sfânt.

⁸ Se tolănesc lângă altare pe hainele luate ca zălog
și în templul Dumnezeului lor
beau vinul celor pe care ei i-au pedepsit.

⁹ Eu îi nimicisem în fața lor pe amorei,
care erau înalți ca cedrii și puternici ca stejarii;
i-am nimicit de la fructe până la rădăcini!

¹⁰ Eu v-am scos din țara Egiptului
și v-am condus prin pustiu timp de patruzeci de ani,
ca să vă dau ca moștenire țara amoreilor.

- ¹¹ Am ridicat profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, fii ai lui Israel? zice Domnul.
- ¹² Iar voi ați dat nazireilor să bea vin, și profeților le-ați poruncit: «Nu profețiți!»
- ¹³ Ei bine, acum vă voi strivi așa cum strivește un car încărcat cu snopi.
- ¹⁴ Cel iute nu va putea fugi, cel tare nu se va putea folosi de puterea lui, iar cel viteaz nu-și va salva viața;
- ¹⁵ arcașul nu va putea ține piept, picioarele nu-l vor ajuta pe cel sprinten și nici calul pe călăreț.
- ¹⁶ Chiar și cel mai viteaz dintre luptători va fugi gol în ziua aceea”, spune Domnul.

RESPONSORIUL *Am 2,10a.11a.12b; Ps 94 (95),10b-11a*

R. Eu sunt cel care v-am făcut să ieșiți din țara Egiptului și v-am condus prin pustiu timp de patruzeci de ani. * Atunci am zis: este un popor cu inima rătăcită, ei nu cunosc căile mele.

V. Am ridicat dintre fiii voștri profeți și voi le-ați poruncit profeților voștri: Nu profețiți. * Atunci am zis.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea numită a lui Barnaba*

(Cap. 2, 6-10; 3, 1.3; 4, 10-14; Funk 1, 7-9.13)

Legea cea nouă a Domnului nostru

Dumnezeu a abrogat jertfele vechi pentru ca legea cea nouă a Domnului nostru Isus Cristos, eliberată de jugul constrângerii, să aibă o ofrandă care nu este lucrare a oamenilor. El spune: *Atunci când părinții voștri au ieșit din Egipt, oare le-am prescris să-mi ofere arderi de tot și jertfe? Le-am dat în schimb această poruncă: Nimeni dintre voi să nu țină ură în inima sa împotriva aproapelui și să nu iubiți jurământul fals (cf. Ier 7,22-23).*

Așadar, dacă nu suntem insensibili, trebuie să înțelegem sentimentul de bunătate al Tatălui nostru; el ne vorbește pentru că vrea ca noi, căutând să ne apropiem de el, să nu greșim asemenea vechilor evrei. Pentru aceasta, el ne spune astfel: *Jertfa pentru Domnul este o inimă căită; mireasmă plăcută pentru Domnul este inima care îl preamărește pe cel care l-a creat* (cf. Ps 50,19). De aceea, fraților, trebuie să ne îngrijim cu mare atenție de mântuirea noastră, pentru ca Cel Rău să nu intre în noi pentru a ne seduce și a ne face să pierdem binele vieții.

Domnul a mai spus și aceste cuvinte: *Nu mai postiți cum faceți astăzi, încât să se audă glasul vostru cu putere. Oare acesta este postul care-mi place, ziua în care omul se mortifică?* Dumnezeu arată clar care este voința sa, spunând: *Iată postul care-mi place: Dezleagă toate lanțurile nedreptății, sfărâmă legăturile contractelor obținute cu violență, eliberează-i pe cei asupriți și iartă-le toate datoriile, anulează orice obligație nedreaptă. Împarte pâinea ta cu cei înfometăți și, când vezi că cineva este gol, îmbracă-l și primește-i în casa ta pe cei care sunt fără adăpost* (cf. Is 58,6-10).

Așadar, să fugim de vanitate și să detestăm total orice rău și orice conduită rea. Nu vă izolați închizându-vă în voi înșivă, ca și cum ați fost deja îndreptățiți, ci reuniți-vă împreună și căutați ceea ce este spre folosul tuturor. Căci Scriptura spune: *Vai de cei care se cred înțelepți și se consideră inteligenți* (Is 5,21). Să devenim spirituali, să devenim templu consacrat lui Dumnezeu. Cât ne stă în putință să medităm la frica de Dumnezeu și să ne străduim să respectăm poruncile sale, pentru a afla bucurie în legea sa. Domnul va judeca lumea fără părtinire (cf. 1Pt 1,17). Fiecare va primi în funcție de ceea ce a făcut: dacă a fost bun, dreptatea sa va merge înaintea lui; dacă a fost rău, va afla înaintea sa răsplata răutății sale. Să nu se întâmple să rămânem inactivi atunci când suntem chemați și să nu adormim în păcatele noastre, și astfel, principele răului să capete putere asupra noastră și să ne smulgă din împărăția lui Dumnezeu.

Și să mai înțelegeți acest lucru, frații mei: dacă, după atâtea minuni și fapte minunate făcute pentru Israel, ei au fost abandonăți, să avem grijă să nu se verifice și în cazul nostru ceea ce s-a spus: *Mulți sunt chemați, dar puțini aleși* (Mt 22,14).

RESPONSORIUL

Gal 3,24-25.23

R. Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință. * Dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

V. Înainte a de a fi venit credința, noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care avea să se descopere.
* Dar de când.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Amos

7,1-17

Viziunea ruinării Israelului

¹ Domnul Dumnezeu mi-a arătat acestea: Iată, a trimis un roi de lăcuste, în timpul când începea să crească otava; era otava după cositul convenit regelui. ² Și după ce au mâncat ele iarba din țară, am zis: „Doamne Dumnezeule, iartă, te rog! Cum ar putea îndura Iacob aceasta? Căci este atât de mic!” ³ Atunci, Domnul s-a îndurat pentru acesta: „Nu se va întâmpla aceasta”, a zis Domnul Dumnezeu.

⁴ Domnul Dumnezeu mi-a arătat acestea: Iată, Domnul Dumnezeu chema la judecata prin foc; și focul a mistuit adâncul cel mare și o parte din pământ. ⁵ Eu am zis: „Doamne Dumnezeule, oprește-te, te rog! Cum ar putea îndura Iacob aceasta? Căci este atât de mic!” ⁶ Atunci, Domnul s-a îndurat pentru acesta: „Nici aceasta nu se va întâmpla”, a zis Domnul Dumnezeu.

⁷ Domnul Dumnezeu mi-a arătat acestea: Iată, un om stătea pe un zid făcut la cumpănă, și avea o cumpănă în mână. ⁸ Domnul mi-a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: „O cumpănă”. Și Domnul a zis: „Iată, voi pune cumpăna în mijlocul poporului meu, Israel, și nu-l voi mai ierta; ⁹ ci înălțimile lui Isaac vor fi pustiite; sanctuarele lui Israel vor fi dărâmate, și mă voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia”.

¹⁰ Atunci, Amasia, preot din Betel, a trimis să i se spună lui Ieroboam, regele Israelului: „Amos îndeamnă la revoltă împotriva ta, chiar în regatul lui Israel! Țara nu mai poate suporta toate cuvintele lui!” ¹¹ Căci iată ce spune Amos: «Ieroboam va fi ucis de sabie și poporul lui Israel va fi dus în robie, departe de țara sa». ¹² Apoi, Amasia i-a spus lui Amos: „Pleacă de aici cu vedeniile tale, fugi în țara lui Iuda, acolo să-ți câștigi pâinea, profetînd acolo!” ¹³ Dar aici, la Betel, n-ai să mai fii profet! Căci este un sanctuar al regelui, un templu al regelui!” ¹⁴ Amos i-a răspuns lui Amasia:

„Eu n-am fost profet, nici ucenic de profet, ci păstor și cultivator de sicomori;

¹⁵ însă Domnul m-a luat pe când păzeam turma și mi-a spus: «Mergi și profetește poporului meu, Israel!»

¹⁶ Ascultă acum cuvântul Domnului, tu, care îmi zici: «Nu profeti împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac!» ¹⁷ Ei bine, iată ce spune Domnul: «Soția ta va ajunge o desfrânată în mijlocul cetății, fiii și fiicele tale vor pieri de sabie, pământul tău va fi împărțit cu funia de măsurat; tu vei muri pe un pământ necurat, iar Israel va fi dus în robie, departe de țara sa»”.

RESPONSORIUL

Am 3,7.8b; 7,15

R. Domnul nu va face nimic fără să le fi descoperit secretul său slujitorilor săi care sunt profeții. * Domnul a vorbit: cine poate să nu profetească?

Ψ. Domnul m-a luat pe când păzeam turma și mi-a spus: Mergi și profetește poporului meu. * Domnul.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea numită a lui Barnaba*

(Cap. 5, 1-8; 6, 11-16; Funk 1, 13-15.19-21)

Noua creație

Domnul a acceptat să-și dea trupul la moarte ca să ni se ierte păcatele și să fim sfințiți prin baia sângelui său. Despre el s-a scris atât pentru Israel, cât și pentru noi: *El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru păcatele noastre; prin rănilile lui am fost vindecați; a fost condus ca un miel la înjunghiere, ca o oaie fără glas în fața celor care o tund* (cf. Is 53,5-7). Așadar, trebuie să-i mulțumim Domnului pentru că ne-a arătat cele trecute, ne-a învățat cu privire la cele prezente și nu ne-a privat de cunoașterea celor viitoare. Scriptura spune: *Nu degeaba se pun capcane celor care au aripi*, adică pe bună dreptate va pieri omul care, cunoscând calea dreptății, se întoarce la calea întinericului.

Deci, fraților, luați seama la aceasta: dacă Domnul a voit să îndure moartea pentru viața noastră, el, stăpân al întregii lumi, el, căruia Dumnezeu i-a spus la crearea lumii: *Să-l facem pe om după chipul și asemănarea noastră* (Gen 1,26), cum de a îndurat moartea prin mâna oamenilor? Răspund profeții care au fost luminați de carismele sale tocmai pentru a vorbi despre el. El trebuia să apară în trup, și astfel, să distrugă moartea și să arate învierea din morți. Trebuia să accepte să sufere pentru a împlini promisiunile făcute părinților. Și-a pregătit un popor nou și a arătat deja în timpul vieții sale că, după învierea finală, va fi judecătorul tuturor. De asemenea,

a învățat Israelul și a făcut mari semne și minuni, prin care a dat mărturie despre marea sa iubire.

Prin iertarea păcatelor, Domnul ne-a făcut creaturi noi și nevinovate, asemenea copiilor. Ne-a dat o demnitate unică atunci când a spus: *Să-l facem pe om după chipul și asemănarea noastră, să stăpânească peste animalele pământului, păsările cerului și peștii mării* (cf. Gen 1,26). Văzând frumusețea naturii noastre, Domnul a spus: *Creșteți și înmulțiți-vă și umpleți pământul*. Aceste cuvinte i-au fost adresate Fiului său.

Însă îți voi arăta cum ne-a vorbit nouă. Referindu-se la a doua creație, realizată de el, a spus: *Iată, eu fac noi lucrurile din urmă, ca pe cele dintâi*. Despre această stare de creatură nouă vorbește autorul sacru atunci când afirmă: *Intrați în țara în care curge lapte și miere și luați-o în stăpânire* (cf. Ex 33,3). Iată, deci, că noi am fost formați a doua oară, așa cum afirmă profetul: *Iată, spune Domnul, voi lua din ei* (adică din cei pe care îi cunoștea de mai înainte Duhul divin) *inima de piatră și le voi da o inimă de carne* (cf. Ez 11,19). Pentru aceasta s-a făcut trup și a locuit între noi. De atunci, fraților, inima noastră a devenit templu sfânt și locuință a Domnului. De asemenea, Domnul spune: *Te voi lăuda în adunarea fraților mei și-ți voi cânta în mijlocul adunării sfinților* (cf. Ps 21,23). Așadar, noi suntem cei pe care i-a introdus în țara promisă.

RESPONSORIUL

Fap 3,25; Gal 3,8a

R. Voi sunteți fiii profeților și ai alianței pe care Dumnezeu a încheiat-o cu părinții voștri când i-a spus lui Abraham: * Prin descendența ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului.

V. Scriptura, știind dinainte că Dumnezeu îi consideră justificați pe păgâni datorită credinței, i-a vestit dinainte lui Abraham: * Prin descendența ta.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri

să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Amos

9,1-15

Mântuirea celor dreți

¹ L-am văzut pe Domnul stând pe altar. Și a zis:

„Lovește pragul de sus al porții,

ca să se cutremure ușorii,

și sfărâmă-i peste capetele tuturor.

Rămășița lor însă o voi ucide cu sabia,

așa că nici unul dintre ei nu va putea să scape fugind

și nici unul dintre supraviețuitori nu se va putea salva.

² Chiar dacă ar coborî până în locuința morților,

și de acolo îi va smulge mâna mea;

chiar dacă s-ar sui în ceruri, și de acolo îi voi da jos.

³ Chiar dacă s-ar ascunde pe vârful Carmelului,

și acolo îi voi căuta și-i voi lua;

dacă s-ar ascunde de privirile mele chiar în fundul mării,

și acolo voi porunci șarpelui să-i muște.

⁴ Chiar dacă ar merge în robie înaintea vrăjmașilor lor,

și acolo voi porunci sabiei să-iucidă;

voi pune astfel ochii pe ei ca să le fac rău, și nu bine.

⁵ Domnul, Dumnezeul oștirilor,

atinge pământul, și se topește,

și toți locuitorii lui jelesc.

Se înalță ca râul Nil și coboară ca râul Egiptului.

⁶ El și-a zidit locuințele sale în ceruri,

și-a întemeiat firmamentul deasupra pământului,

cheamă apele mării și le varsă pe fața pământului,

Domnul este numele lui!

⁷ „Nu sunteți voi oare pentru mine,

ca și copiii etiopienilor, fii ai lui Israel? zice Domnul.

N-am scos eu Israelul din țara Egiptului,
ca și pe filistenii din Caftor și pe sirienii din Chir?

⁸ Iată, ochii Domnului Dumnezeu
sunt peste acest regat păcătos
și îl va nimici de pe fața pământului;
totuși, nu voi nimici de tot casa lui Iacob, zice Domnul.

⁹ Căci, iată, voi porunci
și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile,
cum se vântură grâul cu ciurul,
fără să cadă un singur bob la pământ!

¹⁰ Toți păcătoșii poporului meu, cei ce zic:
«Nu ne va ajunge nenorocirea și nu va veni peste noi»
vor muri de sabie.

¹¹ În ziua aceea,
eu voi ridica din nou locuința dărâmată a lui David,
îi voi repara spărturile,
îi voi ridica din nou zidurile ruinate,
o voi zidi din nou ca în zilele de odinioară,

¹² pentru ca locuitorii ei
să ia în stăpânire rămășița lui Edom
și toate popoarele peste care a fost invocat numele meu,
așa spune Domnul, care va împlini toate acestea.

¹³ Iată, vin zilele, spune Domnul,
în care se vor succeda de aproape aratul și seceratul,
culesul viilor și semănatul,
mustul va izvorî din munți
și va curge de pe toate dealurile.

¹⁴ Îi voi întoarce din robie
pe cei luați din poporul meu, Israel.
Ei vor construi din nou cetățile pustiite
și vor locui în ele.

Vor planta vii și vor bea din vinul lor,
vor cultiva grădini și vor mânca din roadele lor.

¹⁵ Îi voi planta în pământul lor
și niciodată nu vor mai fi smulși
din țara pe care le-am dat-o”,
așa vorbește Domnul Dumnezeuul tău.

RESPONSORIUL

Fap 15,17a.16a.14b.15b

R. Ca să-l caute pe Domnul și toate națiunile asupra cărora este invocat numele meu, * mă voi întoarce și voi înălța cortul lui David, spune Domnul.

Ț. Dumnezeu a avut grijă să-și aleagă dintre păgâni un popor pentru numele său, după cum este scris: * mă voi întoarce.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea numită a lui Barnaba*

(Cap. 19, 1-3.5-7.8-12: Funk 1, 53-57)

Calea luminii

Există o cale care este cea a luminii. Dacă vrea cineva să o parcurgă și să ajungă până la capăt, să se străduiască prin faptele sale. Indicațiile pentru a găsi și urma această cale sunt următoarele. Să-l iubești pe cel care te-a creat și să te temi de cel care te-a plăsmuit. Să-l preamărești pe cel care te-a răscumpărat de la moarte. Să fii simplu cu inima și bogat cu duhul. Să nu te unești cu cei care umblă pe calea morții. Să urăști tot ceea ce nu-i place lui Dumnezeu. Să disprețuiești orice fățărnicie. Să nu părăsești poruncile Domnului. Să nu te înalți pe tine însuși, ci să fii smerit în toate. Să nu-ți dai mărire. Să nu uneltești împotriva aproapelui tău. Să nu admiți sentimente de orgoliu în inima ta.

Să-l iubești pe aproapele tău mai mult decât propria viață. Să nu faci avort și să nu ucizi copilul după nașterea sa. Să nu fii dezinteresat de fiul tău și de fiica ta, ci îi vei învăța frica de Dumnezeu încă din pruncie. Să nu dorești bunurile aproapelui tău, nici să nu fii avar. Să nu te unești cu cei mândri, ci să frecventezi persoanele smerite și drepte.

Orice ți s-ar întâmpla, să iei ca ceva bun, știind că nimic nu se întâmplă fără să vrea Dumnezeu. Să nu fii pripit în gândire și duplicitar în vorbire; limba duplicitară este un laț al morții.

Să pui în comun cu aproapele tău tot ceea ce ai și nu vei numi nimic proprietate a ta; dacă sunteți împreună pătași ai bunurilor nepieritoare, cu cât mai mult nu trebuie să fii în ceea ce este pieritor? Să nu fii grăbit în vorbire; limba este un laț al morții. Străduiește-te cât poți să te menții curat. Acest lucru este cerut de binele sufletului tău. Nu-ți întinde mâna ca să primești și nu o retrage când trebuie să dai. Să-l iubești ca pe lumina ochilor pe cel care îți spune cuvântul Domnului.

Zi și noapte să-ți amintești de judecata finală și să cauți în fiecare zi compania sfinților, fie când te străduiești să vorbești și vrei și îndemni și meditezi cum să salvezi un suflet prin intermediul cuvântului, fie când muncești cu mâinile tale pentru a-ți ispăși păcatele.

Să nu eziți să dai, nici să nu murmuri atunci când dai. Știi bine cine este cel care dă răsplata cea dreaptă. Să păstrezi intact ceea ce ți-a fost încredințat; nici să nu adaugi, nici să nu iei din el. Să urăști întotdeauna răul. Să judeci cu dreptate. Să nu crezi dezbinări, ci condu la pace, împăcându-i pe cei care se ceartă. Să-ți mărturisești păcatele. Să nu începi rugăciunea cu o conștiință rea. Iată în ce constă calea luminii.

RESPONSORIUL

Ps 118 (119), 101-102

R. Îmi țin pașii departe de orice cale a răului, * pentru a păzi cuvântul tău, Doamne.

V. Nu mă abat de la judecățile tale, pentru că tu însuși mă înveți. * Pentru a păzi.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**Începutul cărții profetului Osea 1,1-9; 3,1-5*Profetul este un semn
al iubirii lui Dumnezeu față de poporul său*

^{1,1} Cuvântul Domnului, care i-a fost adresat lui Osea, fiul lui Beerî, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, regii lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, regele lui Israel.

² Începutul cuvântului Domnului către Osea. Domnul i-a zis lui Osea:

„Du-te și ia-ți ca soție o femeie desfrânată și să ai copii de la desfrânată; căci țara a săvârșit o mare desfrânare îndepărtându-se de Domnul!”

³ El s-a dus și a luat-o pe Gomer, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit și i-a născut un fiu. ⁴ Și Domnul i-a zis: „Pune-i numele Izreel; căci, peste puțină vreme, voi pedepsi casa lui Iehu, pentru sângele vărsat al lui Izreel, și voi pune capăt domniei casei lui Israel. ⁵ În ziua aceea, voi sfărâma arcul lui Israel în valea Izreel”.

⁶ Ea a zămislit din nou și a născut o fiică. Și Domnul i-a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ruhama – Cea Neubită; căci nu voi mai avea milă de casa lui Israel, n-o voi mai ierta! ⁷ Dar voi avea milă de casa lui Iuda și-i voi mântui prin Domnul, Dumnezeul lor; dar nu-i voi salva nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin călăreți”. ⁸ Ea a înțărcat-o pe Lo-Ruhama; apoi iar a zămislit și a născut un fiu. ⁹ Și Domnul i-a zis: „Pune-i numele Lo-Ami – Nu-i Poporul Meu; căci voi nu sunteți poporul meu și eu nu sunt Dumnezeul vostru”.

^{3,1} Domnul mi-a zis: „Du-te iarăși și iubește o femeie iubită de un prieten, dar adulteră, așa cum îi iubește Domnul pe fiii lui Israel, care se îndreaptă spre alți dumnezei și care iubesc plăcintele cu stafide”.

² Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece sicli din argint, un omer de orz și un letec de orz. ³ Și i-am zis: „Rămâi multă vreme în așteptarea mea, nu te deda la desfrânare, nu mai fi a nici unui alt bărbat, și nici eu nu voi veni la tine!” ⁴ Căci copiii lui Israel vor rămâne multă vreme fără rege, fără conducător, fără jertfă, fără stâlp de aducere aminte, fără efod și fără terafimi. ⁵ După aceea, fiii lui Israel se vor întoarce și-l vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor, și pe regele lor David; și în zilele de pe urmă se vor apropia cu teamă de Domnul și de bunătatea lui.

RESPONSORIUL

1Pt 2,9a.10a; Rom 9,26

R. Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească.
* Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu.

V. În locul în care li s-a spus: „Voi nu sunteți poporul meu”, acolo vor fi chemați fii ai Dumnezeului celui viu. * Voi, care.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele sfântului Balduin de Canterbury*, episcop

(*Trat. 10: PL 204, 513-514.516*)

Iubirea este tare ca moartea

Puternică este moartea, care poate să ne lipsească de darul vieții. Puternică este iubirea, care poate să ne conducă la o folosire mai bună a vieții.

Puternică este moartea, care este în stare să ne dezbrace de haina acestui trup. Puternică este iubirea, care este în stare să smulgă morții rămășițele noastre pământești și să ni le dea înapoi.

Puternică este moartea, căreia nici un om nu este în stare să-i reziste. Puternică este iubirea, care triumfă

asupra morții, îi retează boldul, îi stinge puterea, îi zădărnicește victoria. Va veni timpul când va fi insultată, când se va putea spune: *Unde este, moarte, ghimpele tău? Unde este, moarte, puterea ta?* (cf. *Os* 13,14; *1Cor* 15,55).

Iubirea este tare ca moartea (*Ct* 8,6), căci moartea morții este iubirea lui Cristos. De aceea, el spune: *Moarte, eu voi fi moartea ta; eu voi fi sfârșitul tău, iadule* (cf. *Os* 13,14). Iubirea pe care o avem față de Cristos este și ea tare ca moartea, pentru că trebuie să fie un fel de moarte, deoarece este distrugere a vieții vechi, abandonare a viciilor și părăsire a faptelor moarte.

Iubirea aceasta să fie un fel de răsplată dată lui Cristos, chiar dacă trebuie să admitem că ea va fi întotdeauna necorespunzătoare în comparație cu iubirea sa față de noi și ca o imagine deformată a ei. Căci *el ne-a iubit mai întâi* (cf. *1In* 4,10) și cu exemplul iubirii sale a devenit pentru noi ca o chemare, ca să devenim asemenea cu chipul său, să ne dezbrăcăm de omul pământesc și să ne îmbrăcăm cu omul ceresc. După cum am fost iubiți, așa trebuie să-l iubim și noi. În acest sens, *ne-a lăsat exemplu, ca să călcăm pe urmele sale* (cf. *1Pt* 2,21).

Pentru aceasta, el spune: *Pune-mă ca pe o pecete pe inima ta* (*Ct* 8,6). Ca și cum ar spune: „Iubește-mă așa cum te iubesc eu. Să mă ai în mintea ta, în amintirile tale, în dorințele tale, în suspinele tale, în plângerile tale, în gemetele tale. Omule, nu uita că tot ceea ce ești vine de la mine. Amintește-ți că te-am preferat dintre toate creaturile, la ce demnitate te-am înălțat, că te-am încoronat cu mărire și cinste, că te-am făcut cu puțin mai mic decât pe îngerii și am pus toate sub picioarele tale (cf. *Ps* 8,6-7). Amintește-ți nu numai de ceea ce ți-am dăruit, dar și ce suferințe mari și nemeritate am îndurat pentru tine. Numai atunci vei putea înțelege cât de nedrept ești, dacă nu mă iubești. Cine te iubește cum te iubesc eu? Cine te-a creat, dacă nu eu? Cine te-a răscumpărat, dacă nu eu?”

Doamne, îndepărtează de la mine această inimă de piatră. Smulge-mi această inimă împietrită. Distruge

această inimă netăiată împrejur. Dă-mi o inimă nouă, o inimă de carne, o inimă curată! Tu, purificator de inimi și iubitor de inimi curate, ia în stăpânire inima mea, fă-o locuință a ta. Îmbrățișează-o și mulțumește-o. Fii tu mai înalt decât orice înălțime a mea, mai interior decât orice intimitate a mea. Tu, exemplul al oricărei frumuseți și model al oricărei sfințenii, sculptează inima mea conform chipului tău; sculptează-o cu ciocanul milostivirii tale, *Dumnezeul inimii mele și moștenirea mea, Dumnezeule, fericirea mea veșnică* (cf. *Ps 72,26*). Amin.

RESPONSORIUL

Ct 8,6b.c.7a; In 15,13

R. Iubirea este tare ca moartea. Flăcările ei sunt flăcări de foc, o flăcără a Domnului; * ape multe nu pot să stingă iubirea.

V. Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. * Ape multe.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Osea

2,4.8-26

Israelul, pedepsit pentru infidelitatea sa față de Dumnezeu, se va întoarce la Dumnezeu

Așa spune Domnul:

⁴ „Condamnați-o pe mama voastră; osândiți-o, pentru că ea nu mai este soția mea

și eu nu mai sunt bărbatul ei;

să îndeparteze de la ea podoabele desfrânării ei.

⁸ De aceea, iată că-i voi astupa drumul cu măracini,
voi ridica zid, ca ea să nu-și mai afle cărările sale;

⁹ va umbla după amanții săi, dar nu-i va mai ajunge,
îi va căuta, dar nu-i va mai găsi, și atunci va spune:

«Mă voi duce și mă voi întoarce la primul meu bărbat,
pentru că atunci îmi mergea mai bine decât acum».

¹⁰ Ea a recunoscut

că eu îi dădeam grâul, vinul și untdelemnul

și i-am înmulțit argintul și aurul

pe care l-a folosit pentru Baal.

¹¹ De aceea, îmi voi lua iarăși înapoi grâul la vremea lui
și vinul la vremea lui,

și îmi voi ridica iarăși de la ea lâna și inul,

pe care i le dădusem ca să-i acopere goliciunea.

¹² Și acum îi voi descoperi rușinea înaintea amanților ei
și nici unul n-o va scoate din mâna mea.

¹³ Voi face să înceteze toată bucuria ei,
sărbătorile ei, lunile ei noi, zilele ei de odihnă
și toate sărbătorile ei.

¹⁴ Îi voi pustii și viile, și smochinii, despre care zicea:

«Aceasta este plata pe care mi-au dat-o amanții mei!»

Le voi preface într-o pădure

și le vor mânca fiarele câmpului.

¹⁵ O voi pedepsi

pentru zilele când aducea jertfă Baalilor,

când se împodobeau cu veriga din nas, cu salba ei,

și alerga după amanții ei,

dar de mine uita, zice Domnul.

¹⁶ De aceea, o voi atrage la mine,

o voi duce în pustiu și-i voi vorbi la inimă;

¹⁷ acolo îi voi da înapoi viile

și din Valea Acor voi face o poartă a speranței.

Acolo mă va urma ca în vremea tinereții ei,

ca în ziua în care a ieșit din țara Egiptului”.

¹⁸ Așa spune Domnul:

„În ziua aceea, tu mă vei numi: Mirele meu

și nu-mi vei mai spune: Stăpânul meu.

¹⁹ Voi scoate din gura ei numele Baalilor,
ca să nu se mai amintească de numele lor.

²⁰ În ziua aceea, voi încheia pentru ei
un legământ cu fiarele câmpului,
cu păsările cerului și cu târâtoarele pământului,
voi sfărâma din țară arcul, sabia și orice armă de război
și-i voi face să locuiască în liniște.

²¹ Te voi logodi cu mine pentru totdeauna;
te voi logodi cu mine în dreptate și judecată,
în iubire și îndurare;

²² te voi logodi cu mine în fidelitate
și vei cunoaște că eu sunt Domnul!

²³ În ziua aceea, voi răspunde, zice Domnul,
voi răspunde cerurilor, și ele vor răspunde pământului;

²⁴ pământul va răspunde grâului,
vinului și untdelemnului,

și acestea îi vor răspunde lui Izreel.

²⁵ O voi planta pe ea în țară pentru mine
și mă voi milostivi

de aceea care se cheamă Lo-Ruhama;

²⁶ iar celui care se cheamă Lo-Ami îi voi spune:

«Tu ești poporul meu!»

Și el va răspunde: «Tu ești Dumnezeu meu!»»

RESPONSORIUL

Ap 19,7b.9a; Os 2,22

R. A început nunta Mielului, mireasa lui s-a pregătit.

* Fericiți cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului.

Ψ. Te voi logodi cu mine în fidelitate, ca să cunoști
că eu sunt Domnul. * Fericiți.

LECTURA A DOUA

Din *Cântecul spiritual* al sfântului Ioan al Crucii, preot

(Red. A, str. 38)

Te voi logodi cu mine pentru totdeauna

Sufletul unit și transformat în Dumnezeu trăiește în
Dumnezeu și prin Dumnezeu și reflectă spre el același

impuls vital pe care el i-l transmite. Cred că este ceea ce a voit să spună sfântul Paul când a scris: *Că voi sunteți fii este dovadă faptul că Dumnezeu l-a trimis în inimile voastre pe Duhul Fiului său, care strigă: Abbà, Tatà (Gal 4,6)*, lucru care li se întâmplă celor desăvârșiți.

Nu trebuie să fie considerat imposibil ca în suflet să aibă loc un lucru atât de sublim. Atunci când Dumnezeu îi dă harul să ajungă să fie deiform și unit cu Preasfânta Treime, el devine Dumnezeu prin participare. Atunci în suflet devine posibilă o altă viață intelectuală, cunoscătoare și iubitoare, realizată în Sfânta Treime, în unire cu Sfânta Treime și asemenea celei din Sfânta Treime. Totuși, acest lucru se întâmplă numai prin comunicare, pentru că întotdeauna Dumnezeu este cel care realizează tot ceea ce se verifică în suflet.

Cum are loc acest lucru nu se poate ști și nici nu se poate exprima. Se poate numai arăta că Fiul lui Dumnezeu ne-a obținut o stare atât de sublimă și ne-a meritat *să putem fi copii ai lui Dumnezeu și a cerut acest lucru de la Tatăl, spunând: Părinte, vreau ca și cei pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu (In 17,24)*, adică, prin participare, să împlinescă în noi aceeași lucrare pe care eu o îndeplinesc prin natură. A mai spus: *Nu mă rog numai pentru aceștia, ci și pentru cei care prin cuvântul lor vor crede în mine: ca toți să fie una. După cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis. Gloria pe care mi-ai dat-o, eu le-am dat-o lor, ca să fie una, după cum noi una suntem. Eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire, încât să cunoască lumea că tu m-ai trimis și i-ai iubit pe ei așa cum m-ai iubit pe mine (In 17,20-23)*.

Așadar, Dumnezeu le-a comunicat aceeași iubire ca Fiului, și aceasta nu în mod natural, ca Fiului, ci prin unire și prin transformare de iubire. Fiul îi cere Tatălui ca cei aleși să fie una, nu ca esență și natură unică, așa cum sunt Tatăl și Fiul, ci în sensul unei uniri de iubire, așa cum Tatăl și Fiul trăiesc în unitatea Iubirii. De aceea, sufletele au, prin participare, aceleași bunuri pe care le

are Dumnezeu prin natură. În virtutea acestui lucru, ele sunt cu adevărat Dumnezeu prin participare, asemenea cu el și tovarășele sale.

De aceea, sfântul Petru spune: *Har vouă și pace din belșug, prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus, Domnul nostru. Puterea sa dumnezeiască ne-a dăruit toate cele necesare spre viață și evlavie, prin cunoașterea aceluia care ne-a chemat prin măreția și puterea sa. Prin acestea ne-a dat promisiunile lui mari și prețioase, pentru ca astfel să deveniți părtași la firea dumnezeiască (2Pt 1,2-4).* Sufletul este părtaș de Dumnezeu, îndeplinind în el lucrarea Preasfintei Treimi, în modul descris deja, în virtutea acelei uniri care acum îl leagă numai în mod imperfect de Cel Preaînalt, dar în viața cealaltă îl va lega de el în mod absolut. Totuși, sufletul, ajuns la această stare, experimentează o bucurie imensă și de neexprimat.

O, suflete create pentru vârfuri așa de înalte și chemate la ele, ce faceți? Cu ce anume vă întrețineți? O, orbire vrednică de milă a fiilor lui Adam! Ați vrea să fiți orbi înaintea unei lumini așa de mari și surzi în fața unei voci atât de puternice?

RESPONSORIUL

1In 3,1.2b

R. Vedeți câtă iubire ne-a dăruit Dumnezeu Tatăl: * Să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem.

Ψ. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este. * Să ne numim.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Osea

5,14–7,2

Deșertăciunea convertirii nesincere

Așa spune Domnul:

^{5,14} „Eu sunt ca o leoaică pentru Efraim
și ca un pui de leu pentru casa lui Iuda;
eu, da, eu voi sfâșia și apoi voi pleca,
voi lua, și nimeni nu-mi va răpi prada.

¹⁵ Voi pleca, mă voi întoarce în locuința mea,
până când vor mărturisi că sunt vinovați
și vor căuta fața mea.

Când vor fi în necaz, vor alerga la mine.

^{6,1} «Veniți să ne întoarcem la Domnul!

Căci el ne-a rănit, dar tot el ne va vindeca;
el ne-a lovit, dar tot el ne va lega rănilile.

² După două zile, el ne va da iarăși viața;
a treia zi ne va învia și vom trăi înaintea lui.

³ Să ne dăm silința să-l cunoaștem pe Domnul!
Venirea lui este sigură ca zorile dimineții;
va veni la noi ca o ploaie de toamnă,
ca o ploaie de primăvară,
care face pământul să rodească».

⁴ Ce-aș putea să fac eu pentru tine, Efraime?

Ce-aș putea să fac eu pentru tine, Iuda?

Iubirea voastră este ca norul de dimineață,
ca roua care dispare de îndată.

⁵ De aceea, i-am biciuit prin profeți,
i-am nimicit prin cuvintele gurii mele
și judecata mea va străluci ca lumina!

⁶ Căci îndurare vreau, și nu jertfă,
și cunoașterea lui Dumnezeu
mai mult decât arderile de tot.

⁷ Dar ei, la fel ca Adam, au călcat legământul; iată, acolo m-au trădat.

⁸ Galaadul este o cetate de nelegiuți, plină de urme de sânge!

⁹ Grupul preoților este ca o ceată de tâlhari, care stă la pândă, săvârșind omoruri pe drumul spre Sihem; da, se dedau la mișelii.

¹⁰ În casa lui Israel am văzut lucruri înspăimântătoare: acolo Efraim se desfrânează, Israel se întinează.

¹¹ Și ție, Iuda, îți este pregătit un seceriș, când îi voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului meu!

^{7.1} Când am vrut să-l vindec pe Israel, atunci s-a descoperit nelegiuirea lui Efraim și răutatea Samariei, căci lucrează cu înșelătorie.

Înăuntru vine hoțul și ceata de tâlhari jefuiește afară.

² Și nu se gândesc în inima lor că eu îmi aduc aminte de toată răutatea lor; faptele lor îi înconjoară și stau înaintea mea!"

RESPONSORIUL

Mt 9,13a; Os 6,6b.4c

R. Așadar, mergeți și învățați ce înseamnă: * Îndurare vreau, și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

V. Iubirea voastră este ca norul de dimineață, ca roua care dispare de îndată. * Îndurare vreau.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*,
al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 4, 17, 4-6: SCh 100, 590-594)

Îndurare vreau, și nu jertfă

Dumnezeu nu cerea de la evrei jertfe și arderi de tot, ci credință, ascultare și dreptate pentru mântuirea lor. Prin profetul Osea, le expunea voința sa prin aceste

cuvinte: *Îndurare vreau, și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot (Os 6,6)*. Dar și Domnul nostru le-a dat aceeași învățătură, spunând: *Dacă ați fi înțeles ce înseamnă: Îndurare vreau, și nu jertfă, nu i-ați fi condamnat pe cei nevinovați (Mt 12,7)*. Astfel, el a dat mărturie despre adevărul profețiilor în timp ce-i acuza pe interlocutorii săi, nesăbuiți și vinovați.

La fel, Cristos a recomandat ucenicilor săi să ofere lui Dumnezeu primele roade ale creaturilor sale, nu pentru că ar fi avut nevoie de ele, ci pentru ca ei înșiși să nu fie fără rod și nerecunoscători. Pentru aceasta, a luat pâinea care provine din lumea creată și a mulțumit, spunând: *Acesta este trupul meu*. La fel, a luat potirul cu vin, care provine tot din realitățile create la care aparținem și noi, l-a numit sângele său și a spus că era ofranda nouă a noului legământ. Biserica a primit această ofrandă din mâinile apostolilor și o oferă, în lumea întreagă, aceluși Dumnezeu care ne dă alimentele, ca prime roade ale noului legământ (cf. *Mt 26,28*). Această ofrandă a fost prevestită de Malahia, unul dintre cei doisprezece profeți, atunci când a spus: *Nu simt nici o plăcere pentru voi, zice Domnul oștirilor, și nu-mi sunt plăcute nicidecum ofrandele aduse de mâinile voastre. Căci de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, mare este numele meu printre neamuri și în orice parte se aduc jertfe de tămâie pentru numele meu și ofrande curate, căci mare este numele meu între neamuri, zice Domnul cel atotputernic (Mal 1,10-11)*. Cu aceste cuvinte, el arăta clar că primul popor va înceta să mai aducă ofrande lui Dumnezeu, în timp ce în orice loc se va aduce ca jertfă lui Dumnezeu un nou sacrificiu, și acesta cu adevărat curat, și astfel, numele său va fi preamărit printre neamuri.

Care alt nume este preamărit printre neamuri dacă nu cel al Domnului nostru, prin care Tatăl este preamărit și omul primește slavă? Dar tocmai pentru că acesta este numele Fiului său și vine de la el (cf. *Mt 1,21; Lc 1,31*), el îl numește al său. Dacă un rege ar picta chipul fiului său, pe bună dreptate ar numi al său acel tablou, pentru dublul motiv că este al fiului său și că l-a

făcut chiar el. Așa este și pentru numele lui Isus Cristos, care primește slavă în toată lumea în Biserică. Tatăl a declarat al său acest nume, și pentru că este al Fiului său, și pentru că l-a imprimat el însuși, dându-l spre mântuirea oamenilor (cf. *Fap* 4,12).

Așadar, numele Fiului aparține ca propriu Tatălui, iar Biserica aduce pretutindeni ofranda sa lui Dumnezeu cel atotputernic prin Isus Cristos. Ținând cont de acest fapt dublu, profetul a putut să spună pe bună dreptate: *În orice loc se aduc jertfe de tămâie, pentru numele meu, și ofrande curate (Mal 1,11)*. Această tămâie, conform lui Ioan, în *Apocalips*, este o figură a *rugăciunilor sfinților (Ap 5,8)*.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 22,19.20; Prov 9,5*

R. Acesta este trupul meu, dăruit pentru voi; acesta este sângele noului legământ, care se varsă pentru voi, spune Domnul. * Faceți aceasta ori de câte ori îl primiți în amintirea mea.

Ÿ. Veniți, mâncați pâinea mea și beți vinul pe care l-am pregătit pentru voi. * Faceți aceasta.

Rugăciunea de încheiere

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată-le celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

DUMINICA A XIX-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Dând drumul mulțimii, Isus s-a urcat pe munte singur, ca să se roage. Și când s-a înserat, era singur acolo.

Anul B

Nimeni nu poate să vină la mine dacă nu-l atrage Tatăl care m-a trimis, iar eu îl voi învia în ziua de apoi.

Anul C

Unde este comoara ta, acolo este și inima ta, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Osea

11,1-11

Îndurarea lui Dumnezeu nu dispare

Așa spune Domnul:

¹„L-am iubit pe Israel de când era copil, și din Egipt l-am chemat pe fiul meu.

²Dar cu cât mai mult îi chemam, cu atât mai mult fugeau dinaintea mea: aduceau sacrificii Baalilor și jertfe idolorilor.

³ Eu l-am învățat pe Efraim să meargă
ținându-l cu mâinile mele
și el nu a înțeles că eu aveam grijă de el.

⁴ L-am condus cu bunătate,
cu legături de gingașie,
l-am tratat ca un părinte care își ridică odorul la obraz,
m-am aplecat asupra lui, dându-i de mâncare.

⁵ Se vor întoarce în țara Egiptului și Asiria le va fi rege,
pentru că n-au voit să se întoarcă la mine.

⁶ Sabia va năvăli peste cetățile lor,
îi va nimici pe sfătuitoarii lor
și îi va devora din cauza planurilor pe care le-au făcut.

⁷ Poporul meu este pornit să se depărteze de mine:
chemat să privească în înălțime,
nici unul nu știe să-și ridice privirea.

⁸ Cum te voi lăsa, Efraime? Cum te voi părăsi, Israele?
Cum să te las ca odinioară pe Adma?

Cum să te consider ca pe Teboim?

Inima se zvârcolește în mine,
mila mă cuprinde!

⁹ Nu voi dezlănțui iuțimea mâniei mele,
nu-l voi mai distruge pe Efraim,
căci eu sunt Dumnezeu, și nu om.

În mijlocul vostru, eu sunt Dumnezeul cel sfânt
și nu voi veni să vă nimicesc.

¹⁰ Ei îl vor urma pe Domnul; dar el va mugi ca un leu,
și când el va mugi,
copiii vor alerga tremurând de la apus.

¹¹ Vor alerga tremurând din Egipt, ca o pasăre,
și din țara Asiriei, ca o porumbiță.

Și-i voi face să locuiască în casele lor”, zice Domnul.

RESPONSORIUL

Os 11,8c.9a.b; Ier 31,3b

R. Inima se zvârcolește în mine, mila mă cuprinde;
* nu voi dezlănțui iuțimea mâniei mele, căci eu sunt
Dumnezeu, și nu om.

V. Cu iubire veșnică te-am iubit și, de aceea, te-am
atras la mine cu bunăvoință. * Nu voi dezlănțui.

LECTURA A DOUA

Din dialogul *Despre Providența divină*
al sfintei Ecaterina din Siena, fecioară

(4, 13: ed. latina, Ingolstadii 1583, ff. 19v-20)

În lanțurile iubirii

Domnul meu preadulce, pleacă-ți ochiul milostivirii tale asupra poporului tău și asupra trupului mistic al sfintei Biserici. Tu vei fi preamărit mai mult iertând și dând multora lumina inteligenței, decât primind cinstea unei singure creaturi mizerabile, cum sunt eu, care te-am supărat așa de mult și am fost cauza și instrumentul atâtor rele. Ce mângâiere ar fi pentru mine dacă m-aș vedea vie pe mine, iar poporul tău mort? Ce ar fi dacă, din cauza păcatelor mele și ale celorlalte creaturi, ar trebui să văd în întuneric Biserica, Mireasa ta preaiubită, care s-a născut pentru a fi lumină?

Așadar, îți cer milostivire pentru poporul tău, în numele dragostei necreate care te-a făcut să-l crezi pe om după chipul și asemănarea ta. Care a fost motivul că l-ai pus pe om în atâta demnitate? Desigur, iubirea inestimabilă cu care ai privit în tine creatura ta și te-ai îndrăgostit de ea. Dar apoi, prin păcatul comis, ea a pierdut acea demnitate la care ai înălțat-o.

Tu, mișcat de aceeași iubire cu care ne-ai creat, ai voit să oferi neamului omenesc mijlocul prin care să se împace cu tine. Pentru aceasta, ne-ai dat Cuvântul, pe Fiul tău unic. El a fost mijlocitor între tine și noi. El a fost dreptatea noastră, care a pedepsit în sine și a luat asupra sa toate nedreptățile și nelegiuirile noastre. A ascultat de porunca pe care tu, Părinte veșnic, i-ai dat-o când l-ai îmbrăcat cu omenitatea noastră. O, abis al dragostei! Care inimă nu se va simți plină de emoție la vederea unei înălțimi atât de mari coborâtă la atâta micime, adică la condiția omenității noastre?

Noi suntem chipul tău, iar tu, chipul nostru, prin unirea pe care ai stabilit-o între tine și om, învăluind veșnica dumnezeire cu norul sărac al omenității corupte

a lui Adam. Care este motivul? Desigur, iubirea. Pentru această iubire inefabilă, te rog și-ți cer să ai milă de creaturile tale.

RESPONSORIUL*Ps 100 (101),1-2*

R. Voi cânta bunătatea și dreptatea, voi înălța imnuri către tine, Doamne. * Vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției; când vei veni la mine?

Ψ. Voi umbla în curăția inimii mele, înăuntrul casei mele. * Vreau să.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Isus a spus ucenicilor săi, care erau tulburați: Aveți încredere, eu sunt, nu vă temeți!

Anul B

Adevăr, adevăr vă spun: cine crede în mine are viața veșnică, aleluia!

Anul C

Fericiți slujitorii pe care, venind Domnul și bătând la ușă, îi va găsi veghind.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Doamne, poruncește-mi să vin la tine pe apă! Iar Isus, întinzându-și mâna, l-a apucat pe Petru și i-a spus: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

Anul B

Aceasta este pâinea coborâtă din cer, pentru ca oricine o va mânca să nu moară.

Anul C

Să fie mijlocul vostru încins, iar făcliile aprinse în mâinile voastre.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Osea

14,2-10

Chemarea la convertire. Promisiunea mântuirii

Așa spune Domnul:

² „Întoarce-te, Israele, la Domnul Dumnezeul tău, căci te-ai prăbușit din pricina nelegiuirilor tale.

³ Căutați cuvinte de căință

și întoarceți-vă la Domnul și spuneți-i:

«Iartă-ne toate nelegiuirile, primește ceea ce-ți place: îți oferim ca jertfă cuvintele buzelor noastre.

⁴ Pentru că asirienii nu pot să ne salveze,

nu vom mai încăleca pe cai

și nu vom mai zice vreunui lucru

făcut de mâinile noastre:

Tu ești Dumnezeuul nostru,
 căci numai la tine găsește milă cel orfan».
⁵ «Voi vindeca rănilor căderii lor, îi voi iubi cu adevărat,
 căci mânia mea s-a abătut de la ei;
⁶ voi fi ca roua pentru Israel,
 el va înflori ca un crin
 și își va întinde rădăcinile ca cedrii Libanului.
⁷ Ramurile lui vor crește,
 podoaba lui va fi ca aceea a măslinului
 și mireasma lui, ca aceea a pădurii Libanului.
⁸ Se vor întoarce și se vor așeza la umbra mea;
 vor cultiva din nou grâul, vor face să rodească viile,
 iar vinul lor va avea renumele celui din Liban.
⁹ Efraime, poți tu să mă mai confunzi cu idoli?
 Eu sunt cel care îl ascult
 și am privirea îndreptată asupra lui,
 eu sunt ca un chiparos verde,
 de la mine provin roadele tale».
¹⁰ Cine este atât de înțelept
 ca să înțeleagă lucrurile acestea?
 Cine este atât de priceput ca să le pătrundă?
 Drepte sunt căile Domnului, cei drepti merg pe ele,
 iar cei păcătoși se poticnesc și cad”.

RESPONSORIUL

Os 14,5; II 4,21

R. Voi vindeca rănilor căderii lor, îi voi iubi cu adevărat, * căci mânia mea s-a abătut de la ei.

V. Voi răzbuna sângele lor, pe care nu-l voi lăsa nepepsit, și Domnul va locui în Sion. * Căci mânia mea.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre întruparea Domnului*
 al lui Teodoret din Cir, episcop

(Nr. 26-27: PG 75, 1466-1467)

Îi voi elibera din strâmtorările lor

Isus merge în mod spontan spre acele suferințe care au fost prezise în privința sa; el le prevestise des ucenicilor

săi; ba chiar îi reproșase lui Petru că nu primea de bunăvoie vestirea lor și arătase că mântuirea lumii trebuia să se realizeze prin ele. Pentru aceasta s-a oferit pe sine celor care veneau să-l prindă: *Eu sunt cel pe care-l căutați* (cf. *In* 18,5). El, acuzat fiind, nu a răspuns, și putând să se ascundă, n-a voit s-o facă, deși, de mai multe ori, în alte circumstanțe, s-a îndepărtat când îi întindeau curse.

De asemenea, a plâns asupra Ierusalimului care, prin necredința sa, îi aducea moartea și a prezis distrugerea templului, deși era atât de renumit. A îndurat să fie lovit peste cap de un om de două ori josnic. A fost palmuit, scuipat, batjocorit, torturat, biciuit și, în sfârșit, pironit pe cruce. A acceptat ca tovarăși de suferință tâlhari, de o parte și de alta, și a fost considerat asemenea ucigașilor și ticăloșilor. A primit oțet și fiere dintr-o viță rea și a fost încoronat cu spini în loc de mlădițe de vie și ciorchini de struguri. Îmbrăcat cu o haină de purpură, a devenit un rege de batjocorit și a fost lovit cu o trestie. Coasta sa a fost străpunsă de sulită. În sfârșit, a fost pus în mormânt.

A voit să sufere toate acestea pentru mântuirea noastră. Pentru că cei care se lăsaseră dominați de păcat au fost supuși pedepselor păcatului, el, imun în sine de orice păcat, după ce a parcurs tot drumul dreptății, s-a supus torturii păcătoșilor, distrugând prin crucea sa decretul vechiului blestem. Paul spune: *Cristos ne-a răscumpărat de blestemul legii, devenind el însuși blestemat pentru noi, după cum stă scris: Blestemat cel care atârnă de lemn* (*Gal* 3,13; cf. *Dt* 21,23), și prin coroana de spini a pus capăt pedepselor lui Adam, acele pedepse care i-au fost vestite după păcat: *Blestemat să fie pământul din cauza ta: spini și pălămidă să producă pentru tine* (cf. *Gen* 3,17-18). Prin fiere, el a adunat în sine toată amărăciunea și pedepsele vieții muritoare și suferințele oamenilor. Prin oțet, și-a imputat sieși pervertirea oamenilor și le-a adus întoarcerea la condiții mai bune. Prin purpură, a simbolizat împărăția, prin trestie, a arătat slăbiciunea și neputința puterii diavolului, prin

palma, a arătat eliberarea noastră, luând tot asupra sa pedepsele, muștrările și loviturile care ni se datorau.

Din coasta străpunsă nu a apărut, ca din cea a lui Adam, femeia care, prin păcatul său, a generat moartea, ci a fășnit izvorul vieții, care dă viață lumii prin două râuri. Unul ne reînnoiește în baptisteriu și ne dă o viață nemuritoare. Celălalt este pentru a ne hrăni după nașterea noastră, chiar la masa dumnezeiască, așa cum face laptele care-i susține pe copii și-i face să crească.

RESPONSORIUL

Is 53,5; 1Pt 2,24

R. El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care ne dă pacea s-a abătut asupra lui. * Prin rănilor lui am fost vindecați.

Ÿ. El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate. * Prin rănilor lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Mihea

3,1-12

*Din cauza păcatelor conducătorilor săi,
Ierusalimul va fi distrus*

¹ „Ascultați, căpetenii ale lui Iacob și conducători ai casei lui Israel!

Nu este datorია voastră să cunoașteți dreptatea?”

² Și totuși, voi urâți binele și iubiți răul,
le jupuiți cu violență pielea și carnea de pe oase!

³ După ce au mâncat carnea poporului meu,
după ce-i jupoaie pielea și-i sfărâmă oasele,
îl fac bucăți; ca ceea ce se fierbe într-o oală,
ca și carnea dintr-un cazan,

⁴ apoi strigă către Domnul.

Dar el nu le răspunde,
ci își ascunde fața de ei în vremea aceea,
pentru că au făcut fapte rele.

⁵ Așa vorbește Domnul despre profeții
care seduc poporul meu,
care, atât cât au în ce să-și înfigă dinții,
vestesc pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură,
vestesc războiul sfânt.

⁶ De aceea, noaptea pentru voi va fi fără nici o viziune
și întunericul fără nici o profeție.
Soarele va asfinți peste acești profeți
și ziua se va întuneca peste ei!

⁷ Văzătorii vor fi făcuți de rușine,
și vor fi făcuți de rușine și ghicitorii;
toți își vor acoperi buzele
căci nu vor avea nici un răspuns de la Dumnezeu.

⁸ Dar eu, prin puterea duhului Domnului,
am fost umplut de judecată și curaj,
ca să-i vestesc lui Iacob nelegiuirea lui
și lui Israel păcatul său.

⁹ Ascultați deci lucrul acesta,
conducători ai casei lui Iacob,
și judecători ai casei lui Israel,
voi, cărora vă este scârbă de dreptate
și care pervertiți tot ce este drept.

¹⁰ Voi, care zidiți Sionul cu sânge,
și Ierusalimul cu nelegiuire!

¹¹ Conducătorii cetății judecă pentru daruri,
preoții lui învață poporul pentru plată
și profeții lui profetesc pe bani;
și se mai sprijină pe Domnul și zic:

„Oare nu este Domnul în mijlocul nostru?
Nu va veni asupra noastră nici o nenorocire!”

¹² De aceea, din cauza voastră,
Sionul va fi arat ca un ogor,
Ierusalimul va ajunge un morman de pietre
și muntele templului, o înălțime acoperită de păduri.

RESPONSORIUL

Ps 78 (79),1; Dan 3,42.29a

R. Dumnezeule, popoarele păgâne au năvălit în moștirea ta, au pângărit templul tău cel sfânt și au prefăcut Ierusalimul în ruine. * Nu ne fă de rușine și poartă-te cu noi după mulțimea îndurării tale.

V. Cu adevărat am păcătuit și am săvârșit fărădelege îndepărtându-ne de tine. * Nu ne fă de rușine.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre întruparea Domnului*
al lui Teodoret din Cir, episcop

(Nr. 28: PG 75, 1467-1470)

Noi am fost vindecați prin rănilor lui

Suferințele Mântuitorului nostru sunt medicamentele noastre. Profetul a voit să ne învețe acest lucru când a spus: *El a luat asupra sa durerile noastre și cu suferințele noastre s-a împovărat. Și noi îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu. Dar el a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și, prin rănilor lui, noi toți am fost vindecați. Toți umblam rătăciți ca niște oi... Ca un miel spre înjunghiere a fost adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura (Is 53,4-7).*

Păstorul care vede oile risipite ia una dintre ele în brațe, o conduce la pășune liniștită și, prin exemplul acesteia, atrage la sine pe cele rămase. La fel, Cuvântul lui Dumnezeu, văzând descendența oamenilor rătăcind, a luat natura de sclav, a unit-o strâns cu sine și, prin intermediul

ei, a atras întregul neam omenesc și i-a condus la pășunile divine pe cei flămânzi și expuși în fața lupilor.

Așadar, pentru aceasta Mântuitorul nostru a luat natura noastră, pentru aceasta Cristos Domnul a îndurat pătămirea și a făcut-o cauză de mântuire, pentru aceasta a fost dat morții, încredințat mormântului, și astfel, a distrus vechea tiranie și a promis nescicăciunea celor care erau înlănțuiți de stricăciune. Refăcând templul distrus și înviind din moarte, el a arătat și celor morți și celor care așteptau învierea sa promisiunile adevărate și neclintite.

„Cu adevărat, a spus el, natura pe care am luat-o de la voi a avut parte de înviere datorită dumnezeirii care locuia în ea și care era unită cu ea. Datorită dumnezeirii s-a eliberat de stricăciune și de caracterul trecător și a dobândit nescicăciunea și nemurirea. Tot așa veți fi eliberați și voi de sclavia dură a morții și, după ce va fi eliminată stricăciunea împreună cu patimile, veți fi îmbrăcați cu nemurire”.

Prin apostoli, el a dat tuturor oamenilor darul Botezului: *Mergeți, a spus, și învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh (Mt 28,19)*. Botezul este o imagine și o figură a morții Domnului. Așa cum spune apostolul Paul: *Dacă am fost uniți cu el într-o moarte asemănătoare cu a lui, vom fi uniți și cu învierea lui (Rom 6,5)*.

RESPONSORIUL

In 10,15b.18a; Ier 12,7

R. Eu însumi îmi pun viața pentru oi; * nimeni n-o ia de la mine, ci eu o dau de la mine însumi.

V. Am părăsit casa mea și moștenirea mea am lăsat-o; am dat-o pe iubita sufletului meu în mâinile dușmanilor ei. * Nimeni.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Mihea

4,1-7

Popoarele vor urca la muntele Domnului

Așa spune Domnul:

¹ „În zilele de pe urmă,
muntele casei Domnului
se va înălța peste vârfurile munților
și către el vor curge popoarele
și va fi mai presus de coline,
și multe popoare vor veni la el.

² Neamuri multe se vor duce la el și vor zice:
«Veniți să ne suim la muntele Domnului
și la casa Dumnezeului lui Iacob,
el ne va învăța căile sale
și vom merge pe cărările lui!»
Căci din Sion va ieși legea,
și din Ierusalim cuvântul Domnului.

³ El va judeca între multe popoare
și va împărți dreptatea
între neamuri puternice, până departe.
Din săbiile lor își vor face fiare de plug
și din sulitele lor, seceri;
nici un neam nu va mai scoate sabia împotriva altuia
și nu vor mai învăța să facă război;

⁴ ci fiecare va locui
sub vița lui de vie și sub smochinul lui,
și nimeni nu-l va mai tulbura.
Căci gura Domnului oștirilor a vorbit.

⁵ Pe când toate popoarele umblă
fiecare în numele dumnezeului său,
noi vom umbla
în numele Domnului, Dumnezeului nostru,
totdeauna și în veci de veci!

⁶ «În ziua aceea, zice Domnul,
voi aduna pe cei șchiopi,
voi strânge grămadă pe cei izgoniți
și pe aceia pe care i-am pedepsit.

⁷ Din cei șchiopi voi face un rest,
din cei care erau împovărați, un neam puternic».
Și Domnul va domni peste ei, pe Muntele Sionului,
de acum și până-n veac!”

RESPONSORIUL

Mih 4,2b; In 4,25

℟. Veniți să ne suim pe muntele Domnului și la casa
Dumnezeului lui Iacob: * el ne va învăța căile sale și
vom merge pe cărările sale.

℣. Știu că vine Mesia, care este numit Cristos. Când
va veni, el ne va învăța toate. * El ne va învăța.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Psalmilor*
al sfântului Augustin, episcop

*(Ps 47,7: CCL 38, 543-545)**Veniți să ne suim pe muntele Domnului*

*După cum am auzit, așa am văzut (Ps 47,9). O, Bise-
rică fericită! Într-un prim moment ai auzit, apoi ai văzut.
Biserica a ascultat, primind promisiunile, acum vede în
realitate; a ascultat în profeții, acum contemplă în Evan-
ghelie. De fapt, ceea ce se împlinește acum a fost deja
profețit înainte. Ridică-ți ochii și aruncă o privire asupra
lumii! Contemplă moștenirea ta extinsă până la margi-
nile pământului; vezi că deja s-a realizat ceea ce fusese
prezis: Înaintea lui se vor pleca toți regii și toate ne-
murile îi vor sluji (Ps 71,11). Vezi că deja s-a împlinit
ceea ce a fost spus: Înălță-te, Dumnezeule, mai sus decât
cerurile: și slava ta să fie peste tot pământul (Ps 107,6).
Contemplă-l pe cel care a avut mâinile și picioarele
străpunse de cuie, pe cel ale cărui oase, care atârnav pe
cruce, au fost numărate și ale cărui veșminte au fost*

trase la sorți. Admiră-l, domnind, pe cel pe care ei l-au văzut pironit pe cruce. Contemplă-l, așezat în ceruri, pe cel pe care ei l-au disprețuit când era pelerin pe pământ. În sfârșit, vezi realizate cuvintele: *Își vor aminti și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului; se vor prosterna în fața lui toate familiile popoarelor (Ps 21,28)*. La vederea acestor lucruri, exclamă cu bucurie: *După cum am auzit, așa am văzut (Ps 47,9)*.

Pe bună dreptate este convocată, astfel, Biserica din toate popoarele: *Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, uită de poporul tău și de casa tatălui tău (Ps 44,11)*. Ascultă și vezi: ascultă mai întâi ceea ce nu vezi, apoi vei vedea ceea ce ai auzit. Domnul a spus: *Un popor pe care nu-l cunoșteam a ajuns să mă slujească; cu luare-aminte îmi dau ascultare (Ps 17,44-45)*. Poporul a ascultat numai după ce a auzit cu urechile. Deci mai întâi nu văzuse. Nu-ți amintești și de cuvintele: *Vor vedea ceva ce nu li s-a povestit niciodată și vor înțelege ceea ce nu au auzit niciodată? (Is 52,11)*. Cei la care nu au fost trimiși profeții au fost cei dintâi care i-au ascultat și înțeles pe profeți; cei care, într-un prim moment, nu-i auziseră, mai apoi, auzindu-i, au fost uimiți. Însă cei la care au fost trimiși profeții au rămas insensibili, purtând cu sine cărțile legii, dar fără a înțelege adevărul lor. Aveau tablele alianței, dar fără a dobândi moștenirea lor. Noi însă *după cum am auzit, așa am văzut (Ps 47,9)*.

În cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru (Ps 47,9). Acolo am auzit, acolo am și văzut. *Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna (Ps 47,9)*. Să nu se mândrească cei care spun: *Iată, Cristos este aici sau este acolo (Mc 13,21)*. Cel care spune: *Iată, este aici, iată, este acolo* conduce numai într-o parte. Dar Dumnezeu a promis unitatea: Regii s-au adunat împreună, nu s-au divizat prin schisme (cf. *Ps 47,5*). Dar poate crezi că această cetate, care acum domină lumea, va fi distrusă într-o zi. Nicidecum! *Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna*. Ei bine, dacă Dumnezeu a statornicit-o pentru veșnicie, de ce te temi că se strică temelia sa?

RESPONSORIUL

Lev 26,11-12; 2Cor 6,16b

R. Voi așeza locuința mea în mijlocul vostru și suflul meu nu se va scârbi de voi. * Voi umbla printre voi și voi fi Dumnezeu vostru iar voi veți fi poporul meu.

Ș. Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu, după cum spune Dumnezeu. * Voi umbla.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Mihea

4,14–5,7

Mesia va fi pacea noastră

Așa spune Domnul:

^{4,14} „Acum, strânge-ți rândurile în cetate, fiica Sionului, căci suntem asediați!

Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiua peste obraz!

^{5,1} Tu, Betleem Efrata,

deși ești cel mai mic între clanurile lui Iuda,
din tine va ieși cel care va stăpâni peste Israel;
originea lui este din vremuri străvechi,
din zilele veșniciei.

² Pentru aceasta,

după ce Domnul va fi lăsat în părăsire poporul său
un anumit timp,
va veni ziua în care

aceea care trebuie să nască va naște,
și atunci cei care vor fi rămas credincioși dintre frații lui
se vor întoarce la fiii lui Israel.

³ El se va ridica și va conduce cu puterea Domnului și cu măreția numelui Domnului Dumnezeuului său; toți vor trăi în liniște, căci el va fi mare până la marginile pământului.

⁴ El va fi pacea noastră!

Când va veni asirianul în țara noastră și va pătrunde în palatele noastre, vom ridica împotriva lui șapte păstori și opt căpetenii ale poporului.

⁵ Ei vor pustii țara Asiriei cu sabia, și țara lui Nimrod cu lancea.

Ne va elibera astfel de asirian, când va veni în țara noastră, și va pătrunde între hotarele noastre.

⁶ Restul lui Iacob va fi în mijlocul multor popoare, ca o rouă care vine de la Domnul, ca ploaia mărunță pe iarbă, care nu-și pune speranța în nimeni și nu așteaptă ajutor de la fiii oamenilor.

⁷ Și va fi restul lui Iacob între multe popoare, ca un leu între animalele din pădure și ca un pui de leu în turma de oi, care trece, calcă în picioare și pradă, fără ca nimeni să-i poată smulge prada”.

RESPONSORIUL

Cf. *Mih* 5,1.3.4; *Zah* 9,10bc

R. Și tu, Betleeme, cetate a Dumnezeuului celui preainalt, din tine va ieși cel care va stăpâni peste Israel; originea lui este din vremuri străvechi, din zilele veșniciei; el va fi preamărit până la marginile pământului * și va fi pace pe pământul nostru.

V. El va vesti popoarelor pacea și împărăția lui se va întinde de la o mare până la alta. * Și va fi pace.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre perfecțiunea creștină* al sfântului Grigore de Nyssa, episcop.

(PG 46, 259-262)

*Noi îl avem pe Cristos
care este pacea și lumina noastră*

El este pacea noastră, cel care a făcut din două un singur popor (Ef 2,14). Gândind că Isus Cristos este pacea, noi vom demonstra că purtăm cu vrednicie numele de creștini dacă prin acea pace care este în noi îl vom exprima pe Cristos cu viața noastră. El a nimicit ura (cf. Ef 2,16), după cum spune Apostolul. Deci nu trebuie deloc să permitem ca ea să reînvie în noi, ci trebuie să arătăm clar că este nimicită total. Să nu o înviem din nou după ce a fost ucisă de Dumnezeu pentru sănătatea noastră, să nu ne mâniem spre ruinarea sufletelor noastre și să nu ne amintim injuriile îndurate, să nu facem greșeala de a o readuce la existență pe cea care, din fericire, a fost nimicită.

De vreme ce îl avem pe Cristos care este pacea, să ucidem dușmănia practicând în viața noastră credința în el. El a distrus în sine însuși zidul care îi diviza pe cei doi oameni, a făcut unul singur, restabilind pacea nu numai cu cei care luptă împotriva noastră din afară, dar și cu cei care provoacă neînțelegeri în noi înșine. Astfel, trupul nu va mai putea avea dorințe contrare duhului și duhul dorințe contrare trupului, ci înțelepciunea trupului va fi supusă legii divine. Atunci, reconstituiți într-un om nou și iubitor al păcii și deveniți din doi un singur om, vom avea pacea în noi înșine.

Pacea este înțelegerea între două ființe potrivnice. Acum, de vreme ce a fost eliminat războiul intern al naturii noastre, să cultivăm în noi pacea, și atunci vom deveni noi înșine pace și vom demonstra că acest apelativ al lui Cristos este adevărat și autentic și în noi.

Cristos este lumina adevărată, departe de orice minciună. Din aceasta învățăm că și viața noastră trebuie să fie luminată de razele luminii adevărate. Razele soarelui dreptății sunt înseși virtuțile care strălucesc și ne luminează, *ca să respingem faptele întunericului și să umblăm cu onestitate ca în plină zi* (cf. Rom 13,13). Să detestăm acțiunea clandestină și întunecoasă și să facem toate la lumina zilei, și astfel, vom deveni și noi lumină

și, ca lumină, vom lumina pe ceilalți prin faptele noastre bune.

Cristos este sfințirea noastră, de aceea, să ne abținem de la faptele și gândurile rele și necurate. Astfel, ne vom arăta cu adevărat părtași de numele său și vom manifesta puterea sfințeniei nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte.

RESPONSORIUL

Cf. Lc 1,78.79

R. Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime, * ca să îndrepte pașii noștri pe calea păcii.

V. Să-i lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții. * Ca să îndrepte.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Mihea

6,1-15

Domnul judecă poporul său

¹ Ascultați ce spune Domnul:

„Ridică-te, ține o judecată în fața munților, să audă colinele glasul tău”.

² Auziți, munților, judecata Domnului și ascultați, voi, temeliilor neclintite ale pământului! Căci Domnul se află în judecată cu poporul său și aduce această acuză împotriva lui Israel:

³ „Poporul meu, ce ți-am făcut?

Cu ce te-am supărat? Răspunde-mi!

⁴ Eu te-am scos din țara Egiptului
și te-am răscumpărat din casa sclaviei
și i-am pus înaintea ta pe Moise, pe Aron și pe Miriam.

⁵ Poporul meu, adu-ți aminte
ce plănuia Balac, regele Moabului,
și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor,
și ce s-a întâmplat din Sitim până la Ghilgal,
ca să cunoști dreptatea Domnului!”

⁶ „Cu ce mă voi prezenta în fața Domnului
când îmi voi pleca genunchiul
înaintea Dumnezeului celui Preaînalt?
Trebuie oare să-i ofer ca ardere de tot viței de un an?

⁷ Oare îi vor plăcea Domnului miile de berbeci
și zecile de mii de râuri de untdelemn?
Trebuie oare să-l ofer pe întâiul meu născut
pentru fărâdelegea mea,
rodul trupului meu, pentru păcatul sufletului meu?”

⁸ Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce îți cere Domnul:
să fii drept,
să iubești caritatea
și să fii smerit înaintea Dumnezeului tău.

⁹ Glasul Domnului strigă cetății
și este înțelept cine se teme de numele tău.
„Ascultați, voi, triburi și adunare a cetății!

¹⁰ Oare voi mai tolera măsura nedreaptă
și blestemata efă mică?

¹¹ Oare voi accepta eu balanța nedreaptă
și greutatea înșelătoare în sac?

¹² Pentru că bogății lui sunt plini de nedreptate,
locuitorii lui spun minciuni,
și limba lor este numai înșelătorie în gura lor,

¹³ de aceea, și eu te voi pedepsi,
te voi pustii pentru păcatele tale.

¹⁴ Vei mânca și nu te vei sătura,
ci foamea te va roade pe dinăuntru;
ce vei pune la o parte nu vei putea să salvezi
și ceea ce vei salva voi trece prin ascuțișul sabiei.

¹⁵ Vei semăna, dar nu vei secera,
vei stoarce măslina

dar nu te vei unge cu untdelemnul lor,
vei face must, dar nu vei bea vin!”

RESPONSORIUL

Mih 6,8; Ps 36 (37),3

R. Ți s-a arătat, omule ce este bine și ce îți cere Domnul: * Să fii drept, să iubești caritatea și să fii smerit înaintea Dumnezeului tău.

V. Încrede-te în Domnul și fă binele și vei locui pământul. * Să fii drept.

LECTURA A DOUA

Din cuvântarea *Despre Botez*
a sfântului Pacian, episcop

(Nr. 5-6: PL 13, 1092-1093)

*Să trăim viața cea nouă în Cristos,
prin Duhul Sfânt*

Păcatul lui Adam a trecut la tot neamul omenesc: *Printr-un singur om, spune Apostolul, a intrat păcatul în lume și, prin păcat, moartea, și astfel, moartea a trecut la toți oamenii (Rom 5,12)*. Deci este necesar ca și dreptatea lui Cristos să treacă la tot neamul omenesc și, după cum Adam, prin păcatul său, a fost cauză de ruină pentru toată descendența sa, tot așa, Cristos va fi cauză de mântuire prin dreptatea sa. Apostolul insistă asupra acestui lucru: *După cum, prin neascultarea unuia, toți au devenit păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia, toți vor deveni dreți și, după cum păcatul a domnit prin moarte, tot așa să domnească și harul prin dreptate pentru viața veșnică (Rom 5,19.21)*.

Poate că îmi va spune cineva: „Era drept ca păcatul lui Adam să treacă în urmași, pentru că se trăgeau din el prin naștere. Dar oare am fost născuți de Cristos ca să coboare mântuirea la noi?” Să nu gândiți trupește și veți vedea că suntem născuți de Cristos. La plinirea timpurilor, Cristos a luat din Maria suflet și trup. Acesta este trupul pe care el a venit să-l mântuiască, pe care nu l-a abandonat în iad și pe care l-a unit cu duhul său și

l-a asumat. Aceasta este nunta Domnului, încheiată cu un singur trup, pentru ca el, Cristos, și Biserica să fie doi într-un singur trup, conform aceluia mare mister.

Din această nuntă s-a născut poporul creștin, iar de sus coboară Duhul Domnului. Germenul ceresc este infuzat și unit cu substanța sufletului nostru; apoi începem să ne dezvoltăm în sânul matern și mai apoi, născându-ne, intrăm în viața care ne este dată de Cristos. Pentru aceasta, Apostolul spune: *Primul om, Adam, a fost făcut cu suflet viu, cel din urmă Adam cu Duhul dătător de viață (1Cor 15,45)*. În felul acesta, Cristos dă naștere în Biserică, prin preoții săi, așa cum se exprimă același Apostol: *Eu v-am născut în Cristos (1Cor 4,15)*. Astfel, Cristos, prin Duhul lui Dumnezeu, prin slujirea preotului și prin puterea credinței, dă naștere omului nou, format în sânul mamei și primit în Biserică prin nașterea din izvorul bapțialmal.

Așadar, Cristos trebuie primit ca să ne poată renaște. Acest lucru îl afirmă apostolul Ioan: *Celor care l-au primit le-a dat putere să devină copii ai lui Dumnezeu (In 1,12)*. Această naștere nu poate avea loc decât prin sacramentele Botezului și Mirului și prin slujirea preotului. Prin Botez, sunt spălate păcatele noastre, prin Mir, este revărsat Duhul Sfânt în noi: și pe unul, și pe celălalt noi le primim din mâna și din gura preotului. În felul acesta, întregul om se renaște în Cristos: *Pentru ca, după cum Cristos a fost înviat din morți, tot așa, și noi să umblăm într-o viață nouă (Rom 6,4)*, adică, părăsind greșelile vieții trecute, să ducem, prin Duhul Sfânt, o viață virtuoașă, în Cristos.

RESPONSORIUL

Rom 5,19.21; 1In 4,10

R. După cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot la fel, prin ascultarea unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepți. * Pentru ca, după cum păcatul a domnit prin moarte, la fel, harul să domnească spre viața veșnică prin Isus Cristos.

V. Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. * Pentru ca.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Mihea

7,7-20

*Cetatea lui Dumnezeu așteaptă mântuirea,
iertarea păcatelor*

⁷ Voi privi spre Domnul,
îmi voi pune nădejdea în Dumnezeu, mântuitorul meu,
și el, Dumnezeul meu, mă va asculta.

⁸ Nu te bucura de nenorocirea mea, vrăjmașa mea,
căci, dacă am căzut, mă voi ridica iarăși,
dacă locuiesc în întuneric, Domnul este lumina mea!

⁹ Deoarece am păcătuit împotriva Domnului,
voi îndura mânia lui până ce el îmi va apăra cauza
și-mi va face dreptate;
el mă va scoate la lumină și voi vedea dreptatea lui.

¹⁰ Când va vedea vrăjmașa mea lucrul acesta,
va fi acoperită de rușine, ea, care-mi zicea:
„Unde este Domnul, Dumnezeul tău?”

Ochii mei se vor uita la ea
și ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe uliță.

¹¹ Va veni ziua când îți vor zidi iarăși zidurile,
în ziua aceea ți se vor lărgi hotarele.

¹² În ziua aceea, vor veni la tine,
din locuitorii Asiriei până în Egipt,
din Egipt până la râu,
de la o mare la alta
și de la un munte la altul.

¹³ Dar mai întâi țara va fi pustiită
din cauza locuitorilor ei
și din cauza rodului lucrărilor lor.

¹⁴ Cu toiagul tău, fii păstorul poporului tău,
al turmei moștenirii tale,
și care locuiește singură în pădure,
înconjurată de livezi,
ca să pască din nou în Basan și Galaad,
ca în zilele de altădată.

¹⁵ Ca în zilele în care ne-ai scos din Egipt,
arată-ne lucruri minunate.

¹⁶ Neamurile vor vedea lucrul acesta,
și se vor rușina, cu toată puterea lor;
vor pune mâna la gură și își vor astupa urechile.

¹⁷ Vor linge pulberea,
ca șarpele, ca târâtoarele pământului;
vor ieși tremurând afară din cetățile lor,
vor veni pline de frică
înaintea Domnului, Dumnezeului nostru,
și se vor teme de tine.

¹⁸ Oare mai există vreun dumnezeu ca tine?

Tu ierți nelegiuirea
și treci cu vederea păcatele rămașitei poporului tău.
Tu nu ții veșnic mânie, ci iubești îndurarea.

¹⁹ Întoarce-te și îndură-te de noi,
calcă în picioare nelegiuirile noastre
și aruncă în adâncul mării toate păcatele noastre.

²⁰ Arată-ți fidelitatea față de Iacob,
iar față de Abraham, iubirea,
după cum ai promis cu jurământ,
în zilele de odinioară, părinților noștri”.

RESPONSORIUL

Evr 10,37b; Mih 7,19b

R. Cel care vine va veni și nu va întârzia; și nu va mai fi teamă până la marginile pământului, * pentru că el este mântuitorul nostru.

V. El va călca în picioare nelegiuirile noastre și va arunca în adâncul mării toate păcatele noastre. * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din cuvântarea *Despre Botez*
a sfântului Pacian, episcop

(Nr. 6-7: PL 13, 1093-1094)

*Dumnezeule, cine este asemenea ție,
care să îndepărteze păcatele?*

După cum am purtat chipul omului pământesc, tot așa vom purta și chipul celui ceresc; deoarece primul om, luat din pământ, este pământesc, al doilea om, luat din cer, este ceresc (cf. 1Cor 15,47-49). Preaiubiților, comportându-ne astfel, nu vom mai muri. Chiar dacă acest trup va fi pradă putrezirii, noi vom trăi în Cristos, așa cum el însuși a spus: Cine crede în mine, chiar dacă moare, va trăi (In 11,25).

Așadar, suntem siguri, după cuvântul Domnului, că Abraham, Isaac, Iacob și toți sfinții lui Dumnezeu trăiesc. Domnul a spus despre aceștia: *Toți trăiesc, pentru că acela care este Dumnezeul lor este Dumnezeul celor vii, nu al celor morți (cf. Mt 22,32)*. Vorbind despre sine, Apostolul afirmă: *Pentru mine, a trăi este Cristos și a muri este un câștig: doresc să mă despart de viața aceasta și să fiu cu Cristos (cf. Fil 1,21,23)*. De asemenea: *Cât timp locuim în trup, suntem în exil, departe de Domnul, umblăm în credință, încă nu vedem (2Cor 5,6)*. Aceasta este credința noastră, fraților preaiubiți. De altfel, *dacă ne punem speranța numai în lumea aceasta, suntem de compătimit mai mult decât toți oamenii (cf. 1Cor 15,19)*. Viața noastră materială, așa cum puteți să observați și singuri, are aceeași durată ca aceea a fiarelor, a animalelor, a păsărilor, ba chiar e mai scurtă. În schimb, propriu omului este de a obține ceea ce Cristos a dat prin Duhul său, viața veșnică, cu condiția să nu mai păcătuim. După cum moartea vine prin păcat, tot așa, noi suntem eliberați de moarte prin sfințenie; viața se pierde prin nelegiuiri și este mântuită prin virtute. *Răsplata păcatului este moartea, în timp ce harul lui*

Dumnezeu este viața veșnică, prin Cristos Isus, Domnul nostru (Rom 6,23).

El este, el este cel care ne-a răscumpărat, *iertându-ne*, așa cum spune Apostolul, *toate păcatele noastre și anulând documentul scris al datoriei noastre, ale cărui condiții ne erau nefavorabile. El l-a distrus, pironindu-l pe cruce. Dezbrăcându-se de trup, a despuiat de puterea lor principatele și puterile, le-a făcut de râsul lumii și a triumfat asupra lor (cf. Col 2,13-15).* I-a eliberat pe cei care erau legați în lanțuri și a sfărâmat lanțurile lor, așa cum a profetizat David: *Domnul ridică pe cei împovărați, Domnul eliberează pe cei închiși, Domnul luminează pe cei orbi (cf. Ps 145,7-8).* De asemenea: *Tu ai sfărâmat lanțurile mele. Ție îți voi aduce jertfă de laudă (Ps 115,16-17).* Așadar, am fost dezlegați de lanțurile noastre atunci când, prin sacramentul Botezului, ne-am adunat sub stindardul Domnului, eliberați prin sângele lui Cristos și în numele lui.

De aceea, preaiubiților, să ne amintim că suntem spălați o singură dată; o singură dată suntem eliberați și o singură dată intrăm în împărăția veșnică. O singură dată sunt *fericiți cei cărora le sunt iertate greșelile, cărora li s-au acoperit păcatele (cf. Ps 31,1).* Țineți strâns ceea ce ați primit, păstrați cu bucurie; să nu mai păcătuți! Păstrați-vă curați și nepătați pentru ziua Domnului.

RESPONSORIUL

1Cor 15,47.49; Col 3,9b.10

R. Primul om, din pământ, este pământesc; al doilea om este din cer. * După cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

Ŵ. Voi v-ați dezbrăcat de omul cel vechi și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește după chipul Creatorului său pentru a ajunge la cunoaștere. * După cum.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

DUMINICA A XX-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Femeia canaaneeană striga zicând: Fiica mea este rău chinuită de diavol! Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David!

Anul B

Eu sunt pâinea cea vie, care s-a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci.

Anul C

Foc am venit să arunc pe pământ, și ce voiesc decât să se arindă!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

6,1-13

Chemarea profetului Isaia

¹ În anul morții regelui Osia, l-am văzut pe Domnul stând pe un tron înalt și măreț; poalele mantiei lui

umpleau templul. ²Înainte de el stăteau serafimi, fiecare având câte șase aripi: cu două își acopereau fețele, cu două picioarele, iar cu două zburau. ³Ei strigau unul către altul, spunând:

„Sfânt, sfânt, sfânt Domnul oștirilor,
tot pământul e plin de mărire a lui!”

⁴Când Domnul vorbea, ușorii ușilor au început să se zguduie, iar templul s-a umplut de fum.

⁵Atunci am spus:

„Vai mie, căci sunt pierdut!
Sunt un om cu buze necurate
și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze pângărite.
Și ochii mei l-au văzut pe Regele,
pe Stăpânul universului!”

⁶Atunci a zburat spre mine unul dintre serafimi, purtând în mână un cărbune aprins, pe care îl luase cu cleștele de pe altar. ⁷El mi-a atins gura cu cărbunele și mi-a zis:

„Iată, ți-am atins buzele,
de aceea, ți s-au șters toate păcatele
și fărădelegea ți-a fost iertată”.

⁸După aceea am auzit glasul Domnului care zicea:
„Pe cine voi trimite? Cine va merge pentru noi?” Și am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă pe mine!” ⁹El a zis atunci:

„Du-te și spune poporului acestuia:
De auzit veți auzi și nu veți înțelege;
de văzut veți vedea și nu veți pricepe!”

¹⁰Împietrește inima acestui popor,
fă-l tare de urechi,
și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii,
să n-audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima,
să nu se întoarcă la mine și să nu fie tămăduit”.

¹¹Și eu am întrebat: „Până când, Doamne?”

El a răspuns: „Până când vor rămâne cetățile pustii
și lipsite de locuitori;
pană când nu va mai fi nimeni în case
și țara va fi pustiită de tot;

¹²pană îi va îndepărta Domnul pe oameni
și țara va ajunge un mare pustiu.

¹³ Și chiar a zecea parte de va mai rămâne din locuitori, vor fi nimiciți și ei la rândul lor, ca terebintul și stejarul ale căror trunchiuri sunt trântite la pământ. Din butucul rămas va răsări o sămânță sfântă”.

RESPONSORIUL

Ap 4,8c; Is 6,3

R. Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Dumnezeu cel atotputernic, cel care era, care este și care vine; * plin este pământul de mărirea lui.

Ÿ. Serafimii strigau unul către altul: Sfânt, sfânt, sfânt Domnul oștirilor. * Plin este.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliei după Matei*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 15, 6.7: PG 57, 231-232)

Sarea pământului și lumina lumii

Voi sunteți sarea pământului (Mt 5,13). Vă este încredințată slujirea cuvântului, spune Cristos, nu pentru voi, ci pentru întreaga lume. Nu vă trimit la două, sau la zece, sau la douăzeci de orașe sau la un popor în mod deosebit, ca în timpul profețiilor, ci vă trimit la tot pământul, la mare, la întreaga lume, la această lume așa de stricată. Spunând: *Voi sunteți sarea pământului*, el lasă să se înțeleagă că omul este denaturat și stricat de păcate. Pentru aceasta, el cere de la ai săi acele virtuți care sunt mai necesare și folositoare pentru a-i mântui pe alții. Un om blând, umil, milostiv și drept nu ține aceste izvoare atât de bune să țâșnească în folosul altora. De asemenea, cel care are inimă curată, cel care iubește pacea și suferă pentru adevăr își dedică viața pentru binele tuturor.

Să nu credeți, pare să spună, că sunteți chemați la lupte mici și la îndeplinirea unor opere de mică importanță. Nu. *Voi sunteți sarea pământului.* De ce le-a dat această

prerogativă? Oare ca să însănătoșească ceea ce se stricase? Desigur, nu. Sarea nu salvează ceea ce este putred. Apostolii nu au făcut acest lucru. Mai întâi, Dumnezeu a reînnoit inimile și le-a eliberat de stricăciune, apoi le-a încredințat apostolilor, și atunci ei au devenit cu adevărat sare a pământului, menținând și păstrând oamenii în viața cea nouă, primită de la Domnul. Eliberarea oamenilor de stricăciunea păcatului este lucrarea lui Cristos, dar datoria de a împiedica recăderea în starea anterioară de mizerie revine grijii și eforturilor apostolilor.

Vedeți apoi cum arată că ei sunt mai buni decât profeții. Nu spune că sunt învățători numai ai Palestinei, ci ai lumii întregi. Deci, nu fiți uimiți, pare să continue Isus, dacă atenția mea se fixează cu preferință asupra voastră și dacă vă chem să înfrunțați greutatea așa de mari. Luați aminte la câte și care sunt orașele, popoarele și neamurile la care vă trimit. De aceea, vreau să nu vă limitați să fiți sfinți pentru voi înșivă, ci să-i faceți pe alții asemenea vouă. Fără aceasta, nu vă veți fi suficienți nici vouă înșivă.

Pentru ceilalți, care sunt în greșeală, convertirea va fi posibilă prin voi; dar dacă veți cădea voi, îi veți trage și pe ceilalți după voi, în ruină. Cu cât sunt mai importante datoriile ce v-au fost încredințate, cu atât mai mare angajare vă trebuie. Pentru aceasta, Isus afirmă: *Dacă sarea și-ar pierde gustul, cu ce se va mai săra? Nu este bună decât să fie aruncată și călcată în picioare de oameni (Mt 5,13).*

Pentru ca apoi, auzind fraza: *Când vă vor insulta, vă vor prizoni și vor spune tot ce-i rău împotriva voastră (Mt 5,11)*, să nu se teamă, pare că vrea să spună: „Dacă nu veți fi pregătiți pentru încercări, degeaba ați fost aleși. Astfel, blestemele vor da mărturie despre slăbiciunea voastră. Dacă, de teama chinurilor, nu veți arăta tot curajul ce vi se potrivește, veți îndura suferințe mai rele, veți avea faimă rea și veți fi pentru toți obiect de batjocură. Aceasta înseamnă a fi călcat în picioare”.

Imediat după aceea, trece la o altă asemănare mai sublimă: *Voi sunteți lumina lumii* (Mt 5,14-15). Din nou spune a lumii, nu a unui singur popor sau a douăzeci de orașe, ci a întregului univers: lumină inteligibilă, mai strălucitoare decât razele de soare. Mai întâi vorbește despre sare și apoi despre lumină pentru a arăta lucrarea unui cuvânt aspru și a unei învățături sublime și luminoase. *Nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte, nici nu se aprinde o candelă și se pune sub obroc* (Mt 5,15). Prin aceste cuvinte, îi stimulează încă o dată ca să vegheze asupra conduitei lor, amintindu-le că sunt expuși ochilor tuturor oamenilor și că umblă în fața privirii întregului pământ.

RESPONSORIUL

Fap 1,8; Mt 5,16

R. Veți primi o putere atunci când va veni Duhul Sfânt asupra voastră; * și îmi veți fi martori până la marginile pământului.

V. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru. * Și îmi veți fi martori.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Femeia canaaneană a venit la Isus și i s-a închinat, spunând: Doamne, ajută-mă!

Anul B

Trupul meu cu adevărat este mâncare și sângele meu cu adevărat este băutură. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu va avea viața veșnică.

Anul C

Trebuie să fiu botezat cu un botez, și cât sunt de îngrijorat până se va împlini.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Femeie, mare este credința ta! Să-ți fie după cum ai cerut!

Anul B

Precum m-a trimis pe mine Tatăl, care este viu, și eu trăiesc prin Tatăl, tot astfel, și cel care mă mănâncă pe mine va trăi și el prin mine.

Anul C

Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun că nu, ci dezbinare!

LUNI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Isaia

3,1-15

Mustări împotriva Ierusalimului

¹ Domnul, Dumnezeul oștirilor, va lua din Ierusalim și din Iuda

orice sprijin și orice mijloc de trai,
orice izvor de pâine și orice izvor de apă,
² pe viteaz și pe omul de război,
pe judecător și pe profet, pe ghicitor și pe bătrân,
³ pe căpetenia peste cincizeci și pe funcționar,
pe sftnic, pe meșteșugarul ales și pe vrăjitorul iscusit.
⁴ Le voi da tineri drept căpetenii, zice Domnul,
și niște copii vor stăpâni peste ei.
⁵ Oamenii se vor asupra unii pe alții,
unul va apăsa pe celălalt, fiecare pe aproapele lui,
tânărul îl va lovi pe cel bătrân
și omul de nimic pe cel nobil.
⁶ Vor merge până acolo încât unul
va apuca pe fratele său în casa părintească și-i va zice:
„Tu ai o haină, fii căpetenia noastră!
Ia dărâmăturile acestea sub mâna ta!”
⁷ Dar în aceeași zi el va răspunde:
„Nu pot să fiu doctor,
căci în casa mea nu este nici pâine, nici haină:
nu mă puneți căpetenie peste popor”.
⁸ Se clatină Ierusalimul, se prăbușește Iuda,
pentru că vorbele și faptele lor
sunt îndreptate împotriva Domnului,
înfundând privirile lui mărețe.
⁹ Înfașurarea feței lor mărturisește împotriva lor
și, ca sodomiții, își dau pe față nelegiuirea,
fără s-o ascundă.
Vai de sufletul lor, căci își pregătesc nenorociri!
¹⁰ Spuneți celui drept: „Bine!”
Lui îi va merge bine,
pentru că va mânca din rodul lucrărilor sale.
¹¹ Vai de cel rău!
Lui îi va merge rău, căci va culege rodul faptelor lui.
¹² Poporul meu este asupra de niște copii
și-l stăpânesc niște femei!
Poporul meu, cărmuitorii tăi te duc în rătăcire
și pustiesc calea pe care umbli!
¹³ Domnul se înfașează la judecată,
stă în picioare ca să judece popoarele.

¹⁴ Domnul intră la judecată cu bătrânii poporului său și cu mai-marii lui:

„Voi ați mâncat via!

Prada luată de la sărac este în casele voastre!

¹⁵ Cu ce drept călcați voi în picioare poporul meu, și apăsați pe săraci?”

zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor.

RESPONSORIUL

Is 3,10.11.13

R. Spuneți celui drept: Bine! Pentru că va mânca din rodul lucrărilor sale. * Vai de cel rău: lui îi va merge rău, căci va culege rodul faptelor lui.

Ÿ. Domnul se ridică la judecată și stă în picioare ca să judece popoarele. * Vai de cel rău.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra cărții lui Iob*
al sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 3, 39-40: PL 75, 619-620)

Din afară lupte, dinăuntru, temeri

Oamenii sfinți, deși sunt chinuți de încercări, știu să-i suporte pe cei care îi lovesc și, în același timp, să țină piept celor care vor să-i ducă în greșală. Împotriva celor dintâi ei ridică scutul răbdării, împotriva acestora din urmă îndreaptă armele adevărului. Se alătură astfel cele două metode de luptă, apelând la arta cu adevărat invincibilă a tăriei. Înlauntrul lor îndreaptă distorsiunile doctrinei sănătoase prin învățatura luminată, în afară știu să suporte cu bărbăție orice persecuție. Pe unii îi corectează învățându-i, pe alții îi înving suportându-i. Prin răbdare, ei se simt mai puternici împotriva dușmanilor, prin dragoste, sunt mai capabili să se îngrijească de sufletele rănite de rău. Celor dintâi le opun rezistență ca să nu-i deruteze și pe ceilalți. Pe aceștia din urmă îi urmează cu teamă și preocupare, ca să nu părească de tot calea dreptății.

Să vedem soldatul taberelor lui Dumnezeu, care se luptă împotriva ambelor rele: *Din afară lupte, dinăuntru, temeri* (2Cor 7,5). Expune bătăliile pe care le îndură din afară, spunând: *În pericole pe râuri, în pericole din partea tâlharilor, în pericole din partea conașionalilor, în pericole din partea păgânilor, în pericole în cetate, în pericole în pustiu, în pericole pe mare, în pericole printre frații mincinoși* (2Cor 11,26). Alte arme pe care le folosește în acest război sunt: *În muncă și trudă, deseori în privegheri, în foame și sete, adesea în posturi, în frig și fără haine* (2Cor 11,27).

Deși este angajat pe atâtea fronturi, el nu-și distrage atenția de la siguranța taberelor. De fapt, adaugă imediat: *Și pe lângă cele exterioare, preocuparea mea de fiecare zi, grija pentru toate Bisericile* (2Cor 11,28). Ia asupra sa toate greutățile războiului și, în același timp, se dăruiește cu multă grijă pentru apărarea fraților. Vorbește despre relele pe care le suportă și adaugă bunurile pe care le împarte.

Să ne gândim apoi cât de obositor este a suporta în același timp adversitățile din afară și a se apăra înlăuntrul său împotriva slăbiciunilor sale. Din afară suportă bătăliile, pentru că este sfâșiat de lovituri, este legat cu lanțuri; înlăuntru suportă frica, pentru că se teme ca nu cumva suferința sa să dăuneze și ucenicilor, nu numai lui. De aceea, le scrie: *Nimeni să nu se clatine în aceste necazuri. Știți doar voi înșivă că la aceasta am fost destinați* (1Tes 3,3). În suferința sa, se temea de căderea altora, adică a ucenicilor care, auzind că el era chinuit pentru credință, să refuze să mai fie credincioși.

O, sentiment de dragoste imensă! Disprețuiește ceea ce el însuși suferă și se preocupă să nu se formeze concepții greșite în ucenici. Nu ia în seamă rănilor trupului său și se îngrijește de rănilor inimilor celorlalți. Cei mari au această particularitate că, aflându-se în durerea propriilor necazuri, nu încetează să se ocupe de alții; în timp ce suferă în ei înșiși suportând propriile necazuri, se îngrijesc de alții, sfătuindu-i ceea ce au nevoie. Sunt ca niște medici eroi, loviți de boală: suportă rănilor răului

propriu și acordă altora îngrijiri și medicamente pentru vindecarea lor.

RESPONSORIUL

Cf. *Iob 13,20.21; cf. Ier 10,24*

R. Nu-mi ascunde, Doamne, fața ta; îndepărtează de la mine mâna ta, * nu mă mai tulbura cu frica ta.

V. Pedepsește-mă, Doamne, cu îndurare, dar nu după mânia ta, ca nu cumva să mă nimicești. * Nu mă mai tulbura.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

7,1-17

*În timpul fricii de război,
iată semnul lui Emanuel*

¹ În zilele lui Ahaz, regele lui Iuda, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, Rezin, regele Siriei și Pecah, regele lui Israel, fiul lui Romelia, au pornit spre Ierusalim ca să-l atace, dar nu l-au putut cuceri. ² Când s-a aflat la palatul regelui că armata siriană și-a stabilit tabăra în Efraim, regele și poporul său au început să tremure de spaimă, cum tremură copacii pădurii în bătaia vântului. ³ Dar Domnul i-a spus lui Isaia: „Du-te în întâmpinarea lui Ahaz, tu și fiul tău, Sear-Iașub, la capătul canalului piscinei de sus, pe drumul numit Câmpul Nălbitorului, ⁴ și spune-i: Fii liniștit, nu te teme și nu-ți pierde

curajul în fața acestor doi tăciuni care fumegă, în fața mâniei aprinse a lui Rezin, regele Siriei, și a fiului lui Romelia. ⁵ Da, Siria, în înțelegere cu Efraim și fiul lui Romelia, au hotărât pieirea ta. Ei au spus: ⁶ «Să mergem împotriva regatului lui Iuda, să pătrundem în el și să-l obligăm să se predea și vom pune ca rege peste el pe fiul lui Tabeel»”.

⁷ Însă iată ce spune Domnul Dumnezeu:

„Nu, aceasta nu se va întâmpla!

⁸ Căci capitala Siriei este Damascul și Rezin nu este decât capul Damascului; încă șaiszeci și cinci de ani, și Efraim va înceta de a mai fi popor;

⁹ capitala lui Efraim este Samaria, iar fiul lui Romelia nu este decât capul Samariei. Dacă nu veți crede, nu veți putea rezista”.

¹⁰ În zilele acelea, Domnul i-a vorbit lui Ahaz, spunându-i: ¹¹ „Cere de la Domnul Dumnezeuul tău un semn, fie în adâncurile infernului, fie în înălțimile cerului”.

¹² Și a răspuns Ahaz: „Nu voi cere și nu-l voi ispiti pe Domnul”. ¹³ Și a zis atunci Isaia: „Ascultați, voi cei din casa lui David! Nu vă ajunge oare să-i obosiți pe oameni, că veniți să-l obosiți și pe Dumnezeul meu? ¹⁴ Pentru aceasta, însuși Domnul vă va da un semn: Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel. ¹⁵ Unt și miere va mânca până când va ști să dea la o parte răul și să aleagă binele. ¹⁶ Înainte ca fiul acesta să știe să dea la o parte răul și să aleagă binele, pământul de care tu te temi va fi pustit din cauza celor doi regi; ¹⁷ dar Domnul va aduce peste tine și peste poporul tău și peste casa tatălui tău zile care n-au mai venit de când Efraim s-a separat de Iuda; îl va aduce pe regele Asiriei”.

RESPONSORIUL

Is 7,14b; 8,10c; Lc 1,30a.31a

R. Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu; * și-i va pune numele Emanuel, Dumnezeu-cu-noi.

Ψ. Nu te teme, Marie: Iată, vei primi în sân și vei naște un fiu, * și se va numi Emanuel, Dumnezeu-cu-noi.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii despre Laudele Fecioarei-mame*
ale sfântului Bernard, abate

(Omil. 2, 1-2.4: Opera omnia,
Edit. Cisterc. 4 [1966], 21-23)

*Pregătită de Cel Preaînalt,
prefigurată de părinți*

Lui Dumnezeu i se cuvenea o naștere de felul acesta: să nu se nască decât din Fecioară; și Fecioarei i se potrivea o atare sarcină: să nu dea naștere decât lui Dumnezeu. De aceea, creatorul oamenilor, care se năștea din om pentru a deveni om, a trebuit să aleagă dintre toate femeile, ba chiar să creeze o atare mamă, pe care o știa potrivită pentru sine și care să-i fie plăcută.

A voit deci să fie o fecioară. El, Cel Neprihănit, a voit să se nască din Neprihănita, pentru că trebuia să spele prihanele tuturor.

El, blând și smerit cu inima, a voit să vină dintr-o mamă plină de blândețe și de umilință, pentru că trebuia să se ofere tuturor ca model al acestor virtuți, folosite, ba chiar necesare pentru mântuire. A acordat Fecioarei darul maternității, el, care îi inspirase votul fecioriei și o îmbogățise cu meritele umilinței.

Altfel cum ar fi putut îngerul să o proclame plină de har dacă ar fi avut ceva, oricât de mic, care să nu fie din har? Ea, care îl zămislea pe Sfântul Sfinților și era de acum aproape să-l nască, pentru ca să fie sfântă în trup, a primit darul fecioriei, iar pentru ca să fie sfântă și în minte, a primit darul umilinței.

Fecioara de viță regească, împodobită cu giuvaierele sfințeniei și strălucind de dubla frumusețe a minții și a trupului, cunoscută în lăcașurile cerești datorită calităților și frumuseții sale, a atras asupra sa privirea cetățenilor cerului și a atras asupra sa ochiul regelui, care a făcut-o obiect al alegerii sale și destinatară a mesajului îngeresc.

Spune: *Îngerul Gabriel a fost trimis la o fecioară (Lc 1,26-27): fecioară în trup, fecioară în suflet, fecioară prin vot, fecioară, așa cum o descrie apostolul, sfântă în suflet și în trup; nu a fost descoperită recent și nici la întâmplare, ci aleasă din veșnicie, cunoscută mai dinainte de Cel Preaînalt și pregătită pentru el, păzită de îngeri, prefigurată de părinți, promisă de profeți.*

RESPONSORIUL *Lc 1,35; Ps 44 (45),11a.12a*

R. Duhul Sfânt va veni asupra ta, Marie, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. * Sfântul care se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu.

V. Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea; regele râvnește frumusețea ta. * Sfântul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

9,7–10,4

Mânia lui Dumnezeu împotriva Regatului lui Israel

^{9,7} Domnul trimite un cuvânt împotriva lui Iacob, cuvânt care cade asupra lui Israel.

⁸ Tot poporul va avea cunoștință de el, Efraim și locuitorii Samariei, care spun cu mândrie și îngâmfare:

⁹ „Au căzut niște cărămizi, dar vom zidi cu pietre cioplite,

au fost tăiați niște sicomori din Egipt,
dar îi vom înlocui cu cedri”.

¹⁰ De aceea, Domnul va ridica împotriva lor dușmanii
și va stârni pe vrăjmașii lor:

¹¹ pe sirieni, de la răsărit, pe filistenii, de la apus,
și-l vor mânca pe Israel cu gura plină;
cu toate acestea, mânia lui nu se potolește
și mâna lui este tot întinsă.

¹² Căci nici poporul nu se întoarce la cel ce-l lovește
și nu-l caută pe Domnul oștirilor.

¹³ De aceea, Domnul va smulge din Israel capul și coada,
ramura de palmier și trestia, într-o singură zi.

¹⁴ Bătrânul și dregătorul sunt capul
și profetul, care îi învață pe oameni minciuni, este coada.

¹⁵ Cei ce conduc poporul acesta îl duc în rătăcire
și cei ce se lasă conduși de ei sunt pierduți.

¹⁶ De aceea, nici Domnul
n-ar putea să se bucure de tinerii lor,
nici să aibă milă de orfanii și văduvele lor,
căci toți sunt niște nelegiuți și niște răi
și toate gurile lor spun mișelii.
Cu toate acestea, mânia lui nu se potolește
și mâna lui este tot întinsă.

¹⁷ Căci răutatea arde ca un foc,
care mănâncă mărăcini și spini,
aprinde desișul pădurii,
din care se înalță coloane din fum.

¹⁸ De mânia Domnului oștirilor, țara parcă ar fi aprinsă
și poporul este ca ars de foc;

nimeni nu-l cruță pe fratele său,

¹⁹ fiecare jefuiește în dreapta și rămâne flămând,
mănâncă în stânga și nu se satură.

La urmă, fiecare devorează carnea aproapelui său:

²⁰ Manase îl mănâncă pe Efraim, Efraim pe Manase,
și amândoi împreună pe Iuda.

Cu toate acestea, mânia lui nu se potolește,
și mâna lui este tot întinsă.

^{10,1} Vai de cei ce rostesc hotărâri nelegiuite
 și de cei ce scriu porunci nedrepte,
² ca să nu facă dreptate săracilor
 și să răpească dreptul nenorociților poporului meu,
 ca să facă pe văduve prada lor, și să jefuiască pe orfani!
³ Ce veți face voi în ziua pedepsei și a pieirii,
 care va veni din depărtare peste voi?
 La cine veți fugi după ajutor
 și unde vă veți lăsa bogăția?
⁴ Unii vor fi îngenuncheați între cei prinși în război,
 iar alții vor cădea între cei morți.
 Cu toate acestea, mânia lui nu se potolește
 și mâna lui tot întinsă este.

RESPONSORIUL

Lam 2,1

R. Cum a acoperit-o cu nori Domnul, în mânia lui,
 pe fiica Sionului! * A aruncat din cer pe pământ măreția
 lui Israel.

Ÿ. Nu și-a adus aminte de așternutul picioarelor sale
 în ziua mâniei lui. * A aruncat.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. Caillau-Saint-Yves 2, 92: PLS 2, 441-442)

*Cine va rămâne statornic până la sfârșit,
 acela se va mântui*

De fiecare dată când suportăm neliniști și necazuri,
 acestea constituie pentru noi un avertisment și, în același
 timp, un mijloc pentru a ne corecta. Nici Scriptura nu
 ne promite pace, siguranță și liniște; ba chiar Evanghe-
 lia nu ne ascunde necazurile, neliniștile și scandalurile.
 Însă asigură că *cine va rămâne statornic până la sfârșit
 acela va fi mântuit* (Mt 10,22). De la primul om nu am
 avut nici un bine, ba chiar am moștenit moartea și
 blestemul, de care Cristos trebuia să ne elibereze.

De aceea, să nu ne plângem și să nu murmurăm,
 fraților. Ne pune în gardă și Apostolul, spunând: *Unii*

dintre ei au murmurat și au fost nimiciți de șerpi (cf. *1 Cor* 10,10). Fraților, ce fel de suferințe noi și neobișnuite îndură neamul omenesc în timpurile noastre, pe care să nu le fi îndurat părinții noștri? Putem noi afirma că îndurăm așa de mult și atâtea necazuri pe care ei au trebuit să le îndure? Și totuși, vei găsi oameni care se plâng de timpurile lor, convinși că numai timpurile trecute au fost frumoase. Dar să fim siguri că, dacă aceștia ar putea să ajungă în perioada strămoșilor, tot s-ar plânge. Dacă tu consideri bune acele timpuri care au fost, este tocmai pentru că acele timpuri nu sunt ale tale.

Din moment ce ești liber de blestem, din moment ce ai deja credință în Fiul lui Dumnezeu, din moment ce deja ai fost inițiat și instruit în Sfintele Scripturi, nu văd cum poți să mai gândești că Adam a avut parte de timpuri mai bune. Și părinții tăi au purtat moștenirea lui Adam. Chiar lui Adam i s-a spus: *În sudoarea feței tale vei mânca pâinea și vei munci pământul din care ai fost luat; spini și mărăcini îți va produce* (cf. *Gen* 3,19.18). Iată ce a meritat, ce a primit, iată ce i-a impus judecata cea dreaptă a lui Dumnezeu. Deci pentru ce mai crezi că timpurile trecute au fost mai bune decât ale tale? Ia bine aminte că de la primul Adam și până la omul de astăzi nu se întâlnește altceva decât muncă, sudoare, spini și mărăcini. Oare a venit potopul asupra noastră? Au venit asupra noastră timpuri așa de grele de foamete și de războaie, ca odinioară, așa încât să justifice plângerea noastră împotriva lui Dumnezeu din cauza timpului prezent?

Gândiți-vă, deci, ce fel de timpuri erau acelea. Auzind sau citind istoria acelor fapte, oare nu am rămas îngroziți? De aceea, avem mai curând motiv să ne bucurăm decât să ne plângem de timpurile noastre.

RESPONSORIUL

Ps 76 (77),6-7a.3a; 50 (51),3

R. M-am gândit la zilele de demult, la anii veacurilor de odinioară. Noaptea îmi revine un cântec în inimă, * și am zis: Ai milă de mine, Dumnezeule.

¶. În ziua încercării mele, l-am căutat pe Dumnezeu, mi-am ridicat mâinile toată noaptea, * și am zis: Ai milă de mine, Dumnezeule.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

11,1-16

Rădăcina lui Israel.

„Restul” poporului lui Dumnezeu se întoarce

Așa spune Domnul:

¹ „O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese și un lăstar va da din rădăcinile lui.

² Duhul Domnului se va odihni peste el: duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al fricii de Domnul.

³ În frica de Domnul își va găsi fericirea.

Nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,

⁴ ci va judeca pe cei săraci cu dreptate și va hotărî cu nepărtinire asupra sărmanilor din țară și va lovi pământul cu toiagul cuvântului său, și va omorî cu suflarea buzelor sale pe cel fără de lege.

⁵ Dreptatea va fi cingătoarea soldurilor sale și credințioșia brâul mijlocului său.

⁶ Atunci lupul va locui împreună cu mielul și leopardul se va culca lângă puiul de căprioară;

vițelul și leul vor mânca împreună
și un copil îi va paște.

⁷Junca se va duce la păscut împreună cu ursoaica
și puii lor se vor culca împreună.

Leul va mânca paie ca boul.

⁸Sugarul se va juca la gaura viperei,

iar copilul abia întărcat

își va întinde mâna în vizuina șarpelui otrăvitor.

⁹Nu va fi nici o nenorocire și nici un prăpăd

în tot muntele meu cel sfânt,

căci tot pământul va fi plin

de cunoașterea lui Dumnezeu,

ca fundul mării de apele care îl acoperă.

¹⁰În acel timp, lăstarul din rădăcina lui Iese

va fi ca un steag pentru popoare,

pe el îl vor căuta neamurile

și locuința lui va fi glorioasă.

¹¹În ziua aceea,

Domnul își va întinde mâna a doua oară,

ca să răscumpere rămășița poporului său,

risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia,

la Elam, la Șinear și la Hamat, și în insulele mării.

¹²El va înălța un steag pentru neamuri,

va strânge pe cei deportați ai lui Israel

și-i va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda,

de la cele patru colțuri ale pământului.

¹³Invidia lui Efraim va înceta

și vrăjmașii lui Iuda vor fi nimiciți;

Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda

și Iuda nu va mai fi dușmanul lui Efraim,

¹⁴ci vor zbura pe umărul filistenilor la apus

și îi vor jefui împreună pe fiii Răsăritului.

Edom și Moab vor fi prada mâinilor lor

și fiii lui Amon le vor fi supuși.

¹⁵Domnul va seca limba mării Egiptului,

își va ridica mâna asupra Râului

în mânia lui, îl va împărți în șapte pâraie,

așa că îl vor putea trece încălțați.

¹⁶ Și va fi un drum pentru rămășița poporului meu, care va mai rămâne în Asiria, cum a fost pentru Israel, în ziua când a ieșit din țara Egiptului”.

RESPONSORIUL

Is 55,12; 11,16

R. Veți ieși cu veselie și veți fi călăuziți în pace; * munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme.

V. Și va fi un drum pentru rămășița poporului meu, cum a fost pentru Israel, în ziua când a ieșit din țara Egiptului. * Munții și colinele.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Salutarea îngerească*
al sfântului Balduin de Canterbury, episcop

(Trat. 7: PL 204, 477-478)

O mlădiță va odrăslî din rădăcina lui Iese

La cuvintele îngerului, cu care în fiecare zi o salutăm cu evlavie pe preasfânta Fecioară, obișnuim să adăugăm: *Și binecuvântat este rodul trupului tău*. Aceste cuvinte de încheiere sunt cele pe care le-a rostit Elisabeta ca răspuns la salutul Fecioarei. Ea, preluând sfârșitul salutului îngerului, a continuat: *Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău* (Lc 1,42). Acesta este rodul despre care vorbește Isaia: *În ziua aceea, mlădița Domnului va crește în cinste și slavă și rodul pământului va fi mărinimie* (Is 4,2). Cine este acest rod, dacă nu Sfântul lui Israel, care, la rândul său, este urmaș al lui Abraham, germen al Domnului și mlădiță a rădăcinii lui Iese, rod al vieții la care am fost părtași?

Cu adevărat binecuvântat în sămânță și binecuvântat în germen, binecuvântat în floare, binecuvântat în dar, în sfârșit, binecuvântat în mulțumire și în laudă. Cristos, sămânța lui Abraham, după trup s-a născut din David.

Între oameni numai el este desăvârșit în tot binele. Duhul i s-a dat fără măsură, ca să poată îndeplini singur

toată dreptatea. Dreptatea sa era suficientă pentru toate popoarele, după cum este scris: *După cum pământul își dă rodul său și după cum o grădină face să răsară semințele, tot așa, Domnul Dumnezeu va face să răsară dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor (Is 61,11)*. Acesta este germele dreptății, pe care floarea gloriei îl înfrumusețează după ce a fost îmbogățită cu binecuvântare. Dar cu câtă glorie? Atât de sublimă cât se poate gândi, ba chiar mai sublimă decât se poate gândi. De fapt, o mlădiță crește din rădăcina lui Iese. Până unde? Până la maximum, deoarece *Isus Cristos este în gloria lui Dumnezeu Tatăl (cf. Fil 2,11)*. Mărinimia sa a fost înălțată mai presus de ceruri, pentru ca germele Domnului să fie ca ornament și ca glorie, iar rodul pământului să fie sublim.

Dar ce rod putem aștepta de la acest rod? Care, dacă nu cel al binecuvântării de la rodul binecuvântat? De fapt, din această sămânță, germe, floare, provine rodul binecuvântării. Și a ajuns până la noi. Într-un prim moment, aproape în formă de sămânță prin harul iertării; apoi, ca și cum ar fi în germe, prin creșterea dreptății; în sfârșit, ca o floare prin speranță și prin dobândirea slavei. Binecuvântat de Dumnezeu și în Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în el. Binecuvântat și pentru noi, pentru că, binecuvântați de el, suntem preamăriți în el. Prin promisiunea făcută lui Abraham, Dumnezeu i-a dat binecuvântarea tuturor neamurilor.

RESPONSORIUL

Rom 15,12; Ps 71 (72),17a.7a

R. Va ieși din rădăcina lui Iese cel care se va așeza să domnească peste națiuni; în el își vor pune speranța națiunile. * Numele lui să fie binecuvântat în veci.

Ÿ. În zilele lui va înflori dreptatea și belșug de pace.
* Numele lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii

tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

30,1-18

Inutilitatea alianțelor cu celelalte popoare

- ¹ „Vai, zice Domnul,
de copiii răzvrățiți, care iau hotărâri fără mine,
fac legăminte care nu vin din duhul meu
și adună astfel păcat peste păcat!
- ² Ei coboară în Egipt, fără să mă întrebe,
ca să fugă sub ocrotirea lui faraon
și să caute un adăpost sub umbra egiptenilor.
- ³ Dar tăria lui faraon vă va face de rușine
și adăpostul sub umbra Egiptului vă va face de ocară.
- ⁴ Căci principii lui au și ajuns la Toan
și trimișii lui au și atins Hanesul.
- ⁵ Dar toți vor fi făcuți de rușine
din pricina unui popor, care nu le va fi de folos,
nici nu-i va ajuta, nici nu le va folosi,
ci va fi spre rușinea și ocară lor”.
- ⁶ Profetie asupra unor animale de la miazăzi:
printr-un ținut strâmtorat și necăjit,
de unde vine leoaica și leul,
năpârca și șarpele zburător,
își duc ei bogățiile în spinarea măgarilor
și vistieriile pe cocoșa cămilelor,
cătore un popor care nu le va fi de folos.
- ⁷ Căci ajutorul Egiptului
nu este decât deșertăciune și nimic;
de aceea, l-am numit: „Rahab cel Leneș”.

⁸ „Du-te acum, zice Domnul,
și scrie aceste lucruri înaintea lor pe o tăbliță,
scrie-le într-o carte,
ca să rămână până în ziua de apoi,
ca mărturie pe vecie și în veci de veci.

⁹ Scrie: Poporul acesta este un popor răzvrătit,
niște copii mincinoși,
niște copii care nu vor să asculte de legea Domnului,
¹⁰ care zic văzătorilor: «Să nu vedeți!»
și profeților: «Să nu profețiți adevăruri,
ci spuneți-ne lucruri măgulitoare,
profețiți-ne lucruri închipuite!

¹¹ Abateți-vă din drum, dați-vă la o parte de pe cărare,
lăsați-ne în pace cu Sfântul lui Israel!»

¹² De aceea, așa vorbește Sfântul lui Israel:
«Fiindcă disprețuiți cuvântul acesta
și vă încredeți în silnicie și perfidie
și vă sprijiniți pe ele,

¹³ de aceea, nelegiuirea aceasta va fi pentru voi
ca spărtura unui zid înalt,
care, spărgându-se, amenință să cadă
și a cărui prăbușire vine deodată, într-o clipă:
¹⁴ îl sfărâmă cum se sfărâmă un vas de lut,
care se sfărâmă fără nici o milă,
și din ale cărui sfărâmături
nu mai rămâne nici un ciob măcar,
cu care să iei foc din vatră sau să scoți apă din fântână».

¹⁵ Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu,
Sfântul lui Israel:
«În convertire și în liniște va fi mântuirea voastră,
în seninătate și încredere va fi tăria voastră».
Dar n-ați voit!

¹⁶ Ci ați zis: «Nu! Ci vom fugi pe cai!»

De aceea, veți și fugi!
«Vom călări pe cai iuți!»

Dar cei ce vă vor urmări vor fi și mai iuți!

¹⁷ O mie vor fugi la amenințarea unuia singur;
și când vă vor amenința cinci, toți veți fugi,

până veți rămâne ca un stâlp pe vârful unui munte și ca un steag pe creștetul unui deal”.

¹⁸ Totuși, Domnul așteaptă să se milostivească de voi și se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: fericiți sunt toți aceia care își pun speranța în el!

RESPONSORIUL

Is 30,15b.18ad

R. În convertire și în liniște va fi mântuirea voastră;
* în seninătate și încredere va fi tăria voastră.

V. Domnul așteaptă să se milostivească de voi; fericiți sunt toți aceia care își pun speranța în el. * În seninătate.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*
al sfântului Ambroziu, episcop

(*Ps 48, 13-14: CSEL 64, 367-368*)

*Unul este mijlocitorul între Dumnezeu și oameni:
omul Isus Cristos*

Fratele nu poate să-l răscumpere pe frate și nici nu va putea să-i dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării sale (cf. Ps 48,8-9 Vg). Adică: De ce mă voi teme în zilele triste? (Ps 48,6). Ce anume poate să-mi dăuneze mie, care nu numai că nu am nevoie de un răscumpărător, ci eu sunt răscumpărătorul tuturor? Îi voi elibera pe alții și trebuie să mă tem pentru mine? Iată, voi face noi toate lucrurile, voi face o reînnoire pe care nu ar putea s-o dorească sau s-o realizeze nici o iubire umană. Cel pe care fratele, născut din același sân matern, nu poate să-l răscumpere, pentru că este împiedicat de slăbiciunea aceleiași naturi, îl va răscumpăra un om, acel om despre care este scris: Domnul le va trimite un mântuitor care îi va apăra și-i va elibera (Is 19,20). Acest om a spus despre sine: Acum căutați să mă ucideți pentru că v-am spus adevărul (In 8,40).

Dar, deși este un om, cine îl va cunoaște? Pentru că, după cum unul singur este Dumnezeu, tot așa, unul

singur este mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus (1Tim 2,5). El este singurul care îl va răscumpăra pe om, mergând dincolo de orice iubire fraternă, pentru că și-a vărsat pentru străini sângele pe care nu-l poate da nimeni pentru un frate. De aceea, nu a ținut cont de trupul său pentru a ne răscumpăra de păcat și s-a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți (1Tim 2,6), așa cum a afirmat martorul său adevărat, apostolul Paul, care spune: Vă spun adevărul, nu mint (Rom 9,1).

Dar de ce numai el va răscumpăra? Pentru că nu-l poate egala nimeni în iubire și nimeni nu-și poate da viața pentru sclavi, asemenea lui; nu-l poate egala nimeni în integritate: toți au fost sub păcat, pentru că toți sunt sub stăpânirea căderii lui Adam. Este ales numai un răscumpărător, care nu poate să fie supus vechiului păcat. Așadar, prin om ne referim la Domnul Isus, care a luat starea omului pentru a răstigni, în trupul său, păcatul tuturor și pentru a distruge, prin sângele său, sentința de condamnare pe care o aveau toți.

Dar poate că vei spune: Cum de se neagă faptul că un frate poate să răscumpere, de vreme ce el însuși a spus: *Voi vesti numele tău fraților mei?* (Ps 21,23). Omul Isus Cristos nu ne-a răscumpărat păcatele ca frate al nostru, ci ca Dumnezeuul nostru. Așa este scris: *Dumnezeu a împăcat lumea cu sine prin Cristos (2Cor 5,19)*, adică prin acel Cristos Isus despre care s-a spus: *Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*. Așadar, atunci când a locuit în trup, el a locuit între noi nu ca frate, ci ca Domn.

RESPONSORIUL

Is 53,12b; Lc 23,34

R. El și-a dat sufletul la moarte și a fost numărat printre cei fără de lege; * el a purtat păcatele multora și mijlocește pentru păcătoși.

V. Atunci Isus a spus: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac”. * El a purtat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

37,21-35

Isaia rostește o profeție despre regele asirienilor

²¹ Atunci, Isaia, fiul lui Amoț, a trimis să i se spună lui Ezechia: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Am auzit rugăciunea pe care mi-ai făcut-o cu privire la Senaherib, împăratul Asiriei. ²² Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:

Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine; fiica Ierusalimului dă din cap după tine.

²³ Pe cine ai batjocorit și ai blestemat tu?

Împotriva cui ți-ai ridicat glasul

și ți-ai îndreptat ochii?

Împotriva Sfântului lui Israel;

²⁴ prin slujitorii tăi tu l-ai batjocorit pe Domnul, și ai zis:

«Cu mulțimea carelor mele, m-am suit pe vârful munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii lui cei mai înalți, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pădurea lui cea mai deasă.

²⁵ Am săpat izvoare și am băut din apele lor,

și cu talpa picioarelor mele voi seca toate râurile Egiptului».

²⁶ Dar n-ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult,
și că le-am hotărât din zilele străvechi?

Acum însă am dat voie să se împlinescă,
pentru ca să prefaci cetăți tari
în niște mormane de dărâmături.

²⁷ Și locuitorii lor sunt neputincioși,

însăpăimântați și uluiți;

sunt ca iarba de pe câmp și ca verdeța fragedă,

ca iarba de pe acoperișuri

și ca grâul care se usucă înainte de a da în spic.

²⁸ Dar eu știu când stai jos, când ieși afară,
când intri, și când ești mânios împotriva mea.

²⁹ Deci, pentru că ești mânios împotriva mea,

și mândria ta a ajuns până la urechile mele,

voi pune veriga mea în nările tale

și zăbala mea între buzele tale,

și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.

³⁰ Și acesta va fi semnul:

anul acesta veți mânca ce va crește singur de la sine,

și în al doilea an, ce va răsări din aceasta;

dar în al treilea an, veți semăna, veți secera,

veți sădi vii și veți mânca din rodul lor.

³¹ Și ce va mai scăpa din casa lui Iuda

și ce va mai rămâne

iarăși va prinde rădăcini de desubt,

și va aduce rod deasupra.

³² Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță,

și din Muntele Sionului cei eliberați.

Mânia Domnului oștirilor va face aceasta.

³³ De aceea, așa vorbește Domnul

despre împăratul Asiriei:

El nu va intra în cetatea aceasta,

nu va arunca săgeți în ea,

nu-i va sta înaintea cu scuturi

și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.

³⁴ Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit

și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul,

³⁵ căci eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o scap,

de dragul meu și de dragul slujitorului meu, David!"

RESPONSORIUL

Is 52,9b-10

R. Domnul a mângâiat poporul său și a răscumpărat Ierusalimul; * toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru.

Ψ. Domnul a descoperit brațul său cel sfânt în ochii tuturor popoarelor. * Toate marginile.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*
al sfântului Ambroziu, episcop

(Ps 48, 14-15: CSEL 64, 368-370)

*Cristos a împăcat lumea cu Dumnezeu
prin sângele său*

Împăcând lumea cu Dumnezeu, Cristos nu a avut nevoie de împăcare. De fapt, ce păcat a ispășit el, care nu a cunoscut nici un păcat? De aceea, atunci când iudeii îi cereau taxa destinată pentru templu și pe care legea o prevedea pentru păcat, el i-a spus lui Petru: *Simon, ce crezi, de la cine iau regii de pe pământ taxa sau tributul? De la fiii lor sau de la străini? Petru a răspuns: De la străini. Isus i-a zis: Așadar, fiii sunt scutiți. Totuși, ca să nu-i scandalizăm, mergi pe țărmul mării, aruncă undița și ia primul pește care va veni. Deschizându-i gura, vei găsi o monedă de argint. Ia-o și dă-le-o pentru mine și pentru tine (Mt 17,25-27).*

Fiul lui Dumnezeu arată că el nu trebuie să ofere reparare pentru păcate, pentru că el nu era sclav al păcatului, ci era liber de orice vină. Slujitorul este vinovat, Fiul eliberează. Așadar, el este scutit de toate păcatele și cel care prin sângele său dă un preț, suficient ca să răscumpere păcatele lumii întregi, nu plătește preț de răscumpărare pentru sufletul său. Deci, pe bună dreptate, cel care nu-și datorează nimic sieși îi eliberează pe alții.

Voi spune și mai mult. Nu numai că Isus Cristos nu trebuie să dea nici un preț de răscumpărare pentru sine sau de ispășire pentru păcatul său, dar nici oamenii nu

trebuie să facă aceasta. Înseamnă că nu trebuie să aducă ispășire fiecare pentru sine, deoarece Cristos este ispășire pentru toți și el este răscumpărarea tuturor.

Sângele cărui om poate să mai aibă o valoare determinantă pentru răscumpărarea sa, după ce Cristos și l-a vărsat pentru răscumpărarea tuturor? Oare poate sângele cuiva să se asemene cu sângele lui Cristos? Sau care om poate fi atât de puternic încât să ofere pentru sine ispășirea sa, mai eficace decât aceea pe care Cristos a oferit-o în trupul său, el, singurul care a împăcat lumea cu Dumnezeu prin sângele său? Ce victimă mai mare, ce jertfă mai bună, ce avocat mai bun poate să fie decât cel care s-a făcut mijlocire pentru păcatele tuturor și și-a dat viața ca răscumpărare pentru noi?

Ceea ce are valoare determinantă nu este repararea sau răscumpărarea proprie a fiecăruia. Prețul plătit pentru toți este sângele lui Cristos, prin care Domnul Isus ne-a răscumpărat. Numai el ne-a împăcat cu Tatăl și a suferit până la capăt, luând asupra sa suferința noastră. Pentru aceasta, el spune: *Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi da odihnă* (Mt 11,28).

RESPONSORIUL

Cf. Col 1,21-22; Rom 3,25a

R. Pe când erați străini și dușmani, în mintea voastră îndreptată spre fapte rele, Dumnezeu v-a reconciliat prin moartea în trupul de carne al lui Cristos, * să vă prezinte înaintea lui sfinți, neprihăniți și nevinovați.

V. Pe acesta, Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire, pentru ca, prin credința în sângele lui, * să vă prezinte.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

DUMINICA A XXI-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu.
Și tu ești fericit, Simon, fiul lui Iona!

Anul B

Duhul este acela care dă viață, trupul nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus sunt Duh și viață.

Anul C

Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă: vă spun că mulți vor căuta să intre și nu vor putea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugețele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Sofonia 1,1-7.14-2,3

Judecata Domnului

^{1,1} Cuvântul Domnului, care i-a fost spus lui Sofonia, fiul lui Cuș, fiul lui Godolia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda.

² „Voi nimici totul de pe fața pământului, zice Domnul.

³ Voi nimici oamenii și vitele,
păsările cerului și peștii mării,
voi face să se poticnească nelegiuții;
voi nimici cu desăvârșire oamenii
de pe fața pământului, zice Domnul.

⁴ Îmi voi întinde mâna împotriva lui Iuda
și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului;
voi nimici cu desăvârșire din locul acesta
rămășițele lui Baal,

numele slujitorilor și preoților săi împreună cu ei,
⁵ pe cei ce se închină pe acoperișuri
înaintea oștirii cerurilor,

pe cei ce se închină jurând pe Domnul,
dar care jură și pe regele lor, Milcom,

⁶ pe cei ce s-au abătut de la Domnul
și pe cei ce nu-l caută pe Domnul,
nici nu întrebă de el.

⁷ Tăcere înaintea Domnului Dumnezeu!

Căci ziua Domnului este aproape,
căci Domnul a pregătit jertfa
și i-a sfințit pe cei chemați ai săi.

¹⁴ Ziua cea mare a Domnului este aproape,
este aproape și vine în grabă mare!

Glasul zilei Domnului este amar
și cel puternic atunci se va cutremura.

¹⁵ Ziua mâniei va fi acea zi de strâmtorare și de jale,
zi de pustiire și dezolare, zi de întuneric și negură,
zi de nori și de întunecime,

¹⁶ zi în care va răsuna trâmbița
și strigătele de război împotriva cetăților întărite
și a turnurilor înalte.

¹⁷ Atunci îi voi pune pe oameni în strâmtoare
și vor bâjbâi ca niște orbi,
pentru că au păcătuit împotriva Domnului;
de aceea, le voi vărsa sângele ca praful
și carnea ca gunoiul!

¹⁸ Nici argintul, nici aurul lor
nu vor putea să-i elibereze,

în ziua mâniei Domnului;
 ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei lui,
 căci îi va nimici dintr-o dată
 pe toți locuitorii pământului.

^{2,1} Veniți-vă în fire și adunați-vă, neam fără rușine,

² mai înainte de a fi risipiți,
 ca pleava care se împrășteie,
 mai înainte să vină asupra voastră
 mânia furiei Domnului,
 mai înainte să vină asupra voastră
 ziua mâniei Domnului!

³ Căutați-l pe Domnul,
 voi, toți cei umili din țară,
 care împliniți poruncile lui!
 Căutați dreptatea, căutați smerenia!

Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului”.

RESPONSORIUL

Sof 2,3; Lc 6,20b

R. Căutați-l pe Domnul, voi toți cei umili din țară,
 care împliniți poruncile lui; * căutați dreptatea, căutați
 smerenia.

V. Fericiti sunteți voi, cei săraci, pentru că a voastră
 este împărăția lui Dumnezeu. * Căutați.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
 despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
 a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 39)

Speranța într-o lume mai bună

Nu cunoaștem timpul împlinirii pământului și a ome-
 nirii și nici nu cunoaștem modul în care va fi transfor-
 mat universul. Desigur, chipul lumii acesteia, deformat
 de păcat, trece, însă ni s-a dezvăluit că Dumnezeu pre-
 gătește un lăcaș nou și un pământ nou în care
 sălășluiește dreptatea și a cărui fericire va împlini și va
 depăși toate dorințele de pace care se urcă la inima omului.

Atunci, moartea va fi învinsă, fiii lui Dumnezeu vor fi înviați în Cristos și ceea ce a fost semănat în slăbiciune și în stricăciune se va îmbrăca în nestricăciune. Iubirea și faptele ei vor dăinui și întreaga creație făcută de Dumnezeu pentru om va fi eliberată de robia deșertăciunii.

Desigur, suntem avertizați că nimic nu-i folosește omului dacă ar câștiga lumea întreagă, dar pe sine s-ar pierde. Totuși, așteptarea unui pământ nou nu trebuie să slăbească, ci, mai degrabă, să stimuleze grija de a cultiva acest pământ unde crește corpul noii familii umane, care poate oferi de pe acum o schițare a lumii ce va să vină. Așadar, deși trebuie făcută atent distincție între progresul pământesc și creșterea împărăției lui Cristos, totuși, în măsura în care poate contribui la o mai bună organizare a societății umane, și acest progres are o mare importanță pentru împărăția lui Dumnezeu.

Valorile ca: demnitatea umană, comuniunea frățească și libertatea, adică toate roadele bune ale naturii și ale strădaniei noastre, pe care le vom răspândi pe pământ în Duhul Domnului și după porunca lui, le vom regăsi apoi iarăși, însă purificate de orice prihană, luminate și transfigurate atunci când Cristos va oferi Tatălui „împărăția veșnică și universală: împărăția adevărului și a vieții, împărăția sfințeniei și a harului, împărăția dreptății, a iubirii și a păcii”. Aici, pe pământ, împărăția este deja prezentă în chip tainic; însă ea va ajunge la desăvârșire la a doua venire a Domnului.

RESPONSORIUL

Cf. *Is* 49,13; *Ps* 71 (72),7a

R. Să se bucure cerurile și să tresalte de bucurie pământul; munților, strigați de bucurie, căci va veni Domnul nostru * și se va îndura de săracii săi.

V. În zilele lui, va înflori dreptatea și belșug de pace,
* și se va îndura.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea.

Anul B

Nimeni nu poate veni la mine dacă nu-i este dat de Tatăl, spune Domnul.

Anul C

Mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor șede la masă cu Abraham, cu Isaac și cu Iacob în împărăția cerurilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugelele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestătornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri, îi spune Domnul lui Simon Petru.

Anul B

Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice: și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Fiul lui Dumnezeu.

Anul C

Iată, sunt unii dintre cei din urmă care vor fi cei dintâi și unii dintre cei dintâi care vor fi cei din urmă, spune Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Sofonia

3,8-20

Este promisă mântuirea săracilor din Israel

⁸ „Așteaptă-mă, zice Domnul, până în ziua în care mă voi ridica să acuz: căci hotărârea mea este să strâng neamurile, să adun împărățiile, ca să-mi vărs mânia peste ele, toată aprinderea furiei mele; căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei mele.

⁹ Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să invoce numele Domnului și să-i slujească lui într-un cuget.

¹⁰ Din ținuturile din cealaltă parte a fluviilor Etiopiei, îmi vor aduce daruri închinătorii mei, fiii mei risipiți pretutindeni îmi vor aduce prinosuri.

¹¹ În ziua aceea

nu te vei mai rușina de toate faptele tale, cu care ai păcătuit împotriva mea, căci atunci îi voi îndepărta din mijlocul vostru pe cei trufași,

iar tu nu te vei mai înălța pe muntele cel sfânt al meu.

¹² Voi lăsa în mijlocul tău un neam mic și sărac”.

Restul lui Israel își va pune speranța în numele Domnului.

¹³ Nu vor mai săvârși nelegiuire,

vor renunța la minciună

și nu se va mai afla viclenie pe buzele lor.

Ei vor putea să mănânce și să se odihnească,
fără să se teamă de cineva.

¹⁴ Bucură-te, fiica Sionului, tresaltă de veselie, Israele!
Veselește-te și bucură-te din toată inima,
fiica Ierusalimului!

¹⁵ Căci Domnul a șters sentința rostită împotriva ta
și i-a îndepărtat pe dușmanii tăi.

Domnul, regele lui Israel, este în mijlocul tău;
tu nu te vei mai teme de nici o nenorocire.

¹⁶ În ziua aceea se va zice Ierusalimului:
„Nu te teme, Sionule, nu-ți pierde curajul.

¹⁷ Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău,
ca un eliberator puternic.

El își va găsi în tine bucuria și veselia,
cu dragoste reînnoită;
va tresălta și va cânta de bucurie pentru tine,
ca în zilele de sărbătoare”.

¹⁸ „Voi îndepărta de la tine calamitățile
ca să nu-ți mai fie rușine din cauza lor.

¹⁹ Iată, în timpul acela,
îi voi nimici pe toți cei care te vor oprima;
îi voi salva pe cei care șchioapătă
și-i voi aduna pe cei care au fost risipiți,
îi voi așeza la loc de cinste și de laudă
în toate țările unde sunt obiect de batjocură acum.

²⁰ În vremea aceea, vă voi aduce înapoi;
în vremea aceea, vă voi strânge;
căci vă voi da un nume și veți fi la loc de cinste
între toate popoarele pământului,
când voi aduce înapoi
pe prinșii voștri de război, sub ochii voștri”,
zice Domnul.

RESPONSORIUL

Sof 3,12.9a

R. Voi lăsa în mijlocul tău un neam mic și sărac.

* Restul lui Israel își va pune speranța în numele
Domnului.

V. Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să
invoce numele Domnului. * Restul lui Israel.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*
al sfântului Toma de Aquino, preot

(Cap. 10, lect. 3)

Restul lui Israel va fi dus la pășune și la odihnă

Eu sunt păstorul cel bun (In 10,11). În mod clar, lui Cristos îi revine să fie păstor. Așa cum turma obișnuită este condusă și hrănită de păstor, tot așa, credincioșii sunt întăriți de Cristos cu o hrană spirituală, cu trupul și cu sângele său. Apostolul spune: *Un timp erați ca niște oi rătăcite, dar acum v-ați întors la păstorul și supraveghetorul sufletelor voastre (1Pt 2,25).* Iar profetul spune: *Asemenea unui păstor el își paște turma (Is 40,11).*

Dar după cum Cristos a spus că păstorul intră pe poartă și că el este poarta, iar aici spune că este păstorul, rezultă că el intră prin el însuși. Cu adevărat el intră prin el însuși, deoarece se revelează pe sine și prin el îl cunoaște pe Tatăl. Noi însă intrăm prin el pentru că el ne face fericiți.

Dar fii atenți că nimeni altul nu este poartă, în afară de el, pentru că nimeni nu este lumina adevărată, ci o are numai pentru că este făcut de către el părtaș de ea. *Nu el era lumina*, se spune despre Ioan Botezătorul, *ci trebuia să dea mărturie despre lumină (In 1,8).* Însă despre Cristos se spune: *Era lumina cea adevărată care luminează pe tot omul (In 1,9).* De aceea, nimeni nu spune despre sine că este poarta. Această definiție Cristos și-a rezervat-o numai sieși, iar pe alții i-a făcut părtași de misiunea de a fi păstori. Petru a fost păstor, la fel au fost și ceilalți apostoli, la fel sunt episcopii buni. Scriptura spune: *Vă voi da păstori după inima mea (Ier 3,15).* Deși capii Bisericii, care sunt fiii săi, sunt cu toții păstori, totuși, el spune că este păstor într-un mod special: *Eu sunt păstorul cel bun*, cu scopul de a introduce cu delicatețe virtutea dragostei. Nimeni nu poate fi bun păstor dacă nu devine una cu Cristos și membrii săi prin dragoste.

Dragostea este prima îndatorire a bunului păstor, de aceea, spune: *Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale* (In 10,11). Există diferență între păstorul cel bun și cel rău: păstorul cel bun are ca scop avantajul turmei, iar cel rău, avantajul propriu.

Paznicilor oilor, pentru a fi considerați buni, nu li se cere să-și expună viața pentru salvarea turmei. Dar după cum mântuirea turmei spirituale are valoare mai mare decât viața trupească a păstorului, atunci când vine pericolul turmei, fiecare păstor spiritual trebuie să înfrunte jertfa vieții trupești. Acest lucru îl spune Domnul: *Păstorul cel bun își dă viața*, adică viața trupească, *pentru oile sale*. El își consacră persoana pentru ele prin autoritate și iubire. Se cer ambele lucruri: să-i aparțină lui și să le iubească. Primul fără al doilea nu este suficient.

Cristos ne-a dat exemplul acestei învățături: *Dacă Cristos și-a dat viața pentru noi, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați* (1In 3,16).

RESPONSORIUL

Ez 34,12b; In 10,28b

R. Voi vizita oile mele * și le voi aduna din toate locurile unde au fost risipite în ziua cețoasă și întunecată.

Ψ. Oile mele nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va răpi din mâna mea; * și le voi aduna.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugețele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Ieremia

1,1-19

Chemarea profetului Ieremia

¹ Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, care era unul dintre preoții din Anatot, din ținutul lui Beniamin. ² Acest cuvânt al Domnului i s-a adresat în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui, ³ în zilele lui Ioachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Sedecia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, până la deportarea Ierusalimului, în luna a cincea.

⁴ Domnul mi s-a adresat, zicându-mi:

⁵ „Mai înainte de a te forma în sânul mamei tale, eu te cunoșteam deja; mai înainte de a te naște, eu te-am consacrat; vreau să fac din tine un profet pentru popoare”.

⁶ Iar eu am răspuns: „Ah, Doamne Dumnezeule, eu nu știu să vorbesc, pentru că nu sunt decât un copil”.

⁷ Însă Domnul mi-a spus:

„Să nu zici: «Sunt un copil», căci vei merge la toți la care te voi trimite și le vei spune tot ce îți voi porunci eu.

⁸ Să nu te temi de dâșii, căci eu sunt cu tine, ca să te ocrotesc”, spune Domnul.

⁹ Apoi, Domnul și-a întins mâna, mi-a atins buzele și mi-a zis:

„Iată, pun cuvintele mele pe buzele tale.

¹⁰ Să știi că îți dau astăzi putere asupra popoarelor și împărățiilor, ca să smulgi și să dobori, ca să dărâmi și să distrugi, ca să construiești și să plantezi”.

¹¹ Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Ce vezi, Ieremia?” Eu am răspuns: „Văd un toiag din lemn de migdal”. ¹² Și Domnul mi-a zis: „Bine ai văzut; căci eu veghez asupra cuvântului meu, ca să-l împlinesc”.

¹³ Cuvântul Domnului mi-a vorbit a doua oară, astfel: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „Văd un cazan clocotind, dinspre miazănoapte”. ¹⁴ Și Domnul mi-a zis:

„De la miazănoapte

va izbucni nenorocirea peste toți locuitorii țării.

¹⁵ Căci, iată, voi chema toate popoarele împărățiilor de la miazănoapte, zice Domnul;

ele vor veni și își vor așeza fiecare scaunul de domnie

la intrarea porților Ierusalimului,

împotriva tuturor zidurilor lui de jur împrejur

și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.

¹⁶ Îmi voi rosti judecățile împotriva lor,

din cauza răutății lor,

pentru că m-au părăsit

și au oferit tămâie altor dumnezei

și s-au închinat înaintea lucrării mâinilor lor.

¹⁷ De aceea, tu încinge-ți coapsele,

ridică-te și spune înaintea lor tot ce-ți voi porunci.

Nu tremura în fața lor,

ca nu cumva să te fac eu să tremuri înaintea lor.

¹⁸ Eu însumi fac din tine astăzi o cetate întărită,

o coloană de fier și un zid de aramă,

ca să te poți împotrivi țării întregi,

regilor lui Iuda, căpeteniilor lui,

preoților și poporului întreg.

¹⁹ Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui,

căci eu sunt cu tine ca să te eliberez”, spune Domnul.

RESPONSORIUL

Ier 1,5ab.9b; Is 42,6

R. Mai înainte de a te forma în sânul mamei tale, eu te cunoșteam deja; mai înainte de a te naște, eu te-am consacrat. * Iată, pun cuvintele mele pe buzele tale.

℣. Eu, Domnul, te-am chemat în dreptate și te-am pus ca legământ al poporului meu spre luminarea neamurilor. * Iată, pun.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. Despre diavolul ispititor 2, 6: PG 49, 263-264)

Cinci căi de pocăință

Vreți să vă vorbesc despre căile pocăinței? Sunt multe și variate, însă toate conduc spre cer.

Prima cale a pocăinței este condamnarea păcatelor. *Spune tu cel dintâi păcatele tale și vei fi îndreptățit* (cf. Is 43,25-26). Pentru aceasta spune și profetul: *Am spus: Voi mărturisi Domnului fărădelegile mele și tu ai iertat vinovăția păcatului meu* (Ps 31,5). Așadar, condamnă și tu păcatele tale. Acest lucru îți este suficient Domnului pentru eliberarea ta. Apoi, dacă îți condamnă păcatele, vei fi mai atent ca să nu cazi din nou în ele. Provoacă-ți conștiința să devină acuzatoarea ta internă, ca să nu fie mai târziu acuzatoare înaintea tribunalului Domnului.

Așadar, aceasta este o cale optimă de pocăință; dar există o alta care nu este deloc inferioară: a nu-ți aminti de păcatele dușmanilor, a domina ura, a-i ierta pe frații care ne-au ofensat. Și în felul acesta vom avea iertarea ofenselor pe care le-am făcut Domnului. Acesta este al doilea mod de a ispăși păcatele. *Dacă voi iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta* (Mt 6,14).

Vrei să înveți o a treia cale de pocăință? Este cea a rugăciunii zeloase și bine făcută, care vine din adâncul inimii.

Dacă vrei să cunoști a patra cale, îți voi spune că este cea a pomenii. Aceasta are o valoare foarte mare. Apoi să mai adăugăm acest lucru: Dacă cineva se comportă cu modestie și umilință, va distruge din rădăcina păcatele sale cu aceeași eficacitate a mijloacelor amintite mai sus. Ne este martor vameșul care nu era în stare să-și amintească de faptele sale bune, dar în locul lor a oferit recunoașterea umilă a păcatelor sale, și astfel, s-a eliberat de povara cea grea pe care o avea pe conștiință.

Am arătat cinci căi ale pocăinței: prima este condamnarea propriilor păcate, a doua este iertarea ofenselor aproapelui, a treia constă în rugăciune, a patra în pomană și a cincea în umilință.

Așadar, nu sta fără să faci nimic; dimpotrivă, încearcă să înaintezi în fiecare zi pe toate aceste căi, pentru că sunt ușoare și nici nu poți invoca slăbiciunea ta ca să fii scutit de ele. Chiar și atunci când va trebui să trăiești în lipsuri grave, vei putea să elimini ura, să practici umilința, să te rogi continuu și să condamni păcatele, iar sărăcia ta nu te va împiedica niciodată. Dar ce spun? Nici măcar în acea cale de iertare în care se cere împărțirea banilor, adică pomană, sărăcia nu este o piedică. Nu. Acest lucru îl demonstrează văduva care a oferit cei doi bănuți.

Așadar, învățând modul de vindecare a rănilor noastre, să folosim aceste remedii. După ce am redobândit adevărata sănătate, ne vom bucura cu încredere de masa sfântă și vom merge cu mare slavă în întâmpinarea lui Cristos, regele slavei, și vom câștiga pentru totdeauna bunurile veșnice prin harul, milostivirea și bunătatea Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Tob 12,8ac.9a; Lc 6,37c-38a

R. Bună este rugăciunea împreună cu postul; iar pomană este mai bună decât adunarea aurului; * pentru că pomană purifică de orice păcat.

V. Iertați și veți fi iertați, dați și vi se va da. * Pentru că pomană.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugețele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

2,1-13.20-25

*Infidelitatea poporului lui Dumnezeu*¹ Cuvântul Domnului mi s-a adresat, spunându-mi:² „Mergi și strigă la urechile Ierusalimului!

Așa vorbește Domnul:

Mi-am adus aminte de tine,

de gingășia din anii tinereții tale,

de iubirea din vremea logódnei tale,

când m-ai urmat în pustiu, într-un pământ necultivat.

³ Israel era sfânt pentru Domnul, pârga recoltei sale.

Cine îndrăznește să mănânce din ea

trebuia să ispășească pentru aceasta;

nenorocirea venea asupra lui, spune Domnul.

⁴ Ascultați cuvântul Domnului,

casa lui Iacob, și voi, toate familiile casei lui Israel!

⁵ Așa vorbește Domnul:

Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în mine,

de s-au îndepărtat de mine,

și au mers după nimicuri

și au ajuns ei înșiși de nimic?

⁶ Ei n-au întrebat:

«Unde este Domnul

care ne-a scos din țara Egiptului,

care ne-a călăuzit prin pustiu,

printr-un pământ uscat și plin de gropi,

printr-un pământ unde domnește seceta și umbra morții,

printr-un pământ pe unde nimeni nu trece

și unde nu locuiește nici un om?»

⁷ Eu v-am dus într-o țară ca o grădină,

ca să vă înfruptați din roadele și bunătațile ei,

dar îndată ce ați ajuns într-însa, voi ați pângărit-o, ați făcut din moștenirea mea un loc de sacrilegii.

⁸ Preoții n-au întrebat: «Unde este Domnul?»

și apărătorii legii nu mă mai cunoșteau, păstorii poporului s-au răsculat împotriva mea, profeții au profețit în numele zeului Baal și au urmat zei care nu au nici o putere.

⁹ De aceea, voi face judecată împotriva voastră, zice Domnul,

și voi cere răzbunare împotriva copiilor voștri.

¹⁰ Mergeți în insulele Chitim și priviți!

Trimiteți la Chedar, uitați-vă bine,

și vedeți dacă s-a întâmplat acolo așa ceva:

¹¹ și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, deși ei nu sunt dumnezei?

Dar poporul meu și-a schimbat slava cu ceva care nu este de nici un ajutor!

¹² Voi, cerurilor, îngroziți-vă

și să se cutremure porțile voastre, spune Domnul.

¹³ Poporul meu a săvârșit o dublă nelegiuire:

m-au părăsit pe mine, izvorul de apă vie, și și-au săpat rezervoare, rezervoare sparte, care nu pot ține apa!

²⁰ De mult ți-ai sfărâmat jugul, ți-ai rupt legăturile și ai zis: «Nu mai vreau să slujesc!»

Căci pe orice deal înalt și sub orice copac verde, te-ai făcut ca o prostituată.

²¹ Te sădisem ca pe o vie aleasă și de cel mai bun soi; cum te-ai schimbat

și te-ai prefăcut într-o coardă de viță sălbatică?

²² Chiar dacă te-ai spăla cu silitră,

chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămâne scrisă înaintea mea, zice Domnul Dumnezeu.

²³ Cum poți să zici:

«Nu m-am spurcat și nu m-am dus după Baali?»

Privește-ți urma pașilor în vale și vezi ce ai făcut, cămila iute la mers,

și care bați drumurile și le încrucișezi!

²⁴ Măgăriță sălbatică, deprinsă cu pustiul,
care găfăie în aprinderea patimii ei,
cine o va împiedica să-și facă pofta?
Toți cei ce o caută n-au nevoie să se ostenească:
o găsesc în luna ei.

²⁵ Nu te lăsa cu picioarele goale,
nu-ți usca gâtulejul de sete!
Dar tu zici: «Degeaba, nu!
Căci iubesc dumnezeii străini
și vreau să merg după ei»”.

RESPONSORIUL

Ier 2,21; Mt 21,43; Is 5,7b

R. Te sădisem ca pe o vie aleasă și de cel mai bun soi;
cum te-ai schimbat și te-ai prefăcut într-o coardă de viță
sălbatică? * De aceea, împărăția lui Dumnezeu va fi luată
de la voi și dată unui popor care va aduce roadele cuve-
nite.

V. Eu așteptam dreptate, și iată, vărsare de sânge; eu
nădăjduiam judecată dreaptă, și iată, strigătele celor
nedreptățiți. * De aceea.

LECTURA A DOUA

Din *Instrucțiunile* sfântului Columban, abate

(Instr. 13, Cristos, izvorul vieții, 1-2:
Opera, Dublin 1957, 116-118)

Cui îi este sete, să vină la mine și să bea

Fraților preaiubiți, ascultați cu atenție. Ceea ce vă voi
spune este necesar spre binele vostru. Sunt adevăruri
care vor potoli setea sufletului vostru. Vă voi vorbi des-
pre nesecatul izvor divin. Însă, oricât de ciudat ar părea,
vă voi spune: nu vă veți stinge niciodată setea. Astfel,
veți putea să continuați să beți din izvorul vieții, fără a
înceta vreodată să-l doriți. Însuși izvorul, fântâna apei
vii, vă cheamă la sine și vă spune: *Cui îi este sete, să
vină la mine și să bea* (In 7,37).

Trebuie să înțelegeți bine ceea ce trebuie băut. Să vă
spună însuși profetul Ieremia, să vă spună chiar izvorul:

M-au părăsit pe mine, izvorul de apă vie, spune Domnul (Ier 2,13). Așadar, însuși Domnul, Dumnezeu nostru, Isus Cristos, este acest izvor de viață care ne invită la el ca să bem din el. Bea din el cel care îl iubește. Bea din el cel care se adapă din cuvântul lui Dumnezeu, cel care-l iubește cu ardoare și cu dorință vie. Bea din el cel care arde de iubire pentru înțelepciune.

Vedeți de unde vine acest izvor; pentru că cel care este pâine este și izvor, adică Fiul unic, Dumnezeu nostru, Cristos Domnul, de care trebuie să ne fie foame mereu. Este adevărat că, iubindu-l, îl mâncăm și, dorindu-l, îl primim în noi; totuși, trebuie să-l dorim mereu ca niște înfometăți. Să bem cu toată puterea iubirii noastre din el, care este izvorul nostru; să scoatem din el cu toată intensitatea inimii noastre și să gustăm dulceața iubirii sale.

Domnul este dulce și bun: dacă îl mâncăm și-l bem, trebuie să ne fie foame și sete de el, pentru că el este hrana și băutura noastră. Nimeni nu va putea vreodată să-l mănânce și să-l bea în întregime, pentru că, mâncându-l și băndu-l, el nu se termină, nici nu se consumă. Această pâine a noastră este veșnică, acest izvor al nostru este veșnic, acest izvor al nostru este dulce. Pentru aceasta, profetul afirmă: *Voi, cei însetați, veniți la izvor (Is 55,1)*. Acest izvor este pentru cel căruia îi este sete, nu pentru cel care este sătul. Deci, pe bună dreptate îi cheamă la sine pe cei cărora le este sete, pe care i-a declarat fericiți în predica de pe munte. Aceștia nu beau niciodată îndeajuns; cu cât beau mai mult, cu atât setea le este mai mare.

Așadar, fraților, este necesar să dorim, să căutăm și să iubim întotdeauna *izvorul înțelepciunii, cuvântul lui Dumnezeu cel preainalt (Sir 1,5 Vg)*, în care, după cuvintele Apostolului, *sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii (Col 2,3)*, comori pe care Dumnezeu le oferă celor cărora le este sete.

Dacă-ți este sete, bea din izvorul vieții; dacă-ți este foame, mănâncă din această pâine a vieții. Fericiți cei înfometăți de această pâine și însetați de această apă,

deoarece, deși mănâncă și bea mereu din ele, doresc să mai mănânce și să mai bea din ele. Fără îndoială, trebuie să fie nespus de gustoasă hrana care se mănâncă și băutura care se bea, încât să nu se simtă niciodată săturați, ci mai însetați și doritori. Pentru aceasta, profetul spune: *Gustați și vedeți cât de dulce, cât de bun este Domnul (Ps 33,9).*

RESPONSORIUL

In 7,37-38

R. Isus stătea în picioare și a strigat: * Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea.

Ψ. Cel care crede în mine, râuri de apă vie vor curge din pieptul lui. * Dacă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugelele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

3,1-5.19-4,4

Invitație la convertire

Cuvântul Domnului mi s-a adresat, spunându-mi:
^{3,1} „Când se desparte un bărbat de soția lui,
 pe care o părăsește,
 și ea ajunge soția altuia,
 se mai întoarce bărbatul acesta la ea?
 N-ar fi chiar și țara aceea întinată?”

Și tu te-ai prostituat cu mulți amanți
și să te întorci iarăși la mine? zice Domnul.

² Ridică-ți ochii spre înălțimi și privește:
unde nu te-ai prostituat?

Stăteai, așteptându-i pe cărare, ca arabul în pustiu,
și ai pângărit țara prin desfrânările tale
și cu răutatea ta!

³ De aceea, ploile de toamnă au lipsit,
la fel și cele de primăvară,
totuși, tu ai avut frunte de desfrânată
și nu ți-a fost rușine!

⁴ Acum, nu-i așa, strigi către mine:
«Tată! Tu ai fost prietenul tinereții mele!

⁵ Își va ține el mânia pe vecie? O va păstra el totdeauna?»

Iată, așa ai vorbit,
și totuși, ai făcut lucruri nelegiuite cât ai putut!

¹⁹ Eu însă am spus:

Cum să te pun printre copiii mei
și să-ți dau o țară plăcută, o moștenire,
podoabă între podoabele neamurilor?

Și am zis:

Mă vei numi tată și nu te vei mai îndepărta de mine.

²⁰ Dar așa cum femeia necredincioasă
îl insultă pe iubitul ei,
la fel și voi, casă a lui Israel, m-ați înșelat pe mine”,
spune Domnul!

²¹ Un glas se aude pe înălțimi,
sunt plânsetele și rugămintile de iertare
ale fiilor lui Israel;

căci și-au stricat calea,
și au uitat de Domnul, Dumnezeuul lor.

²² „Convertiți-vă, copii răzvrățiți,
și vă voi ierta neascultarea”.

„Iată-ne, venim la tine,
căci tu ești Domnul, Dumnezeuul nostru.

²³ Într-adevăr,
înșelătoare erau colinele și zgomotul munților;
cu adevărat, numai în Domnul, Dumnezeuul nostru,
este mântuirea lui Israel.

²⁴ Idolii, dimpotrivă,
 au mâncat rodul muncii părinților noștri,
 din tinerețea noastră,
 oile și boii lor, fiii și fiicele lor.

²⁵ Să ne culcăm în rușinea noastră
 și să ne învelim cu ocară noastră,
 căci am păcătuit
 împotriva Domnului, Dumnezeului nostru,
 noi și părinții noștri,
 din tinerețea noastră și până în ziua de azi,
 și n-am ascultat
 glasul Domnului, Dumnezeului nostru”.

^{4,1} „Israele, de te vei întoarce,
 de te vei întoarce la mine, zice Domnul,
 dacă vei scoate urâciunile tale dinaintea mea,
 nu vei mai rătăci.

² Dacă vei jura: «Viu este Domnul!»
 în adevăr, în neprihănire și în dreptate,
 atunci neamurile vor fi binecuvântate în el
 și se vor lăuda cu el.

³ Căci așa vorbește Domnul
 către oamenii din Iuda și din Ierusalim:
 Deșteleniți-vă un ogor nou
 și nu semănați între spini!

⁴ Tăiați-vă împrejur pentru Domnul,
 tăiați-vă împrejur inimile, oameni ai lui Iuda
 și locuitori ai Ierusalimului,
 ca nu cumva să izbucnească mânia mea ca un foc
 și să se aprindă, fără să se poată stinge,
 din cauza răutății faptelor voastre!”

RESPONSORIUL

Ier 14,7; Ps 129 (130),3

R. Chiar dacă fărădelegile noastre dau mărturie împotriva noastră, Doamne, fă-ți milă de noi de dragul numelui tău; * pentru că multe sunt infidelitățile noastre și am păcătuit împotriva ta.

V. Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta? * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Instrucțiunile* sfântului Columban, abate

(Instr. 13, Cristos, izvorul vieții, 2-3:
Opera, Dublin 1957, 118-120)

Dumnezeu este totul pentru noi

Fraților, să ascultăm invitația prin care însuși Viața, care nu este numai izvor de apă vie, ci și izvor de viață veșnică și de lumină, ne cheamă la sine. De la el vin înțelepciunea, viața, lumina veșnică. Autorul vieții este izvorul vieții, creatorul luminii, însuși izvorul luminii. Să nu ne îngrijim de lucrurile care ne înconjoară, ci să ne fixăm privirea spre înalt, spre izvorul luminii, al vieții și al apei vie. Să facem ca peștii care ies la suprafață atrași de izvorul luminii. Să ne înălțăm ca să bem din izvorul de apă vie care țâșnește spre viața veșnică (cf. *In* 4,14).

O, dacă tu, Dumnezeule milostiv și Doamne îndurător, te-ai învrednici să mă chemi la acest izvor, pentru ca și eu, împreună cu toți cei cărora le este sete de tine, să pot bea din apa vie care vine din tine, izvor viu! Dacă aș putea să mă îmbăt de dulceața ta inefabilă fără a mă dezlipi vreodată de tine, încât să spun: „Cât de dulce este izvorul de apă vie, căruia nu-i lipsește apa care țâșnește spre viața veșnică!”

Doamne, tu însuși ești acest izvor vrednic de dorit veșnic, din care trebuie să ne adăpăm continuu și de care trebuie să ne fie mereu sete. Doamne Cristoase, dă-ne mereu această apă, ca să se transforme și în noi în izvor de apă vie care țâșnește spre viața veșnică. Desigur, cer un lucru mare, cine nu știe aceasta? Dar tu, rege al măririi, știi să dai lucruri mari și ai promis lucruri mari. Nimic nu este mai mare ca tine, dar tu ni te-ai dăruit și te-ai jertfit pentru noi.

Pentru aceasta, te rugăm să ne faci cunoscut ceea ce iubim, pentru a nu căuta să avem altceva în afară de tine. Tu ești totul pentru noi: viața noastră, lumina noastră, mântuirea noastră, hrana noastră, băutura noastră,

Dumnezeul nostru. Isuse, te rog să inspiri inimile noastre cu suflul Duhului tău și să străpungi sufletele noastre cu iubirea ta, pentru ca fiecare dintre noi să poată spune cu adevărat: *Arată-mi-l pe cel pe care sufletul meu îl iubește* (cf. *Ct 1,6 Vg*), căci sunt rănit de iubirea ta.

Acele răni doresc să fie în mine, Doamne. Fericit este sufletul străpuns de iubire! El va căuta izvorul, va bea din el. Bând din el, îi va fi mereu sete de el. Adăpându-se, îl va dori cu ardoare pe cel de care îi este sete mereu, deși bea continuu din el. În felul acesta, iubirea este pentru suflet sete care caută cu dor, este rană care vindecă. Dumnezeu și Domnul nostru, Isus Cristos, medic îndurător, să mă învrednicească să rănească prin această rană adâncul sufletului meu, el, care, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, este un singur Dumnezeu în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

In 4,14-15

R. Cel care va bea din apa pe care i-o voi da eu nu va mai înseta în veci; * apa pe care i-o voi da eu va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică.

V. Doamne, dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete. * Apa pe care.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugetele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

4,5-8.13-28

Devastatorul va veni din nord

Așa spune Domnul:

⁵ „Dați de știre în Iuda, vestiți în Ierusalim și spuneți;
sunați din trâmbiță în țară;
strigați în gura mare și ziceți:

«Adunați-vă și să mergem în cetățile întărite!»

⁶ Înălțați un steag în Sion, fugiți și nu vă opriți,
căci de la miazănoapte aduc nenorocirea
și un mare prăpăd.

⁷ Leul iese din desișul său,
prădătorul neamurilor s-a ridicat, a ieșit din locul său,
ca să-ți pustuiască țara, să-ți dărâme cetățile,
și nimeni să nu mai locuiască în ele.

⁸ De aceea, îmbrăcați-vă în sac, plângeți și gemeți,
căci mânia aprinsă a Domnului nu se abate de la noi.

¹³ Iată, nimicitorul înaintază ca norii,
carele lui sunt ca un vârtej,
caili lui sunt mai iuți decât vulturii.

Vai de noi, suntem nimicți!

¹⁴ Curăță-ți inima de rău, Ierusalime, ca să fii mântuit!
Până când vei păstra gânduri nelegiuite în inima ta?

¹⁵ Căci un glas pornește de la Dan
și vestește nenorocirea,
începând de la muntele lui Efraim.

¹⁶ Spuneți lucrul acesta neamurilor.
Iată-i că sunt de față!

Faceți cunoscut lucrul acesta Ierusalimului:
«Vin dintr-o țară depărtată cei care asediază
și strigă împotriva cetăților lui Iuda.

¹⁷ Ca cei care păzesc un ogor,
ei înconjoară Ierusalimul,
căci s-au răzvrătit împotriva mea, zice Domnul».

¹⁸ Acesta este rodul căilor și faptelor tale,
este vina răutății tale, dacă este așa de amar,
și te pătrunde până la inimă.

¹⁹ Măruntaiele mele! Măruntaiele mele!
Cum mă doare lăuntru inimii mele!
Îmi bate inima, nu pot să tac!
Căci sufletul meu a auzit
sunetul trâmbiței și strigătul de război.

²⁰ Se vestește dărâmare peste dărâmare,
căci toată țara este pustiită;
colibele îmi sunt pustiite dintr-odată
și corturile într-o clipă!

²¹ Până când voi vedea steagul fâlfâind
și voi auzi sunetul trâmbiței?

²² «Căci poporul meu este nebun, nu mă cunoaște;
sunt niște copii fără minte și lipsiți de pricepere;
știu să facă răul, dar nu știu să facă binele».

²³ Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol;
mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit!

²⁴ Mă uit la munți, și iată că sunt zguduți;
și toate dealurile se clatină!

²⁵ Mă uit, și iată că nu este nici un om
și toate păsările cerului au fugit!

²⁶ Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu
și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului,
și înaintea mâniei lui aprinse”.

²⁷ Căci așa vorbește Domnul:
„Toată țara va fi pustiită,
dar nu o voi nimici de tot.

²⁸ Din cauza aceasta, țara este în jale
și cerurile, sus, sunt întunecate;
căci eu am zis, am hotărât lucrul acesta,
și nu-mi pare rău de el, nu mă voi întoarce”.

RESPONSORIUL *Cf. Ier 4,24.26.27; Ps 84 (85),5*

R. În fața mâniei tale, Dumnezeu, s-a cutremurat tot pământul; * dar tu, Doamne, îndură-te și nu ne nimici cu deșăvârșire.

Ψ. Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, și îndepartează mânia ta de la noi. * Dar tu.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra cărții lui Ioel*
al sfântului Ieronim, preot

(PL 25, 967-968)

Întoarceți-vă la mine

Întoarceți-vă la mine din toată inima (Il 2,12) și arătați pocăința sufletului prin posturi, plângeri și bătându-vă pieptul; astfel, postind acum, veți fi apoi săturați; plângând acum, apoi veți râde; bătându-vă pieptul acum, apoi veți fi mângâiați. În împrejurările triste și potrivnice, există obișnuința de a-și sfâșia hainele (așa a făcut marele preot pentru a întări acuza împotriva Domnului, Mântuitorul nostru, și așa au făcut Paul și Barnaba la auzul cuvintelor de blasfemie). De aceea, vă spun să nu vă sfâșiați hainele, ci inimile voastre pline de păcate; inima, asemenea burdufului, nu se rupe în mod spontan, ci trebuie să fie sfâșiată în mod voit. Deci, atunci când v-ați sfâșiat inima în felul acesta, întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru, de care v-ați îndepărtat prin păcatele voastre, și nu vă îndoiiți de iertare, căci, fără îndoială, oricât de mari ar fi păcatele voastre, măreția milostivirii sale va ierta imensitatea păcatelor voastre multe.

Domnul este bun și milostiv. El vrea mai curând pocăința decât moartea păcătosului. El este răbdător și plin de milă și nu imită nerăbdarea oamenilor, ci așteaptă îndelung convertirea noastră și știe să retragă mânia sa de la noi, așa încât, dacă ne convertim de la păcatele noastre, el retrage de la noi pedepsele sale și îndepartează de la noi amenințările sale, schimbându-se înaintea schimbării noastre. Atunci când profetul spune aici că

Domnul știe să-și retragă mânia sa, prin mânie nu trebuie să înțelegem ceea ce este contrar virtuții, ci nenorocirile cu care este amenințată viața noastră, așa cum citim într-un alt loc: *Fiecărei zile îi ajunge necazul ei* (cf. *Mt 6,34*), sau: *Oare se întâmplă în cetate o nenorocire pe care să nu o trimită Domnul?*

Pentru că spune, așa cum am văzut mai sus, că Domnul este bun și milostiv, încet la mânie și bogat în milostivire și că știe să-și retragă răutatea, cu scopul ca măreția milostivirii sale să nu ne facă neglijenți în bine, profetul adaugă: *Cine știe dacă nu se va schimba, și ne va ierta, și ne va lăsa binecuvântarea sa* (*Il 2,13-14*). Pentru aceasta, eu, spune el, din partea mea, îndemn la pocăință și recunosc că Dumnezeu este infinit de milostiv, așa cum spune profetul David: *Ai milă de mine, Dumnezeule, după marea ta bunătate, și, după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărâdelegea mea* (*Ps 50,3*). Dar de vreme ce nu putem cunoaște adâncimea bogățiilor înțelepciunii și științei lui Dumnezeu, prefer să fiu discret în afirmațiile mele și să spun fără prezumție: *Cine știe dacă nu se va schimba și ne va ierta*. Spunând *cine știe*, deja arată că este vorba de ceva fie imposibil, fie foarte dificil.

Fraza: *Jertfă și ofrandă pentru Domnul Dumnezeul nostru* (cf. *Il 2,14*) o interpretăm astfel: după ce Domnul a revărsat binecuvântarea sa și a iertat păcatele noastre, putem să-i oferim lui Dumnezeu jertfele noastre.

RESPONSORIUL

Cf. *Ps 23 (24),4; 2Cor 6,6;*
cf. *Col 2,14; Il 2,13*

R. Întoarceți-vă toți la Dumnezeu cu inima curată și din tot sufletul, printr-o iubire neprefăcută, * ca să se șteargă documentul cu păcatele voastre.

V. Sfășiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul Dumnezeul vostru. * Ca să se șteargă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugetele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească

ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

7,1-20

Oracol împotriva încrederii deșarte în templu

¹ Iată cuvântul pe care Domnul i l-a adresat lui Ieremia: ² „Mergi și stai la intrarea în templu, și acolo strigă aceste cuvinte: Ascultați cuvântul Domnului, voi, toți oamenii din Iuda, care intrați prin aceste porți, ca să vă închinați Domnului! ³ Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Îndreptați căile voastre și faptele voastre și eu vă voi lăsa să locuiți în acest loc. ⁴ Nu vă încredeți în cuvintele înșelătoare ale acelor care spun: «Aici este templul Domnului! Templul Domnului! Templul Domnului!» ⁵ Dacă veți îndrepta cu adevărat purtarea și faptele voastre și veți da sentințe drepte la judecată, ⁶ dacă nu-i veți asupri pe cei străini stabiliți între voi, pe orfani și pe văduve, dacă în acest loc nu veți condamna la moarte pe cel nevinovat, dacă nu veți alerga după dumnezei străini, spre pieirea voastră, ⁷ atunci vă voi face să locuiți în acest loc, pe pământul pe care l-am dat părinților voștri cu mult timp în urmă și pentru totdeauna.

⁸ Dar voi vă încredeți în cuvinte înșelătoare care nu aduc nici un folos; ⁹ voi puteți să furați, să ucideți, să săvârșiți adulter, să faceți jurăminte false, să aduceți jertfe lui Baal, să vă închinați altor dumnezei pe care nu-i cunoașteți, ¹⁰ și apoi să veniți și să vă prezentați în fața mea în această casă, în care este invocat numele

meu, și să spuneți: «Suntem curați!», ca apoi să faceți mai departe toate nelegiuiri? ¹¹ Această casă, care îmi poartă numele, este oare în ochii voștri o peșteră de tâlhari?

Eu, iată, eu am văzut! ¹² Mergeți, deci, la locul care-mi fusese închinat la Șilo, unde puseseam să locuiască odinioară numele meu, și vedeți ce i-am făcut, din pricina răutății poporului meu, Israel! ¹³ Și acum, fiindcă ați făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v-am vorbit dis-de-dimineată și n-ați ascultat, fiindcă v-am chemat și n-ați răspuns, ¹⁴ voi face acestei case, peste care este invocat numele meu, în care vă puneți încrederea, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, le voi face întocmai cum am făcut în Șilo. ¹⁵ Și vă voi risipi de la fața mea, cum i-am risipit pe toți frații voștri, toată seminția lui Efraim!

¹⁶ Tu însă nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei, și nu stărui pe lângă mine căci nu te voi asculta! ¹⁷ Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului? ¹⁸ Copiii strâng lemne, părinții aprind focul și femeile frământă plămădeala, ca să pregătească turte reginei cerului și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei, ca să mă mânie. ¹⁹ Pe mine mă mânie ei oare? zice Domnul; nu pe ei înșiși, spre rușinea lor? ²⁰ De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Mânia și urgia mea se vor vărsa peste locul acesta, peste oameni și animale, peste copacii de pe câmp și peste roadele pământului; și va arde și nu se va stinge”.

RESPONSORIUL

Ier 7,11; Is 56,7c; In 2,16b

R. Această casă, care îmi poartă numele, este oare în ochii voștri o peșteră de tâlhari? *** Casa mea se va numi casă de rugăciune pentru toate popoarele.**

Ÿ. Nu faceți casa Tatălui meu casă de negustorie.
* Casa mea.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliei după Matei*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 50, 3-4: PG 58, 508-509)

*Nu cumva, în timp ce înfrumusețezi templul,
să-l neglijezi pe fratele nefericit*

Vrei să cinstești trupul lui Cristos? Nu permite ca el să fie obiect de dispreț în mădularele sale, adică în cei săraci, lipsiți de haine pentru a se acoperi. Nu-l cinsti aici, în biserică, prin stofe de mătase, iar afară să-l neglijezi atunci când suferă de frig și de golicione. Cel care a spus: *Acesta este trupul meu* (Mt 26,26), confirmând faptul prin cuvânt, a mai spus: *Am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc și: Ori de câte ori nu ați făcut acestea unuia dintre aceștia mici, mie nu mi-ați făcut* (Mt 25,41.45). Trupul lui Cristos, care este pe altar, nu are nevoie de mantii, ci de suflete curate; însă cel care stă afară are nevoie de multă îngrijire.

Așadar, să învățăm să ne gândim și să-l cinstim pe Cristos așa cum vrea el. Cinstea cea mai plăcută pe care i-o putem da celui pe care vrem să-l venerăm este cea pe care o vrea el, nu cea născocită de noi. Și Petru credea că îl cinstește împiedicându-l să-i spele picioarele. Aceasta nu era cinste, ci o adevărată neobrăzare. La fel, și tu dă-i cinstea aceea pe care el a poruncit-o, fă ca săracii să beneficieze de bogățiile tale. Dumnezeu nu are nevoie de vase de aur, ci de suflete de aur.

Desigur, prin aceasta nu vreau să interzic să faceți donații Bisericii. Nu. Dar vă implor să dați, împreună cu acestea și înaintea de acestea, pomană. Dumnezeu acceptă darurile făcute pentru casa lui pământească, dar acceptă și mai mult ajutorul dat celor săraci. În primul caz, are avantaj numai cel care oferă, însă, în al doilea, și cel care primește. Acolo darul ar putea să fie ocazie de mândrie; aici însă este pomană și iubire. Ce avantaj poate să aibă Cristos dacă masa jertfei este plină de vase de aur, iar el moare apoi de foame în persoana

celui sărac? Mai întâi satură-l pe cel flămând și numai după aceea împodobește altarul cu ceea ce rămâne. Oare îi vei oferi un potir de aur și nu-i vei da un pahar cu apă? Ce trebuință este de a împodobi cu vâl de aur altarul său, dacă apoi nu-i oferi veșmântul necesar? Ce câștig are el? Spune-mi: dacă ai vedea pe unul lipsit de hrana necesară și, fără să te îngrijești de el, ai împodobi cu aur numai masa lui, crezi că ți-ar mulțumi și nu s-ar înfuria mai degrabă pe tine? Și dacă ai vedea pe cineva acoperit cu zdrențe și degerat de frig, neglijând să-l îmbraci, i-ai înălța coloane aurite, spunând că faci aceasta în cinstea lui, oare el nu s-ar considera luat peste picior și insultat în mod strașnic?

Gândește la fel despre Cristos, atunci când este rătăcitor și pelerin, având nevoie de un acoperiș. Tu refuzi să-l primești în pelerin, în schimb, împodobești pavimentul, pereții, coloanele și zidurile edificiului sacru. Agăți lanțuri de argint de candelabre, dar nu mergi să-l vizitezi atunci când el este înlănțuit în închisoare. Vă spun acestea nu pentru ca să vă interzic să procurați aceste podoabe și lucruri sacre, ci pentru a vă îndemna să oferiți, împreună cu acestea, și ajutorul necesar săracilor, sau, mai bine zis, ca să faceți aceasta mai întâi. Nimeni nu a fost condamnat pentru că nu a cooperat la înfrumusețarea templului, dar cel care îl neglijează pe cel sărac este destinat gheenei, focului veșnic și chinurilor împreună cu diavoli. De aceea, în timp ce împodobești locul de cult, nu-ți închide inima în fața fratelui care suferă. Acesta este un templu viu mai prețios decât acela.

RESPONSORIUL

Mt 25,35.40; Prov 19,17a

R. Am fost flămând și mi-ați dat să măncânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit. * Adevăr vă spun: Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei mai mici, mie mi-ați făcut.

Ÿ. Cine dă de pomană celui sărac îi împrumută Domnului. * Adevăr vă spun.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cuge-tele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

DUMINICA A XXII-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Isus a început să le arate ucenicilor săi că el trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească multe și să fie ucis, iar a treia zi să învie.

Anul B

Păziți poruncile Domnului Dumnezeuului vostru, pentru că aceasta este înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor!

Anul C

Când vei fi chemat la nuntă, așază-te în locul cel mai din urmă, pentru ca acela care te-a chemat să-ți spună: Prietene, urcă mai sus! Atunci vei avea cinste în fața tuturor celor care vor ședeă împreună cu tine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă, ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

11,18-20; 12,1-13

Profetul își descarcă sufletul

^{11,18} Tu, Doamne, mi-ai dat de știre,
și astfel, am ajuns să știu;
atunci tu mi-ai dezvăluit uneltirile lor.

¹⁹ Dar eu eram ca un miel blând, pe care-l duci la
înjunghiere, și nu știam planurile rele pe care le urzeau
ei împotriva mea. Ei ziceau: „Să smulgem pomul din
rădăcină, să-l stârpim din mijlocul celor ce trăiesc pe
pământ, ca să nu i se mai pomenească numele.

²⁰ O, Doamne, Dumnezeuul oștirilor,
tu ești un judecător drept,
care pătrunzi cu privirea rărunchii și inimile:
fă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor,
căci ție îți încredințez cauza mea.

^{12,1} Tu ești prea drept, Doamne, ca să mă cert cu tine;
vreau totuși să te întreb asupra orânduirilor tale.
Pentru ce le merge bine tuturor acelora
care calcă legea și săvârșesc nelegiuirea?

² I-ai sădit, au prins rădăcină, cresc, fac rod.
Tu ești aproape de gura lor, dar departe de inima lor!

³ Tu, Doamne, mă cunoști, mă vezi,
îmi pui la încercare inima și vezi că este cu tine.
Ia-i ca pe niște oi care trebuie tăiate
și pregătește-i pentru ziua măcelului!

⁴ Până când să jelească țara
și să se usuce iarba de pe toate câmpiile,
din pricina răutății locuitorilor ei?
Pier vitele și păsările, pentru că ei zic:
«El n-are să ne vadă sfârșitul!»

⁵ Dacă, alergând cu cei ce aleargă pe jos, ei te obosesc,
cum vei putea să te iei la întrecere cu niște cai?
Și dacă nu te crezi la adăpost
decât într-o țară liniștită,
ce vei face în hățișurile Iordanului?

⁶ Căci chiar frații tăi și casa tatălui tău te vând,
ei înșiși strigă în gura mare împotriva ta.
Nu-i crede când îți vor spune vorbe prietenoase”.

⁷ „Mi-am părăsit casa și mi-am lăsat moștenirea.

Au dat-o pe iubita sufletului meu
în mâinile vrăjmașilor ei.

⁸ Moștenirea mea a ajuns pentru mine ca un leu în pădure,
a mûgit împotriva mea; și de aceea o urăsc.

⁹ A ajuns oare moștenirea mea, pentru mine,
o pasăre de pradă peștiță,
în jurul căreia se strâng păsările de pradă?
Duceți-vă și strângeți toate fiarele câmpului,
și aduceți-le ca s-o mănânce!

¹⁰ Un mare număr de păstori îmi pustiesc via,
îmi calcă ogorul în picioare;
ogorul meu cel plăcut îl prefac într-un pustiu părăsit.

¹¹ Il pustiesc și el stă trist și pustiit înaintea mea.
Toată țara este pustiită, căci nimeni nu o ia în seamă”.

¹² Peste toate înălțimile pustiului vin prădători,
căci sabia Domnului mistuie totul
de la un capăt la altul al pământului
și nimeni nu-i lăsat în pace.

¹³ Au semănat grâu și seceră spini,
s-au ostenit fără folos.

Să vă fie rușine de ce culegeți,
din cauza mâniei aprinse a Domnului!

RESPONSORIUL

In 12,27-28; Ps 41 (42),6a

R. Acum sufletul meu este tulburat, și ce voi spune:
Tată, salvează-mă de ceasul acesta? Însă tocmai pentru
aceasta am ajuns la ceasul acesta. * Tată, preamărește
numele tău.

V. Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și pentru ce
gemi înlăuntrul meu? * Tată.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 23A, 1-4; CCL 41, 321-323)

Domnul s-a milostivit de noi

Fericiți suntem dacă ceea ce ascultăm sau cântăm pu-
nem și în practică. Ascultarea noastră reprezintă sămânța,

iar în faptă avem rodul seminței. Spunând acestea, aș vrea să vă îndemn să nu mergeți la biserică și apoi să rămâneți fără rod, adică să ascultați atâtea adevăruri frumoase, fără ca apoi să treceți la acțiune. Totuși, să nu uităm ceea ce spune Apostolul: *Prin harul lui suntem mântuiți; nu prin fapte, ca nimeni să nu se laude; așadar, prin harul lui am fost mântuiți (Ef 2,8-9.5)*. În realitate, în viața noastră nu era înainte nimic bun, ca Dumnezeu să poată aprecia și iubi, ca și cum ar fi trebuit să-și spună sieși: Haideți, să-i ajutăm pe acești oameni, pentru că viața lor este bună. Nu putea să-i placă viața noastră, cu modul nostru de a acționa, însă nu putea să nu-i placă ceea ce el însuși făcuse în noi. Pentru aceasta el va condamna faptele noastre, dar va salva ceea ce el însuși a creat.

Așadar, cu adevărat noi nu eram buni. În ciuda acestui fapt, Dumnezeu a avut milă de noi și l-a trimis pe Fiul său ca să moară nu pentru cei buni, ci pentru cei răi, nu pentru cei drepti, ci pentru păcătoși. Chiar așa: *Cristos a murit pentru cei păcătoși (Rom 5,6)*. Și ce anume adaugă? *Cu greu foarte cineva pentru un om drept, poate că pentru un om bun ar îndrăzni cineva să moară (Rom 5,7)*. Se poate întâmpla ca cineva să aibă tăria de a muri pentru un om drept. Dar pentru cel nedrept, păcătos, rău, cine ar accepta să moară, dacă nu numai Cristos, care este atât de drept încât poate să-i îndreptățească și pe cei nedrepti?

Cum vedeți, fraților, nu aveam fapte bune, ci toate erau rele. Totuși, deși așa erau faptele oamenilor, milostivirea divină nu i-a părăsit. Dimpotrivă, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său să ne răscumpere nu cu aur, nici cu argint, ci cu prețul sângelui său, pe care el, Mielul nepătat dus la sacrificare, l-a vărsat pentru oile pătate, chiar dacă erau numai pătate, și nu total pierdute. Acesta este harul pe care l-am primit. De aceea, să trăim în mod vrednic de el, pentru a nu aduce injurie unui dar atât de mare. Ne-a venit în întâmpinare un medic așa de bun, ca să ne elibereze de toate păcatele noastre. Dacă vrem să cădem din nou în boală, nu numai că ne vom dăuna nouă înșine, dar ne vom arăta nerecunoscători față de medicul nostru.

De aceea, să urmăim căile pe care ni le-a arătat, în special calea umilinței, pe care a mers el însuși. El ne-a trasat calea umilinței prin învățătura sa și a străbătut-o până la capăt, suferind pentru noi. Pentru ca acela care era nemuritor să poată muri pentru noi, *Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*. Cel Nemuritor a asumat condiția de muritor pentru a putea muri pentru noi și a distruge moartea noastră prin moartea sa.

Aceasta a făcut-o Domnul, în aceasta ne-a precedat. El, care este mare, s-a umilit; umilit fiind, a fost ucis; ucis fiind, a înviat și a fost înălțat, pentru a nu ne lăsa în iad pe noi, cei morți, ci pentru a-i înălța în sine, prin învierea din morți, pe cei pe care pe acest pământ i-a înălțat numai în credință și în mărturia celor drepti. Așadar, ne-a cerut să urmăim calea umilinței: dacă vom face aceasta, vom da slavă lui Domnului și vom putea cânta pe bună dreptate: *Îți mulțumim, Dumnezeule, îți mulțumim și invocăm numele tău (Ps 74,2)*.

RESPONSORIUL *Ps 85 (86),12-13a; 117 (118),28*

R. Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu, din toată inima mea și voi preamări numele tău în veac; * căci mare este mila ta față de mine.

V. Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc. * Căci mare este.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, dar își va pierde sufletul?

Anul B

Primiți cu bunăvoință cuvântul sădit în voi, care poate să mântuiască sufletele voastre.

Anul C

Oricine se înalță va fi umilit și oricine se smerește va fi înălțat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă, ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la Magnificat:****Anul A**

Fiul Omului va veni în gloria Tatălui său, cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Anul B

Ascultați și înțelegeți rânduielele pe care vi le-a dat Domnul!

Anul C

Când faci ospăț, cheamă oameni săraci, neputincioși, șchiopi, orbi, și fericit vei fi, căci nu au de unde să-ți răsplătească. Într-adevăr, vei fi răsplătit la învierea dreptilor.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

19,1-5.10-20,6

Un gest simbolic: spargerea oalei

^{19,1} Așa a vorbit Domnul: „Du-te și cumpără de la un olar o oală de lut și ia cu tine pe câțiva dintre bătrânii poporului și dintre bătrânii preoților. ² Du-te în valea Ben-Hinom, care este la Poarta Olarilor, și acolo să vestești cuvintele pe care ți le voi spune. ³ Să spui: Ascultați cuvântul Domnului, regi ai lui Iuda și locuitorii ai Ierusalimului! Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce peste locul acesta o nenorocire care va face să țiuie urechile oricui va auzi vorbindu-se de ea. ⁴ Pentru că m-au părăsit, au spurcat locul acesta, au adus în el jertfă altor dumnezei pe care nu-i cunoșteau nici ei, nici părinții lor, nici regii lui Iuda, și au umplut locul acesta cu sânge nevinovat. ⁵ Au zidit și înălțimi pentru Baal, ca să-i ardă pe copiii lor în foc ca arderi de tot pentru Baal: lucru pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l rânduisem și nici nu-mi trecuse prin minte.

¹⁰ Să spargi apoi vasul, sub ochii oamenilor care vor merge cu tine. ¹¹ Și să le spui: Așa vorbește Domnul oștirilor: Așa voi zdrobi poporul acesta și cetatea aceasta, cum se sparge vasul unui olar, fără să poată fi făcut la loc. Și morții vor fi îngropați în Tofet, pentru că nu va mai fi loc pentru îngroparea lor. ¹² Așa voi face locului acestuia, zice Domnul, și locuitorilor lui, și voi face cetatea aceasta ca Tofetul. ¹³ Casele Ierusalimului și casele regilor lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, toate casele pe acoperișul cărora se aduceau jertfe întregii oștiri a cerurilor și se turnau libații dumnezeilor străini!”

¹⁴ Ieremia s-a întors din Tofet, unde-l trimisese Domnul să profetească. Apoi a stat în curtea casei Domnului și a zis întregului popor: ¹⁵ „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce peste cetatea aceasta și peste toate cetățile care țin de ea toate nenorocirile pe care i le-am vestit mai dinainte, pentru că și-au învățat inima ca să nu asculte cuvintele mele”.

^{20.1} Pașhur, fiul preotului Imer, supraveghetor în casa Domnului, l-a auzit pe Ieremia profetind aceste lucruri. ² Și Pașhur l-a lovit pe profetul Ieremia și l-a aruncat în temnița care era la poarta de sus a lui Beniamin, în casa Domnului. ³ Dar a doua zi, Pașhur l-a scos pe Ieremia din temniță. Și Ieremia i-a zis: „Domnul nu te mai numește Pașhur (Noroc din toate părțile), ci Magor-Misabib (Șpaimă din toate părțile). ⁴ Căci așa vorbește Domnul: Iată, te voi face de groază, pe tine și pe toți prietenii tăi; ei vor cădea uciși de sabia vrăjmașilor lor, și ochii tăi vor vedea lucrul acesta. Voi da, de asemenea, pe tot Iuda în mâinile împăratului Babilonului, care-i va duce robi în Babilon și-i va ucide cu sabia. ⁵ Toate bogățiile cetății acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump și toate vistieriile regilor lui Iuda le voi da în mâinile vrăjmașilor lor; aceștia le vor jefui, le vor lua și le vor duce în Babilon. ⁶ Chiar și tu, Pașhur, și toți cei ce locuiesc în casa ta veți merge în robie; acolo, în Babilon, vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai profetizat minciuni”.

RESPONSORIUL

Cf. *Mt 23,37*; cf. *Ier 19,15*

R. Ierusalime, care omori profetii și-i ucizi cu pietre pe cei care au fost trimiși la tine! * De câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi, așa cum găina își adună puii sub aripi, și n-ai voit?

V. Ți-ai învățat inima ca să nu asculte cuvintele mele. * De câte ori.

LECTURA A DOUA

Din *Imitațiunea lui Cristos*

(Cartea 3, 3)

Eu i-am învățat pe profeții mei

Domnul spune: Ascultă, fiul meu, vorbele mele, care sunt nespuse de dulci și întrec toată știința filozofilor și a înțelepților lumii acesteia. *Cuvintele mele sunt duh și viață* (cf. *In* 6,63) și nu trebuie înțelese după mintea omenească.

Ele nu trebuie să fie tălmăcite pentru a simți o plăcere deșartă, ci ca să fie ascultate în tăcere și primite cu toată umilința și cu mare dragoste.

Iar eu am spus: *Fericit este omul pe care îl călăuzești tu, Doamne, pe care îl înveți legea ta, ca să-l păstrezi netulburat în ziua nenorocirii* (*Ps* 93,12-13) și să nu-l lași nemângâiat pe pământ.

Eu, a spus Domnul, i-am învățat dintru început pe profeți și până în prezent nu încetez a le vorbi tuturor. Dar mulți sunt surzi la auzul glasului meu, muți și împietriți.

Cei mai mulți ascultă mai bucuroși lumea decât pe Dumnezeu; urmează cu mai mare ușurință poftele lor trupești decât voința lui Dumnezeu.

Lumea făgăduiește lucruri trecătoare și mărunte, iar oamenii îi slujesc cu atâta lăcomie; eu promit bunurile cele mai mari și veșnice, iar inimile muritorilor rămân insensibile.

Cine mă slujește și mă ascultă cu atâta grijă în toate, precum slujește lumii și stăpânilor săi?

Să-ți fie rușine, așadar, slugă leneșă și cârtitoare, căci ei sunt mai înflăcărați pentru pierzarea lor, decât tu pentru viața ta.

Că ei se bucură mai mult pentru deșertăciune, decât tu pentru adevăr.

Desigur, ei sunt deseori înșelați în speranța lor, pe când făgăduința mea nu înșală pe nimeni și nici nu lasă dezamăgit pe cel care se încrede în mine.

Ceea ce am promis voi da, ceea ce am spus voi îndeplini, dacă cineva rămâne statornic până la sfârșit în dragostea mea.

Eu sunt răsplătitorul tuturor celor buni și cel care îi încearcă din greu pe toți cei evlavioși.

Scrie vorbele mele în inima ta și cercetează-le cu atenție, căci în timp de ispită îți vor fi neapărat de trebuință.

Ceea ce nu înțelegi când citești vei înțelege în ziua vizitei mele.

Eu vizitez, de obicei, în două feluri pe aleșii mei: prin încercare și prin mângâiere.

Zilnic le dau două învățături: una prin care dojenesc greșelile lor, alta îndemnându-i să crească în virtuți.

Pe cel care aude cuvintele mele și le disprețuiește are cine să-l judece în ziua de pe urmă (cf. In 12,48).

RESPONSORIUL

Cf. *Prov 23,26; 1,9; 5,1*

R. Fiule, dă-mi inima ta și ochii tăi să urmeze căile mele, * pentru ca harul meu să fie cunună pe capul tău.

V. Ia aminte, fiul meu, la înțelepciunea mea și pleacă-ți urechea la sfatul meu cel bun. * Pentru ca harul meu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTĂI

Din cartea profetului Ieremia

20,7-18

Neliniștea profetului

⁷ Tu m-ai sedus, Doamne, și eu m-am lăsat sedus.
Ai fost mai tare ca mine și m-ai biruit.

În fiecare zi sunt obiect de batjocură,
toată lumea râde de mine,

⁸ „căci, ori de câte ori vorbesc, trebuie să strig:
„Silnicie! Asuprire!”

„așa încât cuvântul Domnului
îmi aduce zilnic ocară și batjocură.

⁹ „Îmi spuneam: „Nu mă voi mai gândi la el,
nici nu voi mai vorbi în numele lui!”

Dar, iată, în oasele mele și în inima mea
era parcă un foc mistuitor.

Mă sileam să-l stăpânesc, dar nu reușeam.

¹⁰ Am auzit amenințările poporului:

„Învinuiți-l, strigă ei;

haideți să-l învinuim pe acest om
care vede teroare pretutindeni!”

Chiar prietenii mei pândesc
să vadă dacă mă clatin și zic:

„Poate că se va lăsa prins,

vom pune mâna pe el și ne vom răzbuna pe el”.

¹¹ Dar Domnul este cu mine, ca un luptător puternic;
de aceea, prigonitorii mei se vor poticni și nu vor birui.

Înfrângerea lor îi va acoperi de rușine;
o veșnică rușine care nu se va uita!

¹² Și acum, Doamne, Dumnezeul oștirilor,
care judeci cu dreptate,

care pătrunzi răunchii și inimile,
fă-mă să văd răzbunarea ta împotriva lor!

Căci ție ți-am încredințat cauza mea.

¹³ Cântați Domnului, laudați-l pe Domnul!

Căci el eliberează sufletul slujitorului său sărman
din mâna celor răi.

¹⁴ Blestemată să fie ziua când m-am născut!

Ziua în care m-a născut mama

să nu fie binecuvântată!

¹⁵ Blestemat să fie omul

care i-a adus vestea aceasta tatălui meu:

„Ți s-a născut un copil de parte bărbătească”
și l-a umplut de bucurie cu ea!

¹⁶ Omul acela să ajungă ca cetățile
pe care le-a nimicit Domnul fără milă!

Să audă gemete dimineața
și strigăte de război la amiază!

¹⁷ De ce n-am fost omorât în sânul mamei,
ca să-mi fi fost ea mormântul!

De ce n-a rămas ea veșnic însărcinată cu mine?

¹⁸ Pentru ce am ieșit din sânul mamei?

Ca să văd numai suferință și durere
și să-mi sfârșesc zilele în rușine?

RESPONSORIUL Cf. *Ier* 20,10-11a; *Ps* 30 (31),14

R. Toți cei ce trăiau în pace cu mine pândesc să vadă
dacă mă clatin și suport din partea lor vorbe rele și spai-
mă; ei spun: „Să punem mâna pe el și să ne răzbunăm
împotriva lui”. * Dar tu, Doamne, ești cu mine ca un
luptător puternic.

V. Când aud învinuirile multora, groaza mă încon-
joară; ei uneltesc să-mi ia sufletul. * Dar tu, Doamne.

LECTURA A DOUA

Din cartea *Imitațiunea lui Cristos*

(Cartea 3, 14)

Adevărul Domnului rămâne întotdeauna

Judecățile tale, Doamne, le descarci ca trăsnetul asupra
mea și zgudui cu frică și groază toate oasele mele.

Stau înmărmurit și mă gândesc că *nici cerurile nu
sunt curate în fața ta.*

Dacă și în îngeri ai găsit răutate (cf. *Iob* 15,15;
4,18) și nu i-ai cruțat, ce se va întâmpla cu mine?

Au căzut stelele din cer (cf. *Ap* 6,13), și eu, țărână, la
ce mă pot aștepta?

Au căzut în adâncul prăpastiei aceia ale căror fapte
pareau vrednice de toată lauda, iar pe cei care mâncau pâi-
nea îngerilor i-am văzut desfătându-se cu ghinda porcilor.

Nu există, aşadar, nici un fel de sfinţenie, dacă tu, Doamne, îţi retragi mâna ta. Zadarnică este orice înţelepciune, dacă tu încetezi de a o cârmui. Inutilă este orice putere, dacă tu încetezi de a o susţine.

Pentru că, dacă suntem lăsaţi în voia noastră, ne cufundăm şi ne pierdem; iar dacă ne vii tu în ajutor, ne ridicăm şi trăim.

Într-adevăr, suntem nestatornici, dar prin tine ne întărim; lăncezim, dar prin tine iarăşi ne înflăcăram.

Toată gloria mea deşartă a fost înghiţită în adâncimea judecăţilor tale asupra mea.

Ce este tot trupul în ochii tăi? *Oare se va putea mândri lutul în faţa celui ce l-a format?* (Cf. Is 29,16).

Cum poate acela a cărui inimă este într-adevăr supusă lui Dumnezeu să se mai mândrească în zadar?

Nici lumea întregă nu este în stare să mai insuflă mândrie în inima aceluia pe care l-a luat în stăpânire adevărul; iar acela care şi-a pus toată speranţa în Dumnezeu nu va fi clătinat nici de strigătele tuturor lăudătorilor.

Dar şi cei care vorbesc sunt şi ei tot nimic şi vor sfârşi o dată cu sunetul vorbelor lor; iar *adevărul Domnului rămâne în veac* (Ps 116,2).

RESPONSORIUL

Ps 118 (119),114-115.113

R. Tu, Doamne, eşti locul meu de refugiu şi scutul meu; eu mi-am pus toată speranţa în cuvântul tău. * Îndepărtaţi-vă de la mine toţi cei răi: eu voi păzi poruncile Dumnezeului meu.

V. Urăsc oamenii cu două feţe, dar legea ta eu o iubesc. * Îndepărtaţi-vă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârşit, sădeşte în inimile noastre iubirea faţă de numele tău; uneşte-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, şi veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

26,1-15

*Ieremia este în pericol de moarte,
pentru că a profețit ruinarea templului*

¹ La începutul domniei lui Ioachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, din partea Domnului i-au fost adresate lui Ieremia aceste cuvinte: ² „Așa vorbește Domnul: Stai în pridvorul templului și tuturor locuitorilor din cetățile lui Iuda, care vin să se închine în templu, spune-le toate aceste cuvinte pe care eu ți le-am poruncit să le vestești! Să nu lași afară nici un cuvânt! ³ Poate că te vor asculta și se va întoarce fiecare de pe calea lui cea rea și se va căi de răul făcut și, în acest caz, voi renunța la nenorocirea pe care o pregătesc împotriva lor din cauza răutății faptelor lor. ⁴ Așadar, să le spui: Așa vorbește Domnul: Dacă nu mă ascultați, dacă nu urmați legea pe care v-am dat-o, ⁵ dacă nu ascultați cuvintele profeților, slujitorii mei, pe care îi trimit neconținut și pe care voi nu i-ați ascultat, ⁶ voi face cu acest templu ce am făcut cu cel din Șilo și voi face din această cetate un exemplu de blestem pentru toate națiunile pământului!”

⁷ Preoții, profeții și tot poporul l-au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în templul Domnului. ⁸ Și când Ieremia a terminat de spus întregului popor tot ceea ce Domnul îi poruncise să spună, preoții, profeții și tot poporul l-au prins și au strigat: „La moarte cu tine! ⁹ Pentru ce profețești în numele Domnului că templul acesta va ajunge ca acela din Șilo și că cetatea aceasta va fi pustie și lăsată fără locuitori?”

Și tot poporul s-a adunat împotriva lui Ieremia în templul Domnului. ¹⁰ Când au auzit căpeteniile lui Iuda

aceste lucruri, s-au suit din casa regelui la casa Domnului și au șezut la intrarea porții celei noi a casei Domnului.¹¹ Preoții și profeții au zis către căpeteniile și către întregul popor cu privire la Ieremia: „Acest om trebuie condamnat la moarte, pentru că a profetit împotriva acestei cetăți, așa cum ați auzit cu urechile voastre”.

¹² Ieremia a răspuns, adresându-se tuturor căpeteniilor și întregului popor: „Domnul m-a trimis să profetesc împotriva acestui templu și împotriva acestei cetăți și să spun toate cuvintele pe care le-ați auzit. ¹³ Acum, așadar, îndreptați-vă purtarea și faptele voastre și ascultați glasul Domnului Dumnezeului vostru; atunci Domnul va renunța la nenorocirea pe care a hotărât-o împotriva voastră. ¹⁴ Cât mă privește, iată-mă în mâinile voastre, faceți cu mine ce vi se pare bun și drept. ¹⁵ Dar să știți bine și să vă fie clar că, dacă mă veți ucide, vă veți vărsa sânge nevinovat împotriva voastră, împotriva cetății acesteia și a locuitorilor ei, căci cu adevărat Domnul m-a trimis să rostesc cu glas puternic toate aceste cuvinte la urechile voastre”.

RESPONSORIUL

Ier 26,15a; Mt 27,24b

R. Să știți bine și să vă fie clar că, dacă mă veți ucide,
* veți vărsa sânge nevinovat împotriva voastră și împotriva cetății acesteia.

Ÿ. Pilat s-a spălat pe mâini înaintea poporului, spunând: „Eu sunt nevinovat de sângele acesta”. * Veți vărsa.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*
al lui Origen, preot

(Vol. 10, 20: PG 14, 370-371)

Cristos vorbea despre templul trupului său

Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica (In 2,19). Oamenii grosolani și limitați numai la lucruri materiale mi se par simbolizați de acei iudei care erau supărați pentru că Isus i-a alungat pe vânzătorii din casa Tatălui său pentru că făceau din ea o casă de negustorie.

Ei cereau un semn ca dovadă că el acționa în mod corect și ca Fiul lui Dumnezeu, lucru pe care ei, în necredința lor, nu voiau să-l admită. Dar Mântuitorul a răspuns unind împreună figura și realitatea, adică templul și trupul său. Celor care-l întrebau: *Ce semn ne arăți că ai dreptul să faci acestea? (In 2,18)*, le-a răspuns: *Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica.*

Amândouă, atât templul, cât și trupul lui Isus, conform unei interpretări posibile, mi se par o figură a Bisericii. Aceasta este zidită din pietre vii. A devenit *casă spirituală pentru o preoție sfântă (1Pt 2,5)*. Este zidită pe temelii apostolilor și a profeților, avându-l ca piatră unghiulară pe însuși Isus Cristos (Ef 2,20) și, de aceea, se numește templu. Însă este adevărat și că *voi sunteți trupul lui Cristos și mădulare, fiecare în parte (1Cor 12,27)*. Dacă așa este, poate să fie distrus ceea ce unește pietrele templului. Desigur, se poate întâmpla ca aceste pietre să fie risipite așa cum este scris în psalmul 21, ceea ce înseamnă, excluzând metafora, că oasele lui Cristos pot fi împrăștiate de chinurile și persecuțiile celor care luptă împotriva unității templului. Totuși, templul va fi reclădit și trupul va învia a treia zi, adică după ziua chinurii și după ziua următoare, care este ziua împlinirii.

Va fi efectiv o a treia zi în cerul nou și în pământul nou, atunci când aceste oase, care sunt casa lui Israel, în ziua cea mare a Domnului, vor fi reînsuflețite ca urmare a victoriei sale asupra morții. Astfel, învierea lui Cristos, care a urmat după suferințele crucii, cuprinde misterul învierii întregului trup al lui Cristos. Trupul sensibil al lui Isus a fost răstignit și îngropat și apoi a înviat. La fel, întregul trup al sfinților lui Cristos este mai întâi pironit pe cruce împreună cu Cristos și, într-un anumit sens, încetează să mai trăiască. De fapt, asemenea lui Paul, fiecare dintre noi nu trebuie să se laude decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care el este răstignit pentru lume și lumea pentru el.

Fiecare dintre noi nu numai că a fost răstignit împreună cu Cristos și răstignit pentru lume, dar a fost și

îngropat împreună cu Cristos. *Toți am fost înmormântați împreună cu el (Rom 6,4)*, spune Paul. El însă adaugă, ca și cum ar avea o garanție sigură a învierii: *Împreună cu el am înviat și noi (cf. Rom 6,4)*.

RESPONSORIUL Cf. *1Cor 6,19-20; Lev 11,43a.44b*

R. Trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu și nu mai sunteți ai voștri, căci ați fost cumpărați cu un preț mare! * Preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru.

V. Nu vă pângăriți sufletele: Fiți sfinți, pentru că și eu sunt sfânt. * Preamăriți-l.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

29,1-14

Scrisoarea lui Ieremia cătredeporțaii israeliți din Babilon

¹ Iată cuprinsul scrisorii pe care a trimis-o profetul Ieremia, din Ierusalim, către rămașița bătrânilor din robie, preoților, profeților și întregului popor, pe care-i dusese în robie Nabucodonosor din Ierusalim în Babilon, ² după ce regele Iehonia, regina, eunucii, principii, căpeteniile lui Iuda și ale Ierusalimului, lemnarii și fierarii au părăsit Ierusalimul. ³ Le-a trimis-o prin Elasa, fiul lui

Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilehia, trimiși în Babilon de Sedecia, regele lui Iuda, la Nabucodonosor, împăratul Babilonului. Ea cuprindea următoarele:

⁴ „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, către toți prinșii de război pe care i-am dus din Ierusalim în Babilon: ⁵ Zidiți case și locuiți-le; sădiți grădini și mâncați din roadele lor! ⁶ Luați-vă soții și dați naștere la fii și fiice; însurați-vă fiii și măritați-vă fetele, să dea naștere la fii și fiice, ca să vă înmulțiți acolo unde sunteți și să nu se micșoreze numărul vostru. ⁷ Căutați pacea cetății, în care v-am dus în robie, și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că în pacea ei va fi și pacea voastră! ⁸ Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Nu vă lăsați amăgiți de profetii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voștri; nu ascultați nici de visurile pe care le visați! ⁹ Căci ei vă profetesc minciuni în numele meu. Nu eu i-am trimis, zice Domnul. ¹⁰ Căci așa zice Domnul: De îndată ce vor trece șaptezeci de ani în Babilon, îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini față de voi făgăduința mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta. ¹¹ Căci eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o speranță. ¹² Voi mă veți chema și veți pleca; mă veți ruga și vă voi asculta. ¹³ Mă veți căuta, și mă veți găsi, dacă mă veți căuta cu toată inima. ¹⁴ Mă voi lăsa să fiu găsit de voi, zice Domnul, și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge dintre toate neamurile și din toate locurile în care v-am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie”.

RESPONSORIUL

Ps 104 (105), 1a.4; cf. Sir 2, 11b

R. Lăudați-l pe Domnul, preamăriți numele lui; * alergați la Domnul și la ajutorul lui, căutați întotdeauna fața lui.

V. Veți ști că nimeni dintre cei care au sperat în Domnul nu a fost făcut de rușine. * Alergați.

LECTURA A DOUA

Începutul predicii *Despre fericiri*
a sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 95, 1-2; PL 54, 461-462)

Voi pune legile mele în inima lor

Preaiubiților, atunci când Domnul nostru Isus Cristos predica evanghelia împărăției și vindeca în Galileea cele mai diferite boli, faima minunilor sale s-a răspândit în toată Siria și mulțimi din toată Galileea mergeau la medicul ceresc. Deoarece ignoranța umană este foarte înceată să creadă ceea ce nu vede și să spere ceea ce nu cunoaște, era necesar ca aceia care trebuiau să fie întăriți cu învățătura divină să fie stimulați prin binefaceri materiale și minuni vizibile. Astfel, experimentând puterea binefăcătoare a Domnului, ei nu se vor îndoi de învățătura sa aducătoare de mântuire.

Așadar, Domnul a voit să schimbe vindecările exterioare în tămăduiri interioare și după ce a vindecat trupurile să însănătoșească sufletele. De aceea, el s-a îndepărtat de mulțimea care îl înconjura și s-a dus într-un loc singuratic pe muntele apropiat. Acolo i-a chemat la sine pe apostoli, pentru a-i instrui cu învățături mai elevate din înaltul acelei catedre mistice. Prin alegerea unui astfel de loc și a unei astfel de slujiri, el a voit să semnifice că el însuși s-a învrednicit să adreseze odinioară cuvântul său lui Moise. Dar acolo el vorbise cu o dreptate mai curând înfricoșătoare, aici însă cu blândețea sa divină, ca să se împlinească ceea ce a fost promis prin gura profetului Ieremia: *Iată, vor veni zile, spune Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda o alianță nouă. După acele zile, spune Domnul, voi pune legea mea în sufletul lor, o voi scrie în inima lor (Ier 31,31.33; cf. Evr 8,8).*

Așadar, cel care îi vorbise lui Moise a vorbit și apostolilor și mâna rapidă a Cuvântului, care scria în inimile ucenicilor, promulga legile Noului Testament. Nu era înconjurat, ca odinioară, de nori deși, nici de tunete și

fulgere înspăimântătoare, care țineau poporul departe de munte. Acum el se întreține cu cei prezenți într-un dialog liniștit și plăcut. A făcut aceasta pentru ca dulceața harului să înlocuiască severitatea legii și duhul adopțiunii să elimine teroarea sclaviei.

Care este învățătura lui Cristos se arată din cuvintele sale. Cei care doresc să ajungă la fericirea veșnică vor recunoaște din cuvintele învățătorului care sunt treptele ce trebuie parcurse pentru a urca la fericirea supremă. Cristos spune: *Fericiți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor (Mt 5,3)*. Poate că s-ar fi considerat ca fiind nesigur cine sunt săracii, cei la care se referă Adevărul, dacă, spunând săraci, nu ar fi adăugat nimic altceva pentru a clarifica tipul de săraci despre care vorbește. Atunci s-ar fi putut crede că este suficientă pentru obținerea împărăției cerurilor acea lipsă de bunuri, pe care o experimentează mulți ca dură și apăsătoare, fără a o putea evita. Dar când spune: *Fericiți cei săraci în duh*, arată că împărăția cerurilor este dată mai curând celor care au recomandarea umilinței interioare, și nu simpla lipsă de bunuri exterioare.

RESPONSORIUL

Ps 77 (78),1-2

R. Ia aminte, poporul meu, la învățătura mea; * pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele.

Ψ. Voi deschide gura mea în parabole, voi descoperi cele tănuite din vechime. * Pleacă-ți urechea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

30,18–31,9

Promisiunea restaurării Israelului

^{30,18} Așa vorbește Domnul:

„Iată, voi aduce înapoi din robie corturile lui Iacob,
îmi va fi milă de locuințele sale;
cetatea va fi reconstruită pe ruinele sale,
ea se va înălța din nou pe locul de altădată.

¹⁹ Cântările de laudă vor răsuna acolo
împreună cu strigătele de bucurie.

În loc de a micșora numărul fiilor săi, îl voi mări;
în loc de a-i înjosi, îi voi înălța.

²⁰ Fiii lui Iacob vor fi ca odinioară.

Comunitatea lor se va menține în fața mea,
căci eu îi voi pedepsi pe toți asupritorii săi.

²¹ Conducător va fi unul dintre ai lor,
peste ei va domni unul din mijlocul lor;
eu îi voi îngădui să se apropie de mine,
calea spre mine îi va fi deschisă.
Căci altfel cine și-ar pune viața în primejdie,
ca să se apropie de mine?

²² Voi veți fi poporul meu,
iar eu voi fi Dumnezeuul vostru.

²³ Iată, furtuna Domnului, urgia izbucnește,
se năpustește vijelia și cade peste capetele celor răi!

²⁴ Mânia aprinsă a Domnului nu se va potoli,
până când va împlini și va înfăptui gândurile inimii lui.
Veți înțelege lucrul acesta în zilele acelea.

^{31,1} În acel timp, Domnul a spus:

Eu voi fi Dumnezeuul tuturor triburilor lui Israel
și ele vor fi poporul meu.

² Așa vorbește Domnul:

Poporul celor scăpați de ascuțișul sabiei

a aflat har în pustiu;

Israel se îndreaptă spre locul odihnei sale”.

³ Din timpuri străvechi mi s-a arătat Domnul:

„Iubirea mea față de tine este veșnică,
de aceea ți-am păstrat fidelitate atâta timp;

⁴ eu te voi reface și te voi zidi din nou,
fecioară a lui Israel!

Din nou îți vei lua tamburinele de sărbătoare
și te vei prinde în hore vesele.

⁵ Din nou vei planta vii pe munții Samariei
și cei care le vor planta vor culege și roadele.

⁶ Va veni ziua în care străjerii
vor striga pe muntele lui Efraim:

«Sculați-vă, să ne suim în Sion,
la Domnul Dumnezeuul nostru!»

⁷ Căci așa vorbește Domnul:

Strigați de bucurie pentru Iacob,
ridicați în slăvi pe cel dintâi dintre popoare!

Să răsunе cântările voastre de laudă, spunând:

«Domnul a salvat poporul său, rămașița lui Israel!»

⁸ Iată, eu îi aduc în țară de la miazănoapte
și-i adun de la marginile lumii.

Printre ei sunt chiar orbi și șchiopi,
femei care au zămislit și altele gata să nască.

O mare mulțime se va întoarce.

⁹ Plecaseră cu lacrimi, dar îi voi întoarce mângâindu-i.

Îi voi conduce la ape curgătoare

pe un drum drept pe care nu se vor poticni;

căci eu sunt un tată pentru Israel;

Efraim este fiul meu cel dintâi născut!”

RESPONSORIUL

Ier 31,6; Is 2,5

R. Va veni ziua în care străjerii vor striga: * Sculați-vă,
să ne suim în Sion la Domnul Dumnezeuul nostru.

Ÿ. Veniți, voi, casă a lui Iacob, să umblăm în lumina
Domnului. * Sculați-vă.

LECTURA A DOUA

Din predica *Despre fericiri*
a sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 95, 2-3: PL 54, 462)

Fericiți cei săraci în duh

Săracii dobândesc mai ușor valoarea umilinței decât bogații. Săracii, în lipsa mijloacelor, au ca prietenă blândețea. Bogații, în belșug, sunt familiari cu aroganța. Totuși, nu trebuie negat că în mulți bogați se găsește cea disponibilitate de a-și folosi belșugul nu pentru ostentație orgoliosă, ci pentru fapte de bunătate. Ei consideră un mare câștig ceea ce oferă pentru alinarea lipsurilor și suferințelor altuia.

Această participare comună la propuneri virtuose se poate întâlni la oameni din toate categoriile. Efectiv, mulți pot fi egali în dispozițiile interioare, chiar dacă rămân diferiți în ce privește condiția economică. Dar nu contează cât de mult diferă în posesia de bunuri atunci când sunt uniți în valorile spirituale. Fericită este cea sărăcie care nu cade în lațul întins de iubirea bunurilor temporare, nici nu dorește să-și înmulțească bunurile lumești, ci dorește cu ardoare îmbogățirea cu comorile cerești.

Un model al acestei sărăcii mărinimoase, după Domnul, ni l-au oferit mai întâi apostolii. Ei au lăsat toate fără nici o deosebire și, chemați de glasul învățătorului divin, s-au schimbat rapid din pescari de pești în pescari de oameni (cf. *Mt* 4,19). Ei i-au făcut egali cu ei pe mulți, adică pe cei care le-au imitat credința. Acela era timpul în care primii fii ai Bisericii erau *o singură inimă și un singur suflet* (*Fap* 4,32). Părăsind tot ceea ce aveau, ei se îmbogățeau cu bunuri veșnice, prin intermediul unei sărăcii din motive religioase. Au învățat din predica apostolică bucuria de a nu avea nimic și de a poseda toate împreună cu Cristos.

Pentru aceasta, sfântul Petru, apostolul, a spus atunci când, la intrarea în templu, șchiopul i-a cerut de pomană:

Argint și aur nu am, dar ceea ce am îți dau. În numele lui Isus Cristos, Nazarineanul, ridică-te și umblă (Fap 3,6). Ce poate fi mai sublim decât această umilință? Ce poate fi mai bogat decât această sărăcie? El nu are garanția banilor, dar îi dă darurile naturii. Pe acel om, pe care mama l-a născut infirm din sânul ei, Petru l-a făcut sănătos prin cuvânt. Cel care nu a dat chipul cezarului imprimat pe monedă a reformat chipul lui Cristos în om.

Binefacerile acestei comori nu le-a experimentat numai acela care a dobândit posibilitatea de a merge, ci și cei cinci mii de oameni care, după îndemnul apostolului, au crezut în virtutea vindecării miraculoase făcute de el (cf. *Fap 4,4*). Săracul care nu avea nimic să-i dea acelui cerșetor a dat atâta belșug de har divin, încât a însănătoșit picioarele unui om și a vindecat atâtea mii de oameni în inimi. I-a făcut agili, pe calea lui Cristos, pe cei pe care îi găsisse șchiopătând în infidelitatea iudaică.

RESPONSORIUL

Mt 5,1b-3; Is 66,2b

R. S-au apropiat de Isus discipolii săi și, deschizându-și gura, îi învăța, zicând: * Fericiți cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor.

Y. Iată spre cine îmi voi îndrepta privirile, spune Domnul: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel care se teme de cuvântul meu. * Fericiți.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

31,15-22.27-34

*Este anunțată mântuirea și legământul cel nou*¹⁵ Așa vorbește Domnul:

„Un țipăt s-a auzit în Rama, plângeri și tânguiri amare: Rahela își plânge copiii; și nu vrea să fie mângâiată pentru copiii ei, căci nu mai sunt!”

¹⁶ Așa vorbește Domnul:

„Oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi; căci munca îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarăși din țara dușmanului.

¹⁷ Există o speranță pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!

¹⁸ Se aude în Efraim plângându-se:

«M-ai pedepsit și am fost pedepsit, ca un juncan neînvățat la jug; întoarce-mă tu, și mă voi întoarce, căci tu ești Domnul, Dumnezeul meu!

¹⁹ După ce m-am întors, m-am căit;

și după ce mi-am recunoscut greșelile, mi-am bătut pieptul.

Am fost rușinat și tulburat, pentru că am purtat ocară tineretii mele».

²⁰ Oare nu este Efraim pentru mine un fiu scump, un copil iubit de mine?

Căci când vorbesc de el, îmi aduc aminte de el cu drag, de aceea, îmi arde inima în mine pentru el și voi avea milă de el”, zice Domnul.

²¹ Ridică semne pe drum, pune stâlpi, ia seama la calea, la drumul pe care l-ai urmat;

întoarce-te, fecioara lui Israel,
 întoarce-te în cetățile acestea care sunt ale tale!

²² Până când vei fi pribeagă, fiică rătăcită?
 Căci Domnul face un lucru nou pe pământ:
 femeia îl va căuta pe bărbatul ei.

²⁷ „Iată, vin zile, spune Domnul, când voi însămânța casa lui Israel și casa lui Iuda cu o sămânță de oameni și o sămânță de animale. ²⁸ Și cum am vegheat asupra lor ca să-i smulg, să-i tai, să-i dărâm, să-i nimicesc și să le fac rău, tot așa voi veghea asupra lor ca să-i zidesc și să-i șădesc, zice Domnul.

²⁹ În zilele acelea, nu se va mai zice:

«Părinții au mâncat aguridă
 și copiilor li s-au strepezit dinții»,

³⁰ ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om care va mânca aguridă i se vor strepezi dinții!

³¹ Iată, vin zile, spune Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. ³² Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână ca să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care ei l-au călcat, iar eu i-am făcut să simtă că sunt stăpânul lor, spune Domnul. ³³ Dar iată legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea: Voi pune legea mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu. ³⁴ Nici unul nu-l va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: «Cunoaște-l pe Domnul!», căci toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; eu le voi ierta nelegiuirea și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatul lor”.

RESPONSORIUL

Ps 50 (51),12,11

R. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, * și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

V. Întoarce-ți fața de la păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele, * și un duh statornic.

LECTURA A DOUA

Din predica *Despre fericiri*
a sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 95, 4-6: PL 54, 462-464)

Fericirea împărăției lui Cristos

După predicarea unei sărăcii deosebit de fericite, Domnul adaugă: *Fericiți cei care plâng, pentru că ei vor fi mângâiați (Mt 5,4)*. Preaiubiților, plânsul, căruia îi este promisă mângâierea veșnică, nu are nimic în comun cu necazurile din această lume. Nici nu este vorba despre acele plânsete ale oamenilor în durerea lor obișnuită. Aceste plânsete nu fac fericit pe nimeni. Este diferită natura gemetelor sfinților, așa cum este diferită cauza lacrimilor care merită să fie numite fericite. Durerea propriu-zis religioasă este aceea care plânge fie păcatul propriu, fie păcatul celorlalți. Nici nu se plânge pentru că acest rău este lovit de dreptatea divină, ci, dacă se întristează, o face din cauza a ceea ce este comis de răutatea umană. Este cazul să plângă mai mult cel care face faptele celor răi, decât cel care este victima lor, pentru că răutatea îl face pe păcătos să se cufunde în prăpastia pedepsei, în schimb, suportarea îl conduce pe cel drept la mărire.

Domnul continuă spunând: *Fericiți cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul (Mt 5,5)*. Celor blânzi și buni, celor umili și modești, celor care sunt dispuși să îndure nedreptatea le este promisă posesia pământului. Nici această moștenire nu trebuie considerată mică și de disprețuit, deoarece trebuie să înțelegem că aceștia, și nu alții, vor intra în împărăția cerurilor. De aceea, pământul promis celor blânzi și pe care-l vor moșteni cei buni reprezintă trupul lor care, grație meritelor umilinței lor, va fi transformat, la învierea fericită, și îmbrăcat cu mărire nemuritoare. Trupul lor nu va mai fi deloc în contrast cu spiritul, ci va fi perfect conform și unit cu voința sufletului. Atunci omul exterior va fi posesie sfântă și pacifică a omului interior.

Atunci cei blânzi vor moșteni pământul în pace durabilă, fără să mai fie călcat vreunul dintre drepturile lor. *Când ființa aceasta supusă putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și ființa aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire (1Cor 15,54), atunci pericolul se va schimba în răsplată și ceea ce a fost o povară apăsătoare va fi ceva de onoare.*

RESPONSORIUL**Mt 5,4.6.5**

R. Fericiți cei care plâng, pentru că ei vor fi mângâiați. * Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Ÿ. Fericiți cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul. * Fericiți.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

DUMINICA A XXIII-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Dacă îți va greși fratele tău, mergi și muștră-l numai între patru ochi. Dacă te va asculta, l-ai câștigat pe fratele tău.

Anul B

În timp ce Domnul trecea prin hotarele Tirului, i-au adus un surd, care era și mut, și l-au rugat să-și pună mâna peste el.

Anul C

Dacă vine cineva la mine și nu-și urăște chiar și viața, nu poate fi ucenicul meu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia 37,21; 38,14-28

*Ieremia, în închisoare,
îl îndeamnă pe regele Sedecia să ceară pacea*

În zilele acelea, ^{37,21} regele Sedecia a poruncit să-l închidă pe Ieremia în curtea temniței și să-i dea în fiecare zi o pâine din ulița brutarilor, până s-a terminat toată pâinea din cetate. Astfel, Ieremia a rămas în curtea temniței.

^{38,14} Regele Sedecia a trimis după profetul Ieremia și l-a adus la el la poarta a treia a casei Domnului. Și regele i-a zis lui Ieremia: „Am să te întreb ceva, să nu-mi ascunzi nimic!” ¹⁵ Ieremia i-a răspuns lui Sedecia: „Dacă-ți voi spune, nu mă vei ucide? Iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta”. ¹⁶ Regele Sedecia i-a jurat în taină lui Ieremia și i-a zis: „Viu este Domnul, care ne-a dat viața, că nu te voi omorî și nu te voi lăsa în mâinile oamenilor acestora, care vor să-ți ia viața!” ¹⁷ Ieremia i-a zis atunci lui Sedecia: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă te vei supune căpeteniilor regelui Babilonului, vei scăpa cu viață, și nici cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc, și te vei salva tu și casa ta. ¹⁸ Dar dacă nu te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile caldeilor, care o vor arde cu foc; iar tu nu vei scăpa din mâinile lor!” ¹⁹ Regele Sedecia i-a zis lui Ieremia: „Mă tem de iudeii care au trecut la caldei; mă tem să nu mă dea în mâinile lor și să mă batjocorească”.

²⁰ Ieremia a răspuns: „Nu te vor da. Ascultă glasul Domnului, pe care ți-l spun, și îți va fi bine și vei trăi. ²¹ Dar dacă nu vrei să ieși, acesta este cuvântul pe care mi l-a arătat Domnul: ²² Toate femeile care au mai rămas în casa regelui lui Iuda vor fi luate de căpeteniile împăratului Babilonului și vor zice: «Prietenii tăi cei buni te-au înșelat și te-au înduplecat; dar când ți s-au afundat picioarele în noroi, ei au fugit!»

²³ Toate femeile tale și copiii tăi vor fi luați de caldei; și nu vei scăpa din mâinile lor, ci vei fi prins de mâna împăratului Babilonului și cetatea aceasta va fi arsă cu foc”.

²⁴ Sedecia i-a zis lui Ieremia: „Să nu știe nimeni nimic din cuvintele acestea și nu vei muri!” ²⁵ Dar dacă vor auzi căpeteniile că am vorbit cu tine și dacă vor veni și-ți vor zice: «Spune-ne ce i-ai spus regelui și ce ți-a spus regele, nu ne ascunde nimic și nu te vom omori» – ²⁶ să le răspunzi: «L-am rugat pe rege să nu mă trimită iarăși în casa lui Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!»” ²⁷ Toate căpeteniile au venit la Ieremia și l-au întrebat. El le-a răspuns întocmai cum poruncise regele. Ei au tăcut atunci și au plecat, căci nimeni nu auzise nimic. ²⁸ Ieremia însă a rămas în curtea temniței până în ziua cuceririi Ierusalimului.

RESPONSORIUL

Cf. 2Cor 6,4-5a; cf. Idt 8,27

R. În toate, noi ne prezentăm ce niște slujitori ai lui Dumnezeu printr-o mare răbdare în necazuri, * în nevoi și strâmtorări, în bătăi, în închisori.

V. Toți cei care îi sunt plăcuți lui Dumnezeu au rămas fideli în multe încercări, * în nevoi.

LECTURA A DOUA

Din predica *Despre fericiri*
a sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 95, 6-8: PL 54, 464-465)

Înțelepciunea creștină

Domnul spune: *Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (Mt 5,6)*. Această foame nu are nimic de a face cu foamea tru-pească și această sete nu cere o băutură pământească, ci dorește să-și aibă satisfacția în binele dreptății. Vrea să fie introdusă în secretul tuturor bunurilor ascunse și dorește să se umple cu însuși Domnul.

Fericit este sufletul care tânjește după această hrană și arde de dorință pentru această băutură. Desigur că nu ar dori-o dacă nu ar fi gustat deja din dulceața ei. L-a auzit pe Domnul care spunea: *Gustați și vedeți cât de bun este Domnul (Ps 33,9)*. A primit o porție de dulceață

cerească. S-a simțit arzând de iubirea voluptății preacurate, așa încât, disprețuind toate lucrurile temporare, s-a aprins în întregime de dorința de a mânca și de a bea dreptatea. A învățat adevărul acelei prime porunci care spune: *Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toate puterile tale* (Dt 6,5; cf. Mt 22,37; Mc 12,30; Lc 10,27). A-l iubi pe Dumnezeu nu este altceva decât a iubi dreptatea.

Dar după cum la iubirea lui Dumnezeu se asociază grija față de aproapele, la fel, la dorința dreptății se unește virtutea milostivirii. De aceea, Domnul spune: *Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire* (Mt 5,7).

Recunoaște, creștinule, sublimitatea înțelepciunii tale și înțelege cu ce învățături și metode ajungi la ea și la ce răsplată ești chemat! Cel care este milostivire vrea ca tu să fii milostiv și cel care este dreptate vrea ca tu să fii drept, pentru că Creatorul să strălucească în creatura sa și chipul lui Dumnezeu să strălucească asemenea unei reflexii în oglinda inimii umane, modelată după forma modelului. Credința celui care într-adevăr o practică nu se teme de pericole. Dacă vei face așa, dorințele tale se vor împlini și vei poseda, pentru totdeauna, acele bunuri pe care le iubești.

Și pentru că toate vor deveni curate pentru tine, grație pomenii, vei ajunge și la fericirea aceea care este promisă imediat de Domnul cu aceste cuvinte: *Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu* (Mt 5,8). Preaiubiților, mare este fericirea celui pentru care este pregătită o răsplată așa de mare. Așadar, ce înseamnă a avea inimă curată, dacă nu a tinde spre dobândirea acelor virtuți amintite mai sus? Ce minte ar putea să înțeleagă, ce limbă ar putea să exprime fericirea imensă de a-l vedea pe Dumnezeu? Totuși, la acest scop va ajunge natura noastră umană atunci când va fi transformată, adică va vedea divinitatea în ea însăși nu *ca într-o oglindă, nici în mod confuz, ci față în față* (1Cor 13,12), așa cum nici un om nu l-a putut vedea vreodată. Va dobândi, în bucuria inefabilă a contemplării veșnice,

acele lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit vreodată (1Cor 2,9).

RESPONSORIUL*Ps 30 (31),20; 1Cor 2,9a*

R. Cât de mare este bunătatea ta, Doamne, pe care ai pregătit-o pentru cei care se tem de tine; * le vei da-o celor care își caută refugiul în tine.

V. Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu le-a auzit și nici la inima omului nu s-au suit, * le vei da celor care își caută refugiul în tine.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Dacă doi dintre voi se vor înțelege pe pământ în privința oricărui lucru pe care îl vor cere, li se va împlini lor de către Tatăl meu, care este în ceruri.

Anul B

Privind Isus la cer, a suspinat și a spus: „Effeta!”, ceea ce înseamnă: „Deschide-te!”

Anul C

Cine nu-și poartă crucea și nu vine după mine nu poate fi ucenicul meu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor, spune Domnul.

Anul B

Toate le-a făcut bine: pe surzi îi face să audă și pe muți să vorbească.

Anul C

Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia 42,1-16; 43,4-7

*Soarta lui Ieremia și a poporului
după cucerirea cetății*

În zilele acelea, ^{42,1} toate căpeteniile oștilor, Iohanana, fiul lui Carea, Iezania, fiul lui Osia, și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, au înaintat ² și i-au zis profetului Ieremia: „Fie bine primită înaintea ta rugămintea noastră! Roagă-te pentru noi la Domnul, Dumnezeul tău, pentru toți cei care au mai rămas, căci eram mulți, dar am mai rămas numai un mic număr, cum bine vezi tu însuși cu ochii tăi. ³ Binevoiască Domnul, Dumnezeul tău, să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut!” ⁴ Profetul Ieremia le-a zis: „Am auzit. Iată, mă voi ruga Domnului

Dumnezeului vostru, după cererea voastră, și vă voi face cunoscut, fără să vă ascund ceva, tot ce vă va răspunde Domnul!”⁵ Atunci, ei i-au zis lui Ieremia: „Domnul să fie un martor adevărat și credincios între noi, dacă nu vom face tot ce-ți va porunci Domnul, Dumnezeul tău, să ne spui!”⁶ Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la care te trimitem, ca să fim fericiți, ascultând de glasul Domnului, Dumnezeului nostru!”

⁷ După zece zile, cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ieremia. ⁸ Și Ieremia i-a chemat pe Iohanen, fiul lui Carea, pe toate căpeteniile oștilor, care erau cu el, și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, ⁹ și le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, la care m-ați trimis să-i aduc înaintea rugăciunilor voastre: ¹⁰ Dacă veți rămâne liniștiți în țara aceasta, eu vă voi zidi și nu vă voi mai dărâma, vă voi sădi și nu vă voi mai smulge; căci îmi pare rău de răul pe care vi l-am făcut!” ¹¹ Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă este frică; nu vă temeți de el, zice Domnul, căci eu sunt cu voi, ca să vă scap și să vă scot din mâna lui. ¹² Îi voi insufla milă față de voi, și se va îndura de voi, și vă va lăsa să locuiți în țara voastră.

¹³ Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului, Dumnezeului vostru, și dacă veți zice: «Nu vrem să rămânem în țara aceasta, ¹⁴ nu, ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea nici războiul, nici nu vom auzi glasul trâmbiței, nici nu vom duce lipsă de pâine, și acolo vom locui!», ¹⁵ atunci, ascultați cuvântul Domnului, voi care ați mai rămas din Iuda: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vă veți îndrepta față să mergeți în Egipt, dacă vă veți duce să locuiți pentru o vreme acolo, ¹⁶ sabia de care vă temeți vă va ajunge acolo, în țara Egiptului, foamea de care vă este frică se va lipi de voi acolo, în Egipt, și veți muri acolo”.

^{43,4} Astfel, Iohanen, fiul lui Carea, toate căpeteniile oștilor și tot poporul n-au ascultat de glasul Domnului, care le porunca să rămână în țara lui Iuda. ⁵ Și Iohanen, fiul lui Carea, și toate căpeteniile oștilor, i-au luat pe

cei care rămăseseră din Iuda care, din împărăștiați cum erau printre toate neamurile, se întorseseră să locuiască în țara lui Iuda, ⁶ și anume pe bărbații, femeile, copiii, fiicele regelui și toate sufletele pe care le lăsase Nebuzaradan, căpetenia gărzii, cu Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, precum și pe profetul Ieremia, și pe Baruh, fiul lui Neria. ⁷ Au plecat, deci, în țara Egiptului, căci n-au ascultat de porunca Domnului, și au ajuns până la Tahpanes.

RESPONSORIUL

Ier 42,2b; Lam 5,3

R. Roagă-te pentru noi la Domnul, Dumnezeuul tău, și pentru toți cei care au mai rămas, * căci eram mulți, dar am mai rămas numai un mic număr.

Ÿ. Am devenit orfani, fără tată; mamele noastre sunt ca văduvele. * Căci eram mulți.

LECTURA A DOUA

Din predica *Despre fericiri*
a sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 95, 8-9: PL 54, 465-466)

Cei care iubesc legea ta se bucură de pace multă

Este drept ca fericirea vederii lui Dumnezeu să fie promisă celor curați cu inima. Ochiul întunecat nu ar putea suporta strălucirea luminii adevărate: ceea ce va fi delectare pentru sufletele curate va fi cauză de chin pentru cele pătate de păcat. Așadar, să evităm întunericul obscur al vanităților pământești, iar ochii sufletului să se spele de orice murdărie de păcat, pentru ca privirea noastră limpede să se poată bucura de vederea sublimă a lui Dumnezeu.

Tocmai ca să ne străduim să merităm această vedere, Domnul spune: *Fericți făcătorii de pace, pentru că vor fi numiți fii ai lui Dumnezeu (Mt 5,9)*. Preaiubiților, această fericire nu se referă la o înțelegere sau un acord oarecare, ci la acela despre care vorbește Apostolul: *Fiți în pace cu Dumnezeu* (cf. *Rom 5,1*), și despre care profetul

spune: *Pace multă pentru cei care iubesc legea ta, nici o piedică nu le va sta în cale (Ps 118,165).*

Nu pot să pretindă să posede această pace nici legăturile cele mai strânse de prietenie, nici asemănarea cea mai perfectă de caracter, dacă nu sunt în armonie cu voința lui Dumnezeu. Cel care nu se depărtează de generația după trup nu ajunge să facă parte din comunitatea fiilor lui Dumnezeu. În schimb, cei care au mintea fixată în Dumnezeu *se străduiesc să mențină unitatea duhului în legătura păcii (Ef 4,3)*, nu se despart niciodată de legea veșnică. Ei spun cu credință sinceră rugăciunea: *Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ (Mt 6,10).*

Aceștia sunt făcătorii de pace, aceștia sunt cu adevărat unanimi în a face binele și de comun acord în sfințenie, încât sunt vrednici să fie numiți în veci *fii ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos (cf. Rom 8,17)*. Iubirea lui Dumnezeu și iubirea aproapelui îi va face să merite marea răsplată. Nu vor mai simți nici o adversitate, nu se vor mai teme de obstacole sau curse, ci, după ce au terminat lupta și toate încercările, se vor odihni în cea mai liniștită pace a lui Dumnezeu, prin Domnul nostru, care, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, viețuiește și domnește în toți vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL Cf. *Is 38,3; cf. 1In 2,6; 5,3; 2,5*

R. Inima noastră să fie curată înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, * ca să păstrăm cuvântul lui și să păzim poruncile sale.

V. Prin aceasta iubirea lui Dumnezeu este desăvârșită. * Ca să păstrăm.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Habacuc 1,1-2,4

Rugăciune în timp de dezolare

¹ Oracolul pe care l-a văzut profetul Habacuc.

² Până când te voi chema în ajutor, Doamne, fără să mă ascuți?

Până când voi striga: „Violență!”, și tu nu mă vei elibera?

³ Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea, iar tu stai și privești la nedreptate? Văd în fața ochilor jaf și silnicie; se dezlanțuie certuri și izbucnesc neînțelegeri!

⁴ De aceea, legea este fără putere și dreptatea nu se vede, căci cel rău are câștig de cauză împotriva celui drept, de aceea se fac judecăți nedrepte.

⁵ „Aruncați-vă ochii printre neamuri și priviți, uimiți-vă și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare pe care nimeni n-ar crede-o dacă ar fi povestită!

⁶ Iată, îi voi ridica pe caldei, popor amarnic și iute, care străbate întinderi mari de țări, ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui.

⁷ El este năpraznic și înfricoșător; el singur își face dreptate și își răspândește mărirea.

⁸ Cailor lui sunt mai iuți decât leoparzii, mai sprinteni decât lupii deșertului, și călăreții lui înaintează în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii.

⁹ Tot poporul acesta vine numai ca să jefuiască;
privirile lui lacome caută înainte
și strânge prinși de război ca nisipul.

¹⁰ Își bate joc de împărați și râde de conducători,
își bate joc de toate cetățile întărite,
căci ridică valuri de pământ în jurul lor și le cucerește.

¹¹ Apoi vântul se întoarce și se duce...
Vinovat este acela care-și face din forță dumnezeul său”.

¹² Oare nu ești tu de la început,
Doamne Dumnezeul meu,
sfântul meu, care ești nemuritor?
Tu i-ai pus pe ei, Doamne,
ca să ducă la îndeplinire dreptatea ta.

Tu, stânca mea, i-ai întărit,
ca să ne dai prin ei pedepsele tale.

¹³ Ochii tăi sunt prea curați, ca să vadă răul;
tu nu poți privi asuprirea.

Atunci, pentru ce privești la acești răufăcători
și pentru ce taci când cël nelegiuit
îl înghite pe cel drept?

¹⁴ Tu îi tratezi pe oameni ca pe peștii mării,
ca pe un vierme fără apărare din partea vreunui stăpân.

¹⁵ Căci caldeii îi prind pe toți cu undița,
îi trag cu mreaja și îi adună cu năvodul,
și aceasta îi umple de bucurie și veselie.

¹⁶ Atunci aduc jertfe mrejei,
ard tămâie în cinstea năvodului,
căci prin ele au dobândit un mare câștig
și hrană din belșug.

¹⁷ Oare vor continua să-și golească mreaja,
să măcelărească fără milă popoarele?

^{2.1} Voi sta de strajă la postul meu,
voi rămâne în picioare pe zidul de apărare
și voi sta la pândă,

ca să văd ce-mi va spune Dumnezeu
și cum îmi va răspunde la plângerile mele.

² Atunci, Domnul mi-a răspuns:

„Așterne în scris viziunea pe care ai avut-o,
scrie clar pe table, ca să se poată citi cu ușurință!

³ Această viziune se va împlini, însă numai la timpul hotărât; ea se îndreaptă spre împlinirea ei și nu minte. Dacă ți se pare că întârzie, așteapt-o; ea va veni cu siguranță și nu va întârzia.
⁴ Tată, cel care nu are sufletul drept va pieri, iar cel drept va trăi din credință”.

RESPONSORIUL

Evr 10,37-38a.39

R. Încă puțin, foarte puțin: cel care trebuie să vină va veni și nu va întârzia. * Cel drept al meu va trăi prin credință.

V. Noi nu suntem dintre cei care se întorc înapoi, spre pieire, ci dintre cei care au credință, spre mântuirea sufletului. * Cel drept.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Pred. 5, de diversis, 1-4: Opera omnia,
 Edit. Cisterc. 6, 1 [1970] 98-103)

*Voi sta la locul meu de veghe,
 ca să ascult ce-mi va spune Domnul*

Citim în Evanghelie că, în timp ce Domnul predica și-i invita pe ucenicii săi să participe la pătimirea sa în sacramentul ospățului trupului său, unii au spus: *Greu este cuvântul acesta*. Și din momentul acela nu au mai mers cu el. În schimb, ucenicii, fiind întrebați dacă vor și ei să plece, au răspuns: *La cine să mergem, Doamne? Tu ai cuvintele vieții veșnice* (In 6,68).

Fraților, astfel vă spun: Până astăzi există persoane pentru care este clar că cuvintele lui Isus sunt duh și viață și de aceea îl urmează. Altora însă li se par grele și caută în altă parte mângâieri slabe. Înțelepciunea își face auzit glasul în piețe, adică îi avertizează pe cei care umblă pe calea largă și spațioasă care conduce la moarte, pentru a-i chema înapoi pe cei care merg pe ea.

Ea strigă: *Patruzeci de ani m-a dezgustat neamul acesta și, de aceea, am zis: Este un popor cu inima rătăcită (Ps 94,10)*. Într-un alt psalm găsești: *Domnul a vorbit o singură dată* (cf. *Ps 61,12*). Desigur, o singură dată, pentru că el vorbește mereu. Vorbirea sa este unică, și nu întreruptă, ci continuă și fără sfârșit.

Îi invită pe păcătoși să intre în ei înșiși, îi ceartă din cauza rătăcirii inimii, pentru că el acolo locuiește și acolo vorbește, făcând personal invitația adresată prin profetul care spune: *Vorbiți inimii Ierusalimului (Is 40,2)*.

Vedeți, fraților, în ce mod mântuitor ne avertizează profetul, pentru ca astăzi, dacă auzim glasul său, să nu ne împietrim inimile. Sunt cam aceleași cuvinte pe care le citiți și în Evanghelie și în profet. Domnul spune în Evanghelie: *Oile mele ascultă glasul meu (In 10,27)*. Sfântul David spune în psalm: *Poporul lui (desigur, al Domnului) și turma pe care el o păstorește. O, de ați asculta astăzi glasul lui, nu vă împietriți inimile! (Ps 94,7-8)*.

În sfârșit, ascultați-l pe profetul Habacuc. El nu ascunde reproșul Domnului, ci îl transmite cu fidelitate și zel. El spune: *Voi sta de strajă la postul meu, voi rămâne în picioare pe zidul de apărare și voi sta la pândă, ca să văd ce-mi va spune și ce-i voi răspunde la muștrarea pe care mi-o face* (cf. *Hab 2,1*). Așadar, și noi, fraților, să stăm la locul nostru de strajă, pentru că este timpul bătăliei.

Să intrăm în noi înșine, să ne examinăm inima, unde locuiește Cristos, să ne comportăm cu înțelepciune și judecată. Însă încrederea noastră nu stă în noi înșine. Ar însemna să fie pe un fundament prea slab.

RESPONSORIUL *Ps 17 (18),23; 18 (19),9; In 2,5*

R. Toate judecățile Domnului sunt înaintea mea și îndreptările lui nu le-am lăsat deoparte. * Orânduiriile Domnului sunt drepte, înveselesc inima; poruncile Domnului sunt strălucitoare, luminează ochii.

V. Dacă cineva păstrează cuvântul lui, într-adevăr, iubirea lui Dumnezeu în el este desăvârșită. * Orânduiriile Domnului.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Habacuc

2,5-20

Blesteme împotriva asupritorilor

⁵ Bogățiile îl înșală pe omul trufaș
și el nu va ajunge la nici un capăt;
ci își deschide gura ca locuința morților
și, la fel ca moartea, nu se satură,
așa că toate neamurile vrea să le strângă la el
și toate popoarele le trage la el.

⁶ Oare toate popoarele acestea
nu vor rosti împotriva lui
cuvinte cu tâlc și enigme, zicând:
„Vai de cel ce adună ce nu este al lui!
Până când se va împovăra cu datorii?”

⁷ Oare nu se vor ridica deodată cei ce te-au împrumutat?
Nu se vor trezi percepții tale și vei ajunge prada lor?

⁸ Fiindcă ai jefuit multe neamuri,
celelalte popoare te vor jefui,
din pricina vărsării sângelui oamenilor
și a asupririi țării, a cetăților și a tuturor locuitorilor lor.

⁹ Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite
pentru casa lui,
ca să-și așeze apoi cuibul într-un loc înalt
și să scape din mâna nenorocirii!

¹⁰ Ai hotărât dezvoltarea casei tale prin sfatul tău,
ai nimicit o mulțime de popoare
și ai păcătuit împotriva sufletului tău.

¹¹ Căci piatra din mijlocul zidului strigă
și lemnul care leagă grinda îi răspunde.

¹² Vai de cel ce zidește o cetate cu sânge,
care întemeiază o cetate prin nelegiuire!

¹³ Oare nu este aceasta voința Domnului oștirilor,
ca popoarele să trudească pentru foc
și neamurile să muncească în zadar?

¹⁴ Căci pământul va fi plin
de cunoașterea slavei Domnului,
ca fundul mării de apele care îl acoperă.

¹⁵ Vai de cel ce-i dă prietenului său să bea,
punându-i venin și îmbătându-l,
ca să-i vadă goliciunea!

¹⁶ Te vei sătura de rușine în loc de slavă;
bea tu, și dezgolește-te!

Îți va veni și ție rândul
să iei paharul din dreapta Domnului
și va veni rușinea peste slava ta.

¹⁷ Căci silnicia făcută împotriva Libanului te va acoperi
și masacrarea animalelor te va îngrozi,
pentru vărsarea sângelui oamenilor
și silniciile făcute în țară,
împotriva cetăților și împotriva tuturor locuitorilor lor.

¹⁸ La ce ar putea folosi un chip cioplit,
pe care-l cioplește lucrătorul?

La ce ar putea folosi un chip turnat,
care îi învață pe oameni minciuni,
pentru ca lucrătorul care l-a făcut
să-și pună încrederea în el,
pe când el făurește numai niște idoli muți?

¹⁹ Vai de cel ce zice lemnului: „Scoală-te!”
și unei pietre mute: „Trezește-te!”

Poate ea să dea învățătură?
Iată că este împodobită cu aur și argint,
dar în ea nu este un duh care s-o însuflețească.

²⁰ Domnul însă este în templul lui cel sfânt.
Tot pământul să tacă înaintea lui!

RESPONSORIUL

Rom 2,12; 3,23; 11,32

R. Toți cei care au păcătuit fără lege vor pieri fără lege, iar toți cei care au păcătuit sub lege vor fi judecați prin lege. * De fapt, toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu.

V. Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare, ca să se îndure de toți. * De fapt.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Pred. 5, de diversis, 4-5: *Opera omnia*,
Edit. Cisterc. 6, 1 [1970] 103-104)

Gradele contemplației

Să intrăm în fortăreața fondată pe Cristos, piatra sigură care nu se clatină niciodată. Să ne străduim cu toată puterea să rămânem în ea. Atunci se va adevăra, referitor la noi, ceea ce a fost spus: *Mi-a pus picioarele pe stâncă, mi-a întărit pașii* (Ps 39,3). Astfel, bine întemeiați și făcuți siguri, să ne dedicăm contemplației pentru a lua în considerare ce anume vrea Domnul de la noi, ce anume îi place și ce anume este plăcut pentru ochii săi.

Așadar, preaiubiților, acesta este primul grad al contemplației: să avem fără încetare înaintea ochilor ceea ce vrea Domnul, ceea ce-i place. Noi știm că *toți greșim în multe privințe* (Iac 3,2) și că efortul nostru, din păcate, se îndreaptă împotriva voinței sale, în loc să se unească și să adere la ea. De aceea, să ne umilim sub mâna puternică a lui Dumnezeu cel preafinal și să căutăm în orice fel să ne recunoaștem așa cum suntem în realitate pentru ochii milostivirii sale, spunând: *Vindecă-mă, Doamne, și voi fi vindecat, mântuiește-mă și voi fi mântuit* (Ier 17,14). Putem să facem și această rugăciune: *Ai milă de mine, Doamne; vindecă sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta* (Ps 40,5).

Atunci când ochiul inimii s-a luminat la lumina acestei rugăciuni, să respingem amărăciunea care vrea să intre în spiritul nostru și să ne deschidem mai curând la bucuria mare care constă în a ne odihni în Duhul lui Dumnezeu. Mai mult decât voința lui Dumnezeu, care este în noi, să contemplăm voința lui Dumnezeu în sine însăși.

Căci în voința lui se află viața (*Ps 29,6 Vg*). Ceea ce se potrivește cu voința noastră este, desigur, mai util pentru noi și mai corespunzător exigențelor noastre. Să păstrăm cu grijă viața sufletului și, cu aceeași grijă, să ne abținem să urmăm căile care nu se împacă cu ea.

Atunci când am făcut ceva progres pe calea spirituală sub călăuzirea Duhului Sfânt, care pătrunde chiar și adâncimile lui Dumnezeu, să ne gândim cât de dulce este Domnul, cât de bun este în el însuși, rugându-ne împreună cu profetul, ca să cunoaștem voința sa și să nu mai vizităm inima noastră, ci templul său, spunând: *E mâhnit în mine sufletul, de aceea mă gândesc la tine (Ps 41,7)*.

Trebuie să ne privim pe noi înșine și să ne pară rău de păcate pentru a ne mântui. Dar trebuie să privim și la Dumnezeu, să respirăm în el, pentru a avea bucuria și mângâierea Duhului Sfânt. Pe de o parte, va veni la noi teama și umilința, pe de alta, speranța și iubirea.

RESPONSORIUL

*Cf. Ps 110 (111),10;
Înț 6,18a; Sir 19,18b*

R. Frica de Domnul este începutul înțelepciunii: ea dă pricepere tuturor acelor care o trăiesc. * Slava lui rămâne pentru totdeauna.

V. Iubirea înseamnă păzirea legii lui, pentru că toată înțelepciunea este teama de Domnul. * Slava lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții Lamentațiunilor 1,1-12.18-20

Ierusalimul dezolat

¹ Vai! Cum stă părăsită acum
cetatea aceasta atât de plină de popor altădată!
A rămas ca o văduvă!

Ea, care altădată era mare între neamuri,
frunzășă printre țări, a ajuns astăzi să plătească tribut!

² Noaptea plânge amarnic și-i curg lacrimi pe obraji.
Nici unul dintre toți cei ce o iubeau n-o mângâie;
toți prietenii ei au părăsit-o și i-au devenit dușmani.

³ Iuda a peccat în pribegie,
din cauza apăsării și muncilor grele.
Locuiește în mijlocul neamurilor și nu găsește odihnă!
Toți prigonitorii lui l-au ajuns
tocmai când îi era mai mare strâmtorarea.

⁴ Drumurile Sionului sunt triste,
căci nimeni nu se mai duce la sărbători,
toate porțile lui sunt pustii, preoții lui oftează;
fecioarele lui sunt mâhnite
și el însuși este plin de amărăciune.

⁵ Asupritorii lui sunt biruitori,
vrăjmașii lui sunt mulțumiți.
Căci Domnul l-a umilit
din pricina mulțimii păcatelor lui;
copiii lui au mers în robie înaintea asupritorului.

⁶ S-a dus de la fiica Sionului toată podoaba ei.
Căpeteniile ei au ajuns
ca niște cerbi care nu găsesc pășune
și merg fără putere înaintea celui ce-i vânează.

⁷ În zilele necazului și ticăloșiei lui,
Ierusalimul își aduce aminte de toate bunătățile

de care a avut parte din zilele străbune;
când a căzut poporul lui în mâna asupritorului,
nimeni nu i-a venit în ajutor,
iar vrăjmașii se uitau la el și râdeau de prăbușirea lui.

⁸ Greu a păcătuit Ierusalimul!

De aceea, a ajuns disprețuit.

Totți cei care-l prețuiau îl disprețuiesc acum,
văzându-i goliciunea,

și el însuși se întoarce în altă parte și oftează.

⁹ Necurăția stă lipită pe poala hainei lui,
pentru că nu s-a gândit la sfârșitul lui.

A căzut greu de tot și n-are pe nimeni să-l mângâie.

„Vezi-mi nenorocirea, Doamne,
căci iată ce semeț este vrăjmașul!”

¹⁰ Asupritorul a întins mâna

la tot ce avea el mai scump;

ba încă a văzut cum, în lăcașul lui cel sfânt,
au intrat neamurile

cărora tu le porunciseși să nu intre în adunarea ta!

¹¹ Tot poporul lui caută pâine suspinând;

și-au dat lucrurile scumpe pe hrană,

numai ca să-și țină viața.

„Uită-te, Doamne, și privește cât de înjosit sunt!

¹² O! voi, care treceți pe cale,

priviți și vedeți dacă mai este vreo durere ca durerea mea,

ca durerea cu care m-a lovit Domnul

în ziua mâniei lui aprinse!

¹⁸ Domnul este drept,

căci m-am răzvrătit împotriva poruncilor lui.

Ascultați, toate popoarele, și vedeți-mi durerea!

Fecioarele și tinerii mei s-au dus în robie.

¹⁹ Mi-am chemat prietenii, dar m-au înșelat,

preoții și bătrânii mei au murit în cetate,

căutând hrană, ca să-și țină viața.

²⁰ Doamne, uită-te la necazul meu.

Lăuntrul meu fierbe, mi s-a întors inima în mine,

căci am fost neascultător.

Afară, sabia îi seceră pe copiii mei, iar în casă, moartea”.

RESPONSORIUL Cf. *Iob* 16,16; cf. *Lam* 1,16b.18b

R. Ochii mei s-au încetoșat din cauza plânsului; s-a îndepărtat de mine cel care mă mângâia; vedeți, toate popoarele, * dacă mai este vreo durere ca durerea mea.

V. O, voi toți care treceți pe cale, priviți și vedeți, * dacă mai este.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*
al sfântului Bruno, preot

(*Ps* 83: edit. Cartusiae de Pratis, 1891, 376-377)

Dacă voi uita de tine, Ierusalime...

Cât de plăcute sunt lăcașurile tale! Sufletul meu tânjește să ajungă în curțile Domnului (Ps 83,2 Vg), adică în măreția Ierusalimului ceresc, care este cetatea Domnului.

Doamne, de ce suspină profetul să ajungă în locuințele tale? Pentru că tu ești Dumnezeu al oștirilor cerești, regele meu și Dumnezeul meu. Așadar, *fericiți cei care locuiesc în casa ta (Ps 83,5)*, Ierusalimule ceresc! Ca și cum ar spune: Cine nu ar dori cu ardoare să vină în lăcașurile tale, de vreme ce tu ești Dumnezeu, adică ești creator și stăpân al oștirilor și rege al universului? Pentru aceasta, sunt cu adevărat *fericiți toți cei care locuiesc în casa ta*. Lăcașurile și casa sunt același lucru. Atunci când psalmistul spune *fericiți*, vrea să arate că ei se bucură de atâta fericire cât se poate imagina. Este clar că din cauza aceasta sunt *fericiți*, pentru că *te vor lăuda* cu devoțiune și iubire *în toți vecii vecilor* (cf. *Ps* 83,5), adică pentru veșnicie; nu l-ar lăuda în veci dacă nu ar fi *fericiți în veci*.

Desigur, nimeni nu ar putea ajunge la această fericire numai cu puterile sale, chiar dacă are speranță, credință și dragoste; dar *fericit este omul care își află tăria în inime (Ps 83,6)*, pentru a urca la fericirea dorită de inima sa. Cu alte cuvinte, va ajunge la fericire numai acela care decide în inima sa să ajungă la marele scop prin

faptele bune. El va primi ajutorul harului tău, fără de care nimeni nu poate să creadă că poate ajunge la culmea bucuriei depline. Însuși Domnul spune acest lucru: *Nimeni nu s-a urcat în cer*, adică numai prin puterile sale, *în afară de Fiul Omului care este în cer* (In 3,13).

Dumnezeu a dispus dinainte treptele tocmai pentru că noi ne găsim în adâncul văii, *în valea de lacrimi* (Ps 83,6,7 Vg), adică în această viață care este meschină și plină de lacrimi din cauza necazurilor, în comparație cu cealaltă viață care este un munte plin de bucurie.

Deoarece psalmistul a spus: *Fericit este omul care își află ajutorul la tine*, cineva ar putea să întrebe: Dar Dumnezeu ajută pentru a urca la fericire? El răspunde că cei fericiți sunt, desigur, ajutați de Dumnezeu: legislatorul, adică Cristos care ne-a dat legea, dă și va da încontinuu binecuvântarea sa, adică multe și diferite daruri de har. Îi va binecuvânta pe ai săi, adică îi va înălța la fericire. Prin această binecuvântare, *ei merg crescând în putere* (Ps 83,8), pentru ca în viitor să-l poată vedea, în Sionul ceresc, pe Cristos, Dumnezeuul dumnezeilor, atunci când va apărea. Fiind Dumnezeu, îi va îndumnezei pe ai săi. Se poate înțelege și într-un alt mod: celor care formează Sionul le va apărea, în spirit, Dumnezeuul dumnezeilor, adică Dumnezeu unul și întreit, adică: îl vor vedea cu inteligența pe Dumnezeu în sine, pe care aici nu-l pot vedea; căci *Dumnezeu va fi totul în toți* (cf. 1Cor 15,28).

RESPONSORIUL

1In 3,2-3

R. Acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi; * știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este.

V. Oricine are această speranță în el devine curat, așa cum el este curat. * Știm că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea Lamentațiunilor

3,1-33*Plâns și speranță*

- ¹ Eu sunt omul care a văzut suferința sub nuiuaa urgiei lui.
² El m-a dus, m-a mânat în întuneric, și nu în lumină.
³ Numai împotriva mea își întinde și își întoarce mâna, toată ziua.
⁴ A mistuit carnea și pielea mea și mi-a zdrobit oasele.
⁵ A făcut zid împrejurul meu și m-a înconjurat cu otravă și durere.
⁶ Mă așază în întuneric, ca pe cei morți pentru totdeauna.
⁷ M-a înconjurat cu un zid, ca să nu mai ies; a îngreunat lanțurile mele.
⁸ Să tot strig și să tot cer ajutor, căci el tot nu-mi primește rugăciunea.
⁹ Mi-a astupat calea cu pietre cioplite și mi-a strâmbat cărările.
¹⁰ Mă pândește ca un urs și ca un leu într-un loc ascuns.
¹¹ Mi-a abătut căile și apoi s-a aruncat asupra mea, și m-a pustiit.

- ¹² Și-a încordat arcul
și m-a pus țintă săgeții lui.
- ¹³ Mi-a înfipt săgețile din tolba lui în rărunchi.
- ¹⁴ Am ajuns de răsul poporului meu
și toată ziua sunt pus de ei în cântece de batjocură.
- ¹⁵ M-a săturat de amărăciune,
m-a îmbătat cu pelin.
- ¹⁶ Mi-a sfărâmat dinții cu pietre,
m-a acoperit cu cenușă.
- ¹⁷ Mi-ai luat pacea și nu mai cunosc fericirea.
- ¹⁸ Și am zis: „S-a dus puterea mea de viață
și nu mai am nici o nădejde în Domnul”.
- ¹⁹ Gândește-te la necazul și suferința mea,
la pelin și la otravă!
- ²⁰ Când își aduce aminte sufletul meu de ele,
este mâhnit în mine.
- ²¹ Iată ce gândesc în inima mea
și iată ce mă face să mai trag nădejde,
- ²² bunătățile Domnului nu s-au sfârșit,
îndurările lui nu sunt la capăt,
- ²³ ci se înnoiesc în fiecare dimineață.
Și fidelitatea ta este atât de mare!
- ²⁴ „Domnul este partea mea de moștenire,
zice sufletul meu, de aceea, nădăjduiesc în el”.
- ²⁵ Domnul este bun cu cel care își pune speranța în el,
cu sufletul care-l caută.
- ²⁶ Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului.
- ²⁷ Este bine pentru om să poarte un jug în tinerețea lui.
- ²⁸ Să stea singur și să tacă,
pentru că Domnul i l-a pus pe grumaz;
- ²⁹ să-și umple gura cu țărână
și să nu-și piardă nădejdea;
- ³⁰ să-i dea obrazul celui ce-l lovește
și să se sature de ocări.
- ³¹ Căci Domnul nu părăsește pentru totdeauna,
- ³² ci, când pedepsește pe cineva,
se îndură iarăși de el, după îndurarea lui cea mare:
- ³³ căci el nu umilește cu plăcere,
nici nu-i pedepsește bucuros pe fiii oamenilor.

RESPONSORIUL *Lam 3,52.54b.56a.57b.58; Fap 21,13b*

R. M-au vânat ca pe o pasăre cei care mă urăsc fără temeii; îmi ziceam: „Sunt pierdut”; dar tu, Doamne, mi-ai auzit vocea. * Mi-ai spus: „Nu te teme”. Tu ai apărat cauza sufletului meu și mi-ai răscumpărat viața.

V. Eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci chiar sunt pregătit să mor pentru numele Domnului Isus. * Mi-ai spus.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* fericitului Isaac,
abatele mănăstirii din Stella

(Pred. 11: PL 194, 1728-1729)

Cristos nu mai vrea să ierte nimic fără Biserică

Două sunt lucrurile care sunt rezervate numai lui Dumnezeu: onoarea mărturisirii și puterea iertării. Lui trebuie să ne mărturisim, de la el trebuie să așteptăm iertarea. Numai lui Dumnezeu îi revine să ierte păcatele și, de aceea, lui trebuie să ne mărturisim. Dar Atotputernicul, luând-o ca mireasă pe una slabă și Cel Preaînalt pe una de condiție joasă, din sclavă a făcut-o regină și pe cea care îi stătea la picioare a pus-o alături de el. Ea a ieșit din coasta sa, unde s-a logodit cu ea. După cum toate cele ale Tatălui sunt ale Fiului și cele ale Fiului sunt ale Tatălui, fiind una prin natură, tot așa, mirele a dat toate ale sale miresei, și toate ale miresei și le-a însușit mirele, iar pe ea a făcut-o una cu sine și cu Tatăl. Fiul îi spune Tatălui, rugându-se pentru mireasă: *Vreau ca, după cum eu și cu tine suntem una, tot așa, și ei să fie una cu noi* (cf. *In 17,21*).

Prin urmare, mirele este una cu Tatăl și una cu mireasa; ceea ce a găsit străin în mireasă el a îndepărtat, pironind pe cruce, unde a purtat păcatele ei pe lemn și le-a eliminat prin lemn. Ceea ce aparține prin natură miresei și este în dotarea ei, el a asumat și a îmbrăcat; în schimb, ceea ce îi aparține lui și este divin, el a dăruit miresei. El a anulat ceea ce era al diavolului, a asumat ceea ce

era al omului, a dăruit ceea ce era al lui Dumnezeu pentru ca toate câte aparțin miresei să fie ale mirelui. Iată, deci, că acela care nu a comis păcat și nu s-a aflat vicleșug în gura sa poate să spună: *Ai milă de mine, Doamne, căci am ajuns fără putere (Ps 6,3)*, pentru ca acela care are slăbiciunea ei să aibă și plânsul, și totul să fie în comun pentru mire și mireasă. De aici rezultă onoarea mărturisirii și puterea iertării, motiv pentru care trebuie să se spună: *Mergi și arată-te preotului (Mt 8,4)*.

De aceea, Biserica nu poate să ierte nimic fără Cristos și Cristos nu vrea să ierte nimic fără Biserică. Biserica nu poate să ierte decât pe cel care este căit, adică pe cel pe care Cristos l-a atins cu harul său; Cristos nu vrea să fie considerat iertat cel care disprețuiește Biserica. *Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă. Acest mister este mare, mă refer la Cristos și la Biserică (Mt 19,6; Ef 5,32)*.

Așadar, să nu desparți capul de trup. Cristos nu ar mai fi întreg. Cristos nu este niciodată întreg fără Biserică, după cum Biserica nu este niciodată întreagă fără Cristos. Cristos total și întreg este cap și trup în același timp; pentru aceasta, el spune: *Nimeni nu s-a suit în cer, în afară de Fiul Omului care a coborât din cer (In 3,13)*. Acesta este singurul om care iartă păcatele.

RESPONSORIUL

In 17,20b.21a.22.18

R. Mă rog pentru ei, ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, iar eu le-am dat gloria pe care tu mi-ai dat-o; * ca ei să fie una după cum noi una suntem.

V. După cum m-ai trimis pe mine în lume, și eu îi trimit pe ei în lume, * ca ei să fie una.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Lamentațiunilor

5,1-22

Rugăciune pentru răscumpărarea poporului

¹ Adu-ți aminte, Doamne, de ce ni s-a întâmplat!
Uită-te și vezi-ne ocara!

² Moștenirea noastră a trecut la niște străini,
casele noastre la cei din alte țări!

³ Am rămas orfani, fără tată;
mamele noastre sunt ca niște văduve.

⁴ Apa noastră o bem pe bani
și lemnele noastre trebuie să le plătim.

⁵ Purtăm cu greu jugul pe umerii noștri
și, când obosim, nu ne dau odihnă.

⁶ Am întins mâna spre Egipt și spre Asiria,
ca să ne săturăm de pâine.

⁷ Părinții noștri, care au păcătuit, nu mai sunt,
iar noi le purtăm păcatele.

⁸ Ne stăpânesc robii
și nimeni nu ne eliberează din mâinile lor.

⁹ Ne căutăm pâinea punându-ne viața în primejdie,
căci ne amenință sabia în pustiu.

¹⁰ Ne arde pielea ca un cuptor, hămesiți de foame.

¹¹ Le-au necinstit pe femei în Sion
și pe fecioare în cetățile lui Iuda.

¹² Mai-marii noștri au fost spânzurați de mâinile lor;
bătrânilor nu le-au dat cinste.

¹³ Tinerii au fost puși să râșnească,
și copiii cădeau cărând lemne.

¹⁴ Bătrânii nu se mai duc la poartă,
și tinerii au încetat să mai cânte.

¹⁵ S-a dus bucuria din inimile noastre
și jalea a luat locul horelor noastre.

¹⁶ A căzut cununa de pe capul nostru!

Vai de noi, căci am păcătuit!

¹⁷ Dacă ne doare inima, dacă ni s-au întunecat ochii,

¹⁸ este din pricină că Muntele Sionului este pustiit, umblă șacalii prin el.

¹⁹ Dar tu, Doamne, rămâi în veci;

scaunul tău de domnie dăinuie din neam în neam!

²⁰ Pentru ce ne uiți pe vecie

și ne părăsești pentru multă vreme?

²¹ Întoarce-ne la tine, Doamne, și ne vom întoarce!

Dă-ne iarăși zile ca cele de odinioară!

²² Să ne fi lepădat tu de tot oare,

și să te fi mâniat tu pe noi atât de multă vreme?

RESPONSORIUL

Lam 5,19a.20a.21a; Mt 8,25b

R. Tu, Doamne, rămâi în veci; pentru ce ne uiți pe vecie? * Întoarce-ne la tine, Doamne, și ne vom întoarce.

V. Doamne, salvează-ne! Pierim! * Întoarce-ne.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile sfântului Atanasiu, episcop*

(Disc. despre întruparea Cuvântului, 10:
PG 25, 111-114)

Reînnoiește zilele noastre ca la început

Dumnezeu, Cuvântul Tatălui celui bun, nu a părăsit natura oamenilor care mergea în derivă, ci, prin oferirea propriului trup, a nimicit moartea în care fusese prins, a alungat ignoranța prin învățătura sa și a reînnoit toate cu tăria și puterea sa.

Oricine va putea găsi confirmare la toate acestea în autoritatea acelor cunoscători în cele divine, care sunt uceniciei Mântuitorului. Ei au lăsat scris: *Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, ca să nu mai trăim pentru noi înșine, ci pentru cel care a murit pentru noi și a înviat din morți, pentru Domnul nostru Isus Cristos* (cf. 2Cor 5,14-15).

De asemenea: *Isus, care a fost cu puțin mai mic decât îngerii, pentru că a suferit moartea, este încununat cu mărire și cu cinste, întrucât el a suferit moartea pentru toți oamenii (Evr 2,9)*. Apoi, același text clarifică de ce nu altcineva, ci Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să se facă om, observând că *se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la mărire, să-l desăvârșească prin suferință pe inițiatorul mântuirii lor (Evr 2,10)*. Prin aceste cuvinte arată că oamenii trebuiau să fie eliberați de toate forțele coruptoare ale lumii, nu de alții decât de Cuvântul lui Dumnezeu, de care au fost creați la început.

Faptul că același Cuvânt a luat trup pentru a deveni victimă pentru trupurile asemănătoare cu al său este arătat și de aceste cuvinte: *Cum însă copiii au același sânge și aceeași carne, a devenit și el părtaș cu ei, pentru ca, prin moarte, să-l reducă la neputință pe cel care avea puterea morții, adică pe diavol, și să-i elibereze pe aceia care, de frica morții, toată viața lor erau reduși la sclavie (Evr 2,14-15)*. Jertfindu-și trupul, el a pus capăt legii promovate împotriva noastră și, prin speranța învierii, a dat un început nou vieții noastre.

Moartea primise putere de la oameni împotriva oamenilor. Dar Cuvântul lui Dumnezeu venit între oameni a nimicit moartea și a reînnoit viața. Acest lucru îl spune un om plin de Cristos: *Deoarece printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor învia (1Cor 15,21-22)*. Noi nu murim ca și cum am fi destinați pentru condamnare, ci destinați să fim treziți din morți. Noi așteptăm învierea universală, care va fi oferită, la timpul său, de Dumnezeu autorul și binefăcătorul omului.

RESPONSORIUL

Rom 3,23-25a; 1Cor 15,22

R. Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu, dar sunt justificați în mod gratuit de harul lui, prin răscumpărarea în Cristos Isus. * Pe acesta, Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire prin credința în sângele lui.

¶ După cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor învia. * Pe acesta, Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire prin credința în sângele lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm, privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

DUMINICA A XXIV-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Isus i-a zis lui Petru: Nu-ți zic să ierți de șapte ori, ci de șaptezeci de ori câte șapte.

Anul B

Voi cine spuneți că sunt eu? Petru, răspunzând, i-a zis lui Isus: Tu ești Cristos, aleluia!

Anul C

Cine dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintre ele, nu le lasă pe celelalte nouăzeci și nouă în pustiu și nu merge după cea pierdută până o găsește?

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Ezechiel 1,3-14.22-28

Viziunea gloriei lui Dumnezeu în exil

³ Cuvântul lui Dumnezeu i-a fost adresat preotului Ezechiel, fiul lui Buzi, în țara caldeilor, pe malul fluviului Chebar; acolo și-a pus Domnul mâna peste el.

⁴ Eu am avut această viziune: un uragan care venea de la miazănoapte, un nor mare, luminat de fulgere neîntrerupte, iar în mijloc scânteind ca argintul aurit. ⁵ În centru erau patru ființe care semănau cu oamenii. ⁶ Fiecare avea câte patru fețe și câte patru aripi. ⁷ Picioarele lor erau drepte, și talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui vițel, și scânteiau ca arama strălucitoare. ⁸ Sub aripi, de cele patru părți ale lor, aveau niște mâini de om; și toate patru aveau fețe și aripi. ⁹ Aripile lor erau prinse una de alta. Și când mergeau, nu se întorceau în nici o parte, ci fiecare mergea drept înainte.

¹⁰ Cât despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau câte o față de leu, la stânga lor, toate patru aveau câte o față de bou, iar înapoi, toate patru aveau câte o față de vultur.

¹¹ Aripile fiecăreia erau întinse în sus, așa că două dintre aripile lor ajungeau până la cele învecinate, iar două le acopereau trupurile. ¹² Fiecare mergea drept înainte, și anume, încotro le mâna duhul să meargă, într-acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte.

¹³ În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni de foc aprinși, care ardeau; și ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturi vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, și din el ieșeau fulgere. ¹⁴ Făpturile vii însă când alergau și se întorceau, erau ca fulgerul.

²² Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca firmamentul, care semăna cu cristalul strălucitor, și se întindea în aer sus, peste capetele lor. ²³ Sub cerul acesta, aripile lor stăteau drepte, întinse una spre alta, și mai aveau fiecare câte două aripi care le acopereau trupurile.

²⁴ Când mergeau, auzeam fâlfâitul aripilor lor, ca vuietul mării, ca glasul Celui Atotputernic, ca zgomotul unei trupe de armată; când se opreau, își lăsau aripile în jos. ²⁵ Se auzea un zgomot și dincolo de bolta care se afla deasupra capetelor lor.

²⁶ Deasupra acestei bolți era ceva ca un tron, care semăna cu safirul, iar pe acest tron era cineva care avea

înfățișarea unui om. ²⁷ Apoi am văzut ceva ca o sclipire de argint aurit, într-o cunună de foc; de la coapsele acelui chip de om, în sus și în jos, se vedea un fel de foc care răspândea lumină de jur împrejur. ²⁸ Cum este curcubeul pe nori în zi de ploaie, așa era înfățișarea acelei lumini care îl înconjura. Așa mi s-a arătat slava Domnului.

RESPONSORIUL**Cf. Ez 1,26; 3,12b; Ap 5,13b**

R. Am văzut pe cineva cu un chip de om care ședea peste ceva asemănător unui tron și am auzit un glas puternic ca de tunet: * Binecuvântare și glorie Domnului cerului!

V. Celui care șade pe tron și Mielului să fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea în vecii vecilor! * Binecuvântare.

LECTURA A DOUA

Începutul *Discursului despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 1-2: CCL 41, 529-530)

Noi suntem păstori, dar mai întâi suntem creștini

Orice speranță a noastră este pusă în Cristos. El este toată mântuirea noastră, bucuria adevărată. Acesta este un adevăr clar și familiar vouă care vă aflați în turma celui care ascultă de glasul lui Israel și-l paște. Însă deoarece există păstori care vor să fie numiți păstori, dar nu vor să-și împlinească îndatoririle de păstori, să examinăm ce anume le este spus de către profet. Voi ascultați-l cu atenție, noi îl vom auzi cu teamă.

Mi-a fost adresat acest cuvânt al Domnului: Fiul omului, profețește împotriva păstorilor lui Israel, predică și spune păstorilor lui Israel (Ez 34,1-2). Am ascultat acum lectura din acest text și am decis să discutăm puțin cu voi despre acest text. Însuși Dumnezeu ne va ajuta să spunem lucruri adevărate, dacă nu spunem de-ale noastre. Dacă am spune lucruri de-ale noastre, am fi păstori

care se pasc pe ei înșiși, nu turma; dacă însă spunem lucruri care vin de la el, el însuși vă va paște, folosindu-se de oricine. *Domnul Dumnezeu spune: Vai de păstorii lui Israel, care se pasc pe ei înșiși! Oare păstorii nu ar trebui să pască turma? (Ez 34,2).* Adică păstorii nu trebuie să se pască pe ei înșiși, ci turma. Acesta este primul cap de acuzare împotriva acestor păstori: se pasc pe ei înșiși, nu turma. Cine sunt cei care se pasc pe ei înșiși? Cei despre care Apostolul spune: *Toți urmăresc propriile interese, nu cele ale lui Isus Cristos (Fil 2,21).*

Noi, pe care Domnul, prin bunătatea sa, și nu prin meritul nostru, ne-a pus în această funcție – despre care trebuie să dăm cont, și încă ce cont! – trebuie să deosebim foarte bine două lucruri: primul, că suntem creștini, al doilea, că suntem puși în frunte. Faptul de a fi creștini ne privește pe noi; faptul de a fi puși în frunte vă privește pe voi. Pentru faptul de a fi creștini trebuie să ne preocupăm de cele folositoare nouă; pentru faptul că suntem puși în frunte trebuie să ne preocupăm de mântuirea voastră.

Poate că mulți creștini simpli ajung la Dumnezeu parcurgând o cale mai ușoară decât a noastră și mergând cu atât mai repede cu cât este mai mică greutatea responsabilității pe care o poartă pe umeri. Noi însă va trebui să-i dăm cont lui Dumnezeu mai întâi cu privire la viața noastră, ca și creștini, dar apoi va trebui să răspundem în mod deosebit cu privire la exercitarea slujirii noastre, ca păstori.

RESPONSORIUL

Ps 22 (23),1-2a.3b

R. Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic; * el mă paște pe pășuni verzi.

V. Mă călăuzește pe cărări drepte din pricina numelui său. * El mă paște.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Milostivindu-se stăpânul de slujitor, l-a eliberat și i-a iertat și datoria.

Anul B

Fiul Omului trebuie să îndure multe, și să fie tăgăduit de bătrâni și să fie ucis, iar după trei zile să învie.

Anul C

Vă spun: Mare va fi bucuria îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se convertește.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Servitor rău, toată datoria ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu trebuia, oare, ca și tu să ai milă de cel care este servitor ca și tine, așa cum am avut și eu milă de tine?

Anul B

Cine își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie și-o va mântui, spune Domnul.

Anul C

Care femeie, având zece drahme, dacă pierde o drahmă, nu aprinde lampa și nu o caută cu grijă până o găsește?

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel 2,8-3,11.16-21

Chemarea lui Ezechiel

În zilele acelea, Domnul mi-a vorbit, spunând: ^{2,8} „Tu, fiul omului, ascultă ce-ți spun! Nu fi îndărătnic, ca această casă de îndărătnici! Deschide-ți gura și mănâncă ce-ți voi da!” ⁹ M-am uitat, și iată că o mână era întinsă spre mine, și ținea o carte în chip de sul. ¹⁰ A desfășurat-o înaintea mea, și era scrisă și pe dinăuntru, și pe dinafară; în ea erau scrise bocete, plângeri și gemete.

^{3,1} El mi-a zis: „Fiul omului, mănâncă ce vei găsi înaintea ta, mănâncă sulul acesta și du-te și vorbește fiilor lui Israel!” ² Am deschis gura și mi-a dat să mănânc sulul acesta. ³ El mi-a zis: „Fiul omului, hrănește-ți trupul și umple-ți măruntaiele cu sulul acesta pe care ți-l dau!” L-am mâncat, și în gura mea a fost dulce ca mierea.

⁴ El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel și spune-le cuvintele mele!” ⁵ Căci nu ești trimis la un popor cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ci la casa lui Israel. ⁶ Nu la niște popoare mari, cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ale căror cuvinte să nu le poți pricepe. Dacă te-aș trimite la ele, te-ar asculta! ⁷ Dar casa lui Israel nu va voi să te asculte pe tine, pentru că pe mine nu vrea să mă asculte; căci toată casa lui Israel are fruntea încruntată și inima împietrită. ⁸ Iată, voi împietri chipul tău ca și chipurile lor și fruntea ta ca frunțile lor. ⁹ Îți voi face fruntea ca un diamant, mai tare decât stânca. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sunt o casă de îndărătnici!” ¹⁰ El mi-a zis: „Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe care ți le spun!” ¹¹ Du-te la prinșii de război, la fiii

poporului tău, vorbește-le și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: Așa vorbește Domnul Dumnezeu!”

¹⁶ După ce au trecut șapte zile, cuvântul Domnului mi s-a adresat, zicându-mi: ¹⁷ „Fiul omului, iată, te-am pus păzitor peste casa lui Israel; când vei auzi un cuvânt din gura mea, să-i înștiințezi din partea mea. ¹⁸ Dacă voi zice celui vinovat: «Vei muri» și tu nu-l vei avertiza, nici nu-i vei spune să se întoarcă de la calea lui cea rea, ca el să fie viu, vinovatul va pieri din cauza păcatului său, iar eu te voi trage pe tine la răspundere pentru sângele lui. ¹⁹ Dimpotrivă, dacă tu îl vei avertiza pe cel vinovat, iar el nu se va întoarce de la păcatul său și de la calea sa cea rea, el va pieri din cauza păcatului său, iar tu te vei mântui. ²⁰ De asemenea, când un drept se va abate de la dreptatea sa și va face fărădelegi, eu îl voi lăsa să cadă și el va muri. Dacă tu nu-l vei avertiza, el va muri din cauza păcatului său și faptele bune pe care le-a făcut nu i se vor mai lua în seamă, iar eu voi cere sângele lui de la tine. ²¹ Dimpotrivă, dacă tu îl vei avertiza pe acel drept să nu păcătuiască, iar el nu va păcătui, atunci va fi viu, pentru faptul că a fost avertizat, iar tu te vei mântui”.

RESPONSORIUL

Ez 3,17; 2,6a.8a; 3,8

R. Te-am pus păzitor peste casa lui Israel; când vei auzi un cuvânt din gura mea, să-i înștiințezi din partea mea. * Tu să nu te temi de ei și nici să nu te sperii.

Ψ. Voi împietri chipul tău ca și chipurile lor și fruntea ta ca frunțile lor. * Tu să nu te temi.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 3-4: CCL 41, 530-531)

Păstorii care se păstoresc pe ei înșiși

Să vedem ce le spune păstorilor atenți să se pască mai curând pe ei înșiși decât oile, Cuvântul lui Dumnezeu,

care nu este părtinitor cu nimeni: *Voi vă hrăniți cu laptele lor și cu lâna v-ați îmbrăcat; oile cele grase le-ați înjunghiat, dar turma n-ați păscut-o. Pe cele slabe nu le-ați întărit; oaia bolnavă n-ați îngrijit-o și pe cea rănită n-ați pansat-o; pe cea rătăcită n-ați întors-o și pe cea pierdută n-ați căutat-o, ci le-ați stăpânit cu asprime și cruzime. Și ele, neavând păstor, s-au risipit și, risipindu-se, au ajuns mâncarea tuturor fiarelor câmpului* (Ez 34,3-5).

Păstorilor care se pasc pe ei înșiși, în loc să pască turma, li se reproșează ceea ce pretind și ceea ce neglijează. Ce anume pretind? *Voi vă hrăniți cu laptele lor și cu lâna v-ați îmbrăcat*. Apostolul se întreabă: *Cine plantează o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine păzește o turmă și nu se hrănește din laptele turmei?* (1Cor 9,7). Așadar, vedem că prin laptele turmei se înțelege tot ceea ce poporul lui Dumnezeu oferă conducătorilor pentru a le procura hrana temporară. Despre aceasta voia să vorbească Apostolul prin cuvintele pe care le-am citat.

De fapt, Apostolul, deși ar fi preferat să se întrețină prin munca mâinilor sale și să nu caute laptele oilor, totuși, a revendicat dreptul de a lua lapte, pentru că Domnul a dispus ca aceia care vestesc evanghelia să trăiască din evanghelie (cf. 1Cor 9,14). În acest sens, el a afirmat că ceilalți apostoli, colegii săi, s-au folosit de acest drept, desigur legitim, nu abuziv. El a mers mai departe, renunțând la ceea ce i se cuvenea. Prin aceasta nu este spus că ceilalți au pretins un lucru ce nu li se cuvenea, ci doar că el a voit să facă mai mult decât se cerea în mod strict. Poate că cel care l-a condus pe rănit la han și a spus: *Ceea ce vei mai cheltui îți voi da când mă voi întoarce* (Lc 10,35), voia să indice tocmai acest comportament al Apostolului.

Ce vom spune despre păstoria care nu cer lapte de la turmă? Că sunt mai generoși decât ceilalți sau că exercită generozitatea pastorală mai mult decât ceilalți. Pot să o facă și o fac. Să fie lăudați aceștia, dar să nu fie condamnați ceilalți. Același Apostol nu mergea în căutarea

donățiilor, și totuși, voia ca turma sa să fie plină de roade în fapte bune, și nu sterilă și fără lapte.

RESPONSORIUL

Ez 34,15-16

R. Eu însumi voi păzi oile mele și le voi duce la odihnă, spune Domnul Dumnezeu. * O voi căuta pe cea pierdută și o voi aduce înapoi pe cea rătăcită.

V. O voi întări pe cea slăbită și o voi păzi și pe cea grasă și plină de vlagă. * O voi căuta.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

8,1-6.16-9,11

Judecată împotriva Ierusalimului păcătos

^{8,1} În al șaselea an, în ziua a cincea a lunii a șasea, pe când ședeam în casă și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, mâna Domnului Dumnezeu a căzut peste mine. ² M-am uitat, și iată că era un chip care avea o înfățișare de om; de la coapse în jos era foc și de la coapse în sus era ceva strălucitor, ca argintul strălucitor. ³ El a întins ceva ca o mână și m-a apucat de părul capului. Duhul m-a răpit între pământ și cer și m-a dus, în viziuni dumnezeiești, la Ierusalim, la ușa porții de la curtea dinăuntru, care este spre mieznoapte, unde era locul idolului geloziei, care stârnea gelozia Domnului. ⁴ Și iată că gloria Dumnezeului lui Israel era acolo, așa cum o văzusem în vale. ⁵ El mi-a zis: „Fiul omului, ridică ochii spre mieznoapte!” Am ridicat ochii spre mieznoapte; iată, idolul

acesta al geloziei era la miazănoapte de poarta altarului, la intrare. ⁶ Și el mi-a zis: „Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu ce urâciuni săvârșește aici casa lui Israel, ca să mă depărteze de sfântul meu lăcaș? Dar acum vei vedea urâciuni și mai mari!”

¹⁶ Și m-a dus în curtea dinăuntru a casei Domnului. Și iată că la ușa templului Domnului, între pridvor și altar, erau aproape douăzeci și cinci de oameni, cu spatele întors spre templul Domnului și cu fața spre răsărit; și adorau soarele de la răsărit. ¹⁷ Și el mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Este prea puțin oare pentru casa lui Iuda că săvârșesc ei urâciunile pe care le săvârșesc aici? Pentru că au umplut țara cu silnicie și nu încetează să mă mânie. Iată, ei își apropie ramura de nas! ¹⁸ De aceea, și eu voi lucra cu mânie; ochiul meu va fi fără milă și nu mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile mele, tot nu-i voi asculta”.

^{9.1} Domnul mi-a spus cu un glas puternic: „Pedeapsa cetății este foarte aproape, fiecare ține în mână arma sa nimicitoare”. ² Atunci s-au apropiat șase bărbați venind dinspre poarta de sus, care se află în partea de nord a templului. Fiecare ținea în mână arma sa distrugătoare. Între ei se afla un bărbat îmbrăcat în haine de in, care purta la brâu un obiect de scris. Ei au intrat și s-au oprit în fața altarului de bronz. ³ Slava Domnului lui Israel s-a ridicat de deasupra heruvimilor, unde se afla, și s-a îndreptat către pragul templului. Atunci, Domnul l-a chemat pe bărbatul îmbrăcat în haine de in, care purta la brâu un obiect de scris, ⁴ și i-a spus: „Treci prin mijlocul cetății Ierusalim și însemnează cu litera thau frunțile tuturor acelor care suspină și plâng din cauza nelegiuirilor săvârșite în cetate”. ⁵ Apoi l-am auzit pe Domnul spunându-le celorlalți: „Mergeți după el prin cetate și loviți. Să nu aveți pic de milă, nu cruțați pe nimeni: ⁶ bătrâni și tineri, fecioare, copii și femei, omorâți-i, nimiciți-i! Dar de cei care sunt însemnați cu thau pe frunte să nu vă atingeți. Începeți de la locul meu cel sfânt”. Ei au început, deci, cu bătrânii care se închinau la idoli, la intrarea în templu. ⁷ Domnul a adăugat: „Profanați

templul și umpleți pridvorul cu cadavre, apoi ieșiți!” Ei au ieșit, deci, și au continuat nimicirea în cetate.

⁸ Pe când ucideau ei astfel și eu stăteam încă singur acolo, am căzut cu fața la pământ și am strigat: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimicești oare tot ce a mai rămas din Israel, vărsându-ți urgia asupra Ierusalimului?” ⁹ El mi-a răspuns: „Nelegiuirea casei lui Israel și a lui Iuda este mare, peste măsură de mare! Țara este plină de omori și cetatea este plină de nedreptate; căci ei zic: «Domnul a părăsit țara și Domnul nu vede nimic!» ¹⁰ De aceea, ochiul meu nu-î va cruța, ci voi întoarce calea lor asupra capetelor lor”. ¹¹ Și iată că omul cel îmbrăcat în haina de in, și care avea călimara la brâu, a adus următorul răspuns: „Am făcut ce mi-ai poruncit!”

RESPONSORIUL

Mt 24,15.21a.22; Ap 7,3

R. Când veți vedea urâciunea pustiirii stând în locul cel sfânt, atunci va fi o nenorocire atât de mare, încât, dacă n-ar fi scurtate zilele acelea, nici un om nu s-ar salva; * însă, de dragul celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.

V. Nu dăunați pământului, nici mării, până când nu vom pune sigiliul pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru. * Însă, de dragul.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 4-5: CCL 41, 531-533)

Exemplul lui Paul

Odată, Paul, fiind în închisoare și în mari lipsuri din cauză că a mărturisit adevărul, a primit de la frați cele necesare pentru a se îngriji de lipsurile sale. El a răspuns, mulțumindu-le, prin aceste cuvinte: *Ați făcut bine că ați luat parte la necazul meu. Eu m-am învățat să fiu mulțumit cu ceea ce am. Știu și să duc lipsă, și să am de prisos. Toate le pot în acela care mă întărește. Într-adevăr, ați făcut bine că ați împărțit cu mine necazul* (cf. *Fil* 4,10-14).

Dar pentru a arăta ce anume căuta el în acea faptă bună, pentru a nu fi dintre aceia care se pasc pe ei înșiși, și nu oile, nu se bucură atât pentru că au venit în ajutorul lipsurilor sale, cât se bucură, mai ales, de rodnicia lor. Ce anume căuta el în acest gest? *Nu darul vostru îl caut, ci rodul (Fil 4,17)*. Nu pentru ca eu să fiu sătul, spune el, ci pentru ca voi să nu fiți fără rod.

De aceea, păstorii care nu pot să facă așa cum a făcut Paul, adică să se întrețină cu munca mâinilor lor, să ia din laptele oilor ceea ce este necesar pentru întreținerea lor, dar să nu neglijeze infirmitatea oilor. Să nu se preocupe atât de propriul interes, așa încât să pară că predică evanghelia pentru a avea cu ce să trăiască, ci să se comporte în așa fel încât să se vadă că ei sunt preocupați numai cum să poată fi mai disponibili să primească acea lumină a cuvântului și a adevărului, pe care apoi trebuie să o împartă celorlalți pentru a-i lumina. Trebuie să fie ca niște făclii, așa cum este scris: *Fiți gata, încinși și cu făcliile aprinse (Lc 12,35)*. De asemenea: *Nimeni nu aprinde o candelă și o pune sub obroc, ci pe candelabru, ca să lumineze pentru toți cei din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru care este în ceruri (Mt 5,15-16)*.

Dacă s-ar aprinde o candelă în casa ta, oare nu ai pune ulei ca să nu se stingă? Dar dacă acea candelă, după ce a primit ulei, nu ar face lumină, nu ar mai merita să fie pusă în sfeșnic, ci să fie sfărâmată în bucăți. Este drept să se primească cele necesare pentru a trăi și este semn de caritate să se ofere. Nu că evanghelia este o marfă de vândut și că valoarea sa este reprezentată de ceea ce primesc pentru întreținere cei care o vestesc. Dacă ar face un asemenea comerț, ar vinde la un preț derizoriu ceva care are o valoare incomparabilă. Să primească de la popor cele necesare pentru întreținere, dar adevărata recompensă pentru slujirea lor să o primească de la Domnul. Poporul nu va fi niciodată în stare să-i recompenseze cum se cuvine pe cei care îl slujesc din iubire față de evanghelie. Aceștia nu pot să aștepte

recompensa decât de la acel izvor de la care poporul așteaptă mântuirea.

Deci, ce anume se reproșează păstorilor? De ce sunt acuzați? Pentru că, în timp ce iau lapte și se acoperă cu lână, ei își neglijează turma. Așadar, ei caută numai avantajul propriu, și nu interesele lui Isus Cristos.

RESPONSORIUL

2Cor 12,14b-15a; Fil 2,17

R. Eu nu caut cele ce sunt ale voastre, ci pe voi înșivă; căci nu copiii se cuvine să adune bunuri pentru părinți, ci părinții pentru copii. * Eu mă voi oferi pe mine însumi, cu bucurie, pentru sufletele voastre.

Ÿ. Și chiar de va trebui să-mi vărs sângele peste jertfa și ofranda credinței voastre, mă bucur. * Eu mă voi oferi.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel **10,18-22; 11,14-25**

Gloria lui Dumnezeu părăsește cetatea nelegiuită

În zilele acelea, ^{10,18} gloria Domnului a părăsit pragul templului și s-a așezat deasupra heruvimilor. ¹⁹ Aceștia și-au întins aripile și au plecat înălțându-se de la pământ în văzul meu. Ei s-au oprit înaintea porții de răsărit a templului și slava Dumnezeului lui Israel era deasupra lor. ²⁰ Erau ființele pe care le văzusem sub tronul Dumnezeului lui Israel, lângă fluviul Chebar, și mi-am dat

seama că erau heruvimi. ²¹ Fiecare avea patru fețe și patru aripi și ceva asemănător cu niște mâini omenești sub aripile lor. ²² Fețele lor semănau cu fețele pe care le văzusem lângă fluviul Chebar; aveau exact aceeași înfățișare. Fiecare mergea drept înainte.

^{11,14} Și cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ¹⁵ „Fiul omului, frații tăi, da, frații tăi, cei din robie, și toată casa lui Israel, sunt aceia despre care zic locuitorii Ierusalimului: «Ei sunt departe de Domnul, țara ne-a fost dată nouă în stăpânire!...» ¹⁶ De aceea, spune despre ei: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Dacă-i țin depărtați printre neamuri, dacă i-am risipit în diferite țări, totuși, voi fi pentru ei un lăcaș sfânt în acele țări unde îi voi risipi. ¹⁷ De aceea, să le spui: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel. ¹⁸ Și când vor veni în ea, vor scoate de acolo toți idolii și toate urâciunile. ¹⁹ Le voi da o altă inimă și voi pune un duh nou în ei. Voi lua din trupul lor inima din piatră și le voi da o inimă de carne, ²⁰ ca să urmeze poruncile mele, să păzească și să împlinească legile mele; și ei vor fi poporul meu, iar eu voi fi Dumnezeul lor. ²¹ Dar acelora a căror inimă simte plăcere față de idolii și urâciunile lor, le voi întoarce faptele asupra capului lor”, zice Domnul Dumnezeu.

²² După aceea, heruvimii și-au întins aripile, însotțiți de roți, și slava Dumnezeului lui Israel era deasupra lor. ²³ Slava Domnului s-a înălțat din mijlocul cetății și s-a așezat pe muntele de la răsăritul cetății.

²⁴ Pe mine însă m-a răpit Duhul și m-a dus iarăși, în viziune, prin Duhul lui Dumnezeu, în Caldeea, la prinșii de război. Și astfel, viziunea pe care o avusesem a dispărut de la mine. ²⁵ Apoi am spus prinșilor de război toate cuvintele Domnului, pe care mi le descoperise.

RESPONSORIUL

Ez 10,4.18a; Mt 23,37b.38

R. S-a ridicat gloria Domnului spre pragul templului și templul s-a umplut de nor, iar curtea s-a umplut de

strălucirea gloriei Domnului. * Și gloria Domnului a părăsit pragul templului.

¶ Ierusalime, de câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi și n-ai voit! Iată, casa voastră va fi lăsată pustie. * Și gloria Domnului.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 6-7: CCL 41, 533-534)

*Fiecare să nu caute interesele proprii,
ci pe acelea ale lui Isus Cristos*

Deoarece am explicat ce înseamnă a lua lapte, să încercăm să înțelegem ce înseamnă a îmbrăca lână. Cel care dă laptele oferă hrană, cel care dă lâna oferă onoare. Acestea sunt cele două bunuri pe care le cer credincioșilor acei păstori care se gândesc să se pască pe ei înșiși, și nu turma: să se îngrijească de necesitățile lor și să primească onoruri și laude.

Cu adevărat se înțelege bine că îmbrăcămintea înseamnă onoare, pentru faptul că acoperă goliciunea. Orice om este slab. Și cel care vă conduce nu este, desigur, diferit de voi. Și el are un trup, este muritor, mănâncă, doarme, se trezește; s-a născut și într-o zi va trebui să moară. Prin urmare, dacă vezi ce anume este el în sine însuși, vezi că este un simplu om. Dar atunci când tu îl onorezi, acoperi, ca să spun așa, ceea ce este slab în el.

Vedeți cum însuși Paul a primit de la bunul popor al lui Dumnezeu o haină de felul acesta, atunci când spunea: *M-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu. Vă dau mărturie că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos și ochii ca să mi-i dați (Gal 4,14.15)*. Dar deși i-a fost dată o onoare așa de mare, a trecut el cu vederea păcatele celor rătăciți, de teamă să nu-i fie luată acea onoare și să se micșoreze lauda din cauza reproșurilor pe care le făcea? Dacă ar fi acționat astfel, s-ar fi numărat printre cei care se pasc pe ei înșiși, și nu turma lor. Ar fi spus

în sine: „Ce mă interesează? Fiecare să facă ce vrea: hrana mea este asigurată, onoarea mea este salvată. Am lapte, lână, mi-ajunge. Fiecare să meargă unde vrea”. Chiar crezi că ești în ordine dacă fiecare merge unde vrea? Dacă așa gândești, greșești. Pentru a-ți demonstra, permite-mi numai să pornesc de la demnitatea ta și să cred că ai fi un simplu credincios. Atunci nu ar trebui să-ți amintești că, *dacă suferă un mădular, toate mădulele suferă împreună cu el?* (1Cor 12,26).

De aceea, însuși Apostolul, amintindu-și cum s-au comportat față de el, pentru a nu părea că uită de onoarea pe care i-au făcut-o, atestă că a fost primit de ei ca un înger al lui Dumnezeu și că, dacă ar fi fost posibil, și-ar fi scos și ochii pentru el. Totuși, el se apropie de oaia bolnavă, de oaia infectată pentru a îngriji rana, fără să ignore infecția. El adaugă: *Am devenit oare dușmanul vostru pentru că v-am spus adevărul?* (Gal 4,16). El a luat din laptele oilor, așa cum am amintit puțin mai înainte, s-a îmbrăcat cu lâna oilor, dar nu și-a neglijat oile. Pentru că el nu căuta propriile interese, ci pe acelea ale lui Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Sir 32,1-2a; Mc 9,35b

R. Te-au pus conducător? Nu te mândri; * comportă-te cu ceilalți ca unul dintre ei, ai grijă de ei.

Ÿ. Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor. * Comportă-te.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

12,1-16

*Deportarea poporului prezentată
printr-o acțiune simbolică: plecarea profetului*

În zilele acelea, ¹ Domnul mi-a adresat aceste cuvinte: ² „Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unui neam de răzvrățiți; au ochi să vadă și nu văd; au urechi să audă și nu aud, căci sunt un neam de răzvrățiți. ³ Tu, însă, fiul omului, pregătește-ți sacul de pribegie și pleacă în exil ziua, în văzul lor; poate vor înțelege atunci că sunt un neam de răzvrățiți. ⁴ Scoate-ți sacul, ca un sac de pribeag, ziua, în văzul lor. Tu însuși să pleci seara, în văzul lor, așa cum fac cei care trebuie să plece în pribegie. ⁵ În văzul lor, să faci o spărtură în perete și să ieși prin ea. ⁶ În văzul lor, să-ți iei sacul pe umeri și să-l duci pe întuneric, să-ți acoperi fața cu un văl, ca să nu mai vezi țara, căci te-am pus semn pentru casa lui Israel”.

⁷ Am făcut cum mi s-a poruncit: Ziua mi-am luat sacul, ca un sac de pribeag, și seara am făcut o spărtură în perete cu mâinile; mi-am luat sacul, pe întuneric, și mi l-am pus pe umeri, în văzul lor.

⁸ A doua zi dimineața, Domnul mi-a adresat acest cuvânt: ⁹ „Fiul omului, casa lui Israel, acest neam de răzvrățiți, te-a întrebat: «Ce faci acolo?»». ¹⁰ Răspunde-le: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Această profeție privește Ierusalimul și întreaga casă a lui Israel care se află în el! ¹¹ Eu sunt pentru voi un semn: Ceea ce am făcut eu vi se va face vouă: Veți pleca în exil, în robie; ¹² și conducătorul care este în mijlocul lor își va lua sacul pe umeri și va ieși pe întuneric; i se va face o spărtură în zid, ca să poată ieși, își va acoperi fața, ca să nu mai vadă țara. ¹³ Îmi voi întinde mreaja peste el și va fi prins în

lațul meu; îl voi duce în Babilon, în țara caldeilor; dar nu-i va vedea și va muri acolo. ¹⁴ Pe toți cei ce stau în jurul lui și îi sunt de ajutor, și pe toate oștile lui, îi voi risipi în toate vânturile, și voi scoate sabia după ei. ¹⁵ Atunci vor ști că eu sunt Domnul, când îi voi împrăștia printre neamuri și-i voi risipi în diferite țări. ¹⁶ Dar voi lăsa dintre ei câțiva oameni care vor scăpa de sabie, de foamete și de ciumă, ca să istorisească toate urâciunile lor printre neamurile la care vor merge și să știe că eu sunt Domnul”.

RESPONSORIUL

Ez 12,15; Ps 88 (89),31.33a

R. Când îi voi împrăștia printre neamuri și-i voi risipi în diferite țări, * vor ști că eu sunt Domnul.

V. Dacă vor părăsi legea mea și nu vor umbla după poruncile mele, îi voi pedepsi cu varga pentru păcatul lor. * Vor ști.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 9: CCL 41, 535-536)

Exemplu pentru cei care cred

Domnul, spunând ce trebuie să prețuiască păstoria, adaugă și ce datorii neglijează. Defectele oilor sunt deosebit de răspândite. Sunt foarte puține oile sănătoase și prospere. Adică sunt rare cele bine întemeiate în hrana adevărului, care se folosesc cu avantaj de pășunile dăruite de Dumnezeu. Dar păstoriai cei răi nu le cruță nici pe acestea. Nu-i suficient că neglijează oile bolnave sau slabe, risipite și rătăcite. Cât le stă în putință, ei leucid și pe acelea care sunt puternice și grase. Poate vei spune: însă acestea trăiesc. Da, trăiesc, dar prin milostivirea lui Dumnezeu. Totuși, cât le stă în putință, păstoriai răi leucid. Vei spune: „Cum leucid?” Trăind rău, dându-le exemplul rău. Oare i s-a spus fără motiv acelui slujitor al lui Dumnezeu, care era renumit între mădularele

marelui păstor: *Prezintă-te pe tine însuși, în toate, ca exemplu de fapte bune?* (cf. Tit 2,7). De asemenea: *Fii model pentru toți cei care cred* (cf. 1Tim 4,12).

O oaie, chiar dacă este sănătoasă, observând că păstorul său în mod obișnuit trăiește rău, că își abate ochii de la legea Domnului și se uită la om, începe să spună în inima sa: „Dacă păstorul meu trăiește așa, cine îmi interzice să fac și eu la fel?” În felul acesta, păstorul ucide oaia sănătoasă. Dacă ucide oaia sănătoasă, ce va face cu celelalte oi? Ce va face acest păstor care, trăind rău, ucide oaia pe care nu el o făcuse sănătoasă, ci pe care o găsisese puternică și sănătoasă?

Spun și fac apel la dragostea voastră: Există oi care trăiesc, sunt întemeiate pe cuvântul Domnului și respectă acea normă pe care au auzit-o de la el: *Faceți ceea ce vă spun ei, dar nu faceți ceea ce fac ei* (Mt 23,3). Totuși, păstorul care se comportă rău în fața poporului, cât îi stă în putință, îl ucide pe cel care îl vede. Deci, să nu-și facă iluzii că acela este mort. Acela trăiește, dar păstorul devine, cu toate acestea, un ucigaș. În mod asemănător, atunci când un om corupt privește o femeie cu dorință, ea rămâne curată, dar el a comis deja adulter. În acest sens, cuvântul Domnului rămâne adevărat și transparent: *Oricine privește o femeie, dorind-o, a și comis adulter cu ea în inima lui* (Mt 5,28). Nu a intrat în camera ei, dar în inima sa deja își satisface patima.

Tot așa, oricine se comportă rău în fața celor pe care îi conduce, cât depinde de el, îi ucide și pe cei sănătoși. Cine îl imită moare, cine nu-l imită continuă să trăiască. Dar, în ceea ce-l privește, el îi ucide pe amândoi. Acesta este reproșul pe care îl face Domnul: *Ucideți oile cele mai grase și nu pașteți oile mele* (Ez 34,3).

RESPONSORIUL

Lc 12,48b; Înț 6,5b

℟. Cui i s-a dat mult, mult i se va cere; * iar cui i s-a încredințat mult, și mai mult i se va cere.

℣. Pentru cei care conduc, va fi o judecată aspră.

* Iar cui.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

16,3.5b-7a.8-15.35.37a.40-43.59-63

Ierusalimul, mireasa adulteră a lui Dumnezeu

³ Așa vorbește Domnul Dumnezeu către Ierusalim: „Rădăcina ta și neamul tău este cetatea Canaan, tatăl tău era amoreu, iar mama, hitită. ^{5b} Ai fost aruncată pe câmp, cu dezgust, în ziua nașterii tale.

⁶ Eu am trecut pe lângă tine și te-am văzut zbatându-te în sângele tău. Când erai în această stare, ți-am zis: Vreau să trăiești. În sângele tău vreau să trăiești. ^{7a} Te-am făcut să crești ca iarba câmpului. Și ai crescut, și ai devenit mare, și ai ajuns femeie. ⁸ Atunci am trecut pe lângă tine și am văzut că ai ajuns la vârsta dragostei. Am întins peste tine haina mea și ți-am acoperit goliciunea; ți-am jurat credință și am încheiat un legământ cu tine, spune Domnul Dumnezeu, și ai devenit a mea. ⁹ Te-am scăldat în apă, te-am spălat de sângele de pe tine și te-am uns cu miresme, ¹⁰ te-am îmbrăcat cu haine brodate, ți-am pus în picioare încălțăminte din piele fină, te-am încins cu un brâu de in și te-am îmbrăcat cu mătase. ¹¹ Te-am împodobit cu pietre scumpe, ți-am pus brățări la mâini și salbă la gât; ¹² ți-am pus o verigă frumoasă în nas și cercei în urechi, iar pe cap, o cunună strălucitoare. ¹³ Erai împodobită cu aur și argint, îmbrăcată cu in scump, cu mătase și broderii. Cea mai bună făină, mierea și untdelemnul erau hrana ta. Te-ai făcut din ce în ce mai frumoasă și ai ajuns chiar regină. ¹⁴ Faima ta s-a răspândit

între popoare, datorită frumuseții tale, care era desăvârșită, datorită strălucirii cu care eu te-am înzestrat, spune Domnul Dumnezeu.

¹⁵ Însă tu te-ai încrezut prea mult în frumusețea ta și, la adăpostul faimei tale, ai ajuns o prostituată, împărțind grațiile tale oricărui trecător, lăsându-te în voia oricui.

³⁵ De aceea, desfrânat, ascultă cuvântul Domnului!

^{37a} Iată, îi voi strânge pe toți amanții tăi, cu care te-ai desfrânat. ⁴⁰ Vor aduce mulțimea împotriva ta, te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu lovituri de sabie. ⁴¹ Îți vor arde casele cu foc și se vor răzbuna pe tine, înaintea unei mulțimi de femei. Voi face să înceteze astfel desfrânarea ta și nu vei mai face daruri. ⁴² Îmi voi potoli mânia împotriva ta și nu voi mai fi gelos pe tine; mă voi liniști, nu voi mai fi supărat. ⁴³ Pentru că nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții tale, ci m-ai ațâțat prin toate aceste lucruri, iată, voi face ca purtarea ta să cadă asupra capului tău, zice Domnul Dumnezeu, ca să nu mai săvârșești alte nelegiuiri cu toate urâciunile tale!

⁵⁹ Așa spune Domnul Dumnezeu: Mă voi purta cu tine așa cum te-ai purtat tu: Tu ai disprețuit jurământul de credință și ai călcat legământul.

⁶⁰ Cu toate acestea, eu îmi voi aminti de legământul pe care l-am încheiat cu tine, în vremea tinereții tale, și voi încheia cu tine un legământ veșnic. ⁶¹ Tu îți vei aminti de purtarea ta și vei fi cuprinsă de rușine, când vei primi la tine pe surorile tale mai mari, precum și pe cele mai mici, și ți le voi da ca fiice, dar nu pentru că tu ai fi respectat legământul. ⁶² Voi încheia legământul meu cu tine, ca tu să știi că eu sunt Domnul. ⁶³ Îți vei aminti și te vei rușina și, de rușine, nu vei mai îndrăzni să-ți deschizi gura, când îți voi ierta tot ce ai făcut”, spune Domnul Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Cf. *Is 54,6,8; Ez 16,60*

R. Ca pe o femeie părăsită te-am chemat; într-o izbucnire de mânie îmi ascusesem fața de la tine; * cu îndurare veșnică mă voi îndura de tine, a spus Domnul, răscumpărătorul tău.

¶. Îmi voi aminti de legământul pe care l-am încheiat cu tine, în vremea tinereții tale, și voi încheia cu tine un legământ veșnic. * Cu îndurare veșnică mă voi îndura de tine, a spus Domnul, răscumpărătorul tău.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 10-11: CCL 41, 536-538)

Pregătește-ți sufletul pentru timpul încercării

Ați auzit deja ce anume prețuiesc păstorii răi, ascultați acum ce anume neglijează ei: *Pe cele slabe nu le-ați întărit; oaia bolnavă n-ați îngrijit-o și pe cea rănită nu ați pansat-o; pe cea rătăcită n-ați întors-o, pe cea pierdută n-ați căutat-o și pe cea puternică ați ucis-o* (Ez 34,4), le-ați ucis, le-ați măcelărit. Oaia este supusă bolilor, are inima slabă, așa încât ușor va putea să fie învinsă de ispită, dacă această o găsește fără apărare, nepregătită.

Păstorul neglijent, atunci când îl vede pe unul din turma sa, nu-i spune: *Fiule, dacă te prezinți pentru a-i sluji lui Dumnezeu, fii tare în dreptate și în teamă și pregătește-te pentru ispită* (cf. Sir 2,1). Cel care vorbește astfel îl întărește pe cel care este slab și-l face tare, pentru ca el, îmbrățișând credința, să nu sperie în prosperitatea acestei lumi. Dacă va fi învățat să sperie în prosperitatea lumii, va fi ruinat chiar de prosperitate: la venirea încercărilor, el va rămâne tulburat sau chiar va pieri.

De aceea, păstorul care construiește astfel nu construiește pe stâncă, ci pe nisip. *Stânca însă este Cristos* (cf. ICor 10,4). Creștinii trebuie să imite suferințele lui Cristos și să nu meargă în căutarea plăcerilor. Cel slab însă este întărit atunci când i se predică: „Așteaptă-te la ispitele lumii acesteia, însă Domnul te va elibera de toate, dacă inima ta nu se va îndepărta de el. Tocmai pentru a întări inima ta, el a venit să pătimească, a venit să moară, a venit să fie acoperit cu scuipat, a venit să fie încoronat cu spini, a venit să îndure insulte și, în

sfârșit, a venit să fie pironit pe cruce. El a suferit toate acestea pentru tine, iar tu, nimic. A suferit nu pentru folosul său, ci pentru al tău”.

Dar ce fel de păstori sunt aceia care, temându-se să nu ofenseze ascultătorii, nu numai că nu-i pregătesc pentru ispitele viitoare, ci le promet fericirea lumii acesteia, fericire pe care Dumnezeu nu a promis-o nici măcar lumii? El prezice că vor veni până la sfârșit asupra acestei lumi dureri peste dureri și tu ai vrea să fie scutit creștinul de aceste dureri? Tocmai pentru că este creștin, va suferi ceva mai mult în lumea aceasta.

Apostolul spune: *Toți cei care vor să trăiască cu evlavie în Cristos Isus vor fi persecutați (2Tim 3,12)*. Tu, păstorule, care cauți interesele tale, și nu pe cele ale lui Isus Cristos, permite-i să spună: *Toți cei care vor să trăiască cu evlavie în Cristos Isus vor fi persecutați*. Tu, la rândul tău, crezi că poți să spui: „Dacă vei trăi în Cristos, vei avea de toate din belșug. Dacă nu ai copii, vei avea și-i vei hrăni pe toți și nici unul dintre ei nu va muri”. Tu edifice în felul acesta? Fii atent la ceea ce faci, unde pui temelial! Îl pui pe nisip pe cel pe care încerci să-l edifice. Va veni ploaia, fluviul va ieși din matcă, va sufla vântul, vor izbi în casa aceea și ea va cădea, și căderea ei va fi mare.

Ia-l de pe nisip, pune-l pe stâncă, pentru ca să-și aibă temelial în Cristos cel pe care vrei să-l faci să devină creștin. Fă să-și îndrepte privirea spre suferințele nemeritate ale lui Cristos, să privească la cel care, fără păcat, plătește datoriile care nu sunt ale sale. Fă-l să creadă în Scriptura care zice: *El îl biciuiește pe cel pe care îl recunoaște de fiu (Evr 12,6)*. Atunci, ori să se pregătească pentru a fi biciuit, ori să renunțe să fie acceptat.

RESPONSORIUL

1Tes 2,4,3

R. După cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, * nu ca să le fim pe plac oamenilor, ci lui Dumnezeu.

V. Îndemnul nostru nu provine dintr-o rățăcire, nici cu gând necinstit și nici cu înșelăciune. * Nu ca să.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

18,1-13.20-32

Fiecare va primi răsplată după faptele sale

¹ Domnul mi-a adresat aceste cuvinte: ² „Cum de ați ajuns că în țara lui Israel repetați acest proverb:

«Părinții au mâncat aguridă și fiilor li se strepezesc dinții?»

³ Viu sunt eu, spune Domnul Dumnezeu, că nu veți mai repeta acest proverb în Israel. ⁴ Iată, toți oamenii sunt sub stăpânirea mea: atât tatăl, cât și fiul, ei îmi aparțin. Cine a păcătuit, acela va muri!

⁵ Dacă este cineva drept, face ce este drept și iubește dreptatea, ⁶ nu ia parte la ospetele idolilor pe înălțimi, nu-și înalță ochii către idoli casei lui Israel, nu necinstește femeia aproapelui său, nu se apropie de femeie în timpul necurăției ei, ⁷ nu asuprește pe nimeni, restituie ceea ce i-a fost lăsat zălog, nu înșală, împarte pâinea sa cu cel flămând și îl îmbracă pe cel gol; ⁸ nu împrumută pentru dobândă și nu ia camătă, se ține departe de nedreptate, pronunță o judecată dreaptă între doi potrivnici, ⁹ trăiește după legile mele, ține poruncile mele și le urmează cu fidelitate: acest om este drept cu adevărat și va trăi, spune Domnul Dumnezeu.

¹⁰ Însă dacă acest om are un fiu violent, care varsă sânge sau se face vinovat de alte păcate, ¹¹ dacă acest fiu nu urmează calea tatălui său, ci ia parte la jertfele de pe înălțimi, necinstește femeia aproapelui său, ¹² asuprește

pe cel nenorocit și pe cel lipsit, răpește, nu dă înapoi zălogul, ridică ochii spre idoli și face urâciuni, ¹³ împrumută cu dobândă și ia camătă, ar putea oare să trăiască? Nu va trăi; a săvârșit toate aceste fărădelegi, de aceea, trebuie să moară. Sângele lui să cadă asupra sa!

²⁰ Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi asupra lui și răutatea celui rău va fi asupra lui.

²¹ Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele sale, pe care le-a săvârșit, și păzește toate poruncile mele, și face ceea ce este bun și drept, negreșit, el va trăi și nu va muri. ²² Nu i se vor aminti toate fărădelegile pe care le-a săvârșit, ci va trăi pentru faptele dreptății pe care le săvârșește. ²³ Vreau eu oare moartea celui păcătos? zice Domnul Dumnezeu; nu doresc eu mai degrabă ca el să se întoarcă de la căile sale și să fie viu?

²⁴ Dar și cel drept, dacă se abate de la dreptatea sa și săvârșește păcatul, și face toate acele nelegiuri pe care le săvârșește cel fărădelege, va fi el oare viu? Toate faptele lui bune pe care le-a săvârșit vor fi date uitării, iar pentru fărădelegea și păcatul său va muri. ²⁵ Dar voi ziceți: «Calea Domnului nu este dreaptă!» Ascultați, voi, cei din casa lui Israel, oare calea mea nu este dreaptă, sau căile voastre nu sunt drepte? ²⁶ Dacă cel drept se abate de la dreptatea sa și săvârșește fărădelegea, apoi moare în starea aceasta, el moare pentru fărădelegea pe care a săvârșit-o. ²⁷ Iar dacă cel rău se întoarce de la fărădelegea pe care a săvârșit-o și face ceea ce este bun și drept, își va salva viața. ²⁸ Pentru că și-a deschis ochii și s-a întors de la fărădelegile sale, pe care le-a săvârșit, el va fi viu și nu va muri. ²⁹ Casa lui Israel zice: «Calea Domnului nu este dreaptă!» Oare calea mea nu este dreaptă, casa lui Israel? Oare nu mai degrabă căile voastre sunt rele?

³⁰ De aceea, așa spune Domnul Dumnezeu: Vă voi judeca pe toți, pe fiecare după căile lui, casa lui Israel! Întoarceți-vă la mine și faceți pocăință pentru toate păcatele voastre, ca să nu fie în voi scandalul nelegiurii.

³¹ Îndepărtați de la voi toate păcatele voastre, cu care ați greșit, și faceți-vă o inimă nouă și un duh nou! De ce vreți să muriți, voi, cei din casa lui Israel? ³² Nu vreau moartea celui păcătos, spune Domnul Dumnezeu, convertiți-vă și veți trăi!”

RESPONSORIUL *Ier 31,29; Ez 18,20a.30a.20b*

R. Nu se va mai zice: părinții au mâncat aguridă și s-au strepezit dinții fiilor; * sufletul care păcătuiește, acela va muri.

V. De aceea, voi judeca pe fiecare după căile lui. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său. * Sufletul.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 11-12: CCL 41, 538-539)

Îngrijirea atentă a celui rănit

În Scriptură se spune: *El îl biciuiește pe cel pe care îl recunoaște de fiu* (Evr 12,6) și tu spui: „Poate că pentru tine va fi o excepție”. Dar dacă unul este scutit de biciul pedepselor, este exclus din numărul fiilor. Veți spune: „Așadar, el biciuiește chiar pe fiecare fiu?” Desigur, el biciuiește pe fiecare fiu, așa cum a lovit chiar pe Unul-născut al său. Acel Fiu unic, născut din substanța Tatălui, egal cu Tatăl în natura divină, Cuvântul prin care s-au făcut toate. Ei bine, el nu a dat niciodată motiv ca să fie lovit. Și totuși, s-a îmbrăcat cu trup omnesc chiar pentru acest scop, pentru a nu rămâne fără biciuire. Prin urmare, cel care îl biciuiește pe Unul-născut, deși este fără păcat, îl va scuti de suferință pe fiul adoptiv și păcătos? Apostolul spune că noi am fost chemați la adopție. Am primit adopția de fii pentru a fi moștenitori împreună cu Unul-născut și pentru a fi, împreună, moștenirea sa: *Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire* (Ps 2,8). El ne-a dat exemplul prin suferințele sale.

Desigur, cel slab, pentru a nu pieri în fața ispitelor viitoare, nu trebuie să fie înșelat cu speranțe false, nici nu trebuie înspăimântat cu perspective teribile. Trebuie să-i spui: *Pregătește-te pentru ispită* (Sir 2,1). El poate că va începe să se clatine, să tremure, să dea înapoi. Dar trebuie să-i spui și acest adevăr: *Dumnezeu este credincios și nu va permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți* (1Cor 10,13). Acea promisiune și predicare a suferințelor viitoare este o întărire a celui care este slab. Dar dacă unul se teme prea tare și este înspăimântat, promite-i milostivirea lui Dumnezeu. Cu aceasta, nu-i vei asigura imunitatea de ispite, ci îl vei convinge că Dumnezeu nu permite să fim ispitiți peste puterile noastre. Este ca și cum ai aplica pansamente celui care a suferit o fractură.

Există unii care, atunci când au auzit că vor veni nenorociri, se pregătesc și mai mult și aproape că le este sete de acest potir. Ei consideră prea puțin medicamentul celor credincioși și tânjesc la gloria martirilor. Există însă dintre aceia care, auzind vorbindu-se despre încercări inevitabile rezervate creștinului și pe care nu le experimentează decât acela care vrea să fie cu adevărat creștin, se tulbură și, când văd că vin asupra lor, se pierd cu firea și șovăie.

Unuia dintre aceștia oferă-i pansamentul mângâierii și leagă ceea ce este frânt. Spune: „Nu te teme, cel în care ai crezut nu te va părăsi în ispite! Dumnezeu este credincios și nu permite ca tu să fii ispitit peste puterile tale”. Aceasta nu este afirmația mea. O face Apostolul care mai adaugă: *Vreți o dovadă că Cristos vorbește în mine?* (Cf. 2Cor 13,3). Așadar, când auzi aceste cuvinte, le ascuți chiar de la Cristos, le ascuți și de la acel păstor care paște Israelul. Acestuia i s-a spus: *Ne faci să bem lacrimi, cu măsură* (cf. Ps 79,6). Ceea ce spune Apostolul: *El nu permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți*, spune și profetul prin cuvintele: *Cu măsură*. Numai să nu-l părăsești pe cel care îți face reproșuri și te îndeamnă, te dărâmă și te mângâie, te lovește și te vindecă.

RESPONSORIUL

Ps 43 (44),23.12; Rom 8,37

R. Pentru tine, Doamne, suntem dați morții toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere. * Dar în toate acestea, noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit.

Ÿ. Ne-ai dat ca pe niște oi la înjunghiere și ne-ai risipit printre națiunile păgâne. * Dar în toate acestea.

Rugăciunea de încheiere

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

DUMINICA A XXV-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Mergeți și voi în via mea și ceea ce va fi drept vă voi da.

Anul B

Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor.

Anul C

Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății, pentru ca, atunci când veți fi lipsiți, să fiți primiți în lăcașurile veșnice.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

24,15-27

Viața profetului este un semn pentru popor

¹⁵ Domnul mi-a adresat aceste cuvinte: ¹⁶ „Fiul omului, printr-o moarte subită, îți voi lua soția, desfătarea ochilor tăi. Dar să n-o jelești și să nu gemi. Să nu verși o lacrimă. ¹⁷ Să plângi în tăcere și să nu îți doliu; să-ți pui

turbanul pe cap și sandalele în picioare; să nu-ți acoperi fața și să nu mănânci pâinea celor care sunt în doliu”.

¹⁸ Dimineăța vorbeam încă poporului, iar seara mi-a murit soția. A doua zi dimineăță, am făcut ceea ce mi-a poruncit. ¹⁹ Poporul mi-a spus: „De ce nu ne explici ce înseamnă ceea ce faci tu?” ²⁰ Eu le-am răspuns: „Domnul mi-a adresat acest cuvânt: ²¹ Spune casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Voi pângări sanctuarul meu, care este mândria și tăria voastră, bucuria ochilor voștri și dragostea inimii voastre. Fiii și fiicele voastre, care au rămas în Ierusalim, vor fi răpuși de sabie. ²² Veți face atunci cum am făcut eu: Nu vă veți acoperi fața și nu veți mânca pâinea celor care sunt în doliu, ²³ vă veți pune turbanele și vă veți încălța sandalele, nu veți jeli și nu veți plânge. Dar veți pieri din cauza păcatelor voastre și veți geme cu toții. ²⁴ Ezechiel va fi pentru voi o prevestire: tot ce a făcut el veți face și voi. Și când se va întâmpla aceasta, veți ști că eu sunt Domnul Dumnezeu.

²⁵ Tu, însă, fiul omului, în ziua când le voi răpi ceea ce face tăria lor, bucuria și mândria lor, ce le este scump ochilor și lucrul iubit de ei, pe fiii și fiicele lor, ²⁶ în ziua aceea, va veni un fugar la tine, ca să-ți dea de știre și să auzi cu urechile tale. ²⁷ În ziua aceea, ți se va deschide gura o dată cu a fugarului, vei vorbi și nu vei mai fi mut. Vei fi un semn pentru ei și vor ști că eu sunt Domnul”.

RESPONSORIUL

Ez 24,24; II 2,13a

R. Ezechiel va fi pentru voi o prevestire: tot ce a făcut el veți face și voi, * și veți ști că eu sunt Domnul Dumnezeu.

V. Sfâșiați-vă inimile, și nu hainele și întoarceți-vă la Domnul Dumnezeul vostru * și veți ști.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 13: CCL 41, 539-540)

Creștinii slabi

Domnul spune: *Nu ați întărit oile slabe, pe cele bolnave nu le-ați îngrijit* (Ez 34,4). El le vorbea păstorilor răi, păstorilor falși, păstorilor care caută interesele proprii, nu pe cele ale lui Isus Cristos, care sunt foarte grijulii bucurându-se de lapte și de lână, dar care nu au grijă deloc de turmă și nu-l întăresc pe cel care este bolnav. Deoarece se vorbește despre bolnavi și despre infirmi, chiar dacă pare că este vorba de același lucru, s-ar putea admite o diferență. Luând bine în considerație cuvintele în ele însele, bolnav este tocmai cel care este deja atins de rău, în timp ce infirm este cel care nu este constant și este numai slab.

Fraților, bineînțeles că aceste idei, pe care ne străduim să le deosebim, le-am putea preciza cu mai multă strădanie și desigur că ar face-o mai bine un altul care ar ști mai mult sau ar fi mai plin de fervoare; însă, acum, ca să nu vă simțiți dezamăgiți, vreau să vă spun ceea ce simt, ca un comentariu la cuvintele Scripturii. Pentru cel care este slab trebuie să existe temerea ca ispita să nu-l asalteze și să-l răpună. Bolnavul, în schimb, este deja afectat de vreo patimă, și aceasta îl împiedică să intre pe calea lui Dumnezeu, să se supună jugului lui Cristos.

Unii oameni care vor să trăiască bine și și-au propus deja să trăiască în mod virtuos, au o capacitate mai mică să suporte răul decât disponibilitate de a face binele. Dar chiar virtutea creștină este cea care nu numai că face binele, ci știe și să suporte relele. Așadar, cei care par fervoroși în a face binele, dar nu vor sau nu știu să suporte suferințele care vin asupra lor, sunt infirmi, adică slabi. Dar cel care iubește lumea din cauza unei voințe nesănătoase și se abate și de la faptele bune este deja învins de rău și este bolnav. Boala îl face lipsit de puteri și incapabil să facă ceva bun.

Așa era sufletul aceluși paralytic care nu a putut să fie adus înaintea Domnului. Atunci, cei care îl transportau au dat acoperișul la o parte și pe acolo l-au coborât. Și tu trebuie să te porți ca și cum ai vrea să faci același lucru în lumea interioară a omului: să dai acoperișul

său la o parte și să depui înaintea Domnului sufletul paralizat, răpus în toate mădularele și incapabil să facă fapte bune, oprimat de păcatele sale și suferind din cauza bolii avariției sale. Medicul există și stă în inimă. Acesta este adevăratul sens ascuns al Scripturii care trebuie explicată. Dacă, deci, te afli în fața unui bolnav amortit în mădulare și lovit de paralizie interioară, fă-l să ajungă la medic, deschide acoperișul și coboară paralticul, adică fă-l să intre în el însuși și dezvăluie-i ceea ce este ascuns în cutele inimii sale. Arată-i răul său și medicul care trebuie să-l vindece.

Celui care neglijează să facă aceasta, ați auzit ce reproș îi este adresat? Acesta: *Nu ați întărit oile slabe, nu le-ați îngrijit pe cele infirme, nu le-ați pansat pe cele rănite* (Ez 34,4). Rănitul despre care se vorbește aici este, așa cum am spus, cel care este terorizat de ispită. Medicamentul care trebuie dat în acest caz este în aceste cuvinte mângâietoare: *Dumnezeu este credincios și nu va permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți, ci, o dată cu ispita, vă va da și o ieșire, ca să o puteți îndura* (1Cor 10,13).

RESPONSORIUL

1Cor 9,22-23

R. Am devenit slab pentru cei slabi, ca să-i câștig pe cei slabi; * m-am făcut totul pentru toți, ca să-i câștig măcar pe unii.

Ÿ. Toate le fac pentru evanghelie, ca să am parte și eu de ea. * M-am făcut totul.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Asemenea este împărăția cerurilor unui gospodar care a ieșit dis-de-dimineată să tocmească lucrători în via sa, spune Domnul.

Anul B

Oricine mă primește, nu pe mine mă primește, ci pe acela care m-a trimis.

Anul C

Cine este credincios în lucrurile mici, și în cele mari este credincios, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la *Magnificat*:****Anul A**

Cheamă-i pe lucrători și dă-le plata, spune Domnul.

Anul B

Oricine primește un astfel de copil în numele meu, pe mine mă primește.

Anul C

Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei, spune Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Ezechiel 34,1-6.11-16.23-31

Israelul, turma lui Dumnezeu

¹ Domnul mi-a adresat aceste cuvinte: ² „Fiul omului, vorbește ca profet împotriva păstorilor lui Israel și spune-le acestea: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vai de păstorii lui Israel, care au grijă numai de ei înșiși! Oare păstorii nu trebuie să aibă grijă de oi? ³ Voi însă vă hrăniți cu laptele lor, vă îmbrăcați cu lâna lor, înjunghiați oile cele mai grase și turma n-o scoateți la păscut. ⁴ Nu le întăriți pe cele slabe, nu le vindecați pe cele bolnave, nu le pansați pe cele rănite, nu le căutați pe cele rătăcite, ci vă purtați cu ele aspru și fără milă. ⁵ Pentru că nu au avut păstor, oile mele s-au împrăștiat și au devenit pradă pentru fiarele sălbatice. ⁶ Turma mea rătăcește în toate părțile, pe munți și pe dealuri, oile mele s-au risipit în toată țara; nimeni nu le caută, nimeni nu are grijă de ele.

¹¹ Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, eu însumi voi căuta oile mele și mă voi îngriji de ele. ¹² Cum se îngrijește păstorul de turma sa, atunci când oile sunt risipite, așa voi avea eu grijă de oile mele și le voi aduna din toate locurile în care au fost risipite în zilele înorate și întunecate. ¹³ Le voi scoate dintre popoare, le voi aduna de prin ținuturi străine. Le voi aduce înapoi în țara lor și le voi paște pe munții lui Israel, prin văi și prin locurile cele mai bune ale acestei țări. ¹⁴ Le voi paște pe o pășune bună și staulul lor va fi pe munții cei înalți ai lui Israel; acolo se vor odihni ele în staulul cel bun și vor avea pășune bogată în munții lui Israel. ¹⁵ Eu voi paște oile mele și le voi conduce la odihnă, spune Domnul Dumnezeu. ¹⁶ Voi merge în căutarea oii pierdute, pe cea rătăcită o voi întoarce la staul, pe cea rănită o voi pansa și pe cea bolnavă o voi îngriji; o voi păzi pe cea grasă și puternică; le voi paște așa cum se cuvine.

²³ Voi pune peste ele un singur păstor, care le va paște, și anume pe slujitorul meu, David; el le va paște, el va fi păstorul lor. ²⁴ Eu, Domnul, voi fi Dumnezeu lor, și slujitorul meu, David, va fi conducător în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit! ²⁵ Voi încheia cu ele un legământ de pace și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustiu, și vor putea

dormi în mijlocul pădurilor. ²⁶ Le voi face, pe ele și împrejurimile dealului meu, o pricină de binecuvântare; le voi trimite ploaie la vreme, și aceasta va fi o ploaie binecuvântată! ²⁷ Pomul de pe câmp își va da fructele sale și pământul își va da roadele sale. Ele vor fi liniștite în țara lor și vor ști că eu sunt Domnul, când voi rupe legăturile jugului lor și când le voi elibera din mâna celor ce le asupresc. ²⁸ Nu vor mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mânca fiarele din țară, ci vor locui în liniște, și nu le va mai tulbura nimeni. ²⁹ Voi ridica dintre ele un urmaș căruia i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în țară, și nu vor mai purta ocară neamurilor. ³⁰ Și vor ști astfel că eu, Domnul, Dumnezeul lor, sunt cu ele și că ele sunt poporul meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu. ³¹ Voi sunteți turma mea, turma pășunii mele, și eu sunt Dumnezeul vostru”, spune Domnul Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Ez 34,12b.13b.14a; In 10,10b

R. Voi aduna oile mele din toate locurile în care au fost risipite în zilele înnorate și întunecate și le voi aduce înapoi în țara lor. * Le voi paște pe o pășune bună.

Ψ. Eu am venit ca să aibă viață și să o aibă din belșug.
* Le voi paște.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 14-15: CCL 41, 541-542)

Insistă la vreme potrivită și nepotrivită

Nu le-ați adus înapoi pe cele risipite, nu ați mers în căutarea celor rătăcite (Ez 34,4). Din momentul acesta ne aflăm ca în mâinile tâlharilor și în colții lupilor fieroși și pentru aceste pericole vă cerem rugăciuni. Mai mult decât atât, nici oile nu sunt docile. Dacă mergem în căutarea celor rătăcite, spun, spre rătăcirea și pieirea lor, că nu ne aparțin. „De ce ne doriți, spun ele, de ce veniți în căutarea noastră?” Ca și cum motivul pentru

care le dorim și le căutăm nu este chiar acesta, adică faptul că s-au rătăcit și se pierd. „Dacă sunt în rătăcire, spun ele, dacă sunt aproape de moarte, de ce mă dorești? De ce mă cauți?” Eu răspund: Pentru că ești în greșeală, eu vreau să te chem din nou; pentru că te-ai rătăcit, vreau să te regăsesc. Ele spun: „Vreau să mă rătăcesc așa, vreau să mă pierd așa”.

Așa vrei să te rătăcești, așa vrei să te pierzi? Dar eu, cu și mai multă tărie, nu vreau acest lucru. Îți spun clar: Vreau să insist la timp nepotrivit. Pentru că îmi răsună în minte cuvintele Apostolului care spune: *Vestește cuvântul, insistă la timp potrivit și la timp nepotrivit* (2Tim 4,2). Pentru cine la timp potrivit și pentru cine la timp nepotrivit? Desigur, la timp potrivit pentru cei care vor, la timp nepotrivit pentru cei care nu vor. Chiar dacă e la timp nepotrivit, îndrăznesc să-ți spun: „Tu vrei să te rătăcești, tu vrei să te pierzi, eu însă nu vreau aceasta”. Până la urmă, nu vrea aceasta cel care îmi inspiră teamă. Chiar când eu aș vrea aceasta, iată ce mi-ar spune, iată reproșul pe care mi l-ar face: *Nu le-ai adus înapoi pe cele risipite, nu ai mers în căutarea celor rătăcite*. Oare trebuie să-mi fie teamă mai mult de tine decât de el? *Toți trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos* (2Cor 5,10).

Deci voi aduce înapoi oaia pierdută, voi merge în căutarea celei rătăcite; că tu vrei sau nu, voi face aceasta. Chiar dacă în căutarea mea sunt sfâșiat de spinii pădurii, mă voi duce în locurile cele mai strâmte, voi căuta în toate văgăunile, voi parcurge toate locurile, atât cât mă vor ține acele puteri pe care mi le dă teama de Dumnezeu. Voi aduce înapoi oaia pierdută, voi merge în căutarea celei rătăcite. Dacă nu vrei deranjul de a mă suporta, nu te pierde, nu rătăci. Este prea puțin dacă eu mă mulțumesc să fiu întristat văzându-te rătăcită sau pierdută. Mă tem ca, neglijându-te, să nu o ucid și pe cea care este puternică. Ascultă ce se spune după aceea: *Ați ucis oile grase* (cf. Ez 34,3). Dacă voi neglija oaia rătăcită, oaia care se pierde, și cea care este puternică se va simți atrasă să meargă rătăcind și să se piardă.

RESPONSORIUL

Sir 4,28-29; 2Tim 4,2

R. Nu te rușina să vorbești la timpul potrivit și nu-ți ascunde înțelepciunea. * Din cuvânt se recunoaște înțelepciunea, și educația din cele ce spune limba.

Ț. Vestește cuvântul, insistă la timp potrivit și la timp nepotrivit, convinge, amenință, îndeamnă, cu toată răbdarea și învățătura. * Din cuvânt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

36,16-36

*Reînnoirea poporului lui Dumnezeu
în trup, în inimă și în duh*

¹⁶ Cuvântul Domnului a fost către mine, spunând:
¹⁷ „Fiul omului, când casa lui Israel locuia în țara sa, a profanat-o cu purtarea sa și cu faptele sale. Așa că purtarea ei a fost înaintea mea ca impuritatea unei femei în timpul necurăției sale. ¹⁸ Am făcut să cadă asupra lor mânia mea pentru sângele pe care l-au vărsat în țară și pentru idolii cu care s-au pângărit. ¹⁹ I-am risipit printre popoarele păgâne și au fost împrăștiați prin țări străine. I-am judecat după purtările lor și după faptele lor. ²⁰ La popoarele la care s-au dus au necinstit numele meu cel sfânt, încât se zicea despre ei: «Acesta este poporul lui Dumnezeu, care a trebuit să-și părăsească țara». ²¹ Dar am luat în considerație numele meu cel sfânt, pe care casa lui Israel l-a necinstit printre popoarele la care s-a dus.

²² De aceea, spune casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: aceasta nu pentru voi o fac, casa lui Israel, ci pentru numele meu cel sfânt, pe care l-ați necinstit voi printre popoarele la care ați mers. ²³ Voi face să apară sfințenia numelui meu cel mare, pe care l-ați necinstit printre popoare, pe care voi l-ați profanat în mijlocul lor, ca să știe popoarele că eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când îmi voi arăta sfințenia înaintea lor. ²⁴ Vă voi scoate dintre popoare, vă voi aduna din toate țările și vă voi aduce înapoi în pământul vostru. ²⁵ Voi revărsa asupra voastră o apă curată și vă veți curăța de toate întinările voastre și vă voi curăța de toți idolii voștri. ²⁶ Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. ²⁷ Voi pune în voi duhul meu, și atunci veți urma legile mele, veți păzi poruncile mele și le veți pune în practică. ²⁸ Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri. Veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru. ²⁹ Vă voi elibera de toate întinările voastre. Voi chema grâul și-l voi înmulți; nu voi mai trimite foamea peste voi. ³⁰ Voi înmulți fructele pomilor și roadele câmpului, ca să nu mai purtați rușinea foamei printre neamuri. ³¹ Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră cea rea și de faptele voastre, care nu erau bune; vă va fi scârbă de voi înșivă, din cauza nelegiuirilor și urăciunilor voastre. ³² Și toate aceste lucruri nu le fac datorită vouă, zice Domnul Dumnezeu, să știți! Umiliți-vă și rușinați-vă de purtarea voastră, casa lui Israel!

³³ Așa vorbește Domnul Dumnezeu: În ziua când vă voi curăța de toate nelegiuirile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite și dărâmurile vor fi zidite din nou; ³⁴ țara pustie va fi lucrată iarăși, deși până atunci era pustie în ochii tuturor trecătorilor. ³⁵ Și se va spune atunci: «Țara aceasta pustie a ajuns ca grădina Edenului; și cetățile acestea dărâmate, care erau pustii și surpate, sunt întărite și locuite!» ³⁶ Și neamurile, care vor mai rămâne în jurul vostru vor ști că eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat și am sădit ce era pustie. Eu, Domnul, am vorbit și voi face”.

RESPONSORIUL

Ez 11,19b-20.19a

R. Voi lua din pieptul lor inima de piatră și le voi da o inimă de carne, * ca să urmeze poruncile mele și să fie poporul meu, iar eu, Dumnezeuul lor.

Ψ. Le voi da o altă inimă și voi pune înlăuntrul lor un duh nou. * Ca să urmeze.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 18-19: CCL 41, 544-546)

*Biserica, asemenea viței de vie,
crescând, s-a răspândit în orice loc*

Oile mele rătăcesc pe toți munții și pe toate dealurile și s-au risipit pe toată fața pământului (cf. Ez 34,6). Ce înseamnă *s-au risipit pe toată fața pământului*? A urma toate lucrurile pământești, a iubi și a îndrăgi tot ceea ce ademenește pe fața pământului. Ei nu vor să moară de acea moarte care face ca viața lor să fie ascunsă în Cristos. *Pe toată fața pământului*, pentru că iubesc bunurile pământești și pentru că oile care se rătăcesc sunt risipite pe toată fața pământului. Se află în multe locuri, sunt fiicele și mândria unei singure mame, contrar tuturor creștinilor adevărați, răspândiți în orice colț al pământului și născuți de unica mamă care este Biserica Catholică.

De aceea, nu trebuie să ne uimim că, dacă mândria dă naștere la diviziune, iubirea dă naștere la unitate. Totuși, însăși mama, Biserica Catholică, și, în ea, însuși păstorul, îi caută pretutindeni pe cei rătăciți, îi întărește pe cei slabi, îngrijește bolnavii, pansează răniții, luându-i pe unii de aici, pe alții de acolo, fără să se cunoască între ei. Dar ea îi cunoaște bine pe toți, pentru că se extinde la toți.

Ea este ca o viță care, crescând, se răspândește în toate părțile; ei, în schimb, sunt mlădițe inutile, tăiate de viticultor din cauza nerodniciei lor, pentru ca vița să fie curățată,

nu tăiată. Așadar, acele mlădițe au rămas acolo unde au fost tăiate. Vița, în schimb, răspândindu-se pretutindeni, cunoaște atât mlădițele care au rămas unite, cât și pe cele care au fost tăiate și au rămas aproape de ea.

Totuși, Biserica continuă să-i cheme pe cei care se rătăcesc, pentru că și despre aceste ramuri tăiate Apostolul spune: *Dumnezeu are puterea să le altoiască din nou* (Rom 11,23). Așadar, fie că este vorba despre oi rătăcite departe de turmă, fie că este vorba despre ramuri tăiate de pe viță, Dumnezeu nu este mai puțin puternic ca să conducă oile înapoi sau să le realtoiască pe viță. El este marele păstor, el este adevăratul agricultor. *Toate oile mele rătăcesc pe toată suprafața pământului și nimeni, dintre păstorii cei răi, nu merge în căutarea lor* (Ez 34,6). Nu există, între păstorii umani, cine să le caute.

Pentru aceasta, păstorilor, ascultați cuvântul Domnului: Viu sunt eu, spune Domnul Dumnezeu (cf. Ez 34,7). Vedeți cum începe? Este ca un jurământ al lui Dumnezeu, ia viața sa ca mărturie. *Viu sunt eu, spune Domnul*. Păstorii sunt morți, dar oile sunt în siguranță, este Domnul, cel care trăiește. *Viu sunt eu, spune Domnul Dumnezeu*. Dar care păstori sunt morți? Cei care caută propriile interese, și nu interesele lui Isus Cristos. Dar vor exista și se vor mai găsi păstori care nu caută propriile interese, ci pe acelea ale lui Isus Cristos? Desigur că vor exista. Desigur că se vor mai găsi, deoarece nu lipsesc, nici nu vor lipsi.

RESPONSORIUL

2Cor 3,4.6.5

R. Noi avem o astfel de convingere înaintea lui Dumnezeu prin Cristos. * El ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai noii alianțe, nu ai literei, ci ai Duhului.

V. Nu că am fi noi în stare, de la noi înșine, să gândim ceva, ca și cum ar veni de la noi, ci competența noastră vine de la Dumnezeu. * El ne-a făcut.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul

ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

37,1-14

Viziunea restaurării poporului lui Dumnezeu

În zilele acelea, ¹ mâna Domnului s-a întins asupra mea; duhul său m-a dus și m-a lăsat în mijlocul unei văi pline de oase. ² M-a purtat printre ele în toate părțile; erau nespuse de multe, pe tot cuprinsul văii, și complet uscate. ³ Apoi Domnul mi-a zis: „Fiul omului, crezi că aceste oase vor putea reveni la viață?” Eu i-am răspuns: „Doamne Dumnezeule, tu o știi”. ⁴ Atunci mi-a spus: „Rostește o profeție asupra acestor oase și spune-le: Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului. ⁵ Voi zice să intre în voi duhul și veți trăi. ⁶ Vă voi înzestra cu nervi, vă voi acoperi cu carne; vă voi îmbrăca în piele și vă voi da suflet și veți trăi. Atunci veți ști că eu sunt Domnul”. ⁷ Am rostit oracolul așa cum mi s-a poruncit. În timp ce profețeam, s-a auzit un zgomot, apoi un zdrăngănit puternic și oasele s-au apropiat unele de altele, fiecare la încheietura sa. ⁸ Am văzut că se acopereau cu nervi, creștea carnea, iar pielea le acoperea. Însă nu aveau încă duh în ele. ⁹ Atunci, Domnul mi-a zis: „Adresează un oracol duhului; profețește, fiul omului, și spune-i duhului: Așa spune Domnul Dumnezeu: Vino, duhule, din cele patru vânturi, suflă asupra acestor morți, ca să învie!” ¹⁰ Am profețit așa cum mi s-a poruncit și duhul a intrat în ele; ele au revenit la viață și s-au ridicat pe picioarele lor; erau o mulțime imensă!

¹¹ Apoi, Domnul mi-a zis: „Fiul omului, aceste oase sunt întreg poporul lui Israel, căci spun: «Ni s-au uscat

oasele, ni s-a spulberat speranța, suntem pierduți». ¹² Ei bine, adresează-le acest oracol: Așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, voi deschide mormintele voastre, vă voi scoate din ele, poporul meu, și vă voi aduce iarăși în țara lui Israel. ¹³ Și veți ști că eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din ele, poporul meu! ¹⁴ Voi pune Duhul meu în voi și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră și veți ști că eu sunt Domnul. Eu am spus-o și eu o voi face, zice Domnul Dumnezeu!”

RESPONSORIUL

Ez 37,12b.13a; In 11,25

R. Iată, voi deschide mormintele voastre, vă voi scoate din ele, poporul meu, * și veți ști că eu sunt Domnul.

V. Eu sunt învierea și viața. Cine crede în mine, chiar dacă moare, va trăi. * Și veți ști.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 20-21: CCL 41, 546-548)

Faceți ceea ce spun ei, însă nu faceți ceea ce fac ei

Ascultați, păstorilor, cuvântul Domnului. Dar ce anume auziți, păstorilor? Domnul Dumnezeu spune: Iată-mă împotriva păstorilor; voi lua oile mele din mâinile lor (Ez 34,9).

Auziți și învățați, oițe ale lui Dumnezeu. Dumnezeu cere de la păstori cei răi oile sale și să răspundă de moartea pe care le-au provocat-o chiar cu mâinile lor. El spune în altă parte, prin gura aceluiași profet: *Fiul omului, te-am constituit ca santinelă pentru casa lui Israel și tu vei auzi cuvânt din gura mea și îl vei vesti din partea mea. Când eu voi zice păcătosului: Păcătosule, vei muri, și tu nu-i vei spune nimic, ca să se întoarcă de la calea lui, atunci păcătosul acela va muri pentru păcatele sale, iar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Iar dacă tu i-ai spus păcătosului să se întoarcă de*

la calea lui și el nu s-a întors de la calea lui, atunci el va muri pentru păcatele lui, iar tu ți-ai salvat viața (Ez 33,7-9).

Fraților, ce înseamnă aceasta? Vedeți cât este de periculos a tăcea? Moare acel păcătos și pe bună dreptate moare. Moare din cauza fărădelegii sale și a păcatului său. Este ucis de neglijența sa. El l-ar fi putut găsi foarte bine pe păstorul cel viu care spune: *Viu sunt eu, spune Domnul*. Nu a făcut-o și pentru faptul că nu a fost avertizat de cel care a fost constituit conducător și santinelă chiar pentru acest scop. De aceea, pe bună dreptate va muri, dar și cel care a neglijat să-l avertizeze va fi, pe bună dreptate, condamnat. Dacă, însă, spune Domnul, ai spus celui rău, pe care eu l-am amenințat cu sabia: *Cu siguranță vei muri*, și acela a neglijat să evite sabia care era deasupra lui și sabia va cădea peste el și-l va ucide, el va muri în păcatul său, iar tu îți vei fi eliberat sufletul. Pentru aceasta, datoria noastră este să nu tăcem, iar voi, chiar dacă noi am tăcea, aveți datoria să ascultați din Scripturile sfinte cuvintele Păstorului.

Așadar, să vedem, așa cum mi-am propus, dacă el ia oile de la păstorii cei răi pentru a le încredința păstorilor buni. Eu văd că el ia oile de la păstorii cei răi atunci când spune: *Iată-mă împotriva păstorilor: voi lua oile mele din mâinile lor și nu-i voi mai lăsa să pască turma mea, și astfel, păstorii nu se vor mai paște pe ei înșiși (Ez 34,10)*. Atunci când spun: *Să pască oile mele, ei se pasc pe ei înșiși și nu turma mea. Le voi lua turma, ca să n-o mai pască.*

În ce mod le ia turma pentru ca ei să n-o mai pască? Spunând: *Faceți ceea ce vă spun ei, dar nu faceți ceea ce fac ei* (cf. *Mt 23,3*). Ca și cum ar spune: „Proclamă cuvântul meu, dar își fac interesele lor”. Atunci când nu faceți ceea ce fac păstorii cei răi, nu ei vă pasc. Însă atunci când faceți ceea ce spun ei, eu sunt cel care vă pasc.

RESPONSORIUL

Lc 12,42.43; 1Cor 4,2

R. Cine este administratorul credincios și înțelept, pe care stăpânul îl pune peste familia sa? * Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel când se va întoarce.

V. Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. * Fericit este.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNȚĂI

Din cartea profetului Ezechiel

37,15-28

*Un semn care vrea să illustreze
unificarea Israelului cu Iuda*

¹⁵ Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ¹⁶ „Fiul omului, ia o bucată de lemn și scrie pe ea: Pentru Iuda și pentru fiii lui Israel, care sunt tovarășii lui. Ia apoi o altă bucată de lemn și scrie pe ea: Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, și pentru toată casa lui Israel, care este tovarășa lui. ¹⁷ După aceea, pune-le împreună una cu alta, într-o singură bucată, așa încât să fie una în mâna ta. ¹⁸ Și când îți vor zice fiii poporului tău: «Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă lucrul acesta?», ¹⁹ să le răspunzi: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mâna lui Efraim, și al semințiilor lui Israel care-i sunt tovarășe, le voi uni cu toiagul lui Iuda și voi face un singur lemn, așa că vor fi una în mâna mea. ²⁰ Toiegele de lemn pe

care vei scrie să le ții astfel în mâna ta, sub ochii lor, ²¹ și să le spui: Așa spune Domnul Dumnezeu: Iată, voi scoate pe fiii lui Israel din mijlocul popoarelor la care s-au dus, îi voi aduna din toate părțile și-i voi aduce înapoi în țara lor. ²² Voi face din ei un singur popor în țară, pe munții lui Israel; toți vor avea un singur rege și nu vor mai forma două popoare, nici nu vor mai fi împărțiți în două regate. ²³ Nici nu se vor mai întina prin idoli lor, cu urâciunile lor și cu toate fărădelegile lor. Îi voi salva, scoțându-i din locurile în care au păcătuit, și-i voi curăța. Ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul lor. ²⁴ Slujitorul meu, David, va fi regele lor și toți vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile mele, vor păzi legile mele și le vor împlini. ²⁵ Vor locui iarăși în țara pe care am dat-o slujitorului meu Iacob, și pe care au locuit-o și părinții lor. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor și copiii copiilor lor, pe vecie; și slujitorul meu, David, va domni peste ei în veci. ²⁶ Voi încheia cu ei un legământ de pace, un legământ veșnic; îi voi așeza, îi voi înmulți și voi pune lăcașul meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna. ²⁷ Locuința mea va fi între ei; eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu. ²⁸ Atunci popoarele păgâne vor ști că eu sunt Domnul, cel care sfințesc poporul lui Israel, când lăcașul meu sfânt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor”.

RESPONSORIUL

Cf. Ez 37,21.22a; In 10,16b.11b

R. Iată, voi lua pe fiii lui Israel și voi face din ei un singur popor; * Și vor fi o singură turmă și un singur păstor.

V. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi. * Și vor fi.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 24-25.27: CCL 41, 551-553)

Voi păstori oile mele pe pășuni bune

Le voi întoarce dintre popoare și le voi aduna din toate regiunile. Le voi conduce în pământul lor și le voi paște pe munții lui Israel (Ez 34,13). Prin munții lui Israel trebuie să se înțeleagă paginile Sfințelor Scripturi. Acolo să pașteți dacă vreți să pașteți în siguranță. Tot ceea ce veți asculta de la acel izvor gustați cu plăcere; însă tot ceea ce este în afară, refuzați. Pentru a nu merge rătăcind în ceață, ascultați glasul păstorului. Adunați-vă pe munții Sfințelor Scripturi. Acolo veți găsi bucuria inimii voastre, acolo nu este nimic înveninat, nimic dăunător: sunt numai pășuni bogate. Numai să veniți, voi, oi sănătoase, să pașteți pe munții lui Israel.

De-a lungul râurilor și în toate locurile locuite din țară (Ez 34,13 Vg). Din munții despre care am vorbit au izvorât fluviile predicării evanghelice atunci când vocea lor străbate tot pământul (cf. Ps 18,5) și orice loc al pământului a devenit înfloritor și fertil, pentru ca oile să pască acolo.

Le voi conduce la pășuni foarte bune și staulul lor va fi pe munții înalți ai Israelului: acolo se vor odihni într-un staul bun (Ez 34,14), adică unde pot să găsească odihnă, unde pot spune: „Este bine”, unde pot să recunoască: „Este adevărat, este clar, nu ne înșelăm”. Vor găsi odihnă în mărirea lui Dumnezeu ca în propria casă. *Vor dormi,* adică vor afla odihnă, *și se vor odihni în bucurii nespuse.*

Vor avea pășuni bogate pe munții lui Israel (Ez 34,14). Am vorbit deja despre acești munți ai lui Israel, munți înfloritori, spre care ne ridicăm privirea, pentru ca de acolo să ne vină ajutorul. Însă *ajutorul nostru vine de la Domnul care a făcut cerul și pământul.* Pentru ca speranța noastră să nu se oprească la munții înfloritori, după ce a spus: *Voi paște oile mele pe munții lui Israel,* a adăugat imediat: *Eu însumi voi conduce oile mele la pășune (Ez 34,15).* Ridică-ți privirea spre munți, de unde va veni ajutorul tău, dar nu uita cine spune: *Eu le voi conduce la pășune,* pentru că ajutorul îți vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul (Ps 123,8).

Și încheie așa: *Eu le voi paște așa cum trebuie, cu judecată (Ez 34,16)*. Ia aminte cum numai el știe să pască turma, deoarece numai el o paște așa cum trebuie, cu judecată. Care om este în stare să judece un alt om? Lumea este plină de judecăți nehibzuite. Cel de care ar trebui să disperăm iată că deodată se întoarce și devine foarte bun. Cel de la care am fi așteptat mult deodată se îndepărtează de bine și devine foarte rău. Nici teama noastră nu este sigură, nici iubirea noastră nu este sigură.

Ce este astăzi fiecare om, cu greu o știe omul însuși. Totuși, până la un anumit punct, el știe ce este astăzi, dar nu știe ce va fi mâine. Așadar, numai Dumnezeu paște cu judecată, împărțind fiecăruia ceea ce este al său: unuia aceasta, altuia cealaltă, după cum i se cuvine. El știe ceea ce face. El îi paște cu judecată pe cei pe care i-a răscumpărat, el, care s-a supus unei judecăți ome-nești. Așadar, numai el paște cu judecată.

RESPONSORIUL

In 10,14; Ez 34,11.13a

R. Eu sunt păstorul cel bun. * Eu cunosc oile mele și ele mă cunosc pe mine.

V. Iată, eu însumi mă voi îngriji de oile mele; voi veni la ele, le voi scoate dintre popoare și le voi păstori.

* Eu cunosc.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel 40,1-4; 43,1-12; 44,6-9

Viziunea restaurării templului și a lui Israel

^{40,1} În anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, la paisprezece ani după dărâmarea cetății, tocmai în ziua aceea, a venit mâna Domnului peste mine, și m-a strămutat în țara lui Israel. ² M-a dus acolo, în niște viziuni dumnezeiești, și m-a așezat pe un munte foarte înalt; spre miazăzi de acest munte era ceva ca o cetate zidită. ³ M-am dus acolo; și iată că acolo era un om a cărui înfățișare era ca înfățișarea aramei; el avea în mână o sfoară de măsurat, de în, și o prăjină de măsurat, și stătea la poartă. ⁴ Omul acela mi-a zis: „Fiul omului, privește cu ochii tăi, ascultă cu urechile tale și ia aminte la toate lucrurile pe care ți le voi arăta; căci ai fost adus aici ca să ți le arăt. Fă cunoscut casei lui Israel tot ce vei vedea”.

^{43,1} Îngerul Domnului m-a condus la ușa dinspre răsărit a templului ² și am văzut cum gloria Dumnezeului lui Israel venea dinspre răsărit. Făcea un zgomot ca zgomotul de ape multe, iar pământul strălucea de splendoarea ei. ³ Această viziune semăna cu aceea pe care am avut-o atunci când Domnul venise să anunțe distrugerea cetății; ea se asemăna și cu viziunea pe care am avut-o când eram pe malul râului Chebar. Așadar, am căzut cu fața la pământ.

⁴ Maiestatea Domnului a intrat în templu pe ușa dinspre răsărit. ⁵ Atunci, duhul m-a ridicat și m-a dus în curtea interioară. Gloria Domnului umplea templul. ⁶ În timp ce îngerul Domnului stătea lângă mine, am auzit un glas care venea din templu. ⁷ El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor mele; aici voi locui veșnic în mijlocul fiilor lui Israel! Casa lui Israel și regii lor nu-mi vor mai pângări numele meu cel sfânt, prin desfrânările lor și prin trupurile moarte ale regilor lor la moartea lor, ⁸ ca atunci când își puneau ușorii lor lângă ușorii mei, stâlpii lor lângă stâlpii mei, și nu era decât un zid între mine și ei. Așa au pângărit ei numele meu cel sfânt cu urâciunile pe care le-au săvârșit; de aceea, i-am mistuit în mânia mea. ⁹ Acum vor depărta de la mine desfrânările

lor și trupurile moarte ale regilor lor și voi locui veșnic în mijlocul lor.

¹⁰ Tu, însă, fiul omului, arată templul acesta casei lui Israel; ei să-i măsoare planul și să se rușineze de nelegiuirile lor. ¹¹ Dacă se vor rușina de toată purtarea lor, arată-le modelul templului acestuia, întocmirea lui, ieșirile și intrările lui, toate planurile și toate legile lui; zugrăvește-li-l sub ochi, ca să păzească toate planurile lui, toate poruncile lui și toate orânduirile lui, și să facă întocmai după ele. ¹² Aceasta este legea privitoare la templu. Pe vârful muntelui, tot locul pe care-l va cuprinde el, este un loc sfânt. Iată, aceasta este legea templului.

^{44,6} Și spune-le celor îndărătnici, casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Ajunge, casa lui Israel, cu toate nelegiuirile voastre! ⁷ Ați băgat în lăcașul meu cel sfânt niște străini cu inima netăiată împrejur și cu trupul netăiat împrejur, ca să-mi întineze casa; ați adus pâinea mea, grăsimea și sângele înaintea tuturor urâciunilor voastre și ați rupt, astfel, legământul meu. ⁸ N-ați păzit ce trebuia păzit cu privire la lucrurile mele cele sfinte, ci i-ați pus în locul vostru, ca să slujească în lăcașul meu sfânt. ⁹ Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Nici un străin, netăiat împrejur cu inima și netăiat împrejur cu trupul, să nu intre în lăcașul meu cel sfânt, nici unul dintre străinii care vor fi în mijlocul fiilor lui Israel”.

RESPONSORIUL

Ez 43,4,5; cf. Lc 2,22

R. Maiestatea Domnului a intrat în templu pe ușa dinspre răsărit * și, iată, gloria Domnului umplea templul.

Ÿ. Părinții lui l-au dus pe copilul Isus la templu * și, iată.

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre păstori*
al sfântului Augustin, episcop

(Disc. 46, 29-30: CCL 41, 555-557)

Toți păstorii buni sunt un singur păstor

Cristos te paște așa cum se cuvine, cu judecată, și deosebește oile sale de celelalte. El spune: *Oile mele ascultă glasul meu și mă urmează* (cf. *In* 10,27). Aici găsesc toți păstorii cei buni în unicul Păstor. Nu lipsesc păstorii cei buni, dar toți sunt întruchipați în unul singur. Ar fi mulți, dacă ar fi împărțiți, dar aici se spune că este unul singur, pentru că este recomandată unitatea. Numai pentru acest motiv nu se vorbește acum de păstori, ci de unicul Păstor, nu pentru că Domnul nu găsește pe unul căruia să-i încredințeze oile sale. O vreme le-a încredințat, pentru că l-a găsit pe Petru. Chiar în Petru el a recomandat unitatea. Apostolii erau mulți, dar numai unuia i-a spus: *Paște oile mele* (*In* 21,17). Să dea Dumnezeu să nu lipsească, în zilele noastre, păstori buni; bunătatea sa milostivă să-i facă să apară și să-i constituie în fruntea Bisericilor.

Desigur, dacă sunt oi bune, vor fi și păstori buni, deoarece din oile bune se formează păstori buni. Însă toți păstorii buni se identifică cu persoana unuia singur, sunt una. În ei, care le pasc, este Cristos cel care le paște. Prietenii mirelui nu-și fac auzit glasul, ci tresaltă de bucurie la glasul mirelui. De aceea, el este cel care le paște, atunci când ei le pasc, și spune: „Eu sunt cel care le pasc”, pentru că în ei este glasul său, în ei este iubirea sa. Atunci când Isus i-a încredințat lui Petru oile, desigur că le-a încredințat așa cum face unul care le dă altuia, diferit de sine. Totuși, vrea să-l facă una cu sine. Cristos, capul, îi încredințează oile lui Petru, ca o figură a trupului, adică a Bisericii. Și ca mirele și mireasa, deși sunt doi, formează un singur trup.

De aceea, pentru a-i încredința oile, nu ca altora, ci ca lui, ce anume îl întreabă mai întâi? *Petru, mă iubești? El a răspuns: Te iubesc. Și din nou: Mă iubești? El a răspuns: Te iubesc. Și, pentru a treia oară: Mă iubești? Și a răspuns: Te iubesc* (cf. *In* 21,15-17). Vrea să-i întărească iubirea pentru a-l întări în unitate cu sine însuși. Prin urmare, numai el le paște în păstori, iar ei le pasc numai în el.

Pe de o parte, nu se vorbește despre păstori, dar, în același timp, nu sunt trecuți sub tăcere. Să se laude

păstorii, dar: *Cine se laudă, în Domnul să se laude* (2Cor 10,17). Aceasta înseamnă a-l paște pe Cristos, a paște prin Cristos, a paște în Cristos, a nu paște pentru sine în afară de Cristos. Desigur, nu datorită lipsei de păstori. Atunci când Dumnezeu, prin gura profetului, spunea: *Eu însumi voi paște oile mele*, pentru că nu am cui să le încredințez, nu voia să prevestească timpuri atât de tulburi încât să ajungem să fim fără păstori. Chiar și atunci când Petru și apostolii erau în acest trup și în această viață, el, singurul care cuprinde în persoana sa pe toți ceilalți păstori, a rostit cuvinte asemănătoare: *Am și alte oi care nu sunt din staulul acesta; și pe acestea trebuie să le conduc; ele vor asculta glasul meu și va fi o singură turmă și un singur păstor* (In 10,16). Așadar, Cristos este singurul care paște turma, dar o face întruchipându-se în fiecare păstor.

Așadar, toți să se afle în unicul păstor și să exprime glasul unic al păstorului. Oile să asculte acest glas și să-l urmeze pe păstorul lor, nu pe acesta sau pe acela, ci pe unul singur. Toți să facă să se audă în ei un singur glas, să nu aibă glasuri diferite. *Vă îndemn, fraților, să fiți toți în armonie și să nu fie dezbinări între voi* (1Cor 1,10). Acest glas, purificat de orice dezbinare și de orice erezie, să-l asculte oile și să-l urmeze pe păstorul lor care spune: *Oile mele ascultă glasul meu... și ele mă urmează* (In 10,27).

RESPONSORIUL

R. Nu abandona, Doamne, turma ta; * păstorule bun, care nu dormi, ci ne păzești mereu.

V. Să vegheze asupra noastră îndurarea ta, Doamne, ca să nu ne învingă dușmanul cel viclean. * Păstorule bun.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ezechiel

47,1-12

Viziunea apei care izvorăște din templu

În zilele acelea, ¹ în timpul unei viziuni, trimisul Domnului m-a dus înapoi la ușa templului și, iată, de sub pragul templului curgea o apă spre răsărit; pentru că templul era cu fața spre răsărit. Apa curgea de sub partea dreaptă a templului și trecea prin partea de miazăzi a altarului. ² M-a scos apoi pe partea de la miazănoapte și m-a dus pe dinafară, împrejur, până la poarta îndreptată spre răsărit și, iată, apa curgea din partea dreaptă. ³ Mergând spre răsărit, omul ținea în mână o sfoară și a măsurat o distanță de o mie de coți; și m-a făcut să trec apa; apa îmi ajungea până la glezne. ⁴ A mai măsurat apoi o mie de coți și m-a făcut să trec apa; apa îmi ajungea până la genunchi. A mai măsurat o mie de coți și m-a făcut să trec apa; apa îmi ajungea până la brâu. ⁵ A măsurat încă o mie de coți și era un râu pe care nu-l puteam trece, căci apele crescuseră; erau ape de trecut înotând, un fluviu care nu se putea trece. ⁶ Atunci mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului?” Și m-a dus înapoi la malul râului. ⁷ Când am venit înapoi, iată, pe malurile râului erau mulți arbori pe o parte și pe alta. ⁸ Și mi-a zis: „Această apă curge spre ținutul de răsărit, coboară în valea Iordanului și se varsă în Marea Moartă, iar apele mării devin sănătoase. ⁹ Orice vietate care mișună în apă va putea trăi acolo unde va ajunge râul. Va fi foarte mult pește, pentru că va intra acolo apa aceasta și apele din mare devin sănătoase; acolo unde va ajunge râul acesta, va fi viață. ¹⁰ Pescarii vor sta pe malurile lui, de la En-Ghedî până la En-Eglaim, și vor întinde mreji; vor fi pești de felurite soiuri, ca peștii mării celei mari, și vor fi foarte

mulți. ¹¹ Mlaștinile lui și lacurile lui, care nu se vor face sănătoase, vor fi lăsate pentru sare. ¹² Pe amândouă malurile râului vor crește tot felul de pomi roditori. Frunzele lor nu se vor veșteji și fructele din ei nu se vor termina. În fiecare lună se vor coace fructe noi, pentru că apa pentru ele vine din sfântul lăcaș; fructele lor vor servi ca hrană, iar frunzele lor, ca medicamente”.

RESPONSORIUL

Cf. *Ez 47,1,9*; cf. *In 4,14*

R. Am văzut apă izvorând din partea dreaptă a templului, * și toți aceia la care va ajunge această apă se vor mântui.

Ÿ. Apa pe care o voi da eu va deveni în ei izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică. * Și toți aceia.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra psalmului 64*
al sfântului Ilariu, episcop

(*Ps 64, 14-15*: CSEL 22, 245-246)

*Revărsarea fluviului
înveselește cetatea lui Dumnezeu*

Râul lui Dumnezeu este plin cu apă; tu faci să crească grâul pentru oameni. Astfel pregătești pământul (Ps 64,10). Symbolismul fluviului este clar. Profetul spune: Un râu cu brațele sale înveselește cetatea lui Dumnezeu (Ps 45,5). Tot Domnul spune în Evanghelie: Cel care bea apa pe care i-o voi da eu va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică (In 4,14). De asemenea: Cine crede în mine, după cum spune Scriptura, râuri de apă vie vor curge din pieptul lui. Aceasta o spunea despre Duhul Sfânt pe care aveau să-l primească cei care cred în el (In 7,38-39). Așadar, acest fluviu al lui Dumnezeu este plin cu apă. Suntem inundați de darurile Duhului Sfânt și din această fântână cu apă se revarsă în noi fluviul plin cu apa lui Dumnezeu. Și hrana este gata.

Care este această hrană? Desigur, cea pe care ne-o pregătește pentru a ne împărtăși viața veșnică a lui Dumnezeu. Este trupul său sfânt, pe care îl primim la Împărtășanie. Această împărtășire ne predispozează la aceea a sfântului trup, care este Biserica triumfătoare. La aceasta face aluzie psalmul care spune: *Tu faci să crească grâul pentru oameni. Astfel pregătești pământul*, pentru ca nu numai să fim salvați cu acea hrană acum, ci să fim pregătiți pentru viitor.

Renăscuți prin sacramentul Botezului, noi experimentăm o bucurie foarte mare atunci când pregustăm, în noi înșine, primele daruri ale Duhului Sfânt, împreună cu această cunoaștere a misterelor, știința revelației, cuvântul înțelepciunii, fermitatea speranței, carismele vindecărilor și puterea asupra diavolului. Toate acestea ne pătrund ca o picurare și, mai întâi încetșor, ajunge să producă roade multe.

RESPONSORIUL

Ps 35 (36),9-10; 64 (65),5b

R. Se satură din belșugul casei tale, Doamne, și îi adăpi din șuvoaiele desfătărilor tale; * căci la tine este izvorul vieții și în lumina ta vom vedea lumina.

V. Ne vom sătura cu bunătățile casei tale. * Căci la tine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

DUMINICA A XXVI-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Cel rău, dacă se întoarce de la fărădelegea pe care a săvârșit-o și face ceea ce este bun și drept, își va salva viața și nu va pieri, spune Domnul.

Anul B

Nu este nimeni care să facă o minune în numele meu și îndată după aceea să mă poată vorbi de rău. Așadar, cine nu este împotriva voastră este pentru voi.

Anul C

Săracul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Abraham.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii sfântului apostol Paul
către Filipeni

1,1-11

Salut și aducere de mulțumire

¹ Paul și Timotei, slujitori ai lui Cristos Isus, către toți sfinții în Cristos Isus, care sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii: ² har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

³ Îi aduc mulțumire Dumnezeului meu, ori de câte ori îmi aduc aminte de voi, ⁴ totdeauna, în fiecare rugăciune a mea pentru voi toți, rugăciune pe care o fac cu bucurie ⁵ pentru participarea voastră la evanghelie din prima zi și până acum. ⁶ Sunt pe deplin convins că cel care a început în voi această lucrare bună o va duce la îndeplinire până în ziua lui Cristos Isus. ⁷ Ca atare, este drept să cred aceasta despre voi toți, pentru că vă am în inima mea pe voi toți care luați parte, împreună cu mine, la același har, atât în lanțuri, cât și în apărarea și întărirea evangheliei, ⁸ căci martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe voi toți cu aceleași sentimente ca ale lui Cristos Isus. ⁹ Și pentru aceasta mă rog ca iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și discernământ în toate, ¹⁰ ca să distingeți ceea ce este mai bun, așa încât să fiți curați și neprihăniți pentru ziua lui Cristos, ¹¹ plini de rodul dreptății care se obține prin Isus Cristos, spre gloria și preamărirea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Fil 1,9.10a. cf. 6

R. Iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și discernământ în toate, * ca să distingeți ceea ce este mai bun, așa încât să fiți curați și neprihăniți.

V. Sunt pe deplin convins că cel care a început în voi această lucrare bună o va duce la îndeplinire până în ziua lui Cristos Isus. * Ca să distingeți.

LECTURA A DOUA

Începutul *Scrisorii către filipeni*
a sfântului Policarp, episcop martir

(Adresa; nr. 1, 1 – 2, 3; Funk 1, 267-269)

Sunteți mântuiți prin har

Policarp și preoții care sunt cu el, către Biserica lui Dumnezeu, care este ca o peregrină în Filipi: milostivirea și pacea lui Dumnezeu atotputernicul și a lui Isus Cristos, mântuitorul nostru, să fie din belșug asupra voastră.

Luând parte, cu căldură, la bucuria voastră în Domnul nostru Isus Cristos pentru că ați practicat cuvântul celei mai autentice iubiri, voi i-ați ajutat în drumul lor pe sfinții care sunt în lanțuri, lanțuri care sunt adevărate brățări și bijuterii pentru cei care au fost aleși de Dumnezeu și de Domnul nostru. Mă bucur pentru faptul că rădăcina trainică a credinței voastre, care v-a fost vestită încă de la început, se menține până în prezent și aduce roade în Isus Cristos, Domnul nostru. Pentru păcatele noastre, el a acceptat să ajungă până la moarte, dar *Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții (Fap 2,24) și, fără a-l vedea, credeți în el cu o bucurie negrăită și preamărită* (cf. *1Pt 1,8*), de care mulți ar voi să fie părtași; să știți bine că *ați fost mântuiți prin har, nu prin fapte*, prin voința lui Dumnezeu, prin Isus Cristos (cf. *Ef 2,8-9*).

De aceea, fiți cu mintea clară (1Pt 1,13), slujiți lui Dumnezeu cu frică (Ps 2,11) și în adevăr, lăsând la o parte vorbăriile inutile și erorile grosolane și crezând în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos și i-a dat mărirea (1Pt 1,21), făcându-l să șadă la dreapta sa. Lui îi sunt supuse toate cele din ceruri și de pe pământ, de el ascultă orice vietate. El va veni să-i judece pe cei vii și pe cei morți și Dumnezeu va cere cont de sângele său de la cei care au refuzat să creadă în el.

Cel care l-a înviat din morți ne va învia și pe noi dacă vom împlini voința sa, dacă vom umbla conform poruncilor sale și vom iubi ceea ce a iubit el, abținându-ne de la orice fel de nedreptate, înșelătorie, avariție, calomnie, mărturie falsă; *nu întoarceți răul pentru rău, nici insultă pentru insultă (1Pt 3,9)*, nici pumn pentru pumn, nici blestem pentru blestem, amintindu-ne de învățătura Domnului care a spus: *Nu judecați și nu veți fi judecați; iertați și veți fi iertați; fiți milostivi și veți primi milostivire; cu măsura cu care măsurați vi se va măsura și*

vouă (cf. *Mt* 7,1; *Lc* 6,36-38) și: *Fericiți cei săraci și cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerurilor* (cf. *Mt* 5,3.10).

RESPONSORIUL

2*Tim* 1,9; *Ps* 113 B (115),1

R. Dumnezeu ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și harul, * pe care ni le-a dat în Cristos Isus, mai înainte de începutul veacurilor.

Ÿ. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă mărire pentru bunătatea și fidelitatea ta, * pe care ni le-a dat.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Adevăr vă spun că vameșii și desfrânatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu, pentru că au crezut.

Anul B

Oricine vă va da să beți un pahar de apă în numele meu, fiindcă sunteți ai lui Cristos, adevăr vă spun: nu-și va pierde răsplata.

Anul C

Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune în viața ta, iar Lazăr, dimpotrivă, cele rele; acum însă tu te chiniești iar el află alinare.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Nu tot cel care-mi zice: Doamne, Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci acela care face voia Tatălui meu care este în ceruri.

Anul B

Mai bine este pentru tine să intri ciung în viață decât, având amândouă mâinile, să te duci în gheenă, spune Domnul.

Anul C

Fericiți sunteți voi, cei săraci, căci a voastră este împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, căci vă veți sătura. Fericiți sunteți voi, care plângeți acum, căci veți râde.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

1,12-26

Important este ca Isus Cristos să fie vestit

¹² Vreau să știți, fraților, că cele ce mi se întâmplă au venit mai degrabă în folosul evangheliei, ¹³ așa încât este clar pentru tot Pretoriul și pentru toți ceilalți că lanțurile mele sunt datorită lui Cristos ¹⁴ și, întăriți în Domnul de lanțurile mele, cei mai mulți dintre frați au îndrăznit și mai mult să predice cuvântul fără frică.

¹⁵ Unii, ce-i drept, îl predică pe Cristos din invidie sau din duh de ceartă, pe când alții, din bunăvoință. ¹⁶ Aceștia o fac din iubire, știind că eu stau aici pentru apărarea evangheliei, ¹⁷ ceilalți însă îl predică pe Cristos din gelozie, nu cu intenții curate, ci cu intenția de a-mi mări necazul lanțurilor mele. ¹⁸ Dar ce importanță are? Numai ca în orice fel, fie din fățarnicie, fie cu sinceritate, Cristos să fie vestit. Și pentru aceasta mă bucur și mă voi bucura, ¹⁹ căci știu că aceasta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunea voastră și prin ajutorul Duhului lui Isus Cristos, ²⁰ potrivit cu așteptarea și speranța mea că nu voi fi făcut de rușine în nimic, ci ca, în mod public, acum ca și întotdeauna, să fie preamărit Cristos în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.

²¹ Căci pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig. ²² Dar dacă a trăi în trup îmi este de folos pentru lucrare, nu știu ce să aleg. ²³ Sunt constrâns de acestea două: am dorința să mă despart de viața aceasta și să fiu cu Cristos, și aceasta ar fi cu mult mai bine. ²⁴ Însă este mai de folos pentru voi să rămân în trup ²⁵ și, convins de aceasta, știu că voi rămâne și voi trăi cu voi toți spre creșterea și bucuria credinței voastre, ²⁶ ca, prin revenirea mea la voi, să prisosească lauda voastră în Cristos Isus prin mine.

RESPONSORIUL

Fil 1,19.20.21

R. Știu că, potrivit cu așteptarea și cu speranța mea, nu voi fi făcut de rușine în nimic; ci cu toată încrederea, acum ca și întotdeauna, * Cristos va fi preamărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.

V. Căci pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig. * Cristos va fi.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către filipeni*
a sfântului Policarp, episcop martir

(Nr. 3, 1 – 5, 2; Funk 1, 269-273)

Să ne înarmăm cu armele dreptății

Fraților, nu vă scriu din inițiativa mea referitor la dreptate, ci pentru că voi înșivă mi-ați cerut, și o voi face spunându-vă nu cele ale mele, ci ale lui Paul. Efectiv, nici eu, nici alții împreună cu mine nu ar putea să adauge ceva la înțelepciunea Apostolului fericit și glorios. Atunci când se afla la voi, vorbind personal oamenilor din timpul său, el a transmis cu siguranță și tărie mesajul adevărului și chiar după plecarea sa v-a scris scrisori care vă vor edifica întotdeauna în credința primită, dacă le veți medita cu atenție. Vă vor face să creșteți în credința aceea care este mama noastră, a tuturor (cf. Gal 4,26), căreia îi urmează speranța ce este precedată de dragostea față de Dumnezeu, față de Cristos și față de aproapele. Cel care are aceste virtuți a împlinit porunca dreptății, deoarece cel care are iubire este departe de orice păcat.

Iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor (1Tim 6,10). Așadar, conștienți că *nu am adus nimic în lume și nimic nu putem lua din ea (1Tim 6,7)*, să ne înarmăm cu armele dreptății și să învățăm noi cei dintâi să umblăm pe calea poruncilor Domnului. Învățați-le pe soțiile voastre să umble în credința primită, în iubire și în curăție, să-i iubească pe soții lor în toată fidelitatea și pe toți ceilalți, de asemenea, în toată castitatea și să-i educe pe copii în teama lui Dumnezeu (cf. Ef 5,23 ș.u.). Văduvele să fie pătrunse de credința în Domnul, să mijlocească neîncetat pentru toți, să stea departe de orice calomnie, vorbire de rău, mărturie falsă, de dorința de bani și de orice alt rău; să fie conștiente că sunt un altar al lui Dumnezeu, care cercetează atent toate și cunoaște toate gândurile, sentimentele sau secretele inimii noastre (cf. 1Tim 5,3-16).

Așadar, știind bine că *Dumnezeu nu permite să fie luat în râs (Gal 6,7)*, trebuie să umblăm vrednici în porunca și în voința sa. Diaconii să umble în sfințenie sub privirea lui Dumnezeu cel sfânt, ca slujitori ai săi și ai lui Cristos, și să nu se îngrijească de aprecierile oamenilor. Să nu fie calomnatori, să nu fie falși; să nu

fie alipiți de bani (cf. *1Tim 3,6* ș.u.). Să fie înțelepți în toate, milostivi, plini de grijă, să umble conform adevărului Domnului, care s-a făcut slujitorul tuturor. Dacă îi vom fi plăcuți în momentul prezent, el ne va da în schimb bunurile viitoare, atunci când ne va învia din morți așa cum ne-a promis. Dacă ne vom comporta în mod vrednic de el, *vom domni împreună cu el (2Tim 2,12)*, cu condiția să rămânem statornici în credință.

RESPONSORIUL

Fil 4,8.9

R. Preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele plăcute; * dacă ceva este virtute, dacă ceva este onorabil, la acestea să cugetați.

V. Ceea ce ați învățat și primit, aceea să puneți în practică; și Dumnezeuul păcii va fi cu voi. * Dacă ceva.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
cătore Filipeni

1,27–2,11

Îndemn la imitarea lui Cristos

Fraților, ^{1,27} numai să vă purtați în chip vrednic de evanghelia lui Isus Cristos, pentru că, fie că voi veni la voi și vă voi vedea, fie că voi rămâne departe și voi auzi despre faptele voastre, să rămâneți într-un singur duh,

luptând împreună, într-un cuget, pentru credința evanghelică. ²⁸ Nu vă lăsați înspăimântați întru nimic de adversarii voștri. Aceasta este pentru ei un semn al pieirii, însă pentru voi, al mântuirii, și aceasta vine de la Dumnezeu. ²⁹ Căci datorită lui Cristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în el, ci și să suferiți pentru el, ³⁰ având de dus aceeași luptă pe care ați văzut-o în mine și pe care ați auzit că o duc și acum.

^{2.1} Deci, dacă este o încurajare în Cristos, dacă este o stimulare a iubirii, dacă este o comuniune în duh, dacă este o simțire și îndurare, ² faceți-mi bucuria deplină: să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire, aceeași simțire, un singur cuget. ³ Să nu faceți nimic din duh de ceartă sau din laudă deșartă, ci, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine, ⁴ fără ca cineva dintre voi să caute numai ale sale, ci și ale altora.

⁵ Să aveți în voi acea atitudine care este în Cristos Isus.

⁶ El, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu Dumnezeu,

⁷ ci s-a despuiat pe sine, luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar după felul lui de a fi, a fost socotit ca un om.

⁸ S-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

⁹ Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit un nume care este mai presus de orice alt nume,

¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt,

¹¹ și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

RESPONSORIUL *IPt 2,24ab; Evr 2,14b; cf. 12,2a*

R. Cristos, pe lemn, a purtat păcatele noastre, pentru ca, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate, * ca prin moarte să-l reducă la neputință pe cel care avea puterea morții, adică diavolul.

V. Autorul credinței, în vederea bucuriei care îi era propusă, a îndurat crucea, * ca prin moarte.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către filipeni*
a sfântului Policarp, episcop martir

(Nr. 6, 1 – 8, 2: Funk 1, 273-275)

Cristos s-a dat ca exemplu pentru noi

Preoții să fie înțelegători și milostivi față de toți; să-i cheme înapoi pe cei rătăciți, să-i viziteze pe cei bolnavi, fără a neglija pe văduvă, pe orfan, pe sărac; să se comporte bine înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor (cf. 2Cor 8,21). Să-și înfrâneze mânia, să se ferească de orice părtinire, de orice judecată nedreaptă, de toate formele de avariție. Să nu-și plece urechea la ceea ce se spune de rău împotriva oricui și să nu fie prea severi la judecată, conștienți că toți suntem vinovați de păcat.

Dacă îi cerem Domnului să ne ierte, la rândul nostru, trebuie să iertăm; suntem sub privirea Domnului Dumnezeu și cu toții ne vom prezenta la judecata lui Cristos și fiecare dintre noi va da cont despre sine lui Dumnezeu (Rom 14,10.12). Așadar, să-l slujim cu teamă și cu mare respect, așa cum ne-a poruncit el însuși și apostolii care au predicat evanghelia și profetii care ne-au vestit venirea Domnului. Să promovăm binele cu toate puterile noastre, să evităm scandalurile, pe frații falși și pe cei care în mod fățarnic se împodobesc cu numele Domnului și induc în eroare pe cei neînțelepți.

Tot cel care nu mărturisește că Isus Cristos a venit în trup este un anticrist (cf. *1In 4,2.3; 2In 7*), și cel care nu recunoaște mărturia crucii este de la diavol; cel care răstălmăcește cuvintele Domnului după dorințele sale

și neagă învierea și judecata, acesta este primul născut al Satanei. Așadar, să lăsăm la o parte vorbăriile zadarnice ale lumii și învățăturile false și să ne îndreptăm spre învățătura care ne-a fost transmisă de la început: *Să fim înțelepți și cumpătați, ca să ne putem ruga* (cf. *1Pt 4,7*). Să perseverăm în post și să cerem, cu rugăciuni stăruitoare, lui Dumnezeu, care vede toate, *să nu ne ducă în ispită* (*Mt 6,13*), pentru că, așa cum a spus Domnul, *duhul este plin de avânt, dar trupul este slab* (*Mt 26,41*).

Să rămânem ancorați trainic în speranța noastră și în garanția dreptății noastre, Isus Cristos, *care a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn. El nu a săvârșit păcat și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui* (*1Pt 2,24.22*). Însă a îndurat pentru noi toate, ca să trăim în el. Așadar, să fim imitatorii răbdării sale și, dacă ar trebui să suferim pentru numele său, să-i aducem preamărire. Acesta este exemplul pe care l-a dat el însuși, iar noi am crezut în el.

RESPONSORIUL *Rom 12,17b; 2Cor 6,3; Fap 24,15a.16*

R. Aveți în vedere să faceți binele înaintea tuturor oamenilor, fără ca să întoarceți nimănui răul pentru rău, * ca să nu fie defăimată slujirea noastră.

Ÿ. Având aceeași speranță în Dumnezeu, mă străduiesc să am întotdeauna o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, * ca să nu fie defăimată.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

2,12-30

Lucrați pentru mântuirea voastră

¹² Iubiții mei, așa cum ați fost întotdeauna ascultători, nu numai în prezența mea, ci, cu atât mai mult, în absența mea, lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. ¹³ De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa. ¹⁴ Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ¹⁵ ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații perverse și rătăcite între care voi apăreți ca niște luminători în lume. ¹⁶ Țineți cu tărie cuvântul vieții spre mândria mea în ziua lui Cristos, pentru că nu am alergat în zadar și nici nu am trudit degeaba. ¹⁷ Și chiar de va trebui vărsat sângele meu peste jertfa și ofranda credinței voastre, mă bucur și mă bucur împreună cu voi toți. ¹⁸ Și tocmai de aceea, bucurați-vă și voi, bucurați-vă împreună cu mine.

¹⁹ Am speranța în Domnul Isus că îl voi trimite la voi curând pe Timotei, ca să am și eu inima ușurată când voi primi vești despre voi, ²⁰ căci nu am pe nimeni atât de apropiat sufletește care să se îngrijească cu atâta sinceritate de problemele voastre. ²¹ De fapt, toți urmăresc propriile interese, nu cauza lui Isus Cristos. ²² Voi cunoașteți virtutea celui încercat căci a slujit evanghelia împreună cu mine ca un copil alături de tatăl său. ²³ Așadar, sper să-l trimit pe el îndată ce voi vedea ce întorsătură vor lua lucrurile în privința mea. ²⁴ Eu însă am încredere în Domnul că voi veni și eu îndată.

²⁵ Am considerat că este necesar să-l trimit la voi pe Epafrodit, fratele meu, cel care lucrează și luptă împreună cu mine, cel pe care voi l-ați trimis ca să mă slujească la nevoie, ²⁶ căci îi era dor de voi toți și era trist, deoarece voi ați aflat că fusese bolnav. ²⁷ Într-adevăr, a fost bolnav, aproape de moarte, însă Dumnezeu s-a îndurat de el, și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste întristare. ²⁸ Așadar, l-am trimis mai repede, ca să-l vedeți și să vă bucurați din nou, iar eu să fiu mai puțin întristat. ²⁹ Primiți-l, deci, în Domnul, cu toată bucuria, și cinstiți-i pe unii ca aceștia, ³⁰ căci pentru lucrarea lui Cristos a fost aproape de moarte, punându-și viața în pericol pentru a completa ceea ce nu puteați face voi pentru mine.

RESPONSORIUL

2Pt 1,10a.11; Ef 5,8b.11a

R. Străduiți-vă și mai mult să întăriți chemarea și alegerea voastră. * Astfel, vi se va da în plus intrarea în împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

V. Umblați ca niște fii ai luminii și nu luați parte la faptele fără rod ale întunericii. * Astfel, vi se va da.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către filipeni*
a sfântului Policarp, episcop martir

(Nr. 9, 1 – 11, 4: Funk 1, 275-279)

Să umblăm în credință și dreptate

Vă implor pe toți: ascultați de cuvântul dreptății și perseverați în acea tărie al cărei model l-au admirat chiar ochii voștri nu numai în fericirii Ignațiu, Zosim și Rufus, ci și în alții care au fost printre voi și chiar în Paul și în ceilalți apostoli. Să știți că ei *nu au alergat în zadar* (cf. *Fil* 2,16), ci în credință și în dreptate, și că ei sunt acum în locul care le-a fost promis, alături de Domnul, ale cărui suferințe le-au împărtășit. Ei *nu au iubit lumea de acum* (cf. *2Tim* 4,10), ci pe acela care a murit pentru noi toți și care a fost înviat de Dumnezeu pentru noi.

Rămâneți statornici în aceste convingeri și urmați exemplul Domnului, tari și nemișcați în credință. Iubiți pe frații voștri, iubiți-vă unii pe alții. Fiți uniți în adevăr, fiți atenți unii față de alții cu blândețea Domnului, să nu disprețuiți pe nimeni. Atunci când puteți, faceți binele, nu-l amânați, *pentru că pomana eliberează de moarte (Tob 4,10). Fiți supuși unii altora (Ef 5,21) și să aveți o purtare bună între păgâni, pentru ca, văzând faptele voastre bune (1Pt 2,12), voi să fiți lăudați și nu va fi blestemat Domnul din vina voastră. Vai de cel din cauza căruia este disprețuit numele Domnului. Învățați-i pe toți acea conduită sfântă în care trăiți voi înșivă.*

Mă îndurerează mult cazul lui Valens, care a fost odinioară preot în mijlocul vostru și care, prin comportamentul său, arată acum o așa de mare lipsă în respectul misiunii ce i-a fost încredințată. Pentru aceasta vă îndemn să vă păziți de avaritție și să fiți curați și cinstiți. Abțineți-vă de la orice rău. Cel care nu este capabil să se domine pe sine cum va putea îndemna pe alții? Deoarece acela care nu se abține de la avaritție va fi contaminat de idolatrie și va fi numărat printre păgâni, care ignoră judecățile Domnului. *Nu știți că sfinții vor judeca lumea? (1Cor 6,2), așa cum învață Paul.*

Totuși, eu nu am constatat niciodată, nici n-am auzit să se spună așa ceva despre voi, în mijlocul cărora a muncit Paul și la care el se referă la începutul scrisorii sale. El se mândrea cu voi în toate Bisericile care îl cunoșteau atunci pe Dumnezeu; însă noi încă nu-l cunoșteam.

Multă amărăciune îmi provoacă atât Valens, cât și șoția sa. Domnul să le dea harul unei convertiri adevărate. *Însă nu-i considerați ca pe niște dușmani (2Tes 3,15), ci atrageți-i ca pe niște mădulare suferinde și răăcite, pentru ca întregul vostru trup să fie mântuit. Ajutându-i, voi contribuiți chiar la edificarea voastră.*

RESPONSORIUL

Fil 2,12b-13; In 15,5b

R. Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur;
* de fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa.

¶ Domnul spune: fără mine nu puteți face nimic.
* De fapt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

3,1-16

Exemplul lui Paul

¹ Frații mei, bucurați-vă în Domnul. Mie nu mi-e greu să vă scriu aceleași lucruri, iar vouă vă sunt spre întărire.

² Feriți-vă de câini. Feriți-vă de cei ce fac răul, ferțiți-vă de cei scrijeliti! ³ Căci noi suntem cei circumciși, cei care îi slujim lui Dumnezeu în Duh și care ne laudăm în Cristos Isus și nu ne punem încrederea în trup, ⁴ chiar dacă eu aș putea să-mi pun încrederea și în trup. Dacă un altul crede că-și poate pune încrederea în trup, cu atât mai mult eu, ⁵ circumcis în a opta zi; din poporul lui Israel, tribul lui Beniamin; evreu dintre evrei; după Lege, fariseu; ⁶ după zel, prigonitor al Bisericii, iar în ce privește justificarea care vine din Lege, fără cusur.

⁷ Dar cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ⁸ ba, mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider

gunoi ca să-l câștig pe Cristos⁹ și să mă aflu în el, fără a avea justificarea mea proprie, care vine din Lege, ci pe aceea care vine din credința în Cristos, justificarea ce vine de la Dumnezeu, bazată pe credință.¹⁰ Pe el vreau să-l cunosc și puterea învierii lui și să fiu cu el în moarte,¹¹ doar voi ajunge cumva la învierea din morți.

¹² Nu că aș fi dobândit deja aceasta sau aș fi ajuns la desăvârșire, dar mă străduiesc s-o cuceresc, așa cum am fost și eu cucerit de Cristos Isus.

¹³ Fraților, eu nu consider că l-aș fi cucerit, dar un singur lucru fac: uit cele din urmă mea și mă avânt către cele dinainte.¹⁴ Alerg spre scop, spre răsplata chemării de sus a lui Dumnezeu, în Cristos Isus.

¹⁵ Așadar, toți câți suntem desăvârșiți să avem acest gând și, dacă gândiți ceva altfel, Dumnezeu vă va revela și aceasta.¹⁶ Totuși, de acolo de unde am ajuns, să continuăm în același mod.

RESPONSORIUL

Fil 3,8b.10a; Rom 6,8

R. Toate le-am pierdut ca să-l câștig pe Cristos. * Pe el vreau să-l cunosc și puterea învierii lui și să fiu părtaș cu el la suferință.

V. Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu Cristos. * Pe el.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către filipeni*
a sfântului Policarp, episcop martir

(Nr. 12, 1 – 14: Funk 1, 279-283)

*Cristos vrea să vă facă
să creșteți în credință și adevăr*

Știu bine care este familiaritatea voastră cu Sfintele Scripturi și că nu ignorați nimic: eu însumi nu sunt ca voi. Îmi este de ajuns să vă amintesc ceea ce spune Scriptura: *De vă mâniați, să nu păcătuiți (Ps 4,5)* și: *Să nu apună soarele peste mânia voastră (Ef 4,26)*. Fericit cel care își amintește de acestea: eu cred că așa se întâmplă între voi.

Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, și același Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu și preot veșnic, să vă facă să creșteți în credință și în adevăr și în toată bunătatea, fără mânie, în răbdare și în îngăduință, în toleranță și în castitate. Domnul să vă dea să împărtășiți moștenirea sfinților săi și, împreună cu voi, să ne dea și nouă și tuturor celor care sub cer vor crede în Domnul Isus Cristos și în *Tatăl său care l-a înviat din morți* (Gal 1,1).

Rugați-vă pentru toți credincioșii. Rugați-vă și pentru regi și autorități și principii, chiar și pentru cei care vă prigonesc și vă urăsc și pentru dușmanii crucii, pentru ca rodul vostru să fie cunoscut în toate și să fiți desăvârșiți în el.

Mi-ați scris, atât Ignațiu, cât și voi, ca, dacă merge cineva în Siria, să vă ducă și scrisorile mele, pe care le-am scris pentru voi; voi face aceasta, imediat ce va fi o ocazie. Voi merge eu însumi sau voi trimite pe cineva să le ducă.

Așa cum ați cerut, vă transmitem scrisorile lui Ignațiu, atât cea destinată nouă, cât și celelalte păstrate de noi, și le alăturăm pe toate la prezenta noastră scrisoare. Veți putea scoate din ele rod mult, pentru că ele conțin credință, tărie și tot ceea ce contribuie la creșterea în Domnul nostru. Din partea voastră, comunicați-ne ceea ce ați învățat cu certitudine, atât de la Ignațiu, cât și de la însoțitorii săi.

I-am dictat această scrisoare lui Crescentiu, pe care vi l-am recomandat deja personal și pe care vi-l recomand din nou. Conduita sa printre noi a fost fără cusur și cred că așa va fi și printre voi. V-o recomand și pe sora sa, atunci când va veni între voi. Rămâneți satornici și Domnul Isus Cristos și harul său să fie cu voi toți. Amin.

RESPONSORIUL

Evr 13,20a.21; 2Mac 1,3

R. Dumnezeu! Păcii să vă întărească pentru orice lucrare bună, ca să împliniți voința lui, * făcând în noi ceea ce este plăcut înaintea lui prin Isus Cristos.

¶. Tuturor să vă dea curajul să-l adorați și să împliniți voința lui. * Făcând în noi ceea ce este plăcut înaintea lui prin Isus Cristos.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

3,17–4,9

Fii statornici în Domnul

^{3,17} Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu atenție la aceia care se poartă după modelul pe care îl aveți în noi. ¹⁸ Căci v-am spus de multe ori și vă spun și acum, plângând: mulți se poartă ca dușmani ai crucii lui Cristos. ¹⁹ Sfârșitul lor este pieirea, Dumnezeul lor este pântecel, iar mărirea lor este în rușinea lor, fiind frământați numai de cele pământești. ²⁰ Însă patria noastră este în ceruri, de unde îl așteptăm ca mântuitor pe Domnul Isus Cristos. ²¹ El va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale prin puterea cu care este în stare să-și supună toate.

^{4,1} Așa încât, frații mei iubiți și doriți, bucuria și coroana mea, rămâneți astfel statornici în Domnul, iubiții mei!

² O rog pe Evodia și o rog și pe Sintiche să trăiască în bună înțelegere în Domnul. ³ Și te rog și pe tine, cinstite Sizigos, să le ajuți pe ele, care au luptat împreună cu mine

pentru evanghelie și împreună cu Clement și ceilalți colaboratori ai mei, ale căror nume sunt în cartea vieții.

⁴ Bucurați-vă mereu în Domnul! Iarși vă spun: bucurați-vă! ⁵ Bunăvoința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape! ⁶ Nu vă îngrijorați pentru nimic și, în orice împrejurare, cerând cu insistență prin rugăciune, cu mulțumire, să fie prezentate cererile voastre lui Dumnezeu. ⁷ Iar pacea lui Dumnezeu, care întrece orice închipuire, va păzi inimile și gândurile voastre în Cristos Isus.

⁸ În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, ⁹ ceea ce ați învățat și primit, ce ați auzit și văzut la mine, aceea să puneți în practică. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

RESPONSORIUL

Ef 4,17; ITes 5,15b-18

R. Dau mărturie în Domnul: Să nu vă mai comportați cum se comportă păgânii în deșertăciunea minții lor; căutați întotdeauna binele unii față de alții și față de toți. * Aceasta este voința lui Dumnezeu, în Cristos Isus, față de voi.

V. Bucurați-vă întotdeauna! Rugați-vă fără încetare! Mulțumiți pentru toate! * Aceasta este.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Scrisorii către Filipeni*, atribuit lui Ambroziu

(PLS 1: 617-618)

Bucurați-vă mereu în Domnul

Așa cum ați auzit în lectura în care Apostolul spunea: *Bucurați-vă mereu în Domnul (Fil 4,4)*, dragostea lui Dumnezeu ne cheamă, fraților preaiubiți, pentru mântuirea sufletelor noastre, la bucuriile fericirii veșnice.

Bucuriile lumii merg spre tristețea fără de sfârșit. În schimb, bucuriile care corespund voinței Domnului îi duc la bucuriile durabile și nesfârșite pe cei care le cultivă cu asiduitate. De aceea, Apostolul spune: *Iarăși vă spun: bucurați-vă (Fil 4,4)*.

El îndeamnă să creștem tot mai mult în bucuria noastră în Dumnezeu, prin respectarea poruncilor sale, deoarece, cu cât mai mult vom lupta în această lume pentru a asculta de preceptele Domnului Dumnezeuului nostru, cu atât mai mult vom fi fericiți în viața viitoare și vom câștiga o mărire cu atât mai mare înaintea lui Dumnezeu.

Bunăvoința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor (Fil 4,5), adică conduita voastră sfântă să fie cunoscută nu numai înaintea lui Dumnezeu, dar și înaintea oamenilor, ca exemplu de onestitate și sobrietate pentru toți cei care locuiesc împreună cu voi pe pământ. Lăsați o amintire bună despre voi, atât de viață creștină, cât și de corectitudine umană.

Domnul este aproape! Nu vă îngrijorați pentru nimic! (Fil 4,5-6). Domnul este mereu aproape de toți cei care îl cheamă cu inimă sinceră, cu credință dreaptă, cu speranță neclintită, cu dragoste perfectă; el știe de ce anume aveți nevoie înainte de a-i cere: el este mereu gata să vină în ajutor în orice necesitate tuturor celor care îl slujesc cu fidelitate. De aceea, nu trebuie să ne preocupăm cine știe cum de relele care vin asupra noastră, când avem certitudinea că Dumnezeu, apărarea noastră, este foarte aproape de noi; așa s-a spus: *Domnul este aproape de cei cu inima rănită și-i mântuiește pe cei cu sufletul smerit. Multe încercări se abat peste cei drepti, dar Domnul îi eliberează din toate (Ps 33,19-20)*. Dacă ne străduim să facem și să păstrăm ceea ce ne-a poruncit, el nu întârzie să ne dea ceea ce ne-a promis.

În orice împrejurare, cerând cu insistență prin rugăciune, cu mulțumire, să fie prezentate cererile voastre lui Dumnezeu (Fil 4,6), pentru a putea înfrunta încercările cu răbdare și seninătate și niciodată cu contestări amare – să ne ferească Dumnezeu –, dimpotrivă *aduceți mulțumire lui Dumnezeu întotdeauna și pentru toate (Ef 5,20)*.

RESPONSORIUL

Ps 39 (40),3b.4a.3a

R. Domnul mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii. * El a pus în gura mea un cântec nou.

V. Mi-a ascultat glasul și m-a scos din prăpastia nenorocirii. * El a pus.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni

4,10-23

Generozitatea filipenilor față de Paul

Fraților, ¹⁰ m-am bucurat mult în Domnul, pentru că v-ați putut arăta din nou atașamentul față de mine. Voi vă gândeați deja, dar vă lipsea ocazia. ¹¹ Nu vă spun aceasta din cauza lipsurilor mele, pentru că eu m-am învățat să fiu mulțumit în orice împrejurare aș fi. ¹² Știu și să duc lipsă, și să am din prisos. În toate și în orice împrejurare m-am învățat și să fiu sătul și să-mi fie foame, și să am din prisos și să trăiesc în lipsuri. ¹³ Toate le pot în cel care mă întărește. ¹⁴ Totuși, ați făcut bine că ați luat parte la necazul meu.

¹⁵ Știți și voi, filipenilor, că la începutul evangheliei, atunci când am plecat din Macedonia, nici o Biserică nu m-a ajutat cu vreo donație în bani, decât numai voi.

¹⁶ Chiar și atunci când eram în Tesalonic, voi mi-ați trimis o dată, chiar de două ori, cele de trebuință. ¹⁷ Nu

că aş căuta darul vostru, dar caut rodul care face să sporească folosul vostru, ¹⁸ căci am de toate şi îmi sunt de prisos. Am fost îndestulat când am primit prin Epafrodit ceea ce mi-aţi trimis, ca o bună mireasmă, jertfă primită şi plăcută lui Dumnezeu. ¹⁹ Iar Dumnezeul meu va avea grijă să suplinească orice trebuinţă a voastră după bogăţia măririi sale în Cristos Isus. ²⁰ Lui Dumnezeu şi Tatălui nostru să-i fie glorie în vecii vecilor. Amin.

²¹ Salutaţi-l pe fiecare sfânt în Cristos Isus. Pe voi vă salută fraţii care sunt cu mine. ²² Vă salută toţi sfinţii, dar mai ales cei din casa împăratului. ²³ Harul Domnului Isus Cristos să fie cu duhul vostru. Amin.

RESPONSORIUL

Fil 4,12-13; 2Cor 12,10a

R. Ştiu şi să duc lipsă şi să am din prisos, şi să fiu sătul şi să-mi fie foame, şi să am din prisos şi să trăiesc în lipsuri. * Toate le pot în acela care mă întăreşte.

Ş. Mă bucur în slăbiciuni şi în necazuri, pentru Cristos. * Toate le pot.

LECTURA A DOUA

Din cartea *Viaţa creştină*

a sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(PG 46, 295-298)

Luptă lupta cea bună a credinţei

*Dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă: cele vechi au trecut (2Cor 5,17). De fapt, el a numit creaţie nouă locuirea Duhului Sfânt care face inima curată, fără vină şi liberă de orice răutate, fărădelege şi ruşine. Atunci când un suflet se converteşte, urăşte păcatul, se dedică în totalitate pentru bine, primeşte în sine harul Duhului Sfânt şi devine o fiinţă complet nouă. Aşadar, se adevereşte cuvântul Scripturii: *Curăţaţi aluatul cel vechi, ca să fiţi o frământătură nouă (1Cor 5,7)*, de asemenea: *Să sărbătorim, aşadar, nu cu aluatul cel vechi, ci cu azimele sincerităţii şi ale adevărului (1Cor 5,8)*.*

Aceste afirmații, spun, concordă cu ceea ce s-a spus despre creația nouă.

Ispititorul întinde sufletului multe lațuri, iar natura umană este prea slabă ca să-l învingă. Pentru aceasta, Apostolul ne recomandă să ne înarmăm cu armele cerești: *Îmbrăcați-vă cu platoșa dreptății, având încălțăminte în picioare, fiind gata pentru evanghelia păcii, și încingeți-vă coapsele cu adevărul* (cf. Ef 6,14). Vezi câte mijloace de mântuire ți-a arătat Apostolul, toate menite pentru o unică împărăție și un singur scop. Viața devine un drum sigur pe calea poruncilor, până la scopul final stabilit de Dumnezeu. În alt loc, Apostolul spune: *Să alergăm cu perseverență, cu ochii ațintiți la Iisus, începutul și desăvârșirea credinței* (Evr 12,1-2).

Cel care se arată superior ademenirilor pelerinajului pământesc, fără a se lăsa îmbolnăvit de gloria lumească, va simți nevoia să se ofere pe sine ca jertfă lui Dumnezeu. A se oferi pe sine ca jertfă lui Dumnezeu înseamnă a nu căuta niciodată voința proprie, ci pe aceea a lui Dumnezeu și a o urma ca pe o călăuză bună, apoi a se mulțumi cu ceea ce este necesar pentru viața proprie. Acest lucru va ajuta pe fiecare să-și împlinească cu mai multă râvnă și seninătate datoriile proprii pentru binele său și al altora, așa cum se cuvine unui ucenic al lui Cristos. Acest lucru îl vrea Domnul atunci când spune: *Cine vrea să fie primul dintre voi, și cel mai mare, să fie slujitorul tuturor și cel din urmă* (cf. Mc 9,35).

Cel care acceptă acest criteriu trebuie să slujească în mod gratuit, să se supună tuturor și să contribuie ca un datornic ce restituie, fraților, un împrumut foarte mare. Apoi, cei care exercită o autoritate au o îndatorire mai mare decât ceilalți. Slujirea lor este mai angajantă decât a supușilor. Ei trebuie să dea exemplu de slujire umilă celorlalți, considerându-i pe frați ca pe un depozit încredințat lor de către Dumnezeu.

Cel care are responsabilitate asupra altora să se comporte ca un educator conștiincios care se îngrijește cu atenție de copiii încredințați lui de către părinți. Dacă acesta va fi raportul de înțelegere și de armonie între

cel care conduce și cel care ascultă, ascultarea va deveni bucuroasă, iar porunca va deveni plăcută. Veți fi siguri că sunteți pe calea perfectă. Dacă vă veți cinsti unii pe alții, veți duce pe pământ o viață fericită ca a îngerilor.

RESPONSORIUL*Gal 5,13; 1Cor 10,32*

R. Voi ați fost chemați la libertate; numai ca această libertate să nu fie o ocazie pentru a sluji trupului; * dar slujiți-vă prin iubire unii pe alții.

Ÿ. Să nu dați scandal nici iudeilor, și nici grecilor, și nici Bisericii lui Dumnezeu. * Dar slujiți-vă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

DUMINICA A XXVII-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Când s-a apropiat vremea culesului, stăpânul viei și-a trimis slujitorii la lucrători, ca să-și primească roadele.

Anul B

Câțiva farisei au venit la Isus și l-au întrebat dacă îi este îngăduit unui bărbat să-și lase femeia. Isus le-a răspuns: Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.

Anul C

Apostolii i-au spus Domnului: mărește în noi credința! Aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii întâi a sfântului apostol Paul către Timotei

1,1-20

*Misiunea lui Timotei.
Paul, predicator al evangheliei*

¹ Paul, apostol al lui Cristos Isus, după porunca lui Dumnezeu, mântuitorul nostru, și a lui Cristos Isus, speranța noastră, ² lui Timotei, adevărat fiu în credință, har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus Domnul nostru.

³ După cum te-am rugat când am plecat spre Macedonia, rămâi la Efes, ca să le poruncești unora să nu răspândească învățături greșite ⁴ și nici să nu se ocupe cu mituri și genealogii fără capăt. Acestea aduc mai degrabă controveerse decât slujesc planul lui Dumnezeu în credință. ⁵ Însă scopul poruncii este iubirea dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută. ⁶ Unii s-au îndepărtat de acestea și s-au rătăcit, ajungând la discursuri fără sens. ⁷ Voind să fie învățatori ai Legii, ei nu înțeleg nici ceea ce spun și nici ceea ce cred că demonstrează.

⁸ Or, noi știm că Legea este bună dacă cineva o folosește în mod legitim. ⁹ Este știut că nu pentru cel drept este dată Legea, ci pentru cei fără de lege și răzvrățiți, pentru cei nelegiuți și păcătoși, pentru cei sacrilegi și profanatori, pentru cei ucigași de tată, ucigași de mamă, pentru toți ucigașii, ¹⁰ pentru desfrânați și pentru homosexuali, pentru negustorii de oameni, pentru mincinoși, pentru sperjuri și pentru oricine se împotrivesc învățării sănatoase, ¹¹ conform evangheliei glorioase a lui Dumnezeu cel binecuvântat, care mi-a fost încredințată.

¹² Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit pentru că m-a găsit vrednic de încredere rânduindu-mă în slujirea sa, ¹³ deși mai întâi am fost un defăimător, un persecutor și un insultător, dar am găsit îndurare, căci, în necredința mea, o făceam din neștiință. ¹⁴ Însă harul Domnului nostru s-a revărsat din plin împreună cu credința și iubirea care sunt în Cristos Isus.

¹⁵ Vrednic de crezut și de primit cu toată încrederea este cuvântul: „Cristos Isus a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși”, între care eu sunt primul, ¹⁶ însă

de aceea am găsit îndurare, pentru ca Cristos Isus să-și arate mai întâi în mine toată îndelunga lui răbdare, făcând din mine un model pentru cei care vor crede în el spre viața veșnică. ¹⁷ Regelui veacurilor, Celui Nepieritor, Celui Nevăzut și unicului Dumnezeu să-i fie cinste și glorie în vecii vecilor. Amin.

¹⁸ Îți încredințez această poruncă, fiul meu, Timotei, potrivit cu profețiile făcute mai înainte în privința ta ca, în conformitate cu ele, să lupți lupta cea bună, ¹⁹ păstrând credința și conștiința curată pe care unii au renegat-o și au eșuat în privința credinței. ²⁰ Printre ei sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am lăsat pradă Satanei, ca să învețe să nu mai rostească blasfemii.

RESPONSORIUL

1Tim 1,14.15b; Rom 3,23

R. Harul Domnului nostru s-a revărsat din plin împreună cu credința și iubirea. * Cristos Isus a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși.

V. De fapt, toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu. * Cristos Isus.

LECTURA A DOUA

Din *Regula pastorală*
a sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 2, 4: PL 77, 30-31)

*Păstorul să fie discret atunci când tace
și util atunci când vorbește*

Păstorul să fie discret atunci când tace și util atunci când vorbește, pentru a nu spune ceea ce ar trebui să nu spună și să treacă sub tăcere ceea ce ar trebui să fie dezvăluit. Un discurs imprudent induce în eroare, tot așa, o tăcere nepotrivită îi lasă într-o stare falsă pe cei care puteau să o evite. Adesea, păstorii imprudenți, de frică să nu piardă favoarea oamenilor, nu îndrăznesc să spună în mod liber ceea ce este drept și, pentru a vorbi despre Cristos care este adevărul, ei nu se mai preocupă

de păzirea turmei cu iubire de păstori, ci ca niște mercenari. Ei fug atunci când vine lupul, ascunzându-se în tăcere.

Domnul îi avertizează prin intermediul profetului, spunând: *Toți sunt niște câini muți, incapabili să latre (Is 56,10), și își face auzită plângerea: Voi nu ați urcat pe metereze și nu ați construit o fortăreață pentru apărarea israeliților, pentru ca ei să poată rezista bătăliei din ziua Domnului (Ez 13,5).* A se urca pe metereze înseamnă a se împotrivi celor puternici din această lume, cu libertatea cuvântului pentru apărarea turmei. A rezista în bătălia din ziua Domnului înseamnă a ține piept războiului celor răi, din iubire față de dreptate.

Ce este pentru un păstor frica de a spune adevărul, dacă nu o întoarcere a spatelui în fața dușmanului, prin tăcerea sa? Dacă însă se bate pentru apărarea turmei, el construiește împotriva dușmanilor o fortăreață pentru casa lui Israel. Pentru aceasta, poporului care cădea din nou în infidelitate i s-a spus: *Profeții tăi au avut pentru tine viziuni zadarnice și arătări și nu ți-au dat pe față fărădelegea ta, ca să-ți schimbe calea (Lam 2,14).* În Sfânta Scriptură, cu numele de profeți sunt numiți uneori acei învățători care, în timp ce arată aspectul trecător al lucrurilor prezente, le arată pe cele viitoare. Cuvântul lui Dumnezeu îi avertizează că văd lucruri false, deoarece, de teamă să nu condamne greșelile, ei îi linguesc în zadar pe cei vinovați cu promisiunile de siguranță și nu dezvăluie fărădelegea păcătoșilor, cărora nu le adresează niciodată vreun cuvânt de dojană.

Reproșul este o cheie. Ea deschide conștiința ca să vadă păcatul, care este adesea ignorat chiar și de cel care l-a comis. Pentru aceasta, Paul spune: *Pentru ca să fie puternic și să îndrume la învățătura sănătoasă și să-i convingă pe potrivnici (Tit 1,9).* Și profetul Malahia spune: *Buzele preotului trebuie să păzească știința și din gura sa se caută învățătura, pentru că el este trimisul Domnului oștirilor (Mal 2,7).* Pentru aceasta, Domnul avertizează prin gura lui Isaia: *Strigă fără încetare, înalță-ți glasul ca o trâmbiță (Is 58,1).*

Oricine ajunge la preoție își asumă misiunea de vestitor și înaintează strigând înainte de sosirea judecătorului, care va veni după el cu un aspect teribil. Dar dacă preotul nu știe să îndeplinească slujirea predicării, el, vestitor mut cum este, cum își va face auzit glasul? Pentru aceasta, Duhul Sfânt s-a așezat asupra primilor păstori sub formă de limbi și i-a făcut imediat capabili, pe cei pe care el îi umpluse, să-l vestească.

RESPONSORIUL*Ps 50 (51), 15.16b-17*

R. Îi voi învăța pe cei fără de lege căile tale și cei păcătoși la tine se vor întoarce. * Limba mea va preamări dreptatea ta.

Ÿ. Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda ta. * Limba mea.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Stăpânul viei pe cei răi cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători care îi vor da roadele la vremea cuvenită.

Anul B

Lăsați copiii să vină la mine; nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

Anul C

De ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune copacului acestuia: Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare! și v-ar asculta, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Piatra pe care au aruncat-o zidarii a ajuns în capul unghiului; Domnul a făcut lucrul acesta și este minunat în ochii noștri.

Anul B

Adevăr vă spun: cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea.

Anul C

Când veți face toate câte v-au fost poruncite, să ziceți: Suntem slujitori ne folositori, pentru că am făcut ceea ce eram datori să facem.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Timotei

2,1-15

Îndemn la rugăciune

Preaiubitule,¹ recomand, înainte de toate, să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți

oamenii, ² pentru regi și pentru toți cei care sunt în conducere, ca să ducem o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și demnitatea. ³ Acest lucru este bun și plăcut înaintea lui Dumnezeu, mântuitorul nostru, ⁴ care vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului. ⁵ Căci unul este Dumnezeu și unul singur este mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Cristos Isus ⁶ care s-a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți. Aceasta este mărturia adusă la timpul stabilit, ⁷ pentru care am fost orânduit eu ca predicator și apostol – spun adevărul și nu mint –, învățător al păgânilor în credință și adevăr.

⁸ Așadar, vreau ca bărbații să se roage în orice loc, ridicându-și mâinile sfinte, fără mânie și ceartă.

⁹ Tot la fel și femeile, cu îmbrăcăminte decentă, să se înfrumusețeze cu pudoare și modestie, nu prin modul de împletire a părului, nu cu aur, perle sau haine scumpe, ¹⁰ ci cu fapte bune, așa cum se cuvine femeilor care se numesc evlavioase.

¹¹ Femeia să învețe ascultând în tăcere și să fie supusă în toate, ¹² iar eu nu-i permit femeii să învețe pe alții, nici să domine bărbatul, ci să stea în liniște, ¹³ căci a fost plăsmuit mai înainte Adam și apoi Eva. ¹⁴ Și nu Adam a fost amăgit, ci femeia; lăsându-se sedusă, ea a ajuns la păcat. ¹⁵ Totuși, ea va fi mântuită prin nașterea copiilor, numai rămânând în credință, iubire și sfințenie cu modestie.

RESPONSORIUL

1Tim 2,5-6; Evr 2,17a

R. Unul este Dumnezeu și unul singur este mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Cristos Isus; * el s-a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți.

V. De aceea, trebuia să se facă în toate asemenea fraților, ca să fie îndurător. * El s-a dat.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul despre Cain și Abel*
al sfântului Ambroziu, episcop

(Cartea 1, 9, 34.38-39: CSEL 32, 369.371-372)

Trebuie să ne rugăm pentru tot trupul Bisericii

Oferă lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește făgăduințele făcute Celui Preaînalt (Ps 49,14). Cel care îi promite lui Dumnezeu și împlinește ceea ce a promis îl laudă. De aceea, este apreciat acel samaritean care, fiind curățat de lepră, la porunca Domnului, împreună cu ceilalți nouă, se întoarce la Cristos singur, îl preamărește pe Dumnezeu și-i mulțumește. Despre el Isus afirmă: *Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să-l preamărească pe Dumnezeu decât acest străin? Apoi i-a zis: Ridică-te și mergi, credința ta te-a mântuit (Lc 17,18-19).*

Domnul Isus te-a făcut să cunoști în mod divin bunățatea Tatălui care știe să dea lucruri bune, pentru ca și tu să ceri de la el, care este bun, ceea ce este bun. A recomandat să ne rugăm intens și frecvent, nu pentru ca rugăciunea noastră să se prelungească până la plictiseală, ci mai curând să se facă des și în mod regulat. Rugăciunea prea lungă devine adesea mecanică și, pe de altă parte, momentele de rugăciune prea rare, duc la neglijență.

Atunci când ceri iertare pentru tine, atunci este momentul să-ți amintești că trebuie să o dai celorlalți. Astfel, lucrarea va fi ca o recomandare pentru rugăciunea ta. Și Apostolul învață că trebuie să ne rugăm fără mânie și fără certuri, pentru ca rugăciunea să nu fie tulburată și falsificată. De asemenea, el învață că trebuie să ne rugăm în orice loc (cf. *1Tim 2,8*), așa cum spune Mântuitorul: *Intră în camera ta (Mt 6,6).*

Să înțelegi nu o cameră delimitată de pereți, unde să fie închisă persoana ta, ci cămăruța care este înlăuntrul tău, unde sunt închise gândurile tale, unde se află sentimentele tale. Această cameră a rugăciunii tale este cu tine pretutindeni, este secretă, oriunde te-ai duce, și în ea nu este alt judecător decât numai Dumnezeu.

Mai ești învățat că trebuie să te rogi în mod cu totul special pentru popor, adică pentru tot trupul, pentru toate mădularele mamei tale: în aceasta constă semnul dragostei reciproce. Dacă te rogi pentru tine, te vei ruga numai pentru interesul tău. Dacă fiecare se roagă numai

pentru sine, harul este numai în proporție cu rugăciunea fiecăruia, conform demnității sale mai mari sau mai mici. Dacă însă fiecare se roagă pentru toți, toți se roagă pentru fiecare și avantajul este mai mare.

Așadar, pentru a încheia, dacă te rogi numai pentru tine, te vei ruga pentru tine, dar singur, așa cum am spus. Dacă însă te rogi pentru toți, toți se vor ruga pentru tine, pentru că în totalitate ești și tu. Răsplata este mai mare, deoarece rugăciunile fiecăruia puse împreună obțin fiecăruia ceea ce cere întregul popor. În aceasta nu este nici o prezumție, ci o umilință mai mare și un rod mai îmbelșugat.

RESPONSORIUL

Ps 60 (61),2-3a.6

R. Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, ia aminte la rugăciunea mea; * de la marginile pământului, pe tine te chem.

Ÿ. Căci tu, Dumnezeul meu, mi-ai ascultat promisiunile și mi-ai dat moștenirea celor care se tem de numele tău. * De la marginile pământului.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Timotei

3,1-16

Slujitorii Bisericii

Preaiubitule, ¹ este vrednic de crezare acest cuvânt: „Dacă cineva râvnește episcopatul, dorește un lucru bun”. ² Episcopul trebuie să fie fără reproș, bărbatul unei singure soții, sobru, înțelept, cuviincios, ospitalier, capabil să-i învețe pe alții. ³ Să nu fie bețiv, nici violent, ci să fie blând, necertăreț, dezlipit de bani. ⁴ Să-și organizeze bine casa proprie, ținându-și copiii sub ascultare cu toată cuviința, ⁵ căci dacă cineva nu știe să-și organizeze propria casă, cum se va îngriji de Biserica lui Dumnezeu? ⁶ Să nu fie de curând botezat, ca să nu se mândrească și să cadă în condamnarea diavolului. ⁷ Trebuie să aibă o bună mărturie și de la cei din afară, ca să nu cadă în disprețul și în lațul diavolului.

⁸ Tot la fel, și diaconii trebuie să fie oameni vrednici, de cuvânt, nu mari băutori de vin, nu doritori de câștig necinstit, ⁹ ci să păstreze misterul credinței într-o conștiință curată. ¹⁰ Iar aceștia trebuie să fie mai întâi puși la probă. Apoi, dacă sunt fără cusur, să-și îndeplinească diaconia. ¹¹ La fel, și soțiile să fie femei vrednice, să nu fie calomniatoare, să fie sobre, fidele în toate. ¹² Diaconii să fie fiecare bărbatul unei singure soții, să-și conducă bine copiii și casele proprii, ¹³ pentru că cei care slujesc bine dobândesc un loc de cinste și mult curaj în credința care este în Cristos Isus.

¹⁴ Îți scriu acestea sperând că voi veni în curând la tine, ¹⁵ dar dacă întârzi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, coloana și temelia adevărului. ¹⁶ Și, fără îndoială, mare este misterul evlaviei:

Cel care s-a arătat în trup
a fost justificat în Duh,
a apărut îngerilor,
a fost predicat printre păgâni,
a fost crezut în lume,
a fost ridicat în glorie.

RESPONSORIUL

Fap 20,28; 1Cor 4,2

R. Vegheați asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, * ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care și-a dobândit-o prin sângele Fiului său.

V. Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. * Ca să păstoriți.

LECTURA A DOUA

Începutul *Scrisorii către creștinii din Tralle*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Adresa; nr. 1, 1 – 3, 2; 4, 1-2; 6, 1; 7, 1 – 8, 1:
Funk 1, 203-209)

Vreau să vă avertizez ca pe niște fii preaiubiți

Ignațiu, numit și Teoforul, către Biserica sfântă iubită de Dumnezeu, Tatăl lui Isus Cristos, care se află în Tralle, în Asia, și care, aleasă de Dumnezeu și vrednică de el, are pace în trup și în suflet prin pătimirea lui Isus Cristos, speranța noastră, așteptând să învie în el. O salut în plinătatea spiritului, conform uzanței apostolice, și-i doresc tot binele.

Știu că aveți sentimente nobile și sunteți tari în încercare, nu din oportunism, ci datorită unei educații care a devenit ceva natural în voi. Mi-a spus acestea chiar episcopul vostru, Polibiu, atunci când a venit la Smirna prin voința lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos. El s-a bucurat împreună cu mine, cel înlănțuit pentru Isus Cristos, și am putut să contempul, în persoana sa, toată comunitatea voastră. Primind prin el dovada bunăvoinței voastre conform lui Dumnezeu, i-am adus slavă Domnului pentru că v-am găsit, așa cum știam deja, imitatorii săi.

Voi sunteți supuși episcopului ca lui Isus Cristos și, de aceea, nu trăiți conform oamenilor, ci conform lui Isus Cristos care a murit pentru noi. Crezând în moartea lui, voi scăpați de moarte. Este necesar ca, așa cum faceți deja, să nu faceți nimic fără episcop și să fiți supuși și

colegiului prezbiteral ca apostolilor lui Isus Cristos, speranța noastră, pentru a fi găsiți în comuniune cu el.

Este necesar ca și diaconii, slujitori ai misterelor lui Isus Cristos, să fie acceptați de toți în toate: ei nu sunt slujitori ai mâncărilor sau băuturilor, ci ai Bisericii lui Dumnezeu, și, de aceea, trebuie să stea departe de orice păcat ca de foc.

Toți să-i respecte pe diaconi ca pe Isus Cristos; să-l cinstească, mai ales pe episcop, care este chipul Tatălui, și pe preoți ca pe senatul lui Dumnezeu și adunarea apostolilor. Fără ei nu se poate vorbi de Biserică. Sunt sigur că acestea sunt sentimentele voastre în acest sens. În persoana episcopului vostru am primit și continuu să am la mine imaginea dragostei voastre: modul său de a se comporta este o mare învățătură, iar delicatetea sa, o putere.

Dumnezeu se manifestă în multe moduri spiritului meu, însă sunt atent când vorbesc despre aceasta, pentru a nu mă pierde, căzând în laudă deșartă. Chiar acum trebuie să mă tem mai mult; nu intenționez să-mi aplec urechea la laude. Cei care mă laudă mă biciuiesc. Desigur că doresc să sufăr, însă nu știu dacă sunt vrednic. Nerăbdarea mea nu se arată celor mai mulți, însă mă chinuiește fără încetare. Am nevoie de umilința cu care se învinge principele acestei lumi.

Vă implor, nu eu, ci iubirea lui Isus Cristos: hrăniți-vă numai cu învățătura creștină sănătoasă și stați departe de orice iarbă străină, care este erezia.

Aceasta se va întâmpla dacă nu vă veți lăsa umflați de orgoliu și nu vă veți despărți de Isus Cristos, Dumnezeu, și de episcop, și de poruncile apostolilor. Cel care stă în altar este curat; însă cel care stă afară este necurat. Cu alte cuvinte: oricine face ceva fără episcop, colegiul preoților și diaconi nu acționează cu o conștiință curată.

Nu că aș fi întâlnit la voi aceste lucruri: însă vă scriu pentru a vă pregăti dinainte, ca pe niște fii preaiubiți.

RESPONSORIUL

Ef 4,3-6; 1Cor 3,11

R. Străduiți-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii; este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre; * este un singur Domn, o singură credință, un singur Botez.

Ÿ. Nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Isus Cristos. * Este un singur Domn.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Timotei

4,1-5,2

Episcopul este învățătorul doctrinei sănătoase și om al rugăciunii

Preaiubiților, ^{4,1} Duhul spune clar că în timpurile de pe urmă unii își vor renega credința, luându-se după duhuri înșelătoare și învățături diabolice, ² seduși de ipocrizia discursurilor false ale celor însemnați cu fierul roșu în cugetul lor. ³ Ei interzic căsătoria, prescriind abținerea de la alimentele pe care Dumnezeu le-a creat ca să fie permise cu mulțumire de către cei care cred și cunosc adevărul, ⁴ pentru că orice creatură a lui Dumnezeu este

bună și nimic nu e de aruncat, dacă este primit cu mulțumire. ⁵ De fapt, este sfințit prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciuni.

⁶ Învățându-i pe frați aceste lucruri, vei fi un slujitor bun al lui Cristos Isus, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale învățaturii frumoase pe care ai urmat-o îndeaproape. ⁷ De basmele profane și născocirile babelor, ferește-te! Deprinde-te cu evlavia; ⁸ căci gimnastica trupului e de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în toate, pentru că are promisiunea vieții de acum și a celei viitoare. ⁹ Acest cuvânt este vrednic de crezut și de primit cu toată încrederea. ¹⁰ Noi pentru aceasta muncim și ne luptăm, pentru că ne-am pus speranța în Dumnezeul cel viu, care este mântuitorul tuturor oamenilor și, mai ales, al celor credincioși. ¹¹ Poruncește și învață aceste lucruri.

¹² Nimeni să nu disprețuiască tinerețea ta, ci să devii un model pentru toți cei care cred: în cuvânt, în purtare, în iubire, în credință, în nevinovăție. ¹³ Până când voi veni, preocupă-te de lecturi, de predică și de învățatură. ¹⁴ Nu neglija darul care este în tine și care ți-a fost dat prin profeție împreună cu impunerea mâinilor prezbiterilor. ¹⁵ Meditează aceste lucruri, stăruie în ele, pentru ca propășirea ta să fie cunoscută tuturor. ¹⁶ Ai grijă de tine și de învățatură, stăruie în acestea, căci, făcând astfel, te vei mântui și pe tine, și pe cei care te ascultă.

^{5.1} Nu-l muștra cu asprime pe cel bătrân, ci îndeamnă-l ca pe un tată, iar pe tineri, ca pe niște frați, ² pe bătrâne, ca pe mame, iar pe cele tinere, ca pe niște surori, în curăție desăvârșită.

RESPONSORIUL

1Tim 4,8b.10a; 2Cor 4,9

R. Evlavia este folositoare în toate, pentru că are promisiunea vieții de acum și a celei viitoare; noi pentru aceasta muncim și ne luptăm, * pentru că ne-am pus speranța în Dumnezeul cel viu.

V. Suntem persecutați, dar nu abandonăm; doborâți, dar nu uciși, * pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către creștinii din Tralle*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 8, 1 – 9, 2; 11, 1 – 13, 3: Funk 1, 209-211)

*Renașteți-vă în credință, care este trupul Domnului,
și în iubire, care este sângele lui*

Îmbrăcați-vă cu umilință și renașteți-vă în credință, care este trupul Domnului. Reînnoiți-vă în iubire, care este sângele lui Isus Cristos. Nimeni să nu aibă ceva împotriva aproapelui său. Să nu dați pretext păgânilor să disprețuiască mulțimea care trăiește în Dumnezeu, din cauza câtorva nesăbuiți. *Vai de omul din vina căruia numele meu este disprețuit, spune Domnul (Is 52,5).*

Închideți urechile atunci când cineva vă vorbește despre altcineva decât despre Isus Cristos, din neamul lui David, fiul Mariei, care în mod real s-a născut, a mâncat și a băut, care cu adevărat a fost prigonit sub Ponțiu Pilat, care cu adevărat a fost răstignit și a murit înaintea cerului, a pământului și a adâncurilor și care apoi, în mod real, a înviat din morți. Însuși Tatăl său l-a făcut să învie din morți și ne va face să înviem în același fel în Isus Cristos și pe noi, care credem în el, în afară de care nu putem să avem viața adevărată.

Așadar, alungați aceste plante rele. Ele aduc roade de moarte și dacă cineva gustă din ele, moare imediat. Acestea nu sunt plante ale Tatălui. Dacă ar fi, ar apărea ca ramuri ale crucii, iar rodul lor ar fi incoruptibil. Cristos vă cheamă să vă comportați ca mădularele sale autentice, adică să vă uniți cu pătimirea sa prin rodul genuin al crucii, care este credința sinceră. Atunci veți forma o unitate perfectă cu el; capul nu poate să rămână separat de mădulare. Însuși Domnul a revelat aceasta.

Vă salut, din Smirna, împreună cu Bisericile lui Dumnezeu care se află aici cu mine și îmi sunt de mare mângâiere, atât pentru trup, cât și pentru spirit. Lanțurile pe care le port peste tot din iubire față de Isus Cristos, în timp ce mă rog ca să pot ajunge la Dumnezeu, vă

îndeamnă: Perseverati în înțelegere și în rugăciunea în comun. Este necesar ca fiecare dintre voi, și mai ales preoții, să-l mângâie pe episcop spre cinstea Tatălui, a lui Isus Cristos și a apostolilor.

Sper să vreți să mă ascultați cu dragoste, pentru ca această scrisoare să nu devină o mărturie împotriva voastră. Rugați-vă și pentru mine, care am nevoie de dragostea voastră și de milostivirea lui Dumnezeu, pentru a deveni vrednic să am parte de moștenirea pe care vreau să o dobândesc, și să nu fiu găsit păcătos.

Vă salută cu drag creștinii din Smirna și Efes. Amintiți-vă în rugăciunile voastre de Biserica din Siria, al cărei nume nu sunt vrednic să-l port, fiind cel din urmă dintre toți. Fiți supuși episcopului în Isus Cristos ca legii lui Dumnezeu, de asemenea, colegiului preoților. Iubiți-vă unul pe altul cu inimă neîmpărțită.

Viața mea este oferită ca jertfă pentru voi, nu numai acum, ci și atunci când voi ajunge la Dumnezeu. Încă mai sunt expus pericolului, însă Tatăl este credincios în Isus Cristos și va împlini rugăciunea mea și a voastră. Fie ca într-o zi să fiți uniți în el, fără pată.

RESPONSORIUL

2Tes 2,14-15a; Sir 15,13

R. Dumnezeu v-a chemat prin evanghelie spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Cristos. * Așadar, rămâneți tari și țineți tradițiile pe care le-ați primit.

Ÿ. Dumnezeu urăște orice nelegiuire; ea nu este voită de cel care se teme de Domnul. * Așadar.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Timotei

5,3-25

Despre văduve. Despre preoți

Preaiubitule, ³ respectă văduvele, cele care sunt cu adevărat văduve. ⁴ Dacă o văduvă are copii sau nepoți, să învețe mai întâi să aibă dragoste față de casa lor și să-i răsplătească pe părinți, căci acest lucru este plăcut înaintea lui Dumnezeu. ⁵ Cea care este cu adevărat văduvă și rămasă singură și-a pus speranța în Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni noaptea și ziua. ⁶ Însă cea care trăiește în plăceri, deși trăiește, este moartă. ⁷ Poruncește-le acestora să fie fără reproș. ⁸ Dar dacă cineva nu se îngrijește de ai săi, și mai ales de cei din casă, și-a renegat credința și este mai rău decât un necredincios.

⁹ Ca să fie înscrisă între văduve, să nu aibă mai puțin de șaiszeci de ani, să fi fost soția unui singur bărbat, ¹⁰ să aibă mărturie pentru faptele ei bune, dacă a crescut copii, dacă a fost primitoare, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă i-a ajutat pe cei necăjiți, dacă s-a ținut de orice fel de faptă bună.

¹¹ Dar ferește-te de văduvele mai tinere. Căci când le apucă poftelile nedemne de Cristos, vor să se mărite, ¹² făcându-se vinovate că și-au călcat promisiunea de mai înainte. ¹³ În același timp, se învață să fie leneșe și umblă din casă în casă. Dar nu numai că sunt leneșe, ci și limbute și iscoditoare, vorbind ceea ce nu trebuie. ¹⁴ Așadar, vreau ca cele mai tinere să se căsătorească, să aibă copii, să fie gospodine în casă, ca să nu dea potrivnicului nici un motiv de clevetire, ¹⁵ căci unele s-au rătăcit deja, urmându-l pe Satana.

¹⁶ Dacă o credincioasă are văduve, să se îngrijească de ele și să nu împovăreze Biserica, pentru ca aceasta să le poată ajuta pe cele cu adevărat văduve.

¹⁷ Prezbiterii care conduc bine să fie învredniciți cu o cinste îndoită, mai ales cei care se ostenesc cu predica și cu învățătura, ¹⁸ căci Scriptura spune: *Să nu legi gura bouului care treieră și: Vrednic este lucrătorul de plata sa.* ¹⁹ Să nu primești o acuzație împotriva unui prezbiter decât dacă vine de la doi sau trei martori. ²⁰ Pe cei care au păcătuit, mustră-i înaintea tuturor, ca să le fie teamă și celorlalți. ²¹ Te conjur în fața lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus și a îngerilor celor aleși să păzești acestea, fără prejudecată și fără a face cuiva favoruri. ²² Nu te grăbi să-ți impui mâinile peste cineva și nici nu te face părtaș la păcatele altora. Tu însuși păstrează-te curat. ²³ Să nu mai bei numai apă, ci și puțin vin din cauza stomacului tău și a deselor tale îmbolnăviri.

²⁴ Păcatele unor oameni sunt evidente și se cunosc înainte de judecată, însă ale altora se descoperă după aceea. ²⁵ Tot la fel, și faptele bune sunt evidente, dar nici celelalte nu pot rămâne ascunse.

RESPONSORIUL

Fil 1,27; 2,4.5

R. Să vă purtați în chip vrednic de evanghelia lui Cristos, luptați împreună pentru credința evangheliei,
* Nimeni dintre voi să nu caute numai ale sale, ci și ale altora.

V. Să aveți în voi acea atitudine care este în Cristos Isus. * Nimeni dintre voi.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către creștinii din Filadelfia*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Adresa; nr. 1, 1 – 2, 1; 3, 2 – 5; Funk 1, 225-229)

Episcopul să fie una cu preoții și diaconii

Ignațiu, numit și Teoforul, către Biserica lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului Isus Cristos, care se află la Filadelfia,

în Asia, care este obiectul iubirii lui Dumnezeu și întărită de el în înțelegere, plină de bucurie în pătimirea Domnului nostru și, foarte sigură de învierea sa, se bucură de toate darurile milostivirii divine. Eu salut, în sângele lui Isus Cristos, această Biserică; ea este bucuria mea veșnică și neclintită, mai ales dacă toți membrii săi sunt uniți cu episcopul, cu preoții și cu diaconii, aleși conform gândului lui Isus Cristos și întăriți de el, în statornicie, conform voinței sale, prin Duhul său Sfânt.

Știu că episcopul vostru nu a primit nici de la sine, nici de la oameni slujirea pe care o exercită în slujba comunității, nici din ambiție proprie, ci i-a fost încredințată de iubirea lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului Isus Cristos. Am rămas plin de admirație față de bunăvoința sa; prin tăcerea sa, el face mai mult decât aceia care se pierd în discursuri zadarnice. Voința divină găsește în el o rezonanță perfectă asemenea coardelor sonore ale lirei. De aceea, inima mea își găsește bucuria în sentimentele sale față de Dumnezeu, care știu că sunt virtuozitate și desăvârșite, și în fermitatea și cordialitatea sa, care sunt un reflex al bunătații Dumnezeului celui viu.

Așadar, voi, fii ai luminii și adevărului, alungați dezbinările și învățăturile nesigure. Fiți o turmă docilă și fidelă, care își urmează peste tot păstorul.

Cei care aparțin lui Dumnezeu și lui Isus Cristos sunt cu toții împreună cu episcopul. Iar cei care se căiesc și se întorc la unitatea Bisericii vor fi și ei ai lui Dumnezeu, pentru a trăi conform lui Isus Cristos. Frații mei, nu vă înșelați! Cel care urmează un făcător de dezbinări *nu va moșteni împărăția lui Dumnezeu (1Cor 6,10)*; cel care merge pe calea ereziei nu este în acord cu pătimirea lui Cristos.

Străduiți-vă, așadar, să participați la unica Euharistie, deoarece nu există decât un singur trup al Domnului nostru Isus Cristos și un singur potir care ne unește, în sângele său, și un singur altar, după cum unul singur este episcopul împreună cu colegiul preoților și al diaconilor, slujitori împreună cu mine. Comportați-vă în așa fel încât orice faceți, să faceți conform lui Dumnezeu.

Frații mei, inima mea este plină de iubire față de voi și încerc cu cea mai mare bucurie să vă înarmez, nu eu, ci Isus Cristos. Este adevărat, sunt înlănțuit pentru el, însă teama mea a devenit mai mare, pentru că mă văd încă nedesăvârșit. Rugăciunea voastră mă va face desăvârșit înaintea lui Dumnezeu. Mă dedic evangheliei ca trupului lui Cristos și mă păstrez unit cu colegiul preoților, ca și cu apostolii. Așa voi putea obține moștenirea la care m-a destinat milostivirea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Ef 2,20.22.21

R. Voi sunteți zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus; * în el și voi sunteți zidiți, ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

Ÿ. În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul. * În el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Timotei

6,1-10

Despre servitori. Despre învățătorii falși

Preaiubitule, ¹ toți cei care sunt sub jug, ca sclavi, să-i considere pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca nu

cumva numele lui Dumnezeu și învățătura să fie defăimate. ² Cei care au stăpâni credincioși și nu-i disprețuiescă, întrucât sunt frați, ci să-i slujească și mai bine, pentru că cei care se bucură de slujirea lor sunt credincioși și iubiți.

Învăță-i aceste lucruri și îndeamnă-i astfel.

³ Dacă cineva învață alte lucruri și nu urmează cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Cristos și învățătura conformă evlaviei, ⁴ acela este arrogant și nu înțelege nimic, ba încă are boala cercetărilor și a controverselor zadarnice din care vin: invidia, cearta, blasfemiile, bănuielile rele, ⁵ disputele interminabile între oameni cu mintea bolnavă și lipsiți de adevăr, care cred că evlavia este o sursă de câștig. ⁶ Într-adevăr, evlavia este un mare câștig când se mulțumește cu ceea ce are. ⁷ Căci n-am adus nimic în lume și nimic nu putem lua din ea. ⁸ Dacă avem de mâncare și de îmbrăcat, să ne mulțumim cu acestea. ⁹ Dar cei care vor să adune bogății cad în ispită, în laț, în multe pofte necugetate și dăunătoare, care-i cufundă pe oameni în ruină și pierzare. ¹⁰ De fapt, rădăcina tuturor relelor este iubirea de bani, iar cei care s-au datat la ea au rătăcit de la credință și și-au provocat multe chinuri.

RESPONSORIUL

Mt 6,25; 1Tim 6,8

R. Nu vă îngrijorați pentru viața voastră: ce veți mânca; nici pentru trupul vostru: cu ce vă veți îmbrăca. * Oare nu este viața mai mult decât hrana, iar trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

V. Dacă avem de mâncare și de îmbrăcat, să ne mulțumim cu aceasta. * Oare nu este.

LECTURA A DOUA

Din *Prima învățătură*
a sfântului Vincențiu din Insulele Lerine, preot

(Cap. 23: PL 50, 667-668)

Dezvoltarea învățaturii creștine

Poate cineva ar putea să se întrebe: oare nu va exista niciodată un progres al religiei în Biserica lui Cristos? Desigur că va exista, și încă un progres foarte mare.

Cine poate fi așa de dușmănos față de oameni și ostil față de Dumnezeu, încât să vrea să împiedice progresul? Totuși, trebuie să fim atenți că este vorba de un adevărat progres al credinței, și nu de o schimbare. Adevăratul progres are loc prin intermediul dezvoltării interne. Însă este schimbare atunci când o învățătură se transformă în alta.

Așadar, este necesar ca, o dată cu trecerea timpurilor, să crească și să progreseze cât mai mult posibil înțelegerea, știința și înțelepciunea, atât ale fiecăruia, cât și ale tuturor, atât ale unui singur om, cât și ale întregii Biserici. Însă trebuie să rămână mereu aceleași genul învățaturii, învățătura însăși, semnificația sa și conținutul său.

Religia sufletelor urmează aceeași lege care reglementează viața trupurilor. Acestea, deși cresc și se dezvoltă cu trecerea anilor, rămân aceleași de mai înainte. Desigur că este diferență între floarea tinereții și secerișul bătrâneții, dar sunt aceiași adolescenți de altădată cei care devin bătrâni. Deci se schimbă vârsta și starea, dar rămâne mereu același individ. Natura rămâne unică și identică, persoana rămâne unică și identică.

Mădularele sugarului sunt mici, iar cele ale tânărului sunt mai mari. Însă sunt aceleași. Mădularele omului adult nu mai au proporțiile mădularelor copilului. Cu toate acestea, cele care există la vârsta matură existau deja, așa cum știi toți, în embrion, așa încât, în ce privește părțile trupului, nu se găsește nimic nou în adulți care să nu fi fost deja prezent în copii, chiar în starea embrionară.

Nu este nici o îndoială în acest sens. Aceasta este legea adevărată și autentică a progresului organic. Aceasta este ordinea minunată stabilită de natură pentru orice creștere. La vârsta matură se întinde și se dezvoltă în forme tot mai ample tot ceea ce înțelepciunea creatorului a format anterior în trupușorul celui mic.

Dacă, o dată cu trecerea timpului, specia umană s-ar schimba în așa fel încât să aibă o structură diferită sau s-ar îmbogăți cu vreun mădular deosebit de cele obișnuite de înaintea, sau ar pierde vreunul, ar rezulta că întreg organismul ar fi profund alterat sau diminuat. În orice caz, nu ar mai fi același. Și dogma religiei creștine trebuie să urmeze aceste legi. Progresează, consolidându-se o dată cu trecerea anilor, dezvoltându-se împreună cu timpul, aprofundându-se împreună cu vârsta. Însă este necesar să rămână mereu absolut intactă și nealterată.

Înaintașii noștri au semănat deja din primele timpuri, în câmpul Bisericii, sămânța credinței. Ar fi absurd și incredibil ca noi, fiii lor, în locul adevărului genuin al grâului, să culegem rodul înșelăciunii, adică al greșelii neghinei.

Dimpotrivă, este drept și total logic să se excludă orice contradicție între înaintea și după. Noi secerăm același grâu al adevărului, care a fost semănat și care a crescut până la maturizare. Așadar, deoarece există ceva din primul semănat care mai poate să se dezvolte o dată cu trecerea timpului, și astăzi poate să fie obiect al culturii fericite și rodnice.

RESPONSORIUL

Dt 4,1a.2a; In 6,63b

R. Ascultă, Israele, legile și poruncile pe care vi le învâț: * Să nu adăugați nimic la cuvântul pe care vi-l spun și nici să nu îndepărtați nimic.

V. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață.
* Să nu adăugați.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Timotei

6,11-21

Ultimul îndemn

¹¹ Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea. Urmează dreptatea, evlavia, credința, iubirea, statornicia, blândețea! ¹² Luptă lupta cea bună a credinței, cucerește viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai dat o bună mărturie înaintea multor mărtori. ¹³ Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu care aduce toate la viață și înaintea lui Cristos Isus care a dat mărturia cea bună în fața lui Ponțiu Pilat: ¹⁴ păzește porunca fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Cristos, ¹⁵ pe care, la timpul potrivit, o va face cunoscută fericitul și unicul Stăpânitor, Regele regilor și Domnul domnilor, ¹⁶ singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de nepătruns, pe care nici un om nu l-a văzut și nici nu va putea să-l vadă, căruia să-i fie cinste și putere veșnică. Amin!

¹⁷ Poruncește-le celor bogați în veacul acesta să nu se mândrească și să nu-și pună speranța într-o bogăție nestatornică, ci în Dumnezeu care ne dăruiește toate din abundență, ca să ne bucurăm de ele, ¹⁸ să facă bine, să se îmbogățească în fapte bune, să fie darnici, să împartă cu ceilalți, ¹⁹ adunându-și pentru ei o comoară, fonduri sigure pentru viitor, ca să dobândească viața adevărată.

²⁰ O, Timotei, păzește depozitul care ți s-a încredințat, evitând vorbele deșarte lumești și împotrivrile așa-numitei „științe” ²¹ pe care au profesat-o unii și au rătăcit de la credință.

Harul să fie cu voi!

RESPONSORIUL

Col 2,6-7; Mt 6,19a.20a

R. După cum l-ați primit pe Cristos Isus, Domnul, tot așa să umblați în el, înrădăcinați în el, întăriți în credință, așa cum ați fost învățați, * prisosind în mulțumire.

V. Nu vă adunați comori pe pământ; adunați-vă comori în cer, * prisosind.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliilor*
ale sfântului Grigore cel Mare, papă

(Omil. 17, 3.14: PL 76, 1139-1140.1146)

Responsabilitatea acțiunilor noastre

Să auzim ce spune Domnul când îi trimite pe predicatori: *Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini! Rugați-l, deci, pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui!* (Mt 9,37-38). Pentru un seceriș mare, lucrătorii sunt puțini; nu putem vorbi despre această lipsă fără o tristețe adâncă, deoarece sunt persoane care ar asculta cuvântul bun, însă lipsesc predicatorii. Iată, lumea este plină de preoți, și totuși, rar se găsește unul care lucrează în secerișul Domnului; ne-am asumat misiunea preoțească, dar nu facem faptele pe care le presupune misiunea.

Fraților preaiubiți, gândiți-vă bine la ceea ce este scris: *Rugați-l pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.* Rugați-vă pentru noi, ca să fim în măsură să lucrăm pentru voi așa cum se cuvine, pentru ca limba să nu se blocheze atunci când vorbește, iar tăcerea noastră să nu ne condamne în fața judecătorului cel drept pe noi, cei care ne-am asumat misiunea de predicatori. Adesea limba predicatorilor își pierde vioiciunea din cauza păcatelor lor; adesea celor care sunt la conducere le este luată posibilitatea predicării din cauza credințioșilor.

Limba predicatorilor este împiedicată de păcatul lor, așa cum spune psalmistul: *Celui păcătos, Dumnezeu îi spune: Pentru ce vorbești despre poruncile mele?*

(Ps 49,16). Alteori, glasul predicatorilor este împiedicat în mod vinovat de credincioși, așa cum îi spune Domnul lui Ezechiel: *Voi face să îți se lipească limba de cerul gurii și vei rămâne mut. Astfel, nu vei mai fi pentru ei unul care le reproșează, pentru că sunt un neam de răzvrățiți* (Ez 3,26). Ca și cum ar spune: Ți se ia cuvântul predicării, deoarece poporul nu este vrednic să asculte îndemnul adevărului, acel popor care s-a răzvrătit împotriva mea prin faptele sale. Însă nu este ușor să se știe mereu din vina cui este luat cuvântul predicatorului. Dar se știe cu toată certitudinea că tăcerea păstorului îi dăunează uneori lui însuși și întotdeauna credincioșilor supuși lui.

Fraților preaiubiți, sunt și alte lucruri care mă întristează adânc în modul de a trăi al păstorilor. Și ca să nu pară supărător față de cineva ceea ce spun, mă acuz în același timp și pe mine, deși mă aflu în acest loc, desigur, nu prin alegerea mea, ci constrâns de timpurile tulburi în care trăim. Ne-am înglodat în lucruri pământești; deși prin misiunea preoțească am asumat ceva, alteceva arătăm prin fapte. Părăsim slujirea predicării și suntem numiți episcopi, dar poate că mai curând spre condamnarea noastră, dat fiind faptul că avem titlul onorific, și nu calitățile. Cei care ne-au fost încredințați îl părăsesc pe Dumnezeu, iar noi stăm liniștiți. Zac în păcatele lor, iar noi nu le întindem mâna pentru a-i corecta.

Oare cum va fi posibil să corectăm viața altora dacă o neglijăm pe a noastră? Fiind toți copleșiți de treburi pământești, devenim cu atât mai insensibili în interior, cu cât părem mai atenți la treburile exterioare.

Tocmai pentru aceasta, sfânta Biserică spune mădurelor sale bolnave: *M-au pus păzitoare a viilor, dar via mea nu am păzit-o* (Ct 1,6). Puși păzitori ai viilor, noi nu păzim deloc via, deoarece, fiind implicați în acțiuni străine, neglijăm slujirea pe care ar trebui să o îndeplinim.

RESPONSORIUL

Lc 10,2; Ps 61 (62),9

R. Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini. Rugați-l, deci, pe Domnul secerișului, * ca să trimită lucrători în secerișul său.

Ÿ. Puneți-vă încrederea în el, toată adunarea poporului, revărsați-vă inimile înaintea lui, * ca să trimită.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

DUMINICA A XXVIII-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Asemenea este împărăția cerurilor unui rege care a făcut nuntă fiului său. Și i-a trimis pe slujitori să-i cheme pe cei poftiți la nuntă.

Anul B

Un lucru ți-a mai rămas de făcut: Mergi, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în cer; apoi, vino și urmează-mă.

Anul C

I-au ieșit lui Isus în cale zece leproși, care s-au oprit la o parte și au strigat: Isuse, învățătorule, fie-ți milă de noi!

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Aggeu 1,1-2,9

Îndemn pentru reconstruirea templului.

Gloria viitoare a templului

^{1,1}În anul al doilea al domniei lui Darius, în ziua întâi a lunii a șasea, cuvântul Domnului a fost adresat prin

profetul Aggeu lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, guvernatorul Iudeii și lui Iosue, marele preot, fiul lui Ioțedek: ² „Așa vorbește Domnul universului: Poporul acesta zice: «N-a sosit încă timpul pentru a zidi din nou casa Domnului»”. ³ Dar iată ce spune Domnul prin gura profetului Aggeu: ⁴ „Pentru voi, a sosit oare timpul să vă instalați în case luxoase, în timp ce casa mea este în ruină? ⁵ Și acum, așa vorbește Domnul oștirilor: Gândiți-vă bine la căile voastre: ⁶ voi ați semănat mult, dar ați recoltat puțin; ați mâncat, dar nu v-ați săturat; ați băut, dar nu v-ați putut potoli setea; v-ați îmbrăcat, dar nu v-a fost cald, și muncitorul care și-a primit plata a pus-o într-o pungă spartă. ⁷ Așa vorbește Domnul oștirilor: Luați aminte la căile voastre. ⁸ Mergeți în munți, aduceți lemne și construiți casa lui Dumnezeu. Voi locui cu plăcere în ea și voi fi preamărit într-însa, spune Domnul. ⁹ Vă așteptați la mai mult, și iată că ați avut puțin; ați strâns mult, dar eu am risipit truda voastră. Pentru ce? zice Domnul oștirilor. Din pricina casei mele, care stă dărâmată, pe când fiecare dintre voi aleargă pentru casa lui. ¹⁰ De aceea, cerurile nu v-au dat roua, și pământul nu și-a dat roadele. ¹¹ Am chemat seceta peste țară, peste munți, peste grâu, peste vin, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce pământul, peste oameni și peste vite, și peste tot lucrul mâinilor voastre”.

¹² Zorobabel, fiul lui Salatiel, Iosue, fiul lui Ioțedek, marele preot, și toți cei rămași afară din popor au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului lor, și cuvintele profetului Aggeu, fiindcă Domnul, Dumnezeul lor, îl trimisese la ei. Și poporul s-a temut de Domnul.

¹³ Aggeu, trimisul Domnului, a zis poporului, după porunca Domnului: „Eu sunt cu voi”, zice Domnul.

¹⁴ Domnul a trezit duhul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, conducătorul lui Iuda, și duhul lui Iosue, fiul lui Ioțedek, marele preot, și duhul tuturor celor care au mai rămas din popor. Așa că ei au venit și au început să lucreze la templul Domnului oștirilor, Dumnezeul lor, ¹⁵ în ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al regelui Darius.

^{2,1} În ziua a douăzeci și una a lunii a șaptea, Domnul a vorbit astfel prin profetul Aggeu: ² „Mergi și spune-i lui Zorobabel, guvernatorul Iudeii, fiul lui Salatiel și lui Iosue, marele preot, fiul lui Ioțedek, și la tot restul poporului: ³ Mai este printre voi în viață cineva dintre cei care au văzut acest templu în strălucirea lui dintâi? Cum îl vedeți acum? Așa cum este acum nu vi se pare fără nici o valoare? ⁴ Dar acum, curaj, Zorobabel; curaj, Iosue, fiul lui Ioțedek, mare preot; curaj, întreg popor al țării, spune Domnul oștirilor; la treabă! Eu sunt cu voi, spune Domnul oștirilor. ⁵ Eu rămân credincios legământului pe care l-am încheiat cu voi când ați ieșit din Egipt. Duhul meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți! ⁶ Căci așa vorbește Domnul oștirilor: Încă puțină vreme și apoi voi zguduî cerul și pământul, marea și uscatul. ⁷ Voi face să tremure toate popoarele și vor veni comorile tuturor popoarelor și voi umple de mărire casa aceasta, spune Domnul oștirilor. ⁸ Al meu este argintul, al meu este aurul, spune Domnul oștirilor. ⁹ Mai mare va fi slava de pe urmă a casei acesteia decât cea dintâi și voi pune pacea în locul acesta”, spune Domnul oștirilor.

RESPONSORIUL

Ag 1,8; Is 56,7c

℞. Urcați-vă pe munte și zidiți casa; * eu mă voi bucura de lucrul acesta, spune Domnul.

℣. Casa mea se va chema casă de rugăciune pentru toate popoarele, * eu mă voi bucura.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra cărții lui Aggeu*
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cap. 14: PG 71, 1047-1050)

Numele meu este preamărit între popoare

În timpul venirii Mântuitorului nostru a apărut un templu divin cu mult mai măreț, mai strălucitor și mai nobil decât cel vechi. Cu cât este mai prețioasă religia lui Cristos și a evangheliei față de cultul legii vechi și

cu cât este mai pretios adevărul comparat cu umbra sa, cu atât este mai nobil templul nou față de cel vechi.

Cred că se poate adăuga și altceva. Templul era unic, cel din Ierusalim, și numai poporul lui Israel oferea jertfe în el. Dar după ce Unul-născut s-a făcut asemenea nouă, deși era *Dumnezeu și Domn și ne luminează* (Ps 117,27), așa cum spune Scriptura, întreaga lume s-a umplut de edificii sacre și de nenumărați adoratori care îl cinstesc pe Dumnezeu universului cu jertfe și miresme spirituale. Eu cred că aceasta este ceea ce Malahia a profetizat din partea lui Dumnezeu: *Eu sunt marele rege, spune Domnul; mare este numele meu între popoare și în toate locurile se vor aduce numelui meu tămâie și jertfă curată* (cf. Mal 1,11).

De aici rezultă că gloria ultimului templu, adică a Bisericii, va fi mai mare. Celor care lucrează cu zel și trudă la edificarea sa, Mântuitorul li-l va da ca dar și cadou ceresc pe Cristos, care este pacea tuturor. *Prin el, avem intrare deschisă, într-un singur Duh, la Tatăl* (Ef 2,18). Acest lucru îl declară chiar el atunci când spune: *Voi da pace acestui loc și pacea sufletului, ca răsplată, celui care va colabora la înălțarea acestui templu* (cf. Ag 2,9). El adaugă: *Pacea mea v-o dau vouă* (In 14,27). Sfântul Paul învață ce avantaj le oferă aceasta celor care îl iubesc: *Pacea lui Cristos, care întrece orice închipuire, va păzi inimile și gândurile voastre* (cf. Fil 4,7). Și înțeleptul Isaia se ruga în termeni asemănători: *Doamne, Dumnezeul nostru, ne vei dărui pacea, pentru că tu dai succes tuturor lucrărilor noastre* (Is 26,12). Celor care au fost făcuți vrednici odată de pacea lui Cristos le este ușor să-și salveze sufletul și să îndrepte voința să facă bine ceea ce cere virtutea.

De aceea, tuturor celor care colaborează la construirea noului templu le promite pacea. Așadar, cei care se străduiesc să edifice Biserica sau sunt puși în fruntea familiei lui Dumnezeu (cf. Ef 2,22) ca mistagogi, adică interpreți ai tainelor sfinte, sunt siguri că dobândesc mântuirea. Dar sunt siguri de mântuire și cei care se îngrijesc de binele propriului suflet, devenind stâncă

vie și spirituală (cf. *1Cor* 10,4) pentru *templul sfânt și locuința lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt* (cf. *Ef* 2,22).

RESPONSORIUL*Ps* 83 (84),5; *Zah* 2,15a

R. Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne;
* în veci te vor lăuda.

Ÿ. Multe popoare se vor apropia de tine, Doamne, în
ziua aceea și vor fi poporul tău; * în veci.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Spuneți-le celor chemați: Iată, ospățul meu e pregătit:
veniți la nuntă!

Anul B

Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei
care au avuții, a spus Isus ucenicilor săi.

Anul C

Unul dintre leproși, văzând că s-a vindecat, s-a întors,
preamărindu-l pe Dumnezeu cu glas tare, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și
să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a
face binele. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*:

Anul A

Nunta este pregătită, însă cei chemați n-au fost vred-
nici. Mergeți, așadar, la răspântiile drumurilor și pe câți
îi veți găsi chemați-i la nuntă.

Anul B

Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi înșutit și veți dobândi viața veșnică.

Anul C

Nu s-a găsit să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu decât străinul acesta? Și i-a spus: Ridică-te și du-te; credința ta te-a mântuit.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Aggeu

2,10-23

*Dumnezeu vestește bunăstarea.
Promisiuni făcute lui Zorobabel*

¹⁰ În a douăzeci și patra zi a lunii a noua, în anul al doilea al domniei lui Darius, cuvântul Domnului a vorbit prin profetul Aggeu, astfel: ¹¹ „Așa vorbește Domnul oștirilor: Pune preoților următoarea întrebare asupra Legii: ¹² Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfințită și atinge cu haina lui pâine, bucate fierte, vin, untdelemn sau o mâncare oarecare, lucrurile acestea vor fi sfințite?” Preoții au răspuns: „Nu!” ¹³ Și Aggeu a zis: „Dacă se atinge cineva, spurcat prin atingerea de un trup mort, de toate aceste lucruri, vor fi ele impure oare?” Preoții au răspuns: „Vor fi impure”. ¹⁴ Atunci, Aggeu, luând iarăși cuvântul, a zis: „Tot așa este și poporul acesta, tot așa este și neamul acesta înaintea mea, zice Domnul, așa sunt toate lucrările mâinilor lor și tot ce-mi aduc ei acolo ca jertfă este spurcat!

¹⁵ Uitați-vă, deci, cu luare aminte, la cele ce s-au întâmplat până în ziua de azi, până să se fi pus piatră peste piatră la templul Domnului! ¹⁶ Atunci când veneau la o grămadă de douăzeci de măsurii, nu erau în ea decât zece; când veneau la teasc să scoată cincizeci de măsurii,

nu erau în el decât douăzeci! ¹⁷ V-am lovit cu rugină în grâu și cu tăciune și cu grindină, am lovit toate lucrările mâinilor voastre. Și cu toate acestea, n-a fost nimeni dintre voi care să se întoarcă la mine, zice Domnul.

¹⁸ Uitați-vă cu luare-aminte la cele ce s-au petrecut până în ziua de azi, până în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua când a fost întemeiat templul Domnului, uitați-vă cu luare aminte la ele. ¹⁹ Mai era sămânță în grânare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul și nici măslinul n-au mai adus rod. Dar din ziua aceasta, îmi voi da binecuvântarea mea”.

²⁰ Cuvântul Domnului i-a vorbit a doua oară lui Aggeu, în a douăzeci și patra zi a lunii, astfel: ²¹ „Vorbește lui Zorobabel, conducătorul lui Iuda, și spune-i: Voi clătina cerurile și pământul; ²² voi răsturna scaunul de domnie al împărățiilor, voi nimici puterea împărățiilor neamurilor, voi răsturna și carele de război, și pe cei ce se suie în ele; caii și călăreții lor vor fi trântiți la pământ, și fiecare va pieri ucis de sabia fratelui său. ²³ În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, pe tine, Zorobabel, fiul lui Șalatiel, slujitorul meu, zice Domnul, te voi lua și te voi păstra ca pe o pecete; căci eu te-am ales”, zice Domnul oștirilor.

RESPONSORIUL

Ag 2,7.9b

R. Voi clătina toate neamurile și vor veni comorile tuturor popoarelor; * voi umple casa aceasta de slavă.

V. În locul acesta voi da pacea, spune Domnul oștirilor. * Voi umple.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul împotriva lui Fabian*
al sfântului Fulgențiu de Ruspe, episcop

(Cap. 28, 16-19: CCL 91A, 813-814)

*Participarea la trupul și sângele Domnului
ne sfințește*

În oferirea jertfei se îndeplinește ceea ce a prescris chiar Mântuitorul, așa cum dă mărturie și Paul. Iată ce

spune Apostolul: *Domnul Isus, în noaptea în care era vândut, a luat pâinea și, mulțumind, a frânt-o și a zis: Acesta este trupul meu, cel care este pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea. De asemenea, după cină, a luat potirul, spunând: Acesta este potirul noului legământ în sângele meu. Faceți aceasta ori de câte ori beți în amintirea mea. Căci, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din potirul acesta, vestiți moartea Domnului până când va veni (1 Cor 11,23-26).*

De aceea, jertfa este oferită ca să fie vestită moartea Domnului și să se facă amintirea lui, care și-a dat viața pentru noi. Apoi, el însuși spune: *Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi (In 15,13).* Cristos a murit pentru noi. De aceea, atunci când facem amintirea morții sale, în timpul jertfei, noi invocăm venirea Duhului Sfânt ca dar de iubire. Rugăciunea noastră cere aceeași iubire prin care Cristos a binevoit să fie răstignit pentru noi. Și noi, prin harul Duhului Sfânt, putem să fim răstigniți pentru lume și lumea pentru noi. Suntem invitați să-l imităm pe Cristos. Cât privește moartea sa, *el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa, și noi să ne considerăm morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus (cf. Rom 6,10-11). Să umblăm într-o viață nouă (Rom 6,4), prin intermediul darului iubirii.*

Iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dăruit (Rom 5,5). Noi participăm la trupul și sângele Domnului, noi mâncăm pâinea sa și bem potirul său. De aceea, trebuie să murim pentru lume și să ducem o viață ascunsă cu Cristos în Dumnezeu și să răstignim trupul nostru cu viciile și dorințele sale (cf. Col 3,3; Gal 5,24).

Toți credincioșii care îl iubesc pe Dumnezeu și pe aproapele, chiar dacă nu beau potirul pătimirii trupesti, beau totuși potirul iubirii Domnului. Îmbătați de el, își mortifică mădularele și, îmbrăcându-se cu Domnul Isus Cristos, nu se gândesc la dorințele trupului și nu-și fixează

privirea asupra lucrurilor care se văd, ci asupra celor care nu se văd. Astfel, cel care bea din potirul Domnului, împlinește dragostea sfântă, fără de care nimic nu folosește, nici măcar arderea trupului propriu. Prin darul dragostei, ne este dat apoi să fim cu adevărat ceea ce celebrăm mistic, în mod sacramental, în jertfă.

RESPONSORIUL*Cf. Lc 22,19; In 6,58*

R. Isus a luat pâinea, a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o, spunând: * Acesta este trupul meu, care se jertfește pentru voi; faceți aceasta în amintirea mea.

V. Aceasta este pâinea care a coborât din cer, cine mănâncă această pâine va trăi în veci. * Acesta este.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

MARȚI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Începutul cărții profetului Zaharia

1,1–2,4

Viziunea Ierusalimului reconstruit

^{1.1} În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, cuvântul Domnului i-a vorbit profetului Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido, astfel: ² „Domnul s-a mâniat pe părinții voștri. ³ Spune-le, dar: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă la mine, zice Domnul oștirilor, și mă voi întoarce și eu la voi, zice Domnul oștirilor. ⁴ Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau profeții de mai înainte, zicând: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele! Dar n-au ascultat și n-au lut aminte la

mine, zice Domnul. ⁵ Unde sunt acum părinții voștri? Și profeții trăiesc oare veșnic? ⁶ Totuși, cuvintele mele și poruncile pe care le dădusem slujitorilor mei profeții, ca să le vestească, nu i-au atins ele pe părinții voștri? Și atunci ei s-au întors și au zis: «Domnul oștirilor ne-a făcut cum hotărâse să ne facă, după căile și faptele noastre!»

⁷ În a douăzeci și patra zi a lunii a unsprezecea, care este luna Șebat, în anul al doilea al lui Darius, cuvântul Domnului i-a vorbit profetului Zaharia, fiul lui Berechiah, fiul lui Ido, astfel: ⁸ „M-am uitat noaptea, și iată că un om era călare pe un cal roșu, și stătea între mirți într-un umbrar; în urma lui erau niște cai roșii, murgi și albi. ⁹ Am întrebat: «Ce înseamnă caii aceștia, domnul meu?» Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: «Îți voi arăta ce înseamnă caii aceștia!» ¹⁰ Omul care stătea între mirți a luat cuvântul și a zis: «Aceștia sunt aceia pe care i-a trimis Domnul să cutreiere pământul!» ¹¹ Și ei i-au vorbit îngerului Domnului, care stătea între mirți, și au zis: «Am cutreierat pământul, și iată că tot pământul este în pace și liniștit!»

¹² Atunci, îngerul Domnului a luat cuvântul și a zis: «Doamne al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pe care te-ai mâniat în acești șaptezeci de ani?» ¹³ Domnul i-a răspuns cu vorbe bune, cu vorbe de mângâiere, îngerului care vorbea cu mine. ¹⁴ Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: «Strigă și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Sunt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim și pentru Sion, ¹⁵ și sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfate; căci mă mâniaseam numai puțin, dar ele s-au înverșunat în rele. ¹⁶ De aceea, așa vorbește Domnul: Mă întorc cu îndurare către Ierusalim; casa mea va fi zidită iarăși în el, spune Domnul oștirilor, și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului. ¹⁷ Strigă din nou și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Cetățile mele vor avea iarăși belșug de bunătați, Domnul va mângâia iarăși Sionul, va alege iarăși Ierusalimul.»

^{2.1} Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că erau patru coarne! ² Am întrebat îngerul care vorbea cu mine: «Ce

înseamnă coarnele acestea?» Și el mi-a zis: «Acestea sunt coarnele, care i-au risipit pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul». ³ Domnul mi-a arătat patru fierari. ⁴ Eu am întrebat: «Ce vor să facă aceștia?» Și el a zis: «Acestea sunt coarnele care l-au risipit pe Iuda, de n-a mai putut ridica nimeni capul; aceștia au venit să doboare la pământ, și să distrugă coarnele neamurilor care au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca să-l risipească»”.

RESPONSORIUL

Zah 1,16a; Ap 21,23

R. Mă întorc cu îndurare către Ierusalim; * casa mea va fi zidită iarăși în el.

V. Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună, căci făclia ei este Mielul. * Casa mea.

LECTURA A DOUA

Din *Instrucțiunile* sfântului Columban, abate

(Instr. De compuncție, 12, 2-3:
Opera, Dublin 1957, pag. 112-114)

Lumina perenă în templul veșnicului Mare Preot

Cât sunt de fericiți, cât sunt de bucueroși *acei servitori pe care Stăpânul, la întoarcere, îi găsește veghind* (Lc 12,37). Vegherea cu adevărat fericită este aceea în care este așteptat Dumnezeu, creatorul universului, care umple toate și depășește toate.

Fie ca Domnul să vrea să mă trezească și pe mine, slujitorul său umil, din somnul mediocrității mele, și așa să mă aprindă de dragostea sa divină, încât să mă facă să ard de iubirea sa până deasupra stelelor, așa încât să ard de dorința de a-l iubi tot mai mult, și acest foc să nu se stingă niciodată în mine!

Fie ca meritele mele să fie așa de mari, încât candela mea să strălucească mereu în noapte, în templul lui Dumnezeu, așa încât să-i pot lumina pe toți cei care intră în casa Domnului meu! Dumnezeule Tată, te rog în numele Fiului tău, Isus Cristos, dă-mi acea dragoste care nu dispăre niciodată, pentru ca lumina mea să se mențină

mereu aprinsă și să nu se stingă niciodată; să ardă pentru mine, să strălucească pentru alții.

Te rugăm, Cristoase, preadulcele nostru Mântuitor, să aprinzi candelile noastre: să strălucească mereu în templul tău și să fie alimentate mereu de tine, care ești lumina veșnică; să fie luminate colțurile întunecate ale spiritului nostru și să fugă de la noi întunericul lumii.

Așadar, Isuse al meu, dă lumina ta candelile mele, pentru ca la strălucirea sa să mi se deschidă sanctuarul ceresc, sfânta sfintelor, care, sub bolțile sale maiestuoase, te primește pe tine, preot veșnic al jertfei veșnice. Fă să te privească, să te contemple și să te doresc numai pe tine: numai pe tine să te iubesc și numai pe tine să te aștept cu cea mai arzătoare dorință. În vederea iubirii, dorința mea să se stingă în tine și candela mea să strălucească și să ardă continuu înaintea ta.

Iubitul nostru Mântuitor, te rugăm, arată-ni-te nouă, care batem la ușă, încât, cunoscându-te, să te iubim numai pe tine, să te dorim numai pe tine, să ne gândim continuu numai la tine și să medităm zi și noapte cuvintele tale. Te rugăm să ne dai o iubire atât de mare, așa cum ți se cuvine ție, care ești Dumnezeu și care meriți să ți se dea, pentru ca iubirea ta să pătrundă toată ființa noastră interioară și să ne facă total ai tăi. În acest fel, nu vom fi capabili să iubim altceva în afară de tine, care ești veșnic, iar dragostea noastră nu va putea fi stinsă de apele multe ale acestui cer, ale acestui pământ și ale acestei mări, așa cum este scris: *Apele multe nu pot să stingă iubirea (Ct 8,7)*.

Să se adeverească acestea și pentru noi, Doamne Isuse Cristoase, căruia să-ți fie slavă în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Is 60,19-20a

R. Soarele nu-ți va mai sluji ca lumină ziua, nici strălucirea lunii nu te va mai lumina; * Domnul va fi lumina ta veșnică și Dumnezeul tău va fi gloria ta.

V. Soarele tău nu va mai asfinți și luna ta nu se va mai întuneca. * Domnul va fi.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

3,1–4,14

*Promisiunile conducătorului Zorobabel
și ale marelui preot Iosue*

^{3,1} Domnul mi l-a arătat pe marele preot Iosue, stând în picioare înaintea îngerului Domnului, și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l învinuiască.

² Îngerul Domnului i-a zis Satanei: „Domnul să te mustre, Satană! Domnul să te mustre, el, care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosue, un tăciune scos din foc?”

³ Dar Iosue era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși, stătea în picioare înaintea îngerului. ⁴ Iar îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea lui: „Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!” Apoi, i-a zis lui Iosue: „Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!” ⁵ Și a mai zis: „Puneți-i pe cap o diademă curată!” Și i-au pus o diademă curată pe cap, și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce îngerul Domnului stătea acolo.

⁶ Îngerul Domnului i-a făcut lui Iosue următoarea mărturisire: ⁷ „Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă vei umbla pe căile mele și dacă vei păzi poruncile mele, vei judeca și casa mea și vei veghea asupra curților mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici.

⁸ Ascultă, deci, Iosue, mare preot, tu și tovarășii tăi, care stai înaintea ta, căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne. Iată, îl voi aduce pe slujitorul meu,

Odrasla. ⁹ Căci iată piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosue, sunt șapte ochi pe această piatră; iată, eu însumi voi grava pe ea inscripția ei, oracolul Domnului oștirilor; și într-o singură zi, voi înlătura nelegiuirea țării acesteia. ¹⁰ În ziua aceea, spune Domnul oștirilor, vă veți invita unii pe alții sub viță și sub smochin”.

^{4,1} Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui. ² El m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „M-am uitat, și iată că este un sfeșnic cu totul din aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn, și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelăle care sunt în vârful sfeșnicului. ³ Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul la stânga lui”.

⁴ Și, luând iarăși cuvântul, i-am zis îngerului care vorbea cu mine: „Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?” ⁵ Îngerul care vorbea cu mine mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?” Eu am zis: „Nu, domnul meu”.

⁶ Atunci, el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel: Lucrul acesta nu se va face nici cu armata, nici prin putere, ci prin duhul meu, zice Domnul oștirilor! ⁷ Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un ținut întins. El va scoate piatra din vârf, în strigătele mulțimii: «Har, har asupra ei!» ⁸ Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ⁹ Mâinile lui Zorobabel au întemeiat casa aceasta, și tot mâinile lui o vor desăvârși; și veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis la voi. ¹⁰ Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe? Vor privi și se vor bucura când vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zorobabel. Aceste șapte candelă sunt ochii Domnului, care cutreieră tot pământul”.

¹¹ Eu am luat cuvântul și i-am zis: „Ce înseamnă acești doi măslini, la dreapta sfeșnicului și la stânga lui?” ¹² Am luat a doua oară cuvântul și i-am zis: „Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, care sunt lângă cele două țevi din aur, prin care curge uleiul auriu din el?” ¹³ El mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă?” Eu am

zis: „Nu, domnul meu”. Și el a zis: ¹⁴ „Aceștia sunt cei doi unși, care stau înaintea Domnului întregului pământ”.

RESPONSORIUL

Ap 11,4. cf. 3

R. Aceștia sunt cei doi măslini și cele două făclii; * ei stau înaintea stăpânului pământului.

V. Domnul va da putere celor doi martori ai săi și ei vor profeti. * Ei stau.

LECTURA A DOUA

Din *Răspunsurile date lui Talasiu*
ale sfântului Maxim Mărturisitorul, abate

(Răsp. 63: PG 90, 667-670)

Lumina care luminează tot omul

Candela așezată în sfeșnic este lumina cea adevărată a Tatălui, *care luminează pe tot omul care vine în lume* (cf. *In* 1,9). Este Domnul nostru Isus Cristos, care, luând de la noi trupul nostru, a devenit și a fost numit candelă, adică înțelepciune și cuvânt de aceeași natură cu Tatăl. Aceasta este candela pe care Biserica lui Dumnezeu o arată cu credință și iubire în predică, și care este ținută sus și strălucește în ochii popoarelor în viața sfântă a credincioșilor și în conduita lor inspirată din porunci. Ea face lumină tuturor celor din casă, adică tuturor oamenilor din lumea aceasta și, de aceea, însuși Cuvântul divin spune: *Nu se aprinde o candelă pentru a o pune sub obroc, ci pe candelabru, ca să lumineze pentru toți cei din casă* (Mt 5,15). Cuvântul se numește pe sine candelă deoarece, fiind Dumnezeu prin natură, s-a făcut om pentru a da lumina sa.

Și marele David a înțeles toate acestea, cred, atunci când l-a numit candelă pe Domnul, spunând: *Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei și lumină pentru cărările mele* (Ps 118,105). Mântuitorul meu și Dumnezeul meu știe să risipească întunericul ignoranței și al viciului, și pentru aceasta Scriptura l-a numit făclie.

Prin puterea și înțelepciunea sa el a risipit, așa cum face soarele, toată ceața ignoranței și a viciului și îi călăuzește pe cei care merg împreună cu el pe calea dreptății și a poruncilor divine. El a numit sfânta Biserică sfeșnic, pentru că în ea strălucește cuvântul lui Dumnezeu prin intermediul predicării, și astfel, cu strălucirile adevărului, îi luminează pe cei care sunt în lumea aceasta ca într-o casă, îmbogățind inteligențele cu cunoașterea lui Dumnezeu.

Acest cuvânt vestit de Biserică cere să fie așezat pe înălțimea candelabrului, adică în vârful cinstei și al angajării de care este capabilă Biserica. Atât timp cât cuvântul este ascuns de litera legii ca de un obroc, îi lasă pe toți fără lumina veșnică. El nu poate să transmită vederea spirituală celui care nu se străduiește să îndepărteze vălul simțului material care înșală și chiar poate să abată spre greșeală și falsitate. El trebuie însă așezat în candelabrul Bisericii. Aceasta înseamnă că cuvântul revelat trebuie să fie înțeles în sensul interior și spiritual, explicat tot de Biserică. Numai așa va putea cu adevărat să lumineze pe tot omul care se află în lume. Dacă Scriptura nu este înțeleasă în mod spiritual, arată numai o semnificație superficială și parțială și nu poate face să ajungă la inimă toată substanța sa bogată. Așadar, să ne ferim să punem sub obroc candela pe care o aprindem prin contemplație și prin practicarea coerentă a cuvântului, adică să nu mortificăm acea energie puternică a sa, care dă lumină și cunoaștere. Să nu reducem în mod vinovat vitalitatea de nedescris a înțelepciunii din cauza literei, ci să punem candela în sfeșnic, adică în sfânta Biserică, așa încât, de la înălțimea unei interpretări autentice și exacte, să arate tuturor strălucirea adevărilor divine.

RESPONSORIUL

In 12,35b.36; 9,39a

R. Umblați cât timp aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul. * Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să deveniți fii ai luminii.

Ψ. Am venit în lumea aceasta pentru ca cei care nu văd să vadă. * Cât timp.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

8,1-17.20-23

Promisiunea mântuirii în Sion

¹ Așa vorbește Domnul oștirilor:

² „Simt o iubire până la gelozie pentru Sion, îl iubesc cu o patimă aprinsă.

³ Așa vorbește Domnul oștirilor: Mă voi întoarce din nou în Sion și-mi voi stabili locuința în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va numi Cetatea Adevărului, iar muntele Domnului oștirilor, Muntele Sfințeniei.

⁴ Așa vorbește Domnul oștirilor: Bătrânii și bătrânele vor șede din nou pe străzile Ierusalimului, fiecare cu toiagul în mână, din cauza vârstei înaintate. ⁵ Piețele cetății vor fi pline de băieți și fete, care se vor juca pe străzile Ierusalimului.

⁶ Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă lucrul acesta va părea imposibil în ochii supraviețuitorilor acestui popor în zilele acelea, va fi oare imposibil în ochii mei? spune Domnul oștirilor.

⁷ Așa vorbește Domnul oștirilor:

Iată, eu voi elibera poporul meu din țara de la răsăritul și din țara de la apusul soarelui,

⁸ îl voi aduce înapoi, ca să locuiască în Ierusalim.

Ei vor fi poporul meu,

iar eu voi fi Dumnezeuul lor în fidelitate și dreptate.

⁹ Așa vorbește Domnul oștirilor: Întăriți-vă mâinile voastre, cei ce auziți astăzi aceste cuvinte din gura

profeților, care au vorbit în ziua când s-a pus temelia casei Domnului oștirilor, când s-a început să se zidească templul!

¹⁰ Căci, înainte de aceste zile, nu era răsplată nici pentru lucrul omului, nici pentru vite.

Cei ce intrau și ieșeau n-aveau nici ei pace, din pricina vrăjmașului, și eu îi dezbinam pe toți oamenii unii împotriva altora.

¹¹ Acum nu voi mai face rămășiței poporului acestuia ca în trecut, zice Domnul oștirilor.

¹² Acum se fac semănături în bună pace; vița își va da rodul, pământul își va da roadele și cerul va lăsa să cadă roua; și toate aceste lucruri le voi da în stăpânirea restului acestui popor.

¹³ După cum ați fost un blestem între neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israel, tot astfel vă voi mântui, și veți fi o binecuvântare. Nu vă temeți, ci întăriți-vă mâinile!

¹⁴ Căci așa vorbește Domnul oștirilor: După cum m-am gândit să vă fac rău când mă mâniau părinții voștri, zice Domnul oștirilor, și nu m-am căit de lucrul acesta, ¹⁵ tot așa, acum mă întorc în aceste zile și hotărâsc să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți!

¹⁶ Iată ce trebuie să faceți: Fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați, la porțile voastre, după adevăr și în vederea păcii; ¹⁷ nici unul să nu gândească în inima lui rău împotriva aproapelui său, și nici să nu iubiți jurământul strâmb! Căci toate lucrurile acestea eu le urăsc”, zice Domnul.

²⁰ „Așa vorbește Domnul oștirilor: Iată, se vor aduna popoare și locuitori veniți din cetățile cele mari. ²¹ Locuitorii dintr-o cetate vor merge în altă cetate și vor zice: «Haideți să mergem și să ne rugăm Domnului și să căutăm fața Domnului oștirilor. Vreau să merg și eu!»

²² Astfel, multe popoare și națiuni puternice vor veni la

Ierusalim să-l caute pe Domnul oștirilor și să se roage Domnului.

²³ Așa vorbește Domnul oștirilor: În zilele acelea, zece oameni dintre popoarele păgâne vor apuca un evreu de poala hainei și-i vor zice: «Vrem să mergem cu voi, căci am auzit că Dumnezeu este cu voi».

RESPONSORIUL

Zah 8,7.9a; Fap 3,25a

R. Așa spune Domnul: Iată, eu salvez poporul meu din țara de la răsăritul și din țara de la apusul soarelui.
* Se vor întări mâinile voastre, voi, cei care auziți în zilele acestea cuvintele prin gura profeților.

V. Voi sunteți fiii profeților și ai alianței pe care Dumnezeu a încheiat-o cu părinții voștri. * Se vor întări.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul asupra Evangheliei după sfântul Ioan*
al sfântului Augustin, episcop

(Trat. 26, 4-6: CCL 36, 261-263)

Iată, eu voi mântui poporul meu

Nimeni nu poate să vină la mine dacă nu-l atrage Tatăl (In 6,44). Să nu crezi că este cineva atras împotriva voinței sale: sufletul este atras de iubire. Nici nu trebuie să ne temem de a fi criticați din cauza acestor cuvinte evanghelice ale Sfintei Scripturi de cei care cântăresc cuvintele, dar sunt total incapabili să înțeleagă realitățile divine. Aceștia ar putea să obiecteze: „Cum pot să admit că credința mea este un act liber, dacă sunt atras?” Eu răspund: „Nu este de mirare că simțim o putere de atracție asupra voinței. Și plăcerea are o astfel de putere de atracție”.

Ce înseamnă a fi atrași de plăcere? *Caută-ți bucuria în Domnul și el va asculta cererile inimii tale (Ps 36,4).* Așadar, există o anumită desfătare a inimii, prin care ea se bucură de acea dulce pâine cerească. Poetul Virgiliu a putut să afirme: „Fiecare este atras de propria plăcere”. Așadar, nu de necesitate, ci de plăcere, nu de

constrângere, ci de desfătare. Cu atât mai mult, nu putem spune că este atras la Cristos omul care își află desfătarea în adevăr, în fericire, în dreptate, în viața veșnică, din moment ce Cristos este chiar toate acestea?

Sau au simțurile trupului plăcerile lor, iar sufletul nu ar trebui să le aibă pe ale sale? Dacă sufletul nu-și are desfătările sale, cum de psalmul spune: *Fiii oamenilor își găsesc adăpost la umbra aripilor tale, se satură din belșugul casei tale, tu îi adăpi din șuvoaiele desfătărilor tale. Căci la tine este izvorul vieții și în lumina ta vom vedea lumina?* (Ps 35,8-10).

Dă-mi unul care iubește și va înțelege tot ceea ce spun. Dă-mi unul care să ardă de dorință, unul căruia îi este foame, care să se simtă pelerin și însetat în acest pustiu, unul care să aspire către izvorul patriei veșnice, dă-mi unul care să experimenteze înlăuntrul său toate acestea, și el va înțelege afirmația mea. Dacă însă vorbesc unei inimi reci și insensibile, nu va putea să înțeleagă ceea ce spun.

Tu arăți unei oi o ramură verde și o atragi după tine. Arăți unui copil nuci și el este atras și aleargă într-acolo unde este atras: este atras de iubire, este atras fără să îndure constrângere fizică; este atras de legătura care leagă inima. Așadar, dacă aceste desfătări și plăceri pământești, prezentate celor care le iubesc, exercită asupra lor o forță de atracție – deoarece este mereu adevărat că fiecare este atras de propria plăcere – cum să nu fie capabil să ne atragă Cristos, care ne este revelat de Tatăl? Ce altceva dorește sufletul mai mult, dacă nu adevărul? De ce anume va trebui omul să fie doritor, în ce scop va trebui să dorească faptul ca cerul gurii sale interne să fie sănătos în judecarea adevărului, dacă nu pentru a se hrăni cu înțelepciune, dreptate, adevăr, viață nemuritoare?

De aceea, Domnul spune: *Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, aici pe pământ, pentru că ei vor fi săturați*, sus în cer (cf. Mt 5,6). Îi dau ceea ce iubește, îi dau ceea ce speră. Va vedea ceea ce acum, fără să vadă, acceptă prin credință. Se va hrăni cu realitatea de

care îi este acum foame, se va adăpa cu realitatea de care acum însetează. Dar când și unde? La învierea morților, pentru că: *Eu îl voi învia în ziua de pe urmă* (In 6,54).

RESPONSORIUL*In 6,44.45*

R. Nimeni nu poate să vină la mine dacă nu-l atrage Tatăl care m-a trimis. * Oricine a auzit și a învățat de la Tatăl vine la mine.

Ÿ. Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. * Oricine a auzit.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

VINERI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Începutul cărții profetului Malahia 1,1-14; 2,13-16

Oracol împotriva preoților neglijenți și nelegiuți

^{1,1} Cuvântul Domnului către Israel, prin Malahia:

² „V-am iubit, zice Domnul! Și voi ziceți: «Cum ne-ai iubit?» Nu este Esau frate cu Iacob? zice Domnul; totuși, l-am iubit pe Iacob ³ și l-am urât pe Esau, i-am prefăcut munții în pustiu și moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustiu. ⁴ Iar dacă ar zice Edomul: «Suntem nimicivi, dar întorcându-ne, vom ridica iarăși dărâmurile!», așa vorbește Domnul oștirilor: Ei vor zidi, iar eu voi distruge, și se vor numi: Țara răutății și poporul pe care s-a mâniat Domnul pentru totdeauna! ⁵ Veți vedea cu ochii voștri lucrul acesta și veți zice: «Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!»

⁶ Un fiu cinstește pe tatăl său, și slujitorul pe stăpânul său. Așadar, dacă sunt tată, unde este cel care mă cinstește? Dacă sunt stăpân, unde este cel care se teme de mine? zice Domnul oștirilor către voi, preoților, care nesocotiți numele meu, și care ziceți: «Cu ce am nesocotit noi numele tău?» ⁷ Oferiți pe altarul meu pâine pângărită, și ziceți: «Cu ce te-am necinstit?» Prin faptul că ați zis: «Masa Domnului este de disprețuit!» ⁸ Când aduceți ca jertfă un animal orb, nu este rău lucrul acesta? Când aduceți unul șchiop sau cu meteahnă, nu este rău lucrul acesta oare? Oferă-l conducătorului tău! Va fi el mulțumit sau te va primi el bine? zice Domnul oștirilor. ⁹ Și acum, rugați-vă lui Dumnezeu să aibă milă de voi, zice Domnul oștirilor. Vă va primi el cu bunăvoință? Prin mâinile voastre se fac acestea? ¹⁰ Cine dintre voi va închide porțile, ca să nu aprindeți degeaba focul pe altarul meu? Nu-mi găsesc plăcerea în voi, zice Domnul oștirilor, și darurile de mâncare din mâna voastră nu le voi primi! ¹¹ Căci de la răsăritul până la apusul soarelui, mare este numele meu între popoare și în orice loc se va aduce numelui meu ofertă de tămâie și jertfă curată, căci mare este numele meu între neamuri, zice Domnul oștirilor. ¹² Dar voi îl pângăriți, prin faptul că ziceți: «Masa Domnului este întinată și bucatele de pe ea sunt de disprețuit!» ¹³ Voi ziceți: «Iată truda noastră!» și tot voi o disprețuiți, zice Domnul oștirilor; și aduceți din ceea ce este furat, ceea ce este șchiop sau beteag și le oferiți ca dar: Oare le voi primi din mâinile voastre? zice Domnul. ¹⁴ Blestemat este omul viclean, care are în turma lui un animal de parte bărbătească, și totuși, face promisiune și jertfește Domnului un animal beteag! Căci eu sunt regele cel mare, zice Domnul oștirilor, și numele meu este înfricoșător printre neamuri.

^{2.13} Și iată ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, pentru că eu nu mai privesc la ofrande și nu le mai primesc cu plăcere din mâinile voastre. ¹⁴ Și voi spuneți: «Pentru ce?» Pentru că Domnul a fost martor între tine și soția tineretii tale, față de care ești infidel, cu toate că este tovarășa ta și

soția cu care ai încheiat legământ! ¹⁵ Oare nu i-a făcut el ca să fie o singură unitate, trup și suflet? Și ce cere această unitate, dacă nu urmași de la Dumnezeu? Păstrați-vă, așadar, viața voastră și nu fi infidel față de soția tinereții tale. ¹⁶ Dacă cineva, din ură, își repudiază soția, zice Domnul, Dumnezeul lui Israel, își acoperă de nelegiuire veșmântul său, zice Domnul oștirilor. Păstrați-vă viața voastră și nu fiți infideli”.

RESPONSORIUL

Mal 2,5.6a; Ps 109 (110),4

R. Legământul meu cu preotul era un legământ de viață și de pace, l-am dat ca să se teamă de mine și el s-a temut. * Legea adevărului era în gura lui și nu s-a găsit nici o nelegiuire pe buzele sale.

V. Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: Tu ești preot în veci, după rânduiala lui Melchisedec. * Legea adevărului.

LECTURA A DOUA

Din cartea *Cetatea lui Dumnezeu*
a sfântului Augustin, episcop

(Cartea 10, 6: CCL 47, 278-279)

*În orice loc se aduce jertfă numelui meu,
o jertfă curată*

Jertfa adevărată constă în orice acțiune prin care tindem să ne unim cu Dumnezeu într-un raport sfânt, îndreptându-ne spre acel bine mare care poate să ne facă fericiți cu adevărat. De aceea, chiar și faptele de milostenie, prin care se vine în ajutorul omului, dacă nu se fac pentru Dumnezeu, nu se pot numi jertfă adevărată. Deși jertfa este îndeplinită și oferită de om, totuși, este ceva divin, așa încât vechii latini au desemnat-o cu acest nume din urmă. De aceea, un om consacrat lui Dumnezeu și dăruit lui, prin faptul că moare pentru lume pentru a trăi pentru Dumnezeu, este o jertfă. Este și o faptă de milostenie pe care o face fiecare față de sine, așa cum este scris: *Ai milă de sufletul tău, devenind plăcut lui Dumnezeu (Sir 30,24 Vg).*

Așadar, sunt jertfe adevărate faptele de milostenie fie față de sine, fie față de aproapele cu referință la Dumnezeu. Pe de altă parte, faptele de milostenie nu se fac pentru alt motiv decât pentru a fi liberi de mizeria proprie și a deveni astfel fericiți de acea fericire care nu se dobândește decât prin intermediul aceluși bine despre care s-a spus: *Binele meu este să stau aproape de Dumnezeu (Ps 72,28)*. Rezultă, fără îndoială, că întreaga cetate răscumpărată, adică comunitatea și societatea credincioșilor, este oferită lui Dumnezeu ca jertfă universală, prin marele preot, care s-a oferit pe sine însuși pentru noi în pătimirea sa, sub chip de slujitor, ca să devenim trupul unui cap așa de mare. A oferit această natură umană și în ea a fost oferit pentru că tocmai pentru ea este mijlocitor, preot și jertfă.

Apostolul ne îndeamnă să oferim trupurile noastre *ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu, cultul nostru spiritual* (cf. *Rom 12,1*). Ne recomandă să nu ne conformăm lumii prezente, ci să ne transformăm reînnoind mintea noastră, pentru a putea discerne care este voința lui Dumnezeu, pentru a înțelege care este adevăratul bine plăcut lui și desăvârșit, pentru a înțelege că noi înșine constituim întreaga jertfă. Pentru aceasta, el adaugă: *Prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să nu vă considerați mai mult decât trebuie să vă considerați, ci fiecare să aibă o apreciere corectă despre sine, după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu. Căci după cum într-un singur trup avem multe membre, însă nu toate membrele au aceeași funcție, tot așa noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos și mădulare unii altora. Avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat (Rom 12,3-6)*.

Aceasta este jertfa creștinilor: *Deși suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos (1Cor 10,17)*. Biserica celebrează această jertfă și prin sacramentul altarului, cunoscut bine de credincioși, în care se arată că în ceea ce oferă, se oferă pe ea însăși.

RESPONSORIUL

Mih 6,6a.8; Dt 10,14.12a

R. Cu ce-l voi întâmpina pe Domnul? Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce așteaptă Domnul de la tine: * Să faci dreptatea, să iubești caritatea și să umbli smerit înaintea Dumnezeului tău.

V. Iată, ale Domnului Dumnezeului tău sunt cerul și pământul și toate câte sunt în ele; și acum, ce așteaptă Domnul Dumnezeu de la tine? * Să faci dreptatea.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Malahia

3,1-24

Ziua Domnului

¹ Așa spune Domnul Dumnezeu: „Iată, eu trimit îngerul meu și va pregăti calea înaintea feței mele; și va veni în templul său stăpânitorul pe care îl căutați, îngerul legământului, pe care îl doriți. Iată, vine, spune Domnul oștirilor. ² Și cine va putea suporta ziua venirii lui? Cine va putea rămâne în picioare când se va arăta el? Căci el este ca focul topitorului și ca leșia nălbitorului.

³ El se va așeza să topească și să curețe argintul; el va curăța pe fiii lui Levi, cum se curăță aurul și argintul în foc, pentru ca ei să aducă Domnului jertfă în dreptate.

⁴ Atunci îi va plăcea Domnului jertfa lui Iuda și a Ierusalimului, ca în zilele de la început, ca în anii de odinioară.

⁵ Mă voi apropia de voi pentru judecată și mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor și adulterilor,

împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce opresc plata celor angajați, care asupresc pe văduve și pe orfani, nedreptătesc pe străini și nu se tem de mine, zice Domnul oștirilor.

⁶ Căci eu sunt Domnul, eu nu mă schimb; de aceea, voi nu ați încetat să fiți fiii lui Iacob.

⁷ Căci, din zilele părinților voștri, voi v-ați abătut de la poruncile mele și nu le-ați păzit.

Întoarceți-vă la mine și mă voi întoarce și eu la voi, zice Domnul oștirilor.

Dar voi întrebați: «Cum să ne întoarcem?»

⁸ Se cade să-l înșele un om pe Dumnezeu, cum mă înșelați voi?

Dar voi întrebați: «Cu ce te-am înșelat?»

Cu zeciuiala și pârga.

⁹ Sunteți blestemați, câtă vreme căutați să mă înșelați, voi, întreg poporul!

¹⁰ Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în casa mea;

puneți-mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea

dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi revărsa asupra voastră din abundență binecuvântare.

¹¹ Și voi muștra pentru voi lăcusta devoratoare și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor.

¹² Toate neamurile vă vor numi fericiți atunci, căci veți fi o țară dorită, zice Domnul oștirilor.

¹³ Voi aveți cuvinte aspre împotriva mea, spune Domnul, ¹⁴ și întrebați: «Ce-am spus noi împotriva ta?» Iată ce ați zis: «Degeaba i-am slujit lui Dumnezeu! La ce bun am păzit poruncile lui și am umblat în haine de jale înaintea Domnului universului?» ¹⁵ Acum îi numim fericiți pe cei trufași. Da, celor răi le merge bine: ei îl pun pe Dumnezeu la încercare și rămân nepedepsiți!» ¹⁶ Așa au vorbit unii către alții cei care se tem de Domnul. Domnul

a luat aminte și i-a ascultat. O carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea lui, pentru cei care se tem de Domnul și cinstesc numele lui. ¹⁷ Domnul oștirilor a spus: Aceștia vor fi ca o avere a mea în ziua pe care o pregătesc eu. Voi fi îngăduitor cu ei, așa cum un tată este îngăduitor cu fiul său, care-i slujește. ¹⁸ Veți vedea din nou atunci că este o deosebire între cel drept și cel rău, între cel care îi slujește lui Dumnezeu și cel care nu-i slujește.

¹⁹ Căci, iată, vine ziua Domnului, care va arde ca un cuptor. Toți cei trufași și toți cei care săvârșesc fărădelegea vor fi ca paie. Ziua care vine îi va mistui, spune Domnul oștirilor, și nu va rămâne din ei nici rădăcină, nici ramură, ²⁰ dar pentru voi, care vă temeți de numele meu, va răsări soarele dreptății: el va aduce vindecarea pe aripile lui. ²¹ Și-i veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care eu o fac, zice Domnul oștirilor.

²² Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, slujitorul meu, căruia i-am dat, în Horeb, legi și porunci, pentru tot Israelul!

²³ Iată, îl voi trimite pe profetul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare.

²⁴ El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc țara cu blestem!”

RESPONSORIUL

Mal 3,1; Lc 1,76

R. Iată, eu trimit îngerul meu și el va pregăti calea înaintea feței mele. * Va veni în templu său stăpânitorul, pe care voi îl căutați, și îngerul legământului, pe care îl doriți.

V. Iar tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile sale. * Va veni.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican
(Nr. 40.45)

Eu sunt alfa și omega, cel dintâi și cel de pe urmă

Această întrepătrundere între cetatea pământească și cetatea cerească nu poate fi percepută decât prin credință: mai mult, ea rămâne misterul istoriei omenești care, până la deplina revelare a slavei fiilor lui Dumnezeu, va fi tulburată de păcat.

Dar Biserica, urmărindu-și propriul scop mântuitor, nu numai că împărtășește omului viața divină, ci și revarsă, într-un fel, asupra lumii întregi lumina acestei vieți, mai ales vindecând și înălțând demnitatea persoanei umane, întărind coeziunea socială și dând activității zilnice a oamenilor un sens și o semnificație mai profundă. Astfel, prin fiecare membru și prin întreaga sa comunitate, Biserica este convinsă că poate contribui mult la umanizarea familiei umane și a istoriei ei.

Biserica, fie că ajută lumea, fie că primește mult de la ea, tinde spre un singur scop: să vină împărăția lui Dumnezeu și să se realizeze mântuirea întregului neam omenesc. De altfel, tot binele pe care poporul lui Dumnezeu, în timpul peregrinării sale pământești, îl poate oferi familiei oamenilor decurge din faptul că Biserica este sacramentul universal de mântuire, dezvăluind și, în același timp, înfăptuind misterul iubirii lui Dumnezeu față de om.

Într-adevăr, Cuvântul lui Dumnezeu, prin care toate s-au făcut, el însuși s-a făcut trup, pentru ca, om desăvârșit, să-i mântuiască pe toți și să adune laolaltă toate. Domnul este ținta istoriei umane, punctul spre care converg dorințele istoriei și civilizației, centrul neamului omenesc, bucuria tuturor inimilor și plinirea aspirațiilor lor. El este acela pe care Tatăl l-a înviat din morți, l-a înălțat și l-a așezat la dreapta sa, făcându-l judecător

al celor vii și al celor morți. Primind viața și fiind adunați laolaltă în Duhul lui, noi peregrinăm spre împlinirea istoriei umane, care corespunde total planului iubirii lui: *ca toate să fie adunate laolaltă în Cristos, cele din cer și cele de pe pământ (Ef 1,10).*

Domnul însuși spune: *Iată, vin curând și răsplata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia după faptele sale. Eu sunt alfa și omega, cel dintâi și cel de pe urmă, începutul și sfârșitul (Ap 22,12-13).*

RESPONSORIUL

Fap 10,36; 4,12a; 10,42b

R. Dumnezeu a trimis Cuvântul care aduce vestea cea bună a păcii. * Acesta este Domnul tuturor și nu este în nimeni altul mântuire.

V. El a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. * Acesta este.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

DUMINICA A XXIX-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Învățătorule, știm că ești omul adevărului și calea lui Dumnezeu cu adevărat o înveți.

Anul B

Paharul pe care îl voi bea eu, îl veți bea, și cu botezul cu care mă voi boteza eu, veți fi botezați, spune Domnul.

Anul C

Isus le spunea ucenicilor săi că trebuie să se roage întotdeauna și să nu se descurajeze.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim măririi tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții Esterei

1,1-3.9-13.15-16.19; 2,5-10.16-17

Repudierea reginei Vasti și alegerea Esterei

^{1,1} Era pe vremea lui Asuer, a acelui Asuer care domnea de la India până în Etiopia, peste o sută douăzeci și șapte de provincii. ² Împăratul Asuer ședea atunci pe scaunul lui împărătesc, în cetatea Susa. ³ În al treilea an

al domniei lui, a dat un ospăț tuturor principilor și slujitorilor săi. Căpeteniile oștirii perșilor și mezilor, mai-marii și capii ținuturilor s-au strâns înaintea lui.

⁹ Împărăteasa Vasti a dat și ea un ospăț femeilor, în palatul regal al împăratului Asuer.

¹⁰ În ziua a șaptea, pe când inima împăratului era veselă de vin, le-a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona și Bigta, Abagta, Zetar și Carcas, cei șapte eunuci care slujeau înaintea împăratului Asuer, ¹¹ să o aducă în fața lui pe împărăteasa Vasti, cu cununa împărătească, pentru a arăta frumusețea ei popoarelor și mai-marilor săi, căci era foarte frumoasă.

¹² Dar împărăteasa Vasti n-a vrut să vină, când a primit prin eunuci porunca împăratului. Împăratul s-a supărat foarte tare, s-a aprins de mânie. ¹³ Atunci, împăratul a vorbit cu înțelepții care cunoșteau obiceiurile vremii. Căci așa era obiceiul, ca orice problemă a împăratului să se pună înaintea tuturor celor ce cunoșteau legile și dreptul. ¹⁵ „Ce trebuie, a zis el, să i se facă împărătesei Vasti, după lege, pentru că n-a împlinit ce i-a poruncit împăratul Asuer prin eunuci?”

¹⁶ Memucan a răspuns înaintea împăratului și a principilor: „Nu numai față de împărat s-a purtat rău împărăteasa Vasti, ci și față de toți principii și față de toate popoarele care sunt în toate ținuturile împăratului Asuer.

¹⁹ Dacă tu, împărate, găsești cu cale, să se dea poruncă din partea ta și să se scrie în legile perșilor și mezilor că nu trebuie să se calce o poruncă împărătească și ca Vasti să nu se mai arate înaintea împăratului Asuer. Iar împăratul să dea demnitatea de împărăteasă alteia, mai bună decât ea”.

^{2.5} În cetatea Susa era un iudeu numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chiș, bărbat din tribul lui Beniamin, ⁶ care fusese luat din Ierusalim printre robii strămutați împreună cu Iehonia, regele lui Iuda, de Nabucodonosor, împăratul Babilonului. ⁷ El o creștea pe Hadasa, adică Estera, fiica unchiului său; căci ea nu avea nici tată, nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale,

Mardoheu a adoptat-o.⁸ Când s-a auzit porunca împăratului și hotărârea lui, au fost strânse un mare număr de fete în capitala Susa, sub supravegherea lui Hegai. O dată cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împăratului, sub supravegherea lui Hegai, păzitorul eunucilor.⁹ Fata i-a plăcut și a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru îmbrăcăminte și hrană, i-a dat șapte slujnice alese din casa împăratului, și a pus-o împreună cu slujnicile ei în cea mai bună încăpere din casa femeilor.¹⁰ Estera nu și-a făcut cunoscut nici poporul, nici familia, căci Mardoheu o oprise să vorbească despre aceste lucruri.¹⁶ Estera a fost dusă la împăratul Asuer, în casa împărătească, în luna a zecea, adică luna Tebet, în al șaptelea an al domniei lui.¹⁷ Împăratul a iubit-o pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei, și ea a căpătat trecere și iubire înaintea lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap și a făcut-o să domnească în locul împărătesei Vasti.

RESPONSORIUL *Ps 112 (113),5-8a; Lc 1,51b-52*

R. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru, care locuiește atât de sus și care își pleacă privirea să vadă ce se petrece în cer și pe pământ? * El îl ridică pe cel slab din țărână, îl înalță din mizerie pe cel sărac, ca să-l așeze alături de conducători.

V. Risipește pe cei care sunt mândri în inima lor, îi dă jos de pe tron pe cei puternici și îi înalță pe cei smeriți. * El îl ridică.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Proba*
a sfântului Augustin, episcop

(Scris. 130, 8, 15.17 – 9, 18: CSEL 44, 56-57.59-60)

Aspirațiile inimii sunt sufletul rugăciunii

Atunci când ne rugăm, nu trebuie să ne pierdem nicio-
dată în atâtea considerații, încercând să știm ce trebuie

să cerem și temându-ne că nu reușim să ne rugăm așa cum se cuvine. De ce nu spunem mai curând împreună cu psalmistul: *Un lucru cer de la Domnul, și pe acesta îl caut: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului și să vizitez sanctuarul său?* (Ps 26,4). Acolo nu există succesiune de zile, ca și cum fiecare zi ar trebui să sosească și apoi să treacă. Începutul uneia nu marchează sfârșitul alteia, pentru că ele toate sunt prezente în același timp. Viața căreia îi aparțin acele zile nu are sfârșit.

Pentru a dobândi această viață fericită, însăși Viața adevărată, în persoană, ne-a învățat să ne rugăm nu cu multe cuvinte, ca și cum am fi ascultați cu atât mai mult cu cât suntem mai vorbăreți. În rugăciune noi ne adresăm aceluia care, așa cum spune chiar Domnul, știe deja ceea ce avem trebuință, înainte să-i cerem (cf. Mt 6,7-8).

Ar putea să pară straniu că Dumnezeu ne poruncește să-i facem cereri pe care el le cunoaște de mai înainte, ca să-i cerem ceea ce ne este de trebuință. Însă trebuie să reflectăm că pe el nu-l interesează atât manifestarea dorinței noastre, ceea ce el cunoaște foarte bine, ci, mai degrabă, ca această dorință să reînvie în noi prin intermediul cererii, ca să putem obține ceea ce el este deja dispus să ne dea. Într-adevăr, acest dar este așa de mare, iar noi suntem așa de mici și limitați pentru a-l primi. De aceea, ni se spune: *Lărgiți-vă inimile! Nu vă înjugăți la același jug cu cei necredincioși!* (2Cor 6,13-14).

Darul este cu adevărat mare (așa încât *nici ochiul nu l-a văzut*, pentru că nu este culoare; *nici urechea nu l-a auzit*, pentru că nu este sunet; *nici la inima omului nu s-a suit*, pentru că acolo trebuie să se urce inima omului [cf. 1Cor 2,9]), îl vom primi cu o capacitate cu atât mai mare, cu cât va fi mai trainică credința noastră, mai solidă speranța noastră, mai arzătoare dorința noastră.

Așadar, noi ne rugăm mereu în această credință, speranță și dragoste, cu dorință neîntreruptă. Însă, în anumite ore și în circumstanțe determinate, ne adresăm lui Dumnezeu și prin cuvinte, pentru ca, prin aceste semne, să ne putem stimula pe noi înșine și, în același timp, să ne

dăm seama de cât de mult am înaintat în aspirațiile sfinte, străduindu-ne cu ardoare mai mare ca să le intensificăm. Cu cât va fi mai vie dorința, cu atât va fi mai bogat efectul. De aceea, ce altceva vor să spună cuvintele Apostolului: *Rugați-vă fără încetare (1Tes 5,17)*, dacă nu: Doriiți, fără încetare, de la cel care singur poate să vă dea acea viață fericită, care n-ar avea nici o valoare dacă nu ar fi veșnică.

RESPONSORIUL*Ier 29,13.12b.11b*

R. Mă veți căuta și mă veți găsi, dacă mă veți căuta cu toată inima. * Mă veți ruga și vă voi asculta.

V. Eu am gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o speranță. * Mă veți ruga.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Să se știe de la răsărit și până la apus că nu este nimeni în afară de mine. Eu sunt Domnul și nu este altul!

Anul B

Oricine va voi să fie mai mare între voi să fie slujitorul vostru și oricine va voi să fie întâiul între voi să fie sluga tuturor.

Anul C

Dumnezeu va face dreptate aleșilor săi, care strigă către el zi și noapte, și va avea răbdare față de ei.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim mării tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Dați cezarului cele ce sunt ale cezarului și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

Anul B

Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.

Anul C

Când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Esterei

3,1-15

Iudeii sunt în mare pericol

¹ În zilele acelea, împăratul Asuer l-a ridicat la putere pe Aman, fiul lui Hamadata, din tribul lui Agag. L-a ridicat în cinste și a pus scaunul lui mai presus de scaunele tuturor principilor care erau lângă el. ² Toți slujitorii împăratului, care stăteau la poarta împăratului, își plecau genunchiul și se închinau înaintea lui Aman, căci așa era porunca împăratului cu privire la el. Dar Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina. ³ Și slujitorii împăratului, care stăteau la poarta împăratului, i-au zis lui Mardoheu: „Pentru ce calci porunca împăratului?” ⁴ Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta și el nu-i asculta, l-au spus lui Aman, ca să vadă dacă Mardoheu are să se țină de hotărârea lui; căci el spusese că este iudeu.

⁵ Și Aman a văzut că Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina înaintea lui. S-a umplut de mânie;

⁶ dar a considerat prea puțin pentru el să pună mâna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, și a voit să nimicească poporul lui Mardoheu, pe toți iudeii care se aflau în toată împărăția lui Asuer.

⁷ În luna întâi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Asuer, au aruncat Pur, adică sortul, înaintea lui Aman, în ce zi și în ce lună trebuia să ucidă neamul iudeilor; și a ieșit ziua a treisprezecea din luna a douăsprezecea care se numește Adar. ⁸ Atunci, Aman i-a zis împăratului Asuer: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit. ⁹ Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă, pentru ca ei să fie nimicți, și eu voi cântări zece mii de talanți din argint în mâinile slujitorilor, ca să-i ducă în vistieria ta”. ¹⁰ Împăratul și-a scos inelul din deget, și i l-a dat lui Aman, fiul lui Hamadata, din tribul lui Agag, vrăjmașul iudeilor. ¹¹ Și împăratul i-a zis lui Aman: „Îți dăruiesc și argintul și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi”.

¹² Scribii împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întâi și au scris întru totul cum le-a poruncit Aman satrapilor împăratului, conducătorilor provinciilor și principilor fiecărei națiuni, așa încât în fiecare popor să se poată citi și auzi în diferite limbi. Au scris în numele împăratului Asuer și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului. ¹³ Scrisorile au fost trimise, prin ștafete, în toate ținuturile împăratului, ca să-i nimicească, să-i omoare și să-i piardă pe toți iudeii, de la copil până la bătrân, copiii și femeii, într-o singură zi, adică în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile.

¹⁴ Aceste scrisori cuprindeau porunca împăratului, care trebuia vestită în fiecare ținut, și îndemneau toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea. ¹⁵ Ștafetele au plecat în grabă mare, ca să împlinescă porunca împăratului. Porunca a fost vestită și în Susa. Și pe când împăratul și Aman stăteau la masă, cetatea Susa era îngrozită.

RESPONSORIUL *Est 4,17c; Ps 43 (44),26; Est 4,171*

R. Dumnezeu meu, regele universului, toate lucrurile sunt supuse puterii tale și nimeni nu poate să se opună voinței tale: * În milostivirea ta, salvează-ne.

Ψ. Ascultă rugăciunea mea, schimbă jalea noastră în bucurie. * În milostivirea ta.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Proba*
a sfântului Augustin, episcop

(Scris. 130, 9, 18 – 10, 20: CSEL 44, 60-63)

Să ne îndreptăm mintea în rugăciune la anumite ore

Să menținem mereu vie dorința vieții fericite care ne vine de la Domnul Dumnezeu și să nu încetăm nicio dată să ne rugăm. Dar, în acest scop, este necesar să stabilim anumite timpuri fixe pentru a ne reaminti datoria rugăciunii, abătând-o de la alte ocupații sau treburi, care, într-un fel, răcesc dorința noastră, și, stimulându-ne prin cuvintele rugăciunii, să ne concentrăm la ceea ce dorim. Făcând astfel, vom evita ca dorința, care tinde să se ofilească, să se răcească de tot sau să se stingă din cauza lipsei unui stimulent frecvent.

Recomandarea Apostolului: *În orice împrejurare, prezentați lui Dumnezeu cererile voastre (Fil 4,6)*, nu trebuie să se înțeleagă în sensul că trebuie să le aducem la cunoștința lui Dumnezeu. El le cunoștea deja mai înainte ca ele să fie formulate. Ele trebuie să devină mai vii, mai degrabă, în conștiința noastră. Apoi, ele trebuie să conteze pe o atitudine formată dintr-o așteptare încrezătoare înaintea lui Dumnezeu, mai mult decât să râvnească manifestarea publicitară înaintea oamenilor.

Așa stând lucrurile, desigur că nu este rău sau inutil să ne rugăm îndelung, atunci când suntem liberi, adică atunci când nu suntem împiedicați de datoria ocupațiilor bune sau necesare. Însă, și în acest caz, așa cum am spus, trebuie să ne rugăm cu acea dorință de a ne ruga mereu. Rugăciunea îndelungă nu este, așa cum crede

cineva, același lucru cu rugăciunea cu multe cuvinte. Una este un discurs lung și alta o stare de suflet prelungită. Să luăm aminte la ceea ce este scris chiar despre Domnul care petrecea nopțile în rugăciune, și care, în grădină, s-a rugat îndelung. În aceasta, ce altceva voia el dacă nu să ne dea exemplu, el, care, în timp, este mijlocitor apropiat, iar în veșnicie, este, împreună cu Tatăl, cel care ne ascultă?

Știm că pustnicii din Egipt fac rugăciuni frecvente, dar toate foarte scurte. Ele sunt ca niște mesaje rapide care pleacă spre destinație, spre Dumnezeu. Astfel, atenția spiritului, atât de necesară celui care se roagă, rămâne mereu trează și entuziastă și nu aștește din cauza duratei prea îndelungate a rugăciunii. Prin aceasta, ei ne arată suficient de clar că nu trebuie să vrem să insistăm într-un efort prelungit de concentrare, atunci când se vede că nu poate să dureze peste un anumit timp, și, pe de altă parte, nu trebuie să întrerupem cu ușurință sau în mod brusc rugăciunea, atunci când se vede că prezența atentă a minții poate să continue.

Așadar, departe de rugăciune orice vorbărie multă, dar să nu se neglijeze implorarea insistentă dacă se menține fervoarea și atenția. Folosirea multor cuvinte în rugăciune echivalează cu tratarea unui lucru necesar cu cuvinte superflue. Rugăciunea constă în a bate la ușa lui Dumnezeu și a-l invoca prin ardoarea insistentă și evlavioasă a inimii. Îndatorirea rugăciunii se îndeplinește mai bine prin gemete decât prin cuvinte, mai mult prin lacrimi decât prin cuvântări. Dumnezeu *pune înaintea sa lacrimile noastre* (Ps 55,9 Vg) și *suspinul nostru nu-i rămâne ascuns* (cf. Ps 37,10) lui, care a creat toate prin Cuvântul său și nu caută cuvintele oamenilor.

RESPONSORIUL

Ps 87 (88),2-3a; Is 26,8b

R. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zi și noapte strig înaintea ta; * rugăciunea mea să ajungă înaintea ta.

V. Sufletul meu suspină după numele tău și după amintirea ta. * Rugăciunea mea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim măririi tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Esterei

4,1-8.8a.9-17

Aman ordonă exterminarea tuturor iudeilor

¹ Când a aflat Mardoheu toate câte aveau să se întâmple, și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat în sac și s-a presărat cu cenușă. Apoi s-a dus în mijlocul cetății, scoțând cu putere strigăte amare, ² și a mers până la poarta împăratului, căci nu era permis ca cineva îmbrăcat în sac să intre în curtea împăratului. ³ În fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui, era o mare jale printre iudei: posteau, plângeau și boceau, și mulți se culcau în sac și cenușă.

⁴ Slujitoarele Esterei și eunucii ei au venit și i-au spus lucrul acesta. Și împărăteasa a rămas îngrozită. I-a trimis haine lui Mardoheu, ca să-l îmbrace, și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit. ⁵ Atunci Estera l-a chemat pe Hatac, unul dintre eunucii pe care-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat să se ducă să-l întrebe pe Mardoheu de ce face lucrul acesta. ⁶ Hatac a ieșit și s-a dus la Mardoheu care stătea în piața cetății, înaintea porții împăratului. ⁷ Și Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întâmplase, și i-a spus suma de argint pe care o făgăduise Aman că o va da vistieriei împăratului în schimbul măcelării iudeilor. ⁸ I-a dat și cuprinsul poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca să-l arate Esterei și să-i spună totul. Și a sfătuit-o pe Estera să se ducă la împărat să-l roage și să stăruie pentru

poporul ei. ^{8a} „Îmi aduc aminte, a spus el, de zilele umilinței tale, când erai hrănită de mâna mea; Aman, al doilea după împărat, a vorbit împotriva noastră, ca să fim dați morții. Tu roagă-l pe Domnul și vorbește-i împăratului în favoarea noastră și scapă-ne de moarte”.

⁹ Hatac a venit și i-a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu. ¹⁰ Estera l-a însărcinat pe Hatac să se ducă să-i spună lui Mardoheu: ¹¹ „Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat, fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acela scapă cu viață, căruia îi întinde împăratul sceptrul lui împărătesc din aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile”. ¹² Când a auzit Mardoheu, ¹³ a trimis din nou să i se spună Esterei: „Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți iudeii, pentru că ești în casa împăratului. ¹⁴ Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, iar tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la curtea împărătească?”

¹⁵ Estera a trimis să i se spună lui Mardoheu: ¹⁶ „Du-te, strânge-i pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine, fără să mâncați și fără să beți, trei zile și trei nopți. Și eu voi posti împreună cu slujitoarele mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii, și, dacă va fi să pier, voi pieri”. ¹⁷ Mardoheu a plecat și a făcut tot ce-i poruncise Estera.

RESPONSORIUL

Cf. *Est* 14,14 (Vg);
Tob 3,13 (Vg); *Idt* 6,15 (Vg)

R. Nu am altă speranță decât în tine, Dumnezeul lui Israel, * care pedepsești și ești îndurător și ierți toate păcatele oamenilor în strămătorare.

V. Doamne Dumnezeule, creatorul cerului și al pământului, privește la umilința noastră. * Care pedepsești.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Proba*
a sfântului Augustin, episcop

(Scris. 130, 11, 21 – 12, 22: CSEL 44, 63-64)

Rugăciunea domnească

Nouă ne sunt necesare cuvintele pentru a ne aminti și a lua în considerare ceea ce cerem, dar să nu credem că trebuie să-l informăm cu ele pe Domnul sau să-l supunem voințelor noastre.

Așadar, atunci când spunem: *Sfințească-se numele tău*, ne aprindem pe noi înșine de dorința ca numele său, care este mereu sfânt, să fie considerat sfânt și de oameni, adică să nu fie disprețuit. Acest lucru folosește oamenilor, nu lui Dumnezeu.

Apoi, când spunem: *Vie împărăția ta*, care va veni cu siguranță, fie că vrem, fie că nu vrem, noi aprindem aspirația noastră spre acea împărăție, ca să vină pentru noi și să merităm să domnim în ea.

Atunci când spunem: *Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ*, îi cerem harul ascultării, pentru ca voința sa să fie îndeplinită de către noi, așa cum este urmată, în cer, de către îngeri.

Spunând: *Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi*, prin cuvântul *astăzi* înțelegem timpul prezent. Cu termenul *pâine* cerem tot ceea ce ne este de trebuință, indicând ceea ce ne trebuie mai mult pentru întreținerea zilnică. Cerem și sacramentul credincioșilor, necesar în viața prezentă pentru a dobândi fericirea, nu cea temporară, ci veșnică.

Atunci când spunem: *Ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri*, ne amintim fie ceea ce trebuie să cerem, fie ceea ce trebuie să facem pentru a merita să primim iertarea.

Atunci când spunem: *Și nu ne duce pe noi în ispită*, suntem îndemnați să cerem ajutorul indispensabil pentru a nu ceda ispitelor și pentru a nu fi învinși de înșelăciune sau de durere.

Atunci când spunem: *Mântuiește-ne de Cel Rău*, ne amintim, nouă înșine, că încă nu suntem în posesia celui bine în care nu vom mai suferi nici un rău. Această cerere este ultima din Rugăciunea domnească. Ea are o semnificație foarte largă. De aceea, în orice nenorocire s-ar afla creștinul, prin ea el să-și exprime gemetele, prin ea să-și însoțească lacrimile, de la ea să-și înceapă rugăciunea, în ea să o prelungească și cu ea să o termine.

Expresiile pe care le-am văzut au avantajul de a ne aminti realitățile pe care le semnifică. Toate celelalte formule, destinate fie să trezească, fie să intensifice fervoarea interioară, nu conțin nimic care să nu se găsească deja în Rugăciunea domnească, desigur, cu condiția să o recităm bine și cu pietate. Oricine se roagă prin cuvinte care nu au nici un raport cu această rugăciune evanghelică poate că nu face o rugăciune rea, însă, desigur, prea umană și pământească. Motivul este că, fiind renăscuți din Duh, creștinii trebuie să se roage numai în mod spiritual.

RESPONSORIUL

2Mac 1,5.3a

R. Să asculte Domnul rugăciunile voastre și să se împace cu voi, * să nu vă părăsească în vremea rea, Domnul Dumnezeuul vostru.

Ț. Să vă dea vouă tuturor acea inimă, ca să vă închinați lui și să împliniți voința sa. * Să nu vă părăsească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim mării tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Esterei

4,17m-17kk

Rugăciunea reginei Estera

În zilele acelea, ^{17m} tot Israelul a strigat, din toate puterile, la Domnul, ca să împiedice moartea aproape sigură.

¹⁷ⁿ Și împărăteasa Estera a alergat la Domnul înspăimântată de pericolul morții care era iminentă. ^{17o} După ce s-a dezbrăcat de hainele slavei sale și-a luat haine de doliu, iar în locul unguentelor scumpe și-a presărat cenușă pe cap și și-a smerit trupul prin post. ^{17p} S-a aruncat la pământ, împreună cu slujitoarele sale, și de dimineață până seara spunea:

^{17q} „Dumnezeul lui Abraham,
și Dumnezeul lui Isac,
și Dumnezeul lui Iacob,
binecuvântat ești tu,
vino-mi în ajutor, căci sunt singură
și nu am nici un apărător, Doamne, în afară de tine,
^{17r} căci pericolul este aproape.

^{17s} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
că tu l-ai salvat pe Noe din apele potopului.

^{17t} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
că tu ai dat în mâinile lui Abraham
nouă regi cu numai trei sute optsprezece bărbați.

^{17u} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
că tu l-ai eliberat pe Iona din pântecel balenei.

^{17v} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
că tu i-ai salvat pe Anania, Azaria și Misael
din cuptoarele de foc.

^{17x} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
că tu l-ai mântuit pe Daniel din groapa cu lei.

^{17y} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
 că tu te-ai îndurat de Ezechia, regele iudeilor,
 care era condamnat la moarte,
 dar s-a rugat pentru viață,
 și i-ai dat încă cincisprezece ani ca să trăiască.

^{17z} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
 că i-ai dat Anei să aibă fii,
 pentru că a crezut din toată dorința inimii.

^{17aa} Eu am auzit, din cărțile părinților mei, Doamne,
 că tu îi eliberezi pe toți cei pe care-i iubești, până în veac.

^{17bb} Și acum, ajută-mă pe mine,
 care sunt singură și nu am pe nimeni decât pe tine,
 Doamne, Dumnezeul meu.

^{17cc} Tu știi că slujitoarea ta este abandonată
 în casa celor netăiați împrejur,

^{17dd} pentru că nu am mâncat de pe masa nelegiurii
 și nu am băut vinul libațiilor lor.

^{17ee} Tu știi că, din ziua deportării mele,
 nu mi-am găsit bucuria decât numai în tine, Doamne.

^{17ff} Tu știi, Dumnezeule,
 că detest podoabele acestea de pe capul meu
 și mi-e silă de ele ca de o haină întinată cu sânge,
 și nici nu le port când sunt singură.

^{17gg} Și acum, vino în ajutorul meu, căci sunt orfană,
 și pune-mi în gură cuvântul potrivit,
 când voi fi în fața leului, și fă-mă plăcută în fața lui
 și întoarce inima lui în ură față de cel care ne asuprește,
 spre pierzarea lui și a aceloră care sunt de acord cu el.

^{17hh} Eliberează-ne de mâna dușmanilor noștri;

întoarce plânsul nostru în bucurie
 și durerea noastră în bunăstare.

¹⁷ⁱⁱ Arată-ți, Dumnezeule, puterea
 în fața aceloră care se ridică împotriva moștenirii tale.

^{17kk} Vino, Doamne; arată-te, Doamne!”

RESPONSORIUL Cf. *Est* 14,12.13.9 (Vg); *Iob* 24,23 (Vg)

R. Dă-mi curaj, regele sfinților și stăpânul oricărei
 puteri, * pune cuvântul potrivit și măsurat în gura mea.

¶. Dă-ne, Doamne, un loc de pocăință și nu închide gura celor care te cântă pe tine, Doamne. * Pune cuvântul potrivit și măsurat în gura mea.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Proba*
a sfântului Augustin, episcop

(Scris. 130, 12, 22 – 13, 24: CSEL 44, 65-68)

*Nu vei găsi nimic care să nu fie deja conținut
în această Rugăciune domnească*

Cel care spune: *După cum în ochii lor te-ai arătat sfânt în mijlocul nostru, tot așa, în ochii noștri arată-te mare între ei (Sir 36,3) și: Profeții tăi să fie aflați credincioși (cf. Sir 36,15), ce altceva spune dacă nu: Sfintească-se numele tău?*

Cel care spune: *Întoarce-ne, Doamne, Dumnezeul oștirilor; fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți (Ps 79,4), ce altceva spune, dacă nu: Vie împărăția ta?*

Cel care spune: *Fă statornici pașii mei după cuvântul tău și nu lăsa să mă stăpânească nici o nelegiuire (Ps 118,133), ce altceva spune, dacă nu: Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ?*

Cel care spune: *Nu-mi da nici sărăcie, nici bogăție (Prov 30,8), ce altceva spune, dacă nu: Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi?*

Cel care spune: *Amintește-ți, Doamne, de David, de toate suferințele sale (Ps 131,1), sau: Doamne, dacă am săvârșit aceasta, dacă este nedreptate în mâinile mele, dacă am răspuns prietenului meu cu rău (cf. Ps 7,2.4-5), ce altceva spune, dacă nu: Ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri?*

Cel care spune: *Dumnezeul meu, eliberează-mă de dușmanii mei, apără-mă de cei care se ridică împotriva mea (Ps 58,2), ce altceva spune, dacă nu: Mântuiește-ne de Cel Rău?*

Și dacă vedem toate cuvintele invocațiilor sfinte conținute în Scriptură, după părerea mea, nu vei găsi nimic

care să nu fie conținut și cuprins în Tatăl nostru. Prin urmare, când ne rugăm, suntem liberi să ne folosim chiar și de alte cuvinte, cerând aceleași lucruri, dar nu trebuie să ne permitem să cerem lucruri diferite.

Aceste lucruri trebuie să le cerem în rugăciunile noastre pentru noi și pentru cei dragi ai noștri, pentru străini și, desigur, chiar pentru dușmani, chiar dacă în inima celui care se roagă poate să apară sau să prevaleze un sentiment diferit față de o persoană sau alta, conform cu gradul mai strâns de rudenie sau de prietenie.

Iată, ai, după modul meu de a gândi, nu numai dispozițiile cu care trebuie să te rogi, ci și ce trebuie să ceri. Nu pentru că te învăț eu, ci pentru că ți se spune de către cel care s-a oferit să ne învețe pe noi toți.

Trebuie să fie căutată o viață fericită și să fie cerută de la Domnul Dumnezeu. În ce constă a fi fericit s-a discutat îndelung de mulți, cu motivații diferite. Însă nu este necesar să se recurgă la atâția autori și la atâtea tratate. În Sfânta Scriptură s-a spus totul în puține cuvinte și cu adevăr deplin: *Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul (Ps 143,15)*. Pentru a aparține acestui popor, și a ajunge la contemplarea lui Dumnezeu, și a trăi veșnic împreună cu el, să ținem cont de acest lucru: *Scopul poruncii este iubirea dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută (cf. 1Tim 1,5)*.

În enumerarea acestor trei virtuți, în loc de conștiință se găsește speranța. Așadar, rezultă că credința, speranța și dragostea îl conduc la Dumnezeu pe cel care se roagă. Cel care crede, speră, dorește și ia în considerare cu atenție ce anume trebuie să ceară de la Domnul în Rugăciunea domnească ajunge, cu siguranță, la Dumnezeu.

RESPONSORIUL Ps 101 (102),2. cf.18; 129 (130),2b

R. Doamne, ascultă rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine; * pentru că tu nu disprețuiești, Dumnezeule, rugăciunea celor sărmani.

V. Pleacă-ți urechea ta la glasul rugăciunii mele.

* Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim mării tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Esterei

5,1-5; 7,1-10

*Regele și Aman la ospățul Esterei.**Aman este spânzurat*

^{5.1} A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului, în fața casei împăratului. Împăratul ședea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în fața ușii casei. ² Când a văzut-o împăratul pe împărăteasa Estera, în picioare, în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Și împăratul i-a întins Esterei sceptrul împărătesc, pe care-l ținea în mână. Estera s-a apropiat și a atins vârful sceptrului.

³ Împăratul i-a zis: „Ce vrei tu, împărăteasă Estera? Care este cererea ta? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da”. ⁴ Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să vină împăratul astăzi cu Aman la ospățul pe care i l-am pregătit”.

⁵ Și împăratul a zis: „Duceți-vă îndată și chemați-l pe Aman, cum dorește Estera”.

^{7.1} Împăratul și Aman s-au dus la ospăț la împărăteasa Estera. ² A doua zi, împăratul i-a zis iarăși Esterei, pe când bea vin: „Care este cererea ta, împărăteasă Estera? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta”. ³ Împărăteasa Estera a răspuns: „Dacă am căpătat har înaintea ochilor tăi, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața mie, pentru care te rog, și poporului meu, pentru care te implor.

⁴ Căci eu și poporul meu suntem vânduți să fim nimiciți, înjunghiați și să pierim. Măcar dacă am fi vânduți să fim robi și roabe, aș fi tăcut, pentru că o astfel de strâmtorare nu se cuvine să-l tulbure pe împărat”. ⁵ Împăratul Asuer a luat cuvântul și a zis: „Cine și unde este acela care îndrăznește să facă aceasta?” ⁶ Estera a răspuns: „Dușmanul și potrivnicul nostru, acest rău, este Aman!” Aman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei.

⁷ Și împăratul, în mânia lui, s-a sculat și a părăsit ospățul, și s-a dus în grădina palatului. Aman a rămas să o roage pe împărăteasa Estera pentru viața lui, căci a înțeles de la împărat că decretul pe care îl dăduse este rău. ⁸ Când s-a întors împăratul, din grădină, în sala ospățului, l-a văzut pe Aman că se aruncase spre patul pe care era Estera, și i-a zis: „Chiar pe regină vrea să o siluiască, în fața mea, în casa mea”. Abia a ieșit cuvântul din gura împăratului, că i-au și acoperit fața. ⁹ Și Harbona, unul dintre eunuci, a zis în fața împăratului: „Iată, spânzurătoarea pregătită de Aman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Aman, la o înălțime de cincizeci de coți”. Împăratul a zis: „Aman să fie spânzurat pe ea!” ¹⁰ Și l-au spânzurat pe Aman pe spânzurătoarea pe care o pregătise el pentru Mardoheu. Și mânia împăratului s-a potolit.

RESPONSORIUL

Cf. *Est* 10,3f; *Is* 48,20b

R. Israelul a strigat la Domnul și Domnul a salvat poporul său; * ne-a eliberat de toate relele și a făcut semne mari.

V. Vestiți cu strigăte de bucurie: Domnul l-a răscumărat pe slujitorul său, Iacob. * Ne-a eliberat.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Proba*
a sfântului Augustin, episcop

(Scris. 130, 14, 25-26: CSEL 44, 68-71)

*Nu știm ce să cerem în rugăciune,
așa cum se cuvine*

Poate că ai să-mi pui o întrebare: Cum de Apostolul a spus: *Nu știm ce să cerem în rugăciune, așa cum se cuvine?* (Rom 8,26). Cu adevărat, nu putem presupune că acela care spunea aceasta, sau cei cărora se adresa, nu cunoșteau Rugăciunea domnească.

Totuși, de această ignoranță nu s-a arătat scutit nici Apostolul, deși poate că el știa să se roage așa cum se cuvine. De fapt, atunci când i-a fost înfipt un ghimpe în trup și un trimis al Satanei a primit misiunea să-l chinuiească, pentru ca să nu se mândrească datorită măreției revelațiilor, de trei ori l-a rugat pe Domnul să-l elibereze de încercare. Astfel, el a arătat că nu știe în acest caz ce era mai potrivit să ceară. Însă, la sfârșit, a auzit răspunsul lui Dumnezeu care îi explica pentru ce nu se întâmpla ceea ce cerea un om așa de sfânt și pentru ce nu era potrivit să obțină: *Îți este suficient harul meu, căci puterea se arată în slăbiciune* (2Cor 12,9).

Pentru aceasta, în încercări, care pot să folosească sau să dăuneze, noi nu știm ceea ce este potrivit să cerem, și totuși, pentru că este vorba de lucruri grele, chinuitoare și contrare înclinației naturii, urmând o dorință comună tuturor oamenilor, ne rugăm să fie luate de la noi. Dacă el nu îndepărtează încercările de la noi, nu trebuie să credem, din cauza aceasta, că suntem uitați de el, ci, mai degrabă, prin suportarea sfântă a rețelor, trebuie să sperăm în bunuri mai mari. Astfel, *puterea mea se arată în slăbiciune*. Acestea s-au scris pentru ca nimeni să nu se mândrească dacă este ascultat atunci când cere cu nerăbdare ceea ce i-ar fi mai folositor să nu obțină. Pe de altă parte, să nu se descurajeze și nici să nu dispere de milostivirea divină dacă nu este ascultat atunci când cere bunăstare, care, până la urmă, ar putea să-l amărească mai mult sau să-l dărâme total. Așadar, în aceste lucruri nu știm cu adevărat ceea ce este potrivit să cerem.

De aceea, dacă se întâmplă chiar contrariul la ceea ce am cerut în rugăciune, noi, suportând cu răbdare și

mulțumind pentru orice s-ar întâmpla, nu trebuie deloc să ne îndoim că era mai potrivit pentru noi ceea ce a voit Dumnezeu decât ceea ce voiam noi. Ne arată Mijlocitorul nostru divin, care, spunând: *Tată, dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta (Mt 26,39)*, imediat după aceasta, modificând voința umană pe care o avea în sine, prin omenitatea pe care a asumat-o, a adăugat: *Dar nu cum vreau eu, ci cum vrei tu, Tată*. Iată de ce, pe bună dreptate, *prin ascultarea unui singur drept, cei mulți au fost făcuți dreți* (cf. Rom 5,19).

RESPONSORIUL*Mt 7,7a.8; Ps 144 (145),18*

R. Cereți și vi se va da: * căci oricine cere, primește; cine caută, găsește; iar celui care bate, i se va deschide.

V. Domnul este alături de toți cei care-l cheamă în adevăr. * Căci oricine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim măririi tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Baruh

1,14–2,5; 3,1-8

Rugăciunea poporului căit

^{1,14} Citiți această carte, pe care v-am trimis-o, în templul Domnului Dumnezeului nostru, în zi de sărbătoare și în zilele hotărâte, ¹⁵ și spuneți:

„A Domnului Dumnezeului nostru este dreptatea, a noastră este rușinea feței, precum se vede astăzi, rușine pentru locuitorii din Iudeea și pentru cei din Ierusalim, ¹⁶ pentru regii și conducătorii noștri, pentru preoții noștri,

pentru profeții și părinții noștri, ¹⁷ pentru că am păcătuit înaintea Domnului, n-am ascultat de el, ¹⁸ n-am luat aminte la glasul Domnului Dumnezeuului nostru, care ne îndemna să urmăm poruncile pe care ni le-a dat. ¹⁹ Din ziua în care Domnul i-a scos pe părinții noștri din țara Egiptului și până în ziua de astăzi, noi ne-am împotrivit Domnului Dumnezeuului nostru și ne-am încăpățânat în a nu asculta de glasul lui. ²⁰ Și așa s-au abătut peste noi, precum se vede în ziua de astăzi, nenorocirea și blestemul cu care Domnul ne-a amenințat prin Moise, slujitorul său, în ziua în care i-a scos pe părinții noștri din Egipt, pentru a ne da o țară în care curge lapte și miere. ²¹ Cu toată dojana profeților pe care el ni i-a trimis, noi tot n-am ascultat de glasul Domnului Dumnezeuului nostru, ²² ci fiecare dintre noi a umblat după poftele inimii sale; am slujit dumnezeilor străini și am săvârșit ceea ce este rău în ochii Dumnezeuului nostru.

^{2.1} Și a împlinit Domnul cuvântul său, pe care l-a rostit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, care judecau Israelul, și asupra regilor noștri, și asupra conducătorilor noștri, și asupra tuturor oamenilor din Israel și din Iuda, ² ca să aducă asupra noastră rele mari care n-au fost sub cer de când a făcut Ierusalimul, după cele scrise în legea lui Moise, ³ ca să ne mâncăm între noi, fiecare să mănânce carnea fiilor săi și carnea fiicelor sale. ⁴ Și i-a făcut pe ei supuși tuturor regilor care sunt în jurul nostru, spre rușine și dezolare, printre toate popoarele din jurul nostru, acolo unde i-a împrăștiat Domnul, ⁵ și în loc să fie stăpâni, au fost făcuți supuși, pentru că am păcătuit împotriva Dumnezeuului nostru, neascultând de glasul lui.

^{3.1} Doamne atotputernic, Dumnezeuul lui Israel, strigă către tine sufletul în strâmțorare și duhul mâhnit. ² Ascultă, Doamne, și îndură-te, pentru că am păcătuit împotriva ta; ³ pentru că tu domnești în veci, iar noi pierim fără încetare. ⁴ Doamne atotputernic, Dumnezeuul lui Israel, ascultă acum rugăciunea celor care au pierit din Israel și a fiilor lor, care au păcătuit înaintea ta, care n-au ascultat glasul Domnului Dumnezeuului lor, și au venit

asupra noastră cele rele. ⁵Nu-ți aduce aminte de nedreptățile părinților noștri, ci adu-ți aminte de mâna ta și de numele tău în timpul acesta, ⁶căci tu ești Domnul Dumnezeu nostru, iar noi te vom lăuda, Doamne, ⁷pentru că de aceea ai revărsat în inima noastră teama de tine, ca să invocăm numele tău; și te vom lăuda, în captivitatea noastră, pentru că am îndepărtat din inima noastră toată nelegiuirea părinților noștri, care au păcătuit înaintea ta. ⁸Iată, astăzi noi suntem în captivitatea în care ne-ai risipit spre rușine și spre blestem și spre pedeapsa cuvenită din cauza tuturor nelegiuirilor părinților noștri, care s-au îndepărtat de la Domnul Dumnezeu nostru”.

RESPONSORIUL

Ef 2,4-5; cf. Bar 2,12

R. Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, * pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos.

Ÿ. Am păcătuit, am făcut ceea ce este rău împotriva Dumnezeului nostru. * Pe când noi.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Proba*
a sfântului Augustin, episcop

(Scris. 130, 14, 27 – 15, 28: CSEL 44, 71-73)

Duhul este acela care intervine pentru noi

Oricine cere de la Domnul un singur lucru și pe acela caută să-l obțină (cf. *Ps* 26,4), cere cu certitudine și siguranță și nu se teme că poate să-i dăuneze atunci când l-a obținut. Dar, fără el, nu i-ar folosi la nimic tot ceea ce ar obține, rugându-se cum se cuvine. Acest lucru este unica și adevărata viață, singura fericită, pentru că în ea se bucură de desfătările Domnului pentru veșnicie, după ce a devenit nemuritor și incoruptibil în trup și în suflet. Este lucrul căruia trebuie să se subordoneze cererea oricărui alt dar, singurul pe care, cerându-l, nu se va greși. Oricine va dobândi această viață va

avea tot ce voiește, nici nu va putea dori, acolo, să aibă ceea ce nu se potrivește.

În ea se găsește izvorul vieții, de care acum trebuie să însetăm, atunci când ne rugăm, atât timp cât trăim în speranță și nu vedem încă ceea ce sperăm să vedem atunci când vom fi *sub ocrotirea aripilor sale*. Deocamdată, punem înaintea lui *toate dorințele noastre* de a ne sătura *din belșugul casei sale și de a ne adăpa la șuvoaiele desfătărilor sale; pentru că la el este izvorul vieții și în lumina sa vom vedea lumina* (cf. *Ps 35,8-10*). Atunci când dorința noastră va fi îndeplinită cu bunuri, nu va trebui să mai cerem cu gemete, ci vom poseda cu bucurie.

Totuși, de vreme ce această pace depășește orice inteligență umană, atunci când o cerem în rugăciune, nu știm ce să cerem așa cum se cuvine. Ceea ce nu putem să ne imaginăm cum este în realitate, desigur că nu putem spune că cunoaștem. Există atâtea lucruri pe care le respingem, le refuzăm, le disprețuim, atunci când imaginea lor ne apare în minte. Știm că nu este ceea ce căutăm, chiar dacă încă nu știm cum este în realitate obiectul dorințelor noastre.

Așadar, există în noi, ca să spunem așa, o ignoranță în cunoștință de cauză, dar instruită de Duhul lui Dumnezeu, care ajută slăbiciunea noastră. Apostolul, spunând: *Însă, dacă sperăm ceea ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare*, adaugă imediat: *De asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune, așa cum se cuvine; dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite. Cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului, adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu* (*Rom 8,25-27*).

Însă nu trebuie să înțelegem aceasta în sensul că Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care în Treime este Dumnezeu nemuritor și un singur Dumnezeu împreună cu Tatăl și cu Fiul, mijlocește pentru sfinți, ca unul care nu este ceea ce este, adică Dumnezeu. În realitate, este spus: *Mijlocește pentru sfinți*, pentru că îi provoacă pe sfinți

la rugăciune. În același fel este scris: *Domnul Dumnezeuul vostru vă pune la încercare, ca să știe dacă îl iubiți (Dt 13,4)*, adică pentru a vă face cunoscut vouă înșivă dacă îl iubiți. Așadar, Duhul lui Dumnezeu îi face pe sfinți, să se roage cu gemete de negrăit, inspirându-le dorința unui lucru atât de mare, dar încă necunoscut, pe care noi îl așteptăm prin speranță. Altfel, cum s-ar putea descrie, în rugăciune, un bine care se dorește fără a-l cunoaște? În realitate, dacă ar fi cu totul necunoscut, nu ar fi obiect al dorinței, și dacă, pe de altă parte, s-ar vedea, ca o realitate deja avută, nu ar fi nici dorit, nici căutat cu suspine negrăite.

RESPONSORIUL*Rom 8,26b; Zah 12,4a.10*

R. Nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, * dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite.

V. În ziua aceea, spune Domnul, voi revărsa peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului duhul milostivirii și al rugăciunii. * Dar Duhul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim măririi tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Baruh

3,9-15.24-4,4

Mântuirea lui Israel este în înțelepciune

^{3,9} Ascultă, Israele, poruncile vieții și pleacă-ți urechea ca să cunoști înțelepciunea.

¹⁰ Pentru ce te afli, Israele, exilat în țara dușmanilor tăi?

¹¹ Pentru ce îmbătrânești în țară străină,
pângărit printre cadavre,
socotit în numărul celor care coboară în adâncuri?

¹² Pentru ce ai părăsit izvorul înțelepciunii?

¹³ Dacă ai fi umblat pe calea lui Dumnezeu,
ai fi trăit în pace pentru totdeauna.

¹⁴ Învață unde este înțelepciunea, tăria și înțelegerea,
pentru a ști, de asemenea,
unde este lungimea zilelor și viața,
unde este lumina ochilor și pacea.

¹⁵ Cine a aflat locuința înțelepciunii
și cine a pătruns în visteriile ei?

²⁴ O, Israele, cât de mare este templul lui Dumnezeu
și cât de întins locul stăpânirii lui!

²⁵ Mare este și nu are sfârșit, înalt și nemăsurat.

²⁶ Acolo au fost uriașii cei vestiți,
care au fost la început,
înalți la statură și pricepuți la război.

²⁷ Dar Dumnezeu nu i-a ales pe ei
și nici nu le-a dat lor calea științei;

²⁸ ei au pierit pentru că nu au avut înțelepciune,
au pierit din cauza nebuniei lor.

²⁹ Cine s-a suit la cer și a luat înțelepciunea
și a coborât-o din nori?

³⁰ Cine a trecut marea și a descoperit-o
și a cumpărat-o în schimbul aurului curat?

³¹ Nu este nimeni care să știe calea ei
sau să cuprindă cărarea ei.

³² Cel care știe toate o cunoaște
și o pătrunde cu înțelepciunea lui,
cel care a zidit pământul pentru totdeauna
și l-a umplut cu animale.

³³ Cel care trimite lumina, și ea se duce,
o cheamă, și ea ascultă tremurând.

³⁴ Stelele strălucesc vesele la locul lor de veghe.

³⁵ El le cheamă și ele răspund: „Iată-ne!”
Ele strălucesc cu bucurie pentru creatorul lor.

- ³⁶ Acesta este Dumnezeu nostru și nimeni altul nu este asemenea lui.
- ³⁷ El a descoperit toată calea științei și i-a încredințat-o lui Iacob, slujitorul său, și lui Israel, cel iubit de dânsul.
- ³⁸ Astfel, înțelepciunea a apărut pe pământ și a locuit în mijlocul oamenilor.
- ^{4.1} Înțelepciunea este cartea poruncilor lui Dumnezeu și legea care dănuie veșnic; toți cei care o țin vor trăi, cei care o părăsesc vor pieri.
- ² Întoarce-te, Iacobe, și îmbrățișează-o; la lumina ei, îndreaptă-te spre lumină.
- ³ Nu da altuia mărirea ta și favorurile tale unui popor străin;
- ⁴ noi suntem fericiți, Israele, căci nouă ni s-au descoperit cele plăcute lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Rom 11,33; Bar 3,32a.37b

R. O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! * Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile lui!

Ÿ. Cel care știe toate are înțelepciunea și din ea i-a dat lui Israel, cel pe care îl iubește. * Cât de nepătrunse.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Petru Crisologul, episcop*

(Pred. 117: PL 52, 520-521)

*Cuvântul, Înțelepciunea lui Dumnezeu,
s-a făcut trup*

Fericitul Apostol ne-a făcut să știm că doi oameni au dat început neamului omenesc, adică Adam și Cristos. Doi oameni egali în ce privește trupul, dar diferiți în ce privește meritul. Foarte asemănători în mădulare, dar foarte diferiți în ce privește originea lor. *Primul om, Adam, a fost făcut cu suflăt viiu; cel din urmă Adam, cu Duhul dătător de viață (1Cor 15,45).*

Primul a fost creat de acesta din urmă, de la care a primit sufletul pentru a trăi. Acesta s-a făcut de la sine, pentru că este așa încât nu ar putea să aștepte viața de la un altul, el este singurul care dă viață tuturor. Acela a fost plăsmuit din preamodestul pământ, acesta a venit în lume din sânul preanobil al Fecioarei. În acela pământul a fost transformat în carne, în acesta, carnea este ridicată până la Dumnezeu.

Și ce putem spune mai mult? Acesta este al doilea Adam care l-a plăsmuit pe primul și i-a imprimat propriul chip. Apoi a fost că el a luat de la acela natura și numele, pentru a nu trebui să piardă ceea ce făcuse după asemănarea sa. Există un prim Adam și există un ultim Adam. Primul are un început, ultimul nu are sfârșit. Tocmai acesta din urmă este cu adevărat primul, din moment ce spune: *Eu sunt, eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă* (Is 48,12).

Eu sunt cel dintâi, adică fără început; *eu sunt cel de pe urmă*, pentru că sunt fără sfârșit. *Nu a fost mai întâi trupul spiritual*, spune Apostolul, *ci trupul firesc și apoi cel spiritual* (1Cor 15,46). Desigur că pământul vine înaintea rodului, dar pământul nu este atât de prețios ca rodul. Pământul cere plâns și trudă, rodul dă aliment și viață. Pe bună dreptate, profetul se laudă cu acest rod, spunând: *Pământul nostru a dat rodul său* (cf. Ps 84,13). Care rod? Evident, cel despre care spune în alt loc: *Din rodul trupului tău voi pune pe tronul tău* (Ps 131,11). *Primul om este făcut din pământ*, spune Apostolul, *este pământesc; al doilea om este din cer, este ceresc*.

Și continuă: *Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești* (1Cor 15,47-48). Cum de cei care nu s-au născut așa vor putea fi aflați cerești, adică fără să rămână ceea ce erau atunci când s-au născut, ci să continue să fie ceea ce au devenit atunci când s-au renăscut? Fraților, acesta este motivul pentru care Duhul ceresc, cu lumina sa divină, face rodnic izvorul feciorelnic. Cei pe care izvorul de noroi i-a adus în lume în sârmana stare de

pământești, noul izvor îi naște cerești și-i conduce la asemănarea autorului lor divin. De aceea, fiind renăscuți, reformati după chipul Creatorului nostru, să facem ceea ce poruncește Apostolul: *După cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc (1Cor 15,49).*

Renăscuți, așadar, după asemănarea Domnului nostru și adoptați de Dumnezeu ca fii să purtăm chipul Creatorului nostru, să-l purtăm cu o asemănare totală, nu în măreția care i se cuvine numai lui, ci în nevinovăția, simplitatea, blândețea, răbdarea, umilința, milostivirea, pacea cu care a binevoit să devină asemenea nouă și să fie asemenea nouă.

RESPONSORIUL

Rom 5,18.12a

R. După cum prin greșeala unuia singur, a ajuns la toți oamenii condamnarea, * tot la fel, prin actul de dreptate al unuia singur, a ajuns la toți oamenii justificarea.

V. După cum printr-un singur om, a intrat păcatul în lumea aceasta și, prin păcat, moartea, * tot la fel.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim mării tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

DUMINICA A XXX-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege? Isus i-a spus: Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta.

Anul B

Pe când Isus se apropia de Ierihon, un orb a început să strige către el, ca să se învrednicească a primi lumina.

Anul C

Stând departe, vameșul nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice la cer, ci își bătea pieptul, zicând: Dumnezeule, îndură-te de mine, păcătosul!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții Înțelepciunii

1,1-15

Lauda înțelepciunii lui Dumnezeu

¹ Iubiți dreptatea, voi, care conduceți pe pământ; aveți gânduri drepte despre Domnul; căutați-l cu inima sinceră,

- ² căci el se lasă găsit
de cei care nu-l pun la încercare
și se arată celor care nu refuză să creadă în el.
- ³ Gândurile perverse îndepărtează de Dumnezeu
și, dacă atotputernicia lui este pusă la încercare,
îi face de rușine pe cei fără de minte.
- ⁴ Căci înțelepciunea nu poate să intre
într-un suflet care uneltește răul,
nici să locuiască într-un trup subjugat păcatului.
- ⁵ Duhul Sfânt, călăuzitorul oamenilor,
fuge de fățarnicie,
se îndepărtează de cugetele nechibzuite
și este alungat când se apropie nedreptatea.
- ⁶ Înțelepciunea este un duh care îi iubește pe oameni,
dar nu-l va lăsa nepedepsit
pe cel care rostește cuvinte de blasfemie,
căci Dumnezeu îi pătrunde gândurile cele mai ascunse,
îi vede clar inima și-i aude cuvintele.
- ⁷ Duhul Domnului umple universul,
cuprinde toate și aude orice glas.
- ⁸ De aceea, cel care spune lucruri nedrepte
nu poate să se ascundă
și dreptatea răzbunătoare nu-l uită.
- ⁹ Gândurile celui nelegiuit vor fi cercetate,
cuvintele vor ajunge la auzul Domnului,
pentru a fi pedepsite nelegiuirile lui;
- ¹⁰ pentru că urechea geloasă aude toate,
nici chiar șoapta murmurărilor nu se poate ascunde.
- ¹¹ Așadar, feriți-vă de murmurul
care nu folosește la nimic
și feriți-vă limba de clevetire,
pentru că nici un cuvânt ascuns nu rămâne nepedepsit
și gura care minte ucide sufletul.
- ¹² Nu vă grăbiți moartea prin greșelile vieții voastre
și nu vă atrageți pieirea prin lucrările mâinilor voastre.
- ¹³ Dumnezeu nu a creat moartea
și nici nu se bucură de pieirea celor vii.
- ¹⁴ Toate le-a creat ca să existe
și toate făpturile din lume sunt bine făcute,

nu găsești în ele otrava care să le facă să moară;
puterea morții nu domnește pe pământ,
¹⁵ căci dreptatea este nemuritoare.

RESPONSORIUL

Prov 3,13a.15a.17; Iac 3,17

R. Fericit omul care găsește înțelepciunea: ea este mai prețioasă decât toate pietrele scumpe; * căile ei sunt plăcute și toate cărările ei sunt pline de pace.

V. Înțelepciunea care vine de sus este, înainte de toate, curată, pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune. * Căile ei.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 19, 2 – 20, 12: Funk 1, 87-89)

*Dumnezeu orânduiește lumea în armonie
și face bine tuturor*

Să ne fixăm privirea asupra Tatălui și Creatorului întregii lumi și să ne identificăm intim cu minunatele și neasemuitele sale daruri de pace și cu binefacerile sale. Să-l contemplăm în mintea noastră și să cercetăm cu ochii sufletului iubirea sa așa de îngăduitoare. Să primim cu atenție cât de binevoitor se arată față de orice creatură a sa.

Cerurile, care se mișcă sub conducerea sa, îi sunt supuse în pace; ziua și noaptea își împlinesc cursul fixat de el fără a se împiedica una pe alta. Soarele, luna și corul astrilor parcurg orbitele stabilite dinainte, după orânduirea sa, fără a devia de la cursul lor și în armonie frumoasă. Pământul, rodnic, după voința sa, produce la timpul său hrană îmbelșugată pentru oameni, animale și toate ființele vii care trăiesc pe el, fără discordanță și fără vreo schimbare față de ceea ce el a stabilit.

Aceleași orânduiți reglementează abisurile de nepătruns și adâncimile pământului. Din porunca sa, marea imensă și nelimitată s-a adunat în bazinele sale și nu

trece granițele care i s-au impus, ci se comportă așa cum a poruncit Dumnezeu. El a spus: *Până aici vei ajunge, și nu mai departe, și aici se va zdrobi orgoliul valurilor tale (Iob 38,11)*. Oceanul de netrecut pentru oameni și lumile care se găsesc dincolo de el sunt conduse de aceleași orânduiri ale Domnului.

Anotimpurile, primăvara, vara, toamna și iarna se succed în ordine unele după altele. Masele de vânturi își îndeplinesc datoria fără întârzieri și în timpul stabilit. Chiar și izvoarele veșnice, create pentru bucuria și sănătatea noastră, își oferă apele fără întrerupere, pentru a întreține viața oamenilor. Chiar și animalele cele mai mici se strâng împreună în pace și înțelegere. Toate acestea marele Creator și Stăpân al tuturor lucrurilor a poruncit să se facă în pace și înțelegere, mereu darnic în binefaceri față de toți, dar cu mai mare îmbelșugare față de noi, care apelăm la milostivirea sa prin Domnul nostru Isus Cristos. Lui să-i fie slavă și cinste în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Idt 9,12; 6,19a*

R. Doamne, stăpânul cerurilor și al pământului, creatorul apelor, regele tuturor fapturilor, * ascultă rugăciunea credincioșilor tăi.

V. Doamne Dumnezeule, regele cerului și al pământului, privește la smerenia noastră. * Ascultă rugăciunea.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți, le-a spus Domnul ucenicilor săi.

Anul B

Isuse, Fiul lui David, fie-ți milă de mine! Ce vrei să fac pentru tine? Doamne, să văd!

Anul C

Vameșul s-a întors îndreptățit la casa lui, spre deosebire de celălalt, care se încredea în sine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la *Magnificat*:****Anul A**

Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău; să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși: de aceste două porunci atârnă toată Legea și Profeții.

Anul B

Isus i-a spus orbului: Mergi, credința ta te-a mântuit! Și îndată orbul a văzut și a pornit după el pe cale.

Anul C

Oricine se înalță va fi umilit, iar cel care se smerește va fi înălțat.

LUNI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea Înțelepciunii

1,16–2,1a.10-24

*Gândurile rele ale celor nelegiuiți
împotriva celui drept*

^{1,16} Cei nelegiuiți cheamă asupra lor moartea prin gesturi și prin cuvinte, se uită la ea ca la o prietenă, sunt pătimiși după ea și încheie alianță cu ea, pentru că sunt vrednici, cu adevărat, ca să fie ai ei.

^{2,1a} Cei care cugetă nedrept și-au zis:

¹⁰ „Să-l asuprim pe dreptul sărac, să nu ne fie milă de văduvă și să nu ne rușinăm de căruntețile bătrânului încărcat de ani.

¹¹ Tăria noastră să fie legea dreptății; pentru că ceea ce este slab nu este de nici un folos.

¹² Să-i întindem o cursă celui drept, fiindcă ne stingherește și se împotrivește faptelor noastre; ne învinuiește din cauza păcatelor împotriva legii și ne învinovățește în privința lipsurilor din educația pe care am primit-o.

¹³ El pretinde că are cunoștință despre Dumnezeu și se numește pe sine: fiu al lui Dumnezeu.

¹⁴ El este pentru noi o condamnare a gândurilor noastre și ne vine greu chiar și numai să-l privim.

¹⁵ Căci viața lui nu seamănă cu viața celorlalți și căile lui sunt cu totul altele.

¹⁶ Înaintea lui suntem socotiți ca niște oameni de nimic și se ferește de căile noastre, ca de niște murdării; el declară fericit sfârșitul celor drepti și se laudă că-l are pe Dumnezeu drept tată.

¹⁷ Să vedem, deci, dacă cuvintele lui sunt adevărate; să urmărim ce i se va întâmpla și vom ști care îi va fi sfârșitul.

¹⁸ Căci dacă acest drept este fiul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu îl va apăra și îl va scoate din mâna dușmanilor săi.

¹⁹ Să-l supunem la ocări și la chinuri, ca să-i cunoaștem blândețea, și să-i punem răbdarea la încercare.

²⁰ Să-l osândim la o moarte rușinoasă, căci, după vorba lui, Dumnezeu va avea grijă de el”.

²¹ Acestea sunt gândurile lor, dar ei se înșală; răutatea lor i-a orbit.

²² Ei nu cunosc tainele lui Dumnezeu, ei nu nădăjduiesc răsplata sfințeniei și nu cred că sufletele curate își vor primi cununa.

²³ Dumnezeu l-a creat pe om pentru o existență nepieritoare și l-a făcut ca o imagine a propriei sale ființe.

²⁴ Totuși, moartea a intrat în lume prin invidia diavolului și cei care sunt de partea lui vor ajunge să o cunoască.

RESPONSORIUL *Înf 2,1a.12a.13b.17a.18; Mt 27,43*

R. Spun cei nelegiuiți: Să-i întindem curse celui drept pentru că se împotrivesc faptelor noastre: se declară fiu al lui Dumnezeu. * Să vedem dacă vorbele lui sunt adevărate; căci dacă este cu adevărat fiul lui Dumnezeu, îl va elibera din mâinile potrivnicilor.

V. S-a încrezut în Dumnezeu, să-l elibereze acum, dacă îl dorește; căci el a zis: sunt Fiul lui Dumnezeu. * Să vedem dacă.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 21, 1 – 22, 5; 23, 1-2; Funk 1, 89-93)

Să nu mergem împotriva voinței lui Dumnezeu

Praiubiților, aveți grijă ca binefacerile lui Dumnezeu, așa de mari și numeroase, să nu se transforme în condamnare pentru noi, dacă nu trăim în mod vrednic de el, adică dacă nu facem în mod unanim ceea ce este bun și plăcut înaintea sa. El spune într-un anumit text: *Duhul Domnului este ca o făclie care cercetează toate ascunzăturile secrete ale inimii* (Prov 20,27 Vg).

Să ne gândim cât este de aproape de noi și că nu-i rămâne ascuns nimic din gândurile noastre și din propunerile noastre. De aceea, să nu mergem niciodată împotriva

voinței sale. Decât să-l ofensăm pe Dumnezeu, mai bine să nu ezităm să intrăm în conflict cu oamenii nesăbuiți și fără judecată, îngâmfați și mândri și bogați numai în cuvinte mincinoase.

Să-l adorăm pe Domnul Isus Cristos, al cărui sânge a fost vărsat pentru noi, să avem respect față de cei care ne conduc, să-i cinștim pe bătrâni și să-i instruim pe tineri în știința temerii de Dumnezeu, să îndreptăm soțiile noastre pe calea binelui. Ele să apară demne de dragoste în viața lor morală, să dea dovadă de iubire castă, să arate prin tăcere că știu să-și modereze limba, să ofere iubire egală, fără preferință de persoane, tuturor celor care îl slujesc cu sfințenie pe Dumnezeu.

Copiii voștri să-și facă o comoară din învățăturile lui Cristos; să învețe ce putere are înaintea lui Dumnezeu umilința, ce valoare are la el o iubire curată și cât este de bună și mare teama de el. Ea mântuiește pe cei care, cu sfințenie, o practică în curăția sufletului. Dumnezeu cercetează gândurile și intențiile minții. Duhul său este în noi și-l va lua de la noi atunci când va voi.

Toate acestea sunt confirmate de credința pe care o avem în Cristos. El, prin Duhul Sfânt, așa ne stimulează: *Veniți, fiilor, și ascultați-mă; vă voi învăța frica de Domnul. Cine este omul care dorește viața, care vrea zile multe ca să vadă binele? Ferește-ți limba de răutate și buzele de vorbe înșelătoare; fugi de rău și fă binele, caută pacea și urmează-o (Ps 33,12-15).*

Milostiv și darnic în binefaceri față de toți, el este Tatăl care are o iubire specială față de cei care se tem de el. Cu iubire și bunătate, el își revarsă harurile asupra celor care se apropie de el cu inimă simplă. De aceea, să nu avem inima împărțită, iar sufletul nostru să nu se mândrească pentru darurile sale incomparabile și minunate.

RESPONSORIUL

Cf. *Tob 4,19a; 14,8b*

R. Binecuvântează-l pe Domnul în orice timp și cere-i să te conducă pe căile lui. * Și toate dorințele tale vor ajunge la bun sfârșit.

☩. Slujește-l pe Dumnezeu în adevăr și fă ceea ce este plăcut înaintea lui. * Și toate dorințele tale vor ajunge la bun sfârșit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Înțelepciunii

3,1-19

Cei drepti vor stăpâni împărăția

¹ Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu, iar chinul morții nu se va atinge de ele.

² În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire, plecarea lor din lume li se pare o mare nenorocire; ³ plecarea lor din lume li se pare pieirea, dar ei sunt în pace.

⁴ Chiar dacă în fața oamenilor au îndurat chinuri, speranța lor este plină de nemurire.

⁵ Fiind pedepsiți cu puțin, vor primi o răsplată mare, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de el.

⁶ I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor, i-a primit ca pe o jertfă de ardere de tot.

⁷ Cei drepti, în ziua judecății, vor străluci și vor fi ca niște scânteii care se lasă pe miriște.

⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. Domnul va stăpâni asupra lor pe veci.

⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul vor înțelege adevărul, iar cei care îi sunt credincioși vor rămâne în iubirea lui, căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

¹⁰ Cei nelegiuți, pentru gândurile lor, vor fi pedepsiți, pentru că nu l-au luat în seamă pe cel drept și s-au îndepărtat de Domnul.

¹¹ Cel care disprețuiește înțelepciunea și disciplina este nefericit.

Și speranța lor este zadarnică, truda lor este fără rod și lucrările lor sunt fără rost.

¹² Femeile lor sunt nehibzuite și copiii lor nu sunt buni de nimic, iar descendența lor este blestemată.

¹³ Fericită este femeia sterilă care nu s-a pângărit și n-a cunoscut patul cu păcat; ea va primi rod la cercetarea sufletelor.

¹⁴ Și eunucului, care n-a săvârșit neleguire cu mâna lui și nici n-a gândit rele împotriva Domnului, i se va da un dar ales pentru fidelitatea lui și va avea locul cel mai de dorit în templul Domnului.

¹⁵ Rodul faptelor bune este plin de cinste și rădăcina înțelepciunii nu are pieire.

¹⁶ Însă fiii celor adulteri nu vor ajunge la maturitate; descendența unei uniri nelegitime va fi exterminată.

¹⁷ Chiar dacă vor avea o viață lungă, nu vor fi de nici un folos, și bătrânețile lor, în cele din urmă, vor fi fără cinste;

¹⁸ iar dacă vor muri degrabă, vor fi fără speranță, și fără mângâiere vor fi în ziua judecății.

¹⁹ Căci neamul celui nedrept are un sfârșit groaznic.

RESPONSORIUL

Înț 3,6-7a.9

R. I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor, i-a primit, Dumnezeu, ca pe o jertfă de ardere de tot; cei drepti vor străluci în ziua judecății. * Căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi.

¶. Cei care-și pun încrederea în Domnul vor înțelege adevărul iar cei care îi sunt credincioși vor rămâne în iubirea lui. * Căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 24, 1-5; 27, 1 – 29, 1; Funk 1, 93-97)

Dumnezeu este fidel față de promisiunile sale

Preaiubiților, să privim cu atenție cum Domnul arată exemple continue ale învierii viitoare, ale căror pârgă este Domnul Isus Cristos, pe care l-a înviat din morți. Să observăm învierea care are loc în legea timpului. Ziua și noaptea ne fac să vedem învierea. Noaptea adoarme, ziua învie. Ziua pleacă, noaptea vine din nou. Să luăm ca exemplu roadele. Ce este sămânța, cum se naște? Semănătorul a ieșit și a aruncat pe pământ fiecare sămânță. Acestea, căzute în pământ, uscate și goale, putrezesc. Apoi, Dumnezeu cel mare și plin de grijă le face să învie din putrezire și dintr-o singură sămânță scoate multe și le face să aducă roade multe.

Sufletele noastre să stea lipite de el cu această speranță, de el, care este credincios în promisiune și drept în judecăți. Cel care a interzis minciuna, cu atât mai puțin va minți el însuși. Nimic nu-i este imposibil lui Dumnezeu, în afară de faptul de a minți. Așadar, să facem să reînvie credința noastră în el și să privim cu atenție: toate lucrurile sunt unite cu el.

Cu un cuvânt al maiestății sale, el a stabilit toate lucrurile și cu un cuvânt al său poate să distrugă toate. *Cine ar putea să-l întrebe: Ce ai făcut? Sau cine s-ar putea opune forței puterii sale?* (cf. *Înț* 12,12). El va face toate lucrările sale atunci când va voi și cum va voi și nimic nu va cădea din ceea ce el a stabilit. Toate îi stau înaintea și nimic nu scapă voinței sale. *Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu și firmamentul vestește*

lucrarea mâinilor sale. Ziua încredințează zilei mesajul iar noaptea transmite nopții înțelegerea. Nu e vorbire, nu sunt cuvinte ale căror glasuri să se poată auzi (Ps 18,2-4).

Așadar, deoarece toate sunt deschise în fața ochilor săi și a urechilor sale, să respingem orice fantezie tulburătoare și să evităm cărările răului, pentru a merita sprijinul milostivirii sale în fața judecății viitoare. Unde am putea scăpa de mâna sa puternică? Ce altă lume ar putea să-l primească pe unul care fuge de el? Scriptura spune: *Unde aș putea merge și unde aș putea fugi dinaintea feței tale? Dacă aș urca la cer, tu ești acolo; dacă voi merge la marginile pământului, mă cuprinde dreapta ta; dacă voi merge în adâncul abisului, duhul tău este acolo (cf. Ps 138,7-11).* Așadar, unde să ne retragem sau unde să fugim de el, care le cuprinde pe toate?

Să mergem, în schimb, la el în sfințenia sufletului, să înălțăm spre el mâini curate și fără pată, să-l iubim pe Tatăl nostru, bun și milostiv, care a făcut din noi moștenirea sa.

RESPONSORIUL

Est 4,17c.17d. cf. 17hh

R. Dumnezeu meu, regele universului, toate lucrurile sunt supuse puterii tale și nimic nu poate să se opună voinței tale. * În milostivirea ta, salvează-ne.

Ψ. Tu ai făcut cerul și pământul și toate minunățiile universului. * În milostivirea ta.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Înțelepciunii

6,1-25

Înțelepciunea trebuie iubită

- ¹ Ascultați, voi, regilor, și înțelegeți;
 învățați voi înșivă, judecători din toată lumea!
- ² Luați aminte, voi, care domniți peste mulțimi
 și vă mândriți cu numărul mare
 al popoarelor pe care le stăpâniți.
- ³ Căci Domnul v-a dat puterea,
 Cel Preaînalt v-a dat domnia.
 El cercetează faptele voastre și vede planurile voastre.
- ⁴ Voi, deși ați fost slujitori ai împărăției sale,
 n-ați făcut judecată dreaptă,
 n-ați păzit legea și n-ați împlinit voința lui Dumnezeu.
- ⁵ Groaznică și neașteptată va fi venirea lui la voi,
 căci pe cei mari îi așteaptă o judecată necruțătoare.
- ⁶ Domnul se arată îngăduitor și îndurător cu cel mic,
 dar pe cei puternici îi va judeca fără cruțare.
- ⁷ Stăpânul universului nu se sfiește în fața nimănui
 și nu se lasă influențat de măreția cuiva,
 căci el i-a creat și pe cei mici, și pe cei mari,
 și tuturor le poartă de grijă în mod egal.
- ⁸ Cei puternici vor fi supuși unei cercetări severe.
- ⁹ Vouă, regilor, vă adresez aceste cuvinte,
 ca să vă însușiți înțelepciunea și să nu cădeți în greșeală,
¹⁰ căci cei care țin cu sfințenie legile sfinte
 se vor sfinți
 și cei care și le însușesc își află în ele apărarea.
- ¹¹ Căutați, deci, cuvintele mele, doriți-le
 și în ele veți găsi cele mai potrivite îndrumări!

¹² Înțelepciunea este strălucitoare;
cei care o iubesc o meditează cu plăcere,
cei care o caută o găsesc.

¹³ Ea vine în întâmpinarea celor care o doresc,
pentru a li se face cunoscută.

¹⁴ Cine se scoală dis-de-diminează nu va obosi căutând-o,
căci o va găsi șezând la poarta lui.

¹⁵ Cine nu se gândește decât la ea
dovedește o înțelepciune perfectă
și cine sacrifică somnul pentru ea
va fi curând eliberat de griji.

¹⁶ Ea însăși merge
în căutarea celor care sunt vrednici de dânsa,
li se arată cu o față surâzătoare pe toate căile lor
și vine în întâmpinarea lor
ori de câte ori se gândesc la ea.

¹⁷ Începutul ei
este dorința adevărată de învățătură și de disciplină.

¹⁸ Pofta de învățătură are în sine iubirea,
iar iubirea este paznica legilor ei,
iar păzirea legilor ei este confirmarea nemuririi.

¹⁹ Nemurirea ne face să fim aproape de Dumnezeu.

²⁰ Dorința de înțelepciune duce la viața veșnică.

²¹ Așadar, regi ai popoarelor,
dacă țineți la tronurile și la sceptrele voastre,
cinstiți înțelepciunea, ca să domniți în veac.

²² Dar ce este înțelepciunea și cum s-a făcut
sunt gata să vă spun,
fără să vă ascund tainele lui Dumnezeu;
voi cerceta urmele ei încă de la început
și nu voi trece peste adevăr.

²³ Nu voi merge pe același drum
cu gelozia care ne roade,
căci ea nu are comuniune cu înțelepciunea.

²⁴ Mulțimea înțelepților
este sănătate pentru întregul pământ
iar regele înțelept este stabilitate pentru poporul său.

²⁵ Așadar, primiți disciplina și cuvintele mele
și vă vor fi de folos.

RESPONSORIUL

Înț 7,13a.14a; 3,11a; 7,28

R. Înțelepciunea am învățat-o fără greșea! și o împărtășesc fără părere de rău, * căci înțelepciunea este un tezaur nesfârșit pentru oameni.

Ț. Cel care disprețuiește înțelepciunea și disciplina este nefericit; căci Dumnezeu nu iubește nimic, decât numai pe acela care locuiește împreună cu înțelepciunea.
* Căci înțelepciunea.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 30, 3-4; 34, 2 – 35, 5; Funk 1, 99.103-105)

Să urmăm calea adevărului

Să ne îmbrăcăm cu pace, umilință și castitate. Să stăm departe de orice murmurare și vorbire de rău și să practicăm dreptatea nu în cuvinte, ci în fapte. Este scris: *Cine vorbește mult să știe și să asculte, iar vorbărețul să nu creadă că se va mântui datorită multelor sale cuvinte* (cf. *Iob* 11,2).

Așadar, trebuie să ne dispunem să facem binele, deoarece toate ne sunt date de Domnul. El ne avertizează mai înainte: *Iată-l pe Domnul și răsplata sa este cu el, ca să dea fiecăruia după faptele sale* (cf. *Ap* 22,12). De aceea ne îndeamnă să credem în el cu toată inima și să nu fim leneși, ci dăruți pentru orice faptă bună. El să fie gloria noastră și în el să stea încrederea noastră. Să fim supuși voinței sale și să privim cu atenție cum stă toată mulțimea îngerilor în prezența sa, în slujba voinței sale. Scriptura spune: *Mii și mii îi slujeau și zeci de mii îl asistau și proclamau unul către altul: Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Sabaot. Întreaga creație este plină de mărirea lui* (*Dn* 7,10; cf. *Is* 6,3).

Așadar, să ne unim și noi în același loc în înțelegerea sentimentelor și să strigăm continuu către el ca o singură gură, pentru a fi părtași de promisiunile sale mari și glorioase. Este spus: *Lucruri pe care ochiul nu le-a*

văzut și urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl așteaptă (cf. 1Cor 2,9).

Praiubiților, cât sunt de pline de fericire și admirabile darurile Domnului! Viața în nemurire, strălucirea în dreptate, adevărul în sinceritate, credința în încredere, stăpânirea de sine în sfințenie: toate acestea au fost puse la dispoziția capacităților noastre. Și atunci, care vor fi bunurile care sunt pregătite pentru cei care îl așteaptă? Numai Creatorul și Părintele veacurilor, Cel Preasfânt, le cunoaște cantitatea și frumusețea.

Așadar, pentru a avea parte de darurile promise, noi să facem totul pentru a ne găsi în numărul celor care îl așteaptă pe Domnul. Praiubiților, în ce condiții se va întâmpla aceasta? Se va întâmpla dacă inima noastră va fi tare în Dumnezeu, prin credință, dacă vom căuta cu grijă ceea ce este plăcut și primit de el, dacă vom face ceea ce este conform cu voința sa sfântă, dacă vom urma calea adevărului, respingând de la noi orice formă de nedreptate.

RESPONSORIUL

Ps 24 (25),4-5.16

R. Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale și învață-mă cărările tale. Călăuzește-mă în adevărul tău, * căci tu ești Dumnezeul mântuirii mele și pe tine te-am așteptat ziua întregă.

Ÿ. Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea, căci sunt singur și sărman. * Căci tu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea Înțelepciunii

7,15-30

Înțelepciunea, chipul lui Dumnezeu

¹⁵ Mie să-mi dea Dumnezeu să vorbesc precum gândesc
și să meditez în mod vrednic
despre cele care mi-au fost date,
pentru că el este învățătorul înțelepciunii
și îndreptarul celor înțelepți;

¹⁶ pentru că în mâna lui suntem
și noi, și cuvintele noastre,
și toată înțelepciunea și lucrările înțelepciunii.

¹⁷ Pentru că el mi-a dat înțelegerea adevărată
a celor care sunt,
ca să știu alcătuirea lumii și puterea elementelor,
¹⁸ începutul, sfârșitul și desfășurarea timpului,
întoarcerile anotimpurilor și prefacerile văzduhului,

¹⁹ scurgerea anilor și orânduirea stelelor,
²⁰ firea animalelor și apucăturile fiarelor,
puterea duhurilor și cugetările oamenilor,
diferențele plantelor și puterile rădăcinilor.

²¹ Am învățat cele ce sunt ascunse
și cele care sunt vizibile,
pentru că înțelepciunea,
cea care a făcut toate, m-a învățat.

²² În înțelepciune se află un duh inteligent și sfânt,
unic și multiplu, ager și iute,
pătrunzător, nepătat, limpede și neatins,

²³ iubitor de bine, ascuțit, liber, binefăcător,
prieten al omului, neclintit,
sigur și netulburat, atotputernic, atotștiutor,
care pătrunde toate duhurile,

chiar și pe cele mai inteligente,
 pe cele mai curate și pe cele mai subtile.
²⁴ Înțelepciunea se poate mișca așa de iute,
 încât, prin iuțea ei, întrecă orice mișcare.
 Ea pătrunde și străbate orice lucru datorită purității sale.
²⁵ Ea este suflarea puterii lui Dumnezeu,
 revărsarea limpede a măreției Celui Atotstăpânitor,
 de aceea, nimic pătat nu o poate atinge.
²⁶ Ea este reflexul luminii veșnice,
 oglinda fără pată a lucrărilor lui Dumnezeu
 și imaginea bunătății sale.
²⁷ Deși este una singură, ea poate toate;
 deși ea însăși nu se schimbă, înnoiește universul;
 ea se dăruiește sufletelor sfinte
 și face din ele profeți și prieteni ai lui Dumnezeu.
²⁸ Dumnezeu îl iubește numai pe acela
 care locuiește împreună cu înțelepciunea.
²⁹ Ea este mai frumoasă decât soarele
 și întrece toate constelațiile;
 dacă este pusă alături de lumina zilei,
 înțelepciunea îi este mult superioară.
³⁰ Căci ziua dispare în fața nopții,
 pe când înțelepciunea rămâne nebiruită în fața răutății.

RESPONSORIUL

Col 1,15-16a; *Înț 7,26*

R. Cristos Isus este chipul Dumnezeului nevăzut, primul născut din toată creația; * pentru că prin el au fost create toate.

Ÿ. Înțelepciunea este reflexul luminii veșnice și imaginea bunătății lui Dumnezeu. * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Discursuri împotriva arienilor*
 ale sfântului Atanasie, episcop

(Disc. 2, 78.79: PG 26, 311.314)

*Lucrurile create
 poartă amprenta și imaginea înțelepciunii*

Deoarece în noi și în toate celelalte lucruri se află imaginea creată a Înțelepciunii, pe bună dreptate, Înțelepciunea adevărată și lucrătoare, atribuindu-și sieși ceea ce este propriu naturii sale, spune: *Domnul m-a creat în lucrările sale* (cf. *Prov 8,22*). În felul acesta, Domnul revendică pentru sine, ca pe ceva propriu, tot ceea ce înțelepciunea noastră spune că este și are.

Acest lucru nu pentru ca el, care este creatorul, să fie obiect al creației, ci pentru că imaginea sa este imprimată în operele sale. El exprimă același lucru atunci când afirmă: *Cine pe voi vă primește, pe mine mă primește* (*Mt 10,40*). Astfel, deși el nu se poate număra printre lucrurile create, totuși, deoarece în lucruri sunt produse forma sa și figura sa și, deci, într-un anumit sens, el însuși, Înțelepciunea, spune: *Domnul m-a creat la începutul activității sale înaintea oricărei lucrări* (*Prov 8,22*). Motivul pentru care în lucrurile create este amprenta înțelepciunii sale este pentru ca lumea să-l cunoască pe Tatăl. În realitate, acest lucru nu-l învață Paul: *Ceea ce poate fi cunoscut despre Dumnezeu este vădit în ei, întrucât Dumnezeu li s-a făcut cunoscut. De fapt, realitatea sa invizibilă poate fi cunoscută cu mintea de la creația lumii* (cf. *Rom 1,20*). De aceea, Cuvântul, prin natura sa, nu este creat, ci este vorba de înțelepciunea care este în noi. Ea există cu adevărat, deci, pe bună dreptate, i se afirmă existența creată în noi.

Totuși, dacă ereticii nu vor vrea să dea crezare acestor afirmații, să ne răspundă: este sau nu este vreo formă de înțelepciune în lucrurile create? Dacă nu este, atunci de ce afirmă Apostolul cu amărăciune: *În planul înțelept al lui Dumnezeu, lumea, cu toată înțelepciunea sa, nu l-a cunoscut pe Dumnezeu?* (*1Cor 1,21*). Dacă nu este nici o înțelepciune, de ce se vorbește în Scriptură despre atâția înțelepți? De fapt, *înțeleptul se teme și stă departe de rău* (*Prov 14,16*), *cu înțelepciunea își construiește casa* (*Prov 24,3*).

Și *Ecleziastul* spune: *Înțelepciunea omului îi reflectă chipul* (*Qoh 8,1*). Apoi le reproșează celor temerari, spunând: *Nu întreba cum de timpurile vechi erau mai*

bune decât prezentul, pentru că o astfel de întrebare nu se inspiră din înțelepciune (Qoh 7,10).

Că în lucrurile create există efectiv înțelepciune o atestă fiul lui Sirah cu următoarele cuvinte: *El a răspândit-o asupra tuturor lucrărilor sale, asupra tuturor muritorilor, după generozitatea sa a dăruit-o celor care îl iubesc (Sir 1,7-8).* Ceea ce este dăruit nu este natura divină a Înțelepciunii, care în sine nu poate fi divizată și este una-născută, ci numai imaginea sa, care strălucește în creație. Dacă este așa, de ce ar trebui să pară incredibil că însăși Înțelepciunea creatoare, care este modelul și imaginea înțelepciunii și științei răspândite în lume, să spună într-un anumit fel, despre sine: *Domnul m-a creat în lucrările sale?* Cea care a fost creată este înțelepciunea care este în realitățile universului nostru. Prin această înțelepciune, *cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale (Ps 18,2).* Însă cealaltă Înțelepciune nu este creată, ci creatoare.

RESPONSORIUL

Înț 7,22.23ab; 1Cor 2,10b

R. În înțelepciune se află un duh inteligent și sfânt, unic și multiplu, ager și iute, pătrunzător, iubitor de bine, pe care nimeni nu-l poate opri; * are toată puterea și pătrunde toate duhurile.

Ψ. Duhul cercetează toate, chiar și profunzimile lui Dumnezeu; * are toată puterea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Înțelepciunii

8,1-21

Înțelepciunea trebuie cerută de la Dumnezeu

¹ Înțelepciunea se întinde
de la o margine la alta a lumii cu tărie
și toate le întocmește cu bunătate.

² Am iubit-o și am căutat-o din tinerețile mele
și am vrut să o iau ca mireasă,
și am iubit mult frumusețea ei.

³ Ea își arată generozitatea
în comuniune de viață cu Dumnezeu,
pentru că Domnul a toate a iubit-o,

⁴ căci ea conduce la disciplina lui Dumnezeu
și alege lucrările lui.

⁵ Dacă bogățiile sunt de dorit în viață,
ce este mai bogat
decât înțelepciunea care săvârșește toate?

⁶ Dacă inteligența lucrează,
cine dintre cele care sunt este mai lucrător decât ea?

⁷ Și, dacă cineva iubește dreptatea,
strădaniile înțelepciunii sunt putere:
căci ea învață sobrietatea și prudența, dreptatea și tăria,
tot ce este mai util în viața oamenilor.

⁸ Dacă cineva dorește să aibă pricepere multă,
înțelepciunea știe cele trecute
și pe cele viitoare,
ea știe întorsăturile cuvintelor și dezlegările întrebărilor;
ea știe de mai înainte semnele și minunile
și evenimentele timpurilor și ale veacurilor.

⁹ Am hotărât, așadar, să mi-o iau ca tovarășă de viață,
știind că mă învață cele bune,
și-mi va fi mângâiere în strâmtorări și în necazuri.

- ¹⁰ Voi avea prin ea claritate față de mulțimi
și, deși sunt tânăr, cinste în fața celor bătrâni;
- ¹¹ voi fi găsit pătrunzător în judecată
și voi fi uimitor în fața celor puternici.
- ¹² Când voi tăcea, vor aștepta să încep să vorbesc;
când voi vorbi, vor pune toți mâna la gură.
- ¹³ Voi avea prin ea nemurirea
și amintire veșnică voi lăsa
pentru cei care vin după mine.
- ¹⁴ Voi conduce popoarele și neamurile îmi vor fi supuse;
- ¹⁵ tirani renumiți se vor teme
când vor auzi vorbindu-se de mine,
iar eu voi fi bun în fața mulțimilor și viteaz în lupte.
- ¹⁶ Intrând în casa mea, mă voi odihni cu înțelepciunea,
căci conversația cu ea nu este amară
și conviețuirea cu ea nu are durere, ci veselie și bucurie.
- ¹⁷ Meditând acestea și purtându-le în inima mea,
am înțeles că nemurirea
se află în cunoașterea înțelepciunii,
- ¹⁸ și în prietenia cu ea sunt bucurii sfinte
și lucrările mâinilor sale sunt bucurii nesfârșite;
participând la discursurile sale,
dobândești înțelepciune și claritate
în împărtășirea cuvintelor ei;
voi umbla de jur împrejur, căutând să o iau cu mine.
- ¹⁹ Am fost copil bun
și am avut parte de un suflet fără răutate,
- ²⁰ sau, mai degrabă, fiind bun,
am intrat într-un trup fără de pată.
- ²¹ Știam că n-aș fi putut să o obțin altfel,
dacă Dumnezeu nu mi-ar fi dat-o,
– și tocmai aceasta este înțelepciunea:
a ști de la cine vine darul –
m-am îndreptat spre Domnul și m-am rugat lui.

RESPONSORIUL

Înț 7,7.8a; Iac 1,5

R. M-am rugat și mi s-a dat pricepere; * l-am implorat,
și duhul înțelepciunii a coborât asupra mea, și am ținut
la înțelepciune mai mult decât la împărății și la tronuri.

¶. Dacă îi lipsește cuiva dintre voi înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, care o dă tuturor din belșug și fără mustrare, și i se va da. * L-am implorat, și duhul înțelepciunii a coborât asupra mea, și am ținut la înțelepciune mai mult decât la împărății și la tronuri.

LECTURA A DOUA

Din *Operele sfântului Balduin de Canterbury, episcop*
(Trat. 6: PL 204, 451-453)

Cuvântul lui Dumnezeu este viu și eficace

Cuvântul lui Dumnezeu este viu, plin de putere și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri (Evr 4,12). Iată cât de mare este puterea și înțelepciunea cuprinsă în cuvântul lui Dumnezeu! Textul este deosebit de semnificativ pentru cel care îl caută pe Cristos, care este cuvântul, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Acest cuvânt, încă de la început, era la Tatăl, veșnic împreună cu el, la timpul său a fost revelat apostolilor, prin ei a fost vestit și primit cu credință umilă de popoarele care cred. Așadar, este cuvânt în Tatăl, cuvânt în predicare, cuvânt în inimă.

Acest cuvânt al lui Dumnezeu este viu și Tatăl i-a dat puterea de a avea viață în el însuși, după cum Tatăl are viața în sine însuși. Pentru acest motiv, Cuvântul nu numai că este viu, dar este și viață, după cum spune el însuși: *Eu sunt calea, adevărul și viața (In 14,6).* Așadar, este viață, este viu și poate să dea viață. *După cum Tatăl învie morții și le dă viață, la fel, și Fiul dă viață celor cărora vrea (In 5,21).* El dă viață atunci când cheamă mortul din mormânt și spune: *Lazăre, vino afară! (In 11,43).*

Atunci când acest cuvânt este predicat, prin glasul predicatorului, dă glasului său, care se percepe în exterior, puterea de a acționa în interior, motiv pentru care morții redobândesc viața și se nasc în bucuria fiilor lui Abraham. Așadar, acest cuvânt este viu în inima Tatălui, viu pe buzele predicatorului, viu în inima celui

care crede și iubește. Tocmai pentru că acest cuvânt este atât de viu, nu este îndoială că este și eficace.

Este eficace în creație, este eficace în conducerea lumii, este eficace în răscumpărare. Ce ar putea să fie mai eficace și mai puternic? *Cine va putea istorisi faptele minunate ale Domnului? Cine va putea face cunoscută toată slava lui?* (Ps 105,2). Este eficace atunci când acționează, este eficace atunci când este predicat. În realitate, nu se întoarce zadarnic, ci produce roadele sale pretutindeni unde este vestit.

Este eficace și *mai ascuțit decât orice sabie cu două tășuri* (Evr 4,12) atunci când este crezut și iubit. Ce ar fi fără putință pentru cel care crede, ce ar fi greu pentru cel care iubește? Atunci când acest cuvânt vorbește, cuvintele sale străpung inima, asemenea sulitelor ascuțite lansate de un erou. Intră în adâncime asemenea cuielor bătute cu putere și pătrund așa de adânc, încât ajung până la cele mai adânci secrete ale sufletului. Acest cuvânt este mai pătrunzător decât orice sabie cu două tășuri, deoarece puterea de pătrundere o depășește pe cea a celei mai călite lame, iar perspicacitatea sa, pe cea a oricărei inteligențe. Nici o înțelepciune umană și nici un produs al inteligenței nu este atât de fin și de subtil asemenea lui. Este mai ascuțit decât orice subtilitate a înțelepciunii umane și a celor mai ingenioase raționamente.

RESPONSORIUL

Sir 1,5.16a

R. Izvorul înțelepciunii este cuvântul Dumnezeuului celui preainalt * și căile ei sunt legile veșnice.

Ψ. Inceputul înțelepciunii este teama de Domnul.
* Și căile ei.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Întelepciunii

11,20b–12,2.11b-19

Milostivirea și iertarea lui Dumnezeu

^{11,20b} Doamne, toate le-ai orânduit cu măsură,
cu număr și cumpănă,

²¹ căci tu ai întotdeauna putere nemărginită,
și cine va putea să stea împotriva tăriei brațului tău?

²² Întreaga lume este înaintea ta

ca un fir de praf pe balanță,

ca o picătură de rouă care cade dimineața pe pământ.

²³ Tu ai milă de toți oamenii, pentru că ești atotputernic,
închizi ochii în fața păcatelor lor,
ca ei să se convertească.

²⁴ Căci tu iubești tot ce există

și nu nesocotești nici una dintre făpturile tale;

căci dacă ai fi urât vreun lucru, nu l-ai fi creat.

²⁵ Cum ar putea exista vreun lucru dacă nu l-ai vrea tu?

Cum s-ar putea menține

dacă tu nu l-ai fi chemat la existență?

²⁶ Dar tu le cruți pe toate,

pentru că toate sunt ale tale, stăpâne, iubitorul vieții!

^{12,1} O, cât de bun și de plăcut este, Doamne,

duhul tău în toate!

² Tu îi pedepsești numai câte puțin pe cei păcătoși,

tu îi dojenești și le pui în față păcatele,

ca ei să se întoarcă de la rău

și să poată crede în tine, Doamne.

^{1b} Tu nu te temi de nimeni,

pentru că te-ai arătat îndelung răbdător cu păcatele lor.

¹² Căci cine ar putea să-ți spună: „Ce ai făcut?”

Sau cine te va scoate vinovat împotriva judecății tale;

sau cine ar putea să te tragă la socoteală,
pentru că au pierit neamurile, pe care tu le-ai făcut?
Sau cine se va ridica împotriva ta la judecată
din cauza oamenilor nelegiuți?

¹³ Nu există nici un Dumnezeu în afară de tine, Doamne,
care ai grijă de toate
și dovedești că judecățile tale nu sunt nedrepte.

¹⁴ Nici un rege și nici un stăpânitor
nu va putea să se ridice împotriva ta
și să-ți ceară cont pentru cei pe care i-ai nimicit.

¹⁵ Însă, pentru că ești drept
toate le orânduiești cu dreptate
și socotești un lucru nepotrivit cu puterea ta,
ca să-l condamni pe cel care nu trebuie pedepsit.

¹⁶ Tăria ta este temelia dreptății tale
și, pentru că ești stăpân peste toate,
te arăți îngăduitor față de toți.

¹⁷ Omul a cărui putere nu este recunoscută
își dovedește tăria
și pe cei care i se împotrivesc cu bună știință
îi înfrânge fără milă.

¹⁸ În timp ce tu, Doamne,
care ești stăpânul a toată puterea,
judeci cu blândețe și ne conduci cu multă îngăduință,
căci tu dispui de putere oricând vrei.

¹⁹ Prin acest exemplu, tu ai învățat poporul tău
că cel drept trebuie să se poarte cu omenie
și ai sădit în fiii tăi speranța
că celor păcătoși le dai posibilitatea
să se întoarcă la tine.

RESPONSORIUL

Cf. Înț 11,23.24.28; Sir 36,1

R. Doamne, tu te înduri de toți și nu urăști nimic din ceea ce ai făcut; treci cu vederea păcatele oamenilor, ca ei să se convertească, * Doamne, tu, care iubești sufletele.

Ÿ. Îndură-te de noi, întoarce-ți fața spre noi și arată-ne lumina îndurărilor tale, * Doamne.

LECTURA A DOUA

Din *Dialogul despre providența divină*
al sfintei Ecaterina din Siena, fecioară

(Cap. 134, ed. latina, Ingolstadii 1583, ff° 215v-216)

*Cât de bun și de plăcut este Duhul tău, Doamne,
față de toți*

Veșnicul Tată, cu o bunătate inefabilă, și-a îndreptat ochiul iubirii sale spre sufletul meu, spunându-mi:

„Fiica mea preaiubită, vreau să arăt lumii milostivirea mea și să am grijă, în orice necesitate, de creaturile mele raționale în toate aspirațiile lor. Însă omul ignorant schimbă în moarte ceea ce eu dau pentru viață, și astfel, devine crud față de sine însuși.

Eu am mereu grijă și tot ceea ce am dat omului vine de la providență. Prin providență l-am creat. Atunci când am privit în mine însumi, m-am îndrăgostit de creatura mea și am voit să o creez după chipul și asemănarea mea ca dar al providenței mele. De aceea, m-am îngrijit să-i dau memorie, ca să rețină binefacerile mele. Am făcut-o părtașă și de puterea mea de Tată veșnic.

I-am dat intelectul, pentru ca în înțelepciunea Fiului meu unul-născut să cunoască și să înțeleagă voința mea, că eu i-am deschis izvorul tuturor harurilor și i-am oferit cu foc iubirea mea părintească. I-am dat capacitatea și voința de a iubi, făcând-o părtașă de darul de iubire al Duhului Sfânt, ca să poată iubi ceea ce a cunoscut și a văzut cu intelectul.

Acestea le-a făcut providența mea dulce, numai pentru ca ea să fie capabilă să mă înțeleagă și să mă guste pe mine și să se bucure de vederea mea veșnică. După cum îți-am făcut cunoscut, cerul era închis din cauza păcatului lui Adam: de la neascultarea lui au urmat toate relele din lumea întregă.

Pentru a elimina această moarte, l-am înzestrat pe om cu ceea ce era necesar. I-am dat Cuvântul, adică pe Fiul meu unul-născut, și l-am eliberat din starea sa prin providența mea. Am voit ca el să devină ascultător, și

astfel, să fie în măsură să elimine acel venin pe care-l băuse din cauza neascultării primului părinte care a fost pe pământ. Cristos, mișcat de iubire, a acceptat ascultarea și a mers la moartea cea rușinoasă a crucii și, prin moarte, a redat viața, desigur, nu datorită meritelor omului, ci prin concesiie divină”.

RESPONSORIUL*Ps 16 (17),8.7*

R. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; * adăpostește-mă la umbra aripilor tale.

Y. Arată-ți bunătatea ta cea mare, tu, care, cu dreapta ta, îi scapi pe cei care se încred în tine. * Adăpostește-mă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

DUMINICA A XXXI-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Voi toți sunteți frați: unul este Tatăl vostru, cel care este în ceruri.

Anul B

Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu este poruncă mai mare decât acestea.

Anul C

Zahee, coboară degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta! Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții întâi a Macabeilor 1,1-24

Victoria și îngâmfarea grecilor

¹ După ce s-a luptat Alexandru Macedon, fiul lui Filip, care mai întâi a domnit în Grecia, și a venit din țara

Chitim, cu Darius, regele persilor și al mezilor, ² a făcut războaie multe, a ocupat multe cetăți întărite și a ucis regii pământului; ³ a ajuns până la marginile pământului și a luat pradă de la o mulțime de popoare și pământul a fost redus la tăcere înaintea lui iar inima lui s-a mândrit și s-a umplut de orgoliu. ⁴ A adunat o armată puternică și a ocupat regiunile popoarelor și pe conducători și i-a făcut să-i plătească tribut. ⁵ După aceea, a căzut la pat și și-a dat seama că va muri. ⁶ A chemat slujitorii săi nobili, care crescuseră cu el din copilărie, și le-a împărțit regatul pe când era încă în viață. ⁷ Alexandru a domnit doisprezece ani și apoi a murit. ⁸ Subalternii săi au luat puterea, fiecare la locul său; ⁹ toți și-au pus coroane pe cap după moartea lui, iar după ei copiii lor pentru mulți ani. Și s-au înmulțit relele pe pământ.

¹⁰ Dintre urmașii lui Alexandru cel Mare s-a ridicat o rădăcină păcătoasă, Antioh Epifanul, fiul regelui Antioh. El fusese ostatic la Roma și a devenit rege în anul o sută treizeci și șapte al domniei grecești. ¹¹ În această epocă s-au ridicat în Israel niște trădători și i-au ademenit pe mulți, spunând: „Haideți să încheiem o alianță cu popoarele vecine, căci de când ne-am separat de ele, ni s-au întâmplat multe nenorociri!” ¹² Unora le-a plăcut această propunere ¹³ și câțiva din popor s-au arătat dispuși să meargă la rege. Acesta le-a permis să trăiască după datinile păgânilor. ¹⁴ Ei au construit în Ierusalim o școală pentru exerciții fizice, așa cum este obiceiul la popoarele păgâne. ¹⁵ Au făcut să dispară urmele tăierii împrejur, s-au lepădat de legământul sfânt, s-au amestecat cu păgânii și s-au dedat la rele.

¹⁶ După ce și-a consolidat domnia, Antioh a vrut să domnească și peste țara Egiptului, ca să domine două regate. ¹⁷ A intrat în Egipt cu o armată numeroasă, cu care de război și elefanți, cu călăreți și cu o mulțime de nave. ¹⁸ A început războiul împotriva lui Ptolemeu, regele Egiptului; Ptolemeu a fost învins, a fugit dinaintea lui și au căzut mulți răniți. ¹⁹ A cucerit cetățile întărite din țara Egiptului și a luat o pradă bogată din Egipt. ²⁰ După ce a lovit Egiptul în anul o sută patruzeci și trei, Antioh

s-a întors și a venit în Israel și la Ierusalim cu o mulțime mare. ²¹ A intrat în sanctuar cu trufie și a luat altarul de aur și candelabru cu toate accesoriile lui, ²² masa punerii înaintea, vasele pentru libație și potirele, cădelnițele de aur, vălul, coroanele și ornamentele din aur care erau pe fațada templului pe care l-a desfigurat. ²³ A luat argintul, aurul și vasele de preț și a luat și tezaurul ascuns pe care l-a găsit. ²⁴ După ce a luat totul, a plecat în țara lui. A ucis mulți oameni și vorbea cu mare trufie.

RESPONSORIUL

2Mac 7,33; Evr 12,11

R. Pentru pedepsirea și corectarea noastră Domnul cel viu s-a mâniat pentru puțin timp. * Și din nou se va împăca Domnul cu slujitorii săi.

V. Orice pedeapsă nu pare să fie pe moment bucurie, ci întristare, dar mai târziu aduce rodul dător de dreptate. * Și din nou.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 78)

Promovarea păcii

Pacea nu este numai absența războiului, nici nu se reduce la stabilirea unui echilibru între forțe adverse, nici nu se naște dintr-o dominare despotică, ci este numită, în mod corect și propriu, *lucrarea a dreptății* (Is 32,17). Ea este rodul ordinii înscrise în societatea umană de divinități ei întemeietor și trebuie înfăptuită de oameni care înseamnă după o dreptate tot mai desăvârșită. Într-adevăr, întrucât binele comun al neamului omenesc, deși este reglementat în realitatea sa fundamentală de legea veșnică, totuși, în privința exigențelor sale concrete, este supus la neîncetate schimbări pe măsura trecerii timpului; pacea nu este niciodată dobândită definitiv, ci trebuie construită continuu. Pe lângă aceasta, deoarece voința omului este labilă și rănită de păcat, dobândirea păcii

cere o stăpânire constantă asupra patimilor din partea fiecărui om, precum și vigilența autorității legitime.

Dar toate acestea nu sunt suficiente. O astfel de pace nu poate fi realizată pe pământ fără ocrotirea binelui persoanelor și nici fără comunicarea liberă și plină de încredere a bogățiilor sufletești și a facultăților creatoare, între oameni. Voința fermă de a respecta pe ceilalți oameni, celelalte popoare și demnitatea lor, precum și practicarea asiduă a fraternității umane, sunt absolut necesare pentru a construi pacea. Astfel, pacea este și rodul iubirii care depășește ceea ce poate oferi dreptatea. Pacea de pe pământ, care se naște din iubirea față de aproapele, este imaginea și efectul păcii lui Cristos, ce izvorăște de la Dumnezeu Tatăl. Căci Fiul întrupat, Principele păcii, i-a împăcat pe toți oamenii cu Dumnezeu prin crucea sa și, restabilind unitatea tuturor într-un singur popor și într-un singur trup, a ucis ura în trupul său (cf. *Ef* 2,16; *Col* 1,20.22) și, după triumful învierii sale, a revărsat în inimile oamenilor Duhul iubirii.

De aceea, toți creștinii sunt stăruitor chemați ca, *făptuind adevărul în iubire* (*Ef* 4,15), să se unească cu oamenii cu adevărat iubitori de pace, pentru a implora și a instaura pacea. Însuflețiți de același spirit, nu putem să nu-i lăudăm pe aceia care, renunțând la acțiunea violentă în revendicarea drepturilor lor, recurg la mijloace de apărare care sunt, de altfel, la îndemâna și a celor mai slabi, cu condiția ca aceasta să se poată îndeplini fără lezarea drepturilor și obligațiilor celorlalți sau ale comunității.

RESPONSORIUL

Cf. *ICr* 29,11.12;
cf. *Sir* 50,25; *2Mac* 1,24

℟. A ta este puterea, a ta este împărăția, Doamne; tu ești deasupra tuturor popoarelor; * Doamne, dă pace în zilele noastre.

℣. Doamne Dumnezeule, creator a toate, înfricoșător și puternic, drept și îndurător! * Doamne, dă pace.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Unul este Învățătorul vostru, cel care este în ceruri, Cristos Domnul.

Anul B

Unul este Dumnezeu și nu este altul în afară de el: iubește-l pe Domnul din tot sufletul tău!

Anul C

Astăzi s-a făcut mântuire acestei case, căci și el este fiul lui Abraham.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Cel care este mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru, căci cel care se va înălța va fi umilit și cel care se va smeri va fi înălțat.

Anul B

Isus, văzând că acel cărturar a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu!

Anul C

Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Macabeilor

1,41-64

Persecuția lui Antioh

În zilele acelea, ⁴¹ regele Antioh a prescris pentru tot regatul său ca toți să formeze un singur popor ⁴² și fiecare să părăsească legile sale proprii. Toate popoarele au acceptat cuvântul acesta al regelui Antioh. ⁴³ Mulți dintre israeliți au urmat de bunăvoie religia regelui; au oferit jertfe idolilor și au pângărit sâmbăta. ⁴⁴ Regele a trimis scrisori prin mâinile mesagerilor către Ierusalim și cetățile lui Iuda, ca să urmeze obiceiuri păgâne; ⁴⁵ a poruncit să înceteze arderile de tot, ofrandele și libațiile care se făceau în templul lui Dumnezeu, să pângărească sâmbetele și zilele de sărbătoare, ⁴⁶ să profaneze sanctuarul și pe cei credincioși, ⁴⁷ să ridice altare, temple și idoli și să aducă sacrificii cu carne de porc și animale necurate, ⁴⁸ să-și lase fiii necircumciși și să se contamineze cu tot felul de impurități și de profanări, ⁴⁹ așa încât să uite legea și să-și schimbe tradițiile. ⁵⁰ Oricine nu ar fi făcut după porunca regelui Antioh trebuia să moară. ⁵¹ După toate aceste porunci scrise pentru tot regatul său, a stabilit inspectori peste tot poporul și a poruncit cetățivilor din Iuda să aducă sacrificii în cetate. ⁵² Mulți din popor s-au unit cu ei, și anume toți aceia care au trădat legea Domnului și au săvârșit rele pe pământ. ⁵³ Astfel, au obligat Israelul să-și caute scăparea în ascunzișuri.

⁵⁴ În ziua a cincisprezecea a lunii Chislev, din anul o sută patruzeci și cinci, Antioh a ridicat pe altarul de jertfe urâciunea pustiirii și în toate cetățile lui Iuda a ridicat altare păgâne. ⁵⁵ Aduceau jertfe de tămâie la

ușile caselor și în piețe.⁵⁶ Toate cărțile Legii pe care le-au găsit le-au rupt în bucăți și le-au aruncat în foc.⁵⁷ Dacă găseau la cineva o carte a legământului, dacă cineva continua să respecte legea, în baza decretului regesc, era condamnat la moarte.⁵⁸ Așa procedau, cu puterea lor, împotriva tuturor israeliților pe care îi găseau în cetăți, în fiecare lună.⁵⁹ În ziua a douăzeci și cincina a fiecărei luni aduceau sacrificii pe jertfelnicul care era deasupra altarului.⁶⁰ După poruncă, le ucideau chiar și pe femeile care lăsau ca fiii lor să fie circumciși⁶¹ – și copiii erau agățați de gâtul lor –, împreună cu rudele lor și cu aceia care au făcut circumciziunea.⁶² Totuși, mulți din Israel s-au întărit și au făcut legământ între ei să nu mănânce nimic necurat⁶³ și au preferat să moară numai să nu se contamineze cu mâncăruri și să nu profaneze legământul sfânt. Tocmai de aceea au murit.⁶⁴ În felul acesta, s-a revărsat asupra Israelului o mare teroare.

RESPONSORIUL

Cf. *Dan* 9,18a; *Fap* 4,29

R. Deschide-ți ochii și vezi nenorocirea noastră: ne-au înconjurat popoarele ca să ne pedepsească. * Tu, Doamne, întinde-ți brațul și eliberează sufletele noastre.

Ÿ. Și acum, Doamne, privește de sus la amenințările lor și îngăduie servitorilor tăi să vestească cuvântul tău cu toată îndrăzneala. * Tu, Doamne.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 82-83)

Trebuie să formăm conștiințele pentru pace

Oamenii să fie foarte atenți să nu se lase numai pe seama eforturilor câtorva, fără a se preocupa și de propria lor stare de spirit. Căci șefii de state, care răspund de binele comun al propriei națiuni și, în același timp,

sunt promotorii binelui universal, sunt, în foarte mare măsură, dependenți de opiniile și sentimentele mulțimii. Într-adevăr, nu folosește la nimic ca ei să caute să facă pace atâta vreme cât sentimentele de ostilitate, de dispreț și de neîncredere, ura rasială și prejudecățile ideologice îi despart pe oameni și îi dezbină. De aici, urgența și necesitatea extremă a unei reînnoiri în formarea mentalităților și a unei noi orientări în opinia publică.

Aceia care se dedică activității educative, mai ales a tinerilor, sau contribuie la formarea opiniei publice să considere că au foarte grava îndatorire de a educa la toți sentimente noi, generatoare de pace. În mod sigur, noi toți suntem datori să ne schimbăm inimile privind la lumea întreagă și la ceea ce am putea întreprinde cu toții împreună pentru a duce neamul omenesc spre un destin mai bun. Să nu ne amăgim cu speranțe deșarte. Dacă în viitor nu se vor încheia tratate ferme și cinstite de pace universală, renunțându-se la orice ură și dușmănie, omenirea, care se află deja în mare primejdie, oricât ar fi de înzestrată cu minunate cuceriri ale științei, riscă să ajungă în ceasul funest în care nu va putea cunoaște altă pace decât pacea îngrozitoare a morții. Totuși, Biserica lui Cristos și în clipa în care, împărțâșind angoasa acestor vremuri, rostește aceste cuvinte, își păstrează speranța neclintită. Ea vrea să prezinte vremurilor noastre, iarăși și iarăși, cu timp și fără timp, mesajul apostolic: *Iată, acum este vremea potrivită* pentru transformarea inimilor; *iată, acum este ziua mântuirii* (cf. *2Cor* 6,2).

Pentru a construi pacea, prima condiție este eliminarea cauzelor de conflict între oameni, cauze care alimentează războaiele, dintre care principalele sunt nedreptățile. Multe dintre acestea provin din excesive inegalități economice, precum și din întârzierea cu care li se aduc remediile necesare. Altele se nasc din spiritul de dominare și din disprețul față de persoane, dacă cercetăm cauzele mai profunde, din invidie, neîncredere, orgoliu și alte pasiuni egoiste. Deoarece omul nu poate răbda atâtea dezordini, consecința lor este că și atunci când

nu cunoaște atrocitățile războiului, lumea este continuu prada conflictelor dintre oameni și a violenței.

Pe lângă aceasta, întrucât aceleași rele se regăsesc în relațiile dintre popoare, este absolut necesar ca, pentru a reprimă dezlănțuirea violenței, instituțiile internaționale să-și întărească și să-și perfecționeze cooperarea și coordonarea și să fie stimulată neobosit crearea de organisme menite să promoveze pacea.

RESPONSORIUL

Ps 33 (34),15

R. Am pus în inima ta disciplina înțelepciunii, spune Domnul; * te-am ascultat și voi ocroti cetatea aceasta și va fi pace în zilele tale.

V. Fugi de rău și fă binele, caută pacea și urmeaz-o.
* Te-am ascultat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Macabeilor 2,1.15-28.42-50.65-70

Revolta lui Matatia și moartea lui

¹ În zilele acelea, s-a ridicat Matatia, fiul lui Ioan, fiul lui Simeon, preot din seminția lui Ioarib, a plecat de la Ierusalim și s-a stabilit în Modiin.

¹⁵ Oamenii trimiși de rege pentru a-i constrânge pe iudei să se lepede de credință au venit în cetatea Modiin, ca să-i pună pe cei de acolo să aducă jertfe. ¹⁶ Mulți

israeliți s-au dus la ei; la adunare a venit și Matatia, împreună cu fiii săi. ¹⁷ Trimișii regelui i s-au adresat lui Matatia: „Tu ești un conducător respectat și puternic în această cetate și te bucuri de sprijinul fiilor și al rudelor tale. ¹⁸ Treci, așadar, cel dintâi în față și împlinește porunca regelui, așa cum au făcut toate popoarele, bărbatului lui Iuda și cei care au rămas în Ierusalim. Astfel, tu și fiii tăi vă veți număra printre prietenii regelui, tu și fiii tăi veți fi răsplătiți cu aur, argint și multe alte daruri”. ¹⁹ Dar Matatia a răspuns cu glas puternic: „Chiar dacă toate popoarele de sub stăpânirea regelui îl ascultă, chiar dacă fiecare se leapădă de religia părinților săi și se supune hotărârilor lui, ²⁰ eu, fiii mei și rudele mele vom ține legământul părinților noștri. ²¹ Să ne ferească Domnul să părăsim Legea și prescrierile ei. ²² Nu vom asculta de poruncile regelui, nu ne vom abate de la religia noastră nici la dreapta, nici la stânga!” ²³ Îndată ce a terminat de spus aceste cuvinte, un iudeu a mers în față în văzul tuturor, ca să aducă jertfă pe altarul din Modiin, după porunca regelui. ²⁴ Văzând aceasta, Matatia a fost cuprins de indignare și s-a cutremurat până în adâncul sufletului; cuprins de o mânie sfântă, s-a năpustit asupra lui și l-a ucis pe altar. ²⁵ Totodată, l-a omorât și pe trimisul regelui, care îi constrângea pe oameni să aducă jertfe, și a dărâmat altarul. ²⁶ El s-a înflăcărat de zel pentru respectarea Legii, așa cum a făcut odinioară Fineas împotriva lui Zamri, fiul lui Șalum. ²⁷ Atunci, Matatia a început să strige cu glas puternic prin cetate: „Cei care sunt înflăcărați de zel pentru Lege și care țin legământul să iasă din cetate și să mă urmeze!” ²⁸ Împreună cu fiii săi, el a fugit în munți, lăsând în cetate tot ce aveau. ⁴² Atunci s-a adunat la ei sinagoga hasideilor, a bărbatilor puternici din Israel, și fiecare dintre ei păzea Legea. ⁴³ Și toți cei care fugeau de rele li s-au adăugat și au devenit întărire pentru ei. ⁴⁴ În felul acesta, au constituit o armată și i-au bătut pe cei păcătoși în mânia lor; iar ceilalți care au rămas au fugit la alte popoare, ca să scape. ⁴⁵ I-au încurajat Matatia și prietenii lui și au distrus jertfelnicele. ⁴⁶ I-au circumcis pe copiii pe care

i-au găsit între hotarele lui Israel ⁴⁷ și i-au izgonit pe fiii trufiei, și această lucrare a avut câștig de cauză prin mâinile lor.

⁴⁸ Au apărât legea de prepotența popoarelor și a regilor și nu s-au dat învinși în fața păcătoșilor. ⁴⁹ Când s-au apropiat de sfârșit zilele lui, Matatia le-a spus fiilor săi: „Acum s-au împlinit trufia și pedeapsa și timpul sfârșitului și urgia mâniei. ⁵⁰ Acum, fiilor, vă vine rândul să aveți zel pentru lege. Dați-vă sufletul pentru legământul părinților voștri.

⁶⁵ Știu că Simon, fratele vostru, este un om cu judecată; ascultați-l pe el întotdeauna, el vă va fi tată. ⁶⁶ Iuda Macabeul, care era puternic încă din tinerețile sale, acesta va fi conducătorul oștirii. ⁶⁷ Voi ceilalți, aduceți-i la voi pe cei care iubesc legea și răzbunați-vă poporul. ⁶⁸ Răsplătiți-le păgânilor pentru tot ce ne-au făcut și luați aminte la poruncile legii”.

⁶⁹ Și după ce i-a binecuvântat pe ei, a fost dus la părinții săi. ⁷⁰ El a murit la vârsta de o sută patruzeci și șapte de ani și a fost înmormântat în mormântul părinților săi, la Modiin, și tot Israelul l-a plâns cu jale mare.

RESPONSORIUL

IMac 2,51.64

R. Amintiți-vă de lucrările părinților voștri, pe care le-au făcut la timpul lor, * și veți dobândi cinste mare și un nume veșnic.

V. Fiilor, fiți tari și acționați bărbătește, în lege, pentru că prin ea veți dobândi cinste. * Și veți dobândi.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 89-90)

Datoria creștinilor în edificarea păcii

Creștinii să colaboreze de bunăvoie și din toată inima la construirea unei ordini internaționale, care trebuie să

se realizeze într-o sinceră respectare a libertăților legitime și în prieteneasca frățietate a tuturor. Să o facă cu atât mai bucuros cu cât cea mai mare parte a globului suferă încă de o asemenea mizerie, încât Cristos însuși, în persoana celor săraci, cere cu glas tare caritatea ucenicilor săi. Să se curme, așadar, scandalul ca unele țări, în care prea adesea majoritatea locuitorilor se împodobesc cu numele de creștini, să se bucure de un mare belșug de bunuri, în timp ce altele să fie lipsite de cele necesare traiului și chinuite de foame, de boli și de tot felul de lipsuri. Spiritul de sărăcie și de caritate este, într-adevăr, gloria și mărturia Bisericii lui Cristos.

Trebuie, așadar, lăudați și încurajați creștinii, mai ales tinerii, care se oferă spontan să ajute alți oameni și alte popoare. Mai mult, întregul popor al lui Dumnezeu are îndatorirea ca, însuflețit de cuvântul și exemplul episcopilor, să aline, în măsura posibilităților, mizeria acestor vremuri, și aceasta conform obiceiului străvechi al Bisericii, dând nu numai din surplus, ci și din cele ce îi sunt necesare.

Fără a fi organizată în mod rigid și uniform, modalitatea de a strânge și distribui ajutoare trebuie să se desfășoare totuși după un plan la nivelul diecezelor, al națiunilor și la nivel internațional, conjugând acțiunea catolicilor cu aceea a celorlalți frați creștini, oriunde pare oportun. Într-adevăr, spiritul de caritate, departe de a se opune unei exercitări prevăzătoare și organizate a acțiunii sociale și caritative, mai degrabă o pretinde. Așadar, cei care vor să se dedice slujirii națiunilor în curs de dezvoltare trebuie să fie formați corespunzător în institute specializate.

De aceea, Biserica trebuie neapărat să fie prezentă în comunitatea națiunilor pentru a favoriza și stimula cooperarea între oameni, și aceasta atât prin organele sale oficiale, cât și prin colaborarea deplină și sinceră a tuturor creștinilor, inspirată de unica dorință de a fi de folos tuturor.

Acest rezultat va fi obținut cu mai multă siguranță dacă înșiși credincioșii, conștienți de răspunderea lor

de oameni și creștini, lucrează pentru a trezi voința promptă de cooperare cu comunitatea internațională, începând cu propriul lor mediu de viață. În această privință, să se dea o atenție deosebită formării tinerilor, atât în educația religioasă, cât și în educația civică.

În sfârșit, e de dorit ca, pentru a-și îndeplini bine rolul în comunitatea internațională, catolicii să caute o colaborare activă și pozitivă, atât cu frații despărțiți, care și ei profesează iubirea evanghelică, precum și cu toți oamenii care însetează după adevărata pace.

RESPONSORIUL

Cf. *Hab 3,3 (Vg); Lev 26,1b.9*

R. Iată, eu vin, spune Cel Atotputernic, * eu Domnul, Dumnezeuul vostru, vin să vă vizitez cu pace.

Ψ. Vă voi cerceta și vă voi face să creșteți; vă veți înmulți și voi încheia un pact cu voi. * Eu Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Macabeilor

3,1-26

Iuda Macabeul

În zilele acelea, ¹ s-a ridicat Iuda, care se numea Macabeul, fiul lui Matatia, în locul lui. ² L-au ajutat toți frații lui și toți cei care se legaseră de tatăl său și au luptat cu bucurie pentru cauza lui Israel. ³ El a răspândit faima poporului său și s-a îmbrăcat cu zale ca un uriaș, s-a

încins cu armura de război și s-a angajat în luptă, apărând câmpul de bătălie cu spada. ⁴ În acțiunile sale era asemenea leului, asemenea cu puiul de leu care mugește la vânat. ⁵ Și i-a urmărit pe cei fără de lege ca pe o pradă, iar pe cei care tulburau poporul i-a ars în foc. ⁶ Nelegiuții s-au înspăimântat de teama lui și toți răufăcătorii au fost făcuți de rușine; prin mâna lui s-a făcut mântuire. ⁷ Le-a făcut zile amare multor regi, dar i-a adus bucurie lui Iacob prin faptele sale iar amintirea lui va fi binecuvântată pentru totdeauna. ⁸ A trecut prin cetățile lui Iuda și i-a nimicit pe cei nelegiuți din ele și a îndepărtat mânia din Israel. ⁹ Numele lui a ajuns până la marginile pământului, întrucât i-a adunat pe toți cei care erau risipiți.

¹⁰ Apoloniu a adunat neamuri multe și o armată numeroasă din Samaria, ca să lupte împotriva lui Israel. ¹¹ Iuda și-a dat seama și a ieșit împotriva lui; l-a bătut și l-a ucis; mulți au căzut răniți, iar cei care au rămas au fugit. ¹² Au luat pradă de la ei iar sabia lui Apoloniu a luat-o Iuda; cu ea a luptat în toate zilele. ¹³ Seron, comandantul armatelor siriene, a auzit că Iuda a strâns toată adunarea credincioșilor și a celor care ies la război, ¹⁴ și a spus: „Îmi voi face un nume și voi fi preamărit în domnia mea dacă îl voi bate pe Iuda și pe cei care sunt cu el și pe cei care nu ascultă de cuvântul regelui”. ¹⁵ S-au apropiat și împreună cu tabăra păgânilor cea tare, care venise ca să-i ajute, ca să-i învingă pe fiii lui Israel, ¹⁶ s-au apropiat până la intrarea în Bet-Horon iar Iuda a ieșit înaintea lor cu câțiva oameni. ¹⁷ Când au văzut că vine oștirea împotriva lor, i-au spus lui Iuda: „Cum vom putea noi, cei care suntem puțini, să luptăm împotriva acestei mulțimi puternice? Noi am slăbit postind astăzi”. ¹⁸ Dar Iuda le-a zis: „Este ușor să-i prinzi pe cei mulți în mâinile celor puțini. Nu este deosebire înaintea cerurilor dacă mântuirea vine prin mulți sau prin puțini. ¹⁹ Pentru că nu în mulțimea armatei se află victoria războiului, ci în puterea care vine din ceruri. ²⁰ Ei vin împotriva noastră cu mulțime multă și cu fărădelege, ca să ne piardă pe noi, pe femeile noastre, pe copiii noștri și ca să ia pradă.

²¹ Noi însă ne luptăm pentru sufletele noastre și pentru legile noastre. ²² Domnul însuși îi va zdrobi sub ochii noștri; voi să nu vă temeți de ei”. ²³ După ce a terminat de vorbit, au sărit asupra lor pe neașteptate. Seron și oștirea lui au fost zdrobiți înaintea lui. ²⁴ I-a urmărit prin vălea Bet-Horon până în câmpie și au căzut cam opt sute de bărbați; ceilalți însă au fugit la filistenii. ²⁵ Teamă de Iuda și de frații lui a început să intre, o dată cu spaima, printre popoarele din jurul lor; ²⁶ numele lui și vestea despre războaiele lui Iuda au ajuns până la rege, pentru că toate popoarele vorbeau despre ele.

RESPONSORIUL

1Mac 3,20a.22b.19.21-22a

R. Ei vin împotriva noastră cu mulțime multă și cu fărădelege; voi să nu vă temeți de ei: * căci nu în mulțimea armatei se află victoria războiului ci în puterea care vine din ceruri.

V. Noi luptăm pentru sufletele noastre și pentru legile noastre; Domnul însuși îi va zdrobi sub ochii noștri.
* Căci.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 5, De Fide et symbolo, 10-11: PG 33, 518-519)

*Virtutea credinței
lucrează dincolo de puterile umane*

Credința este una singură, dar genul său este dublu. Există o credință care se referă la dogme și este cunoașterea și asentimentul intelectului la adevărurile revelate. Această credință este necesară pentru mântuire, după cum spune Domnul: *Cine ascultă cuvântul meu și crede în cel care m-a trimis are viața veșnică și nu ajunge la judecată* (In 5,24), de asemenea: *Cine crede în Fiul nu este judecat, ci a trecut de la moarte la viață* (cf. In 3,18; 5,24).

O, bunătate a lui Dumnezeu față de oameni! Cei drepti i-au plăcut lui Dumnezeu în trudele de ani mulți. Însă ceea ce ei au ajuns să obțină printr-o slujire continuă și

eroică plăcută lui Dumnezeu, Isus îți dă într-un spațiu scurt de timp. Dacă tu crezi că Isus Cristos este Domnul și că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit și vei fi admis în paradis de cel care l-a făcut să intre acolo pe tâlharul căit. Să nu ai nici o îndoială în această privință, deoarece acela care, pe acest sfânt munte, Golgota, a dat mântuire tâlharului, datorită credinței de un moment, el însuși te va mântui și pe tine, dacă vei crede.

Există un alt gen de credință, și acesta este un dar al lui Cristos. Este scris: *Unuia îi este dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii, altuia, datorită aceluiași Duh, darul științei; unuia, credința prin același Duh, altuia, darul vindecărilor (1Cor 12,8-9)*. Prin urmare, această credință dăruită de Duhul ca un dar nu se referă numai la dogme, ci este și cauză a minunilor care depășesc toate puterile omului. Cel care are această credință va putea să spună acestui munte: *Mută-te de aici acolo și el se va muta (Mt 17,20)*. Dacă într-adevăr cineva, fără a se îndoii înlăuntrul său, spune aceste cuvinte mișcat de credință, crezând că așa se va întâmpla, atunci primește acel har.

Tocmai despre această credință este spus: *Dacă ai avea credință cât un grăunte de muștar (Mt 17,20)*. Grăuntele de muștar în sine este foarte mic, însă are o eficacitate deosebită. Fiind semănat într-o mică porțiune de teren, își întinde împrejur ramurile lungi și atunci când a crescut poate să facă umbră păsărilor cerului. Tot așa, credința, într-un timp foarte scurt, săvârșește în suflet lucruri minunate. Credința este o reprezentare interioară care îl are ca obiect pe Dumnezeu. Este o înțelegere intimă, pe care mintea, luminată de Dumnezeu, reușește să o aibă cu privire la esența sa, într-o măsură permisă. Credința parcurge pământul de la un capăt la altul și, chiar mai înainte de sfârșitul ordinii prezente, vede deja ca realizată judecata și gustă de pe acum răsplata promisă.

Așadar, să ai acea credință care depinde de tine și se îndreaptă spre Dumnezeu, pentru ca el să îți-o poată da și pe aceea care lucrează dincolo de puterile umane.

RESPONSORIUL

Gal 2,16; Rom 3,25a

R. Știind că omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos, * am crezut și noi în Isus Cristos, ca să fim justificați prin credința în Cristos.

V. Pe acesta Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire prin credința în sângele său. * Am crezut și noi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Macabeilor

4,36-59

Purificarea și dedicarea templului

În zilele acelea, ³⁶ Iuda și frații săi au spus: „Dușmanii noștri au fost nimiciți; să urcăm la templu ca să-l curățăm și să-l sfințim din nou!” ³⁷ Toată armata s-a adunat și au urcat pe Muntele Sion. ³⁸ Și au văzut sanctuarul pustiit, altarul profanat, porțile arse și tufe răsărite în curți, ca într-o pădure sau ca pe munte, iar locuințele erau surpate. ³⁹ Și-au rupt hainele și au plâns cu jale mare și și-au pus cenușă pe cap. ⁴⁰ Au căzut cu fața la pământ și au sunat din trâmbițe și au strigat către ceruri. ⁴¹ Atunci Iuda a rânduit bărbați ca să lupte cu cei din cetate, până când va fi curățat templul.

⁴² A ales preoți fără de prihană, credincioși legii. ⁴³ Au curățat sfânta și au dus pietrele care au fost pângărite într-un loc necurat. ⁴⁴ S-au gândit ce trebuie să facă cu

altarul pentru arderile de tot, care fusese pângărit. ⁴⁵ Le-a venit un gând bun ca să-l strice, așa încât să nu fie spre rușine, întrucât l-au pângărit păgânii. Și au stricat jertfelnicul. ⁴⁶ Au dus pietrele pe muntele templului într-un loc aparte, până când va veni profetul, ca să ia o hotărâre cu privire la ele. ⁴⁷ După lege, au luat pietre necioplite și au zidit un altar nou, la fel ca cel de mai înainte. ⁴⁸ Au zidit sfânta și cele din interiorul templului și au sfințit curțile. ⁴⁹ Au făcut vase sfinte noi și au introdus candelabru și altarele pentru arderile de tot, cel pentru tămâiere și masa punerii înainte, în templu. ⁵⁰ Au adus jertfă de tămâie pe altar și au aprins lumânările de pe candelabru, care luminau în templu. ⁵¹ Au pus pe masa punerii înainte pâini și au întins vălul catapetesmei și au făcut tot ceea ce trebuia făcut. ⁵² În dimineața zilei a douăzeci și cincea a lunii a noua, numită luna Chislev, anul o sută patruzeci și opt, ⁵³ au adus o jertfă, după cum prescria legea, pe noul altar al arderilor de tot, pe care îl zidiseră. ⁵⁴ În aceeași zi și în aceeași lună, în care altarul fusese pângărit de păgâni, ei l-au sfințit din nou, cântând psalmi, acompaniați de alăute, harpe și chimvale. ⁵⁵ Întreg poporul a căzut cu fața la pământ, pentru a-l adora și a-l binecuvânta pe Dumnezeu din cer, care le-a dat această izbândă. ⁵⁶ Timp de opt zile au sărbătorit sfințirea altarului și au adus, cu multă bucurie, arderi de tot, jertfe de împăcare și de laudă. ⁵⁷ Au împodobit fațada templului cu scuturi mici și coroane de aur, au restaurat porțile și încăperile și le-au pus uși noi. ⁵⁸ Bucuria poporului a fost foarte mare, pentru că pângărirea făcută de păgâni a fost îndepărtată.

⁵⁹ Iuda, împreună cu frații săi și întreaga adunare a lui Israel, a hotărât ca, în fiecare an, începând cu ziua a douăzeci și cincea a lunii Chislev, timp de opt zile, să sărbătorească cu mare bucurie sfințirea templului.

RESPONSORIUL *IMac 4,57a.56a.58a; 2Mac 10,38*

R. Au împodobit fațada templului cu coroane de aur și au sărbătorit sfințirea altarului; * și bucuria poporului a fost foarte mare.

¶ În imnuri și cântări de laudă îl binecuvântau pe Domnul. * Și bucuria poporului a fost foarte mare.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 5, De fide et symbolo, 12-13: PG 33, 519-523)

Simbolul credinței

În învățarea și mărturisirea credinței, îmbrățișează și reține numai ceea ce ți se propune acum de către Biserică și este garantat de toate Scripturile. Însă nu toți sunt în măsură să citească Scripturile. Unii sunt împiedicați de incapacitate, alții, de diferite ocupații. Iată de ce, pentru a împiedica faptul ca această ignoranță să dăuneze sufletului, întreaga dogmă a credinței noastre este sintetizată în puține fraze.

Te sfătuiesc să porți această credință cu tine ca o provizie pentru drum în toate zilele vieții tale și să nu iei niciodată alta în afară de ea, chiar dacă noi înșine, schimbându-ne ideile, te-am învățat contrariul a ceea ce te învățăm acum, sau chiar dacă un înger al Celui Rău, schimbându-se în înger de lumină, ar încerca să te inducă în eroare. Astfel, *chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar predica o altă evanghelie în afară de cea pe care ați primit-o, să fie anatema!* (Gal 1,8).

Încearcă să reții bine, pe de rost, Simbolul credinței. El nu a fost făcut după capriciile umane, ci este rezultatul unei alegeri a punctelor celor mai importante din întreaga Scriptură. Ele compun și formează o unică învățătură a credinței. După cum un grăunte de muștar, oricât de mic, conține în germen toate rămurelele, tot așa, Simbolul credinței conține, în formulele sale scurte, toată suma de învățătură care se găsește atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament.

De aceea, fraților, păstrați cu toată strădania tradiția care vă este transmisă și scrieți-i învățăturile în adâncul inimii.

Vegheați cu atenție ca dușmanul să nu vă găsească indolenți și leneși, și astfel, să vă fure această comoară. Stați de pază, pentru ca nici un eretic să nu răstălmăcească adevărurile care v-au fost învățate. Amintiți-vă că a avea credință înseamnă a face să rodească moneda care a fost pusă în mâinile voastre. Nu uitați că Dumnezeu va cere cont de ceea ce v-a fost dat. Așa cum spune Apostolul: *Vă implor înaintea lui Dumnezeu care aduce toate la viață și înaintea lui Cristos Isus, care a dat mărturia cea bună în fața lui Ponțiu Pilat (1Tim 6,13), păstrați intactă până la întoarcerea Domnului nostru Isus Cristos această credință care v-a fost încredințată.*

Ți-a fost încredințată comoara vieții și Domnul îți va cere înapoi acest depozit în ziua venirii sale, *pe care, la timpul potrivit, o va face cunoscută fericitului și unicul stăpânitor, regele regilor și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de nepătruns, pe care nici un om nu l-a văzut și nici nu va putea să-l vadă. Lui să-i fie mărirea, cinstea și puterea veșnică. Amin (1Tim 6,15-16).*

RESPONSORIUL

Evr 10,38-39; cf. Hab 2,4

R. Cel drept al meu va trăi prin credință; însă, dacă se întoarce înapoi, sufletul meu nu-și va mai găsi plăcerea în el. * Dar noi nu suntem dintre cei care se întorc înapoi, spre pieire, ci dintre cei care au credință, spre mântuirea sufletului.

V. Iată, cel care nu crede nu are cuget drept în el însuși. * Dar noi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a Macabeilor

12,32-46

Sacrificiul pentru morți

³² După ziua numită a Rusaliilor, conducătorul Edomului a pornit împotriva lui Gorgia. ³³ Gorgia a ieșit cu trei mii de pedestrași și cu patru sute de călăreți. ³⁴ După ce s-au angajat în luptă, au căzut puțini dintre iudei. ³⁵ Dositeu, un oarecare dintre ai lui Bacenor, călăreț puternic, l-a prins pe Gorgia și, ținându-l de haină, a vrut să-l aducă viu, dar unul dintre călăreții traci l-a lovit peste umăr, iar Gorgia a scăpat fugind în Mareșa. ³⁶ Dar cei care erau cu Esdris, întrucât luptau de mult și erau obosiți, Iuda l-a chemat pe Domnul ca să le vină în ajutor și să fie el conducătorul lor în război. ³⁷ Au început cu imnuri în limba lor părintească, au strigat cu putere și au năvălit asupra lui Gorgia, pe care l-au obligat să fugă.

³⁸ Iuda, adunându-și oștirea, s-a dus în cetatea Odolam și, așteptând ziua a șaptea, a făcut purificarea ca de obicei și a petrecut acolo sâmbăta. ³⁹ În ziua următoare au venit cei care erau din Iuda, după cum fusese rânduit, ca să ridice trupurile celor omorâți și să le așeze împreună cu rudele în mormintele părintești. ⁴⁰ Dar au găsit în hainele fiecăruia dintre cei morți lucruri închinat idolilor din Iamnia, de la care îi oprea legea pe iudei. Pentru toți era clar că din această cauză au căzut aceștia.

⁴¹ Binecuvântându-l toți pe cel care judecă cu dreptate, pe Domnul, cel care scoate la iveală cele ascunse, ⁴² întorcându-se la rugăciune, s-au rugat pentru păcatul ce s-a făcut, ca să se șteargă de tot. Puternicul Iuda a îndemnat mulțimea să se ferească de păcat, văzând cu ochii cele care s-au întâmplat pentru păcatul celor care au căzut

mai înainte. ⁴³ Făcând o colectă de circa două mii de drahme de argint, i-a trimis la Ierusalim, ca să se aducă jertfe pentru păcate, lucru care a fost considerat foarte bun și nobil, gândindu-se la învierea morților. ⁴⁴ Căci dacă n-ar fi avut speranță că cei care mai înainte căzuseră vor învia, nefolositor și de râs lucru ar fi fost ca să se roage pentru cei morți. ⁴⁵ Apoi au văzut că celor care au adormit cu evlavie le este rezervată o recompensă bună și, de aceea, s-au gândit că rugăciunea pentru cei morți este un gând sfânt și pios. ⁴⁶ De aceea, au adus jertfă de ispășire pentru cei morți, ca să fie eliberați de păcat.

RESPONSORIUL

Cf. 2Mac 12,45.46

R. Cei care au adormit cu pietate * vor avea răsplătă mare.

V. Sfânt și mântuitor este gândul de a oferi un sacrificiu pentru cei morți, ca să li se ierte păcatele. * Vor avea.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Grigore din Nazianz, episcop

(Disc. 7, in laudem Cæsarii fratris, 23-24:
PG 35, 786-787)

Sfânt este gândul de a ne ruga pentru morți

Ce este omul, că te gândești la el? (Ps 8,5). Ce mister nou și mare învăluie existența mea? Pentru ce sunt mic și, în același timp, mare, umil, și totuși, plin de slavă, muritor și nemuritor, pământesc, și în același timp, ceresc? Este necesar ca eu să fiu înmormântat împreună cu Cristos, ca să învii cu Cristos, ca să fiu împreună-moștenitor cu Cristos, ca să devin fiu al lui Dumnezeu, ba, mai mult, să devin cum este însuși Dumnezeu.

Iată realitatea profundă care este cuprinsă în acest mister nou și mare. Dumnezeu a asumat în mod deplin omenitatea noastră și a fost sărac pentru a face să învie trupul, să-i salveze imaginea primară și să restaureze astfel omul ca să devenim una cu Cristos. El ni s-a comunicat

în întregime. Tot ceea ce este el a devenit complet al nostru. Sub toate aspectele, noi suntem el. Prin el purtăm în noi chipul lui Dumnezeu de care și prin care am fost creați. Fizionomia și amprenta care ne caracterizează este cea a lui Dumnezeu. De aceea, numai el poate să ne recunoască pentru ceea ce suntem. Prin urmare, trec pe planul al doilea diferențele și deosebirile fizice și sociale, care desigur că există între oameni. Pentru aceasta, se poate spune că *nu mai este nici bărbat nici femeie, nici barbar nici scit, nici sclav nici liber* (cf. Col 3,11).

Să dea Dumnezeu ca și în viitor să reușim să devenim ceea ce sperăm că suntem și ceea ce ne-a pregătit iubirea lui Dumnezeu! El cere puțin de la noi, însă acum și întotdeauna el le face daruri celor care îl iubesc. Așadar, plini de speranță în el, *să suferim toate și să suportăm toate cu blândețe*. Să avem curajul să-i mulțumim întotdeauna și pretutindeni, în bucurie și în durere. Să ne convingem că încercările sunt instrument de mântuire. Apoi, să nu uităm să recomandăm Domnului sufletele noastre și pe cele ale celor care ne-au precedat în călătoria comună către casa părintească.

Doamne, tu ai creat toate, tu ai plăsmuit ființa mea! Tu ești Dumnezeu, Tată și călăuză a tuturor oamenilor! Ești suveranul vieții și al morții! Ești apărarea și mântuirea sufletelor noastre! Tu ai făcut toate! Tu conduci progresul tuturor lucrurilor, alegând scadențele cele mai potrivite și ascultând de înțelepciunea și providența ta infinită și aceasta o faci mereu, prin Cuvântul tău! Primește în brațele tale pe fratele meu mai mare, Cezar, care ne-a lăsat!

La timpul nostru, primește-ne și pe noi, după ce ne-ai condus de-a lungul pelerinajului pământesc până la scopul hotărât de tine. Fă să ne prezentăm la tine bine pregătiți și senini, fără să fim tulburați de teamă, să nu fim în stare de dușmănie față de tine, măcar în ultima zi, cea a plecării noastre. Fă să nu ne simțim smulși și dezrădăcinați cu forța din lume și din viață și să nu pornim fără voie la drum. În schimb, fă să venim senini și bine dispuși, ca acela care merge pentru viața fericită

care nu se sfârșește niciodată, pentru acea viață care este în Cristos Isus, Domnul nostru, căruia să-i fie slavă în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

R. Te rugăm pe tine, Doamne, Dumnezeul nostru, să primești sufletele răposaților noștri pentru care ți-ai vărsat sângele. * Adu-ți aminte că suntem pământ și omul este ca iarba și ca floarea câmpului.

Ÿ. Doamne, tu ești milostiv, plin de îndurare și binevoitor. * Adu-ți aminte.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Macabeilor

9,1-22

Moartea lui Iuda în război

¹ Demetrius a aflat că Nicanor a murit și că armata a fost distrusă în luptă și a hotărât să-i trimită din nou pe Bacchide și Alchinec în Iudeea, împreună cu aripa dreaptă a oștirii lor. ² Ei au mers pe calea ce duce spre Galileea și au făcut popas cu tabăra la Mesalot în ținutul Arbela; l-au ocupat și au omorât mulți oameni. ³ În luna întâi a anului o sută cincizeci și doi, au făcut asediu asupra Ierusalimului. ⁴ S-au ridicat și au mers la Bereea, cu douăzeci de mii de pedestrași și două mii de călăreți. ⁵ Iuda își stabilise tabăra la Elasa și avea cu el trei mii de bărbați aleși. ⁶ Au văzut mulțimea armatelor și s-au temut

și mulți au fugit din tabără și n-au rămas dintre ei decât opt sute de bărbați. ⁷ A văzut Iuda că s-a împrăștiat armata sa iar războiul era aproape. Își sfâșia inima, căci nu avea timp să-i adune pe fugari. ⁸ Atunci a hotărât. Le-a spus celor care rămăseseră: „Să ne sculăm și să ne aruncăm asupra potrivnicilor noștri, să vedem dacă îi vom putea bate”. ⁹ Dar ei i-au răspuns, zicând: „Nu vom putea. Mai degrabă să ne salvăm sufletele; să ne întoarcem la frații noștri, căci suntem puțini”. ¹⁰ Dar Iuda le-a zis: „Departate de mine să fac lucrul acesta și să fug de ei. Dacă s-a apropiat timpul nostru, să murim cu curaj pentru frații noștri și să nu facem de rușine onoarea noastră. ¹¹ Oștile s-au mutat din locul în care aveau tabăra. Călăreții s-au împărțit în două, iar pedestrașii și arcașii mergeau înaintea oștii, pentru că ei erau cei mai tari dintre războinici. ¹² Bacchide era în partea dreaptă, iar oștile s-au apropiat din amândouă părțile și sunau din trâmbițe; au sunat din trâmbițe și cei care erau din partea lui Iuda. ¹³ S-a cutremurat pământul din cauza zgomotelor armelor și s-a făcut război de dimineață până seara.

¹⁴ A văzut Iuda că Bacchide și forța armatei sale este în partea dreaptă. I-a adunat la sine pe toți cei tari de inimă; ¹⁵ au zdrobit aripa dreaptă și i-au urmărit până în Munții Azotului. ¹⁶ Iar cei din aripa stângă, văzând că aripa dreaptă a fost zdrobită, s-au întors după Iuda și după cei care erau cu el, din spate. ¹⁷ S-a îngreuiat războiul și au căzut mulți răniți, și dintre unii, și dintre alții. ¹⁸ Iuda a căzut și el iar ceilalți au fugit. ¹⁹ Ionatan și Simon l-au ridicat pe Iuda, fratele lor, și l-au îngropat în mormântul părinților lor la Modiin. ²⁰ Tot poporul lui Israel l-a plâns cu jale mare și l-au jelit multe zile. ²¹ Ei spun: „Cum a căzut cel tare, care a eliberat Israelul!”

²² Celelalte cuvinte ale lui Iuda, războaiele și faptele sale de vitejie pe care le-a săvârșit și măreția faptelor lui nu sunt scrise, pentru că sunt foarte multe.

RESPONSORIUL

Cf. 1Mac 4,8b.9a.10a.9

R. Nu vă temeți de asaltul dușmanilor; aduceți-vă aminte de felul în care au fost salvați părinții noștri.

* Și acum să strigăm spre ceruri și Dumnezeuul nostru se va îndura de noi.

¶. Aduceți-vă aminte de faptele lui minunate, pe care le-a făcut împotriva lui faraon și a armatei sale la Marea Roșie. * Și acum.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre o moarte bună*
al sfântului Ambroziu, episcop

(Cap. 3, 9; 4, 15: CSEL 32, 710.716-717)

Să purtăm mereu în noi pătimirea lui Cristos

Apostolul spune: *Lumea este răstignită pentru mine iar eu pentru lume* (Gal 6,14). În afară de aceasta, ca să știm că și trăind putem să avem o moarte, însă o moarte bună, ne îndeamnă să purtăm mereu și pretutindeni în trupul nostru moartea lui Isus; căci cine are în el moartea lui Isus va avea în trupul său și viața Domnului Isus (cf. 2Cor 4,10).

Așadar, să lucreze în noi moartea, pentru ca și viața să-și împlinească lucrarea. Să vină o viață bună după moarte, adică o viață bună după victorie, o viață bună la sfârșitul bătăliei. Legea trupului să nu mai fie în stare să se opună legii duhului și să nu mai fie nici o luptă cu trupul muritor, ci în trupul muritor să domnească victoria. Eu însumi n-aș ști să spun dacă această moarte nu are putere mai mare decât viața. Desigur, mă simt stimulat de autoritatea Apostolului care spune: *În noi lucrează moartea, iar în voi viața* (2Cor 4,12). La câte popoare a dus mântuirea moartea unuia singur! De aceea, ne învață că noi, puși în această viață, trebuie să dorim această moarte, pentru ca moartea lui Cristos să strălucească în trupul nostru, acea moarte fericită, prin care omul exterior se descompune, pentru ca *omul interior să se reînnoiască din zi în zi* (cf. 2Cor 4,16), iar *locuința noastră pământească să fie distrusă* (cf. 2Cor 5,1), și astfel, să ni se deschidă locuința cerească.

Pentru aceasta, imită moartea celui care se sustrage de la complicitatea trupului acestuia și se dezleagă de acele lanțuri despre care vorbește Domnul prin Isaia: *Dezleagă lanțurile nedreptății, rupe legăturile jugului, eliberează pe cei asupriți și sfărâmă orice jug (Is 58,6).*

De aceea a permis Domnul să intre moartea ca să înceteze păcatul. Dar pentru ca moartea, la rândul ei, să nu însemne sfârșitul naturii, a fost dată învierea din morți. Astfel, prin moarte înceta păcatul, iar prin înviere, natura rămânea pentru totdeauna.

Așadar, această moarte este trecerea obligatorie pentru toți. Este necesar ca viața ta să fie o trecere continuă, să faci o trecere de la stricăciune la nestricăciune, de la mortalitate la nemurire, de la neliniște la calm. De aceea, să nu-ți displacă numele morții; în schimb, să-ți dea bucurie binefacerile unei morți fericite. În realitate, ce este moartea, dacă nu înmormântarea viciilor și învierea virtuților? Pentru aceasta, și Balaam a spus: *Fie ca eu să am parte de moartea celor drepți (Num 23,10)*, adică: să fiu înmormântat în așa fel încât să depun viciile și să mă îmbrac cu harul celor drepți, care poartă mereu și pretutindeni în trupul lor și în sufletul lor moartea lui Cristos.

RESPONSORIUL

2Tim 2,11-12a; Sir 1,29

R. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el. * Dacă îndurăm cu răbdare împreună cu el, vom și domni împreună cu el.

V. Omul răbdător va suporta până la timpul său; după aceea, va izbucni bucuria sa. * Dacă îndurăm.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

DUMINICA A XXXII-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Fecioare înțelepte, pregătiți-vă candelile: iată, vine Mirele, ieșiți în întâmpinarea lui!

Anul B

Isus, așezându-se în fața vistieriei, a văzut o văduvă sărmană care a pus doi bănuți: tot ce avea a dat pentru Domnul.

Anul C

Cei care sunt socotiți vrednici de învierea din morți sunt deopotrivă cu îngerii și sunt fiii lui Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătațe tot ce ne stă împotrivă, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții profetului Daniel

1,1-21

*Tineri credincioși din Israel,
în palatul regelui Babilonului*

¹ În anul al treilea al domniei lui Ioachim, regele Iudeii, Nabucodonosor, regele Babilonului, a ajuns la Ierusalim și l-a asediat. ² Domnul l-a dat în mâinile sale

pe Ioachim, regele Iudeii, precum și o parte dintre obiectele sacre ale templului lui Dumnezeu. El le-a dus în țara Șinear și le-a pus în vistieria zeilor săi.

³ Regele i-a poruncit lui Așfenaz, căpetenia curtenilor, să aducă la el câțiva tineri israeliți, de neam regesc sau din familii nobile. ⁴ Aceștia trebuiau să fie fără defecte corporale, frumoși la chip, înzestrați cu știință, bine educați și inteligenți, plini de vigoare, urmând să rămână la curtea regelui și să învețe scrisul și limba caldeilor. ⁵ Regele le-a asigurat pentru fiecare zi câte o porție din mâncărurile și din vinul mesei regești. Trebuiau să fie instruiți timp de trei ani, după care aveau să intre în serviciul regelui. ⁶ Printre ei se aflau: Daniel, Anania, Misael și Azaria, care erau din tribul lui Iuda. ⁷ Căpetenia eunucilor le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar, lui Anania, Șadrac, lui Misael, Meșac, și lui Azaria, Abed-Nego.

⁸ Daniel a hotărât în inima lui să nu se pângărească cu mâncărurile și vinul de la masa regelui; l-a rugat pe șeful eunucilor să-l cruțe de această pângărire. ⁹ Dumnezeu l-a ajutat pe Daniel să atragă bunăvoința și simpatia căpeteniei curtenilor; ¹⁰ însă acesta i-a spus lui Daniel: „Mă tem că stăpânul meu, regele, care a stabilit el însuși ce trebuie să mâncați și să beți, vă va vedea mai slabi la față decât pe ceilalți tineri de o seamă cu voi, și astfel, îmi voi pune viața în primejdie din cauza voastră”.

¹¹ Atunci, Daniel i-a spus supraveghetorului, căruia șeful eunucilor li-i încredințase pe Daniel, Anania, Azaria și Misael: ¹² „Fă o încercare cu noi, slujitorii tăi, timp de zece zile, și lasă-ne să mâncăm legume și să bem apă.

¹³ Apoi vei compara fețele noastre cu cele ale tinerilor care mănâncă din bucatele regești și vei face cu noi, slujitorii tăi, conform cu cele constatate”.

¹⁴ Supraveghetorul s-a învoit și a făcut o probă timp de zece zile. ¹⁵ La sfârșitul celor zece zile, chipurile lor erau mai frumoase și sănătatea lor mai înfloritoare decât a tuturor tinerilor care mâncau din bucatele regelui. ¹⁶ De atunci, supraveghetorul a suprimat definitiv porțiile de mâncare și de vin și le-a dat numai legume.

¹⁷ Dumnezeu le-a dat acestor patru tineri știință, îndemnare la scris și înțelepciune; în afară de aceasta, pe Daniel l-a înzestrat cu darul de a tâlcui viziunile și visele. ¹⁸ La termenul fixat de rege ca să-i fie prezentați toți tinerii, căpetenia curtenilor i-a condus la Nabucodonosor. ¹⁹ Regele a vorbit cu ei, însă între toți nu era nici unul care să poată fi pus alături de Daniel, Anania, Misael și Azaria; astfel, ei au intrat în serviciul regelui. ²⁰ Ori de câte ori regele apela la ei în probleme care cereau înțelepciune și pricepere, el îi afla de zece ori mai buni decât toți magii și astrologii care se aflau în toată împărăția sa. ²¹ Și așa a rămas Daniel acolo până în anul întâi al împăratului Cyrus.

RESPONSORIULCf. *Dan 1,17a.20a*

R. Domnul i-a învățat disciplina și înțelepciunea și a întărit inima lor cu darul duhului său. * Domnul a umplut inimile lor cu înțelegere.

V. În orice cuvânt de înțelepciune și înțelegere cu care i-a întrebat, regele i-a găsit pregătiți. * Domnul a umplut.

LECTURA A DOUAÎnceputul *Omiliei* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 1, 1 – 2, 7: Funk 1, 145-149)

Cristos a vrut să salveze tot ceea ce era pierdut

Fraților, să reînsuflețim credința noastră în Isus Cristos, Dumnezeu adevărat, judecătorul celor vii și al celor morți, și să devenim conștienți de importanța extremă a mântuirii noastre. Dacă subevaluăm aceste mari realități, facem rău și îi scandalizăm pe cei care ne aud și arătăm că nu cunoaștem chemarea noastră și nici pe cel care ne-a chemat, nici pentru ce scop a făcut-o, și nici câte suferințe a îndurat Isus Cristos pentru noi.

Ce-i vom putea da în schimb sau ce rod vrednic de ceea ce el însuși ne-a dat nouă vom putea aduce? De câte binefaceri suntem noi datori? El ne-a dăruit lumina, ne-a numit fii exact ca un tată, ne-a mântuit atunci când

noi mergeam spre ruinare. Așadar, ce laudă, ce răsplată am putea să-i dăm pentru a-l recompensa pentru tot ce am primit? Eram nebuni, adorăm pietre și lemn, aur, argint și bronz, lucrarea oamenilor. Întreaga noastră viață nu era decât moarte! Însă, în timp ce eram învăluți de întuneric, deși păstram pe deplin simțul vederii, am redobândit folosirea ochilor, depunând, prin harul său, acel vâl dens care îi acoperea.

În realitate, văzând în noi numai greșeli și ruine și lipsa oricărei speranțe de mântuire în afară de cea care venea de la el, a avut milă de noi și, în marea sa milostivire, ne-a dăruit mântuirea. Ne-a chemat la existență pe când nu existam și a voit ca din nimic să începem să fim.

Tresaltă de bucurie, tu, care nu ai născut; izbucnește în strigăte de bucurie, tu, care nu naști, pentru că sunt mai numeroși copiii celei părăsite decât copiii celei care are soț (cf. *Is 54,1*). Spunând: *Tresaltă de bucurie, tu, care nu ai născut*, subliniază bucuria Bisericii care mai înainte nu avea copii și apoi ne-a născut pe noi. Prin cuvintele: *Izbucnește în strigăte de bucurie*, ne îndeamnă să înălțăm către Dumnezeu, mereu, glasurile rugăciunii noastre. Prin expresia: *Pentru că sunt mai numeroși copiii celei părăsite decât copiii celei care are soț*, vrea să spună că poporul nostru părea părăsit și fără Dumnezeu și că acum, prin credință, am devenit mai numeroși decât aceia care erau priviți ca adoratori ai lui Dumnezeu.

Un alt text din Scriptură spune: *Nu am venit să-i chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși* (*Mt 9,13*). Spune așa pentru a ne face să înțelegem că vrea să-i mântuiască pe cei care merg spre ruinare. Important și dificil este de a susține nu ceea ce stă bine în picioare, ci ceea ce este amenințat să cadă. Tot așa, și Cristos a vrut să mântuiască ceea ce cădea și a mântuit pe mulți atunci când a venit să ne cheme pe noi, cei care ne pierdeam.

RESPONSORIUL

1Tes 5,9-10; Col 1,13

R. Dumnezeu nu ne-a rânduie pentru mânie, ci pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos care a murit pentru noi; * ca să trăim împreună cu el.

¶. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. * Ca să trăim.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

În miez de noapte a răsunat un strigăt: Iată, vine Mirele: ieșiți în întâmpinarea lui!

Anul B

Adevăr vă spun, această văduvă sărmană a pus în visierie mai mult decât toți ceilalți.

Anul C

Și Moise a arătat că morții învie numindu-l pe Domnul, acolo unde este vorba despre rug, Dumnezeuul lui Abraham, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob. Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătațe tot ce ne stă împotriva, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*:

Anul A

Adevăr vă spun: vegheați, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul.

Anul B

Văduva cea sărmană a pus din sărăcia ei tot ce avea, tot ce-i rămăsese ca să-și țină viața.

Anul C

Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii, căci toți trăiesc pentru el.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Daniel

2,26-47

*Viziunea statuii și a pietrei.
Împărăția veșnică a lui Dumnezeu*

²⁶ În zilele acelea, regele Nabucodonosor a luat cuvântul și i-a zis lui Daniel, care se numea Beltșatar: „Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?” ²⁷ Daniel a răspuns înaintea regelui și a zis: „Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descoperă regelui. ²⁸ Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care îi face cunoscut regelui Nabucodonosor ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și viziunile pe care le-ai avut în patul tău.

²⁹ În patul tău, rege, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla. ³⁰ Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci ca să se dea regelui tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.

³¹ Iată viziunea pe care ai avut-o în somn: în fața ta se înălța o statuie; o statuie foarte strălucitoare și cu o înfățișare înspăimântătoare. ³² Avea capul de aur, pieptul

și brațele de argint, pânțele și șoldurile de bronz,³³ coapsele de fier, iar în rest, picioarele erau o parte de fier, o parte de lut.³⁴ În timp ce priveai, deodată, s-a desprins o piatră dintr-un munte, fără ca nimeni s-o fi atins, a lovit picioarele de fier și de lut și le-a sfărâmat.³⁵ Împreună cu ele s-au sfărâmat toate: fierul și lutul, bronzul, argintul și aurul, și s-au făcut ca paietele pe care le spulberă vântul vara în timpul treieratului și au fost duse de vânt fără să lase nici o urmă, iar piatra care a lovit statuia a devenit o stâncă enormă, care umple tot ținutul.

³⁶ Iată ce ai văzut în somn și acum îți vom explica regelui ce înseamnă aceasta:³⁷ Dumnezeu cerului ți-a dat ție, regelui regilor, domnia, puterea, forța și slava.³⁸ Ție ți-a dat stăpânirea peste fiii oamenilor, peste animalele sălbatice și peste păsările cerului și tu domnești peste toate; tu ești capul de aur.³⁹ După tine se va ridica o altă împărăție, inferioară împărăției tale; apoi a treia împărăție: împărăția de bronz, care va cuprinde întregul pământ.⁴⁰ Va mai fi și o a patra împărăție, tare ca fierul, care va rupe și va sfărâma, așa cum fierul rupe și sfărâmă toate.⁴¹ Picioarele pe care le-ai văzut că erau o parte din lut și o parte din fier înseamnă că împărăția va fi divizată; dar va rămâne încă ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.⁴² Și după cum picioarele erau o parte din fier și o parte din lut, tot așa, și împărăția aceasta va fi în parte tare, în parte slabă.⁴³ Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că împărățiile se vor amesteca prin căsătorii, dar nu vor forma un singur lucru, așa cum fierul nu devine una cu lutul.⁴⁴ Dar în timpul acestor regi, Dumnezeu cerului va ridica o împărăție care nu va fi niciodată distrusă și care nu va trece sub stăpânirea altui popor. Această împărăție le va sfărâma și le va nimici pe toate celelalte, pe când ea va rămâne pentru totdeauna.⁴⁵ Iată ce înseamnă piatra pe care ai văzut-o desprinzându-se de pe munte, fără s-o fi atins nimeni și care a sfărâmat fierul, bronzul, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare i-a descoperit regelui ceea ce trebuie să se întâmple. Viziunea pe care ai avut-o în somn este reală, explicarea ei este vrednică de crezare”.

⁴⁶ Atunci, regele Nabucodonosor a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme. ⁴⁷ Regele i-a vorbit lui Daniel și i-a zis: „Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul regilor, și el descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”

RESPONSORIUL

Dan 2,44; cf. Lc 20,17.18

R. Dumnezeuul cerului va ridica o împărăție care nu va fi niciodată distrusă. Împărăția lui Dumnezeu va dura până la sfârșit. * Însuși Dumnezeu va domni acolo pe vecie.

V. Piatra pe care au aruncat-o zidarii a ajuns în capul unghiului; oricine cade pe această piatră va fi zdrobit.
* Însuși Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 3, 1 – 4, 5; 7, 1-6: Funk 1, 149-153)

Recunoașterea lui Dumnezeu ca izvor al vieții

Domnul ne-a arătat o milostivire așa de mare, încât nu a permis ca noi, ființe vii, să aducem jertfe divinităților morții, sau să îndreptăm spre ele adorația noastră, noi, care, prin Cristos l-am cunoscut pe Tatăl adevăratului. Care este cunoașterea ce ne conduce la el, dacă nu cea a lui Cristos, care ni l-a revelat pe Tatăl? El însuși spune în această privință: *Cine va da mărturie pentru mine, și eu voi da mărturie pentru el înaintea Tatălui* (cf. Lc 12,8). Așadar, aceasta va fi răsplata noastră, dacă îl vom recunoaște pe cel de la care vine mântuirea noastră. Dar în ce mod îl vom recunoaște? Făcând ceea ce ne spune și nedispunând poruncile sale; cinstindu-l nu numai cu buzele, ci cu toată inima și cu toată mintea. El spune, prin gura lui Isaia: *Acest popor se apropie de mine numai prin cuvinte și mă cinstește cu buzele, dar inima sa este departe de mine* (Is 29,13).

Așadar, să nu ne mulțumim să-l numim Domn: acest lucru nu ne-ar folosi. De fapt, el ne amintește: *Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, se va mântui, ci acela care împlinește dreptatea* (cf. Mt 7,21). Pentru aceasta, fraților, să-l recunoaștem în viața practică, iubindu-ne unul pe altul, alungând orice necurăție, vorbire de rău, invidie și trăind în cumpătate, milostivire și bunătate. Să ne amintim că regula noastră de viață trebuie să fie ajutorul reciproc, nu lăcomia banului. Nu trebuie să ne temem de oameni, ci mai curând de Dumnezeu. În caz contrar, Domnul ne-ar spune: *Dacă vă veți aduna în jurul meu și nu veți pune în practică poruncile mele, vă voi respinge, spunându-vă: Plecați de la mine, voi, răufăcătorilor; nu știu de unde sunteți* (cf. Mt 7,23; Lc 13,27).

Prin urmare, fraților, să facem toate eforturile, știindu-ne angajați într-o întrecere nobilă, în timp ce vedem că mulți își îndreaptă sufletul spre diferite competiții. Însă nu vor fi încoronați decât cei care au muncit cu seriozitate și s-au întrecut cu onoare. Repet, să ne străduim pentru ca toți să putem obține coroana. Să alergăm pe calea dreaptă, să luptăm conform regulilor, să navigăm cât mai mulți învingând obstacolele, pentru a fi în felul acesta încoronați; chiar dacă nu toți vom câștiga coroana, cel puțin, să ne apropiem de ea cât mai mult posibil. Cel care se comportă necinstit în întrecere este dat afară.

Oare nu va trebui să fie condamnat cel care nu respectă regulile corecte în întrecerea pentru viața veșnică? Chiar despre aceștia, care nu au făcut cinste caracterului de creștin, se spune: *Viermele lor nu va muri, focul lor nu se va stinge și vor fi o oroare pentru toți* (Is 66,24).

RESPONSORIUL

1Tes 1,9b-10; 1In 2,28

R. Voi v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat, * ca să-l așteptați pe Fiul său, care mântuiește lumea de mânia care va veni.

V. Și acum, copiii, rămâneți în el, pentru ca, atunci când se va arăta, să aveți încredere și să nu fiți făcuți de rușine la venirea lui. * Ca să-l așteptați.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătațe tot ce ne stă împotrivă, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Daniel 3,8-12.19-24.91-97

*Statuia din aur a regelui.
Tinerii în cuptorul aprins*

⁸ În timpul acela, câțiva caldei s-au apropiat și i-au acuzat pe iudei. ⁹ Ei au luat cuvântul și i-au zis regelui Nabucodonosor: „Să trăiești veșnic, rege! ¹⁰ Ai dat o poruncă conform căreia toți cei care vor auzi sunetul trâmbiței, chimvalului, chitarei, alăutei, psalterionului, cimpoiului și a tot felul de instrumente muzicale vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine statuii din aur; ¹¹ și, conform căreia, oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins. ¹² Dar sunt niște iudei cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu te cinstesc pe tine, rege. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină statuii din aur pe care ai înălțat-o tu!”

¹⁹ La auzul acestor cuvinte, Nabucodonosor s-a înfuriat, s-a întunecat la față împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego și a poruncit să se încălzească cuptorul de șapte ori mai mult ca de obicei. ²⁰ Apoi a poruncit unora dintre cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege picioarele lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul încins. Dar iată că cei trei tineri îl binecuvântau pe Domnul în mijlocul focului. ²¹ Îndată, acești oameni,

îmbrăcați cu mantie, încălțăminte, turban și cu toate hainele lor au fost aruncați în mijlocul cuptorului arzând.²² Întrucât porunca regelui era grabnică și cuptorul era încins, oamenii aceia care i-au aruncat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost mistuiți de flacăra focului.²³ Cei trei, însă, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au ajuns legați în mijlocul cuptorului aprins.

²⁴ Și umblau prin mijlocul focului, lăudându-l pe Dumnezeu și binecuvântându-l pe Domnul.

^{91 (24)} Atunci, regele Nabucodonosor, auzindu-i cântând, s-a înspăimântat, s-a sculat repede și le-a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați la picioare?” Ei au răspuns regelui: „Negreșit, rege!”^{92 (25)} El a spus: „Ei bine, iată, eu văd patru oameni, umblând dezlegați în mijlocul focului și nevătămați; iar chipul celui de-al patrulea seamănă cu al unuia dintre fiii zeilor”.^{93 (26)} Atunci, Nabucodonosor s-a apropiat de gura cuptorului aprins și a spus: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitori ai Dumnezeului celui neînalț, ieșiți și veniți”. Îndată Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul cuptorului.^{94 (27)} Adunându-se satrapii, dregătorii, judecătorii și sfetnicii regelui, i-au văzut pe cei trei bărbați și că focul nu avusese nici o putere asupra trupurilor lor și nici un fir de păr de pe capul lor nu se părlise și că hainele lor erau neschimbate și că nici nu miroseau a foc.^{95 (28)} Apoi, Nabucodonosor a zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care l-a trimis pe îngerul său și i-a eliberat pe slujitorii săi, care și-au pus încrederea în el; n-au ascultat de porunca regelui și erau gata să-și jertfească mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu, decât Dumnezeului lor.”^{96 (29)} De la mine pornește decretul acesta, ca popoare, neamuri și limbi, toți aceia care ar rosti blasfemii împotriva Dumnezeului lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego să fie tăiați în bucăți iar casa lor să fie făcută ruină, pentru că nu este un alt Dumnezeu care să poată mântui astfel”.^{97 (30)} Atunci, regele i-a stabilit pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego în provincia Babilonului.

RESPONSORIUL

Dan 3,49.50b.95

R. Îngerul Domnului a coborât asupra lui Azaria și a tovarășilor lui în cuptorul cu foc și flăcările s-au stins.

* Și focul nu i-a atins, nici nu le-a făcut vreun rău.

V. Binecuvântat să fie Dumnezeuul lor, care l-a trimis pe îngerul său și i-a eliberat pe aceia care au crezut în el. * Și focul.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 8, 1 – 9, 11: Funk 1, 153-157)

Pocăința din toată inima

Cât timp trăim în această lume, să facem pocăință. În realitate, noi nu suntem decât lut în mâinile celui care îl plăsmuiește. Dacă un olar, care lucrează o bucată de lut pentru a face din el un vas, vede că acesta îi iese deformat sau i se sfărâmă în mâini, îl frământă din nou. Dacă însă intenționează să-l pună în cuptor, atunci îl lasă așa cum este. Și în existența noastră există o situație în care este posibilă o refacere în mai bine și o alta în care nu mai este posibilă. De fapt, în timpul vieții pământești, avem timp și modalitate de a face pocăință pentru păcatele noastre, și astfel, să dobândim mântuirea de la Domnul.

După ce vom ieși din lumea aceasta, nu ne vom mai putea converti, nici nu vom putea ispăși răul comis. De aceea, fraților, să împlinim voința Tatălui, să păstrăm trupul nostru curat și să respectăm poruncile Domnului, și astfel, vom ajunge la viața veșnică. Pentru aceasta, Domnul spune în evanghelie: *Dacă nu ați fost credincioși în cele mici, cine vă va încredința cele mari? De aceea, vă spun: Cine este credincios în cele mici este credincios și în cele mai mari* (cf. Lc 16,10-11). Vrea să spună aceasta: păstrați-vă trupul curat și caracterul de creștin nepătat, ca să fiți vrednici să primiți viața.

Nimeni dintre voi să nu îndrăznească să afirme că acest trup nu va fi glorificat și nu va învia. Gândiți-vă

puțin: în ce situație ați fost răscumpărați și ați primit viața spirituală, dacă nu în timp ce trăiați în acest trup? Iată de ce trebuie să păzim trupul ca pe un templu al lui Dumnezeu. Însă, deoarece ați fost chemați în trup, tot așa, în trup, veți fi și judecați. Dacă Cristos Domnul, care ne-a mântuit, a voit să ia chip omenesc, în timp ce înainte era numai spirit, și așa ne-a chemat la sine, și noi vom primi răsplata noastră în acest trup.

Așadar, să ne iubim unii pe alții, pentru a ajunge cu toții în împărăția lui Dumnezeu. Cât mai avem timp, pentru a ne vindeca, să ne încredințăm lui Dumnezeu, medicul nostru, și să încredințăm în mâinile sale puțințele noastre merite. Care merite? Cele care se dobândesc prin pocăința făcută cu inimă sinceră. Așadar, să-i aducem laudă nu numai cu gura, ci și cu inima, ca să ne poată primi ca fii. Pentru aceasta, Domnul a spus: *Frații mei sunt aceia care împlinesc voința Tatălui meu* (cf. *Lc 8,21*).

RESPONSORIUL

Ez 18,31a.32; 2Pt 3,9b

R. Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile voastre și faceți-vă o inimă nouă și un duh nou. * Eu nu vreau moartea păcătoșului, ci ca el să se întoarcă, spune Domnul, și, convertindu-se, să aibă viață.

V. Dumnezeu se poartă cu voi cu răbdare, întrucât nu vrea să se piardă cineva, ci ca toți să ajungă la convertire.

* Eu nu vreau.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătate tot ce ne stă împotrivă, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Daniel 5,1-2.5-9.13-17.25-6,1

Judecata lui Dumnezeu la ospățul lui Baltazar

În zilele acelea, ^{5,1} regele Baltazar a făcut un banchet mare pentru demnitarii săi, în număr de o mie, și împreună cu ei a început să bea vin. ² Înfierbântat de vin, a poruncit să i se aducă vasele de aur și de argint, pe care tatăl său, Nabucodonosor, le luase din templul din Ierusalim. Voia să bea din ele împreună cu demnitarii, soțiile și concubinele sale.

⁵ Deodată, la lumina candelabrului, au apărut degetele unei mâini omenești care au început să scrie pe perețele alb al salonului în care se ținea banchetul regesc, și regele a văzut vârfurile degetelor care scriau. ⁶ Atunci, fața regelui s-a îngălbenit, sufletul i s-a tulburat și a început să tremure, astfel încât genunchii i se loveau unul de altul. ⁷ Regele a strigat în gura mare să fie aduși magii, caldeii și ghicitorii. Apoi, regele a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: „Oricine va putea citi scrierea aceasta și mi-o va interpreta va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lanț din aur la gât și va avea locul al treilea în regatul meu”. ⁸ Toți înțelepții regelui au intrat, dar n-au putut nici să citească scrierea și nici s-o interpreteze regelui. ⁹ Din pricina aceasta, regele Baltazar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit și mai-marii lui au rămas încremeniți.

¹³ Atunci l-au chemat pe Daniel în fața regelui și regele i-a zis: „Tu ești Daniel, unul dintre aceia pe care i-a adus tatăl meu, regele, din Iudeea? ¹⁴ Am auzit spunându-se că în tine este un duh al zeilor și că ai o clarviziune, o inteligență și o înțelepciune extraordinară.

¹⁵ I-au adus înaintea mea pe înțelepți și pe magi, ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să interpreteze aceste cuvinte. ¹⁶ Am auzit, de asemenea, că tu ești în stare să tâlcuiesti evenimentele și să descifrezi enigmaticele. Dacă ești în stare să citești această inscripție și să mi-o explici, vei fi îmbrăcat cu purpură, ți se va pune la gât un colier de aur și vei fi al treilea în regatul meu”.

¹⁷ Daniel i-a răspuns regelui: „Păstrează-ți cadourile și oferă altora darurile tale! Eu voi citi regelui inscripția și i-o voi explica.

²⁵ Iată scrierea: mane, thequel, upharsin. ²⁶ Iată și semnificația acestor cuvinte: mane: Dumnezeu a numărat zilele domniei tale și le-a pus capăt; ²⁷ thequel: tu ai fost pus pe balanță și ai fost găsit prea ușor; ²⁸ upharsin: împărăția ta a fost împărțită și dată mezilor și perșilor”. ²⁹ Atunci, Baltazar a dat poruncă și l-au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un colier din aur la gât și au dat de știre că va avea locul al treilea în regatul său. ³⁰ Dar chiar în noaptea aceea, Baltazar, regele caldeilor, a fost omorât.

^{6.1} Și a pus mâna pe împărăție Darius, medul, care era în vârstă de șaizeci și doi de ani.

RESPONSORIUL

Ps 74 (75),6.8.9; Ap 14,9.10

R. Nu vă ridicați atât de sus frunțile, căci de la Dumnezeu vine judecata; pe unul îl coboară și pe altul îl ridică.
* În mâna Domnului este o cupă, din ea vor sorbi toți păcătoșii pământului.

V. Dacă cineva se închină fiarei și chipului ei, va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu. * În mâna Domnului.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 10, 1 – 12, 1; 13, 1: Funk 1, 157-159)

Așteptăm împlinirea speranței noastre

Frații mei, să facem voința Tatălui care ne-a chemat, pentru ca, practicând virtuțile, să avem viața; să corectăm

înclinațiile rele ce ne dispun la delictе și să alungăm impietatea, ca să nu ne surprindă relele. Dacă vom căuta să facem binele, pacea ne va urma întotdeauna. Aceasta nu se lasă găsită de cei care sunt conduși de temeri umane și preferă bunurile prezente în locul promisiunii bunurilor viitoare. Ei nu știu câte amărăciuni ascund plăcerile din lumea aceasta, și nici ce bucurii ascund bunurile viitoare. Dacă ar fi singurii care merg pe această linie de conduită, răul nu ar fi atât de mare. Mai rău este că, prin opiniile lor perverse, ei corup suflete nevinovate și nu știu că, făcând astfel, vor avea o dublă condamnare, pentru sine și pentru cel care îi ascultă.

Să încercăm să-l slujim pe Dumnezeu cu inimă curată și vom fi drepți. Dacă însă nu-l vom sluji din cauza lipsei de credință în promisiunile sale, vom fi niște nenorociți. S-a scris: *Nenorociți sunt cei care au sufletul duplicitar și inconstant și spun: Toate acestea le-am auzit deja în timpul părinților noștri; însă noi, deși așteptăm din zi în zi, nu am văzut nimic din ceea ce a fost prezis. Nesăbuiților, asemănați-vă unei plante care dă roade. Luați ca exemplu vița de vie. Într-un prim moment este lipsită și de frunze. Apoi apar mugurii, apoi vine ciorchinele acru și crud și, în sfârșit, iată strugurele matur. Tot așa, și poporul meu a îndurat calamități și nenorociri; dar apoi nu va primi decât binele.*

Frații mei, să nu fim cu suflet duplicitar, ci să răbdăm plini de speranță, pentru a obține la timpul său răsplata. Cel care a promis este fidel și va da fiecăruia după măsura faptelor sale. Dacă vom face fapte de dreptate înaintea lui Dumnezeu, vom intra în împărăția sa și vom primi ca răsplată *ceea ce urechea nu a auzit, nici ochiul nu a văzut, nici la inima omului nu s-a suit* (cf. *1 Cor 2,9*).

Să așteptăm din ceas în ceas împărăția lui Dumnezeu, în dragoste și în dreptate, pentru că nu cunoaștem ziua venirii Domnului. Să facem pocăință la timp, pentru că suntem plini de nesăbuiță și de răutate. Să ștergem, din sufletul nostru, păcatele de ieri și să ne dedicăm unei pocăințe adevărate, pentru a merita mântuirea. Să ne păzim de adulare și să ne străduim să facem binele

nu numai fraților, ci și celor care sunt străini de credința noastră. Să practicăm dreptatea împreună cu ei, pentru ca numele lui Dumnezeu să nu fie blestemat din vina noastră.

RESPONSORIUL

1Cor 15,58; 2Tes 3,13

R. Frații mei, fiți tari, neclintiți, muncind întotdeauna cu zor în lucrarea Domnului, * știind că munca voastră nu este zadarnică.

Ț. Să nu obosiți în a face binele, * știind că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătațe tot ce ne stă împotriva, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Daniel

9,1-4a.18-27

Rugăciunea și viziunea lui Daniel

¹ În anul întâi al lui Darius, fiul lui Asuer, din neamul mezilor, care a domnit peste regatul caldeilor, ² în anul întâi al domniei lui, eu, Daniel, am citit în cărți numărul de șaptezeci de ani, despre care a fost cuvântul lui Dumnezeu către profetul Ieremia, ani care trebuiau să se împlinescă de la dărâmarea Ierusalimului. ³ Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu, ca să-l caut cu rugăciune și cereri, postind, în sac și cenușă. ^{4a} M-am rugat Domnului Dumnezeu și am mărturisit, și am zis: ¹⁸ „Dumnezeul meu, pleacă-ți urechea și ascultă! Deschide ochii și vezi dezolarea noastră și cetatea asupra

căreia este invocat numele tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările tale cele mari. ¹⁹ Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu întârzia, din dragoste pentru tine, Dumnezeul meu! Căci numele tău este chemat peste cetatea ta și peste poporul tău!”

²⁰ Pe când încă vorbeam, mă rugam și mărturiseam păcatele mele și păcatele poporului meu, Israel, și mă prosternam în rugăciune înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu, ²¹ pe când vorbeam încă în rugăciune, iată, un om, Gabriel, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie zburând repede, m-a atins în timpul când se aducea jertfa de seară. ²² El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum ca să te învăț și să înțelegi. ²³ Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești un om iubit. Ia aminte, deci, la cuvântul acesta și înțelege viziunea!

²⁴ Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte pentru poporul tău și pentru cetatea ta cea sfântă, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea dreptății veșnice, până la împlinirea viziunii și a profeției și până la ungerea sfântului sfinților.

²⁵ Să știi, deci, și să înțelegi că, de la ieșirea cuvântului pentru zidirea din nou a Ierusalimului, până la Cel Uns, la conducător, vor trece șapte săptămâni; apoi, timp de șizeci și două de săptămâni, pietele și zidurile vor fi zidite din nou, în vremuri de strâmtorare.

²⁶ După aceste șizeci și două de săptămâni, Cel Uns va fi ucis, fără să se găsească vreo vină în el. Poporul unui conducător care va veni va dărâma cetatea și templul și sfârșitul său va fi ca un potop;

este hotărât că războiul va ține până la sfârșit, și împreună cu el și pustiirile.

²⁷ El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și sacrificiul, va pune în templu urâciunea pustiirii, și acest lucru va ține până la sfârșit, când pedeapsa nimicirii se va revărsa asupra distrugătorului”.

RESPONSORIUL Bar 2,16a; Dan 9,18a; Ps 79 (80),20

R. Privește, Doamne, din locuința ta preasfântă, pleacă-ți urechea și ascultă-mă, * deschide-ți ochii și vezi nenorocirea noastră.

V. Doamne, Dumnezeuul puterilor, întoarce-te și luminează-ți fața ta către noi și vom fi mântuiți. * Deschide-ți ochii.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 13, 2 – 14, 5: Funk 1, 159-163)

Biserica vie este trupul lui Cristos

Domnul spune: *Numele meu este blestemat între toate popoarele* (cf. Is 52,5). De asemenea: *Vai de acela din cauza căruia numele meu este blestemat* (cf. Rom 2,24). Dar de ce este blestemat? Pentru că noi nu punem în practică ceea ce îi învățăm pe alții. De fapt, lumea, auzind din gura noastră cuvintele lui Dumnezeu, rămâne uimită, pentru că acele cuvinte sunt bune, sunt minunate. Dar apoi, observând că faptele noastre nu corespund cuvintelor pe care le spunem, iată că începe să blesteme, afirmând că toate acestea nu sunt decât niște fabule și înșelătorii.

Aud de la noi ceea ce spune Dumnezeu: *Nu este un merit pentru voi dacă îi iubiți pe cei care vă iubesc; aveți merit dacă îi iubiți pe dușmanii voștri și pe cei ce*

vă urăsc (cf. Mt 5,46). Auzind acestea, ei admiră noblețea acestei iubiri așa de mari. Dar apoi văd că noi nu numai că nu-i iubim pe cei care ne urăsc, dar nici măcar pe cei care ne iubesc. Atunci își bat joc de noi, și astfel, numele lui Dumnezeu este blestemat.

Fraților, să împlinim voința lui Dumnezeu, Tatăl nostru, și vom face parte din acea Biserică spirituală care a fost creată înaintea soarelui și a lunii. Însă, dacă nu vom face voința Domnului, va fi pentru noi acea afirmație a Scripturii care spune: *Casa mea a devenit o peșteră de tâlhari* (cf. Ier 7,11; Mt 21,13). De aceea, să facem alegerea noastră, să încercăm să aparținem Bisericii vieții, pentru a fi mântuiți.

Cred că știți că *Biserica vie este trupul lui Cristos* (1Cor 12,27). Iată de ce Scriptura spune: *Dumnezeu l-a creat pe om bărbat și femeie* (Gen 1,27; 5,2). Unul este Cristos, cealaltă este Biserica. De altfel, și Scriptura, și apostolii afirmă că Biserica nu-și are originea în timp, ci este dintotdeauna; de fapt, Biserica era spirituală, după cum era spiritual Isus al nostru, însă s-a arătat în mod vizibil în aceste ultime timpuri, ca să ne dea mântuirea.

Biserica aceasta, care era spirituală, s-a făcut vizibilă în trupul lui Cristos pentru a ne aminti că, dacă unul dintre noi îi este credincios în trup și nu o părăsește, o va primi în Duhul Sfânt. În realitate, acest trup este imaginea spiritului. Așadar, cel care va pierde copia nu va putea să primească modelul original. De aceea, fraților, așa ne vorbește: respectați trupul, pentru a fi părtași de spirit. Dar dacă spunem că trupul este Biserica și spiritul este Cristos, rezultă că acela care profanează trupul, profanează și Biserica. Prin urmare, el nu va fi părtaș de spirit, care este Cristos. Așadar, acest trup, cu ajutorul Duhului Sfânt, poate să primească o viață minunată și chiar nesticăciunea și nimeni nu este în stare să explice sau să spună *ceea ce a pregătit Dumnezeu* pentru aleșii săi.

RESPONSORIUL

Ier 7,3; Iac 4,8

R. Așa spune Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pregătiți căile voastre și faptele voastre; * și vă voi face să locuiți în locul acesta.

V. Apropiati-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi; curățați-vă mâinile voastre, păcătoșilor, și inimile voastre vor fi purificate. * Și vă voi face.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătate tot ce ne stă împotriva, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Daniel

10,1-21

Viziunea omului și apariția îngerului

¹ În anul al treilea al lui Cyrus, regele perșilor, i-a fost descoperit un cuvânt lui Daniel, care se numea și Belțșatar, și cuvântul acela este adevărat și vestește un război mare. El a înțeles cuvântul și i s-a dat înțelegerea în viziune. ² „În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am făcut pocăință; ³ n-am mâncat pâine gustoasă, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, și nici nu m-am uns deloc cu miresme, până când s-au împlinit cele trei săptămâni.

⁴ În a douăzeci și patra zi a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, adică Tigru. ⁵ Am ridicat ochii, m-am uitat, și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in și încins la mijloc cu un brâu din aur curat. ⁶ Trupul lui era ca o piatră de crisolit, fața îi strălucea ca fulgerul

și ochii îi erau ca niște flăcări de foc; brațele și picioarele străluceau ca arama lustruită și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi. ⁷ Eu, Daniel, am văzut singur viziunea; dar oamenii care erau cu mine n-au văzut-o; totuși, au fost cuprinși de o mare spaimă și au luat-o la fugă ca să se ascundă! ⁸ Eu am rămas singur și am văzut această mare viziune. Puterile m-au lăsat, culoarea feței mi s-a schimbat și am pierdut orice vlagă. ⁹ Am auzit glasul cuvintelor lui; și, pe când auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pământ.

¹⁰ Și iată că o mână m-a atins și m-a așezat pe genunchii și pe mâinile mele. ¹¹ Apoi mi-a zis: «Daniele, om preaiubit, fii atent la cuvintele pe care ți le voi spune acum și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine». După ce mi-a vorbit astfel, am stat în picioare, tremurând. ¹² El mi-a zis: «Daniele, nu te teme! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai deschis inima ca să înțelegi și să te umilești înaintea Dumnezeului tău; datorită cuvintelor tale vin eu acum! ¹³ Dar conducătorul regelui perșilor mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; și iată că Mihail, una dintre căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor și am rămas biruitor acolo, lângă regele perșilor. ¹⁴ Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple pentru zilele acelea». ¹⁵ Pe când îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în pământ și am tăcut. ¹⁶ Și iată că cineva care avea înfățișarea fiului omului mi-a atins buzele. Eu am deschis gura, am vorbit și am zis celui ce stătea înaintea mea: «Domnul meu, viziunea aceasta m-a umplut de groază și am pierdut orice putere! ¹⁷ Cum ar putea slujitorul domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile m-au părăsit și nu mai am nici suflare». ¹⁸ Atunci, cel ce avea înfățișarea unui om m-a atins din nou și m-a întărit. ¹⁹ Apoi mi-a zis: «Nu te teme, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și curajos!» Și pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri și am zis: «Vorbește, domnul meu, căci m-ai întărit».

²⁰ El mi-a zis: «Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să lupt împotriva conducătorilor perșilor; și când voi pleca, iată că va veni conducătorul grecilor.
²¹ Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în scriptura adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, în afară de Mihail, conducătorul vostru».

RESPONSORIUL

Dan 10,12.19a.21a

R. Din prima zi când ți-ai deschis inima ca să înțelegi și să te umilești înaintea Dumnezeului tău, * rugăciunea ta a fost ascultată iar eu am venit datorită cuvintelor tale.

Y. Nu te teme, Daniele, îți voi vesti ceea ce este scris în scriptura adevărului. * Rugăciunea ta.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 15, 1 – 17, 2: Funk 1, 163-165)

Să ne convertim la Domnul care ne-a chemat

Norma pe care v-am dat-o pentru o viață moderată și sfântă nu este fără importanță. Dimpotrivă, dacă unul o pune în practică, nu-i va părea rău, ci se va mântui pe sine și pe mine, care l-am instruit. Cu adevărat, nu este un câștig mic a conduce înapoi pe drumul mântuirii un suflet care s-a rătăcit sau s-a pierdut. Acest câștig îl vom putea prezenta Domnului care ne-a creat, dacă acela care vorbește și acela care ascultă vorbește și ascultă cu credință și dragoste.

Să rămânem statornici în ceea ce credem, în dreptate și în sfințenie, și să-l rugăm cu încredere pe Dumnezeu care ne spune: *În timp ce tu mai vorbești, eu voi răspunde: Iată-mă!* (cf. Is 58,9). Această expresie include o mare promisiune, deoarece ne face să înțelegem că Domnul este mai pregătit să ne dea decât suntem noi să cerem. Însă deoarece cu toții suntem părtași de această mare bunătațe, să ne străduim să nu ne învidiem reciproc cu privire la bunurile fără număr primite de la Domnul. Să

ne gândim câtă bucurie aduc acele cuvinte sufletelor active. Ei bine, tot așa de mare este amărăciunea condamnării pe care o aduc sufletelor neascultătoare.

Fraților, să luăm această ocazie frumoasă pentru a face pocăință și, cât mai avem timp, să ne convertim la Dumnezeu care ne-a chemat și care este gata să ne primească. Dacă vom lăsa toate plăcerile și nu vom permite ca sufletul nostru să cadă pradă dorințelor rele, vom fi părtași de milostivirea lui Isus. De altfel, să știți că deja vine ziua judecății, *încinsă ca un cuptor și se vor topi*, în parte, *cerurile* (cf. *Mal 3,19*) și tot pământul, asemenea plumbului care se topește în foc, și atunci se vor arăta toate faptele oamenilor, cele ascunse și cele cunoscute deja. Pentru aceasta, pomana este ceva bun ca pocăință pentru păcate. Postul are valoare mai mare decât rugăciunea, însă pomana contează mai mult decât amândouă: *Dragostea acoperă o mulțime de păcate* (1Pt 4,8). Rugăciunea, făcută cu o inimă curată, eliberează de moarte, însă este fericit acela care este găsit desăvârșit prin pomană. Aceasta eliberează de păcat.

Așadar, să facem pocăință cu toată inima, pentru ca nici unul dintre noi să nu piară. Dacă avem obligația de a-i întoarce pe alții de la cultul idolilor și a-i instrui, cu cât mai mult trebuie să ne angajăm să mântuim toate sufletele care se bucură deja de adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu! De aceea, să ne ajutăm unul pe altul, așa încât să-i conducem la bine și pe cei slabi și să ne mântuim cu toții, îmbunătățindu-ne prin corectarea fraternă.

RESPONSORIUL

Iuda 21; Tit 2,12

R. Rămâneți în dragostea lui Dumnezeu, * așteptând îndurarea Domnului nostru Isus Cristos spre viața cea veșnică.

V. Să învățăm să respingem nelegiuirea și poftele lumești, ca să trăim în veacul de acum cu înțelepciune, cu dreptate și cu dragoste. * Așteptând.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătate tot ce ne stă împotriva, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Daniel

12,1-13

Profeție despre ziua de pe urmă și despre înviere

Așa mi-a spus îngerul: ¹ „În acel timp se va ridica Mihail, conducătorul cel mare, cel care îi ocrotește pe fiii poporului tău; va fi un timp de strâmtoare cum n-a mai fost niciodată de când există popoarele și până în acel timp. Dar în acel timp va veni mântuirea poporului tău, a tuturor acelorora al căror nume va fi găsit scris în carte. ² Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi: unii pentru viața veșnică, iar ceilalți pentru ocară și rușinea veșnică. ³ Cei înțelepți vor străluci ca firmamentul cerului și cei care au învățat mulțimea să umble pe calea dreptății vor străluci ca stelele, pentru totdeauna. ⁴ Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului; atunci mulți o vor citi și cunoașterea va crește”.

⁵ Și eu, Daniel, m-am uitat, și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu și altul dincolo de malul râului. ⁶ Unul dintre ei i-a zis omului acela înmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?” ⁷ Și l-am auzit pe omul acela înmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel

Viu în veac: „Va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot”.⁸ Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?”⁹ El a răspuns: „Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.”¹⁰ Mulți vor fi curățați, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și nici unul dintre cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.¹¹ Din timpul în care va înceta jertfa neîncetată și de când se va așeza urâciunea pustiirii, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile.¹² Ferice de cel care așteaptă și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile!¹³ Iar tu, du-te, până va veni sfârșitul, odihnește-te și te vei scula din nou, ca să primești moștenirea la sfârșitul zilelor”.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 20,35a.36.38*

R. Cei considerați vrednici de lumea cealaltă nu mai pot de acum să moară. * Sunt asemenea îngerilor și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

V. Însă Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii, întrucât toți trăiesc prin el. * Sunt asemenea îngerilor.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* unui autor din secolul al II-lea

(Cap. 18, 1 – 20, 5: Funk 1, 167-171)

Să facem dreptate, ca, la sfârșit, să ne mântuim

Să ne străduim să facem și noi parte din numărul celor care acum îi aduc mulțumire lui Dumnezeu pentru slujirea pe care i-au adus-o în viață, și nu din numărul păcătoșilor care vor fi judecați. Și eu, deși mă recunosc încărcat cu mii de păcate și supus ispitei, asediat de atâtea curse ale diavolului, mă străduiesc să urmez calea dreptății, căutând măcar să mă apropii de ea, temându-mă de judecata viitoare.

Fraților și surorilor, după ce l-ați ascultat pe Dumnezeu adevărului, ascultați și îndemnul care vă este citit din această scriere, pentru ca, fiind atenți cu seriozitate la ceea ce vă spun, să vă mântuiți pe voi înșivă și pe cel care citește în mijlocul vostru. Pentru darul pe care vi-l fac, cer ca recompensă să vă convertiți cu sinceritate. Astfel, vă veți asigura mântuirea și viața. Printr-o conduită sfântă, vom da un exemplu bun tuturor tinerilor care vor să se angajeze cu seriozitate să-l iubească și să-l slujească pe Dumnezeu. Să nu ne supărăm și să nu ne indignăm atunci când cineva ne face reproșuri. Dacă ne-am supăra, am fi niște nesăbuiți. De fapt, corectarea are scopul să ne facă să trecem de la rău la calea sfințeniei. Uneori, din cauza răutății noastre și a orgoliului nostru, deși facem răul, nu ne dăm seama, pentru că *vederea spiritului nostru* este încetoșată de patimi.

Așadar, să facem fapte de dreptate pentru a ajunge la mântuire. Fericiți cei care ascultă de aceste precepte! Chiar dacă pentru scurt timp suportă relele în lumea aceasta, într-o zi, vor culege rodul incoruptibil al învierii. De aceea, să nu se întristeze cel care este evlavios dacă în această lume trebuie să suporte împotrivirea. Pe el îl așteaptă un timp fericit. Atunci, înviind împreună cu părinții, se va bucura pentru toată veșnicia, fără umbră de tristețe.

Să nu ne lăsăm tulburați văzând că adesea cei răi trăiesc în prosperitate, în timp ce slujitorii lui Dumnezeu sunt în mizerie. Fraților și surorilor, să fim convinși de aceasta: noi luptăm lupta Dumnezeului celui viu și lucrăm fără odihnă în această viață pentru a fi încoronați în viața viitoare. Dintre drepti, nici unul nu a primit recompensa prea repede, ci a trebuit să o aștepte. Dacă Dumnezeu ar da imediat recompensa care le revine celor drepti, am avea desigur un avantaj imediat, dar am pierde o ocazie pentru a demonstra iubirea și speranța în Dumnezeu. Sfințenia noastră nu ar fi de bună calitate dacă, în loc să se bazeze pe iubire, s-ar baza pe interes. Iată de ce sfântul autentic și cel care iubește cu adevărat nu se tulbură și nu se simte paralizat în activitatea sa când se gândește la judecata divină.

Dumnezeului unic și invizibil, Tatălui adevărului, celui care ni l-a trimis pe Mântuitorul, autorul nemuririi și revelatorul adevărului și al vieții cerești, să-i fie slavă în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL*Ps 36 (37),27a.28.1*

R. Îndepărtează-te de rău și fă binele; * căci Domnul iubește dreptatea și nu-i părăsește pe credincioșii săi.

Ψ. Nu-i invidia pe cei care fac răul și nu fi gelos pe cei care săvârșesc nedreptatea. * Căci Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătate tot ce ne stă împotriva, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

DUMINICA A XXXIII-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Doamne, cinci talanți mi-ai încredințat: iată, am mai câștigat alți cinci.

Anul B

Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere mare și cu slavă, aleluia.

Anul C

Când veți auzi de războaie și răscoale, să nu vă înpăimântați; trebuie să se întâmple întâi acestea, dar nu va fi îndată sfârșitul, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te necontenit pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ioel

2,21–3,5

Timpurile de pe urmă

Așa spune Domnul:

^{2,21} „Nu te teme, pământule,
ci bucură-te și te veselește,
căci Domnul face lucruri mari!

²² Nu vă temeți, fiare de pe câmp,
căci pajiștile pustiului iarăși vor înverzi,
pomii își vor da fructele,
smochinul și vița își vor da rodul lor.

²³ Și voi, copii ai Sionului,
bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru,
căci el vă va da ploaia dreptății,
va face să coboare asupra voastră
ploaia timpurie și cea târzie, ca odinioară.

²⁴ Ariile se vor umple de grâu,
vor geme teascurile de must și de untdelemn;

²⁵ vă voi răsplăti astfel anii
pe care i-au mâncat lăcustele cele mici și cele mari,
omizile și roiurile de lăcuste,
armata mea cea mare,
pe care am trimis-o împotriva voastră.

²⁶ Veți mânca și vă veți sătura
și veți lăuda numele Domnului, Dumnezeului vostru,
care a făcut fapte minunate pentru voi,
și poporul meu
niciodată nu va mai fi făcut de rușine.

²⁷ Și veți ști că eu sunt în mijlocul lui Israel,
că eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru,
și nu este altul în afară de mine.
Și poporul meu
niciodată nu va mai fi făcut de rușine”.

^{3,1} Iar după acestea:

„Voi revărsa Duhul meu peste toată făptura,
fiii și fiicele voastre vor profeti,
bătrânii voștri vor visa visuri,
iar tinerii voștri vor avea viziuni.

² În zilele acelea, voi revărsa Duhul meu
chiar și peste servitorii mei și peste servitoare.

³ Voi face să apară în cer și pe pământ
semne de sânge, de foc și coloane de fum.

⁴ Soarele se va întuneca și luna se va înroși ca sângele,
înainte de a veni ziua Domnului,
cea mare și înfricoșătoare!

⁵ Atunci, cine va invoca numele Domnului va fi mântuit, căci salvarea va fi pe Muntele Sionului și în Ierusalim, așa cum a spus Domnul, și printre supraviețuitorii chemați de Domnul”.

RESPONSORIUL

Lc 21,25a.31; Mc 13,33

R. Și vor fi semne în soare, în lună și în stele iar pe pământ popoarele vor fi îngrozite. * Când veți vedea acestea, să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape.

V. Aveți grijă! Vegheați! Pentru că nu știți când va fi timpul. * Când veți vedea.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Psalmilor*
al sfântului Augustin, episcop

(Ps 95, 14.15: CCL 39, 1351-1353)

*Să nu opunem rezistență primei veniri
ca să nu ne temem de cea de-a doua venire*

Atunci vor tresălta de bucurie toți copacii pădurilor în fața Domnului care vine, pentru că vine să judece pământul (Ps 95,12-13). A venit prima dată și va veni în viitor. Acest cuvânt al său a răsunat mai înainte în evanghelie: De acum îl veți vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului (Mt 26,64). Ce înseamnă: De acum? Oare Domnul trebuie să vină deja de pe acum, și nu după aceea, atunci când vor plânge toate popoarele pământului? Există o venire care se verifică deja acum, înaintea celei din urmă, și are loc prin vestitorii săi. Această venire a umplut pământul. Să nu opunem rezistență primei veniri, ca să nu ne temem de cea de-a doua.

Așadar, ce trebuie să facă creștinul? Să se folosească de lume, nu să devină sclavul lumii. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă a avea ca și cum nu ar avea. Așa spune Apostolul: *Fraților, timpul s-a scurtat: de acum, cei care au femeie să fie ca și cum nu ar avea; cei care plâng,*

ca și cum nu ar plânge; cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; cei ce cumpără, ca și cum n-ar stăpâni; cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum n-ar avea folos, căci chipul acestei lumi trece. Eu aș vrea ca voi să fiți fără griji (1Cor 7,29-32).

Cel care este fără griji așteaptă liniștit venirea Domnului său. Ce fel de iubire față de Cristos ar fi teama că el vine? Fraților, nu ne rușinăm? Îl iubim și ne temem ca nu cumva să vină! Dar îl iubim cu adevărat sau iubim mai mult păcatele noastre? Ni se impune fără încetare alegerea. Dacă vrem să-l iubim cu adevărat pe cel care trebuie să vină, pentru a pedepsi păcatele, trebuie să urâm din inimă toată lumea păcatului. Că vrem sau nu, el va veni. Nu pentru că nu vine acum, înseamnă că nu va veni. Va veni, dar nu știm când. Însă dacă te va găsi pregătit, nu-ți va dauna faptul că nu ai cunoscut dinainte momentul exact.

Se vor veseli toți copacii pădurii. A venit prima dată și apoi se va întoarce să judece pământul. Îi va găsi plini de bucurie pe cei care la prima sa venire *au crezut că el se va întoarce.*

Va judeca lumea cu dreptate și popoarele în adevărul său (Ps 95,13). Care este această dreptate și acest adevăr? Îi va uni cu sine pe aleșii săi, ca să stea alături de el la tribunalul de judecată, dar îi va despărți pe unii de alții și îi va pune pe unii la dreapta, pe alții la stânga. Ce anume este mai drept, mai adevărat, decât ca cei care nu au voit să fie milostivi, înainte să vină judecătorul, să nu aștepte milostivire din partea judecătorului? Însă cei care au voit să fie milostivi vor fi judecați cu milostivire. Li se va spune celor care stau la dreapta: *Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția care a fost pregătită pentru voi de la crearea lumii (Mt 25,34).* Și le consideră merite faptele de milostivire: *Căci am fost flămând și voi mi-ați dat să măncânc, am fost însetat și voi mi-ați dat să beau și așa mai departe (Mt 25,34-46).*

Apoi, celor care stau la stânga, ce li se va reproșa? Că nu au voit să facă fapte de milostivire. Și unde vor merge? *În focul cel veșnic (Mt 25,41).* Această sentință

teribilă va provoca în ei un plâns amar. Dar ce spune psalmul? *Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. El nu se va teme de zvonurile rele (Ps 111,6-7)*. Ce sunt aceste zvonuri rele? *Plecați în focul cel veșnic, pregătiți pentru diavol și îngerii lui (Mt 25,41)*. Cel care se va bucura pentru sentința bună nu se va teme de cea de condamnare. Aceasta este dreptatea, acesta este adevărul.

Sau poate pentru că tu ești nedrept, judecătorul nu va fi drept? Sau poate pentru că tu ești mincinos, adevărul nu va fi adevărat? Dar dacă vrei să-l întâlnești pe judecătorul milostiv, fii și tu milostiv înainte ca el să vină. Iartă dacă te-a supărat cineva, dă din ceea ce îți prisosește. De la cine provine ceea ce dai, dacă nu de la el? Dacă tu ai da dintr-al tău, ar fi pomană, însă, deoarece dai din al său, nu este decât o restituire! *Ce ai ce nu ai primit? (1Cor 4,7)*. Acestea sunt ofrandele cele mai plăcute lui Dumnezeu: milostivirea, umiliința, mărturia, pacea, dragostea. Acestea sunt lucrurile pe care trebuie să le ducem cu noi, și atunci vom aștepta cu siguranță venirea judecătorului care va judeca lumea cu dreptate și popoarele în adevărul său (Ps 95,13).

RESPONSORIUL

Mt 16,27; Ps 95 (96),13b

R. Fiul Omului va veni în gloria Tatălui împreună cu îngerii săi; * și atunci i se va da fiecareia după lucrarea lui.

Ψ. Va judeca fața pământului cu dreptate și poporul în adevărul său, * și atunci.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Slujitor bun și credincios, pentru că ai fost credincios peste puțin, peste multe te voi pune.

Anul B

Domnul își va trimite îngerii și-i va aduna pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la capătul pământului până la capătul cerului.

Anul C

Eu vă voi da gură și înțelepciune căreia nu-i vor putea sta împotrivă și nici nu-i vor putea răspunde toți vrăjmașii voștri.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la *Magnificat*:****Anul A**

Bine, slujitor bun, care ai fost credincios peste puțin: intră în bucuria stăpânului tău!

Anul B

Adevăr vă spun: Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece.

Anul C

Prin răbdarea voastră veți dobândi viața.

LUNI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea profetului Ioel

4,1-3.9-21

Judecata de pe urmă; va veni apoi fericirea veșnică

Așa spune Domnul:

¹ „În zilele acelea și în timpul acela,
când îi voi aduce înapoi
pe prinșii de război ai lui Iuda și ai Ierusalimului,
² voi strânge toate neamurile
și le voi duce în Valea lui Iosafat.

Acolo, mă voi judeca cu ele, pentru poporul meu,
pentru Israel, moștenirea mea,
pe care l-au risipit printre neamuri,
împărțind între ele țara mea.

³ Au tras la sorți pentru poporul meu;
au dat un tânăr pentru o desfrânată
și au vândut o tânără pe vin, și l-au băut.

⁹ Vestiți aceste lucruri printre neamuri:
Pregătiți războiul! Treziți-i pe viteji!
Să se apropie și să se suie, toți oamenii de război!

¹⁰ Fiearele plugurilor voastre prefaceți-le în săbii,
și secerile în sulite! Cel slab să zică: «Sunt tare!»

¹¹ Grăbiți-vă și veniți, toate neamurile din jur,
și adunați-vă aici! Adună, Doamne, pe vitejii tăi!

¹² Așa vorbește Domnul: Să se trezească popoarele
și să se îndrepte spre Valea lui Iosafat,
căci acolo voi ședea

să judec toate popoarele care vă înconjoară.

¹³ Puneți mâna pe seceră, căci holda este coaptă;
veniți și zdrobiți strugurii cu picioarele:
căzile sunt pline și butoaiile dau afară,
căci fărădelegea lor a ajuns la culme.

¹⁴ Iată, mulțimi și iar mulțimi vin în Valea Judecății;
căci ziua Domnului este aproape în Valea Judecății!

¹⁵ Soarele și luna se întunecă, stelele își pierd lumina.

¹⁶ Domnul strigă din Sion
și glasul lui vuieste din Ierusalim;
cerurile și pământul se zguduie.

Dar Domnul este un loc de adăpost pentru poporul său
și o fortăreață pentru fiii lui Israel;

¹⁷ atunci veți ști că eu sunt Domnul Dumnezeu vostru,
care locuiește în Sion, muntele meu sfânt.

Ierusalimul va fi un loc sfânt
și străinii nu vor mai trece prin el.

¹⁸ În ziua aceea, mustul se va prelinge pe munți
și laptele va curge pe dealuri.

Toate pâraiele din Iudeea vor fi pline cu apă,
un izvor va ieși din casa Domnului
și va uda Valea Sitim.

¹⁹ Egiptul va fi pustiit,

Idumeea va fi prefăcută într-o paragină,
pentru că au înmulțit silniciile împotriva fiilor lui Iuda
și au vărsat sânge nevinovat în țara lor.

²⁰ Dar în Iudeea, ca și în Ierusalim,
vor fi mereu locuitori din generație în generație.

²¹ Le voi răzbuna sângele pe care nu l-am răzbutat încă.
Și Domnul va locui în Sion”.

RESPONSORIUL

Il 4,18; Ap 22,17c.1

R. Din munți va curge must, văile vor fi pline de lapte,
toate pâraiele lui Iuda vor fi pline cu apă. * Cel care
este însetat să vină, cel ce voiește să ia în dar apa vieții.

V. Mi-a arătat apoi râul și apa vieții, limpede cum e
cristalul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al
Mielului. * Cel care.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre iertare*
al sfântului Fulgențiu de Ruspe, episcop

(Cartea 2, 11, 2 – 12, 1.3-4: CCL 91A, 693-695)

*Cel care va învinge
nu va mai fi lovit de cea de-a doua moarte*

*Într-o clipă, într-o clipire de ochi, la sunetul trâmbiței
de apoi, va suna trâmbița și morții vor învia nepu-
treziți, iar noi vom fi schimbați (1Cor 15,52). Atunci
când spune noi, Paul arată că împreună cu el vor câștiga
darul transformării viitoare cei care împreună cu el și
cu însoțitorii săi trăiesc în comuniune eclezială și în*

viață sfântă. Explică apoi calitatea acestei transformări, spunând: *Această ființă supusă putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și această ființă muritoare trebuie să se îmbrace în nemurire (1Cor 15,53)*. Atunci, în aceștia va urma transformarea datorată ca o recompensă dreaptă la o renaștere precedentă făcută printr-un act spontan și generos al credinciosului.

De aceea, se promite răsplata renașterii viitoare celor care în timpul vieții prezente au trecut de la rău la bine.

Harul realizează mai întâi, ca dar divin, reînnoirea unei învieri spirituale prin îndreptățirea interioară. Apoi va veni învierea trupească, ce va perfecționa starea celor îndreptățiți. Ultima transformare va fi constituită de glorie. Însă această schimbare va fi definitivă și veșnică.

Tocmai pentru aceasta, credincioșii trec prin transformările succesive ale îndreptățirii, învierii și glorificării, pentru ca aceasta să rămână neschimbată pentru veșnicie.

Prima metamorfoză are loc aici, pe pământ, prin intermediul luminării și al convertirii, adică prin trecerea de la moarte la viață, de la păcat la dreptate, de la infidelitate la credință, de la faptele rele la o conduită sfântă. Cei care învie prin această înviere nu îndură cea de-a doua moarte. Despre aceștia se spune în *Apocalips: Fericit este cel care are parte de învierea cea dintâi. Cea de-a doua moarte nu are nici o putere asupra acestora (Ap 20,6)*. În aceeași carte se mai spune: *Cel care învinge nu va fi deloc vătămat de moartea cea de a doua (Ap 2,11)*. Așadar, după cum prima înviere constă în convertirea inimii, tot așa, a doua moarte constă în chinul veșnic.

De aceea, acela care nu vrea să fie condamnat cu pedeapsa veșnică a celei de-a doua morți să se grăbească, aici, pe pământ, să devină părtaș de prima înviere. Dacă cineva, în timpul vieții prezente, transformat de teama de Dumnezeu, se convertește de la o viață rea la o viață bună, trece de la moarte la viață și apoi va fi și transformat din necinste în glorie.

RESPONSORIUL

Col 3,3-4; Rom 6,11

R. Voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. * Când se va arăta Cristos care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie.

V. Cugetați la cele de sus, căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu.
* Când se va arăta.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

9,1–10,2

Salutări. Este promisă salvarea Sionului

^{9,1} Cuvântul Domnului către țara Hadrac, și care se oprește asupra Damascului. Căci Domnul are ochiul îndreptat asupra lui Aram, ca și asupra tuturor semințiilor lui Israel;

² și asupra lui Hamat, care se află la hotarele sale, și asupra Tirului și Sidonului, a căror înțelepciune este foarte renumită.

³ Tirul și-a zidit o fortăreață; a strâns argint ca pulberea și aur ca noroiul de pe ulițe.

⁴ Iată că Domnul îl va lua în stăpânire, îi va prăvăli puterea în mare și el însuși va fi mistuit de foc.

⁵ Așchelonul va vedea lucrul acesta, și se va teme;
Gaza va fi cuprinsă de dureri năpraznice;
Ecronul, de asemenea, căci speranța lui se va prăbuși;
va pieri regele din Gaza
și Așchelonul nu va mai fi locuit.

⁶ Străinul se va așeza în Așdod
și voi frânge mândria filistenilor.

⁷ Îi voi scoate sângele din gură
și carnea jertfită idolilor dintre dinți,
ca să fie și el un rest pentru Dumnezeuul nostru,
și să fie ca un conducător din Iuda,
și Ecronul ca iebuseul.

⁸ Voi încercui ca o strajă casa mea,
împotriva celor ce se duc și vin,
și nu va mai veni asupra ei nici un asupritor,
căci acum văd aceasta cu ochii mei.

⁹ Tresaltă de bucurie, fiica Sionului,
strigă de bucurie, fiica Ierusalimului!
Iată, regele tău vine la tine, el este drept și biruitor;
umil, călare pe un măgar, pe mânzul unei măgărițe.

¹⁰ El va face să dispară carele de război din Efraim
și caii de luptă din Ierusalim;
arcul de război îl va rupe
și va vesti pacea tuturor popoarelor.
Ștăpânirea lui se va întinde de la o mare până la cealaltă
și de la râu până la marginile pământului.

¹¹ Cât despre tine: pentru sângele legământului tău,
voi elibera pe prinșii tăi de război
din groapa în care nu este apă.

¹² Întoarceți-vă la fortăreață,
prinși de război, plini de nădejde!
O spun și astăzi, te voi răsplăti îndoit!

¹³ Căci l-am întins pe Iuda ca pe un arc
și pe Efraim l-am pus, ca pe săgeată, pe coardă,
și voi provoca pe copiii tăi, Sionule,
împotriva copiilor tăi, Grecia!
Te voi face ca sabia unui viteaz!

¹⁴ Dar Domnul se va arăta deasupra lor
și săgeata lui va porni ca fulgerul;

Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță,
și va înainta vijelia de la miazăzi.

¹⁵ Domnul oștirilor îi va ocroti,
și vor devoră, și vor zdrobi pietrele de praștie,
vor bea sângele lor ca vinul;
vor fi plini ca o cupă de jertfă,
ca și coarnele altarului.

¹⁶ Domnul, Dumnezeul lor, îi va scăpa în ziua aceea,
ca pe turma poporului său;
căci ei sunt pietrele coroanei împărătești,
care vor străluci în țara sa!

¹⁷ Cât de frumos va fi! Cât de strălucitor va fi!
Grânele vor da tărie tinerilor, și vinul tinerelor.

^{10.1} Cereți de la Domnul ploaie la vreme,
ploaie timpurie și târzie!

Domnul scoate fulgerele
și vă trimite o ploaie îmbelșugată fiecăruia,
verdeată pe ogorul său.

² Căci idolii spun lucruri deșarte,
ghicitorii au viziuni mincinoase,
povestesc vise deșarte și dau mângâieri înșelătoare.
De aceea, ei rătăcesc ca o turmă,
sunt nenorociți, pentru că n-au păstor.

RESPONSORIUL

Zah 9,9; In 12,14

R. Tresaltă de bucurie, fiica Sionului, strigă de bucurie,
fiica Ierusalimului! * Iată, regele tău vine la tine, el
este drept și biruitor; umil, călare pe un măgar, pe
mânzul unei măgărițe

V. Isus a găsit un măgar și a șezut pe el după cum
este scris. * Iată, regele.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Andrei din Creta, episcop

(Disc. 9, in ramos palmarum: PG 97, 1002)

Iată, regele tău va veni la tine drept și mântuitor

Să-i spunem și noi lui Cristos și să-i repetăm: *Binecuvântat cel ce vine în numele Domnului (Mt 21,9), Regele*

lui Israel (Mt 27,42). Să ridicăm spre el, ca niște ramuri de palmier, ultimele cuvinte ce au răsunat de pe cruce. Să-l urmăm cu bucurie, nu agitând ramuri de măslin, dar cinstindu-l prin dragostea noastră fraternă. Să-i așternem înaintea dorințele noastre ca pe niște haine pentru trecerea sa, pentru ca, prin aspirațiile noastre, să intre în inima noastră, să se statornicească total înlăuntrul nostru, să ne transforme total în el și să se exprime în întregime pe sine însuși în noi. Să repetăm Sionului acel mesaj profetic: *Ai încredere, fiică a Sionului, nu te teme: Iată, vine la tine regele tău, călare pe un măgar!* (cf. Zah 9,9).

Vine cel care este prezent în orice loc și umple toate lucrurile. Vine pentru a împlini, în tine, mântuirea tuturor. Vine cel care *nu a venit să-i cheme pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință* (cf. Mt 9,13), pentru a-i întoarce de pe căile păcatului. Așadar, nu te teme! Există un Dumnezeu în mijlocul tău; nu vei fi zdruncinată (cf. Dt 7,21).

Primește-l cu brațele deschise. Primește-l pe cel care a desenat, în palmele sale, linia zidurilor tale și a pus, cu mâinile sale, temeliile tale. Primește-l pe cel care a primit în sine tot ceea ce aparține naturii umane, în afară de păcat. Bucură-te, cetate-mamă, Sionule, nu te teme, *celebrează sărbătorile tale* (Nah 2,1). Preamărește-l pe cel care, prin marea sa milostivire, vine la noi prin intermediul tău. Însă veselește-te și cu inima, fiică a Ierusalimului, dă drumul cântării tale, înaintează în pas de dans. *Îmbracă-te în lumină, îmbracă-te în lumină, să strigăm astfel împreună cu Isaia, pentru că vine la tine lumina ta, slava Domnului strălucește deasupra ta* (Is 60,1).

Dar care lumină? Aceea care luminează pe tot omul care vine în lume (cf. In 1,9). Vorbesc despre lumina veșnică, lumina fără timp care a apărut în timp. Lumina care s-a arătat în trup, lumina care din natura sa este ascunsă. Lumina care i-a învăluit pe păstori și a fost călăuză pentru magi în drumul lor. Lumina care era în lume încă de la început și prin care a fost făcută lumea,

acea lume care nu a cunoscut-o. Lumina care a venit la ai săi și pe care ai săi nu au primit-o.

Slava Domnului, care slavă? Fără îndoială, crucea pe care Cristos a fost glorificat: el, strălucirea slavei Tatălui, așa cum a spus el însuși în apropierea pătimirii sale: *Acum a fost glorificat Fiul Omului și Dumnezeu a fost glorificat și îl va glorifica îndată* (cf. *In* 13,31-32). Numește slavă înălțarea sa pe cruce. Iată de ce spune: *Când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine* (*In* 12,32).

RESPONSORIUL

Ps 117 (118),26a.27a.23

R. Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului; * Dumnezeu este Domnul și ne luminează.

Ÿ. Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri. * Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

10,3–11,3

Eliberarea și întoarcerea Israelului

Așa spune Domnul:

^{10,3} „Mânia mea s-a aprins împotriva păstorilor și îi voi pedepsi pe țapi.

Căci Domnul oștirilor vizitează turma sa, casa lui Iuda, și o va face ca pe calul său de glorie în luptă.

⁴ Din el va ieși piatra din capul unghiului,
din el va ieși țărușul, din el va ieși arcul de război;
din el vor ieși toate căpeteniile laolaltă.

⁵ Ei vor fi ca niște viteji
care calcă în picioare noroiul de pe ulițe;
în luptă, se vor lupta, pentru că Domnul va fi cu ei;
iar călăreții vor fi acoperiți de rușine.

⁶ Voi întări casa lui Iuda și voi salva casa lui Iosif;
îi voi aduce înapoi, căci îmi este milă de ei,
și vor fi ca și când niciodată nu i-aș fi părăsit;
căci eu sunt Domnul, Dumnezeuul lor, și-i voi asculta.

⁷ Efraim va fi ca un viteaz;
inima lor se va bucura ca de vin;
fiii lor vor vedea lucrul acesta și se vor veseli,
inima lor se va bucura în Domnul.

⁸ Voi fluiera după ei și-i voi aduna,
căci i-am răscumpărat,
și se vor înmulți cum se înmulțeau odinioară.

⁹ Îi voi risipi printre popoare
și își vor aduce aminte de mine în țări depărtate;
vor trăi împreună cu copiii lor și se vor întoarce.

¹⁰ Îi voi aduce înapoi din țara Egiptului
și-i voi aduna din Asiria;
îi voi aduce în țara Galaadului și în Liban,
și nu le va ajunge locul.

¹¹ Și vor trece prin strâmtoarele mării,
vor lavi valurile mării
și toate adâncimile râului se vor usca;
mândria Asiriei va fi umilită,
și șceptrul Egiptului va pieri.

¹² Îi voi întări în Domnul,
și vor umbla în numele lui”, zice Domnul!

^{11.1} Deschide-ți porțile, Libanule,
ca să-ți mănânce focul cedrii!

² Vaită-te, chiparosule, căci cedrul a căzut
și cei falnici sunt nimiciți!
Văitați-vă, stejari din Basan,
căci pădurea cea nepătrunsă a fost dată jos!

³ Păstorii scot strigăte de jale,
pentru că mândrele lor pășuni au fost pustiite;
se aude mugetul puilor de lei,
căci desișul Iordanului a fost pârjolit.

RESPONSORIUL

Zah 10,6bd.7d; Is 28,5

R. Îi voi elibera și îi voi aduce înapoi, căci îmi este milă de ei, căci eu sunt Domnul Dumnezeul lor. * Și va tresălta de bucurie inima lor în Domnul.

V. În ziua aceea, Domnul oștirilor va vedea și se va bucura și inimile lor vor tresălta de bucurie. * Și va tresălta.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 21, 1-4: CCL 41, 276-278)

Inima celui drept va tresălta de bucurie în Domnul

Cel drept se va bucura în Domnul și va nădăjdui în el și vor fi lăudați toți cei dreپți cu inima (Ps 63,11). Acestea le-am cântat nu numai cu glasul, ci și cu inima. Aceste cuvinte le-a adresat lui Dumnezeu conștiința și limba creștină. Cel drept se va bucura nu în lume, ci în Domnul. În altă parte spune: Pentru cel drept a răsărit lumina, și pentru cei cu inima curată, bucuria (Ps 96,11). Poate ai vrea să întrebi de unde vine această bucurie. Ascultă: Cel drept se va bucura în Domnul, și în altă parte: Caută-ți bucuria în Domnul și el va asculta cererile inimii tale (Ps 36,4).

Ce anume ni se poruncește și ce anume ni se oferă? Ce anume ni se comandă și ce anume ni se dă? Să ne bucurăm în Domnul! Dar cine se bucură de ceea ce nu vede? Sau poate că noi îl vedem pe Domnul? Acesta este numai obiect al promisiunii. Acum însă *umblăm prin credință, cât timp locuim în trup, suntem departe de Domnul (2Cor 5,7.6). În credință, și nu în viziune. Când vom fi în viziune? Atunci când se va împlini ceea*

ce spune însuși Ioan: *Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este (1In 3,2).*

Atunci vom dobândi fericirea mare și desăvârșită, atunci va fi bucurie deplină, unde nu ne va mai sprijini speranța, ci ne va îndestula însăși realitatea. Totuși, și acum, înainte de a sosi la noi această realitate, înainte ca noi să ajungem la acea realitate, să ne bucurăm în Domnul. De fapt, nu aduce o bucurie mică acea speranță care este urmată de realitate.

Așadar, acum să iubim în speranță. Iată de ce spune Scriptura: *Cel drept se va bucura în Domnul și, imediat după aceea, deoarece acesta încă nu vede realitatea, adaugă: și își va pune speranța în el.*

Totuși, avem primele roade ale spiritului și poate ceva mai mult de atât. De fapt, suntem deja acum aproape de cel pe care îl iubim. Deja acum ne este dată o mostră și o pregustare a acelei hrane și a acelei băuturi, de care într-o zi ne vom sătura cu îmbelșugare.

Dar cum am putea să ne bucurăm în Domnul, dacă el este atât de departe de noi? Departe? Nu. El nu este departe, exceptând cazul în care tu îl constrângi să se îndepărteze de tine. Iubește și-l vei simți aproape. Iubește și el va veni să locuiască în tine. *Domnul este aproape: nu vă îngrijorați pentru nimic (Fil 4,5-6).* Vrei să vezi că el stă cu tine dacă îl vei iubi? *Dumnezeu este iubire (1In 4,8).*

Dar tu ai vrea să mă întrebi: „Ce este iubirea?” Iubirea este virtutea prin care iubim. Ce anume iubim? Un bine inefabil, un bine benefic, binele care a creat toate bunurile. El însuși să fie bucuria ta, pentru că de la el primești tot ceea ce provoacă bucuria ta. Desigur că nu vorbesc despre păcat. De fapt, numai păcatul nu-l primești de la el. În afară de păcat, tu ai de la el toate celelalte lucruri pe care le ai.

RESPONSORIUL

R. Înainte de a vedea ceea ce nu poți să vezi, crede ceea ce încă nu vezi. * Umblă în credință pentru a ajunge la viziune.

Ț. În patrie nu vei fi fericit prin viziune, dacă nu te-a mângâiat credința pe cale. * Umblă în credință.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

11,4–12,8

Parabola păstorilor

^{11,4} Așa vorbește Domnul, Dumnezeul meu: „Paște oile de tăiat! ⁵ Căci cei ce le cumpără le taie și nu se simt vinovați. Și cel ce le vinde zice: «Binecuvântat să fie Domnul, căci mă îmbogățesc!» Și păstorii lor nu le cruță.

⁶ Nu mai am milă de locuitorii țării, zice Domnul: Ci, iată, îi dau pe oameni, pe unii în mâinile altora și în mâinile regelui lor; ei vor pustii țara și n-o voi răscumpara din mâinile lor”.

⁷ Atunci m-am apucat să pasc oile de tăiat, pentru vânzătorii de oi. Am luat două toiege: pe unul l-am numit Îndurare, iar pe celălalt l-am numit Legământ. Și am început să pasc oile. ⁸ I-am nimicit pe cei trei păstori într-o lună: sufletul meu nu-i mai răbda și se scârbise și sufletul lor de mine. ⁹ Și am zis: „Nu vă voi mai paște! Cea care are să moară, să moară, cea care are să piară,

să piară, și cele ce mai rămân să se mănânce unele pe altele!”¹⁰ Mi-am luat toiagul Îndurare, și l-am rupt, ca să rup legământul meu, pe care-l încheiasem cu toate popoarele.¹¹ Și s-a rupt în ziua aceea, și vânzătorii de oi, care mă observau, și-au dat seamă că acesta era cuvântul Domnului.¹² Eu le-am zis: „Dacă găsiți cu cale, dați-mi plata; dacă nu, nu mi-o dați!” Și mi-au cântărit, ca plată, treizeci de sicli de argint.¹³ Dar Domnul mi-a zis: „Aruncă olarului prețul acesta scump, cu care m-au prețuit!” Și am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat în vistieria Domnului, pentru olar.¹⁴ Apoi mi-am rupt al doilea toiag, Legământ, ca să rup frația dintre Iuda și Israel.

¹⁵ Domnul mi-a zis:

„Ia și lucrurile unui păstor nebun!

¹⁶ Căci, iată, voi ridica în țară un păstor care nu va avea grijă de oaia care piere; nu o va căuta pe cea rătăcită, nu o va vindeca pe cea rănită, nu o va hrăni pe cea sănătoasă; ci va mânca din carnea celor mai grase și le va smulge chiar și unghiile!

¹⁷ Vai de păstorul meu nebun, care își părăsește turma! Să cadă sabia pe brațul lui și pe ochiul lui cel drept! Să i se usuce brațul de tot și să i se stingă ochiul drept!”

^{12.1} Cuvântul Domnului asupra lui Israel și asupra lui Iuda. Așa vorbește Domnul, care a întins cerurile și a întemeiat pământul și a întocmit duhul omului din el:² „Iată, voi preface Ierusalimul într-un potir de ametețire pentru toate popoarele dimprejur, și chiar pentru Iuda, când va fi asediat Ierusalimul.”³ În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră de povară pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.⁴ În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi cu ameteală toți caii, și cu turbare pe toți călăreții; dar voi avea ochii deschiși asupra

casei lui Iuda și voi orbi toți caii popoarelor. ⁵ Conducătorii lui Iuda vor zice în inima lor: «Țăria locuitorilor Ierusalimului este în Domnul oștirilor, Dumnezeuul lor». ⁶ În ziua aceea, îi voi face pe conducătorii lui Iuda ca o vatră de foc sub lemn, ca o făclie aprinsă sub snopi; vor mistui în dreapta și în stânga toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iarăși la locul lui cel vechi. ⁷ Domnul va mântui mai întâi corturile lui Iuda, pentru ca slava casei lui David și măreția locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe peste Iuda. ⁸ În ziua aceea, Domnul îi va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor.

RESPONSORIUL

Zah 11,12b.13b; Mt 26,15

R. Ei mi-au cântărit, ca plată, treizeci de sicli de argint.

* O sumă frumoasă, cu care am fost cumpărat de ei.

V. Iuda a zis: Cât îmi dați ca să vi-l dau? Ei au fixat suma de treizeci de arginți. * O sumă frumoasă.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul la Cântarea Cântărilor*
al sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(Cap. 2: PG 44, 802)

Rugăciune către bunul păstor

Unde mergi să paști, bunule păstor, tu, care porți pe umeri întreaga turmă? Acea singură oiță reprezintă întreaga natură umană pe care ai luat-o pe umerii tăi. Arată-mi locul de odihnă, condu-mă la pășune bună și hrănitoare, cheamă-mă pe nume, pentru că eu, care sunt oița ta, să pot asculta glasul tău și, prin el, să pot avea viața veșnică: *Arată-mi-l pe acela pe care îl iubește sufletul meu* (Ct 1,6 Vg).

Căci așa te numesc, deoarece numele tău este mai presus de orice nume și de orice înțelegere și nici măcar

întregul univers al ființelor raționale nu este în măsură să-l rostească și să-l înțeleagă. Așadar, numele tău, în care se arată bunătatea ta, reprezintă iubirea sufletului meu față de tine. Cum aș putea să nu te iubesc, de vreme ce tu m-ai iubit așa de mult? M-ai iubit așa de mult, încât ți-ai dat viața pentru turma pășunii tale. Nu se poate imagina o iubire mai mare decât aceasta. Tu ai plătit mântuirea mea cu viața ta.

Așadar, fă-mă să înțeleg *unde paști*, pentru ca eu să pot găsi acest loc mântuitor și să mă umplu cu hrană cerească, pentru că cel care nu mănâncă din ea nu poate să intre în viața veșnică. Fă să merg la izvorul proaspăt și să iau din el băutura divină, acea băutură pe care tu i-o oferi celui cărui a fi este sete. Fă să iau din el ca din izvorul coastei tale deschisă de suliță. Pentru cel care bea din el, această apă devine *izvor care țâșnește spre viața veșnică* (cf. *In* 4,14).

Dacă mă accepți la aceste pășuni, cu siguranță, mă vei face să mă odihnesc la amiază, atunci când, dormind în pace, mă voi odihni în lumina care este fără umbră. Într-adevăr, amiază nu are umbră, atunci când soarele strălucește vertical. La amiază tu faci să se odihnească cei pe care i-ai hrănit, atunci când îi vei primi pe fiii tăi împreună cu tine în lăcașurile tale. Însă nimeni nu este considerat vrednic de această odihnă, de la amiază, decât fiul luminii și fiul zilei. Cel care a stat totuși departe de întunericul serii și al dimineții, adică de rău, cu începutul și sfârșitul său, acesta este așezat de soarele dreptății la amiază, ca să se poată odihni în ea.

Așadar, explică-mi cum trebuie să mă odihnesc și cum trebuie să pasc și care este calea odihnei de la amiază, ca să nu se întâmple să mă îndepărtez de călăuza mâinii tale prin ignorarea adevărului și să mă unesc cu turme străine.

Acestea le spune mireasa din *Cântarea Cântărilor*, plină de grijă față de frumusețea ce îi vine de la Dumnezeu și doritoare să înțeleagă în ce mod poate să-i dureze fericirea pentru totdeauna.

RESPONSORIUL

Ps 26 (27), 13a.4a; Fil 1,21

R. Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii. * Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl doresc: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

V. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri este un câștig. * Un lucru cer.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeu nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

12,9-12a; 13,1-9

Mântuirea în Ierusalim

Așa spune Domnul: ^{12,9} „În ziua aceea, voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului ¹⁰ și voi revărsa peste casa lui David și peste locuitorii din Ierusalim duhul bunătății și al rugăciunii. Ei vor privi spre mine. Pe cel pe care l-am străpuns îl vor plânge, cum plânge cineva pe unicul său fiu; îl vor plânge amar, cum plânge cineva pe întâiul său născut. ¹¹ În acea zi va fi mare plânset în Ierusalim, ca plânsetul din Hadad Rimon în valea Meghido. ^{12a} Țara se va tângui, familie după familie.

^{13,1} În ziua aceea, va fi un izvor de apă curgătoare pentru casa lui David și locuitorii Ierusalimului, pentru curățarea de păcat și de orice întinare. ² În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, voi stârpi din țară numele idolilor, ca

nimeni să nu-și mai aducă aminte de ei; îi voi scoate, de asemenea, din țară pe profeții mincinoși și duhul necurat. ³ Și dacă va mai profeți cineva, atunci, tatăl său și mama sa, cei care l-au născut, îi vor zice: «Tu nu vei trăi, căci ai spus minciuni în numele Domnului»; și tatăl său și mama sa, cei care l-au născut, îl vor străpunge când va profeți. ⁴ În ziua aceea, profeții se vor rușina fiecare de viziunile lor, când vor profeți, și nu se vor mai îmbrăca într-o mantie de păr ca să mintă. ⁵ Ci fiecare dintre ei va zice: «Eu nu sunt profet, ci sunt agricultor, căci cu pământul m-am ocupat încă din tinerețea mea!» ⁶ Și dacă-l va întreba cineva: «De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?», el va răspunde: «În casa celor ce mă iubeau le-am primit».

⁷ Scoală-te, sabie, asupra păstorului meu și asupra omului care îmi este tovarăș!
zice Domnul oștirilor.

Bate păstorul și se vor risipi oile!

Și îmi voi întoarce mâna împotriva celor mici.

⁸ În toată țara, zice Domnul,
două treimi vor fi nimicite,
vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne.

⁹ Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc
și o voi curăța cum se curăță argintul,
o voi încerca cum se încercă aurul.

Ei vor chema numele meu și îi voi asculta;

eu voi zice: Acesta este poporul meu!

Și ei vor zice: «Domnul este Dumnezeul meu!»”

RESPONSORIUL

Mt 26,31; Zah 13,7

R. Atunci, Isus le-a spus: Voi toți vă veți scandaliza din cauza mea în noaptea aceasta, căci este scris: * Voi bate păstorul și se vor împrăștia oile.

V. Ridică-te, sabie, împotriva păstorilor mei și împotriva moștenirii mele, spune Domnul. * Voi bate.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre împărăția lui Isus*
al sfântului Ioan Eudes, preot

(Partea 3, 4: Opera omnia 1, 310-312)

Misterul lui Cristos în noi și în Biserică

Trebuie să dezvoltăm continuu în noi și, la sfârșit, să completăm stările și misterele lui Isus. Apoi, trebuie să-l rugăm să le ducă el însuși la împlinire în noi și în toată Biserica sa.

De fapt, misterele lui Isus încă nu au ajuns la perfecțiunea și întregimea lor totală. Ele sunt, desigur, complete și perfecte cât privește persoana lui Isus, însă încă nu sunt așa în noi, cei care suntem mădularele sale, și nici în Biserica sa, care este trupul lui mistic. Fiul lui Dumnezeu dorește o anumită participare și ca o extindere și continuare în noi și în toată Biserica sa a misterele sale, fie prin harurile pe care a stabilit să ni le dea, fie prin efectele pe care vrea să le producă în noi prin aceste mistere. În acest sens vrea să le completeze în noi.

Pentru aceasta, sfântul Paul spune că Cristos crește și ajunge la maturitatea sa în Biserică și că noi contribuim la acest proces de dezvoltare și la *statura plinătății lui Cristos* (cf. *Ef* 4,13), adică la acea vârstă mistică pe care el o are în trupul său mistic, și care nu va ajunge la plinătatea sa decât în ziua judecății. Același Apostol spune, în alt loc, că *el împlinește ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos în trupul său* (cf. *Col* 1,24).

În felul acesta, Fiul lui Dumnezeu a stabilit să se consume și să se completeze în noi toți stările și misterele vieții sale. El vrea să ducă la perfecțiune, în noi, misterul întrupării sale, al nașterii sale, al copilăriei sale, al vieții sale ascunse. O face luând formă în noi, născându-se în sufletele noastre prin sfintele și dumnezeieștile sacrameinte ale Botezului și Euharistiei. O face făcându-ne să trăim o viață spirituală și interioară, care să fie *ascunsă cu el în Dumnezeu*.

El vrea să desăvârșească în noi misterele pătimirii, morții și învierii sale. Realizează aceasta făcându-ne să suferim, să murim și să înviem împreună cu el și în el. El dorește să ne comunice starea glorioasă și nemuritoare pe care o are în cer. Obține acest scop făcându-ne să trăim, împreună cu el și în el, o viață glorioasă și nemuritoare. Acestea le va face atunci când vom ajunge la el, în cer. În același fel, el se obligă să realizeze, în noi și în Biserica sa, toate celelalte stări și mistere ale vieții sale, făcând ca noi să fim părtași de ele și să fie continuate și prelungite în noi.

Astfel, misterele lui Cristos nu vor fi complete decât la sfârșitul aceluia timp pe care el l-a stabilit pentru realizarea deplină a misterelor sale în noi și în Biserică, adică la sfârșitul lumii.

RESPONSORIUL

Col 1,24.29

R. Acum mă bucur în suferințe * și împlinesc ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos în trupul meu, pentru trupul său, care este Biserica.

V. Pentru acesta muncesc și mă lupt cu puterea lui Cristos, care lucrează în mine cu tărie, * și împlinesc.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmărim mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Zaharia

14,1-21

*Încercările și slava Ierusalimului
în timpurile de pe urmă*

Așa spune Domnul: ¹ „Iată, vine ziua Domnului, când toate prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău. ² Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jefuite și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar restul poporului nu va fi nimicit cu desăvârșire din cetate. ³ Ci Domnul se va arăta și va lupta împotriva acestor neamuri, cum s-a luptat în ziua bătăliei. ⁴ Picioarele lui vor sta, în ziua aceea, pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; Muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre mieznoapte, iar jumătate spre miezăzi. ⁵ Veți fugi atunci în valea munților, căci valea dintre munți se va întinde până la Iasol; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ pe vremea lui Ozia, regele lui Iuda. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu el!

⁶ În ziua aceea, nu va mai fi lumină, ci frig și ger. ⁷ Va fi o zi unică, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre timpul serii va fi lumină. ⁸ În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim și vor curge jumătate spre marea de la răsărit, jumătate spre marea de la apus; așa va fi și vara și iarna. ⁹ Și Domnul va fi rege peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn și numele lui va fi singurul nume. ¹⁰ Toată țara va fi câmpie, de la Gheba până la Rimon, la miezăzi de Ierusalim; iar Ierusalimul va fi înălțat și va fi locuit pe locul unde se află, de la poarta lui Beniamin până la locul porții dintâi, până la poarta unghiurilor, și de la turnul lui Hananeel până la teascurile regelui. ¹¹ Ei vor locui în el și nu va mai fi nici un blestem în el; Ierusalimul va fi locuit în siguranță.

¹² Dar iată plaga cu care va lovi Domnul toate popoarele, care vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în orbitele lor și le va putrezi limba în gură. ¹³ În

ziua aceea, Domnul va trimite o mare panică printre ei; unul va apuca mâna altuia și vor ridica mâna unii asupra altora. ¹⁴ Iuda va lupta și el în Ierusalim, și vor strânge bogățiile tuturor neamurilor de jur împrejur, aurul, argintul și haine foarte multe. ¹⁵ Aceeași plagă va lovi și caii, catârii, cămilele, măgarii și toate vitele care vor fi în taberele acelea.

¹⁶ Toți cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui în fiecare an să-l adore pe rege, Domnul oștirilor, și să celebreze sărbătoarea Corturilor. ¹⁷ Dacă unele dintre familiile pământului nu vor voi să urce la Ierusalim ca să se închine înaintea regelui, Domnul oștirilor, nu va cădea ploaie peste ele. ¹⁸ Dacă familia Egiptului nu va urca și nu va veni, va fi lovită cu aceeași plagă cu care va lovi Domnul neamurile care nu vor urca să celebreze sărbătoarea Corturilor. ¹⁹ Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și pedeapsa tuturor neamurilor care nu vor urca să celebreze sărbătoarea Corturilor. ²⁰ În ziua aceea, va sta scris până și pe zurgălăii cailor: «Consacrat Domnului!» Și vasele de spălat din casa Domnului vor fi ca potirele de jertfă înaintea altarului. ²¹ Orice vas de spălat, din Ierusalim și din Iuda, va fi consacrat Domnului oștirilor; toți cei ce vor aduce jertfe vor veni și se vor sluji de ele ca să-și fiarbă carnea; și nu vor mai fi negustori în casa Domnului oștirilor, în ziua aceea”.

RESPONSORIUL

Zah 14,8a; 13,1; In 19,34

R. În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim și se vor revărsa asupra casei lui David, * pentru iertarea păcatelor și a nelegiurii.

Ÿ. Unul dintre soldați i-a străpuns coasta lui Isus și îndată a ieșit sânge și apă. * Pentru iertarea păcatelor.

LECTURA A DOUA

Din *Conferințele sfântului Toma de Aquino*, preot

(Conf. despre *Credo in Deum*: Opuscula Theologica 2, Taurini 1954, pag. 216-217)

Mă voi sătura atunci când va apărea gloria ta

Atunci când se vor împlini toate dorințele noastre, adică în viața veșnică, credința va înceta. Nu va mai fi obiect al credinței întreaga serie de adevăruri care, în Simbolul credinței, se termină prin cuvintele: „viața veșnică. Amin”.

Primul lucru care se împlinește în viața veșnică este unirea omului cu Dumnezeu. Însuși Dumnezeu este răsplata și scopul tuturor trudelor noastre: *Eu sunt scutul tău și mare va fi răsplata ta (Gen 15,1)*. Apoi, această unire constă în viziunea perfectă: *Acum vedem ca în oglindă, neclar, atunci însă vom vedea față în față (1Cor 13,12)*.

În afară de aceasta, viața veșnică constă în lauda cea mai mare, așa cum spune profetul: *Vesellie și bucurie vor fi în ea, aduceri de mulțumire și imnuri de laudă (Is 51,3)*. Mai constă în împlinirea perfectă a dorinței. Acolo, fiecare fericit va avea mai mult decât a dorit și a sperat. Motivul este că nimeni nu-și poate potoli, în această viață, dorințele sale și nici un lucru creat nu este în măsură să umple aspirațiile omului. Numai Dumnezeu îl poate sătura, ba chiar poate să meargă mai departe, până la infinit. Pentru aceasta, dorințele omului se îndestulează numai în Dumnezeu, după cum spune Augustin: *Ne-ai făcut pentru tine, Doamne, și neliniștită este inima noastră până nu se odihnește în tine*.

În patrie, sfinții îl vor avea în mod desăvârșit pe Dumnezeu. Rezultă că vor ajunge în culmea tuturor dorințelor lor și că mărirea lor va fi mult mai mare decât sperau. Pentru aceasta, Domnul spune: *Intră în bucuria stăpânului tău (Mt 25,21)*; și Augustin adaugă: *Nu va intra toată bucuria în cei fericiți, ci toți cei fericiți vor intra în bucurie. Mă voi sătura când va apărea gloria ta; de asemenea: El satură cu bunuri dorința ta*.

Tot ceea ce poate să provoace fericire, acolo este prezent în cel mai mare grad. Dacă se caută bucurii, acolo va fi bucuria maximă și absolută, deoarece este vorba despre binele suprem, adică despre Dumnezeu: *Desfătări veșnice la dreapta ta (Ps 15,11)*.

În sfârșit, viața veșnică constă în fraternitatea plină de bucurie a tuturor sfinților. Va fi o comuniune de spirite deosebit de plăcută, pentru că fiecare va avea toate bunurile tuturor celorlalți fericiți. Fiecare îl va iubi pe celălalt ca pe sine însuși și, de aceea, se va bucura de binele altuia ca de propriul bine. Astfel, bucuria unuia va fi cu atât mai mare, cu cât va fi mai mare bucuria tuturor celorlalți fericiți.

RESPONSORIUL*Ps 16 (17),15; 1Cor 13,12b*

R. Voi vedea, în dreptate, fața ta, Doamne, * când mă voi scula, mă voi sătura de chipul tău.

V. Acum cunosc în parte; dar atunci când voi cunoaște față în față, așa cum am fost și eu cunoscut, voi cunoaște pe deplin. * Când mă voi scula.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

Duminica a XXXIV-a de peste an

**DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS,
REGELE UNIVERSULUI**

Solemnitățe

Vesperele I

IMNUL

O, Cristoase, Rege veșnic, ce-n cereasca ta splendoare
Stăpânești atotputernic peste neamuri și popoare,
Noi domnia-ți recunoaștem, ca și drepturile sfinte;
La picioare-ți punem toate: suflet, inimă și minte.
Înaintea ta oștirea îngerească se prosterne,
Sfinții cântă fără preget imnul gloriei eterne;
Ne unim și glasul nostru, noi, ființele pribege,
Ce suntem în drum spre tine, și-ți cântăm, slăvite rege.
Noi purtăm în pieptul nostru inimi rele și rebele;
Rege blând, tu le supune, adu pacea ta în ele.
Suntem oi ce lasă turma care paște pe pășune;
Te rugăm, ne ia pe umeri și din nou la staul du-ne.
Pe pământ tu porți coroană nu din aur și rubine,
Ci coroană de rușine, căci coroana ta din spini e;
Iar ca tron tu ai o cruce; șezi pe el, căci te constrânge
Dragostea ce se revarsă când din coastă-ți iese sânge.
Tu domnești mereu ca rege în biserici, pe altare,
Și continui jertfa morții și a patimii amare.
Însetații pot să beie sânge scump vărsat pe cruce,
Sânge care tuturoră mântuirea le-o aduce.
Sfânt prinos de închinare îți aducem azi, Isuse;
Noi smeriți ne recunoaștem ale tale slugi supuse.
Cârmuiește-ne-mpreună cu cerescul veșnic Tată
Și cu Duhul Sfânt cel care este dragoste curată.
Amin.

Sau:

Te sæculórum princípem
Te, Christe, regem géntium,
Te méntium, te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Quem prona adórant ágmina
Hymnísque laudant cælitum,
Te nos ovántes ómnium
Regem suprémum dícimur.

O Christe, prínceps pácifer,
Mentes rebélles súbice,
Tuóque amóre dévios
Ovíle in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendes apértis brácchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor igne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imáagine,
Fundens salútem filiis
Transverberáto péctore.

Iesu, tibi sit glória,
Qui cuncta amóre témperas,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Rege al păcii se va chema și tronul lui va sta neclintit în veac de veac.

Psalmul 112 (113)

¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!

486 **Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului**

- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Rege al păcii se va chema și tronul lui va sta
neclintit în veac de veac.

Ant. 2 Împărăția lui este împărăție veșnică și toate
puterile îi vor sluji și i se vor supune.

Psalmul 116 (117)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.
- ² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Împărăția lui este împărăție veșnică și toate
puterile îi vor sluji și i se vor supune.

Ant. 3 Lui Cristos i-a fost dată domnia și cinstea
împărătească; toate popoarele, semințiile și limbile îi
vor sluji în veci!

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- ^{4.11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,

pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!

5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetea
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile, limbile,
popoarele și națiunile
10 și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeul nostru *
care vor domni pe pământ!

12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Lui Cristos i-a fost dată domnia și cinstea împărătească; toate popoarele, semințiile și limbile îi vor sluji în veci!

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ef 1,20-23

Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți și l-a așezat la dreapta sa în ceruri, deasupra oricărui principat și oricărei puteri, stăpâniri și domnii și deasupra oricărui nume rostit nu numai în lumea aceasta, ci și în aceea care va veni. Toate le-a pus sub picioarele lui, iar pe el l-a rânduit cap peste Biserica întreagă, care este trupul său, plinătatea aceuia care împlinește toate în toți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ale tale sunt măreția și puterea. * A ta, Doamne, este împărăția! Ale tale.

V. Tu ești stăpân peste toate. * A ta, Doamne, este împărăția! Slavă Tatălui. Ale tale.

Ant. la Magnificat: Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, părintele său; și va domni peste casa lui Iacob în veci și împărăția lui nu va avea sfârșit, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să ne rugăm lui Cristos, Regele Universului care este mai înainte de toate și prin care dănuie toate:

Vie împărăția ta, Doamne!

Cristoase, regele și păstorul nostru, adună oile tale de pe toată fața pământului,

– ca să le paști în pășunile tale verzi și îmbeșugate!

Cristoase, conducătorul și mântuitorul nostru, adună-i pe toți laolaltă în poporul tău; vindecă-i pe cei bolnavi, caută-i pe cei pierduți, păzește-i pe cei puternici,

– adu-i înapoi pe cei aflați departe, adună-i pe cei risipiți, ridică-i pe cei deznădăjduți!

Judecătorule veșnic, așază-ne la dreapta ta când îți vei da împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl

– și dă-ne în stăpânire împărăția ce ne-a fost pregătită încă de la întemeierea lumii!

Principe al păcii, sfărâmă armele războiului

– și vestește oamenilor pacea ta!

Stăpânitor al neamurilor, adună omenirea, cu tot ce are ea bun, în Biserica ta, împărăția dăruită ție de Tatăl,

– ca toți să te recunoască drept cap, în unitatea Duhului Sfânt!

Cristoase, întâiul-născut dintre cei morți și pârga celor adormiți,

– primește-i pe cei răposați în slava învierii tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ai voit să re-faci toate în Fiul tău preaiubit, Regele Universului, dă-ne, te rugăm, harul ca toată făptura, eliberată din robie, să slujească maiestății tale și să te laude într-un glas, fără încetare. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Regele regilor!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Rege te proclamă, Doamne, muritorii
 Pentru ale tale sfinte, mari victorii;
 Plină e de farmec fața ta cea sfântă,
 Ce vedem în tine, totul ne încântă.

Rege al măririi, ce în veci nu moare,
 Rege ce învălui cerul în splendoare,
 Harul mântuirii din cer fiecărui
 Suflet care-l cere, bucuros îl dăruie.

Îngerii și sfinții, fără încetare,
 Preamăresc și cântă slava ta cea mare.
 Și din pieptul nostru cântecul răsună;
 Îți cântăm din inimi și cu voie bună.

Lumea după pace, Doamne, greu suspină,
 Dar cu toate-acestea, de războaie-i plină.
 Poate-a ei dorință a o satisface
 Doar domnia-ți sfântă, care-i har și pace.

Ne gândim cu toții că sosește ora
 Morții, care-i sora noastră-ă tuturoră.
 Domnul să ne ducă sus, în cer, la dânsul
 Unde ne va șterge lacrima și plânsul.

O, Cristoase, Doamne, floare minunată,
 De-o fecioară-mamă omenirii dată,
 Tu ne ești izvor de mare bucurie;
 Ne rugăm să vie-a ta împărăție. Amin.

Sau:

Iesu, rex admirabilis,
 Et triumphator nobilis,
 Dulcedo ineffabilis,
 Totus desiderabilis:

Rex virtutum, rex gloriæ,
 Rex insignis victoriæ,
 Iesu, largitor gratiæ,
 Honor cælestis curiæ:

Te cæli chorus prædicat
Et tuas laudes réplicat.
Iesus orbem lætíficat
Et nos Deo pacíficat.
Iesus in pace ímperat,
Quæ omnem sensum súperat,
Hanc semper mens desíderat
Et illo frui próperat.
Iam prosequámur láudibus
Iesum, hymnis et précibus,
Ut nos donet cæléstibus
Cum ipso frui sédibus.
Iesu, flos matris vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Laus tibi sine términis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Eu am fost constituit de el rege asupra Sionului, muntele său cel sfânt, predicând învățătura lui.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!” —

- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu, astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune,*
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericitiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Eu am fost constituit de el rege asupra Sionului,
muntele său cel sfânt, predicând învățătura lui.

Ant. 2 Îl vor adora toți regii pământului și toate neamurile îi vor sluji.

Psalmul 71 (72)

I

- ¹ Dumnezeu, dăruiește regelui judecățile tale *
și înzestrează pe fiul regelui cu dreptatea ta,
- ² și el va judeca pe poporul tău cu dreptate *
și pe săracii tăi cu nepărtinire.
- ³ Munții să aducă pacea pentru popor *
și dealurile dreptatea.
- ⁴ El va face dreptate celor săraci din popor †
și-i va mântui pe fiii sărmanilor, *
dar pe asupritorii îi va doborî.
- ⁵ Ei se vor teme de tine cât soarele și luna, *
din generație în generație.
- ⁶ Va coborî ca ploaia pe iarbă *
și ca ropotul ce udă pământul.

492 Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului

- ⁷ În zilele lui va înflori dreptatea și belșug de pace, *
până când va fi luna.
⁸ El va domni de la o mare la alta *
și de la Râu până la marginile pământului.
⁹ În fața lui se vor pleca locuitorii pustiului, *
iar vrăjmașii lui vor linge țărâna.
¹⁰ Regii insulelor și cei din Tarșiș vor oferi daruri, *
regii arabi și din Saba vor aduce prinosuri.
¹¹ Toți regii se vor închina înaintea lui, *
toate popoarele îl vor sluji.

Ant. Îl vor adora toți regii pământului și toate neamurile îi vor sluji.

Ant. 3 Vor fi binecuvântate în el toate neamurile pământului și toate popoarele vor fi preamărite.

II

- ¹² El îl va elibera pe săracul care strigă *
și pe sârmanul care nu are ajutor.
¹³ Va avea milă de cel slab și lipsit *
și va mântui sufletele sârmanilor.
¹⁴ Va răscumpăra sufletele lor de oprimare și violență *
și sângele lor va fi prețios înaintea lui.
¹⁵ Va trăi și i se va da din aurul Arabiei. †
Se vor ruga pentru el întotdeauna; *
toată ziua îl vor binecuvânta.
¹⁶ Va fi belșug de grâne pe pământ, *
acestea vor undui pe culmile munților;
roadele sale vor înflori precum Libanul *
și recolta lor va fi ca iarba pământului.
¹⁷ Numele lui să fie binecuvântat în veci, *
cât va fi soarele să dăinuiască numele lui.
În el vor fi binecuvântate
toate neamurile pământului *
și toate popoarele îl vor preamări.
¹⁸ Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, †
Dumnezeul lui Israel, *
singurul care săvârșește minuni!

¹⁹ Binecuvântat să fie în veci numele său glorios, *
tot pământul să se umple de slava lui. Amin. Amin.

Ant. Vor fi binecuvântate în el toate neamurile
pământului și toate popoarele vor fi preamărite.

℣. Iată, te-am pus ca lumină a neamurilor,

℟. Ca să fii mântuirea mea până la marginile pământului.

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul sfântului apostol Ioan

1,4-6.10.12-18; 2,26.28; 3,5b.12.20-21

Viziunea Fiului Omului în maiestatea sa

^{1,4} Ioan, către cele șapte Biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel care este, care era și care vine; și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului său; ⁵ și de la Îsus Cristos, martorul credincios, primul născut dintre cei morți și Domnul regilor pământului.

Celui care ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său ⁶ și ne-a făcut o împărăție, preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin!

¹⁰ În ziua Domnului, am fost răpit în Duh și am auzit în urma mea un glas puternic, ca de trâmbiță.

¹² M-am întors să văd al cui este glasul care-mi vorbea și, întorcându-mă, am văzut șapte candelabre de aur, ¹³ iar în mijlocul candelabrelor, pe cineva ca un fiu al omului îmbrăcat cu un veșmânt lung și încins la piept cu un brâu de aur. ¹⁴ Capul lui și părul alb era ca lâna albă, ca zăpada, și ochii lui, ca flacăra focului, ¹⁵ picioarele lui, asemenea bronzului ca într-un cuptor arzând, iar glasul lui, ca un vuiet de ape multe. ¹⁶ El ținea în mâna lui dreaptă șapte stele, iar din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; fața lui era ca soarele când strălucește în toată puterea sa.

¹⁷ Când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca mort, dar el și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunându-mi:

„Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă ¹⁸ și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

^{2,26} Celui care învinge și celui care păstrează până la sfârșit faptele mele îi voi da putere asupra națiunilor ²⁸ așa cum am primit și eu de la Tatăl meu și îi voi da steaua cea de dimineață.

^{3,5b} Eu nu-i voi șterge numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor lui.

¹² Pe cel care învinge îl voi pune ca o coloană în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al noului Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.

²⁰ Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

²¹ Pe cel care învinge îl voi face să stea împreună cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și stau cu Tatăl meu pe tronul lui.

RESPONSORIUL

Mc 13,26-27; Ps 97 (98),9b

R. Atunci îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere mare și cu glorie. Și îi va trimite pe îngerii săi * și-i va aduna pe toți aleșii săi din cele patru vânturi, de la capătul pământului până la capătul cerului.

V. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire. * Și-i va aduna.

LECTURA A DOUA

Din opusculul *Despre rugăciune* al lui Origene, preot

(Cap. 25: PG 11, 495-499)

Vie împărăția ta

Împărăția lui Dumnezeu, conform cuvântului Domnului și Mântuitorului nostru, nu vine în așa fel încât să

atragă atenția și nimeni nu va spune: *Iat-o aici*, sau *iat-o acolo*; *împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul nostru* (cf. *Lc 17,21*), pentru că *este foarte aproape de noi cuvântul său, în gura și în inima noastră* (cf. *Rom 10,8*). De aceea, fără îndoială, cel care se roagă ca să vină împărăția lui Dumnezeu, în realitate se roagă ca ea să se dezvolte, să aducă roade și să ajungă la împlinirea sa în acea împărăție a lui Dumnezeu pe care el o are în sine. Dumnezeu domnește în sufletul sfinților și ei ascultă de legile spirituale ale lui Dumnezeu care locuiește în ei. Astfel, sufletul sfântului devine tocmai ca o cetate bine guvernată. În sufletul celor drepti este prezent Tatăl și împreună cu Tatăl și Cristos, conform acelei afirmații: *Vom veni la el și ne vom face locuință la el* (*In 14,23*).

Însă această împărăție a lui Dumnezeu, care este în noi, prin înaintarea noastră neobosită, va ajunge la împlinirea sa atunci când se va realiza ceea ce afirmă Apostolul lui Cristos. Adică atunci când el, după ce i-a supus pe toți dușmanii săi, va încredința *împărăția lui Dumnezeu Tatăl, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți* (cf. *1Cor 15,24.28*). De aceea, să ne rugăm fără încetare. Să o facem cu o dispoziție interioară înălțată și divinizată de prezența Cuvântului. Să-i spunem Tatălui nostru care este în cer: *Sfîntească-se numele tău, vie împărăția ta* (*Mt 6,9-10*).

Să ne amintim că împărăția lui Dumnezeu nu poate sta împreună cu împărăția păcatului, după cum nu există *legătură între justificare și neleguire*, nici *unire între lumină și întuneric*, nici *acord între Cristos și Beliar* (cf. *2Cor 6,14-15*).

Așadar, dacă vrem ca Dumnezeu să domnească în noi, în nici un fel *să nu domnească păcatul în trupul nostru muritor* (*Rom 6,12*). Să ne mortificăm *mădularile pământești* (cf. *Col 3,5*). Să aducem roade în Duhul Sfânt, pentru ca Dumnezeu să poată locui în noi ca într-un paradis spiritual. În noi să domnească numai Dumnezeu. În noi să fie Cristos așezat la dreapta acelei puteri spirituale pe care și noi dorim să o primim. Să rămână până când toți dușmanii care sunt în noi vor deveni

scăunel pentru picioarele sale (Ps 109,1), și astfel, să fie îndepărtată de la noi orice dominare, putere sau influență a lor. Toate acestea se pot întâmpla în fiecare dintre noi. Atunci, la sfârșit, *ultimul dușman care va fi nimicit va fi moartea* (1Cor 15,26). Atunci, Cristos va putea să spună și înlăuntrul nostru: *Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău?* (1Cor 15,55; cf. Os 13,14). De aceea, încă de pe acum, trupul nostru *pieritor* să se îmbrace în sfințenie și *nesticăciune*; ceea ce este *muritor* să alunge moartea, să se acopere de *nemurirea* Tatălui (cf. 1Cor 15,54). Domnind astfel Dumnezeu în noi, putem să ne bucurăm deja de bunurile renașterii și învierii.

RESPONSORIUL Ap 11,15b; Ps 21 (22),28b-29a

℟. Împărăția lumii acesteia îi aparține acum Domnului nostru și Unsului său; * iar el va domni în vecii vecilor.

℣. Toate marginile pământului se vor prosterna în fața lui, căci a Domnului este împărăția. * Iar el va domni.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

A Tatălui veșnic icoană divină,
Lumină desprinsă din pură lumină,
Mărire, cinstire, onoruri regale,
Cristoase, ți-aducem noi, slugile tale.
Ești veșnic. În tine găesc muritorii
Speranța și centrul întregii istorii.
Primind legea-ți sfântă și nemuritoare,
Voința ți-o punem cu drag la picioare.
Tu ești minunată și gingașă floare
Și rod prețios al curatei Fecioare,
Ești piatra cea care din munți se prăvale,
Cu dânsa luând tot ce-i iese în cale.

În lanțuri l-ai pus pe Satana, despotul,
 Ce lumea de-acum o robise cu totul.
 Slăvită să fie și ziua, și ora
 Când cerul deschis ne-a fost iar tuturora.
 Maestru și Preot, și Rege, și alte
 Preanobile titluri și nume înalte,
 Ce ție ca Rege al regilor ți se
 Cuvin, pe hlamida-ți cu sânge sunt scrise.
 Și Tatălui, celui cu tine de-o fire,
 Și Duhului Sfânt care-i Duh de iubire,
 Aducem mărire; mărire și ție,
 Cristoase; să vie a ta-mpărăție. Amin.

Sau:

*Æterna imágo Altíssimi,
 Lumen, Deus, de Lúmine,
 Tibi, Redémptor, glória,
 Honor, potéstas régia.
 Tu solus ante sæcula
 Spes atque centrum témporum;
 Tibi voléntes súbdimur,
 Qui iure cunctis ímperas.
 Tu flos pudícæ Víriginis,
 Nostræ caput propáginis,
 Lapis cadúcus vértice
 Ac mole terras óccupans.
 Diro tyránno súbdita,
 Damnáta stirps mortálium
 Per te refrégit víncula
 Sibíque cælum víndicat.
 Doctor, sacérdos, légifer,
 Préfers notátum sánguine
 In veste „Princeps princípum
 Regúmque rex altíssimus”.
 Patri, tibi, Paráclito
 Sit, Christe, perpes glória,
 Qui nos redémptos sánguine
 Ad regna cæli pértrahis. Amen.*

498 Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Iată un bărbat, Cel care Răsare e numele lui: El va ședea și va stăpâni și va vesti neamurilor pacea.

Psalmii și cântarea de la duminica săptămânii I, 578.

Ant. 2 Va fi preamărit până la marginile pământului și el va fi pacea.

Ant. 3 Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și împărăția, și toate popoarele, semințiile și limbile îi vor sluji.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,15-16

Fideli adevărului în iubire, să creștem în toate pentru el, care este capul, Cristos, de la care tot trupul se leagă și se îmbină prin orice încheietură, în funcție de menirea stabilită fiecărui mădular în parte, și se realizează astfel creșterea trupului spre edificarea sa în iubire.

RESPONSORIUL SCURT

R. Sfinții tăi, Doamne, * să spună slava împărăției tale! Sfinții.

V. Și puterea ta să o vestească. * Să spună slava împărăției tale! Slavă Tatălui. Sfinții.

Ant. la *Benedictus*: Întâiul-născut dintre cei morți și mai-marele peste regii pământului ne-a făcut pe noi împărăție lui Dumnezeu, Tatăl său, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să ne rugăm lui Cristos, Regele care este mai înainte de toate și prin care dănuie toate:

Vie împărăția ta, Doamne!

Cristoase, Mântuitorule, tu care ești Domnul Dumnezeu nostru, regele și păstorul nostru,

– călăuzește poporul tău la pășunile vieții!

Bunule păstor, care ți-ai dat viața pentru oile tale,

– condu-ne și nimic nu ne va lipsi!

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ai fost orânduit rege peste întregul pământ,

– fă ca toate să fie reînnoite în tine!

Rege al universului, care ai venit în lume ca să dai mărturie pentru adevăr,

– fă ca toți să recunoască primatul tău în toate!

Cristoase, modelul și învățătorul nostru, care ne-ai strămutat în împărăția ta,

– dă-ne harul să ne înfățișăm astăzi înaintea ta sfinți, neprihăniți și fără vină!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ai voit să refaci toate în Fiul tău preaiubit, Regele Universului, dă-ne, te rugăm, harul ca toată făptura, eliberată din robie, să slujească maiestății tale și să te laude într-un glas, fără încetare. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmi de la duminica săpt. I, 583.

Ora a treia

Ant. Domnul este judecătorul nostru, Domnul este legiuitorul nostru, Domnul este regele nostru; el ne va mântui.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,12-13

Îi aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale.

℣. Domnul este rege în veac.

℞. Domnul a binecuvântat poporul său cu pace.

500 Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului

Ora a șasea

Ant. Râuri de apă vie vor izvorî din Ierusalim și Domnul va fi rege peste tot pământul.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,16b-18

Toate au fost făcute prin el și pentru el. El este mai înainte de toate și toate subzistă în el. Și el este capul trupului, al Bisericii; el este începutul, primul născut dintre cei morți, ca să fie el cel dintâi în toate.

☩. Cântați Regelui nostru, cântați-i.

☩. Căci el stăpânește peste întreg pământul!

Ora a noua

Ant. Împărăția lui se va întinde și pacea lui nu va avea hotar.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,19-20

În el i-a plăcut lui Dumnezeu să facă să locuiască toată plinătatea și prin el să reconcilieze toate pentru sine, făcând pace prin sângele crucii sale, prin el, fie între cele de pe pământ, fie între cele din ceruri.

☩. Strigați de bucurie înaintea Domnului, Regele nostru.

☩. Căci el vine să judece pământul!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL O, Cristoase, Rege veșnic, ca la Vesperele I, 484.

PSALMODIA

Ant. 1 Peste tronul lui David și peste împărăția lui va șede în veci, aleluia.

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Sezi la dreapta mea, *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion, sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și de aceea își va înălța capul.

Ant. Peste tronul lui David și peste împărăția lui va șede în veci, aleluia.

Ant. 2 Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta, din neam în neam.

Psalmul 144 (145),1-13

- ¹ O Dumnezeu, regele meu, vreau să te preamăresc †
 și să binecuvântezez numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ² Te voi binecuvânta în toate zilele †
 și voi lăuda numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
 măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale *
 și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lăuda strălucirea măririi tale *
 și vor reaminti lucrările tale minunate.

502 Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului

- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
și vor vorbi despre măreția ta;
⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
și vor proclama dreptatea ta.
⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
el este îndelung răbdător și plin de dragoste;
⁹ Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice faptură.
¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
¹³ Împărăția ta este o împărăție veșnică *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.
Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.

Ant. Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta, din neam în neam.

Ant. 3 Pe veșmântul lui și pe coapsa lui stă scris: Regele regilor și Domnul domnilor. Lui să-i fie slavă și stăpânire în vecii vecilor!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
 (R. Aleluia)
 voi, care vă temeți de el, mici și mari
 R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁶ Căci Domnul Dumnezeu nostru cel atotputernic
 și-a arătat domnia. *
 (R. Aleluia).
⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
 R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *
 (R. Aleluia)
 și mireasa lui s-a pregătit.
 R. Aleluia (aleluia).

Ant. Pe veșmântul lui și pe coapsa lui stă scris: Regele regilor și Domnul domnilor. Lui să-i fie slavă și stăpânire în vecii vecilor!

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 15,25-28

Cristos trebuie să domnească până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui. Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea. De fapt, toate le-a supus sub picioarele lui. Însă când spune că „toate le-a supus”, este evident că în afară de cel care i-a supus lui toate. Iar când toate îi vor fi supuse, atunci și el, Fiul, se va supune celui care i-a supus lui toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Tronul tău, Dumnezeule, * dăinuie în veac de veac.
 Tronul.

∇. Sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale; * dăinuie în veac de veac. Slavă Tatălui. Tronul.

Ant. la Magnificat: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să ne rugăm lui Cristos, Regele Universului, care este mai înainte de toate și prin care dăinuie toate:

Vie împărăția ta, Doamne!

Cristoase, regele și păstorul nostru, adună oile tale de pe toată fața pământului,

– ca să le paști în pășunile tale verzi și îmbelșugate!

Cristoase, conducătorul și mântuitorul nostru, adună-i pe toți laolaltă în poporul tău; vindecă-i pe cei bolnavi, caută-i pe cei pierduți, păzește-i pe cei puternici,

– adu-i înapoi pe cei aflați departe, adună-i pe cei risipiți, ridică-i pe cei deznădăjduiți!

Judecătorule veșnic, așază-ne la dreapta ta când îți vei da împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl

– și dă-ne în stăpânire împărăția ce ne-a fost pregătită încă de la întemeierea lumii!

Principe al păcii, sfărâmă armele războiului

– și vestește oamenilor pacea ta!

Stăpânitor al neamurilor, adună omenirea, cu tot ce are ea bun, în Biserica ta, împărăția dăruită ție de Tatăl,

– ca toți să te recunoască drept cap, în unitatea Duhului Sfânt!

Cristoase, întâiul-născut dintre cei morți și pârga celor adormiți,

– primește-i pe cei răposați în slava învierii tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ai voit să refaci toate întru Fiul tău preaiubit, Regele Universului, dă-ne, te rugăm, harul ca toată făptura, eliberată din robie, să slujească maiestății tale și să te laude într-un glas, fără încetare. Prin Domnul.

SĂPTĂMÂNA A XXXIV-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

În locul duminicii a XXXIV-a de peste an se celebrează solemnitatea Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului, 484.

În zilele din timpul săptămânii se pot lua imnurile următoare:

Oficiul lecturilor

IMNUL

Va veni o zi precum e
Scris în cărți, și-această lume
Foc din cer o s-o consume.
Este ziua-nfricoșată,
Când Stăpânul se arată
Ca să țină judecată.
Trâmbița s-aude până
La-ngropații din țărână
Și la judecată-i mână.
Ce uimire o să fie,
Când toți morții o să-nvie
Și-o să iasă de sub glie!
Se aduce cartea mare;
După ce în ea apare,
Judecat e fiecare.
Judecata e divină;
Totul iese la lumină,
Pedepsită-i orice vină.
Fiu al veșnicului Tată,
Fă să fim aflați o dată
Cu cei drepti la judecată. Amin.

Sau:

Dies iræ, dies illa
 Solvet sæclum in favilla,
 Teste David cu Sibýlla.
 Quantus tremor est futúrus,
 Quando iudex est ventúrus
 Cuncta stricte discussúrus!
 Tuba mirum spargens sonum
 Per sepúlchra regiónum,
 Coget omnes ante thronum.
 Mors stupébit et natúra,
 Cum resúrget creatúra,
 Iudicánti responsúra.
 Liber scriptus proferétur,
 In quo totum continétur
 Unde mundus iudicétur.
 Iudex ergo cum sedébit,
 Quicquid latet apparébit;
 Nil inúltum remanébit.
 O tu, Deus maiestátis,
 Alme candor Trinitátis,
 Nos coniúnge cum beátis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Laudele

IMNUL

Ah, atunci ce voi răspunde?
 Ajutor găsi-voi unde
 -n clipa spaimelor profunde?
 Deși-i rea peste măsură,
 Poți salva a ta făptură;
 Tu de mine te îndură.

Pentru mine lucru clar e:
Ai purtat o cruce mare;
Scapă-mă de la pierzare.
Ai umblat în praf și soare,
Ți-a fost moartea-ngrozitoare;
Totul e zadarnic oare?
Înainte de-a apare
Ziua mare, -a ta iertare
Dă-mi-o cu anticipare.
Gem cu lacrimi și suspine,
Fața-mi arde de rușine;
Iartă răul ce-i în mine.
Fiu al veșnicului Tată,
Fă să fim aflați odată
Cu cei drepți la judecată. Amin.

Sau:

Quid sum miser tunc dicturus,
Quem patrónum rogáturus,
Cum vix iustus sit secúrus?
Rex treméndæ maiestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me, fons pietátis.
Recordáre, Iesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedísti lassus,
Redemísti crucem passus;
Tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco tamquam reus,
Culpa rubet vultus meus;
Supplicánti parce, Deus.

O tu, Deus maiestátis,
Alme candor Trinitátis,
Nos coniúnge cum beátis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Vesperele

IMNUL

Dai iertare cu plăcere,
Și tâlharului ce-o cere,
Și femeii adultere.
O speranță mila ta dă:
C-al meu suflet n-o să cadă
Veșnic flăcărilor pradă.
Mă alegă mâna-ți bună,
Nu cu caprele mă pună,
Ci cu oile-mpreună.
Gura ta sentința când dă,
Să-mi arăți o față blândă;
Mă ferește de osândă.
Te implor cu fruntea-n tină:
Du-mă-n locul de lumină
Când sfârșitul o să vină.
Zi de lacrimi o să fie
Ziua-n care o să-nvie
Omul pentru judecată;
Doamne, milă-atunci arată.
Fiu al veșnicului Tată,
Fă să fim aflați odată
Cu cei drepți la judecată. Amen.

Sau:

Peccatřicem qui solvísti
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.

Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu, bonus, fac benigne
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta
Et ab hædis me sequëstra,
Státuens in parte dextra.

Confutáti maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.

Oro supplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis,
Gere curam mei finis.

Lacrimósa dies illa,
Qua resúrget ex favilla
Iudicándus homo reus:
Huic ergo parce, Deus.

O tu, Deus maiestátis,
Alme candor Trinitátis,
Nos coniúnge cum beátis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

LUNI

Oficiul lecturilor

La alegere, se poate spune imnul *Va veni o zi*, 505.

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii a doua
a sfântului apostol Petru

1,1-11

Învățăture despre calea mântuirii

¹ Simon Petru, slujitor și apostol al lui Isus Cristos,
celor care au primit o credință tot așa de prețioasă ca a

noastră prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Isus Cristos, ² har vouă și pace din belșug, prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru!

³ Puterea lui dumnezeiască ne-a dăruit toate cele necesare spre viață și evlavie prin cunoașterea celui care ne-a chemat la propria lui mărire și putere. ⁴ Prin acestea, ne-a dat promisiunile lui prețioase și mari, pentru ca astfel să deveniți părtași ai naturii sale dumnezeiești, după ce v-ați smuls din depravarea care este în poftele lumii. ⁵ Tocmai de aceea, dați-vă toată silința să adăugați la credința voastră virtutea; la virtute, cunoașterea; ⁶ la cunoaștere, stăpânirea de sine; la stăpânirea de sine, statornicia; la statornicie, evlavia; ⁷ la evlavie, iubirea de aproapele; la iubirea de aproapele, dragostea.

⁸ Într-adevăr, dacă aceste lucruri sunt în voi și se dezvoltă, nu veți rămâne inactivi și fără rod în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos. ⁹ Dar cine nu are acestea este orb și cu vederea scurtă: a uitat că a fost curățat de păcatele sale din trecut. ¹⁰ De aceea, fraților, străduiți-vă și mai mult să întăriți chemarea și alegerea voastră, căci, făcând acestea, nu veți cădea niciodată. ¹¹ Astfel, vi se va da în plus intrarea în împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Cf. 2Pt 1,3b.4; Gal 3,27

R. Domnul v-a chemat la propria sa mărire și putere. Prin aceasta v-a dat promisiunile lui prețioase și mari, * ca să deveniți părtași ai naturii sale dumnezeiești.

Ψ. Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. * Ca să deveniți.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 92, 1.2.3: PL 54, 454-455)

Așa cum este lucrarea, așa este și răsplata

Domnul spune: *Dacă dreptatea voastră nu o va întrece cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți*

intra în împărăția cerurilor (Mt 5,20). Dar cum va putea să abunde dreptatea dacă îndurarea învinge judecata? (cf. Iac 2,13). Este corect și potrivit ca orice creatură să-l imite pe creatorul său, copia să imite modelul său, după chipul și asemănarea căreia a fost făcută. Ei bine, Dumnezeu face ca repararea și sfințirea credincioșilor să constea în iertarea păcatelor. Fiind iertate păcatele, încetează severitatea răzbunării și este suspendată orice pedeapsă, cel vinovat redevine nevinovat, iar sfârșitul păcatului devine începutul virtuții.

Dreptatea creștină poate să depășească dreptatea cărturarilor și fariseilor, nu golind legea de conținut, ci refuzând orice interpretare materială a ei. De aceea, Domnul, propunând ucenicilor modul de a posti, a spus: *Când postiți, nu fiți triști ca ipocriții, căci ei își strâmbă fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Adevăr vă spun: și-au primit răsplata* (Mt 6,16). Care răsplată, dacă nu cea a laudei oamenilor? Din dorința acestei laude, adesea se etalează o aparență de dreptate, nu există preocupare a conștiinței și se merge în căutarea unui renume fals. Astfel, fărădelegea, care este condamnată de ea însăși, ascunzându-se, se mulțumește apoi cu o stimă fățarnică.

Celui care îl iubește pe Dumnezeu îi este deja suficient să știe că este plăcut celui pe care-l iubește și nu dorește răsplată mai mare decât iubirea; căci iubirea este din Dumnezeu și Dumnezeu însuși este iubire. Sufletul curat și sfânt este atât de fericit să fie plin de el, încât nu dorește să se complacă în nici un alt obiect în afară de el. Este foarte adevărat ceea ce spune Domnul: *Unde este comoara ta, acolo este și inima ta* (Mt 6,21). Însă care este comoara omului, dacă nu secerișul faptelor sale și recolta trudelor sale? *Ceea ce seamănă cineva, aceea va și culege* (Gal 6,7); după cum este prestația fiecăruia, așa va fi și răsplata pe care o va primi. De asemenea, acolo unde se pune fericirea desfătării, acolo se concentrează și preocuparea inimii. Însă, fiind mai multe specii de bogății și mai multe motive și izvoare de plăcere, pentru fiecare comoara constă în ceea ce formează obiectul aspirațiilor sale. Însă dacă acestea

tind spre bunurile pământești, chiar dacă sunt pe deplin satisfăcute, ele nu-i fac fericiți. În schimb, duc la fericire cele orientate spre lucrurile de sus.

Cei care tânjesc spre lucrurile cerești, și nu spre cele de pe pământ, și nu se îndreaptă spre bunurile pieritoare, ci spre bunurile veșnice, și-au pus bogățiile lor nepieritoare în acel bine despre care vorbește profetul spunând: *A ajuns comoara noastră și mântuirea noastră, înțelepciune și știință și milostivire de la Domnul: acestea sunt comorile dreptății (Is 33,6 Vg)*. Prin aceste bunuri, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, și bunurile pământești se transformă în bunuri cerești. Efectiv, sunt mulți dintre aceia care se folosesc de bogății, fie moștenite în mod corect, fie dobândite altfel, ca mijloace pentru a exercita milostivirea. Atunci când, pentru a-i ajuta pe săraci, ei dăruiesc din prisosul lor, adună pentru sine bogății care nu se pierd, pentru că ceea ce au pus deoparte pentru săraci nu mai este supus pierderii. Pe bună dreptate, aceștia au în inima acolo unde și-au pus comoara lor, pentru că fericirea lor cea mai mare va fi aceea de a se bucura de bogățiile dobândite și de a le crește tot mai mult, fără nici o teamă că se vor pierde.

RESPONSORIUL

Gal 6,9-10a.7b

R. Să nu ne lăsăm oboșiți de a face binele, căci la timpul potrivit vom culege, dacă nu ne vom lenevi.

* Așadar, acum, cât avem timp, să facem binele.

V. Căci ceea ce va semăna omul, aceea va și culege.

* Așadar.

Rugăciunea de încheiere

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

La alegere, se pot spune: pentru Laude, imnul Ah, atunci ce voi răspunde, 506; **pentru Vespere, imnul** Dai iertare cu plăcere, 508.

MARTI

Oficiul lecturilor

La alegere, se poate spune imnul Va veni o zi, 505.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Petru 1,12-21

Mărturia apostolilor și a profeților

Preaiubiților, ¹² nu voi înceta să vă amintesc mereu lucrurile acestea, chiar dacă le știți și sunteți întăriți în adevărul prezent. ¹³ Dar consider că este drept, cât timp sunt în acest trup, să vă țin treji aducându-vi-le aminte, ¹⁴ știind că despărțirea mea de trup va fi în curând, după cum Domnul nostru Isus Cristos mi-a dezvăluit. ¹⁵ Dar eu mă voi strădui ca și după plecarea mea să vă amintiți mereu de aceste lucruri.

¹⁶ De fapt, noi nu v-am făcut cunoscută puterea Domnului nostru Isus Cristos și venirea lui pe baza unor basme bine ticluite, ci pentru că am fost martori oculari ai măreției lui. ¹⁷ El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și mărire, atunci când din partea gloriei mărețe a venit acest cuvânt: „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care este mulțumirea mea”. ¹⁸ Noi înșine am auzit acest glas venit din cer, când eram cu el pe muntele cel sfânt.

¹⁹ Și avem și mai sigur cuvântul profetic la care faceți bine că luați aminte ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până când se va lumina de ziuă și va răsări lucefărul de dimineață în inimile voastre. ²⁰ Înainte de toate, să știți aceasta: nici o profeție a Scripturii nu se interpretează după propria părere a cuiva, ²¹ deoarece profeția nu a fost dată niciodată din voința omului, ci oamenii, conduși de Duhul Sfânt, au vorbit de la Dumnezeu.

RESPONSORIUL

In 1,14; 2Pt 1,16b.18b

R. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi; * iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a Unicului Născut din Tatăl.

Ÿ. Noi am fost martori oculari ai măreției lui în timp ce eram cu el pe muntele cel sfânt. * Iar noi.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul asupra Evangheliei după Ioan*
ale sfântului Augustin, episcop

(*Trat. 35, 8-9: CCL 36, 321-323*)

Vino la izvor și vei vedea lumina însăși

Comparativ cu necredincioșii, noi, creștinii, suntem de acum lumină. De aceea, Apostolul spune: *Odinioară erați întuneric, acum, însă, lumină în Domnul. Umblați ca fii ai luminii (Ef 5,8)*. În altă parte spune: *Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape. Așadar, să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să ne purtăm cuviincios ca în timpul zilei (Rom 13,12-13)*.

Însă deoarece, în comparație cu acea lumină la care ajungem, chiar și ziua în care ne găsim este aproape noapte, să-l ascultăm pe apostolul Petru. El spune că i-a fost adresat acest cuvânt lui Cristos Domnul de către maiestatea divină: *Tu ești Fiul meu preaiubit, în care este mulțumirea mea. Noi înșine am auzit acest glas venit din cer, când eram cu el pe muntele cel sfânt (2Pt 1,17-18)*. Însă noi nu eram pe munte și nu am auzit acel glas coborând din cer și, de aceea, Petru adaugă: *Și avem și mai sigur cuvântul profetic, la care faceți bine că luați aminte ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până când se va lumina de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre (cf. 2Pt 1,19)*.

Așadar, atunci când va veni Domnul nostru Isus Cristos și, așa cum spune apostolul Paul, *va lumina cele ascunse de întuneric și va descoperi planurile inimilor*

și, atunci, fiecare va primi de la Dumnezeu lauda cuvenită (1Cor 4,5). Atunci, fiind o zi atât de luminoasă, nu vor mai fi necesare candelile. Nu ni se va mai citi din profeți, nu se va mai deschide cartea Apostolului; nu vom mai merge în căutarea mărturiei lui Ioan, nu vom mai avea nevoie de Evanghelie. De aceea, vor fi eliminate toate Scripturile, care în noaptea acestui veac erau aprinse pentru noi ca niște candelile, ca să nu rămânem în întuneric.

După ce vor fi eliminate toate aceste lucruri, de vreme ce nu vom mai avea nevoie de lumina lor, după ce au dispărut chiar și oamenii lui Dumnezeu, care au fost slujitorii săi, pentru că și ei vor vedea împreună cu noi acea lumină a adevărului în toată claritatea sa, și după ce vor fi puse deoparte toate aceste mijloace subsidiare, ce anume vom vedea? Unde va paște mintea noastră? De ce anume se va desfăta vederea noastră? De unde va veni acea bucurie *pe care ochiul nu a văzut-o, urechea n-a auzit-o, nici nu s-a urcat la inima omului?* (cf. 1Cor 2,9). Ce anume vom vedea?

Vă implor, iubiți împreună cu mine, alergați împreună cu mine, tari în credință: să tânjim spre patria cerului, să suspinăm către patria de sus; să ne considerăm ca niște simpli pelerini aici, pe pământ. Așadar, ce vom vedea? Să ne spună acum evanghelia: *La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu (In 1,1). Vei veni la izvorul de la care au venit la tine puține picături de rouă. Vei vedea în mod deschis acea lumină, din care numai la o rază a ajuns, pe căi indirecte și piezișe, inima ta, învăluită încă de întuneric și care mai are nevoie de purificare. Atunci vei putea să vezi acea lumină și să reziști strălucirii sale. Iubiților, spune același sfânt Ioan, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar ceea ce vom fi încă nu s-a arătat. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este (1In 3,2).*

Îmi dau seama că sentimentele voastre se ridică împreună cu mine spre înalt; însă *un trup pieritor îngreunează sufletul și cortul de lut apasă mintea cu multe gânduri*

(Înt 9,15). Iată, vreau să las cartea aceasta și să vă dau drumul, ca să vă întoarceți fiecare la casa lui. Ne-am simțit foarte bine sub această lumină comună, ne-am bucurat de ea, am tresăltat de bucurie: însă, în timp ce ne despărțim unii de alții, să fim atenți să nu ne îndepărtăm de el.

RESPONSORIUL

Ap 22,5.4

R. Nu va mai fi noapte și nu vor mai avea nevoie nici de lumina candelii, nici de lumina soarelui, * pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina iar ei vor domni în vecii vecilor.

Ÿ. Vor vedea fața lui iar numele său va fi pe frunțile lor. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

La alegere, se pot spune: pentru Laude, imnul Ah, atunci ce voi răspunde, 506; pentru Vespere, imnul Dai iertare cu plăcere, 508.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

La alegere, se poate spune imnul Va veni o zi, 505.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Petru 2,1-9

Falșii învățători

Preaiubiților, ¹ de fapt, în popor au fost profeți falși; tot așa, și între voi vor fi învățători falși, care vor răs-pândi erezii distrugătoare și, negându-l pe Stăpânul care

i-a răscumpărat, își vor atrage o pieire neîntârziată. ² Mulți se vor lua după desfrânările lor și, din cauza lor, calea adevărului va fi defăimată. ³ Din lăcomie, vor căuta să profite de voi prin discursuri înșelătoare, dar condamnarea îi așteaptă de mult, iar pieirea lor stă la pândă.

⁴ Căci dacă Dumnezeu nu i-a cruțat pe îngerii care păcătuiseră, ci i-a alungat în iad, în adâncurile întunericului, ca să fie ținuți pentru judecată, ⁵ dacă nu a cruțat lumea din vechime, ci l-a păstrat pe Noe, împreună cu alți șapte, ca vestitor al dreptății, în timp ce a dezlănțuit potopul peste lumea celor necredincioși; ⁶ dacă a condamnat cetățile Sodoma și Gomora și le-a prefăcut în cenușă, dând un exemplu pentru cei care aveau să trăiască în necredință; ⁷ dacă l-a salvat pe dreptul Lot, îndurerat de purtarea desfrânată a celor nelegiuți, ⁸ pentru că dreptul care trăia între ei era zi de zi chinuit în sufletul lui cinstit la vederea și auzul faptelor lor nelegiuite, ⁹ atunci Domnul știe să-i salveze din încercare pe cei evlavioși, iar pe cei nelegiuți să-i țină până în ziua judecării, ca să-i pedepsească.

RESPONSORIUL

Mt 7,15; 24,11.24

R. Feriți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi, * dar înăuntru sunt lupi răpitori.

Ÿ. Mulți profeți falși se vor ridica și vor face semne mari și-i vor înșela pe mulți. * Dar înăuntru.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* atribuite sfântului Macariu, episcop

(Omil. 28: PG 34, 710-711)

*Nefericit este sufletul
care nu-l are pe Cristos locuind într-însul*

Odată, Dumnezeu, supărat pe iudei, a dat Ierusalimul în mâinile dușmanilor lor. Astfel, au căzut chiar sub dominarea celor pe care ei îi urau și nu mai puteau să celebreze zilele de sărbătoare și să aducă jertfe. În

aceiași fel, Dumnezeu, supărat pe un suflet care îi calcă poruncile, îl lasă în mâinile dușmanilor săi, care, după ce l-au ispitit să facă răul, îl devastează complet.

O casă care nu mai este locuită de stăpân rămâne închisă și întunecoasă, căzând în părăsire; prin urmare, se umple de praf și de murdărie. În aceeași stare este sufletul care rămâne lipsit de Domnul său. Mai înainte era în întregime luminos de prezența sa și de bucuria îngerilor, apoi se afundă în întunericul păcatului, al sentimentelor păcătoase și al tuturor răutăților.

Sărmană este acea cale care nu este parcursă de nimeni și nu se aude pe ea nici un glas de om! Ea ajunge să fie locul preferat al tuturor felurilor de animale sălbatice. Sărman este acel suflet în care nu umblă Domnul, care cu glasul său să îndepărteze bestiile spirituale ale răutății! Vai de casa în care nu locuiește stăpânul! Vai de pământul lipsit de lucrătorul care să-l muncească! Vai de nava fără cârmaci! Lovită de valuri și răpusă de furtună, va eșua. Vai de sufletul care nu are în sine adevăratul cârmaci, pe Cristos! Învăluită de întunericul unei mări agitate și lovită de valurile sentimentelor păcătoase, zguduită de spiritele rele ca de un uragan de iarnă, va merge spre ruină.

Vai de sufletul lipsit de Cristos, unicul care poate să-l cultive cu grijă, ca să producă roadele bune ale Duhului! În realitate, odată părăsit, va fi năpădit de spini și de măracini și, în loc să producă roade, va ajunge în foc. Vai de acel suflet care nu-l va avea pe Cristos ca Domnul său! Lăsat singur, va începe să fie teren fertil pentru înclinații păcătoase și va ajunge să devină o cloacă de vicii.

Lucrătorul, atunci când merge să lucreze pământul, alege instrumentele cele mai potrivite și se îmbracă și cu haina cea mai potrivită tipului de muncă. Tot așa, și Cristos, regele ceresc și adevăratul agricultor, venind spre omenirea devastată de păcat, a luat un trup omenesc și, purtând crucea ca instrument de lucru, a desțelenit sufletul uscat și necultivat, a smuls spinii și măracinii spiritelor rele, a smuls neghina răului și a aruncat în foc

toate paietele păcatului. A muncit-o astfel cu lemnul crucii și a plantat în ea grădina preafrumoasă a Duhului. Ea produce toate soiurile de roade bune și gustoase pentru Dumnezeu, care îi este stăpân.

RESPONSORIUL

In 15,1.5a.9a

R. Eu sunt vița adevărată, iar voi sunteți mlădițele; * cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult.

V. Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am iubit și eu pe voi. * Cel care.

Rugăciunea de încheiere

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

La alegere, se pot spune: pentru Laude, imnul Ah, atunci ce voi răspunde, 506; *pentru Vespere, imnul* Dai iertare cu plăcere, 508.

JOI

Oficiul lecturilor

La alegere, se poate spune imnul Va veni o zi, 505.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Petru *2,9-22*

Denunțarea păcatelor

Preaiubiților, ⁹ Domnul știe să-i salveze din încercare pe cei evlavioși, iar pe cei nelegiuți să-i țină până în ziua judecății, ca să-i pedepsească, ¹⁰ mai ales pe aceia care urmează poftetele necurate ale trupului, disprețuind autoritatea Domnului.

Îndrăzneți, încrezuți, ei nu se sfiesc să insulte ființele mărețe, ¹¹ în timp ce îngerii, deși mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată înșelătoare împotriva lor. ¹² Dar aceștia, ca niște animale fără minte, sortite din fire capturării și pieirii, defăimând cele ce nu cunosc, vor pieri de aceeași pieire ca și ele, ¹³ îndurând nedreptatea ca plată a nedreptății. Ei consideră o fericire destrăbălarea în plină zi; murdari și infami, ei își găsesc desfătarea în seducțiile lor când petrec cu voi. ¹⁴ Le curg ochii după desfrânate și nu se satură de păcat; seduc suflețele șovăitoare; inima lor este deprinsă la lăcomie. Copiii blestemați. ¹⁵ Părăsind calea cea dreaptă, au rătăcit urmând calea lui Balaam al lui Bosor, care s-a lăsat ademenit de plata unei nelegiuiri, ¹⁶ dar a fost muștrat pentru fapta sa nelegiuită: un animal de povară, mut, vorbind cu grai omenesc, a oprit nebunia profetului.

¹⁷ Aceștia sunt fântâni fără apă, nori purtați de furtună; lor le este păstrată bezna întunericului, ¹⁸ pentru că, debitănd vorbe umflate și găunoase, ei ademenesc, prin poftete desfrânate ale trupului, pe cei care abia fugiseră de cei ce trăiesc în rătăcire, ¹⁹ promițându-le libertatea, pe când ei sunt sclavi supuși corupției, pentru că cineva este sclavul aceluia de care este învins.

²⁰ Într-adevăr, dacă, după ce au fugit de întinările lumii, prin cunoașterea Domnului nostru și a Mântuitorului Isus Cristos, sunt din nou înlănțuiți și învinși de acestea, starea de pe urmă devine pentru ei mai rea decât cea dintâi. ²¹ Căci ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese încredințată.

²² Cu ei s-a întâmplat ca în proverbul adevărat:

Câinele s-a întors la ceea ce a vomat,

iar scoafa spălată s-a întors să se tăvălească în mocirlă.

RESPONSORIUL

Fil 4,8a.9b; 1Cor 16,13

R. Preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, acestea să le gândiți: * pe

acestea să le puneți în practică și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

✠ Vegheați, rămâneți tari în credință, îmbărbătați-vă și întăriți-vă. * Pe acestea.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliei după Matei*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 33, 1.2: PG 57, 389-390)

*Dacă vom fi miei, vom învinge,
dacă vom fi lupi, vom fi învinși*

Atât timp cât vom fi miei, vom învinge și, chiar dacă vom fi înconjurați de lupi numeroși, vom reuși să-i întrecem. Dar dacă vom deveni lupi, vom fi învinși, pentru că vom fi lipsiți de ajutorul păstorului. El nu paște lupi, ci miei. Pentru aceasta, el va pleca și te va lăsa singur, deoarece îl împiedici să-și arate puterea.

Este ca și cum Cristos ar fi spus: Nu vă tulburați pentru faptul că, trimițându-vă între lupi, vă poruncesc să fiți ca miei și porumbeii. Aș fi putut să vă spun contrariul și să vă scutesc de orice suferință, împiedicându-vă să fiți expuși ca niște miei în fața lupilor și să vă fac mai puternici decât leii. Însă este necesar să se întâmple așa, pentru că vă face mai glorioși și arată puterea mea. Același lucru îl spunea lui Paul: *Îți este suficient harul meu, căci puterea mea se arată în slăbiciune* (2Cor 12,9). Așadar, eu v-am voit așa de blânzi. Pentru aceasta, atunci când spune: *Vă trimit ca pe niște miei* (Lc 10,3) vrea să-i facă să înțeleagă că nu trebuie să se dea bătuți, pentru că el știe bine că, prin blândețea lor, vor fi de neînvinși înaintea tuturor.

Apoi, voind ca ucenicii săi să acționeze în mod spontan, pentru a nu părea că totul derivă din har și să nu creadă că sunt premiați fără nici un motiv, el adaugă: *Fiți, deci, înțelepți ca șerpii și simpli ca porumbeii* (Mt 10,16). Dar ce poate să facă înțelepciunea noastră, s-ar putea obiecta, în mijlocul atâtor pericole? Cum am putea fi înțelepți când suntem loviți de atâtea furtuni? Ce va

putea face un miel cu înțelepciunea, atunci când este înconjurat de lupi feroși? Oricât de mare ar fi simplitatea unui porumbel, la ce-i va folosi atunci când va fi atacat de vulturi? Desigur, acelor animale nu le folosește, însă vouă vă va folosi foarte mult.

Să vedem ce fel de înțelepciune cere: cea a șarpelui. După cum șarpele părăsește totul, chiar și trupul, și nu se opune, numai ca să-și salveze capul, tot așa, și tu, numai ca să salvezi credința, părăsește totul: bunurile, trupul și chiar viața. Credința este asemenea capului și rădăcinii. Păstrând-o, chiar dacă vei pierde totul, vei recâștiga toate cu mai mare belșug. Iată de ce nu poruncește să fie numai simpli sau numai înțelepți, ci unește aceste două calități, așa încât să devină virtuți. El cere înțelepciunea șarpelui, pentru ca tu să nu primești răni mortale, și simplitatea porumbeilor, ca să nu te răzbuni pe cel ce te insultă și să nu îndepartezi, prin răzbunare, pe cei care îți întind curse. Înțelepciunea fără simplitate nu folosește la nimic.

Nimeni să nu creadă că aceste porunci nu se pot practica. Cristos cunoaște, mai bine decât oricine, natura lucrurilor. El știe bine că violența nu se oprește prin violență, ci prin blândețe.

RESPONSORIUL

Mt 10,16; In 12,36a

R. Iată, eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor, spune Domnul; * fiți înțelepți ca șerpii și simpli ca porumbeii.

V. Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să deveniți fii ai luminii. * Fiți înțelepți.

Rugăciunea de încheiere

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

La alegere, se pot spune: pentru Laude, imnul Ah, atunci ce voi răspunde, 506; **pentru Vespere, imnul** Dai iertare cu plăcere, 508.

VINERI

Oficiul lecturilor

La alegere, se poate spune imnul Va veni o zi, 505.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Petru 3,1-18

Îndemn pentru așteptarea venirii Domnului

¹ Iubiților, aceasta este deja a doua scrisoare pe care v-o scriu; în ele vreau ca, prin amintirile voastre, să vă trezesc în judecata dreaptă. ² Aduceți-vă aminte de cuvintele prezise de sfinții profeti și de porunca Domnului și Mântuitorului dată prin apostolii voștri.

³ Mai înainte de toate, să știți că vor veni în zilele de pe urmă batjocoritori sarcastici, care trăiesc după propriile lor poftă, ⁴ și vor spune: „Unde este promisiunea venirii lui? Iată, părinții voștri au murit și toate rămân așa cum erau la începutul creației”. ⁵ Aceștia ignoră cu bună știință că de la început au fost cerurile și un pământ care, din apă și prin apă, s-a format la cuvântul lui Dumnezeu, ⁶ și, prin acestea, lumea de atunci a pierit înecată în apă. ⁷ Dar prin același cuvânt cerurile și pământul de acum sunt păstrate pentru foc, ținute pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor necredincioși.

⁸ Dar această să n-o uitați, iubiților, că o zi la Domnul este ca o mie de ani și o mie de ani ca o singură zi. ⁹ Domnul nu întârzie împlinirea promisiunii, după cum consideră unii întârzierea, ci el este îndelung răbdător față de voi, întrucât nu vrea să se piardă cineva, ci ca toți să ajungă la convertire. ¹⁰ Dar ziua Domnului va veni ca un hoț; în ziua aceea, cerurile vor dispărea cu vuiet, elementele se vor distruge în foc, la fel și pământul, cu toate lucrurile care vor fi găsite.

¹¹ Deci, dacă toate acestea se vor distruge astfel, cât de sfântă și evlavioasă trebuie să fie purtarea voastră,

¹² așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile vor fi distruse în foc, iar elementele, arzând, se vor mistui. ¹³ Dar noi așteptăm, după promisiunea lui, *ceruri noi și un pământ nou*, în care va locui dreptatea.

¹⁴ De aceea, iubiților, întrucât așteptați acestea, străduiți-vă să fiți găsiți în pace, fără cusur și fără prihană. ¹⁵ Să considerați ca o mântuire îndelunga răbdare a Domnului nostru, așa cum v-a scris și iubitul nostru frate Paul, după înțelepciunea care i s-a dat, ¹⁶ precum o face în toate scrisorile în care vorbește despre acestea. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și incompetenți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre propria lor pieire.

¹⁷ Așadar, voi, iubiților, știind de mai înainte, fiți atenți ca nu cumva, lăsându-vă târați de eroarea nelegiuitorilor, să cădeți din statornicia voastră. ¹⁸ Dar creșteți în har și în cunoașterea Domnului nostru și a Mântuitorului Isus Cristos. Lui să-i fie gloria acum și în ziua veșniciei. Amin.

RESPONSORIUL

Is 65,17a.18; Ap 21,5a

R. Iată, eu fac un cer nou și un pământ nou; se vor bucura în veci de ceea ce eu fac. * Iată, le fac pe toate noi.

Ψ. Voi face din Ierusalim o bucurie și din poporul său o sărbătoare. * Iată.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre moarte*
al sfântului Ciprian, episcop martir

(Cap. 18, 24.26: CSEL 3, 308.312-314)

*După ce am alungat frica de moarte,
să ne gândim la nemurire*

Nu trebuie să facem voința noastră, ci voința lui Dumnezeu. Este un har pe care Domnul ne-a poruncit să-l cerem în fiecare zi în rugăciune. Dar este contradicție, să ne rugăm să se facă voința lui Dumnezeu, și apoi

când el ne cheamă și ne invită să ieșim din lumea aceasta, să ne arătăm îndărătnici să ascultăm de porunca voinței sale! Ne încapățânăm și ne dăm înapoi ca niște slujitori îndărătnici. Suntem cuprinși de frică și de durere la gândul că trebuie să apărem înaintea lui Dumnezeu. Și, în cele din urmă, ieșim din această viață nu de bunăvoie, ci pentru că suntem constrânși și forțați. Apoi, pretindem onoruri și premii de la Dumnezeu, după ce îl întâmpinăm cu atâta rea-voință!

Dar atunci, de ce ne rugăm și cerem să vină împărăția cerurilor, dacă continuă să ne placă închisoarea pământească? De ce cerem, cu rugăciuni frecvente, și implorăm, cu insistență, să se grăbească venirea timpului împărăției, dacă apoi păstrăm în suflet dorințe mai mari de a-i sluji aici, pe pământ, diavolului în loc de a domni cu Cristos?

De vreme ce lumea îl urăște pe creștin, de ce îl iubești pe cel care te urăște și nu-l urmezi mai degrabă pe Cristos care te-a răscumpărat și te iubește? Într-o scrisoare a sa, Ioan strigă pentru a ne îndemna să nu iubim lumea, mergând după dorințele trupului. *Nu iubiți lumea*, spune el, *nici cele ce sunt în lume! Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este în el. Pentru că tot ce este în lume este pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții. Iar lumea și pofta ei trec, însă cel care împlinește voința lui Dumnezeu rămâne în veci (1In 2,15-17)*. Mai curând, fraților preaiubiți, cu mintea senină, credință puternică și suflet mare, să fim gata să facem voința lui Dumnezeu. Să alungăm frica morții, să ne gândim la nemurirea pe care ea o inaugurează. Să arătăm prin fapte ceea ce credem că suntem.

Trebuie să luăm în considerare, fraților preaiubiți, și să ne gândim adesea că noi am renunțat la lume și între timp locuim aici, pe pământ, numai ca oaspeți și pelerini. Să acceptăm cu bucurie ziua care ne repartizează pe fiecare dintre noi la adevărata noastră locuință, ziua care, după ce ne-a eliberat de aceste legături ale veacului, ne restituie, liberi, paradisiului și împărăției veșnice. Aflându-se departe de patrie, cine nu s-ar grăbi să se întoarcă

în ea? Patria noastră este paradisul. Acolo ne așteaptă un mare număr dintre cei dragi ai noștri, ne doresc părinții noștri, frații, copiii în companie sărbătorească și fericită, siguri de propria fericire, dar încă neliniștiți din cauza mântuirii noastre. A-i vedea, a-i îmbrățișa pe toți: ce bucurie comună pentru ei și pentru noi! Ce desfătare în acea împărăție cerească, unde nu ne vom mai teme de moarte; ce fericire a trăi în veci!

Acolo este corul măreț al apostolilor, ceata fericită a profeților; acolo este oștirea enumărată a martirilor, încoronați de slavă, pentru că au învins în lupte și au rezistat în chinuri; acolo sunt fecioarele triumfătoare, care au învins concupiscenta cărnii și a trupului prin virtutea înfrânării; acolo sunt răsplățiți cei milostivi, care au exercitat binefacerea, hrănindu-i și ajutându-i în diferite feluri pe săraci, și astfel, au respectat poruncile Domnului și, împreună cu bogățiile pământești, și-au procurat comorile cerești. Să ne grăbim, cu tot entuziasmul, să ajungem în compania acestor fericți. Dumnezeu să vadă acest gând al nostru; această propunere a minții noastre, a credinței noastre, să o vadă Cristos, care va da, în iubirea sa, premii mai mari celor care l-au dorit cu mai multă ardoare.

RESPONSORIUL

Fil 3,20-21a; Col 3,4

R. Patria noastră este în ceruri, de unde îl așteptăm ca mântuitor pe Domnul nostru Isus Cristos. * El va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale.

V. Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie. * El va schimba.

Rugăciunea de încheiere

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

La alegere, se pot spune: pentru Laude, imnul Ah, atunci ce voi răspunde, 506; pentru Vespere, imnul Dai iertare cu plăcere, 508.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

La alegere, se poate spune imnul Va veni o zi, 505.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Iuda 1-8.12-13.17-25

Denunțarea celor nelegiuți și îndemn către credincioși

¹ Iuda, slujitor al lui Isus Cristos și frate al lui Iacob, către cei chemați, iubiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Isus Cristos: ² îndurarea, pacea și iubirea să fie din belșug cu voi.

³ Iubiților, aveam o mare dorință să vă scriu despre mântuirea noastră comună, dar m-am văzut nevoit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința încredințată sfinților o dată pentru totdeauna. ⁴ Pentru că s-au strecurat printre voi unii oameni necredincioși, care au fost proscrși de mai înainte pentru această condamnare. Ei schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrânare și îl reneagă pe unicul stăpân și domn al nostru, Isus Cristos.

⁵ Vreau să vă reamintesc, deși știți toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a salvat poporul din Egipt o dată pentru totdeauna, la urmă i-a făcut să piară pe cei necredincioși, ⁶ iar pe îngerii care n-au păstrat propria lor demnitate, ci au părăsit însăși locuința lor, i-a ținut în întuneric în lanțuri veșnice, pentru ziua cea mare a judecării. ⁷ Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile din jurul lor, care la fel ca ele s-au dedat la desfrâu și au căzut în vicii contra naturii, au devenit exemplu, pentru că suferă pedeapsa focului veșnic.

⁸ Tot așa, și aceștia, în vedeniile lor, își întinează trupul, resping autoritatea Domnului și insultă ființele mărețe.

¹² Aceștia sunt ca niște pete murdare la mesele voastre comunitare, la care iau parte și se îndoapă cu nerușinare: nori fără apă, purtați de vânturi de ici-colo, pomi fără rod la sfârșitul toamnei; morți de două ori, dezrădăcinați, ¹³ valuri furioase ale mării care își spumegă nerușinarea, stele rătăcitoare cărora le este păstrată bezna întunerului pentru veșnicie.

¹⁷ Dar voi, iubiților, amintiți-vă de cuvintele pe care vi le-au spus de mai înainte apostolii Domnului nostru Isus Cristos, ¹⁸ pentru că vă spuneau: „În timpul de pe urmă vor fi batjocoritori care umblă după poftele lor nelegiuite”. ¹⁹ Aceștia sunt cei care fac dezbinări, senzualii, care nu au Duh.

²⁰ Dar voi, iubiților, clădiți-vă pe credința voastră preasfântă, rugându-vă în Duhul Sfânt; ²¹ păstrați-vă în iubirea lui Dumnezeu, așteptând îndurarea Domnului nostru Isus Cristos, spre viața veșnică. ²² Pe cei care sunt șovăitori, întăriți-i; ²³ pe alții, salvați-i, smulgându-i din foc, pe ceilalți, compătimiți-i, dar cu teamă, detestând până și haina aceluia al cărui trup a fost întinat.

²⁴ Celui care poate să vă ferească de la cădere și să vă prezinte înaintea gloriei sale neprihăniți și cu bucurie, ²⁵ unicului Dumnezeu, Mântuitorului nostru, prin Isus Cristos, Domnul nostru, glorie, mărire, tărie și putere, înaintea tuturor veacurilor, și acum, și în vecii vecilor! Amin.

RESPONSORIUL

Tit 2,12b-13; Evr 10,24

R. Să trăim în veacul de acum cu înțelepciune, cu dreptate și cu evlavie, * așteptând speranța fericită și arătarea gloriei marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Isus Cristos.

V. Să fim atenți unii față de alții, pentru a da impuls carității și faptelor bune. * Așteptând.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 256, 1.2.3: PL 38, 1191-1193)

*Să cântăm aleluia Dumnezeului celui bun,
care ne-a eliberat de rău*

Să cântăm aici aleluia, în timp ce mai suntem lipsiți de siguranță, pentru a putea cânta într-o zi sus, în cer, cu siguranță. Deoarece aici suntem în neliniște și în incertitudine. Doar nu ai vrea să nu fiu neliniștit atunci când citesc: *Oare nu este o ispită viața omului pe pământ?* (cf. *Iob* 7,1). Tu pretinzi să nu fiu neliniștit atunci când mi se mai spune: *Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită* (*Mt* 26,41). Tu nu vrei ca eu să mă simt în nesiguranță când ispita este așa de frecventă, încât chiar rugăciunea ne face să repetăm: *Ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri* (*Mt* 6,12). În toate zilele aceași rugăciune și în toate zilele suntem datornici! Vrei ca eu să stau liniștit, când în toate zilele trebuie să cer iertare de păcate și ajutor în pericole? De fapt, după ce am spus pentru păcatele trecute: *Ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri*, imediat, pentru pericolele viitoare, trebuie să adaug: *Și nu ne duce pe noi în ispită* (*Mt* 6,13). Chiar și poporul, cum poate să se simtă sigur, atunci când strigă împreună cu mine: *Mântuiește-ne de Cel Rău?* (*Mt* 6,13). Totuși, fraților, deși ne găsim încă în această situație chinuitoare, să cântăm aleluia lui Dumnezeu, care este bun, care ne eliberează de orice rău.

Chiar și aici, pe pământ, între pericole și ispite, să se cânte și de alții și de noi aleluia. *Dumnezeu este credincios: el nu va permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți* (*1Cor* 10,13). De aceea, și aici, pe pământ, să cântăm aleluia. Omul este încă vinovat, însă Dumnezeu este credincios. El nu spune: *Nu va permite să fiți ispitiți, ci: Nu va permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți; însă, o dată cu ispita, vă va da și o ieșire ca să o puteți îndura* (*1Cor* 10,13). Ai intrat în ispită, dar Dumnezeu îți va da

și modalitatea de a ieși din ea, ca să nu fii ucis de ispită: pentru ca, asemenea vasului olarului, să fii modelat prin predicare și consolidat prin focul încercării. Dar atunci când intri, gândește-te că vei ieși, pentru că Dumnezeu este credincios. *Domnul te va păzi de orice rău... te va păzi la plecare și la venire* (cf. *Ps 120,7-8*).

Dar atunci când acest trup va deveni nemuritor și incoruptibil, atunci va înceta și orice ispită, pentru că *trupul este mort*. De ce este mort? *Pentru păcat*. Însă *Duhul este viață*. De ce? *Pentru dreptate* (*Rom 8,10*). Așadar, vom părăsi trupul mort? Nu, ci ascultă: *Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare* (*Rom 8,10-11*). Acum trupul nostru este în starea pământească, iar atunci va fi în starea cerească.

O, fericit acel aleluia! Un aleluia de siguranță și de pace! Acolo nimeni nu va fi dușman, acolo nu vom pierde niciodată un prieten. Acolo vor răsună laudele lui Dumnezeu. Desigur că răsună și acum, și aici, laudele lui Dumnezeu. Aici însă în neliniște, sus, în cer, însă în liniște. Aici cântăm ca niște muritori, acolo, însă, sus, ca niște nemuritori. Aici, în speranță, acolo, sus, în realitate. Aici, ca exilați și pelerini, acolo, sus, ca în patrie. Să cântăm acum, nu atât pentru a ne bucura de odihnă, cât pentru a ne ridica din oboseală. Să cântăm ca niște călători. Cântă, dar mergi. Cântă pentru a ușura asprimile drumului, cântând însă nu ceda lenei. Cântă și mergi. Ce înseamnă a merge? A merge înainte în bine, a înainta în sfințenie. Conform Apostolului, există unii care înaintează, însă înaintează în rău. Dacă înaintezi, este semn că mergi, dar trebuie să mergi în bine, trebuie să înaintezi în credința dreaptă, trebuie să înaintezi în sfințenie. Cântă și mergi.

RESPONSORIUL

Cf. *Ap 21,21; Tob 13,17.18.11*

R. Piețele tale, Ierusalime, erau din aur curat și răsunau în tine cântece de bucurie, * și pe toate străzile tale vor cânta aleluia!

Ⲱ. Vei străluci de o lumină nobilă; la tine vor veni toate popoarele pământului, * și pe toate.

Rugăciunea de încheiere

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

La alegere, se poate spune: pentru Laude, imnul Ah, atunci ce voi răspunde, 506.

**NORMELE
LITURGIEI ORELOR.
TIMPUL DE PESTE AN**

Invitatoriul

Invitatoriul se spune la începutul rugăciunii zilnice, adică înainte de Oficiul lecturilor sau înainte de Laude, după cum se începe ziua, cu una dintre aceste două acțiuni liturgice.

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

℟. Și gura mea va vesti lauda ta.

Apoi se recită psalmul 94 (95) cu antifona lui, în mod responsorial. Înainte de psalm se spune antifona și se repetă, apoi se reia după fiecare strofă a psalmului.

La recitarea individuală se poate spune antifona numai la începutul psalmului; nu este nevoie să se repete după fiecare strofă.

Antifona la Invitatoriu, pentru Oficiul duminical și ferial de peste an, se găsește în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, antifona se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, ea se poate lua fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii.

Psalmul 94 (95)

Chemare la preamărirea lui Dumnezeu

Îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, până când putem zice: „Astăzi!” (Evr 3,13).

(Se spune și se repetă antifona)

- ¹ Veniți să cântăm cu veselie Domnului,
să strigăm cu bucurie către stânca mântuirii noastre,
- ² † să mergem înaintea lui cu cântece de laudă
și în cântări de psalmi să-l preamărim.

(Se repetă antifona)

- ³ Căci mare Dumnezeu este Domnul
și mare împărat peste toți zeii;

- ⁴ în mâna lui sunt adâncurile pământului
și ale lui sunt înălțimile munților;
- ⁵ a lui este marea, căci el a făcut-o,
și mâinile lui au plăsmuit uscatul.
(Se repetă antifona)
- ⁶ Veniți să ne închinăm și să ne plecăm în fața lui
și să îngenunchem înaintea Domnului,
creatorul nostru,
- ⁷ căci el este Dumnezeuul nostru,
iar noi suntem poporul pe care el îl păstorește,
turma pe care mâna lui o călăuzește.
(Se repetă antifona)
- ⁸ O, de ați asculta astăzi glasul lui:
„Nu vă împietriți inimile ca la Meriba,
ca în ziua de la Massa în pustiu,
- ⁹ acolo m-au ispitit părinții voștri,
m-au pus la încercare,
deși au văzut lucrările mele.
(Se repetă antifona)
- ¹⁰ Patruzeci de ani m-a dezgustat neamul acesta;
de aceea am zis:
Este un popor cu inima rătăcită,
- ¹¹ nu au cunoscut căile mele;
de aceea am jurat în mânia mea:
Nu vor intra în odihna mea!”
(Se repetă antifona)
- Slavă Tatălui, și Fiului,
și Sfântului Duh.
Precum era la început, și acum, și pururea,
și în vecii vecilor. Amin.
(Se repetă antifona)

Psalmul 94 (95) poate fi înlocuit de unul dintre psalmii următori: 99 (100), 684; 66 (67), 797 sau 23 (24), 620; dacă unul dintre aceștia apare în Oficiu, în locul lui se recită psalmul 94 (95).

Psalmul cu antifona sa se poate eventual omite, dacă Invitatoriul se spune înainte de Laude.

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu, vino în ajutorul meu.

R. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh.
Precum era la început, și acum, și pururea,
și în vecii vecilor. Amin. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Urmează imnul adaptat.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial de peste an, imnul este indicat în Psaltire și se spune sau din seria nocturnă, sau din seria de zi, după cum o cere timpul.

În solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există unul propriu, imnul se ia la alegere sau de la Comun sau de la ziua respectivă.

Imnul, indicat în cartea Liturgia orelor, poate să fie substituit de un alt imn sau cântec adaptat aprobat de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia care constă din trei psalmi sau părți de psalmi care se spun cu antifonele corespunzătoare.

În duminici și în sărbători, psalmii și antifonele se iau din Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, psalmii și antifonele sunt proprii.

În comemorările sfinților, psalmii și antifonele se iau întotdeauna din Psaltire, în afara cazului în care comemorarea are psalmi sau antifone proprii.

VERSETUL

Înainte de lecturi se spune un verset care orientează rugăciunea de la psalmodie la ascultarea cuvântului lui Dumnezeu.

În solemnități și sărbători, versetul este indicat înainte de lecturi la Propriu sau la Comun.

În duminicile și în feriile de peste an, precum și în comemorările obligatorii ale sfinților, celebrate în timpul de peste an, versetul este indicat în Psaltire, după psalmodie.

LECTURILE

Sunt două lecturi. Prima este o lectură biblică, urmată de responsoriul ei. Aceasta se găsește în Propriul timpului, cu excepția solemnităților și a sărbătorilor, când se ia de la Propriu sau de la Comun.

A doua, în celebrările sfinților (solemnități, sărbători sau comemorări obligatorii) este o lectură hagiografică și se află la Propriu, în timp ce în celelalte Oficii este luată din operele sfinților părinți sau ale scriitorilor bisericești și se află îndată după lectura biblică sau se alege din lecționarul facultativ. După lectură urmează un responsoriu corespunzător.

IMNUL *TE DEUM*

În duminici, în solemnități și sărbători, după lectura a doua și responsoriul acesteia, se spune următorul imn:

Pe tine, Dumnezeule, te laudăm, *

Pe tine, Doamne, te mărturisim.

Pe tine, veșnicul Părinte, *

Tot pământul te cinstește.

Ție toți îngerii, * cerurile și toate puterile,

Heruvimii și serafimii * îți cântă fără încetare:

Sfânt, * sfânt, * sfânt * e Domnul, Dumnezeul Sabaot!

Plin e cerul și pământul * de mărirea slavei tale!

Pe tine te mărește * corul preaslăvit al apostolilor;

Pe tine te slăvește *

Numărul vrednic de laudă al profeților;

Pe tine te laudă * ceata strălucită a martirilor;

Pe tine te mărturisește sfânta Biserică *

Pe toată fața pământului:

Pe tine, Tatăl, * a cărui slavă este fără de sfârșit,

Și pe Fiul tău, * unic, adevărat și vrednic de închinare,

Și pe Duhul Sfânt, * Mângâietorul. —

Tu ești * regele mării, Cristoase,
 Tu ești * Fiul cel veșnic al Tatălui.
 Pentru mântuirea noastră *
 Tu nu te-ai sfiit să te cobori în sânul Fecioarei.
 Tu ai biruit ghimpele morții *
 Și ai deschis celor ce cred împărăția cerurilor.
 Tu stai de-a dreapta lui Dumnezeu *
 Întru mărirea Tatălui.
 Noi credem * că vei veni ca judecător,
 Deci, pe tine te rugăm să vii în ajutorul slugilor tale *
 Pe care le-ai răscumpărat cu sângele tău scump.
 Învrednicește-ne să fim numărați printre sfinții tăi *
 În slava ta cerească.

¶ Mântuiește, Doamne, poporul tău *
 Și binecuvântează moștenirea ta.
 Călăuzește-i * și înalță-i pe ei până în veac.
 În toate zilele * te binecuvântăm
 Și laudăm numele tău în veci * și în vecii vecilor.
 Binevoiește, Doamne, în ziua aceasta *
 Să ne ferești de păcat.
 Miluiește-ne, * Doamne, miluiește-ne.
 Fie, Doamne, mila ta asupra noastră *
 Precum am nădărdit și noi în tine.
 În tine, Doamne, am nădărdit *
 Și nu voi regreta în veci.

¶ Această ultimă parte a imnului se poate omite, la alegere.

Sau:

Te Deum laudamus: * te Dóminum confitémur.
 Te ætérnum Patrem, * omnis terra venerátur.
 Tibi omnes ángeli, *
 Tibi cæli et univérsæ potestátes:
 Tibi chérubim et séraphim *
 Incessábili voce proclámant:
 Sanctus, * Sanctus, * Sanctus *
 Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.
 Te gloriósus * Apostolórum chorus,
 Te prophetárum * laudábilis número,

Te mártýrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum *

Sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, *

Non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, *

Aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, *

Quos pretiósó sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

¶ Salvum fac pópulum tuum, Dómine, *

Et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, *

Et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto *

Sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, *

Quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: *

Non confúndar in ætérnum.

¶ Această ultimă parte a imnului se poate omite, la alegere.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

După imnul *Te Deum* sau, când acesta nu se spune, după responsoriul care urmează după a doua lectură, se spune rugăciunea de încheiere care se ia din Propriul timpului sau de la Propriul sau Comunul sfinților, conform Oficiului care se celebrează.

Rugăciunea este introdusă de invitația Să ne rugăm și se încheie cu o concluzie potrivită, adică:

Dacă rugăciunea este adresată lui Dumnezeu Tatăl:

Prin Domnul nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu, împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Dacă este adresată lui Dumnezeu Tatăl, dar la sfârșit este amintit și Fiul:

(El) care, fiind Dumnezeu, împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Dacă este adresată Fiului:

(Tu) care, fiind Dumnezeu, viețuiești și domnești împreună cu Tatăl, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Se răspunde:

Amin.

Se încheie, cel puțin când se recită în comun, cu aclamația:

Să-l binecuvântăm pe Domnul.

℟. Mulțumim lui Dumnezeu.

La celebrările vigliei duminicilor și solemnităților, înainte de *Te Deum* se spun cântările și se citește Evanghelia după cum este indicat în Anexă, 589.

Dacă Oficiul lecturilor se celebrează imediat înainte de o altă Oră, imnul propriu al acesteia poate fi folosit ca imn al Oficiului lecturilor. La sfârșitul Oficiului lecturilor se omite rugăciunea de încheiere și aclamația, iar de la începutul Orei care urmează se omite versetul de introducere împreună cu Slavă Tatălui.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℟. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Urmează imnul potrivit.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial din timpul de peste an, imnul este indicat în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

La comemorările sfinților, dacă nu există imn propriu, acesta se ia fie de la Comun, fie din ziua respectivă a săptămânii.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, care constă dintr-un psalm de dimineață, urmat de o cântare din Vechiul Testament și de al doilea psalm – de laudă – care se spun cu antifonele cōrespunzătoare.

La Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an se spun psalmii și cântarea din Psaltirea curentă, cu antifonele lor.

În solemnități și sărbători, psalmii și cântarea se iau de la duminica I a Psaltirii, iar antifonele, de la Propriu sau de la Comun.

În comemorările sfinților, psalmii, cântarea și antifonele sunt de la feria curentă, dacă nu cumva există psalmi și antifone proprii.

După psalmodie urmează lectura, scurtă sau mai lungă.

LECTURA SCURTĂ

La Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an, lectura scurtă se află în Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există lectură proprie, se ia fie de la Comun, fie de la ziua curentă.

LECTURA MAI LUNGĂ

Mai ales la celebrările cu participarea credincioșilor, se poate alege în locul lecturii scurte o lectură mai lungă, fie din Oficiul lecturilor, fie de la Liturghie, în conformitate cu nr. 46 de la Normele generale.

După caz, se poate adăuga o scurtă omilie pentru explicarea ei.

RĂSPUNSUL LA CUVÂNTUL DOMNULUI

După lectură sau după omilie se poate păstra un timp de tăcere.

Urmează cântarea responsorială sau responsoriul scurt, care se găsește în același loc cu lectura scurtă.

Se pot folosi aici și alte cântări asemănătoare, aprobate în acest scop de conferința episcopală.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *BENEDICTUS* Lc 1,68-79

Se spune aici, cu antifona corespunzătoare, următoarea cântare din Evanghelie.

La Oficiul duminical de peste an, antifona de la *Benedictus* se ia de la Propriu; la Oficiul ferial se ia din Psaltire.

La celebrările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, se ia de la Comun.

În duminici și sărbători sunt indicate câte trei antifone la *Benedictus*, corespunzătoare ciclului duminical; litera ciclului duminical pentru fiecare an se află în tabelul celebrărilor mobile, 16-17.

Despre Mesia și Înaintemergătorul său

- 68 Binecuvântat este Domnul, Dumnezeuul lui Israel, *
 pentru că a vizitat și a răscumpărat poporul său,
 69 și ne-a înălțat o putere de mântuire *
 în casa lui David, slujitorul său,
 70 precum a promis prin gura sfinților săi profeți *
 care au fost în vechime.
 71 Să ne mântuiască de vrăjmașii noștri *
 și de mâna tuturor aceloră care ne urăsc.
 72 Astfel își arată îndurarea față de părinții noștri *
 și își aduce aminte de legământul său cel sfânt.
 73 De jurământul pe care l-a făcut lui Abraham,
 părintele nostru, *
 că ne va dărui harul

- 74 ca, eliberați din mâna dușmanilor noștri, *
 să-i slujim fără teamă,
 75 în sfințenie și dreptate, sub privirea lui, *
 în toate zilele vieții noastre.
- 76 Iar tu, copile, profet al Celui Preaînalt te vei chema, *
 căci vei merge înaintea Domnului
 să pregătești căile sale,
 77 pentru a da poporului său cunoștința mântuirii *
 întru iertarea păcatelor,
 78 prin iubirea îndurătoare a Dumnezeuului nostru, *
 cu care ne va vizita, Cel care Răsare din înălțime
 79 ca să lumineze pe cei care se află în întuneric
 și în umbra morții *
 și să îndrepte pașii noștri pe calea păcii.

Slavă Tatălui, și Fiului, *
 și Sfântului Duh.

Precum era la început, și acum, și pururea, *
 și în vecii vecilor. Amin.

Slavă Tatălui se spune la sfârșitul tuturor cântărilor, dacă
 nu este indicat altfel.

Se repetă antifona.

Sau:

- 68 *Benedíctus Dóminus Deus Israel, **
 quia visitávit et fecit redemptiónem plebi suæ
 69 et eréxit cornu salútis nobis *
 in domo David púeri sui,
 70 sicut locútus est per os sanctórum, *
 qui a sæculo sunt, prophetárum eius,
 71 salútem ex inimícis nostris *
 et de manu ómnium, qui odérunt nos;
 72 ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris *
 et memorári testaménti sui sancti,
 73 iusiurándum, quod iurávit
 ad Abraham patrem nostrum, *
 datúrum se nobis,
 74 ut sine timóre, de manu inimicórum liberáti, *
 serviámus illi

- ⁷⁵ in sanctitate et iustitia coram ipso *
 omnibus diebus nostris.
- ⁷⁶ Et tu, puer, propheta Altissimi vocaberis: *
 praebis enim ante faciem Domini
 parare vias eius,
- ⁷⁷ ad dandam scientiam salutis plebi eius *
 in remissionem peccatorum eorum,
- ⁷⁸ per viscera misericordiae Dei nostri *
 in quibus visitabit nos oriens ex alto,
- ⁷⁹ illuminare his, qui in tenebris
 et in umbra mortis sedent *
 ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
- Glória Patri, et Fílio, *
 et Spirítui Sancto.
 Sicut erat in princípío, et nunc et semper, *
 et in saecula saeculorum. Amen.

Se repetă antifona.

**RUGĂCIUNEA DE CONSFINȚIRE A ZILEI ȘI A MUNCII
 (RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ)**

După încheierea cântării, are loc rugăciunea universală.

La Oficiul duminical și ferial de peste an, rugăciunea universală se găsește în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, rugăciunea universală se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, rugăciunile se iau fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii, dacă nu sunt proprii.

După rugăciunea universală, toți recită împreună Tatăl nostru, eventual precedat de un scurt îndemn, ca în Anexă, 1875.

Tatăl nostru, care ești în ceruri:

sfîntească-se numele tău;

vie împărăția ta;

facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre,

precum și noi iertăm greșiților noștri;

și nu ne duce pe noi în ispită;
ci ne mântuiește de Cel Rău.

După Tatăl nostru se spune imediat, fără introducerea Să ne rugăm, rugăciunea de încheiere, care în Oficiul ferial de peste an se ia din Psaltirea curentă, iar în celelalte Oficii se găsește la Propriu; aceasta se termină la fel ca la 541.

Apoi, dacă este de față un preot sau un diacon, dă binecuvântarea spunând:

Domnul să fie cu voi.

℞. Și cu duhul tău.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

Sau altă formulă de binecuvântare, ca la Liturgie (cf. Anexa, 1876).

Dacă e cazul, adaugă:

Mergeți în pace.

℞. Mulțumim lui Dumnezeu.

Dacă nu este de față un preot sau un diacon, sau dacă se recită individual, se face încheierea astfel:

Domnul să ne binecuvânteze, să ne apere de orice rău și să ne ducă la viața veșnică. ℞. Amin.

Ora medie

Ora a treia, Ora a șasea și Ora a noua

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℞. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Apoi se spune imnul corespunzător.

IMNUL

Ora a treia

O, Duh Preasfânt, tu ce din veci
Ești Dumnezeu; stăruitori
În rugă-ți cerem să cobori
În sufletele noastre reci.
Păstrează dragostea arzând
Mereu în cuget și în grai,
Și dorul păcii să ni-l dai,
Să fim o inimă și-un gând.
Pe Tatăl fă-ni-l cunoscut,
Ca să-l iubim neîncetat,
Ca și pe Fiul ce-a luat
Smeritul nostru chip de lut. Amin.

Sau:

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem personent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore. Amen.

Sau:

Rugându-te necontenit
La ceasul nouă rânduit,
Ca fii din Dumnezeu născuți
Slăvim aceste trei virtuți:
Credința sfântă, bun suprem,
Mai prețios ca tot ce-avem,
Speranța, pentru inimi leac,
Iubirea ce rămâne-n veac.

La ora când, o, Duh Preasfânt,
Te-ai revărsat peste pământ,
Coboară iar sub chip de limbi,
Ca-n temple vii să ne preschimbi.

A treia zi, Părinte sfânt,
Ai zis: „Să fie pe pământ
Covor de iarbă și de flori
Și pomi de roade dătători”.

Mărire, Tată îndurat,
Mărire, Fiule-ntrupat,
Mărire, Duhule Preasfânt,
La toți cinstire, slavă, cânt. Amin.

Sau:

Certum tenentes ordinem,
Pio poscāmus pēctore
Hora diēi tertia
Trinæ virtūtis glóriam.

Ut simus habitāculum
Illi Sancto Spirítui,
Qui quondam in apóstolis
Hac hora distribútus est.

Hoc gradiēte órdine,
Ornāvit cuncta splēndide
Regni cæléstis cōnditor
Ad nostra ætérna præmia.

Deo Patri sit glória
Eiúsque soli Fílio
Cum Spírиту Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ora a șasea

O, Dumnezeuule preasfânt,
Lumină tu ne dai în zori,
Iar la amiază ne cobori,
De sus, căldură pe pământ.

Al patimii năvalnic foc
Tu stinge-l, Doamne, în noi toți;
Din inimi ura să o scoți
Și dragoste să pui în loc.

Să fie Tatăl lăudat,
Și Fiul cel născut din el,
Și Duhul dragostei, la fel,
Primească cinste ne-ncetat. Amin.

Sau:

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis
Et ígnibus merídiem.

Exstíngue flammás lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau:

O, Doamne, ce de sus veghezi,
Când soarele e în nămezi,
Ți-aducem iarăși prin Cristos
Al laudei smerit prinos.

Aceasta este ora când,
În spate crucea grea purtând,
Ca mielul pentru jertfă-i dus
La moarte, pe Calvar, Isus.

El ne-a-mpăcat cu Dumnezeu
Și de atunci primim mereu,
Din jertfa sfântului Calvar,
Belșug de pace și de har.

Mărire, Tată îndurat,
 Mărire, Fiule-ntrupat,
 Mărire, Duhule Preasfânt,
 La toți cinstire, slavă, cânt. Amin.

Sau:

Dicámus laudes Dómino
 Fervénte prompti spírítu;
 Hora volúta séxies
 Nos ad orándum próvocat.
 In hac enim fidélibus
 Veræ salutis glória,
 Beáti Agni hóstia,
 Crucis virtúte rédditur.
 Cuius luce claríssima
 Tenébricat merídiés;
 Sumámus toto péctore
 Tanti splendóris grátiam.
 Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ora a noua

O, Doamne, veșnic neschimbat,
 Acuma soarele de sus
 Coboară iarăși spre apus
 Și ziua este pe-nserat.
 Noi te rugăm stăruitori
 Să fie-al vieții înserat
 De-a ta splendoare luminat;
 Apusul să-l prefaci în zori.
 Să fie Tatăl lăudat,
 Și Fiul cel născut din el,
 Și Duhul dragostei, la fel,
 Primească cinste ne-ncetat. Amin.

Sau:

Rerum, Deus, tenax vigor,
 Immótus in te pérmanens,
 Lucis diúrnæ témpora
 Succéssibus detérminans,
 Largíre clarum véspere,
 Quo vita numquam décidat,
 Sed præmium mortis sacræ
 Perénnis instet glória.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau:

Din zi puțin ne-a mai rămas;
 Să-l preamărim c-un singur glas
 Pe Domnul cel ce ne-a făcut,
 Treimea fără de-nceput.
 Acum, în jurul orei trei,
 Sutașul mândrei Cezarei,
 De Petru la credință-adus,
 Primi botezul lui Isus.
 Credința ce-am primit-o-n dar
 Să fie-al vieții noastre far;
 Luând pe Petru ghid fidel,
 Să fim mereu uniți cu el.
 Mărire, Tată îndurat,
 Mărire, Fiule-ntrupat,
 Mărire, Duhule Preasfânt,
 La toți cinstire, slavă, cânt. Amin.

Sau:

Ternis horárum términis
 Volútis, dante Dómino,
 Trinum perfécte et únicum
 Ipsum devóti psállimus.

Sacrum Dei mystérium
 Puro tenéntes péctore,
 Petri magístri régula
 Signo salútis pródita,
 Et nos psallámus spírítu,
 Hæréntes sic apóstolis,
 Ut plantas adhuc débiles
 Christi virtúte dírigant.

Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

La aceste ore nu se amintesc comemorările sfinților.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, cu antifonele corespunzătoare.

Este propusă o psalmodie dublă: una curentă și alta complementară. Psalmodia curentă constă din trei psalmi sau fragmente de psalmi, ce variază pe patru săptămâni.

Psalmodia complementară este aleasă dintre psalmii „graduali” și este invariabilă, 1131.

Cine spune o singură Oră ia psalmodia curentă, chiar și în sărbători.

Cine spune mai multe Ore ia pentru una dintre ele psalmodia curentă, iar pentru celelalte, pe cea complementară.

În solemnități, se spun psalmii din psalmodia complementară la oricare dintre cele trei Ore. Dacă însă solemnitatea cade într-o duminică, se iau psalmii de la duminică săpt. I, 583.

În solemnități, antifonele sunt proprii.

În afara solemnităților, antifonele se iau din Psaltire, dacă nu sunt proprii.

LECTURA SCURTĂ

După psalmodie se citește lectura scurtă.

În Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an, aceasta se găsește în Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

După lectura scurtă se poate păstra un moment de tăcere. Apoi se spune un responsoriu foarte scurt sau un verset, care se află în același loc cu lectura.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Apoi se spune rugăciunea de încheiere precedată de îndemnul Să ne rugăm și se adaugă încheierea corespunzătoare:

Dacă rugăciunea e adresată Tatălui:

Prin Cristos, Domnul nostru.

Dacă este adresată Tatălui, dar la sfârșit este amintit Fiul:
El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

Dacă este adresată Fiului:

Tu, care viețuiești și domnești în vecii vecilor.

Se răspunde:

Amin.

În Oficiul duminical din timpul de peste an, la fel ca și în solemnități și sărbători, rugăciunea de încheiere este proprie zilei.

În comemorările obligatorii, ca și în Oficiul ferial de peste an, se spune rugăciunea de încheiere, potrivit Orei, ca în Psaltire.

Apoi, cel puțin la celebrările comune, se adaugă aclamația:

Să-l binecuvântăm pe Domnul.

℞. Mulțumim lui Dumnezeu.

Vespele

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℞. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Apoi urmează imnul potrivit.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial din timpul de peste an, imnul se află în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

La comemorările sfinților, dacă nu există imn propriu, acesta se ia fie de la Comun, fie din ziua respectivă a săptămânii.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, care constă din doi psalmi, sau două fragmente de psalm și dintr-o cântare din Noul Testament, care se spun cu antifonele corespunzătoare.

La Oficiul duminical și ferial se spun psalmii și cântarea din Psaltirea curentă, cu antifonele lor.

În solemnități și sărbători, psalmii, cântarea și antifonele se iau de la Propriu sau de la Comun.

În comemorările sfinților, psalmii, cântarea și antifonele sunt de la ziua curentă, dacă nu cumva există psalmi și antifone proprii.

După psalmodie urmează lectura, scurtă sau mai lungă.

LECTURA SCURTĂ

La Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an, lectura scurtă se află în Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există lectură proprie, se ia fie de la Comun, fie de la ziua curentă.

LECTURA MAI LUNGĂ

Mai ales la celebrările cu participarea credincioșilor, se poate alege în locul lecturii scurte o lectură mai lungă, fie din Oficiul lecturilor, fie de la Liturghie, în conformitate cu nr. 46 de la Normele generale.

După caz, se poate adăuga o scurtă omilie pentru explicarea ei.

RĂSPUNSUL LA CUVÂNTUL DOMNULUI

După lectură sau după omilie se poate păstra un timp de tăcere.

Urmează cântarea responsorială sau responsoriul scurt, care se găsește în același loc cu lectura scurtă.

Se pot folosi aici și alte cântări asemănătoare, aprobate în acest scop de conferința episcopală.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *MAGNIFICAT* Lc 1,46-55

Se spune apoi, cu antifona corespunzătoare, următoarea cântare din Evanghelie.

În Oficiul duminical de peste an, antifona de la *Magnificat* se ia de la Propriu; în Oficiul ferial se ia din Psaltire.

La celebrările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, se ia de la Comun.

În duminici și sărbători sunt indicate câte trei antifone la *Magnificat*, corespunzătoare ciclului duminical; litera ciclului duminical pentru fiecare an se află în tabelul celebrărilor mobile, 16-17.

Tresăltarea de bucurie a sufletului în Domnul

- 46 Sufletul meu *
- îl preamărește pe Domnul
- 47 și duhul meu tresaltă de bucurie *
- în Dumnezeu, mântuitorul meu,
- 48 căci a privit la smerenia slujitoarei sale. *
- Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită,
- 49 căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic, *
- și numele lui e sfânt.
- 50 Milostivirea lui dăinuie din neam în neam *
- peste cei ce se tem de el.
- 51 A arătat puterea brațului său, *
- i-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor,
- 52 i-a dat jos de pe tron pe cei puternici *
- și i-a înălțat pe cei smeriți;
- 53 pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri, *
- iar pe cei bogați i-a lăsat cu mâinile goale.
- 54 L-a sprijinit pe Israel, slujitorul său, *
- amintindu-și de îndurarea sa,

⁵⁵ după cum a promis părinților noștri, *
lui Abraham și urmașilor lui în veci.

Slavă Tatălui. Precum era.

Se repetă antifona.

Sau:

⁴⁶ Magnificat *

ánima mea Dóminum,

⁴⁷ et exultávit spíritus meus *

in Deo Salvatóre meo,

⁴⁸ quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *

Ecce enim ex hoc beátam me dicent

omnes generatiónes,

⁴⁹ quia fecit mihi magna, qui potens est, *

et sanctum nomen eius,

⁵⁰ et misericórdia eius in progénies et progénies *

timéntibus eum.

⁵¹ Fecit poténtiam in bráchio suo, *

dispérsit supérbos mente cordis sui;

⁵² depósuit poténtes de sede *

et exaltávit húmiles;

⁵³ esuriéntes implévit bonis *

et dívites dimísit inánes.

⁵⁴ Suscépit Israel púerum suum, *

recordátus misericórdiæ,

⁵⁵ sicut locútus est ad patres nostros, *

Abraham et sémini eius in sæcula.

Glória Patri, et Fílio, *

et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, *

et in sæcula sæculórum. Amen.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE CONSFINȚIRE A ZILEI ȘI A MUNCII
(RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ)

După încheierea cântării, are loc rugăciunea universală.

În Oficiul duminical și ferial de peste an, rugăciunea universală se găsește în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, rugăciunea universală se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, rugăciunile se iau fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii, dacă nu sunt proprii.

După rugăciunea universală, toți recită împreună Tatăl nostru, eventual precedat de un scurt îndemn, ca în Anexă, 1875.

Tatăl nostru, care ești în ceruri:

sfîntească-se numele tău;

vie împărăția ta;

facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre;

precum și noi iertăm greșiților noștri;

și nu ne duce pe noi în ispită;

ci ne mântuiește de Cel Rău.

După Tatăl nostru se spune imediat, fără introducerea Să ne rugăm, rugăciunea de încheiere, care, în Oficiul ferial de peste an, se ia din Psaltirea curentă, iar în celelalte oficii, se găsește la Propriu; aceasta se termină la fel ca la 541.

Apoi, dacă este de față un preot sau un diacon, dă binecuvântarea spunând:

Domnul să fie cu voi.

R. Și cu duhul tău.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

Sau altă formulă de binecuvântare, ca la Liturghie (cf. Anexa, 1876).

Dacă e cazul, adaugă:

Mergeți în pace.

R. Mulțumim lui Dumnezeu.

Dacă nu este de față un preot sau un diacon, sau dacă se recită individual, se face încheierea astfel:

Domnul să ne binecuvânteze, să ne apere de orice rău și să ne ducă la viața veșnică. **R.** Amin.

Completoriul

☩. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

Ⲗ. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Apoi se recomandă să se facă examinarea conștiinței, care la celebrarea comună poate fi inserată într-un act penitențial, după formulele de la Liturגיעie (cf. Anexa, 1882).

IMNUL

Acum, când e timpul de mers la culcare,

În rugă mai cerem o dată-ndurare:

Privirile tale ce pururi sunt treze

Asupră-ne, Doamne, mereu să vegheze.

În vis mintea noastră te aibă pe tine

Iar inima noastră de doru-ți suspine,

Te cânte pe tine, te simtă aproape,

Să nu lași ca bezna de tot să ne-ngroape.

Ne fie odihna și somnul în pace;

Cât timp trupul nostru puterea-și reface,

Și-i noapte adâncă, și bezna domină,

Ne fii tu, Cristoase, în beznă lumină.

Rugămu-ne ție cu fruntea plecată,

Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,

Cu Fiul cel care-i cu tine de-o fire

Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Te lucis ante términum,

Rerum creátor, pōscimus,

Ut sólita cleméntia

Sis præsul ad custódiám.

Te corda nostra sómnient,

Te per sopórem séntiant,

Tuámque semper glóriam

Vicína luce cóncinant.

Vitam salúbrem tríbue,
Nostrum calórem réfice,
Tætram noctis calíginem
Tua collústret cláritas.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Iesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spírítu. Amen.

Sau:

O, Cristoase, nici un soare nu te-ntrece în splendoare;
Toată bezna o alungă raza ta strălucitoare,
Cum Biserica îți cântă, ești Lumină din Lumină,
Pentru cei ce te contemplă, fericire ești deplină.

Câtă vreme peste fire noaptea neagră e stăpână,
Mâna ta asupra noastră cu iubire să rămână.
Mădularele trudite să găsească tihnă-n tine,
Să ne fie somnul dulce și visările senine.

Deși ochii în neștire dorm cu pleoapele închise,
Urmărind ce-aduc privirii iluzoriile vise,
Inima rămâne trează, pentru tine-n somn să bată.
Către noi cu drag ți-arată fața ta cea minunată.

Când suntem sub vraja nopții și a viselor domoale,
Apărat de întuneric, duhul rău ne dă târcoale.
Să nu-ngădui ca dușmanul cel viclean să ne răpună.
Te rugăm trimite-un înger să ne ia sub paza-i bună.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau:

Christe, qui, splendor et dies,
Noctis tenébras détegis,
Lucisque lumen créderis,
Lumen beátis prædicans,

Precámur, sancte Dómine,
 Hac nocte nos custódias;
 Sit nobis in te réquies,
 Quiétras horas tríbue.
 Somno si dantur óculi,
 Cor semper ad te vígilet;
 Tuáque dextra prótegas
 Fidéles, qui te dfligunt.
 Defénsor noster, áspice,
 Insidiántes réprime,
 Gubérna tuos fámulos,
 Quos sáanguine mercátus es.
 Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

După Vesperale I ale duminicilor și solemnităților, se spun psalmii 4 și 133 (134), 1113; după Vesperale II se spune psalmul 90 (91), 1116.

Pentru celelalte zile, psalmii cu antifonele lor se găsesc în Psaltire. Este permis, totuși, să fie înlocuiți cu psalmii de la Completoriul de duminică.

LECTURA SCURTĂ

După psalmodie urmează lectura scurtă, care se află în același loc cu psalmii. Este urmată de responsoriul scurt:

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
 În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMÍTTIS Lc 2,29-32*

După aceea se spune:

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.
Slavă Tatălui. Precum era.

Se repetă antifona.

Sau:

²⁹ Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, *
secúndum verbum tuum in pace;
³⁰ quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,
³¹ quod parásti *
ante fáciem ómnium populórum:
³² lumen ad revelatiónem géntium, *
et glóriam plebis tuæ Israel.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Urmează rugăciunea de încheiere, așa cum se află în Psaltire, precedată de îndemnul Să ne rugăm. Se răspunde: Amin.

Apoi se spune binecuvântarea, chiar și atunci când se recită în particular:

Noapte liniștită și sfârșit bun să ne dea nouă atotputernicul Dumnezeu. **R.** Amin.

Antifone finale către sfânta Fecioară Maria

Apoi se spune una dintre următoarele antifone:

Maică binecuvântată a Răscumpărătorului,
Poarta cerului pururi deschisă, Steaua mării,
vino în ajutorul poporului ce cade și vrea să se ridice,
tu, care ai născut, spre uimirea făpturii,
pe Cel Preasfânt ce ți-e Părinte,
Fecioară de-a pururi,
care ai primit din gura îngerului Gabriel vestirea,
îndură-te de noi, păcătoșii.

Sau:

Te bucură, a cerului Regină,
A îngerilor Doamnă și Stăpână.
Tu-ai odrăslit mlădița mântuirii
Și poartă ești luminii nemuririi!
Te bucură, Fecioară preaslăvită,
Decât făptura toată mai mărită!
Te salutăm, a cerului minune;
Du la Cristos a noastră rugăciune!

Sau:

Bucură-te, Regină, Maica milei,
viața, mângâierea și speranța noastră, bucură-te!
Către tine strigăm, surghiuniții fii ai Evei;
către tine suspinăm, gemând și plângând
în această vale de lacrimi.
Așadar, Mijlocitoarea noastră,
întoarce spre noi ochii tăi cei milostivi
și, după surghiunul acesta,
arată-ni-l nouă pe Isus,
binecuvântatul rod al trupului tău.
O milostivă, o blândă, o dulce Fecioară Marie!

Sau:

Sub ocrotirea ta alergăm, sfântă Născătoare de Dumnezeu, nu ne disprețui rugăciunile în nevoile noastre, ci

ne mântuiește pururea de toate primejdiile, Fecioară slăvită și binecuvântată. Amin.

Sau versiunea latină:

Alma Redemptoris Mater,
Quæ p̄rvia cæli porta manes
Et stella maris,
Succurre cadenti,
Surgere qui curat p̄pulo.
Tu quæ genuisti, natura mirante,
Tuum Sanctum Genitorem:
Virgo prius ac postèrius,
Gabriélis ab ore sumens illud Ave,
Peccatorum miserere!

Sau:

Ave Regína cœlorum,
Ave Dómina angelorum:
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa;
Vale, o, valde decóra
Et pro nobis Christum exóra!

Sau:

Salve, Regína, Mater misericórdiæ,
Vita, dulcédo et spes nostra, salve.
Ad te clamamus éxsules filii Evæ.
Ad te suspirámus, geméntes et flentes
In hac lacrimárum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
Illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte.
Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui,
Nobis post hoc exílium osténde.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Sau:

Sub tuum præsidium confúgimus,
Sancta Dei Génatrix,

nostras deprecaciones ne despicias
 in necessitatibus nostris,
 sed a periculis cunctis libera nos semper,
 Virgo gloriosa et benedicta,
 Domina nostra,
 Mediatrix nostra,
 Advocata nostra,
 Tuo Filio nos reconcilia,
 Tuo Filio nos commenda,
 Tuo Filio nos representa. Amen.

Sau:

Inviolata, integra, et casta es Maria:
 Quæ es effecta fulgida cæli porta.
 O Mater alma Christi carissima:
 Suscipe pia laudum preconia.
 Te nunc flagitant devota corda et ora:
 Nostra ut pura pectora sint et corpora.
 Tua per precata dulcisona:
 Nobis concede veniam per sæcula.
 O benigna!
 O Regina!
 O Maria!
 Quæ sola inviolata permansisti.

Sau:

Virgo parens Christi
 Benedicta Deum genuisti:
 Fulgida stella maris,
 Nos protege, nos tuearis:
 Dum tibi solennes
 Cantant cæli ægmina laudes
 Intcede pia pro nobis,
 Virgo Maria.
 Dum tibi solennes
 Cantant cæli ægmina laudes.
 Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
 Dum tibi solennes
 Cantant cæli ægmina laudes.

Sau alte antifone, aprobate de conferința episcopală.

**PSALTIREA
ÎMPĂRTITĂ PE
PATRU SĂPTĂMÂNI**

Ciclul celor patru săptămâni ale psaltirii este astfel orânduit în cadrul anului liturgic, încât prima săptămână corespunde săptămânii I din „timpul de peste an”. După Rusalii se reia de la săptămâna Psaltirii care corespunde numărului săptămânii din „timpul de peste an” (cf. tabelul de la 16-17).

Semnul — la capătul de jos al paginii indică sfârșitul strofei psalmului.

SĂPTĂMÂNA I

DUMINICĂ

Vesperele I

Ψ. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

O, Doamne, tu ești Creatorul a toate,
De-aceea, doar mâna-ți puternică poate
Ca ziua-n veșmânt de lumină s-o-mbrace
Iar noaptea-n veșmânt de tăcere și pace.

Aduce-nserarea și gânduri pioase
Și dulce odihnă truditelor oase
Iar minții repaus își dă fiecare
Când toată tristețea din inimi dispare.

Când umbrele serii văzduhul își cerne
Din nou către Domnul mării eterne,
Cu drag ni se-nalță și ruga, și gândul,
Iertare cerându-i, smeriți adorându-l.

Pe cel care viața cu har ne-o inundă
Voim să-l slăvim cu iubire profundă;
Și mintea, și glasul elogiilor să-i țese,
Prinos să-i aducem de imnuri alese.

Se termină ziua și noaptea-i aproape,
Stă noaptea în beznă acum să ne-ngroape;
Credința aprinsă în suflet ne fie
În beznă lumină, în noapte făclie.

A noastră cântare văzduhul străbată-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea dămnind în cerească splendoare. Amin.

Sau:

Deus, creator omnium
Polique rector, véstiens

Diem decóro lúmine,
 Noctem sopóris grátia,
 Artus solútos ut quies
 Reddat labóris úsui
 Mentésque fessas állevet
 Luctúsque solvat ánxios,
 Grates perácto iam die
 Et noctis exórtu preces,
 Voti reos ut ádiuves,
 Hymnum canéntes sólvimus.
 Te cordis ima cóncinant,
 Te vox canóra cóncrepet,
 Te díligat castus amor,
 Te mens adóret sóbria,
 Ut cum profúnda cláuserit
 Diem calígo nóctium,
 Fides tenébras nésciat
 Et nox fide relúceat.
 Christum rogámus et Patrem,
 Christi Patrísque Spíritum;
 Unum potens per ómnia,
 Fove precántes, Trínitas. Amen.

La alegere, se poate spune imnul Isuse, din morți, 574.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să se înalțe, Doamne, rugăciunea mea ca fumul de tămâie înaintea ta.

Psalmul 140 (141),1-9

Rugăciune în timp de primejdii

Și din mâna îngerului, fumul de tămâie al rugăciunii sfinților s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu (Ap 8,4).

- ¹ Strig către tine, Doamne,
vino degrabă în ajutorul meu, *
pleacă-ți urechea la glasul meu când te chem.
- ² Rugăciunea mea să se înalțe spre tine
ca fumul de tămâie, *
ridicarea mâinilor mele să fie în fața ta
ca jertfa de seară.
- ³ Pune, Doamne, strajă gurii mele *
și păzește ușa buzelor mele.
- ⁴ Să nu mi se plece inima spre vreun lucru rău, †
spre uneltiri nelegiuite
împreună cu făcătorii de rele; *
să nu mă înfrupt din bunătățile lor!
- ⁵ Să mă lovească cel drept *
și cel credincios să-mi facă reproșuri,
nu-mi voi mai turna niciodată pe cap
untdelemnul înmiresmat al păcătoșilor, *
și rugăciunea mea va fi continuă
împotriva răutăților lor.
- ⁶ Judecătorii lor să fie aruncați de pe stânci, *
atunci vor auzi cuvintele mele, că sunt plăcute.
- ⁷ Cum se brăzdează și se spintecă pământul, *
așa ne-au risipit oasele în gura locuinței morților.
- ⁸ Doamne Dumnezeule,
către tine sunt îndreptați ochii mei, *
la tine caut adăpost; fii apărătorul sufletului meu.
- ⁹ Păzește-mă de lațul pe care mi l-au întins *
și de cursa făcătorilor de rele!

Slavă Tatălui, și Fiului, *
și Sfântului Duh.

Precum era la început, și acum, și pururea, *
și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Slavă Tatălui, de obicei, se spune la sfârșitul
fiecărui psalm și cântare, dacă nu este prescris altfel.

Ant. Să se înalțe, Doamne, rugăciunea mea ca fumul
de tămâie înaintea ta.

Ant. 2 Tu ești scăparea mea, Doamne, tu ești partea mea pe pământul celor vii.

Psalmul 141 (142)

Tu, Doamne, ești scăparea mea

Toate acestea s-au împlinit în Domnul în timpul pătimirii sale (sf. Ilariu).

- ² Cu glasul meu strig către Domnul, *
cu glasul meu mă rog către Domnul meu,
- ³ înaintea lui îmi vărs necazul, *
înaintea lui îmi prezint strâmtorarea.
- ⁴ Și când slăbește în mine duhul meu, *
tu cunoști cărările mele.
Pe calea pe care umblam *
mi-au întins cursă.
- ⁵ Privește la dreapta mea și vezi, *
nu este nimeni care să mă cunoască.
Orice loc de scăpare s-a ascuns de mine *
și nu este nimeni să se îngrijească de sufletul meu.
- ⁶ Am strigat către tine, Doamne, †
am zis: „Tu ești scăparea mea, *
tu ești partea mea pe pământul celor vii.
- ⁷ Ia aminte la strigarea mea, *
căci sunt atât de slab.
Eliberează-mă de cei care mă urmăresc, *
pentru că sunt mai tari decât mine!
- ⁸ Eliberează sufletul meu din închisoare, *
ca să laud numele tău;
dreptii se vor strânge în jurul meu *
atunci când mă vei răsplăti”.

Ant. Tu ești scăparea mea, Doamne, tu ești partea mea pe pământul celor vii.

Ant. 3 Domnul Isus s-a umilit pe sine: de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veac.

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- 6 Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
7 dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
8 S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
9 De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
10 pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
11 și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Domnul Isus s-a umilit pe sine: de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veci.

LECTURA SCURTĂ

Rom 11,33-36

O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile sale! Într-adevăr, cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitoarea lui? Sau cine i-a dat lui mai întâi ca să poată lua înapoi de la el? Căci toate vin de la el, prin el și pentru el. Lui să-i fie glorie în veci! Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cât sunt de minunate * lucrările tale, Doamne.
Cât sunt.

V. Toate cu înțelepciune le-ai făcut; * lucrările tale,
Doamne. Slavă Tatălui. Cât sunt.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Aducând preamărire Dumnezeuului unic, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, să-l rugăm cu umilință:

Fii alături, Doamne, de poporul tău!

Doamne sfinte, Părinte atotputernic, fă ca pe pământul nostru să răsară dreptatea,

– și poporul tău va trăi în frumusețea păcii.

Călăuzește în împărăția ta toate neamurile,

– spre mântuirea tuturor popoarelor.

Dă-le celor căsătoriți harul de a urma în pace voința ta

– și de a trăi mereu în iubire.

Binevoiește, Doamne, a-i răsplăti pe toți aceia care ne fac bine

– și dăruiește-le viața veșnică.

Privește cu îndurare la cei care au căzut victimă urii și războaielor

– și binevoiește a-i primi în odihna cerească.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să cântăm cu veselie Domnului, să strigăm cu bucurie către stânca mântuirii noastre, aleluia. †

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:

Aceasta e ziua pe care-o socoate
Chiar Domnul zi sfântă și prima-ntre toate;
E ziua în care, călcând peste moarte,
Cristos la izbândă-a voit să ne poarte.
Departe de noi toropeala și somnul!
Să-l caute mintea în rugă pe Domnul!
Pioasă veghere profetul ne cere
Când totul în jur este calm și tăcere,
Ca Domnul iertării și-al milelor multe
Să-și plece urechea și blând să ne-asculte
Smerita-nchinare, și-n mila sa mare,
Curați să ne facă de orice-ntinare.
Aceasta e sfânta și tainica oră
Când Domnul e darnic cu cei ce-l imploră;
Pe cei ce la rugă voiesc să se scoale
Nu-i lasă să plece cu mâinile goale.
A noastră cântare văzduhul străbată-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea domnind în cerească splendoare. Amin.

Sau:

Primo diérum ómniúm,
Quo mundus exstat cónditus
Vel quo resúrgens cónditor
Nos, morte victa, líberat,
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus píum,
Sicut Prophétam nóvimus,
Nostras preces ut áudiat
Suámque dextram pórrigat,
Et hic piátos sórdibus,
Reddat polórum sédibus,

Ut, quique sacratissimo
 Huius diēi tēmpore
 Horis quiētis psállimus,
 Donis beátis múneret.

Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírиту Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Isuse, din morți înviaț ești întâiul
 Și moartea învinsă îți simte călcâiul.
 Aceasta e ziua cea mare și sfântă
 În care te cântă chiar moartea înfrântă.

Vezi sufletul nostru ucis de păcate;
 Învie-l din moarte, slăvite-mpărate,
 Ca-n ziua din urmă și trupul să spere
 Răsplata cea dreaptă și sfânta-nviere.

În clipa sosirii cu cetele sfinte
 De îngeri, voioși să-ți ieșim înainte;
 Cununa primind-o, precum se cuvine,
 Pe veci să domnim împreună cu tine.

În ziua aceea slăvită și mare
 Pe nori glorios în văzduh vei apare,
 Și toți vor putea să te vadă la față
 Pe tine, izvor de lumină și viață.

Treimea Preasfântă în noi să termine
 Lucrarea-ncepută în lume de tine.
 Mărire să-ți fie, Cristoase-n vecie,
 În lume să vie a ta-mpărăție! Amin.

Sau:

Dies ætásque céteris
 Octáva splendet sánctior
 In te quam, Iesu, cónsecras,
 Primítiaē surgéntium.

Tu tibi nostras ánimas
 Nunc primo conresúscita;

Tibi consúrgant córpora
Secúnda morte líbera.

Tibíque mox in núbibus,
Christe, ferámur óbviám
Tecum victúri pérpetim:
Tu vita, resurréctio.

Cuius vidéntes fáciem,
Configurémur glóriæ;
Te cognoscámus sicut es,
Lux vera et suávitás.

Regnum, cum Patri tráditos,
Plenos septéno chrísmate,
In temet nos lætíficas,
Consúmmet sancta Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului.

Psalmul 1

Cele două căi ale oamenilor

Fericiți cei care, nădăjduind în cruce, au coborât în apă (Autor necunoscut din secolul al II-lea).

- ¹ Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi, †
nu zăbovește pe calea păcătoșilor *
și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc,
- ² dar își găsește plăcerea în legea Domnului *
și la legea lui cugetă ziua și noaptea.
- ³ El este ca pomul sădit pe malul apei, *
care aduce rod la timpul potrivit;
frunzele lui nu se veștejesc *
și tot ce începe duce la bun sfârșit.
- ⁴ Nu tot așa este cu cei răi, nu tot așa; *
ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.

- ⁵ De aceea nu se vor ridica cei răi la judecată, *
nici păcătoșii în adunarea dreptilor.
- ⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor drepti, *
iar calea celor răi duce la pieire.

Ant. Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului.

Ant. 2 Eu l-am uns pe regele meu peste Sion.

Psalmul 2

Mesia, rege și învingător

*S-au adunat împreună împotriva slujitorului tău sfânt,
Isus, pe care tu l-ai uns (Fap 4,27).*

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!

- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Eu l-am uns pe regele meu peste Sion.

Ant. 3 Tu, Doamne, ești scutul meu, tu îmi înalți capul.

Psalmul 3

Domnul este ocrotitorul meu

Isus a adormit și s-a trezit din somnul morții, căci Domnul l-a sprijinit (sf. Irineu).

- ² Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! *
Mulți se ridică împotriva mea!
- ³ Mulți spun despre mine: *
„Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!”
- ⁴ Tu însă, Doamne, ești scutul meu, *
tu ești gloria mea, tu îmi înalți capul.
- ⁵ Cu glasul meu strig către Domnul *
și el îmi răspunde din muntele său cel sfânt.
- ⁶ Mă culc și adorm și mă trezesc iarăși *
pentru că Domnul mă susține.
- ⁷ Nu mă tem de mulțimile de popoare *
care mă împresoară din toate părțile.
Ridică-te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; †
- ⁸ pentru că tu ai lovit peste obraz
pe toți dușmanii mei; *
tu ai zdrobit dinții păcătoșilor.
- ⁹ A ta, Doamne, este mântuirea *
și binecuvântarea ta peste poporul tău.

Ant. Tu, Doamne, ești scutul meu, tu îmi înalți capul.

℣. Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin.

℞. Îndemnându-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

¶ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL

Creatorule a toate, ținta laudei supreme,
Tu, Stăpân atotputernic peste om și peste vreme,
Ce-ai voit ca după muncă tihna nopții să ne vină,
Împărțind a noastră viață între beznă și lumină,
S-a sfârșit acuma tihna, vestitorul zilei, iată,
Sfâșiind tăcerea nopții, tuturora le arată
Că-n curând se luminează și-i invită să se scoale,
Renunțând la somnul dulce și la visele domoale.
Sus luceafărul sclipește și vestește tuturora
Că-n curând el va dispăre, că apare aurora.
Bucuros e marinarul care-n port se-ntoarce teafăr,
Călăuz-având în noapte raza blândului lucefăr.
Liniștită-i fața mării, nu sunt semne de furtună
Și lumina-nfruntă bezna; în curând o s-o răpună.
Este ceasul când cocoșul își sloboade-a lui cântare
Și când Petru, cu căință, varsă lacrimi amare.
Nu suntem mai buni, Isuse, decât Petru, dimpotrivă;
Către noi întoarce-ți fața și privirea milostivă.
Păcătoși ne recunoaștem, întinați de fapte rele;
Dă-ne lacrimi de căință, ca-ntinarea să ne-o spele.
Tu ești soarele dreptății; te rugăm acum fierbinte:
Izgonește-ne, Cristoase, întunericul din minte.
Las-o rază să ne vină, tu, lumină din lumină,
Să ne fie noua ziuă fericită și senină.
Slavă, cinste, preamărire și prinos de închinare
Îți aducem, Tată veșnic, cu iubire fiecare.
Preamărit să fii, Cristoase, milostive împărate,
Și primească cinstea noastră Duhul dragostei curate.
Amin.

Sau:

Ætérne rerum cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora
Ut álleves fastídium,

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pèrvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errónum chorus
Vias nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit
Pontíque mítescunt freta;
Hoc, ipse Petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam dfluit.

Iesu, labántes réspice
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsus cadunt
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus
Mentísque somnum díscute;
Te nostra vox primum sonet
Et vota solvámus tibi.

Sit, Christe, rex piíssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pe tine te caut dis-de-dimineată, Dumnezeule,
ca să văd puterea ta, aleluia.

Psalmul 62 (63),2-9

Sufletul însetat de Dumnezeu

Cel care părăsește lucrările întunericului veghează pentru Dumnezeu.

- ² Dumnezeu, tu ești Dumnezeu meu, *
pe tine te caut dis-de-dimineată.
Sufletul meu e însetat de tine, †
pe tine te dorește trupul meu, *
ca un pământ pustiu, uscat și fără apă.
- ³ Astfel te-am căutat în sanctuarul tău, *
ca să contempți puterea și măreția ta.
- ⁴ Îndurarea ta prețuiește mai mult decât viața, *
de aceea buzele mele te laudă.
- ⁵ Te voi binecuvânta toată viața mea *
și voi ridica mâinile mele invocând numele tău.
- ⁶ Ca și cum m-aș sătura cu măduvă și grăsime, *
așa se desfată buzele mele când gura mea te laudă,
- ⁷ când îmi amintesc de tine în așternutul meu *
și mă gândesc la tine în ceasurile de veghe, noaptea.
- ⁸ Pentru că ai fost ajutorul meu, *
la umbra aripilor tale tresalt de bucurie.
- ⁹ Mă atașez de tine cu tot sufletul *
și dreapta ta mă ocrotește.

Ant. Pe tine te caut dis-de-dimineată, Dumnezeule,
ca să văd puterea ta, aleluia.

Ant. 2 Cei trei tineri strigau într-un glas în cuptorul
de foc și cântau: Binecuvântat să fie Dumnezeu, aleluia.

Cântarea

Dan 3,57-88.56

Toată creatura să-l laude pe Domnul

*Aduceți laudă Dumnezeului nostru, voi, toți slujitorii
lui! (Ap 19,5).*

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

- 58 Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
59 binecuvântați-l, îngeri ai Domnului, pe Domnul!
- 60 Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
61 să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- 62 Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
63 binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul!
- 64 Binecuvântați-l, ploii și rouă, pe Domnul, *
65 binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- 66 Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
67 binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- 68 Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
69 binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!
- 70 Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
71 binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- 72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
73 binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- 74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
să-l laude și să-l preamărească în veci!
- 75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
76 binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul!
- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
82 binecuvântați-l, voi, fii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor,
pe Domnul, *
87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
pe Domnul!

- ⁸⁸ Binecuvândați-l, voi, Anania, Azaria și Misael,
pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Duhul Sfânt, *
să-l lăudăm și să-l preamărim în veci!
- ⁵⁶ Binecuvântat ești în tăria cerului, *
vrednic de laudă și preamărit în veci!

La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Ant. Cei trei tineri strigau într-un glas în cuptorul de foc și cântau: Binecuvântat să fie Dumnezeu, aleluia.

Ant. 3 Fiii Sionului să se bucure de regele lor, aleluia.

Psalmul 149

Noua cântare a sfinților

Fiii Bisericii, fiii noului popor, vor tresalta de bucurie pentru regele lor: pentru Cristos (Hesychius).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
lauda lui în adunarea credincioșilor săi.
- ² Să se bucure Israel de creatorul său, *
să tresalte de bucurie fiii Sionului pentru regele lor.
- ³ Să laude numele lui în dansuri, *
să-i cânte psalmi cu harpa și cu cetera.
- ⁴ Căci Domnul îl iubește pe poporul său *
și-i încoronează pe cei smeriți cu mântuire.
- ⁵ Să tresalte de bucurie în mărire, credincioșii lui, *
să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor.
- ⁶ Gura să le fie plină de laudele Domnului; *
și săbii cu două tăișuri să fie în mâinile lor,
- ⁷ ca să arunce răzbunare asupra neamurilor *
și pedeapsă asupra popoarelor;
- ⁸ ca să-i lege pe regii lor în lanțuri *
și pe mai-marii lor în cătușe de fier,
- ⁹ ca să facă cu ei judecata care a fost scrisă; *
aceasta este o cinste pentru toți credincioșii lui.

Ant. Fiii Sionului să se bucure de regele lor, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ap 7,10b.12

Mântuirea este de la Dumnezeu nostru, cel care șade pe tron, și de la Miel! Bindecuvântarea, gloria, înțelepciunea, mulțumirea, cinstea, puterea și tăria să fie Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * miluiește-ne pe noi. Cristoase.

Y. Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui, * miluiește-ne pe noi. Slavă Tatălui. Cristoase.

Antifona la *Benedictus*, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l lăudăm pe Cristos Domnul, ziua și soarele nostru fără de asfințit, care luminează pe tot omul:

Doamne, tu ești viața și mântuirea noastră!

Dumnezeule, care ai creat stelele cerului, noi primim cu recunoștință de la îndurarea ta începutul acestei zile

– și sărbătorim învierea ta.

Duhul tău bun să ne învețe astăzi să împlinim cele plăcute ție

– și înțelepciunea ta să ne călăuzească pururi.

Dă-ne harul să luăm parte cu mare bucurie la adunarea duminicală

– împrejurul mesei cuvântului și a trupului tău.

Sufletele noastre îți aduc mulțumire

– pentru nenumăratele tale binefaceri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Y. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Bine este să cauți adăpost la Domnul; în veac este îndurarea lui, aleluia.

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

Ant. Bine este să cauți adăpost la Domnul; în veac este îndurarea lui, aleluia.

Ant. 2 Tăria mea și lauda mea e Domnul, aleluia.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimic.

- 11 M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Tăria mea și lauda mea e Domnul, aleluia.

Ant. 3 Te laud, Doamne, pentru că m-ai ascultat,
aleluia.

III

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa. —

- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Te laud, Doamne, pentru că m-ai ascultat, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

IIn 4,16

Noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este iubire și cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.

℣. Apleacă inima mea, Dumnezeule, spre mărturiile tale.

℞. Pe calea ta dă-mi viață!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7-8

Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața cea veșnică.

℣. Cuvântul tău, Doamne, este în veac.

℞. Fidelitatea ta, din neam în neam.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ****Cf. Gal 6,9-10**

Să nu ne lăsăm obosiți de a face binele, căci la timpul potrivit vom culege, dacă nu ne vom lenevi. Așadar, acum, cât avem timp, să facem bine tuturor și, mai ales, celor de aceeași credință.

℣. Am strigat din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne.

℞. Și voi păzi îndreptările tale.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, tu ești creatorul, de la tine totul vine,
Ai aprins pe boltă stele, luminând în nopți senine.
Cu lumina sa plâpândă, steaua mării, când răsare,
Călăuză-i și salvare călătorului pe mare.

Ne-a-nsoțit o zi întreagă, cu lumina sa cea dulce,
Soarele ce-acum se duce după dealuri să se culce.
Cu-nserarea vine teama, de aceea,-n rugăciune
Ne-ndreptăm spre tine, Doamne; tu ești soare ce n-apune.

Coborâm în somn și beznă; către noi trimite-o rază,
Mâna ta ocrotitoare să ne fie scut și pază.

Ne veghează, Minte trează, tu, lumina necreată.
Să ne fie tihna nopții ne-ntinată, fără pată.

Cât timp zace trupu-n pace, miștile-s de gânduri goale.
Neputând striga spre tine, duhul rău ne dă târcoale
Și, ascuns în întuneric, pune cursele-i la cale;
Izgonește-l, nimicește-l cu suflarea gurii tale.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Lucis creátor óptime,
 Lucem diérum próferens,
 Primórdiis lucis novæ
 Mundi parans oríginem;
 Qui mane iunctum vésperi
 Diem vocári præcipis:
 Tætrum chaos illábitur;
 Audi preces cum flétibus.
 Ne mens graváta crímine
 Vitæ sit exsul múnere,
 Dum nil perénne cógitat
 Seséque culpis ílligat.
 Cælórum pulset íntimum,
 Vitále tollat præmium;
 Vitémus omne nóxium,
 Purgémus omne péssimum.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii sale și va domni în veci, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1 Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”. —

- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii sale
și va domni în veci, aleluia!

Ant. 2 În fața Domnului s-a cutremurat pământul,
aleluia!

Psalmul 113 A (114)

Eliberarea lui Israel din Egipt

*Voi, care ați renunțat la lumea aceasta, ați împlinit și
voi ieșirea voastră din Egipt (sf. Augustin).*

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, *
casa lui Iacob din mijlocul unui popor barbar,
- ² Iuda a devenit sanctuarul său *
și Israel, stăpânirea sa.
- ³ Marea a văzut și a fugit, *
Iordanul s-a întors înapoi;
- ⁴ munții au săltat ca berbecii *
și dealurile ca miei unei turme.
- ⁵ Mare, ce ai tu de fugi? *
Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi?
- ⁶ Munților, pentru ce săltați ca berbecii? *
Și voi, dealurilor, ca miei unei turme?
- ⁷ Cutremură-te, pământule, în fața Domnului, *
în fața Dumnezeului lui Iacob,

⁸ care preface stânca într-un lac *
și piatra în izvoare de apă!

Ant. În fața Domnului s-a cutremurat pământul,
aleluia!

Ant. 3 Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
(R. Aleluia)
voi, care vă temeți de el, mici și mari.
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *
(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)
și mireasa lui s-a pregătit.
R. Aleluia (aleluia).

Ant. Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a
arătat domnia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-4

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat ești, Doamne, * în tăria cerului.
Binecuvântat.

V. Și lăudat și preamărit în veci, * în tăria cerului.
Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Adorându-l pe Cristos Domnul, care este capul nostru și ale cărui mădulare suntem, să-l rugăm cu bucurie:

Doamne, vie împărăția ta!

Mântuitorul nostru, fă ca Biserica ta să se arate tot mai limpede ca sacrament al unității neamului omenesc

– și mister de mântuire pentru toate neamurile.

Fii alături de Sfântul Părinte papa și de întreg colegiul episcopilor

– și dăruiește-le unitate, iubire și pace.

Dă creștinilor harul de a fi tot mai strâns uniți cu tine, capul lor dumnezeiesc,

– și de a vesti împărăția ta prin mărturia vieții lor.

Binevoiește a dărui lumii pace,

– ca să înflorească pretutindeni liniștea și buna rânduială.

Dăruiește celor răposați gloria învierii de apoi

– și fă-ne și pe noi părtași de fericirea lor.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - I

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să mergem înaintea Domnului cu cântece de laudă.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Să lăsăm culcușul dulce, somnul să-l gonim din pleoape,
Am dormit destul, acuma, iată, ziua e aproape.
Când, vestind sfârșitul nopții, zorii zilei se arată,
Totodată ni s-arată chipul tău, preabune Tată.

Către tine, cu suspine, preasmerit se-ndreaptă gândul,
Aducându-ți preamărire, ajutoru-ți implorându-l.
Fă ca ziua care vine s-o trăim frumos și bine;
Orice faptă, orice vorbă să ne-apropie de tine.

Noaptea neagră și urâtă își încheie-acum sorocul;
Precum bezna-i nevoită să cedeze grabnic locul
Soarelui cu-a sa lumină tuturor atât de dragă,
Tot așa, păcatul negru de la noi să se retragă.

Să ne ierți de tot ce poate conștiința să ne-acuze,
Să putem privi spre tine, să avem curate buze
De pe care să se-nalțe sfânt prinos de rugăciune
Către tine, Tatăl nostru, dătător de daruri bune.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Somno refectis artubus,
 Spreto cubili, surgimus:
 Nobis, Pater, canentibus
 Adesse te deposcimus.

Te lingua primum concinat,
 Te mentis ardor ambiat,
 Ut actuum sequentium
 Tu, sancte, sis exordium.

Cedant tenebrae lumini
 Et nox diurno sideri,
 Ut culpa, quam nox intulit,
 Lucis labascat munere.

Precamur idem supplices
 Noxas ut omnes amputes,
 Et ore te canentium
 Lauderis in perpetuum.

Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeu în trei persoane, sursă pură de lumină,
 Ție, la-nceputul zilei, fiii tăi smeriți se-nchină.
 Ne e fruntea-n praf plecată de rușine și de frică,
 Dar simțim cum blânda-ți mână din țărână ne ridică.

Te mărturisim pe tine, Creator și veșnic Tată,
 Și pe Fiul tău cel care e-ndurarea întrupată,
 Și pe Duhul Sfânt pe care l-ai trimis din cer în lume,
 Focul dragostei ce-n inimi arde fără să consume.

Adevărul veșnic, cel ce singur minții noastre place,
 Tu, izvor de bucurie, de lumină și de pace,
 Dă-ne dragoste, credință și speranță ne împarte,
 Ca să-nvingem vraja lumii și-a speranțelor deșarte.

Tu ești alfa și omega, de la tine totul vine,
 Tu ai dat pornire lumii, îndreptând-o tot spre tine,
 Dor de tine-ai pus în inimi, ai deschis o rană care
 Doar în tine își găsește alinare, vindecare.

Dacă te-am găsit pe tine, cu lumina ta, Stăpâne,
 Chiar de-am pierde toate-n viață, o speranță ne rămâne
 Căci avându-te pe tine, ne e inima sătulă;
 Știm de ce trăim pe lume și răsplata e destulă.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
 De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă.
 Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare.
 Mila sa, Treimea Sfântă, peste noi să o coboare. Amin.

Sau:

Ætérna lux, divínitas,
 In unitáte Trínitas,
 Te confitémur débiles,
 Te deprecámur súplices.
 Summum Paréntem crédimus
 Natúmque Patris únicum,
 Et caritátis vínculum
 Qui iungit illos Spíritum.
 O véritas, o cáritas,
 O finis et felícitas,
 Speráre fac et crédere,
 Amáre fac et cónsequi.
 Qui finis et exórdium
 Rerúmque fons es ómnium,
 Tu solus es solácium,
 Tu certa spes credéntium.
 Qui cuncta solus éfficis,
 Cunctísque solus súfficis
 Tu sola lux es ómnibus
 Et præmium sperántibus.

Christum rogámus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Unum potens per ómnia,
Fove precántes, Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta.

Psalmul 6

Omul asuprit imploră îndurarea lui Dumnezeu

Acum sufletul meu e tulburat... Tată, salvează-mă de ceasul acesta (In 12,27).

- ² Doamne, în mânia ta nu mă muștra *
și în furia ta nu mă pedepsi.
- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,*
căci am ajuns fără putere;
vindecă-mă, Doamne, că-mi tremură oasele
- ⁴ și sufletul mi-i tare zbuciumat. *
Iar tu, Doamne, până când... ?
- ⁵ Întoarce-te, Doamne, mântuiește sufletul meu, *
salvează-mă pentru milostivirea ta.
- ⁶ Pentru că nimeni dintre cei morți
nu-și amintește de tine; *
în locuința morților cine te va preamări?
- ⁷ Sunt istovit de atâta geamăt, †
în fiecare noapte mă înec în plâns în patul meu *
și cu lacrimi scald așternutul meu.
- ⁸ Mi s-au împăienjenit ochii de durere, *
am îmbătrânit între toți dușmanii mei.
- ⁹ Depărtați-vă de la mine
toți cei care săvârșiți nelegiuire, *
căci a auzit Domnul glasul plângerii mele.
- ¹⁰ A auzit Domnul cererea mea, *
Domnul a primit rugăciunea mea. —

- ¹¹ Să se rușineze și să se tulbure toți dușmanii mei; *
să se retragă și să se rușineze îndată.

Ant. Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta.

Ant. 2 Domnul este scăparea săracului în necazuri.

Psalmul 9 A (9)

Mulțumire pentru victorie

Iarăși va veni să-i judece pe cei vii și pe cei morți.

I

- ² Te voi lăuda, Doamne, din toată inima, *
voi vesti toate faptele tale minunate!
- ³ Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în tine, *
voi preamări numele tău, Dumnezeuule preaînalt!
- ⁴ Dușmanii mei dau înapoi, *
se clatină și pier dinaintea feței tale,
- ⁵ căci tu ai judecat pricina mea
și mi-ai făcut dreptate, *
te-ai așezat pe tron ca judecător al dreptății.
- ⁶ Ai mustrat neamurile, l-ai distrus pe cel nelegiuit, *
le-ai șters numele în veci, pentru totdeauna.
- ⁷ Au fost distruși dușmanii, *
nimiciți pe vecie,
le-ai dărâmat cetățile, *
a dispărut o dată cu ei și amintirea lor.
- ⁸ Dar Domnul stăpânește în veci, *
și-a așezat scaunul lui de domnie pentru judecată;
- ⁹ el va judeca lumea cu dreptate, *
fără părtinire va pronunța sentința pentru popoare.
- ¹⁰ Domnul este refugiul celui asuprit, *
scăpare sigură în vreme de strâmtorare.
- ¹¹ Cei care cunosc numele tău se încred în tine, *
căci tu nu-i părăsești
pe cei care te caută pe tine, Doamne!

Ant. Domnul este scăparea săracului în necazuri.

Ant. 3 Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului.

II

- ¹² Cântați Domnului care locuiește în Sion, *
vestiți printre popoare faptele sale.
- ¹³ Căci el, care răzbună sângele vărsat, *
își aduce aminte de cei nenorociți,
nu uită strigătele lor.
- ¹⁴ Ai milă de mine, Doamne, *
privește la nenorocirea pe care mi-au făcut-o
cei care mă urăsc;
tu mă ridici de la porțile morții †
- ¹⁵ ca să vestesc toate laudele tale
la porțile fiicei Sionului, *
să tresalt de bucurie pentru mântuirea ta.
- ¹⁶ Popoarele păgâne cad în groapa pe care au făcut-o *
și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.
- ¹⁷ Domnul s-a arătat, a ținut judecata: *
păcătosul a căzut în capcana
pe care a făcut-o cu mâinile sale.
- ¹⁸ Să se întoarcă păcătoșii în locuința morților, *
toți păgânii, cei care uită de Dumnezeu.
- ¹⁹ Dar cel sărman nu rămâne în uitare la nesfârșit, *
nădejdea celor săraci nu va pieri pentru totdeauna.
- ²⁰ Ridică-te, Doamne, să nu se trufească omul; *
să fie judecați păgânii înaintea feței tale.
- ²¹ Așterne, Doamne, frică peste ei, *
să știe neamurile că nu sunt decât oameni!

Ant. Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului.

℣. Dă-mi înțelegere și voi păstra legea ta.

℟. Și o voi ține din toată inima.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, tu, care lucești ca un soare,
A Tatălui veșnic cerească splendoare,
Persoană divină, izvor de lumină,
Ce ziua o chemi la lumină să vină.

Din sfântul lăcaș al splendorilor tale,
În lumea cea tristă a beznei totale,
O rază-a luminii în veci neapuse
Trimite-ne nouă acuma, Isuse.

Cerescule Tată, rugămu-ne ție,
Tu, care ești sursă de har și tărie,
Ne iartă-ale vieții greșeli și cusururi,
Și-a ta îndurare cânta-vom de-a pururi.

Păcatul ne trage în jos, spre țărână,
Dușmanul pe drumuri greșite ne mână.
Ființe sărmene căzute-n capcane!
Din ele ne scoate, sub paza ta ia-ne.

Ne-alungă din cale dureri și năpaste,
Păstrează-ne trupul și inima caste,
În suflet credința în clocot să fiarbă,
Să nu o sufoce satanica iarbă.

Ca hrană în viață Cristos să ne fie,
El, pâinea cea vie, izvor de tărie,
Iar Duhul ne stingă a inimii sete,
Cu vinul iubirii curate ne-mbete,

Ca ziua de azi s-o petrecem în pace,
Cu sfântă sfială Cristos să ne-mbrace,
Iar dacă în suflet credința e tare,
Noi nu vom cunoaște apus și-nserare.

Acum, când lumina dă lumii contururi,
Cristos, care-n Tatăl rămâne de-a pururi,
El, care-i mai dulce decât aurora,
Lumină ne-aducă din cer tuturora. Amin.

Sau:

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis et fons lúminis,
Diem dies illúminans,
Verúsque sol, illábere
Micans nitóre pérpeti,
Iubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátia,
Culpam reléget lúbriam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Causa secúndet áspersos,
Donet geréndi grátiam.
Mentem gubérnet et regat
Casto, fidéli córpore;
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides;
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat;
Pudor sit ut dilúculum,
Fides velut merídiés,
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra cursus próvehit;
Auróra totus pródeat,
In Patre totus Fílius
Et totus in Verbo Pater. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 De dimineață te rog, Doamne, ascultă glasul meu.

Psalmul 5,2-10.12-13

Rugăciune de dimineață pentru a cere ajutor

Cei care l-au primit se vor bucura în veci de cuvântul care locuiește în ei.

- ² Pleacă-ți urechea la cuvintele mele, Doamne! *
Ascultă-mi suspinele!
- ³ Ia aminte la strigătele mele, †
regele meu și Dumnezeuul meu! *
- ⁴ pentru că mă rog către tine, Doamne!
Dimineața vei auzi glasul meu; *
de dimineață voi sta înaintea ta și voi aștepta,
- ⁵ căci tu nu ești un Dumnezeu cărui să-i placă răul, †
cel nelegiuit nu-și află adăpost în preajma ta; *
- ⁶ cei mândri nu pot sta înaintea ochilor tăi.
Tu îi urăști pe toți cei care săvârșesc fărădelegea †
și îi nimicești pe cei mincinoși. *
- ⁷ Domnul îl disprețuiește pe cel care varsă sânge
și pe cel care înșală.
- ⁸ Dar eu, prin îndurarea ta cea mare, †
voi intra în casa ta *
și te voi adora cu teamă
în templul tău cel sfânt.
- ⁹ Doamne, povățuiește-mă în dreptatea ta,
înaintea dușmanilor mei! *
Netezește calea ta înaintea mea.
- ¹⁰ Pentru că nu este adevăr în gura lor, *
inima lor nu este decât o capcană;
mormânt deschis este gâtul lor, *
iar limbile lor sunt înșelătoare. —

- ¹² Să se bucure toți cei care se încred în tine *
și în veci să tresalte.
Căci tu îi ocrotești *
și toți cei care iubesc numele tău
se vor bucura în tine.
- ¹³ Tu îl binecuvântezi pe cel drept, Doamne, *
ca un scut îl încoronezi cu bunăvoința ta.

Ant. De dimineață te rog, Doamne, ascultă glasul meu.

Ant. 2 Doamne, Dumnezeuul nostru, lăudăm numele
tău preaslăvit.

Cântarea *1 Cr 29,10b-13*

Numai lui Dumnezeu cinste și slavă

*Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos! (Ef 1,3).*

- ^{10b} Doamne, Dumnezeuul lui Israel, părintele nostru, *
tu ești binecuvântat din veac în veac.
- ¹¹ Ale tale, Doamne, sunt mărirea și puterea, †
gloria, strălucirea și maiestatea; *
tot ce este în cer și pe pământ îți aparține.
A ta este, Doamne, împărăția, *
căci tu te înalți, ca un stăpân, mai presus de toate.
- ¹² Bogăția și cinstea vin de la tine, *
tu ești atotstăpânitor.
În mâna ta este puterea și tăria, *
cu mâna ta pe toate poți să le mărești și să le întărești.
- ¹³ Iar acum, Dumnezeuul nostru, te mărturisim *
și lăudăm numele tău preaslăvit.

Ant. Doamne, Dumnezeuul nostru, lăudăm numele tău
preaslăvit.

Ant. 3 Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt.

Psalmul 28 (29)

Laudă Cuvântului lui Dumnezeu

Un glas din ceruri a zis: „Acesta este Fiul meu preaiubit!” (Mt 3,17).

- ¹ Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, *
aduceți Domnului preamărire și putere,
- ² aduceți Domnului gloria numelui său. *
Adorați-l pe Domnul în strălucirea sfințeniei sale.
- ³ Glasul Domnului este peste ape, †
Dumnezeul slavei tună; *
Domnul este peste apele întinse.
- ⁴ Glasul Domnului este puternic, *
glasul Domnului e plin de măreție.
- ⁵ Glasul Domnului despică cedrii, *
Domnul zdrobește cedrii Libanului
- ⁶ și face să salte Libanul ca un vițel *
iar Sirionul ca un pui de zimbru.
- ⁷ Glasul Domnului varsă limbi de foc, †
- ⁸ glasul Domnului cutremură pustiul *
și va cutremura Domnul pustiul Cadeș.
- ⁹ Glasul Domnului face cerboaicele să nască, †
despoaie pădurile *
și în lăcașul său sfânt toți îi cântă slava.
- ¹⁰ Domnul stăpânește peste potop, *
Domnul stăpânește în veci ca rege.
- ¹¹ Domnul va da tărie poporului său, *
Domnul va binecuvânta poporul său cu pace.

Ant. Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt.

LECTURA SCURTĂ

2Tes 3,10b-13

Dacă cineva nu vrea să muncească, nici să nu mănânce. Auzim însă că unii dintre voi umblă în neorânduială, nelucrând nimic, ci amestecându-se peste tot. Unora ca aceștia le poruncim și-i sfătuim în Domnul Isus Cristos să-și mănânce pâinea proprie, muncind în liniște. Însă voi, fraților, să nu obosiți în a face bine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat să fie Domnul * din veac și până-n veac! Binecuvântat.

V. El singur săvârșește fapte minunate * din veac și până-n veac! Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, cel plin de har și de Duhul Sfânt, și să-l implorăm cu încredere:

Dă-ne, Doamne, Duhul tău!

Dăruiește-ne harul să petrecem ziua aceasta cu bucurie, cu pace și fără prihană,

– pentru ca, ajungând în pragul serii, să te putem lăuda cu veselie și cu inimă curată.

Să fie astăzi strălucirea ta asupra noastră

– și călăuzește lucrarea mâinilor noastre.

Arată-ți fața asupra noastră spre bine, în pace,

– ca să fim ocrotiți astăzi de mâna ta puternică.

Privește cu bunătate la toți cei care se încredințează rugăciunilor noastre:

– copleșește-i cu tot binele sufletesc și trupesc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să inspiri faptele noastre și să ne ajuți să le împlinim, așa încât tu să fii începutul și înfăptuitorul lucrărilor noastre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

V. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Legea Domnului înveselește inima și luminează ochii.

Psalmul 18 B (19 B)

Laudă lui Dumnezeu, stăpânul legii

Fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48).

- ⁸ Legea Domnului este desăvârșită,
înviează sufletul; †
mărturia Domnului este adevărată, *
îl face înțelept pe cel neștiutor.
- ⁹ Orânduirile Domnului sunt drepte, învesolesc inima, *
poruncile Domnului sunt strălucitoare,
luminează ochii.
- ¹⁰ Frica de Domnul este curată,
rămâne pentru totdeauna; *
judecățile Domnului sunt adevărate,
toate sunt drepte.
- ¹¹ Ele sunt mai de dorit decât aurul †
și decât mult aur curat, *
mai dulci decât mierea și decât fagurele proaspăt.
- ¹² Slujitorul tău primește înțelepciunea prin ele; *
pentru cel care le păzește, răsplata este mare.
- ¹³ Cine își dă seama de greșelile făcute din neatenție? *
Curăță-mă de păcatele ascunse.
- ¹⁴ Mai presus de toate,
păzește-l pe slujitorul tău de mândrie, *
ca ea să nu mă stăpânească niciodată.
Atunci voi fi fără vină *
și curățat de păcatul cel mare.
- ¹⁵ Plăcute să-ți fie cuvintele gurii mele †
și gândurile inimii mele să ajungă înaintea ta, *
Doamne, stânca mea și mântuitorul meu!

Ant. Legea Domnului înveselește inima și luminează ochii.

Ant. 2 Se va scula Domnul să judece popoarele întru dreptate.

Psalmul 7

Rugăciunea celui drept vorbit de rău

Iată, judecătorul stă înaintea ușii (Iac 5,9).

I

- ² Doamne, Dumnezeu meu,
 în tine mi-am pus speranța. *
 Mântuiește-mă de toți prigonitorii mei
 și eliberează-mă
- ³ ca nu cumva să-mi răpească viața,
 să mă sfâșie, ca leul, *
 fără ca cineva să mă salveze!
- ⁴ Doamne, Dumnezeu meu, †
 dacă am săvârșit aceasta, *
 dacă este nedreptate în mâinile mele,
- ⁵ dacă am răspuns prietenului meu cu rău *
 și fără motiv mi-am jefuit dușmanul,
- ⁶ atunci dușmanul să mă prigonească și să mă ajungă †
 și să culce la pământ viața mea *
 și cinstea mea în praf să o arunce.
- ⁷ Ridică-te, Doamne, în mânia ta *
 înalță-te împotriva furiei asupritorilor mei
 și scoală-te, Dumnezeu meu, *
 la judecata pe care ai rânduit-o!
- ⁸ Adunarea neamurilor: să te înconjoare: †
 întoarce-te asupra ei din înălțime! *
- ⁹ Domnul judecă popoarele;
 judecă-mă, Doamne, după dreptatea *
 și după nevinovăția care este în mine!
- ¹⁰ Pune capăt răutății păcătoșilor †
 și întărește-l pe cel drept, *
 tu, care pătrunzi cu privirea inimile și rărunchii,
 Dumnezeule preadrept.

Ant. Se va scula Domnul să judece popoarele întru dreptate.

Ant. 3 Dumnezeu, judecătorul cel drept și puternic, îi mântuiește pe cei dreți cu inima.

II

- ¹¹ Ajutorul meu este la Dumnezeu, *
cel care îi mântuiește pe cei dreți cu inima.
- ¹² Dumnezeu este un judecător drept *
care se poate mânia în fiecare zi.
- ¹³ Oare nu este el cel care își ascute din nou sabia, *
își întinde arcul și țintește?
- ¹⁴ Își pregătește armele morții *
și își încinge săgețile în foc.
- ¹⁵ Iată, cel rău a urzit fărădelegea, *
a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.
- ¹⁶ A săpat groapă și a adâncit-o *
și a căzut în groapa pe care a făcut-o.
- ¹⁷ Se întoarce răutatea lui asupra capului său *
și pe creștetul lui coboară nedreptatea.
- ¹⁸ Îl voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea lui *
și voi cânta numele Domnului Preaînalt.

Ant. 3 Dumnezeu, judecătorul cel drept și puternic, îi mântuiește pe cei dreți cu inima.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 13,8.10

Să nu datorați nimic nimănui, decât să vă iubiți unii pe alții, pentru că cel care îl iubește pe aproapele a împlinit deja legea. Iubirea nu face nici un rău aproapelui: așadar, plinătatea legii este iubirea.

V. Ajutorul meu ești tu: să nu mă părăsești!

R. Nu te îndepărta de la mine, Dumnezeul mântuirii mele!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oame-nii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții

în înaintarea spre tine, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,19b-20.26

Fiecare om să fie prompt la ascultare, încet la vorbire și lent la mânie, pentru că mânia omului nu împlinește dreptatea lui Dumnezeu. Dacă cineva crede că este religios, dar nu-și stăpânește limba, din contră, își înșală inima, religiozitatea lui este zadarnică.

℣. Îl voi binecuvânta pe Domnul în toată vremea.

℟. Lauda lui va fi pururea în gura mea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, stăpânul și păzitorul secerișului și al viei, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dai dreaptă răsplată după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,17b.18a.19

Purtați-vă cu teamă în timpul înstrăinării voastre. Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumpărați din purtarea voastră, ci cu sângele prețios al lui Cristos, ca al unui miel fără meteahnă și neprihănit.

℣. Mântuiește-mă, Doamne, ai milă de mine.

℟. În adunări voi binecuvânta numele tău.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul când apostolii se suiau la templu ne chemi să ne adunăm la tine, dă-ne harul ca rugăciunea pe care o înălțăm cu inimă curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelor care invocă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

După ce ai vrut, o, Doamne, lumea-aceasta a o scoate
Din neant, ai vrut, de-asemeni, să pui ordine în toate;
Apelor ai pus zăgazuri, găsind loc la fiecare,
Și-ai trasat cu-nțelepciune ale cerului hotare.

Norii grei pe cer atârnă, slobozind belșug de ploaie;
Repezitele pâraie, râuri, fluvii mai greoaie,
Prinse-n albia firească, curg strunite între maluri;
Se frământă, nu au tihnă, spumegându-și apa-n valuri.

Fă să cadă în cascadă, ca o mult dorită ploaie,
Harul tău de sus în inimi, să le ude, să le-nmoaie,
Și să spele tot ce-n ele e pătat și plin de tină,
Iar pustiul trist din ele să-l prefacă în grădină.

Este ceasul înserării, ceas când bezna cade lină;
Să ne fie-acum credința far și faclă de lumină,
Să-l alunge pe cel care ne inspiră gânduri rele,
Ca păcatul și greșeala să nu poată să ne-nșele.

Tot ce cerem să ne deie Tatăl plin de îndurare,
Fiul ce-a voit să beie cupa patimii amare,
Duhul Sfânt ce locuiește-n taina inimii sincere;
Să ne-asculte blând Treimea, după-a sa-nțeleaptă vreau.

Amin.

Sau:

Immense cæli cõnditor,
Qui, mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem,

Firmans locum cæléstibus
Simúlque terræ rívilis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipet:

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiae,
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides invéniat,
Sic lúminis iubar ferat;
Hæc vana cuncta térreat,
Hanc falsa nulla cómpriant.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ochii Domnului privesc spre cel sărman.

Psalmul 10 (11)

Cel drept își pune încredere în Domnul

Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (Mt 5,6).

- ¹ În Domnul îmi găsesc refugiul, †
cum spuneți sufletului meu: *
„Fugi în munți ca o pasăre”?
- ² Căci iată, păcătoșii își încordează arcul, †
pe coardă își potrivesc săgeata, *
ca să tragă pe întuneric în cei dreți cu inima.
- ³ Când se clatină temeliile, *
ce poate face cel drept?
- ⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, *
Domnul își are scaunul de domnie în ceruri.
Ochii lui privesc spre cel sărman, *
pleoapele lui îi cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit. *
Duhul lui îl urăște pe acela care iubește violența.

- ⁶ El va face să plouă peste cei răi cărbuni aprinși; *
foc și pucioasă și suflare de foc
este partea lor de moștenire.
- ⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; *
cei drepecți vor vedea fața lui.

Ant. Ochii Domnului privesc spre cel sărman.

Ant. 2 Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Psalmul 14 (15)

Cine e vrednic în fața Domnului?

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu (Evr 12,22).

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;
- ³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

Ant. Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Ant. 3 În Fiul său, Dumnezeu ne-a ales spre înfiere.

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
care a prisosit în noi, *
- ⁸ în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. În Fiul său, Dumnezeu ne-a ales spre înfiere.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,9b-11

Să vă umpleți de cunoașterea voinței lui și de orice înțelepciune și înțelegere spirituală, pentru ca astfel să umblați într-un mod vrednic de Domnul, ca să-i fiți plăcuți în toate, prin orice faptă bună, aducând rod și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu, ca să fiți întăriți cu toată puterea, după puterea gloriei lui, pentru a ajunge la o statornicie desăvârșită și îndelungă răbdare, cu bucurie.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vindecă sufletul meu, * căci am păcătuit împotriva ta. Vindecă.

V. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, * căci am păcătuit împotriva ta. Slavă Tatălui. Vindecă.

Ant. la Magnificat: Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, căci Dumnezeu a privit la smerenia mea!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu a încheiat un legământ veșnic cu poporul său și nu încetează a-i face bine. De aceea, să-i aducem mulțumire și să ne îndreptăm rugăciunea spre el cu încredere:

Fă bine, Doamne, poporului tău!

Mântuiește, Doamne, poporul tău

– și binecuvântează moștenirea ta.

Adună-i laolaltă pe toți cei care poartă numele de creștin,

– ca lumea să creadă în Cristos, pe care tu l-ai trimis.

Dăruiește harul tău tuturor cunoscuților și prietenilor noștri,

– pentru ca ei să răspândească buna mireasmă a lui Cristos.

Arată iubirea ta celor aflați în agonie

– și fă ca ochii lor să vadă mântuirea ta.

Fii îndurător față de cei răposați

– și unește-i cu aceia care se odihnesc în Cristos.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să te preamărească, Doamne, cântarea de laudă a slujitorilor tăi. Tu, care, pentru mântuirea noastră, ai privit la umilința Fecioarei Maria, înalță-ne, te rugăm, la plinătatea răscumpărării. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, marele împărat!

Psalmul invitatoriului, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

S-a trezit natura toată, se arată sfântul soare,
Cântă lumea-naripată; harnica privighetoare,
Cu a sa cântare dulce, în văzduh făcând ocoale,
Pe cei care mai dorm încă, îi îndeamnă să se scoale.

O, Cristoase, către tine se îndreaptă-a noastră rugă;
Izgonește bezna minții, somnul pune-ni-l pe fugă,
Nu lăsa să ne atace duhuri rele și viclene,
Nu lăsa să fim învinși de toropeală și de lene.

Credincioșii tăi, o, Doamne, în cântare se avântă
Către cer, deși nu-s vrednici să-ți privească fața sfântă.
Cunoscând că firea noastră greșitoare e și slabă,
Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne degrabă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.

Amin.

Sau:

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus
Quod præcinéntes psállimus.

Sit, Christe, rex piíssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, cu a ta putere ai creat tot universul
Și-ai pus bună rânduială, hotărând la toate mersul;
Ziua-ntreagă e menită muncii, după-a ta poruncă,
Noaptea-i dată spre repaus și odihnă după muncă.

Ziua, seara și-apoi noaptea și din nou în zorii zilei
Înălțăm spre tine glasul, cerșetori la tronul milei;
Te rugăm cu umilință: ne păstrează mintea trează,
Cu iubire părintească peste noi mereu veghează.

Să muncim cu hărnicie fără preget, ca o Martă,
Dar de tine munca zilei nu lăsa să ne despartă;
Să rămânem lângă tine ca Maria, buna-i soră,
Care, stându-ți la picioare, te ascultă și te-adoră.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire.

Amin.

Sau:

O sacrosáncta Trínitas,
Quæ cuncta condens órinas,
Diem labóri députans
Noctem quiéti dédicas.

Te mane, simul véspere,
Te nocte ac die cánimus;
In tua nos tu glória
Per cuncta serva témpora.

Nos ádsumus te cérnui
En adorántes fámuli;
Vota precésque súpplicum
Hymnis adiúnge cælitum.

Præsta, Pater píssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate.

Psalmul 9 B (10)

Mulțumire

Fericiți voi, cei săraci, căci a voastră este împărăția lui Dumnezeu (Lc 6,20).

I

- ¹ Pentru ce, Doamne, stai departe, *
de ce te ascunzi la vreme de restriște?
- ² Cel rău, în mândria lui, îl asuprește pe cel sărman, *
care cade în cursele pe care acesta i le întinde.
- ³ Căci nelegiuitul se laudă în orgoliul său *
iar cel lacom de câștig se consideră binecuvântat.

- ⁴ Păcătosul îl disprețuiește cu aroganță pe Domnul: †
„Nu va cerceta Dumnezeu; nu este Dumnezeu!” *
- ⁵ Acestea sunt toate gândurile lui.
La fiecare pas îi merge bine întotdeauna, †
judecățile tale sunt prea înalte pentru el; *
îi disprețuiește pe toți dușmanii săi.
- ⁶ El spune în inima sa: „Nu mă clatin, *
din neam în neam nu mi se va întâmpla nici un rău!”
- ⁷ Gura lui e plină de blasfemii,
de înșelăciune și asuprire; *
sub limba lui este răutate și violență.
- ⁸ Stă la pândă după tufişuri †
ca să-l ucidă, din ascunzători, pe cel nevinovat; *
⁹ ochii lui îl iscodesc pe cel asuprit.
Stă pitit în ascunzătoare ca un leu în vizuină, †
stă pitit ca să-l prindă pe cel sărman. *
Îl prinde pe cel sărman și îl trage în lațul său.
- ¹⁰ Cel rău se năpustește, stă la pândă *
și cei săraci se prăbușesc sub puterea brațului său.
- ¹¹ El spune în inima lui: „Dumnezeu uită, *
își întoarce fața și nu vede nimic”.

Ant. Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate.

Ant. 2 Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea.

II

- ¹² Scoală-te, Doamne Dumnezeule, ridică-ți mâna *
și nu uita de cel sărman.
- ¹³ De ce să-l disprețuiască cel nelegiuit pe Dumnezeu, *
spunând în inima lui: „Nu va cere socoteală”?
- ¹⁴ Dar tu vezi, tu iei în seamă truda și durerea *
și le iei în mâinile tale.
În ține se abandonează cel nenorocit; *
tu vii în ajutorul orfanului.
- ¹⁵ Zdrobește brațul celui păcătos și al celui nelegiuit, *
pedepsește-i răutatea ca să nu mai fie.
- ¹⁶ Domnul este rege în veac și în veacul veacului; *
vor pieri păgânii de pe pământul lui.

- ¹⁷ Doamne, tu ai ascultat dorința celor săraci, *
le întărești inima și îți pleci spre ei urechea,
¹⁸ ca să faci dreptate celui orfan și celui asuprit *
și să nu-i mai înspăimânte omul făcut din țărână.

Ant. Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea.

Ant. 3 Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc.

Psalmul 11 (12)

Invocație împotriva celor mândri

Pentru noi, cei săraci, Tatăl a binevoit să-l trimită pe Fiul
(sf. Augustin).

- ² Mântuiește-mă, Doamne,
căci nu mai este nici un drept; *
au dispărut cei credincioși dintre fiii oamenilor.
³ Oamenii își spun minciuni unii altora, †
pe buze au numai cuvinte înșelătoare, *
vorbesc cu inimă prefăcută.
⁴ Să nimicească Domnul toate buzele mincinoase *
și limba care vorbește cu îngâmfare,
⁵ pe cei care zic:
„Prin limbile noastre vom fi puternici, †
buzele noastre sunt armele noastre; *
cine va fi stăpân peste noi?”
⁶ „Pentru necazul celor sărmani
și pentru suspinul celor săraci †
mă voi ridica acum, zice Domnul; *
voi aduce mântuire celui pe care ei îl disprețuiesc”.
⁷ Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, †
ca argintul purificat în foc *
și curățat de pământ de șapte ori;
⁸ tu, Doamne, ne vei ține *
și ne vei apăra de generația aceasta
pentru totdeauna.

⁹ Căci nelegiuții umblă împrejur †
atunci când se ridică la putere ticăloșii *
printre fiii oamenilor.

Ant. Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc.

℣. Domnul îi conduce pe cei umili în dreptate.

℞. Îi învață pe cei blânzi căile sale

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Aurora tuturora dă o veste, și anume
Că răsare mândrul soare și curând apare-n lume,
Că-și arată fața-ndată, și cu raza lui cea sfântă,
Tot pământul, luminându-l, în culori îl înveșmântă.

O, Cristoase, din vecie strălucește-a ta splendoare;
Nu e soare care are raze mai strălucitoare,
Te imploră-n astă oră fiii tăi; tu fă-i să-i scalde
În lumină cristalină ale tale raze calde.

Ești Cuvântul, ești Știința, ești a Tatălui oglindă;
Din eterna-nțelepciune ai lăsat să se desprindă
Și în lume să coboare, o fărămă, o scânteie,
Ca s-atragă mintea noastră și lumină să ne deie.

Fă s-apară și-n afară că ființa ne e plină
De-al tău har, de-a ta iubire, că ne naștem din lumină.
În cuvinte și în fapte să nu-ți fim nicicum tăgadă,
Însă toți în viața noastră doar pe tine să te vadă.

Adevăr, sinceritate să avem mereu pe buze.
Dă tărie minții noastre ca să poată să refuze
Cu curaj și fără teamă viclenia și minciuna,
Să putem purta în inimi bucuria totdeauna.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Pergráta mundo núntiat
 Auróra solis spícula,
 Res et colóre véstiens
 Iam cuncta dat nitéscere.
 Qui sol per ævum prænites,
 O Christe, nobis vívidus,
 Ad te canéntes vértimur,
 Te gestiéntes pérfrui.
 Tu Patris es scéntia
 Verbúmque per quod ómnia
 Miro refúlgent órđine
 Mentésque nostras átrrahunt.
 Da lucis ut nos fílii
 Sic ambulémus ímpigri,
 Ut Patris usque grátiam
 Mores et actus éxprimant.
 Sincéra præsta ut prófluant
 Ex ore nostro iúgiter
 Et veritátis dúlcibus
 Ut excitémur gáudiis.
 Sít, Christe, rex piússime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cel care are mâinile nepătate și inima curată
 va urca pe muntele Domnului.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 23 (24)

Intrarea Domnului în templu

Prin înălțarea sa cu trupul, lui Cristos i s-au deschis porțile cerului (sf. Irineu).

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Cel care are mâinile nepătate și inima curată va urca pe muntele Domnului.

Ant. 2 Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre.

Dumnezeu pedepsește și mântuiește

*Binecuvântat să fie Dumnezeu, și Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos, care ne-a renăscut, după marea sa îndurare
(1Pt 1,3).*

- ² Binecuvântat este în veci Dumnezeul cel viu, *
căci veșnică este împărăția lui.
Domnul pedepsește și tot el se îndură, *
el face să coboare în locuința morților
și tot el, prin puterea lui, ridică din pierzare *
și nimeni nu poate scăpa de sub mâna lui.
- ³ Preamăriți-l, fii ai lui Israel, în fața neamurilor, †
căci el v-a împărțiat printre ele *
- ⁴ și acolo v-a arătat măreția sa.
Preamăriți-l înaintea tuturor viețuitoarelor, †
căci el este Domnul și Dumnezeul nostru, *
el este Tatăl nostru în veci de veci.
- ⁵ El vă pedepsește pentru fărădelegea voastră *
și se îndură iarăși de toți
și vă strânge din toate neamurile *
printre care ați fost risipiți.
- ⁶ Dacă vă veți întoarce la el din toată inima
și din tot sufletul *
ca să împliniți adevărul în fața lui,
atunci el se va întoarce spre voi *
și nu-și va mai ascunde fața de la voi.
Priviți, așadar, ce a făcut pentru voi *
și preamăriți-l cu glas puternic.
Binecuvântați-l pe Domnul dreptății *
și preamăriți-l pe regele veacurilor.
Din țara în care mă aflu în exil eu îmi aduc mulțumiri *
și arăt puterea și maiestatea lui
în fața unui popor de păcătoși.
Convertiți-vă, o, păcătoșilor, †
săvârșiți dreptatea înaintea lui; *
cine știe, poate va fi binevoitor
și se va îndura de voi. —

- ⁷ Eu și sufletul meu îl preainălțăm pe împăratul cerului *
și sufletul meu tresaltă de bucurie
în toate zilele vieții mele.
- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții laudați măreția lui! *
Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!

Ant. Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre.

Ant. 3 Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.

Psalmul 32 (33)

Laudă Providenței

Toate prin el s-au făcut (In 1,3).

- ¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul; *
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa; *
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă, *
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului *
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.
- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul, *
pământul este plin de bunătatea Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile *
și prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării *
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul, *
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut, *
el a poruncit și toate au fost create.
- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
- ¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam. —

- 12 Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.
- 13 Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.
- 14 Din locuința lui sfântă *
îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
- 15 El singur a plăsmuit inimile lor *
și le cunoaște toate faptele.
- 16 Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
- 17 Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
și, cu toată puterea lui, nu poate izbăvi.
- 18 Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
spre cei care se tem de el, *
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
- 19 ca să scape de la moarte sufletele lor *
și să-i hrănească în timp de foamete.
- 20 Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
- 21 pentru că în el se va bucura inima noastră *
și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
- 22 Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
precum și speranța noastră este în tine.

Ant. Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.

LECTURA SCURTĂ

Rom 13,11b.12-13a

Este deja ceasul să vă treziți din somn. Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape. Așadar, să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să îmbrăcăm armele luminii. Să ne purtăm cuviincios, ca în timpul zilei.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, * în el voi nădăjdui.
Dumnezeul meu.

V. Scăparea mea și eliberatorul meu, * în el voi nădăjdui.
Slavă Tatălui. Dumnezeuul meu.

Ant. la *Benedictus*: Ne-a înălțat Domnul o putere de mântuire, precum a promis prin gura sfinților săi profeți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, fiind părtași la chemarea cerească, să-l binecuvântăm pe Isus, marele preot al credinței noastre:

Doamne, tu ești Dumnezeu și mântuitorul nostru!

Rege atotputernic, care prin Botez ne-ai dăruit preoția regească,

– dă-ne harul să-ți oferim pururi jertfă de laudă.

Fă să păzim poruncile tale,

– pentru ca, prin Duhul Sfânt, să rămânem în tine și tu în noi.

Dăruiește-ne înțelepciunea ta veșnică,

– pentru ca ea să fie astăzi cu noi și să lucreze împreună cu noi.

Dăruiește-ne harul să nu întristăm astăzi pe nimeni,

– ci să aducem bucurie tuturor celor din jurul nostru.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Privește, Doamne, cu bunătate la rugăciunea de dimineață a credincioșilor tăi; luminează și vindecă adâncurile inimii noastre cu iubirea ta, ca să nu-i stăpânească dorințele întunericii pe aceia pe care i-a reînnoit lumina harului ceresc. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericit este omul care umblă în legea Domnului.

Psalmul 118 (119),1-8

I (Aleph)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să păzim poruncile lui (1In 5,3).

- ¹ Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale, *
care umblă în legea Domnului.
- ² Fericiți sunt cei care păzesc poruncile lui *
și-l caută din toată inima.
- ³ Ei n-au săvârșit fărădelege *
și umblă pe căile sale.
- ⁴ Tu ai dat învățăturile tale *
ca să fie păzite cu fidelitate.
- ⁵ O, de ar fi căile mele statornice *
în a păzi orânduirile tale.
- ⁶ Atunci nu mă voi rușina *
dacă voi fi ascultat toate hotărârile tale.
- ⁷ Te voi lăuda cu inimă curată, *
cunoscând judecățile tale drepte.
- ⁸ Vreau să păstrez orânduirile tale, *
nu mă lasa în părăsire!

Ant. Fericit este omul care umblă în legea Domnului.

Ant. 2 Inima mea tresaltă de bucuria mântuirii tale.

Psalmul 12 (13)

Plângerea dreptului care se încrede în Domnul

*Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria
(Rom 15,13).*

- ² Până când, Doamne, mă vei uita cu totul? *
Până când îți vei întoarce fața de la mine?
- ³ Până când vei pune în sufletul meu neliniști †
și mâhnire în inima mea zi de zi? *
Până când se va înălța dușmanul meu
deasupra mea? —

- ⁴ Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! *
 Dă lumină ochilor mei
 ca să nu mă cuprindă somnul morții;
⁵ să nu zică vrăjmașul meu: „L-am biruit!”; *
 și să nu se bucure potrivnicii mei când mă clatin.
⁶ Eu am încredere în bunătatea ta! †
 Inima mea tresaltă de bucurie pentru mântuirea ta! *
 Voi cânta Domnului
 pentru că m-a copleșit cu daruri.

Ant. Inima mea tresaltă de bucuria mântuirii tale.

Ant. 3 Dumnezeu a închis toate sub păcat pentru a se îndura de toți.

Psalmul 13 (14)

Nebunia celor fără de lege

Unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul (Rom 5,20).

- ¹ A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu!” †
 S-au corupt, au săvârșit lucruri oribile; *
 nu-i nimeni care să facă binele.
² Domnul din ceruri privește spre fiii oamenilor †
 ca să vadă dacă este un înțelept, *
 vreunul care să-l caute pe Dumnezeu.
³ Toți au rătăcit, s-au pervertit cu toții; †
 nu-i nimeni care să facă binele, *
 nu este nici măcar unul.
⁴ Oare nu știu toți cei ce săvârșesc fărădelegea, †
 care devorează poporul meu cum ar mânca o pâine *
 și pe Domnul nu l-au invocat?
⁵ Acolo vor tremura de spaimă, *
 căci Dumnezeu este cu neamul celor drepti.
⁶ Ați râs de nădejdea celui sărman, *
 dar Domnul este refugiul său.
⁷ Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? †
 Când va întoarce Domnul poporul său din robie, *
 va tresălta Iacob și se va bucura Israel.

Ant. Dumnezeu a închis toate sub păcat pentru a se îndura de toți.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Ier 17,7-8

Binecuvântat să fie omul care-și pune încrederea în Domnul, a cărui speranță este Domnul. El va fi ca un pom sădit lângă ape, care-și întinde rădăcinile spre râu; el nu se teme când vine arșița, frunzele lui rămân verzi, el nu-i îngrijorat în timp de secetă și nu încetează să aducă roade.

℣. Domnul nu va lipsi de bunuri pe cei ce umblă în nevinovăție.

℞. Doamne al puterilor, fericit este omul care își pune speranța în tine!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, l-ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același Duh al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Prov 3,13-15

Fericit este omul care a găsit înțelepciunea și care a dobândit priceperea, căci e mai bună câștigarea ei decât argintul, și rodul ei mai de preț decât aurul curat. Ea e mai scumpă decât mărgăritarele și toate nestematele nu-i pot sta alături.

℣. Doamne, tu ai iubit adevărul din străfundul inimii.

℞. Și în ascuns m-ai învățat înțelepciunea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Iob 5,17-18

Fericit este omul pe care îl mustră Dumnezeu: așadar, să nu disprețuiești dojana Celui Atotputernic. Căci el rănește și tot el vindecă, el lovește și mâinile lui tămăduiesc.

☩. Poartă-te cu slujitorul tău, Doamne, după îndurarea ta.

R. Învață-mă îndreptările tale!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Cu-a ta vreare și putere, Doamne, ai rostit cuvântul
Și-au ieșit din neființă marea, cerul și pământul.
Ai mai dat apoi poruncă apelor să se separe
Și ai despărțit pământul punând apelor hotare.

Au umplut apoi pământul, potrivit voinței tale,
 Gâze, păsări de tot soiul, fel de fel de animale;
 Flori pe câmpuri răsădit-ai, cu puterea-ți suverană,
 Plante, arbori plini de roade, să servească pentru hrană.
 Dar ființa cea mai scumpă dintre toate-n lume, iat-o,
 Cum păcatul a ucis-o și-n pustiu a transformat-o!
 Dă-i din nou sămânța vieții, stânca inimii i-o-nmoaie,
 Ca din nou să înflorească, dă-i a lacrimilor ploaie.
 De iubire și de grijă tu ne dai atâtea semne;
 Fă ca ele la iubirea către tine să ne-ndemne.
 Nu lăsa să ne înșele vraja forțelor obscure
 Care vor, căzând în rele, bucuria să ne-o fure.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Tellúris ingens cónditor,
 Mundi solum qui éruens,
 Pulsis aquæ moléstiis,
 Terram dedísti immóbilem,
 Ut germen aptum próferens,
 Fulvis decóra flóribus,
 Fecúnda fructu sísteret
 Pastúmque gratum rédderet:
 Mentis perústæ vúlnera
 Munda viróre grátia,
 Ut facta fletu díluat
 Motúsque pravos átterat,
 Iussis tuis obtémperet,
 Nullis malis appróximet,
 Bonis repléri gáudeat
 Et mortis actum nésciat.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul i-a dat biruință Unsului său.

Psalmul 19 (20)

Rugăciune pentru victoria regelui

Oricine va invoca numele Domnului va fi mântuit
(Fap 2,21).

- ² Să te asculte Domnul în ziua necazului, *
să te ocrotească numele Dumnezeului lui Iacob!
- ³ Să-ți trimită ajutor din sanctuarul său *
și din Sion să te întărească!
- ⁴ Să-și amintească de toate jertfele tale *
și arderile tale de tot să fie bine primite!
- ⁵ Să-ți dea ție după inima ta *
și toate planurile tale să se împlinescă.
- ⁶ Ne vom bucura de mântuirea ta †
și vom înălța stindardul
în numele Dumnezeului nostru; *
să împlinescă Domnul toate cererile tale.
- ⁷ Acum știu că Domnul mântuiește pe unsul său, †
îi răspunde din cerul său sfânt *
cu puterea mântuitoare a drepte sale.
- ⁸ Unii se încred în carele de luptă și alții în caii lor, *
însă noi suntem puternici
în numele Domnului Dumnezeului nostru.
- ⁹ Ei s-au împiedicat și au căzut, *
iar noi ne-am ridicat în picioare
și rămânem neclintiți.
- ¹⁰ Doamne, mântuiește-l pe rege *
și ascultă-ne în ziua în care te vom invoca.

Ant. Domnul i-a dat biruință Unsului său.

Ant. 2 Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne.

Psalmul 20 (21),2-8.14

Mulțumire pentru victoria regelui

Prin înviere a primit viața și gloria pentru vecii vecilor
(sf. Irineu).

- ² Doamne, regele se veselește de puterea ta *
și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
lungime de zile în veac și de-a pururi.
- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.
- ⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.
- ¹⁴ Înălță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne.

Ant. 3 Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Innul celor răscumparați

- ^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- ^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi peceteile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumplat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile

¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeu nostru, *
care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru
Dumnezeu nostru.

LECTURA SCURTĂ

In 3,1a.2

Vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem. Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cuvântul tău, Doamne, * dăinuie în veac. Cuvântul.

Ÿ. Din neam în neam adevărul tău * dăinuie în veac.
Slavă Tatălui. Cuvântul.

Ant. la *Magnificat*: Duhul meu să tresalte de bucurie
în Dumnezeu, mântuitorul meu!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lui Cristos Domnul, care trăiește în mijlocul nostru,
să-i aducem laudă noi, poporul dobândit de el, și să-l
implorăm spunându-i:

Ascultă-ne, Doamne, spre lauda ta!

Doamne, regele și stăpânul neamurilor, vino în ajutorul
popoarelor și al tuturor celor care au putere,

– ca să urmărească într-un cuget binele comun, după
legea ta.

Tu, care ai dus captivă captivitatea noastră,

– redă libertatea de fii fraților noștri care se află în capti-
vitate cu trupul sau cu sufletul.

Fă ca tinerii noștri să se străduiască să fie aflați de tine fără prihană

– și să răspundă cu generozitate la chemarea ta.

Dă copiilor harul să urmeze exemplul tău

– și să înainteze pururi în înțelepciune și în har.

Primește-i pe cei răposați în împărăția veșnică

– unde nădăjduim că vom domni împreună cu tine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule atotputernic, pentru că ne-ai dat harul să ajungem la acest ceas de seară și te rugăm cu umilință ca ridicarea mâinilor noastre să fie jertfă bineplăcută înaintea ta. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-l adorăm pe Domnul, căci el ne-a făcut.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Când ziua și noaptea încep să se-ngâne,
Din nou ne-ndreptăm către tine, Stăpâne.
Din ochi somnul nostru alungă-l afară
Și dă-ne o minte vioaie și clară.

Căința ne-ndeamnă cu tainice șoapte
Să rupem din somnul cel dulce de noapte;
Ne-ndeamnă să cerem, cuprinși de durere,
Iertare cu inimi și buze sincere.

E ceea ce bunii profeți ne învață
Și-Apostolul însuși ne dă ca povață:
Cu mâini ridicate în sus, rugătoare,
Să stăm când apare pe cer sfântul soare.

Cristoase, acum ne-ndreptăm către tine;
Suntem apăsați de păcat și rușine.
Smeriți te rugăm cu sfială și teamă:
Păcatul ni-l iartă, nu-l ține în seamă.

Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prin os de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Rerum creátor óptime
 Rectórque noster, réspice;
 Nos a quiéte nóxia
 Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus;
 Ignósce tu crimínibus,
 Ad confiténdum súrgimus
 Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
 Prophéta sicut nóctibus
 Nobis geréndum præcipit
 Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum quod géssimus;
 Occúlta nostra pándimus,
 Preces geméntes fúndimus;
 Dimítte quod peccávimus.

Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Dumnezeuul nostru, vrednic ești de închinare,
 Tu cunoști pe fiecare: tot ce este, tot ce are.
 Harul tău îl dai din ceruri celor care nu-l refuză,
 Ca în drumul greu al vieții să le fie călăuză.

Ca păstor ce ești, Isuse, te-ngrijești de oaia grasă
 Și alergi după oița care staulul îl lasă.
 Vrem să mergem după tine și să fim oițe bune;
 Ține tu departe lupii și condu-ne la pășune.

Fă să fim găsiți în ziua judecății de pe urmă
Printre cei ce stau la dreapta, printre oile din turmă.
Dintre caprele din stânga ne separă, ne alege,
Și-n a ta împărăție ne condu, slăvite rege.

Preamărire ție, Doamne, rege-al gloriei eterne.
Înainte feței tale toată firea se prosterne.
Ne plecăm și noi genunchiul și primim domnia-ți blândă;
Tu primește cinstea noastră și condu-ne la izbândă. Amin.

Sau:

Scientiarum Dómino,
Sit tibi iubilátio,
Qui nostra vides íntima
Tuáque foves grátia.

Qui bonum, pastor óptime,
Dum servas, quæris pérditum,
In páscuis ubérrimis
Nos iunge piis grégibus,

Ne terror iræ iúdicis
Nos hædis iungat réprobis,
Sed simus temet iúdice
Oves ætérnæ páscuæ.

Tibi, Redémptor, glória,
Honor, virtus, victória,
Regnánti super ómnia
Per sæculórum sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Te iubesc, Doamne, puterea mea.

Psalmul 17 (18),2-30

Mulțumire pentru mântuire și victorie

În ceasul acela s-a făcut cutremur mare (Ap 11,13).

I

- ² Te iubesc, Doamne, tăria mea, †
³ Doamne, stânca mea, *
 fortăreața mea și eliberatorul meu;
 Dumnezeuul meu, ajutorul meu, †
 în care mi-am pus speranța, *
 scutul meu, cornul mântuirii mele și scăparea mea.
⁴ Îl invoc pe Domnul, cel vrednic de laudă, *
 și sunt eliberat de dușmanii mei.
⁵ M-au înconjurat legăturile morții *
 și m-au îngrozit râurile pieirii;
⁶ m-au înfășurat lanțurile infernului *
 și m-au prins lațurile morții.
⁷ Dar, în strâmtorarea mea, l-am chemat pe Domnul *
 și am strigat către Dumnezeuul meu;
 din lăcașul lui, el mi-a auzit glasul *
 și strigătul meu a ajuns până la urechea lui.

Ant. Te iubesc, Doamne, puterea mea.

Ant. 2 Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine.

II

- ⁸ S-a zguduit și s-a cutremurat pământul; †
 temeliele munților s-au zdruncinat *
 și s-au zguduit pentru că el s-a mâniat.
⁹ S-a ridicat fum din nările lui †
 și foc mistuitor din gura lui; *
 cărbuni aprinși țâșneau din el.
¹⁰ A aplecat cerurile și s-a coborât *
 și negura era sub picioarele lui.
¹¹ A încălecat pe un heruvim și a zburat, *
 era purtat pe aripile vântului.
¹² Și-a pus întunericul împrejur ca un văl, †
 s-a înconjurat ca de un cort *
 de ape întunecoase și de nori deși.
¹³ În fața strălucirii chipului său *
 s-au împraștiat norii, grindina și cărbunii de foc. —

- 14 Și a tunat din cer Domnul, †
Cel Preaînalt și-a făcut auzit glasul: *
grindină și cărbuni de foc.
- 15 Și-a trimis săgețile și i-a risipit, *
a aruncat fulgere și i-a umplut de groază;
- 16 și au apărut izvoarele apelor *
și s-au descoperit temeliiile lumii
la muștrarea ta, Doamne, *
la suflarea duhului mâniei tale.
- 17 A trimis din înălțime și m-a luat, *
m-a salvat din apele cele mari.
- 18 M-a mântuit de dușmanii mei puternici
și de cei care mă urăsc, *
deși erau mai tari decât mine.
- 19 M-au împresurat în ziua necazului meu, *
dar Domnul mi-a fost sprijinitor;
- 20 m-a scos la loc larg, m-a mântuit, *
pentru că și-a găsit bucuria în mine.

Ant. Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine.

Ant. 3 Tu, Doamne, aprinde lumina mea; schimbă în strălucire întunericul meu.

III

- 21 Domnul m-a răsplătit după dreptatea mea, *
după curăția mâinilor mele îmi va da înapoi,
- 22 pentru că am păzit căile Domnului, *
n-am păcătuit depărtându-mă de Dumnezeuul meu.
- 23 Căci toate judecățile lui sunt înaintea mea *
și îndreptările lui nu le-am lăsat deoparte,
- 24 ci am fost fără prihană înaintea lui *
și m-am păzit de fărădelege.
- 25 Iar Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea *
și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor săi.
- 26 Cu cel credincios, tu ești credincios, *
cu omul nevinovat, ești nevinovat;
- 27 cu cel curat, ești curat, *
dar cu cel viclean, te arăți iscusit.

- 28 Căci tu mântuiești poporul celor sărmani *
și ochii celor trufași îi umilești.
- 29 Într-adevăr, tu aprinzi lumina mea, Doamne; *
Dumnezeul meu schimbă în strălucire
întunericul meu.
- 30 Prin tine înfrunt trupele dușmane *
și cu Dumnezeul meu trec și peste ziduri.

Ant. Tu, Doamne, aprinde lumina mea; schimbă în strălucire întunericul meu.

℣. Toți erau uimiți de cuvintele de har.

℟. Care ieșeau din gura lui.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Mândrul soare ce apare, cu săgeți de foc despică
Fără milă bezna nopții, tăinuind tristeți și frică;
Amintind cu raza-i lină de Cristos ce stă să vină,
El îmbucură pământul, îmbrăcându-l în lumină.

Dar apare un alt soare; întuneric, noapte, ceață,
Să dispară când se-arată cu figura sa măreață!
E Cristos ce vine-n lume. Domnul vine să ne-mbrace
În veșmânt de bucurie, de lumină și de pace.

Să-l primim cu suflet mare, să-i deschidem poarta largă,
Ca s-alunge bezna minții, gheața inimii s-o spargă.
El ființa noastră toată de lumină s-o inunde,
Ca să fim luminii crainici pretutindeni și oriunde.

Frumusețe și splendoare, ce apari din tot înaltul,
Noi pe tine te alegem, nu dorim pe nimeni altul.
Ca un semn al dăruirii și-al supunerii totale,
Ne plecăm smeriți genunchii înaintea feței tale.

Mila ta cea fără margini ruga noastră s-o asculte.
 Știm că noi suntem nevrednici, că păcatele-s mai multe
 Ca nisipul de pe țărmuri, că ne-au pus în lanțuri grele;
 Dar tu iartă-ne, Ștăpâne, grabnic scoate-ne din ele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Nox et tenēbræ et núbila,
 Confúsa mundi et túrbida,
 Lux intrat, albéscit polus:
 Christus venit; discédite.

Calígo terræ scínditur
 Percúsa solis spículo,
 Rebúsque iam color redit
 Vultu niténtis síderis.

Sic nostra mox obscúritas
 Fraudísque pectus cónscium,
 Ruptis retéctum núbibus,
 Regnánte palléscet Deo.

Te, Christe, solum nóvimus,
 Te mente pura et símplici
 Rogáre curváto genu
 Flendo et canéndo díscimus.

Inténde nostris sénsibus
 Vitámque totam díspice:
 Sunt multa fucis íllita
 Quæ luce purgéntur tua.

Sit, Christe, rex pííssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina.

Psalmul 35 (36)

Răutatea păcătosului și bunătatea lui Dumnezeu

Cel ce mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții (In 8,12).

- ² În adâncul inimii celui nelegiuit șușotește păcatul, *
înaintea ochilor săi nu este frică de Dumnezeu.
- ³ Atât de mult se măgulește pe sine *
încât nu-și descoperă fărădelegea ca s-o urască.
- ⁴ Cuvintele gurii sale sunt răutate și înșelăciune, *
el refuză să înțeleagă și să facă binele.
- ⁵ La fărădelege se gândește în așternutul său, †
merge pe calea care nu este bună *
și nu urăște răul.
- ⁶ Bunătatea ta, Doamne, este până la ceruri *
și fidelitatea ta până la nori.
- ⁷ Dreptatea ta este ca munții lui Dumnezeu †
și judecățile tale sunt ca abisul cel mare. *
Tu, Doamne, ajuți oameni și animale.
- ⁸ Cât de minunată este bunătatea ta, Dumnezeule! *
Fiii oamenilor își găsesc adăpost
la umbra aripilor tale.
- ⁹ Se satură din belșugul casei tale, *
tu îi adăpi din șuvoaiele desfătărilor tale.
- ¹⁰ Căci la tine este izvorul vieții *
și în lumina ta vom vedea lumina.
- ¹¹ Păstrează îndurarea ta peste cei care te cunosc *
și dreptatea ta peste cei curați cu inima.
- ¹² Să nu vină asupra mea piciorul celor mândri *
și mâna celor răi să nu mă izgonească.
- ¹³ Iată, au căzut făcătorii de rele, *
s-au prăbușit și nu se vor putea ridica.

Ant. Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina.

Ant. 2 Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta.

Cântarea *Idt 16,1-2.13-15*

Domnul, creatorul lumii, va ocroti poporul său

Ei cântă o cântare nouă (Ap 5,9).

- ¹ Intonați cântare Dumnezeului meu în sunet de tobe, *
cântați Domnului meu în chimvale,
înălțați-i cântarea unui psalm nou, *
preainălțați și invocați numele lui!
- ² Căci tu ești Dumnezeul care stingi războaiele, †
care-ți așezi tabăra în mijlocul poporului tău, *
ca să mă smulgi din mâna prigonitorilor mei.
- ¹³ Voi cânta Dumnezeului meu o cântare nouă. †
Doamne, mare ești și preamărit, *
minunat în putere și de neînving!
- ¹⁴ Ție să-ți slujească întreaga făptură, *
căci tu ai zis și s-au făcut;
ai trimis duhul tău și s-au zidit *
și nimeni nu se poate împotrivi cuvântului tău.
- ¹⁵ Munții și mările se zburciumă din temelii *
și stâncile se topesc ca ceara înaintea feței tale,
dar celor care se tem de tine *
le arăți îndurarea ta.

Ant. Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta.

Ant. 3 Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie.

Psalmul 46 (47)

Domnul, regele universului

Șade de-a dreapta Tatălui și împărăția lui nu va avea sfârșit.

- ² Toate popoarele, bateți din palme, *
aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie!
- ³ Căci preainălțat și înfricoșător este Domnul, *
mare rege peste tot pământul. —

- ⁴ El a supus popoarele sub stăpânirea noastră *
și națiunile sub picioarele noastre.
- ⁵ A ales pentru noi moștenire *
mândria lui Iacob, pe care îl iubește.
- ⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, *
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.
- ⁷ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați-i! *
Cântați-i regelui nostru, cântați-i!
- ⁸ Căci Dumnezeu este rege peste tot pământul, *
cântați-i cu măiestrie.
- ⁹ Dumnezeu stăpânește peste popoare, *
Dumnezeu stă pe tronul său cel sfânt.
- ¹⁰ Stăpânitorii popoarelor se adună *
împună cu poporul Dumnezeului lui Abraham.
Căci ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului, *
el se înalță cu măreție.

Ant. Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie.

LECTURA SCURTĂ

Tob 4,14-15a.16ab.19

Fii cu luare-aminte, fiule, în toate faptele tale și fii înțelept în toate cuvintele tale și ceea ce ți-e urât ție să nu faci nimănui. Din pâinea ta dă-i celui flămând și din veșmintele tale, celor goi; tot ce-ți prisosește dă de pomană. În orice împrejurare, binecuvântează-l pe Domnul și cere de la el să îndrepte căile tale și toate cărările și hotărârile tale să ajungă la bun sfârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Pleacă inima mea, Dumnezeule * spre mărturiile tale! Pleacă.

V. Pe calea ta dă-mi viață, * spre mărturiile tale. Slavă Tatălui. Pleacă.

Ant. la *Benedictus*: Arată-ne îndurarea ta, Doamne, și adu-ți aminte de legământul tău sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri lui Cristos și să-l lăudăm pururi pentru că nu se sfiește să-i numească frați pe aceia pe care îi sfințește; de aceea, să-l implorăm:

Sfințește-i, Doamne, pe frații tăi!

Dă-ne harul să-ți consacram cu inimă curată începutul acestei zile în cinstea învierii tale

— și să-ți fim plăcuți ziua întregă prin fapte de sfințenie.
Tu, care ne-ai dăruit o nouă zi spre mântuire și bucurie, ca semn al iubirii tale,

— reînnoiește-ne zilnic spre mărirea ta.

Învăță-ne astăzi să te recunoaștem prezent în toți oamenii

— și să te găsim mai cu seamă în cei întristați și săraci.

Fă-ne să trăim astăzi în pace cu toți oamenii

— și să nu răsplătim nimănui răul cu rău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Dumnezeule, mântuitorul nostru, și fă-ne să urmărim lumina și să înfăptuim adevărul. Ne-am născut din tine fii ai luminii: fă să-ți putem fi martori în fața oamenilor. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântat ești, Doamne; învață-mă îndreptările tale.

Psalmul 118 (119),9-16

II (Beth)

⁹ Cum va putea un tânăr să rămână curat pe cale? *
Numai păzind cuvintele tale.

¹⁰ Te caut din toată inima; *
nu lăsa să mă abat de la hotărârile tale. —

- ¹¹ Păstrez în inimă cuvintele tale *
ca să nu păcătuiesc împotriva ta.
- ¹² Binecuvântat ești, Doamne, *
învăță-mă orânduirile tale.
- ¹³ Vestesc cu buzele mele *
toate judecățile tale.
- ¹⁴ Mă bucur pe calea învățăturilor tale *
mai mult decât de orice bogăție.
- ¹⁵ Meditez la poruncile tale *
și am sub ochi cărările tale.
- ¹⁶ Orânduirile tale sunt desfătarea mea *
și nu voi uita cuvântul tău.

Ant. Binecuvântat ești, Doamne; învăță-mă îndreptările tale.

Ant. 2 Păstrează pașii mei statornici pe căile tale, Doamne.

Psalmul 16 (17)

De cei nelegiuiți izbăvește-mă, Doamne!

În zilele vieții sale pământești..., Cristos a înălțat rugăciuni... și a fost ascultat (Evr 5,7).

I

- ¹ Ascultă, Doamne, dreptatea mea, *
ia aminte la strigarea mea;
pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, *
de pe buze care nu au înșelăciune.
- ² Judecata mea să vină de la tine, *
ochii tăi să vadă dreptatea.
- ³ Pune la încercare inima mea, cerceteaz-o noaptea,
încearcă-mă în foc, *
dar nu vei găsi în mine nedreptate.
- ⁴ Gura mea nu a păcătuit
fiind părtașă la faptele oamenilor; *
pentru cuvintele buzelor tale
m-am păzit de căile făcătorilor de rele.

- ⁵ Tu îmi păstrezi pașii siguri pe căile tale, *
ca să nu se clatine picioarele mele.
- ⁶ Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă ascuți, *
pleacă-ți urechea spre mine
și ascultă cuvintele mele.
- ⁷ Arată-ți bunătatea ta cea mare, †
tu, care cu dreapta ta îi scapi de dușmani *
pe cei care se încred în tine.
- ⁸ Păzește-mă ca pe lumina ochilor; †
adăpostește-mă la umbra aripilor tale *
⁹ de fața celor răi care mă prigonesc.

Ant. Păstrează pașii mei statornici pe căile tale,
Doamne.

Ant. 3 Ridică-te, Doamne, scapă sufletul meu.

II

- Dușmanii sufletului meu mă împresoară cu furie, †
¹⁰ ei și-au închis inima, *
gura lor vorbește cu aroganță.
- ¹¹ Acum vin asupra mea, mă înconjoară, *
ochii lor mă ațintesc ca să mă doboare la pământ,
¹² cu înfățișare ca de leu gata de pradă *
și ca un pui de leu ce stă la pândă în ascunzișuri.
- ¹³ Ridică-te, Doamne! Ieși în calea lor și împiedică-i! *
Cu sabia ta scapă sufletul meu de cel nelegiuit.
- ¹⁴ Mântuiește-mă, Doamne,
cu mâna ta de acești morți, *
de muritorii ce și-au luat partea în viața aceasta.
Din rezervele tale tu umpli stomacul lor, *
se vor sătura fiii lor și va rămâne destul
și pentru copiii lor.
- ¹⁵ Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, *
când mă voi scula mă voi sătura de chipul tău.

Ant. Ridică-te, Doamne, scapă sufletul meu.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***IPt 1,13-14*

Fiți cu mintea clară, sobri în toate; puneți-vă toată speranța în harul care vă va fi dat când se va arăta Isus Cristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați duși de poftetele de mai înainte, când erați în ignoranță.

℣. Arată-mi, Doamne, căile tale.

℞. Și învață-mă cărările tale.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, Dumnezeu credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răs-pândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***IPt 1,15-16*

Așa cum este sfânt cel care v-a chemat, deveniți și voi sfinți în toată purtarea voastră, pentru că este scris: Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt.

℣. Preoții tăi, Doamne, să se înveșmânteze în dreptate.

℞. Și sfinții tăi să tresalte de bucurie.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și fă-ne să o sfârșim cu bine în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Iac 4,7-8a.10*

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Umiliți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

- ☩. Ochii Domnului sunt peste cei ce se tem de el.
 ☩. Peste cei ce nădăjduiesc în îndurarea lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care pentru a-i mântui pe oameni ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întregă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, cu a ta putere ai creat al zilei astru
 Și-ai împodobit cu-acesta bolta cerului albastru,
 Ca să-mbucure pământul și să fie în natură
 Minunat izvor de viață, de lumină și căldură.

Ca să lumineze noaptea, ai plasat pe boltă luna
 Și ai scos din neființă stele una câte una.
 Ai umplut tot firmamentul cu puzderie de stele
 Și-ai pus luna, doamna nopții, ca regină peste ele.
 Soarele ce-acum dispăre ca iar mâine să revină
 Este cel care desparte bezna nopții de lumină;
 El se mișcă fără preget sus, pe ceruri, ca să poată
 Să dea anului măsura și să-nvârtă-a vremii roată.

Dacă soarele apune și pe-ncetul ziua moare,
 Pentru inimă și minte fii tu, Doamne,-al nostru soare;
 Al tău har și-a ta iertare în lumină să ne-mbrace,
 Să putem pași în noapte într-o liniște și pace.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Cæli Deus sanctíssime,
 Qui lúcidum centrum poli
 Candóre pingis ígneo
 Augens decóri lúmina,
 Quarto die qui flámmeam
 Solis rotam constítuens,
 Lunæ minístras órđini
 Vagos recúrsus síderum,
 Ut nóctibus vel lúmini
 Diremptiónis términum,
 Primórdiis et ménsium
 Signum dares notíssimum:
 Illúmina cor hóminum,
 Abstérge sordes méntium,
 Resólve culpæ vínculum,
 Evérte moles críminum.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme? †

Psalmul 26 (27)

Încrederea în Dumnezeu la vreme de primejdie

Iată locuința lui Dumnezeu împreună cu oamenii
 (Ap 21,3).

I

¹ Domnul este lumina și mântuirea mea, *
 de cine mă voi teme?

- † Domnul este apărătorul vieții mele, *
de cine mă voi înfricoșa?
- ² Când năvălesc cei răi asupra mea
ca să-mi sfâșie trupul, *
aceștia, persecutorii și dușmanii mei,
se clatină și cad.
- ³ Chiar dacă ar năvăli o armată asupra mea, *
inima mea tot nu s-ar teme;
chiar dacă s-ar dezlănțui un război împotriva mea, *
și atunci mi-aș păstra încrederea.
- ⁴ Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: *
să locuiesc în casa Domnului
în toate zilele vieții mele,
ca să privesc frumusețea Domnului *
și să vizitez sanctuarul său.
- ⁵ El mă va ascunde în adăpostul lui în ziua nenorocirii, †
mă va adăposti în ascunzătoarea cortului său, *
mă va ridica pe o stâncă.
- ⁶ Și acum să se înalțe capul meu *
deasupra dușmanilor ce mă înconjoară,
iar eu voi jertfi în cortul lui jertfe de laudă; *
voi cânta și-l voi preamări pe Domnul.

Ant. Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine
mă voi teme?

Ant. 2 Eu caut, Doamne, chipul tău: nu-ți ascunde fața
de la mine.

II

*Unii, ridicându-se, dădeau mărturie falsă împotriva lui
Isus (Mc 14,57).*

- ⁷ Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem: *
îndură-te de mine și răspunde-mi!
- ⁸ Din partea ta îmi spune inima: †
„Căutați fața mea”. *
Eu caut, Doamne, fața ta.
- ⁹ Nu-ți ascunde fața de la mine, *
nu îndeapărta cu mânie pe slujitorul tău;

- tu ești ajutorul meu, nu mă respinge *
și nu mă abandona, Dumnezeul mântuirii mele.
- ¹⁰ Chiar tatăl meu și mama mea m-au părăsit, *
dar Domnul m-a primit la sine.
- ¹¹ Arată-mi, Doamne, calea ta, *
călăuzește-mă pe calea cea dreaptă
din cauza dușmanilor mei.
- ¹² Nu mă lăsa pradă dușmanilor mei, †
căci s-au ridicat împotriva mea martori mincinoși *
care nu respiră decât violența!
- ¹³ Cred că voi vedea bunătățile Domnului *
pe pământul celor vii.
- ¹⁴ Așteaptă-l pe Domnul, fii tare, *
îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul.

Ant. Eu caut, Doamne, chipul tău: nu-ți ascunde fața de la mine.

Ant. 3 El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericii *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile. —

- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- 17 El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- 18 El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- 19 Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- 20 Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,22.25

Căutați să împliniți cuvântul, nu numai să-l ascultați, înșelându-vă pe voi înșivă. Dacă cineva privește cu atenție la legea desăvârșită a libertății și rămâne în ea, nu o ascultă ca apoi să o uite, ci ca să o pună în practică. Astfel, acesta va fi fericit în lucrarea sa.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mântuiește-mă, Doamne, * și îndură-te de mine!
Mântuiește-mă.

Ψ. Nu pierde sufletul meu cu cei fără de lege * și
îndură-te de mine! Slavă Tatălui. Mântuiește-mă.

Ant. la Magnificat: Mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Preamărit să fie în toate numele Domnului, care urmește cu iubire infinită poporul pe care și l-a ales. Spre el să se îndrepte rugăciunea noastră:

Arată-ne, Doamne, iubirea ta!

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta,

– ca să o aperi de orice rău și să o desăvârșești în iubire.

Fă ca toate neamurile să te recunoască pe tine singurul Dumnezeu

– și pe Isus Cristos, Fiul tău, pe care l-ai trimis.

Copleșește-i cu tot binele pe cei care ne sunt dragi,

– dăruiește-le binecuvântare și viață în veci de veci.

Adu mângâiere celor împovărați de trudă și suferință

– și apără demnitatea celor disprețuiți.

Deschide porțile îndurării tale celor care astăzi s-au despărțit de trup

– și primește-i cu bunătate în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și ocrotește-ne zi și noapte, ca, trecând prin vitregiile timpului sub călăuzirea ta, să fim pururi întăriți de tine, Dumnezeul neschimbător. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, căci el este Dumnezeu nostru.

Psalmul invitatoriului, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

E învăluit pământul în a nopții neagră haină;
Toată firea doarme încă, este ceas tăcut de taină.
Doar Cel Rău nu are tihnă, fără preget dă târcoale,
Iar creștinii simt nevoia pentru rugă să se scoale.

Doamne, nimeni nu e vrednic să-ți stea ție înaintea;
Tu cunoști ce-avem în suflet
și privești ce-avem în minte.

Recunoaștem vina mare și, cuprinși de remușcare,
Îndurare și iertare noi îți cerem fiecare.

Ne-a rănit adânc păcatul și, din inimi suferinde,
Noi strigăm cu umilință: Doamne, mâna ți-o întinde
Către noi și ne alină și ne iartă orice vină;
Harul tău pe drumul vieții pas cu pas să ne susțină.

Nu suntem lumina lumii, nici cetate-n vârf de munte
Cum vrei tu, ci suntem sclavii intereselor mărunte;
Ne simțim pe dinăuntru peșteri negre și mizere;
Cu lumina ta pătrunde ale inimii unghere.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Nox atra rerum cóntegit
 Terræ colóres ómnium:
 Nos confiténtes póscimus
 Te, iuste iudex córdium,
 Ut áuferas piácula
 Sordésque mentis ábluas,
 Donésque, Christe, grátiam
 Ut arceántur crímina.

Mens, ecce, torpet ímpia,
 Quam culpa mordet nóxia;
 Obscúra gestit tóllere
 Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
 Intrínsecus quam máxime,
 Ut in beáto gáudeat
 Se collocári lúmine.

Sit, Christe, rex píssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Către tine, Doamne sfinte, înălțăm a noastră rugă;
 Tu cunoști cum răutatea toate-n lume le subjugă;
 Mai ales credinței pune mii de piedici împotriva;
 Ocrotește-o să n-ajungă rătăcirilor captivă.

Să ne fie mintea cum e un izvor de apă pură,
 Să n-avem în inimi gânduri de invidie și ură.
 După-a ta învățătură, să răspundem celor care
 Ne insultă, ne fac răul, cu iubire și iertare.

Fă s-avem purtare blândă și smerită totdeauna;
Nu lăsa să între-n inimi viclenia și minciuna.
Mai presus de toate, însă, nu lăsa să ne consume
Lăcomia care naște toate relele din lume.

Cu toți oamenii de bine trainic dragostea ne țină
În unire și frăție, depărtând tot ce dezbină.
Cu speranța drept făclie și credința temelie,
Viața castă, ne-ntinată și curată să ne fie.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau:

Christe, precámur ádnuas
Orántibus servis tuis,
Iníquitas hæc sæculi
Ne nostram captívet fidem.

Non cogitémus ímpie,
Invideámus némini,
Læsi non reddámus vicem,
Vincámus in bono malum.

Absit nostris e córdibus
Ira, dolus, supérbia;
Absístat avarítia,
Malórum radix ómnium.

Consérvet pacis foedera
Non simuláta cáritas;
Sit illibáta cástitas
Credulítate pérpeti.

Sít, Christe, rex piússime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el.

Psalmul 17 (18),31-51

Mulțumire

Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? (Rom 8,31).

IV

- ³¹ Calea lui Dumnezeu este desăvârșită. †
Cuvântul Domnului este lămurit în foc, *
el este scut pentru toți cei care speră în el.
- ³² Cine este Dumnezeu în afară de Domnul? *
Sau cine e stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
- ³³ Dumnezeu mă încinge cu tărie *
și face desăvârșită calea mea,
- ³⁴ el face picioarele mele ca ale cerbului *
și mă așază pe înălțimi;
- ³⁵ el învață mâinile mele la război *
și brațele mele întind arcul de aramă.

Ant. Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el.

Ant. 2 Dreapta ta, Doamne, mă sprijină.

V

- ³⁶ Tu mi-ai dat scutul mântuirii tale, †
dreapta ta mă sprijină *
și bunăvoința ta m-a ajutat să cresc.
- ³⁷ Ai lărgit calea sub pașii mei *
și nu s-au clătinat gleznele mele.
- ³⁸ Îi voi urmări pe dușmani și îi voi prinde *
și nu mă voi întoarce până nu-i voi nimici.
- ³⁹ Îi voi lovi și nu vor mai putea să se ridice, *
se vor prăbuși sub picioarele mele.

- 40 M-ai încins cu tărie pentru luptă, *
i-ai răpus pe potrivnicii mei înaintea mea.
- 41 Pe dușmanii mei i-ai pus pe fugă *
și pe cei ce mă urăsc i-ai risipit.
- 42 Au strigat, dar nu era nimeni ca să îi salveze, *
au strigat către Domnul, dar nu le-a dat răspuns.
- 43 I-am zdrobit ca pulberea în bătaia vântului, *
ca pe noroiul din ulițe i-am călcat.
- 44 Tu m-ai scăpat de răzvrătirea poporului, *
m-ai așezat în fruntea neamurilor.
Un popor pe care nu-l cunoșteam
a ajuns să mă slujească; †
- 45 cu luare-aminte îmi dau ascultare, *
fiii străinilor mă linguesc;
- 46 fiii străinilor și-au pierdut vlaga: *
ies tremurând din locurile lor de refugiu.

Ant. Dreapta ta, Doamne, mă sprijină.

Ant. 3 Viu este Domnul! Preamărit să fie Dumnezeuul
mântuirii mele.

VI

- 47 Viu este Domnul și binecuvântată este stânca mea *
și preînălțat este Dumnezeuul mântuirii mele!
- 48 Dumnezeu este cel care îmi dă revanșa *
și îmi supune popoarele;
- 49 el mă eliberează de dușmanii mei înfuriați. †
Tu mă înalți mai presus de dușmanii mei, *
tu mă mântuiești de omul violent.
- 50 De aceea, Doamne,
te voi preamări înaintea popoarelor *
și numele tău în psalmi îl voi cânta.
- 51 El dă mari izbânzi regelui său, †
își arată bunăvoința față de unsul său, *
față de David și urmașii lui pe veci.

Ant. Viu este Domnul! Preamărit să fie Dumnezeuul
mântuirii mele.

☩. Ia vâlul de pe ochii mei, Doamne.

℟. Și voi privi minunățiile din legea ta.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se înalță-n car de flăcări sus, pe cer, slăvitul soare;
Când pământul îl inundă în lumină, cine oare
Mai cutează să-și păteze, fără teamă și rușine,
Conștiința cu păcate, sub privirile-i senine?

După cum, umblând în noapte, călătorul de la cale
Se abate, rătăcește și-n prăpăstii se prăvale,
Tot așa, umblând în beznă, pe poteci întunecate,
Am căzut și noi, o, Doamne, în abisuri de păcate.

Întunericul și noaptea dinăuntru să dispară
Și lumină să ne vină cu lumina de afară.
Să dispară vorba proastă, să dispară vorba dură,
Să dispară orice formă de minciună și de ură.

Munții noștri de mândrie și de patimi tu să-i nărui;
Ne învață că în viață rostul limbii adevăru-i;
Dă privirii bună pază, mâini curate, minte trează,
Întru sfântă curăție ziua-ntreagă ne păstrează.

De pe cer, de dimineață până seara, când apune,
Astrul zilei vede toate, fie rele, fie bune.
E ca ochiul tău, o, Doamne, veșnic văzător oriunde,
Pentru care nu sunt taine, care toate le pătrunde.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
Pentru soare, pentru stele, preamărire ție, Tată.
Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire.

Amin.

Sau:

Sol ecce surgit ígneus:
Piget, pudéscit, pænitet,
Nec teste quisquam lúmine
Peccáre constánter potest.

Tandem facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Lapsos sinístris gréssibus
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat
Purósque nos præstet sibi;
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus
Actúsque nostros próspicit
A luce *prima* in vésperum.

Deo Patri sit glória
Eiúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Treziți-vă, harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.

Psalmul 56 (57)

Rugăciune de dimineață la vreme de mâhnire

Acest psalm cântă patima Domnului (sf. Augustin).

² Ai milă de mine, Dumnezeuule, ai milă de mine, *
pentru că la tine își află refugiul sufletul meu;

- și la umbra aripilor tale îmi caut un loc de scăpare *
până va trece primejdia.
- ³ Strig către Dumnezeu cel preaînalt, *
către Dumnezeu care îmi face binele:
- ⁴ va trimite din ceruri și mă va elibera, †
îi va face de rușine pe cei care mă prigonesc, *
va trimite Dumnezeu îndurarea și adevărul său.
- ⁵ Sufletul meu e culcat în mijlocul puilor de leu *
care-i sfâșie pe fiii oamenilor;
dinții lor sunt sulite și săgeți, *
iar limbile lor, săbii ascuțite.
- ⁶ Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!
- ⁷ Au întins cursă pașilor mei *
și au încovoiat sufletul meu.
Au săpat în fața mea o groapă, *
dar ei înșiși au căzut în ea.
- ⁸ Inima mea este liniștită, Dumnezeule, †
liniștită este inima mea. *
- ⁹ Ție îți voi înălța imnuri și ție îți voi cânta.
Trezește-te, gloria mea! †
Treziți-vă, harpă și alăută; *
vreau să trezesc aurora.
- ¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, *
îți voi cânta imnuri printre neamuri.
- ¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare, până la ceruri, *
și fidelitatea ta, până la nori.
- ¹² Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!

Ant. Treziți-vă, harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.

Ant. 2 Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele,
spune Domnul.

Bucuria poporului eliberat

Isus trebuia să moară... pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu (In 11,51-52).

- ¹⁰ Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului, *
vestiți-l în insulele îndepărtate și spuneți:
„Cel care l-a împrăștiat pe Israel, tot el îl va aduna *
și-l va păzi așa cum păstorul își păzește turma”.
- ¹¹ Căci Domnul l-a răscumpărat pe Iacob, *
l-a eliberat din mâna celui mai puternic.
- ¹² Ei vor veni și îl vor lauda pe Muntele Sionului *
și se vor aduna din toate părțile
spre bunătățile Domnului,
spre grâu, spre vin și untdelemn, *
spre miei și spre viței,
și vor fi sufletele lor ca o grădină bine udată, *
și nu vor mai duce lipsă de nimic.
- ¹³ Atunci fecioara se va prinde cu veselie în horă, *
se vor bucura tinerii și bătrânii împreună.
„Voi schimba jalea lor în bucurie, *
îi voi mângâia și-i voi înveseli după necazul lor.
- ¹⁴ Voi îmbăta sufletele preoților de belșug *
și poporul meu se va îndestula din bunătățile mele”.

Ant. Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele,
spune Domnul.

Ant. 3 Mare este Domnul și vrednic de toată lauda,
în cetatea Dumnezeului nostru. †

Psalmul 47 (48)

Aducere de mulțumire pentru mântuirea poporului

M-a răpit în duh pe un munte înalt... și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul (Ap 21,10).

- ² Mare este Domnul și vrednic de toată lauda *
în cetatea Dumnezeului nostru.

- ³ † Muntele său cel sfânt este cea mai frumoasă înălțime, *
bucuria întregului pământ.
Muntele Sion, în partea de miazănoapte, *
este cetatea marelui rege.
- ⁴ Dumnezeu, în palatele sale, *
este cunoscut ca un loc de refugiu.
- ⁵ Căci iată, regii s-au aliat, *
au înaintat împreună;
- ⁶ dar abia au văzut și au rămas înmărmuriți, *
cuprinși de groază, au luat-o la fugă.
- ⁷ I-a apucat tremuratul acolo, *
dureri ca ale celei ce naște.
- ⁸ A fost ca vântul de la răsărit, *
care sfărâmă corăbiile din Tarșiș.
- ⁹ Tot ce auzisem, așa am văzut
în cetatea Domnului oștirilor, †
în cetatea Dumnezeului nostru; *
Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna.
- ¹⁰ Ne amintim de bunătatea ta, Dumnezeule, *
în mijlocul templului tău.
- ¹¹ Ca și numele tău, Dumnezeule, †
slava ta se întinde până la marginile pământului; *
dreapta ta este plină de dreptate.
- ¹² Să se veselească Muntele Sionului †
și să tresalte de bucurie fiicele lui Iuda *
pentru judecățile tale!
- ¹³ Cutreierați Sionul, mergeți împrejurul lui, *
numărați turnurile sale;
- ¹⁴ admirați zidurile sale, †
cercetați-i palatele, *
ca să povestiți generațiilor viitoare:
- ¹⁵ pentru că acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru †
în veci și în vecii vecilor, *
el ne va călăuzi până dincolo de moarte.

Ant. Mare este Domnul și vrednic de toată lauda, în cetatea Dumnezeului nostru.

LECTURA SCURTĂ

Is 66,1-2

Așa vorbește Domnul: „Cerul este tronul meu iar pământul este scaunul pentru picioarele mele! Ce casă ați putea voi să-mi zidiți, și care ar putea fi locul odihnei mele? Toate aceste lucruri mâna mea le-a făcut, și ale mele sunt toate”, zice Domnul. Iată spre cine îmi voi îndrepta privirile: spre cel sărman și spre cel cu duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul meu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat din toată inima mea: * ascultă-mă, Doamne! Am strigat.

Ψ. Voi păzi îndreptările tale; * ascultă-mă, Doamne! Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Să-l slujim pe Domnul în sfințenie și el ne va elibera de vrăjmașii noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri lui Cristos, care ne-a dăruit lumina acestei zile, și să-l implorăm:

Binecuvântează-ne, Doamne, și sfințește-ne!

Tu te-ai oferit ca jertfă pentru păcatele noastre:

– primește faptele și intențiile noastre de astăzi.

Tu bucuri ochii noștri cu darul mereu nou al luminii:

– răsari ca un luceafăr în inimile noastre.

Dă-ne harul să fim astăzi îndelung-răbdători cu toți,

– ca să putem merge pe urmele tale.

Doamne, fă să auzim de dimineață îndurarea ta;

– fie astăzi bucuria ta puterea noastră.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, seara, dimineața și la amiază implorăm cu umilință maiestatea ta ca, alungând din inimile noastre întunericul păcatelor, să ne duci la adevărata lumină, care este Cristos. El care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Ia vălul de pe ochii mei, Doamne, și voi privi minunățiile din legea ta.

Psalmul 118 (119),17-24**III (Ghimel)**

- ¹⁷ Fă bine slujitorului tău, ca să rămân în viață *
și să păzesc cuvântul tău.
- ¹⁸ Deschide-mi ochii ca să văd *
minunățiile legii tale!
- ¹⁹ Eu sunt străin pe pământ: *
să nu ascunzi de mine poruncile tale!
- ²⁰ Sufletul meu se consumă într-una *
de dorul judecăților tale.
- ²¹ Tu îi mustră pe cei mândri, pe cei blestemați *
care se abat de la hotărârile tale.
- ²² Ia de la mine ocară și defăimarea, *
căci am păzit învățăturile tale.
- ²³ Chiar dacă cei puternici se pun împotriva mea, *
totuși slujitorul tău se gândește la orânduiri tale.
- ²⁴ Învățăturile tale sunt desfătarea mea, *
îndreptările tale sunt sfătuitoarii mei.

Ant. Ia vălul de pe ochii mei, Doamne, și voi privi minunățiile din legea ta.

Ant. 2 Călăuzește-mă în adevărul tău, Doamne.

Psalmul 24 (25)

Rugăciune pentru iertare și mântuire

Speranța nu înșală (Rom 5,5).

I

- ¹ Către tine, Doamne, înalț sufletul meu, *
- ² Dumnezeuul meu, mă încred în tine;
să nu fiu făcut de rușine, *
ca să nu râdă de mine dușmanii mei.
- ³ Toți cei care se încred în tine *
nu vor fi făcuți de rușine.
Vor fi făcuți de rușine *
cei care te trădează pentru lucruri de nimic.
- ⁴ Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale, *
și învață-mă cărările tale.
- ⁵ Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă, †
căci tu ești Dumnezeuul mântuirii mele *
și pe tine te-am așteptat ziua întregă.
- ⁶ Amintește-ți, Doamne, de îndurările tale †
și de faptele milostivirii tale, *
căci ele sunt veșnice.
- ⁷ Nu-ți aduce aminte de păcatele tinereții mele *
și de fărădelegile mele;
adu-ți aminte de mine în îndurarea ta, *
pentru bunătatea ta, Doamne.
- ⁸ Domnul este bun și drept, *
el arată păcătoșilor calea;
- ⁹ îi face pe cei săraci să umble după dreptate, *
îi învață pe cei smeriți căile sale.
- ¹⁰ Toate căile Domnului sunt adevăr și îndurare*
pentru cei ce păzesc legământul și legile sale.
- ¹¹ Pentru numele tău, Doamne, *
iartă-mi păcatul meu pentru că este mare.

Ant. Călăuzește-mă în adevărul tău, Doamne.

Ant. 3 Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea,
Doamne, căci sunt singur și sărman.

II

- 12 Cine este omul care se teme de Domnul? *
Lui îi arată calea pe care s-o aleagă.
- 13 Sufletul lui va locui în fericire *
și urmașii lui vor moșteni pământul.
- 14 Domnul descoperă taina sa celor care se tem de el *
și îi învață legământul său.
- 15 Ochii mei sunt pururea spre Domnul, *
căci el scoate din laț picioarele mele.
- 16 Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea, *
căci sunt singur și nefericit.
- 17 Eliberează de neliniște inima mea, *
scoate-mă din necazurile mele.
- 18 Privește la umilirea și la truda mea *
și iartă-mi toate păcatele.
- 19 Vezi că dușmanii mei se înmulțesc *
și cu ură înverșunată mă urăsc.
- 20 Păzește sufletul meu și mântuiește-mă; *
să nu fiu făcut de rușine
pentru că mi-am pus speranța în tine.
- 21 Nevinovăția și dreptatea să mă ocrotească *
pentru că am sperat în tine.
- 22 Eliberează-l, Dumnezeule, pe Israel *
din toate strâmtorările sale.

Ant. Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea, Doamne, căci sunt singur și sărman.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Am 4,13*

El este cel care plăsmuiește munții și făurește vântul și-i dezvăluie omului gândul său; cel care face zorile și amurgul și pășește peste înălțimile pământului; Domnul Dumnezeul oștirilor este numele său.

℣. Toate lucrările Domnului, binecuvântați pe Domnul.

℟. Lăudați-l și preainălțați-l în veci!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași la harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Am 5,8

Cel care a făcut Pleiadele și Orionul și preface beznă în dimineață și ziua o ascunde în noapte adâncă, cel care cheamă apele mării și le revarsă peste fața pământului, Domnul este numele lui.

☩. Splendoare și măreție înaintea lui.

℟. Putere și frumusețe în lăcașul său sfânt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Am 9,6

Cel care și-a zidit locuințele sale în ceruri și și-a întemeiat firmamentul deasupra pământului, cel care cheamă apele mării și le varsă pe fața pământului, Domnul este numele lui.

☩. Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu.

℟. Și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutatea vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

În făpturile din lume, Doamne, forța ta apare;
Vietăți nenumărate au luat ființă-n mare.
Peștii au rămas în apă; patrupeze, târătoare
Au ieșit la țarm; la păsări le-ai pus aripi ca să zboare.
Nu există spațiu liber, n-a putut vreun loc să-ți scape;
Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și ape.
Tot ce mișcă în natură: păsări, pești și animale,
Te adoră, te ascultă, se supun voinței tale.
Ne-am născut și noi din apă, pentru viața ta divină
La Botez, când, din iubire, ne-ai iertat de orice vină.
Am jurat atunci să ducem viață sfântă, fără pată,
Haina albă ce-am primit-o s-o păstrăm imaculată.
Ne-am călcat cuvântul însă, am uitat de jurămintे;
La căința noastră, Doamne, cu-ndurare ia aminte.
Ne-am mândrit în mintea noastră și căderea ne-a fost mare;
Doamne, vindecă-ne rana, scoate-ne din disperare.
Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus
Partim remíttis gúrgiti,
Partim levas in áera,
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis írrogans,
Ut, stirpe una pródita,
Divérsa répleant loca:

Largire cunctis sérvulis,
 Quos mundat unda sánguinis,
 Nescire lapsus críminum
 Nec ferre mortis tædium,
 Ut culpa nullum déprimat,
 Nullum levet iactántia,
 Elísa mens ne cóncidat,
 Eláta mens ne córruat.
 Præsta, Pater pííssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Am strigat către tine, Doamne, și tu m-ai vindecat; în veac te voi preamări.

Psalmul 29 (30)

Recunoștință pentru salvarea de la moarte

Cristos îi mulțumește Tatălui după învierea sa glorioasă
 (Cassiodor).

- ² Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat *
 și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să râdă de mine.
- ³ Doamne, Dumnezeuul meu, eu am strigat către tine *
 și tu m-ai vindecat.
- ⁴ Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, *
 tu mi-ai dat viață ca să nu cobor în mormânt.
- ⁵ Cântați Domnului, voi, credincioșii lui, *
 preamăriți memoria sfințeniei sale!
- ⁶ Căci mânia lui ține o clipă, *
 dar îndurarea lui ține toată viața.
 Seara intră în casă plânsul*
 iar dimineața, bucuria.
- ⁷ Iar eu, în bunăstarea mea, am zis: *
 „Nu mă voi clătina în veac!”

- ⁸ Doamne, în bunăvoința ta,
m-ai așezat pe un munte puternic; †
dar când ți-ai întors fața de la mine, *
am fost cuprins de spaimă.
- ⁹ Către tine, Doamne, am început să strig *
și de la Dumnezeuul meu am cerut îndurare.
- ¹⁰ Ce câștig ai avea din sângele meu, *
de-aș coborî în adâncuri?
Oare te va lăuda țărâna *
și va vesti adevărul tău?
- ¹¹ Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine! *
Doamne, fii tu ajutorul meu!
- ¹² Tu ai schimbat plânsul meu în dans, †
mi-ai sfășiat haina de pocăință *
și m-ai încins cu bucurie,
- ¹³ pentru ca sufletul meu să-ți cânte fără încetare. *
Doamne, Dumnezeuul meu, în veci te voi preamări!
- Ant.** Am strigat către tine, Doamne, și tu m-ai vindecat;
în veac te voi preamări.

Ant. 2 Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.

Psalmul 31 (32)

Fericit cel căruia i s-au iertat fărădelegile

David îl numește fericit pe omul căruia Dumnezeu îi dă justificarea fără fapte (Rom 4,6).

- ¹ Fericit este cel căruia i s-a iertat fărădelegea, *
căruia i s-a acoperit păcatul!
- ² Fericit este omul
căruia Domnul nu-i ia în seamă greșeala *
și în sufletul căruia nu este prefăcătorie.
- ³ Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele *
și gemeam ziua întreagă.
- ⁴ Zi și noapte apăsa peste mine mâna ta, *
vlaga mi se usca în dogoarea verii. —

- ⁵ Eu ți-am mărturisit păcatul meu, *
nu ți-am ascuns fărădelegea mea.
Am zis: „Voi mărturisi Domnului fărădelegile mele”. *
Și tu ai iertat vinovăția păcatului meu.
- ⁶ De aceea te roagă orice credincios *
în timpul strâmtorării.
Chiar de s-ar dezlănțui potop de ape, *
la el nu vor ajunge.
- ⁷ Tu ești pentru mine un loc de scăpare, †
tu mă scoți din strâmtorare, *
mă înconșori cu cântări de bucurie pentru eliberare.
- ⁸ Îți voi da înțelepciune †
și îți voi arăta calea pe care să mergi; *
voi așinti ochii mei asupra ta.
- ⁹ Nu fiți asemenea calului și catârului,
lipsiți de pricepere, *
ale căror fălci le strângi cu zăbală și frâu,
altfel nu vin după tine.
- ¹⁰ De multe dureri are parte cel rău, *
dar pe cel care nădăjduiește în Domnul
îndurarea îl va înconșura.
- ¹¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul și veseliți-vă! *
Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima.

Ant. Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.

Ant. 3 Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești. —

- ¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- ^{12.10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- ^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, care locuiți în ele!

Ant. Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,6-9

Pentru aceasta vă bucurați, deși acum, pentru puțin timp, trebuie să vă întristați de felurite încercări pentru ca valoarea credinței voastre, mai prețioasă decât aurul pieritor, care se încearcă în foc, să fie un motiv de laudă, mărire și cinste la arătarea lui Isus Cristos. Pe el, fără să-l fi văzut, îl iubiți; fără a-l vedea, dar crezând în el, tresăriți de o bucurie negrăită și preamărită, încredințați că veți ajunge la țelul credinței voastre: mântuirea sufletelor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-a hrănit Domnul * din lamura grâului. Ne-a hrănit.

Ÿ. Și ne-a îndestulat cu miere din stâncă; * din lamura grâului. Slavă Tatălui. Ne-a hrănit.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Dumnezeu, cel ce ne ajută și în care ne-am pus toată speranța, și să-l invocăm cu evlavie:

Privește, Doamne, la fiii tăi!

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai încheiat cu poporul tău un legământ veșnic,

– fă-ne să laudăm pururi faptele tale minunate.

Desăvârșește-i în iubirea ta pe toți preoții

– și păstrează-i mereu pe credincioșii tăi în unitatea Duhului prin legătura păcii.

Dă-ne harul să construim cetatea pământească împreună cu tine,

– ca să nu trudească în zadar cei care o zidesc.

Trimite lucrători în secerișul tău,

– ca numele tău să fie preamărit la toate neamurile.

Primește-i alături de sfinții tăi pe prietenii și binefăcătorii noștri răposați

– și unește-ne și pe noi, la vremea cuvenită, cu fericiții din ceruri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care luminezi noaptea și faci să strălucească lumina după întuneric, dă-ne harul să petrecem această noapte fără a fi tulburați de cel rău, iar în ceasul dimineții să venim în fața ta spre a-ți aduce mulțumire. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-i mulțumim Domnului, căci în veac este îndurarea lui.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Înainte ca s-apară în tărie astrul zilei,
Deșteptați din somn, privirea o-nălțăm spre tronul milei.
O, Treime, ne primește rugăciunea preaumilă;
Nu c-am fi cumva noi vrednici, ci ascultă-ne din milă.

Ne trezim la rugăciune când natura doarme încă,
Și ne mustră conștiința, vina noastră e adâncă.
Ne-a rănit adânc păcatul, vindecare rana n-are,
Doar la tine e speranța; tu ești leac și alinare.

Ne-a împins la rău vicleanul cu perfidele lui șoapte;
Să ne ierți cu îndurare ce-am greșit în timp de noapte;
Peste multele păcate îndurarea ta să ploaie,
Să le spele, să le ducă ale harului șuvoaie.

Cu încredere deplină, te rugăm la ceasul tainic,
Când sosirea dimineții o vestește-al nopții crainic:
Ne-nsoțește ziua-ntreagă cu lumina ta divină,
Ca să nu ne poarte pașii spre pierzare, spre ruină.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Tu, Trinitátis Unitas,
 Orbem poténter qui regis,
 Atténde laudum cántica
 Quæ excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
 Noctis quiéto témpore,
 Ut flagitémus vúlnerum
 A te medélam ómnium,

Quo, fraude quicquid dæmonum
 In nóctibus delíquimus,
 Abstérgat illud cælitus
 Tuæ potéstas glóriæ.

Te corde fido quæsumus,
 Reple tuo nos lúmine,
 Per quod diérum círculis
 Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Îndrăzneala, Doamne, mila ta ne-o scuze.
 Potrivite vorbe pune-ne pe buze.
 Ne trezește-n inimi lacrimi și suspine,
 Ca să-ți dăm cinstirea ce ți se cuvine.
 Din Adam ne tragem, păcătoasă rasă;
 Vina și păcatul cugetul ne-apasă.
 Doamne, ne înmoaie inima de piatră,
 Schimbă-ne ființa rea și idolatră.

Slabi suntem cu toții, răul ne-nspăimântă,
Dar ne însemnăm cu crucea ta cea sfântă;
Pentru mintea noastră slabă și confuză
Ea ne fie astăzi scut și călăuză.

Fiul să primească,-n mila sa cea mare,
Preasmeritul nostru cânt de închinare.
Cântul ni-l primească milostivul Tată,
Ca și Duhul care-i dragoste curată. Amin.

Sau:

Adésto, Christe, córdibus,
Celsa redémptis cáritas;
Infúnde nostris férvidos
Fletus, rogámus, vóciibus.

Ad te preces, piíssime
Iesu, fide profúndimus;
Dimítte, Christe, quæsumus,
Factis malum quod fécimus.

Sanctæ crucis signáculo,
Tuo sacráto córpore,
Defénde nos ut fílios
Omnes, rogámus, úndique.

Sit, Christe, rex piíssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu.

Psalmul 34 (35),1-2.3c.9-19.22-23.27-28

Domnul mântuiește în timp de prigoană

*S-au adunat... și s-au sfătuit ca să-l prindă pe Isus prin
viclenie și să-lucidă (Mt 26,3.4).*

I

- ¹ Judecă-i tu, Doamne, pe cei care mă judecă, *
luptă tu cu cei ce luptă împotriva mea!
- ² Apucă scutul și pavăza *
și ridică-te în ajutorul meu!
- ^{3c} Spune sufletului meu: *
„Eu sunt mântuirea ta”.
- ⁹ Iar sufletul meu va tresălta în Domnul, *
se va desfăta de mântuirea lui.
- ¹⁰ Toate oasele mele vor zice: *
„Cine e ca tine, Doamne?
Tu, care mântuiești pe cel sărman
de mâna celor mai puternici decât el, *
pe cel sărac și lipsit de cei ce-l jefuiesc”.
- ¹¹ S-au ridicat martori mincinoși, *
care mă întrebă de lucruri pe care nu le știu;
- ¹² ei mă răsplătesc cu rău în loc de bine, *
sufletul meu e cuprins de dezolare.

Ant. Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu.

Ant. 2 Judecă-mi dreptatea și apără-mă, căci ești puternic, Doamne.

II

- ¹³ Iar eu, când ei erau bolnavi,
mă îmbrăcam în sac, †
îmi smeream sufletul cu post *
și în inima mea mă rugam pentru ei neîncetat.
- ¹⁴ Mă zbăteam ca pentru un prieten al meu,
ca pentru un frate, †
ca și cum mi-aș fi jelit mama, *
așa eram zdrobit de durere.
- ¹⁵ Dar ei se bucură când mă clatin; †
se adună, se strâng împotriva mea
ca să mă lovească, și eu nu știam; *
ca să mă sfâșie fără încetare,
- ¹⁶ mă ispitesc, mă batjocoresc în fel și chip, *
scrâșnesc din dinți împotriva mea.

Ant. Judecă-mi dreptatea și apără-mă, căci ești puternic, Doamne.

Ant. 3 Limba mea va vesti ziua întregă dreptatea ta.

III

- ¹⁷ Doamne, cât vei mai privi? †
Scapă sufletul meu de răutatea lor, *
de puii de leu, pe mine, cel părăsit!
- ¹⁸ Te voi preamări în adunarea cea mare, *
în mijlocul unui popor puternic te voi lăuda.
- ¹⁹ Să nu râdă de mine dușmanii mei mincinoși, *
nici să facă semne cu ochiul
cei care mă urăsc fără motiv!
- ²² Tu ai văzut, Doamne. Nu sta în tăcere! *
Doamne, nu te îndepărta de mine!
- ²³ Ia aminte și ridică-te la judecata mea, *
Dumnezeul meu și Domnul meu,
în apărarea cauzei mele!
- ²⁷ Să tresalte de veselie și să se bucure *
cei care voiesc dreptatea mea,
să spună pururi: †
„Preaînălțat fie Domnul, *
cel care vrea pacea slujitorului său”.
- ²⁸ Și limba mea va vesti dreptatea ta *
și voi cânta lauda ta ziua întregă.

Ant. Limba mea va vesti ziua întregă dreptatea ta.

℣. Fiul meu, păstrează cuvintele mele.

℞. Păzește poruncile mele și vei trăi.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, a slavei eterne oglindă,
 Speranță în lumea mereu suferindă,
 Născut în vecie din veșnicul Tată,
 În lume născut de Fecioara curată,
 De visele nopții acum ne despoaie,
 Ne dă duh cucernic și minte vioaie,
 Ca neîncetat maiestății divine
 Cântări să-i aducem precum se cuvine.

Sus, soarele iar din tărie domină
 Pământul pe care îl scaldă-n lumină;
 Lumina divină, cerească, curată,
 La porțile inimii noastre să bată.

În noi să pătrundă, mereu să ne-ndrume
 Și gândul, și vorba, și pașii în lume;
 Ca viața trăind-o ferită de vină,
 S-ajungem la urmă-n lumina deplină.

Credința ne fie-ndreptar pân-la moarte,
 Speranța pe aripi spre tine ne poarte,
 Iubirea ce toate le crede, le-ndură,
 Ne țină departe de vrajbă și ură.

Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prinos de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Ætérna cæli glória,
 Beáta spes mortálium,
 Celsi Paréntis Unice
 Castæque proles Vírginis.

Da dèxteram surgéntibus,
 Exsúrgat et mens sóbria
 Flagrans et in laudem Dei
 Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúCIFER
 Ipsámque lucem núnTIAT,
 Cadit calígo nóctium,
 Lux sancta nos illúMINET,

Manénsque nostris sénsibus
 Noctem repéllat sæculi
 Omnique fine témporis
 Purgáta servet péctora.

Quæsíta iam primum fides
 Radícet altis sénsibus,
 Secúnda spes congáudeat;
 Tunc maior exstat cáritas.

Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Doamne, vei primi jertfa de împăcare pe altarul tău.

Psalmul 50 (51)

Miluiește-mă, Dumnezeuule

Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeuule,
 după marea ta bunătate, *
 și, după mulțimea îndurărilor tale,
 șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
 și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
 și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuít, *
 și ce-i rău înaintea ta am făcut.
 De aceea tu ești drept în sentințele tale *
 și nepărtinitor în judecățile tale. —

- 7 Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- 8 Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- 9 Stropеște-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- 10 Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- 11 Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- 12 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- 13 Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- 15 Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- 16 Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- 20 În bunătaea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Doamne, vei primi jertfa de împăcare pe altarul tău.

Ant. 2 Va fi îndreptăţită şi se va lăuda în Domnul toată seminţia lui Israel.

Cântarea

Is 45,15-25

Toate neamurile să se întoarcă la Domnul

În numele lui Isus să se plece tot genunchiul (Fil 2,10).

- ¹⁵ Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns, *
Dumnezeul lui Israel, mântuitorul.
- ¹⁶ Au fost făcuți de rușine și umiliți cu toții, *
au plecat rușinați toți făuritorii de idoli.
- ¹⁷ Israel însă a fost mântuit de Domnul
cu o mântuire veșnică; *
nu veți fi rușinați și nici umiliți în vecii vecilor.
- ¹⁸ Căci așa vorbește Domnul, †
cel care a făcut cerurile, *
el, Dumnezeu, care a plăsmuit și a făcut pământul,
el l-a întemeiat;
nu l-a creat ca să fie pustiu, †
ci l-a format ca să fie locuit: *
„Eu sunt Domnul, și nu este altul!
- ¹⁹ Nu am vorbit în ascuns, *
în vreun colț întunecat al pământului;
nu am spus seminției lui Iacob:
«În zadar mă căutați!» *
Eu sunt Domnul care spun adevărul
și vestesc cele drepte.
- ²⁰ Adunați-vă, veniți, apropiați-vă toți împreună, *
voi, cei salvați dintre neamuri.
Nu au nici o pricepere cei care poartă un idol de lemn *
și se roagă unui zeu care nu poate mântui.
- ²¹ Vestiți și veniți și sfătuiți-vă împreună: *
cine a făcut să se audă acestea de atunci
și le-a prevestit de la început?
Oare nu eu, Domnul? †
Nu este alt dumnezeu afară de mine, *
nu este alt dumnezeu drept și mântuitor! —

- 22 Întoarceți-vă la mine și veți fi mântuiți,
toate marginile pământului, *
căci eu sunt Dumnezeu și nu este altul.
- 23 M-am jurat pe mine însumi, †
din gura mea a ieșit dreptatea, *
cuvânt care nu se va întoarce:
în fața mea se va pleca tot genunchiul *
și pe mine se va jura orice limbă”.
- 24 Se va spune: *
„Numai în Domnul este dreptatea și tăria!”
Către el vor veni și vor fi făcuți de rușine *
toți cei care îi stau împotrivă.
- 25 Va fi îndreptățită și se va lauda în Domnul *
toată seminția lui Israel.

Ant. Va fi îndreptățită și se va lauda în Domnul toată
seminția lui Israel.

Ant. 3 Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui
se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 99 (100)

Bucuria celor care intră în templu

Domnul le poruncește celor răscumparați să cânte cântare de biruință (sf. Atanasiu).

- 1 Strigați de bucurie către Domnul, *
toți locuitorii pământului,
- 2 slujiți Domnului cu bucurie, *
veniți înaintea lui cu cântece de veselie.
- 3 Să știți că Domnul este Dumnezeu! †
El ne-a făcut, ai lui suntem, *
poporul lui și turma pășunii sale.
- 4 Intrați pe porțile lui cu imnuri de mulțumire, †
intrați cântând în casa lui! *
Aduceți mulțumire și binecuvântați numele lui,

⁵ căci Domnul este bun, †
 îndurarea lui ține pe vecie, *
 și adevărul lui, din generație în generație.

Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,29-32

Să nu iasă din gura voastră nici o vorbă rea, ci ceva bun, spre edificare, așa cum trebuie, ca să dea har celor ce ascultă. Nu-l întristați pe Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu cu al cărui sigiliu ați fost însemnați pentru ziua răscumpărării voastre. Să fie stârpite dintre voi orice amărăciune, aprindere, mânie, răcnet, injurie și orice răutate. Dimpotrivă, fiți buni unii față de alții, înțelegători, iertându-vă unii pe alții, așa cum și Dumnezeu v-a iertat în Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fă-mă să aud dis-de-dimineată * îndurarea ta!
 Fă-mă.

V. Arată-mi calea pe care să pășesc, * îndurarea ta!
 Slavă Tatălui. Fă-mă.

Ant. la *Benedictus*: Domnul a vizitat și a răscumpărat poporul său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos, care prin crucea sa a adus mântuire neamului omenesc, și să-l implorăm cu evlavie:

Dăruiește-ne, Doamne, îndurarea ta!

Cristoase, soarele și lumina noastră, luminează-ne cu razele tale

– și potolește încă din zori toate pornirile noastre rele.

Păzește gândurile, cuvintele și faptele noastre,

– ca să putem fi plăcuți astăzi înaintea ta.

Întoarce fața ta de la păcatele noastre

– și toate fărădelegile noastre șterge-le.

Prin crucea și învierea ta,

– copleșește-ne cu mângâierea Duhului Sfânt.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care risipești întunericul neștiinței cu lumina Cuvântului tău, sporește în inimile noastre tăria credinței pe care ne-ai dăruit-o, pentru ca focul aprins de harul tău să nu fie stins de nici o ispită. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Alerg pe calea poruncilor tale, pentru că ai lărgit inima mea.

Psalmul 118 (119),25-32

IV (Daleth)

- 25 S-a lipit de țărână sufletul meu: *
fă-mă să trăiesc după cuvântul tău.
- 26 Eu îți fac cunoscute cărările mele și tu mă ascuți: *
învață-mă îndreptările tale.
- 27 Fă-mă să înțeleg calea învățăturilor tale *
și voi cugeta la lucrările tale minunate.
- 28 Îmi plânge sufletul de supărare: *
ridică-mă, după cuvântul tău.
- 29 Ține departe de mine calea minciunii *
și dăruiește-mi legea ta.
- 30 Am ales calea adevărului, *
mi-am propus să urmez hotărârile tale.
- 31 Am aderat la învățăturile tale, Doamne, *
să nu mă faci de rușine.
- 32 Alerg pe calea poruncilor tale, *
pentru că ai lărgit inima mea.

Ant. Alerg pe calea poruncilor tale, pentru că ai lărgit inima mea.

Ant. 2 În Domnul mi-am pus încrederea și nu mă voi clătina.

Psalmul 25 (26)

Încrederea și rugăciunea celui nevinovat

Dumnezeu ne-a ales în Cristos ca să fim sfinți și fără prihană (Ef 1,4).

- ¹ Fă-mi dreptate, Doamne, *
căci eu am umblat în nevinovăție.
În Domnul mi-am pus încrederea *
și nu mă voi clătina.
- ² Cercetează-mă, Doamne, și pune-mă la încercare, *
verifică în foc rărunchii mei și inima mea,
- ³ căci bunătatea ta este înaintea ochilor mei *
și umblu în adevărul tău.
- ⁴ Nu am stat împreună cu cei care iubesc vanitatea *
și nu voi intra printre cei fățarnici.
- ⁵ Am urât adunarea răufăcătorilor *
și nu voi ședeă împreună cu cei fără de lege.
- ⁶ Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție *
și voi înconjura altarul tău, Doamne,
- ⁷ ca să fac să răsune cântarea de mulțumire *
și să istorisesc toate faptele tale minunate.
- ⁸ Doamne, iubesc frumusețea casei tale, *
locul în care locuiește mărirea ta.
- ⁹ Să nu iei sufletul meu laolaltă cu cel al păcătoșilor *
și viața mea cu cea a vărsătorilor de sânge,
- ¹⁰ în mâinile cărora este nelegiuire *
și a căror dreaptă este plină de mită.
- ¹¹ Dar eu umblu în nevinovăția mea, *
mântuiește-mă și îndură-te de mine.
- ¹² Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă; *
în adunări îl voi binecuvânta pe Domnul.

Ant. În Domnul mi-am pus încrederea și nu mă voi clătina.

Ant. 3 În Domnul a nădăjduit inima mea și am primit ajutor.

Psalmul 27 (28),1-3.6-9

Implorare și aducere de mulțumire

Tată, îți mulțumesc pentru că m-ai ascultat (In 11,41).

- ¹ Către tine strig, Doamne, *
Dumnezeul meu, să nu rămâi tăcut în fața mea,
căci de vei tăcea față de mine, *
voi fi asemenea cu cei care coboară în groapă.
- ² Ascultă glasul rugăciunii mele,
când strig către tine, *
când îmi ridic mâinile spre templul tău cel sfânt.
- ³ Nu mă pune laolaltă cu cei păcătoși
și cu făptuitorii de rele: †
ei vorbesc de pace cu semenii lor, *
pe când inima lor e plină de răutate.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
pentru că a ascultat glasul rugăciunii mele.
- ⁷ Domnul este tăria și scutul meu, *
în el și-a pus încrederea inima mea.
El m-a ajutat
și, de aceea, inima îmi este plină de veselie *
și îi aduc mulțumiri prin cântările mele.
- ⁸ Domnul este tăria poporului său, *
el este cetate de scăpare pentru unsul său.
- ⁹ Mântuiește, Doamne, poporul tău, †
binecuvântează moștenirea ta, *
fii păstorul și sprijinitorul lui în veci.

Ant. În Domnul a nădăjduit inima mea și am primit ajutor.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,2b-4

Să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire, aceeași simțire, un singur cuget. Să nu faceți nimic din duh de ceartă

sau din laudă deșartă, ci, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine, fără ca cineva dintre voi să caute numai ale sale, ci și ale altora.

℣. Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr.

℞. Pentru cei care păzesc legământul și mărturiile lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

2Cor 13,4

Cristos a fost răstignit din slăbiciune, însă este viu prin puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi într-însul, însă vom trăi împreună cu el prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

℣. S-a lipit de țărână sufletul meu.

℞. Fă-mă să trăiesc după cuvântul tău, Doamne!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,12-13

Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu dragoste, cu îndurare, cu bunătate, cu umilință, cu blândețe și răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă cineva are vreo plângere împotriva altuia, iertați-vă! Așa cum v-a iertat Domnul, la fel să vă iertați și voi.

☩. Bun și îndurător este Domnul,
 R. Îndelung răbdător și mult milostiv.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul căit de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când ai început a toarce, Doamne, din al vremii caier,
 Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și aer,
 Cu făpturi nenumărate: păsări, pești și animale,
 Și-ai făcut din tină omul, opera iubirii tale.

Tu l-ai uns pe om ca rege și i-ai pus pe cap cunună,
 Cu poruncă să domnească și pământul să-l supună.
 Tot ce are-n lume viață, potrivit cu-a ta poruncă,
 În serviciul lui se află, la picioare i s-aruncă.

Demnitatea noastră însă am călcat-o în picioare;
 Pentru-a noastră decădere, Doamne, inima ne doare.
 De iubire părintească tu ne-ai dat atâtea semne;
 Să ne ierți nevrednicia și purtările nedemne.

Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne îndată,
 Ca s-avem mereu în inimi bucurie și răsplată.
 Ne privește neputința, milostiv de noi te-ndură,
 Dă-ne pace sufletească și ferește-ne de ură.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Plasmátor hómínis, Deus,
 Qui, cuncta solus órđınans,
 Humum iubes producere
 Reptántis et feræ genus;
 Qui magna rerum córpora
 Dictu iubéntis vívida,
 Ut sérviant per órđınem
 Subdens dedísti hómını;
 Repéllé a servis tuis
 Quicquid per immundítiam
 Aut mórıbus se súggerit,
 Aut áctıbus se intérselit.
 Da gaudiórum præmia,
 Da gratiárum múnera;
 Dissólve litıs víncula,
 Astrınge pacıs fœdera.
 Præsta, Pater píssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírıtu Paráclıto
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

Psalmul 40 (41)

Rugăciunea unui bolnav

Unul dintre voi, care mănâncă împreună cu mine, mă va trăda (Mc 14,18).

- ² Fericit este acela care se îngrijește de cel sărman, *
 căci Domnul îl salvează în ziua nenorocirii.
- ³ Domnul îl păzește și îl ține în viață, †
 îl face fericit pe pământ *
 și nu-l lasă la bunul plac al vrăjmașilor săi.

- ⁴ Domnul îl întărește pe patul de suferință, *
tu îi vei schimba așternutul în timpul bolii sale.
- ⁵ Eu strig: „Doamne, ai milă de mine, *
vindecă-mi sufletul, căci am păcătuit împotriva ta”.
- ⁶ Vrajmașii vorbesc rele împotriva mea: *
„Când oare va muri și va pieri numele lui?”
- ⁷ Dacă vine cineva să mă vadă, spune minciuni †
și inima lui adună răutate, *
apoi, ieșind afară, vorbește de rău.
- ⁸ Se sfătuiesc în șoaptă toți cei ce mă urăsc, *
cugetă împotriva mea cele rele:
- ⁹ „O boală nemiloasă a venit peste el. *
El zace și nu se va mai putea scula”.
- ¹⁰ Chiar și prietenul apropiat în care mă încredeam †
și care mânca pâinea mea *
a ridicat împotriva mea călcâiul.
- ¹¹ Dar tu, Doamne, îndură-te de mine, *
ridică-mă și le voi da răsplată.
- ¹² Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, *
dacă dușmanul meu nu râde de mine.
- ¹³ Dar pe mine mă ocrotești pentru nevinovăția mea *
și mă faci să stau în fața ta de-a pururi.
- ¹⁴ Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, *
din veci în veci. Amin! Amin!

Ant. Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

Ant. 2 Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi.

Psalmul 45 (46)

Dumnezeu, scăparea și tăria noastră

Îi vor pune numele Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu-cu-noi” (Mt 1,23).

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
ajutor ușor de găsit în timp de încercare.

- ³ De aceea nu ne temem,
 chiar dacă s-ar zgudui pământul *
 și ar cădea munții în mijlocul mării;
⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
 și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
 înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
 locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
 Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbućiumă, †
 împărățiile se clatină. *
 El și-a ridicat glasul și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeul lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
 faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
 El face să înceteze războaiele
 până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea *
 iar scuturile le arde în foc.
- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
 eu mă înalț peste popoare,
 mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeul lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. 3 Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
 Doamne, Dumnezeule atotputernic!

Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?

Tu singur ești sfânt! †

Toate popoarele vor veni

și se vor prosterna înaintea ta, *

pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

LECTURA SCURTĂ

Rom 15,1-3

Noi, cei tari, suntem datori să purtăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne complăcem în noi înșine. Fiecare dintre noi să se facă plăcut aproapelui său în ceea ce este bine spre edificare, căci nici Cristos nu s-a complăcut în sine, ci, după cum este scris: „Insulte celor care te insultă au căzut asupra mea”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos ne-a iubit și ne-a spălat * în sângele său. Cristos.

V. Și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu * în sângele său. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Domnul ne-a primit pe noi, slujitorii săi, aducându-și aminte de îndurarea sa.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care privește cu îndurare spre dorințele celor lipsiți și pe cei flămânzi îi copleșește cu bunuri. Să-l implorăm cu încredere:

Arată-ne, Doamne, îndurarea ta!

Doamne, Părintele nostru preaîndurător, te rugăm pentru mădulele suferinde ale Bisericii tale,

– al cărei cap a săvârșit pe cruce jertfa de seară.

Eliberează-i pe cei robiți, luminează-i pe orbi,

– primește-i pe orfani și pe văduve.

Îmbracă-i pe toți credincioșii cu armele tale,
– ca să poată fi biruitori în lupta cu cel rău.
Fii lângă noi, plin de îndurare, Doamne, în ceasul morții
noastre,
– ca să fim aflați credincioși și să trecem din această lume
în pacea ta.
Du-i pe cei răposați în lumina în care locuiești tu,
– ca să te contemple de-a pururi.
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, dăruiește-ne nouă, slujitorilor
tăi, harul ca, luminați de exemplul pătimirii Fiului tău,
să ne învrednicim mereu a purta jugul lui dulce. El,
care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂTĂ - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Al Domnului este pământul și tot ce este pe el;
veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

**Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.**

IMNUL

**I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:**

Milostive Doamne, oare cine poate să măsoare
Forța ta care zidit-a și pământ, și cer, și soare?
Dumnezeu din veci temeinic, ai pornit al lumii ornic,
Din neant ai scos un cosmos și i-ai dat un mers statornic.

Ruga noastră și cântarea le primește împreună
Cu căința și dorința de-a urma o cale bună,
Căci nu poate să se-nchine cine nu-i iertat de tine,
Nici nu poate bea din cupa bucuriilor divine.

Ce-am luat trecând prin lume: murdării, gunoaie, spume,
Focul dragostei divine să distrugă, să consume,
Ca să fim, în ceasul morții, pregătiți cum se cuvine;
Să plecăm voioși la tine, toți cu frunțile senine.

Pentru rugă-n toi de noapte am ieșit din așternuturi;
Ca să fim atenți și râvnici, Doamne, somnul să ni-l scuturi.
Noi sperăm s-avem răsplata ce-i îngăduit s-o spere
Cel ce-a doua ta venire o așteaptă-ntru veghere.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Summæ Deus cleméntiæ
 Mundíque factor máchinæ,
 Qui trinus almo númine
 Unúsque firmas ómnia,
 Nostros piis cum cánticis
 Fletus benígne súscipe,
 Quo corde puro sórdibus
 Te perfruámur lárgius.
 Lumbos adúre cóngruis
 Tu caritátis ígnibus,
 Accíncti ut adsint pérpetim
 Tuísque prompti advéntibus,
 Ut, quique horas nóctium
 Nunc concinéndó rúmpimus,
 Donis beátæ pátriæ
 Ditémur omnes áffatim.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, Domnul slavei nesfârșite, tu cel care
 Duhul dragostei în lume îl reverși cu-mbelșugare,
 Pe tot omul care umblă pe cărarea vieții triste,
 Mila ta să-l însoțească, cu iubire să-l asiste.
 Curmă boala care trupul ni-l consumă și ni-l roade,
 Și din minte izgonește cugetările neroade,
 Știnge patimile rele ce ne-mping până la crimă,
 Varsă-n inimi alinare când tristețea ne oprimă.

Ne inspiră totdeauna gânduri sfinte și senine,
 Să ne fie fără piedici drumul nostru către tine.
 Dă-ne dreapta moștenire în lăcașurile sfinte,
 Nu îngădui s-o pierdem, s-o schimbăm pe-un vas de linte.

Toate cele șapte zile câte sunt pe săptămână
 Reprezintă viața până se întoarce în țărână;
 Ziua-a opta este-aceea când al vieții fir ni-l seceri,
 Când ne chemi la judecată; este ziua mării treceri.

La această judecată ne gândim de bună seamă,
 Păcătoși fiind cu toții, cu neliniște și teamă.
 Dar sperăm că-n ziua-aceea lângă noi alături fi-va
 Maica ta și Maica noastră, Preacurata, Milostiva.

Celor ce sub steagul crucii lupta vieții o înfruntă
 Le-ai promis un loc în ceruri, la ospățul tău de nuntă.
 Și pe noi ne du în ceruri, nu la locul de osândă,
 Să-l slăvim în veci pe Tatăl, contemplându-i fața blândă.
 Amin.

Sau:

Auctor perennis glóriæ,
 Qui septifórmis grátia
 Das Spíritum credéntibus,
 Assiste mitis ómnibus.
 Expélle morbos córporum,
 Mentis repélle scándalum,
 Exscínde vires críminum,
 Fuga dolóres córdium.
 Serénas mentes éffice,
 Opus honéstum pérfice,
 Preces orántum áccipe,
 Vitam perénnem tríbue.
 Septem díerum cúrsibus
 Nunc tempus omne dúcitur;
 Octávus ille últimus
 Dies erit iudícii,
 In quo, Redémptor, quæsumus,
 Ne nos in ira árguas,
 Sed a sinístira líbera,
 Ad délixteram nos cólloca.

Ut, cum preces suscēperis
 Clēmens tuárum plébiūm,
 Reddámus omnes glóriam
 Trino Deo per sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cel ce se va smeri, acela este mare în împărăția cerurilor.

Psalmul 130 (131)

Încredere de copil față de Dumnezeu

Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima
 (Mt 11,29).

- ¹ Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată, *
 nici nu privesc cu trufie;
 nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari *
 și prea înalte pentru mine.
- ² Sufletul îmi este împăcat și liniștit, *
 ca un copil înțărcat la sânul mamei sale.
 Da, sufletul meu este în mine, *
 ca un copil în brațele mamei sale.
- ³ Să nădăjduiască Israel în Domnul *
 de acum și până-n veac!

Ant. Cel ce se va smeri, acela este mare în împărăția cerurilor.

Ant. 2 Dumnezeul meu, în simplitatea inimii mele,
 cu bucurie ți-am jertfit toate.

Psalmul 131 (132)

Făgăduințele dumnezeiești făcute casei lui David

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său
 (Lc 1,32).

I

- ¹ Amintește-ți, Doamne, de David *
și de toate suferințele sale!
- ² Cum a jurat Domnului *
și a făcut această promisiune
către Cel Atotputernic al lui Iacob:
- ³ „Nu voi intra sub acoperișul casei mele, *
nu voi urca în patul meu să mă odihnesc,
⁴ nu voi da somn ochilor mei, *
nici odihna pleoapelor mele,
⁵ până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, *
o locuință pentru Cel Puternic al lui Iacob”.
- ⁶ Iată, am aflat că este în Efrata, *
l-am găsit în câmpiile Iaarului.
- ⁷ Să intrăm în locuința lui, *
să ne aruncăm la pământ la picioarele sale.
- ⁸ Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă, *
tu și chivotul puterii tale!
- ⁹ Preoții tăi să se îmbrace în dreptate *
și credincioșii tăi să tresalte de bucurie.
- ¹⁰ De dragul slujitorului tău, David, *
nu-ți întoarce fața de la unsul tău!

Ant. Dumnezeuul meu, în simplitatea inimii mele, cu bucurie ți-am jertfit toate.

Ant. 3 Domnul i-a jurat lui David într-adevăr: va întări împărăția lui în veci.

II

- ¹¹ Domnul i-a jurat lui David într-adevăr *
și nu-și va retrage cuvântul:
„Din rodul trupului tău *
voi pune pe tronul tău.
¹² Dacă fiii tăi vor păzi legământul meu †
și poruncile pe care le-am dat, *
atunci și fiii lor vor sta din neam în neam
pe tronul tău”. —

- 13 Pentru că Domnul a ales Sionul *
și a voit să fie locuința lui:
14 „Acesta este locul meu de odihnă
pentru totdeauna, *
aici voi locui, pentru că lucrul acesta îl doresc.
15 Voi binecuvânta din plin roadele lui *
și voi sătura pe săracii lui cu pâine.
16 Voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire *
și credincioșii lui vor cânta de bucurie.
17 Acolo voi face să odrăslească puterea lui David, *
voi pregăti o lumină pentru unsul meu.
18 Îi voi acoperi cu rușine pe dușmanii lui, *
dar peste el va străluci coroana”.

Ant. Domnul i-a jurat lui David într-adevăr: va întări împărăția lui în veci.

℣. Veniți și vedeți lucrările Domnului.

℞. El a făcut fapte minunate pe pământ.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Astrul zilei în tărie își arată fața sfântă,
Cu lumină dulce, lină, tot pământu-l înveșmântă,
Și săgeți de foc aruncă din lăcașu-i de splendoare,
Încercând să nimicească răutatea de sub soare.

Ce-am greșit în întuneric la lumină-acum apare;
A rodit în noi păcatul doar regret și remușcare.
Orice urmă, orice pată, de păcat în noi lăsată
Tu o șterge, Doamne sfinte, în iubirea ta de tată.

Așteptăm întru speranță să ne vină zi senină,
 Zi în care chiar tu, Doamne, să fii soare și lumină.
 Și, privindu-te în față, fața sfântă și măreață
 Să ne fie bucurie și eternă dimineață.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
 Pentru soare, pentru toate, preamărire ție, Tată!
 Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
 Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire!
Amin.

Sau:

Auróra iam spargit polum,
 Terris dies illábitur,
 Lucis resúltat spículum:
 Discédad omne lúbricum.
 Iam vana noctis décidant,
 Mentis reátus súbruat,
 Quicquid tenébris hórridum
 Nox áttulit culpæ, cadat,
 Ut mane illud últimum,
 Quod præstolámur cérnui,
 In lucem nobis éffluat,
 Dum hoc canóre cóncrepat.
 Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Din zori se îndreaptă ochii mei spre tine,
 Doamne.

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Coph)

¹⁴⁵ Am strigat din toată inima mea,
 ascultă-mă, Doamne, *
 și voi păstra îndreptările tale.

- 146 Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- 147 O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- 148 Îmi deschid ochii înaintea de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- 149 Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- 150 Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- 151 Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- 152 De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Ant. Din zori se îndreaptă ochii mei spre tine, Doamne.

Ant. 2 Domnul este puterea și tăria mea și el a devenit
mântuirea mea.

Cântarea

Ex 15,1b-4a.8-13.17-18

Imnul victoriei după trecerea Mării Roșii

Cei care au învins fiara cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu (cf. Ap 15,2-3).

- 1^b Să cântăm Domnului,
căci strălucită este biruința sa: *
a aruncat în mare calul și călărețul.
- 2 Domnul este puterea și tăria mea: *
el a devenit mântuirea mea,
el este Dumnezeuul meu, pe el îl voi cinsti; *
el este Dumnezeuul părinților mei,
pe el îl voi preamări.
- 3 Domnul este un luptător viteaz;
numele lui este Domnul. *
- 4^a A aruncat în mare carele și oștirea lui faraon. —

- ⁸ La suflarea nărilor tale, apele s-au strâns grămadă, †
valurile s-au ridicat asemenea unui dig, *
abisurile s-au întărit în adâncurile mării.
- ⁹ Dușmanul a zis:
„Îi voi urmări și-i voi ajunge din urmă, †
voi împărți prada și sufletul meu va fi satisfăcut; *
voi scoate sabia și-i voi ucide cu mâna mea”.
- ¹⁰ Tu ai pornit furtuna și marea i-a acoperit, *
au căzut ca plumbul în apele învolburate.
- ¹¹ Cine este ca tine între zei, Doamne? †
Cine este ca tine, măreț în sfințenie,
temut și vrednic de laudă, *
tu, care faci fapte minunate?
- ¹² Ai întins dreapta ta și i-a înghițit pământul! *
- ¹³ Ai călăuzit în îndurarea ta
poporul pe care l-ai eliberat,
și cu puterea ta *
l-ai purtat spre lăcașul tău cel sfânt.
- ¹⁷ Tu vei duce poporul tău *
și-l vei așeza pe muntele moștenirii tale,
în locul pe care tu, Doamne, ți l-ai ales ca lăcaș, *
în templul tău cel sfânt,
pe care l-au zidit mâinile tale.
- ¹⁸ Domnul domnește de-a pururi, *
în veacul veacului!

Ant. Domnul este puterea și tăria mea și el a devenit
mântuirea mea.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile. †

Psalmul 116 (117)

Lauda îndurării Domnului

*Națiunile păgâne să-l preamărească pe Dumnezeu pentru
îndurarea lui (Rom 15,9).*

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
† preamăriți-l, toate popoarele. —

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 1,10-11

Fraților, străduiți-vă și mai mult să întăriți chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți cădea niciodată. Astfel, vi se va da în plus intrarea în împărăția veșnică a Domnului și mântuitorului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat către tine, Doamne, * tu ești scăparea mea! Am strigat.

Ÿ. Tu ești partea mea pe pământul celor vii, * tu ești scăparea mea. Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Luminează-i, Doamne, pe cei care stau în întuneric și în umbra morții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, care a voit să se ase-mene fraților săi în toate, spre a fi mare preot îndurător și credincios în fața lui Dumnezeu. Să-l rugăm:

Dăruiește-ne, Doamne, comorile iubirii tale!

Ție îți consacram ziua aceasta, soare al dreptății,

– care la Botez ai revărsat asupra noastră lumina ta.

În fiecare ceas al acestei zile te vom binecuvânta

– și vom lăuda numele tău în toate.

Tu, care ai avut-o ca mamă pe Maria, cea ascultătoare de cuvântul tău,

– călăuzește astăzi pașii noștri după învățătura ta.

Dă-ne harul ca, în peregrinarea noastră prin lumea trecătoare, să așteptăm nemurirea cerească,

– pentru ca, prin credință, speranță și iubire, să gustăm încă de pe acum bucuriile tale nepieritoare.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca strălucirea învierii să lumineze inimile noastre, ca să putem fi feriți de întunericul morții și să ajungem în lumina cea veșnică. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale.

Psalmul 118 (119),33-40

V (He)

- ³³ Arată-mi, Doamne, calea orânduirilor tale *
și o voi urma până la sfârșit.
- ³⁴ Dă-mi înțelepciune ca să urmez legea ta *
și s-o împlinesc din toată inima.
- ³⁵ Călăuzește-mă pe calea hotărârilor tale, *
căci pe ea mi-am găsit bucuria.
- ³⁶ Înclină-mi inima spre învățăturile tale, *
și nu spre dorința de câștig.
- ³⁷ Întoarce ochii mei,
ca să nu privească la lucruri deșarte, *
și fă-mă să trăiesc pe calea ta.
- ³⁸ Împlinește față de slujitorul tău promisiunea ta, *
care este pentru cei ce se tem de tine.
- ³⁹ Îndepărtează ocară care mă înspăimântă, *
pentru că judecățile tale sunt bune.
- ⁴⁰ Iată, eu doresc poruncile tale: *
fă-mă să trăiesc în dreptatea ta.

Ant. Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale.

Ant. 2 Cei care-l caută pe Domnul nu vor duce lipsă de nimic.

Psalmul 33 (34)

Domnul este mântuirea celor drepti

Gustați și vedeți cât de bun este Domnul (1Pt 2,3).

I

- ² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
- ³ Să se laude sufletul meu în Domnul! *
Să audă cei umili și să se bucure!
- ⁴ Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, *
să înălțăm numele lui împreună!
- ⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
și m-a eliberat de orice teamă.
- ⁶ Priviți la el și veți fi luminați, *
și fețele voastre nu se vor rușina.
- ⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
și l-a scăpat din toate necazurile sale.
- ⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
și-i scapă din primejdie.
- ⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
ferice de omul care se încrede în el.
- ¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
- ¹¹ Bogații au săracit și îndură foame, *
dar cei care îl caută pe Domnul
nu duc lipsă de nimic.

Ant. Cei care-l caută pe Domnul nu vor duce lipsă de nimic.

Ant. 3 Caută pacea și urmeaz-o.

II

- 12 Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
vă voi învăța frica de Domnul.
- 13 Cine este omul care dorește viața, *
care vrea zile multe ca să vadă binele?
- 14 Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- 15 fugi de rău și fă binele, *
caută pacea și urmeaz-o.
- 16 Ochii Domnului sunt peste cei drepti *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- 17 Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ.
- 18 Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtorare.
- 19 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- 20 Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- 21 El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, *
nici unul dintre ele nu va fi zdrobit.
- 22 Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.
- 23 Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

Ant. Caută pacea și urmeaz-o.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

IRg 8,60-61

Să știe toate popoarele pământului că Domnul este Dumnezeu, și nu este altul. Să fie inima voastră întreagă la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să urmați îndreptările lui și să păziți poruncile lui ca acum.

℣. Dumnezeu meu, învață-mă să umblu pe cărările tale!

℞. Călăuzește-mă în adevărul tău!

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice dușman, să ne bucurăm pururi în a te lăuda. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Ier 17,9-10

Inima omului este coruptă și de nepătruns, cine o poate cunoaște? Eu, Domnul, privesc în inimi și pătrund rărunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după faptele sale și după roadele pe care le aduce.

℣. Spală-mă, Doamne, de vinovăția ascunsă.

℞. Și eliberează-l de trufie pe slujitorul tău.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, lumină și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Înt 7,27a; 8,1

Deși este una singură, înțelepciunea lui Dumnezeu poate toate; deși ea însăși nu se schimbă, înnoiește universul. Ea se întinde de la o margine la alta a lumii și conduce cu bunătate întregul univers.

℣. Mari sunt lucrările tale, Doamne.

℞. Nespui de adânci gândurile tale!

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafericitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A II-A

DUMINICĂ

Vesperele I

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

Stăpâne al lumii, tu ești Creatorul,
Căci totul în tine își află izvorul;
Făpturile toate-s lucrarea ta sfântă,
De-aceea te cântă, te binecuvântă.

Odihnă ți-ai dat după toată lucrarea
Asemenea nouă când cade-nserarea,
Căci tot truditorul puterea-și reface
Prin somnul de noapte, în tihnă și pace.

Când umbrele serii văzduhul își cerne,
Strigăm către tronu-ndurării eterne:
Prea mult supăratu-te-am, Doamne, cu toții,
Tu însă pe noi supărarea să n-o ții.

Amurgul acestei vieți așteptându-l,
La marea-ntâlnire cu tine ni-e gândul;
Să nu ne condamni la a ta judecată,
Arată-ți atuncea iubirea de tată.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Rerum, Deus, fons ómnium,
Qui rebus actis ómnibus,
Totíus orbis ámbitum
Censu replésti múnerum,

Ac, mole tanta cōndita,
Tandem quiétem díceris
Sumpsísse, dans labóribus
Ut nos levémur grátius:

Concéde nunc mortálibus
Deflére vitæ crímina,
Instáre iam virtútibus
Et munerári próseris,
Ut cum treméndi iúdicis
Horror suprémus cœperit,
Lætémur omnes ínvicem
Pacis repléti múnere.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

La alegere, se poate spune imnul Te salut o zi frumoasă, 718.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei, Doamne, aleluia!

Psalmul 118 (119),105-112

XIV (Nun)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

*Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unul pe altul
(In 15,12).*

- ¹⁰⁵ Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei *
și luminează pentru cărările mele.
¹⁰⁶ Am jurat, și mă voi ține de jurământ, *
să păzesc judecățile tale cele drepte.
¹⁰⁷ Am fost umilit, Doamne, peste măsură, *
dă-mi viață, după cuvântul tău.

- 108 Jertfa gurii mele să-ți fie bineplăcută, Doamne, *
și învață-mă judecățile tale.
- 109 Sufletul meu este în mâinile mele totdeauna *
și nu am uitat de legea ta.
- 110 Mi-au întins nelegiuții cursă, *
dar n-am rătăcit de la învățăturile tale.
- 111 Poruncile tale sunt moștenirea mea în veci, *
ele sunt bucuria inimii mele.
- 112 Îmi plec inima ca să împlinescă orânduirile tale: *
în veci, până la sfârșit.

Ant. Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei, Doamne,
aleluia!

Ant. 2 Mă vei umple de bucurie cu fața ta, Doamne,
aleluia!

Psalmul 15 (16)

Domnul este partea mea de moștenire

Dumnezeu l-a înviat pe Isus, dezlegându-l de durerile morții (Fap 2,24).

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sorți, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sorții mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.

- 7 Îl binecuvântează pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- 8 Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- 9 De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- 10 deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- 11 Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii neșpuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Ant. Mă vei umple de bucurie cu fața ta, Doamne,
aleluia!

Ant. 3 În numele lui Isus să se plece tot genunchiul
în cer și pe pământ, aleluia.

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- 6 Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
- 7 dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
- 8 S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- 9 De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
- 10 pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
- 11 și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. În numele lui Isus să se plece tot genunchiul în cer și pe pământ, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,2b-6a

Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru. Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne neîncetat pentru voi de când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de iubirea pe care o aveți față de toți sfinții, pentru speranța păstrată în siguranță pentru voi în ceruri și despre care ați auzit de mai înainte în cuvântul adevărului evangheliei, care a ajuns până la voi și care aduce rod și se dezvoltă în toată lumea.

RESPONSORIUL SCURT

R. De la răsăritul soarelui până la apus, * lăudat să fie numele Domnului. De la răsăritul.

V. Mai presus de ceruri este slava lui, * lăudat să fie numele Domnului. Slavă Tatălui. De la răsăritul.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu ajută poporul pe care și l-a ales drept moștenire și-l ocrotește ca să fie fericit. Să-i mulțumim și, amintindu-ne de iubirea lui, să-l rugăm:

În tine, Doamne, e speranța noastră!

Te rugăm, Tată preaîndurător, pentru Sfântul Părinte papa **N.** și pentru episcopul nostru **N.:**

– ocrotește-i și sfințește-i cu puterea ta.

Dă-le celor bolnavi harul de a înțelege că sunt părtași la pătimirea lui Cristos

– și dăruiește-le mereu mângâierea lui.

Privește, în îndurarea ta, la cei lipsiți de adăpost,

– ca să-și poată afla o locuință omenească.

Binevoiește a da și a păstra roadele pământului,

– ca toți să-și găsească pâinea cea de toate zilele.

(sau:

Apără cu bunătate poporul nostru de orice rău,

– ca să se bucure de pacea și de belșugul care vin de la tine).

Copleșește-i, Doamne, cu iubirea ta pe cei răposați

– și dăruiește-le un lăcaș veșnic în ceruri.

(În tine, Doamne, e speranța noastră!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Popor al Domnului, voi, turma pășunii lui, veniți să-l adorăm, aleluia!

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Ne aflăm în toi de noapte; e ascuns pământul încă

În zăbranic de-ntuneric și în liniște adâncă.

Pentru rugă și veghere potrivită este ora;

E îndemnul ce ni-l face David nouă tuturor.

Toată cinstea ți-o aducem ție, veșnicule Tată,

Ție, Fiule, născutul din Fecioara Preacurată,

Șlava, cinstea și mărirea o-ndreptăm și către tine,

Dătătorule de viață, Duhul dragostei divine.

Este oră-nfricoșată, ora-n care Domnu-nfrânge

Un tiran, pe Faraonul, înecând Egiptu-n sânge,

Când un înger pretutindeni lasă moarte să se vadă,

Ucigând întâi-născuții, secerându-i cu-a lui spadă.

Însă obștea evreiască e cruțată, ea stă trează,
 Nu, pe ea cumplitul înger s-o lovească nu cutează,
 Căci văzând stropiți cu sânge stâlpii ușii la o casă,
 Nu se-ndreaptă către dânsa, ci, trecând, în urm-o lasă.
 E lovit cumplit Egiptul, e cuprins de jale mare,
 Un ucis ce zace-n sânge fiecare casă are;
 În cântări de bucurie izbucnește Israelul,
 S-a jertfit un miel în casă; le-ă adus salvarea mielul.
 Israelul după spirit e Biserica creștină;
 Ea își află-n tine, Doamne, bucuria ei deplină.
 E Cristos cel care ține locul victimei pascale;
 Ocrotită de-al lui sânge, nu cunoaște plâns și jale.
 Implorând a ta-ndurare, ne-nchinăm, Cristoase, ție:
 Fă-ne vrednici de salvare și de-a ta împărăție,
 Ca, plecând de-aici, din lume, și primiți în cer de tine,
 Să-ți aducem preamărirea ce doar ție se cuvine. Amin.

Sau:

Mediae noctis tempus est;
 Prophética vox ádmonet
 Dicámus laudes ut Deo
 Patri semper ac Fílio,
 Sancto quoque Spirítui:
 Perfécta enim Trínitas
 Uniúsque substántiæ
 Laudánda nobis semper est.
 Terrórem tempus hoc habet,
 Quo, cum vastátor ángelus
 Ægýpto mortem íntulit,
 Delévit primogénita.
 Hæc iustis hora salus est,
 Quos tunc ibídem ángelus
 Ausus puníre non erat,
 Signum formídans sánguinis.
 Ægýptus flebat fórtiter
 Tantórum diro fúnere;
 Solus gaudébat Israel
 Agni protéctus ságuine.

Nos verus Israel sumus:
 Lætatur in te, Dómine,
 Hostem spernéntes et malum,
 Christi defénsi sángine.
 Dignos nos fac, rex óptime,
 Futúri regni glória,
 Ut mereámur láudibus
 Ætérnis te concínere. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Te salut, o, zi frumoasă, ce apari strălucitoare,
 Zi ca tine mai aleasă, mai slăvită nu-i sub soare;
 Zi de-a pururi fericită, încărcată ești de glorie,
 Zi a Domnului preasfântă și a mării lui victorie.
 Zi curată și senină, la cei orbi le-ai dat lumină
 Când Cristos, Stăpânul vieții, cu puterea sa divină,
 A învins domnia morții, a-nviat lăsând mormântul,
 Iadului smulgându-i prada, unind cerul cu pământul.
 Se țara sărmana lume în țărână, sângerândă,
 Strânsă-n lanțuri de păcate, sub blestem și sub osândă.
 Harul, mila și-ndurarea au învins la urmă însă,
 Căci privind din ceruri Domnul și văzându-i fața plânsă,
 În iubirea sa de tată, i-a întins de sus o mână;
 Nu putea s-o lase-n lanțuri și-n sclavie să rămână;
 A-nchis ochii la păcate și-a uitat mânia toată,
 L-a trimis pe Fiul unic, din prăpastie s-o scoată.
 Ascultând, supus, de Tatăl, a venit în lume Fiul
 Și-a gustat, de dragul lumii, moartea, jalea și pustiul.
 Șoarta lumii, soarta noastră, împărțind-o pe din două,
 Înviind, a scos cu dânsul din mormânt o lume nouă.
 Este ziua-n care cerul cu pământul se împacă.
 Spre-a cânta cum se cuvine, vocea noastră e săracă;
 Vină îngerii din ceruri și cântarea să ne-o poarte
 Către cel ce e Stăpânul peste viață, peste moarte.
 Fiii sfintei Maici Biserici sunt chemați ca într-o voce
 Pe Cristos să-l preamărească și în rugă să-l invoce;
 Întristarea, supărarea nu-i permisă nimănui,
 Fericit creștinul astăzi intonează „aleluia”.

Moarte de Cristos învinsă, tu pe nimeni nu mai sperii,
De aceea, neînvingătoare bucuria învierii.
Să se bucure cu cerul tot pământul astăzi când dă
Domnul celor ce-l urmează darnic propria izbândă.
Amin.

Sau:

Salve dies, diérum glória,
Dies felix Christi victória,
Dies digna iugi lætítia,
Dies prima.

Lux divína cæcis irrádiat,
In qua Christus inférnum spóliat,
Mortem vincit et reconcíliat
Summis ima.

Sempitérni regis senténtia
Sub peccáto conclúsit ómnia;
Ut infírmis supérna grátia
Subveníret,

Dei virtus et sapiéntia
Temperávit iram cleméntia,
Cum iam mundus in præcipítia
Totus iret.

Resurréxit liber ab ínferis
Restaurátor humáni géneris,
Ovem suam repórtans úmeris
Ad supérna.

Angelórum pax fit et hóminum,
Plenitúdo succrésцит órdinum,
Triumphántem laus decet Dóminum,
Laus æténa.

Harmoniæ cæléstis pátria
Vox concórdet matris Ecclésiæ,
„Allelúia” frequéntet hódie
Plebs fidélis.

Triumpháto mortis império,
Triumpháli fruámur gáudio;
In terra pax, et iubilátio
Sit in cælis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Doamne, Dumnezeu meu, tu ești învăluit în lumină ca într-o haină, ești înveșmântat în strălucire și măreție, aleluia.

Psalmul 103 (104)

Imn lui Dumnezeu creatorul

Dacă este cineva în Cristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată, toate s-au făcut noi (2Cor 5,17).

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! *
Doamne, Dumnezeu meu,
tu ești nemărginit de mare.
- ² Tu ești înveșmântat în strălucire și măreție, *
învăluit în lumină ca într-o haină!
- ³ Tu întinzi cerurile ca pe un cort, *
îți așezi pe ape lăcașurile tale,
îți faci carul din nori, *
- ⁴ umbli pe aripile vântului;
⁴ tu faci din suflările de vânt mesageri ai tăi *
și din flăcările focului slujitori ai tăi.
- ⁵ Tu ai așezat pământul pe temeliile sale, *
ca să nu se clatine în veci și de-a pururi.
- ⁶ Tu l-ai acoperit cu abisul
cum l-ai acoperi cu o haină; *
și apele stăteau până deasupra munților.
- ⁷ La amenințarea ta, ele fug, *
la glasul tunetului tău, sunt cuprinse de groază;
- ⁸ se suie pe munți și se coboară în văi, *
spre locul pe care l-ai statornicit pentru ele.
- ⁹ Le-ai pus un hotar pe care nu-l vor trece, *
nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
- ¹⁰ Tu faci să țâșnească izvoarele în văi *
și ele se strecoară printre munți.

- ¹¹ Ele adapă toate viețuitoarele câmpului, *
asini sălbatici setea și-o potolesc.
¹² Păsările cerului locuiesc deasupra lor *
și dintre ramuri își înalță glasul lor.

Ant. Doamne, Dumnezeul meu, tu ești învăluit în lumină ca într-o haină, ești înveșmântat în strălucire și măreție, aleluia.

Ant. 2 Domnul a dat hrană din pământ și vin care învesește inima omului, aleluia.

II

- ¹³ Tu lași să cadă din lăcașurile tale ploaie peste munți; *
tu saturezi pământul cu rodul lucrărilor tale.
¹⁴ Tu faci să crească iarba pentru vite *
și verdețuri în folosul omului,
ca el să scoată hrană din pământ: *
¹⁵ vinul care învesește inima omului,
untdelemnul care face să strălucească fața sa *
și pâinea care întărește inima omului.
¹⁶ Se satură copacii Domnului, *
cedrii Libanului pe care el i-a plantat.
¹⁷ În ei păsările își fac cuib, *
iar barza își are locuința în chiparoși.
¹⁸ Munții cei înalți sunt pentru cerbi *
iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.
¹⁹ El a făcut luna ca să arate timpurile, *
și soarele care știe unde să apună.
²⁰ Tu aduci întunericul și se face noapte: *
atunci mișună toate fiarele pădurii,
²¹ puii de lei răg în căutare de pradă *
și cer hrana lor de la Dumnezeu.
²² Când răsare soarele, se întorc *
și se duc la culcare în vizuini.
²³ Atunci iese omul la lucrarea lui *
și la munca lui, până seara.

Ant. Domnul a dat hrană din pământ și vin care învesește inima omului, aleluia.

Ant. 3 Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut și erau foarte bune, aleluia.

III

- 24 Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne: †
toate le-ai făcut cu înțelepciune; *
pământul este plin de creaturile tale.
- 25 Iată marea întinsă și largă: †
într-însa mișună ființe fără număr, *
viețuitoare mici și mari;
- 26 pe ea plutesc corăbii, *
în ea este Leviatanul,
pe care l-ai făcut ca să se joace într-însa.
- 27 Toate așteaptă de la tine *
să le dai hrană, la vreme potrivită.
- 28 Tu le dai hrană iar ele o adună, *
tu îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați.
- 29 Dacă îți ascunzi fața, ele își pierd puterea, †
dacă le iei suflarea, ele mor *
și se întorc în țărână.
- 30 Tu îți trimiți duhul tău și ele vor fi create, *
și vei reînnoi fața pământului.
- 31 Slava Domnului să rămână în veci! *
Să se bucure Domnul de lucrările sale!
- 32 El privește spre pământ și acesta se cutremură; *
se atinge de munți și ei fumegă.
- 33 Voi cânta Domnului cât voi fi, *
voi cânta din strune Dumnezeului meu cât voi trăi.
- 34 Să ajungă cântecul meu până la el *
iar eu mă voi bucura în Domnul!
- 35 Să piară păcătoșii de pe pământ †
și cei răi să nu mai fie! *
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut și erau foarte bune, aleluia.

℣. Fericiți ochii voștri pentru că văd.

℞. Și urechile voastre pentru că aud.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

¶. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se arată zorii zilei, bezna nopții se destramă;
În durere aurora naște ziua ca o mamă;
Blândul soare ce răsare, duhul nopții alungându-l,
Ne îndreaptă tuturora către tine, Doamne, gândul.

Cu lumina sa divină, ale inimilor cute
Le pătrunde și alină răni de tine doar știute.
Tulburarea și tristețea care liniștea ne-o fură
Tu le-alungă și ne scapă de dușmani, de boli, de ură.

Să asculte glasul nostru și smerita rugăminte
Din lăcașul lor din ceruri cele trei persoane sfinte.
Peste noi Treimea țină mâna ei ocrotitoare.
Ei să-i fie în vecie slavă, cinste și onoare. Amin.

Sau:

Ecce iam noctis tenuatur umbra,
Lucis aurora rutilans coruscata;
Nisibus totis rogamus omnes
Cunctipotentem.

Ut Deus, nostri miseratus, omnem
Pellat angorem, tribuat salutem,
Donet et nobis pietate patris
Regna polorum.

Præstet hoc nobis Deditas beata
Patris ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cuius resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bine este cuvântat cel care vine în numele Domnului, aleluia!

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea. —

- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.
- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Bine este cuvântat cel care vine în numele
Domnului, aleluia!

Ant. 2 Să-i cântăm un imn Domnului, Dumnezeului nostru, aleluia!

Cântarea

Dan 3,52-57

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Creatorul... e binecuvântat în veci (Rom 1,25).

- ⁵² Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și laudat și preamărit în veci!
Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵³ Binecuvântat ești în lăcașul gloriei tale sfinte, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁴ Binecuvântat ești pe tronul împărăției tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁵ Binecuvântat ești tu, care cercetezi adâncurile, †
care șezi peste heruvimi, *
și laudat și preamărit în veci.
- ⁵⁶ Binecuvântat ești în tăria cerului *
și laudat și preamărit în veci.
- ⁵⁷ Binecuvântați-l toate lucrările Domnului, pe Domnul; *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

Ant. Să-i cântăm un imn Domnului, Dumnezeului nostru, aleluia!

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul pentru belșugul slavei sale, aleluia.

Psalmul 150

Lăudați-l pe Domnul

Cântați cu duhul, cântați cu mintea: lăudați-l pe Dumnezeu cu suflul și cu trupul vostru (Hesychius).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.

- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Lăudați-l pe Domnul pentru belșugul slavei sale, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ez 36,25-27

Voi revărsa asupra voastră apă curată și vă voi curăța. Vă veți curăța de toate întinările voastre și vă voi curăța de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune în voi duhul meu și atunci veți urma legile mele, veți păzi poruncile mele și le veți pune în practică.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te vom preamări, Dumnezeule, * și vom invoca numele tău! Te vom preamări.

Ψ. Vom vesti minunile tale * și vom invoca numele tău! Slavă Tatălui. Te vom preamări.

Antifona la Benedictus, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumire Mântuitorului nostru, care a coborât în această lume ca să fie Dumnezeu cu noi. Să-l invocăm spunând:

Cristoase, regele mării, fii lumina și bucuria noastră!

Doamne Cristoase, tu ești lumina ce răsare de sus, tu ești pârga învierii viitoare:

- dă-ne harul să te urmăm, ca să nu stăm în umbra morții, ci să umblăm în lumina vieții.

Arată-ne bunătatea ta revărsată asupra tuturor făpturilor,
 – ca să contemplăm pretutindeni gloria ta.

*(Cristoase, regele măririi,
 fii lumina și bucuria noastră!)*

Nu îngădui, Doamne, să fim învinși astăzi de rău,
 – ci să învingem răul prin bine.

La botezul tău în Iordan, ai fost uns de Duhul Sfânt:
 – dă-ne astăzi harul să fim călăuziți de Duhul tău Sfânt.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
 Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 În pășuni verzi m-a așezat Domnul, aleluia.

Psalmul 22 (23)

Păstorul cel bun

*Mielul va fi păstorul lor și îi va duce la izvoarele apelor
 vieții (Ap 7,17).*

¹ Domnul este păstorul meu, *

nu voi duce lipsă de nimic;

² el mă paște pe pășuni verzi, †

mă conduce la ape de odihnă, *

³ îmi înviorează sufletul.

Mă călăuzește pe cărări drepte, *
 de dragul numelui său.

⁴ Chiar dacă ar fi să umblu

prin valea întunecată a morții, †

nu mă tem de nici un rău, *

căci tu ești cu mine,

toiagul și nuiaua ta mă mângâie. —

- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
 în fața dușmanilor mei, †
 îmi ungi capul cu untdelemn *
 și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
 în toate zilele vieții mele *
 și voi locui în casa Domnului
 până la sfârșitul zilelor mele.

Ant. În pășuni verzi m-a așezat Domnul, aleluia.

Ant. 2 În Israel, mare e numele Domnului, aleluia.

Psalmul 75 (76)

Aducere de mulțumire pentru biruință

Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului
 (Mt 24,30).

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
 mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
 și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
 scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
 mai mare decât munți de prăzi!
- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
 s-au cufundat în somn *
 și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.
- ⁷ La amenințarea ta, Dumnezeul lui Iacob, *
 au înlemnit și carele și caii.

Ant. În Israel, mare e numele Domnului, aleluia.

Ant. 3 Pământul se cutremură și amuțește când se ridică Dumnezeu la judecată, aleluia.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
 când se dezlănțuie mânia ta?

- ⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
- ¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
- ¹² Faceți promisiuni Domnului, Dumnezeului vostru,
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
¹³ lui, care le ia principilor vlaga *
și e temut de toți regii pământului.

Ant. Pământul se cutremură și amuțește când se ridică
Dumnezeu la judecată, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,1-2.5

Justificați prin credință, avem pace de la Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am obținut, în credință, posibilitatea de a ajunge la acest har în care ne aflăm și ne lăudăm în speranța gloriei lui Dumnezeu. Iar speranța nu înșală pentru că iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

℣. Voi cânta în veci îndurarea Domnului.

℞. Din neam în neam voi vesti adevărul lui.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,26

Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite.

℣. Să se înalțe rugăciunea mea înaintea ta, Doamne.

℞. După cuvântul tău, dă-mi pricepere.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ****2Cor 1,21-22**

Cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu, cel care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.

☩. Domnul este lumina și mântuirea mea.

℞. Domnul este ocrotitorul vieții mele.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele II

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când coboară iarăși noaptea cea cu trista moarte soră,
Fiii tăi, Treime Sfântă, te adoră, te imploră,
Tu, ce ești lumina însăși, preasmeriți îți cerem ca să
Ne trimiți de sus lumină, când al nopții duh se lasă.

Te-am slăvit în zorii zilei prin smerita rugăciune,
Te slăvim din nou acuma, când iar soarele apune.
La apusul vieții noastre, să ne chemi în cer la tine,
Ca prin cântec să-ți aducem slava ce ți se cuvine.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă,
Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cerească sa splendoare
Mila sa, Treimea Sfântă, peste noi să o coboare. Amin.

Sau:

O lux, beáta Trínitas
Et principális Unitas,
Iam sol recédit ígneus:
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Christum rogâmus et Patrem,
Christi Patrîsque Spîritum;
Unum potens per ômnia,
Fove precântes, Trînitás. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cristos Domnul este preot în veac după rânduiala lui Melchisedec, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Cristos Domnul este preot în veac după rânduiala lui Melchisedec, aleluia!

Ant. 2 Dumnezeuul nostru este în ceruri și face tot ce voiește, aleluia!

Psalmul 113 B (115)

Laudă Dumnezeului adevărat

V-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să-i slujiți Dumnezeuului celui viu și adevărat (1Tes 1,9).

- ¹ Nu nouă, Doamne, nu nouă, †
ci numelui tău dă mărire *
pentru bunătatea și fidelitatea ta.
- ² De ce să spună păgânii: *
„Unde este Dumnezeul lor?”
- ³ Dumnezeul nostru este în ceruri *
și face tot ce voiește.
- ⁴ Idolii lor sunt argint și aur, *
lucrarea mâinilor omului.
- ⁵ Au gură, dar nu vorbesc; *
au ochi, dar nu pot să vadă;
- ⁶ au urechi, dar nu aud; *
au nas, dar nu pot să miroase;
- ⁷ au mâini, dar nu pipăie; †
au picioare, dar nu pot să meargă; *
din gâtul lor nu iese nici un sunet.
- ⁸ Ca ei vor fi cei care i-au făcut *
și toți cei care se încred în ei.
- ⁹ Casa lui Israel nădăjduiește în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹⁰ Casa lui Aron nădăjduiește în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹¹ Cei ce se tem de Domnul nădăjduiesc în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹² Domnul își amintește de noi *
și ne binecuvântează;
va binecuvânta casa lui Israel, *
va binecuvânta casa lui Aron;
- ¹³ va binecuvânta pe toți cei ce se tem de Domnul, *
pe cei mici și pe cei mari.
- ¹⁴ Domnul să vă facă rodnici *
pe voi și pe fiii voștri!

- ¹⁵ Să fiți binecuvântați de Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ¹⁶ Cerurile, cerurile sunt ale Domnului, *
pământul însă l-a dăruit fiilor oamenilor.
- ¹⁷ Nu morții te vor lăuda pe tine, Doamne, *
nici toți cei ce coboară în împărăția tăcerii,
- ¹⁸ ci noi, cei vii, îl binecuvântăm pe Domnul *
de acum și până-n veac.

Ant. Dumnezeu nostru este în ceruri și face tot ce voiește, aleluia!

Ant. 3 Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și la sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia).
- Aleluia.
- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
(R. Aleluia)
voi, care vă temeți de el, mici și mari.
R. Aleluia (aleluia).
- Aleluia.
- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *
(R. Aleluia).
- ⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

2Tes 2,13-14

Noi, fraților iubiți în Domnul, trebuie să-i mulțumim fără încetare lui Dumnezeu pentru voi, că v-a ales Dumnezeu încă de la început spre mântuire în sfințirea Duhului și credința în adevăr, la care v-a chemat prin evanghelia noastră spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mare este Dumnezeul nostru * și mare este puterea lui! Mare.

V. Înțelepciunea lui nu are hotar * și mare este puterea lui! Slavă Tatălui. Mare.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Laudă și cinste lui Cristos! El poate să-i mântuiască pe veci pe cei care se apropie de Dumnezeu prin el, fiind pururi viu spre a mijloci pentru noi. Întemeiați pe această credință, să-l implorăm:

Adu-ți aminte, Doamne, de poporul tău!

Soare al dreptății, acum când ziua coboară spre asfințit, te chemăm asupra întregului neam omenesc,

– pentru ca toți să se bucure de-a pururi de lumina ta ce nu cunoaște apus.

Apără legământul pe care l-ai pecetluit cu sânge dumnezeiesc

– și sfințește Biserica ta, ca să fie neprihănită.

Adu-ți aminte, Doamne, de familia ta

– și de locul prezenței tale.

Călăuzește-i pe calea păcii și a belșugului pe cei care călătoresc,

– ca să ajungă cu sănătate și bucurie la locul dorit.

(Adu-ți aminte, Doamne, de poporul tău!)

Primește, Doamne, sufletele celor răposați,

– dăruiește-le iertarea ta și gloria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să cântăm cu veselie Domnului și în cântări de psalmi să-l preamărim.

Psalmul invitatoriului, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Evangelia ne spune că aceasta este ora
Când Cristos, divinul mire, Salvatorul tuturor,
Va veni cu sfinții îngeri și că lumii arăta-va
Că el singur e stăpânul, că a lui e toată slava.
Stau cu candela aprinsă înțeleptele fecioare,
Untdelemn având cu ele, așteptând nerăbdătoare,
În tăcere și veghere izgonesc cu grijă somnul
Ca, în clipa când sosește, să-l întâmpine pe Domnul.
Plâng fecioarele nebune plânsul minților necoapte,
Căci din lipsă de veghere au rămas afară-n noapte;
Bat și strigă, dar zadarnic; au primit sentința cruntă:
Nu vor sta în veci cu Domnul la ospățul său de nuntă.
Să veghem și noi în rugă, așteptând cu nerăbdare
Să-l primim vioși pe Domnul în momentul când apare;
Oricând poate să sosească și la ușă să ne bată;
Să fim gata, când sosește, să-i deschidem de îndată.

Noi pe drept ne recunoaștem slugi nedemne, păcătoase,
 Dar din milă și-ndurare, tu primește-ne, Cristoase,
 La ospățul tău din ceruri, cel mai sfânt dintre ospețe,
 Unde veșnic să ne saturi cu vederea sfintei fețe. Amin.

Sau:

Ipsūm nūc nobis tempus est
 Quo voce evangélica
 Ventūrus sponsus créditur,
 Regni cæléstis cōnditor.

Occurrunt sanctæ vírgines
 Óbviam tunc advéntui,
 Gestántes claras lámpadas,
 Magno lætántes gáudio.

Stultæ vero quæ rémanent
 Exstíctas habent lámpadas,
 Frustra pulsántes iánuam,
 Clausa iam regni régia.

Nūc vigilémus sóbrii
 Gestántes mentes spléndidas,
 Ut veniénti Dómino
 Digni currámus óbviam.

Dignos nos fac, rex óptime,
 Futúri regni glória,
 Ut mereámur láudibus
 Ætéris te concínere. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Cristoase, ești viață, lumină ești minții,
 Speranță, iubire, din tine sorb sfinții.
 În tine e pacea, izvor ești de bine;
 Un imn de mărire-nălțăm către tine.
 Întreaga-ți putere divină apare
 În tot ce în oameni e nobil și mare.
 Tu, foc al iubirii, le dai o scânteie
 La toți cei ce vor din iubire să ieie.

Păstrează credința, dă timpuri cu pace,
 Distruge în lume ce ție nu-ți place.
 Te-ndură de orice făptură bolnavă,
 La moarte ne cheamă-n lăcașul de slavă.
 Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
 Te-adoră tot omul, cerescule Tată.
 Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
 Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin.

Sau:

Vita sanctorum, via, spes salusque,
 Christe, largitor probitatis atque
 Conditor pacis, tibi voce, sensu
 Pangenimus hymnum:
 Cuius est virtus manifesta totum
 Quod pii possunt, quod habent, quod ore,
 Corde vel factis cupiunt, amoris
 Igne flagrantes.
 Temporum pacem, fidei tenorem,
 Languidis curram veniamque lapsis,
 Omnibus praesta pariter beatae
 Munera vitae.
 Aequa laus summum celebret Parentem
 Teque, Salvator, pie rex, per aevum;
 Spiritus Sancti resonet per omnem
 Gloria mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne, și mân-
 tuiește-mă.

Psalmul 30 (31),2-17.20-25

Rugăciunea plină de încredere a celui mâhnit
 Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu (Lc 23,46).

I

- ² Doamne, în tine mă încred, †
să nu fiu dat nicicând de rușine; *
mântuiește-mă în dreptatea ta.
- ³ Pleacă-ți urechea spre mine, *
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare, *
o cetate întărită ca să mă mântuiești.
- ⁴ Tu ești stâncă mea, cetatea mea, *
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.
- ⁵ Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins, *
căci tu ești tăria mea.
- ⁶ În mâinile tale îmi încredințez sufletul, *
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeule adevărat.
- ⁷ Tu îi urăști pe cei care se închină deșertăciunii idolilor, *
eu însă îmi pun încrederea numai în Domnul.
- ⁸ Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, †
căci ai privit la neputința mea, *
tu cunoști frământările sufletului meu.
- ⁹ Nu m-ai lăsat în mâinile dușmanului *
și ai pus în loc sigur picioarele mele.

Ant. Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne, și mântuiește-mă.

Ant. 2 Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, Doamne.

II

- ¹⁰ Îndură-te de mine, Doamne,
căci sunt în strâmtorare; *
mi s-au uscat de mâhnire ochii, sufletul și trupul.
- ¹¹ Căci se sfârșește în durere viața mea *
și anii mei în suspine;
sărăcia mi-a sleit puterile *
și oasele mele s-au măcinat.
- ¹² Am ajuns de râsul dușmanilor mei: †
spaimă mare pentru vecinii și cunoștii mei; *
cei care mă văd pe drum mă ocolesc.

- 13 Sunt dat uitării ca un mort, †
ca unul fără inimă, *
am ajuns ca o oală spartă.
- 14 Când aud învinuirile multora,
groaza mă înconjoară, †
când împreună se înțeleg între ei împotriva mea, *
uneltesc să-mi ia sufletul.
- 15 Dar eu mă încred în tine, Doamne, †
și spun: „Tu ești Dumnezeuul meu, *
16 soarta mea este în mâinile tale!”
Scapă-mă din mâinile dușmanilor mei *
și de cei care mă persecută.
- 17 Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, *
mântuiește-mă în îndurarea ta.

Ant. Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău,
Doamne.

Ant. 3 Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru
mine lucruri minunate.

III

- 20 Cât de mare este bunătatea ta, Doamne, †
pe care ai pregătit-o pentru cei care se tem de tine *
și cu care îi copleșești pe cei care se încred în tine
înaintea ochilor tuturor.
- 21 Tu îi ascunzi sub protecția feței tale
de uneltirile oamenilor, †
îi adăpostești în cortul tău, *
departe de limbile care îi clevetesc.
- 22 Binecuvântat să fie Domnul, †
căci a făcut pentru mine lucruri minunate, *
într-o cetate întărită.
- 23 În neliniștea mea ziceam: *
„Sunt izgonit dinaintea ta”,
dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele *
când am strigat către tine.
- 24 Iubiți, așadar, pe Domnul, voi, toți credincioșii lui! †
Domnul îi păzește pe cei credincioși *
și îi pedepsește cu vârf și îndesat pe cei mândri.

²⁵ Fiți tari, prindeți curaj, *
voi, toți cei care nădăjduiți în Domnul!

Ant. Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru mine lucruri minunate.

Ψ. Condu-mă, Doamne, în adevărul tău și învață-mă.

℞. Pentru că tu ești Dumnezeul mântuirii mele.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

Ψ. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Lumină sublimă, izvor de lumină,
În fața ta ziua și noaptea se-nclină;
Tenebrelor nopții, de pui stăvilare,
Când dai tu poruncă, lumina apare.
Luceafăr ești, Doamne, dar nu micul astru
Ce noaptea scânteie pe cerul albastru
Vestind tuturora cu raza-i plăpândă
Înfrângerea nopții și-a zilei izbândă;
Ci ești Creatorul luminii astrale;
Toți aștrii sunt licări din razele tale.
Lumina ta, Doamne, pătrunde oriunde,
În fața ta soarele însuși se-ascunde.
Pătrundă și-n inimi, alunge din ele
Păcatul și bezna pornirilor rele.
Golite le facă de ura păgână,
Ca-n ele iubirea mereu să rămână.
Cristos să primească, în mila sa mare,
Nevrednicul nostru prinos de-nchinare;
Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Lucis largitor splendide,
 Cuius sereno lumine
 Post lapsa noctis tempora
 Dies refusus panditur,
 Tu verus mundi lucifer,
 Non is qui parvi sideris
 Venturae lucis nuntius
 Angusto fulget lumine,
 Sed toto sole clarior,
 Lux ipse totus et dies,
 Interna nostri pectoris
 Illuminans praecordia.
 Evincat mentis castitas
 Quae caro cupit arrogans,
 Sanctumque puri corporis
 Delubrum servet Spiritus.
 Sit, Christe, rex piissime,
 Tibi Patrique gloria
 Cum Spiritu Paraclito
 In sempiterna saecula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Psalmul 41 (42)

Dorul după Dumnezeu și după templul său

Cel căruia îi este sete să vină; cel care vrea, să primească apa vieții (Ap 22,17)

- ² Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
 așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.
³ Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
 de Dumnezeul cel viu; *
 când voi veni și mă voi arăta
 în fața lui Dumnezeu? —

- ⁴ Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- ⁵ Îmi aduc aminte de aceasta
– și sufletul se topește în mine – †
cum înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare.
- ⁶ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.
- ⁷ E mâhnit în mine sufletul, †
de aceea mă gândesc la tine *
din țara Iordanului și din Hermon,
de pe muntele Misar.
- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa †
și noaptea cântarea lui mă însoțește *
ca o rugăciune către Dumnezeuul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stâncă mea: †
„De ce m-ai uitat? *
De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
când mă batjocoresc asupritorii mei †
și mă întrebă toată ziua: *
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.

Ant. Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Ant. 2 Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale.

Rugăciune pentru Ierusalim, cetatea sfântă

Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe acela pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos (In 17,3).

- ¹ Îndură-te de noi, Doamne, Dumnezeul tuturor, †
îndreaptă-ți privirea asupra noastră *
și arată-ne lumina îndurărilor tale,
- ² revarsă frica ta asupra neamurilor *
care nu te-au căutat pe tine,
ca să priceapă că nu este alt Dumnezeu afară de tine *
și să povestească faptele tale minunate.
- ³ Ridică mâna ta asupra neamurilor străine, *
ca să vadă puterea ta.
- ⁴ După cum te-ai arătat sfânt în noi înaintea lor, *
tot astfel, să fii preamărit în ei înaintea noastră,
- ⁵ ca să te recunoască,
după cum și noi te-am recunoscut, *
că nu este un alt Dumnezeu
în afară de tine, Doamne!
- ⁶ Reînnoiește semnele tale
și repetă faptele tale minunate, *
- ⁷ preamărește mâna ta și întărește brațul tău cel drept.
- ¹³ Adună toate semințiile lui Iacob *
și le vei avea ca moștenire așa ca la început.
- ¹⁴ Îndură-te, Doamne, de poporul tău *
asupra căruia este invocat numele tău,
și de Israel, pe care ți l-ai ales *
ca pe întâiul tău născut.
- ¹⁵ Îndură-te de cetatea sfințeniei tale, *
de Ierusalim, locul odihnei tale!
- ¹⁶ Umple Sionul de strălucirea ta *
și templul tău de gloria ta!

Ant. Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale.

Ant. 3 Binecuvântat ești, Doamne, în tăria cerului.

Psalmul 18 A (19 A)

Laudă lui Dumnezeu, creatorul a toate

Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime... ca să îndrepte pașii noștri pe calea păcii (Lc 1,78.79).

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în țaria cerului.

LECTURA SCURTĂ

Ier 15,16

Am aflat cuvintele tale și le-am sorbit, și cuvântul tău a fost bucurie și veselie pentru inima mea, căci a fost invocat numele tău asupra mea, Doamne, Dumnezeuul oștirilor!

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul, * celor drepti li se cuvine să laude. Bucurați-vă.

V. Cântați-i lui cântare nouă, * celor drepti li se cuvine să laude. Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul, pentru că ne-a vizitat și ne-a eliberat.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Mântuitorul nostru ne-a făcut împărăție și preoți ca să-i aducem lui Dumnezeu jertfe bineplăcute. Să-l învo-căm, așadar, cu recunoștință:

Păstrează-ne, Doamne, în slujirea ta!

Cristoase, preot veșnic, care ai dăruit poporului tău o preoție sfântă,

– dă-ne harul să-i aducem neconținut lui Dumnezeu jertfe spirituale bineplăcute.

Dăruiește-ne cu bunătate roadele Duhului tău:

– răbdarea, bunătatea și blândețea.

Fă-ne să te iubim ca să fim uniți cu tine, care ești însăși iubirea,

– și să facem binele, ca să-ți aducem laudă prin viața noastră.

Fă-ne să căutăm cele ce sunt de folos fraților noștri,

– pentru ca ei să ajungă mai ușor la mântuire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuule atotputernic, care ne-ai adus pe noi la începutul acestei zile, ocrotește-ne astăzi cu puterea ta, ca să nu alunecăm în păcat, ci toate cuvintele, gândurile și faptele noastre să fie îndreptate spre săvârșirea dreptății tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc.

Psalmul 118 (119),41-48

VI (Vau)

- 41 Să coboare asupra mea bunăvoința ta, Doamne, *
și mântuirea ta așa cum ne-ai promis;
- 42 atunci voi răspunde celor care mă defăimează, *
căci mi-am pus încrederea în cuvântul tău.
- 43 Tu să nu iei niciodată din gura mea
cuvântul adevărului, *
căci mă încred în judecățile tale.
- 44 Voi păzi de-a pururi legea ta, *
întotdeauna și pe vecie.
- 45 Voi umbla fără grijă, *
deoarece caut învățăturile tale.
- 46 Voi vorbi despre învățăturile tale în fața regilor *
și nu mă voi rușina.
- 47 Bucuria mea sunt poruncile tale, *
pe care le iubesc.
- 48 Voi ridica mâinile mele către hotărârile tale,
pe care le iubesc, *
și voi cugeta la îndreptările tale.

Ant. Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu
și îl păzesc.

Ant. 2 Mâncarea mea e să fac voia Tatălui.

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

Aducere de mulțumire și cerere de ajutor

Tu n-ai voit nici jertfă nici ofrandă, ci mi-ai alcătuit un trup (Evr 10,5).

I

- 2 Cu dor l-am așteptat pe Domnul, †
iar el s-a plecat spre mine *
- 3 și mi-a ascultat strigătul.
M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
din noroi și mocirlă,

- mi-a pus picioarele pe stâncă, *
mi-a întărit pașii.
- ⁴ El a pus în gura mea un cântec nou, *
un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.
- Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
și își vor pune încrederea în Domnul.
- ⁵ Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
nici către cei rătăciți în minciună.
- ⁶ Multe sunt minunile pe care le-ai făcut
și planurile tale pentru noi, †
Doamne, Dumnezeuul meu! *
Nimeni nu este asemenea ție!
Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr.
- ⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.
- ⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *
⁹ ca să fac voința ta.
Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *
Legea ta este în adâncul inimii mele”.

Ant. Mâncarea mea e să fac voia Tatălui.

Ant. 3 Sărman sunt eu, dar Domnul are grijă de mine!

II

- ¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele, tu știi lucrul acesta, Doamne!
- ¹¹ Nu am tăinuît dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.
Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.
- ¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,

- ¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.
S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.
- ¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ¹⁷ Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- ¹⁸ Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

Ant. Sărman sunt eu, dar Domnul are grijă de mine!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Ier 31,33

Iată legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: „Voi pune legea mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu”.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și nu mă alunga de la fața ta!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oame-
nii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții
în înaintarea spre tine, fă-ne, te rugăm, să lucrăm întot-
deauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în
iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Ier 32,40*

Voi încheia cu ei un legământ veșnic și nu voi înceta să le fac bine și voi pune frica mea în inimile lor, ca să nu se îndepărteze de la mine.

☩. În Dumnezeu e mântuirea și slava mea.

☩. Și scăparea mea este la el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ești Domnul și păzitorul secerișului și al viei, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dreaptă răsplătă după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Ez 34,31*

Voi sunteți turma mea, turma pășunii mele, iar eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, spune Domnul Dumnezeu.

☩. Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

☩. La loc de pășune, acolo m-a așezat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul la care apostolii se suiau la templu ne chemi să ne adunăm la tine, fă ca rugăciunea pe care o înălțăm cu inimă curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor aceluia care invocă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Izvor de lumină ce nu se termină,
 Din cer ne trimite și nouă lumină;
 Rugămu-ne ție-n cucernică rugă:
 Păcatul și bezna le pune pe fugă.

Cad umbrele serii tăcute și calme.
 Odihnă așteaptă truditele palme.
 La ceasul când ziua se stinge și moare,
 Ca jertfă ți-aducem a frunții sudoare.

Când soarele-apune strigăm cu suspine:
 În bezna cea tristă, lumină tu fi-ne.
 Tu ești pentru îngeri făclie și soare;
 Trimite-ne-n noapte cereasca-ți splendoare.

Ne-acoperă haina ce-am pus-o s-o țese
 Păcatele noastre ca iarba de dese;
 Iertarea ta, Doamne, de ea ne dezbrace,
 Ne-mbrace c-o haină de har și de pace.

Mărire primească cerescul Părinte,
 Și Fiul, născutul deja înainte
 De veacuri, și Duhul iubirii depline,
 Mărire Treimii ce-n viață ne ține. Amin.

Sau:

Lúminis fons, lux et orígo lucis,
 Tu pius nostris précibus favéto,
 Luxque, peccáti ténebris fugátis,
 Nos tua adórnet.

Ecce transáctus labor est diéi,
 Teque nos tuti sumus adnuénte;
 En tibi grates ágimus libéntes
 Tempus in omne.

Solis abscéssus ténebras redúxit:
 Ille sol nobis rádiat corúscus
 Luce qui fulva fovet angelórum
 Ágmina sancta.

Quas dies culpas hodiérna texit,
 Christus deléto pius atque mitis,
 Pectus et puro rúilet nitóre
 Témpore noctis.

Laus tibi Patri, decus atque Nato,
 Flámini Sancto párilis potéstas,
 Cuncta qui sceptro régitis suprémó
 Omne per ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; har a fost revărsat pe buzele tale.

Psalmul 44 (45)

Nunta regelui

Iată, vine Mirele: ieșiți în întâmpinarea lui! (Mt 25,6).

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
 eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
 Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
 har a fost revărsat pe buzele tale *
 și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
 ea este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
 pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
 și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
 pătrund în inima dușmanilor regelui; *
 popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
 sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.

- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor;
har a fost revărsat pe buzele tale.

Ant. 2 Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui!

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lauda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui!

Ant. 3 Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca, la împlinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca, la împlinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

LECTURA SCURTĂ

ITes 2,13

Noi îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare, pentru că, primind cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care acționează cu putere în voi, cei care credeți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să se înalțe, Doamne, * la tine rugăciunea mea. Să se înalțe.

V. Ca tămâia înaintea ta, * la tine rugăciunea mea. Slavă Tatălui. Să se înalțe.

Ant. la Magnificat: Să te preamărească pururi sufletul meu, Dumnezeule.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l lăudăm pe Cristos, care iubește Biserica, o hrănește și o întărește. Să-l rugăm cu încredere:

Împlinește, Doamne, rugămințile popoului tău!

Doamne Isuse, fă ca toți oamenii să se mântuiască

– și să ajungă la cunoașterea adevărului.

Ocrotește-i pe Sfântul Părinte papa **N.** și pe episcopul nostru **N.**,

– și dăruiește-le ajutorul puterii tale.

Vino în ajutorul acelor care caută o muncă cinstită,

– ca să-și trăiască viața în bucurie și în siguranță.

Fii, Doamne, scăparea celor săraci

– și dă-le ajutor în strâmtorare.

Ți-i recomandăm pe aceia pe care, în timpul vieții lor, i-ai învrednicit de slujirea sacră:

– dă-le harul să te celebreze fără sfârșit în lăcașurile cerești.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, tu ne-ai întărit astăzi în muncă pe noi, nevrednicii tăi slujitori. Primește această jertfă de seară pe care ți-o oferim ca laudă, mulțumindu-ți pentru harurile primite de la tine. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Mare Dumnezeu este Domnul: veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Inimile noastre să rămână treze,
Mințile în toiul nopții să vegheze,
Să-nălțăm cu toții cânt de preamărire
Către Domnul nostru, așteptatul Mire,
Ca în clipa-n care falnic va apare,
Însoțit de îngeri și cu slavă mare,
Să-l primim și-n ceruri să intrăm cu dânsul
Unde el va șterge lacrima și plânsul.
Să primească ruga noastră-nlăcrimată
Și cinstirea noastră milostivul Tată,
Ca și Fiul veșnic, singurul născutul,
Ca și Duhul care-i între ei sărutul. Amin.

Sau:

Nocte surgentes vigilemus omnes,
Semper in psalmis meditetur atque
Viribus totis Domino canamus
Dulciter hymnos,

Ut, pio regi páriter canéntes,
 Cum suis sanctis mereámur aulam
 Íngredi cæli, simul et beátam
 Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
 Patris ac Nati, paritérque Sancti
 Spíritus, cuius résonat per omnem
 Glória mundum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Știm că partea noastră moartea și prăpădu-i,
 Căci suntem netrebnici, totuși, să ne-ngădui
 Tu, cel de la care toată mila vine,
 Rugăciunea noastră s-o-nălțăm spre tine.

Pleacă-ți blând privirea din lăcaș de slavă,
 Vezi credința noastră cât e de firavă.
 Reaprinde-i focul care stă să moară,
 Ca s-alunge bezna ce ne înconjoară.

Tot păcatul nostru mila ta ni-l spele,
 Grabnic să ne rupă lanțurile grele.
 Pe noi, toți cei care zacem în țărână,
 Doamne, ne ridice-ndurătoarea-ți mână.

Către noi îndrepte fața milostivă
 Cele trei persoane, toate deopotrivă,
 Veșnica Treime, ea care în cer ne
 Pregătește calea gloriei eterne. Amin.

Sau:

Ad preces nostras deitátis aures,
 Deus, inclína pietáte sola;
 Súpplicum vota súscipe, precámur
 Fámuli tui.

Réspice clemens sólio de sancto
 Vultu seréno, lámpadas illústra
 Ólei nostri, ténebras depélle
 Péctore cunctas.

Crímina laxa pietáte multa,
 Áblue sordes, víncula disrúmpe,
 Parce peccátis, réleva iacéntes
 Déxtera tua.

Glória Deo sit æténo Patri,
 Sit tibi semper, Genitóris Nate,
 Cum quo per cuncta Spíritus æquális
 Sæcula regnat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Încredințază-i Domnului calea ta și el va duce la îndeplinire.

Psalmul 36 (37)

Soarta celor răi și a celor drești

Fericiți cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul (Mt 5,5).

I

- ¹ Nu-i invidia pe cei care fac răul *
 și nu fi gelos pe cei care săvârșesc nedreptatea,
- ² căci se usucă îndată ca iarba *
 și ca verdeța câmpului se ofilesc.
- ³ Încrede-te în Domnul și fă binele; *
 locuiește pământul și păstrează-ți credința.
- ⁴ Caută-ți bucuria în Domnul *
 și el va asculta cererile inimii tale.
- ⁵ Încredințază-i Domnului calea ta
 și încrede-te în el *
 și el va duce la îndeplinire;
- ⁶ el va face să strălucească dreptatea ta ca lumina *
 și judecata ta ca soarele la amiază.
- ⁷ Stai în tăcere înaintea Domnului și așteaptă-l; †
 nu-l invidia pe cel care are reușită în drumul său, *
 pe omul care urzește viclenie.

- ⁸ Ferește-te de mânie, depărtează de la tine furia, *
nu te aprinde, ca să nu faci răul,
⁹ fiindcă cei ce fac rele vor fi nimiciți, *
iar cei ce nădăjduiesc în Domnul
vor moșteni pământul.
¹⁰ Încă puțin și cel rău nu va mai fi; *
vei căuta locul lui și nu-l vei mai găsi.
¹¹ Dar cei sărmani vor moșteni pământul *
și se vor bucura de multă pace.

Ant. Încredințează-i Domnului calea ta și el va duce
la îndeplinire.

Ant. 2 Îndepărtează-te de rău și fă binele; Domnul îți
întărește pe cei drești.

II

- ¹² Cel rău uneltește împotriva celui drept *
și scrâșnește din dinți împotriva lui.
¹³ Domnul însă râde de el, *
căci vede cum i-a venit ziua.
¹⁴ Cei răi scot sabia, își încordează arcul †
ca să-l doboare pe cel smerit și sărac, *
ca să-i ucidă pe cei care urmează căi drepte.
¹⁵ Dar sabia lor le va intra în inimă *
și arcurile lor se vor frânge.
¹⁶ Mai bun e puținul celui drept *
decât bogăția multă a celor nelegiuiți,
¹⁷ căci brațele celor nelegiuiți vor fi zdrobite, *
dar sprijinul celor drești este Domnul.
¹⁸ Domnul cunoaște zilele celor neprihăniți, *
moștenirea lor este veșnică.
¹⁹ Ei nu rămân de rușine în timpul nenorocirii *
și în zilele de foamete sunt îndestulați.
²⁰ Fiindcă cei răi vor fi nimiciți †
și vrăjmașii Domnului
ca podoaba câmpului vor trece, *
ca fumul se vor risipi. —

- 21 Cel nelegiuit împrumută și nu dă înapoi, *
dar cel drept se îndură și dăruiește.
- 22 Căci cei binecuvântați de el vor moșteni pământul, *
iar cei blestemați de el vor fi nimiciți.
- 23 Pașii omului sunt întăriți de Domnul *
și-l însoțește cu iubire pe cărarea vieții.
- 24 Când omul se clatină, nu cade, *
căci Domnul îl ține de mână.
- 25 Am fost tânăr și am îmbătrânit, †
dar n-am văzut să fie părăsit cel drept, *
nici urmașii lui să cerșească pâine.
- 26 Ziua întregă el se milostivește și dă cu împrumut *
și neamul lui va fi binecuvântat.
- 27 Îndepărtează-te de rău și fă binele, *
și vei avea o casă pentru totdeauna.
- 28 Căci Domnul iubește dreptatea *
și nu-i părăsește pe credincioșii săi.
Cei răi vor pieri pentru totdeauna *
și neamul celor fără de lege va fi nimicit.
- 29 Cei drepti vor moșteni pământul *
și-l vor locui în vecii vecilor.

Ant. Îndepărtează-te de rău și fă binele; Domnul îi
întărește pe cei drepti.

Ant. 3 Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui.

III

- 30 Gura celui drept exprimă înțelepciunea *
și limba lui rostește dreptatea.
- 31 Legea Dumnezeului său este în inima lui *
și pașii lui nu șovăie.
- 32 Nelegiuitul îl pândește pe cel drept, *
căutând să-l omoare;
- 33 dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui *
și nu-l va condamna când va fi judecat.
- 34 Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui †
și el te va înălța ca să moștenești pământul, *
și tu vei vedea când vor fi nimiciți păcătoșii.

- ³⁵ L-am văzut pe cel nelegiuit triumfând *
și ridicându-se ca un cedru înverzit;
³⁶ a trecut și nu mai este, *
l-am căutat și nu l-am mai aflat.
- ³⁷ Privește la cel desăvârșit, caută la cel drept, *
căci omul păcii are parte de urmași.
- ³⁸ Cei nelegiuiți însă vor dispărea cu toții, *
urmașii celor fără de lege vor fi nimicțiți.
- ³⁹ Mântuirea celor dreți vine de la Domnul, *
el este ocrotitorul lor în timpul încercării.
- ⁴⁰ Domnul le vine în ajutor și-i eliberează, †
îi scapă de cei nelegiuiți și-i mântuiește, *
pentru că și-au pus speranța în el.

Ant. Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui.

℣. Învață-mă bunătatea, înțelepciunea și știința.

℞. Pentru că am crezut în poruncile tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, cu divina forță creatoare,
Ai aprins lumina-n stele și în soare.
Tu, ce din lumină ți-ai croit veșmântul,
În lăcaș de slavă ne ascultă cântul.

Se destramă noaptea, una câte una
Stelele pălit-au, a apus și luna
Ce-a vegheat pe boltă, blândă și măreață,
Risipind în noapte beznă, nori și ceață.

Părăsim acuma somnul greu și patul
 Și pe Împăratul, Sfântul, Înduratul,
 Îl slăvim la vremea minunată când dă,
 Noaptea izgonind-o, zilei iar izbândă.

Se-ntetește focul patimilor rele,
 Nu lăsa, Stăpâne, să cădem în ele,
 Harul tău le stingă, răul să-l distrugă;
 Iată ce îți cerem în smerită rugă.

Nu lăsa mânia să ne aibă-n mână,
 Nici necumpătarea peste noi stăpână,
 Nu lăsa s-ajungem lăcomiei pradă,
 Bani pe nemuncite ochii nu ne vadă.

Să avem în minte dreapta judecată,
 Trupul fără pată, inima curată.
 Spre Cristos ne fie inima și gândul,
 Pașii noștri astăzi doar pe el urmându-l.

Te rugăm acum cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă ruga, milostive Tată,
 Tu, care domnești cu Fiul cel de-o fire
 Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau:

Ætérne lucis cónditor,
 Lux ipse totus et dies,
 Noctem nec ullam séntiens
 Natúra lucis pérpeti,

Iam cedit pallens próximo
 Diéi nox advéntui,
 Obtúndens lumen síderum
 Adest et clarus lúCIFER.

Iam stratis læti súrgimus
 Grates canéntes et tuas,
 Quod cæcam noctem vícerit
 Revéctans rursus sol diem.

Te nunc, ne carnis gáudia
 Blandis subrépant æstibus,
 Dolis ne cedat sæculi
 Mens nostra, sancte, quæsumus.

Ira ne rixas próvocet,
 Gulam ne venter încitet,
 Opum pervértat ne famís,
 Turpis ne luxus óccupet,
 Sed firma mente sóbrii,
 Casto manéntes córpore
 Totum fidéli spírítu
 Christo ducámus hunc diem.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău.

Psalmul 42 (43)

Dorul după templu

Eu am venit ca lumină a lumii (In 12,46).

- ¹ Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza †
 în fața unui popor lipsit de credință, *
 scapă-mă de omul perfid și trădător.
- ² Pentru că tu ești Dumnezeul meu
 și locul meu de refugiu! †
 Pentru ce mă alungi? *
 Pentru ce trebuie să umblu trist,
 oprimat de dușmanii mei?
- ³ Trimite-mi lumina și adevărul tău! †
 Ele să mă călăuzească, *
 să mă ducă la muntele tău cel sfânt
 și în lăcașurile tale.
- ⁴ Voi merge la altarul lui Dumnezeu, †
 la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele, *
 și te voi lăuda cu harpa,
 Dumnezeule, Dumnezeul meu. —

- ⁵ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea feței mele
și Dumnezeul meu.

Ant. Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău.

Ant. 2 În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne,
Doamne.

Cântarea Is 38,10-14.17b-20

Neliniștea muribundului,
bucuria celui vindecat

Eu am fost mort, dar acum trăiesc... și am cheile morții
(Ap 1,18).

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”.
Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
pe pământul celor vii,
nu voi mai vedea pe nimeni *
dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulsă și aruncată departe de mine *
ca o colibă de păstori;
ca un țesător îmi taie firul vieții *
și mă scoate din urzeală.
Din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineța, *
ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹⁴ Strig ca puiul de rândunică, *
stau îngândurat ca porumbelul.
Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
Doamne, sunt în necaz; ajută-mă! —

- ^{17b} Tu însă ai scăpat sufletul meu din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- ¹⁸ Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- ¹⁹ Cel viu, da, cel viu te va lauda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta.
- ²⁰ Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

Ant. În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne
Doamne.

Ant. 3 Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion. †

Psalmul 64 (65)

Mulțumire pentru darurile lui Dumnezeu

Prin Sion se înțelege cetatea din ceruri (Origene).

- ² Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion, *
† și ție îți vor fi împlinite jurămintele în Ierusalim.
- ³ La tine, care ascuți rugăciunea, *
va veni tot omul,
- ⁴ fărădelegile noastre ne-au copleșit, *
însă tu ierți nelegiuirile noastre.
- ⁵ Fericit este acela pe care tu îl alegi și ți-l apropii: *
el va locui în curțile tale.
Ne vom sătura cu bunătățile casei tale, *
cu sfințenia templului tău.
- ⁶ Dumnezeul mântuirii noastre, *
tu ne răspunzi prin fapte minunate de dreptate.
Tu ești speranța tuturor marginilor pământului *
și a mărilor îndepărtate!
- ⁷ Tu întărești munții cu puterea ta, *
te încingi cu tărie,

- ⁸ liniștești vuietul mării și vuietul valurilor *
și zarva popoarelor.
- ⁹ Cei ce locuiesc la marginile lumii
se înspăimântă de semnele tale; *
tu faci să cânte de veselie
porțile dimineții și ale serii.
- ¹⁰ Tu porți de grijă pământului, †
tu îi potolești setea cu îmbeșugare; *
tu îl copleșești cu bogății.
Râul lui Dumnezeu este plin cu apă; *
tu faci să crească grâul pentru oameni.
Astfel pregătești pământul: †
- ¹¹ îi uzi brazdele, îi sfărâmi bulgării, *
îl înmoi cu ploaie și-i binecuvântezi răsadurile.
- ¹² Încununezi tot anul cu bunătățile tale: *
pe urmele tale curge belșugul.
- ¹³ Se ivesc pășuni în pustiu, *
colinele sunt încinse cu veselie.
- ¹⁴ Pășunile se înveșmântă cu turme, †
văile se îmbracă cu grâne; *
toate strigă de bucurie și cântă.

Ant. Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

LECTURA SCURTĂ

1Tes 5,4-5

Voi, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ascultă glasul meu, Doamne: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Ascultă.

Ÿ. Am luat-o înaintea zorilor și am strigat: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Slavă Tatălui. Ascultă.

Ant. la *Benedictus*: Din mâna tuturor celor care ne urăsc mântuiește-ne, Doamne.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Mântuitorul nostru, care, prin învierea sa, a luminat lumea, și să-l invocăm cu umilință:

Mântuiește-ne, Doamne, pe căile tale!

În zorii dimineții preamărim învierea ta, Doamne Isuse:

– fă ca speranța gloriei tale să ne lumineze ziua.

Primește-ne, Doamne, făgăduințele și hotărârile bune

– ca pârgă a zilei de astăzi.

Dă-ne harul să înaintăm astăzi în iubirea ta,

– ca toate să conlucreze spre binele nostru și al tuturor.

Dă, Doamne, ca astfel să strălucească lumina noastră înaintea oamenilor,

– încât să vadă faptele noastre bune și să-l preamărească pe Tatăl.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, lumina cea adevărată care pe toți oamenii îi luminezi spre mântuire, dăruiește-ne, te rugăm, puterea de a pregăti înaintea ta căile dreptății și ale păcii. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 În casa pribegiei mele am păzit poruncile tale.

Psalmul 118 (119),49-56

VII (Zain)

⁴⁹ Adu-ți aminte de cuvântul dat slujitorului tău, *
prin care m-ai făcut să sper.

- ⁵⁰ Aceasta e mângâierea mea în neazuri: *
căci cuvântul tău îmi dă viață.
- ⁵¹ Niște îngâmfați mă batjocoresc peste măsură, *
dar eu nu mă abat de la legea ta.
- ⁵² Mi-am adus aminte, Doamne,
de judecățile tale cele din veac *
și mi-am găsit mângâierea.
- ⁵³ Sunt cuprins de indignare din cauza păcătoșilor *
care părăsesc legile tale.
- ⁵⁴ Cântări sunt pentru mine îndreptările tale, *
în casa în care nu sunt decât un trecător.
- ⁵⁵ Mi-am amintit noaptea de numele tău, Doamne, *
și am păzit legea ta.
- ⁵⁶ Acesta e rostul meu: *
să urmez învățăturile tale.

Ant. În casa pribegiei mele am păzit poruncile tale.

Ant. 2 Domnul va întoarce din robie poporul său și
ne vom bucura.

Psalmul 52 (53)

Nebunia celor fără de lege

*Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu
(Rom 3,23).*

- ¹ A spus nebunul în inima lui: *
„Nu este Dumnezeu”.
- ² Sunt corupți, au săvârșit lucruri oribile; *
nu-i nimeni care să facă binele.
- ³ Dumnezeu din ceruri privește spre fiii oamenilor, †
ca să vadă dacă este un înțelept care înțelege, *
unul care să-l caute pe Dumnezeu.
- ⁴ Toți au rătăcit, s-au pervertit cu toții, *
nu-i nimeni care să facă binele,
nu este nici măcar unul.
- ⁵ Oare nu știu toți cei ce săvârșesc fărădelegea, †
care devorează poporul meu cum ar mânca o pâine *
și pe Domnul nu l-au invocat? —

- ⁶ Acolo vor tremura de spaimă, *
unde nu este spaimă.
Căci Dumnezeu a risipit oasele
celor ce te împresurau; *
au fost făcuți de rușine,
pentru că Dumnezeu i-a respins.
- ⁷ Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? †
Când va întoarce Domnul poporul său din robie, *
va tresălta Iacob și se va bucura Israel.

Ant. Domnul va întoarce din robie poporul său și ne vom bucura.

Ant. 3 Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este ocrotitorul vieții mele.

Psalmul 53 (54),3-6.8-9

Rugăciune pentru a cere ajutor

Profetul se roagă ca, în numele Domnului, să fie eliberat de răutatea celui care-l urmărea (Cassiodor).

- ³ Dumnezeule, pentru numele tău, mântuiește-mă, *
și fă-mi dreptate prin puterea ta;
- ⁴ ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, *
pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele;
- ⁵ pentru că cei mândri s-au ridicat împotriva mea †
și cei puternici vor să-mi ia sufletul: *
ei nu-l pun pe Dumnezeu înaintea lor.
- ⁶ Dar Dumnezeu este ajutorul meu, *
Domnul este ocrotitorul vieții mele.
- ⁸ Cu bucurie îți voi aduce jertfă, *
voi preamări numele tău, Doamne,
pentru că este bun.
- ⁹ Căci m-a eliberat din orice strâmtorare *
și ochii mei i-au văzut învinși pe dușmanii mei.

Ant. Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este ocrotitorul vieții mele.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***1 Cor 12,4-6*

Există diferite daruri, dar este același Duh. Sunt diferite slujiri, dar este același Domn. Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toți.

℣. Aproape de cei ce se tem de Domnul e mântuirea lui.

℞. Ca slava să locuiască pe pământul nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, l-ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același spirit al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1 Cor 12,12-13*

Așa cum trupul este unul și are multe mădulare, iar toate mădularele trupului, deși sunt multe, formează un singur trup, tot la fel și Cristos. Căci noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

℣. Părinte sfânt, păzește-ne în numele tău.

℞. Ca să fim desăvârșiți în unire.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***1Cor 12,24b.25-26*

Dumnezeu a alcătuit astfel trupul încât să cinstească mai mare pe cei care duc lipsă de ea, ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să se îngrijească la fel unele de altele. Dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el, iar dacă este cinstit un mădular, toate se bucură cu el.

☩. Doamne, Dumnezeul nostru, adună-ne dintre neamuri.

☩. Ca să preamărim numele tău cel sfânt!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Creator al lumii, după-a ta poruncă,
Ziua e menită toată pentru muncă;
Noaptea truditul merge să se culce,
Bucuros de tihna și de somnul dulce.

Lângă noi vegheze duhuri bune, treze,
Inima curată să ni se păstreze.
Cât timp trupul nostru pe-ntuneric sta-va,
Să nu ne strecoare diavolul otrava.

Sufletele caste, albe ca nămeții,
 Să ni le găsească zorii dimineții;
 Lin ne fie somnul, visele curate,
 Iată ce îți cerem, sfinte Împărate.
 Te rugăm acuma, cu fruntea plecată:
 Ne ascultă ruga, milostive Tată,
 Tu, care domnești cu Fiul de o fire
 Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau:

Sator princépsque témporum,
 Clarum diem labóribus
 Noctémque qui sopóribus
 Fixo distínguis órdine,
 Mentem tu castam dírige,
 Obscúra ne siléntia
 Ad díra cordis vúlnera
 Telis patéscant ínvidi.
 Vacent ardóre péctora,
 Faces nec ullas pérferant,
 Quæ nostró hæréntes sénsui
 Mentis vigórem sáucient.
 Præsta, Pater pííssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și mamonei.

Psalmul 48 (49)

Deșertăciunea bogățiilor

Cu greu va intra bogatul în împărăția cerurilor
 (Mt 19,23).

I

- ² Ascultați aceasta, voi, toate popoarele, *
plecați-vă urechea, voi, toți locuitorii pământului,
³ fie oameni de rând, fie oameni de rang înalt, *
bogați și săraci, toți împreună.
- ⁴ Gura mea va rosti cuvinte înțelepte *
și cugetul inimii mele, înțelegere;
⁵ voi pleca spre pilde urechea mea *
și voi desluși enigma mea cântând din harpă.
- ⁶ De ce să mă tem în zilele nefericite, *
când nelegiuirea dușmanilor mei mă înconjoară?
- ⁷ Ei își pun încrederea în bunăstarea lor *
și cu mulțimea bogățiilor lor se laudă.
- ⁸ Nici un om nu se va putea răscumpăra pe sine *
și nici nu va putea să-i dea lui Dumnezeu
prețul răscumpărării sale;
- ⁹ căci prețul sufletului este atât de mare, *
și niciodată nu va fi cu putință
¹⁰ să rămână cineva în viață fără de sfârșit *
încât să nu vadă niciodată mormântul.
- ¹¹ Ba da, va vedea: mor și înțelepții, †
pier împreună nebunul și cel fără de minte *
și lasă altora bunăstarea lor.
- ¹² Mormântul le va fi casă în veac, †
locuința lor din neam în neam, *
deși cu numele lor și-au numit terenurile proprii.
- ¹³ Dar omul nu poate rămâne mult în strălucire; *
se aseamănă cu animalele care pier.

Ant. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și mamonei.

Ant. 2 Adunați-vă comori în ceruri, spune Domnul.

II

- ¹⁴ Aceasta este soarta celor care se încred în ei înșiși; *
acesta este sfârșitul acelora
care se complac în vorbe goale.
- ¹⁵ Sunt duși ca o turmă în locuința morților *
și moartea îi va paște.

Coboară de-a dreptul în mormânt, †
li se șterge orice urmă, *
lăcașul lor este locuința morților.

- 16 Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu, *
mă va lua de sub puterea locuinței morților.
17 Nu te teme când cineva se îmbogățește *
și când crește faima casei sale,
18 pentru că nu ia nimic cu el când moare *
și faima lui nu coboară după el.
19 Chiar dacă, în viața lui, sufletul său
se considera binecuvântat: *
„Te vor lăuda pentru că ai agonisit binele”,
20 va coborî alături de strămoșii săi, *
care nu vor mai vedea niciodată lumina.
21 Omul, cât timp este în cinste, nu înțelege, *
se aseamănă cu animalele care pier.

Ant. Adunați-vă comori în ceruri, spune Domnul.

Ant. 3 Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Imnul celor răscumparați

- 4,11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetea,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumplat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
10 și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

LECTURA SCURTĂ

Rom 3,23-25a

Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu, dar sunt justificați în mod gratuit de harul lui, prin răscumpărarea în Cristos Isus. Pe acesta Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire pentru ca, prin credința în sângele său, să-și arate dreptatea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mă vei umple de bucurie * înaintea feței tale, Doamne. Mă vei umple.

V. Desfătări la dreapta ta în veci, * înaintea feței tale, Doamne. Slavă Tatălui. Mă vei umple.

Ant. la Magnificat: Fă cu noi lucruri mari, Doamne, căci ești puternic și numele tău e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Cristos, păstorul și purtătorul de grijă al sufletelor noastre, care își iubește și își ocrotește poporul. Punându-ne speranța în el, să-l implorăm:

Apără, Doamne, poporul tău!

Ocrotește, Păstorule veșnic, pe episcopul nostru **N.**

– și pe toți păstorii Bisericii tale.

Privește cu bunătate la aceia care îndură prigoană

– și eliberează-i grabnic de orice strâmtorare.

Îndură-te, Doamne, de toți cei lipsiți

– și dă hrană celor flămânzi.

Luminează-i pe cei care fac legile,

– ca în toate să discearnă, cu înțelepciune, dreptatea.

Vino în ajutorul răposaților pe care i-ai răscumpărat cu sângele tău

– și învrednicește-i să intre cu tine la nuntă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, a ta este ziua și a ta este noaptea. Dă-ne harul să locuim în inimile noastre soarele dreptății, ca să putem ajunge la lumina în care locuiești tu. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului, slujiți Domnului cu veselie!

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Creator a tot ce-n sfera universului există,
Salvator al omenirii după-a ei cădere tristă,
Domn al domnilor, Cristoase, rege peste-ntreaga fire,
Ruga noastră o primește ca și cântul de mărire.

În tenebrele profunde ale nopții muribunde,
Duhul răului se-ascunde, ne-amenință de oriunde;
De aceea, stăm de veghe, așteptând de sus să vină,
De la tine, Doamne, forță și o rază de lumină.

Dă-ne ca și ziua, care după noapte va apare,
S-o trăim cu vrednicie, întru slava ta cea mare;
Fapte, gânduri și cuvinte, tot ce facem, să ne poarte
Mai aproape și de tine, și de viața fără-de moarte.

Focul ni-l aprinde-n inimi, focul sacru ce consumă
Tot păcatul ce-ntinează bietul nostru trup de humă.
Ca Cel Rău să nu ne stingă, cu suflarea lui perfidă,
Candela, ne ține, Doamne, sub divina ta hlamidă.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau:

O sator rerum, reparátor ævi,
 Christe, rex regum, metuénde censor,
 Tu preces nostras paritérque laudes
 Súscipe clemens.

Noctis en cursu tibi vota laudum
 Pángimus; præsta tibi sint ut apta,
 Nosque concéntu réfove perénni,
 Lúminis auctor.

Da dies nobis probitáte faustos
 Mortis ignáram tribuéndo vitam,
 Semper ut nostros tua sit per actus
 Glória perpes.

Ure cor nostrum, pius ure lumbos
 Igne divíno vigilésque nos fac,
 Semper ardéntes mánibus lucérnas
 Ut teneámus.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, ești lumină, bunătate ești și viață,
 Bucurie ești în care lumea tristă se răsfață.
 Mila ta pe fața noastră orice lacrimă o zvântă,
 Noi, cei morți, găsit-am viață
 întru moartea ta cea sfântă.

Peste noi tu fă să cadă, ca o ploaie de petale,
 Cu credința și speranța, farmecul iubirii tale.
 Focul dragostei de oameni stânca inimii s-o spargă,
 Pentru cei ce-ndură lipsă, fă-ne mâna cât mai largă.

Duhul rău, Ispititorul, ce-a sedus-o pe femeie,
 Mâna ta să-l pună-n lanțuri și de noi departe steie;
 Duhul Sfânt, iubirea vie, din a cerului tărie,
 Lin coboare, ca o boare, și mereu cu noi să fie.
 Către noi îndrepte fața și privirea milostivă
 Toate cele trei persoane, în mărire deopotrivă.
 Ea, Treimea adorată, este-aceea care-n cer ne
 Pregătește tuturora bucuriile eterne. Amin.

Sau:

Christe, lux vera, bônitas et vita,
 Gáudium mundi, píetas imménsa,
 Qui nos a morte vívido salvásti
 Sângvine tuo,
 Inse-re tuum, pétimus, amórem
 Méntibus nostris, fidei refúnde
 Lumen ætérnum, caritátis auge
 Dilectiónem.

Procul a nobis pérfidus absístat
 Satan, a tuis víribus confráctus;
 Sanctus assístat Spíritus, a tua
 Sede demíssus.

Glória Deo sit ætérno Patri,
 Sit tibi semper, Genitóris Nate,
 Cum quo per cuncta Spíritus æquális
 Sæcula regnat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru.

Psalmul 38 (39)

Rugăciunea celui suferind

Creația a fost supusă zădărniceii... din cauza aceluia care a supus-o, cu speranța eliberării (Rom 8,20).

I

- ² Mi-am zis: „Voi veghea asupra căilor mele, *
ca să nu păcătoiesc cu limba mea.
Voi pune pază gurii mele *
cât timp cel nelegiuit îmi va sta împotriva”.
- ³ Am stat mut, în tăcere; †
am tăcut chiar când era vorba de bine *
și durerea mea s-a întepit.
- ⁴ S-a înfierbântat în mine inima mea *
și în cugetul meu a izbucnit focul.
- ⁵ Atunci mi-am dat drumul limbii: †
„Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârșitul meu
și care este lungimea zilelor mele, *
ca să știu cât de scurtă-i viața mea!”
- ⁶ Iată, tu ai dat zilelor mele
o lungime de câteva palme *
și durata vieții mele e ca un nimic în fața ta.
Într-adevăr, e doar deșertăciune
tot omul care trăiește *
- ⁷ și ca o umbră este omul care trece.
Da, în zadar se zbuciumă; *
strânge comori și nu știe pentru cine le adună.

Ant. Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru.

Ant. 2 Ascultă rugăciunea mea, Doamne; ia aminte la lacrimile mele.

II

- ⁸ Iar acum, ce pot să mai aștept, Doamne? *
Nădejdea mea este numai la tine.
- ⁹ De toate fărădelegile mele mântuiește-mă, *
să nu mă faci de ocară celui fără minte.
- ¹⁰ Am tăcut și nu mi-am deschis gura, *
căci tu ești cel care faci toate.
- ¹¹ Depărtează de la mine loviturile tale; *
de apăsarea mâinii tale sunt zdrobit.

- ¹² Prin pedepsele pentru păcat tu îl corijezi pe om; †
 că molia îi distrugi tot ce și-ar putea dori. *
 Într-adevăr, tot omul este deșertăciune!
- ¹³ Ascultă, Doamne, rugăciunea mea *
 și pleacă-ți urechea la strigarea mea,
 nu fi surd la lacrimile mele, †
 căci sunt străin înaintea ta, *
 un trecător, ca toți părinții mei.
- ¹⁴ Întoarce-ți privirea de la mine ca să mă înseninez, *
 înaintea de a mă duce și de a nu mai fi!

Ant. Ascultă rugăciunea mea, Doamne; ia aminte la lacrimile mele.

Ant. 3 Eu am nădărdit în îndurarea lui Dumnezeu în veci.

Psalmul 51 (52)

Împotriva acuzatorului fără teme

Cel ce se laudă, în Domnul să se laude (1Cor 1,31).

- ³ De ce te lauzi cu răutatea, *
 tu, care ești puternic în fărădelege?
- ⁴ Toată ziua ai pus la cale viclenie; *
 limba ta e ca briciul ascuțit,
 născocitorule de înșelăciune.
- ⁵ Iubești răul mai mult decât binele, †
 minciuna, mai mult decât cuvântul drept. *
- ⁶ Îți plac toate vorbele ce duc la pieire,
 o, limbă înșelătoare.
- ⁷ De aceea Dumnezeu te va nimici până la urmă; †
 te va smulge și te va azvârli din cort *
 și te va dezrădăcina din pământul celor vii.
- ⁸ Vor vedea cei drepti și se vor teme, *
 își vor bate joc de el:
- ⁹ „Iată-l pe omul care nu și l-a pus pe Dumnezeu
 ca loc de refugiu, †
 ci și-a pus încrederea în mulțimea bogățiilor sale *
 și s-a încrezut în vicleniile sale”. —

- ¹⁰ Eu sunt în casa lui Dumnezeu ca un măslin înverzit, *
mă încred în bunătatea lui Dumnezeu
în veci și în vecii vecilor.
- ¹¹ Vreau să-ți aduc mulțumiri neîncetat *
pentru tot ce ai făcut
și în fața credincioșilor tăi preamăresc numele tău, *
pentru că tu ești bun.

Ant. Eu am nădăjduit în îndurarea lui Dumnezeu în veci.

☩. Sufletul meu și-a găsit tărie în cuvântul lui.

☩. A sperat sufletul meu în Domnul.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, mâna-ți creatoare cerul l-a umplut de stele;
Ca să lumineze noaptea, ai pus luna printre ele.

Ca să lumineze ziua, iarăși mâna ta slăvită
A pus soarele pe boltă, așezându-l pe orbită.

Se retrage, rușinată, noaptea tristă și obscură;

Umple soarele văzduhul de lumină și căldură.

Părăsim și noi în grabă tihna patului trândavă

Și spre Domnul, salvatorul, înălțăm un imn de slavă.

În splendoarea-i aurită astrul zilei admirându-l,

Către tine, Soare veșnic, ni se-nalță-acuma gândul.

Bolta-nalță și senină ne înalță către tine;

Tu din noi alungă norii, fă-ne fețele senine.

Vrem să facem cu plăcere, astăzi, Doamne, a ta vrere;

Liberează-ne de vraja bucuriei efemere.

Nu lăsa ca patimi oarbe glasul minții să-l sufoce,

Ci ne-ajută să-mplănim tot ce ne spune a ta voce.

Iar când soarele pământul în potop de raze-l scaldă,
 Să ne fie-n piept credința mai puternică, mai caldă,
 Și speranța mântuirii bucurie ne inspire.
 Mai temeinică să fie legătura de iubire.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul, cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Fulgéntis auctor ætheris,
 Qui lunam lumen nóctibus,
 Solem diérum cúrsibus
 Certo fundásti trámite,

Nox atra iam depéllitur,
 Mundi nitor renáscitur,
 Novúsque iam mentis vigor
 Dulces in actus érigit.

Laudes sonáre iam tuas
 Dies relátus ádmonet,
 Vultúsque cæli blándior
 Nostra serénat péctora.

Vitémus omne lúbricum,
 Declínet prava spíritus,
 Vitam facta non ínquinent,
 Linguam culpa non ímplicet;

Sed, sol diem dum cónficit,
 Fides profúnda férveat,
 Spes ad promíssa próvocet,
 Christo coniungat cáritas.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu, calea ta este sfântă; care Dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeul nostru?

Psalmul 76 (77)

Amintirea faptelor lui Dumnezeu

Suntem apăsați de neazuri din toate părțile, dar nu suntem striviți (2Cor 4,8).

- ² Îmi îndrept glasul spre Domnul și strig, †
 îmi îndrept glasul spre Dumnezeu *
 și el își pleacă urechea spre mine.
- ³ În ziua încercării mele l-am căutat pe Dumnezeu, †
 mi-am ridicat mâinile mele toată noaptea
 și n-am obosit; *
 sufletul meu refuză orice mângâiere.
- ⁴ Îmi aduc aminte de Dumnezeu și gem, *
 mă frământ și duhul mi se sfârșește!
- ⁵ Ai ținut deschise pleoapele ochilor mei, *
 sunt tulburat și nu pot să vorbesc.
- ⁶ M-am gândit la zilele de demult, *
 la anii veacurilor de odinioară.
- ⁷ Noaptea îmi revine un cântec în inimă, *
 mă gândesc la el și sufletul meu se întreabă:
- ⁸ Oare Domnul ne va respinge pentru vecie, *
 nu va mai fi niciodată binevoitor față de noi?
- ⁹ Oare a încetat pentru totdeauna îndurarea lui, *
 s-a sfârșit cuvântul lui din neam în neam?
- ¹⁰ A uitat oare Dumnezeu milostivirea *
 ori și-a închis iubirea sa în mânie?
- ¹¹ Și am zis: „Aceasta este rana mea: *
 dreapta Celui Preaînalt a slăbit!”
- ¹² Îmi voi aminti faptele Domnului *
 și îmi voi aminti de la capăt minunile lui.
- ¹³ Mă voi gândi la toate lucrările tale, *
 voi medita la toate faptele tale minunate. —

- 14 Dumnezeu, calea ta este sfântă! *
Care Dumnezeu este atât de mare
ca Dumnezeul nostru?
- 15 Tu ești Dumnezeul care faci minuni, *
tu ți-ai arătat puterea printre popoare.
- 16 Cu puterea ta ai eliberat poporul tău, *
pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.
- 17 Te-au văzut apele, Dumnezeule, †
te-au văzut apele și s-au tulburat *
și adâncurile s-au mișcat.
- 18 Norii au revărsat ape, †
cerurile au dat drumul la tunete *
și săgețile tale au țâșnit în toate direcțiile.
- 19 Glasul tunetului tău se rostogolea în vârtej †
și fulgerele tale luminau lumea; *
pământul s-a tulburat și s-a cutremurat.
- 20 În mare este calea ta, †
și cărările tale în ape multe *
și urmele tale nu se cunosc.
- 21 Ai călăuzit poporul tău ca pe o turmă, *
cu mâna lui Moise și a lui Aron.

Ant. Dumnezeu, calea ta este sfântă; care Dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeul nostru?

Ant. 2 Inima mea se bucură în Domnul; el înjosește și tot el înalță.

Cântarea

1Sam 2,1-10

Dumnezeu e bucuria celor smeriți

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri
(Lc 1,52-53).

- 1 Inima mea se bucură în Domnul *
și mi-am înălțat fruntea în Dumnezeul meu;
mi s-a deschis gura larg împotriva dușmanilor mei, *
căci m-am bucurat de mântuirea ta.
- 2 Nimeni nu este sfânt ca Domnul †
și nu este altul în afară de tine, *
nu este stâncă precum Dumnezeul nostru.

- ³ Nu înmulțiți vorbele de mândrie, *
să nu mai iasă cuvinte de îngâmfare din gura voastră.
Căci Domnul este Dumnezeu atotștiutor, *
și toate faptele de el sunt cântărite.
- ⁴ Arcul celor puternici s-a sfărâmat, *
iar cei slabi s-au încins cu putere.
- ⁵ Cei sătui s-au robit pentru pâine, *
iar cei flămânzi nu mai îndură foame.
Chiar cea sterilă a născut de multe ori, *
iar cea cu mulți copii a devenit neputincioasă.
- ⁶ Domnul nimicește și tot el dă viață, *
el trimite în locuința morților
și tot el scoate de acolo.
- ⁷ Domnul face sărac și tot el îmbogățește, *
el înjosește și tot el înalță.
- ⁸ Domnul ridică din țărână pe cel sărman *
și din gunoi pe cel lipsit,
ca să-i așeze alături de cei mari *
și să le dea ca moștenire un tron de glorie;
căci ai Domnului sunt stâlpii pământului *
și el a așezat lumea deasupra lor.
- ⁹ El păzește picioarele credincioșilor săi, †
iar cei nelegiuți vor amuți în beznă, *
căci omul nu învinge prin propria forță.
- ¹⁰ Domnul îi va zdrobi pe vrăjmași, *
el va tuna din cer asupra lor.
Domnul va judeca marginile pământului, †
îi va da regelui său putere *
și va înălța fruntea unsului său.

Ant. Inima mea se bucură în Domnul; el înjosește și tot el înalță.

Ant. 3 Domnul stăpânește, să se bucure pământul. †

Psalmul 96 (97)

Gloria lui Dumnezeu

Acest psalm se referă la Mântuitorul lumii și la credința tuturor neamurilor în el (sf. Atanasiu).

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
† toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelia tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și îi mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idoli. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii.
- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina, *
și pentru cei cu inima curată, bucuria.
- ¹² Bucurați-vă, voi, dreptilor, în Domnul *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Domnul stăpânește, să se bucure pământul.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îl binecuvântează pe Domnul * în toată vremea. Îl binecuvântează.

Ÿ. Pururi lauda lui în gura mea, * în toată vremea. Slavă Tatălui. Îl binecuvântează.

Ant. la *Benedictus*: În sfințenie să-i slujim Domnului în toate zilele vieții noastre.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Dumnezeu, mântuitorul nostru, care a făgăduit că va rămâne cu Biserica sa în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor. De aceea, aducându-i mulțumire, să-l rugăm:

Doamne, rămâi cu noi!

Rămâi cu noi, Doamne, ziua întreagă:

– să nu asfințească niciodată pentru noi soarele harului tău.

Îți consacram ca ofrandă ziua aceasta:

– dă-ne harul să nu facem și să nu încuviințăm nici un rău.

Darul luminii tale să ne învăluie ziua întreagă, Doamne,

– ca să fim sarea pământului și lumina lumii.

Iubirea Duhului tău Sfânt să ne călăuzească inimile și buzele,

– ca să fim statornici pururi în dreptatea și în lauda ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Revarsă, te rugăm, Doamne, în inimile noastre strălucirea luminii tale, ca să nu cădem în greșală, ci să umblăm neconținut pe calea poruncilor tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Am cercetat cărările mele și mi-am întors pașii spre mărturiile tale.

Psalmul 118 (119),57-64

VIII (Heth)

- ⁵⁷ Am zis: partea mea, Doamne, *
este să păzesc cuvintele tale.
- ⁵⁸ Am căutat fața ta din toată inima, *
arată-ți îndurarea față de mine după cuvântul tău.
- ⁵⁹ Am cercetat cărările mele *
și mi-am întors pașii după învățăturile tale.
- ⁶⁰ Mă grăbesc și nu vreau să întârzii *
să păzesc poruncile tale.
- ⁶¹ Lațurile celor răi m-au înconjurat, *
dar eu nu uit de legea ta.
- ⁶² În miez de noapte mă scol ca să te laud *
pentru judecățile tale drepte.
- ⁶³ Sunt prieten cu cei care se tem de tine *
și cu cei care păzesc învățăturile tale.
- ⁶⁴ Plin este pământul, Doamne, de îndurarea ta, *
învață-mă îndreptările tale!

Ant. Am cercetat cărările mele și mi-am întors pașii spre mărturiile tale.

Ant. 2 Teamă și cutremur au venit asupra mea; ia aminte la mine și ascultă-mă, Doamne.

Psalmul 54 (55),2-15.17-24

Prietenul perfid

Isus a început a se înfiora și a se neliniști (Mc 14,33).

I

- ² Pleacă-ți urechea, Dumnezeu, la rugăciunea mea, †
nu te ascunde de la cererea mea; *
- ³ ia aminte la mine și răspunde-mi,

- umblu agitat în mâhnirea mea †
și sunt cuprins de tulburare *
- 4 la glasul dușmanului, la strigătul celui rău.
Căci revarsă asupra mea blesteme *
și mă persecută cu furie.
- 5 Inima mea se zbate înlăuntrul meu *
și groaza morții a căzut peste mine.
- 6 Teamă și cutremur au venit peste mine *
și m-a cuprins teroarea.
- 7 Și am spus: „Cine îmi va da aripi ca de porumbel, *
ca să zbor și să-mi găsesc adăpost?”
- 8 Iată, mă îndepărtez în fugă *
și rămân în pustiu.
- 9 Îl aștept pe acela care să mă salveze *
dinaintea vântului furtunii și a vijeliei”.
- 10 Împrăștie-i, Doamne, încurcă-le limbile! *
Căci am văzut în cetate violență și dezbinare.
- 11 Zi și noapte o înconjoară peste ziduri, †
fărădelege, viclenie și necaz în mijlocul ei, *
- 12 și n-au lipsit din piețele ei înșelăciunea și silnicia.

Ant. Teamă și cutremur au venit asupra mea; ia aminte la mine și ascultă-mă, Doamne.

Ant. 3 Voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va mântui.

II

- 13 Căci dacă un dușman m-ar fi insultat, *
l-aș fi suportat;
dacă cel care mă urăște †
s-ar fi ridicat cu orgoliu asupra mea, *
poate m-aș fi ascuns de el.
- 14 Dar ești tu, om asemenea mie, *
prietenul meu și omul meu de încredere
- 15 cu care mă înțelegeam așa de bine *
și mergeam cu însuflețire spre casa lui Dumnezeu!
- 17 Iar eu strig către Dumnezeu *
și Domnul mă va mântui.

- 18 Seara, dimineța și la amiază eu gem și suspin *
și el îmi aude glasul.
- 19 El răscumpără sufletul meu în pace †
de cei care vin asupra mea, *
căci s-au înmulțit cei care sunt împotriva mea.
- 20 Dumnezeu va asculta și-i va umili, *
el, care este dinaintea de veacuri.
Căci nu este în ei îndreptare *
și nu se tem de Dumnezeu.
- 21 Fiecare își întinde mâna împotriva aliaților săi, *
profanează legământul său.
- 22 Cuvintele lui sunt alunecoase ca untul, *
dar în inima lui este luptă;
vorbele lui sunt mai unsuroase decât untdelemnul, *
dar ele sunt săbii scoase din teacă.
- 23 Încredințează Domnului grijile tale †
și el te va hrăni, *
nu-l va lăsa niciodată pe cel drept să se clatine.
- 24 Iar tu, Dumnezeule, vei face ca ei să coboare *
în prăpastia pierzării:
oamenii vărsători de sânge și cei vicleni †
nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor. *
Dar eu, Doamne, îmi pun încrederea în tine.

Ant. Voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va
mântui.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Dt 1,16-17a

În timpul acela am dat poruncă judecătorilor voștri și
am zis: Ascultați cauzele fraților voștri și judecați cu
dreptate pentru orice om ce se judecă fie cu fratele lui,
fie cu străinul care este la el. Nu fiți părtinitori la jude-
cată, ci luați aminte și la cel mic ca și la cel mare; nu
vă temeți înaintea nimănui, căci judecata este a lui
Dumnezeu.

- ☩. Drept este Domnul și iubește dreptatea.
 ☩. Cei drepecți vor vedea fața lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, Dumnezeu credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răs-pândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Is 55,8-9

Gândurile mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile mele, spune Domnul. Cu cât cerul se înalță deasupra pământului, cu atât căile mele se înalță peste căile voastre și gândurile mele peste gândurile voastre.

☩. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție?

☩. Puternic ești, Doamne, și adevărul tău te înveșmân-tează.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și dă-ne harul să o sfârșim cu bine, în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

ISam 16,7b

Dumnezeu nu se uită la ceea ce se uită omul: oame-nii se uită la înfățișare, Dumnezeu vede inima.

- ☩. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea.
 ☩. Și călăuzește-mă pe calea veșniciei.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care pentru a-i mântui pe oameni ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întreagă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

Vesperele

∩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Astrul zilei lent se stinge și apoi complet dispare,
Părăsește cu tristețe și câmpii, și munți, și mare.
După-a nopții dulce tihnă ne promite să revină,
Să ne-mbucure cu blânda și plăcuta sa lumină.

Orice minte omenească să privească și s-admire
Cum slăvita-ți mână, Doamne, cârmuiește-ntreaga fire.
Bezna nopții și lumina, de la tine totul vine;
Le-ai fixat prin legi precise cuvenitele destine.

Iar acum, când se sfârșește munca mâinilor robuste,
Și când brațele trudite tihna nopții pot s-o guste,
Pe când totul în natură ca-ntr-un somn al morții zace
În linișliul de-ntuneric, în tăcere și în pace,

Noi, ce-avem sădită-n suflet a credinței mângâiere
Și nespusa bucurie a speranței ce nu piere,
Luminați suntem și-n noapte de lumina orbitoare
A celui ce din veacuri e a Tatălui splendoare.

El e soarele ce vine din străfunduri de vecie;
Nu cunoaște răsăritul, nici apusul trist nu-l știe.
Fericțiilor din ceruri dătător de dulci extaze
El îmbucură pământul cu-ale sale sfinte raze.

Iar când moartea nemiloasă la sfârșit ne va răpune,
În lumina ce n-apune, milostive Doamne, du-ne,
Ca Treimii celei care ceru-ntreg i se prosterne
Să-i cântăm cu bucurie imnul laudei eterne. Amin.

Sau:

Sol, ecce, lentus óccidens
 Montes at arva et æquora
 Mæstus relínquit, ínnovat
 Sed lucis omen crástinæ,
 Mirántibus mortálibus
 Sic te, Creátor próvide,
 Leges vicésque téporum
 Umbris dedísse et lúmini.
 Ac dum, tenébris æthera
 Siléntio preméntibus,
 Vigor labórum déficit,
 Quies cupíta quæritur,
 Spe nos fidéque dívites
 Tui beámur lúmine
 Verbi, quod est a sæculis
 Splendor patérnæ glóriæ.
 Est ille sol qui nésciat
 Ortum vel umquam vésperum;
 Quo terra gestit cóntegi,
 Quo cæli in ævum iúbilant.
 Hac nos seréna pérpetim
 Da luce tandem pérfrui,
 Cum Nato et almo Spíritu
 Tibi novántes cántica. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să așteptăm speranța fericită și venirea gloriei
 Mântuitorului nostru.

Psalmul 61 (62)

Pacea în Dumnezeu

*Dumnezeul speranței să vă umple de toată pacea în
 credință (Rom 15,13).*

- 2 Numai în Dumnezeu își află odihna sufletul meu, *
de la el îmi vine mântuirea.
- 3 Numai el este stânca și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; *
de aceea nu mă clatin.
- 4 Până când vă veți năpusti asupra unui om,
lovindu-l cu toții †
ca pe un zid gata să cadă *
și ca pe un gard surpat?
- 5 Pun la cale doar cum să-l doboare de la înălțimea lui, †
se desfată în minciună; *
cu gura binecuvântează, dar în adâncul lor blestemă.
- 6 Numai în Dumnezeu își află sufletul meu odihna, *
pentru că numai în el este speranța mea.
- 7 Numai el este stânca și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; *
de aceea nu mă clatin.
- 8 În Dumnezeu este mântuirea și gloria mea,
stânca tăriei mele, *
apărarea mea este la Dumnezeu.
- 9 Poporul, pune-ți încrederea într-însul
în orice moment, †
revarsă-ți inima în fața lui. *
Dumnezeu este adăpostul nostru!
- 10 Deșertăciune sunt fiii lui Adam, *
minciună, fiii oamenilor.
Dacă s-ar cântări toți la un loc, *
ar fi mai ușori decât fumul.
- 11 Nu vă încredeți în violență †
și nu vă puneți nădejdea în jaf; *
chiar dacă ar fi să curgă bogățiile,
nu vă lipiți inima de ele!
- 12 O dată a vorbit Domnul *
și de două ori am auzit aceasta:
tăria este a lui Dumnezeu, †
și a ta, Doamne, este îndurarea, *
- 13 pentru că tu dai fiecăruia după faptele sale.

Ant. Să așteptăm speranța fericită și venirea gloriei
Mântuitorului nostru.

Ant. 2 Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi și să ne binecuvânteze.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 66 (67)

Toate neamurile să-l laude pe Domnul

Cunoscut să vă fie că această mântuire a lui Dumnezeu a fost trimisă păgânilor (Fap 28,28).

- ² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; *
 să-și îndrepte spre noi fața senină,
³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta *
 și mântuirea ta la toate popoarele.
⁴ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 să te laude toate popoarele.
⁵ Să tresalte de bucurie și să cânte de veselie națiunile, †
 pentru că judeci popoarele cu dreptate *
 și călăuzești neamurile pe fața pământului.
⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 toate popoarele să te laude.
⁷ Pământul și-a dat roadele sale; *
 să ne binecuvânteze Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
⁸ să ne binecuvânteze Dumnezeu *
 și să se teamă de el toate marginile pământului.

Ant. Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi și să ne binecuvânteze.

Ant. 3 În el au fost făcute toate și toate există prin el.

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
 și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
 care ne-a învrednicit să avem parte
 de moștenirea sfinților, în lumină.

- 13 El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- 14 în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- 15 El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- 16 Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- 17 El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- 18 El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- 19 Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- 20 Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. În el au fost făcute toate și toate există prin el.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,5b-7

Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că Dumnezeu se împotrivesște celor mândri, însă celor smeriți le dă har. Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Păzește-ne, Doamne, * ca pe lumina ochilor!
Păzește-ne.

V. Ocrotește-ne la umbra aripilor tale, * ca pe lumina ochilor! Slavă Tatălui. Păzește-ne.

Ant. la Magnificat: Arată, Dumnezeule, puterea brațului tău, risipește-i pe cei mândri și înalță-i pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, plini de bucurie și de recunoștință să-l rugăm pe Dumnezeu nostru, care se bucură să ne dăruiască binefacerile sale:

*Revarsă asupra noastră, Doamne,
belșugul harului și al păcii tale!*

Dumnezeule veșnic, pentru care o mie de ani sunt ca ziua de ieri care a trecut,

– fă-ne să ne amintim că viața noastră e ca o floare ce răsare dimineața, iar seara se ofilește.

Dăruieste poporului mana ta, ca să nu flămânzească,

– și apa vie, ca să nu înseteze în veci.

Dă credincioșilor tăi harul să caute și să guste cele de sus

– și să îndrepte spre slava ta tot timpul muncii și al odihnei lor.

Rânduiește, Doamne, bună întocmire văzduhului,

– ca să se înmulțească roadele pământului.

(Sau:

Mântuiește-ne, Doamne, de toate relele

– și revarsă asupra caselor noastre belșug de binecuvântare).

Dăruieste celor răposați vederea feței tale

– și fericește-ne cândva și pe noi în contemplarea ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Sfânt e numele tău, Dumnezeule, și îndurarea ta e binecuvântată din neam în neam. Primește cu bunătate poporul care te imploră și dă-i harul să te preamărească în cântare veșnică de laudă. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Vestitorul de lumină cântec în văzduh sloboade,
Anunțând ivirea zilei adormitelor noroade;
Însuși Domnul ne-nterupe tihna dulce și domoală,
El ne-alungă somnul nopții și la muncă iar ne scoală.

El ne spune: „Părăsească fiecare paturi, perne,
Pe când noaptea încă pacea și-ntunericul îl cerne.
Sunt aproape, bat la ușă, orice suflet să m-adaste
Priveghind în rugăciune, înfrânare, gânduri caste,

Ca atunci când va apare aurora dulce, blândă,
Anunțând sfârșitul nopții și a soarelui izbândă,
Bucuroși și plini de râvnă pentru muncă să fiți gata,
Cu speranța că în ceruri veți primi cândva răsplata”.

Glasul nostru, ca și gândul, liberat de somn și vise,
Preamărind pe Domnul vieții către cer înalțe-ni-se,
Iar cu cetele de îngeri, totdeauna-n ceruri treze,
Adorând pe Creatorul, cânte inima, vegheze.

Somnul care ne încearcă, tu alungă-ni-l, Cristoase,
Risipește, Doamne, bezna minții noastre-ntunecoase.
Ne-a închis păcatu-n temniți ferecate cu zăbrele;
La lumină tu ne scoate, rupe lanțurile grele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau:

Ales diéi nuntius
Lucem propinquam praecinit;
Nos excitator mentium
Iam Christus ad vitam vocat.
„Auferte – clamat – lectulos
Ægros, soporos, desides;
Castique, recti ac sobrii
Vigilate; iam sum proximus”.
Ut, cum coruscis flatibus
Aurora caelum sparserit,
Omnes labore exercitos
Confirmet ad spem luminis,
Iesum ciamus vocibus
Flentes, precantes, sobrii;
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum disice,
Tu rumpe noctis vincula,
Tu solve peccatum vetus
Novumque lumen ingere.
Sit, Christe, rex piissime,
Tibi Patrique gloria
Cum Spiritu Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, inimile noastre, de păcate încărcate,
 Ușurează-le de vină, întru marea-ți bunătate.
 Varsă-n ele cu-ndurare focul dragostei divine,
 Rupe lanțul ce le leagă și înalță-le la tine.

Ne simțim pribegi în lume, fără țară, fără casă,
 Dor de țară ne frământă, dor de casă ne apasă.
 Călători pe-a vieții mare, tu ești patria spre care,
 Suspinând, dorim s-ajungem, tu ești portul de salvare.

Fericit e omul care de iubire simte sete,
 Tu îi dai din apa vieții, ca să soarbă, să se-mbete.
 Cel ce știe către tine ochii minții să-și ridice,
 Ca spre stâlpul de lumină, e de mii de ori feric.

În veșmântul de lumină, Doamne, mare-ți este slava;
 În cereasca-mpărăție a ta glorie cânta-va
 Cel ce inima de patimi va-ncerca să o despoaie,
 Înălțând-o către tine din mizerii și gunoaie.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Amóris sensus érige
 Ad te, largítor véniaë,
 Ut fias clemens córdibus
 Purgátis inde sórdibus.

Extérni huc advénimus
 Et éxsules ingémimus;
 Tu portus es et pátria,
 Ad vitæ duc nos átria.

Felix quæ sitit cáritas
 Te fontem vitæ, o Véritas;
 Beáti valde óculi
 Te speculántis pópuli.

Grandis est tibi glória
Tuæ laudis memória,
Quam sine fine célebrant
Qui cor ab imis élevant.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău.

Psalmul 43 (44)

Nenorocirile poporului

În toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin acela care ne-a iubit (Rom 8,37).

I

- ² Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit; †
părinții noștri ne-au povestit *
lucrarea pe care ai săvârșit-o în zilele lor,
în zilele de demult.
- ³ Tu cu mâna ta ai alungat neamuri și i-ai sădit pe ei, *
ai zdrobit popoare și
i-ai lăsat pe ei să se răspândească.
- ⁴ Căci nu prin sabia lor au luat în stăpânire pământul, *
și nu brațul lor i-a mântuit,
ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, *
pentru că în ei ți-ai găsit plăcerea.
- ⁵ Tu ești regele meu, Dumnezeu, *
cel care hotărăști victoriile lui Iacob!
- ⁶ Prin tine i-am respins pe dușmani †
și în numele tău i-am călcat în picioare *
pe cei care s-au ridicat împotriva noastră. —

- ⁷ Căci nu mi-am pus încrederea în arcu meu *
 și nu sabia mi-a adus salvarea,
⁸ ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri *
 și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.
⁹ În Dumnezeu ne vom mândri toată ziua, *
 preamărind mereu numele tău.

Ant. Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău.

Ant. 2 Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta.

II

- ¹⁰ Acum însă tu ne respingi și ne acoperi de rușine *
 și nu mai ieși, Dumnezeule,
 alături de oștirile noastre.
¹¹ Ne faci să dăm înapoi în fața vrăjmașului *
 și cei care ne urăsc ne pradă.
¹² Ne dai ca pe niște oi la tăiere *
 și ne risipești printre națiunile păgâne.
¹³ Îți vinzi poporul tău fără câștig *
 și nu te îmbogățești prin vânzarea lui.
¹⁴ Tu ne faci de rușine în fața vecinilor noștri, *
 de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.
¹⁵ Ne faci să fim de pomină printre păgâni *
 și popoarele clatină din cap la vederea noastră.
¹⁶ Toată ziua ocara este înaintea mea *
 și rușinea îmi acoperă fața,
¹⁷ din cauza glasului ce mă insultă și mă ocărăște, *
 în fața dușmanului și a celui dornic de răzbunare.

Ant. Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta.

Ant. 3 Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta.

III

- ¹⁸ Toate acestea au venit peste noi, †
 dar n-am uitat de tine *
 și n-am călcat legământul tău.

- 19 Inimile noastre nu s-au dat înapoi *
și pașii noștri nu s-au abătut de pe calea ta.
- 20 Dar tu ne-ai aruncat în locul unde sunt șacalii *
și ne-ai acoperit cu umbra morții.
- 21 Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru *
și am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,
22 oare Dumnezeu nu ar fi băgat de seamă, *
el, care cunoaște ascunzișurile inimii?
- 23 Căci pentru tine suntem dați morții toată ziua, *
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.
- 24 Trezește-te, pentru ce dormi, Doamne? *
Scoală-te, nu ne respinge la nesfârșit.
- 25 Pentru ce îți ascunzi fața? *
Pentru ce uiți de nenorocirea
și de oprimarea noastră?
- 26 Căci sufletul nostru este doborât în praf *
și trupul nostru s-a lipit de pământ.
Scoală-te, Doamne, vino în ajutorul nostru *
și, pentru îndurarea ta, mântuiește-ne!
- Ant.** Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta.

Ps. Doamne, la cine să mergem?

R. Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

Ps. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Când falnicul soare din ceruri revarsă
Potop pe pământ de lumină noi iar să
-nălțăm către Domnul și ruga și gândul,
Pe ziua de azi ajutorul cerându-l.

Să-i cerem ca limbii el frâu să ne pună,
S-o țină departe de rău și minciună;
Privirilor noastre să pună perdele,
Nimic întinat să nu intre prin ele.

Păstreze-ne inima limpede, pură
Și mintea-nțeleaptă, cu dreaptă măsură,
Dispuși să ne facă la post și la rugă
Și munții mândriei din noi să-i distrugă.

Când zilele noastre vor fi să se-ncheie,
Când moartea va stinge a vieții scânteie,
Din valea de lacrimi la dânsul ne chema
Cristos în lăcașul mării supreme.

Mărire să-i fie cerescului Tată,
Mărire aducem în cânt, totodată,
Și Fiului, celui cu dânsul de-o fire,
Și Duhului Sfânt îi cântăm preamărire. Amin.

Sau:

Iam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas;

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória
Eiúsque soli Fílio
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Arată-ți, Doamne, puterea, și vino să ne mântuiești.

Psalmul 79 (80)

Vizitează, Doamne, via ta

Vino, Doamne Isuse! (Ap 22,20).

- ² Păstor al lui Israel, ascultă, †
tu, care-l călăuzești pe Iosif ca pe o turmă, *
tu, care șezi peste heruvimi, arată-te în strălucirea ta;
- ³ arată-ți puterea în fața lui Efraim,
Beniamin și Manase *
și vino să ne mântuiești.
- ⁴ Dumnezeuule, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁵ Doamne, Dumnezeul oștirilor, †
cât va dura mânia ta, *
fără a ține seamă de rugăciunea poporului tău?
- ⁶ Tu ne-ai hrănit cu pâinea suspinelor *
și ne-ai adăpat din belșug cu lacrimi.
- ⁷ Ne-ai făcut de bațjocura vecinilor noștri *
și dușmanii noștri râd de noi.
- ⁸ Dumnezeul oștirilor, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁹ Tu ai scos o vie din Egipt *
și ai alungat popoare, ca s-o sădești.
- ¹⁰ Ai pregătit terenul pentru ea, *
i-ai înfipt rădăcinile și ea a umplut pământul.
- ¹¹ S-au acoperit munții de umbra ei *
și de ramurile ei, cedrii lui Dumnezeu.
- ¹² I-ai întins mlădițele până la mare *
și lăstarii ei ajungeau până la fluviu.
- ¹³ Pentru ce i-ai smuls acum gardul, *
încât toți trecătorii o jefuiesc?

- ¹⁴ O pustiește mistrețul din pădure *
și o pasc animalele sălbatice.
- ¹⁵ Dumnezeuul oștirilor, întoarce-te! †
Privește din cer și vezi, *
vizitează via aceasta.
- ¹⁶ Ocrotește ceea ce a plantat dreapta ta *
și pe fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- ¹⁷ Cei care au ars-o cu foc ca pe gunoi *
să piară la amenințarea feței tale.
- ¹⁸ Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, *
peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- ¹⁹ Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, †
tu ne vei da viață *
și vom invoca numele tău.
- ²⁰ Doamne, Dumnezeuul oștirilor,
fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- Ant.** Arată-ți, Doamne, puterea și vino să ne mântuiești.
- Ant. 2** Lucruri mari a făcut Domnul; vestiți aceasta pe tot pământul.

Cântarea

Is 12,1-6

Bucuria poporului răscumpărat

Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea (In 7,37).

- ¹ Te preamăresc, Doamne, †
fiindcă, deși erai mânios împotriva mea, *
mânia ta s-a abătut de la mine și m-ai mângâiat.
- ² Iată, Dumnezeuul mântuirii mele; *
în el îmi pun toată încrederea și nu mă voi mai teme.
Căci tăria mea și lauda mea este Domnul *
și el este mântuirea mea.
- ³ Veți scoate apă cu bucurie *
din izvoarele mântuirii.
- ⁴ Și veți spune în ziua aceea: *
„Preamăriți-l pe Domnul și invocați numele lui,

vestiți printre neamuri faptele lui minunate; *
amintiți-le că preaînalt este numele lui!

- ⁵ Cântați Domnului, căci a făcut lucruri minunate! *
Să știe aceasta tot pământul!
- ⁶ Tresaltă de bucurie și înalță laude,
tu, care locuiești în Sion, *
căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!"

Ant. Lucruri mari a făcut Domnul; vestiți aceasta pe tot pământul.

Ant. 3 Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru. †

Psalmul 80 (81)

Reînnoirea solemnă a legământului

Luați seama să nu fie în vreunul dintre voi o inimă înrăită de necredință (Evr 3,12).

- ² Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru, *
† strigați de bucurie către Dumnezeul lui Iacob!
- ³ Începeți cântarea, bateți toba, *
sunați din harpa cea plăcută și din alăută.
- ⁴ Sunați din trâmbiță la lună nouă și la lună plină, *
în ziua noastră de sărbătoare.
- ⁵ Aceasta este o lege pentru Israel, *
o poruncă a Dumnezeului lui Iacob!
- ⁶ El a pus-o drept mărturie în Iosif *
când a ieșit din țara Egiptului.
- Atunci am auzit un glas pe care nu-l cunoșteam: †
- ⁷ „I-am descărcat povara de pe umeri *
și mâinile lui au pus coșul jos.
- ⁸ În necazul tău ai strigat la mine și eu te-am eliberat, †
ți-am răspuns din locul tainic al tunetului, *
te-am pus la încercare la apele de la Meriba.
- ⁹ Ascultă, poporul meu, †
vreau să dau mărturie împotriva ta; *
o, de m-ai asculta, Israele!

- ¹⁰ Să nu fie în mijlocul tău nici un alt dumnezeu, *
să nu te închini nici unui dumnezeu străin!
- ¹¹ Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, †
care te-am scos din țara Egiptului; *
deschide-ți gura larg și eu ți-o voi umple.
- ¹² Dar poporul meu n-a ascultat de glasul meu, *
Israel nu mi-a dat ascultare.
- ¹³ Atunci i-am lăsat în voia inimii lor împietrite, *
ca să se conducă după planurile lor.
- ¹⁴ O, de m-ar asculta poporul meu, *
de-ar umbla Israel pe căile mele!
- ¹⁵ Într-o clipă i-aș umili pe dușmanii lor *
și mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor.
- ¹⁶ Cei care îl urăsc pe Domnul vor deveni supușii lui, *
și aceasta ar fi soarta lor pentru totdeauna.
- ¹⁷ L-aș hrăni cu cel mai bun grâu *
și l-aș sătura cu miere din stâncă”.

Ant. Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru.

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,17-19

Împărăția lui Dumnezeu nu constă în mâncare și băutură, ci în dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Cine îl slujește în felul acesta pe Cristos este plăcut înaintea lui Dumnezeu și cinstit de oameni. Deci, să căutăm ceea ce duce la pacea și edificarea reciprocă.

RESPONSORIUL SCURT

R. În zorii dimineții, * mă gândesc la tine, Doamne!
În zorii.

V. Pentru că ai fost ajutorul meu, * mă gândesc la tine,
Doamne! Slavă Tatălui. În zorii.

Ant. la *Benedictus*: Dă poporului tău, Doamne, știința mântuirii și ne iartă nouă păcatele noastre!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl nostru, care ocrotește pe fiii săi și nu le disprețuiește rugăciunile. Să-l implorăm toți cu umilință:

Luminează, Doamne, ochii noștri!

Îți mulțumim, Doamne, pentru că ne-ai luminat prin Fiul tău:

– copleșește-ne cu lumina lui de-a lungul acestei zile.

Înțelepciunea ta, Doamne, să ne călăuzească astăzi,

– ca să umblăm în înnoirea vieții.

Învăță-ne să suportăm cu tărie povara zilei,

– ca să-ți slujim pururi cu generozitate.

Călăuzește astăzi gândurile, simțirile și faptele noastre,

– ca să colaborăm cu supunere la planurile providenței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, tu ești lumina cea adevărată și izvorul luminii. Dă-ne, te rugăm, harul ca, meditănd cu fidelitate cele sfinte, să trăim pururi în strălucirea ta. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale, Doamne, decât mii de lucruri de aur și argint.

Psalmul 118 (119),65-72

IX (Teth)

⁶⁵ Ai făcut bine slujitorului tău, Doamne, * după cuvântul tău.

- 66 Învăță-mă bunătatea, prudența și știința, *
pentru că am rămas fidel în hotărârile tale.
- 67 Înainte de a fi fost umilit, umblam pe căi greșite, *
acum însă țin cuvântul tău.
- 68 Tu ești bun și faci binele, *
învăță-mă îndreptările tale.
- 69 Cei mândri mă calomniază, *
dar eu voi urma învățăturile tale din toată inima.
- 70 S-a întărit ca seul inima lor, *
dar desfătarea mea este legea ta.
- 71 Este bine pentru mine că am fost umilit, *
ca să învăț poruncile tale.
- 72 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale *
decât mii de lucruri de aur și argint.

Ant. Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale,
Doamne, decât mii de lucruri de aur și argint.

Ant. 2 În Dumnezeu mi-am pus speranța și nu-mi
este teamă: ce-mi poate face mie omul?

Psalmul 55 (56),2-7b.9-14

Încrederea în cuvântul Domnului

Este arătat Cristos în pătimirea sa (sf. Ieronim).

- 2 Ai milă de mine, Dumnezeule, †
căci m-a călcat în picioare omul; *
toată ziua, războindu-se, mă chinuie.
- 3 M-au călcat dușmanii ziua întreagă,
Dumnezeule preaînalt, *
căci mulți sunt cei
care luptă împotriva mea cu trufie.
- 4 În orice zi în care sunt cuprins de frică, *
eu îmi pun speranța în tine.
- 5 În Dumnezeu, al cărui cuvânt îl laud, †
în Dumnezeu mi-am pus speranța
și nu-mi este teamă: *
ce-mi poate face mie omul?

- 6 Îmi răstălmăcesc cuvintele ziua întregă *
și toate gândurile lor rele
sunt îndreptate împotriva mea.
- 7 Provoacă certuri, îmi întind curse, *
îmi urmăresc pașii ca să-mi ia viața.
- 9 Tu, care numeri pașii pribegiei mele, †
strânge-mi lacrimile într-un urcior; *
oare nu sunt ele numărate în cartea ta?
- 10 Atunci vor da înapoi dușmanii mei, †
în ziua în care te voi chema. *
Am cunoscut că tu ești Dumnezeuul meu.
- 11 În Dumnezeu, al cărui cuvânt îl laud, *
în Domnul, al cărui cuvânt îl laud.
- 12 În Dumnezeu mi-am pus speranța
și nu-mi este teamă: *
ce-mi poate face mie omul?
- 13 Dumnezeuul meu, îmi voi împlini făgăduințele
pe care ți le-am făcut, *
îți voi aduce jertfă de laudă,
14 căci ai eliberat sufletul meu de la moarte, †
mi-ai ferit picioarele de cădere, *
ca să umblu înaintea lui Dumnezeu
în lumina celor vii.

Ant. În Dumnezeu mi-am pus speranța și nu-mi este teamă: ce-mi poate face mie omul?

Ant. 3 Mare până la ceruri e îndurarea ta, Doamne.

Psalmul 56 (57)

Rugăciune de dimineață la vreme de mâhnire

Acest psalm cântă patima Domnului (sf. Augustin).

- 2 Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, *
pentru că la tine își află refugiul sufletul meu;
și la umbra aripilor tale îmi caut un loc de scăpare *
până va trece primejdia.
- 3 Strig către Dumnezeuul cel preînalt, *
către Dumnezeuul care îmi face binele: —

- ⁴ va trimite din ceruri și mă va elibera, †
 îi va face de rușine pe cei care mă prigonesc, *
 va trimite Dumnezeu îndurarea și adevărul său.
- ⁵ Sufletul meu e culcat în mijlocul puilor de leu *
 care-i sfășie pe fiii oamenilor;
 dinții lor sunt sulițe și săgeți *
 iar limbile lor, săbii ascuțite.
- ⁶ Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
 peste tot pământul este slava ta!
- ⁷ Au întins cursă pașilor mei *
 și au încovoiat sufletul meu.
 Au săpat în fața mea o groapă, *
 dar ei înșiși au căzut în ea.
- ⁸ Inima mea este liniștită, Dumnezeule, †
 liniștită este inima mea. *
- ⁹ Ție îți voi înălța imnuri și ție îți voi cânta.
 Trezește-te, gloria mea! †
 Treziți-vă, harpă și alăută; *
 vreau să trezesc aurora.
- ¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, *
 îți voi cânta imnuri printre neamuri.
- ¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare, până la ceruri, *
 și fidelitatea ta, până la nori.
- ¹² Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
 peste tot pământul este slava ta!

Ant. Mare până la ceruri e îndurarea ta, Doamne.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Gal 5,13-14

Voi, fraților, ați fost chemați la libertate; numai ca această libertate să nu fie ocazie pentru a sluji trupului, ci slujiți-vă prin iubire, unii pe alții. Căci toată legea este împlinită într-o singură poruncă: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

V. Doamne, pe calea poruncilor tale alerg.

R. Căci ai lărgit inima mea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași la harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Gal 5,16-17*

Vă spun: umblați în duh și nu împliniți poftele trupului. Căci trupul dorește împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului: acestea se împotrivesc unul altuia, așa încât nu puteți face tot ceea ce voiți.

℣. Bun ești tu, Doamne, și-mi dăruiești cele bune.

℟. Învață-mă îndreptările tale.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Gal 5,22.23a.25*

Rodul Duhului este: iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăvoința, bunătatea, fidelitatea, blândețea, cumpătarea. Dacă trăim prin Duh, să ne și purtăm potrivit Duhului.

℣. Învață-mă, Doamne, calea pe care să merg.

℟. Duhul tău cel bun să mă călăuzească la pământ neted.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutatea vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

Stăpâne-al luminii și-al zilei Stăpâne,
Din ziua de astăzi puțin mai rămâne;
Când umbrele serii coboară agale,
Din nou implorăm îndurările tale.

Aduce cu sine apusul de soare
Tristețea cea dulce a zilei ce moare.
Lumina e pală și tot mai săracă;
În vâl de-ntuneric pământul se-mbracă.

Privește, Stăpâne, din slava divină
Spre slugile tale ce ție se-nchină;
Dă oaselor noastre odihnă, Părinte,
Și-alungă-ne bezna cea neagră din minte.

La ceasul acestei lumini muribunde,
Spre cer ni se-nalță privirile unde
Te afli tu, Doamne, mărite și bune,
Lumină și soare ce-n veci nu apune.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul, cel care cu tine-i de-o fire,
Și Duhul cel Sfânt, cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Deus, qui claro lumine
Diem fecisti, Dómine,
Tuam rogámus glóriam
Dum pronus dies vólvitur.

Iam sol urgénte véspero
Occásum suum gráditur,
Mundum conclúdens ténebris,
Suum obsérvans órđinem.

Tu vero, excélse Dómine,
 Precántes tuos fámulos
 Diúrno lassos ópere
 Ne sinas umbris ópprimi,
 Ut non fuscátis méntibus
 Dies abscédát sæculi,
 Sed tua tecti grátia
 Cernámus lucem prósperam.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Te-am pus lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea mea până la marginile pământului.

Psalmul 71 (72)

Puterea regală a lui Mesia

Deschizând tezaurele lor i-au oferit în dar: aur, tămâie și smirnă (Mt 2,11).

I

- ¹ Dumnezeu, dăruiește regelui judecățile tale *
și înzestrează pe fiul regelui cu dreptatea ta,
- ² și el va judeca poporul tău cu dreptate *
și pe săracii tăi cu nepărtinire.
- ³ Munții să aducă pacea pentru popor *
și dealurile dreptatea.
- ⁴ El va face dreptate celor săraci din popor †
și-i va mântui pe fiii sărmanilor, *
dar pe asupritori îi va doborî.
- ⁵ Ei se vor teme de tine cât soarele și luna, *
din generație în generație.
- ⁶ Va coborî ca ploaia pe iarbă *
și ca ropotul ce udă pământul.

- ⁷ În zilele lui va înflori dreptatea și belșug de pace, *
până când va fi luna.
- ⁸ El va domni de la o mare la alta *
și de la Râu până la marginile pământului.
- ⁹ În fața lui se vor pleca locuitorii pustiului, *
iar vrăjmașii lui vor linge țărâna.
- ¹⁰ Regii insulelor și cei din Tarșiș vor oferi daruri, *
regii arabi și din Saba vor aduce prinosuri.
- ¹¹ Toți regii se vor închina înaintea lui, *
toate popoarele îl vor sluji.

Ant. Te-am pus lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea mea până la marginile pământului.

Ant. 2 Domnul îi va mântui pe fiii săracilor, va răscumpăra sufletele lor din asuprire.

II

- ¹² El îl va elibera pe săracul care strigă *
și pe sărmanul care nu are ajutor.
- ¹³ Va avea milă de cel slab și lipsit *
și va mântui sufletele sărmanilor.
- ¹⁴ Va răscumpăra sufletele lor de oprimare și violență, *
și sângele lor va fi prețios înaintea lui.
- ¹⁵ Va trăi și i se va da din aurul Arabiei. †
Se vor ruga pentru el întotdeauna; *
toată ziua îl vor binecuvânta.
- ¹⁶ Va fi belșug de grâne pe pământ, *
acestea vor undui pe culmile munților;
roadele sale vor înflori precum Libanul *
și recolta lor va fi ca iarba pământului.
- ¹⁷ Numele lui să fie binecuvântat în veci, *
cât va fi soarele să dăinuiască numele lui.
În el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului *
și toate popoarele îl vor preamări.
- ¹⁸ Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, †
Dumnezeul lui Israel, *
singurul care săvârșește minuni!
- ¹⁹ Binecuvântat să fie în veci numele său glorios, *
tot pământul să se umple de slava lui. Amin. Amin.

Ant. Domnul îi va mântui pe fiii săracilor, va răscum-păra sufletele lor din asuprire.

Ant. 3 A venit acum mântuirea și împărăția Dum-nezeului nostru.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} **Îți** mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- ¹⁸ **Și** s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- ^{12,10b} **A** venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ **Iar** ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- ^{12a} **De** aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, care locuiți în ele!

Ant. A venit acum mântuirea și împărăția Dumneze-ului nostru.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 1,22-23

Deoarece, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățat sufletele în vederea unei dragoste fraterne fără ipocrizie, iubiți-vă mereu unii pe alții cu inimi curate, pentru că ați fost renăscuți nu dintr-o sămânță pieritoare, ci nepie-ritoare, prin cuvântul viu și veșnic al lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul e păstorul meu, * nu voi duce lipsă de nimic. Domnul.

V. El mă duce la pășuni verzi, * nu voi duce lipsă de nimic. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a săturat pe cei ce flămânez după dreptate și i-a umplut cu bunuri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne înălțăm plini de recunoștință sufletele către Domnul și mântuitorul nostru, care a binecuvântat poporul său cu toată binecuvântarea spirituală, și să-l rugăm cu evlavie:

Binecuvântează, Doamne, poporul tău!

Dumnezeule îndurător, ocrotește-l pe Sfântul Părinte papa **N.** și pe episcopul nostru **N.:**

– păzește-i nevătămați pentru Biserica ta.

Apără cu bunătate, Doamne, țara noastră

– și eliberează-ne de tot răul.

Cheamă noi fii împrejurul mesei tale,

– care să te urmeze mai îndeaproape pe tine, cel curat, sărac și ascultător.

Întărește-le pe slujitoarele tale care ți s-au consacrat în feciorie,

– ca să te urmeze pretutindeni pe tine, Mielul dumnezeiesc.

Celor răposați dăruiește-le odihna păcii veșnice,

– și întărește legătura lor cu noi prin împărțășirea bunurilor spirituale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Împlinind jertfa laudei de seară, implorăm, Doamne, îndurarea ta: nu îngădui ca inima noastră să se îndepărteze de meditarea legii tale și dăruiește-ne lumina și răsplata vieții veșnice. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Bun este Domnul, binecuvântați numele lui.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Prin curți cântătorii ne-aduc bună veste:
Din noaptea cea neagră puțin doar mai este;
Larg porțile zilei de-acuma-s deschise,
Acum se destramă urâtele vise.
Când noaptea cu beznă și spaimă dispare,
Să cerem în rugă din cer îndurare.

La ceasul acesta de beznă, Isuse,
Iubirea de oameni în lume te-aduse.
Lumină cerească văzu Betleemul
Menită s-alunge, să ierte blestemul.
Fiiinței umane, văzând-o că moare,
I-ai șters de pe față a morții sudoare.

Tu cel ne-nceput, cunoscând începutul,
În noi prefăcut-ai în candelă lutul.
Ne-ai smuls din sclavie, din glod și ocară.
Din temniță-adâncă scoțându-ne-afară,
Picioarele noastre, slăbite, betege,
Le-ndrepeți către tine, slăvit Domn și rege.

Mărire primească în cer bunul Tată,
 Și Fiul născut din Fecioara curată,
 Și Duhul ce tari în ispite ne ține,
 Rugându-se-n noi cu nespuse suspine.
 Treimii, izvor de iubire suavă,
 De-a pururi să-i fie mărire și slavă. Amin.

Sau:

Galli cantu mediante
 Noctis iam caliginem
 Et profundæ noctis atram
 Levante formidinem,
 Deus alme, te rogamus
 Supplicésque póscimus.
 Vigil, potens, lux venisti
 Atque custos hóminum,
 Dum tenérent simul cuncta
 Médiu siléntium,
 Rédderent necnon mortálem
 Mórtui effígiem,
 Excitáres quo nos, Christe,
 De somno malítiæ,
 Atque gratis liberáres
 Noctúrno de cárcere,
 Redderésque nobis lucem
 Vitæ semper cómitem.
 Honor Patri sit ac tibi,
 Sancto sit Spíritui,
 Deo trino sed et uni,
 Paci, vitæ, lúmini,
 Nómimi præ cunctis dulci
 Divinóque númini. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Creatorul lumii, slava Tatălui răsfântă
 Peste noi, ne fii alături cu iubirea ta preasfântă.
 Să rămână fără tine, cine oare nu se teme?
 Pentru noi ar fi acesta cel mai greu dintre blesteme.

Inimile ne sunt pline de lumina ce ne vine
De la Duhul Sfânt, cel care e trimis mereu de tine.
Ușa inimilor noastre, Doamne, tu mereu ne-o-nchide,
Să nu intre-n ea dușmanul cu capcanele-i perfide.

Ne-amenință fără preget a păcatului stihie;
Mila ta și îndurarea peste noi mereu să fie.
Pașii noștri ni-i conducă legea ta și mâna-ți blândă,
Să nu facem niciodată fapte demne de osândă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau:

Adésto, rerum cónditor,
Patérnæ lucis glória,
Cuius amóta grátia
Nostra pavéscunt péctora,

Tuóque plena Spírítu,
Secum Deum gestántia,
Nil rapiéntis pérfidí
Diris patéscant fráudibus,

Ut inter actus sæculi,
Vitæ quos usus éxigit,
Omni caréntes crímíne
Tuis vivámus légibus.

Sit, Christe, rex piússime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta.

Psalmul 37 (38)

Rugăciunea umilă a păcătosului aflat în primejdie

Toți cunoscuții lui stăteau departe (Lc 23,49).

I

- ² Doamne, să nu mă mustri în mânia ta *
și să nu mă pedepsești în furia ta.
³ Căci săgețile tale s-au înfipt în mine *
și mâna ta apasă peste mine.
⁴ Nimic nu este sănătos în trupul meu
în fața mâniei tale, †
și nu este pace în oasele mele *
din cauza păcatelor mele.
⁵ Căci fărădelegile mi-au acoperit capul, *
ca o povară prea grea pentru mine.

Ant. Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta.

Ant. 2 Doamne, în fața ta e toată dorința mea.

II

- ⁶ Au putrezit și s-au înveninat rănilile mele *
din pricina nebuniei mele.
⁷ M-am încovoiat și m-am gârbovit cu totul; *
toată ziua umblu în mâhnire.
⁸ Rărunchii îmi sunt cuprinși de febră *
și nu mai e nimic sănătos în trupul meu.
⁹ Sunt frânt și istovit cu totul, *
strig din cauza zburciunii inimii mele.
¹⁰ Doamne, în fața ta e toată dorința mea *
și suspinul meu nu-ți este ascuns.
¹¹ Inima mi se zbate, m-au părăsit puterile *
și mi-am pierdut chiar și lumina ochilor.
¹² Prietenii și cunoscuții se îndepărtează
din cauza răniilor mele, *
și rudele mele stau deoparte.

¹³ Cei care vor să-mi ia sufletul îmi întind curse, †
cei care-mi vor răul vorbesc de pieirea mea, *
și vicleșuguri pun la cale ziua întreagă.

Ant. Doamne, în fața ta e toată dorința mea.

Ant. 3 Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești, Doamne, mântuirea mea.

III

¹⁴ Iar eu, ca un surd, nu iau aminte *
și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura,

¹⁵ ca omul ce nu aude *
și nu iese răspuns din gura lui.

¹⁶ Pentru că în tine, Doamne, mi-am pus speranța, *
tu îmi vei răspunde, Doamne, Dumnezeul meu!

¹⁷ Spuneam, de fapt: „Să nu rătăcesc de mine
când mi se clatină piciorul, *
să nu se ridice cu mândrie împotriva mea”.

¹⁸ Sunt gata să mă prăbușesc *
și durerea înaintea mea este pururea.

¹⁹ Căci eu îmi mărturisesc fărădelegea *
și mă înspăimânt de păcatul meu.

²⁰ Dușmanii mei sunt plini de viață și sunt puternici *
și s-au înmulțit cei care mă urăsc fără motiv.

²¹ Ei îmi răsplătesc binele cu rău *
și mă acuză pentru că eu caut binele.

²² Să nu mă părăsești, Doamne; *
Dumnezeul meu, să nu te îndepărtezi de la mine!

²³ Grăbește-te să mă ajuți, *
Doamne, mântuirea mea!

Ant. Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești,
Doamne, mântuirea mea.

V. Au slăbit ochii mei de dorința mântuirii tale.

R. Și după cuvintele dreptății tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne-n ceruri nu atârână candelabre de cristale;
 E destulă strălucirea și lumina feței tale.
 Totul vine de la tine; cu puterea-ți creatoare,
 Ai zidit întreaga lume și-ai aprins lumina-n soare.
 S-au stins stelele de ceară de pe bolta sângerândă,
 Aurora prevestește marea soarelui izbândă.
 Întru lacrimi de durere ni se naște ziua nouă,
 Ele cad și-aștern pământul cu un strat curat de rouă.
 S-a eliberat văzduhul de-ale nopții bezne sumbre,
 Soarele i-a smuls veșmântul cel țesut din triste umbre.
 Astrul zilei din tărie lui Cristos i-a dat un nume,
 Căci Cristos a pus pe fugă întunericul din lume.
 Tu, Lumină a luminii, zi a zilelor, tu, care,
 Existând din veșnicie, nu cunoști vreo înserare,
 Dumnezeu atotputernic, lumea o zidești și iară
 În neantu-i dinainte, dacă vrei, o faci să piară.
 Doamne, Unule-născutul, ce-ai luat asupra-ți lutul,
 De cinstire și mărire îți aducem azi tributul.
 Slavă Tată, ce-n tărie, în vecie nu te clatini,
 Slavă Duhule, ți-aducem după legi și după datini.
 Amin.

Sau:

Deus, qui cæli lumen es
 Satorque lucis, qui polum
 Patérno fultum bráccchio
 Præclára pandis dèxtera,

Auróra stellás iam tegit
 Rubrum sustóllens gúrgitem,
 Uméctis atque flátibus
 Terram baptízans róribus.

Iam noctis umbra línquitur,
 Polum calígo déserit,
 Typúsque Christi, lúCIFER
 Diem sopítum súscitat.

Dies diérum tu, Deus,
 Lucísque lumen ipse es,
 Unum potens per ómnia,
 Potens in unum Trínitas.

Te nunc, salvátor, quæsumus
 Tibíque genu fléctimus,
 Patrem cum Sancto Spírítu
 Totis laudántes vóciBUS. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Inima căită și smerită, Dumnezeu, n-o disprețui.

Psalmul 50 (51)

Miluieste-mă, Dumnezeu

Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou! (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeu,
 după marea ta bunătate, *
 și, după mulțimea îndurărilor tale,
 șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
 și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
 și păcatul meu stă pururi înaintea mea. —

- 6 Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuít, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- 7 Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- 8 Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă deci să pătrundă înțelepciunea înlăuntru meu.
- 9 Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- 10 Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- 11 Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- 12 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntru meu.
- 13 Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- 15 Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- 16 Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.

Ant. 2 În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător.

Cântarea Hab 3,2-4.13a.15-19

Dumnezeu vine să judece lumea

Ridicați-vă capul, căci se apropie răscumpărarea voastră! (Lc 21,28).

- ² Doamne, am auzit vestirea ta *
și m-am temut, Doamne, de lucrarea ta!
De-a lungul anilor, dă-i viață, *
de-a lungul anilor, fă-o cunoscută!
În mânia ta, *
adu-ți aminte că ești îndurător!
- ³ Dumnezeu vine din Teman, *
Cel Sfânt, din muntele Paran.
Gloria lui acoperă cerurile *
și pământul este plin de lauda lui.
- ⁴ Strălucirea lui este ca lumina, †
din mâinile lui izvorăsc raze: *
aici se ascunde tăria lui.
- ^{13a} Ai ieșit să mântuiești poporul tău, *
să-l eliberezi pe unsul tău.
- ¹⁵ Ți-ai tăiat drum prin mare cu caii tăi *
și spumegau talazurile multe.
- ¹⁶ Am auzit și s-a înfiorat inima mea, *
la glasul acesta tremură buzele mele;
putreziciunea îmi cuprinde oasele *
și pașii mei se clatină sub mine.
Voi sta liniștit în ziua strâmtorării *
care vine peste poporul ce se ridică asupra noastră.
- ¹⁷ Căci nu va mai înflori smochinul *
și nu va mai fi rod în vii;
înșelătoare va fi rodirea măslinului *
și nu vor mai da hrană ogoarele;

au dispărut oile din țarcuri *
și nu mai sunt vite în staule.

¹⁸ Dar eu voi tresălta de bucurie în Domnul, *
voi tresălta de veselie în Dumnezeu,
mântuitorul meu.

¹⁹ Domnul, Dumnezeul meu, este tăria mea: †
el face picioarele mele mai iuțe ca ale căprioarei *
și poartă pașii mei pe culmi.

Ant. În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător.

Ant. 3 Laudă, Ierusalime, pe Domnul. †

Psalmul 147 (147 B)

Reconstruirea Ierusalimului

Vino să-ți arăt mireasa Mielului! (cf. Ap 21,9).

¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
† preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.

¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.

¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.

¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.

¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.

¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?

¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.

¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.

²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Ierusalime, pe Domnul.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,13-16

Acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați departe, v-ați apropiat prin sângele lui Cristos. Căci el este pacea noastră, cel care a făcut din două una și a dăruit zidul despărțitor, desființând în trupul său ura, legea poruncilor cu prescrierile ei, pentru ca pe cei doi să-i întemeieze într-un singur om nou, făcând pace, și să-i împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un singur trup prin crucea prin care a nimicit ura.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi striga către Domnul cel preaînalt, * care mi-a făcut bine. Voi striga.

V. El va trimite din cer și mă va elibera, * care mi-a făcut bine. Slavă Tatălui. Voi striga.

Ant. la *Benedictus*: În iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțime.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos care, prin Duhul Sfânt, și-a vărsat sângele oferindu-se Tatălui pentru a curăța conștiința noastră de faptele moarte. Să-i dăm mărturie cu inimă sinceră:

Voința ta, Doamne, e pacea noastră.

Noi am primit de la bunătatea ta începutul zilei:

- dăruiește-ne deopotrivă harul să începem o viață nouă.
- Tu ai creat toate și le păstrezi cu providența ta:
- fă-ne să vedem neconținut, prin credință, pecetea ta în toată făptura.

Prin sângele tău ai pecetluit noul și veșnicul testament:

- fă-ne să rămânem credincioși legământului tău, împlinind poruncile tale.

Când atârnai pe cruce, din coasta ta a izvorât sânge și apă:

- spală păcatele noastre în acest râu aducător de mântuire și înveselește cetatea lui Dumnezeu.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, primește laudele pe care ți le aducem și dă-ne harul să ți le putem cânta mai desăvârșit în veșnicie împreună cu sfinții tăi. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, după cuvântul tău.

Psalmul 118 (119),73-80

X (Iod)

- ⁷³ Măinile tale m-au făcut și m-au plămădit; *
fă-mă să înțeleg și voi învăța poruncile tale.
- ⁷⁴ Cei ce se tem de tine
mă vor vedea și se vor bucura, *
căci mi-am pus toată speranța în cuvintele tale.
- ⁷⁵ Știu, Doamne, că judecățile tale sunt drepte *
și întru adevăr m-ai umilit.
- ⁷⁶ Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, *
după promisiunea făcută slujitorului tău.
- ⁷⁷ Să vină asupra mea îndurările tale
și voi fi viu, *
căci legea ta îmi este desfătare.
- ⁷⁸ Să fie făcuți de rușine cei mândri,
căci cu minciună m-au asuprit, *
iar eu voi cugeta la învățăturile tale.
- ⁷⁹ Să se întoarcă spre mine cei care se tem de tine *
și cei care cunosc legile tale.

⁸⁰ Inima mea să fie neprihănită în orânduirile tale, *
ca să nu fiu făcut de rușine.

Ant. Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, după
cuvântul tău.

Ant. 2 De cei ce se ridică împotriva mea, ocrotește-mă,
Dumnezeul meu.

Psalmul 58 (59),2-5.10-11.17-18

Rugăciune împotriva prigonitorilor

*Aceste cuvinte ale Mântuitorului trebuie să-i învețe pe
toți pietatea față de Tatăl (Eusebiu din Cezareea).*

² Dumnezeuul meu, eliberează-mă de dușmanii mei, *
apără-mă de cei care se ridică împotriva mea.

³ Eliberează-mă de cei care săvârșesc nelegiuirea *
și mântuiește-mă de oamenii vărsători de sânge.

⁴ Iată-i că stau la pândă să-mi ia sufletul; *
cei puternici se ridică împotriva mea.

⁵ Nici vină, nici păcat nu este în mine, Doamne. *
Fără nici o pricină, ei aleargă,
se pregătesc să mă atace.

¹⁰ Scoală-te, vino în întâmpinarea mea și privește, †
mă îndrept spre tine, tăria mea, *
pentru că numai tu, Dumnezeule, ești scăparea mea.

¹¹ Îndurarea Dumnezeului meu îmi vine în ajutor. *
Dumnezeu mă va face să-i privesc de sus
pe dușmanii mei.

¹⁷ Dar eu voi cânta puterea ta, *
dis-de-diminează voi lăuda bunătatea ta,
pentru că tu ești un turn de scăpare pentru mine, *
un loc de adăpost, în ziua necazului.

¹⁸ Tăria mea, pe tine vreau să te laud! †
Căci tu, Dumnezeule, ești turnul meu de scăpare, *
Dumnezeul meu, îndurarea mea!

Ant. De cei ce se ridică împotriva mea, ocrotește-mă,
Dumnezeul meu.

Ant. 3 Fericit este omul pe care Dumnezeu îl muștră,
căci Domnul rănește și tot el vindecă.

Psalmul 59 (60)

Rugăciune după o nenorocire

În lume veți avea neazuri; însă curaj, eu am învins lumea (In 16,33).

- ³ Ne-ai alungat, Dumnezeule, ne-ai împrăștiat, *
te-ai mâniat pe noi. Întoarce-te la noi!
- ⁴ Ai zguduit pământul, l-ai despicat, *
repară-i spărturile, căci se prăbușește.
- ⁵ Ai pus poporul tău la grele încercări, *
ne-ai dat să bem vinul amărăciunii.
- ⁶ Le-ai dat un semn celor care se tem de tine, *
ca să fugă din fața arcului.
- ⁷ Ca prietenii tăi să fie eliberați, *
să ne mântuiască dreapta ta și ascultă-ne.
- ⁸ Dumnezeu a vorbit în lăcașul său sfânt: †
„Mă voi înălța și voi împărți Sihemul, *
și valea Sucot o voi măsura.
- ⁹ Al meu este Galaadul, al meu este Manase *
și Efraim, coiful capului meu,
Iuda, scepтрul meu de domnie, *
- ¹⁰ Moab, vasul în care mă spăl;
peste Edom îmi azvârl încălțăminte, *
peste țara filistenilor îmi voi striga biruința”.
- ¹¹ Cine mă va călăuzi spre cetatea întărită? *
Cine îmi va arăta calea spre Edom?
- ¹² Oare nu tu, Dumnezeule, care ne-ai alungat *
și nu mai ieși, o Dumnezeule, cu oștirile noastre?
Vino în ajutorul nostru în timpul neazului, *
căci mântuirea de la oameni este zadarnică.
- ¹³ În Dumnezeu vom săvârși fapte mărețe, *
și el îi va doborî pe asupraitorii noștri.

Ant. Fericit este omul pe care Dumnezeu îl muștră,
căci Domnul rănește și tot el vindecă.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a și a III-a, 1133.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Dt 1,31b*

Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat pe tot drumul pe care l-ai străbătut așa cum omul își poartă copilul.

℣. Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău, și voi fi viu.

℞. Să nu fiu făcut de rușine, pentru că am nădărdit în tine.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Bar 4,28-29*

Cugetul vostru v-a făcut să rătăciți departe de Dumnezeu; întorcându-vă, străduiți-vă să-l căutați din nou. Fiindcă el, care a trimis asupra voastră prăpădul, vă va da o dată cu mântuirea o bucurie veșnică.

℣. La Domnul este îndurare.

℞. Și belșug de mântuire.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Înț 1,13-15*

Dumnezeu nu a creat moartea și nici nu se bucură de pieirea celor vii. Toate le-a creat ca să existe și toate

făpturile din lume sunt spre viață, nu găsești în ele otrava care să le facă să moară; puterea morții nu domnește pe pământ, căci dreptatea este nemuritoare.

☩. Domnul a scăpat sufletul meu de moarte.

☩. Și voi umbla în fața lui pe pământul celor vii.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul căit de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Din văzduh se lasă seara; potolindu-și din dogoare,
Spre culcușu-i blândul soare prinde-ncet să se coboare.
Când apune astrul zilei, orizontul sângerându-l,
Către cer în rugăciune ni se-nalță iarăși gândul.

Doamne, tu în ziua-aceasta ne-ai scutit de trândăvie,
Ne-ai tocmit de dimineață, ne-ai trimis la tine-n vie.
Munca zilei, oboseala, s-au sfârșit acuma, iată,
Ți le punem la picioare, așteptând din cer răsplată.

Brațul tău ce-n truda zilei ne-a trimis de sus tărie,
Iarăși scut de apărare peste noapte să ne fie.
Somnul dulce ce ne-așteaptă să ne fie drept arvună
A odihnei ce în ceruri niciodată n-o s-apună.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau:

Horis peráctis úndecim
 Ruit dies in véspere;
 Solvámus omnes débitum
 Mentis libénter cánticum.
 Labor diúrnuş tránsiit
 Quo, Christe, nos condúxeras;
 Da iam colónis víneæ
 Promíssa dona glóriæ.
 Mercéde quos nunc ádvocas,
 Quos ad futúrum múneras,
 Nos in labóre ádiuva
 Et post labórem récrea.
 Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte și picioarele mele de la cădere.

Psalmul 114 (116 A)

Rugăciune de mulțumire

Prin multe strâmtorări trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu (Fap 14,22).

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
 pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine *
 în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
 și mă cuprindeau spaimile infernului,
 mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
 „Doamne, salvează-mi sufletul!” —

- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte și picioarele mele de la cădere.

Ant. 2 Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.

Psalmul 120 (121)

Dumnezeu, ocrotitorul poporului

Nu le va mai fi foame și nici sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița (Ap 7,16).

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațiți cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.

Ant. 3 Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 2,7-10a

Noi vorbim de înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost ținută ascunsă, și pe care Dumnezeu o hotărâse înaintea veacurilor spre mărirea noastră, pe care nici unul dintre stăpânitorii lumii acesteia n-a cunoscut-o, căci dacă ar fi cunoscut-o, nu l-ar fi răstignit pe Domnul gloriei. Însă, după cum este scris: Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos a murit pentru păcatele noastre, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Cristos.

Ψ. A fost dat morții în trup, dar a fost înviat prin Duhul Sfânt, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Adu-ți aminte, Doamne, de îndurarea ta, după cum ai promis părinților noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos Domnul care, plin de milă și îndurare, a șters lacrimile celor ce plâng, și să-l invocăm cu iubire și umilință:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Doamne Cristoase, care îi mângâi pe cei smeriți,

– pune lacrimile celor sărmani înaintea ta.

Ascultă, Dumnezeule îndurător, gemetele celor aflați în agonie:

– să-i cerceteze îngerul tău și să-i întărească.

Să cunoască toți cei surghiuniți providența ta,

– să se întoarcă în patria pământească și, la timpul cuvenit, să intre în patria cerească.

Birue cu iubirea ta pe cei care trăiesc în păcat

– și adu-i la împăcarea cu Biserica ta.

Primește-i în pacea ta pe frații noștri răpoșați,

– ca să aibă parte pe deplin de roadele răscumpărării tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ți-ai dezvăluit înțelepciunea negrăită în nebunia crucii, dă-ne harul ca în pătimirea Fiului tău să recunoaștem gloria lui, astfel încât să nu încetăm a ne lăuda în crucea lui cu toată încrederea. El, care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să ascultăm glasul Domnului, ca să intrăm în odihna lui.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Tu, Lumină, care-n ceruri ești aprinsă din vecie
Și aprinsă vei rămâne cât vecia va să fie,
Tu, ce pui pe fugă noaptea cu urâtele ei vise,
După legi ce fost-au scrise în eternele zapise,
Faci, în locul nopții negre, să apară ziua iară
Și alungi din minți, de-asemeni, întunericul afară.
O, Lumină infinită, raza-ți blândă și domoală
Tihna nopții o-nterupe și din somn acum ne scoală.
Fericți vor fi de-a pururi fiii cercetării tale;
Cei ce-s ocoliți de tine vrednici sunt de plâns și jale.
Tu ne-ai scos la libertate din morminte de tristețe,
Făcând iar să strălucească bucuriile pe fețe.
I-ai învins pe toți dușmanii. Teama, bezna, boala, până
Chiar și moartea, moartea tristă, zac cu fruntea în țărână.
Doamne sfinte și-ndurate, bun și veșnic împărate,
Domn al vieții și-al luminii necreată și curate,
Din lumina necreată fă o rază de splendoare,
Ce alungă orice noapte, peste lume să pogoare.

Bucuroși acum aducem slavă veșnicului Tată,
 Ca și Fiului, născutul din Fecioara Preacurată.
 Duhul Sfânt cel care este legătură de iubire,
 Să primească, de asemeni, sfânt prinos de preamărire.
 Dumnezeuului Treimic, preainaltului său nume,
 Cinste, căci el viață, pace și lumină-i pentru lume.
Amin.

Sau:

Lux æterna, lumen potens,
 Dies indeficiens,
 Debellator atræ noctis,
 Reparator luminis,
 Destructorque tenebrarum,
 Illustrator mentium:
 Quo nascente suscitâmur,
 Quo vocante surgimus;
 Faciente quo beati,
 Quo linquente miseri;
 Quo a morte liberati,
 Quo sumus perlucidi;
 Mortis quo victores facti,
 Noctis atque sæculi;
 Ergo nobis, rex æterne,
 Lucem illam tribue,
 Quæ fuscatur nulla nocte,
 Solo gaudens lumine.
 Honor Patri sit ac tibi,
 Sancto sit Spiritui,
 Deo trino sed et uni,
 Paci, vitæ, lumini,
 Nõmini præ cunctis dulci
 Divinõque nõmini. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeule, cel care ești Ființa necreată,
 Dumnezeule, cel care ai un Dumnezeu drept Tată,
 Dumnezeule, cel care și din unul, și din altul
 Ai purces, acum coboară pân-la noi din tot înaltul.

Fii a noastră bucurie în momente grele, triste;
Bucurie ce nu vine de la tine nu există.
Pentru noi fii mângâiere și izvor de orice bine,
Ale noastre inimi, Doamne, după tine să suspine.
Tată veșnic, îndurarea-ți peste noi acum coboară,
Și tu, Fiule, Cuvântul, lumii dat printr-o Fecioară,
Duh Preasfânt, ne luminează cu lumina ta curată,
Ca din suflet să dispară orice umbră, orice pată.
Tot ce poate ochiul nostru să cuprindă și să vadă
E lucrarea mâinii tale; lumea este-a ta plămadă.
L-ai făcut pe om din tină, dându-i viață ce nu piere,
L-ai creat din nou prin moartea-ți, după trista lui cădere.
Îmbrăcând, Cristoase Doamne, firea noastră cea umilă,
Suferind pe lemnul crucii, ne-ai salvat pe toți din milă.
Dragostea ce-ai arătat-o suferind pe cruce-odată,
Ca să-avem un loc în ceruri, înc-o dată ne-o arată.
În lăcașul de splendoare, cu-ale sfinților soboare,
Tu domnești, Treime Sfântă, peste lumea trecătoare.
Contemplându-te în ceruri, orice limbă se cuvine
Imn de slavă în cântare să înalțe către tine. Amin.

Sau:

Deus de nullo véniens,
Deus de Deo pródiens,
Deus ab his progrédiens,
In nos veni subvéniens.
Tu nostrum desidérium,
Tu sis amor et gáudium;
In te nostra cupíditas
Et sit in te iucúnditas.
Pater, cunctórum Dómine,
Cum Génito de Vírgine,
Intus et in circúitu
Nos rege Sancto Spírиту.
Meménto, sancta Trínitas,
Quod tua fecit bónitas,
Creándo prius hómínem,
Recreándo per sánguinem.

Nam quos creávit Unitas,
Redémit Christi cáritas;
Patiéndo tunc díligens,
Nunc díligat nos éligens.

Triádi sanctæ gáudium,
Pax, virtus et impérium,
Decus, omnipoténtia,
Laus, honor, reveréntia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul singur face fapte minunate, veșnică este îndurarea lui.

Psalmul 135 (136)

Imn pascal

A povesti faptele minunate ale Domnului înseamnă a-i aduce laudă (Cassiodor).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ² Lăudați-l pe Dumnezeu dumnezeilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ³ Lăudați-l pe Domnul domnilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ El singur face fapte minunate, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ El a făcut cerurile cu înțelepciune, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁶ El a întărit pământul peste ape, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁷ El a făcut luminătorii cei mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁸ Soarele, ca să stăpânească ziua, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

⁹ Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Domnul singur face fapte minunate, veșnică este îndurarea lui.

Ant. 2 L-a scos pe Israel din Egipt, cu mână tare și cu braț puternic.

II

¹⁰ El i-a lovit pe egipteni în întâii lor născuți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹¹ Și l-a scos pe Israel din mijlocul lor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹² Cu mână tare și cu braț puternic, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹³ El a despărțit în două Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁴ El a făcut ca Israel să treacă prin mijlocul ei, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁵ Și l-a aruncat pe faraon cu oștirea lui în Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. L-a scos pe Israel din Egipt, cu mână tare și cu braț puternic.

Ant. 3 Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului; el ne-a mântuit de asupritorii noștri.

III

¹⁶ El a călăuzit poporul său prin pustiu, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁷ El a lovit regi mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁸ El a dat la moarte regi puternici, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁹ Pe Sihon, regelé amoreilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²⁰ Și pe Og, regelé Basanului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

- 21 El a dat țara lor ca moștenire, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 22 Ca moștenire slujitorului său, Israel, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 23 Și-a adus aminte de noi când eram înjosiți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 24 El ne-a mântuit de asupritorii noștri, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 25 El dă hrană oricărei făpturi, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 26 Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului; el ne-a mântuit de asupritorii noștri.

℣. Arată-mi, Doamne, căile tale.

℟. Și învață-mă cărările tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Ochii noștri cu uimire pot acuma să admire
Cum din somnul greu al nopții se trezește-ntreaga fire.
Când din nou al zilei astru în văzduh lumina-și cerne,
Ni se-nalță glasul către Domnul gloriei eterne.

Tată veșnic, tu prin Fiul ai creat mărețul soare,
Ca precis durata nopții și a zilei s-o măsoare.
Ai dispus, făcând lumina să apară, să dispară,
După zi să vină noaptea, după noapte, ziua iară.

Însă tu, Cristoase Doamne, pentru noi ești unic soare
 Ce n-apune niciodată, ești lumină orbitoare.
 Peste noi nicicând nu poate întunericul să vină
 Căci și-atunci când este noapte tu ne-nvăluie în lumină.
 Printre fiii tăi, Părinte, te rugăm a ne socoate,
 De-al tău Fiu să ne apropii ca să-i fim plăcuți în toate.
 Duhul Sfânt să ne-ncălzească bietul nostru suflet rece
 Ca-n iubire ziua-ntreagă să putem a o petrece. Amin.

Sau:

Diéi luce réddita,
 Lætis grátisque vóribus
 Dei canámus glóriam,
 Christi faténtes grátiam,
 Per quem creátor ómnium
 Diem noctémque cóndidit,
 Æténa lege sánciens
 Ut semper succédant sibi.
 Tu vera lux fidélium,
 Quem lex vetérna non tenet,
 Noctis nec ortu súccidens,
 Æténo fulgens lúmíne.
 Præsta, Pater ingyénite,
 Totum ducámus iúgiter
 Christo placéntes hunc diem
 Sancto repléti Spírítu. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne, și
 noaptea, fidelitatea ta.

Psalmul 91 (92)

Lauda Creatorului

*Cântăm laude pentru faptele minunate ale Fiului
 unul-născut (sf. Atanasiu).*

- 2 Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
- 3 să vestim de dimineață îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
- 4 cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
- 5 Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- 6 Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- 7 Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- 8 Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
- 9 iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!
- 10 Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- 11 Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- 12 ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- 13 Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- 14 Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- 15 Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- 16 ca să vestească: *
„Domnul, stânca mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne, și
noaptea, fidelitatea ta.

Ant. 2 Preamăriți-l pe Dumnezeu nostru.

Cântarea

Dt 32,1-12

Binefacerile lui Dumnezeu față de popor

De câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își adună găina puii sub aripi! (Mt 23,37).

- ¹ Ascultați, cerurilor, și voi vorbi! *
Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele!
- ² Ca ploaia să picure învățătura mea, *
ca roua să curgă cuvintele mele,
ca burnița peste iarbă *
și ca ropotul de ploaie peste grâne.
- ³ Căci voi invoca numele Domnului: *
preamăriți-l pe Dumnezeu nostru!
- ⁴ El este stânca: lucrările lui sunt desăvârșite, *
toate căile lui sunt dreptate.
Domnul este credincios și în el nu este nedreptate; *
el este drept și nepărtinitor.
- ⁵ Ei au păcătuit împotriva lui; †
ei nu-i mai sunt fii prin purtarea lor, *
ci neam îndărătnic și ticălos.
- ⁶ Așa răsplățiți voi Domnului, *
popor nechibzuit și fără minte?
Oare nu este el părintele tău, *
cel care te-a creat, te-a plăsmuit și te-a întemeiat?
- ⁷ Amintește-ți de zilele de odinioară, *
socotește anii, generație după generație,
întreabă-l pe tatăl tău și-ți va spune, *
întreabă-i pe bătrâni și-ți vor povesti.
- ⁸ Când Cel Preaînalt a separat popoarele, *
când i-a împrăștiat pe fiii lui Adam,
el a stabilit hotărțile popoarelor *
după numărul fiilor lui Israel;
- ⁹ căci partea Domnului este poporul său, *
Iacob este partea lui de moștenire.
- ¹⁰ L-a găsit în pământ pustiu, *
într-un loc înfricoșător plin de urlete sălbatice;

și l-a apărat, l-a îngrijit și l-a păzit *
ca pe lumina ochilor.

¹¹ Precum vulturul care-și învață puii să zboare, *
zburând deasupra lăr își întinde aripile,
și-a întins aripile și l-a ridicat, *
l-a purtat pe aripile sale.

¹² Numai Domnul singur a fost conducătorul lui: *
nici un dumnezeu străin nu i-a fost alături.

Ant. Preamăriți-l pe Dumnezeuul nostru.

Ant. 3 Cât de minunat este numele tău, Doamne, pe
tot pământul.

Psalmul 8

Maiestatea lui Dumnezeu și demnitatea omului

*Toate le-a pus sub picioarele lui iar pe el l-a rânduit
cap peste Biserica întregă (Ef 1,22).*

² Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.

³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.

⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,

⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”

⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *

⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,

toate le-ai pus la picioarele lui: †

⁸ oile și boii laolaltă, *

precum și fiarele câmpului,

⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor. —

¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Cât de minunat este numele tău, Doamne, pe tot pământul.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,14-16a

Binecuvântați pe cei care vă persecută: binecuvântați și nu blestemați. Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng. Să aveți aceleași sentimente unii pentru alții. Nu râvniți la funcții înalte, ci lăsați-vă atrași de cele modeste.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vor tresălta de bucurie buzele mele * când îți voi cânta ție. Vor tresălta.

Ψ. Limba mea va vesti dreptatea ta * când îți voi cânta ție. Slavă Tatălui. Vor tresălta.

Ant. la *Benedictus*: Îndreaptă, Doamne, pașii noștri pe calea păcii.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim bunătatea și înțelepciunea lui Cristos, care ne îngăduie să-l privim și să-l iubim în toți frații noștri, mai ales în cei care suferă. Să-l rugăm cu stăruință:

Desăvârșește-ne, Doamne, în iubire!

Din zorii dimineții ne amintim de învierea ta

– și implorăm de la tine, pentru toți, binefacerile răscumărării.

Dă-ne harul, Doamne, să dăm astăzi mărturie pentru tine

– și să aducem, prin tine, o jertfă sfântă, bineplăcută Tatălui.

Fă-ne să recunoaștem chipul tău în toți oamenii

– și în ei să te slujim pe tine.

Cristoase, viața cea adevărată, noi suntem mlădițele tale:

– fă-ne să rămânem în tine ca să aducem roade multe spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să te laude, Doamne, glasurile noastre, să te laude sufletul, să te laude și viața, și deoarece ființa noastră este darul tău, ție să-ți aparțină toată lucrarea noastră. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece, spune Domnul.

Psalmul 118 (119),81-88

XI (Kaf)

- 81 Sufletul meu tânjește după mântuirea ta, *
în cuvântul tău mi-am pus toată speranța.
- 82 Mi-au slăbit ochii în așteptarea promisiunii tale *
și spun: „Când mă vei mângâia?”
- 83 Am ajuns ca un burduf așezat la fum, *
dar nu am uitat de îndreptările tale.
- 84 Câte sunt zilele slujitorului tău? *
Când vei judeca oare pe cei ce mă asupresc?
- 85 Cei mândri au săpat groapă înaintea mea; *
ei nu sunt după legea ta.
- 86 Toate poruncile tale sunt adevăr; †
pe nedrept m-au prigonit: *
vino în ajutorul meu!
- 87 Puțin a lipsit de nu m-au șters de pe pământ, *
dar nu am părăsit învățăturile tale.
- 88 După îndurarea ta dă-mi viață *
și voi păzi poruncile gurii tale.

Ant. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece, spune Domnul.

Ant. 2 Tu, Doamne, ești speranța mea, turn puternic în fața dușmanului.

Psalmul 60 (61)

Rugăciunea unui exilat

Rugăciunea dreptului care nădăjduiește cele veșnice
(sf. Ilariu).

- ² Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, *
ia aminte la rugăciunea mea.
- ³ De la marginile pământului pe tine te chem †
când inima mi-e cuprinsă de neliniște, *
călăuzește-mă la stânca la care nu pot ajunge!
- ⁴ Căci tu ești un refugiu pentru mine, *
turn puternic în fața dușmanului.
- ⁵ Voi locui în cortul tău pentru totdeauna, *
mă voi adăposti la umbra aripilor tale,
- ⁶ căci, tu, Dumnezeul meu,
mi-ai ascultat promisiunile, *
mi-ai dat moștenirea
celor care se tem de numele tău.
- ⁷ Vei adăuga la zilele regelui alte zile, *
anii lui vor fi ca generație după generație.
- ⁸ Va domni în veșnicie înaintea lui Dumnezeu, *
îndurarea și adevărul îl vor ocroti.
- ⁹ Atunci voi cânta imnuri numelui tău în vecii vecilor, *
ca să-mi îndeplinesc promisiunile zi de zi.

Ant. Tu, Doamne, ești speranța mea, turn puternic în fața dușmanului.

Ant. 3 De teama dușmanului, păzește, Doamne, viața mea.

Rugăciune împotriva dușmanilor

În acest psalm este vorba, mai ales, despre pătimirea Domnului (sf. Augustin).

- ² Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele, *
păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
- ⁵ pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
se pun de acord ca să întindă curse. *
Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
au împlinit cele uneltite: *
ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
pe neașteptate ei au fost răniți,
- ⁹ și însuși limba lor îi va face să cadă; *
oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
vor vesti lucrările Domnului*
și vor înțelege faptele lui.
- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
și va nădăjdi în el, *
și vor fi lăudați toți cei dreți cu inima.

Ant. De teama dușmanului, păzește, Doamne, viața mea.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Dt 8,5b-6

După cum omul își învață fiul, așa te învață pe tine Domnul Dumnezeul tău. Păzește, așadar, poruncile

Domnului, Dumnezeului tău, umblând pe căile lui și temându-te de el.

☩. Frica de Domnul e curată, dăinuie în veci.

☩. Judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice dușman, să ne bucurăm pururi întru lauda ta. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

IRg 2,2b-3

Fii curajos; fii bărbat! Împlinește-ți datoria față de Domnul, Dumnezeul tău, mergi pe căile lui și păzește-i toate legile, poruncile, hotărârile și dispozițiile. Astfel, vei avea succes în tot ce vei face și în tot ce vei întreprinde.

☩. Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale.

☩. Căci am iubit legea ta.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Ier 6,16

Opriti-vă pe drum și priviți și întrebați despre căile de odinioară: care este calea cea bună? Urmați-o și veți afla odihnă pentru sufletele voastre.

☩. Moștenirea mea sunt mărturiile tale în veci.

☩. Căci ele sunt desfătarea inimii mele.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafericitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A III-A

DUMINICĂ

Vesperele I

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

O, Doamne, tu ești Creatorul a toate,
De-aceea, doar mâna-ți puternică poate
Ca ziua-n veșmânt de lumină s-o-mbrace,
Iar noaptea-n veșmânt de tăcere și pace.

Aduce-nserarea și gânduri pioase
Și dulce odihnă truditelor oase,
Iar minții repaus își dă fiecare
Când toată tristețea din inimi dispare.

Când umbrele serii văzduhul își cerne,
Din nou către Domnul măririi eterne
Cu drag ni se-nalță și ruga, și gândul,
Iertare cerându-i, smeriți adorându-l.

Pe cel care viața cu har ne-o inundă
Voim să-l slăvim cu iubire profundă;
Și mintea, și glasul elogiilor să-i țese,
Prinos să-i aducem de imnuri alese.

Se termină ziua și noaptea-i aproape,
Stă noaptea în beznă acum să ne-ngroape;
Credința aprinsă în suflet ne fie
În beznă lumină, în noapte făclie.

A noastră cântare văzduhul străbată-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea dămnind în cerească splendoare. Amin.

Sau: Deus, creator ómnium, 567.

La alegere, se poate spune imnul Isuse, din morți, 574.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 De la răsăritul și până la apusul soarelui, fie numele Domnului lăudat.

Psalmul 112 (113)

Lăudați numele Domnului

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeu nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înălță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. De la răsăritul și până la apusul soarelui, fie numele Domnului lăudat.

Ant. 2 Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului.

Psalmul 115 (116 B)

Aducere de mulțumire în templu

Prin Cristos, să aducem pururi jertfă de laudă lui Dumnezeu (cf. Evr 13,15).

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului.

Ant. 3 Domnul Isus s-a umilit pe sine; de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veac.

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,

- ⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
- După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
- ¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Domnul Isus s-a umilit pe sine; de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veac.

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,20-21

Dumnezeul păcii care, prin sângele alianței veșnice, l-a readus din morți pe Domnul nostru Isus, păstorul cel mare al oilor, să vă întărească pentru orice lucrare bună, ca să împliniți voința lui, făcând în noi ceea ce este plăcut înaintea lui prin Isus Cristos, căruia să-i fie mărire în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cât sunt de minunate * lucrările tale, Doamne. Cât sunt.

V. Toate cu înțelepciune le-ai făcut; * lucrările tale, Doamne. Slavă Tatălui. Cât sunt.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos s-a milostivit de poporul flămând și a săvârșit pentru el minunile iubirii sale. Amintindu-ne de ele, să-l rugăm cu evlavie:

Arată-ne, Doamne, iubirea ta!

Mărturisim, Doamne, că toate cele bune le-am primit astăzi de la bunătatea ta:

– să nu se întoarcă la tine deșarte, ci să aducă rod în inimă bună.

Lumină și mântuire a tuturor neamurilor, ocrotește-i pe martorii pe care i-ai trimis în lumea întreagă

– și aprinde în ei focul Duhului Sfânt.

Fă ca toți oamenii să făurească o lume tot mai conformă cu demnitatea ei rânduită de tine,

– răspunzând cu generozitate, sub călăuzirea ta, la cele mai urgente necesități ale timpului nostru.

Vindecătorule al sufletelor și al trupurilor, alină-i pe cei bolnavi, fii alături de cei care mor

– și, în îndurarea ta, vizitează-ne și ne înviorează.

Binevoiește a-i număra pe cei răposați printre fericiții din ceruri,

– ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să cântăm cu veselie Domnului, să strigăm cu bucurie către stânca mântuirii noastre, aleluia. †

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Aceasta e ziua pe care-o socoate
Chiar Domnul zi sfântă și prima-ntre toate;
E ziua în care, călcând peste moarte,
Cristos la izbândă-a voit să ne poarte.

Departe de noi toropeala și somnul!
Să-l caute mintea în rugă pe Domnul!
Pioasă veghere profetul ne cere
Când totul în jur este calm și tăcere,
Ca Domnul iertării și-al milelor multe
Să-și plece urechea și blând să ne-asculte
Smărta-nchinare, și-n mila sa mare,
Curați să ne facă de orice-ntinare.

Aceasta e sfânta și tainica oră
Când Domnul e darnic cu cei ce-l imploră;
Pe cei ce la rugă voiesc să se scoale
Nu-i lasă să plece cu mâinile goale.

A noastră cântare văzduhul străbată-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea domnind în cerească splendoare. Amin.

Sau: Primo diérum ómnium, 573.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Isuse, din morți înviat ești întâiul
Și moartea învinsă îți simte călcâiul.
Aceasta e ziua cea mare și sfântă
În care te cântă chiar moartea înfrântă.

Vezi sufletul nostru ucis de păcate;
Învie-l din moarte, slăvite-mpărate,
Ca-n ziua din urmă și trupul să spere
Răsplata cea dreaptă și sfânta-nviere.

În clipa sosirii cu cetele sfinte
De îngeri, voioși să-ți ieșim înainte;
Cununa primind-o, precum se cuvine,
Pe veci să domnim împreună cu tine.

În ziua aceea slăvită și mare
 Pe nori glorios în văzduh vei apare,
 Și toți vor putea să te vadă la față
 Pe tine, izvor de lumină și viață.

Treimea Preasfântă în noi să termine
 Lucrarea-ncepută în lume de tine.
 Mărire să-ți fie, Cristoase-n vecie,
 În lume să vie a ta-mpărăție! Amin.

Sau: Dies ætásque céteris, 574.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, aleluia.

Psalmul 144 (145)

Lăuda maiestății dumnezeiești

Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt!
 (Ap 16,5)

I

- ¹ O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc †
 și să binecuvântez numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ² Te voi binecuvânta în toate zilele †
 și voi lăuda numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
 măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale *
 și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lăuda strălucirea măririi tale *
 și vor reaminti lucrările tale minunate.
- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
 și vor vorbi despre măreția ta;

- ⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
și vor proclama dreptatea ta.
⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
el este îndelung răbdător și plin de dragoste;
⁹ Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice făptură.

Ant. În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, aleluia.

Ant. 2 Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor, aleluia.

II

- ¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
^{13a} Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

Ant. Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor, aleluia.

Ant. 3 Domnul este fidel în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrările sale, aleluia. †

III

- ^{13b} Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
¹⁴ † Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
¹⁵ Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
¹⁶ Tu deschizi mâinile tale *
și saturezi cu dărnicie orice făptură. —

- 17 Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- 18 Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- 19 El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- 20 Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimicește pe toți cei răi.
- 21 Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

Ant. Domnul este fidel în toate cuvintele sale și sfânt
în toate lucrările sale, aleluia.

℣. Ascultă, fiule, cuvintele mele.

℞. Și apleacă-ți urechea la învățăturile mele.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

**Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.**

IMNUL

Creatorule a toate, țința laudei supreme,
Tu, Stăpân atotputernic peste om și peste vreme,
Ce-ai voit ca după muncă tihna nopții să ne vină,
Împărțind a noastră viață între beznă și lumină,
S-a sfârșit acum tihna, vestitorul zilei, iată,
Sfâșiind tăcerea nopții, tuturora le arată
Că-n curând se luminează și-i invită să se scoale,
Renunțând la somnul dulce și la visele domoale.
Sus luceafărul sclipește și vestește tuturora
Că-n curând el va dispăre, că apare aurora.
Bucuros e marinarul care-n port se-ntoarce teafăr,
Călăuz-având în noapte raza blândului lucefăr.

Liniștită-i fața mării, nu sunt semne de furtună
 Și lumina-nfruntă bezna; în curând o s-o răpună.
 Este ceasul când cocoșul își sloboade-a lui cântare
 Și când Petru, cu căință, varsă lacrimi amare.

Nu suntem mai buni, Isuse, decât Petru, dimpotrivă;
 Către noi întoarce-ți fața și privirea milostivă.
 Păcătoși ne recunoaștem, întinați de fapte rele;
 Dă-ne lacrimi de căință, ca-nținarea să ne-o spele.

Tu ești soarele dreptății; te rugăm acum fierbinte:
 Izgonește-ne, Cristoase, întunericul din minte.
 Las-o rază să ne vină, tu, lumină din lumină,
 Să ne fie noua ziuă fericită și senină.

Slavă, cinste, preamărire și prinos de închinare
 Îți aducem, Tată veșnic, cu iubire fiecare.
 Preamărit să fii Cristoase, milostive împărate,
 Și primească cinstea noastră Duhul dragostei curate.
Amin.

Sau: *Ætérne rerum conditor, 579.*

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Minunat întru cele înalte este Domnul, aleluia.

Psalmul 92 (93)

Măreția Creatorului

Domnul, Dumnezeul nostru, Cel Atotputernic, și-a început domnia. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-l preamărim! (Ap 19,6.7).

- ¹ Domnul stăpânește
 îmbrăcat în maiestate, *
 Domnul s-a îmbrăcat,
 s-a încins cu putere.
 A pus pământul pe temelii solide, *
 ca să nu se clatine.

- ² Din vremuri străvechi
este așezat scaunul tău de domnie: *
tu ești din veșnicie!
- ³ Au înălțat râurile, Doamne, †
au înălțat râurile glasul lor, *
au înălțat râurile vuietul lor.
- ⁴ Dar mai puternic decât vuietul apelor nenumărate †
și decât vuietul valurilor puternice ale mării *
este Domnul, în înaltul cerului.
- ⁵ Mărturiile tale sunt cu totul adevărate, *
sfînțenia este podoaba casei tale, Doamne,
în vecii vecilor.

Ant. Minunat întru cele înalte este Domnul, aleluia.

Ant. 2 Vrednic de laudă ești, Doamne, și preamărit
în veci, aleluia.

Cântarea *Dan 3,57-88.56*

Toată făptura să-l laude pe Domnul

*Aduceți laudă Dumnezeului nostru, voi, toți slujitorii
lui! (Ap 19,5).*

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- ⁵⁸ Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
- ⁵⁹ binecuvântați-l, îngeri ai Domnului, pe Domnul!
- ⁶⁰ Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
⁶¹ să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- ⁶² Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
- ⁶³ binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul!
- ⁶⁴ Binecuvântați-l, ploi și rouă, pe Domnul, *
- ⁶⁵ binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- ⁶⁶ Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
- ⁶⁷ binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- ⁶⁸ Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
- ⁶⁹ binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!

- 70 Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
 71 binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- 72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
 73 binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- 74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
 să-l laude și să-l preamărească în veci!
- 75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
 76 binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul!
- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
 78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
 și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
 80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
 82 binecuvântați-l, voi, fii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
 laudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
 85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor,
 pe Domnul, *
 87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
 pe Domnul!
- 88 Binecuvântați-l, voi, Anania, Azaria și Misael,
 pe Domnul, *
 laudați-l și preamăriți-l în veci!
- Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
 și pe Duhul Sfânt, *
 să-l laudăm și să-l preamărim în veci!
- 56 Binecuvântat ești în țaria cerului, *
 vrednic de laudă și preamărit în veci!

La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Ant. Vrednic de laudă ești, Doamne, și preamărit în veci, aleluia.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul din ceruri, aleluia. †

Psalmul 148

Cântarea lui Dumnezeu creatorul

*Binecuvântare și cinste și slavă și putere în vecii vecilor
celui care șade pe tron și Mielului (Ap 5,13)*

- ¹ Lăudați-l pe Domnul din ceruri, *
† lăudați-l întru cei de sus!
- ² Lăudați-l, voi, toți îngerii lui, *
lăudați-l, toate oștirile sale!
- ³ Lăudați-l, soare și lună, *
lăudați-l, toate stelele strălucitoare!
- ⁴ Lăudați-l, voi, cerurile cerurilor, *
și apele toate care sunt mai presus de ceruri!
- ⁵ Să laude numele Domnului, *
căci el a poruncit și au fost create,
- ⁶ le-a statornicit în veci și în vecii vecilor, *
le-a rânduit o lege care nu va trece.
- ⁷ Lăudați-l pe Domnul, voi, cei de pe pământ, *
monștrii mării și toate adâncurile,
- ⁸ focul și grindina, zăpada și ceața, *
vântul furtunii, care împlinește cuvântul lui,
- ⁹ munții și toate dealurile, *
pomii roditori și toți cedrii,
- ¹⁰ fiarele și toate animalele, *
reptilele și păsările înaripate!
- ¹¹ Regii pământului și toate popoarele, *
conducătorii și toți judecătorii pământului,
- ¹² tineri și fecioare, bătrâni și copii, †
- ¹³ să laude numele Domnului, *
pentru că numai numele lui
este vrednic de toată lauda.
- Măreția lui este mai presus de pământ și de ceruri. *
- ¹⁴ El a înălțat puterea poporului său
spre lauda tuturor credincioșilor săi, *
a fiilor lui Israel, poporul care îi stă aproape.

Ant. Lăudați-l pe Domnul din ceruri, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ez 37,12b-14

Așa spune Domnul Dumnezeu: Iată, voi deschide mormintele voastre, vă voi scoate din ele, poporul meu, și vă voi aduce iarăși în țara lui Israel. Și veți ști că eu sunt Domnul când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din ele, poporul meu! Voi pune duhul meu în voi și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră și veți ști că eu sunt Domnul. Eu am spus-o și eu o voi face, zice Domnul Dumnezeu!

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * miluiește-ne pe noi. Cristoase.

V. Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui, * miluiește-ne pe noi. Slavă Tatălui. Cristoase.

Antifona la Benedictus, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu stăruință pe Dumnezeu, care l-a trimis pe Duhul Sfânt spre a fi lumina preafelicită a tuturor inimilor:

Luminează, Doamne, poporul tău!

Binecuvântat ești, Dumnezeule, lumina noastră,

– care pentru mărirea ta ne-ai dat să ajungem la începutul acestei zile.

Tu, care prin învierea Fiului tău ai luminat lumea,

– prin Biserica ta răspândește această lumină la toți oamenii.

Tu, care prin Duhul Sfânt i-ai preamărit pe ucenicii Fiului tău unul-născut,

– revarsă-l asupra Bisericii tale, pentru ca ea să-ți fie credincioasă.

Lumină a neamurilor, adu-ți aminte de cei aflați încă în întuneric:

– deschide-le ochii inimii, ca să te recunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 În strâmtorare am strigat spre Domnul și el mi-a răspuns, aleluia.

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

Ant. În strâmtorare am strigat spre Domnul și el mi-a răspuns, aleluia.

Ant. 2 Dreapta Domnului m-a înălțat, aleluia.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimic.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimic.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimic.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Dreapta Domnului m-a înălțat, aleluia.

Ant. 3 Domnul este Dumnezeu și ne luminează, aleluia.

III

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea. —

- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuiește alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Domnul este Dumnezeu și ne luminează, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,15-16

Voi nu ați primit un duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii prin care strigăm: Abba, Tată! Însuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu.

V. La tine, Doamne, este izvorul vieții.

R. În lumina ta vom vedea lumina.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,22-23

De fapt, noi știm că toată creația suspină și suferă durerile unei nașteri până în timpul de acum, dar nu numai

ea, ci și noi, cei care avem ca prim dar al lui Dumnezeu Duhul, și noi suspinăm în noi înșine, așteptând înfierea și răscumpărarea trupului nostru.

☩. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

☩. Care a scăpat de la pieire viața ta.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Tim 1,9

Dumnezeu ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus mai înainte de începutul veacurilor.

☩. Domnul și-a călăuzit poporul întru speranță și ei nu s-au temut.

☩. Și i-a adus în pământul sfințeniei sale.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, tu ești Creatorul, de la tine totul vine,
Ai aprins pe boltă stele, luminând în nopți senine.
Cu lumina sa plăpândă, steaua mării, când răsare,
Călăuză-i și salvare călătorului pe mare.

Ne-a-nsoțit o zi întreagă cu lumina sa cea dulce
Soarele ce-acum se duce după dealuri să se culce.
Cu-nserarea vine teama, de aceea,-n rugăciune
Ne-ndreptăm spre tine, Doamne; tu ești soare ce n-apune.

Coborâm în somn și beznă; către noi trimite-o rază,
Mâna ta ocrotitoare să ne fie scut și pază.
Ne veghează, minte trează, tu, lumina necreată.
Să ne fie tihna nopții ne-ntinată, fără pată.

Cât timp zace trupu-n pace, mințile-s de gânduri goale.
 Neputând striga spre tine, duhul rău ne dă târcoale,
 Și, ascuns în întuneric, pune cursele-i la cale;
 Izgonește-l, nimicește-l cu suflarea gurii tale.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Lucis creător optime, 588.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea”, aleluia. †

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

*El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune
 toți dușmanii sub picioare (1Cor 15,25).*

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea *
 † până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Așa vorbește Domnul către Domnul meu: „Șezi la dreapta mea”, aleluia.

Ant. 2 Domnul cel milostiv a lăsat o amintire a minunilor sale, aleluia.

Psalmul 110 (111)

Mari sunt faptele Domnului

Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule atotputernic! (Ap 15,3).

- ¹ Îl voi preamări pe Domnul din toată inima, *
în adunarea celor drepiți, în mijlocul comunității.
- ² Mari sunt lucrările Domnului, *
vrednice de luat în seamă
de către toți cei care le iubesc.
- ³ Lucrarea lui este plină de splendoare și măreție, *
dreptatea lui dăinuie întotdeauna.
- ⁴ El a lăsat o amintire a minunilor sale: *
Domnul este milostiv și plin de îndurare,
- ⁵ dă hrană celor ce se tem de el; *
își aduce aminte în veci de legământul său.
- ⁶ El a arătat poporului său puterea faptelor sale, *
dându-le lor moștenirea națiunilor.
- ⁷ Lucrările mâinilor lui sunt adevăr și dreptate, †
toate orânduirile lui sunt neschimbătoare, *
- ⁸ statornicite pentru veci de veci,
făcute în adevăr și dreptate.
- ⁹ El trimite poporului său mântuirea, *
stabilește pe veci legământul său.
- Sfânt și înfricoșător este numele lui. †
- ¹⁰ Frica de Domnul este începutul înțelepciunii:
ea dă pricepere tuturor acelor care o trăiesc. *
Slava lui rămâne pentru totdeauna.

Ant. Domnul cel milostiv a lăsat o amintire a minunilor sale, aleluia.

Ant. 3 Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a arătat domnia, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a arătat domnia, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos care, în marea sa îndurare, ne-a reînscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți,

pentru o moștenire nepieritoare, neîntinată, neofilită, păstrată pentru voi în ceruri. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat ești, Doamne, * în tăria cerului. Binecuvântat.

V. Și lăudat și preamărit în veci, * în tăria cerului. Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu suflete pline de bucurie pe Dumnezeu, care a creat lumea, a refăcut-o prin răscumpărare și o reînnoiește mereu prin iubirea sa:

Reînnoiește, Doamne, minunile iubirii tale!

Îți mulțumim, Dumnezeule, că îți dezvălui puterea în toată făptura

– și îți arăți providența în mersul lumii.

Prin Fiul tău, vestitorul păcii și biruitorul prin cruce,

– izbăvește-ne de teama deșartă și de disperare.

Tuturor acelora care iubesc și făptuiesc dreptatea

– dăruiește-le harul să colaboreze cu sinceritate la construirea lumii în pace adevărată.

Fii alături de cei asupriți, eliberează-i pe cei robiți, mângâie-i pe cei nefericiți, dă pâine celor înfometați și tărie celor slabi,

– arată în toți biruința crucii.

Tu, care l-ai preamărit în chip minunat pe Fiul tău după ce a îndurat moartea și îngroparea,

– dăruiește-le harul celor răposați să ajungă împreună cu el în viața veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - III

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să mergem înaintea Domnului cu cântece de laudă.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Să lăsăm culcușul dulce, somnul să-l gonim din pleoape,
Am dormit destul, acuma, iată, ziua e aproape.
Când, vestind sfârșitul nopții, zorii zilei se arată,
Totodată ni s-arată chipul tău, preabune Tată.

Către tine, cu suspine, preasmerit se-ndreaptă gândul,
Aducându-ți preamărire, ajutoru-ți implorându-l.
Fă ca ziua care vine s-o trăim frumos și bine;
Orice faptă, orice vorbă, să ne-apropie de tine.

Noaptea neagră și urâtă își încheie-acum sorocul;
Precum bezna-i nevoită să cedeze grabnic locul
Soarelui cu-a sa lumină tuturor atât de dragă,
Tot așa, păcatul negru de la noi să se retragă.

Să ne ierți de tot ce poate conștiința să ne-acuze,
Să putem privi spre tine, să avem curate buze
De pe care să se-nalțe sfânt prinos de rugăciune
Către tine, Tatăl nostru, dătător de daruri bune.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire,
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Somno refectis artubus, 593.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeu în trei persoane, sursă pură de lumină,
 Ție, la-nceputul zilei, fiii tăi smeriți se-nchină.
 Ne e fruntea-n praf plecată de rușine și de frică,
 Dar simțim cum blânda-ți mână din țărână ne ridică.

Te mărturisim pe tine, creator și veșnic Tată,
 Și pe Fiul tău cel care e-ndurarea întrupată,
 Și pe Duhul Sfânt pe care l-ai trimis din cer în lume,
 Focul dragostei ce-n inimi arde fără să consume.

Adevărul veșnic, cel ce singur minții noastre place,
 Tu, izvor de bucurie, de lumină și de pace,
 Dă-ne dragoste, credință și speranță ne împarte,
 Ca să-nvingem vraja lumii și-a speranțelor deșarte.

Tu ești alfa și omega, de la tine totul vine,
 Tu ai dat pornire lumii, îndreptând-o tot spre tine,
 Dor de tine-ai pus în inimi, ai deschis o rană care
 Doar în tine își găsește alinare, vindecare.

Dacă te-am găsit pe tine, cu lumina ta, Stăpâne,
 Chiar de-am pierde toate-n viață, o speranță ne rămâne
 Căci avându-te pe tine, ne e inima sătulă;
 Știm de ce trăim pe lume și răsplata e destulă.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
 De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă.
 Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare.
 Mila sa, Treimea Sfântă peste noi să o coboare. Amin.

Sau: Ætérna lux, divínitas, 594.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeuul nostru vine sigur și nu tace.

Psalmul 49 (50)

Adevărata evlavie în Domnul

N-am venit să desființez legea, ci să o împlinesc
(cf. Mt 5,17).

I

- ¹ Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, vorbește, *
el cheamă pământul de la răsăritul soarelui
până la asfințitul lui.
- ² Din Sion, frumusețea desăvârșită,
Dumnezeu strălucește. *
- ³ Vine Dumnezeul nostru și nu tace;
în fața lui e foc mistuitor *
iar împrejurul lui se dezlănțuie furtuna.
- ⁴ El cheamă cerurile de sus și pământul, *
ca să-și judece poporul:
- ⁵ „Adunați-i înaintea mea pe credincioșii mei, *
pe cei care, prin jertfă,
au încheiat alianța cu mine!”
- ⁶ Cerurile vor vesti dreptatea lui, *
căci însuși Dumnezeu este judecătorul.

Ant. Dumnezeu nostru vine sigur și nu tace.

Ant. 2 Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă.

II

- ⁷ „Ascultă, poporul meu, eu îți vorbesc, †
Israele, eu voi depune mărturie împotriva ta: *
Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău.
- ⁸ Nu pentru jertfele tale te dojenesc, *
pentru că arderile tale de tot
sunt pururi înaintea mea.
- ⁹ Nu voi primi viței din casa ta, *
nici țapi din turmele tale.
- ¹⁰ Căci ale mele sunt toate viețuitoarele pădurii, *
toate miile de animale din munți.
- ¹¹ Eu cunosc toate păsările cerului *
și al meu este tot ce se mișcă pe câmpie.

- ¹² Dacă mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, *
căci lumea cu tot ce este în ea mie îmi aparține.
- ¹³ Mănânc eu oare carne de tauri *
și beau eu oare sângele țapilor?
- ¹⁴ Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă *
și împlinește făgăduințele făcute Celui Preaînalt.
- ¹⁵ Cheamă-mă în ziua nenorocirii: *
eu te voi elibera, iar tu mă vei preamări”.

Ant. Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă.

Ant. 3 Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

III

- ¹⁶ Dar celui păcătos, Domnul îi spune: †
„Pentru ce vorbești despre poruncile mele *
și ai pe buze legământul meu,
- ¹⁷ de vreme ce urăști disciplina mea *
și cuvintele mele le arunci la spate?
- ¹⁸ Dacă vezi un hoț, tu fugi cu el *
și te întovărășești cu adulterii.
- ¹⁹ Tu dai drumul gurii tale la rele *
și limba ta țese planuri viclene.
- ²⁰ Stai și vorbești împotriva fratelui tău, *
îl clevețești pe fiul mamei tale.
- ²¹ Iată ce ai făcut, iar eu să tac? †
Îți închipui că eu sunt ca tine? *
Te voi muștra și voi pune totul sub ochii tăi.
- ²² Înțelegeți aceasta, voi, care-l uitați pe Dumnezeu, †
ca nu cumva să mă mânii *
și nu va fi nimeni care să vă scape.
- ²³ Cine aduce jertfă de laudă, acela mă preamărește; †
celui care merge pe calea cea dreaptă *
îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”.

Ant. Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

☩. Ascultă, poporul meu, și voi vorbi.

☩. Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tău.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, tu, care lucești ca un soare,
A Tatălui veșnic cerească splendoare,
Persoană divină, izvor de lumină,
Ce ziua o chemi la lumină să vină.

Din sfântul lăcaș al splendorilor tale,
În lumea cea tristă a beznei totale
O rază-a luminii în veci neapuse
Trimite-ne nouă acuma, Isuse.

Cerescule Tată, rugămu-ne ție,
Tu, care ești sursă de har și tărie,
Ne iartă-ale vieții greșeli și cusururi
Și-a ta îndurare cânta-vom de-a pururi.

Păcatul ne trage în jos, spre țărână,
Dușmanul pe drumuri greșite ne mână.
Fiiințe sărmene căzute-n capcane!
Din ele ne scoate, sub paza ta ia-ne.

Ne-alungă din cale dureri și năpaste,
Păstrează-ne trupul și inima caste,
În suflet credința în clocot să fiarbă,
Să nu o sufoce satanica iarbă.

Ca hrană în viață Cristos să ne fie,
El, pâinea cea vie, izvor de tărie,
Iar Duhul ne stingă a inimii sete,
Cu vinul iubirii curate ne-mbete,

Ca ziua de azi s-o petrecem în pace,
 Cu sfântă sfială Cristos să ne-mbrace,
 Iar dacă în suflet credința e tare,
 Noi nu vom cunoaște apus și-nserare.
 Acum, când lumina dă lumii contururi,
 Cristos care-n Tatăl rămâne de-a pururi,
 El, care-i mai dulce decât aurora,
 Lumină ne-aducă din cer tuturora. Amin.

Sau: Splendor patérnæ glóriæ, 599.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericiți sunt, Doamne, cei care locuiesc în casa ta.

Psalmul 83 (84)

Dorul după lăcașul Domnului

Nu avem aici cetate statornică, ci o căutăm pe cea care trebuie să vină (Evr 13,14).

- ² Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
- ³ Sufletul meu suspină și tânjește
 după curțile Domnului.
 Inima mea și trupul meu *
 tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- ⁴ Până și vrabia își găsește o casă, †
 și rândunica un cuib, unde să-și pună puii lor: *
 altarele tale, Domnul oștirilor,
 regele meu și Dumnezeul meu!
- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
 pentru că te pot lăuda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
 și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
 și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere *
 până ce le va apărea în Sion
 Dumnezeuul dumnezeilor. —

- ⁹ Doamne, Dumnezeu al oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.
- ¹⁰ Dumnezeule, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău.
- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.
- ¹³ Domnul oștirilor, *
fericit este omul care își pune încrederea în tine!
- Ant.** Fericiți sunt, Doamne, cei care locuiesc în casa ta.
Ant. 2 Veniți să urcăm pe muntele Domnului.

Cântarea

Is 2,2-5

**Muntele casei Domnului
este deasupra tuturor munților**

Toate neamurile vor veni și se vor prosterna înaintea ta (Ap 15,4).

- ² În zilele de pe urmă, *
muntele casei Domnului
se va ridica deasupra vârfului munților
și se va înălța peste coline, *
și vor curge spre el toate neamurile.
- ³ Și vor merge popoare multe și vor spune: †
„Veniți să urcăm pe muntele Domnului, *
la casa Dumnezeului lui Iacob,
ca el să ne învețe căile lui *
și să umblăm pe cărările sale”.
Căci din Sion va ieși legea, *
și cuvântul Domnului, din Ierusalim.
- ⁴ El va judeca neamurile *
și va face cunoscută legea sa multor popoare,

și ele își vor preface săbiile în pluguri *
 și lăncile în seceri;
 nici un neam nu va mai ridica sabia
 împotriva altui neam, *
 și nu vor mai învăța să se războiască.

⁵ Voi, cei din casa lui Iacob, veniți, *
 și să umblăm în lumina Domnului!

Ant. Veniți să urcăm pe muntele Domnului.

Ant. 3 Cântați Domnului, binecuvântați numele lui.

Psalmul 95 (96)

Domnul - regele și judecătorul întregului pământ

Cântau o cântare nouă înaintea tronului, în fața Mielului
 (cf. Ap 14,3).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou! *
 Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!
- ² Cântați Domnului, binecuvântați numele lui! *
 Vestiți din zi în zi mântuirea lui.
- ³ Vestiți printre neamuri slava lui, *
 tuturor popoarelor, minunile sale!
- ⁴ Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, *
 mai de temut decât toți zeii.
- ⁵ Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, *
 Domnul însă a făcut cerurile.
- ⁶ Strălucirea și măreția sunt înaintea feței sale, *
 tăria și frumusețea sunt în lăcașul său sfânt.
- ⁷ Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, †
 dați Domnului mărire și putere! *
- ⁸ Dați Domnului gloria numelui său!
- Aduceți jertfe de laudă și intrați în lăcașurile lui. *
- ⁹ Închinați-vă înaintea Domnului
 îmbrăcați în podoabe sfinte;
 cutremurați-vă înaintea lui, toți locuitorii pământului! *
- ¹⁰ Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”

El a așezat pământul pe temelii solide,
ca să nu se clatine; *
el va judeca popoarele cu dreptate.

- 11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul, †
să vuiască marea și tot ce se află într-însa. *
12 Să se bucure câmpiile și tot ce este pe ele,
să tresalte de bucurie toți copacii pădurilor †
13 în fața Domnului care vine, *
pentru că vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate, *
și popoarele în adevărul său.

Ant. 3 Cântați Domnului, binecuvântați numele lui.

LECTURA SCURTĂ

Iac 2,12-13

Așa să vorbiți și așa să faceți, ca niște oameni care vor fi judecați după legea libertății, căci judecata este fără îndurare pentru cel care nu este îndurător; dar îndurarea învinge judecata.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat să fie Domnul * din veac și până-n veac! Binecuvântat.

V. El singur săvârșește fapte minunate * din veac și până-n veac! Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Ant. Ia *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm stăruitor pe Dumnezeu, care i-a așezat pe oameni în lume ca să lucreze în armonie, spre slava sa:

Dă-ne, Doamne, harul să te preamărim!

Dumnezeule, creatorul universului, te binecuvântăm,

– pentru că ne-ai dăruit cele bune ale lumii și ne-ai păzit viața până acum.

Privește la noi, care ne începem munca de fiecare zi luând parte astfel la lucrarea ta,

– și dă-ne harul să-ți urmăm voința în toate.

Fă ca munca noastră din această zi să le fie de folos fraților noștri,

– așa încât să zidim împreună cu ei și pentru ei o cetate pământească plăcută ție.

(Dă-ne, Doamne, harul să te preamărim!)

Fii alături de noi și de toți aceia cu care ne vom întâlni astăzi

– și dăruiește-ne tuturor bucurie și pace.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Binevoiește a călăuzi și a sfinți, a stăpâni și a cârmui astăzi, Doamne Dumnezeule, împărate al cerului și al pământului, mințile și trupurile noastre, simțămintele, cuvintele și faptele noastre în legea ta și în înfăptuirea poruncilor tale, ca să ne învrednicim, cu ajutorul tău, a fi mântuiți și liberi acum și în veșnicie. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Învățăturile tale le-am căutat, Doamne; prin ele mi-ai dat viață.

Psalmul 118 (119),89-96

XII (Lamed)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Poruncă nouă vă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții precum v-am iubit eu (cf. In 13,34).

⁸⁹ Cuvântul tău, Doamne, rămâne în veci, *
neschimbat ca cerul.

- ⁹⁰ Fidelitatea ta dăinuie din neam în neam; *
tu ai întemeiat pământul și el se menține.
- ⁹¹ Din porunca ta totul dăinuie până astăzi, *
căci toate te slujesc pe tine.
- ⁹² Dacă legea ta n-ar fi fost desfătarea mea, *
atunci poate că aș fi pierit în mizeria mea.
- ⁹³ În veci nu voi uita învățăturile tale, *
căci prin ele mi-ai dat viață,
- ⁹⁴ eu sunt al tău, mântuiește-mă, *
căci am căutat învățăturile tale.
- ⁹⁵ Cei nelegiuți mă așteaptă ca să mă distrugă, *
dar eu meditez mereu la poruncile tale.
- ⁹⁶ Văd că tot ce-i desăvârșit are margini, *
poruncile tale însă sunt nemărginite.

Ant. Învățăturile tale le-am căutat, Doamne; prin ele mi-ai dat viață.

Ant. 2 Doamne, tu ești speranța mea din copilărie.

Psalmul 70 (71)

Doamne, tu ești speranța mea din copilărie

*Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare
(Rom 12,12).*

I

- ¹ În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea, *
să nu fiu nicicând făcut de rușine.
- ² În dreptatea ta, eliberează-mă și apără-mă, *
pleacă-ți urechea spre mine și mântuiește-mă.
- ³ Fii pentru mine stâncă și cetate de refugiu, *
ca să mă mântuiești,
pentru că numai tu ești tăria mea *
și cetatea mea de apărare.
- ⁴ Scoate-mă, Dumnezeule, din mâna celui fără de lege, *
din mâinile celui nelegiuit și viclean.
- ⁵ Pentru că tu, Doamne, ești speranța mea, *
Doamne, în tine mi-am pus încrederea din copilărie.

- ⁶ În tine mi-am găsit sprijin din sânul mamei mele, †
 încă din sânul mamei mele
 tu ai fost ocrotitorul meu; *
 în tine este lauda mea de-a pururi.
- ⁷ Ca o minune am ajuns pentru mulți, *
 și tu ești ajutorul meu puternic.
- ⁸ Să se umple gura mea de lauda ta, *
 toată ziua să fie plină de preamărire ta.
- ⁹ Nu mă respinge în zilele bătrâneții mele; *
 nu mă părăsi când îmi slăbesc puterile.
- ¹⁰ Căci dușmanii mei vorbesc împotriva mea, †
 și cei care pândesc sufletul meu *
 fac planuri împreună:
- ¹¹ „Dumnezeu l-a părăsit! †
 Urmăriți-l și prindeți-l, *
 căci nu are cine să-l scape!”
- ¹² Dumnezeule, nu te îndepărta de mine; *
 Dumnezeul meu, grăbește-te să mă ajuți.
- ¹³ Să fie făcuți de rușine și să piară *
 cei potrivnici sufletului meu,
 să fie acoperiți de insulte și dezonoare *
 cei care îmi vor răul.

Ant. Doamne, tu ești speranța mea din copilărie.

Ant. 3 Nici la bătrânețe, Dumnezeule, să nu mă părăsești.

II

- ¹⁴ Eu îmi voi pune întotdeauna speranța în tine *
 și te voi lăuda tot mai mult.
- ¹⁵ Gura mea va vesti în toate zilele †
 dreptatea și mântuirea ta, *
 chiar dacă nu cunosc marginile lor.
- ¹⁶ Voi povesti faptele minunate ale Domnului; *
 Doamne, îmi voi aduce aminte
 că dreptatea este numai a ta.
- ¹⁷ Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețe, *
 iar eu vestesc și astăzi minunile tale.

- 18 Nici la bătrânețe și căruntețe, *
Dumnezeule, să nu mă părăsești,
ca să vestesc puterea ta generației de acum *
și tăria ta celei care va veni.
- 19 Dreptatea ta, Dumnezeule, e până la ceruri, †
tu, care ai făcut fapte mărețe, *
Dumnezeule, cine este asemenea ție?
- 20 Tu m-ai făcut să văd rele și necazuri multe; †
dar din nou îmi vei da viață *
și mă vei scoate din adâncurile pământului.
- 21 Vei înmulți mărirea mea *
și, când te vei întoarce, mă vei mângâia.
- 22 Iar eu voi cânta fidelitatea ta, Dumnezeul meu,
în sunet de coarde *
și îți voi cânta din harpă, ție, Sfântul lui Israel.
- 23 Vor tresălta de bucurie buzele mele când îți voi cânta, *
și sufletul meu, pe care l-ai răscumpărat.
- 24 Căci și limba mea ziua întregă va rosti dreptatea ta, *
când vor fi făcuți de rușine și umiliți
cei care caută ruina mea.

Ant. Nici la bătrânețe, Dumnezeule, să nu mă părăsești.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a III-a,
1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

2Cor 13,11

Fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Îmbărbătați-vă! Să fiți uniți în același cuget, să trăiți în pace și Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi.

V. Ochii Domnului privesc spre cei drepti

R. și urechea lui ia aminte la strigarea lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oamenii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții în înaintarea spre tine, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Rom 6,22*

Acum însă, după ce ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințire, iar scopul este viața veșnică.

℣. Doamne, tu, întorcându-te, ne dai viață.

℞. Și poporul tău se va veseli în tine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, stăpânul și păzitorul secerișului și al viei, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dreaptă răsplătă după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Col 1,21-22*

Pe voi, care odinioară erați străini și dușmani în mintea voastră îndreptată spre fapte rele, acum Dumnezeu v-a reconciliat prin moartea în trupul său de carne ca să vă prezinte înaintea lui sfinți, neprihăniți și nevinovați.

℣. Cântați Domnului, voi, sfinții lui.

℞. Lăudați amintirea sfințeniei sale!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul la care apostolii se suiau la templu, ne chemi să ne adunăm la tine, dă-ne harul ca rugăciunea pe care o înălțăm cu inima curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelor care invocă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

După ce ai vrut, o, Doamne, lumea-aceasta a o scoate
Din neant, ai vrut, de-asemeni, să pui ordine în toate;
Apelor ai pus zăgazuri, găsind loc la fiecare,
Și-ai trasat cu-nțelepciune ale cerului hotare.

Norii grei pe cer atârnă, slobozind belșug de ploaie;
Repezitele pâraie, râuri, fluvii mai greoaie,
Prinse-n albia firească, curg strunite între maluri;
Se frământă, nu au tihnă, spumegându-și apa-n valuri.

Fă să cadă în cascadă, ca o mult dorită ploaie,
Harul tău de sus în inimi, să le ude, să le-nmoaie,
Și să spele tot ce-n ele e pătat și plin de tină,
Iar pustiul trist din ele să-l prefacă în grădină.

Este ceasul înserării, ceas când bezna cade lină;
Să ne fie-acum credința far și faclă de lumină,
Să-l alunge pe cel care ne inspiră gânduri rele,
Ca păcatul și greșeala să nu poată să ne-nșele.

Tot ce cerem să ne deie Tatăl plin de îndurare,
Fiul ce-a voit să beie cupa patimii amare,
Duhul Sfânt ce locuiește-n taina inimii sincere:
Să ne-asculte blând Treimea, după-a sa-nțeleaptă vrere.
Amin.

Sau: Immense cæli conditor, 608.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul până ce se va îndura de noi.

Psalmul 122 (123)

Încrederea poporului în Dumnezeu

Doi orbi... au strigat: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!” (Mt 20,30).

¹ Către tine îmi ridic ochii, *
către tine, care locuiești în ceruri. —

- ² Iată, ca ochii slujitorilor
spre mâna stăpânilor, *
ca ochii slujitoarei spre mâna stăpânei sale,
așa sunt ochii noștri îndreptați
spre Domnul, Dumnezeuul nostru, *
până când ne va arăta îndurarea sa.
- ³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, *
căci suntem prea sături de ocară.
- ⁴ Prea sătul ne este sufletul †
de batjocurile celor care ne urăsc, *
de disprețul celor îngâmfați.

Ant. Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul până ce se va îndura de noi.

Ant. 2 Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

Psalmul 123 (124)

Ajutorul nostru este în numele Domnului

Domnul i-a zis lui Paul: „Nu-ți fie teamă... căci eu sunt cu tine!” (Fap 18,9-10).

- ¹ De n-ar fi fost Domnul de partea noastră
– s-o spună Israel, – †
- ² de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, *
când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
- ³ atunci ne-ar fi înghițit de vii *
în focul mâniei lor;
- ⁴ atunci ne-ar fi înecat apele, †
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru, *
- ⁵ atunci ar fi trecut peste noi valuri năprasnice.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!
- ⁷ Sufletul nostru a scăpat †
ca o pasăre din lațul vânătorului: *
lațul s-a rupt și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în numele Domnului, *
care a făcut cerul și pământul.

Ant. Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

Ant. 3 Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său.

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său.

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,11-12

Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine îl vorbește de rău pe fratele sau îl judecă pe fratele său,

vorbește de rău legea și judecă legea. Dar dacă judeci legea, nu ești un împlinitor al legii, ci judecător. Unul singur este legiuitorul și judecătorul care poate să salveze sau să nimicească. Dar tu cine ești ca să-l judeci pe aproapele?

RESPONSORIUL SCURT

R. Vindecă sufletul meu, * căci am păcătuit împotriva ta. Vindecă.

V. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, * căci am păcătuit împotriva ta. Slavă Tatălui. Vindecă.

Ant. la Magnificat: Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, căci Dumnezeu a privit la smerenia mea.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos voiește să-i ducă pe toți oamenii la mântuire, de aceea, să-l rugăm cu iubire sinceră:

Atrage la tine, Doamne, toată făptura!

Binecuvântat ești, Doamne, care ne-ai răscumpărat din robia păcatului prin sângele tău prețios:

– dă-ne libertatea mării fiilor tăi.

Dăruiește harul tău episcopului nostru **N.** și tuturor episcopilor Bisericii,

– ca să slujească tainele tale cu râvnă și bucurie.

Dă tuturor celor care caută adevărul bucuria de a-l găsi

– și dorința de a-l cerceta mai adânc.

Fii alături, Doamne, de orfani, de văduve și de toți cei părăsiți,

– ca să te simtă aproape și să se atașeze tot mai mult de tine.

Pe frații noștri răposați primește-i cu bunătate în cetatea cerească,

– în care, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, tu vei fi totul în toți.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ești lumina cea neînserată și ai binevoit să ne aduci până la ceasul de acum: luminează, te rugăm, întunericul nostru și iartă-ne cu îndurare greșelile. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

MARȚI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, marele împărat.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

S-a trezit natura toată, se arată sfântul soare,
Cântă lumea-naripată; harnica privighetoare,
Cu a sa cântare dulce, în văzduh făcând ocoale,
Pe cei care mai dorm încă îi îndeamnă să se scoale.

O, Cristoase, către tine se îndreaptă-a noastră rugă;
Izgonește bezna minții, somnul pune-ni-l pe fugă,
Nu lăsa să ne atace duhuri rele și viclene,
Nu lăsa să fim învinși de toropeală și de lene.

Credincioșii tăi, o, Doamne, în cântare se avântă
Către cer, deși nu-s vrednici să-ți privească fața sfântă.
Cunoscând că firea noastră greșitoare e și slabă,
Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne degrabă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau: Consors patérni lúminis, 614.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, cu a ta putere ai creat tot universul
 Și-ai pus bună rânduială, hotărând la toate mersul;
 Ziua-ntreagă e menită muncii, după-a ta poruncă,
 Noaptea-i dată spre repaus și odihnă după muncă.

Ziua, seara și-apoi noaptea și din nou în zorii zilei,
 Înălțăm spre tine glasul, cerșetori la tronul milei;
 Te rugăm cu umilință: ne păstrează mintea trează,
 Cu iubire părintească peste noi mereu veghează.

Să muncim cu hărnicie fără preget, ca o Martă,
 Dar de tine munca zilei nu lăsa să ne despartă;
 Să rămânem lângă tine ca Maria, buna-i soră,
 Care, stându-ți la picioare, te ascultă și te-adoră.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: O sacrosáncta Trínitas, 615.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu se ridică și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.

Psalmul 67 (68)

Intrarea triumfală a Domnului

Ridicându-se în înălțime, a dus captivă captivitatea și a dat daruri oamenilor (Ef 4,8).

I

- ² Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc *
 și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.
³ Cum se risipește fumul, așa îi risipești, †
 cum se topește ceara în fața focului, *
 așa pier cei răi din fața lui Dumnezeu.

- ⁴ Cei drepti se bucură și tresaltă de bucurie
în fața lui Dumnezeu, *
se desfată în fericire și veselie.
- ⁵ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui său, *
pregătiți calea celui care încalecă pe nori:
numele său este Domnul, *
tresăltați de bucurie înaintea lui!
- ⁶ Dumnezeu este tatăl orfanilor, †
apărătorul văduvelor, *
el, care locuiește în lăcașul său cel sfânt.
- ⁷ Dumnezeu dă o casă celor părăsiți, †
el le deschide prizonierilor poarta libertății, *
dar cei răzvrătiți vor locui în pământ uscat.
- ⁸ Dumnezeule, când ieșeau înaintea poporului tău, †
când pășeau prin pustiu, *
pământul se cutremura ⁹ și cerurile picurau ploaie
înaintea Domnului, Dumnezeului de pe Sinai, *
înaintea Dumnezeului lui Israel.
- ¹⁰ Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, *
moștenirea ta, sleită de puteri, ai înviorat-o.
- ¹¹ Dumnezeule, poporul tău a locuit în țara
pe care ai pregătit-o în iubirea ta *
pentru cel sărac.

Ant. Dumnezeu se ridică și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.

Ant. 2 Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii;
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.

II

- ¹² Un cuvânt spune Domnul, *
și sunt o armată mare
femeile aducătoare de vești bune:
- ¹³ „Regii armatelor o iau la fugă, *
și femeile, acasă, împart prada.
- ¹⁴ În timp ce voi dormiți prin staule, †
aripile porumbiței strălucesc de argint *
și penele ei au luciri de aur.

- 15 Când Cel Atotputernic îi împrăștia pe regi, *
ningea pe Țalmon”.
- 16 Munte al lui Dumnezeu este Muntele Basanului, *
munte cu vârfuri semețe este Muntele Basanului.
- 17 De ce sunteți plini de invidie,
voi, munți cu vârfuri înalte, †
pe muntele pe care Dumnezeu și l-a ales lăcaș? *
Domnul va locui acolo de-a pururi.
- 18 Carele lui Dumnezeu sunt mii și mii, *
Domnul vine din Sinai
în lăcașul său cel sfânt.
- 19 Te-ai urcat în înălțimi, ai dus captivă captivitatea, †
ai primit în dar oameni: *
chiar și răzvrățiții vor locui la Domnul Dumnezeu.
- 20 Binecuvântat să fie Domnul zi de zi, *
Dumnezeul mântuirii noastre ne poartă de grijă.
- 21 Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii, *
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.
- 22 Dar Dumnezeu zdrobește capetele vrăjmașilor, *
creștetul păros al celor ce umblă în fărădelegi.
- 23 Domnul a spus:
„Din Basan îi voi aduce înapoi, *
îi voi aduce din adâncul mării,
24 ca să-ți afunzi piciorul în sânge, *
și limbile câinilor tăi
să aibă partea lor din dușmani”.

Ant. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii;
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.

Ant. 3 Cântați lui Dumnezeu, împărații ale pământului;
cântați Domnului innuri.

III

- 25 Apare alaiul tău, Dumnezeule, *
alaiul Dumnezeului și regelui meu,
în locul cel sfânt.
- 26 În față merg cântăreții, †
în urmă muzicanții, *
iar la mijloc, fetele cu tamburine.

- 27 „Binecuvântați-l pe Dumnezeu, în adunările voastre, *
binecuvântați-l pe Domnul,
voi, cei din semințiile lui Israel!”
- 28 Iată-l pe Beniamin, mezinul, †
el conduce căpeteniile lui Iuda și cetele lor, *
căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
- 29 Arată-ți, Dumnezeul meu, puterea, *
confirmă, Dumnezeule,
ceea ce ai făcut spre binele nostru.
- 30 Pentru templul tău din Ierusalim, *
regii îți vor aduce daruri.
- 31 Înspăimântă fiara din trestii, †
cireada de tauri cu vițeei popoarelor: *
să se plece la pământ cărând bucăți de argint!
Împrăștie popoarele care se complac în războaie. †
- 32 Vor veni mai-marii Egiptului, *
Etiopia își va întinde mâinile spre Dumnezeu.
- 33 Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului, *
cântați Domnului imnuri;
- 34 lui, care vine călare pe ceruri, pe cerurile veșnice, *
iată, răsună în tunet glasul lui, glasul lui puternic.
- 35 Recunoașteți-i lui Dumnezeu puterea, †
măreția lui asupra Israelului, *
puterea lui mai presus de ceruri.
- 36 Înfrișător ești, Dumnezeule, din lăcașul tău sfânt. †
Dumnezeul lui Israel,
el dă poporului putere și tărie. *
Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Ant. Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului; cântați Domnului imnuri.

℣. Voi asculta ceea ce va spune Domnul Dumnezeu.

℟. El va rosti pace asupra poporului său.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

¶ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Aurora tuturoră dă o veste, și anume,
 Că răsare mândrul soare și curând apare-n lume,
 Că-și arată fața-ndată și, cu raza lui cea sfântă
 Tot pământul, luminându-l, în culori îl înveșmântă.
 O, Cristoase, din vecie strălucește-a ta splendoare;
 Nu e soare care are raze mai strălucitoare,
 Te imploră-n astă oră fiii tăi; tu fă-i să-i scalde
 În lumină cristalină ale tale raze calde.
 Ești Cuvântul, ești Știința, ești a Tatălui oglindă;
 Din eterna-nțelepciune ai lăsat să se desprindă
 Și în lume să coboare, o fărâmă, o scânteie
 Ca s-atragă mintea noastră și lumină să ne deie.
 Fă s-apară și-n afară că ființa ne e plină
 De-al tău har, de-a ta iubire, că ne naștem din lumină.
 În cuvinte și în fapte să nu-ți fim nicicum tăgadă,
 Însă toți în viața noastră doar pe tine să te vadă.
 Adevăr, sinceritate să avem mereu pe buze.
 Dă tărie minții noastre ca să poată să refuze
 Cu curaj și fără teamă viclenia și minciuna,
 Să putem purta în inimi bucuria totdeauna.
 O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau: Pergrata mundo nuntiat, 619.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău; ai iertat nelegiuirea poporului tău.

Psalmul 84 (85)

Aproape este mântuirea noastră

Când a coborât Mântuitorul pe pământ, Dumnezeu a binecuvântat pământul său (Origene).

- ² Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta, *
i-ai adus înapoi pe cei deportați ai lui Iacob.
- ³ Ai iertat nelegiuirea poporului tău, *
i-ai acoperit toate păcatele;
- ⁴ ți-ai potolit toată indignarea *
și te-ai întors de la iuțimea mâniei tale.
- ⁵ Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
și îndepărtează mânia ta de la noi!
- ⁶ Oare vei continua în veac să fii supărat pe noi, *
vei ține mânie din generație în generație?
- ⁷ Nu vei veni oare ca să ne dai viață, *
pentru ca poporul tău să se bucure în tine?
- ⁸ Arată-ne, Doamne, îndurarea ta *
și dă-ne mântuirea ta.
- ⁹ Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu; †
el vestește pacea poporului său și celor sfinți ai săi *
și celor care se întorc la el din toată inima.
- ¹⁰ Mântuirea este aproape de cei care se tem de el *
și slava lui va locui pe pământul nostru.
- ¹¹ Mila și adevărul se vor întâlni, *
dreptatea și pacea se vor îmbrățișa;
- ¹² adevărul va răsări din pământ *
și dreptatea va coborî din ceruri.
- ¹³ Domnul își va revărsa binecuvântarea *
și pământul își va aduce roadele sale.
- ¹⁴ Dreptatea va merge înaintea lui *
și-i va călăuzi pașii pe cale.

Ant. Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău; ai iertat nelegiuirea poporului tău.

Ant. 2 Sufletul meu te dorește în noapte; din zori te caută duhul meu.

Cântarea *Is 26,1-4.7-9.12*

Imn după o biruință asupra dușmanului

Zidul cetății are douăsprezece pietre de temelie

(Ap 21,14).

- ¹ Avem o cetate puternică; *
Domnul a ridicat spre mântuirea noastră
ziduri și întărituri.
- ² Deschideți porțile și va intra un popor drept, *
care păstrează credința.
- ³ Hotărârea lui este neclintită; *
îl vei păstra în pace,
pentru că și-a pus speranța în tine.
- ⁴ Puneți-vă speranța în Domnul întotdeauna, *
pentru că Domnul este stâncă veșnică.
- ⁷ Drepte sunt cărările celui drept; *
în fața celui drept tu netezești calea.
- ⁸ Pe calea judecăților tale
te așteptăm, Doamne, cu speranță; *
numele tău și amintirea ta
sunt dorul sufletului nostru.
- ⁹ Sufletul meu te dorește în noapte, *
și duhul, înlăuntrul meu, tânjește după tine.
Când judecățile tale se vor arăta pe pământ, *
locuitorii lumii vor învăța dreptatea.
- ¹² Dă-ne, Doamne, pacea, *
căci tu împlinești toate lucrările noastre.

Ant. Sufletul meu te dorește în noapte; din zori te caută duhul meu.

Ant. 3 Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în
locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Toate neamurile să-l laude pe Domnul

Cunoscut să vă fie că această mântuire a lui Dumnezeu a fost trimisă păgânilor (Fap 28,28).

- ² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; *
 să-și îndrepte spre noi fața senină,
³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta *
 și mântuirea ta la toate popoarele.
⁴ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 să te laude toate popoarele.
⁵ Să tresalte de bucurie și să cânte de veselie națiunile, †
 pentru că judeci popoarele cu dreptate *
 și călăuzești neamurile pe fața pământului.
⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 toate popoarele să te laude.
⁷ Pământul și-a dat roadele sale; *
 să ne binecuvânteze Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
⁸ să ne binecuvânteze Dumnezeu *
 și să se teamă de el toate marginile pământului.

Ant. Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină.

LECTURA SCURTĂ

In 4,14-15

Noi am văzut și dăm mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul ca mântuitor al lumii. Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeul meu, ajutorul meu, * în el voi nădăjdui.
 Dumnezeul meu.

V. Scăparea mea și eliberatorul meu, * în el voi nădăjdui.
 Slavă Tatălui. Dumnezeul meu.

Ant. la *Benedictus*: Ne-a înălțat Domnul o putere de mântuire, precum a promis prin gura sfinților săi profeți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos, care și-a dobândit un popor nou prin sângele său, și să-l rugăm cu stăruință:

Adu-ți aminte, Doamne, de poporul tău!

Cristoase, regele și răscumpărătorul nostru, ascultă glasul Bisericii tale care te laudă la începutul acestei zile:

– învaț-o să preamărească fără încetare maiestatea ta!

Cristoase, speranța și tăria noastră, în tine ne încredem

– și nu vom fi nicicând făcuți de rușine.

Privește la slăbiciunea noastră și grăbește-te să ne vii în ajutor,

– căci fără tine nimic nu putem face.

Adu-ți aminte de cei săraci și părăsiți, pentru ca această zi să nu le fie o povară,

– ci mângâiere și bucurie.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, toate câte le-ai creat sunt bune și frumoase. Dă-ne harul să începem cu bucurie, în numele tău, această zi și să o împlinim în fapte de iubire față de tine și față de frații noștri. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ps. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Iubirea este plinătatea legii.

Psalmul 118 (119),97-104

XIII (Mem)

⁹⁷ Cât de mult iubesc legea ta, Doamne, *
toată ziua meditez la ea.

- 98 Poruncile tale mă fac mai înțelept
decât dușmanii mei, *
pentru că întotdeauna sunt cu mine.
- 99 Sunt mai înțelept decât toți învățătorii mei, *
deoarece cuget la învățăturile tale.
- 100 Am mai multă pricepere decât bătrânii, *
pentru că păzesc îndrumările tale.
- 101 Îmi țin pașii departe de orice cale a răului, *
pentru a păzi cuvântul tău.
- 102 Nu mă abat de la judecățile tale, *
pentru că tu însuși mă înveți.
- 103 Cât de plăcute sunt cuvintele tale
pentru cerul gurii mele! *
Ele sunt mai dulci decât mierea pentru gura mea.
- 104 Am căpătat înțelegere din învățăturile tale, *
de aceea urâsc orice cale a minciunii.

Ant. Iubirea este plinătatea legii.

Ant. 2 Adu-ți aminte de adunarea ta, Doamne, pe
care ai câștigat-o de la început.

Psalmul 73 (74)

Plângere pentru devastarea templului

Nu vă temeți de aceia careucid trupul (Mt 10,28).

I

- 1 De ce, Dumnezeule, ne respingi pentru totdeauna? †
Pentru ce s-a aprins mânia ta *
împotriva turmei pășunii tale?
- 2 Adu-ți aminte de adunarea ta, *
pe care ai câștigat-o odinioară,
de tribul pe care l-ai răscumpărat ca moștenire a ta, *
de Muntele Sionului, pe care ți-ai stabilit locuința.
- 3 Îndreaptă-ți pașii spre aceste ruine fără sfârșit, *
dușmanul a devastat totul în sfântul tău lăcaș!
- 4 Potrivnicii tăi au scos răgete
în mijlocul templului tău. *
În locul semnelor noastre și-au pus însemnele lor.

- 5 Ca unii ce ridică securea *
 într-un desiș de codru,
 6 așa au sfărâmat cu lovituri de securi și de ciocane *
 porțile sale.
- 7 Au pus foc sfântului tău lăcaș; *
 au pângărit și au dărâmat până la pământ
 locuința numelui tău.
- 8 Au zis în inima lor: „Să-i distrugem pe toți”; *
 au ars toate lăcașurile lui Dumnezeu din țară.
- 9 Semnele noastre nu le mai vedem, †
 nu mai e nici un profet *
 și nimeni dintre noi nu știe până când.
- 10 Până când, Dumnezeule, ne va insulta dușmanul? *
 Oare va disprețui vrăjmașul numele tău la nesfârșit?
- 11 De ce ți-ai îndepărtat mâna de la noi, *
 de ce ții nemișcată dreapta ta?
- 12 Dar Dumnezeu este regele nostru
 din timpuri străvechi, *
 cel care săvârșește mântuirea pe fața pământului.

Ant. Adu-ți aminte de adunarea ta, Doamne, pe care
 ai câștigat-o de la început.

Ant. 3 Scoală-te, Dumnezeule, și apără cauza ta.

II

- 13 Tu ai despicat marea cu puterea ta, *
 ai sfărâmat capetele balaurilor în ape.
- 14 Tu ai zdrobit capetele Leviatanului, *
 le-ai dat ca hrană monștrilor mării.
- 15 Ai făcut să țâșnească izvoare și pâraie, *
 tu ai secat râuri veșnic curgătoare.
- 16 A ta este ziua și a ta este noaptea, *
 tu ai creat luna și soarele.
- 17 Tu ai fixat toate marginile pământului, *
 vara și iarna tu le-ai orânduie.
- 18 Adu-ți aminte: †
 dușmanul l-a insultat pe Domnul *
 și un neam fără minte a defăimat numele tău.

- ¹⁹ Să nu dai fiarelor sufletul porumbiței tale, *
viața săracilor tăi să n-o dai uitării niciodată.
- ²⁰ Ia aminte la legământul tău, †
căci toate colțurile ascunse ale țării *
au devenit cuiburi ale violenței.
- ²¹ Cel asuprit să nu plece rușinat de la tine, *
cel sărac și cel nenorocit să laude numele tău.
- ²² Scoală-te, Dumnezeule, apără cauza ta; *
adu-ți aminte cum te insultă cel nebun toată ziua.
- ²³ Nu uita strigătul potrivnicilor tăi, *
larma dușmanilor tăi, care crește mereu.

Ant. Scoală-te, Dumnezeule, și apără cauza ta.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a III-a,
1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Ier 22,3

Faceți judecată și dreptate și eliberați-l pe cel asuprit din mâna asupritorului; pe străin, pe orfan și pe văduvă să nu-i prizoniți și să nu-i nedreptățiți și să nu vărsați sânge nevinovat.

℣. Domnul va judeca tot pământul cu dreptate.

℞. Va judeca popoarele cu nepărtinire.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, l-ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același spirit al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Dt 15,7-8

Dacă vreunul dintre frații tăi ar ajunge sărac în vreuna dintre cetățile tale, să nu-ți învârtoșezi inima și

să nu-ți închizi mâna, ci să-ți deschizi mâna înaintea fratelui tău sărac și să-i dai împrumut potrivit cu nevoia care îl apasă.

☩. Tu ascuți, Doamne, dorința celui sărac.

☩. Tu îi întărești inima și-ți pleci urechea spre el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Prov 22,22-23

Nu-l jefui pe sărac, pentru că și așa e sărac, și pe cel lipsit nu-l asupri la judecată, căci va judeca Domnul cauza lor și-i va despuia de viață pe cei care i-au despuiat.

☩. Domnul îl eliberează pe sârmanul care nu are ajutor.

☩. Și scapă viața săracilor săi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Cu-a ta vrere și putere, Doamne, ai rostit cuvântul
 Și-au ieșit din neființă marea, cerul și pământul.
 Ai mai dat apoi poruncă apelor să se separe
 Și ai despărțit pământul punând apelor hotare.
 Au umplut apoi pământul, potrivit voinței tale,
 Gâze, păsări de tot soiul, fel de fel de animale;
 Flori pe câmpuri răsădit-ai, cu puterea-ți suverană,
 Plante, arbori plini de roade, să servească pentru hrană.
 Dar ființa cea mai scumpă dintre toate-n lume, iat-o,
 Cum păcatul a ucis-o și-n pustiu a transformat-o!
 Dă-i din nou sămânța vieții, stânca inimii i-o-nmoaie,
 Ca din nou să înflorească, dă-i a lacrimilor ploaie.
 De iubire și de grijă tu ne dai atâtea semne;
 Fă ca ele la iubirea către tine să ne-ndemne.
 Nu lăsa să ne înșele vraja forțelor obscure
 Care vor, căzând în rele, bucuria să ne-o fure.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Tellúris ingens cónditor, 629.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul stă împrejurul poporului său.

Psalmul 124 (125)

Domnul este ocrotitorul poporului său

Pacea lui Dumnezeu asupra lui Israel (Gal 6,16).

¹ Cei care se încred în Domnul
 sunt ca Muntele Sionului: *
 el nu se clatină, ci rămâne în veac. —

- ² Munții înconjoară Ierusalimul, †
și Domnul stă împrejurul poporului său *
de acum și până-n veac.
- ³ Sceptrul celui nelegiuit nu va rămâne
peste moștenirea celor drepți, *
ca nu cumva cei drepți
să-și întindă mâinile spre neleguire.
- ⁴ Fă bine, Doamne, celor buni *
și celor drepți cu inima,
- ⁵ iar pe cei ce se abat pe cărări strâmbe †
Domnul îi va aduna
cu cei care săvârșesc fărădelegea. *
Pace peste Israel!

Ant. Domnul stă împrejurul poporului său.

Ant. 2 Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Psalmul 130 (131)

Încredere de copil față de Dumnezeu

Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima
(Mt 11,29).

- ¹ Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată, *
nici nu privesc cu trufie;
nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari *
și prea înalte pentru mine.
- ² Sufletul îmi este împăcat și liniștit, *
ca un copil înțârcat la sânul mamei sale.
Da, sufletul meu este în mine, *
ca un copil în brațele mamei sale.
- ³ Să nădăjduiască Israel în Domnul *
de acum și până-n veac!

Ant. Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Ant. 3 Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru.

Imnul celor răscumparați

- 4.11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, *
 să primești gloria, cinstea și puterea,
 pentru că tu ai creat toate, *
 și prin voința ta au fost create și există!
- 5.9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi pecetele,
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău ai răscumărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție †
 și preoți pentru Dumnezeu nostru, *
 care vor domni pe pământ!
- 12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,9-12

Iubirea să fie fără ipocrizie, urăți răul, atașați-vă de bine, iubiți-vă unii pe alții cu iubire frățească, întreceți-vă în a vă stima unii pe alții. Neobosiți în râvnă, înflăcărați de Duh, slujiți Domnului. Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare, stăruți în rugăciune.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cuvântul tău, Doamne, * dănuie în veac. Cuvântul.

V. Din neam în neam adevărul tău * dănuie în veac.
 Slavă Tatălui. Cuvântul.

Ant. la Magnificat: Duhul meu să tresalte de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul meu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu a statornicit poporul său în speranță. De aceea, să-l aclamăm cu bucurie:

Tu, Doamne, ești speranța poporului tău!

Îți mulțumim, Doamne, că ne-ai îmbogățit în toate, prin Cristos:

– în tot cuvântul și în toată știința.

Dumnezeule, în mâna ta sunt inimile celor puternici: dăruiește conducătorilor de state înțelepciunea ta,

– pentru ca, adăpându-se din izvorul gândurilor tale, să-ți fie plăcuți în cuget și în faptă.

Tu le dai artiștilor har să înfățișeze frumusețea ta prin talentul lor:

– revarsă, prin operele lor, raze de speranță și de bucurie asupra lumii.

Tu nu îngădui să fim ispitiți peste puterile noastre:

– întărește-i pe cei slabi și ridică-i pe cei căzuți.

Tu ai făgăduit, prin Fiul tău, că oamenii vor învia la viața veșnică în ziua de apoi:

– nu uita nicicând de aceia care s-au despărțit de trup.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să se înalțe spre îndurarea ta, Doamne, rugăciunea noastră de seară și să coboare asupra noastră binecuvântarea ta, ca astăzi și totdeauna să ne învrednicim de darul mântuirii. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-l adorăm pe Domnul, căci el ne-a făcut.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL

**I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:**

Când ziua și noaptea încep să se-ngâne,
Din nou ne-ndreptăm către tine, Stăpâne.
Din ochi somnul nostru alungă-l afară
Și dă-ne o minte vioaie și clară.

Căința ne-ndeamnă cu tainice șoapte
Să rupem din somnul cel dulce de noapte;
Ne-ndeamnă să cerem, cuprinși de durere,
Iertare cu inimi și buze sincere.

E ceea ce bunii profeți ne învață
Și-Apostolul însuși ne dă ca povață:
Cu mâini ridicate în sus, rugătoare,
Să stăm când apare pe cer sfântul soare.

Cristoase, acum ne-ndreptăm către tine;
Suntem apăsați de păcat și rușine.
Smeriți te rugăm cu sfială și teamă:
Păcatul ni-l iartă, nu-l ține în seamă.

Cristos să primească, în mila sa mare,
Nevrednicul nostru prin os de-nchinare;
Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau: Rerum creátor óptime, 635.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Dumnezeu nostru, vrednic ești de închinare,
Tu cunoști pe fiecare: tot ce este, tot ce are.
Harul tău îl dai din ceruri celor care nu-l refuză,
Ca în drumul greu al vieții să le fie călăuză.

Ca păstor ce ești, Isuse, te-ngrijești de oaia grasă
Și alergi după oița care staulul îl lasă.
Vrem să mergem după tine și să fim oițe bune;
Ține tu departe lupii și condu-ne la pășune.

Fă să fim găsiți în ziua judecării de pe urmă
Printre cei ce stau la dreapta, printre oile din turmă.
Dintre caprele din stânga ne separă, ne alege,
Și-n a ta împărăție ne condu, slăvite rege.

Preamărire ție, Doamne, rege-al gloriei eterne.
Înaintea feței tale toată firea se prosterne.

Ne plecăm și noi genunchiul, și primim domnia-ți blândă;
Tu primește cinstea noastră și condu-ne la izbândă.

Amin.

Sau: Scientiárum Dómino, 636.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale,
Doamne.

Psalmul 88 (89),2-38

Îndurarea lui Dumnezeu asupra casei lui David

Din descendența lui David, Dumnezeu, după promisiunea sa, l-a adus pe mântuitorul Isus (Fap 13,23).

I

- 2 Îndurările Domnului în veci le voi cânta, *
cu gura mea voi proclama
din generație în generație adevărul tău.
- 3 Căci ai spus: †
„Îndurarea s-a întemeiat pentru totdeauna”, *
ai stabilit în ceruri adevărul tău!
- 4 „Am făcut legământ cu alesul meu, *
i-am promis cu jurământ slujitorului meu, David:
- 5 Îți voi întări seminția pe vecie, *
din generație în generație
îți voi păstra scaunul de domnie”.
- 6 Cerurile laudă minunile tale, Doamne, *
și fidelitatea ta în adunarea sfinților.
- 7 Căci cine este egal, pe nori, cu Domnul, *
cine este asemenea cu Domnul
între fiii lui Dumnezeu?
- 8 Dumnezeu este înfricoșător în sfatul celor sfinți, *
mare și de temut peste toți cei care îl înconjoară.
- 9 Doamne, Dumnezeul oștirilor,
cine este asemenea ție? *
- Tu ești puternic, Doamne, și adevărul te înconjoară.
- 10 Tu stăpânești trufia mării, *
tu potolești frământarea valurilor ei.
- 11 L-ai zdrobit pe Rahab ca pe un rănit, *
cu brațul puterii tale i-ai risipit pe dușmanii tăi.
- 12 Ale tale sunt cerurile și al tău este pământul, *
lumea și toate câte sunt în ea tu le-ai întemeiat.
- 13 Tu ai creat nordul și sudul, *
Taborul și Hermonul tresaltă de bucurie
la numele tău.
- 14 Brațul tău este puternic, *
mâna ta este tare și dreapta ta înălțată.
- 15 Dreptatea și judecata sunt la baza tronului tău, *
îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale.
- 16 Fericit este poporul care știe să te aclame, *
care umblă în lumina feței tale, Doamne!

- 17 Ei se bucură neîncetat de numele tău *
și se mândresc cu dreptatea ta!
18 Căci tu ești frumusețea și tăria lor *
și în bunăvoința ta le înalți fruntea.
19 Al Domnului este scutul nostru, *
și regele nostru al Sfântului lui Israel!

Ant. Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale,
Doamne.

Ant. 2 Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui
David după trup.

II

- 20 Odinioară, le-ai vorbit credincioșilor tăi într-o vedenie †
și ai zis: „Am dat ajutorul meu unui viteaz, *
am ridicat un ales din mijlocul poporului meu.
21 L-am aflat pe David, slujitorul meu, *
și l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt;
22 pe acesta mâna mea îl va sprijini *
și brațul meu îi va da putere.
23 Dușmanul nu se va ridica împotriva lui *
și fiul fărădelegii nu-l va asupra.
24 Voi nimici pe vrăjmași din fața lui *
și îi voi lovi pe cei care îl urăsc.
25 Adevărul și bunătatea mea vor fi cu el *
și puterea lui va crește prin numele meu;
26 voi întinde mâna lui asupra mării *
și dreapta lui până la fluvii.
27 El îmi va spune: «Tatăl meu ești tu, *
Dumnezeul meu și stânca mântuirii mele!»
28 Eu îl voi face întâiul-născut, *
cel mai mare dintre regii pământului.
29 Lui îi dau pe veci iubirea mea *
și legământul meu va rămâne neclintit față de el.
30 Îi voi statornici pe veci seminția *
și tronul lui va dura cât zilele cerului”.

Ant. Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David
după trup.

Ant. 3 Odată i-am jurat lui David, slujitorul meu: seminția lui va dăinui în veci.

III

- ³¹ „Dacă fiii lui vor părăsi legea mea *
și nu vor umbla după poruncile mele,
³² dacă vor călca orânduiri mele *
și nu vor păzi poruncile mele,
³³ atunci îi voi pedepsi cu varga pentru păcatul lor *
și cu biciul pentru nelegiuirile lor.
³⁴ Dar nu-mi voi retrage iubirea de la el *
și fidelitatea mea nu va înceta.
³⁵ Nu-mi voi călca legământul *
și nu voi schimba ceea ce a ieșit de pe buzele mele.
³⁶ Am jurat odată pe sfințenia mea: *
nicicând nu-l voi minți pe David.
³⁷ Seminția lui va dăinui în veci, *
iar tronul lui va fi cât soarele înaintea mea;
³⁸ și va fi statornicit de-a pururi, ca luna, *
și ca martor credincios în ceruri”.

Ant. Odată i-am jurat lui David, slujitorul meu: seminția lui va dăinui în veci.

℣. Revelarea cuvintelor tale luminează.

℟. Și dă înțelegere celor simpli.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Mândrul soare ce apare, cu săgeți de foc despică
 Fără milă bezna nopții tăinuind tristeți și frică;
 Amintind cu raza-i lină de Cristos ce stă să vină,
 El îmbucură pământul, îmbrăcându-l în lumină.

Dar apare un alt soare; întuneric, noapte, ceață,
 Să dispară când se-arată cu figura sa măreață!
 E Cristos ce vine-n lume. Domnul vine să ne-mbrace
 În veșmânt de bucurie, de lumină și de pace.

Să-l primim cu suflet mare, să-i deschidem poarta largă
 Ca s-alunge bezna minții, gheața inimii s-o spargă.
 El ființa noastră toată de lumină s-o inunde,
 Ca să fim luminii crainici pretutindeni și oriunde.

Frumusețe și splendoare, ce apari din tot înaltul,
 Noi pe tine te alegem, nu dorim pe nimeni altul.
 Ca un semn al dăruirii și-al supunerii totale,
 Ne plecăm smeriți genunchii înaintea feței tale.

Mila ta cea fără margini ruga noastră s-o asculte.
 Știm că noi suntem nevrednici, că păcatele-s mai multe
 Ca nisipul de pe țărături, că ne-au pus în lanțuri grele;
 Dar tu iartă-ne, Stăpâne, grabnic scoate-ne din ele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau: Nox et tenébræ et núbila, 640.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să se bucure sufletul slujitorului tău; căci eu
 înalț sufletul meu către tine, Doamne.

Rugăciunea săracului la vreme de restriște

Binecuvântat să fie Dumnezeu care ne mângâie în orice strâmtorare (2Cor 1,3.4).

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu
din adâncul infernului. —

- ¹⁴ Dumnezeu, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Ant. Să se bucure sufletul slujitorului tău; căci eu
înălț sufletul meu către tine, Doamne.

Ant. 2 Fericit este omul care umblă în dreptate și spune
adevărul.

Cântarea

Is 33,13-16

Dumnezeu va judeca cu dreptate

*Pentru voi este făgăduința și pentru fiii voștri și pentru
toți cei ce sunt departe (Fap 2,39).*

- ¹³ Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut, *
și luați aminte voi, cei de aproape, la puterea mea!
- ¹⁴ S-au îngrozit în Sion cei păcătoși; *
i-a cuprins tremurul pe cei fără de lege:
„Cine dintre noi poate sta lângă un foc mistuitor? *
Cine dintre noi poate sta lângă văpaia cea veșnică?”
- ¹⁵ Cel care umblă în dreptate *
și spune adevărul;
care respinge câștigul provenit din jafuri, *
care își scutură mâna ca să nu primească mită;
cel care își astupă urechile
ca să nu audă de vărsare de sânge *
și își închide ochii ca să nu mai vadă păcatul.
- ¹⁶ Acesta va locui pe înălțimi, *
o cetate clădită pe stâncă va fi scăparea lui;

i se va da pâine *
și nu va duce lipsă de apă.

Ant. Fericit este omul care umblă în dreptate și spune adevărul.

Ant. 3 Strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

Psalmul 97 (98)

Domnul este biruitor la judecată

Acest psalm se referă la prima venire a Domnului și la credința tuturor popoarelor (sf. Atanasiu).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
pentru că a făcut lucruri minunate;
dreapta și brațul lui cel sfânt *
i-au venit în ajutor.
- ² Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea *
și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor,
- ³ și-a adus aminte de bunătatea și fidelitatea lui *
față de casa lui Israel.
Toate marginile pământului *
au văzut mântuirea Dumnezeului nostru!
- ⁴ Înălțați către Dumnezeu strigăte de bucurie,
toți locuitorii pământului! *
Aclamați, intonați imnuri și tresăltați de bucurie.
- ⁵ Cântați Domnului imnuri cu harpa, *
cu harpa și cântări de psalmi.
- ⁶ Sunând din trompetă și din corn, *
strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.
- ⁷ Să vuiască marea și tot ce cuprinde ea, *
lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
- ⁸ Toate râurile să bată din palme †
și munții să tresalte de bucurie ⁹ în fața Domnului, *
care vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate *
și popoarele cu nepărtinire.

Ant. Strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

LECTURA SCURTĂ

Iob 1,21; 2,10b

Gol am ieșit din sânul mamei și gol mă voi întoarce. Domnul a dat și Domnul a luat; după cum i-a plăcut Domnului, așa s-a făcut; fie numele Domnului binecuvântat! Dacă am primit cele bune din mâna lui Dumnezeu, de ce să nu primim și cele rele?

RESPONSORIUL SCURT

R. Pleacă inima mea, Dumnezeule * spre mărturiile tale! Pleacă.

V. Pe calea ta dă-mi viață, * spre mărturiile tale. Slavă Tatălui. Pleacă.

Ant. la *Benedictus*: Arată-ne îndurarea ta, Doamne, și adu-ți aminte de legământul tău sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos care-și hrănește și își ocrotește Biserica, pentru care s-a dat pe sine însuși:

Privește, Doamne, la Biserica ta!

Păstor al Bisericii, fii binecuvântat pentru că ne dai astăzi lumină și viață:

- fă-ne recunoscători pentru un dar atât de minunat.
- Privește cu îndurare la turma pe care ai adunat-o în numele tău,
- ca să nu piară nici unul dintre aceia pe care ți i-a dat Tatăl.

Călăuzește Biserica pe calea poruncilor tale;

- Duhul Sfânt să-i inspire fidelitate față de tine.

Hrănește Biserica la masa cuvântului și a trupului tău,

- ca, întărită de această hrană, să te urmeze cu bucurie.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Înțelepciunea ta ne-a creat, Doamne, și Providența ta ne conduce. Revarsă, te rugăm, cu bunătate lumina ta sfântă în inimile noastre, ca să te slujim pururea cu credință. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturghiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, spune Domnul.

Psalmul 118 (119),105-112**XIV (Nun)**

- ¹⁰⁵ Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei *
și lumină pentru cărările mele.
- ¹⁰⁶ Am jurat, și mă voi ține de jurământ, *
să păzesc judecățile tale cele drepte.
- ¹⁰⁷ Am fost umilit, Doamne, peste măsură, *
dă-mi viață, după cuvântul tău.
- ¹⁰⁸ Jertfa gurii mele să-ți fie bineplăcută, Doamne, *
și învață-mă judecățile tale.
- ¹⁰⁹ Sufletul meu este în mâinile mele totdeauna *
și nu am uitat de legea ta.
- ¹¹⁰ Mi-au întins nelegiuirii cursă, *
dar n-am rătăcit de la învățăturile tale.
- ¹¹¹ Poruncile tale sunt moștenirea mea în veci, *
ele sunt bucuria inimii mele.
- ¹¹² Îmi plec inima ca să împlinescă orânduirile tale: *
în veci, până la sfârșit.

Ant. Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, spune Domnul.

Ant. 2 Sărman sunt eu și lipsit: Dumnezeule, ajută-mă.

Psalmul 69 (70)

Dumnezeule, vino în ajutorul meu

Doamne, salvează-ne, căci pierim! (Mt 8,25).

- ² Dumnezeule, vino în ajutorul meu; *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ³ Să fie făcuți de rușine și să fie batjocoriți *
cei ce caută sufletul meu.
Să dea înapoi și să fie umiliți *
cei ce-și găsesc desfătarea în nefericirea mea.
- ⁴ Să se întoarcă înapoi din cauza rușinii lor *
cei care îmi spun: „Așa îți trebuie!”
- ⁵ Să se bucure și să se veselească de tine
toți cei care te caută, †
și cei care iubesc mântuirea ta să spună pururi: *
„Preamărit să fie Dumnezeu!”
- ⁶ Iar eu sunt sărman și lipsit; *
Dumnezeule, vino degrabă!
Tu ești ajutorul și eliberatorul meu: *
Doamne, nu întârzia!

Ant. Sărman sunt eu și lipsit: Dumnezeule, ajută-mă.

Ant. 3 Nu după înfățișare va judeca Dumnezeu, ci cu dreptate și nepărtinire.

Psalmul 74 (75)

Domnul este judecătorul suprem

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ² Îți mulțumim, Dumnezeule, †
îți mulțumim și invocăm numele tău; *
vestim faptele tale minunate.
- ³ Voi stabili un timp *
și voi judeca cu dreptate.
- ⁴ Chiar dacă s-ar cutremura pământul
și toți locuitorii lui, *
eu îi voi întări coloanele. —

- ⁵ Am zis celor orgolioși: „Nu vă mândriți!” *
și celor răi: „Nu ridicați fruntea!”
- ⁶ Nu vă ridicați atât de sus frunțile; *
nu vorbiți cu aroganță, cu gâtul înțepenit.
- ⁷ Fiindcă nici de la răsărit și nici de la apus, *
nici din pustiu și nici din munți,
- ⁸ ci de la Dumnezeu vine judecata: *
pe unul îl coboară și pe altul îl ridică.
- ⁹ În mâna Domnului este o cupă *
plină cu vin amețitor.
El varsă din ea †
și vor sorbi păcătoșii pământului, *
o vor bea până la drojdie.
- ¹⁰ Iar eu voi vesti până-n veac, *
voi înălța imnuri Dumnezeului lui Iacob;
- ¹¹ și toate frunțile păcătoșilor le voi doborî, *
iar cei drepecți își vor înălța capul.

Ant. Nu după înfățișare va judeca Dumnezeu, ci cu dreptate și nepărtinire.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a II-a, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 13,4-7

Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se mândrește. Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ține cont de răul primit. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură.

℣. Să se bucure și să se veselească în tine toți cei care te caută, Doamne.

℞. Și să zică pururi: Preamărit fie Domnul!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, Dumnezeu credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca

să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răspândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Cor 13,8-9.13

Iubirea nu încetează niciodată. Profețiile vor dispărea, limbile vor înceta. Știința se va sfârși. Căci noi cunoaștem în parte și profetim în parte. Iar acum rămân acestea trei: credința, speranța și iubirea. Dar cea mai mare dintre acestea este iubirea.

☩. Fie, Doamne, îndurarea ta asupra noastră.

℟. După cum și speranța noastră este în tine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și dă-ne harul să o sfârșim cu bine în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,14-15

Mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu iubire, care este legătura desăvârșirii. Să domnească în inimile voastre pacea lui Cristos, la care ați fost chemați ca să fiți un singur trup, și fiți recunoscători.

☩. Cei blânzi vor moșteni pământul.

℟. Și se vor bucura de belșug de pace.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care, pentru a-i mântui pe oameni, ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întregă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, cu a ta putere ai creat al zilei astru
 Și-ai împodobit cu-acesta bolta cerului albastru,
 Ca să-mbucure pământul și să fie în natură
 Minunat izvor de viață, de lumină și căldură.

Ca să lumineze noaptea, ai plasat pe boltă luna
 Și ai scos din neființă stele una câte una.
 Ai umplut tot firmamentul cu puzderie de stele
 Și-ai pus luna, doamna nopții, ca regină peste ele.

Soarele, ce-acum dispăre ca iar mâine să revină,
 Este cel care desparte bezna nopții de lumină;
 El se mișcă fără preget sus, pe ceruri, ca să poată
 Să dea anului măsura și să-nvârtă-a vremii roată.

Dacă soarele apune și pe-ncetul ziua moare,
 Pentru inimă și minte fii tu, Doamne,-al nostru soare;
 Al tău har și-a ta iertare în lumină să ne-mbrace,
 Să putem pași în noapte într-o liniște și pace.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire,
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Cæli Deus sanctissime, 649.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

Psalmul 125 (126)

Bucuria și speranța în Domnul

Așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).

- ¹ Când Domnul i-a întors
pe locuitorii Sionului din robie, *
ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei ce seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie,
adunându-și snopii.

Ant. Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

Ant. 2 Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!

Psalmul 126 (127)

Zadarnică e truda fără Domnul

Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu (1Cor 3,9).

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-diminează
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă
preaiubiților săi în timpul somnului. —

- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplătă de la el.
⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!

Ant. 3 El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

Cântarea

Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
Toate au fost create prin el și pentru el. †
¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.

²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

LECTURA SCURTĂ

Ef 3,20-21

Celui care poate să facă toate mai presus decât putem noi să cerem sau să gândim, prin puterea cu care lucrează în noi, lui să-i fie glorie în Biserică și în Cristos Isus, în toate generațiile din vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mântuiește-mă, Doamne, * și îndură-te de mine!
Mântuiește-mă.

V. Nu pierde sufletul meu cu cei fără de lege * și
îndură-te de mine! Slavă Tatălui. Mântuiește-mă.

Ant. la Magnificat: Mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Dumnezeu, care l-a trimis pe Fiul său ca mântuitor și exemplu pentru poporul său:
Poporul tău, Doamne, să-ți fie spre laudă!

Îți mulțumim pentru că ne-ai ales pârgă spre mântuire
– și ne-ai chemat spre dobândirea slavei Domnului nostru Isus Cristos.

Fă ca toți aceia care mărturisesc numele tău sfânt să fie una în adevărul cuvântului tău

– și înflăcărați pururi de iubirea ta.

Creatorule a toate, Fiul tău a voit să muncească cu mâinile sale între oameni și împreună cu ei:

– adu-ți aminte de muncitorii care își câștigă pâinea în sudoarea frunții.

Adu-ți aminte și de aceia care se dăruiesc slujirii semenilor,

– ca nereușita proprie sau nepăsarea celorlalți să nu-i abată de la scopul lor.

Dăruiește îndurarea ta fraților noștri răposați

– și deschide-le împărăția milostivirii tale.

(Poporul tău, Doamne, să-ți fie spre laudă!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să ajungă la urechile îndurării tale, Doamne, glasul Bisericii care strigă către tine, pentru ca poporul tău, primum iertarea păcatelor prin puterea ta, să-ți fie credincios și să viețuiască în pace, sub ocrotirea ta. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, căci el este Dumnezeuul nostru.

Psalmul invitatoriul, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

E învăluit pământul în a nopții neagră haină;
Toată firea doarme încă, este ceas tăcut de taină.
Doar Cel Rău nu are tihnă, fără preget dă târcoale,
Iar creștinii simt nevoia pentru rugă să se scoale.

Doamne, nimeni nu e vrednic să-ți stea ție înainte;
Tu cunoști ce-avem în suflet
și privești ce-avem în minte.

Recunoaștem vina mare și, cuprinși de remușcare,
Îndurare și iertare noi îți cerem fiecare.

Ne-a rănit adânc păcatul și din inimi suferinde
Noi strigăm cu umilință: Doamne, mâna ți-o întinde
Către noi și ne alină și ne iartă orice vină;
Harul tău pe drumul vieții pas cu pas să ne susțină.

Nu suntem lumina lumii, nici cetate-n vârf de munte
Cum vrei tu, ci suntem sclavii intereselor mărunte;
Ne simțim pe dinăuntru peșteri negre și mizere;
Cu lumina ta pătrunde ale inimii unghere.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Nox atra rerum cóntegit, 655.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Către tine, Doamne sfinte, înălțăm a noastră rugă;
 Tu cunoști cum răutatea toate-n lume le subjugă;
 Mai ales credinței pune mii de piedici împotriva;
 Ocrotește-o să n-ajungă rătăcirilor captivă.

Să ne fie mintea cum e un izvor de apă pură,
 Să n-avem în inimi gânduri de invidie și ură.
 După-a ta învățătură, să răspundem celor care
 Ne insultă, ne fac răul, cu iubire și iertare.

Fă s-avem purtare blândă și smerită totdeauna;
 Nu lăsa să între-n inimi viclenia și minciuna.
 Mai presus de toate însă nu lăsa să ne consume
 Lăcomia care naște toate relele din lume.

Cu toți oamenii de bine trainic dragostea ne țină
 În unire și frăție, depărtând tot ce dezbină.
 Cu speranța drept făclie și credința temelie,
 Viața castă, ne-ntinată și curată să ne fie.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Christe, precámur ádnuas, 656.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră.

Psalmul 88 (89),39-53

Plângerea ruinării casei lui David

*Ne-a ridicat putere de mântuire în casa lui David
(Lc 1,69).*

IV

- ³⁹ Tu l-ai respins și l-ai îndepărtat *
și te-ai mâniat împotriva unsului tău;
⁴⁰ ai rupt legământul cu slujitorul tău, *
ai pângărit în noroi coroana sa.
⁴¹ Ai dărâmat toate zidurile lui, *
ai prefăcut în ruină fortărețele sale.
⁴² L-au jefuit toți cei care treceau pe cale, *
a ajuns de batjocură pentru vecinii lui.
⁴³ Ai lăsat să se ridice dreapta potrivnicilor săi, *
i-ai făcut să se bucure pe toți dușmanii lui.
⁴⁴ Ai tocit ascuțișul sabiei lui *
și nu l-ai sprijinit în luptă.
⁴⁵ Ai pus capăt strălucirii sale *
și tronul lui l-ai răsturnat la pământ.
⁴⁶ Ai scurtat zilele tinereții lui *
și l-ai acoperit de rușine.

Ant. Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră.

Ant. 2 Eu sunt rădăcina și neamul lui David, lucea-
fărul strălucitor al dimineții.

V

- ⁴⁷ Până când, Doamne, vei continua să stai ascuns *
și va arde ca un foc mânia ta?
⁴⁸ Adu-ți aminte de mine, cât mi-e de scurtă viața: *
oare zadarnic i-ai creat pe toți fiii lui Adam?
⁴⁹ Care om trăiește și nu vede moartea *
și își poate salva sufletul din gheara șeolului?
⁵⁰ Unde sunt îndurările tale de odinioară, Doamne, *
pe care le-ai jurat lui David, în fidelitatea ta?
⁵¹ Adu-ți aminte, Doamne, de batjocura slujitorilor tăi; *
port în sânul meu insultele multor popoare,

- ⁵² cu care m-au jignit dușmanii tăi, Doamne, †
cu care au jignit pașii unsului tău. *
- ⁵³ Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!

Ant. Eu sunt rădăcina și neamul lui David, luceafărul strălucitor al dimineții.

Ant. 3 Anii noștri trec ca iarba, dar tu, Dumnezeuule, ești din veșnicie.

Psalmul 89 (90)

Fie strălucirea Domnului asupra noastră

O zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o singură zi (2Pt 3,8).

- ¹ Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu *
din generație în generație.
- ² Mai înainte de a se fi născut munții, †
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea, *
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.
- ³ Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, *
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”
- ⁴ Pentru că înaintea ta o mie de ani
sunt ca ziua de ieri care a trecut *
și ca o strajă de noapte.
- ⁵ Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; *
- ⁶ dimineța sunt ca iarba care crește;
dimineța înflorește și crește, *
seara este cosită și se usucă.
- ⁷ Iar noi suntem consumați de mânia ta *
și suntem îngroziți de furia ta.
- ⁸ Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta, *
și păcatele noastre ascunse, în lumina feței tale.
- ⁹ Căci, din cauza mâniei tale,
toate zilele noastre au apus *
și anii noștri se consumă ca o suflare.
- ¹⁰ Numărul anilor noștri ajunge la șaptezeci, *
iar pentru cei în putere, la optzeci,

- însă, în cea mai mare parte,
nu sunt decât trudă și durere, *
pentru că trec repede și noi ne ducem.
- ¹¹ Cine cunoaște puterea mâinii tale și a furiei tale, *
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
- ¹² Învăță-ne să numărăm zilele noastre, *
ca să dobândim o inimă înțeleaptă.
- ¹³ Întoarce-te, Doamne; până când? *
Ai milă de slujitorii tăi!
- ¹⁴ Satură-ne dis-de-dimineață cu bunătatea ta, †
ca să tresăltăm de bucurie *
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.
- ¹⁵ Umple-ne de bucurie tot atâtea zile câte ne-ai pedepsit *
și tot atâția ani câți am cunoscut nenorocirea.
- ¹⁶ Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta, *
și fiii lor, măreția ta.
- ¹⁷ Bunăvoința Domnului, Dumnezeului nostru
să fie asupra noastră! †
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! *
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

Ant. Anii noștri trec ca iarba, dar tu, Dumnezeule,
ești din veșnicie.

℣. Doamne, la tine este izvorul vieții.

℟. Și în lumina ta vom vedea lumina.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se înalță-n car de flăcări sus, pe cer, slăvitul soare;
Când pământul îl inundă în lumină, cine oare
Mai cutează să-și păteze, fără teamă și rușine,
Conștiința cu păcate, sub privirile-i senine?

După cum, umblând în noapte, călătorul de la cale
 Se abate, rătăcește și-n prăpăstii se prăvale,
 Tot așa, umblând în beznă, pe poteci întunecate,
 Am căzut și noi, o, Doamne, în abisuri de păcate.

Întunericul și noaptea dinăuntru să dispară
 Și lumină să ne vină cu lumina de afară.
 Să dispară vorba proastă, să dispară vorba dură,
 Să dispară orice formă de minciună și de ură.

Munții noștri de mândrie și de patimi tu să-i năru;
 Ne învață că în viață rostul limbii adevăru-i;
 Dă privirii bună pază, mâini curate, minte trează,
 Întru sfântă curăție ziua-ntreagă ne păstrează.

De pe cer, de dimineață până seara când apune,
 Astrul zilei vede toate, fie rele, fie bune.
 E ca ochiul tău, o, Doamne, veșnic văzător oriunde,
 Pentru care nu sunt taine, care toate le pătrunde.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
 Pentru soare, pentru stele, preamărire ție, Tată.
 Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
 Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire.

Amin.

Sau: Sol ecce surgit ígneus, 660.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui
 Dumnezeu.

Psalmul 86 (87)

Cetatea Ierusalimului - mama tuturor neamurilor

Ierusalimul cel de sus este liber și este mama noastră
 (Gal 4,26).

¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †

² Domnul iubește porțile Sionului *
 mai mult decât toate locuințele lui Iacob.

- ³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu.
- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.
- ⁵ Se va spune despre Sion:
„Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
„Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
„Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

Ant. 2 Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el.

Cântarea

Is 40,10-17

**Păstorul cel bun:
Dumnezeu cel preaînalt și preaînțelept**

Iată, vin curând și răsplata mea este cu mine (Ap 22,12).

- ¹⁰ Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere *
și brațul lui stăpânește:
iată, răsplata lui este cu el *
și rodul izbânzii merge înaintea lui.
- ¹¹ Precum păstorul își paște turma, †
cu brațul său adună mieii și îi ridică la pieptul lui *
și are grijă de cele ce alăptează.
- ¹² Cine a măsurat apele în căușul palmei
și a întins cerurile cu brațul său, †
cu banița a drămuit pulberea pământului, *
a cântărit munții și dealurile cu balanța?
- ¹³ Cine a călăuzit duhul Domnului *
și cine i-a fost sfetnic?
- ¹⁴ Cu cine a stat la sfat ca să-l învețe *
și să-i dezvăluie calea dreptății,

să-i descopere știința *
și să-i arate calea priceperii?

- ¹⁵ Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă
dintr-o găleată †
și au valoare cât un fir de nisip pe un cântar; *
iată, insulele sunt toate ca un fir de praf!
- ¹⁶ Libanul nu-i de ajuns ca să aprindă focul, *
și pentru arderile de tot
nu-s de ajuns toate animalele sale.
- ¹⁷ Toate neamurile sunt ca și cum nu ar fi în fața lui; *
sunt socotite de el ca nimicnicie și deșertăciune!

Ant. Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el.

Ant. 3 Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru,
și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

Psalmul 98 (99)

Sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru

*Tu, care șezi peste heruvimi, ai schimbat starea cea rea
a pământului când te-ai făcut asemenea nouă*
(sf. Atanasiu).

- ¹ Domnul stăpânește: să tremure popoarele; *
el șade peste heruvimi:
să se cutremure pământul.
- ² Mare este Domnul în Sion *
și preainălțat peste toate popoarele.
- ³ Să laude numele tău mare și înfricoșător, *
pentru că este sfânt!
- ⁴ Regele puternic iubește dreptatea: †
tu ai hotărât ceea ce este drept, *
tu exerciți în Iacob judecata și dreptatea.
- ⁵ Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, †
aruncați-vă la picioarele tronului său, *
căci el este sfânt!
- ⁶ Moise și Aron, dintre preoții lui, †
și Samuel, dintre cei
care invocau numele Domnului, *
îl chemau pe Domnul și el îi asculta.

- ⁷ El le-a vorbit din coloana de nor †
iar ei au păzit hotărârile lui *
și legea pe care le-a dat-o.
- ⁸ Doamne, Dumnezeuul nostru, tu i-ai ascultat: †
ai fost pentru ei un Dumnezeu care iartă, *
dar i-ai pedepsit pentru greșeli.
- ⁹ Preamărește-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, †
și adorați-l pe muntele lui cel sfânt, *
căci Domnul, Dumnezeuul nostru, este sfânt!

Ant. Preamărește-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,10-11

Ca niște buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu, fiecare, după carisma pe care a primit-o, să vă slujiți unii pe alții. Dacă cineva vorbește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, să o facă după puterea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu, pentru ca în toate să fie preamărit Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat din toată inima mea: * ascultă-mă, Doamne! Am strigat.

Ψ. Voi păzi îndreptările tale; * ascultă-mă, Doamne! Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Să-l slujim pe Domnul în sfințenie și el ne va elibera de vrăjmașii noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl, care cu iubire își hrănește și își călăuzește poporul, și să-l rugăm cu bucurie:

Mărire ție, Doamne, în veci!

Părinte preaîndurător, te lăudăm pentru iubirea ta,

– căci ne-ai creat în chip minunat și în chip și mai minunat ne-ai reînnoit.

La începutul acestei zile, revarsă în inimile noastre râvna de a-ți sluji,

– pentru ca gândurile și faptele noastre să te preamărească pururi.

(Mărire ție, Doamne, în veci!)

Purifică inimile noastre de orice dorință păcătoasă,

– ca să fim mereu atenți să împlinim voința ta.

Deschide-ne inima față de toate nevoile fraților noștri,

– ca ei să nu fie lipsiți de iubirea noastră.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, revarsă asupra popoarelor care stau în umbra morții strălucirea luminii tale, cu care ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțimi, Isus Cristos, Domnul nostru, care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Fii ajutorul meu, Doamne, după făgăduința ta, ca să trăiesc.

Psalmul 118 (119),113-120

XV (Samech)

¹¹³ Urăsc oamenii cu două fețe, *
legea ta eu o iubesc.

¹¹⁴ Tu ești locul meu de refugiu și scutul meu, *
mi-am pus toată speranța în cuvântul tău.

¹¹⁵ Îndepărtați-vă de la mine, toți cei răi; *
eu voi păzi poruncile Dumnezeului meu.

- ¹¹⁶ Fii ajutorul meu, după făgăduința ta, ca să trăiesc, *
și nădejdea mea nu o dezamăgi.
- ¹¹⁷ Susține-mă și voi fi mântuit, *
și-mi voi găsi neîncetat bucuria în orânduiri tale.
- ¹¹⁸ Tu îi disprețuiești pe toți cei care se îndepărtează
de la orânduiri tale, *
pentru că planurile lor sunt doar minciună.
- ¹¹⁹ Ca cenușa sunt înaintea ta toți păcătoșii pământului: *
de aceea am iubit învățăturile tale.
- ¹²⁰ Îmi tremură carnea de frica ta *
și mă tem de judecățile tale.

Ant. Fii ajutorul meu, Doamne, după făgăduința ta, ca să trăiesc.

Ant. 2 Ajută-ne, Dumnezeule, mântuirea noastră, și șterge păcatele noastre.

Psalmul 78 (79),1-5.8-11.13

Plângere asupra Ierusalimului

Dacă ai fi cunoscut și tu... cele ce-ți sunt spre pace!
(Lc 19,42).

- ¹ Dumnezeule,
popoarele păgâne au năvălit în moștenirea ta, †
au pângărit templul tău cel sfânt *
și au prefăcut Ierusalimul în ruine.
- ² Trupurile neînsuflețite ale slujitorilor tăi †
le-au dat ca hrană păsărilor cerului, *
și carnea credincioșilor tăi
au dat-o fiarelor pământului.
- ³ Le-au vărsat sângele ca apa împrejurul Ierusalimului, *
și n-a fost nimeni ca să-i îngroape.
- ⁴ Am ajuns de ocară vecinilor noștri, *
de batjocura și râsul celor care ne înconjoară.
- ⁵ Până când, Doamne, te vei mânia? †
La nesfârșit? *
Cât timp va mai arde gelozia ta ca focul? —

- ⁸ Nu mai lua în seamă împotriva noastră
greșelile părinților noștri, †
ci să ne întâmpine degrabă îndurarea ta, *
căci suntem cu totul lipsiți de putere.
- ⁹ Ajută-ne, Dumnezeuul mântuirii noastre, *
pentru slava numelui tău!
Eliberează-ne și iartă-ne păcatele, *
de dragul numelui tău.
- ¹⁰ De ce să spună păgânii: *
„Unde este Dumnezeuul lor?”
Să se cunoască între popoare răzbunarea
înaintea ochilor noștri, *
pentru sângele vărsat al slujitorilor tăi.
- ¹¹ Să ajungă până la tine
gemetele celor prinși în război; †
scapă-i cu brațul tău puternic *
pe cei condamnați la moarte.
- ¹³ Iar noi, poporul tău și turma pășunii tale,
te vom lăuda în veci †
și vom vesti lauda ta *
din generație în generație.

Ant. Ajută-ne, Dumnezeule, mântuirea noastră, și
șterge păcatele noastre.

Ant. 3 Dumnezeuul oștirilor, privește din cer și vizitează
via aceasta.

Psalmul 79 (80)

Vizitează, Doamne, via ta

Vino, Doamne Isuse! (Ap 22,20).

- ² Păstor al lui Israel, ascultă, †
tu, care-l călăuzești pe Iosif ca pe o turmă, *
tu, care șezi peste heruvimi, arată-te în strălucirea ta;
- ³ arată-ți puterea în fața lui Efraim,
Beniamin și Manase *
și vino să ne mântuiești.
- ⁴ Dumnezeule, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți! —

- 5 Doamne, Dumnezeuul oștirilor, †
cât va dura mânia ta, *
fără a ține seamă de rugăciunea poporului tău?
- 6 Tu ne-ai hrănit cu pâinea suspinelor *
și ne-ai adăpat din belșug cu lacrimi.
- 7 Ne-ai făcut de batjocura vecinilor noștri *
și dușmanii noștri râd de noi.
- 8 Dumnezeuul oștirilor, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- 9 Tu ai scos o vie din Egipt *
și ai alungat popoare, ca s-o sădești.
- 10 Ai pregătit terenul pentru ea, *
i-ai înfipt rădăcinile și ea a umplut pământul.
- 11 S-au acoperit munții de umbra ei *
și de ramurile ei, cedrii lui Dumnezeu.
- 12 I-ai întins mlădițele până la mare *
și lăstarii ei ajungeau până la fluviu.
- 13 Pentru ce i-ai smuls acum gardul, *
încât toți trecătorii o jefuiesc?
- 14 O pustiește mistrețul din pădure *
și o pasc animalele sălbatice.
- 15 Dumnezeuul oștirilor, întoarce-te! †
Privește din cer și vezi, *
vizitează via aceasta.
- 16 Ocrotește ceea ce a plantat dreapta ta *
și pe fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- 17 Cei care au ars-o cu foc ca pe gunoi *
să piară la amenințarea feței tale.
- 18 Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, *
peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- 19 Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, †
tu ne vei da viață *
și vom invoca numele tău.
- 20 Doamne, Dumnezeuul oștirilor,
fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- Ant.** Dumnezeuul oștirilor, privește din cer și vizitează
via aceasta.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Înț 19,22*

În toate, Doamne, ai preamărit poporul tău și l-ai cinstit și nu l-ai trecut cu vederea, ci în toată vremea și în tot locul i-ai stat alături.

℣. Tu ești Dumnezeu, care faci fapte minunate.

℞. Ai făcut cunoscută între popoare puterea ta.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași la harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Dt 4,7*

Care este acel popor mare ai cărui dumnezei să fie atât de aproape cât de aproape este Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori îl chemăm?

℣. Domnul este aproape de toți cei care îl cheamă.

℞. Și ascultă rugăciunea lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Est 10,3f*

Neamul lui Israel sunt aceia care au strigat către Domnul și Domnul a mântuit poporul său și ne-a eliberat pe noi de toate relele și a făcut semne mari și minuni cum nu s-au mai făcut vreodată între popoare.

℣. Ȧți mulțumesc, Doamne, că m-ai ascultat.
 ℞. Și ai fost mântuirea mea.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeu, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutățile vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

În făpturile din lume, Doamne, forța ta apare;
 Vietăți nenumărate au luat ființă-n mare.
 Peștii au rămas în apă; patrupede, târătoare
 Au ieșit la țărm; la păsări le-ai pus aripi ca să zboare.
 Nu există spațiu liber, n-a putut vreun loc să-ți scape;
 Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și ape.
 Tot ce mișcă în natură: păsări, pești și animale,
 Te adoră, te ascultă, se supun voinței tale.
 Ne-am născut și noi din apă, pentru viața ta divină
 La Botez, când, din iubire, ne-ai iertat de orice vină.
 Am jurat atunci să ducem viață sfântă, fără pată,
 Haina albă ce-am primit-o s-o păstrăm imaculată.
 Ne-am călcat cuvântul însă, am uitat de jurămintे;
 La căința noastră, Doamne, cu-ndurare ia aminte.
 Ne-am mândrit în mintea noastră și căderea ne-a fost mare;
 Doamne, vindecă-ne rana, scoate-ne din disperare.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Magnæ Deus poténtiæ, 669.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Sfinții tăi să tresalte de bucurie, Doamne, intrând în lăcașul tău.

Psalmul 131 (132)

Făgăduințele dumnezeiești făcute casei lui David

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său (Lc 1,32).

I

- ¹ Amintește-ți, Doamne, de David *
și de toate suferințele sale!
- ² Cum a jurat Domnului *
și a făcut această promisiune
către Cel Atotputernic al lui Iacob:
- ³ „Nu voi intra sub acoperișul casei mele, *
nu voi urca în patul meu să mă odihnesc,
⁴ nu voi da somn ochilor mei, *
nici odihnă pleoapelor mele,
⁵ până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, *
o locuință pentru Cel Puternic al lui Iacob”.
- ⁶ Iată, am aflat că este în Efrata, *
l-am găsit în câmpiile Iaarului.
- ⁷ Să intrăm în locuința lui, *
să ne aruncăm la pământ la picioarele sale.
- ⁸ Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă, *
tu și chivotul puterii tale!
- ⁹ Preoții tăi să se îmbrace în dreptate *
și credincioșii tăi să tresalte de bucurie.
- ¹⁰ De dragul slujitorului tău, David, *
nu-ți întoarce fața de la unsul tău!

Ant. Sfinții tăi să tresalte de bucurie, Doamne, intrând în lăcașul tău.

Ant. 2 Domnul și-a ales Sionul ca locuință.

II

- ¹¹ Domnul i-a jurat lui David într-adevăr *
și nu-și va retrage cuvântul:
„Din rodul trupului tău *
voi pune pe tronul tău.
¹² Dacă fiii tăi vor păzi legământul meu †
și poruncile pe care le-am dat, *
atunci și fiii lor vor sta din neam în neam
pe tronul tău”.
- ¹³ Pentru că Domnul a ales Sionul *
și a voit să fie locuința lui:
¹⁴ „Acesta este locul meu de odihnă
pentru totdeauna, *
aici voi locui, pentru că lucrul acesta îmi doresc.
¹⁵ Voi binecuvânta din plin roadele lui *
și voi sătura pe săracii lui cu pâine.
¹⁶ Voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire *
și credincioșii lui vor cânta de bucurie.
¹⁷ Acolo voi face să odrăslească puterea lui David, *
voi pregăti o lumină pentru unsul meu.
¹⁸ Îi voi acoperi cu rușine pe dușmanii lui, *
dar peste el va străluci coroana”.

Ant. Domnul și-a ales Sionul ca locuință.

Ant. 3 Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia
și toate popoarele îi vor sluji.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți

și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

12.10b A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.

11 Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

12a De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 3,8-9

În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătimitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți. Nu întoarceți rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-a hrănit Domnul * din lamura grâului. Ne-a hrănit.

V. Și ne-a îndestulat cu miere din stâncă; * din lamura grâului. Slavă Tatălui. Ne-a hrănit.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu evlavie pe Cristos, păstorul, sprijinitorul și mângâietorul poporului său:

Dumnezeule, scăparea noastră, ascultă-ne!

Binecuvântat ești, Doamne, căci ai binevoit să ne chemi în Biserica ta sfântă:

– păstrează-ne în ea pururi.

Tu, care i-ai încredințat Sfântului Părinte papa **N.** grija tuturor Bisericilor,

– dăruiește-i credință neabătută, speranță vie și iubire mereu trează.

Dă celor păcătoși harul convertirii și celor căzuți puterea de a se ridica

– și dăruiește tuturor căință și mântuire.

Tu, care ai voit să locuiești în țară străină,

– adu-ți aminte de aceia care trăiesc departe de familia și de patria lor.

Tuturor răposaților care au sperat în tine,

– dăruiește-le pacea veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Îți aducem mulțumiri, Doamne, la sfârșitul acestei zile și implorăm cu umilință îndurarea ta, ca să ierți cu bunătațe greșelile pe care le-am săvârșit în slăbiciunea firii noastre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-i mulțumim Domnului, căci în veac este îndurarea lui.

Psalmul invitatoriului, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Înainte ca s-apară în tărie astrul zilei,
Deșteptați din somn, privirea o-nălțăm spre tronul milei.
O, Treime, ne primește rugăciunea prea umilă;
Nu c-am fi cumva noi vrednici, ci ascultă-ne din milă.

Ne trezim la rugăciune când natura doarme încă,
Și ne mustră conștiința, vina noastră e adâncă.
Ne-a rănit adânc păcatul, vindecare rana n-are,
Doar la tine e speranța; tu ești leac și alinare.

Ne-a împins la rău Vicleanul cu perfidele lui șoapte;
Să ne ierți cu îndurare ce-am greșit în timp de noapte;
Peste multele păcate îndurarea ta să ploaie,
Să le spele, să le ducă ale harului șuvoaie.

Cu încredere deplină, te rugăm la ceasul tainic
Când sosirea dimineții o vestește-al nopții crainic;
Ne-nsoțește ziua-ntreagă cu lumina ta divină,
Ca să nu ne poarte pașii spre pierzare, spre ruină.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Tu, Trinității Unitas, 676.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Îndrăzneala, Doamne, mila ta ne-o scuze.
 Potrivite vorbe pune-ne pe buze.
 Ne trezește-n inimi lacrimi și suspine,
 Ca să-ți dăm cinstirea ce ți se cuvinte.
 Din Adam ne tragem, păcătoasă rasă;
 Vina și păcatul cugetul ne-apasă.
 Doamne, ne înmoaie inima de piatră,
 Schimbă-ne ființa rea și idolatră.
 Slabi suntem cu toții, răul ne-nspăimântă,
 Dar ne însemnăm cu crucea ta cea sfântă;
 Pentru mintea noastră slabă și confuză,
 Ea ne fie astăzi scut și călăuză.
 Fiul să primească,-n mila sa cea mare,
 Prea smeritul nostru cânt de închinare.
 Cântul ni-l primească milostivul Tată,
 Ca și Duhul care-i dragoste curată. Amin.

Sau: Adésto, Christe, córdibus, 677.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeuul meu.

Psalmul 68 (69),2-22.30-37

Râvna casei tale mă mistuie

I-au dat să bea vin amestecat cu fiere (Mt 27,34).

I

- ² Mântuiește-mă, Dumnezeule, *
căci apele mi-au ajuns până la gât!
- ³ M-am afundat într-o mlaștină adâncă
și n-am nimic de care să mă prind, †
am căzut în vârtoarea apei *
și curentul mă trage cu sine.
- ⁴ Am ostenit strigând, mi s-a uscat gâtulejul; *
ochii mi s-au împăienjenit
așteptându-l pe Dumnezeul meu.
- ⁵ Cei ce mă urăsc fără motiv *
s-au înmulțit mai mult decât firele de păr
de pe capul meu;
s-au întărit dușmanii, cei care mă calomniază, *
trebuie să le dau înapoi, deși n-am furat nimic.
- ⁶ Dumnezeule, tu știi nebunia mea *
și greșelile mele nu-ți sunt ascunse.
- ⁷ Să nu fie făcuți de rușine din pricina mea
cei care speră în tine, *
Doamne, Dumnezeul oștirilor!
Să nu fie răvășiți din cauza mea *
cei care te caută, Dumnezeul lui Israel!
- ⁸ Pentru tine îndur batjocură *
și rușinea îmi acoperă fața.
- ⁹ Am ajuns un străin pentru frații mei, *
un necunoscut pentru fiii mamei mele;
- ¹⁰ căci râvna casei tale mă mistuie, *
batjocurile celor care te insultă au căzut asupra mea.
- ¹¹ A plâns în mine sufletul și am postit *
și aceasta a fost spre dezonoarea mea.
- ¹² M-am îmbrăcat în sac *
și am ajuns obiectul lor de batjocură.
- ¹³ Cei care stau la porți mă vorbesc *
și cântecele bețivilor sunt împotriva mea.
- Ant.** Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeul meu.

Ant. 2 Mi-au pus venin în mâncare și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

II

- ¹⁴ Dar eu către tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, *
 în timpul bunăvoinței tale;
 în marea ta bunătate, răspunde-mi, Dumnezeule, *
 pentru fidelitatea mântuirii tale.
- ¹⁵ Scoate-mă din mlaștină, ca să nu mă afund, †
 scapă-mă de cei care mă urăsc *
 și de apele adânci.
- ¹⁶ Să nu treacă valurile peste mine, †
 să nu mă înghită adâncul *
 și gura prăpastiei să nu se închidă deasupra mea.
- ¹⁷ Ascultă-mă, Doamne; †
 îndurarea ta este plină de bunătate; *
 în iubirea ta cea mare, întoarce-ți privirea spre mine.
- ¹⁸ Nu-ți ascunde fața de la slujitorul tău, †
 căci sunt în necaz; *
 grăbește-te să mă ascuți!
- ¹⁹ Apropie-te de sufletul meu și răscumpără-mă, *
 eliberează-mă de dușmanii mei!
- ²⁰ Tu cunoști jignirea, rușinea și batjocura mea, *
 înaintea ta sunt toți dușmanii mei.
- ²¹ Disprețul îmi sfâșie inima și sunt copleșit de apăsare; †
 aștept mângâiere, dar în zadar, *
 aștept mângâietori, și nu găsesc nici unul.
- ²² Ei mi-au pus venin în mâncare, *
 și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

Ant. Mi-au pus venin în mâncare și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

Ant. 3 Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura de viață.

III

- ³⁰ Eu sunt nenorocit, copleșit de suferință; *
 Dumnezeu, mântuirea mea, m-a ridicat!

- 31 Voi lăuda numele lui Dumnezeu prin cântări *
și îl voi preamări, aducându-i mulțumire,
32 și-i va fi plăcut Domnului mai mult decât un taur, *
decât un vițel care are coarne și copite.
- 33 Să vadă cei săraci și să se bucure! *
Căutați-l pe Dumnezeu,
și inimile voastre se vor bucura de viață.
- 34 Căci Domnul îi ascultă pe cei săraci *
și nu-i uită pe ai săi care sunt în închisoare.
- 35 Să-l laude cerurile și pământul, *
mările și tot ce mișună în ele.
- 36 Căci Dumnezeu mântuiește Sionul †
și va reclădi cetățile lui Iuda: *
și vor locui acolo și le vor stăpâni.
- 37 Le va moșteni descendența slujitorilor săi *
și vor locui acolo cei care iubesc numele lui.

Ant. Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura de viață.

Ps. Domnul ne va învăța căile sale.

R. Și vom umbla pe cărările lui.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

Ps. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, a slavei eterne oglindă,
Speranță în lumea mereu suferindă,
Născut în vecie din veșnicul Tată,
În lume născut de Fecioara curată,

De visele nopții acum ne despoaie,
 Ne dă duh cucernic și minte vioaie,
 Ca neîncetat maiestății divine
 Cântări să-i aducem precum se cuvine.

Sus soarele, iar din tărie domină
 Pământul pe care îl scaldă-n lumină;
 Lumina divină, cerească, curată,
 La porțile inimii noastre să bată.

În noi să pătrundă, mereu să ne-ndrume
 Și gândul, și vorba, și pașii în lume;
 Ca viața trăind-o ferită de vină,
 S-ajungem la urmă-n lumina deplină.

Credința ne fie-ndreptar pân-la moarte,
 Speranța pe aripi spre tine ne poarte,
 Iubirea ce toate le crede, le-ndură,
 Ne țină departe de vrajbă și ură.

Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prinos de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau: Ætérna cæli glória, 680.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Numai împotriva ta am păcătuit: Doamne, ai
 milă de mine!

Psalmul 50 (51)

Miluieste-mă, Dumnezeule

*Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul
 cel nou (Ef 4,23-24).*

³ Ai milă de mine, Dumnezeule,
 după marea ta bunătate, *
 și, după mulțimea îndurărilor tale,
 șterge fărădelegea mea.

- 4 Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- 5 Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- 6 Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- 7 Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- 8 Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă deci să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- 9 Stropeste-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- 10 Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- 11 Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- 12 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- 13 Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- 15 Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- 16 Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui. —

- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci și se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Numai împotriva ta am păcătuțit: Doamne, ai milă de mine.

Ant. 2 Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră,
căci am păcătuțit împotriva ta.

Cântarea *Ier 14,17-21*

Plângerea poporului în timp de foamete și război

Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie! (Mc 1,15).

- 17 Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua *
și nu se pot opri,
căci cu o mare strâmtorare a fost lovită fecioara, *
fiica poporului meu, cu o strâmtorare mare.
- 18 Dacă aș ieși la câmp,
iată oameni străpuși de sabie; *
și dacă aș intra în cetate,
iată oameni chinuți de foame.
Chiar profetul și preotul rătăcesc prin țară, *
fără să știe unde merg.
- 19 Oare l-ai respins pe Iuda pentru totdeauna? *
Și sufletului tău i s-a făcut scârbă de Sion?
Pentru ce ne-ai lovit astfel, *
că nu mai există vindecare pentru noi?
Așteptăm pacea, dar nu vine nimic bun! *
Așteptăm timpul vindecării, dar iată numai spaimă!
- 20 Noi recunoaștem, Doamne, nelegiuirea noastră, †
vinovăția părinților noștri, *
căci am păcătuțit împotriva ta!
- 21 De dragul numelui tău, nu ne părăsi. †
Nu profana tronul măririi tale. *
Amintește-ți de legământul tău cu noi și nu-l rupe!

Ant. Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră, căci am păcătuit împotriva ta.

Ant. 3 Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său și turma pășunii sale.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 99 (100)

Bucuria celor care intră în templu

Domnul poruncește celor răscumpărați să cânte un cântec de biruință (sf. Atanasiu).

- ¹ Strigați de bucurie către Domnul, *
toți locuitorii pământului,
- ² slușiți Domnului cu bucurie, *
veniți înaintea lui cu cântece de veselie.
- ³ Să știți că Domnul este Dumnezeu! †
El ne-a făcut, ai lui suntem, *
poporul lui și turma pășunii sale.
- ⁴ Intrați pe porțile lui cu imnuri de mulțumire, †
intrați cântând în casa lui! *
Aduceți mulțumire și binecuvântați numele lui,
- ⁵ căci Domnul este bun, †
îndurarea lui ține pe vecie, *
și adevărul lui, din generație în generație.

Ant. Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său și turma pășunii sale.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 12,9b-10

Așadar, mă voi lăuda cu bucurie în slăbiciunile mele, ca să locuiesc în mine puterea lui Cristos. De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în jigniri, în necazuri, în persecuții, în lipsuri îndurate pentru Cristos, pentru că atunci când sunt slab, atunci sunt puternic.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fă-mă să aud dis-de-dimineață * îndurarea ta! Fă-mă.

Ÿ. Arată-mi calea pe care să pășesc, * îndurarea ta! Slavă Tatălui. Fă-mă.

Ant. la *Benedictus*: Domnul a vizitat și a răscumpărat poporul său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne ridicăm ochii spre Cristos care, pentru poporul său, s-a născut, a murit și a înviat. Să-l rugăm cu încredere:

Mântuiește-i, Doamne,

pe cei pe care i-ai răscumpărat cu sângele tău!

Binecuvântat ești, Isuse, mântuitorul oamenilor, care nu ai pregetat să înduri pentru noi pătimirea și crucea – și ne-ai răscumpărat cu sângele tău prețios.

Tu, care ne-ai făgăduit că ne vei da apa care țâșnește spre viața veșnică,

– revarsă asupra tuturor oamenilor Duhul tău Sfânt.

Tu, care i-ai trimis pe ucenici să vestească neamurilor evanghelia,

– ajută-i să ducă mai departe biruința crucii tale.

Celor bolnavi și sărmani, pe care i-ai făcut părtași ai crucii tale,

– dăruiește-le putere și răbdare.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Coboară în simțirea noastră, Tată atotputernic, pentru ca, umblând în lumina poruncilor tale, să te urmăm pururi pe tine, călăuzitorul și regele nostru. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 L-am văzut disprețuit, om al durerilor, obișnuit cu suferința.

Psalmul 21 (22)

**Rugăciunea dreptului aflat în strâmtorare
și ascultat de Dumnezeu**

Isus a strigat cu glas puternic: „Eli, Eli, lemá sabac-táni?” (Mt 27,46).

I

- ² Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu,
pentru ce m-ai părăsit? *
Departe sunt de a-mi aduce mântuirea
cuvintele strigătului meu.
- ³ Dumnezeuul meu, strig ziua și tu nu-mi răspunzi, *
și noaptea și nu am liniște.
- ⁴ Iar tu ești Cel Sfânt *
și locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.
- ⁵ În tine și-au pus speranța părinții noștri, *
au sperat și tu i-ai eliberat;
- ⁶ către tine au strigat și au fost mântuiți, *
în tine au nădărduit și n-au fost făcuți de rușine.
- ⁷ Dar eu sunt vierme, și nu om, *
ocara oamenilor și batjocura poporului.
- ⁸ Toți care mă văd își bat joc de mine, *
strâmbă din buze și dau din cap:
- ⁹ „S-a încrezut în Domnul, să-l mântuiască, *
să-l elibereze, dacă îl iubește”.
- ¹⁰ Căci tu m-ai scos la lumină din sânul mamei, *
m-ai pus în siguranță la pieptul mamei mele.
- ¹¹ Spre tine m-am îndreptat de când m-am născut; *
din sânul mamei mele tu ești Dumnezeuul meu.
- ¹² Nu te îndepărta de mine, †
pentru că strâmtorarea este aproape *
și nu este cine să mă ajute.

Ant. L-am văzut disprețuit, om al durerilor, obișnuit cu suferința.

Ant. 2 Și-au împărțit hainele lui Isus și pentru cămașa lui au tras la sorți.

II

- ¹³ Mă înconjoară tauri mulți, *
tauri puternici din Basan m-au împresurat
- ¹⁴ și cască spre mine gura lor, *
ca leul care sfâșie și rage.
- ¹⁵ Mă scurg ca apa, *
mi se desfac toate oasele,
inima mea este ca ceara, *
se topește printre măruntaiele mele.
- ¹⁶ Mi se usucă cerul gurii ca un ciob de oală †
și limba mi se lipește de gâtlej; *
m-ai așezat în praful morții.
- ¹⁷ Iată, mă înconjoară câinii, *
o bandă de răufăcători mă împresoară;
mi-au străpuns mâinile și picioarele, *
- ¹⁸ mi-au numărat toate oasele.
Ei mă iscodesc și mă cercetează; †
- ¹⁹ își împart între ei hainele mele *
și au aruncat sorții pentru tunica mea.
- ²⁰ Dar tu, Doamne, nu sta deoparte, *
tăria mea, grăbește-te să mă ajuți.
- ²¹ Scapă de sabie viața mea, *
din gheara câinelui, singurul meu bine!
- ²² Salvează-mă din gura leului *
și de coarnele bivolilor, pe mine, sărmanul!
- ²³ Voi vesti numele tău fraților mei, *
în mijlocul adunării te voi lăuda.

Ant. Și-au împărțit hainele lui Isus și pentru cămașa lui au tras la sorți.

Ant. 3 Se vor închina în fața Domnului toate familiile popoarelor.

III

- 24 Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l, †
toată seminția lui Iacob, preamăriți-l; *
să se teamă de el toată seminția lui Israel.
- 25 Căci el nu disprețuiește *
și nici nu respinge cererea săracului
și nu-și întoarce fața de la el, *
iar când strigă către el, îl ascultă.
- 26 La tine este lauda mea în adunarea cea mare; *
îmi voi împlini făgăduințele
în fața celor ce se tem de el.
- 27 Cei săraci vor mânca și se vor sătura; †
îl vor lăuda pe Domnul cei care îl caută: *
„Inimile lor să trăiască în vecii vecilor!”
- 28 Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul *
toate marginile pământului,
se vor prosterna în fața lui *
toate familiile popoarelor.
- 29 Căci a Domnului este împărăția *
și el va stăpâni națiunile.
- 30 Lui i se vor închina toți cei care dorm în pământ, *
în fața lui se vor prosterna
toți cei care coboară în țărână.
- Dar sufletul meu va trăi pentru el *
- 31 și urmașii mei îl vor sluji.
Se va povesti despre Domnul generației viitoare †
- 32 și vor vesti dreptatea lui
poporului care se va naște: *
„Domnul a făcut acestea!”

Ant. Se vor închina în fața Domnului toate familiile popoarelor.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 1,16b-17

Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede. Căci dreptatea lui Dumnezeu

este revelată în ea din credință spre credință, după cum este scris: „Cel drept va trăi din credință”.

V. În Domnul se bucură inima noastră.

R. Și în numele lui cel sfânt ne-am pus speranța.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești necontenit de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Rom 3,21-22a

Acum însă, dreptatea lui Dumnezeu s-a revelat în afara legii, fiind mărturisită de Lege și de Profeți, aceea dreptate a lui Dumnezeu care vine prin credința în Isus Cristos.

V. Îndreptările Domnului sunt drepte, înveslesc inima.

R. Porunca Domnului este limpede, luminează ochii.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,8-9

Prin har ați fost mântuiți datorită credinței și aceasta nu e de la voi, ci este darul lui Dumnezeu, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

V. Să se cunoască, Doamne, pe pământ calea ta.

R. La toate neamurile, mântuirea ta.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul cel bun de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisiului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Veseperele

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când ai început a toarce, Doamne, din al vremii caier,
Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și aer,
Cu făpturi nenumărate: păsări, pești și animale,
Și-ai făcut din tină omul, opera iubirii tale.

Tu l-ai uns pe om ca rege și i-ai pus pe cap cunună,
Cu poruncă să domnească și pământul să-l supună.
Tot ce are-n lume viață, potrivit cu-a ta poruncă,
În serviciul lui se află, la picioare i s-aruncă.

Demnitatea noastră, însă, am călcat-o în picioare;
Pentru-a noastră decădere, Doamne, inima ne doare.
De iubire părintească tu ne-ai dat atâtea semne;
Să ne ierți nevrednicia și purtările nedemne.

Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne îndată,
Ca s-avem mereu în inimi bucurie și răsplată.
Ne privește neputința, milostiv de noi te-ndură,
Dă-ne pace sufletească și ferește-ne de ură.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Plasmător hómínis, Deus, 691.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul este mare: Dumnezeu nostru este mai presus decât toți zeii.

Psalmul 134 (135)

Laudă lui Dumnezeu care săvârșește minuni

Popor luat în stăpânire de Domnul..., vestiți faptele mărețe ale aceluia care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină (cf. 1Pt 2,9).

I

- ¹ Lăudați numele Domnului, *
lăudați-l, slujitori ai Domnului,
- ² voi, care stați în casa Domnului, *
în curțile casei Dumnezeului nostru!
- ³ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, †
cântați imnuri numelui său, *
pentru că este vrednic de laudă.
- ⁴ Căci Domnul l-a ales pe Iacob, *
pe Israel, ca să-i aparțină.
- ⁵ Știu că Domnul este mare: *
Dumnezeu nostru este mai presus decât toți zeii.
- ⁶ Domnul face tot ce vrea †
în cer și pe pământ, *
pe mare și în abisuri.
- ⁷ El ridică norii de la marginile pământului, †
fulgere a făcut pentru ploaie *
și scoate vântul din vistieriile sale.
- ⁸ El i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, *
de la om până la animal.
- ⁹ A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, *
împotriva lui faraon și a tuturor slujitorilor săi.
- ¹⁰ A lovit națiuni multe *
și a ucis regi puternici:
- ¹¹ pe Sihon, regele amoreilor,
și pe Og, regele Basanului, *
și toate domniile din Canaan,

¹² și pământul lor l-a dat moștenire, *
moștenire lui Israel, poporul său.

Ant. Domnul este mare: Dumnezeu nostru este mai presus decât toți zeii.

Ant. 2 Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul; cântați imnuri numelui său, pentru că este vrednic de laudă.

II

¹³ Doamne, numele tău rămâne pe vecie. *
Doamne, amintirea ta

rămâne din generație în generație.

¹⁴ Domnul va face dreptate poporului său *
și se va îndura de slujitorii săi.

¹⁵ Idolii neamurilor sunt argint și aur, *
lucrarea mâinilor omului:

¹⁶ au gură, dar nu vorbesc, *
au ochi, dar nu pot să vadă;

¹⁷ au urechi, dar nu aud *
și nu este suflare în gura lor.

¹⁸ Ca ei vor fi cei care i-au făcut *
și toți aceia care se încred în ei.

¹⁹ Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul, *
voi, casa lui Aron, binecuvântați-l pe Domnul;

²⁰ voi, casa lui Levi, binecuvântați-l pe Domnul; *
voi, cei care vă temeți de Domnul,
binecuvântați-l pe Domnul!

²¹ Binecuvântat să fie Domnul din Sion, *
cel care locuiește în Ierusalim!

Ant. Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul; cântați imnuri numelui său, pentru că este vrednic de laudă.

Ant. 3 Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,2-4

Să considerați ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin diferite încercări, știind că încercarea credinței voastre produce răbdarea, iar răbdarea trebuie să ducă la desăvârșirea faptei, ca să fiți desăvârșiți și integri, fără să vă lipsească ceva.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos ne-a iubit și ne-a spălat * în sângele său. Cristos.

V. Și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu, * în sângele său. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la *Magnificat*: Domnul ne-a primit pe noi, slujitorii săi, aducându-și aminte de îndurarea sa.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului Isus, pe care Tatăl l-a dat la moarte pentru fărădelegile noastre și pentru îndreptățirea noastră l-a înviat:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Ascultă, te rugăm, Doamne, rugăciunile celor care te imploră: șterge păcatele celor care ți se închină

– și dă-ne, cu bunătate, iertare și pace.

Tu ai spus prin gura Apostolului: „Unde s-a înmulțit păcatul, a prisosit harul”,

– iartă cu mărinimie greșelile noastre cele multe.

(Îndură-te, Doamne, de poporul tău!)

Cu adevărat mult am păcătuit, Doamne, însă preamărim îndurarea ta nemărginită:

– întoarce-ne și ne vom întoarce la tine.

Eliberează, Doamne, poporul tău de păcate,

– ca să-ți afli în el desfătarea.

Tu ai deschis raiul tâlharului care te-a mărturisit ca Mântuitor:

– nu închide răposaiilor noștri porțile cerului.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, care ai voit ca Fiul tău Isus Cristos să devină prețul mântuirii noastre, dă-ne, te rugăm, harul de a trăi astfel încât, fiind părtași la pătimirile lui, să putem dobândi tăria învierii. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Al Domnului este pământul și tot ce este pe el;
veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriul, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:

Milostive Doamne, oare cine poate să măsoare
Forța ta care zidit-a și pământ, și cer, și soare?
Dumnezeu din veci temeinic, ai pornit al lumii ornic,
Din neant ai scos un cosmos și i-ai dat un mers statornic.

Ruga noastră și cântarea le primește împreună
Cu căința și dorința de-a urma o cale bună,
Căci nu poate să se-nchine cine nu-i iertat de tine,
Nici nu poate bea din cupa bucuriilor divine.

Ce-am luat trecând prin lume: murdării, gunoaie, spume,
Focul dragostei divine să distrugă, să consume,
Ca să fim, în ceasul morții, pregătiți cum se cuvine;
Să plecăm voioși la tine, toți cu frunțile senine.

Pentru rugă-n toi de noapte am ieșit din așternuturi;
Ca să fim atenți și râvnici, Doamne, somnul să ni-l scuturi.
Noi sperăm s-avem răsplata ce-i îngăduit s-o spere
Cel ce-a doua ta venire o așteaptă-ntru veghere.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Summæ Deus cleméntiæ, 697.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, Domnul slavei nesfârșite, tu, cel care
 Duhul dragostei în lume îl reverși cu-mbelșugare,
 Pe tot omul care umblă pe cărarea vieții triste
 Mila ta să-l însoțească, cu iubire să-l asiste.

Curmă boala care trupul ni-l consumă și ni-l roade,
 Și din minte izgonește cugetările neroade,
 Știnge patimile rele ce ne-mping până la crimă,
 Varsă-n inimi alinare când tristețea ne oprimă.

Ne inspiră totdeauna gânduri sfinte și senine,
 Să ne fie fără piedici drumul nostru către tine.
 Dă-ne dreapta moștenire în lăcașurile sfinte,
 Nu îngădui s-o pierdem, s-o schimbăm pe-un vas de linte.

Toate cele șapte zile câte sunt pe săptămână
 Reprezintă viața până se întoarce în țărână;
 Ziua-a opta este-aceea când al vieții fir ni-l seceri,
 Când ne chemi la judecată; este ziua marii treceri.

La această judecată ne gândim de bună seamă,
 Păcătoși fiind cu toții, cu neliniște și teamă.
 Dar sperăm că-n ziua-aceea lângă noi alături fi-va
 Maica ta și Maica noastră, Preacurata, Milostiva.

Celor ce sub steagul crucii lupta vieții o înfruntă
 Le-ai promis un loc în ceruri, la ospățul tău de nuntă.
 Și pe noi ne du în ceruri, nu la locul de osândă,
 Să-l slăvim în veci pe Tatăl, contemplându-i fața blândă.
 Amin.

Sau: Auctor perennis glóriæ, 698.

**Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.**

PSALMODIA

Ant. 1 Să-l laude pe Domnul îndurările lui, și faptele lui minunate față de fiii oamenilor.

Psalmul 106 (107)

Aduceri de mulțumire pentru eliberare

Dumnezeu le-a trimis fiilor lui Israel cuvântul său, care aduce vestea cea bună a păcii prin Isus Cristos (Fap 10,36).

I

- ¹ Preamăriți-l pe Domnul pentru că este bun, *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Așa să spună cei răscumparați de Domnul, *
cei pe care i-a eliberat din mâna dușmanului,
- ³ pe care i-a adunat din toate țările: †
de la răsărit și de la apus, *
de la miazănoapte și de la miazăzi;
- ⁴ pribegeau prin pustiu, străbăteau căi neumbrate *
și nu găseau drumul spre vreo cetate
în care să poată locui;
- ⁵ sufereau de foame și de sete; *
viața se stingea în ei.
- ⁶ În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- ⁷ i-a călăuzit pe drumul cel drept, *
ca să ajungă într-o cetate în care să poată locui.
- ⁸ Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- ⁹ Căci el a potolit setea sufletului însetat *
și a umplut de bunătați sufletul flămând.
- ¹⁰ Ei locuiau în întuneric și în umbra morții, *
robi ai sărăciei și încătușați în lanțuri,
- ¹¹ căci s-au revoltat împotriva cuvintelor lui Dumnezeu *
și au disprețuit planul Celui Preaînalt.
- ¹² El le-a zdrobit inima în necazuri, *
cădeau și nimeni nu le venea în ajutor.

- 13 În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- 14 i-a scos din întuneric și din umbra morții *
și lanțurile lor le-a rupt.
- 15 Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- 16 Căci a sfărâmat porțile de aramă *
și a frânt zăvoarele de fier.

Ant. Să-l laude pe Domnul îndurările lui, și faptele lui minunate față de fiii oamenilor.

Ant. 2 Ei au văzut lucrările Domnului și minunile lui.

II

- 17 Și-au pierdut mințile pe calea fărădelegii *
și din cauza nelegiuirilor lor au ajuns nenorociți,
18 sufletul lor era dezgustat de orice hrană *
și au ajuns până la porțile morții.
- 19 În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor.
- 20 A trimis cuvântul său și i-a vindecat, *
i-a scăpat de la nimicire.
- 21 Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- 22 Să-i aducă jertfe de mulțumire *
și să vestească faptele lui în cântece de bucurie!
- 23 Cei care plecau pe mare în corăbii *
și făceau negoț pe apele cele mari,
24 ei au văzut lucrările Domnului *
și minunile lui în adâncuri.
- 25 El a poruncit și s-a pornit furtuna *
care a ridicat valurile mării:
- 26 se suiau spre ceruri, †
se prăbușeau în adâncuri; *
sufletul lor se topea de groază.

- 27 Se clătinau și se împleteceau ca un om beat *
și toată priceperea lor pierise.
- 28 În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- 29 a demolit furtuna *
și valurile s-au potolit.
- 30 Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit *
și el i-a condus la portul dorit.
- 31 Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- 32 Să-l preamărească în adunarea poporului *
și să-l laude în sfatul bătrânilor.

Ant. Ei au văzut lucrările Domnului și minunile lui.

Ant. 3 Cei dreți vor vedea și se vor bucura și vor
înțelege bunătatea Domnului.

III

- 33 El a schimbat râurile în loc uscat *
și izvoarele de apă în pământ arid,
- 34 pământul roditor, în sărătură, *
din cauza răutății locuitorilor lui.
- 35 Dar a preschimbat pustiul în întindere de apă *
și pământul uscat în izvoare de apă
- 36 și i-a făcut să se așeze acolo pe cei înfomețați, *
iar ei au construit o cetate unde să locuiască.
- 37 Au semănat ogoare și au sădit vii *
și ele au adus roade îmbelșugate.
- 38 I-a binecuvântat și ei s-au înmulțit *
și nu a lăsat să se reducă numărul animalelor lor.
- 39 Apoi a scăzut numărul lor și au fost abătuți *
din cauza oprimării, a relelor și a suferințelor.
- 40 A revărsat disprețul asupra conducătorilor, *
i-a făcut să rățacească printr-un pustiu fără drumuri.
- 41 Dar l-a ridicat pe cel sărman din necaz *
și a făcut familiile numeroase ca turmele.

- ⁴² Cei drepti vor vedea și se vor bucura *
și orice nelegiuit își va închide gura.
⁴³ Cine-i înțelept să ia aminte la acestea *
și va înțelege bunătatea Domnului.

Ant. Cei drepti vor vedea și se vor bucura și vor înțelege bunătatea Domnului.

℣. Doamne, adevărul tău este până la nori.

℞. Iar judecățile tale sunt ca abisul cel mare.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Astrul zilei în tărie își arată fața sfântă,
Cu lumină dulce, lină, tot pământu-l înveșmântă,
Și săgeți de foc aruncă din lăcașu-i de splendoare,
Încercând să nimicească răutatea de sub soare.

Ce-am greșit în întuneric la lumină-acum apare;
A rodit în noi păcatul doar regret și remușcare.
Orice urmă, orice pată, de păcat în noi lăsată
Tu o șterge, Doamne sfinte, în iubirea ta de tată.

Așteptăm întru speranță să ne vină zi senină,
Zi în care chiar tu, Doamne, să fii soare și lumină.
Și, privindu-te în față, fața sfântă și măreață
Să ne fie bucurie și eternă dimineață.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
Pentru soare, pentru toate, preamărire ție, Tată!
Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire!

Amin.

Sau: Auróra iam spargit polum, 702.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevăr.

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Qof)

- ¹⁴⁵ Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- ¹⁴⁶ Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- ¹⁴⁷ O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- ¹⁴⁸ Îmi deschid ochii înaintea străjilor de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- ¹⁴⁹ Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- ¹⁵⁰ Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- ¹⁵¹ Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- ¹⁵² De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Ant. Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevăr.

Ant. 2 Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne, și să lucreze cu mine.

Cântarea *Înț* 9,1-6.9-11

Doamne, dă-mi înțelepciune

Vă voi da grai și înțelepciune cărora nu le vor putea sta împotriva... dușmanii voștri (Lc 21,15).

- ¹ Dumnezeuul părinților mei și Domnul îndurării, *
care ai făcut toate prin cuvântul tău
- ² și cu înțelepciunea ta l-ai rânduit pe om *
ca să stăpânească peste făpturile create de tine
- ³ și să cârmuiască lumea în sfințenie și dreptate *
și cu inimă nepărtinitoare să facă judecată,
- ⁴ dă-mi înțelepciunea care șade alături de tine pe tron *
și nu mă scoate din rândul fiilor tăi,
- ⁵ căci sunt slujitorul tău și fiul slujitoarei tale, †
om slab și cu viață scurtă, *
puțin priceput pentru a înțelege judecata și legile.
- ⁶ Căci chiar dacă ar fi ceva desăvârșit
între fiii oamenilor, †
dar dacă îi va lipsi înțelepciunea ta, *
va fi socotit ca un nimic.
- ⁹ Cu tine este înțelepciunea care cunoaște faptele tale; *
când ai făcut lumea, ea era de față
și știa ce este plăcut înaintea ochilor tăi *
și ce este drept potrivit poruncilor tale.
- ¹⁰ Trimite-o din cerurile tale sfinte, *
și trimite-o de pe tronul măririi tale,
ca să-mi stea alături și să lucreze cu mine, *
ca să știu ce este plăcut înaintea ta.
- ¹¹ Fiindcă ea știe și înțelege toate †
și mă va călăuzi în lucrările mele cu chibzuință *
și mă va ocroti cu slava sa.

Ant. Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne, și să lucreze cu mine.

Ant. 3 Adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Psalmul 116 (117)

Lauda îndurării Domnului

Națiunile păgâne să-l preamărească pe Dumnezeu pentru îndurarea lui (Rom 15,9).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele. —

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,14-15

Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații perverse și rătăcite între care voi apăreți ca niște luminători în lume.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat către tine, Doamne, * tu ești scăparea mea! Am strigat.

Ÿ. Tu ești partea mea pe pământul celor vii, * tu ești scăparea mea. Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Luminează-i, Doamne, pe cei care stau în întuneric și în umbra morții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu încredere pe Dumnezeu, care a voit ca Maria, Maica lui Cristos, să fie mai presus de toate făpturile din cer și de pe pământ:

Privește la Maica Fiului tău și ascultă-ne!

Părinte al îndurărilor, îți mulțumim pentru că ne-ai dat-o pe Maria ca Mamă și exemplu:

– sfințește-ne inimile prin mijlocirea ei.

Tu, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta fidelă,

– prin mijlocirea ei, dăruiește-ne roadele Duhului Sfânt.

Tu, care ai întărit-o pe Maria când stătea sub cruce și ai umplut-o de bucurie prin învierea Fiului tău,

– prin mijlocirea ei, scapă-ne de încercări și întărește-ne speranța.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul mântuirii, dă-ne harul ca prin viața noastră să dăm mărturie slavei tale, astfel încât și în ceruri să nu încetăm nicidecum a te lăuda. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Sprijinește-l, Doamne, pe slujitorul tău pentru a face binele.

Psalmul 118 (119),121-128

XVI (Ain)

- ¹²¹ Am făcut judecată și dreptate, *
nu mă da pe mâna celor care mă calomniază!
- ¹²² Ia sub ocrotirea ta binele slujitorului tău, *
ca să nu fiu asuprit de cei îngâmfați!
- ¹²³ S-au sfârșit ochii mei în așteptarea mântuirii tale *
și a promisiunii dreptății tale.
- ¹²⁴ Poartă-te cu slujitorul tău după bunătatea ta *
și învață-mă orânduiri tale.
- ¹²⁵ Eu sunt slujitorul tău, fă-mă să înțeleg *
și voi cunoaște învățăturile tale.
- ¹²⁶ E timpul, Doamne, ca să intervii, *
căci au călcat legea ta.
- ¹²⁷ De aceea eu iubesc poruncile tale *
mai mult decât aurul, mai mult decât aurul curat.
- ¹²⁸ De aceea găsesc drepte toate învățăturile tale *
și urăsc orice cale a minciunii.

Ant. Sprijinește-l, Doamne, pe slujitorul tău pentru a face binele.

Ant. 2 Priviți la Domnul și veți fi luminați.

Psalmul 33 (34)

Domnul e mântuirea celor drepti

Voi ați gustat cât de bun este Domnul (1Pt 2,3).

I

- ² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
 lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
³ Să se laude sufletul meu în Domnul! *
 Să audă cei umili și să se bucure!
⁴ Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, *
 să înălțăm numele lui împreună!
⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
 și m-a eliberat de orice teamă.
⁶ Priviți la el și veți fi luminați, *
 și fețele voastre nu se vor rușina.
⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
 și l-a scăpat din toate necazurile sale.
⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
 și-i scapă din primejdie.
⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
 ferice de omul care se încrede în el.
¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
 căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
¹¹ Bogații au săracit și îndură foame, *
 dar cei care îl caută pe Domnul
 nu duc lipsă de nimic.

Ant. Priviți la Domnul și veți fi luminați.

Ant. 3 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită.

II

- ¹² Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
 vă voi învăța frica de Domnul.
¹³ Cine este omul care dorește viața, *
 care vrea zile multe ca să vadă binele? —

- 14 Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- 15 fugi de rău și fă binele, *
caută pacea și urmeaz-o.
- 16 Ochii Domnului sunt peste cei drepti *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- 17 Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ.
- 18 Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtorare.
- 19 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- 20 Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- 21 El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, *
nici unul dintre ele nu va fi zdrobit.
- 22 Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.
- 23 Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

Ant. Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a și a III-a, 1133.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

ISam 15,22

Oare Domnului îi plac arderile de tot și jertfele de animale mai mult decât ascultarea de porunca lui? Fără îndoială, ascultarea este mai de preț decât jertfa, supunerea valorează mai mult decât grăsimea animalelor.

Y. Cel ce-mi aduce jertfă de laudă, acela mă cinstește.

R. Și celui care umblă pe cale fără prihană îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice dușman, să ne bucurăm pururi întru lauda ta. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 5,26; 6,2

Să nu fim căutători de mărire deșartă, provocându-ne unii pe alții și invidiindu-ne între noi. Purtați-vă unii altora povara, și astfel veți împlini legea lui Cristos.

☩. Cât e de bine și de plăcut ca frații să locuiască împreună.

☩. Acolo revarsă Dumnezeu binecuvântare.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Mih 6,8

Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce îți cere Domnul: să fii drept, să iubești caritatea și să fii smerit înaintea Dumnezeului tău.

☩. Pe calea mărturiilor tale e bucuria mea, Doamne.

☩. Nu voi uita de cuvântul tău.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafecitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A IV-A

DUMINICĂ

Vesperele I

∇ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

Stăpâne al lumii, tu ești Creatorul,
Căci totul în tine își află izvorul;
Făpturile toate-s lucrarea ta sfântă,
De-aceea te cântă, te binecuvântă.
Odihnă ți-ai dat după toată lucrarea
Asemenea nouă când cade-nserarea,
Căci tot truditul puterea-și reface
Prin somnul de noapte, în tihnă și pace.
Când umbrele serii văzduhul își cerne,
Strigăm către tron-ndurării eterne:
Prea mult supăratu-te-am, Doamne, cu toții,
Tu însă pe noi supărarea să n-o ții.
Amurgul acestei vieți așteptându-l,
La marea-ntâlnire cu tine ni-e gândul;
Să nu ne condamni la a ta judecată,
Arată-ți atuncea iubirea de tată.
Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau: Rerum, Deus, fons ómnium, 711.

La alegere, se poate spune imnul Te salut, o, zi frumoasă,
718.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului.

Psalmul 121 (122)

Ierusalimul - cetatea sfântă

*V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului
celui viu, de Ierusalimul ceresc (Evr 12,22).*

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semînțele, semînțele Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului.

Ant. 2 De la straja dimineții și până în noapte sufletul meu îl așteaptă pe Domnul.

Psalmul 129 (130)

Dintru adâncuri strig către tine

El va mântui poporul său de păcatele sale (Mt 1,21).

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!

Pleacă-ți urechea ta *

la glasul rugăciunii mele.

³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *

Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?

⁴ La tine însă este iertare *

și ne temem de tine.

⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *

sufletul meu se încrede în cuvântul său.

⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *

mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.

Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *

⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,

căci la Domnul este îndurare *

și belșug de mântuire.

⁸ El îl va mântui pe Israel *

de toate fărădelegile lui.

Ant. De la straja dimineții și până în noapte sufletul meu îl așteaptă pe Domnul.

Ant. 3 În numele lui Isus să se plece tot genunchiul în cer și pe pământ, aleluia.

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *

nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,

⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †

și devenind asemenea oamenilor. *

După înfățișare era considerat ca om.

⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *

și încă moartea pe cruce.

⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †

și i-a dăruit un nume *

care este mai presus de orice alt nume,

¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *

al celor din cer, al celor de pe pământ

și al celor din adâncuri,

¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. În numele lui Isus să se plece tot genunchiul în cer și pe pământ, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 1,19-21

Avem și mai sigur cuvântul profetic la care faceți bine că luați aminte ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până când se va lumina de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Înainte de toate, să știți aceasta: nici o profeție a Scripturii nu se interpretează după propria părere a cuiva, deoarece profeția nu a fost dată niciodată din voința omului, ci oamenii, conduși de Duhul Sfânt, au vorbit de la Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. De la răsăritul soarelui până la apus, * lăudat să fie numele Domnului. De la răsăritul.

V. Mai presus de ceruri este slava lui, * lăudat să fie numele Domnului. Slavă Tatălui. De la răsăritul.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos, bucuria tuturor celor care speră în el:

Privește la noi, Doamne, și ascultă-ne!

Isuse, martor credincios, primul născut dintre cei morți, care ne-ai spălat de păcate în sângele tău,

– dă-ne harul să ne aducem aminte de faptele tale minunate.

Acelora pe care i-ai chemat să fie vestitori ai evangheliei
– dă-le harul să fie aflați împărțitori râvnici și credincioși ai tainelor împărăției tale.

Rege al păcii, revarsă Duhul tău asupra acelora care conduc popoarele,

– ca să-și întoarcă ochii spre cei săraci și nefericiți.

Apără-i pe aceia care suferă discriminare din cauza rasei, a stării sociale, a limbii sau a religiei

– și fă să li se recunoască drepturile și demnitatea.

(Privește la noi, Doamne, și ascultă-ne!)

Pe toți aceia care au plecat din această lume în iubirea ta, fă-i părtași la fericirea veșnică

– alături de fericita Fecioară Maria și de toți sfinții tăi.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Popor al Domnului, voi, turma pășunii lui, veniți să-l adorăm, aleluia.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Ne aflăm în toi de noapte; e ascuns pământul încă

În zăbranic de-ntuneric și în liniște adâncă.

Pentru rugă și veghere potrivită este ora;

E îndemnul ce ni-l face David nouă tuturor.

Toată cinstea ți-o aducem ție, veșnicule Tată,

Ție, Fiule, născutul din Fecioara Preacurată,

Șlava, cinstea și mărirea o-ndreptăm și către tine,

Dătătorule de viață, Duhul dragostei divine.

Este oră-nfricoșată, ora-n care Domnu-nfrânge
 Un tiran, pe Faraonul, înecând Egiptu-n sânge,
 Când un înger pretutindeni lasă moarte să se vadă,
 Ucigând întâi-născuții, secerându-i cu-a lui spadă.
 Însă obștea evreiască e cruțată, ea stă trează,
 Nu, pe ea cumplitul înger s-o lovească nu cutează,
 Căci văzând stropiți cu sânge stâlpii ușii la o casă,
 Nu se-ndreaptă către dânsa, ci, trecând, în urm-o lasă.
 E lovit cumplit Egiptul, e cuprins de jale mare,
 Un ucis ce zace-n sânge fiecare casă are;
 În cântări de bucurie izbucnește Israelul,
 S-a jertfit un miel în casă; le-a adus salvarea mielul.
 Israelul după spirit e Biserica creștină;
 Ea își află-n tine, Doamne, bucuria ei deplină.
 E Cristos cel care ține locul victimei pascale;
 Ocrotită de-al lui sânge, nu cunoaște plâns și jale.
 Implorând a ta-ndurare, ne-nchinăm Cristoase, ție:
 Fă-ne vrednici de salvare și de-a ta împărăție,
 Ca, plecând de-aici din lume și primiți în cer de tine,
 Să-ți aducem preamărirea ce doar ție se cuvine. Amin.

Sau: Mediæ noctis tempus est, 717.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Te salut, o, zi frumoasă, ce apari strălucitoare,
 Zi ca tine mai aleasă, mai slăvită nu-i sub soare;
 Zi de-a pururi fericită, încărcată ești de glorie,
 Zi a Domnului preasfântă și a mării lui victorie.
 Zi curată și senină, la cei orbi le-ai dat lumină
 Când Cristos, Stăpânul vieții, cu puterea sa divină,
 A învins domnia morții, a-nviat lăsând mormântul,
 Iadului smulgându-i prada, unind cerul cu pământul.
 Se târa sărmana lume în țărână, sângerândă,
 Strânsă-n lanțuri de păcate, sub blestem și sub osândă.
 Harul, mila și-ndurarea au învins la urmă însă,
 Căci privind din ceruri Domnul
 și văzându-i fața plânsă,

În iubirea sa de tată, i-a întins de sus o mână;
 Nu putea s-o lase-n lanțuri și-n sclavie să rămână,
 A-nchis ochii la păcate și-a uitat mânia toată,
 L-a trimis pe Fiul unic, din prăpastie s-o scoată.

Ascultând, supus, de Tatăl, a venit în lume Fiul
 Și-a gustat, de dragul lumii, moartea, jalea și pustiul.
 Șoarta lumii, soarta noastră, împărțind-o pe din două,
 Înyiind, a scos cu dânsul din mormânt o lume nouă.

Este ziua-n care cerul cu pământul se împacă.
 Spre-a cânta cum se cuvine, vocea noastră e săracă;
 Vină îngerii din ceruri și cântarea să ne-o poarte
 Către cel ce e Stăpânul peste viață, peste moarte.

Fiii sfintei Maici Biserici sunt chemați ca într-o voce
 Pe Cristos să-l preamărească și în rugă să-l invoce;
 Înrîstirea, supărarea, nu-i permisă nimănuia,
 Fericit creștinul astăzi intonează aleluia.

Moarte de Cristos învinsă, tu pe nimeni nu mai sperii,
 De aceea neînvingă-i bucuria învierii.
 Să se bucure cu cerul tot pământul astăzi când dă
 Domnul celor ce-l urmează darnic propria izbândă.

Amin.

Sau: Salve dies, diérum glória, 719.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va sta în locul său cel sfânt?

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 23 (24)

Intrarea Domnului în templu

Prin înălțarea sa cu trupul, lui Cristos i s-au deschis porțile cerului (sf. Irineu).

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să între regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să între regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va sta în locul său cel sfânt?

Ant. 2 Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeu nostru; el aduce la viață sufletele noastre, aleluia.

Psalmul 65 (66)

Imn de mulțumire în timpul jertfei

Despre învierea Domnului și convertirea neamurilor
(Hesychius).

I

- ¹ Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie, *
voi, toți locuitorii pământului!

- 2 Cântați mărire numelui său, *
măriți slava lui prin laudele voastre!
- 3 Spuneți lui Dumnezeu:
„Cât de mărețe sunt lucrările tale. *
Pentru mărima puterii tale,
toți dușmanii tăi te vor cinsti.
- 4 Tot pământul să te adore *
și să-ți cânte ție, să cânte numelui tău”.
- 5 Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! *
Minunate sunt lucrările sale
înaintea fiilor oamenilor!
- 6 El a prefăcut marea în pământ uscat; †
și râul a fost trecut cu piciorul: *
de aceea acolo ne-am bucurat în el.
- 7 El stăpânește pe veci cu puterea sa, †
ochii lui sunt îndreptați asupra națiunilor, *
pentru ca cei răzvrătiți să nu se înalțe.
- 8 Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru, *
faceți să răsunе lauda lui!
- 9 El aduce sufletele noastre la viață *
și nu îngăduie să ni se clatine piciorul.
- 10 Căci tu ne-ai încercat, Dumnezeule, *
ne-ai pus în foc, la probă, ca pe argint.
- 11 Ne-ai lăsat să cădem în cursă, *
ne-ai pus o povară în spate.
- 12 Ai lăsat oameni să încalce peste capetele noastre, †
ne-ai făcut să trecem prin foc și prin apă, *
dar apoi ne-ai scos la refugiu.

Ant. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru;
el aduce la viață sufletele noastre, aleluia.

Ant. 3 Auziți, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, ce
a făcut el pentru mine, aleluia.

II

- 13 Voi intra în casa ta cu ardere de tot; *
voi împlini făgăduințele pe care ți le-am făcut,

- 14 pe care le-au rostit buzele mele *
și le-am spus cu gura mea când eram în strâmtorare.
- 15 Îți voi aduce jertfe grase de ardere de tot,
cu aromă de berbeci, *
îți voi jertfi boi și țapi.
- 16 Toți cei care vă temeți de Dumnezeu, †
veniți și ascultați *
și vă voi spune tot ce a făcut Domnul pentru mine!
- 17 Am strigat către el cu glas puternic *
și buzele mele au început să-l preamărească!
- 18 Dacă s-ar fi văzut nelegiuire în inima mea, *
Domnul nu m-ar fi ascultat.
- 19 Dar Dumnezeu m-a ascultat, *
a luat aminte la glasul rugăciunii mele.
- 20 Binecuvântat să fie Dumnezeu †
care nu respinge rugăciunea mea *
și nu îndepărtează de la mine bunătatea lui.

Ant. Auziți, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, ce a făcut el pentru mine, aleluia.

℣. Cuvântul Domnului este viu și eficace.

℞. Și mai pătrunzător decât orice sabie cu două ascuțisuri.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se arată zorii zilei, bezna nopții se destramă;
În durere aurora naște ziua ca o mamă;
Blândul soare ce răsare, duhul nopții alungându-l,
Ne îndreaptă tuturora către tine, Doamne, gândul.

Cu lumina sa divină, ale inimilor cute
 Le pătrunde și alină răni de tine doar știute.
 Tulburarea și tristețea care liniștea ne-o fură
 Tu le-alungă și ne scapă de dușmani, de boli, de ură.
 Să asculte glasul nostru și smerita rugămintă
 Din lăcașul lor din ceruri cele trei persoane sfinte.
 Peste noi Treimea țină mâna ei ocrotitoare.
 Ei să-i fie în vecie slavă, cinste și onoare. Amin.

Sau: Ecce iam noctis tenuatur umbra, 723.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lăudați-l pe Domnul: veșnică este îndurarea lui, aleluia.

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.

- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.
- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Această este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- ²⁵ Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință! —

- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Domnul: veșnică este îndurarea lui,
aleluia.

Ant. 2 Aleluia, binecuvântați-l, toate lucrările Domnu-
lui, pe Domnul, aleluia.

Cântarea

Dan 3,52-57

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Creatorul... e binecuvântat în veci (Rom 1,25).

- 52 Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și lăudat și preamărit în veci!
Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- 53 Binecuvântat ești în lăcașul gloriei tale sfinte, *
prealăudat și preamărit în veci.
- 54 Binecuvântat ești pe tronul împărăției tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- 55 Binecuvântat ești tu, care cercetezi adâncurile, †
care șezi peste heruvimi, *
și lăudat și preamărit în veci.
- 56 Binecuvântat ești în tăria cerului *
și lăudat și preamărit în veci.
- 57 Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul; *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

Ant. Aleluia, binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, aleluia.

Ant. 3 Toată suflarea să-l laude pe Domnul, aleluia.

Psalmul 150

Lăudați-l pe Domnul

Cântați cu duhul, cântați și cu mintea, aceasta înseamnă: lăudați-l pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul vostru (Hesychius).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Toată suflarea să-l laude pe Domnul, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11-13

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el. Dacă îndurăm cu răbdare împreună cu el, vom și domni împreună cu el. Dacă îl renegăm, și el ne va renega. Dacă suntem infideli, el rămâne fidel, pentru că nu se poate renega pe sine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te vom preamări, Dumnezeule, * și vom invoca numele tău! Te vom preamări.

Ÿ. Vom vesti minunile tale * și vom invoca numele tău! Slavă Tatălui. Te vom preamări.

Antifona la Benedictus, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne deschidem cu bucurie inimile către Dumnezeuul puterii și al bunătății, care ne iubește și știe de ce avem nevoie:

Pe tine te lăudăm, Doamne, și ne încredem în tine!

Te binecuvântăm, Dumnezeule atotputernic, regele universului, care ne-ai chemat pe noi, cei păcătoși și nedreți,
– ca să cunoaștem adevărul și să slujim maiestății tale. Dumnezeule, care ai voit să ne deschizi poarta milostivirii,

– dă-ne harul să nu ne abatem vreodată de pe cărarea vieții.

Fă-ne să petrecem în bucurie spirituală această zi

– în care celebrăm învierea Fiului tău.

Dă credincioșilor tăi, Doamne, duhul rugăciunii și al preamării,

– pentru ca în toate să-ți aducem pururi mulțumire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine mănâncă din pâinea aceasta va trăi în veci, aleluia.

Psalmul 22 (23)

Păstorul cel bun

Mielul va fi păstorul lor și îi va duce la izvoarele apelor vieții (Ap 7,17).

¹ Domnul este păstorul meu, *
nu voi duce lipsă de nimic;

- ² el mă paște pe pășuni verzi, †
mă conduce la ape de odihnă, *
- ³ îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.
- ⁴ Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiaua ta mă mângâie.
- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei, †
îmi ungi capul cu untelemn *
și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele *
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

Ant. Cine mănâncă din pâinea aceasta va trăi în veci, aleluia.

Ant. 2 Domnul va veni și se va arăta în slavă, minunat între sfinții săi, aleluia.

Psalmul 75 (76)

Aducere de mulțumire pentru victorie

*Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului
(Mt 24,30).*

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
mai mare decât munți de prăzi!

- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
s-au cufundat în somn *
și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.
- ⁷ La amenințarea ta, Dumnezeu lui Iacob, *
au înlemnit și carele și caii.

Ant. Domnul va veni și se va arăta în slavă, minunat între sfinții săi, aleluia.

Ant. 3 Faceți promisiuni și aduceți daruri Domnului, Dumnezeului vostru, aleluia.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
când se dezlănțuie mânia ta?
- ⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
- ¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
- ¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
- ¹² Faceți promisiuni Domnului, Dumnezeului vostru,
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
- ¹³ lui, care le ia principilor vlagă *
și e temut de toți regii pământului.

Ant. Faceți promisiuni și aduceți daruri Domnului, Dumnezeului vostru, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 6,19-20

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu și că nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț mare. Așadar, preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru!

☩. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului.

☩. Inima mea și trupul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Dt 10,12

Știi tu, Israele, ce-ți cere Domnul Dumnezeuul tău? Să te temi de Domnul, Dumnezeuul tău, să mergi pe toate căile sale, să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, să-i slujești din toată inima și din tot sufletul.

☩. Doamne, cine va sta în locul tău cel sfânt?

☩. Cel ce umblă fără prihană și spune adevărul în inima sa.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Ct 8,6b-7a

Iubirea este tare ca moartea, și pasiunea nepotolită, ca iadul. Săgețile ei sunt săgeți de foc și flacăra ei ca fulgerul din cer. Marea nu poate stinge dragostea, nici râurile s-o potolească.

☩. Te voi iubi, Doamne, tăria mea.

☩. Ocrotitorul meu și puterea mântuirii mele!

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele II

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când coboară iarăși noaptea cea cu trista moarte soră,
Fiii tăi, Treime Sfântă, te adoră, te imploră,
Tu, ce ești lumina însăși, preasmeriți îți cerem ca să
Ne trimiți de sus lumină, când al nopții duh se lasă.

Te-am slăvit în zorii zilei prin smerită rugăciune,
Te slăvim din nou acuma, când iar soarele apune.
La apusul vieții noastre, să ne chemi în cer la tine,
Ca prin cântec să-ți aducem slava ce ți se cuvine.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă,
Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare
Mila sa, Treimea Sfântă, peste noi să o coboare. Amin.

Sau: O lux, beăta Trinitas, 731.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Strălucind de sfințenie, din sânul aurorei te-am născut, aleluia.

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Strălucind de sfințenie, din sânul aurorei te-am născut, aleluia.

Ant. 2 Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Psalmul 111 (112)

Fericirea celui drept

Umblați ca fii ai luminii; pentru că rodul luminii constă în toată bunătatea și dreptatea și adevărul (Ef 5,8-9).

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepti vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepti, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor, *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Ant. 3 Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Evr 12,22-24

Dar voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngerii în sărbătoare, de comunitatea întâilor-născuți înscrși în ceruri, de Dumnezeu judecătorul tuturor, de sufletele celor dreți duși la desăvârșire, de Isus,

mijlocitorul noii alianțe, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât cel al lui Abel.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mare este Dumnezeu nostru * și mare este puterea lui! Mare.

V. Înțelepciunea lui nu are hotar * și mare este puterea lui! Slavă Tatălui. Mare.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Bucurându-ne în Domnul, de la care vine tot binele, să-l rugăm cu inimi deschise:

Doamne, ascultă rugăciunea noastră!

Părinte și Stăpân al universului, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca numele tău să fie preamărit în tot locul,
– întărește mărturia Bisericii tale înaintea tuturor neamurilor.

Fă-ne ascultători față de propovăduirea apostolilor
– și dă-ne harul să trăim după adevărul credinței noastre.
Tu, care îi iubești pe cei drepti,
– fă dreptate celor care îndură nedreptate.

Eliberează-i pe cei robiți, dă-le lumină celor orbi,
– ridică-i pe deznădăjduiți și ocrotește-i pe cei înstrăinați.
Binevoiește a împlini dorința celor adormiți în pacea ta:
– dăruiește-le harul să ajungă, prin Fiul tău, la înviere.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să cântăm cu veselie Domnului și în cântări de psalmi să-l preamărim.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Evangelia ne spune că aceasta este ora
Când Cristos, divinul Mire, salvatorul tuturor,
Va veni cu sfinții îngeri și că lumii arăta-va
Că el singur e stăpânul, că a lui e toată slava.
Stau cu candela aprinsă înțeleptele fecioare,
Undelemn având cu ele, așteptând nerăbdătoare,
În tăcere și veghere izgonesc cu grijă somnul
Ca, în clipa când sosește, să-l întâmpine pe Domnul.
Plâng fecioarele nebune plânsul minților necoapte,
Căci din lipsă de veghere au rămas afară-n noapte;
Bat și strigă, dar zadarnic; au primit sentința cruntă:
Nu vor sta în veci cu Domnul la ospățul său de nuntă.
Să veghem și noi în rugă, așteptând cu nerăbdare
Să-l primim voiși pe Domnul în momentul când apare;
Oricând poate să sosească și la ușă să ne bată;
Să fim gata, când sosește, să-i deschidem de îndată.

Noi pe drept ne recunoaștem slugi nedemne, păcătoase
Dar din milă și-ndurare, tu primește-ne, Cristoase,
La ospățul tău din ceruri, cel mai sfânt dintre ospețe,
Unde veșnic să ne saturi cu vederea sfintei fețe. Amin.

Sau: Ipsum nunc nobis tempus est, 738.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Cristoase, ești viață, lumină ești minții,
Speranță, iubire, din tine sorb sfinții.
În tine e pacea, izvor ești de bine;
Un imn de mărire-nălțăm către tine.

Întreaga-ți putere divină apare
În tot ce în oameni e nobil și mare.
Tu, foc al iubirii, le dai o scânteie
La toți cei ce vor din iubire să ieie.

Păstrează credința, dă timpuri cu pace,
Distruge în lume ce ție nu-ți place.
Te-ndură de orice făptură bolnavă,
La moarte ne cheamă-n lăcașul de slavă.

Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
Te-adoră tot omul, cerescule Tată.
Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin.

Sau: Vita sanctorum, via, spes salusque, 739.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei curați cu inima.

Psalmul 72 (73)

De ce este dreptul prigonit

Fericit este acela care nu se va scandaliza de mine
(Mt 11,6).

I

- ¹ Cât de bun este Dumnezeu cu cei drepti, *
cu cei curați cu inima;
² dar mie, cât pe ce să mi se poticnească picioarele, *
puțin a lipsit ca să-mi alunece pașii,
³ căci i-am invidiat pe cei aroganți, *
când vedeam prosperitatea păcătoșilor.
⁴ Ei nu au parte de suferință până la moarte *
și trupul lor este bine hrănit și sănătos.
⁵ Ei nu au parte de truda muritorilor *
și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.
⁶ De aceea, mândria este ca o salbă pentru ei *
și violența este haina cu care se îmbracă.
⁷ Din grăsimea lor curge nelegiuire *
și din inimile lor se revarsă gânduri rele.
⁸ Batjocoresc, vorbesc cu răutate, *
vorbesc de sus cu îngâmfare.
⁹ Își înalță gura lor până la ceruri *
și limba lor cutreieră pământul.
¹⁰ De aceea poporul se ia după ei *
și puhoiul de ape nu-i satură.
¹¹ Ei zic: „Cum poate Dumnezeu să știe aceasta? *
Există cumva cunoaștere în Cel Preaînalt?”
¹² Iată, aceștia sunt nelegiuiții: *
prosperi întotdeauna, acumulează bogății.

Ant. Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei curați
cu inima.

Ant. 2 Râsul lor se va schimba în jale și bucuria în
mâhnire.

II

- ¹³ Așadar, în zadar mi-am păstrat inima curată *
și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,
¹⁴ căci sunt lovit ziua întreagă *
și pedepsit încă de dimineață.
¹⁵ De-aș fi zis: „Voi vorbi ca ei”, *
aș fi trădat neamul fiilor tăi.

- 16 Și am cugetat ca să înțeleg aceasta, *
dar anevoios lucru a fost în ochii mei,
17 până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu *
și am înțeles care este sfârșitul lor.
18 Într-adevăr, îi așezi în loc lunecos *
și-i faci să cadă în dezolare.
19 Cum sunt ei abandonați ruinării, *
într-o clipă s-au dus, au pierit de spaimă!
20 Ca un vis la deșteptare, Doamne, *
când te trezești, faci să se risipească chipul lor.

Ant. Râsul lor se va schimba în jale și bucuria în mahnire.

Ant. 3 Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri; iar pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu.

III

- 21 Când mi se frământa inima *
și mă simțeam străpuns în măruntaie,
22 eram nepriceput și nu înțelegeam nimic, *
eram ca un dobitoc înaintea ta.
23 Dar eu sunt pururea cu tine, *
m-ai prins de mâna dreaptă.
24 Cu sfatul tău mă vei călăuzi, *
apoi mă vei conduce în slavă.
25 Pe cine am eu în ceruri afară de tine? *
Și, fiind cu tine, nu mai am altă dorință pe pământ.
26 Chiar dacă se mistuie trupul meu și inima mea, *
stânca inimii mele și partea mea
e Dumnezeu în veci.
27 Iată, cei ce se îndepărtează de tine vor pieri, *
îi vei nimici pe toți cei care-ți sunt necredincioși.
28 Iar pentru mine, fericirea mea este
să mă apropii de Dumnezeu: *
mi-am pus în Domnul Dumnezeu speranța mea,
ca să vestesc toate lucrările tale *
în fața porților fiicei Sionului.

Ant. Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri; iar pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu.

℣. Cât de dulci sunt pentru cerul gurii mele cuvintele tale, Doamne.

℞. Mai dulci decât mierea în gura mea.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Lumină sublimă, izvor de lumină,
În fața ta ziua și noaptea se-nclină;
Tenebrelor nopții, de pui stăvilare,
Când dai tu poruncă, lumina apare.

Luceafăr ești, Doamne, dar nu micul astru
Ce noaptea scânteie pe cerul albastru
Vestind tuturora cu raza-i plăpândă
Înfrângerea nopții și-a zilei izbândă;

Ci ești Creatorul luminii astrale;
Toți aștrii sunt licări din razele tale.
Lumina ta, Doamne, pătrunde oriunde,
În fața ta soarele însuși s-ascunde.

Pătrundă și-n inimi, alunge din ele
Păcatul și bezna pornirilor rele.
Golite le facă de ura păgână,
Ca-n ele iubirea mereu să rămână.

Cristos să primească, în mila sa mare,
Nevrednicul nostru prinș de-nchinare;
Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau: Lucis largitor spléndide, 743.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta, Doamne.

Psalmul 89 (90)

Strălucirea Domnului să fie asupra noastră

O zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi (2Pt 3,8).

- ¹ Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu *
din generație în generație.
- ² Mai înainte de a se fi născut munții, †
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea, *
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.
- ³ Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, *
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”
- ⁴ Pentru că înaintea ta o mie de ani
sunt ca ziua de ieri care a trecut *
și ca o strajă de noapte.
- ⁵ Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; *
- ⁶ dimineața sunt ca iarba care crește;
dimineața înflorește și crește, *
seara este cosită și se usucă.
- ⁷ Iar noi suntem consumați de mânia ta *
și suntem îngroziți de furia ta.
- ⁸ Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta, *
și păcatele noastre ascunse, în lumina feței tale.
- ⁹ Căci, din cauza mâniei tale,
toate zilele noastre au apus *
și anii noștri se consumă ca o suflare.
- ¹⁰ Numărul anilor noștri ajunge la șaptezeci, *
iar pentru cei în putere, la optzeci,

- însă, în cea mai mare parte,
nu sunt decât trudă și durere, *
pentru că trec repede și noi ne ducem.
- ¹¹ Cine cunoaște puterea mâniei tale și a furiei tale, *
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
- ¹² Învăță-ne să numărăm zilele noastre, *
ca să dobândim o inimă înțeleaptă.
- ¹³ Întoarce-te, Doamne; până când? *
Ai milă de slujitorii tăi!
- ¹⁴ Satură-ne dis-de-diminează cu bunătatea ta, †
ca să tresăltăm de bucurie *
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.
- ¹⁵ Umple-ne de bucurie tot atâtea zile câte ne-ai pedepsit *
și tot atâția ani câți am cunoscut nenorocirea.
- ¹⁶ Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta, *
și fiii lor, măreția ta.
- ¹⁷ Bunăvoiența Domnului, Dumnezeului nostru
să fie asupra noastră! †
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! *
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

Ant. Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta,
Doamne.

Ant. 2 Lauda Domnului răsună până la marginile
pământului.

Cântarea

Is 42,10-16

Imn către Dumnezeu biruitorul și mântuitorul

Cântă o cântare nouă înaintea tronului (Ap 14,3).

- ¹⁰ Cântați Domnului un cântec nou, *
lauda lui până la marginile pământului,
voi, care călătoriți pe mare, †
și tot ce viețuiește într-însa, *
insulele și cei care trăiesc pe ele!
- ¹¹ Să tresalte de bucurie pustiul și cetățile lui, *
satele locuite de Kedar,

- să cânte de veselie locuitorii din Petra *
și să strige de pe vârful munților!
- 12 Să-i aducă Domnului mărire *
și să vestească lauda lui în insule.
- 13 Domnul iese ca un viteaz, *
ca un războinic își aprinde înflăcărarea.
Înalță strigăte de luptă, *
își arată puterea împotriva dușmanilor săi.
- 14 „Am tăcut mult timp, am fost liniștit și răbdător. †
Acum, voi striga precum femeia ce naște, *
voi geme și voi găfâi.
- 15 Voi preface în deșert munți și coline *
și toată iarba lor o voi pârjoli;
voi preface râurile în pământ uscat *
și lacurile le voi seca.
- 16 Îi voi conduce pe cei orbi pe drumuri de ei neștiute *
și îi voi călăuzi pe cărări necunoscute;
voi preface întunericul dinaintea lor în lumină *
și povârnișurile, în cale netedă”.

Ant. Lauda Domnului răsună până la marginile pământului.

Ant. 3 Lăudați numele Domnului, voi, care stați în casa Domnului.

Psalmul 134 (135),1-12

Laudă lui Dumnezeu care săvârșește minuni

Popor luat în stăpânire de Domnul, vestiți faptele mărețe ale aceluia care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină (cf. 1Pt 2,9).

- 1 Lăudați numele Domnului, *
lăudați-l, slujitori ai Domnului,
2 voi, care stați în casa Domnului, *
în curțile casei Dumnezeului nostru!
- 3 Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, †
cântați imnuri numelui său, *
pentru că este vrednic de laudă.

- ⁴ Căci Domnul l-a ales pe Iacob, *
pe Israel, ca să-i aparțină.
- ⁵ Știu că Domnul este mare: *
Dumnezeul nostru este mai presus decât toți zeii.
- ⁶ Domnul face tot ce vrea †
în cer și pe pământ, *
pe mare și în abisuri.
- ⁷ El ridică norii de la marginile pământului, †
fulgere a făcut pentru ploaie *
și scoate vântul din vistieriile sale.
- ⁸ El i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, *
de la om până la animal.
- ⁹ A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, *
împotriva lui faraon și a tuturor slujitorilor săi.
- ¹⁰ A lovit națiuni multe *
și a ucis regi puternici:
- ¹¹ pe Sihon, regele amoreilor,
și pe Og, regele Basanului, *
și toate domniile din Canaan,
- ¹² și pământul lor l-a dat moștenire, *
moștenire lui Israel, poporul său.

Ant. Lăudați numele Domnului, voi, care stați în casa Domnului.

LECTURA SCURTĂ

Idt 8,25-26a.27

Să-i mulțumim Domnului, Dumnezeului nostru, care ne încearcă precum i-a încercat pe părinții noștri. Amințiți-vă câte a făcut cu Abraham și cu Isaac și câte i s-au întâmplat lui Iacob. Căci, după cum pe ei i-a trecut prin foc spre a le încerca inimile, tot astfel, și pe noi, nu din răzbunare ne încearcă, ci Domnul îi încearcă pe cei care se apropie de el, pentru a rămâne credincioși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul, * celor dreți li se cuvine să laude. Bucurați-vă.

Y. Cântați-i lui cântare nouă, * celor dreți li se cuvine să laude. Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul, pentru că ne-a vizitat și ne-a eliberat.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos, care îi ascultă și îi mântuiește pe cei care își pun speranța în el:

Pe tine te laudăm, Doamne, în tine sperăm!

Îți mulțumim ție, celui bogat în îndurare,

– pentru marea iubire cu care ne-ai iubit.

Tu, care pururi lucrezi în lume împreună cu Tatăl,

– înnoiește toate prin puterea Duhului Sfânt.

Deschide ochii noștri și ochii fraților noștri,

– ca să vedem astăzi faptele tale minunate.

Tu, care ne chemi astăzi la slujirea ta,

– fă-ne slujitori ai harului tău celui de multe feluri, față de frații noștri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care le-ai încredințat oamenilor pământul ca să-l păzească și să-l lucreze și ai creat soarele ca să le fie de folos, dă-ne astăzi harul să lucrăm cu fidelitate spre slava ta și spre binele aproapelui. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturגיעi orelor.

Ora medie

Ψ. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturגיעi orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Fă statornici pașii mei după cuvântul tău, Doamne.

Psalmul 118 (119),129-136

XVII (Phe)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Împlinirea legii este iubirea (Rom 13,10).

- 129 Învățăturile tale sunt minunate, *
de aceea sufletul meu le păzește cu fidelitate.
- 130 Explicarea cuvintelor tale *
dă lumină și înțelegere celor neștiutori.
- 131 Îmi deschid gura, căci ard de sete, *
pentru că sunt însetat de poruncile tale.
- 132 Îndreaptă-ți fața spre mine și îndură-te, *
așa cum ai grijă de cei care iubesc numele tău.
- 133 Fă statornici pașii mei după cuvântul tău *
și nu lăsa să mă stăpânească nici o nelegiuire.
- 134 Scapă-mă de oprimarea omului *
și voi păzi învățăturile tale.
- 135 Arată slujitorului tău o față senină *
și învață-mă orânduiri tale!
- 136 Șiroaie de lacrimi au vărsat ochii mei, *
pentru că legea ta ei n-au păzit-o.

Ant. Fă statornici pașii mei după cuvântul tău,
Doamne.

Ant. 2 Unul singur este dătătorul legii și judecătorul:
iar tu cine ești de-l judeci pe aproapele tău?

Psalmul 81 (82)

Împotriva judecătorilor nedrepti

*Nu judecați nimic înainte de vreme până când va veni
Domnul (1 Cor 4,5).*

- ¹ Dumnezeu s-a ridicat în dumnezeiasca adunare, *
în mijlocul zeilor face judecată.
- ² „Până când veți judeca strâmb *
și veți susține cauza celor răi?”

- ³ Faceți dreptate celui slab și orfanului, *
dați dreptate celui umil și celui sărac,
⁴ scăpați-l pe cel slab *
și pe cel lipsit de apărare,
eliberați-l din mâinile celor răi!”
- ⁵ Dar ei nu știu și nici nu înțeleg,
ci umblă în întuneric; *
se cutremură toate temeliele pământului.
- ⁶ Eu am zis: „Voi sunteți dumnezei! *
Toți sunteți fii ai Celui Preaînalt!”
- ⁷ Cu toate acestea, veți muri ca toți oamenii, *
veți cădea ca toți cei puternici.
- ⁸ Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, *
căci toate popoarele sunt moștenirea ta.

Ant. Unul singur este dătătorul legii și judecătorul:
iar tu cine ești de-l judeci pe aproapele tău?

Ant. 3 Am strigat și Domnul m-a ascultat.

Psalmul 119 (120)

Dorința de pace

Statornici în încercare stăruși în rugăciune (Rom 12,12).

- ¹ În strâmtorarea mea, am strigat către Domnul *
și el m-a ascultat.
- ² Doamne, scapă sufletul meu de buze mincinoase, *
de limbă vicleană!
- ³ Ce ți se va da și ce câștig vei avea, *
limbă vicleană?
- ⁴ Săgeată ascuțită de războinic *
și cărbuni aprinși de ienupăr.
- ⁵ Vai mie, că sunt străin în Meșek, *
că locuiesc printre corturile din Kedar!
- ⁶ Sufletul meu a locuit prea mult *
printre cei care urăsc pacea.
- ⁷ Eu sunt un om al păcii, *
dar, de îndată ce o spun, ei caută războiul.

Ant. Am strigat și Domnul m-a ascultat.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a și a III-a, 1133.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Lev 20,26

Fiți pentru mine sfinți, căci sfânt sunt eu, Domnul, și v-am pus deoparte de celelalte popoare, ca să fiți ai mei.

℣. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

℞. Poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oamenii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții în înaintarea spre tine, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Înț 15,1.3

Tu, Dumnezeul nostru, ești bun și adevărat, îndelung răbdător și conducător milostiv a toate. Cunoașterea ta este dreptate desăvârșită și recunoașterea puterii tale este rădăcina nemuririi.

℣. Tu, Doamne, ești Dumnezeu milostiv și îndurător.

℞. Îndelung răbdător, mult milostiv și adevărat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, stăpânul și păzitorul secerișului și al viei, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dai dreaptă răsplătă după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Bar 4,21-22*

Îndrăzniți, copiii mei, strigați către Dumnezeu și el vă va scoate de sub stăpânire, din mâna dușmanilor. Căci eu de la cel veșnic am nădărdit mântuirea voastră și mi-a venit bucurie de la cel sfânt, pentru îndurarea care va veni degrabă la voi de la cel veșnic, mântuitorul vostru.

℣. Adu-ți aminte de bunătatea ta, Doamne.

℟. Și de îndurările tale, căci din veac sunt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul la care apostolii se suiau la templu ne chemi să ne adunăm la tine, dă-ne ca rugăciunea pe care ți-o înălțăm cu inimă curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelor care cheamă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Izvor de lumină ce nu se termină,
Din cer ne trimite și nouă lumină;
Rugămu-ne ție-n cucernică rugă:
Păcatul și bezna le pune pe fugă.
Cad umbrele serii tăcute și calme.
Odihnă așteaptă truditele palme.
La ceasul când ziua se stinge și moare,
Ca jertfă ți-aducem a frunții sudoare.
Când soarele-apune strigăm cu suspine:
În bezna cea tristă, lumină tu fi-ne.
Tu ești pentru îngeri făclie și soare;
Trimite-ne-n noapte cereasca-ți splendoare.

Ne-acoperă haina ce-am pus-o s-o țese
 Păcatele noastre ca iarba de dese;
 Iertarea ta, Doamne, de ea ne dezbrace,
 Ne-mbrace c-o haină de har și de pace.
 Mărire primească cerescul Părinte,
 Și Fiul, născutul deja înainte
 De veacuri, și Duhul iubirii depline,
 Mărire Treimii ce-n viață ne ține. Amin.

Sau: Lúminis fons, lux et orígo lucis, 752.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui.

Psalmul 135 (136)

Imn pascal

A povesti faptele minunate ale Domnului înseamnă a-i aduce laudă (Cassiodor).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ² Lăudați-l pe Dumnezeu dumnezeilor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ³ Lăudați-l pe Domnul domnilor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ El singur face fapte minunate, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ El a făcut cerurile cu înțelepciune, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁶ El a întărit pământul peste ape, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁷ El a făcut luminătorii cei mari, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!

- ⁸ Soarele, ca să stăpânească ziua, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
⁹ Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este
 îndurarea lui.

Ant. 2 Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne,
 Dumnezeule atotputernic.

II

- ¹⁰ El i-a lovit pe egipteni în întâii lor născuți, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹¹ Și l-a scos pe Israel din mijlocul lor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹² Cu mână tare și cu braț puternic, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹³ El a despărțit în două Marea Roșie, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁴ El a făcut ca Israel să treacă prin mijlocul ei, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁵ Și l-a aruncat pe faraon cu oștirea lui în Marea Roșie, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁶ El a călăuzit poporul său prin pustiu, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁷ El a lovit regi mari, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁸ El a dat la moarte regi puternici, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁹ Pe Sihon, regele amoreilor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
²⁰ Și pe Og, regelé Basanului, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
²¹ El a dat țara lor ca moștenire, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
²² Ca moștenire slujitorului său, Israel, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui! —

- 23 Și-a adus aminte de noi când eram înjosiți, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 24 El ne-a mântuit de asupritorii noștri, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 25 El dă hrană oricărei făpturi, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 26 Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne,
 Dumnezeule atotputernic.

Ant. 3 Dumnezeu a hotărât ca, la plinirea timpurilor,
 să refacă toate în Cristos.

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos.
- 4 În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- 5 El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plăc al voinței sale,
- 6 spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- 7 Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- 8 care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- 9 El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa, —

pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
 10 ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Dumnezeu a hotărât ca, la plinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

LECTURA SCURTĂ

1Tes 3,12-13

Pe voi să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, așa cum suntem noi față de voi, ca să întărească inimile voastre, așa încât să fiți fără prihană înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la venirea Domnului nostru Isus împreună cu toți sfinții săi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să se înalțe, Doamne, * către tine rugăciunea mea.
 Să se înalțe.

V. Ca tămâia înaintea ta, * către tine rugăciunea mea.
 Slavă Tatălui. Să se înalțe.

Ant. la Magnificat: Să te preamărească pururi sufletul meu, Dumnezeule.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu umilință lui Isus, care nu-i părăsește pe cei ce-și pun nădejdea în el:

Ascultă-ne, Dumnezeul nostru!

Doamne Cristoase, luminătorul nostru, revarsă lumina ta asupra Bisericii,

– ca să te vestească neamurilor pe tine, marele mister al îndurării arătat în trup.

Ocroțește pe preoții și pe toți slujitorii Bisericii tale,

– pentru ca, predicând altora, să fie aflați și ei credincioși în slujirea ta.

Tu, care ai dăruit lumii pacea prin sângele tău,

– îndepărtează păcatul dezbinării și flagelul războiului.

Ajută-i cu belșugul harului tău pe cei căsătoriți,

– ca ei să vădească mai desăvârșit în viața lor misterul Bisericii tale.

(Ascultă-ne, Dumnezeu nostru!)

Dăruiește-le tuturor celor răposați iertarea păcatelor,

– ca, prin îndurarea ta, să aibă parte de fericirea sfinților.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rămâi cu noi, Doamne Isuse, căci se înserează și, însoțindu-ne pe cale, încălzește-ne inimile și trezește-ne, cu bunătate, speranța, ca să te recunoaștem în Scripturi și în frângerea pâinii împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI- IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Mare Dumnezeu este Domnul: veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Inimile noastre să rămână treze,
Mintile în toiul nopții să vegheze,
Să-nălțăm cu toții cânt de preamărire
Către Domnul nostru, așteptatul Mire,
Ca în clipa-n care falnic va apare,
Însoțit de îngeri și cu slavă mare,
Să-l primim și-n ceruri să intrăm cu dânsul
Unde el va șterge lacrima și plânsul.
Să primească ruga noastră-nlăcrimată
Și cinstirea noastră milostivul Tată,
Ca și Fiul veșnic, singurul născutul,
Ca și Duhul care-i între ei sărutul. Amin.

Sau: Nocte surgentes vigilemus omnes, 757.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Știm că partea noastră moartea și prăpădu-i,
Căci suntem netrebniți, totuși, să ne-ngădui
Tu, cel de la care toată mila vine,
Rugăciunea noastră s-o-nălțăm spre tine.

Pleacă-ți blând privirea din lăcaș de slavă,
 Vezi credința noastră cât e de firavă.
 Reaprinde-i focul care stă să moară,
 Ca s-alunge bezna ce ne înconjoară.
 Tot păcatul nostru mila ta ni-l spele,
 Grabnic să ne rupă lanțurile grele.
 Pe noi toți cei care zacem în țărână,
 Doamne, ne ridice-ndurătoarea-ți mână.
 Către noi îndrepte fața milostivă
 Cele trei persoane, toate deopotrivă,
 Veșnica Treime, ea, care în cer ne
 Pregătește calea gloriei eterne. Amin.

Sau: Ad preces nostras deitátis aures, 758.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine, nu-ți întoarce fața de la mine.

Psalmul 101 (102)

Dorințele și rugăciunile celui surghiunit

Dumnezeu ne mângâie în orice necaz al nostru (2Cor 1,4).

I

- ² Doamne, ascultă rugăciunea mea *
 și strigarea mea să ajungă la tine.
- ³ Nu-ți întoarce fața de la mine
 în ziua suferinței mele; *
 pleacă-ți urechea spre mine
 în ziua în care te chem, *
 grăbește-te să mă ascuți.
- ⁴ Căci zilele mele s-au spulberat ca fumul *
 și oasele mele ard ca jarul.
- ⁵ Inima mea a fost lovită și se usucă întocmai ca iarba, *
 încât uit să-mi mănânc și pâinea.

- ⁶ Din cauza geamătului continuu, *
mi s-a lipit pielea de oase.
- ⁷ M-am asemănat cu un pelican în pustiu, *
m-am făcut asemenea cucuvelei din dărâmături.
- ⁸ Stau de veghe
și sunt ca pasărea singuratică pe acoperiș; †
- ⁹ ziua întreagă mă insultă dușmanii; *
cei care mă laudau rostesc numele meu ca blestem.
- ¹⁰ Mă hrănesc cu cenușă în loc de pâine *
și cu lacrimi mi-am amestecat băutura,
- ¹¹ din pricina mâniei și a urgiei tale; *
fiindcă, după ce m-ai înălțat, m-ai îndepărtat.
- ¹² Zilele mele sunt ca umbra care trece *
și eu m-am uscat ca iarba.

Ant. Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine, nu-ți întoarce fața de la mine.

Ant. 2 Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit.

II

- ¹³ Tu, Doamne, rămâi în veci *
și amintirea ta dăinuie din generație în generație.
- ¹⁴ Tu te vei ridica și te vei îndura de Sion, †
căci este timpul să-ți arăți bunăvoința, *
întrucât a venit timpul potrivit.
- ¹⁵ Iată, servitorilor tăi le sunt dragi pietrele lui *
și le este milă de ruinele sale.
- ¹⁶ Toate popoarele se vor teme de numele Domnului *
și toți regii pământului de slava sa,
- ¹⁷ pentru că Domnul a reconstruit Sionul *
și s-a arătat în mărirea lui.
- ¹⁸ El ia aminte la rugăciunea celor sărmani *
și nu disprețuiește rugăciunile lor.
- ¹⁹ Aceasta să se scrie pentru generațiile viitoare *
și poporul care se va naște îl va lauda pe Domnul;
- ²⁰ pentru că el a privit din înălțimi,
din locuința sa cea sfântă; *
Domnul s-a uitat din cer asupra pământului,

- 21 ca să asculte suspinul celor închiși *
și pentru a-i elibera pe cei condamnați la moarte.
22 Pentru ca numele Domnului să fie vestit în Sion *
și lauda lui în Ierusalim,
23 când se vor aduna împreună popoarele
și împărățiile, *
ca să-i slujească Domnului.

Ant. Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit.

Ant. 3 Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile
sunt lucrarea mâinilor tale.

III

- 24 Mi-a vlăguit pe cale puterea, *
mi-a scurtat numărul zilelor.
Am zis: „Dumnezeul meu, †
25 nu mă lua la jumătatea zilelor mele; *
anii tăi sunt din generație în generație.
26 De la început ai întemeiat pământul *
și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale.
27 Ele vor pieri, dar tu rămâi, †
și toate se vor învechi ca un veșmânt, *
și le vei schimba ca pe o haină.
28 Dar tu ești același *
și anii tăi nu se sfârșesc.
29 Fiii slujitorilor tăi vor avea o locuință *
și descendența lor va rămâne în siguranță în fața ta”.

Ant. Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile
sunt lucrarea mâinilor tale.

℣. Ascultă, poporul meu, învățătura.

℞. Pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, cu divina forță creatoare,
Ai aprins lumina-n stele și în soare.
Tu, ce din lumină ți-ai croit veșmântul,
În lăcaș de slavă ne ascultă cântul.

Se destramă noaptea, una câte una
Stelele pălit-au, a apus și luna
Ce-a vegheat pe boltă, blândă și măreață,
Risipind în noapte beznă, nori și ceață.

Părăsim acuma somnul greu și patul
Și pe Împăratul, Sfântul, Înduratul,
Îl slăvim la vremea minunată când dă,
Noaptea izgonind-o, zilei iar izbândă.

Se-ntețește focul patimilor rele,
Nu lăsa, Stăpâne, să cădem în ele,
Harul tău le stingă, răul să-l distrugă;
Iată ce îți cerem în smerită rugă.

Nu lăsa mânia să ne aibă-n mână,
Nici necumpătarea peste noi stăpână,
Nu lăsa s-ajungem lăcomiei pradă,
Bani pe nemuncite ochii nu ne vadă.

Să avem în minte dreapta judecată,
Trupul fără pată, inima curată.
Spre Cristos ne fie inima și gândul,
Pașii noștri astăzi doar pe el urmându-l.

Te rugăm acum, cu fruntea jos plecată,
Ne ascultă ruga, milostive Tată,
Tu, care domnești cu Fiul cel de-o fire
Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau: Ætérne lucis cónditor, 763.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Voi înălța imnuri către tine, Doamne; vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției.

Psalmul 100 (101)

Hotărârile unui rege evlavios

Dacă mă iubiți, veți ține poruncile mele (In 14,15).

- ¹ Voi cânta bunătatea și dreptatea, *
voi înălța imnuri către tine, Doamne.
- ² Vreau să merg cu înțelepciune
pe calea nevinovăției; *
când vei veni la mine?
Voi umbla în curăția inimii mele *
înăuntrul casei mele.
- ³ Nu-mi voi îndrepta privirea spre nici un lucru rău, †
îl urăsc pe cel care face răul *
și nu se va apropia de mine.
- ⁴ Va fi departe de mine inima perversă; *
și nu vreau să-l cunosc pe cel rău.
- ⁵ Pe cel care calomniază în ascuns pe aproapele său *
îl voi nimici!
Pe cel cu privirea trufașă și cu inima îngâmfată *
nu-l pot tolera.
- ⁶ Ochii mei se vor îndrepta către cei fideli din țară, †
ca să locuiască împreună cu mine. *
Cel care umblă pe calea nevinovăției,
acela îmi va sluji.
- ⁷ Nu va locui înăuntrul casei mele
cel care practică înșelăciunea; *
cel care spune minciuni
nu va sta înaintea ochilor mei.
- ⁸ În fiecare dimineață îi voi face să dispară
pe toți păcătoșii de pe pământ, *
ca să-i stârpesc din cetatea Domnului
pe toți cei ce săvârșesc fărădelegea.

Ant. Voi înălța innuri către tine, Doamne; vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției.

Ant. 2 Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi.

Cântarea Dan 3,26.27.29.34-41

Rugăciunea lui Azaria în cuptorul de foc

Faceți pocăință și convertiți-vă, ca să fie iertate păcatele voastre (Fap 3,19).

- ²⁶ Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și laudat și preamărit este numele tău în veci,
²⁷ căci ești drept *
în toate câte ne-ai făcut.
²⁹ Cu adevărat am păcătuit și am săvârșit fărădelege *
și am greșit în toate îndepărtându-ne de tine.
³⁴ De dragul numelui tău te rugăm,
nu ne părăsi pentru totdeauna *
și nu rupe legământul tău,
³⁵ nu îndepărta îndurarea ta de la noi, †
de dragul lui Abraham, prietenul tău, *
și al lui Isaac, slujitorul tău,
și al lui Israel, sfântul tău,
³⁶ căroră le-ai spus că vei înmulți seminția lor *
precum stelele cerului
și precum nisipul de pe țărmul mării.
³⁷ Căci am ajuns, Doamne,
mai mici decât toate neamurile *
și suntem înjosiți astăzi pe tot pământul
pentru păcatele noastre;
³⁸ și nu este în vremea noastră †
nici căpetenie, nici profet și nici conducător, *
nici ardere de tot, nici jertfă,
nici prinos, nici jertfă de miresme plăcute, †
nici loc pentru a aduce pârga înaintea ta, *
ca să putem afla îndurare. —

- ³⁹ Dar cu suflet înfrânt și în duh de umilință †
 să fim primiți de tine *
 ca o ardere de tot de berbeci și tauri
⁴⁰ și ca zeci de mii de miei grași.
 Așa să fie jertfa noastră astăzi înaintea ta, †
 iar tu desăvârșește-i pe cei ce te urmează, *
 căci nu vor fi făcuți de rușine
 cei care se încred în tine.
- ⁴¹ Și acum te urmărim din toată inima, *
 căutăm fața ta și ne temem de tine.

Ant. Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi.

Ant. 3 Dumnezeuule, îți voi cânta un cântec nou.

Psalmul 143 (144),1-10

Pentru biruință și pace

Toate le pot în acela care mă întărește (Fil 4,13).

- ¹ Binecuvântat să fie Domnul, stânca mea! †
 El îmi deprinde mâinile la luptă *
 și degetele pentru bătălie.
- ² El este aliatul meu fidel și tăria mea, *
 turnul meu de apărare și eliberatorul meu.
 El este scutul meu în care mă încred, *
 el îmi dă în stăpânire poporul.
- ³ Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el, *
 sau fiul omului că îl iei în seamă?
- ⁴ Omul este ca o suflare, *
 zilele lui sunt ca umbra care trece.
- ⁵ Doamne, apleacă cerurile tale și coboară, *
 atinge-te de munți și vor fumega.
- ⁶ Sloboade fulgerele tale și împrăștie-i; *
 trimite săgețile tale și pune-i pe fugă!
- ⁷ Întinde mâinile tale din înălțimi și eliberează-mă, †
 salvează-mă de apele cele mari, *
 din mâna fiilor celor străini,
- ⁸ căci gurile lor spun minciună *
 și, ridicând mâna dreaptă, jură fals. —

- ⁹ Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou, *
pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine,
¹⁰ pentru tine, care îi mântuiești pe regi, *
care îl eliberezi pe David, slujitorul tău,
de sabia celui rău.

Ant. Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,1

Voi, care sunteți însetați, veniți la apă; chiar dacă nu aveți bani, veniți; veniți și procurați-vă grâu fără bani și mâncați; procurați-vă vin și lapte, fără să plătiți nimic.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ascultă glasul meu, Doamne: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Ascultă.

Y. Am luat-o înaintea zorilor și am strigat: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Slavă Tatălui. Ascultă.

Ant. la *Benedictus*: Din mâna tuturor celor care ne urăsc mântuiește-ne, Doamne.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu, dăruindu-ne în acest ceas al dimineții bucuria de a-l lăuda, ne întărește speranța. De aceea, să-l implorăm cu încredere:

Pentru slava numelui tău, ascultă-ne, Doamne!

Îți mulțumim ție, Dumnezeule, Tatăl Mântuitorului nostru Isus,

– pentru cunoașterea și pentru nemurirea pe care ni le-ai dăruit prin el.

Dă umilință inimilor noastre,

– ca să fim supuși unii altora, în frica lui Cristos.

Revarsă-l pe Duhul Sfânt asupra slujitorilor tăi,

– pentru ca iubirea noastră frățească să fie fără prefăcătorie.

Tu, care i-ai poruncit omului să muncească pentru a stăpâni pământul,

– fă ca munca noastră să te preamărească și să-i sfințească pe frații noștri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, sporește în noi credința, pentru ca lauda ta să fie desăvârșită în gura noastră și să aducă pururi roade cerești. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturghiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Știind acestea, fericiți veți fi dacă le veți face.

Psalmul 118 (119),137-144

XVIII (Țade)

- ¹³⁷ Tu ești drept, Doamne, *
și nepărtinitoare este judecata ta.
- ¹³⁸ Cu dreptate ai poruncit rânduielile tale *
și în tot adevărul.
- ¹³⁹ Pe mine zelul mă consumă, *
pentru că dușmanii mei au uitat cuvintele tale.
- ¹⁴⁰ Cuvântul tău este încercat în foc *
și slujitorul tău îl iubește.
- ¹⁴¹ Sunt mic și disprețuit, *
dar nu uit învățăturile tale.
- ¹⁴² Dreptatea ta este dreptate în veac *
și legea ta este adevăr.
- ¹⁴³ Necazul și strâmtorarea m-au găsit, *
dar poruncile tale sunt desfătarea mea.
- ¹⁴⁴ Învățăturile tale sunt veșnic drepte, *
fă-mă să le înțeleg, ca să trăiesc.

Ant. Știind acestea, fericiți veți fi dacă le veți face.

Ant. 2 Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, Doamne.

Psalmul 87 (88)

Rugăciunea unui om grav bolnav

Acesta e ceasul vostru și puterea întunericului (Lc 22,53).

I

- ² Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, *
zi și noapte strig înaintea ta.
- ³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
pleacă-ți urechea la strigătul meu.
- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.

Ant. Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, Doamne.

Ant. 3 Spre tine, Doamne, am strigat: nu-ți ascunde fața de la mine.

II

- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au stins de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?

- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării?
- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimile tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimicit.
- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziuă întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.
- ¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoscuții mei.

Ant. Spre tine, Doamne, am strigat: nu-ți ascunde fața de la mine.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

In 3,17-18

Dacă cineva are bogățiile lumii și-l vede pe fratele său, care este în nevoie, și își închide inima față de el, cum poate să rămână în acela iubirea lui Dumnezeu? Copii, să nu iubim numai cu vorba sau cu limba, ci cu fapta și adevărul.

☩. Plăcut este omul care se îndură și dă dintr-ale sale.

℞. Cel drept va fi spre amintire veșnică.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același spirit al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ*****Dt 30,11-14***

Această lege, pe care ți-o prescriu eu astăzi, nu este nici prea înaltă pentru tine și nici prea departe de tine. Cuvântul acesta este chiar lângă tine, pe buzele tale și în inima ta, ca tu să-l poți împlini.

- ☩. Făclie pentru pașii mei este cuvântul tău, Doamne.
R. Și lumină pentru cărările mele.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ*****Is 55,10-11***

După cum ploaia și zăpada, care cad din ceruri, nu se întorc fără să ude pământul, fără să-l facă să rodească și să odrăslească, ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui care mănâncă, tot așa, și cuvântul meu, care iese din gura mea, nu se va întoarce la mine fără rod, ci va face ceea ce vreau eu și își va împlini misiunea.

- ☩. Domnul trimite învățătura sa pe pământ.
R. Cuvântul lui aleargă repede.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Creator al lumii, după-a ta poruncă,
Ziua e menită toată pentru muncă;
Noaptea truditul merge să se culce,
Bucuros de tihna și de somnul dulce.
Lângă noi vegheze duhuri bune, treze,
Inima curată să ni se păstreze.
Cât timp trupul nostru pe-ntuneric sta-va,
Să nu ne strecoare diavolul otrava.
Sufletele caste, albe ca nămeții
Să ni le găsească zorii dimineții;
Lin ne fie somnul, visele curate,
Iată ce îți cerem, sfinte împărate.
Te rugăm acuma, cu fruntea plecată:
Ne ascultă ruga, milostive Tată,
Tu, care domnești cu Fiul de o fire
Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau: Sator princépsque témporum, 773.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă te voi uita, Ierusalime, să mi se usuce mâna dreaptă.

Psalmul 136 (137),1-6

La râurile Babilonului

Această robie după trup trebuie înțeleasă ca imagine a robiei spirituale (sf. Ilariu).

- ¹ Pe malurile râurilor din Babilon
ședeam și plângeam, *
când ne aduceam aminte de Sion.
- ² În sălciile din ținutul acela *
ne atârnasem harpele.
- ³ Căci acolo, cei care ne-au dus în robie *
ne cereau cuvintele cântărilor
și asupritorii noștri ne cereau veselie: *
„Cântați-ne din cântările Sionului!”
- ⁴ Cum să cântăm noi cântările Domnului *
pe un pământ străin?
- ⁵ Dacă te voi uita, Ierusalime, *
să mi se usuce mâna dreaptă.
- ⁶ Să mi se lipească limba de cerul gurii *
dacă nu-mi voi aduce aminte de tine,
dacă nu voi face din Ierusalim *
culmea bucuriei mele.

Ant. Dacă te voi uita, Ierusalime, să mi se usuce mâna dreaptă.

Ant. 2 În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeuul meu.

Psalmul 137 (138)

Aducere de mulțumire

Regii pământului vor aduce mărirea și cinstea lor în cetatea sfântă (cf. Ap 21,24).

- ¹ Te laud, Doamne, din toată inima, †
pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele. *
Îți cânt înaintea îngerilor.
- ² Mă prostern spre templul tău cel sfânt,
laud numele tău †
pentru bunătatea și fidelitatea ta, *
căci ți s-a mărit faima
prin împlinirea făgăduințelor tale.
- ³ În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat, *
m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.

- ⁴ Toți împărații pământului, Doamne, te vor lăuda,*
când vor auzi cuvintele gurii tale.
- ⁵ Ei vor cânta câile Domnului, *
căci mare este slava Domnului.
- ⁶ Oricât de sus ar fi Domnul, †
el îl vede pe cel umil *
și îl recunoaște din depărtare pe cel îngâmfat.
- ⁷ Chiar dacă trebuie să trec printr-o mare strâmtoare, †
tu mă faci să trăiesc, *
în ciuda mâniei dușmanilor mei;
tu îți întinzi mâna *
și dreapta ta mă mântuiește.
- ⁸ Domnul va duce la bun sfârșit
ceea ce a început pentru mine. †
Doamne, bunătatea ta este veșnică. *
Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor tale.

Ant. În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeuul meu.

Ant. 3 Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

Cântarea Ap 4,11 ; 5,9b.10.12b

Innul celor răscumparați

- ^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- ^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi peceteile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
- ¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

LECTURA SCURTĂ

Col 3,16

Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin. Învățați-vă și îndemnați-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea în psalmi, în imnuri și în cântări spirituale. Cântați lui Dumnezeu, mulțumindu-i în inimile voastre.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mă vei umple de bucurie * înaintea feței tale, Doamne. Mă vei umple.

V. Desfătări la dreapta ta în veci, * înaintea feței tale, Doamne. Slavă Tatălui. Mă vei umple

Ant. la Magnificat: Fă cu noi lucruri mari, Doamne, căci ești puternic și numele tău e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, care dă putere și tărie poporului său, și să-l rugăm cu suflet deschis:

Ascultă-ne, Doamne, și te vom lăuda pururi!

Cristoase, tăria noastră, îndură-te și dă credință și statornicie

– aceluia pe care i-ai chemat la adevărul tău.

Călăuzește după inima ta, Doamne, pe toți aceia care ne conduc:

– luminează-le mintea, ca să ne conducă în pace.

Tu, care ai săturat cu pâine mulțimile,

– învață-ne să le venim în ajutor cu bunurile noastre celor flămânzi.

Pe cei ce guvernează învață-i să nu urmărească numai interesele națiunii proprii,

– ci să se preocupe de binele și dezvoltarea tuturor popoarelor.

Fraților noștri răposați dăruiește-le învierea și viața fericită,

– când vei veni pentru a fi preamărit în toți aceia care cred.

(Ascultă-ne, Doamne, și te vom lăuda pururi!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugându-ne în fața ta, Doamne, implorăm bunătatea ta: dă-ne harul să păstrăm pururi în inimă laudele pe care ți le înalță glasurile noastre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului, slujiți Domnului cu veselie!

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Creator a tot ce-n sfera universului există,
Salvator al omenirii după-a ei cădere tristă,
Domn al domnilor, Cristoase, rege peste-ntreaga fire,
Ruga noastră o primește ca și cântul de mărire.

În tenebrele profunde ale nopții muribunde,
Duhul răului se-ascunde, ne-amenință de oriunde;
De aceea, stăm de veghe, așteptând de sus să vină,
De la tine, Doamne, forță și o rază de lumină.

Dă-ne ca și ziua care după noapte va apare
S-o trăim cu vrednicie, întru slava ta cea mare;
Fapte, gânduri și cuvinte, tot ce facem, să ne poarte
Mai aproape și de tine, și de viața fără-de moarte.

Focul ni-l aprinde-n inimi, focul sacru ce consumă
Tot păcatul ce-ntinează bietul nostru trup de humă.
Ca Cel Rău să nu ne stingă cu suflarea lui perfidă,
Candela, ne ține, Doamne, sub divina ta hlamidă.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau: O sator rerum, reparător ævi, 779.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, ești lumină, bunătate ești și viață,
 Bucurie ești în care lumea tristă se răsfață.
 Mila ta pe fața noastră orice lacrimă o zvântă,
 Noi, cei morți, găsit-am viață
 întru moartea ta cea sfântă.

Peste noi tu fă să cadă ca o ploaie de petale,
 Cu credința și speranța, farmecul iubirii tale.
 Focul dragostei de oameni stânca inimii s-o spargă,
 Pentru cei ce-ndură lipsă, fă-ne mâna cât mai largă.

Duhul Rău, ispitorul, ce-a sedus-o pe femeie,
 Mâna ta să-l pună-n lanțuri și de noi departe steie;
 Duhul Sfânt, iubirea vie, din a cerului tărie
 Lin coboare, ca o boare, și mereu cu noi să fie.

Către noi îndrepte fața și privirea milostivă
 Toate cele trei persoane, în mărire deopotrivă.
 Ea, Treimea adorată, este-aceea care-n cer ne
 Pregătește tuturora bucuriile eterne. Amin.

Sau: Christe, lux vera, bónitas et vita, 780.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și
 nu uita nicicând de binefacerile sale.

Psalmul 102 (103)

Laudă lui Dumnezeu cel îndurător

*Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru ne-a vizitat
 Cel care Răsare din înălțime (cf. Lc 1,78).*

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și tot ce este în mine să binecuvânteze
numele său cel sfânt!
- ² Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și nu uita nicicând de binefacerile sale.
- ³ El îți iartă toate păcatele *
și te vindecă de orice boală.
- ⁴ El îți scapă viața din adânc *
și te încununează cu îndurare și cu iubire;
- ⁵ el îți satură cu bunătați bătrânețea *
și te face să întinerești iarăși ca vulturul.
- ⁶ Domnul face dreptate și judecată dreaptă *
tuturor celor care suferă nedreptatea.
- ⁷ El a făcut cunoscute lui Moise căile sale *
și faptele sale minunate fiilor lui Israel.

Ant. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și
nu uita nicicând de binefacerile sale.

Ant. 2 Așa cum un tată își iubește copiii, așa îi iubește
Domnul pe cei care se tem de el.

II

- ⁸ Domnul este îndurător și milostiv, *
el este îndelung răbdător și plin de îndurare.
- ⁹ El nu dojenește la nesfârșit, *
nici nu poartă pe veci mânie.
- ¹⁰ El nu ne răsplătește după greșelile noastre, *
nici nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.
- ¹¹ Cât sunt de sus cerurile față de pământ, *
tot atât de mare este mila sa
față de cei care se tem de el.
- ¹² Cât de departe este răsăritul de apus, *
atât de mult îndepărtează de la noi păcatele noastre.
- ¹³ Așa cum un tată își iubește copiii, *
așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.
- ¹⁴ Căci el știe din ce am fost făcuți *
și nu uită că suntem țărână.

- 15 Zilele omului sunt ca iarba, *
el înflorește ca floarea câmpului.
16 Când suflă vântul, ea dispare, *
nici locul în care a stat nu se mai cunoaște.

Ant. Așa cum un tată își iubește copiii, așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.

Ant. 3 Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui.

III

- 17 Dar mila Domnului rămâne fără încetare †
peste cel care se teme de el, *
și dreptatea lui peste copiii copiilor lor,
18 peste cei care păzesc legământul său *
și își aduc aminte de poruncile lui,
ca să le împlinească.
19 Domnul și-a așezat în ceruri tronul său, *
stăpânirea sa se întinde peste toate.
20 Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui, †
voi, cei puternici, care împliniți poruncile sale *
ascultând de glasul cuvântului său.
21 Binecuvântați-l pe Domnul, toate oștirile sale, *
slujitorii lui, care împliniți voința lui!
22 Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui, †
în tot locul stăpânirii sale! *
Binecuvântează-l, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui.

℣. Fă-mă, Doamne, să înțeleg calea poruncilor tale.

℞. Și voi medita faptele tale minunate.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, mâna-ți creatoare cerul l-a umplut de stele;
 Ca să lumineze noaptea, ai pus luna printre ele.
 Ca să lumineze ziua, iarăși mâna ta slăvită
 A pus soarele pe boltă, așezându-l pe orbită.

Se retrage, rușinată, noaptea tristă și obscură;
 Uplete soarele văzduhul de lumină și căldură.
 Părăsim și noi în grabă tihna patului trândavă
 Și spre Domnul, Salvatorul, înălțăm un imn de slavă.

În splendoarea-i aurită astrul zilei admirându-l,
 Către tine, Soare veșnic, ni se-nalță-acuma gândul.
 Bolta-naltă și senină ne înalță către tine;
 Tu din noi alungă norii, fă-ne fețele senine.

Vrem să facem cu plăcere, astăzi, Doamne, a ta vrere;
 Liberează-ne de vraja bucuriei efemere.

Nu lăsa ca patimi oarbe glasul minții să-l sufoce,
 Ci ne-ajută să-mplănim tot ce ne spune a ta voce.

Iar când soarele pământul în potop de raze-l scaldă,
 Să ne fie-n piept credința mai puternică, mai caldă,
 Și speranța mântuirii bucurie ne inspire.
 Mai temeinică să fie legătura de iubire.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul, cel cu tine de o fire,
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Fulgéntis auctor ætheris, 784.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Gata e inima mea, Dumnezeuule, gata e inima
 mea! †

Psalmul 107 (108)

Preamărire Domnului și cerere de ajutor

Pentru că Fiul lui Dumnezeu a fost înălțat mai presus de ceruri, peste tot pământul se va vesti mărirea lui
(Arnobius).

- ² Gata e inima mea, Dumnezeule, †
gata e inima mea! *
† Îți voi cânta și voi intona imnuri!
Bine, gloria mea!
- ³ Treziți-vă, harpă și alăută: *
vreau să trezesc aurora.
- ⁴ Te voi lăuda între popoare, Doamne, *
și îți voi înălța imnuri printre națiuni,
- ⁵ căci îndurarea ta este mare până la ceruri *
și adevărul tău până la nori.
- ⁶ Înălță-te mai sus decât cerurile, Dumnezeule, *
și slava ta să fie peste tot pământul!
- ⁷ Ca prietenii tăi să fie eliberați, *
fă mântuire cu dreapta ta și ascultă-mă!
- ⁸ Dumnezeu a vorbit în lăcașul său cel sfânt: †
„Mă voi bucura, voi împărți Sihemul *
și voi măsura valea Sucot;
- ⁹ al meu este Galaadul, al meu este Manase †
și Efraim, coiful capului meu, *
Iuda, toiagul meu de domnie.
- ¹⁰ Moab, vasul în care mă spăl; †
peste Edom îmi azvârî încălțăminte, *
peste țara filistenilor îmi voi striga biruința”.
- ¹¹ Cine mă va călăuzi spre cetatea întărită? *
Cine îmi va arăta calea spre Edom?
- ¹² Oare nu tu, Dumnezeule, care ne-ai alungat *
și nu mai vrei să ieși, o Dumnezeule,
cu oștirile noastre?
- ¹³ Vino în ajutorul nostru în timpul necazului, *
căci mântuirea de la oameni este zadarnică.
- ¹⁴ În Dumnezeu vom săvârși fapte mărețe *
și el îi va doborî pe asupritorii noștri.

Ant. Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea!

Ant. 2 Domnul m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și a dreptății.

Cântarea

Is 61,10–62,5

Bucuria profetului pentru noul Ierusalim

Am văzut Ierusalimul cel nou, cetatea sfântă... împodobită ca o mireasă pentru mirele său (cf. Ap 21,2).

- 61.10 Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
și va tresălta de veselie sufletul meu
în Dumnezeul meu,
căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
și cu mantia dreptății m-a învăluit
ca pe un mire care poartă coroană *
și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.
- 11 Așa cum din pământ răsar ierburile †
și în grădină încolțesc semințele, *
așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.
- 62.1 Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.
- 2 Neamurile vor vedea dreptatea ta *
și toți regii mărirea ta;
și-ți vor pune un nume nou *
pe care gura Domnului îl va rosti.
- 3 Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.
- 4 De acum nu te vei mai numi Cea Părăsită *
și pământul tău nu va mai fi numit Țară Pustie,
ci te vei numi Bucuria Mea *
și țara ta se va chema Mireasă,
căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
și țara ta se va cununa cu el. —

- ⁵ Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
 așa se vor uni fiii tăi cu tine,
 și, după cum mirele se bucură de mireasă, *
 tot așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.

Ant. Domnul m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și a dreptății.

Ant. 3 Voi lăuda pe Domnul în viața mea.

Psalmul 145 (146)

Fericirea celor care nădăjduiesc în Domnul

Îl lăudăm pe Domnul în viața noastră, adică prin purtarea noastră (Arnobius).

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeuului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeuul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Voi lăuda pe Domnul în viața mea.

LECTURA SCURTĂ

Dt 4,39-40a

Să știi deci astăzi și să meditezi aceasta în inima ta: Domnul este Dumnezeu sus în cer, ca și jos pe pământ, și nu este altul afară de el. De aceea, păzește în toate zilele legea și poruncile Domnului, pe care ți le dau eu astăzi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îl binecuvântează pe Domnul * în toată vremea. Îl binecuvântează.

V. Pururi lauda lui în gura mea, * în toată vremea. Slavă Tatălui. Îl binecuvântează.

Ant. la *Benedictus*: În sfințenie să-i slujim Domnului în toate zilele vieții noastre.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos, strălucirea gloriei Tatălui, ne luminează prin cuvântul său. Să-l invocăm cu iubire:

Rege al veșnicei mării, ascultă-ne!

Binecuvântat ești tu, izvorul și împlinitorul credinței noastre,

– care din întuneric ne-ai chemat la lumina ta minunată.

Tu, care ai deschis ochii orbilor și celor surzi le-ai dat să audă,

– vindecă necredința noastră.

Doamne, fă-ne să rămânem pururi în iubirea ta,

– ca să nu ne despărțim unii de alții.

Dăruiește-ne tărie în ispită, răbdare în încercări

– și recunoștință, când toate ne merg spre bine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Adu-ți aminte, Doamne, de noul tău legământ, pe care l-a pecetluit sângele Mielului, și fă ca poporul tău, liber de orice păcat, să înainteze neîncetat pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Am strigat către tine, Doamne, îmi pun încrederea în cuvintele tale.

Psalmul 118 (119),145-152**XIX (Qof)**

- 145 Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- 146 Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- 147 O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- 148 Îmi deschid ochii înaintea străjilor de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- 149 Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- 150 Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- 151 Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- 152 De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Ant. Am strigat către tine, Doamne, îmi pun încrederea în cuvintele tale.

Ant. 2 Domnul cunoaște gândurile oamenilor, știe că sunt zadarnice.

Psalmul 93 (94)

Domnul îi răzbună pe cei drepți

Domnul răzbună toate acestea... căci nu ne-a chemat Dumnezeu la necurăție, ci la sfințenie (cf. 1Tes 4,6-7).

I

- ¹ Dumnezeule, care faci dreptate, *
Doamne Dumnezeule, care faci dreptate, arată-te!
- ² Ridică-te, tu, care judeci pământul, *
dă-le celor mândri plata cuvenită!
- ³ Până când, Doamne, păcătoșii, *
până când păcătoșii vor triumfa?
- ⁴ Ei bârfesc și vorbesc cu îngâmfare, *
toți făcătorii de rele se laudă,
- ⁵ calcă în picioare poporul tău, Doamne, *
și asupresc moștenirea ta.
- ⁶ Măcelăresc pe văduvă și pe cel străin *
și dau la moarte pe cel orfan.
- ⁷ Și spun: „Domnul nu vede, *
Dumnezeul lui Iacob nu înțelege!”
- ⁸ Înțelegeți voi, voi cei lipsiți de minte din popor! *
Când veți deveni înțelepți, nebunilor?
- ⁹ Cel care a plantat urechea oare nu aude? *
Cel care a modelat ochiul oare nu vede?
- ¹⁰ Cel care conduce popoarele oare nu pedepsește, *
el, care a dat omului cunoașterea?
- ¹¹ Domnul cunoaște gândurile oamenilor, *
știe că sunt zadarnice.

Ant. Domnul cunoaște gândurile oamenilor, știe că sunt zadarnice.

Ant. 3 Domnul este loc de refugiu pentru mine și sprijinul speranței mele.

II

- ¹² Fericit este omul pe care îl călăuzești tu, Doamne, *
pe care îl înveți legea ta,

- 13 ca să-l păstrezi netulburat
în ziua nenorocirii, *
până se va săpa groapa păcătosului.
- 14 Pentru că Domnul nu respinge poporul său *
și nu părăsește moștenirea sa.
- 15 Se va face judecată după dreptate *
și o vor urma toți cei cu inima curată.
- 16 Cine se va ridica pentru mine împotriva celor răi? *
Cine îmi va sta alături
împotriva celor ce fac fărădelege?
- 17 Dacă Domnul nu mi-ar fi venit în ajutor, *
sufletul meu ar fi ajuns curând în locuința tăcerii.
- 18 Când spun: „Mi se clatină piciorul!”, *
îndurarea ta, Doamne, mă susține.
- 19 Când multe gânduri negre
se frământă în inima mea, *
mângâierile tale îmi înviorează sufletul.
- 20 Oare îți vei face aliat un tribunal al nelegiurii *
care pricinuiește nenorocire, împotriva legii?
- 21 Se năpustesc asupra vieții celui drept *
și osândesc sânge nevinovat.
- 22 Dar Domnul este loc de refugiu pentru mine *
și Dumnezeuul meu, stâncă de apărare,
- 23 și va întoarce asupra lor nelegiuirea lor †
și din cauza răutății lor îi va nimici, *
- 24 îi va nimici Domnul, Dumnezeuul nostru.

Ant. Domnul este loc de refugiu pentru mine și sprijinul speranței mele.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 10,24.31

Nimeni să nu-și caute propriile interese, ci ale altuia.
Așadar, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva,
toate să le faceți spre gloria lui Dumnezeu.

☩. Bine este a-l lăuda pe Domnul.

☩. Și a cânta numelui tău, Dumnezeule Preaînalt.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, Dumnezeule credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răspândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Col 3,17

Tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Isus, mulțumindu-i lui Dumnezeu Tatăl prin el.

☩. Ție îți voi aduce jertfă de laudă.

☩. Și numele Domnului îl voi invoca.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și dă-ne harul să o sfârșim cu bine, în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,23-24

Orice faceți să faceți din inimă ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, știind că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Pe Domnul Cristos îl sluiți.

☩. Domnul e partea mea de moștenire și cupa mea cu sorti.

☩. În mâinile tale e soarta mea.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care pentru a-i mântui pe oameni ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întreagă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Astrul zilei lent se stinge și apoi complet dispare,
Părăsește cu tristețe și câmpii, și munți, și mare.
După-a nopții dulce tihnă ne promite să revină,
Să ne-mbucure cu blânda și plăcuta sa lumină.

Orice minte omenească să privească și s-admire
Cum slăvita-ți mână, Doamne, cârmuiește-ntreaga fire.
Bezna nopții și lumina, de la tine totul vine;
Le-ai fixat prin legi precise cuvenitele destine.

Iar acum, când se sfârșește munca mâinilor robuste
Și când brațele trudite tihna nopții pot s-o guste,
Pe când totul în natură ca-ntr-un somn al morții zace
În linioliul de-ntuneric, în tăcere și în pace,

Noi, ce-avem sădită-n suflet a credinței mângâiere
Și nespusa bucurie a speranței ce nu piere,
Luminați suntem și-n noapte de lumina orbitoare
A celui ce din veacuri e a Tatălui splendoare.

El e soarele ce vine din străfunduri de vecie;
Nu cunoaște răsăritul, nici apusul trist nu-l știe.
Fericțiilor din ceruri dătător de dulci extaze
El îmbucură pământul cu-ale sale sfinte raze.

Iar când moartea nemiloasă la sfârșit ne va răpune,
În lumina ce n-apune, milostive Doamne, du-ne,
Ca Treimii celei care ceru-ntreg i se prosterne
Să-i cântăm cu bucurie imnul laudei eterne. Amin.

Sau: Sol, ecce, lentus óccidens, 795.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Minunată este pentru mine cunoașterea ta,
Doamne, mai presus de mine.

Psalmul 138 (139),1-18.23-24

Atotștiința lui Dumnezeu

Cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine i-a fost sfătuitor? (Rom 11,34).

I

- ¹ Doamne, tu mă observi de aproape și mă cunoști; *
- ² știi când mă așez și când mă scol;
pătrunzi de departe gândurile mele; *
- ³ fie că umblu, fie că stau culcat, nimic nu-ți scapă;
toate cărările mele îți sunt cunoscute. †
- ⁴ Înainte de a-mi ajunge cuvântul pe limbă, *
tu, Doamne, îl cunoști deja.
- ⁵ Tu mă învălui din față și din spate *
și mâna ta stă întinsă asupra mea.
- ⁶ Minunată este pentru mine cunoașterea ta, *
prea înaltă ca să o pot înțelege.
- ⁷ Unde aș putea merge departe de duhul tău *
și unde aș putea fugi dinaintea feței tale?
- ⁸ Dacă m-aș urca la cer, tu ești acolo; *
dacă m-aș coborî în împărăția morților,
tu ești de față.
- ⁹ Dacă aș lua aripile aurorei *
și m-aș opri dincolo de mare,

- 10 și acolo mâna ta m-ar conduce *
și dreapta ta m-ar ține.
- 11 Dacă aș spune:
„Cel puțin întunericul să mă acopere *
și lumina să devină noapte în jurul meu”,
- 12 dar nici întunericul nu-i întuneric pentru tine, †
iar noaptea este luminoasă ca ziua *
și întunericul este ca lumina.

Ant. Minunată este pentru mine cunoașterea ta,
Doamne, mai presus de mine.

Ant. 2 Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez
rărunchii, cel care dau fiecăruia după calea sa.

II

- 13 Pentru că tu ai format rărunchii mei, *
m-ai țesut în sânul mamei mele.
- 14 Te laud pentru că m-ai făcut
o făptură atât de minunată! †
Lucrările tale sunt admirabile! *
Și sufletul meu cunoaște bine aceasta!
- 15 Oasele mele nu erau ascunse pentru tine †
când am fost plămădit în taină, *
țesut în chip minunat în adâncimile pământului.
- 16 Ochii tăi m-au văzut înainte de a mă naște †
și în cartea ta îmi erau scrise toate; *
zilele erau fixate pe când nu era nici una dintre ele.
- 17 Cât de adânci sunt, pentru mine,
gândurile tale, Dumnezeule, *
de necuprins e numărul lor!
- 18 Dacă le-aș număra, ar fi mai multe ca nisipul. *
Când mă trezesc, tot lângă tine sunt.
- 23 Privește-mă cu luare-aminte, Dumnezeule,
și vezi inima mea, *
încearcă și cunoaște gândurile mele.
- 24 Vezi dacă nu merg pe o cale greșită *
și condu-mă pe calea veșniciei.

Ant. Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez rărunchii, cel care dau fiecăruia după calea sa.

Ant. 3 În el au fost făcute toate și toate există prin el.

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. În el au fost făcute toate și toate există prin el.

LECTURA SCURTĂ

IIn 2,3-6

Din aceasta știm că îl cunoaștem pe Cristos: dacă ținem poruncile lui. Cine spune: „Eu îl cunosc”, dar nu ține poruncile lui, este mincinos și adevărul nu este în el. Însă, dacă cineva păstrează cuvântul lui, într-adevăr iubirea lui Dumnezeu în el este desăvârșită. Din aceasta cunoaștem că suntem în el. Cel care spune că rămâne în el trebuie să trăiască așa cum el a trăit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Păzește-ne, Doamne, * ca pe lumina ochilor! Păzește-ne.

V. Ocrotește-ne la umbra aripilor tale, * ca pe lumina ochilor! Slavă Tatălui. Păzește-ne.

Ant. Ia Magnificat: Arată, Dumnezeule, puterea brațului tău, risipește-i pe cei mândri și înalță-i pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu inimi pline de bucurie pe Tatăl veșnic, căci îndurarea sa față de popor este mai presus de ceruri:

Doamne, să se bucure toți cei care speră în tine!

Doamne, care l-ai trimis pe Fiul tău nu pentru a judeca lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin el,

– fă ca moartea lui glorioasă să aducă roade bogate în noi.

Tu, care i-ai făcut pe preoții tăi slujitori ai lui Cristos și împărțitori ai tainelor tale,

– dăruiește-le inimă credincioasă, știință și iubire.

Celor pe care i-ai chemat să trăiască în curăție pentru împărăția cerurilor

– dă-le harul să-l urmeze pe Fiul tău cu fidelitate neîntinată.

Tu, care l-ai creat de la început pe om bărbat și femeie,

– păstrează toate familiile în iubire sinceră.

Tu, care ai șters păcatele oamenilor prin jertfa lui Cristos,

– dăruiește-le tuturor celor răposați iertarea păcatelor.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Adu-ți aminte de îndurarea ta, Doamne, tu, care pe cei înfomețați îi îndestulezi cu darurile cerești, și revarsă asupra sărăciei noastre belșugul bogățiilor tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturגיעi orelor.

JOI - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Vestitorul de lumină cântec în văzduh sloboade,
Anunțând ivirea zilei adormitelor noroade;
Însuși Domnul ne-nterupe tihna dulce și domoală,
El ne-alungă somnul nopții și la muncă iar ne scoală.

El ne spune: „Părăsească fiecare paturi, perne,
Pe când noaptea încă pacea și-ntunericul îl cerne.
Sunt aproape, bat la ușă, orice suflet să m-adaste
Priveghind în rugăciune, înfrânare, gânduri caste,

Ca atunci când va apare aurora dulce, blândă,
Anunțând sfârșitul nopții și a soarelui izbândă,
Bucuroși și plini de râvnă pentru muncă să fiți gata,
Cu speranța că în ceruri veți primi cândva răsplata”.

Glasul nostru, ca și gândul, liberat de somn și vise,
Preamărind pe Domnul vieții către cer înalte-ni-se,
Iar cu cetele de îngeri, totdeauna-n ceruri treze,
Adorând pe Creatorul, cânte inima, vegheze.

Somnul care ne încearcă, tu alungă-ni-l, Cristoase,
Risipește, Doamne, bezna minții noastre-ntunecoase.
Ne-a închis păcatu-n temniți ferecate cu zăbrele;
La lumină tu ne scoate, rupe lanțurile grele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau: Ales diéi nuntius, 801.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, inimile noastre de păcate încărcate
Ușurează-le de vină, întru marea-ți bunătate.
Varsă-n ele cu-ndurare focul dragostei divine,
Rupe lanțul ce le leagă și înalță-le la tine.

Ne simțim pribegi în lume, fără țară, fără casă,
Dor de țară ne frământă, dor de casă ne apasă.
Călători pe-a vieții mare, tu ești patria spre care,
Suspînând, dorim s-ajungem, tu ești portul de salvare.

Fericit e omul care de iubire simte sete,
Tu îi dai din apa vieții, ca să soarbă, să se-mbete.
Cel ce știe către tine ochii minții să-și ridice,
Ca spre stâlpul de lumină, e de mii de ori feric.

În veșmântul de lumină, Doamne, mare-ți este slava;
În cereasca-mpărăție a ta glorie cânta-va
Cel ce inima de patimi va-ncerca să o despoaie,
Înalțând-o către tine din mizerii și gunoaie.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Amóris sensus érige, 802.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta și lumina feței tale.

Psalmul 43 (44)

Nenorocirile poporului

În toate acestea suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit (Rom 8,37).

I

- ² Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit; †
părinții noștri ne-au povestit *
lucrarea pe care ai săvârșit-o în zilele lor,
în zilele de demult.
- ³ Tu cu mâna ta ai lungat neamuri și i-ai sădit pe ei, *
ai zdrobit popoare
și i-ai lăsat pe ei să se răspândească.
- ⁴ Căci nu prin sabia lor au luat în stăpânire pământul, *
și nu brațul lor i-a mântuit,
ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, *
pentru că în ei ți-ai găsit plăcerea.
- ⁵ Tu ești regele meu, Dumnezeu, *
cel care hotărăști victoriile lui Iacob!
- ⁶ Prin tine i-am respins pe dușmani †
și în numele tău i-am călcat în picioare *
pe cei care s-au ridicat împotriva noastră.
- ⁷ Căci nu mi-am pus încrederea în arcul meu *
și nu sabia mi-a adus salvarea,
- ⁸ ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri *
și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.
- ⁹ În Dumnezeu ne vom mândri toată ziua, *
preamărind mereu numele tău.

Ant. Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta și lumina feței tale.

Ant. 2 Domnul nu-și va întoarce fața de la voi dacă vă veți întoarce la el.

II

- ¹⁰ Acum, însă, tu ne respingi și ne acoperi de rușine *
și nu mai ieși, Dumnezeule,
alături de oștirile noastre.
- ¹¹ Ne faci să dăm înapoi în fața vrăjmașului *
și cei care ne urăsc ne pradă.
- ¹² Ne dai ca pe niște oi la tăiere *
și ne risipești printre națiunile păgâne.
- ¹³ Îți vinzi poporul tău fără câștig *
și nu te îmbogățești prin vânzarea lui.
- ¹⁴ Tu ne faci de rușine în fața vecinilor noștri, *
de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.
- ¹⁵ Ne faci să fim de pomină printre păgâni *
și popoarele clatină din cap la vederea noastră.
- ¹⁶ Toată ziua ocară este înaintea mea *
și rușinea îmi acoperă fața,
- ¹⁷ din cauza glasului ce mă insultă și mă ocărăște, *
în fața dușmanului și a celui dornic de răzbunare.

Ant. Domnul nu-și va întoarce fața de la voi dacă vă veți întoarce la el.

Ant. 3 Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge la nesfârșit.

III

- ¹⁸ Toate acestea au venit peste noi, †
dar n-am uitat de tine *
și n-am călcat legământul tău.
- ¹⁹ Inimile noastre nu s-au dat înapoi *
și pașii noștri nu s-au abătut de pe calea ta.
- ²⁰ Dar tu ne-ai aruncat în locul unde sunt șacalii *
și ne-ai acoperit cu umbra morții.
- ²¹ Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru *
și am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,
- ²² oare Dumnezeu nu ar fi băgat de seamă, *
el, care cunoaște ascunzișurile inimii?
- ²³ Căci pentru tine suntem dați morții toată ziua, *
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere. —

- 24 Trezește-te, pentru ce dormi, Doamne? *
Scoală-te, nu ne respinge la nesfârșit.
- 25 Pentru ce îți ascunzi fața? *
Pentru ce uiți de nenorocirea
și de oprimarea noastră?
- 26 Căci sufletul nostru este doborât în praf *
și trupul nostru s-a lipit de pământ.
Scoală-te, Doamne, vino în ajutorul nostru *
și, pentru îndurarea ta, mântuiește-ne!

Ant. Scoală-te, Doamne, nu ne respinge la nesfârșit.

℣. Luminează-ți fața ta asupra slujitorului tău, Doamne.

℟. Și învață-mă îndreptările tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Când falnicul soare din ceruri revarsă
Potop pe pământ de lumină, noi iar să
-nălțăm către Domnul și ruga și gândul,
Pe ziua de azi ajutorul cerându-l.

Să-i cerem ca limbii el frâu să ne pună,
S-o țină departe de rău și minciună;
Privirilor noastre să pună perdele,
Nimic întinat să nu intre prin ele.

Păstreze-ne inima limpede, pură
Și mintea-nțeleaptă, cu dreaptă măsură,
Dispuși să ne facă la post și la rugă
Și munții mândriei din noi să-i distrugă.

Când zilele noastre vor fi să se-ncheie,
 Când moartea va stinge a vieții scânteie,
 Din valea de lacrimi la dânsul ne cheme
 Cristos în lăcașul măririi supreme.

Mărire să-i fie cerescului Tată,
 Mărire aducem în cânt totodată
 Și Fiului celui cu dânsul de-o fire,
 Și Duhului Sfânt îi cântăm preamărire. Amin.

Sau: Iam lucis orto sídere, 806.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fă să aud dis-de-diminează îndurarea ta,
 Doamne.

Psalmul 142 (143),1-11

Rugăciune în timp de strâmtorare

Omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos (Gal 2,16).

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
 pleacă-ți urechea la cererea mea, *
 răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
- ² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
 căci nici unul dintre cei vii
 nu va fi îndreptățit înaintea ta.
- ³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
 îmi calcă viața în picioare,
 m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
 ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
 și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
 mă gândesc la toate faptele tale *
 și meditez la lucrările mâinilor tale.

- ⁶ Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- ⁷ Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- ⁸ Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- ⁹ Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi aflu adăpost!
- ¹⁰ Învață-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeuul meu.
Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *
- ¹¹ De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!

Ant. Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, Doamne.

Ant. 2 Domnul va revărsa asupra Ierusalimului râu de pace.

Cântarea

Is 66,10-14a

Mângâiere și bucurie în cetatea sfântă

Iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră (Gal 4,26).

- ¹⁰ Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul *
și veseliți-vă în el toți cei care îl iubiți.
Împărțiți bucuria cu el, *
toți cei care ați plâns împreună cu el,
- ¹¹ ca să sugeți și să vă săturați *
la sânul mângâierilor sale,
ca să sorbiți și să vă săturați *
din bogățiile gloriei sale. —

- ¹² Căci așa spune Domnul: †
 „Eu voi îndrepta spre el pacea ca un șuvoi *
 și bogăția popoarelor ca un râu ieșit din matcă.
 Veți suga și veți fi purtați pe brațe *
 și, pe genunchi, veți fi dezmierdați.
- ¹³ Cum își mângâie o mamă copilul, †
 așa vă voi mângâia și eu. *
 În Ierusalim veți afla mângâierea.
- ^{14a} Voi veți vedea și se va bucura inima voastră, *
 și oasele voastre vor odrăsli ca iarba”.

Ant. Domnul va revărsa asupra Ierusalimului râu de pace.

Ant. 3 Dumnezeuului nostru să-i fie plăcută lauda.

Psalmul 146 (147 A)

Puterea și bunătatea Domnului

Pe tine, Dumnezeule, te laudăm, pe tine, Doamne, te mărturisim.

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
 pentru că frumos este
 să-l laudăm pe Dumnezeuul nostru; *
 pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
 îi adună pe surghiuniții lui Israel.
- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
 și leagă rănile lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
 și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
 înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
 și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
 cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
 pregătește pământului ploaie,

el face să răsară iarbă în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.

⁹ El dă hrană animalelor *

și puilor de corb care strigă.

¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *

și nici nu-și găsește plăcerea în iuțeala omului,

¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

Ant. Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,18-21

Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela. Într-adevăr, creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. Căci creația a fost supusă zădărniceii, nu de bunăvoie, ci din cauza aceluia care a supus-o, cu speranța că și ea, creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. În zorii dimineții * mă gândesc la tine, Doamne!
În zorii.

Ψ. Pentru că ai fost ajutorul meu, * mă gândesc la tine,
Doamne! Slavă Tatălui. În zorii.

Ant. la *Benedictus*: Dă poporului tău, Doamne, știința mântuirii și ne iartă nouă păcatele noastre!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Dumnezeu, de la care ne vine mântuirea, și să-i spunem:

Tu, Doamne, ești viața noastră!

Binecuvântat ești, Dumnezeule, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, în îndurarea ta, ne-ai renăscut la o speranță vie

– prin învierea lui Isus Cristos din morți.

Tu, care l-ai creat pe om după chipul tău și l-ai reînnoit în Cristos,

– fă-ne asemenea chipului Fiului tău.

Vindecă inimile noastre rănite de invidie și ură,
 – revărsând asupra lor iubirea, care e darul Duhului
 Sfânt.

Dă-le astăzi lucrătorilor muncă, celor flămânzi pâine,
 celor întristați bucurie

– și tuturor oamenilor har și mântuire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, Doamne, adevărata știință a mântuirii,
 pentru ca, eliberați din mâna dușmanilor noștri, să-ți
 slujim cu credință și fără teamă în toate zilele vieții noas-
 tre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
 Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele, spune
 Domnul.

Psalmul 118 (119),153-160

XX (Reș)

- ¹⁵³ Vezi înjosirea mea și salvează-mă, *
 pentru că nu am uitat de legea ta.
¹⁵⁴ Apără-mi cauza și răscumpără-mă, *
 dă-mi viață după promisiunea ta!
¹⁵⁵ Mântuirea e departe de cei păcătoși, *
 pentru că nu le pasă de orânduirile tale.
¹⁵⁶ Multe sunt îndurările tale, Doamne, *
 dă-mi viață după judecățile tale! —

- 157 Sunt mulți cei care mă prigonesc și mă apasă, *
dar eu nu mă îndepărtez de învățăturile tale.
- 158 I-am văzut pe cei fără de lege
și m-a cuprins dezgustul, *
pentru că nu păzesc cuvântul tău.
- 159 Iată, eu am iubit învățăturile tale, Doamne, *
dă-mi viață după îndurarea ta!
- 160 Temelia cuvântului tău este adevărul, *
toate hotărârile tale sunt drepte și veșnice.

Ant. Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele, spune Domnul.

Ant. 2 Să te binecuvânteze Domnul și să vezi pacea în toate zilele vieții tale.

Psalmul 127 (128)

Pacea casei în Domnul

„Să te binecuvânteze Domnul din Sion”, adică din Biserica sa (Arnobius).

- ¹ Fericiți toți cei care se tem de Domnul *
și umblă pe căile sale.
- ² Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; *
vei fi fericit și toate îți vor merge bine.
- ³ Soția ta va fi ca o viță roditoare *
înăuntrul casei tale;
copiii tăi vor fi ca vâstarele măslinului *
împrejurul mesei tale.
- ⁴ Iată, așa va fi binecuvântat omul *
care se teme de Domnul!
- ⁵ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
ca să vezi fericirea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale
- ⁶ și să vezi pe fiii fiilor tăi! *
Pace peste Israel!

Ant. Să te binecuvânteze Domnul și să vezi pacea în toate zilele vieții tale.

Ant. 3 Dumnezeu i-a biruit pentru tine pe dușmanii tăi.

Psalmul 128 (129)

Poporul asuprit își regăsește încrederea

Biserica vorbește despre suferințele sale (sf. Augustin).

- ¹ Încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit,
– să spună asta Israel – *
- ² încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit,
dar nu m-au biruit.
- ³ Cu plugul mi-au arat spinarea, *
au tras pe ea brazde lungi.
- ⁴ Dar Domnul este drept, *
a sfărâmat jugul păcătoșilor.
- ⁵ Să fie făcuți de rușine și să se întoarcă înapoi *
toți cei care urăsc Sionul!
- ⁶ Să fie ca iarba de pe acoperișuri, *
care se uscă înainte de a crește,
- ⁷ cu care nu-și umple mâna cel care seceră *
și nu-și umple poala cel care adună snopii!
- ⁸ Și nici un trecător să nu poată spune: †
„Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră! *
Vă binecuvântăm în numele Domnului!”

Ant. Dumnezeu i-a biruit pentru tine pe dușmanii tăi.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a II-a, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

In 3,23-24

Aceasta este porunca lui: să credem în numele Fiului său Isus Cristos și să ne iubim unii pe alții după cum ne-a poruncit. Cel care ține poruncile lui rămâne în el și el în acesta. Prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi: după Duhul pe care ni l-a dat.

V. Tu, Doamne, îl călăuzești pe cel drept.

R. Dumnezeule, care cercetezi inimile și rărunchii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași de harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Înț 1,1-2

Iubiți dreptatea, voi, care conduceți pe pământ; aveți gânduri drepte despre Domnul; căutați-l cu inima sinceră, căci el se lasă găsit de cei care nu vor să-l pună la încercare și se arată celor care nu refuză să creadă în el.

☩. Nădăjduiește în Domnul și fă binele.

℞. Și vei locui pământul, trăind în credință.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Evr 12,1b-2

Să dăm la o parte orice povară și păcatul care ne împresoară, să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței, care, în vederea bucuriei ce îi era propusă, a îndurat crucea și, neținând seama de rușinea ei, s-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.

☩. Sufletul meu a nădăjduit în Domnul.

℞. A nădăjduit și a așteptat cuvântul lui.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutatea vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Stăpâne-al luminii și-al zilei Stăpâne,
Din ziua de astăzi puțin mai rămâne;
Când umbrele serii coboară agale,
Din nou implorăm îndurările tale.

Aduce cu sine apusul de soare
Tristețea cea dulce a zilei ce moare.
Lumina e pală și tot mai săracă;
În vâl de-ntunerice pământul se-mbracă.

Privește, Stăpâne, din slava divină,
Spre slugile tale ce ție se-nchină;
Dă oaselor noastre odihnă, Părinte,
Și-alungă-ne bezna cea neagră din minte.

La ceasul acestei lumini muribunde,
Spre cer ni se-nalță privirile unde
Te afli tu, Doamne, mărite și bune,
Lumină și soare ce-n veci nu apune.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau: Deus, qui claro lumine, 816.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Mila mea și scăparea mea e Domnul: în el nădăjduiesc.

Psalmul 143 (144)

Pentru victorie și pace

*Mâinile lui sunt învățate la război, căci a învins lumea:
„Însă eu am biruit lumea”* (sf. Ilariu).

I

- ¹ Binecuvântat să fie Domnul, stâncă mea! †
El îmi deprinde mâinile la luptă *
și degetele pentru bătaie.
- ² El este aliatul meu fidel și tăria mea, *
turnul meu de apărare și eliberatorul meu.
El este scutul meu în care mă încred, *
el îmi dă în stăpânire poporul.
- ³ Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el, *
sau fiul omului că îl iei în seamă?
- ⁴ Omul este ca o suflare, *
zilele lui sunt ca umbra care trece.
- ⁵ Doamne, apleacă cerurile tale și coboară, *
atinge-te de munți și vor fumega.
- ⁶ Sloboade fulgerele tale și împrăștie-i; *
trimite săgețile tale și pune-i pe fugă!
- ⁷ Întinde mâinile tale din înălțimi și eliberează-mă, †
salvează-mă de apele cele mari, *
din mâna fiilor celor străini,
- ⁸ căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.

Ant. Mila mea și scăparea mea e Domnul: în el nădăjduiesc.

Ant. 2 Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

II

- ⁹ Dumnezeuule, îți voi cânta un cântec nou, *
pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine,
¹⁰ pentru tine, care îi mântuiești pe regi, *
care îl eliberezi pe David, slujitorul tău,
de sabia celui rău.
- ¹¹ Eliberează-mă și mântuiește-mă
din mâna fiilor celor străini, †
căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.
- ¹² Fiii noștri să fie ca vlăstarele ce cresc în tinerețea lor; †
fiicele noastre, precum coloanele din unghiuri, *
sculptate, pentru templu.
- ¹³ Hambarele să ne fie pline, *
încărcate cu tot felul de provizii;
turmele noastre să se înmulțească cu miile
pe câmpiile noastre; *
- ¹⁴ boii noștri să fie viguroși.
Să nu fie gard surpat, nici spărtură *
și nici țipăt în piețele noastre.
- ¹⁵ Fericit este poporul care are toate acestea, *
fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!

Ant. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

Ant. 3 S-au împlinit acum mântuirea și domnia Dumnezeului nostru.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeuule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- ¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți

și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.

¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. S-au împlinit acum mântuirea și domnia Dumnezeului nostru.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,23

Rămâneți întemeiați și tari în credință și neclintiți în speranța evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura de sub cer.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul este păstorul meu, * nu voi duce lipsă de nimic. Domnul.

Ψ. El mă duce la pășuni verzi, * nu voi duce lipsă de nimic. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Magnificat*: Domnul i-a săturat pe cei ce flămâzesc după dreptate și i-a umplut cu bunuri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, lumina popoarelor și bucuria tuturor celor vii:

Dă-ne, Doamne, lumină, pace și mântuire!

Cristoase, lumina cea neapusă, Cuvântul Tatălui, care ai venit să-i mântuiești pe toți oamenii,

– călăuzește-i pe catecumenii Bisericii tale ca să ajungă la lumină în tine.

Nu privi, Doamne, la fărădelegile noastre,

– căci la tine este iertarea.

Tu, care ai voit ca oamenii să cerceteze cu mintea lor tainele naturii pentru a stăpâni lumea,

– fă ca știința și artele să fie îndreptate spre mărirea ta și spre fericirea tuturor.

Ocroțește-i pe aceia care s-au dedicat în lume slujirii fraților lor,

– ca să-și poată îndeplini lucrarea liberi și fără opreliști.

Doamne, care deschizi și nimeni nu poate să închidă,

– du-i la lumina ta pe aceia care au adormit în speranța învierii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ia aminte, Doamne, la rugăciunea noastră de seară și dă-ne harul ca, mergând pe urmele Fiului tău, să aducem rod de fapte bune într-o răbdare. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Bun este Domnul, binecuvântați numele lui.

Psalmul invitatoriului, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Prin curți cântătorii ne-aduc bună veste:
Din noaptea cea neagră puțin doar mai este;
Larg porțile zilei de-acuma-s deschise,
Acum se destramă urâtele vise.
Când noaptea cu beznă și spaimă dispare,
Să cerem în rugă din cer îndurare.

La ceasul acesta de beznă, Isuse,
Iubirea de oameni în lume te-aduse.
Lumină cerească văzu Betleemul
Menită s-alunge, să ierte blestemul.
Ființei umane, văzând-o că moare,
I-ai șters de pe față a morții sudoare.

Tu, cel ne-nceput, cunoscând începutul,
În noi prefăcut-ai în candelă lutul.
Ne-ai smuls din sclavie, din glod și ocară.
Din temniță-adâncă scoțându-ne-afară,
Picioarele noastre, slăbite, betege,
Le-ndrepeți către tine, slăvit Domn și rege.

Mărire primească în cer bunul Tată,
 Și Fiul născut din Fecioara curată,
 Și Duhul ce tari în ispite ne ține,
 Rugându-se-n noi cu nespuse suspine.
 Treimii izvor de iubire suavă
 De-a pururi să-i fie mărire și slavă. Amin.

Sau: Galli cantu mediante, 822.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Creatorul lumii, slava Tatălui răsfântă
 Peste noi, ne fii alături cu iubirea ta preasfântă.
 Să rămână fără tine, cine oare nu se teme?
 Pentru noi ar fi acesta cel mai greu dintre blesteme.

Inimile ne sunt pline de lumina ce ne vine
 De la Duhul Sfânt, cel care e trimis mereu de tine.
 Ușa inimilor noastre, Doamne, tu mereu ne-o-nchide,
 Să nu intre-n ea dușmanul cu capcanele-i perfide.

Ne-amenință fără preget a păcatului stihie;
 Mila ta și îndurarea peste noi mereu să fie.
 Pașii noștri ni-i conducă legea ta și mâna-ți blândă,
 Să nu facem niciodată fapte demne de osândă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau: Adesto, rerum conditor, 823.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeuul meu, nu disprețui rugăciunea mea,
 când cel rău strigă împotriva mea.

Psalmul 54 (55),2-15.17-24

Prietenul perfid

Isus a început a se înfricoșa și a se neliniști (Mc 14,33).

I

- ² Pleacă-ți urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea, †
nu te ascunde de la cererea mea; *
- ³ ia aminte la mine și răspunde-mi,
umblu agitat în mâhnirea mea †
și sunt cuprins de tulburare *
- ⁴ la glasul dușmanului, la strigătul celui rău.
Căci revarsă asupra mea blesteme *
și mă persecută cu furie.
- ⁵ Inima mea se zbate înlăuntrul meu *
și groaza morții a căzut peste mine.
- ⁶ Teamă și cutremur au venit peste mine *
și m-a cuprins teroarea.
- ⁷ Și am spus: „Cine îmi va da aripi ca de porumbel, *
ca să zbor și să-mi găsesc adăpost?”
- ⁸ Iată, mă îndepărtez în fugă *
și rămân în pustiu.
- ⁹ Îl aștept pe acela care să mă salveze *
dinaintea vântului furtunii și a vijeliei”.

Ant. Dumnezeul meu, nu disprețui rugăciunea mea,
când cel rău strigă împotriva mea.

Ant. 2 Domnul ne va scăpa din mâna dușmanului și
a celui înșelător.

II

- ¹⁰ Împrăștie-i, Doamne, încurcă-le limbile! *
Căci am văzut în cetate violență și dezbinare.
- ¹¹ Zi și noapte o înconjoară peste ziduri, †
fărădelege, viclenie și necaz în mijlocul ei, *
- ¹² și n-au lipsit din piețele ei înșelăciunea și silnicia.
- ¹³ Căci dacă un dușman m-ar fi insultat, *
l-aș fi suportat;

dacă cel care mă urăște †
s-ar fi ridicat cu orgoliu asupra mea, *
poate m-aș fi ascuns de el.

- 14 Dar ești tu, om asemenea mie, *
prietenul meu și omul meu de încredere
15 cu care mă înțelegeam așa de bine *
și mergeam cu însuflețire spre casa lui Dumnezeu!

Ant. Domnul ne va scăpa din mâna dușmanului și a celui înșelător.

Ant. 3 Încredințează Domnului grijile tale și el te va hrăni.

III

- 17 Iar eu strig către Dumnezeu *
și Domnul mă va mântui.
18 Seara, dimineata și la amiază eu gem și suspin *
și el îmi aude glasul.
19 El răscumpără sufletul meu în pace †
de cei care vin asupra mea, *
căci s-au înmulțit cei care sunt împotriva mea.
20 Dumnezeu va asculta și-i va umili, *
el, care este dinaintea de veacuri.
Căci nu este în ei îndreptare *
și nu se tem de Dumnezeu.
21 Fiecare își întinde mâna împotriva aliaților săi, *
profanează legământul său.
22 Cuvintele lui sunt alunecoase ca untul, *
dar în inima lui este luptă;
vorbele lui sunt mai unșuroase decât untdelemnul, *
dar ele sunt săbii scoase din teacă.
23 Încredințează Domnului grijile tale †
și el te va hrăni, *
nu-l va lăsa niciodată pe cel drept să se clatine.
24 Iar tu, Dumnezeule, vei face ca ei să coboare *
în prăpastia pierzării:
oamenii vărsători de sânge și cei vicleni†
nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor. *
Dar eu, Doamne, îmi pun încrederea în tine.

Ant. Încredințează Domnului grijile tale și el te va hrăni.

☩. Ascultă, fiule, glasul înțelepciunii mele.

☩. Pleacă-ți urechea la învățătura mea.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne,-n ceruri nu atârnă candelabre de cristale;
 E destulă strălucirea și lumina feței tale.
 Totul vine de la tine; cu puterea-ți creatoare
 Ai zidit întreaga lume și-ai aprins lumina-n soare.
 S-au stins stelele de ceară de pe bolta sângerândă,
 Aurora prevestește marea soarelui izbândă.
 Întru lacrimi de durere ni se naște ziua nouă,
 Ele cad și-aștern pământul cu un strat curat de rouă.
 S-a eliberat văzduhul de-ale nopții bezne sumbre,
 Soarele i-a smuls veșmântul cel țesut din triste umbre.
 Astrul zilei din tărie lui Cristos i-a dat un nume,
 Căci Cristos a pus pe fugă întunericul din lume.
 Tu, lumină a luminii, zi a zilelor, tu, care,
 Existând din veșnicie, nu cunoști vreo înserare,
 Dumnezeu atotputernic, lumea o zidești și iară
 În neantu-i dinainte, dacă vrei, o faci să piară.
 Doamne, Unule-născutul, ce-ai luat asupra-ți lutul,
 De cinstire și mărire îți aducem azi tributul.
 Slavă Tată, ce-n tărie, în vecie nu te clatini,
 Slavă Duhule, și-aducem după legi și după datini.
 Amin.

Sau: Deus, qui cæli lumen es, 826.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu.

Psalmul 50 (51)

Miluieste-mă, Dumnezeule

Reînnoiți-vă duhul și mintea și îmbrăcați-vă în omul cel nou (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropeste-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu. —

- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu.

Ant. 2 Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine toți se vor aduna la Domnul.

Cântarea

Tob 13,8-11.13-14ab.15-16ab

Aducere de mulțumire pentru eliberarea poporului

Mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul... strălucind de slava lui Dumnezeu (Ap 21,10-11).

- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Traiți zile de bucurie
și preamăriți-l pe Domnul! —

- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să-i mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare
și de la capătul lumii, †
pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese va dăinui în vecii vecilor.
- ¹³ Bucură-te, așadar, și te veselește *
pentru fiii celor drepecți,
căci toți se vor aduna *
și-l vor binecuvâta pe Domnul cel veșnic.
- ^{14ab} Fericiți cei care te iubesc *
și fericiți cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
regele cel mare, *
- ^{16ab} căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
pentru toate veacurile.

Ant. Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine toți se vor aduna la Domnul.

Ant. 3 Laudă, Sionule, pe Dumnezeuul tău, care trimite cuvântul său pe pământ.

Psalmul 147 (147 B)

Reconstruirea Ierusalimului

Vino să-ți arăt mireasa Mielului! (Cf. Ap 21,9).

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Sionule, pe Dumnezeuul tău, care trimite cuvântul său pe pământ.

LECTURA SCURTĂ

Gal 2,19b-20

Am fost răstignit împreună cu Cristos. Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pentru mine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi striga către Domnul cel preaînalt, * care mi-a făcut bine. Voi striga.

V. El va trimite din cer și mă va elibera, * care mi-a făcut bine. Slavă Tatălui. Voi striga.

Ant. la *Benedictus*: Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeuului nostru ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțime.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Plini de încredere în Dumnezeu, care se îngrijește de toți cei pe care i-a creat și i-a răscumpărat prin Fiul său, să-i înălțăm rugăciunea noastră:

Doamne, desăvârșește ceea ce ai lucrat în noi!

Dumnezeul îndurării, călăuzește pașii noștri în sfințenia inimii,

– ca să cugetăm mereu cele ce sunt adevărate, drepte și vrednice de iubire.

Nu ne părăsi în veci, pentru numele tău,

– și nu uita, Doamne, de legământul încheiat cu părinții noștri.

Cu sufletul căit și cu duh de umilință să fim primiți de tine, Doamne,

– căci nu vor fi făcuți de rușine cei ce se încred în tine!
Tu, care ne-ai făcut părtași la misiunea profetică a lui Cristos,

– dă-ne harul să vestim faptele tale minunate.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși belșugul harului tău asupra celor care te imploră, pentru ca, împlinindu-ți poruncile prin puterea ta, să aibă parte de mângâiere în viața de acum și să dobândească bucuriile vieții veșnice. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace, Doamne.

Psalmul 118 (119),161-168

XXI (Sin)

- 161 Fără temei mă prigonesc cei puternici, *
dar inima mea se teme numai de cuvântul tău.
- 162 Eu tresalt de bucurie pentru făgăduința ta, *
ca acela care a găsit o comoară mare.
- 163 Urăsc și nu pot suferi minciuna, *
însă iubesc legea ta.
- 164 De șapte ori pe zi îți aduc laudă *
pentru judecățile tale drepte.
- 165 Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace, *
nici o piedică nu le stă în cale.
- 166 Aștept mântuirea ta, Doamne, *
și împlinesc poruncile tale.
- 167 Sufletul meu păzește învățăturile tale *
și le iubește nespuse de mult.
- 168 Păzesc poruncile și învățăturile tale, *
toate căile mele stau sub privirea ta.

Ant. Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace,
Doamne.

Ant. 2 Mulțimea celor credincioși era o inimă și un
cuget.

Psalmul 132 (133)

Bucuria armoniei frățești

*Să ne iubim unii pe alții fiindcă dragostea e de la Dum-
nezeu (IIn 4,7).*

- ¹ Iată cât de bine și cât de plăcut este *
ca frații să locuiască împreună!
- ² Este ca untdelemnul de preț pe cap, †
care coboară pe barbă, pe barba lui Aron, *
care se prelinge pe marginea veșmintelor sale.
- ³ Este ca roua de pe Hermon, *
care coboară pe Munții Sionului;

pentru că acolo Domnul a orânduit binecuvântarea, *
viața pentru totdeauna.

Ant. Mulțimea celor credincioși era o inimă și un
cuget.

Ant. 3 Păzește-mă de mâinile păcătosului, Doamne,
puterea mântuirii mele.

Psalmul 139 (140),2-9.13-14

Tu ești scăparea mea

Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor (Mt 26,45).

- ² Scapă-mă, Doamne, de omul rău, *
ocrotește-mă de omul violent,
³ de cei care urzesc rele în inima lor *
și toată ziua pregătesc războaie.
⁴ Și-au ascuțit limbile precum șarpele, *
venin de viperă este pe buzele lor.
⁵ Păzește-mă, Doamne, de mâinile păcătosului, †
ocrotește-mă de omul violent, *
de cei care caută să pună capcane pașilor mei!
⁶ Cei mândri mi-au pregătit lațuri în ascuns †
și mi-au întins funii ca o plasă, *
mi-au așezat capcane pe cărare.
⁷ I-am spus Domnului:
„Tu ești Dumnezeul meu; *
ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!”
⁸ Doamne, Dumnezeul meu,
tu ești puterea mântuirii mele, *
acoperă capul meu în ziua luptei.
⁹ Nu împlini, Doamne, dorințele celui nelegiuit, *
nu-l lăsa să-i reușească planul.
¹³ Știu că Domnul va face dreptate celui umil *
și va face dreptate celor sărmani.
¹⁴ Da, cei dreپți vor lăuda numele tău *
și cei neprihăniți vor locui în fața ta.

Ant. Păzește-mă de mâinile păcătosului, Doamne,
puterea mântuirii mele.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Rom 12,17a.19b-20a.21*

Nu întoarceți nimănui răul pentru rău, căci este scris: „A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti, spune Domnul”. Dimpotrivă, dacă dușmanului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea. Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

℣. Îndurarea Domnului e din veac până-n veac.

℞. Și dreptatea lui, pentru aceia care păzesc legământul lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care vietuiești.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***IIn 3,16*

În aceasta am cunoscut iubirea: el și-a dat viața pentru noi. La fel, și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați.

℣. Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun.

℞. În veac este îndurarea lui!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care vietuiești.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***IIn 4,9-11*

Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său unul-născut,

ca să trăim prin el. În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel, și noi trebuie să ne iubim unii pe alții.

☩. Doamne, ocrotitorul nostru, ia aminte.

☩. Și privește la fața Unsului tău!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul cel bun de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisiului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Din văzduh se lasă seara; potolindu-și din dogoare,
Spre culcușu-i blândul soare prinde-ncet să se coboare.
Când apune astrul zilei, orizontul sângerându-l,
Către cer în rugăciune ni se-nalță iarăși gândul.

Doamne, tu în ziua-aceasta ne-ai scutit de trândăvie,
Ne-ai tocmnit de dimineață, ne-ai trimis la tine-n vie.
Munca zilei, oboseala, s-au sfârșit acuma, iată,
Ți le punem la picioare, așteptând din cer răsplată.

Brațul tău ce-n truda zilei ne-a trimis de sus tărie,
Iarăși scut de apărare peste noapte să ne fie.
Somnul dulce ce ne-așteaptă să ne fie drept arvună
A odihnei ce în ceruri niciodată n-o s-apună.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Horis peractis úndecim, 837.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, și voi vesti minunile tale.

Psalmul 144 (145)

Lauda maiestății dumnezeiești

Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt!
 (Ap 16,5).

I

- ¹ O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc †
și să binecuvântez numele tău *
în veac și în veacul veacului.
- ² Te voi binecuvânta în toate zilele †
și voi lauda numele tău *
în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale *
și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lauda strălucirea măririi tale *
și vor reaminti lucrările tale minunate.
- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
și vor vorbi despre măreția ta;
- ⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
și vor proclama dreptatea ta.
- ⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
el este îndelung răbdător și plin de dragoste;

- ⁹ Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice făptură.
- ¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
- ¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
- ¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
- ^{13a} Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

Ant. În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, și
voi vesti minunile tale.

Ant. 2 Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare,
Doamne, tu ești aproape de toți cei care te cheamă.

II

- ^{13b} Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁴ Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
- ¹⁵ Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
- ¹⁶ Tu deschizi mâinile tale *
și saturi cu dărnicie orice făptură.
- ¹⁷ Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁸ Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- ¹⁹ El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- ²⁰ Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimicește pe toți cei răi.
- ²¹ Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

Ant. Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, Doamne, tu ești aproape de toți cei care te cheamă.

Ant. 3 Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,1-2

Acum deci nu este nici o condamnare pentru cei care sunt în Cristos Isus, căci legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat de legea păcatului și a morții.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos a murit pentru păcatele noastre, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Cristos.

Ÿ. A fost dat morții în trup, dar a fost înviat prin Duhul Sfânt, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Adu-ți aminte, Doamne, de îndurarea ta, după cum ai promis părinților noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim cu încredere pe Cristos, în care nădăjduiesc aceia care cunosc numele lui, și să-l rugăm:

Kyrie eleison!

Cristoase, fie-ți milă de slăbiciunea omenească, mereu înclinată spre cădere,

– și întărește-ne mereu cu puterea ta.

Tu știi că firea noastră de la sine tinde să jignească sau să se simtă jignită:

– reînnoiește-o cu puterea ta, îndreptând-o spre iertare. Știm că îți pare rău de păcatele noastre și te împaci cu cel care face pocăință:

– îndepărtează de la noi mânia ta, pe care am meritat-o prin păcatele noastre.

Tu ai iertat păcatele femeii care s-a întors la tine cu căință și ai luat pe umeri oaia rătăcită:

– nu îndepărta mila ta de la noi.

Pe toți aceia care, pe pământ, și-au pus speranța în tine

– primește-i să intre pe porțile cerului, pe care le-ai deschis prin crucea ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ai voit ca Fiul tău Isus Cristos să pătimească pentru mântuirea lumii întregi, dăruiește poporului tău harul să îți se ofere bucuros ca jertfă vie și să se poată îndestula cu plinătatea iubirii tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să ascultăm glasul Domnului, ca să intrăm în odihna lui.

Psalmul invitatoriu, 535.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Tu, Lumină, care-n ceruri ești aprinsă din vecie
Și aprinsă vei rămâne cât vecia va să fie,
Tu, ce pui pe fugă noaptea cu urâtele ei vise,
După legi ce fost-au scrise în eternele zapise,
Faci, în locul nopții negre, să apară ziua iară
Și alungi din minți, de-asemeni, întunericul afară.

O, Lumină infinită, raza-ți blândă și domoală
Tihna nopții o-nterupe și din somn acum ne scoală.
Fericți vor fi de-a pururi fiii cercetării tale;
Cei ce-s ocoliți de tine vrednici sunt de plâns și jale.
Tu ne-ai scos la libertate din morminte de tristețe,
Făcând iar să strălucească bucuriile pe fețe.

I-ai învins pe toți dușmanii. Teama, bezna, boala, până
Chiar și moartea, moartea tristă, zac cu fruntea în țărână.
Doamne sfinte și-ndurate, bun și veșnic împărate,
Domn al vieții și-al luminii necreată și curate,
Din lumina necreată fă o rază de splendoare,
Ce alungă orice noapte, peste lume să pogoare.

Bucuroși acum aducem slavă veșnicului Tată,
Ca și Fiului, născutul din Fecioara preacurată.
Duhul Sfânt cel care este legătură de iubire,
Să primească, de asemeni, sfânt prinos de preamărire.
Dumnezeului Treimic, preainaltului său nume,
Cinste, căci el viață, pace și lumină-i pentru lume.
Amin.

Sau: Lux æterna, lumen potens, 842.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeule, cel care ești Ființa necreată,
Dumnezeule, cel care ai un Dumnezeu drept Tată,
Dumnezeule, cel care și din unul și din altul
Ai purces, acum coboară pân-la noi din tot înaltul.
Fii a noastră bucurie în momente grele, triste;
Bucurie ce nu vine de la tine nu există.
Pentru noi fii mângâiere și izvor de orice bine,
Ale noastre inimi, Doamne, după tine să suspine.
Tată veșnic, îndurarea-ți peste noi acum coboară,
Și tu, Fiule, Cuvântul, lumii dat printr-o Fecioară,
Duh Preasfânt, ne luminează cu lumina ta curată,
Ca din suflet să dispară orice umbră, orice pată.
Tot ce poate ochiul nostru să cuprindă și să vadă
E lucrarea mâinii tale; lumea este-a ta plămadă.
L-ai făcut pe om din tină, dându-i viață ce nu pierе,
L-ai creat din nou prin moartea-ți, după trista lui cădere.
Îmbrăcând, Cristoase Doamne, firea noastră cea umilă,
Suferind pe lemnul crucii, ne-ai salvat pe toți din milă.
Dragostea ce-ai arătat-o suferind pe cruce-odată,
Ca să-avem un loc în ceruri, înc-o dată ne-o arată.
În lăcașul de splendoare, cu-ale sfinților soboare,
Tu domnești, Treime Sfântă, peste lumea trecătoare.
Contemplându-te în ceruri, orice limbă se cuvine
Imn de slavă în cântare să înalțe către tine. Amin.

Sau: Deus de nullo véniens, 843.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul a chemat cerurile și pământul, ca să-și judece poporul.

Psalmul 49 (50)

Adevărata evlavie în Domnul

N-am venit să desființez legea, ci să o împlinesc
(cf. Mt 5,17).

I

- ¹ Domnul, Dumnezeu dumnezeilor, vorbește, *
el cheamă pământul de la răsăritul soarelui
până la asfințitul lui.
- ² Din Sion, frumusețea desăvârșită,
Dumnezeu strălucește. *
- ³ Vine Dumnezeu nostru și nu tace;
în fața lui e foc mistuitor, *
iar împrejurul lui se dezlănțuie furtuna.
- ⁴ El cheamă cerurile de sus și pământul, *
ca să-și judece poporul:
- ⁵ „Adunați-i înaintea mea pe credincioșii mei, *
pe cei care, prin jertfă,
au încheiat alianța cu mine!”
- ⁶ Cerurile vor vesti dreptatea lui, *
căci însuși Dumnezeu este judecătorul.

Ant. Domnul a chemat cerurile și pământul, ca să-și judece poporul.

Ant. 2 Cheamă-mă în ziua nenorocirii: eu te voi elibera.

II

- ⁷ „Ascultă, poporul meu, eu îți vorbesc, †
Israel, eu voi depune mărturie împotriva ta: *
Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tău.
- ⁸ Nu pentru jertfele tale te dojenesc, *
pentru că arderile tale de tot
sunt pururi înaintea mea.

- ⁹ Nu voi primi viței din casa ta, *
nici țapi din turmele tale.
- ¹⁰ Căci ale mele sunt toate viețuitoarele pădurii, *
toate miile de animale din munți.
- ¹¹ Eu cunosc toate păsările cerului *
și al meu este tot ce se mișcă pe câmpie.
- ¹² Dacă mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, *
căci lumea cu tot ce este în ea mie îmi aparține.
- ¹³ Mănânc eu oare carne de tauri *
și beau eu oare sângele țăpilor?
- ¹⁴ Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă *
și împlinește făgăduințele făcute Celui Preaînalt.
- ¹⁵ Cheamă-mă în ziua nenorocirii: *
eu te voi elibera, iar tu mă vei preamări”.

Ant. Cheamă-mă în ziua nenorocirii: eu te voi elibera.

Ant. 3 Jertfa de laudă mă preamărește.

III

- ¹⁶ Dar celui păcătos, Domnul îi spune: †
„Pentru ce vorbești despre poruncile mele *
și ai pe buze legământul meu,
- ¹⁷ de vreme ce urăști disciplina mea *
și cuvintele mele le arunci la spate?
- ¹⁸ Dacă vezi un hoț, tu fugi cu el *
și te întovărășești cu adulterii.
- ¹⁹ Tu dai drumul gurii tale la rele *
și limba ta țese planuri viclene.
- ²⁰ Stai și vorbești împotriva fratelui tău, *
îl clevetești pe fiul mamei tale.
- ²¹ Iată ce ai făcut, iar eu să tac? †
Îți închipui că eu sunt ca tine? *
Te voi muștra și voi pune totul sub ochii tăi.
- ²² Înțelegeți aceasta, voi, care-l uitați pe Dumnezeu, †
ca nu cumva să mă mânii *
și nu va fi nimeni care să vă scape.

²³ Cine aduce jertfă de laudă, acela mă preamărește; †
celui care merge pe calea cea dreaptă *
îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”.

Ant. Jertfa de laudă mă preamărește.

℣. Nu încetăm să ne rugăm și să cerem pentru voi.

℞. Ca să vă umpleți de cunoașterea voinței lui Dumnezeu.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Ochii noștri cu uimire pot acuma să admire
Cum din somnul greu al nopții se trezește-ntreaga fire.
Când din nou al zilei astru în văzduh lumina-și cerne,
Ni se-nalță glasul către Domnul gloriei eterne.

Tată veșnic, tu prin Fiul ai creat mărețul soare,
Ca precis durată nopții și a zilei s-o măsoare.
Ai dispus, făcând lumina să apară, să dispară,
După zi să vină noaptea, după noapte ziua iară.

Însă tu, Cristoase Doamne, pentru noi ești unic soare
Ce n-apune niciodată, ești lumină orbitoare.
Peste noi nicipând nu poate întunericul să vină
Căci și-atunci când este noapte tu ne-nvălui în lumină.

Printre fiii tăi, Părinte, te rugăm a ne socoate,
De-al tău Fiu să ne apropii ca să-i fim plăcuți în toate.
Duhul Sfânt să ne-nălzească bietul nostru suflet rece
Ca-n iubire ziua-ntreagă să putem a o petrece. Amin.

Sau: Diéi luce réddita, 847.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bine este să cântăm numele tău, Preaînalte, să vestim de dimineată îndurarea ta.

Psalmul 91 (92)

Lauda Creatorului

Cântăm laude pentru faptele minunate ale Fiului unu-născut (sf. Atanasiu).

- ² Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
- ³ să vestim de dimineată îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
- ⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
- ⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!
- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.

- 14 Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- 15 Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- 16 ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Bine este să cântăm numele tău, Preaînalte, să vestim de dimineată îndurarea ta.

Ant. 2 Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.

Cântarea

Ez 36,24-28

Domnul va reînnoi poporul său

Ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor (Ap 21,3).

- 24 Vă voi scoate dintre neamuri, †
vă voi aduna din toate țările *
și vă voi aduce înapoi în țara voastră.
- 25 Vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăța. †
Vă voi curăța de toate păcatele *
și de toată idolatria voastră.
- 26 Vă voi da o inimă nouă *
și voi pune în voi un duh nou;
voi scoate din trupul vostru inima de piatră *
și vă voi da o inimă de carne.
- 27 Voi pune în voi duhul meu †
și vă voi face să urmați legile mele, *
veți păzi poruncile mele
și le veți pune în practică.
- 28 Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri. †
Voi veți fi poporul meu *
și eu voi fi Dumnezeul vostru.

Ant. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.

Ant. 3 Din gura copiilor și a pruncilor, Doamne, ți-ai pregătit laudă.

Psalmul 8

Maiestatea lui Dumnezeu și demnitatea omului

Pe toate le-a pus sub picioarele lui, iar pe el l-a rânduie cap peste Biserica întreagă (Ef 1,22).

- ² Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să-i nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,
toate le-ai pus la picioarele lui: †
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Din gura copiilor și a pruncilor, Doamne, ți-ai pregătit laudă.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 3,13-15a

Noi așteptăm, după promisiunea Domnului, ceruri noi și un pământ nou în care va locui dreptatea. De

aceea, iubiților, întrucât așteptați acestea, străduiți-vă să fiți găsiți în pace, fără cusur și fără prihană. Să considerați ca o mântuire îndelunga răbdare a Domnului nostru.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vor tresălta de bucurie buzele mele * când îți voi cânta ție. Vor tresălta.

V. Limba mea va vesti dreptatea ta * când îți voi cânta ție. Slavă Tatălui. Vor tresălta.

Ant. la *Benedictus*: Îndreaptă, Doamne, pașii noștri pe calea păcii.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Dumnezeu, care, prin Fiul său, a dat lumii speranță și viață, și să-l rugăm cu umilință:

Doamne, auzi-ne!

Doamne, Părintele tuturor, care ne-ai adus până la începutul acestei zile,

– dă-ne harul să trăim uniți cu Cristos, spre lauda măririi tale.

Să rămână pururi în noi, Doamne, credința, speranța și iubirea ta,

– pe care le-ai revărsat în inimile noastre.

Ochii noștri să fie pururi îndreptați spre tine, Doamne,

– ca să-ți răspundem îndată atunci când ne chemi.

Ferește-ne de cursele și înșelăciunile fărâdelegii

– și apără pașii noștri de orice alunecare.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ești lumina cea adevărată și ziua fără de apus, ajungând din nou în zorii dimineții, te rugăm să eliberezi cugetele noastre de întunericul păcatului și să reverși asupra lor strălucirea venirii tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 547.

PSALMODIA

Ant. 1 Mâna ta să-mi vină în ajutor, căci am ales învățăturile tale.

Psalmul 118 (119),169-176**XXII (Tau)**

- ¹⁶⁹ Să ajungă strigarea mea, Doamne,
înaintea feței tale, *
dă-mi înțelegere, potrivit cuvântului tău!
- ¹⁷⁰ Să vină rugăciunea mea în fața ta, *
după făgăduința ta eliberează-mă!
- ¹⁷¹ Buzele mele să vestească lauda ta, *
căci tu mă înveți îndreptările tale.
- ¹⁷² Să cânte limba mea cuvintele tale, *
căci toate poruncile tale sunt drepte.
- ¹⁷³ Mâna ta să-mi vină în ajutor, *
căci am ales învățăturile tale.
- ¹⁷⁴ Suspîn de dor, Doamne, după mântuirea ta, *
și legea ta este desfătarea mea.
- ¹⁷⁵ Să trăiască sufletul meu și să te laude, *
judecățile tale îmi vor veni în ajutor.
- ¹⁷⁶ Am rătăcit ca o oaie care s-a pierdut, *
caută-l pe slujitorul tău,
căci nu am uitat poruncile tale.

Ant. Mâna ta să-mi vină în ajutor, căci am ales învățăturile tale.

Ant. 2 Tronul tău, Dumnezeuule, este veșnic.

Iată, vine Mirele: ieșiți în întâmpinarea lui! (Mt 25,6).

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
har a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ea este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic.

Ant. 3 Am văzut noul Ierusalim ca o mireasă împodobită pentru mirele său.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.

- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Am văzut noul Ierusalim ca o mireasă împodobită
pentru mirele său.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1131.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Dan 6,27b-28a

Dumnezeul nostru este Dumnezeul cel viu, care rămâne
veșnic; împărăția lui nu va fi distrusă și domnia lui nu
va avea sfârșit. El eliberează și mântuiește; el face fapte
mari și minuni în cer și pe pământ.

℣. Opriți-vă și vedeți că eu sunt Dumnezeu.

℟. Preaînălțat voi fi între neamuri, preaînălțat voi fi
pe pământ.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne
închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina
Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice
dușman, să ne bucurăm pururi întru lauda ta. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Rom 15,5-7*

Dumnezeul statorniciei și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași sentimente unii față de alții, ca ale lui Cristos Isus, pentru ca, într-un cuget și într-un singur glas, să-l preamăriți pe Dumnezeu și pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos. De aceea, primiți-vă unii pe alții după cum și Cristos v-a primit pe voi spre gloria lui Dumnezeu.

℣. Domnul își află desfătarea în poporul său.

℞. Și-i va încununa pe cei blânzi cu mântuire.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Fil 4,8.9b*

În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

℣. Te voi preamări, Dumnezeule, regele meu.

℞. Și voi binecuvânta numele tău în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafecritei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

COMPLETORIUL

DUPĂ VESPERELE I ALE DUMINICILOR ȘI SOLEMNITĂȚILOR

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. 1 Fie-ți milă de mine, Doamne, și ascultă rugăciunea mea.

Psalmul 4

Aducere de mulțumire

Minunat l-a făcut Domnul pe acela pe care l-a înviat din morți (sf. Augustin).

- ² Când strig către tine, răspunde-mi,
Dumnezeul dreptății mele; †
din strâmtorare, m-ai scos în larg: *
ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.
- ³ Fii ai oamenilor,
până când veți fi cu inima împietrită? *
Până când veți iubi deșertăciunea
și veți alerga după minciună?
- ⁴ Să știți că Dumnezeu face minuni
pentru cel credincios: *
când strig către el, Domnul mă aude.
- ⁵ Cutremurați-vă și nu păcătuiți! †
Meditați acestea în inimile voastre, *
în așternuturile voastre, și fiți liniștiți.
- ⁶ Aduceți jertfe de dreptate *
și nădăjduiți în Domnul.
- ⁷ Mulți spun: „Cine ne va arăta ce este bine?” *
Fă să răsară peste noi, Doamne,
lumina feței tale!

⁸ Tu pui mai multă bucurie în inima mea *
decât au ei atunci când li se înmulțește
grâul și vinul.

⁹ Eu mă culc în pace și adorm îndată, *
căci numai tu, Doamne, îmi dai liniște deplină.

Ant. Fie-ți milă de mine, Doamne, și ascultă rugăciunea mea.

Ant. 2 Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții.

Psalmul 133 (134)

Rugăciune de seară în templu

Lăudați-l pe Dumnezeul nostru, voi, toți slujitorii lui, toți cei care vă temeți de el, mici și mari! (Ap 19,5).

¹ Iată, binecuvântați-l pe Domnul
voi toți, slujitorii Domnului; *
voi, care stați în timpul nopții în casa Domnului.

² Ridicați mâinile către sanctuar *
și binecuvântați-l pe Domnul.

³ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
el, care a făcut cerul și pământul.

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții.

LECTURA SCURTĂ

Dt 6,4-7

Ascultă, Israele: Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toate puterile tale. Și să fie cuvintele acestea, pe care eu ți le poruncesc astăzi, în inima ta; să le sădești în fiii tăi și să vorbești despre ele când stai în casă sau mergi pe drum, când te culci și când te scoli.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

După Vesperale I ale duminicilor și solemnităților 1115

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Vizitează-ne, te rugăm, Doamne, în noaptea aceasta, pentru ca, sculându-ne în zori prin puterea ta, să ne putem bucura de învierea lui Cristos. El, care viețuiește.

Sau în solemnitățile ce cad în afara duminicii:

Vizitează, te rugăm, Doamne, locuința aceasta și îndepărtează de la ea toate cursele vrăjmașului; îngerii tăi sfinți să locuiască în ea și să ne păzească în pace iar binecuvântarea ta să fie pururi asupra noastră. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturגיעi orelor, 561.

DUPĂ VESPERELE II ALE DUMINICILOR ȘI SOLEMNITĂȚILOR

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Cu aripile sale te va acoperi; nu te vei teme de spaima nopții.

Psalmul 90 (91)

Sub ocrotirea Celui Preaînalt

Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni (Lc 10,19).

- ¹ Cel care locuiește sub ocrotirea Celui Preaînalt *
și se odihnește la umbra Celui Atotputernic
- ² îi spune Domnului: †
„Tu ești locul meu de refugiu și fortăreața mea, *
Dumnezeul meu în care îmi pun încrederea”.
- ³ Căci el te va elibera din lațul vânătorului *
și de ciurma pustiitoare.
- ⁴ El te va acoperi cu aripile lui †
și vei găsi refugiu sub penele sale; *
fidelitatea lui îți va fi scut și pavăză.
- ⁵ Nu te vei teme nici de spaima nopții,
nici de săgeata care zboară ziua, †
- ⁶ nici de ciurma care se răspândește în întuneric, *
nici de molima care bântuie în plină zi.
- ⁷ Vor cădea alături de tine o mie, †
și zece mii la dreapta ta, *
dar de tine nimic nu se va apropia.
- ⁸ E de ajuns cu ochii să privești *
și vei vedea răsplata păcătoșilor.
- ⁹ Pentru că ai spus:
„Tu, Doamne, ești locul meu de refugiu” *
și pe Cel Preaînalt îți l-ai ales adăpost,

După Vesperale II ale duminicilor și solemnităților 1117

- ¹⁰ nici un rău nu te va lovi, *
nici o nenorocire nu se va apropia de locuința ta,
¹¹ pentru că el va porunci îngerilor săi *
să te păzească pe toate căile tale.
- ¹² Ei te vor purta pe mâini, *
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de piatră;
¹³ vei pași peste lei și peste vipere *
și vei călca în picioare pui de lei și balauri.
- ¹⁴ Pentru că nădăjduiește în mine, îl voi salva, *
îl voi ocroti, pentru că îmi cunoaște numele.
- ¹⁵ Când el mă va chema, eu îi voi răspunde, †
voi fi alături de el în necazuri. *
Îl voi elibera și-l voi preamări.
- ¹⁶ Îi voi dărui viață lungă *
și îi voi arăta mântuirea mea.

Ant. Cu aripile sale te va acoperi; nu te vei teme de spaima nopții.

LECTURA SCURTĂ

Ap 22,4-5

Ei vor vedea fața Domnului, iar numele său va fi pe frunțile lor. Nu va mai fi noapte acolo și nu vor mai avea nevoie nici de lumina candeliei, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina iar ei vor domni în vecii vecilor.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Să se înalțe spre tine, Doamne, glasul nostru, care te roagă cu umilință ca, după ce am celebrat astăzi taina învierii Fiului tău, să ne odihnim în pacea ta ferțiți de toate relele și să ne trezim bucuroși de a-ți aduce laudă. Prin Cristos.

Sau în solemnități ce cad în afara duminicii:

Vizitează, te rugăm, Doamne, locuința aceasta și îndepărtează de la ea toate cursele vrăjmașului; îngerii tăi sfinți să locuiască în ea și să ne păzească în pace, iar binecuvântarea ta să fie pururi asupra noastră. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 561.

LUNI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Doamne Dumnezeu, tu ești răbdător și plin de îndurare.

Psalmul 85 (86)

Rugăciunea săracului la vreme de restriște

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne mângâie în orice strâmtorare (2Cor 1,3.4).

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu
din adâncul infernului. —

- ¹⁴ Dumnezeu, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere, *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Ant. Doamne Dumnezeu, tu ești răbdător și plin de îndurare.

LECTURA SCURTĂ

1 Tes 5,9-10

Dumnezeu ne-a rânduit pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos, care a murit pentru noi pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,

- ³¹ pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește, Doamne, trupurilor noastre odihnă spre întărire, iar ceea ce am semănat astăzi prin munca noastră, fă să aducă rod de viață veșnică. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturghiei orelor, 561.

MARȚI

Toate de la Normele Liturghiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Nu-ți ascunde fața de la mine, căci în tine mi-am pus nădejdea.

Psalmul 142 (143),1-11

Rugăciune la vreme de strâmtorare

Omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos (Gal 2,16).

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
 pleacă-ți urechea la cererea mea, *
 răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
 căci nici unul dintre cei vii
 nu va fi îndreptățit înaintea ta.
³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
 îmi calcă viața în picioare,

- m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
mă gândesc la toate faptele tale *
și meditez la lucrările mâinilor tale.
- ⁶ Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- ⁷ Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- ⁸ Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- ⁹ Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi aflui adăpost!
- ¹⁰ Învăță-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeuul meu.
- Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *
¹¹ De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!

Ant. Nu-ți ascunde fața de la mine, căci în tine mi-am pus nădejdea.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,8-9a

Fiți cumpătați, vegheați! Dușmanul vostru, diavolul, ca un leu care rage, dă târcoale căutând pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui, tari în credință.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² lumină spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși cu bunătate lumina ta asupra slujitorilor tăi în această noapte și să le dai harul să adoarmă în pace, pentru a se trezi bucuroși la lumina zilei de mâine, în numele tău. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 561.

MIERCURI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. 1 Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor și lăcaș de scăpare.

Psalmul 30 (31),2-6

Rugăciunea plină de încredere a celui necăjit

Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu (Lc 23,46).

- ² Doamne, în tine mă încred, †
să nu fiu dat nicicând de rușine; *
mântuiește-mă în dreptatea ta.
- ³ Pleacă-ți urechea spre mine, *
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare, *
o cetate întărită ca să mă mântuiești.
- ⁴ Tu ești stâncă mea, cetatea mea, *
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.
- ⁵ Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins, *
căci tu ești tăria mea.
- ⁶ În mâinile tale îmi încredințez sufletul, *
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeu adevărat.

Ant. Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor și lăcaș de scăpare.

Ant. 2 Dintru adâncuri strig către tine, Doamne. †

Psalmul 129 (130)

Dintru adâncuri strig către tine

El va mântui poporul său de păcatele sale (Mt 1,21).

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² † Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor. —

- Mai mult decât aşteaptă străjerii ivirea zorilor, *
 7 să nădărduiască Israel în Domnul,
 căci la Domnul este îndurare *
 şi belşug de mântuire.
 8 El îl va mântui pe Israel *
 de toate fărădelegile lui.

Ant. Dintru adâncuri strig către tine, Doamne.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,26-27

Să nu păcătuïți! Să nu apună soarele peste mânia voastră! Nu dați ocazie diavolului!

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – NUNC DIMÍTTIS Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- 29 Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
 după cuvântul tău, în pace,
 30 căci au văzut ochii mei *
 mântuirea ta,
 31 pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
 32 luminează spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, blând și smerit cu inima, jugul tău este plăcut și povara ta este ușoară pentru cei ce te urmează; binevoiește a primi astăzi rugăciunile și faptele noastre și a ne dărui odihnă ca să te putem sluji cu o râvnă reînnoită. Tu, care viețuiești.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 561.

JOI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

Psalmul 15 (16)

Domnul e partea mea de moștenire

Dumnezeu l-a înviat pe Isus, eliberându-l de durerile morții (Fap 2,24).

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sorți, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sorții mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.

- ⁷ Îl binecuvânteț pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- ⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- ⁹ De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- ¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- ¹¹ Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

LECTURA SCURTĂ

1Tes 5,23

Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească în mod desăvârșit și ființa voastră întreagă: duhul, sufletul și trupul să se păstreze fără prihană pentru venirea Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,

- ³⁰ căci au văzut ochii mei *
 mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeu nostru, te rugăm să ne dăruiești un somn liniștit spre a ne odihni de truda zilei pentru ca, reînnoiți pururi prin ajutorul tău, să-ți putem sluji cu trupul și cu sufletul. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturghiei orelor, 561.

VINERI

Toate de la Normele Liturghiei orelor, 558, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne.

Psalmul 87 (88)

Rugăciunea unui om grav bolnav

Acesta este ceasul vostru și puterea întinericului
 (Lc 22,53).

- ² Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, *
 zi și noapte strig înaintea ta.
³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
 pleacă-ți urechea la strigătul meu. —

- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.
- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoștii mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au stins de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?
- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării?
- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimetele tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimic.
- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziua întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.
- ¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoștii mei.

Ant. Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Ier 14,9b*

Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și numele tău este invocat asupra noastră; nu ne părăsi, Doamne, Dumnezeul nostru!

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, * după cuvântul tău, în pace,

³⁰ căci au văzut ochii mei * mântuirea ta,

³¹ pe care ai pregătit-o *

înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor * și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dăruiește-ne, te rugăm, harul să fim atât de strâns uniți cu Fiul tău unul-născut în moartea și îngroparea sa, încât să ne învrednicim a învia împreună cu el la o viață nouă. El, care viețuiește.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 561.

PSALMODIA COMPLEMENTARĂ
PENTRU ORA A TREIA,
ORA A ȘASEA ȘI ORA A NOUA

După v. Dumnezeule, vino și imn, se spun următorii psalmi
graduali cu antifonele lor.

Seria I (Ora a treia)

Ant. 1 Eu am strigat și Domnul m-a ascultat.

Psalmul 119 (120)

Dorința de pace

Statornici în încercare, stăruieți în rugăciune
(Rom 12,12).

- ¹ În strâmtorarea mea, am strigat către Domnul *
și el m-a ascultat.
- ² Doamne, scapă sufletul meu de buze mincinoase, *
de limbă vicleană!
- ³ Ce ți se va da și ce câștig vei avea, *
limbă vicleană?
- ⁴ Săgeată ascuțită de războinic *
și cărbuni aprinși de ienupăr.
- ⁵ Vai mie, că sunt străin în Meșek, *
că locuiesc printre corturile din Kedar!
- ⁶ Sufletul meu a locuit prea mult *
printre cei care urăsc pacea.
- ⁷ Eu sunt un om al păcii, *
dar, de îndată ce o spun, ei caută războiul.

Ant. Eu am strigat și Domnul m-a ascultat.

Ant. 2 Domnul să te păzească la plecare și la venire.

Psalmul 120 (121)

Dumnezeu, ocrotitorul poporului

*Nu le va mai fi foame și nici sete, nu-i va mai arde
soarele și nici arșița (Ap 7,16).*

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Domnul să te păzească la plecare și la venire.

Ant. 3 M-am bucurat de cele ce mi s-au spus.

Psalmul 121 (122)

Ierusalimul - cetatea sfântă

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc (Evr 12,22).

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!

- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. M-am bucurat de cele ce mi s-au spus.

Seria a II-a (Ora a șasea)

Ant. 1 Tu, care locuiești în ceruri, îndură-te de noi.

Psalmul 122 (123)

Încrederea poporului în Dumnezeu

Doi orbi... au strigat: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!” (Mt 20,30).

- ¹ Către tine îmi ridic ochii, *
către tine, care locuiești în ceruri.
- ² Iată, ca ochii slujitorilor
spre mâna stăpânilor, *
ca ochii slujitoarei spre mâna stăpânei sale,
așa sunt ochii noștri îndreptați
spre Domnul, Dumnezeul nostru, *
până când ne va arăta îndurarea sa.
- ³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, *
căci suntem prea sătui de ocară.
- ⁴ Prea sătul ne este sufletul †
de batjocurile celor care ne urăsc, *
de disprețul celor îngâmfați.

Ant. Tu, care locuiești în ceruri, îndură-te de noi.

Ant. 2 Ajutorul nostru este în numele Domnului.

Psalmul 123 (124)

Ajutorul nostru este în numele Domnului

Domnul i-a zis lui Paul: „Nu-ți fie teamă... căci eu sunt cu tine!” (Fap 18,9-10).

- ¹ De n-ar fi fost Domnul de partea noastră
– s-o spună Israel, – †
- ² de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, *
când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
- ³ atunci ne-ar fi înghițit de vii *
în focul mâniei lor;
- ⁴ atunci ne-ar fi înecat apele, †
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru, *
- ⁵ atunci ar fi trecut peste noi valuri năprasnice.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!
- ⁷ Sufletul nostru a scăpat †
ca o pasăre din lațul vânătorului: *
lațul s-a rupt și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în numele Domnului, *
care a făcut cerul și pământul.

Ant. Ajutorul nostru este în numele Domnului.

Ant. 3 Domnul stă împrejurul poporului său de acum
și până-n veac.

Psalmul 124 (125)

Domnul este ocrotitorul poporului său

Pacea lui Dumnezeu asupra lui Israel (Gal 6,16).

- ¹ Cei care se încred în Domnul
sunt ca Muntele Sionului: *
el nu se clatină, ci rămâne în veac.
- ² Munții înconjoară Ierusalimul, †
și Domnul stă împrejurul poporului său *
de acum și până-n veac.
- ³ Sceptrul celui nelegiuit nu va rămâne
peste moștenirea celor dreți, *
ca nu cumva cei dreți
să-și întindă mâinile spre nelegiuire.
- ⁴ Fă bine, Doamne, celor buni *
și celor dreți cu inima,

- ⁵ iar pe cei ce se abat pe cărări strâmbe †
 Domnul îi va aduna
 cu cei care săvârșesc fărădelegea. *
 Pace peste Israel!

Ant. Domnul stă împrejurul poporului său de acum
 și până-n veac.

Seria a III-a (Ora a noua)

Ant. 1 Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut
 de bucurie.

Psalmul 125 (126)

Bucuria și speranța în Domnul

*Așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi
 părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).*

- ¹ Când Domnul i-a întors
 pe locuitorii Sionului din robie, *
 ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
 și limba de cântări de veselie.
 Atunci se spunea printre neamuri: *
 „Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
 și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
 ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei care seamănă cu lacrimi *
 vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
 aruncând în pământ sămânța; *
 venind, se întorceau cu veselie,
 adunându-și snopii.

Ant. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut
 de bucurie.

Ant. 2 Să ne zidească Domnul casa și să ne păzească cetatea.

Psalmul 126 (127)

Zadarnică e truda fără Domnul

Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu (1Cor 3,9).

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
 în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
 în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-diminează
 și vă culcați târziu, †
 mâncându-vă pâinea în oboseală, *
 pe când Domnul o dă
 preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
 rodul sânelui este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
 așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
 nu se va face de rușine
 când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Să ne zidească Domnul casa și să ne păzească cetatea.

Ant. 3 Fericitiți toți cei care se tem de Domnul. †

Psalmul 127 (128)

Pacea casei în Domnul

Să te binecuvânteze Domnul din Sion, adică din Biserica sa (Arnobius).

- ¹ Fericitiți toți cei care se tem de Domnul *
 † și umblă pe căile sale.
- ² Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; *
 vei fi fericit și toate îți vor merge bine.

- ³ Soția ta va fi ca o viță roditoare *
 înăuntrul casei tale;
copiii tăi vor fi ca vlăstarele măslinului *
 împrejurul mesei tale.
- ⁴ Iată, așa va fi binecuvântat omul *
 care se teme de Domnul!
- ⁵ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
 ca să vezi fericirea Ierusalimului
 în toate zilele vieții tale
- ⁶ și să vezi pe fiii fiilor tăi! *
 Pace peste Israel!

Ant. Fericțiți toți cei care se tem de Domnul.

PROPRIUL SFINȚILOR

AUGUST

1 august

SFÂNTUL ALFONS MARIA DE LIGUORI, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Napoli, în anul 1696. După ce și-a luat doctoratul în dreptul civil și canonic, a fost hirotonit preot și apoi a întemeiat Congregația Preasfântului Răscumpărător (a Redemptoriștilor), în vederea propovăduirii vieții creștine în popor. A scris numeroase lucrări, mai ales de morală, domeniu în care este socotit un maestru. Ales episcop la Sfânta Agata a Goșilor în Campania, după o vreme, și-a dat demisia. A murit la Pagani (Campania) în anul 1787.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1651, sau al învățătorilor Bisericii, 1687.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Operele* sfântului Alfons Maria de Liguori,
episcop

(Trat. Practica iubirii lui Isus Cristos,
cap. 1, 1-5 edit. latina, Romæ 1909, 9-14)

Iubirea lui Cristos

Toată sfințenia și perfecțiunea unui suflet constă în a-l iubi pe Isus Cristos, Dumnezeuul nostru, binele nostru suprem și Mântuitorul nostru. Dragostea este aceea care unește și păstrează toate virtuțile care-l fac pe om perfect.

Oare Dumnezeu nu merită toată iubirea noastră? El ne-a iubit încă din veșnicie. Domnul spune: „Omule, vezi că eu am fost cel dintâi care te-am iubit. Tu încă

nu erai în lume, nici lumea nu era, și eu te iubeam. De când sunt Dumnezeu, eu te iubesc”.

Dumnezeu, văzând că oamenii pot fi câștigați prin binefaceri, a voit, prin darurile sale, să-i atragă la iubirea sa. Pentru aceasta a spus: „Vreau să-i atrag pe oameni să mă iubească cu acele legături cu care se atrag oamenii între ei: cu legăturile iubirii”. Acestea au fost darurile făcute omului de Dumnezeu. După ce l-a dotat cu un suflet după asemănarea sa, cu memorie, inteligență și voință, cu un trup ce are simțuri, el a creat pentru el cerurile și pământul, și atâtea lucruri, toate din iubire față de om, pentru ca toate aceste creaturi să-i slujească omului, iar omul să-l iubească cu recunoștință pentru atâtea daruri.

Dumnezeu nu s-a mulțumit să ne dea toate aceste creaturi frumoase. Pentru a-și atrage toată iubirea noastră, a ajuns să ni se dăruiască pe sine însuși. Părintele veșnic a ajuns să ni-l dea pe Fiul său unic. Văzând că noi eram morți și lipsiți de harul său, din cauza păcatului, ce a făcut? Dintr-o iubire imensă, sau, așa cum scrie Apostolul, din iubirea cea mare pe care o avea față de noi, l-a trimis pe Fiul său preaiubit ca să ispășească pentru noi, și astfel, să ne dea acea viață pe care păcatul ne-o luase.

Dăruindu-ni-l pe Fiul (neiertându-l pe Fiul pentru a ne ierta pe noi), împreună cu Fiul ne-a dăruit tot binele: harul său, iubirea sa și paradisul. Pentru că toate aceste bunuri sunt mai mici decât Fiul: *El, care nu l-a cruțat pe Fiul său, ci l-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da toate împreună cu el?* (Rom 8,32).

RESPONSORIUL

Ps 144 (145),19-20a; IIn 3,9a

R. Domnul împlinește dorințele celor care se tem de el, le ascultă rugăciunea și îi salvează. * Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc.

Ÿ. Oricine este născut din Dumnezeu nu comite păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el.
* Domnul îi apără.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care dăruiești mereu Bisericii tale exemple de virtute, dă-ne harul ca astfel să-l imităm pe sfântul Alfons Maria de Liguori în râvna pentru mântuirea fraților noștri, încât să avem și noi parte, împreună cu el, de răsplata cerească. Prin Domnul.

2 august

SFÂNTUL EUSEBIU DE VERCELLI, EPISCOP

S-a născut în Sardinia, la începutul secolului al IV-lea. Intrând în rândurile clerului roman, în anul 345 a fost ales episcop de Vercelli – primul episcop al aceluia scaun. S-a ocupat de propovăduirea credinței și a organizat viața monahală în dieceza sa. A fost exilat de către împăratul Constanțiu, aflat sub influența ereziei ariene, și a avut mult de suferit. Întorcându-se în patrie, a lucrat cu stăruință pentru întărirea dreptei credințe. A murit la Vercelli, în 371.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Eusebiu de Vercelli, episcop

(Scris. 2, 1, 3 – 2, 3; 10, 1 – 11, 1: CCL 9, 104-105.109)

Mi-am terminat alergarea, mi-am păstrat credința

Fraților preaiubiți, am aflat că voi toți sunteți bine, așa cum doream. În ce mă privește, atunci când am primit scrisorile voastre și am citit în scrierile voastre sentimentele bune și iubirea pe care o aveți față de mine, m-am simțit în mijlocul vostru ca și cum aș fi fost transportat deodată de la o distanță foarte îndepărtată, ca Habacuc care a fost purtat de către înger la Daniel. Lacrimile se amestecau cu bucuria mea; dorința vie de a citi era împiedicată de plâns. Am petrecut în această stare câteva zile în care mi se părea că vorbesc

cu voi și reușeam să uit ostenele din trecut. Mă simțeam cuprins din toate părțile de amintiri mângâietoare, care mă făceau să retrăiesc credința voastră, iubirea voastră, roadele dragostei voastre, și astfel, mi se părea că nu mai sunt în exil, ci că mă aflam deodată în mijlocul vostru.

Fraților preaiubiți, mă bucur mult de credința voastră și mă bucur de mântuirea care vine prin credință. Mă bucur de roadele produse de voi, pe care le împărțiți celor de aproape și de departe. Cu adevărat voi sunteți un copac altoit cu înțelepciune, care, tocmai datorită productivității sale, scapă de topor și de foc. Și noi vrem să ne unim, într-un fel, cu voi, nu numai printr-o solidaritate umană, ci și prin oferirea vieții noastre pentru mântuirea voastră.

Să știți că am reușit cu greutate să scriem această scrisoare, rugându-l încontinuu pe Dumnezeu să-i țină departe pe paznici măcar pentru câteva momente. Cât privește persoana noastră, voiam să vă ducă diaconul acest bilet cu salutări, modest, dar mai de preferat decât numai niște știri oarecare. Profit de aceasta ca să vă îndemn să vă păstrați cu toată grija credința, să vă mențineți în înțelegere, să fiți râvnici la rugăciune, să vă amintiți întotdeauna de noi, pentru ca Domnul să ne învrednicească să dăruiască libertate Bisericii sale, care acum este asuprită pe tot pământul, și pentru ca noi, care suntem persecutați, să putem redobândi libertatea și să ne bucurăm cu voi.

Vă mai implor, pe fiecare dintre voi, pentru milostivirea lui Dumnezeu, să primiți salutul pe care vi-l adresez cu această scrisoare, pentru că de data aceasta, din necesitate, nu-mi este permis să vă scriu fiecăruia așa cum era obiceiul meu. Cu această scrisoare mă adresez vouă, tuturor, frații mei și surori sfinte, fii și fiice, credincioși de ambele sexe și de toate vârstele, ca să vă mulțumesc cu acest simplu salut și să-i salutați cu respect și pe cei care sunt în afara Bisericii, dar care nutresc față de noi sentimente de iubire.

RESPONSORIUL

Lc 12,35-36a; Mt 24,42

R. Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse,
* iar voi fiți asemenea oamenilor care își așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă.

V. Vegheați, așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru. * Iar voi.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeu, dă-ne harul să imităm statornicia și tăria sfântului episcop Eusebiu în apărarea învățaturii despre dumnezeirea Fiului tău, pentru ca, păstrând credința pe care el a propovăduit-o, să ne învrednicim a fi părtași la viața lui Cristos. El, care, fiind Dumnezeu.

În aceeași zi, 2 august

SFÂNTUL PETRU IULIAN EYMARD, PREOT

S-a născut în satul La Mure, în Galia, în anul 1811. A fost sfințit preot și s-a dedicat pentru mai mulți ani îngrijirii pastorale a credincioșilor. A intrat în Societatea Mariei. Cinstitor înflăcărat al misterului euharistic, a înființat comunități, atât de bărbați, cât și de femei, pentru a promova cultul sfintei Euharistii și pentru a răspândi iubirea față de sfânta Euharistie în rândul oamenilor de toate condițiile sociale. A murit la 1 august 1868, în satul natal.

De la *Comunul păstorilor*, 1651 sau al *sfinților bărbați: pentru călugări*, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrierile* sfântului Petru Iulian Eymard, preot

(*La Présence réelle*, I, Paris 1950, 270-271.307-308)

Euharistia, sacramentul vieții

Euharistia este viață pentru toți oamenii. Ea le oferă începutul vieții. Toți pot să se adune, neexistând nici un

impediment, nici de proveniență națională, nici de limbă, ca să celebreze sărbătorile sfinte ale Bisericii. Euharistia le oferă legea vieții, adică a carității, căreia acest sacrament îi este izvor: din această cauză, ea realizează între ei o legătură comună, un fel de rudenie creștină. Toți mănâncă aceeași pâine, toți sunt comensali ai lui Isus Cristos, care creează între ei, în mod supranatural, o armonie frățească. Citiți *Faptele Apostolilor*. Aici se afirmă că mulțimea primilor creștini, dintre iudeii convertiți și păgânii botezați, provenind din regiuni diferite, *formau o singură inimă și un singur suflet* (Fap 4,32). De ce? Pentru că erau stăruitori în ascultarea învățaturii apostolilor și la frângerea pâinii.

Euharistia, așadar, este viața sufletului și a comunității umane, după cum soarele este viața trupurilor și a întregului pământ. Fără soare, pământul este steril; el îl umple de bucurie, îl împodobește și îl îmbogățește; el conferă trupurilor eficacitate, putere și frumusețe. În fața acestor realități minunate nu trebuie să ne mirăm că păgânii îl cinstesc ca pe Dumnezeu lumii. Cuvântul astrului zilei ascultă și se supune Soarelui suprem, Căvântului divin, lui Isus Cristos, care îi luminează pe toți oamenii care vin în lume și care acționează prin Euharistie, sacramentul vieții, în interiorul sufletelor, așa încât să formeze prin aceasta familiile și națiunile. Fericit și, într-adevăr, preafericit este sufletul credinciosului care găsește acest tezaur ascuns, care își potolește setea din acest izvor al vieții, care mănâncă des această Pâine a vieții.

Comunitatea creștinilor este, înainte de toate, o familie. Legătura dintre membrii ei este Isus-Euharistia. El este tatăl care pregătește masa familiei. Fraternitatea creștină a fost promulgată la Cina de pe Urmă o dată cu paternitatea lui Isus Cristos. El însuși îi numește pe apostoli *fii*, copiii mei, și le încredințează lor porunca să se iubească unul pe altul așa cum el i-a iubit.

La masa sfântă, toți sunt copii care primesc aceeași pâine, iar sfântul Paul trage de aici concluzia că ei constituie familia, același trup, pentru că toți sunt părtași la aceeași pâine, care este Isus Cristos. În cele din urmă,

Euharistia oferă comunității creștine forța de a observa legea iubirii și a carității față de aproapele. Isus Cristos le poruncește fraților săi să se îngrijească unii de alții și să se iubească. Din acest motiv, el însuși se îmbracă în persoana lor: *Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut (Mt 25,40)*; prin sfânta Împărțășanie, el se oferă pe sine fiecăruia.

RESPONSORIUL

Cf. 1Cor 10,17; In 6,58a

R. Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, suntem un singur trup, căci toți ne împărțăm din aceeași unică pâine. * Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer.

Ÿ. Domnul ne-a hrănit cu lamura grâului. * Aceasta este.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai înzestrat pe sfântul Petru Iulian cu o iubire înflăcărată față de sfintele taine ale trupului și sângelui Fiului tău, dă-ne și nouă harul să ne învrednicim a gusta bogăția pe care el a primit-o din acest ospăț divin. Prin Domnul.

4 august

SFÂNTUL IOAN MARIA VIANNEY, PREOT

Comemorare

S-a născut lângă Lyon, în anul 1786. Învingând multe greutăți, a putut fi hirotonit preot și și-a păstorit în mod admirabil, prin predică, mortificare, rugăciune și caritate, parohia din satul Ars, dieceza Belley, încredințată lui. Fiind un duhovnic cu totul excepțional, alergau la el credincioși de pretutindeni și îi urmau sfaturile cu evlavie. A murit în anul 1859.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ioan Maria Vianney, preot

(Cateheza despre rugăciune:

A. Monnin, *Esprit du Curé d'Ars*, Paris 1899, 87-89)

*Lucrarea cea mai frumoasă a omului
este aceea de a se ruga și de a iubi*

Copilașii mei, fiți atenți: comoara creștinului nu este aici, pe pământ, ci în cer. De aceea, gândul nostru trebuie să se îndrepte acolo unde este comoara noastră.

Aceasta este cea mai frumoasă îndatorire a omului: să se roage și să iubească. Dacă voi vă rugați și iubiți, iată, aceasta este fericirea omului pe pământ.

Rugăciunea nu este altceva decât unirea cu Dumnezeu. Atunci când unul are inima curată și unită cu Dumnezeu, este cuprins de o anumită suavitate și dulceață care îmbată, este purificat de o lumină care se răspândește în mod misterios în jurul său. În această unire intimă, Dumnezeu și sufletul sunt ca două bucăți de ceară unite împreună, pe care nimeni nu le poate despărți. Cât este de frumoasă această unire a lui Dumnezeu cu mica sa creatură! Aceasta este o fericire care nu se poate înțelege.

Noi deveniserăm nevrednici să ne rugăm. Însă Dumnezeu, în bunătatea sa, ne-a permis să vorbim cu el. Rugăciunea noastră este un fum de tămâie deosebit de plăcut lui.

Copilașii mei, inima voastră este mică, dar rugăciunea o lărgește și o face capabilă să-l iubească pe Dumnezeu. Rugăciunea ne face să pregustăm cerul, ca ceva care coboară la noi din paradis. Niciodată nu ne lasă fără dulceață. Ea este miere care picură în suflet și face ca totul să fie dulce. În rugăciunea bine făcută, durerile se topesc ca zăpada la soare.

Rugăciunea ne mai dă și aceasta: ca timpul să se scurgă așa de repede și așa de fericit pentru om, încât nu

se mai sesizează lungimea sa. Ascultați: atunci când eram paroh de Bresse, trebuind pentru un timp să-i înlocuiesc pe confrății mei care aproape toți erau bolnavi, trebuia să fac adesea drumuri lungi; atunci mă rugam bunului Dumnezeu și, fiți siguri, timpul nu mi se părea niciodată lung.

Există persoane care se cufundă complet în rugăciune, ca un pește în apă, pentru că sunt total dăruite bunului Dumnezeu. Nu există nici o diviziune în inima lor. Când de mult iubesc aceste suflete generoase! Sfântul Francisc de Assisi și sfânta Coleta îl vedeau pe Domnul nostru și vorbeau cu el așa cum vorbim noi unii cu alții.

Însă noi de câte ori venim la biserică fără să știm ce trebuie să facem sau să cerem! Totuși, ori de câte ori mergem la cineva, știm bine pentru ce mergem. Ba chiar sunt unii care par să-i spună așa bunului Dumnezeu: „Am două cuvinte să-ți spun; astfel, voi termina repede și voi pleca”. Eu cred mereu că, atunci când venim să-l adorăm pe Domnul, vom obține ceea ce cerem dacă ne vom ruga cu credință vie și cu inima curată.

RESPONSORIUL

2Cor 4,17; 1Cor 2,9

R. Suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește
* un belșug nemărginit al gloriei veșnice.

Ț. Ochiul nu a văzut, și urechea nu a auzit, și la inima omului nu s-a suit ceea ce le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el. * Un belșug.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care l-ai făcut pe sfântul Ioan Maria Vianney preot minunat, plin de râvnă în slujirea poporului tău, fă-ne, te rugăm, ca, prin exemplul și prin mijlocirea lui, să-i atragem pe frații noștri la Cristos prin iubire și să putem dobândi împreună cu ei mărirea veșnică. Prin Domnul.

5 august

SFINȚIREA BAZILICII
„SFÂNTA MARIA CEA MARE”

După Conciliul din Efes (431), în care Mama lui Isus a fost proclamată ca Născătoare de Dumnezeu, papa Sixt al III-lea (432-440) a ridicat la Roma o bazilică în cinstea Născătoarei de Dumnezeu, bazilică ce a fost numită mai târziu „Santa Maria Maggiore”. Aceasta este cea mai veche bazilică din Occident închinată sfintei Fecioare Maria.

De la **Comunul sfintei Fecioare Maria**, 1538, **afară de următoarele:**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* ținută la Conciliul din Efes, de către sfântul Ciril de Alexandria, episcop

(Omil. 4: PG 77, 991.995-996)

Laudă Mariei, Născătoarea lui Dumnezeu

Văd aici adunarea fericită a sfinților care, invitați de fericita și pururea Fecioară, Mamă a lui Dumnezeu, au venit cu promptitudine. De aceea, deși sunt copleșit de o tristețe grea, văzându-i aici pe acești sfinți părinți, am fost cuprins de o mare bucurie. Acum s-a îndeplinit la noi acel cuvânt dulce al psalmistului David: *Îată cât este de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună!* (*Ps* 132,1).

De aceea, te salutăm, o, mistică Sfântă Treime, care ne-ai reunit pe toți în această biserică a sfintei Mame a lui Dumnezeu, Maria.

Te salutăm, o Marie, Mamă a lui Dumnezeu, comoară venerabilă a întregului pământ, candelă de nestins, coroană a fecioriei, sceptru al învățaturii drepte, templu indestructibil, locuință a celui care nu poate fi cuprins

de nici un loc, mamă și fecioară prin care în Evanghелиi este numit *binecuvântat cel care vine în numele Domnului (Mt 21,9)*.

Bucură-te, tu, care l-ai primit în sânul tău feciorelnic pe cel care este imens și infinit. Prin tine, Sfânta Treime este preamărită și adorată. Prin tine, crucea prețioasă este celebrată și adorată în toate colțurile pământului. Prin tine, cerurile tresaltă de bucurie. Prin tine, îngerii și arhanghelii se bucură. Prin tine, diavolii sunt puși pe fugă. Prin tine, diavolul ispititor este aruncat din cer. Prin tine, creatura decăzută este ridicată la cer. Prin tine, tot neamul omenesc, sclav al idolatriei, a ajuns la cunoașterea adevărului. Prin tine, credincioșii ajung la harul sfântului Botez. Prin tine vine untelemnul bucuriei. Prin tine au fost întemeiate Bisericile în tot universul. Prin tine, neamurile sunt conduse la pocăință.

Ce să spun mai mult? Prin tine, Fiul unul-născut al lui Dumnezeu strălucește ca o lumină pentru *cei care stau în întuneric și în umbra morții (Lc 1,79)*. Prin tine, profeții au prevestit. Prin tine, apostolii au predicat lumii mântuirea. Prin tine, cei morți sunt înviați. Prin tine, regii domnesc în numele Sfintei Treimi.

Care om ar putea să o celebreze cum se cuvine pe Maria, vrednică de toată lauda? Ea este mamă și fecioară. O, realitate minunată! Această minune îmi provoacă uimire. Cine a mai auzit să i se interzică constructorului să locuiască în templul pe care el însuși l-a zidit? Cine ar putea să-i reproșeze pentru faptul că o cheamă pe slujitoarea sa să-i fie mamă?

Iată, deci, că toate se bucură. Fie ca noi să putem venera și adora unitatea divină, să ne temem și să slujim Treimea de nedespărțit, celebrând-o prin laude pe pururea Fecioară Maria, care este templul sfânt al lui Dumnezeu, și pe Fiul său și mire fără pată, pentru că lui i se cuvine mărirea în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,48-49*

R. Bucurați-vă împreună cu mine toți cei care îl iubii pe Domnul; pentru că, deși eram o copilă, Celui

1152

6 august

Preaînalt i-a plăcut de mine * și l-am născut pe cel care este Dumnezeu și om.

✠. Mă vor numi fericită toate generațiile, pentru că Dumnezeu a privit la slujitoarea sa umilă. * Și l-am născut.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Sfântă Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, Marie, binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi, păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre.

6 august

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI

Sărbătoare

Vesperele I

(când sărbătoarea cade în zi de duminică)

IMNUL Isuse Cristoase, lumină divină, **ca la Vespere II**, 1169.

PSALMODIA

Ant. 1 Isus i-a luat cu sine pe ucenici, s-a urcat pe munte și s-a schimbat la față înaintea lor.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înălță din mizerie pe cel sărac
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Isus i-a luat cu sine pe ucenici, s-a urcat pe munte și s-a schimbat la față înaintea lor.

Ant. 2 Și iată li s-au arătat Moise și Ilie, care vorbeau cu Isus.

Psalmul 116 (117)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.
- ² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Și iată li s-au arătat Moise și Ilie, care vorbeau cu Isus.

Ant. 3 Doamne, bine ne este nouă aici! Dacă vrei, să facem trei colibe: ție una, lui Moise una și lui Ilie una.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Doamne, bine ne este nouă aici! Dacă vrei, să facem trei colibe: ție una, lui Moise una și lui Ilie una.

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,20-21

Patria noastră este în ceruri, de unde îl așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. El va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale, prin puterea cu care este în stare să-și supună toate.

RESPONSORIUL SCURT

R. Plin de slavă te-ai arătat înaintea Domnului, * aleluia, aleluia! Plin.

Y. De aceea, Domnul te-a înveșmântat în măreție, * aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Plin.

Ant. la Magnificat: Cristos Isus, strălucirea Tatălui și chipul ființei lui, cel ce ține toate prin cuvântul puterii sale, săvârșind curățirea de păcate, a binevoit să se arate astăzi plin de slavă pe înălțimea muntelui.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Mântuitorul nostru, care în chip minunat s-a schimbat la față pe munte înaintea ucenicilor:

Luminează, Dumnezeule, întunericul nostru!

Cristoase, schimbându-te la față, ai dezvăluit înaintea pătimire ucenicilor tăi învierea: te rugăm pentru Biserica ta sfântă, care înaintează cu trudă printre suferințele acestei lumi,

– ca, în mijlocul strămtorărilor, să fie mereu transfigurată de bucuria biruinței tale.

Cristoase, tu i-ai luat cu tine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și i-ai dus deoparte, pe un munte înalt: te rugăm pentru papa nostru **N.** și pentru episcopi,

– ca să slujească poporului tău în speranța învierii.

Cristoase, pe munte, tu ai luminat fața ta asupra lui Moise și a lui Ilie: te rugăm pentru evrei, poporul vechiului legământ,

– ca să se învrednicească a ajunge la plinătatea răscumărării.

Cristoase, tu ai luminat pământul când ai fost învăluit de slava Creatorului: te rugăm pentru oamenii de bunăvoință,

– ca să umble în lumina ta.

Cristoase, tu vei transforma trupul smereniei noastre, făcându-l asemenea cu trupul strălucirii tale: te rugăm pentru frații noștri răposați,

– ca să intre în slava ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin slăvita schimbare la față a Fiului tău unul-născut, ai întărit misterele credinței cu mărturia Legii și a Profeților și ai prevestit în chip minunat desăvârșirea tainei înfierii noastre, dăruiește-ne nouă, slujitorilor tăi, ca, ascultând glasul Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a deveni împreună-moștenitori cu el. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Regele măririi!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Privind la Cristos în mărire pe munte,
Biserica poate furtuni să înfrunte;
Ea vede pe fața-i ce pare un soare
Imaginea gloriei ei viitoare.

Din toți ucenicii, doar trei sunt cei care
Asistă pe munte la transfigurare.
Pe Moise și-Ilie, profeții de seamă,
La sfatul de taină Mesia îi cheamă.

Din norul ce-apare-n văzduhuri senine,
Se-aude și Tatăl cu vestea ce vine:
„Acesta mi-e Fiul, izvor de plăcere,
Pe el ascultați-l în tot ce vă cere”.

Mărire ce-o lasă Cristos să se vadă,
Atunci când apare în strai de zăpadă,
Vădit ne arată răsplata cea dreaptă,
Ce-n ceruri odată pe toți ne așteaptă.

Schimbarea la față în suflet ne-adună
 Speranțe-ntr-o lume schimbată, mai bună,
 Iar mintea ne zboară în rugi către stele,
 Spre cel care este Stăpân peste ele.

Rugămu-ne ție, cerescule Tată:
 Cu Fiul și Duhul la toți ni te-arată
 În sfântul lăcaș al splendorilor tale,
 În care nu-s lacrimi, nici plânset, nici jale. Amin.

Sau:

Cæléstis formam glóriæ,
 Quam spes quærit Ecclésiæ,
 In monte Christus índicat,
 Qui supra solem émicat.

Res memoránda sæculis:
 Tribus coram discípulis,
 Cum Elía, cum Móyse
 Grata promit elóquia.

Assístunt testes grátiaë,
 Legis vatúmque véterum;
 De nube testimónium
 Sonat Patris ad Fílium.

Glorificáta fácie
 Chritus declárat hódie
 Quis honor sit credéntium
 Deo pie fruéntium.

Visiónis mystérium
 Corda levat fidélium,
 Unde sollémni gáudio
 Clamat nostra devótio:

Pater, cum Unigénito
 Et Spíritu Paráclito
 Unus, nobis hanc glóriam
 Largíre per præsentiam. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Mai bună este o zi în curțile tale, decât o mie în altă parte.

Psalmul 83 (84)

- ² Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
- ³ Sufletul meu suspină și tânjește
după curțile Domnului.
Inima mea și trupul meu *
tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- ⁴ Până și vrabia își găsește o casă †
și rândunica un cuib unde să-și pună puii lor: *
altarele tale, Domnul oștirilor,
regele meu și Dumnezeuul meu!
- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
pentru că te pot lăuda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere, *
până ce le va apărea în Sion
Dumnezeul dumnezeilor.
- ⁹ Doamne, Dumnezeuul oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.
- ¹⁰ Dumnezeule, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău.
- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale,
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu, *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.

¹³ Domnul oștirilor, *
fericite este omul care își pune încrederea în tine!

Ant. Mai bună este o zi în curțile tale, decât o mie în altă parte.

Ant. 2 Pentru cel drept a răsărit lumina și pentru cei cu inima curată bucuria.

Psalmul 96 (97)

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelia tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idoli. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii.
- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina *
și pentru cei cu inima curată bucuria.
- ¹² Bucurați-vă în Domnul, voi, dreptilor, *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Pentru cel drept a răsărit lumina și pentru cei cu inima curată bucuria.

Ant. 3 Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

Psalmul 98 (99)

- ¹ Domnul stăpânește: să tremure popoarele; *
el șade peste heruvimi: să se cutremure pământul.
- ² Mare este Domnul în Sion *
și preainălțat peste toate popoarele.
- ³ Să laude numele tău mare și înfricoșător, *
pentru că este sfânt!
- ⁴ Regele puternic iubește dreptatea: †
tu ai hotărât ceea ce este drept, *
tu exerciți în Iacob judecata și dreptatea.
- ⁵ Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, †
aruncați-vă la picioarele tronului său, *
căci el este sfânt!
- ⁶ Moise și Aron, dintre preoții lui †
și Samuel dintre cei
care invocau numele Domnului, *
îl chemau pe Domnul și el îi asculta.
- ⁷ El le-a vorbit din coloana de nor, †
iar ei au păzit hotărârile lui *
și legea pe care le-a dat-o.
- ⁸ Doamne, Dumnezeuul nostru, tu i-ai ascultat: †
ai fost pentru ei un Dumnezeu care iartă, *
dar i-ai pedepsit pentru greșeli.
- ⁹ Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, †
și adorați-l pe muntele lui cel sfânt, *
căci Domnul, Dumnezeuul nostru, este sfânt!

Ant. Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

℣. Le-a vorbit din coloana de nor.

℞. Iar ei au păzit poruncile lui.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni

3,7–4,6

Măreția noului legământ strălucește în Cristos

Fraților, ^{3,7} dacă slujirea care duce spre moarte, cu litere șapate în piatră, a fost atât de plină de măreție, încât fiii lui Israel nu puteau să se uite la fața lui Moise din cauza măreției feței lui, chiar dacă era trecătoare, ⁸ cu cât mai măreață nu va fi slujirea Duhului? ⁹ Dacă slujirea care duce spre condamnare a fost plină de măreție, cu mult mai mult o va întrece în măreție slujirea care duce spre justificare. ¹⁰ Și nici măcar nu a fost măreț ceea ce era mărit în această privință în fața acestei măreții nespuse, ¹¹ căci dacă ceea ce era trecător s-a arătat plin de măreție, cu atât mai mult va fi plin de măreție ceea ce este netrecător!

¹² Așadar, având o astfel de speranță, noi lucrăm cu multă îndrăzneală, ¹³ nu ca Moise, care își punea vălul pe față ca fiii lui Israel să nu privească sfârșitul a ceea ce era trecător. ¹⁴ Dar mințile lor s-au întunecat, căci până în zilele de astăzi, când se citește vechea alianță, rămâne același văl care nu s-a mai ridicat, fiindcă a fost desființat de Cristos. ¹⁵ Însă până astăzi, ori de câte ori este citit Moise, rămâne un văl pe inimile lor. ¹⁶ Însă, ori de câte ori cineva se întoarce la Domnul, vălul este dat la o parte, ¹⁷ căci Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate, ¹⁸ iar noi toți care, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios prin Duhul Domnului.

^{4,1} De aceea, având această slujire pe care am primit-o din îndurare, nu ne descurajăm, ² ci am renunțat la cele ascunse și rușinoase, nu umblăm cu prefăcătorie și nici nu falsificăm cuvântul lui Dumnezeu. Dimpotrivă, arătând adevărul, ne prezentăm în fața conștiinței oricărui om înaintea lui Dumnezeu. ³ Și chiar dacă evanghelia noastră este sub un văl, ea este ascunsă de văl pentru

cei care se pierd, ⁴ pentru cei necredincioși, cărora dumnezeul veacului acestuia le-a întunecat mințile, ca să nu vadă strălucirea evangheliei gloriei lui Cristos, cel care este chipul lui Dumnezeu. ⁵ Căci nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Isus Cristos Domnul, iar noi suntem servitori ai voștri de dragul lui Isus. ⁶ Într-adevăr, Dumnezeu, care a zis: „Să strălucească lumina din întuneric”, el însuși a strălucit în inimile noastre pentru luminarea cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

RESPONSORIUL

1In 3,1.2b

R. Vedeti câtă iubire ne-a dăruit Dumnezeu Tatăl, * să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem.

V. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este. * Să ne numim.

LECTURA A DOUA

Din *Predica ținută în ziua Schimbării la Față a Domnului*, de Anastasiu Sinaitul, episcop

(Nr. 6-10: *Mélanges d'archéologie et d'histoire*,
67 [1955], 241-244)

Bine ne este nouă aici

Isus a arătat ucenicilor săi misterul schimbării sale la față pe muntele Tabor. El le vorbise despre împărăția lui Dumnezeu și despre a doua sa venire în slavă. Dar poate că acestea nu au avut pentru ei o putere suficientă de convingere. Atunci, Domnul, pentru a face credința lor tare și profundă și pentru ca, prin faptele prezente, să ajungă la certitudinea evenimentelor viitoare, a voit să le arate strălucirea divinității sale, și astfel să le ofere o imagine prefigurativă a împărăției cerurilor. Tocmai pentru ca distanța acelor realități să nu fie motivul unei credințe mai lăncede, i-a avertizat, spunând: *Adevăr vă spun, sunt unii dintre cei prezenți care nu vor muri până nu-l vor vedea pe Fiul Omului venind în slava Tatălui său* (cf. *Mt 16,28*).

La rândul său, evanghelistul, cu scopul de a dovedi că Isus Cristos putea să facă tot ceea ce voia, a adăugat: *După șase zile, Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele său, și i-a dus deoparte, pe un munte înalt, și s-a schimbat la față înaintea lor. Fața lui strălucea ca soarele și hainele sale au devenit albe ca zăpada. Și iată că le-au apărut Moise și Ilie și stăteau de vorbă cu el (Mt 17,1-3).*

Iată realitățile minunate ale solemnității de față, iată misterul de mântuire care își are împlinirea pentru noi astăzi pe munte, iată ceea ce ne reunește acum: moartea și, în același timp, gloria lui Cristos. Pentru a pătrunde conținutul intim al acestor mistere inefabile și sfinte împreună cu ucenicii aleși și luminați de Cristos, să-l ascultăm pe Dumnezeu care, cu glasul său tainic, ne cheamă cu insistență la sine de sus.

Să mergem acolo în grabă. Ba mai mult, aș îndrăzni să spun, să mergem acolo ca Isus, care, din cer, devine acum călăuză și deschizător de drum. Împreună cu el, vom fi înconjurați de acea lumină pe care o poate vedea numai ochiul credinței. Fizionomia noastră spirituală se va transforma și se va modela după fizionomia sa. Asemenea lui, vom intra într-o stare stabilă de transfigurare, pentru că vom fi părtași de natura sa divină și vom fi pregătiți pentru viața fericită.

Să alergăm încrezători și bucuroși acolo unde el ne cheamă, să intrăm în nor, să devenim ca Moise și Ilie, ca Iacob și Ioan. Asemenea lui Petru, să ne lăsăm cuprinși total de viziunea gloriei divine. Să ne lăsăm transfigurați de această transfigurare glorioasă, să ne lăsăm conduși de la pământ și transportați în afara lumii. Să părăsim trupul, să părăsim lumea creată și să ne îndreptăm către Creator, căruia Petru, în extaz, i-a spus: *Doamne, e bine că suntem aici (Mt 17,4).*

Petre, cu adevărat *e bine că suntem aici* cu Isus și este bine să rămânem aici pentru toate veacurile. Ce anume este mai fericit, mai prețios, mai sfânt decât să stai cu Dumnezeu, să te asemeni lui, să te afli în lumina sa? Desigur, fiecare dintre noi simte că-l are pe Dumnezeu

cu sine și că este transfigurat în chipul său. Atunci, să exclame cu bucurie: *E bine că suntem aici*, unde toate lucrurile sunt strălucire, bucurie, fericire și încântare. Să rămânem aici, unde sufletul rămâne cufundat în pace, în seninătate și în desfătări; aici, unde Cristos își arată chipul, aici, unde el locuiește împreună cu Tatăl. Iată că intră în locul în care ne găsim și spune: *Astăzi s-a făcut mântuirea acestei case (Lc 19,9)*. Aici se găsesc adunate toate comorile veșnice. Aici se văd reprezentate ca într-o oglindă imaginile primelor roade și ale realității veacurilor viitoare.

RESPONSORIUL

Cf. *Mt 17,2.3*; cf. *Lc 9,32.34*

R. Fața lui Isus s-a făcut strălucitoare ca soarele;
* văzând discipolii maiestatea lui, l-au admirat și au fost cuprinși de teamă.

V. Le-au apărut Moise și Ilie care vorbeau cu el.
* Văzând discipolii.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Isuse, plăcuta-ți aducere-aminte
Nu poate s-o cânte vreun om în cuvinte;
E dulce ca scoasă din faguri de miere;
Tristețea din inimi în fața ei pierе.
Isuse, în lume nu-i nume precum e
În veci adoratul, preasfântul tău nume;
E cântec ce-alină aleanul, e dulce;
Cu el poate mama pruncuții să-și culce.
Licoare divină-i în stare să-mbete,
Pe toți chinuții de foame și sete,
Izvor de lumină, curată fântână
Din care beau cei ce vor vii să rămână.

La noi când cobori întru mila ta mare,
Se-mprăștie bezna, lumina răsare,
Pornirile rele în noi le retează,
Speranța-i mai vie, iubirea-i mai trează.
Păcatul ne-apasă sub greaua-i povară;
Iertare îți cerem noi iară și iară.
Pe veci să ne-mbucuri cu fața ta sfântă
Ce-n ceruri pe sfinți și pe îngeri încântă.
Din inimi de marea-ți iubire răpuse,
Cântări de mărire ți-aducem, Isuse.
Și Tatăl, și Duhul cu tine-mpreună,
De-asemeni, primească-a cinstirii cunună. Amin.

Sau:

Dulcis Iesu memória,
Dans vera cordi gáudia,
Sed super mel et ómnia
Eius dulcis præséntia.
Nil cânitur suávius,
Audítur nil iucúndius,
Nil cogitátur dúlcius
Quam Iesus Dei Fílius.
Iesu, dulcédo córdium,
Fons veri, lumen méntium,
Excédis omne gáudium
Et omne desidérium.
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas
Et intus fervet cáritas.
Da nobis largus véniam,
Amóris tui cópíam;
Da nobis per præséntiam
Tuam vidére glóriam.
Laudes tibi nos pángimus,
Diléctus es qui Fílius,
Quem Patris atque Spíritus
Splendor revélat ínclitus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Astăzi, Domnul Isus Cristos a strălucit pe munte: fața lui era ca soarele, iar veșmintele lui, ca zăpada.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Astăzi, Domnul s-a schimbat la față și glasul Tatălui a dat mărturie: alături de el erau, strălucitori, Moise și Ilie vorbind despre plecarea lui, pe care avea s-o îplinească.

Ant. 3 Legea a fost dată prin Moise și profeția prin Ilie, care au apărut în slavă vorbind cu Domnul, învățându-i în lumină pe munte.

LECTURA SCURTĂ

Ap 21,10.23

Și m-a luat în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul care cobora din cer, de la Dumnezeu. Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună ca s-o lumineze, căci gloria lui Dumnezeu o luminează, iar făclia ei este Mielul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cu slavă și cu cinste l-ai încununat, Doamne, * aleluia, aleluia! **Cu slavă.**

Ÿ. Și l-ai așezat peste lucrările mâinilor tale, * aleluia, aleluia. Slavă Tatălui. Cu slavă.

Ant. la *Benedictus*: Iată un glas din nor, zicând: Acesta este Fiul meu iubit, în care mi-am aflat desfătarea. Pe el să-l ascultați, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Dumnezeu, Tatăl Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, care, pe munte, s-a schimbat la față în chip minunat înaintea ucenicilor:

În lumina ta, Doamne, să vedem lumina!

Părinte preaiubitor, care l-ai transfigurat pe Fiul tău preaiubit și te-ai arătat pe tine însuți în norul luminos,

– dă-ne harul să ascultăm cu credință cuvântul lui Cristos.

Dumnezeule, care pe cei aleși i-ai îmbătat cu belșugul casei tale și cu noianul desfătărilor tale i-ai adăpat,

– dă-ne harul să aflăm în trupul lui Cristos izvorul vieții noastre.

Dumnezeule, care ai făcut să strălucească lumina în întineric și ai revărsat-o în inimile noastre, ca să contemplăm măreția ta pe chipul lui Cristos Isus,

– întărește în noi spiritul contemplării Fiului tău preaiubit.

Dumnezeule, care ne-ai chemat cu chemarea ta sfântă după harul tău, care acum s-a arătat prin strălucirea Mântuitorului nostru Isus Cristos,

– fă să lumineze printre oameni, prin evanghelie, viața nepieritoare.

Părinte preaiubitor, care ne-ai dăruit o asemenea iubire încât să ne numim și să fim fiii tăi,

– dă-ne harul ca, atunci când se va arăta Cristos, să fim asemănători cu el.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin slăvita schimbare la față a Fiului tău unul-născut, ai întărit misterele credinței cu mărturia Legii și a Profeților și ai prevestit în chip minunat desăvârșirea tainei înfierii noastre, dăruiește-ne nouă, slujitorilor tăi, ca, ascultând glasul Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a deveni împreună-moștenitori cu el. Prin Domnul.

Ora medie

Psalzii de la zi.

Psalmodia complementară se ia de la seriile a II-a sau a III-a, 1133.

Ora a treia

Ant. Pentru a primi mărturie de la Lege și de la Profeți, Isus s-a arătat, schimbat la față, între Moise și Ilie.

LECTURA SCURTĂ*Ex 19,8b-9*

Moise a spus Domnului cuvintele poporului. Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi veni la tine într-un nor des, pentru ca poporul care mă va auzi vorbind să aibă încredere în tine pentru totdeauna”.

℣. Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor.

℟. Har ă fost revărsat de pe buzele tale.

Ora a șasea

Ant. Domnul Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ne-a dăruit lumina vieții nepieritoare, prin evanghelie.

LECTURA SCURTĂ*Ex 33,9.11a*

După ce Moise intra în cortul alianței, coloana de nor cobora, se oprea la intrarea în cort și Dumnezeu vorbea cu Moise. Domnul vorbea cu Moise față în față, așa cum vorbește omul cu prietenul său.

℣. Priviți la Domnul și veți fi luminați.

℟. Și fețele voastre nu vor fi făcute de ocară.

Ora a noua

Ant. Auzind ucenicii glasul Tatălui, au căzut cu față la pământ și au fost cuprinși de teamă.

LECTURA SCURTĂ*2Cor 3,18*

Noi toți, care, cu față descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios prin Duhul Domnului.

℣. Doamne, la tine este izvorul vieții.

℟. Și în lumina ta vom vedea lumina.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Isuse Cristoase, lumină divină,
 Tu, cel ce din veci ești născut din lumină,
 E lauda noastră săracă, firavă,
 Tu totuși primește-o la tronul de slavă.
 Pe muntele Tabor, cu ochii se poate
 Vedea că tu ești Ziditorul a toate;
 Un soare ți-e fața, veșmântul hlamidă
 Mai albă ca neaua curată, candidă.
 Tu chemi și profeți, și apostoli pe munte,
 Divina Scriptură îi pui s-o confrunte;
 Puțin pe pământ coborând paradisul,
 Te-arăți drept Mesia, de veacuri promisul.
 Un glas se aude de sus deodată;
 E glasul divin al cerescului Tată.
 Noi, Doamne, ți-aducem omagiul întregii
 Cinstiri ce e drept s-o primească toți regii.
 Iubirea de oameni din ceruri te fură
 Și vii pe pământ ca o simplă făptură;
 Isuse, aceeași iubire divină
 De-a pururi cu tine uniți să ne țină.
 Din inimi de marea-ți iubire răpuse,
 Cântări de mărire ți-aducem, Isuse.
 Și Tatăl, și Duhul, cu tine-mpreună,
 De-asemeni primească-a cinstirii cunună. Amin.

Sau:

O nata lux de lúmine,
 Iesu, redemptor sæculi,
 Dignare clemens supplicum
 Laudes precésque súmer.
 Præ sole vultu flámmeus,
 Ut nix amíctu cándidus,
 In monte dignis téstibus
 Apparúisti cónditor.

Vates alúmnis ábditos
 Novis vetústos cónferens,
 Utrisque te divínitus
 Deum dedísti crédere.

Te vox patérna cælitus
 Suum vocávit Fílium,
 Quem nos fidéli péctore
 Regem fatémur cælitum.

Qui carne quondam cóntegi
 Dignátus es pro pérditis,
 Nos membra confer éffici
 Tui beáti córporis.

Laudes tibi nos pángimus,
 Diléctus es qui Fílius,
 Quem Patris atque Spíritus
 Splendor revélat ínclitus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, frațele lui, și i-a dus deoparte pe un munte înalt și s-a schimbat la față înaintea lor.

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea, *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion, sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”

⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.

⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și de aceea își va înălța capul.

Ant. Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus deoparte pe un munte înalt și s-a schimbat la față înaintea lor.

Ant. 2 Un nor luminos i-a învăluit și, iată, un glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul meu iubit, în care mi-am aflat desfătarea!”

Psalmul 120 (121)

¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”

² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.

³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.

⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.

⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.

⁶ Ziua soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.

⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.

⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Un nor luminos i-a învăluit și, iată, un glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul meu iubit, în care mi-am aflat desfătarea!”

Ant. 3 Coborând ei de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: „Nimănui să nu spuneți ceea ce ați văzut până când Fiul Omului nu va fi înviat din morți!” Aleluia!

Misterul și gloria lui Cristos

R. Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele.

Care s-a arătat în trup, *
a fost îndreptățit în Duh.

R. Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele.

A fost văzut de către îngeri, *
a fost predicat păgânilor.

R. Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele.

A fost crezut în lume *
și a fost înălțat în glorie.

R. Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele.

Ant. Coborând ei de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: „Nimănui să nu spuneți ceea ce ați văzut până când Fiul Omului nu va fi înviat din morți!” Aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,16-17

Însuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Măreție și frumusețe pe chipul său, * aleluia, aleluia! Măreție.

V. Cinste și putere în lăcașul său sfânt, * aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Măreție.

Ant. la Magnificat: Auzind ucenicii, au căzut cu fața la pământ, cuprinși de teamă. Isus s-a apropiat de ei, i-a atins și le-a spus: Ridicați-vă, nu vă temeți! Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Mântuitorul nostru, care în chip minunat s-a schimbat la față pe munte înaintea ucenicilor:

Luminează, Dumnezeule, întunericul nostru!

Cristoase, schimbându-te la față, ai dezvăluit înainte de pătimire ucenicilor tăi învierea: te rugăm pentru Biserica ta sfântă, care înaintează cu trudă printre suferințele acestei lumi,

– ca, în mijlocul strâmtorărilor, să fie mereu transfigurată de bucuria biruinței tale.

Cristoase, tu i-ai luat cu tine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și i-ai dus deoparte, pe un munte înalt: te rugăm pentru papa nostru **N.** și pentru episcopi,

– ca să slujească poporului tău în speranța învierii.

Cristoase, pe munte tu ai luminat fața ta asupra lui Moise și a lui Ilie: te rugăm pentru evrei, poporul vechiului legământ,

– ca să se învrednicească a ajunge la plinătatea răscumărării.

Cristoase, tu ai luminat pământul când ai fost învăluit de slava Creatorului: te rugăm pentru oamenii de bunăvoință,

– ca să umble în lumina ta.

Cristoase, tu vei transforma trupul smereniei noastre, făcându-l asemenea cu trupul strălucirii tale: te rugăm pentru frații noștri răposați,

– ca să intre în slava ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin slăvita schimbare la față a Fiului tău unul-născut, ai întărit misterele credinței cu mărturia Legii și a Profeților și ai prevestit în chip minunat desăvârșirea tainei înfierii noastre, dăruiește-ne nouă, slujitorilor tăi, ca, ascultând glasul Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a deveni împreună-moștenitori cu el. Prin Domnul.

7 august

SFINTII SIXT AL II-LEA, PAPĂ,
ȘI ÎNSOȚITORII, MARTIRI

A fost sfințit episcop al Bisericii romane în anul 257. În anul următor, a fost prins, din porunca împăratului Valerian, în timp ce celebra sfânta Liturghie în cimitirul lui Calist, și a fost ucis pe loc, împreună cu patru diaconi romani, în ziua de 6 august. A fost înmormântat în același cimitir.

De la Comunal mai multor martiri, 1601.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ciprian, episcop martir

(Scris. 80: CSEL 3, 839-840)

*Știm că soldații lui Cristos nu pier,
ci dobândesc coroana gloriei*

Dragul meu frate, nu am putut să-ți trimit imediat o scrisoare, pentru că nici unul dintre clericii din această Biserică nu se putea mișca, fiind toți sub vârtoarea persecuției, care însă, mulțumim lui Dumnezeu, i-a găsit cu sufletul pregătit să treacă imediat la cer. Să știți că s-au întors mesagerii pe care i-am trimis la Roma, ca să verifice și să transmită decizia luată de autorități în privința mea, oricare ar fi fost ea, și să pună capăt astfel tuturor zvonurilor vagi și contradictorii care circulau.

Și iată acum care este adevărul descoperit în mod corespunzător. Împăratul Valerian a trimis la Senat rescriptul său, prin care a decis ca episcopii, preoții și diaconii să fie imediat uciși. Senatorii, persoanele de vază și cei care au titlul de cavaleri romani să fie privați de orice demnitate și chiar și de bunurile lor. Dacă apoi, și după ce s-a făcut confiscarea, rămân statornici în

profesiunea creștină, trebuie să fie condamnați la pedeapsa capitală. Matroanele creștine să suporte confiscarea tuturor bunurilor și apoi să fie trimise în exil. Tuturor funcționarilor imperiali, care au mărturisit deja credința creștină sau o vor mărturisi în prezent, să le fie, la fel, confiscate toate bunurile. Apoi, să fie puși în lanțuri și trecuți în numărul supușilor de pe proprietățile imperiale.

Valerian a adăugat la rescript și copia unei scrisori a lui, trimisă guvernatorilor din provincii, și care se referă la persoana mea. Sunt în așteptarea acestei scrisori din zi în zi, ba chiar sper să vină, fiind statornic și tare în credință. Decizia mea în fața martiriului este clară. Aștept, plin de încredere, așa cum sunt, să primesc coroana vieții veșnice de la bunătatea și milostivirea Domnului. Vă transmit că Sixt a îndurat martiriul împreună cu patru diaconi la 6 august, în timp ce se afla în zona cimitirului. Autoritățile din Roma au ca normă ca aceia care sunt denunțați ca fiind creștini să fie executați și să li se confişte bunurile în beneficiul tezaurului public imperial.

Cer ca tot ceea ce am comunicat să fie adus și la cunoștința celorlalți confrăți ai noștri în episcopat, ca să fie comunitatea noastră încurajată și pregătită tot mai mult, de îndemnurile lor, pentru lupta spirituală. Acesta va fi un stimulent pentru a lua în considerare mai mult binele nemuririi decât moartea și să se consacre Domnului cu o credință arzătoare și tărie eroică, mai mult să se bucure decât să se teamă la gândul că trebuie să-și mărturisească propria credință. Soldații lui Dumnezeu și ai lui Cristos știu foarte bine că jertfirea lor nu este atât spre pieire, cât spre o coroană de mărire.

Către tine, frate preaiubit, salutul meu în Domnul.

RESPONSORIUL

2Cor 4,11; Ps 43 (44),23

R. Noi suntem dați mereu la moarte pentru Isus, * pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

V. Pentru tine, Doamne, suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere. * Pentru ca.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, prin revărsarea Duhului Sfânt, să ne dai ascultare în credință și tărie în mărturisirea ei, așa cum i-ai învrednicit pe sfântul Sixt și pe însoțitorii lui să-și jertfească viața pentru cuvântul tău și pentru a da mărturie despre Isus. El, care, fiind Dumnezeu.

În aceeași zi, 7 august

SFÂNTUL CAIETAN, PREOT

S-a născut la Vicenza, în anul 1480. După ce a studiat dreptul la Padova, a fost sfințit preot și a înființat, la Roma, o societate de clerici regulari pentru promovarea apostolatului, societate pe care a răspândit-o în regiunea Veneto și în regatul Napoli. A fost stăruitor în rugăciune și în exercitarea carității. A murit la Napoli, în 1547.

De la Comunal păstorilor: pentru preoți, 1651, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru un călugăr, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Caietan, preot

(Scris. către Elisabeta Porto: Studi e Testi 177,
Città del Vaticano 1954, 50-51)

*Cristos să locuiască, prin credință,
în inimile noastre*

Eu sunt un păcătos și nu-mi pasă de mine, dar apelez la slujitorii sfinți ai Domnului, ca să se roage pentru tine la Cristos cel binecuvântat și la Mama sa. Să nu uiți că toți sfinții nu pot să te facă dragă lui Cristos atât cât poți tu însăși. Este datoria ta și, dacă vrei ca Cristos să te iubească și să te ajute, tu iubește-l și îndreaptă-ți voința ca să-i fii mereu plăcută și nu te îndoii că și dacă

te-ar părăsi toți sfinții și toate creaturile, el te va ajuta întotdeauna în necesitățile tale.

Fii sigură că noi suntem pelerini și călători pe pământ: patria noastră este cerul. Cel care se mândrește, se abate de la drum și merge spre moarte. În timp ce trăim aici, pe pământ, trebuie să ne dobândim viața veșnică, și totuși, nu putem de unii singuri, pentru că am pierdut-o prin păcatele noastre, însă Isus Cristos ne-a redobândit-o. De aceea, trebuie să-i mulțumim în orice circumstanță, să-l iubim, să-l ascultăm și să facem tot ceea ce ne este cu putință pentru a rămâne întotdeauna cu el.

El s-a dat pentru noi ca hrană. Nefericit este cel care ignoră un dar așa de mare. Ne este dat să-l avem pe Cristos, Fiul Fecioarei Maria, și noi îl refuzăm. Vai de cel care nu se îngrijește să-l primească. Fiică, binele pe care îl doresc pentru mine îl cer cu ardoare și pentru tine, însă, pentru a-l dobândi, nu există altă cale decât să te rogi des Fecioarei Maria, ca să vină să te viziteze împreună cu Fiul său glorios. Mai mult, îndrăznește să o implori ca să ți-l dea pe Fiul său, ca hrană adevărată a sufletului, în Preasfântul Sacrament al altarului. Ea ți-l va da cu bucurie și cu mai mare bucurie el va veni să te întărească, pentru ca să poți să intri cu siguranță în această pădure întunecoasă, care este plină de capcane și de dușmani. Dar dacă ne încredințăm ajutorului Fecioarei, vor rămâne la distanță.

Fiică, nu-l primi pe Isus Cristos pentru a te folosi de el după cum crezi tu, ci, mai curând, dăruiește-te lui, Dumnezeu și mântuitorul tău, și el te va primi, pentru ca el să facă din tine și în tine ceea ce vrea. Acest lucru îl doresc și acest lucru îl cer și, atât cât pot, acest lucru îl solicit de la tine.

RESPONSORIUL

Cf. *Fil 1,21*

R. Om drept și sfânt, demn de lauda noastră! Caritatea lui n-a avut limite, * renunțând la mărețiile lumii, a meritat viața veșnică.

V. Pentru el, a trăi a fost Cristos, iar a muri a fost un câștig. * Renunțând.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai inspirat pe sfântul preot Caie-tan să imite felul de viață al comunității apostolice, dă-ne, te rugăm, prin exemplul și mijlocirea lui, să ne încredem pururi în tine și să căutăm fără încetare împă-răția ta. Prin Domnul.

8 august

SFÂNTUL DOMINIC, PREOT

Comemorare

S-a născut la Calaruega, în Spania, în anul 1170. A studiat teologia la Valencia și a devenit canonic al bisericii din Osma. A avut un mare rol, prin predică și prin exemplul vieții, în lupta împotriva ereziei catare. Pentru îndeplinirea acestei misi-uni, a adunat în jurul său și pe alții, întemeind astfel Ordinul Fraților Predicatori. A murit la Bologna, la 6 august 1221.

De la **Comunul păstorilor: pentru preoți**, 1651 sau de la **Comunul sfinților bărbați: pentru călugări**, 1777, afară de următoarele.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Istoria Ordinului Fraților Predicatori*

(*Libellus de principiis O.P.: Acta canonizationis sancti Dominici: Monumenta O.P. Mist. 16, Romæ 1935, 30 ș.u., 146-147*)

*Sau vorba cu Dumnezeu,
sau vorba despre Dumnezeu*

Dominic avea o mare sfințenie și era susținut mereu de un zel intens de fervoare divină. Era suficient să-l vezi ca să-ți dai seama că ești în fața unui privilegiat al harului. În el era o admirabilă liniște a minții, care se tulbura numai din compasiune și milă față de durerea

altuia. Inima voioasă face chipul senin, iar Dominic lăsa să se vadă corectitudinea calmă a omului interior prin bunătate și seninătatea chipului.

Pretutindeni se arăta, în cuvinte și în fapte, ca un om pătruns de evanghelie. În timpul zilei, nimeni nu era mai sociabil, nimeni nu era mai afabil cu frații și cu ceilalți. Noaptea, nimeni nu era mai asiduu și mai angajat în veghere și în rugăciune. Era destul de zgârcit la vorbă și, dacă deschidea gura, era fie pentru a vorbi cu Dumnezeu în rugăciune, fie pentru a vorbi despre Dumnezeu. Aceasta o recomanda și fraților săi.

Harul pe care îl cerea cel mai insistent de la Dumnezeu era acela al unei iubiri arzătoare care să-l facă să lucreze cu eficacitate pentru mântuirea oamenilor. El considera că poate să ajungă să fie mădular perfect al trupului lui Cristos numai atunci când se va dedica total și cu toate puterile pentru cucerirea sufletelor, așa cum Mântuitorul tuturor, Domnul Isus Cristos, s-a oferit în întregime pentru mântuirea noastră. În acest scop, inspirat de Dumnezeu, a fondat Ordinul Fraților Predicatori, realizând astfel un proiect providențial.

Îi îndemna des pe frați, prin cuvinte și scrieri, să studieze mereu Vechiul și Noul Testament. Avea mereu cu el *Evanghelia după Matei* și scrisorile lui Paul, și le medita așa de mult pe acestea din urmă, încât a ajuns să le știe aproape pe de rost.

De două sau trei ori a fost ales episcop, dar el a refuzat mereu, voind mai degrabă să trăiască împreună cu frații săi în sărăcie. A păstrat neatinsă până la sfârșit strălucirea fecioriei sale. Dorea să fie biciuit, făcut bucăți și să moară pentru credința în Cristos. Grigore al IX-lea avea să spună despre el: „Cunosc un om care a urmat în toate și prin toate modul de viață al apostolilor; nu este nici o îndoială că el este asociat în cer la gloria lor”.

RESPONSORIUL

Cf. Sir 48,1; Mal 2,6a

R. S-a ridicat un nou crainic al mântuirii, ca focul, * și cuvântul lui ardea ca flacăra.

∇. Legea adevărului era în gura lui și nimic fals nu s-a aflat pe buzele sale. * Și cuvântul lui ardea ca flacăra.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele și Vesperele

IMNUL

Dominic, numit atletul, omul faptelor mărețe,
Lupta vieții, luptă sfântă, vine astăzi să ne-nvețe.
Azi, Biserica întregă, convenit respect cântând dă
Celui care e în stare să ne ducă la izbândă.

Dominic, rămas în viață neînvins de vreo ispită,
Neatins de duhul lumii, de suflarea-i otrăvită,
De copil, ca o făclie, a-nceput să se consume
La vederea răutății și-a păcatului în lume.

Ce putea această viață trecătoare să-i ofere?
Doar regret și remușcare și iluzii efemere;
Lasă lumea și la luptă! Tot ce-i rău în cale sfarmă;
Harul Domnului din ceruri este singura lui armă.

Cad cuvintele-nfocate ca din nori potop de grindeni.
Ucenici zeloși în lume el trimite pretutindeni.
Aliați fideli el are plânsul, lacrimile-amare,
Rugăciunile, la dânsul nici minunile nu-s rare.

Sus, în cer, și sfinți și îngeri
preamăresc Treimea Sfântă,
Pe pământ, de-asemeni, toată firea bine o cuvântă.
Iar pe noi, drumeții vieții, Dominic în cer ne poarte,
Unde nu e plâns, nici jale, ci e viață fără moarte.
Amin.

Sau:

Novus athléta Dómini
Collaudétur Domínicus,
Qui rem confórmata nómini,
Vir factus evangélicus.

Consérvans sine mácula
 Virginitátis lílium,
 Ardébat quasi fácula
 Pro zelo pereúntium.
 Mundum calcans sub pédibus
 Accínxit cor ad prœlia,
 Nudus occúrrens hóstibus,
 Christi suffúltus grátia.
 Pugnat verbo, miráculis,
 Missis per orbem frátribus,
 Crebros adiúngens sédulis
 Fletus oratióibus.
 Sit trino Deo et símplici
 Laus, honor, decus, glória,
 Qui nos prece Domínici
 Ducat ad cœli gáudia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Rugăciunea de încheiere

Ajută, Doamne, Biserica ta prin meritele și învățătura sfântului Dominic; el, care a fost un predicator strălucit al adevărului tău, să fie pentru noi un mijlocitor plin de iubire. Prin Domnul.

9 august

SFÂNTA TEREZA BENEDICTA A CRUCII
 (EDITH STEIN),
 FECIOARĂ MARTIRĂ, PATROANĂ A EUROPEI

Sărbătoare

S-a născut la Breslau (Wrocław), în Germania, în anul 1891, și a fost educată în religia iudaică. În 1917, a obținut titlul de doctor în filozofie și a devenit asistenta profesorului Husserl. A primit viața nouă în Cristos prin Botez și și-a luat numele de Tereza Benedicta a Crucii. A intrat între călugărițele carmelite

desculțe la Köln. În timpul persecuției, a fost exilată în Olanda, iar în anul 1942, a fost luată prizonieră în câmpul de exterminare de la Oświęcim sau Auschwitz, aproape de Cracovia, în Polonia. A murit la 9 august, într-o cameră de gazare.

De la **Comunul unui martir**, 1624 sau de la **Comunul fecioarelor**, 1697.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din lucrarea *Scientia Crucis* a sfintei Tereza Benedicta a Crucii, fecioară martiră

(*Edith Steins Werke*, I, Friburgi in Br. 1983, 15-16)

Celor care cred în Cel Răstignit li se deschide poarta vieții

Cristos a luat asupra sa jugul legii, a împlinit legea cu desăvârșire și pentru lege și prin lege a murit. Prin aceasta, i-a eliberat pe aceia care vor să primească viața prin el. Însă nu pot să primească viața decât dacă își oferă propria viață. *Noi toți, cei care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui (Rom 6,3).* Sunt cufundați în viața lui ca să fie membrele trupului său și, ca membre ale lui, împreună cu el să sufere și să moară. Această viață va veni mai abundentă în ziua gloriei. Acum, când ne petrecem viața în trup, participăm la ea dacă credem; dacă credem că Isus Cristos a murit pentru noi ca să ne ofere nouă viață. Prin această credință, ne unim cu el precum membrele cu capul; această credință ne deschide spre izvorul vieții lui. De aceea, credința în Cel Răstignit, adică credința vie unită cu iubirea pioasă, este pentru noi poarta vieții și începutul mării care va veni; astfel, crucea este singura noastră glorie. *În ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume (Gal 6,14).*

Cine îl alege pe Cristos este mort pentru lume și lumea pentru el. Acesta poartă în trupul său stigmatele lui Cristos, este slab și disprețuit de oameni, dar, din același motiv, este puternic, pentru că puterea lui Dumnezeu se desăvârșește în slăbiciune. Având această cunoaștere, discipolul lui Isus nu numai că acceptă crucea care îi este impusă, ci chiar se răstignește pe el însuși: *Cei care sunt ai lui Cristos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și poftele (Gal 5,24)*. Au luptat o luptă dură împotriva naturii proprii, pentru ca viața păcatului în ei să moară și să dea spațiu vieții Duhului. În această luptă se cere cea mai mare tărie. Însă crucea nu este scop; crucea este înălțată ca să arate cerul. Nu numai că este semn, dar este chiar armura nebiruită a lui Cristos: toiagul de păstor, prin care divinul David a luptat împotriva blestemăției lui Goliat; cu care Cristos bate puternic la poarta cerului și o deschide. Când vor fi acestea, lumina divină se va revărsa și îi va umple pe toți cei care îl urmează pe Cel Răstignit.

RESPONSORIUL

Gal 2,19-20

R. Am fost răstignit împreună cu Cristos: așadar, nu mai trăiesc eu, ci în mine trăiește Cristos, * care m-a iubit și s-a dat pentru mine.

V. Însă ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu. * Care m-a iubit.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeul părinților noștri, care ai condus-o pe sfânta martiră Tereza Benedicta la cunoașterea Fiului tău răstignit și a morții lui, fă, te rugăm, prin mijlocirea ei, ca toți oamenii să-l cunoască pe Cristos mântuitorul și, prin el, să ajungă la vederea ta veșnică. El care, fiind Dumnezeu.

10 august

SFÂNTUL LAURENȚIU, DIACON MARTIR

Sărbătoare

Era diacon al Bisericii romane. A fost martirizat în timpul împăratului Valerian, la patru zile după papa Sixt al II-lea și cei patru diaconi romani, colegii săi. Mormântul său se află pe via Tiburtina, în Campo Verano. Împăratul Constantin cel Mare a ridicat acolo o bazilică. Cultul lui s-a răspândit în Biserică încă din secolul al IV-lea.

De la Comunal unui martir, 1624, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL Cânt de slavă să primească Laurențiu mucenicul, *ca la Vespere*, 1189.

Antifonele, psalmii și versetul de la Comun, 1629.

LECTURA ÎNTÂI

Din Faptele Apostolilor

6,1-6; 8,1.4-8

Au fost aleși de către apostoli șapte slujitori

^{6.1} În zilele acelea, crescând numărul discipolilor, ele-niștii murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea în slujirea de fiecare zi. ² Atunci, cei doisprezece au convocat adunarea discipolilor și au spus: „Nu este bine ca noi să lăsăm la o parte cuvântul lui Dumnezeu pentru a sluji la mese. ³ De aceea, fraților, căutați dintre voi șapte bărbați cu nume bun, plini de duh și înțelepciune, pe care să-i rânduiim pentru această slujire. ⁴ Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului”. ⁵ Și a plăcut cuvântul acesta întregii adunări și i-au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmenas și pe Nicolae, prozelit din Antiohia.

⁶ Pe aceștia i-au adus înaintea apostolilor care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile asupra lor.

^{8.1} În ziua aceea, a început o mare persecuție împotriva Bisericii din Ierusalim și toți, în afară de apostoli, s-au împrăștiat prin ținuturile Iudeii și ale Samariei.

⁴ Așadar, cei care se împrăștiaseră treceau din loc în loc vestind cuvântul.

⁵ Filip, coborând în cetatea Samariei, a început să li-l predice pe Cristos. ⁶ Mulțimile ascultau cu atenție într-un cuget cele spuse de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea, ⁷ căci din mulți care erau posedați, ieșeau duhurile necurate strigând cu glas puternic, iar mulți paralizați și schiopi erau vindecați, ⁸ astfel încât o mare bucurie a cuprins cetatea aceea.

RESPONSORIUL

Mt 10,32; In 12,26a

R. Oricine va da mărturie pentru mine înaintea oamenilor, spune Domnul, * voi da și eu mărturie pentru el înaintea Tatălui meu cel din ceruri.

V. Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze, iar acolo unde sunt eu, va fi și cel care mă slujește. * Voi da.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Augustin, episcop*

(Pred. 304, 1-4: PL 38, 1395-1397)

A fost slujitorul sângelui sfânt al lui Cristos

Astăzi, Biserica din Roma celebrează ziua triumfului lui Laurențiu, ziua în care el a respins lumea Celui Rău. A strivit-o atunci când se înverșuna cu ură împotriva lui și a disprețuit-o atunci când îl ademenea cu linguriștile sale. Și într-un caz, și în celălalt, el l-a învins pe Satana care ridica persecuția împotriva lui. Sfântul Laurențiu era diacon al Bisericii din Roma. Acolo era slujitor al sângelui lui Cristos și acolo, pentru numele lui Cristos, și-a vărsat sângele. Fericitul apostol Ioan a expus în mod clar misterul Cinei Domnului, spunând: *După cum Cristos și-a dat viața pentru noi, tot așa, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați (1In 3,16).*

Fraților, sfântul Laurențiu a înțeles toate acestea. Le-a înțeles și le-a pus în practică. Cu adevărat s-a achitat de ceea ce primise la această masă. L-a iubit pe Cristos în viața sa, l-a imitat în moartea sa.

Fraților, și noi, dacă iubim cu adevărat, să imităm. Nu am putea să dăm în schimb un rod mai gustos al iubirii noastre decât prin imitarea lui *Cristos, care a pățimit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să mergem pe urmele sale (1Pt 2,21)*. Cu această frază se pare că apostolul Petru aproape că a voit să spună că Cristos a pățimit numai pentru cei care merg pe urmele sale și că pătimirea lui Cristos este de folos numai celor care îl urmează. Sfinții martiri l-au urmat până la vărsarea sângelui, până la asemănarea cu el în pătimire. L-au urmat martirii, dar nu numai ei. De fapt, după ce ei au trecut, puntea nu a fost tăiată; nici nu a secat izvorul, după ce au băut ei.

Fraților, frumoasa grădină a Domnului are nu numai trandafirii martirilor, ci și crinii fecioarelor, iedera celor care trăiesc în căsătorie, violetele văduvelor. Nici o categorie de persoane nu trebuie să se îndoiască de chemarea proprie: Cristos a pățimit pentru toți. Despre el s-a scris pe bună dreptate: *El vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului (1Tim 2,4)*.

Așadar, să încercăm să înțelegem în ce mod, în afară de vărsarea sângelui, în afară de încercarea pătimirii, trebuie să-l urmeze creștinul pe Cristos. Apostolul, vorbind despre Cristos Domnul, spune: *Deși din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu Dumnezeu. Ce desăvârșire! S-a despuiat pe sine însuși, luând chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor; s-a umilit pe sine (Fil 2,7-8)*. Ce umilință!

Cristos s-a umilit: iată, creștinule, exemplul care trebuie imitat. Cristos s-a făcut ascultător: tu de ce te umfli de mândrie? După ce a parcurs toate gradele acestei înjosiri, după ce a învins moartea, Cristos s-a înălțat la cer: să-l urmăm. Să-l ascultăm pe Apostolul care spune: *Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu (Col 3,1)*.

RESPONSORIUL

Ps 17 (18),3b

R. Fericitul Laurențiu a strigat și a spus: Pe Dumnezeuzeul meu îl cinstesc și numai lui îi slujesc. * De aceea, nu mă tem de chinurile tale.

Ț. Dumnezeuzeul meu, ajutorul meu, în care mi-am pus speranța. * De aceea.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Tot ce poate omenirea inventa în oarba-i ură,
Laurențiu, diaconul, ca un sfânt erou îndură.
Glorioasă este fila ce martirul o înscrie
Nu pe piatră sau hârtie, ci o sapă-n carne vie.

Laurențiu e la Roma unul din bărbații care
Stau mereu, slujind cu râvnă, lângă sfintele altare;
Sunt bărbați cu faimă bună; șapte sunt, și-s buni cu toții,
Dar mai bun e Laurențiu, el își pune-n umbră soții.

Luptător viteaz, cu forța de la sânul mamei suptă,
Nu se teme de pericol, cu curaj s-aruncă-n luptă;
N-are-n mâini vreo armă, totuși, el învinge, e mai tare
Decât cei ce pe grătare îi pun trupul la frigare.

Mare sfinte Laurențiu, azi, privindu-te în slavă,
Cinstitorii îți admiră pe pământ purtarea-ți bravă.
Pentru moartea-ți glorioasă, dă-le forța să înfrunte
Lupta zilnică a vieții și durerile mărunte.

Cu credința care-nvinge toate-n cale și răzbate,
Cucerești prin luptă cerul, cu asalt, că pe-o cetate.
Domnu-ți pune-n mână sceptrul și pe frunte diademă;
Ceru-ntreg îți recunoaște demnitatea ta supremă.

Preamărit să fie Tatăl, ca și Fiul, totdeauna,
Ca și Duhul și Treimea ce ți-a pus pe cap cununa.
Mijlocirea ta din ceruri mântuirea ne-o obțină,
Să putem și noi ajunge în lăcașul de lumină. Amin.

Sau:

In mártiris Lauréntii
 Non incruénto prælio,
 Armáta pugnávit Fides
 Próprii cruóris pródiga.
 Hic primus e septem viris
 Qui stant ad aram próximi,
 Levíta sublímis gradu
 Et céteris præstántior.
 Hic dímicans fortíssimus
 Non ense præcínxit latus,
 Hostíle sed ferrum retro
 Torquens in auctórem tulit.
 Sic, sancte Laurénti, tuam
 Nos passiónem quærimus;
 Quod quisque supplex póstulat,
 Fert impetrátum próspere,
 Dum cæli inenarrábili
 Alléctus urbi múniceps,
 Ætérnæ in arce cúriæ
 Gestas corónam cívicam.
 Honor Patri cum Fílio
 Et Spírítu Paráclito,
 Qui nos tuis suffrágiis
 Ditent perénni láurea. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 S-a lipit de tine sufletul meu, căci trupul meu a fost ars în foc pentru tine, Dumnezeu meu.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Domnul l-a trimis pe îngerul său și m-a eliberat din mijlocul focului și nu am ars.

Ant. 3 Sfântul Laurențiu se ruga spunând: „Îți mulțumesc, Doamne, că m-am învrednicit a intra pe porțile tale!”

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Tăria mea * și lauda mea este Domnul. Tăria mea.

℣. El este mântuirea mea * și lauda mea este Domnul. Slavă Tatălui. Tăria mea.

Ant. la Benedictus: Nu te teme, slujitorul meu, căci eu sunt cu tine; dacă vei trece prin foc, flacăra nu te va pârzoli.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comun, 1641.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, înflăcărat de iubirea ta, sfântul diacon Laurențiu a slujit cu aleasă fidelitate și s-a învrednicit de gloria martiriului; fă-ne și pe noi să iubim ceea ce a iubit el și să înfăptuim ceea ce ne-a învățat. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi; lectura scurtă și versetul de la Comun, 1643.

Vesperale

ÎMNUL

Cânt de slavă să primească Laurențiu mucenicul.
El, văzând pe chipul lumii vanitatea și nimicul,
Lasă totul și se-ndreaptă către casele sărace,
Căutând pe toți sărmanii să-i hrănească, să-i îmbrace.

Condamnat la moarte este și nu are altă vină
Decât viața lui curată și credința lui creștină.
Pe grătar e pus să ardă; este calm și spune doar că
Vrea complet prăjit să fie, de aceea, să-l întoarcă.

Îi consumă focul carnea, suferința e atroce,
Într-o rugă de iertare, i se stinge blânda-i voce.
Iar când sufletul îi iese, în sfârșit, din trup și moare,
Sfinții îngeri vin din ceruri și-l culeg ca pe o floare.

Mucenic slăvit de-a pururi, întru mila ta cea mare,
Nouă, celor ce greșit-am, dobândește-ne iertare.
Întețește-ne credința, pune-n noi speranță vie,
Fă iubirea mai aprinsă, mai puternică să fie.

Preamărit să fie Tatăl, ca și Fiul totdeauna,
Ca și Duhul și Treimea ce ți-a pus pe cap cununa.
Mijlocirea ta din ceruri mântuirea ne-o obține,
Să putem și noi ajunge în lăcașul de lumină. Amin.

Sau:

Martyris Christi cōlimus triúmphum,
Dona qui mundi peritúra spernit,
Fert opem nudis, aliménta, nummos
Tradit egénis.

Igne torquétur, stábili tenóre
Cordis accénsus súperat mináces
Ignium flammæ in amóre vitæ
Semper opímæ.

Spíritum sumpsit chorus angelórum,
Íntulit cælo bene laureándum,
Ut scelus laxet hóminum, precándo
Omnipoténtem.

Súpplici voto rogitámus ergo
Ómnibus, martyr, véniam precéris,
Cordis ardóres, fídei tenácem
Usque vigórem.

Glóriam Patri resonémus omnes,
Eius et nato modulémur apte,
Cum quibus regnat simul et creátor
Spíritus almus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Laurențiu a intrat în cetatea martirilor, căci a mărturisit numele Domnului Isus Cristos.

Psalzii și cântarea de la Comun, 1646.

Ant. 2 Sfântul Laurențiu striga zicând: „Mă bucur nespun că m-am învrednicit a fi jertfa lui Cristos”.

Ant. 3 Îți mulțumesc, Doamne Isuse Cristoase, că m-am învrednicit a intra pe porțile tale!

LECTURA SCURTĂ

1Pt 4,13-14

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai pus la încercare, Dumnezeule, * și ne-ai scos la liman. Ne-ai pus la încercare.

Ÿ. Ne-ai trecut prin foc, precum se trece argintul, * și ne-ai scos la liman. Slavă Tatălui. Ne-ai pus la încercare.

Ant. la Magnificat: Sfântul Laurențiu a spus: Noaptea mea nu cunoaște întuneric, ci toate sunt scăldate în lumină.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comun, 1649.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

11 august

SFÂNTA CLARA, FECIOARĂ

Comemorare

S-a născut la Assisi, în anul 1193; urmându-l pe concetățeanul său, Francisc, pe calea sărăciei, a devenit fondatoarea Ordinului Clariselor. A dus o viață aspră, bogată în fapte de caritate și de pietate. A murit în anul 1253.

De la Comunal fecioarelor, 1697, sau de la Comunal sfințelor femei: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către fericita Agneza din Praga*
a sfintei Clara, fecioară

(Edit. I. Omaechevarria, *Escritos de Santa Clara*,
Madrid 1970, 339-341)

*Meditează asupra sărăciei, umilinței
și carității lui Isus*

Desigur, fericit cel care poate să fie părtaș la ospățul sfânt, în așa fel încât să adere cu toate sentimentele inimii la Cristos, a cărui frumusețe o admiră fără încetare toate ceteele fericite ale cerurilor, a cărui tandrețe emoționează inimile, a cărui contemplare aduce mângâiere, a cărui bunătate satură, a cărui blândețe recrează, a cărui amintire luminează cu delicatețe, la parfumul căruia morții recapătă viața și a cărui vedere îi va face fericți pe toți locuitorii Ierusalimului ceresc. Deoarece această viziune este strălucire a gloriei veșnice, *reflex al luminii veșnice, o oglindă fără pată* (Înț 7,26), privește în fiecare zi în această oglindă, regină, mireasă a lui Isus Cristos. Contemplă continuu în ea chipul tău, pentru a te împodobi astfel în întregime în interior și în exterior, pentru

a te îmbrăca și a te împodobi cu haine frumos colorate și brodate, pentru a te înfrumuseța cu flori și cu hainele tuturor virtuților, așa cum se potrivește fiicei și miresei preacurate a marelui Rege. În această oglindă strălucește fericita sărăcie, sfânta umilință și dragostea de nespus. Contemplă oglinda în toate părțile și vei vedea toate acestea.

Înainte de toate, vezi începutul acestei oglinzi și vei vedea sărăcia celui care este pus într-o iesle și acoperit cu scutece sărace. O, minunată umilință, o, admirabilă sărăcie! Regele îngerilor, Stăpânul cerului și al pământului este așezat într-o iesle! În centrul oglinzii vei observa umilința, fericita sărăcie și nenumăratele trude și suferințe pe care el le-a îndurat pentru răscumpărarea neamului omenesc. La capătul aceleiași oglinzi vei putea contempla inefabila dragoste datorită căreia a voit să pătimească pe lemnul crucii și să moară pe el cu o moarte care este cea mai umilitoare dintre toate. De aceea, aceeași oglindă, pusă pe lemnul crucii, îi avertiza pe trecători să ia în considerare aceste lucruri, spunând: *Voi toți, care treceți pe cale, priviți cu atenție și vedeți dacă mai este vreo durere asemănătoare cu durerea mea!* (Lam 1,12). Așadar, să-i răspundem lui, care strigă și plânge, cu un singur glas și un singur suflet: *Să-ți aduci aminte că împovărat este în mine sufletul meu* (Lam 3,20). Făcând așa, te vei aprinde de o iubire tot mai puternică, o, regină a Regelui ceresc!

În afară de aceasta, contemplă desfătările sale de nespus, bogățiile și onorurile veșnice, suspină cu dorință arzătoare și iubire a inimii și exclamă: *Atrage-mă la tine, să alergăm la parfumul aromelor tale* (Ct 1,3 Vg), o, Mire ceresc. Voi alerga, nici nu mă voi opri până când nu mă vei duce în locuința ta, până când stânga ta nu va sta sub capul meu și dreapta ta nu mă va cuprinde cu iubire și nu mă va săruta dulce gura ta (cf. Ct 2,4,6). În contemplarea acestor lucruri, amintește-ți de mine, mama ta, știind că eu am scris – și nu se poate șterge – amintirea ta pe tablele inimii mele, considerându-te cea mai dragă dintre toate.

RESPONSORIUL*Ps 72 (73),26; Fil 3,8b*

R. Chiar dacă se mistuie trupul meu și inima mea,
 * Dumnezeuul inimii mele și partea mea este Dumnezeu
 în veci.

Ÿ. Am pierdut toate și le consider gunoi, ca să-l câștig
 pe Cristos și să mă aflu în el, * Dumnezeuul inimii mele.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai călăuzit-o cu îndurare pe sfânta
 Clara să iubească sărăcia, dăruiește-ne și nouă, prin
 mijlocirea ei, ca, urmându-l pe Cristos în duhul sărăciei,
 să ne învrednicim a ajunge la contemplarea ta în împă-
 răția cerurilor. Prin Domnul.

12 august

**SFÂNȚA IOANA FRANCISCA DE CHANTAL,
CĂLUGĂRIȚĂ**

S-a născut la Dijon, în Franța, în anul 1572; s-a căsătorit
 cu nobilul de Chantal și a avut șase fii, cărora le-a dat o
 educație evlavioasă. După moartea soțului, a urmat cu elan
 calea desăvârșirii, sub călăuzirea sfântului Francisc de Sales,
 împlinind fapte de caritate mai ales printre săraci și bolnavi.
 A întemeiat Institutul Vizitandinelor, pe care l-a condus cu
 înțelepciune. A murit în anul 1641.

De la Comunal sfintelor femei: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Memoriile* călugăriței secretare
 a sfintei Ioana Franciscă

(Façoise-Madeleine de Chaugy,
Mémoires sur la vie et les vertus de sainte J.-F. de Chantal,
 III, 3: Paris 1853³, 306-307)

Iubirea este tare ca moartea

Într-o zi, fericita Ioana a spus aceste cuvinte de foc, care au fost culese imediat cu fidelitate: „Fiicelor preaiubite, mulți dintre sfinții noștri părinți și coloane ale Bisericii nu au îndurat martiriul. De ce credeți că s-a întâmplat aceasta?” După ce a răspuns fiecare, cea maică fericită a reluat: „Și eu cred că aceasta s-a întâmplat pentru că există un alt martiriu care se numește martiriul iubirii, prin care Dumnezeu, păstrându-i în viață pe slujitorii și slujitoarele sale, ca să lucreze pentru slava sa, îi face totodată martiri și mărturisitori. Știu, a adăugat ea, că la acest martiriu sunt chemate Fiicele Vizitandine și că, prin hotărârea lui Dumnezeu, vor îndura martiriul cele mai norocoase, care îl vor fi cerut”.

Unei surori care a întrebat-o cum poate să se realizeze acest martiriu, ea a răspuns: „Dați-i lui Dumnezeu consimțământul vostru total și veți face experiența martiriului. Într-adevăr, iubirea divină își înfige sabia în părțile cele mai intime și secrete ale sufletului nostru și ne separă de noi înșine. Am cunoscut un suflet pe care iubirea l-a separat de ceea ce îi era mai drag, ca și cum niște tirani i-ar fi separat sufletul de trup cu lovituri de sabie”.

Și noi am înțeles că vorbea despre ea. Când o altă soră a întrebat-o cât timp ar dura acest martiriu, ea a spus: „Din clipa în care ne dăruim fără rezerve lui Dumnezeu și până la sfârșitul vieții. Aceasta este valabil însă pentru sufletele generoase și care, fără să țină ceva pentru ele, sunt fidele iubirii, căci Domnul nostru nu cere martiriul de la cei care au o inimă slabă, săracă în iubire și nestatornică, ci îi lasă să-și ducă viața lor cu pas mediocru, ca să nu se îndepărteze de el, căci el nu forțează niciodată voința liberă”.

Când, în sfârșit, a fost întrebată dacă acest martiriu al iubirii ar putea să egaleze martiriul trupului, ea a spus: „Să nu căutăm egalitatea; totuși, consider că unul nu-l știrbește cu nimic pe celălalt, *deoarece iubirea este tare ca moartea* (Ct 8,6), iar martirii iubirii suferă dureri de o mie de ori mai mari, păstrându-și viața pentru a

face voința lui Dumnezeu, decât dacă ar trebui să-și dea de o mie de ori viața ca mărturie a credinței, a iubirii și a fidelității lor”.

RESPONSORIUL

Fil 4,8-9

R. Toate cele adevărate, toate cele bune, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, pe acestea să le faceți, * și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

V. Dacă ceva este virtute și dacă ceva este laudă, acestea să le meditați, * și Dumnezeul păcii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca sfânta Ioana Francisca de Chantal, trecând prin diferite stări de viață, să ajungă la o înaltă sfințenie, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea ei, să pășim cu fidelitate pe calea chemării noastre, și astfel, să dobândim neconținut lumina ta. Prin Domnul

13 august

SFINȚII PONȚIAN, PAPĂ, ȘI HIPOLIT, PREOT, MARTIRI

Ponțian a fost sfințit episcop al Romei în anul 231. În anul 235, împreună cu preotul Hipolit, a fost exilat în Sardinia, de către împăratul Maximin. Acolo, Ponțian a renunțat la pontificat, pentru ca Biserica să-și poată alege alt cap. Au murit în exil. Trupul lui Ponțian a fost înmormântat în cimitirul lui Calist, iar trupul lui Hipolit, în cimitirul de pe via Tiburtina. Cultul lor este atestat în Biserica romană încă de la începutul secolului al IV-lea.

De la Comunal mai multor martiri, 1601, sau de la Comunal păstorilor, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ciprian, episcop martir

(Scris. 10, 2-3.5: CSEL 3, 491-492.494-495)

Credința invincibilă

Cu ce laude aș putea predica despre voi, frații mei preaputernici? Cu ce cuvânt de elogiu aș putea preamări cu vrednicie cutezanța sufletelor voastre, cu ce expresii să preamăresc perseverența credinței voastre? Ați suportat până la glorie încercarea foarte dură și nu ați cedat în fața chinurilor, ci au trebuit să se oprească acele chinuri înaintea voastră. Chinurile care nu puneau capăt durerilor au dat împlinire gloriei. Chinul a continuat îndelung, supliciul a fost deosebit de crud, dar nu a reușit să scufunde o credință pe care a găsit-o bine ancorată, și nu a avut alt rezultat decât să-i ducă mai repede la Domnul pe oamenii lui Dumnezeu.

Mulționată, emoționată, a văzut lupta cerească a lui Dumnezeu și bătălia spirituală a lui Cristos; i-a văzut fermi pe slujitorii săi, a auzit glasul lor sincer și curajos, s-a uimit în fața tăriei de nezdruccinat a sufletelor lor, s-a minunat de puterea divină care îi susținea, a constatat că, deși erau fără apărare împotriva săgeților veacului acestuia, erau totuși înarmați cu armele credincioșilor, adică armele credinței. Cei torturați s-au dovedit mai puternici decât tortionarii și mădularele lovite și sfâșiate au învins ghearele care loveau și sfâșiau.

Loviturile se succedau, însă înțepirea lor nu a putut să învingă credința lor invincibilă, chiar dacă în slujitorii lui Dumnezeu, după ce li s-au sfâșiat trupurile, nu au mai fost torturate mădularele, ci înseși rănile. Curgea sângele pentru a stinge incendiul persecuției, pentru a sufoca, prin vărsarea sa glorioasă, flăcările și focul gheenei. Oh, ce spectacol a fost acel spectacol al Domnului, cât de sublim, cât de mare, cât de plăcut în ochii

lui Dumnezeu, datorită fidelității și devotamentului soldatului său! S-a adeverit ceea ce spune și proclamă Duhul Sfânt în *Psalmi: Lucru de preț este în ochii Domnului moartea credincioșilor săi (Ps 115,15)*. Prețioasă este moartea celui care cumpără nemurirea cu prețul propriului sânge, care primește coroana lui Dumnezeu o dată cu jertfa supremă.

Cât de blând a fost acolo Cristos, cât de dispus a luptat și a învins în acești slujitori ai săi! Cristos este protectorul credinței. El dă celor care cred proporțional cu disponibilitatea lor. În persoana martirului a fost prezent el însuși la propria luptă, i-a încurajat, i-a întărit și i-a animat pe luptătorii și apărătorii numelui său. Cel care a învins o dată moartea pentru noi, o învinge întotdeauna în noi.

O, fericită Biserică a noastră, pe care Dumnezeu o luminează și o onorează cu atâta demnitate, Biserica noastră, care în aceste timpuri este înfrumusețată de sângele glorios al martirilor! Înainte, era strălucitoare în fațele fraților, acum, a devenit roșie în sângele martirilor. Între florile sale nu lipsesc nici crinii, nici trandafirii. Fiecare să tânjească spre dubla onoare preaînaltă, străduindu-se totuși să aibă măcar fie coroana albă a faptelor, fie coroana roșie a martiriului.

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, ne vede Dumnezeu, ne văd îngerii lui, ne vede și Cristos. * Cât de mare este demnitatea gloriei și cât de mare este fericea de a lupta în prezența lui Dumnezeu și de a fi încoronat de judecătorul Cristos!

V. Să ne înarmăm cu toate puterile și să ne pregătim pentru luptă cu sufletul curat, cu credință vie, cu dăruire totală. * Cât de mare.

Rugăciunea de încheiere

Răbdarea de mult preț a dreptilor să sporească în noi, Doamne, flacăra iubirii tale și să întărească neconținut credința în inimile noastre. Prin Domnul.

14 august

**SFÂNTUL MAXIMILIAN MARIA KOLBE,
PREOT MARTIR****Comemorare**

S-a născut la 8 ianuarie 1894, în Polonia. A intrat de foarte tânăr în Ordinul Fraților Minori Conventuali și, în anul 1918, a fost sfințit preot la Roma. Arzând de iubire filială față de Fecioara Născătoare de Dumnezeu, a întemeiat o asociație numită „Armata Neprihănitei”, pe care a răspândit-o atât în patria sa, cât și în afară. Ca misionar în Japonia, s-a străduit pentru propovăduirea credinței creștine sub patronajul și ocrotirea Neprihănitei Fecioare. Întorcându-se în Polonia, și-a continuat apostolatul cu aceeași râvnă. După începerea celui de-Al Doilea Război Mondial, a fost arestat și a ajuns în lagărul de la Auschwitz, unde a avut mult de suferit. Și-a încheiat activitatea oferindu-și viața ca ardere de tot pe altarul iubirii față de aproapele la 14 august 1941.

De la Comunalul unui martir, 1624, sau de la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1651, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Scrisorile* sfântului Maximilian Maria Kolbe

(O. Joachim Roman Bar, OFMConv.,
ed., Wybór Pism, Warszawa 1973, 41-42; 226)

*Zelul apostolic
pentru mântuirea și sfințirea sufletelor*

Frate preaiubit, sunt plin de bucurie datorită zelului arzător care te face să promovezi gloria lui Dumnezeu. În timpurile noastre, constatăm, nu fără tristețe, propagarea *indiferentismului*. O boală aproape epidemică ce se răspândește în diferite forme nu numai între credincioși, în general, ci și între membrii institutelor călugărești. Dumnezeu este vrednic de glorie infinită. Prima

și principala noastră preocupare trebuie să fie aceea de a-i da laudă în măsura puterilor noastre slabe, conștiinți fiind că nu-l putem preamări atât cât merită el.

Gloria lui Dumnezeu strălucește, mai ales, în mântuirea sufletelor pe care Cristos le-a răscumpărat cu sângele său. Rezultă că angajarea primară a misiunii noastre apostolice va fi aceea de a realiza mântuirea și sfințirea unui număr cât mai mare de suflete. Iată, în puține cuvinte, mijloacele cele mai potrivite pentru a realiza gloria lui Dumnezeu în sfințirea sufletelor. Dumnezeu, știință și înțelepciune infinită, care cunoaște perfect ceea ce trebuie să facem pentru a mări gloria sa, își face cunoscută voința în mod normal prin reprezentanții săi pe pământ.

Ascultarea, și numai ea, este cea care ne arată cu certitudine voința divină. Este adevărat că superiorul poate să greșească, însă cel care ascultă nu greșește. Singura excepție se verifică atunci când superiorul poruncește ceva care în mod clar, chiar și în lucruri mici, este împotriva legii divine. În acest caz, el nu poate fi interpret al voinței lui Dumnezeu.

Dumnezeu este totul: numai el este infinit, preaînțelept, Domn preasfânt și preamilostiv, Creator și Tată, început și sfârșit, înțelepciune, putere și iubire. Tot ceea ce există în afară de Dumnezeu are valoare în măsura în care se referă la el, care este Creatorul tuturor lucrurilor, Răscumpărătorul oamenilor, scop ultim al întregii creații. El ne arată voința sa și ne atrage la sine prin reprezentanții săi pe pământ, voind să se folosească de noi pentru a atrage la sine alte suflete și a le uni în dragoste perfectă.

Frate, privește cu atenție, pentru milostivirea lui Dumnezeu, cât de mare este demnitatea stării noastre. Prin ascultare, noi depășim limitele micimii noastre și ne conformăm voinței divine care ne călăuzește cu infinita sa înțelepciune și prudență să acționăm corect. Aderând la această voință, căreia nici o creatură nu-i poate rezista, devenim mai puternici decât oricine.

Aceasta este cărarea înțelepciunii și a prudenței, singura cale pe care putem să-i dăm lui Dumnezeu cea mai mare glorie. Dacă ar exista o cale diferită și mai potrivită, cu siguranță, Cristos ar fi făcut-o cunoscută prin cuvânt și exemplu. Lunga perioadă a vieții ascunse de la Nazaret este sintetizată de Scriptură cu aceste cuvinte: *Și era supus lor (Lc 2,51)*. Tot restul vieții sale este pus sub semnul ascultării, arătând frecvent că Fiul lui Dumnezeu a coborât pe pământ pentru a împlini voința Tatălui.

Așadar, fraților, să-l iubim cu toate puterile pe Tatăl ceresc plin de iubire față de noi; dovada dragostei noastre perfecte să fie ascultarea, care trebuie exercitată mai ales atunci când ne cere să sacrificăm voința noastră. De fapt, nu cunoaștem altă carte mai sublimă, decât pe Isus Cristos răstignit, pentru a înainta în iubirea lui Dumnezeu.

Toate acestea le vom obține mai ușor prin mijlocirea Fecioarei Neprihănite, pe care Dumnezeu, în bunătatea sa, a făcut-o împărțitoare a milostivirii sale. Nu este nici o îndoială că voința Mariei este însăși voința lui Dumnezeu. Consacrându-ne ei, devenim în mâinile sale instrumente ale milostivirii divine, așa cum a fost ea în mâinile lui Dumnezeu.

Așadar, să ne lăsăm călăuziți de ea, să ne lăsăm conduși de mână, liniștiți și siguri, sub călăuzirea ei. Maria se va gândi la toate pentru noi, va avea grijă de toate și, îndepărtând orice neliniște și greutate, va veni imediat în ajutorul necesităților noastre trupești și spirituale.

RESPONSORIUL

Ef 5,1-2; 6,6b

R. Fiți imitatorii lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți, și trăiți în iubire, după cum și Cristos ne-a iubit pe noi și s-a oferit pentru noi * ca ofrandă lui Dumnezeu și jertfă de bună mireasmă.

V. Ca slujitori ai lui Cristos, să împliniți voința lui Dumnezeu din tot sufletul. * Ca ofrandă.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cristos va fi preamărit în trupul meu fie prin viață, fie prin moarte, căci, pentru mine, a trăi este Cristos și a muri este un câștig.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care pe sfântul preot martir Maximilian Maria, înflăcărat de iubire față de Fecioara Neprihănită, l-ai umplut de râvnă pentru mântuirea sufletelor și de dragoste față de aproapele, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, ca, slujindu-i pe oameni din toată inima pentru slava ta, să ne învrednicim a deveni asemenea Fiului tău până și în moarte. Prin Domnul.

15 august

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Solemnitățe

Vesperele I

IMNUL

Bucurie ești, Marie, ești un soare ce răsare
Dup-o noapte-ntunecată și-ndelungă așteptare.
Tu îl naști pe Creatorul; mâna ta îndurătoare
Către fiii tăi întinde-o, tu, Fecioară-ntre fecioare.

Rupt fiind de cer pământul, nefiind vreo legătură,
Să coboare pe o scară însuși Domnul se îndură;
Tu ești scara, Maică Sfântă, și Isus pe ea coboară;
Să urcăm și noi la dânsul, ne ajută, o, Fecioară.

Nu-i în stare-o veșnicie îndeajuns să te admire
Sfinți și îngeri sus în ceruri, pe pământ întreaga fire.
Chiar apostolii, profeții, înaintea ta se-nchină,
Universul te cinstește ca stăpână și regină.

Cânt de slavă-n veci Treimii pe pământ și-n cer răsună;
Ea ți-a pus în mână sceptrul, ea ți-a pus pe cap cunună,
Nouă ni te-a dat ca mamă, ni te-a dat ca-mpărăteasă,
De aceea, îți aducem cinstea noastră cea aleasă. Amin.

Sau:

Gáudium mundi, nova stella cæli,
Prócreans solem, páriens paréntem,
Da manum lapsis, fer opem cadúcis,
Virgo María.

Te Deo factam liquet esse scalam
Qua tenens summa petit Altus ima;
Nos ad excélsi remeáre cæli
Cúlmina dona.

Te beatórum chorus angelórum,
Te prophetárum et apostolórum
Ordo praelátam sibi cernit unam
Post Deitátem.

Laus sit excélsæ Tríadi perénis,
Quæ tibi, Virgo, tríbuit corónam,
Atque regínam statuítque nostram
Próvida matrem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Cristos s-a înălțat mai presus de ceruri și a pregătit lăcaș de nemurire Maicii sale preacurate, aleluia!

Psalzii și cântarea de la Comunal sf. Fecioare Maria, 1539.

Ant. 2 Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă, aleluia!

Ant. 3 Fecioara Maria a fost înălțată mai presus de ceruri; veniți cu toții să-l preamărim pe regele Cristos, căci a lui este împărăția tuturor veacurilor!

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,30

Pe cei pe care Dumnezeu de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Maria a fost ridicată la ceruri, * se bucură îngerii. Maria.

Ÿ. Lăudând, îl binecuvântează pe Domnul; * se bucură îngerii. Slavă Tatălui. Maria.

Ant. la Magnificat: Iată, de acum, toate popoarele mă vor numi fericită, căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, Mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Privește la cea plină de har și ascultă-ne!

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtaşă cu trupul și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă!

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor

– și tuturor mântuire și pace!

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău!

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii, într-un suflet, să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, Mama lui Isus!

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, privind la smerenia fericitei Fecioare Maria, tu ai înălțat-o la harul de a-l naște după trup pe Fiul tău unul-născut, iar astăzi ai încununat-o cu glorie neasemuită; dă-ne și nouă, pentru rugăciunile ei, ca, mântuiți prin taina răscumpărării tale, să ne învrednicim a fi părtași de slava cerească. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Regele regilor, căci Maica sa Fecioară a fost astăzi ridicată în înaltul cerului!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Splendidă cum e aurora ce-apare,
 Cu foc rumenind firmamentul în zare,
 Așa e Maria, slăvita și buna,
 În soare-mbrăcată, frumoasă ca luna.
 Măritei prințese în cale îi iese
 Din cer împăratul; cu vorbe alese,
 Pe frunte îi pune regească cunună,
 Iar cerul întreg de urale răsună.
 Ca fulgul ușoară, curata Fecioară
 Cu trup și cu suflet spre Fiul ei zboară;
 Precum se cuvine, ca unei regine,
 Vin sfinți și vin îngeri, ca toți să se-nchine.
 Privind la Isus în cereasca-i splendoare,
 Maria se-ntreabă: „Acesta e oare
 Copilul din iesle, pe cruce ucisul,
 Cu razele lui luminând Paradisul?”
 Privește-ți, o, mamă, copiii, sărmanii,
 Vezi multele noastre nevoi și strădanii!
 La cel ce prin tine voit-a să vină
 În lume, prin tine s-ajungem, Regină.
 Slăvit fie Fiul smerit într-atâta
 Că-n sânu-ți, Fecioară, din cer coborât-a.
 Preasfânta Treime slăvită să fie,
 Cea care Regină te-a pus pe vecie. Amin.

Sau:

Auróra velut fúlgida,
 Ad cæli meat cúlmina
 Ut sol María spléndida,
 Tamquam luna pulchérima.
 Regína mundi hódie
 Thronum conscéndit glóriæ,
 Illum eníxa Fílium
 Qui est ante lucíferum.

Assumpta super ángelos
 Omnésque choros cælitum,
 Cuncta sanctorum mérita
 Transcéndit una fémina.

Quem fóverat in grémio,
 Locárat in præsepío,
 Nunc regem super ómnia
 Patris videt in glória.

Pro nobis, Virgo vírginum,
 Tuum depósce Fílium,
 Per quam nostra suscepérat,
 Ut sua nobis præbeat.

Sit laus Patri cum Fílio
 Et Spíritu Paráclito,
 Qui te præ cunctis cælica
 Exornavérunt glória. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Vino, Fecioară-regină, încoronată de frumusețe: intră în casa regelui veșnic.

Psalzii de la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1546.

Ant. 2 Dumnezeu a ales-o și a iubit-o, a făcut-o să locuiască în cortul său.

Ant. 3 Lucruri minunate se spun despre tine, Fecioară Maria.

Ÿ. Fericită ești, Marie, pentru că ai crezut în Domnul.

R. În tine se împlinește cuvântul Domnului.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
 către Efeseni

1,16–2,10

*Dumnezeu ne-a făcut să ședem în ceruri
 în Cristos Isus*

Fraților, ^{1,16} nu încetez să mulțumesc pentru voi, amintindu-vă în rugăciunile mele, ¹⁷ pentru ca Dumnezeuul

Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, ca să-l cunoașteți pe deplin, ¹⁸ luminându-vă ochii inimii voastre, ca să cunoașteți care este speranța chemării sale, care este bogăția gloriei moștenirii sale între cei sfinți ¹⁹ și care este imensa măreție a puterii sale față de noi, cei care credem după lucrarea tăriei puterii sale, ²⁰ pe care a înfăptuit-o în Cristos, înviindu-l din morți și așezându-l la dreapta sa în ceruri, ²¹ deasupra oricărui principat și oricărui puteri, stăpâniri și domnii și deasupra oricărui nume rostit nu numai în lumea aceasta, dar și în aceea care va veni. ²² Toate le-a pus sub picioarele lui, iar pe el l-a rânduit cap peste Biserica întreagă, ²³ care este trupul său, plinătatea aceluia care împlinește toate în toți.

^{2.1} Voi erați morți din cauza greșelilor și a păcatelor voastre, ² în care umblați odinioară după mentalitatea lumii acesteia, după stăpânitorul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. ³ Printre aceștia am trăit și noi toți odinioară în poftele trupului nostru, împlinind dorințele trupului și ale simțurilor, și eram și noi din fire fii ai mâniei, ca și ceilalți. ⁴ Însă Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, ⁵ pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos – prin har ați fost mântuiți –, ⁶ ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus, ⁷ ca să arate în veacurile viitoare măreția bogăției harului său prin bunătatea față de noi în Cristos Isus.

⁸ Căci prin har ați fost mântuiți datorită credinței, și aceasta nu e de la voi, ci este darul lui Dumnezeu, ⁹ nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. ¹⁰ Dar noi suntem opera lui, creați în Cristos Isus în vederea faptelor bune pe care le-a pregătit Dumnezeu de mai înainte ca să trăim în ele.

RESPONSORIUL

R. Cât de frumoasă și plină de glorie este Maria, Fecioara, care a trecut din această lume la Cristos. * Între corurile sfinților, strălucește ca soarele în tăria cerului.

¶. Se bucură îngerii, tresaltă de fericire arhanghelii, pentru că Fecioara Maria a fost înălțată la cer. * Între corurile sfinților.

LECTURA A DOUA

Din constituția apostolică *Munificentissimus Deus*
a papei Pius al XII-lea

(AAS 42 [1950] 760-762.767-769)

Trupul tău este sfânt, este plin de glorie

Sfinții părinți și marii învățători, în omilii și în discursuri adresate poporului, cu ocazia sărbătorii de astăzi vorbeau despre Ridicarea la cer a Maicii lui Dumnezeu ca despre o învățătură deja vie în conștiința credincioșilor și profesată deja de ei; îi explicau pe larg semnificația, îi precizau și îi aprofundau conținutul, îi arătau motivațiile teologice. Ei scoteau în evidență îndeosebi că obiectul sărbătorii nu era numai faptul că rămășițele pământești ale fericitei Fecioare Maria au fost ferite de putrezire, ci și triumful său asupra morții și glorificarea sa cerească, pentru ca Mama să copie modelul, adică să-l imite pe Fiul său unic, Cristos Isus.

Sfântul Ioan Damaschinul, care se deosebește între toți ca un martor distins al acestei tradiții, luând în considerare înălțarea cu trupul a măreței Născătoare de Dumnezeu în lumina celorlalte privilegii ale ei, exclamă cu o elocvență puternică: „Cea care, născând, și-a păstrat neatinsă fecioria trebuia să-și păstreze neatins trupul său după moarte. Cea care l-a purtat în sânul său pe Creator, făcut copil, trebuia să locuiască în corturile divine. Cea care a fost luată ca mireasă de către Tatăl nu putea decât să găsească locuință în lăcașurile cerești. Trebuia să-l contemple pe Fiul său în glorie la dreapta Tatălui, ea, care l-a văzut pe cruce, ea, care, ferită de durere, atunci când l-a născut, a fost străpunsă de sabia durerii atunci când l-a văzut murind. Era drept ca Născătoarea lui Dumnezeu să aibă ceea ce aparține Fiului și să fie cinstită de toate creaturile ca Mamă și Slujitoare a lui Dumnezeu”.

Sfântul Gherman de Constantinopol credea că neputrezirea și ridicarea la cer a trupului Fecioarei Născătoare de Dumnezeu nu numai că se cuveneau maternității sale divine, dar și sfințeniei speciale a trupului său feciorelnic: „Tu, așa cum a fost scris, ești în întregime strălucire (cf. *Ps* 44,14): trupul tău feciorelnic este în întregime sfânt, în întregime curat, în întregime templu al lui Dumnezeu. Pentru aceasta, nu putea să cunoască putrezirea mormântului, dar, chiar păstrându-și trăsăturile sale naturale, trebuia să se transfigureze în lumina incoruptibilității, să intre într-o existență nouă și glorioasă, să se bucure de eliberarea deplină și de viața perfectă”.

Un alt scriitor antic afirmă: „Cristos, Mântuitorul și Dumnezeul nostru, dătător al vieții și al nemuririi, i-a restituit Mamei viața. El a făcut-o pe cea care îl născuse egală cu sine în incoruptibilitatea trupului și aceasta pentru totdeauna. El a înviat-o din morți și a primit-o alături de sine, pe o cale pe care numai el o cunoaște”.

Toate aceste considerații și motivații ale sfinților părinți, ca și ale teologilor, cu privire la aceeași temă au ca fundament ultim Sfânta Scriptură. Efectiv, Biblia ne-o prezintă pe sfânta Născătoare de Dumnezeu strâns unită cu Fiul său divin și mereu solidară cu el și părtașă la starea sa.

Cât privește tradiția, nu trebuie să se uite că, încă din secolul al doilea, Fecioara Maria este prezentată de sfinții părinți ca noua Evă, intim unită cu noul Adam, deși este supusă lui. Mama și Fiul apar mereu asociați în lupta împotriva dușmanului infernal, luptă care, așa cum a fost prevestit în protoevanghelie (cf. *Gen* 3,15), se va termina cu victoria deplină asupra păcatului și a morții, adică asupra acelor dușmani pe care Apostolul îi prezintă mereu uniți (cf. *Rom* cap. 5 și 6; *1Cor* 15,21-26.54-57). Așadar, după cum învierea glorioasă a lui Cristos a fost parte esențială și semn final al acestei victorii, tot așa, și pentru Maria, lupta comună trebuia să se încheie cu glorificarea trupului său feciorelnic, conform afirmațiilor Apostolului: *Atunci când ființa aceasta supusă*

putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și ființa aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul Scripturii: Moartea a fost înghițită de victorie (1Cor 15,54; cf. Os 13,14).

În felul acesta, marea Născătoare de Dumnezeu, unită în mod tainic cu Isus Cristos, deja din veșnicie, prin același decret de predestinare, neprihănită în zămislirea sa, fecioară nepătată în maternitatea sa divină, însoțitoare generoasă a Răscumpărătorului divin, victorios asupra păcatului și asupra morții, la sfârșit, a obținut coroana mărețiilor sale, trecând peste putreziciunea mormântului. A învins moartea, asemenea Fiului său, și a fost înălțată cu sufletul și trupul în slava cerului, unde strălucește ca Regină la dreapta Fiului său, Rege nemuritor al veacurilor.

RESPONSORIUL

R. Iată, a sosit ziua minunată în care Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu, se înalță la cer; să o laudăm și să spunem cu toții: * Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

V. Fericită ești tu, sfântă Fecioară Maria, și preavrednică de toată lauda; pentru că din tine s-a născut soarele dreptății, Cristos, Dumnezeul nostru. * Binecuvântată.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Fecioară preasfântă,-n cereasca splendoare,
Tu ești îmbrăcată în raze de soare;
Pe frunte din stele îți este cununa,
Pernuță picioarelor tale e luna.
Învins-ai și iadul, și moartea haină,
Și-acum lângă Fiu-ți domnești ca regină.
Pământul și cerul nu pot să te-admire
De-ajuns și să-ți dea cuvenită cinstire.

Fecioară, credința în noi o păstrează
 Și fă-o să fie mai vie, mai trează,
 Pe cei răătăciți reîntoarce-i la turmă,
 Eroarea din mințile noastre o curmă.
 Privește, o, Mamă, cu milă din slavă
 Spre lumea aceasta sărmană, bolnavă.
 Iertare obține-ne tuturor, ca să
 Scăpăm de povara ce greu ne apasă.
 Treimii Preasfinte mărire-n vecie,
 Căci ea a voit ca Maria să fie
 Regină ce poartă pe frunte cunună,
 Dar care rămâne o mamă preabună. Amin.

Sau:

Solis, o Virgo, rádiis amícta,
 Bis caput senis redimíta stellis,
 Luna cui præbet pédibus scabéllum,
 Inclita fulges.

Mortis, inférni domitríxque culpæ,
 Ássides Christo studiósá nostri,
 Teque regínám célebrat poténtem
 Terra polúsque.

Asseclas diæ fídei tuére;
 Díssitos adduc ad ovíle sacrum;
 Quas diu gentes tegit umbra mortis
 Úndique coge.

Sóntibus mitis véniam precáre,
 Ádiuva flentes, ínopes et ægros,
 Spes mica cunctis per acúta vitæ
 Certa salútis.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
 Quæ tibi, Virgo, tríbuit corónam,
 Atque regínám statuítque nostram
 Próvída matrem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1 Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit mântuirea lumii; acum te bucuri plină de slavă înaintea Domnului.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Fecioara Maria a fost înălțată deasupra corurilor de îngeri: să se bucure toți credincioșii și să-l binecuvânteze pe Domnul!

Ant. 3 Atât de mult a preamărit Domnul numele tău, încât nu se va îndepărta lauda ta din gura oamenilor.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Is 61,10

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tresălta de veselie sufletul meu în Dumnezeuul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

R. Astăzi, Fecioara Maria * se ridică la ceruri. Astăzi.

V. Și triumfă alături de Cristos în veci. * Se ridică la ceruri. Slavă Tatălui. Astăzi.

Ant. la *Benedictus*: Frumoasă este și slăvită fiica Ierusalimului; ea se înalță ca zorii dimineții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Privește la cea plină de har și ascultă-ne!

Cuvântule întrupat, care ai ales-o pe Maria chivot neîntinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului!

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ai făcut-o pe Neprihănită Fecioară Maria lăcașul tău preacurat și sanctuarul Duhului Sfânt,

– fă-ne temple nepieritoare ale Duhului tău!

Rege al regilor, care ai voit să o ridici alături de tine la ceruri, cu trupul și cu sufletul, pe Maica ta,

– ridică pururi gândurile noastre la cele de sus!

Stăpâne al cerului și al pământului, care ai așezat-o pe Maria ca regină la dreapta ta,

– dăruiește-ne harul să ne învrednicim a fi părtași de slava ei!

(Privește la cea plină de har și ascultă-ne!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care pe Neprihănită Fecioară Maria, Născătoarea Fiului tău, ai înălțat-o cu trupul și cu sufletul la slava cerească, dă-ne, te rugăm, harul ca, ținzând pururi la cele de sus, să ne învrednicim a fi părtași de mărirea ei. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1131. Dacă solemnitatea cade într-o duminică, se spun psalmii de la duminica săpt. I, 583.

În locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1075, și în locul psalmului 126 (127) se poate spune psalmul 130 (131), 699.

Ora a treia

Ant. Ca un cedru ai fost înălțată în Liban și ca un chiparos pe Muntele Sionului, sfântă Născătoare de Dumnezeu.

LECTURA SCURTĂ

Idt 13,17-18

Tot poporul a rămas uluit și, închinându-se, l-a adorat pe Dumnezeu și a spus într-un glas: „Binecuvântat ești, Dumnezeule nostru, care i-ai nimicit astăzi pe dușmanii poporului tău!” Și i-a spus Ozia: „Binecuvântată ești, fiică, de Dumnezeul cel preainalt, mai mult decât toate femeile care sunt pe pământ!”

V. Maria a fost ridicată la ceruri, se bucură îngerii.

R. Lăudând, îl binecuvântează pe Domnul.

Ora a șasea

Ant. Pe drept cuvânt te mărturisim ca regină a cerului, Marie, căci din tine a răsărit Soarele dreptății.

LECTURA SCURTĂ*Ap 12,1*

Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele.

℣. Sfânta Născătoare de Dumnezeu a fost înălțată.

℞. Mai presus de corurile de îngeri, în împărăția cerului.

Ora a noua

Ant. Sfânta Născătoare de Dumnezeu a fost înălțată mai presus de corurile de îngeri, în împărăția cerului.

LECTURA SCURTĂ*2Cor 5,1*

Știm că, dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.

℣. Fecioara Maria a fost ridicată în lăcașurile cerești.

℞. Unde Regele regilor șade pe tron înconjurat de stele.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele II

IMNUL Bucurie ești, Marie, ești un soare ce răsare, *ca la Vesepere I*, 1203.

Ant. 1 Maria a fost ridicată la ceruri: se bucură îngerii și, laudând, îl binecuvântează pe Domnul.

Psalmii și cântarea de la Comunal sf. Fecioare Maria, 1562.

Ant. 2 Fecioara Maria a fost ridicată în lăcașurile cerești, acolo unde Regele regilor șade pe tron înconjurat de stele.

Ant. 3 Binecuvântată ești, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-am făcut părtași de rodul vieții!

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,22-23

După cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață. Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea, cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fecioara Maria a fost înălțată * mai presus de corurile îngerești. Fecioara.

Ț. Binecuvântat fie Domnul care a înălțat-o * mai presus de corurile îngerești. Slavă Tatălui. Fecioara.

Ant. la Magnificat: Astăzi, Fecioara Maria se ridică la ceruri: bucurați-vă, căci ea domnește alături de Cristos în veci!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, Mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Privește la cea plină de har și ascultă-ne!

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtaşă cu trupul și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor

– și tuturor mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii, într-un suflet, să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, Mama lui Isus.

16 august

1217

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care pe Neprihănită Fecioară Maria, Născătoarea Fiului tău, ai înălțat-o cu trupul și sufletul la slava cerească, dă-ne, te rugăm, harul ca, tinzând pururi la cele de sus, să ne învrednicim a fi părtași de mărirea ei. Prin Domnul.

După Completoriu, se potrivește recitarea antifonei Te bucură, a cerului Regină, 562.

16 august

SFÂNTUL ȘTEFAN AL UNGARIEI

S-a născut în Panonia, în jurul anului 969. După ce a primit Botezul, în anul 1000, a fost încoronat ca rege al Ungariei. A fost drept față de supuși, pașnic și evlavios, păzind cu fidelitate legile Bisericii și căutând binele poporului său. A întemeiat mai multe dieceze și a favorizat mult viața bisericească. A murit la Alba Regia (Szekesfehérvár), în anul 1038.

De la Comunal sfinților bărbați, 1721.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Îndemmurile către fiul său* ale sfântului Ștefan

(Cap. 1.2.10: PL 151, 1236-1237.1242-1244)

Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău

Fiule preaiubit, în primul rând, te sfătuiesc, te rog și îți impun aceasta: fă cinste coroanei regale, păstrează

credința catolică și apostolică cu mare grijă, până în cele mai mici amănunte, încât să fii exemplu pentru toți cei care ți-au fost supuși de Dumnezeu, pentru ca toate persoanele oneste să te arate, pe bună dreptate, ca un practicant autentic al evangheliei. Fără aceasta, să știi cu siguranță că nu vei fi creștin și nici fiu al Bisericii. În palatul regal, după credința în Cristos, vine credința în Biserică, cea care, plantată mai întâi de capul nostru, Cristos, a fost apoi transplantată și construită în mod trainic și răspândită în toată lumea de măduarele sale, adică de apostoli și de sfinții părinți. Această Biserică nu încetează niciodată să nască peste tot noi fii, chiar dacă în diferite regiuni, dată fiind introducerea sa antică, într-un anumit sens, s-ar putea considera matură.

Însă în regatul nostru, fiule preaiubit, ea este încă tânără, deoarece este nouă și vestită de curând. Pentru aceasta, are nevoie de persoane care să o păzească prin mai multă angajare și vigilență, pentru ca acel bine, pe care bunătatea divină ni l-a dăruit, fără nici un merit al nostru, să nu se piardă și să nu se nimicească din cauza indiferenței, a lenei și a neglijenței tale.

Fiul meu preaiubit, dulceața inimii mele, speranța descendenței mele viitoare, te împlor și îți poruncesc să te lași călăuzit în toate și pentru toate de iubire și să fii plin de bunăvoință nu numai față de rude și cei apropiați, fie ei principii, comandanți, bogați, față de apropiați sau depărtați, ci și față de străini și față de toți cei care vin la tine. Dacă vei practica dragostea, vei ajunge la fericirea supremă. Fii milostiv față de toți cei asupriți. Să ai mereu în inimă modelul oferit de Domnul atunci când spune: *Milă vreau, și nu jertfă (Mt 9,13)*. Fii răbdător cu toți, nu numai cu cei puternici, ci și cu cei slabi.

În sfârșit, fii puternic, pentru ca prosperitatea să nu te umple de mândrie, adversitatea să nu te abată. Fii și umil, pentru ca Dumnezeu să te înalțe acum și în viitor. Fii moderat și nu pedepsi sau condamna pe cineva peste măsură. Fii blând și nu te pune niciodată în opoziție cu dreptatea. Fii cinstit, ca să nu aduci niciodată cuiva

dezonoare în mod voit. Fii curat, ca să eviți solicitările rele, ca pe spinii morții.

Toate acestea, amintite mai sus, dau coroanei regale strălucire, în timp ce, fără ele, nimeni nu este în stare să domnească așa cum se cuvine aici, pe pământ, nici să ajungă în împărăția veșnică.

RESPONSORIUL*Tob 4,8; Sir 35,11a.12a*

R. Fă pomană în funcție de ceea ce ai. * Dacă ai mult, dă mult. Dacă ai puțin, dă după ceea ce ai.

Ÿ. De fiecare dată când dai, fața să-ți fie senină; dă Celui Preaînalt după darul pe care l-ai primit de la el.

* Dacă ai mult.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dăruiește Bisericii tale bucuria ca sfântul Ștefan, care a condus poporul său la credință pe când domnea pe pământ, să-i fie ocrotitor puternic acum, când se bucură de slavă, în ceruri. Prin Domnul.

19 august

SFÂNTUL IOAN EUDES, PREOT

S-a născut în Dieceza de Sééz, în Franța, în anul 1601. După ce a fost hirotonit preot, timp de mai mulți ani, s-a dedicat predicării în parohii. A înființat Institutul Notre-Dame de Charité, pentru întărirea în viața creștină a femeilor aflate în primejdie, și, mai târziu, Congregația lui Isus și a Mariei, pentru a se ocupa de formarea viitorilor preoți în seminarii. A lucrat mult pentru răspândirea evlaviei față de Preasfânta Inimă a lui Isus și față de Inima Mariei. A murit în anul 1680.

De la Comunal păstorilor: pentru un preot, 1651, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru un călugăr, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Inima preasfântă a lui Isus*,
al sfântului Ioan Eudes, preot

(Cartea 1, 5: Opera omnia 6, 107.113-115)

Izvorul mântuirii și al vieții adevărate

Te rog, gândește-te că Domnul nostru Isus Cristos este adevăratul tău cap și că faci parte din măduarele sale. El îți aparține așa cum capul aparține trupului. Tot ceea ce este al său, este și al tău: spiritul său, inima sa, trupul său, sufletul său și toate facultățile sale. Tu trebuie să te folosești de ele ca de lucrurile tale pentru a-l sluji, a-l lăuda, a-l iubi și a-l glorifica pe Dumnezeu. Tu îi aparții așa cum măduarele aparțin capului lor. La fel, el, dorește să folosească, asemenea unui lucru care îi aparține, tot ceea ce este al tău, pentru a-l îndrepta spre slujirea și gloria Tatălui său.

Nu numai că el îți aparține, ci vrea să fie în tine, trăind și dominând în tine după cum capul trăiește și domnește în mădule. El vrea ca ceea ce este în el să trăiască și să domine în tine: spiritul său în spiritul tău, inima sa în inima ta, toate facultățile sufletului său în facultățile sufletului tău, pentru ca să se împlinescă și în tine aceste cuvinte divine: *Preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru (1Cor 6,20)* și pentru ca viața lui Isus să se arate în voi. Nu este suficient ca tu să aparții Fiului lui Dumnezeu, ci trebuie să fii în el, după cum măduarele sunt în capul lor. Tot ceea ce este în tine trebuie să fie încorporat în el și să primească de la el viață și călăuzire. Nu există viață adevărată pentru tine decât numai în el, care este izvorul exclusiv al vieții adevărate. În afară de el, nu este pentru tine decât moarte și pierzare. El trebuie să fie singurul criteriu al inițiativelor tale, al acțiunilor tale, al energiilor tale și al vieții tale.

Tu nu trebuie să trăiești decât din el și pentru el, urmând aceste cuvinte divine: *Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine, căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste cei morți, și peste cei vii (Rom 14,7-9).* Așadar, tu ești una cu acest Isus, după cum mădulele sunt una cu capul lor. De aceea, trebuie să ai împreună cu el același spirit, același suflet, aceeași viață, aceeași voință, aceleași sentimente, aceeași inimă. El însuși trebuie să fie spiritul tău, inima ta, iubirea ta, viața ta și toate ale tale. Aceste adevăruri mari în creștin își trag originea din Botez, sunt făcute să crească și sunt întărite de sacramentul Mirului și de folosirea bună a celorlalte haruri dăruite de Dumnezeu și primesc perfecționarea lor supremă din sfânta Euharistie.

RESPONSORIUL

Rom 14,9.8b.7-8a

R. Pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii. * Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem.

V. Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. * Așadar.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ales în chip minunat pe sfântul preot Ioan Eudes să vestească bogățiile de nepătruns ale lui Cristos, dă-ne, te rugăm, prin exemplul și îndemnul lui, ca, sporind în cunoașterea ta, să trăim cu tot mai multă fidelitate în lumina evangheliei. Prin Domnul.

20 august

**SFÂNTUL BERNARD,
ABATE ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII****Comemorare**

S-a născut în anul 1090, lângă Dijon, în Franța. Primind o educație evlavioasă, în anul 1111, a intrat în mănăstirea Cîteaux și, la puțină vreme, a fost ales abate al mănăstirii de la Clairvaux. I-a condus cu măiestrie pe calea virtuții pe cei încredințați lui. Deoarece apăruseră multe dezbinări în Biserică, a cutreierat Europa pentru a reface pacea și unitatea. A scris multe lucrări de teologie și de ascetică. A murit în anul 1153.

De la **Comunul învățătorilor Bisericii**, 1687, sau de la **Comunul sfinților bărbați: pentru călugări**, 1777, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile despre Cântarea Cântărilor*
ale sfântului Bernard, abate

(Pred. 83, 4-6: Opera omnia,
Edit. Cisterc. 2 [1958], 300-302)

Iubesc pentru că iubesc, iubesc ca să iubesc

Iubirea este suficientă prin sine însăși, place prin sine însăși și pentru sine însăși. Ea își este sieși merit și răsplată. Iubirea nu caută motive, nu caută avantaje în afara ei. Avantajul său constă în a exista. Iubesc pentru că iubesc, iubesc ca să iubesc. Iubirea este un lucru mareț dacă recurge la începutul său, dacă este concondusă la originea sa, dacă este dusă înapoi la izvorul său. Ea se aprovizionează mereu de acolo pentru a continua să curgă. Iubirea este singura dintre toate mișcările inimii, dintre sentimente și afecte, prin care creatura poate să corespundă Creatorului, chiar dacă nu în mod egal; este singura prin care se poate răspunde aproapei și în acest caz, desigur că în mod egal. Atunci când Dumnezeu

iubește, el nu dorește altceva decât să fie iubit. El nu iubește pentru altceva decât pentru a fi iubit, știind că cei care îl vor iubi vor bea chiar din această iubire. Iubirea Mirelui, mai mult, Mirele-iubire caută numai iubirea și fidelitatea. De aceea, să fie permis celei iubite să iubească la rândul ei. De ce să nu iubească mireasa, mireasa Iubirii? De ce să nu fie iubită Iubirea?

Pe bună dreptate, renunțând la toate celelalte afecte ale sale, așteaptă în întregime și numai Iubirea, ea, care, dând iubire în schimb, vrea să o egaleze. Însă se va obiecta că, deși mireasa se va transforma în întregime în Iubire, nu va putea să atingă nivelul izvorului veșnic al iubirii. Este sigur că nu vor putea fi echivalați niciodată cel care iubește și Iubirea, sufletul și Cuvântul, mireasa și Mirele, Creatorul și creatura. De fapt, izvorul dă mereu mult mai mult decât îi ajunge celui însetat.

Dar ce contează toate acestea? Oare va înceta și va dispărea total dorința miresei care așteaptă momentul nunții, va înceta dorința celui care suspină, ardoarea celui care iubește, încrederea celui care pregustă, pentru că nu este capabil să alerge în mod egal cu un gigant, să se întrecă în dulceață cu mierea, în blândețe cu mielul, în candoare cu crinul, în strălucire cu soarele, în iubire cu cel care este Iubire? Desigur că nu. Deși creatura iubește mai puțin, pentru că este inferioară, dacă totuși iubește cu toată ființa sa, nu-i mai rămâne nimic de adăugat. Nu lipsește nimic acolo unde este totul. De aceea, pentru ea, a iubi așa înseamnă că a celebrat nunta, pentru că nu poate să iubească așa și să fie iubită puțin. Căsătoria completă și perfectă constă în consimțământul celor doi, afară de cazul în care unul se îndoiește că sufletul este iubit de Cuvânt, și mai înainte, și mai mult.

RESPONSORIUL

Ps 30 (31),20a; 35 (36),9

R. Cât de mare este bunătatea ta, Doamne, * pe care ai pregătit-o pentru cei care se tem de tine!

V. Se satură din belșugul casei tale, tu îi adăpi din suvoaiele desfătărilor tale. * Pe care.

Laudele

IMNUL O, Sfinte Bernarde, ca la Vespere.

Ant. la *Benedictus*: Sufletul sfântului Bernard a fost scaldat în strălucirea Cuvântului veșnic; de aceea, a răspândit în toată Biserica lumina credinței și a învățaturii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care pe sfântul abate Bernard, aprins de râvna casei tale, l-ai făcut torță ce arde și luminează în Biserică, dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea lui, ca, înflăcărați de același duh, să umblăm neconținut ca fii ai luminii. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

O, sfinte Bernarde, tu ești giuvaierul
Pe care-l admiră pământul și cerul.
Mărirea pe care ți-o dăm noi azi ție
Din cer să ne-aducă la toți bucurie.

Cristos îți aprinde iubirea, Bernarde,
Și inima toată în flăcări îți arde.
Îți dă în primire Mireasa-i divină,
Ca tu să-i fii scut, să-i fii far de lumină.

Cu Duhul său Sfânt, Dumnezeu te pătrunde
Și predici cuvântul oricând și oriunde;
În zelul ce lumea întreg-o cuprinde,
Cuvântul tău este cerească merinde.

Primit în suita preasfintei Fecioare,
Ești mândru să-i fii cavaler de onoare;
Cântând-o cu drag, de pe buze îți iese
Un râu nesfârșit de cuvinte alese.

Și regii, și papii pe tine te-ascultă,
 Te-ascultă și lumea înaltă și cultă.
 Duci viață retrasă, departe de lume,
 Și totuși, în lume ai mare renume.
 Acum și-n vecie, Treime Preasfântă,
 Pământul și cerul te binecuvântă;
 În ceruri odată la toți ni te-arată,
 Ca parte s-avem cu Bernard de răsplată. Amin.

Sau:

Bernárde, gemma cælitum,
 Laudes, tibi quas pángimus,
 In nostra verte gaudia
 Salútis atque múnera.

Te Christus ussit íntimo
 Dilectiúnis vúlnerē
 Sponsæque fecit próvidus
 Scutum, colúmnam lámpada.

Almus dedit te Spíritus
 Os veritátis prófluum
 Et angelórum pábuli
 Arcána mella próferens.

Amóris æstu cándidi
 Te Virgo Mater ímbuit,
 Quam nemo te facúndius
 Vel prædicávit áltius.

Te quæsiérunt árbitrum
 Reges, magístri, præsules,
 Cultórque solitúdinis
 Fama replésti sæculum.

Sit Trinitáti glória,
 Quæ se vidéndam lárgiens,
 Tecum benígna gáudio
 Nos det perénni pérfrui. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

1226

21 august

Ant. la *Magnificat*: Bernard, învățător cu dulce grai, prieten al Mirelui, vestitor minunat al Fecioarei-mame, a strălucit ca păstor neasemuit în mijlocul fraților săi.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

21 august

SFÂNTUL PIUS AL X-LEA, PAPĂ

Comemorare

S-a născut la Riese, în regiunea Veneto, în anul 1835. Devenind preot, și-a îndeplinit cu râvnă slujirea. A fost ales episcop de Mantua, apoi patriarh al Veneției, iar în anul 1903, a ajuns papă. Și-a luat ca deviză a pontificatului *Instaurare omnia in Christo*, țel pe care s-a străduit să-l îndeplinească în simplitate, sărăcie și tărie sufletească, intensificând viața creștină în rândul credincioșilor și luptând cu fermitate împotriva erorilor ce apăreau în timpul său. A murit la 20 august 1914.

De la Comunalul păstorilor: pentru un papă, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din constituția apostolică *Divino afflātu*
a sfântului Pius al X-lea, papă

(AAS 3 [1911] 633-635)

Vocea Bisericii cântă lauda lui Dumnezeu

Psalmii au fost compuși prin inspirație divină și sunt adunați în Sfintele Scripturi. Încă de la începuturile Bisericii, ei au fost de folos în mod minunat ca să hrănească pietatea credincioșilor. Creștinii, prin psalmi, îi ofereau *continuu lui Dumnezeu jertfa de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc numele lui* (cf. *Evr* 13,15; *Os* 14,3). O parte însemnată din liturgia sacră și din

Oficiul divin, conform uzanței primite deja în legea veche, este constituită din psalmi. Din ei se naște acel *glas al Bisericii*, despre care vorbește sfântul Vasile, și psalmodia, *fiica acelor imnuri liturgice*, cum o numește predecesorul nostru Urban al VIII-lea, *care răsună neîncetat înaintea tronului lui Dumnezeu și a Mielului*. Conform sfântului Atanasiu, psalmii îi învață pe oamenii consacrați cultului divin, *în ce măsură trebuie să fie laudat Dumnezeu și cu ce cuvinte trebuie să i se aducă omagiu în mod potrivit*. În acest sens, sfântul Augustin spune atât de frumos: *Pentru a fi laudat așa cum se potrivește de către om, însuși Dumnezeu și-a adus laudă și deoarece a voit să-și aducă sieși laudă, pentru aceasta, omul a aflat cum poate să-l laude*.

În psalmi se găsește o eficacitate surprinzătoare pentru a trezi în sufletele tuturor dorința virtuților. Chiar dacă *toată Scriptura noastră, cea veche și cea nouă, este inspirată de Dumnezeu și folositoare pentru a învăța* (cf. 2Tim 3,16), *totuși, cartea Psalmilor, conform sfântului Atanasiu, este, pentru a spune așa, grădina paradisiacă în care se pot găsi roadele tuturor celorlalte scrieri inspirate*. Astfel, *Psaltirea nu numai că înalță cântările celorlalte cărți biblice, dar unește cu ele și cântările sale, pe care le modulează după sunetul harpei*. Sfântul Atanasiu adaugă: *Cu adevărat, mie, care înalț cântări, psalmii mi se par ca niște oglinzi în care cineva se contemplant pe sine și starea sa interioară și de către aceasta se simte animat să-i recite*. Sfântul Augustin exclamă în *Confesiuni*: *Cât am plâns când am auzit imnurile și cântările în cinstea ta, emoționat puternic de glasurile Bisericii tale, care cântă atât de suav. Acele glasuri vibrau în urechile mele și adevărul cobora în inima mea și totul se transforma în sentiment de iubire și îmi aducea atâta bucurie încât îmi dădeau lacrimile*.

Cine nu s-ar simți deosebit de edificat când repetă unul dintre numeroasele texte care cântă așa de liric și profund măreția infinită a lui Dumnezeu, puterea sa, sfințenia sa inefabilă, bunătatea și milostivirea sa împreună cu toate celelalte prerogative divine infinite? Acel

sentiment religios intens, de care sunt pătrunși, este atât de eficace încât mișcă inima ca să mulțumească pentru binefacerile divine sau inspiră rugăciunea umilă pentru dobândirea de haruri noi sau trezește propuneri salutare de convertire de la păcat. Psalmii aprind iubirea față de Cristos, pentru că sunt ca un tablou care prezintă bine conturată imaginea Răscumpărătorului. Așadar, pe bună dreptate, Augustin *auzea în toți psalmii glasul care tresălta de bucurie sau gemea, care se înveselea în speranță sau care aștepta cu nerăbdare împlinirea.*

RESPONSORIUL

1Tes 2,4.3

R. Așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim; * nu ca să fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu.

Ÿ. Îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu gând necinstit, nici cu înșelăciune, * nu ca să fim.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, pentru a apăra credința catolică și a reînnoi toate în Cristos, l-ai copleșit pe sfântul papă Pius al X-lea cu înțelepciune cerească și cu tărie apostolică, te rugăm să ne dai și nouă, cu bunătate, harul ca, urmând învățătura și exemplul lui, să dobândim răsplata veșnică. Prin Domnul.

22 august

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA REGINĂ

Comemorare

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1538, afară de următoarele:

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Regele universului, care a încununat-o pe Maica sa ca regină!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pe culmi de lumină, în slava divină,
 Domnești, o, Marie, pe tron ca regină,
 Curată și sfântă ca lacrima pură,
 Frumoasă cum nu e o altă faptură.
 În tot universul ești prima lucrare,
 Căci Domnul în planul său veșnic te are;
 Ca-n lume Mesia prin tine să vină,
 Acesta e planul și taina divină.
 Când Fiul tău urcă pe cruce ca rege
 Și moare ca lumea de rău s-o dezlege,
 Prinusul de jertfă și ție ți-l cere;
 Atunci tu la viață ne naști în durere.
 Spre tine, regină, se-ndreaptă azi gândul,
 Omagiul de cânt și cinstire-aducându-l.
 Din tronul de aur bătut cu rubine,
 Un zâmbet ceresc așteptăm de la tine.
 Mărim azi pe Fiul, pe veșnicul Tată,
 Pe Duhul, izvor de iubire curată,
 Treimea ce-a vrut o regească cunună
 Și strai de mărire, Fecioară, să-ți pună. Amin.

Sau:

Rerum suprémō in vértice
 Regína, Virgo, sísteris,
 Exuberánter ómniūm
 Ditáta pulchritúdine.
 Princeps opus tu cétera
 Inter creáta prænites,
 Prædestináta Fílium,
 Qui prótulit te, gígnere.
 Ut Christus alta ab árbore
 Rex purpurátus sánguine,
 Sic passiónis párticeps
 Tu mater es vivéntium.

Tantis decóra láudibus,
Ad nos ovántes réspice,
Tibíque sume grátulans
Quod fúndimus præcónium.

Patri sit et Paráclito
Tuóque Nato glória,
Qui veste te mirábili
Circumdedérunt grátiaē. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Amedeus din Lausanne, episcop
(Omil. 7: SCh 72, 188.190.192.200)

Regina lumii și a păcii

Sfânta Fecioară Maria a fost ridicată la cer. Însă numele său admirabil s-a răspândit pe tot pământul chiar independent de acest eveniment singular și gloria sa nemuritoare s-a răspândit în toate locurile, mai înainte ca ea să fie înălțată deasupra cerurilor. Se cuvenea, și spre cinstea Fiului său, ca Fecioara Maria să domnească mai întâi pe pământ, și astfel, la sfârșit, să primească gloria în ceruri. Era drept ca sfințenia și măreția ei să crească aici pe pământ, trecând din virtute în virtute și din strălucire în strălucire prin lucrarea Duhului Sfânt, ca să ajungă la punctul maxim în momentul intrării sale în locuința cerească.

De aceea, atunci când era aici cu trupul, ea pregusta pârga împărăției viitoare, fie înălțându-se până la Dumnezeu, fie coborând spre frați prin iubire. A fost cinstită de îngeri și venerată de oameni. Alături de ea stătea Gabriel împreună cu îngerii și o slujea, împreună cu apostolii, Ioan, fericit că lui, feciorelnic, lângă cruce i-a fost încredințată Fecioara-mamă. Îngerii erau fericiți să o vadă în ea pe Regină, apostolii să o vadă în ea pe Stăpână și atât unii, cât și alții, o înconjurau cu iubire pioasă și evlavioasă.

Locuind în palatul sublim al sfințeniei, ea se bucură de belșugul maxim al favorurilor divine și face să coboare asupra poporului credincios și însetat ploaia de haruri, ea, care, în ce privește bogăția de har, a depășit toate creaturile. Dă sănătatea fizică și medicamentul spiritual, are puterea de a învia din morți trupurile și sufletele. Cine a plecat vreodată de la ea fie bolnav, fie trist, fie lipsit de tainele cerești? Cine nu s-a întors acasă bucuros și mulțumit după ce a obținut de la Maica Domnului, Maria, ceea ce voia?

Maria este mireasa împodobită cu atâtea bunuri spirituale, mama unicului Mire, izvorul oricărei desfătări, plăcerea grădinilor spirituale și izvorul apelor vii și dătătoare de viață, care coboară din Libanul divin, din muntele Sion, până la popoarele străine răspândite pretutindeni. Ea face să coboare fluvii de pace și har. De aceea, în timp ce Fecioara fecioarelor era înălțată la cer de Dumnezeu și de Fiul său, Regele regilor, în tresăltarea îngerilor, bucuria arhanghelilor și aclamațiile voioase ale cerului, s-a împlinit profeția psalmistului care îi spune Domnului: *Regina stă la dreapta ta împodobită cu aur, în haine brodate (Ps 44,10 Vg).*

RESPONSORIUL

Cf. Ap 12,1; cf. Ps 44 (45),10b

R. S-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, * iar pe cap avea o coroană de douăsprezece stele.

V. Regina stă la dreapta ta împodobită cu haină aurită, * iar pe cap.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Din flori și lumină-s veșmintele tale,
Fecioară, rod scump al mlădiței regale;
Pe tron de mărire domnești ca regină,
În fața ta sfinții din cer se închină.

Fecioară și mamă tu ești totodată,
 Chemată să fii locuință curată
 Stăpânului lumii, aceluia care,
 Deși Dumnezeu e, în lume apare.

L-adoră pe el, Necuprinsul, Eternul,
 Pământul și cerul, ba chiar și infernul.
 Noi toți așteptăm de la el să ne vină,
 Prin tine, regină, cerească lumină.

Părinte, prin Fiul lumina s-o dăruie,
 Căci el e lumină și el adevăru-i.
 Și Duhul, de-asemeni, el, Flacăra vie,
 În bezna vieții lumină ne fie. Amin.

Sau:

O quam gloriōfica luce corūscas,
 Stirpis Davīdicæ régia proles,
 Sublīmis résidens, virgo María,
 Supra cælígenas ætheris omnes.

Tu, cum virgíneo mater honóre,
 Cælórum Dómino pectoris aulam
 Sacris viscéribus casta parásti;
 Natus hinc Deus est córpore Christus:

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
 Cui nunc rite genu fléctitur omne,
 A quo te pétimus subveniénte
 Abiécťis ténebris gáudia lucis.

Hoc largíre, Pater lúminis omnis,
 Natum per próprium, Flámīne Sancto,
 Qui tecum nítida vivit in æthra
 Regnans ac móderans sæcula cuncta. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Regina lumii, Marie pururea
 Fecioară, tu l-ai născut pe Cristos Domnul, mântuitorul
 tuturor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Născătoarea Fiului tău să fie Mama și Regina noastră, dă-ne, te rugăm, harul ca, sprijiniți de mijlocirea ei, să avem parte de slava fiilor tăi în împărăția cerească. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Rănit de păcat e tot omul sub soare,
Păcatul ne-apasă și rana ne doare;
Fecioară și Mamă, Regină preablândă,
Tu poți să ne scapi de blestem și osândă.
Urmașilor Evei speranța e moartă,
Dar Domnul prin tine deschide o poartă;
Rugămu-ne ție, Marie, tu ce ții,
Cu cheile porții, speranța vieții.
Vezi inima noastră ce pare de stâncă.
Revarsă într-însa căință adâncă;
Din ochii tăi lacrimi să cadă în ploaie,
Doar lacrimi de mamă mai pot s-o înmoaie.
Văzându-te-n rugă, Fecioară preabună,
În jurul tău sfinții din cer se adună.
Nu ești doar regină, ești mamă și soră;
La toți de la Domnul iertare imploră.
În lumea întreagă e moartea stăpână,
Și timpul ce trece spre dânsa ne mână.
În ultima clipă, rugămu-ne, vino
Și ia-ne la tine în ceruri, Regino.
Mărim azi pe Fiul, pe veșnicul Tată,
Pe Duhul, izvor de iubire curată,
Treimea ce-a vrut o regească cunună
Și strai de mărire, Fecioară, să-ți pună. Amin.

Sau:

Mole graváti críminum
Ad te, regína cælitum,
Confugiéntes, póscimus
Nostris ut adsis précibus.

Ætérnæ vitæ iánua,
Aurem nobis accómmoda,
Per quam spes vitæ rédiit,
Quam Eva peccans ábstulit.

Tu princeps, mater Príncipis,
Vitam depósce fámulis,
Et pæniténdi spátia
Nobis indúlgens ímpetra.

Oránte te, sanctíssima,
Sanctórum orant ágmina;
Tuis, régina, précibus
Conciliétur Dóminus.

Regnátrix mater ómnium,
Vota comple fidélium,
Ac vitam nos post frágitilem
Ad veram perduc réquiem.

Sit laus Patri cum Fílio
Et Spíritu Paráclito,
Qui te præ cunctis cælica
Exornavérunt glória. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. Ia Magnificat: Fericită ești, Fecioară Marie, căci ai crezut cele spuse ție de Domnul! Tu domnești alături de Cristos în veci.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

După Completoriu, se potrivește recitarea antifonei Te bucură, a cerului Regină, 562.

23 august

SFÂNTA ROZA DE LIMA, FECIOARĂ

S-a născut la Lima, în Peru, în anul 1586. De mică, a manifestat înclinație pentru viața virtuoaasă. Îmbrăcând haina Ordinului al treilea al Sfântului Dominic, a înaintat cu pași repezi pe calea pocăinței și a contemplației mistice. A murit la 24 august 1617.

De la Comunal fecioarelor, 1697, sau de la Comunal sfințelor femei: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrierile* sfintei Roza de Lima, fecioară

(Ad medicum Castillo: edit. L. Getino,
La Patrona de América, Madrid 1928, 54-55)

Să deprindem știința iubirii lui Cristos

Mântuitorul și-a ridicat glasul și a spus cu o maiestate de nedescris: „Să știe toți că după încercare urmează harul, să înțeleagă toți că, fără povara chinurilor, nu se ajunge la culmea harului, să priceapă toți că, cu cât crește intensitatea durerilor, cu atât crește și măsura carismelor. Nimeni să nu rățăcească și nici să nu se înșele; aceasta este singura scară adevărată a paradisului și, în afară de cruce, nu există altă cale pentru a urca la cer”.

Auzind aceste cuvinte, m-am simțit stimulată să cobor în piață și să strig tuturor, de orice vârstă, sex sau condiție: „Ascultă, poporule; ascultați, toate neamurile. Din partea lui Cristos și cu înșeși cuvintele gurii sale vă avertizez că nu se primește har fără a suferi chinuri. Este necesar să se adauge dureri peste dureri, pentru a dobândi participarea intimă la natura divină, gloria fiilor lui Dumnezeu și frumusețea perfectă a sufletului”.

Același stimulent mă împingea puternic să predic frumusețea harului divin, mă chinuia și mă făcea să transpir și să gâfâi. Mi se părea că sufletul nu putea să mai stea în închisoarea trupului, ci închisoarea trebuia să se deschidă și sufletul, liber și singur, cu mai multă agilitate, să meargă prin lume, strigând: „O, dacă muritorii ar cunoaște ce lucru mare este harul, cât este de frumos, cât de nobil și prețios, câte bogății ascunde în sine, câte comori, câtă fericire și desfătare! Fără îndoială, ei înșiși ar merge în căutarea necazurilor și a durerilor; ar cerși supărări, infirmități și chinuri în loc de noroc și ar face aceasta pentru a dobândi comoara inestimabilă a harului. Acesta este beneficiul și ultimul câștig al suferinței acceptate. Nimeni nu s-ar plânge de cruce și de durerile care vin asupra sa, dacă ar cunoaște cu ce măsură sunt cântărite în împărțirea lor printre oameni.

RESPONSORIUL *1Cor 1,27a.28b-29; Ps 137 (138),6*

R. Dumnezeu a ales cele bune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți; cele ce nu sunt, ca să distrugă cele ce sunt; * așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu.

V. Oricât de sus ar fi Domnul, el îl vede pe cel umil și-l recunoaște din depărtare pe cel îngâmfat, * așa încât.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai inspirat sfintei Roza, înflăcărată de iubirea ta, să părăsească lumea și să-ți slujească numai ție în pocăință, dă-ne harul, te rugăm, prin mijlocirea ei, ca, umblând pe pământ pe căile vieții, să ne bucurăm în cer de izvorul neseecat al desfătărilor tale. Prin Domnul.

24 august

SFÂNTUL BARTOLOMEU, APOSTOL

Sărbătoare

S-a născut la Cana; apostolul Filip l-a dus la Isus. Se spune că, după înălțarea Domnului, a predicat evanghelia în India și acolo a primit cununa martiriului.

De la Comunal apostolilor, 1584, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Scrisorii întâi către Corinteni*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 4, 3.4: PG 61, 34-36)

*Slăbiciunea lui Dumnezeu
este mai tare decât tăria oamenilor*

Crucea a exercitat puterea sa de atracție asupra întregului pământ și a făcut-o folosindu-se nu de mijloace impunătoare din punct de vedere uman, ci de aportul unor oameni mai puțin dotați. Discursul crucii nu este făcut din cuvinte goale, ci din Dumnezeu, din adevărata religie, din idealul evanghelic în aspectul său genuin, din judecata viitoare. Această învățătură i-a schimbat pe inculți în oameni culți. Din mijloacele folosite de Dumnezeu, se vede că cele nebune înaintea lui Dumnezeu sunt mai înțelepte decât înțelepciunea oamenilor și că cele slabe sunt mai tari decât puterea umană.

În ce sens sunt mai tari? În sensul că crucea, în ciuda împotrivirii oamenilor, s-a afirmat pe tot pământul și a atras la sine toți oamenii. Mulți au încercat să suprimă numele Celui Răstignit, dar au obținut efectul contrar. Acest nume a înflorit tot mai mult și s-a dezvoltat mereu.

Dușmanii, în schimb, au pierit și au căzut în ruină. Erau ființe vii care se războiau cu un mort și, cu toate acestea, nu l-au putut învinge. De aceea, atunci când un păgân îi spune unui creștin că este în afara vieții, spune o prostie. Atunci când mi se spune că sunt nesăbuit datorită credinței mele, mă convinge că sunt cu mult mai înțelept decât el, care se consideră înțelept. Atunci când crede că sunt slab, nu-și dă seama că el este cel slab. Filozofii, regii și, pentru a spune așa, toată lumea care se pierde în mii de treburi nu pot nici măcar să-și imagineze ceea ce au putut să facă vameșii și pescarii prin harul lui Dumnezeu.

Gândindu-se la acest fapt, Paul exclama: *Slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toți oamenii (1 Cor 1,25)*. Această frază este în mod clar divină. De fapt, cum le putea veni în minte celor doisprezece sărmani oameni, cu atât mai mult că erau ignoranți, care își petrecuseră viața pe lacuri și fluvii, să întreprindă o asemenea operă? Ei poate că niciodată nu intraseră într-un oraș sau într-o piață. Atunci, cum puteau să creadă că vor înfrunta tot pământul? Faptul că erau fricoși și timizi este afirmat clar de cel care a scris viața lor fără a masca nimic și fără a ascunde defectele lor, ceea ce constituie cea mai bună garanție de adevăr a relatărilor sale. Acesta relatează că, atunci când Cristos a fost arestat, după atâtea minuni făcute, toți apostolii au fugit iar conducătorul lor l-a tăgăduit.

Atunci, cum se explică faptul că toți aceștia, atunci când Cristos încă mai era în viață, nu au știut să reziste în fața câtorva iudei, iar apoi, el fiind mort și înmormântat și, conform necredincioșilor, neînviat, deci nefiind în stare să vorbească, au primit de la el atâtea curaj încât să se avânte în mod victorios împotriva lumii întregi? Nu ar fi trebuit mai curând să spună: „Acum ce să facem? Nu s-a putut salva pe sine, cum ne va putea apăra pe noi? Nu a fost capabil să se ocrotească pe sine, cum va putea să ne întindă mâna, mort fiind? În viață nu a reușit să cucerească nici măcar o națiune, și noi, numai cu numele său, va trebui să cucerim lumea? Nu ar fi ceva

nebunesc nu numai să se angajeze într-o asemenea lucrare, ci chiar și numai de a o gândi?”

De aceea, este evident că, dacă nu l-ar fi văzut înviat și nu ar fi avut o dovadă incontestabilă a puterii sale, nu s-ar fi expus la atâta risc.

RESPONSORIUL *1Cor 1,23-24; 2Cor 4,8a; Rom 8,37*

R. Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, * Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

V. Suntem apăsați de necazuri din toate părțile; dar în toate acestea, noi suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit. * Cristos.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Azi e zi de sărbătoare, sfântă zi ce dată ne e
Să-ți aducem preamărire, mare sfânt Bartolomee.
Din cerești așezăminte, la smeritele cuvinte
Ce-ntru slavă ta rosti-vom, te rugăm să iei aminte.

Pe când nu știai de Domnul și trăiai de el departe,
El te cunoștea și-n suflet îți citea ca într-o carte.
Te-a iubit văzându-ți viața și purtarea ta cea bună,
Conștiința ta curată, neatinsă de minciună.

Îți trăiai tihnit și pașnic cursul unei vieți normale,
Când, deodată, nesperată, bucuria-ți iese-n cale:
E Mesia prevestitul de proroci ce-n lume-apare
După veacuri nesfârșite și-ndelungă așteptare.

El îți pune o onoare și-o povară grea pe umeri:
Printre sfinții săi apostoli te alege să te numeri.
Prin această, pentru lume, viața ta deja e moartă,
Dar prin cruce la izbândă și la glorie te poartă.

Cel cu care-mpați de-a valma ceasuri bune, clipe grele,
 Ține-n mâini întreg pământul și puzderia de stele;
 Îi ascuți învățătura cea atotmântuitoare
 Și pornești s-o duci în lume la mulțime de popoare.
 Lui Cristos i se cuvine slavă, cinste și onoare.
 El pe toți să ne primească-n slava sa nepieritoare.
 Pentru meritele crucii, tuturor ne fie dată
 Bucuria, fericirea nesfârșită ca răsplată. Amin.

Sau:

Relúcens inter príncipes
 Imménsæ Dei cúriæ,
 Bartholomæe, láudibus
 Nostrísque inténde précibus.
 In te convértit Dóminus
 Dilectiónis óculos,
 Quem pura insígnem cónspicit
 Sinceritáte péctoris.
 Prophétæ quem cecínerant,
 Quem longa clamant témpora,
 Messías en mirífice
 Tibi lætánti próditur.
 Teque sibi conglútinat
 Sequélæ talis fœdere,
 Qua petat crucis áspera,
 Cæli sedes retríbuat.
 Christi, qui sæclis ímperat
 Amícus et apóstolus,
 Magístro vivis, hómines
 Magístri vita réfoves.
 Sit ipsi laus et glória,
 Qui, te iuvánte méritis,
 Ætérnis nos in pátria
 Frui concédât gáudiis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

25 august

1241

Rugăciunea de încheiere

Întărește în noi, Doamne, credința sinceră care l-a unit cu Fiul tău Isus Cristos pe sfântul apostol Bartolomeu și fă ca, prin mijlocirea lui, Biserica ta să fie sacrament de mântuire pentru toate neamurile. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi. Lectura scurtă de la Comunal apostolilor, 1584. Rugăciunea de încheiere, ca mai sus.

25 august

SFÂNTUL LUDOVIC, REGE

S-a născut în anul 1214 și la doisprezece ani a ajuns rege al Franței. A fost căsătorit și a avut unsprezece copii, de a căror educație s-a ocupat în mod deosebit. S-a distins prin spiritul de pocăință și de rugăciune și prin iubirea față de săraci. În conducerea regatului urmărirea nu numai asigurarea păcii și binele vremelnic al supușilor săi, ci și folosul lor spiritual. A întreprins mai multe expediții pentru a elibera mormântul lui Cristos și a murit în anul 1270, lângă Cartagina.

De la Comunal sfinților bărbați, 1721.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Testamentul spiritual către fiul său*,
al sfântului Ludovic

(Acta Sanctorum Augusti 5 [1868], 546)

Regele cel drept duce țara la înflorire

Dragă fiule, înainte de toate, te îndemn să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima și din toate puterile. Fără aceasta, nu există mântuire.

Fiule, trebuie să stai departe de tot ceea ce poate să-i displacă lui Dumnezeu, adică de orice păcat de moarte. Este de preferat ca tu să suporti orice fel de martiriu decât să comiți vreun păcat de moarte.

De aceea, dacă Domnul ar permite ca tu să întâmpini vreo nenorocire, trebuie să o suporti cu bunăvoință și cu mulțumire, gândindu-te că aceasta se întâmplă spre binele tău și că, poate, ai meritat-o pe deplin. Dacă apoi Domnul îți va da ceva prosperitate, nu numai că va trebui să-i mulțumești cu umilință, dar fii atent să nu devii mai rău prin vanitate sau în orice alt mod, adică fii atent să nu intri în conflict cu Dumnezeu sau să-l superi chiar cu darurile sale.

Participă cu evlavie și de bunăvoie la celebrările Bisericii. Și, când ești în biserică, nu te uita în mod distrat în jur și nu te lăsa pradă vorbărilor, ci roagă-l pe Domnul cu reculegere, atât cu gura, cât și cu inima.

Să ai o inimă milostivă față de săraci, lipsiți și suferinzi. Cât îți este cu putință, ajută-i și mângâie-i. Mulțumește lui Dumnezeu pentru toate binefacerile pe care ți le-a dat, ca să poți deveni vrednic de a primi binefaceri și mai mari. Comportă-te față de supușii tăi cu corectitudine, în așa fel încât să fii mereu pe cărarea dreptății, fără a te abate, nici la dreapta, nici la stânga. Mai degrabă, stai mereu de partea săracului, și nu a bogatului, atât timp cât nu ești sigur de adevăr. Să ai o grijă deosebită ca toți supușii tăi să se mențină în dreptate și în pace, în special persoanele ecleziastice și călugării.

Fii evlavios și ascultător față de Biserica romană, mama noastră, și față de Suveranul Pontif ca de un tată spiritual. Străduiește-te să fie îndepărtat din teritoriul tău orice păcat și, în special, înjurăturile și ereziile.

În sfârșit, fiule preaiubit, îți dau toată binecuvântarea pe care un tată bun poate să o dea fiului. Sfânta Treime și toți sfinții să te păzească de orice rău. Domnul să-ți dea harul de a face voința sa, ca să primească cinste și mărire prin tine și, după această viață, să ne dea tuturor să ajungem împreună să-l vedem, să-l iubim și să-l lăudăm fără de sfârșit. Amin.

RESPONSORIUL**2Rg 18,3a.5b.6a.7b**

R. A făcut ceea ce era bun înaintea lui Dumnezeu; nimeni dintre toți regii n-a fost asemenea lui: s-a apropiat de Domnul, * nu s-a îndepărtat niciodată de căile lui.

V. A îndeplinit poruncile lui și Domnul era cu el; * nu s-a îndepărtat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai înălțat pe sfântul Ludovic de la grija regatului pământesc la slava împărăției cerești, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, ca, în îndeplinirea îndatoririlor noastre vremelnice, să căutăm împărăția ta veșnică. Prin Domnul.

În aceeași zi, 25 august

SFÂNTUL IOSIF DE CALASANZ, PREOT

S-a născut la Aragon, în anul 1557. După studii foarte bune, a fost hirotonit preot și o vreme a slujit în patrie; apoi a mers la Roma, unde s-a ocupat de educarea copiilor săraci și a înființat o societate cu acest scop. A avut mult de suferit, mai ales de pe urma invidiilor și a calomniilor. A murit la Roma, în anul 1648.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru educatori, 1789, sau de la Comunal păstorilor: pentru preoți, 1651.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Scrierile* sfântului Iosif de Calasanz, preot

(Memoriale al Card. M. A. Tonti, 1621:

Ephem. Calas. 36, 9-10: Romæ 1967, 473-474;

L. Picanyol, Epistolario di S. Giuseppe Calasanzio,

9 vol., ediz. Calas., Romæ 1951-1956, passim)

*Să ne străduim să-l urmăm pe Cristos
și să-i fim plăcuți numai lui*

Este o misiune foarte nobilă și izvor de mari merite dedicarea pentru educația copiilor, în special a celor săraci, pentru a-i ajuta să dobândească viața veșnică. Cel care devine învățătorul lor și, prin formarea intelectuală, se străduiește să-i educe, mai ales în credință și în milostivire, face într-un fel față de copii însuși misiunea îngerului lor păzitor și este deosebit de meritos pentru dezvoltarea lor umană și creștină.

Școala este un mijloc formativ de neînlocuit, nu numai pentru a-i feri de rău pe copii, ci, mai ales, pentru a-i îndrepta în mod eficace spre bine, oricare ar fi condiția lor familială sau socială. Contactul asiduu cu învățătorul poate să marcheze așa de profund sufletul tinerilor, încât să le transforme întreaga viață. Asemenea mlađitelor, tinerii se lasă ușor conduși de educator în direcția voită de el; dar va fi deosebit de greu să-i chemi înapoi și să-i reeduci atunci când și-au însușit deformări periculoase.

Educația atentă a copiilor, în special a celor săraci, nu numai că favorizează promovarea lor în sens uman și creștin, dar este deosebit de apreciată de toți: de părinți, care au satisfacție să-i vadă pe copiii lor îndreptați pe cale binelui; de autoritățile statului, care pot să conteze pe cetățeni cinstiți și supuși fideli; de Biserică, mai ales, care în ei are niște membri activi și valoroși care îl iubesc pe Cristos și dau mărturie pentru evanghelie în diferitele forme ale apostolatului ei.

Misiunea educativă cere multă dragoste, răbdare îndelungă, umilință profundă: însă cel care se consacră acestei misiuni și cere de la Dumnezeu să fie fidel angajării sale educative, în afară de bucuria de a se simți ales ca un colaborator al adevărului, va avea de la Dumnezeu sprijin și mângâiere și va primi de la el răsplata despre care vorbește Cartea Sfântă: *Cei care vor duce pe mulți la dreptate vor străluci ca stelele pentru totdeauna* (Dan 12,3).

Desigur că toate acestea le vor obține cei care, legându-se de această misiune în dăruirea deplină a unei vieți consacrate, se străduiesc să-l urmeze pe Cristos și să-i fie plăcuți numai lui, care a spus: *Ce ați făcut unuia dintre frații mei mei cei mai mici, mie mi-ați făcut (Mt 25,40).*

RESPONSORIUL

1Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi, încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi.

Ÿ. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai înzestrat pe sfântul preot Iosif de Calasanz cu atâta iubire și răbdare încât și-a închinat viața întregă pentru a-i învăța și a-i educa pe cei mici, dă-ne, te rugăm, ca, venerând în el un maestru al înțelepciunii creștine, să imităm necontenit strădania lui în slujba adevărului. Prin Domnul.

27 august

SFÂNTA MONICA

Comemorare

S-a născut la Tagaste, în Africa, în anul 331, într-o familie creștină. Căsătorită de foarte tânără cu un păgân, Patriciu, a avut mai mulți fii, printre care pe Augustin, pentru a cărui convertire a vărsat multe lacrimi și a înălțat multe rugăciuni la Dumnezeu. Exemplu de mamă desăvârșită, și-a hrănit credința prin meditație și rugăciune și și-a arătat-o prin virtuți. A murit la Ostia, în anul 387.

De la Comunal sfințelor femei, 1750.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Confesiuni*, de sfântul Augustin, episcop

(Cartea 9, 10-11: CSEL 33, 215-219)

Să cântăm înțelepciunea veșnică

Apropiindu-se ziua când trebuia să iasă din această viață, pe care tu o cunoșteai, Doamne, deși noi nu o știam, s-a întâmplat ca – după cum cred, potrivit unor tainice planuri ale tale – să ne aflăm amândoi, singuri, aplecați la o fereastră, de unde se vedea în grădina casei în care locuiam atunci, la Ostia, pe râul Tibru; departe de gălăgia mulțimii, ne odihneam după oboseala unei lungi călătorii, recăpătându-ne puterile pentru traversarea mării. Stăteam deci de vorbă singuri, cu multă gingășie, și, *uitând de cele trecute*, ne îndreptam *către cele ce ne stăteau în față*; căutam să aflăm împreună în prezența adevărului care ești tu însuși, cum ar putea fi viața veșnică a sfinților pe care *nici ochiul nu a văzut-o, nici urechea nu a auzit-o, nici la inima omului nu s-a suit* (cf. *1Cor 2,9*). Deschideam însă cu neaș gura inimii către revărsarea cerească a izvorului tău, a izvorului vieții, care se află la tine.

Despre astfel de lucruri discutam, cu toate că nu întocmai în acest chip și cu aceste cuvinte. Totuși, Doamne, tu știi că în ziua când am discutat aceste lucruri și când lumea aceasta, cu toate plăcerile ei, și-a pierdut în convorbirea noastră toată strălucirea, în aceeași zi, deci, mama mi-a spus: „Fiule, cât mă privește pe mine, nimic nu-mi mai face plăcere în viața aceasta. Ce voi face de aici încolo și de ce aş mai rămâne în lumea aceasta nu știu, de vreme ce nu mai am nici o speranță în această viață. Un singur motiv era pentru care doream să mai întârzii puțin în viața aceasta, și anume să te văd, înainte de a muri, creștin catolic. Dumnezeuul meu mi-a îndeplinit această dorință din plin, de vreme ce te văd gata

să fii slujitor al lui până la a disprețui fericirea pământescă. Ce a mai rămas pentru mine de făcut în această lume?”

Nu-mi mai amintesc destul de bine ce i-am răspuns la aceste cuvinte ale ei; fapt este că, peste vreo cinci zile, sau nu mult după aceea, ea a căzut la pat, cuprinsă de febră. Într-o zi, în timpul bolii, a avut un moment de slăbiciune și și-a pierdut pentru câteva clipe cunoștința. Am alergat la ea, dar și-a recăpătat repede cunoștința și, privind către mine și către fratele meu, care stăteam lângă ea, ne-a spus ca și cum ar fi căutat ceva: „Unde am fost?”

Apoi, văzându-ne încremeniți de durere, a adăugat: „Să o îngropați aici pe mama voastră”. Eu tăceam, încercând să-mi înfrânez plânsul. Fratele meu însă a rostit câteva cuvinte, prin care își exprima într-un fel dorința ca ea să nu moară printre străini, ci, mai degrabă, în patria ei, ceea ce ar fi fost mai puțin dureros. Auzindu-l vorbind astfel, pe chipul mamei a trecut o umbră de neliniște și, dojenindu-l din priviri pentru asemenea gânduri, s-a întors către mine și mi-a spus: „Uite ce-mi spune!” Vorbind apoi către amândoi, a adăugat: „Îngropați-mi corpul oriunde ar fi și să nu vă faceți nici o grijă; atâta doar vă rog, să vă aduceți aminte de mine în fața altarului Domnului, oriunde ați fi”. După ce și-a rostit dorința prin aceste cuvinte așa cum a putut, a tăcut; boala s-a agravat și îi sporea suferințele.

RESPONSORIUL

1 Cor 7,29a.30b.31; 2,12a

R. Timpul s-a scurtat. De acum, cei care se bucură să fie ca și cum nu s-ar bucura; cei care se folosesc de lumea aceasta ca și cum nu s-ar folosi, * căci chipul acestei lumi trece.

V. Noi însă nu am primit duhul lumii, * căci chipul.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Ai ascultat-o, Doamne, și n-ai disprețuit lacrimile ei, care udau locul unde se ruga.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, mângâietorul celor întristați, care ai primit cu îndurare lacrimile de mamă ale sfintei Monica pentru convertirea fiului ei, Augustin, dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea acestor sfinți, să ne plângem păcatele, și astfel, să dobândim de la tine iertare și alinare. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Monica, primind viață întru Cristos, a trăit astfel pe acest pământ, încât credința și faptele ei aduceau laudă lui Dumnezeu.

28 august

SFÂNTUL AUGUSTIN, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Tagaste, în Africa, în anul 354. A avut o adolescență zbuciumată din punct de vedere intelectual și moral. Revenind la credință, a fost botezat, la Milano, în anul 387, de către sfântul episcop Ambroziu. Întorcându-se în patrie, a dus o viață ascetică. Ales episcop de Hippona, timp de 34 de ani s-a făcut model pentru turmă, educând-o și prin nenumăratele sale predici și scrieri; prin acestea, a luptat cu tărie împotriva ereziilor din timpul său și a explicat cu profunzime credința. A murit în anul 430.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1651, sau de la Comunalul învățătorilor Bisericii, 1687, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Confesiuni*, de sfântul Augustin, episcop

(Cartea 7, 10.18; 10, 27: CSEL 33, 157-163.255)

*O, veșnic adevăr și adevărată iubire
și veșnicie iubită*

M-am simțit îndemnat să mă întorc la mine însumi și, sub îndrumarea ta, am intrat în adâncurile sufletului meu și am fost în stare să fac aceasta fiindcă *tu ai venit în ajutorul meu* (cf. *Ps 29,11*). Am intrat acolo și, cu ochiul sufletului meu, atât de firav cât era el, am văzut strălucind deasupra acestui ochi al sufletului meu și deasupra minții mele lumina ta neschimbătoare. Nu era acea lumină obișnuită care poate fi văzută de orice ființă din carne și nici o lumină de același fel, dar cumva mai puternică și cu mult mai strălucitoare decât aceasta, învăluind întregul spațiu cu intensitatea strălucirii ei. Nu, lumina aceea nu era obișnuită, ci altceva, cu totul altceva, diferit de lumina obișnuită. Ea strălucea deasupra minții mele nu într-un chip asemănător untdelemnului care se ridică deasupra apei sau cerului care acoperă pământul, ci era mai presus de mine, fiindcă ea însăși a fost cea care m-a creat, iar eu mă aflam dedesubtul ei, întrucât am fost creat de ea. Acela care cunoaște adevărul, cunoaște și lumina.

O, veșnic adevăr și adevărată iubire și veșnicie iubită! Tu ești Dumnezeuul meu, după tine suspin zi și noapte. Când te-am cunoscut pentru prima dată, m-ai înălțat către tine ca să văd că există ceva care trebuie să fie văzut, dar să văd de asemenea și că nu eram încă în stare să-l văd. Ai orbit nevolnicelē mele priviri cu strălucirea ta atât de puternică, încât m-am cutremurat de iubire și de înfricoșare. Am înțeles că mă aflam departe de tine, într-un ținut al neasemănării, unde mi se părea că aud din înălțimi glasul tău spunând: „Eu sunt hrana celor puternici. Crește și tu și te vei hrăni cu mine. Dar tu nu mă vei preschimba în propria ta substanță, așa cum faci cu hrana trupului tău, ci tu te vei mistui în mine”.

Căutam calea de a dobândi puterea de care aveam nevoie pentru a mă bucura de tine, dar nu o găseam, atâta vreme cât nu-l îmbrățișam *pe mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, pe omul Isus Cristos (1Tim 2,5)*, acela care este deasupra tuturor, Dumnezeu binecuvântat

în veci (Rom 9,5), el, care m-a chemat la sine și mi-a zis: *Eu sunt calea, adevărul și viața* (In 14,6), el, care a amestecat cu trupul meu acea hrană pe care nu eram încă în stare să o înghit; deoarece *Cuvântul s-a făcut trup* (In 1,14), pentru ca înțelepciunea ta, prin care ai creat toate, să se prefacă în laptele copilăriei noastre.

Târziu te-am iubit, frumusețe, atât de veche, și totuși, atât de nouă, târziu te-am iubit! Căci, iată, tu te aflai înlăuntrul meu, iar eu în afara mea. Acolo, în afara mea, te căutam pe tine și, în urâtenia mea, mă năpusteam asupra lucrurilor frumoase pe care le-ai creat. Tu erai cu mine, dar eu nu eram cu tine! Și mă țineau departe de tine tocmai acele lucruri frumoase care nu ar fi existat dacă nu ar fi existat în tine. M-ai chemat, m-ai strigat și ai sfâșiat cu glasul tău surzenia mea! Ai fulgerat, ai străluminat și ai izgonit orbirea mea! Ai răspândit mireasma ta, ți-am respirat suflarea, iar acum suspin după tine, ți-am simțit gustul, iar acum mi-e sete și mi-e foame de tine! M-ai atins și ai aprins în mine dorința după pacea ta!

RESPONSORIUL

R. O, adevăr, lumină care strălucește în inima mea, întunecimile mele nu-mi mai vorbesc; am rătăcit, dar mi-am amintit de tine. * Iată, acum mă întorc, obosit și însetat, la izvorul tău.

V. Nu eu sunt viața mea; în eu-l meu nu puteam să trăiesc, în tine simt că mă renasc. * Iată, acum.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Strălucești ca un luceafăr, fericite Augustine,
Învățat în cele sfinte nu e nimenea ca tine;
Ești prezent mereu în lume cu figura ta ilustră,
Iar cuvântul tău și astăzi instruieste, cheamă, muștră.

Cântă, dar, Ierusalime, sfântă, veșnică cetate,
 Căci distins și mare-i sfântul care azi la poartă-ți bate.
 Laudă-l pe Domnul cel ce, pentru ruga, pentru plânsul
 Unei mame, îl salvează și-l aduce lângă dânsul.

A primit de sus lumina, ca și nobila chemare,
 De-a-ntări în toți credința cu credința lui cea tare,
 Iar pe cei căzuți în vicii, în mocirlă și în spume,
 Spre o viață mai curată, mai frumoasă să-i îndrume.

Augustine, bun părinte și păstor al sfintei turme,
 Merg păstorii, merg monahii pe-ale tale sfinte urme.
 Din mărire-nalță astăzi rugi pioase și curate,
 Ca spre noi cerescul Tată fața blândă să-și arate.

Să primească azi Treimea, Augustine, preamărire,
 Ea, pe care pot acuma ochii tăi să o admire;
 Întrebări chinuitoare mintea nu ți-o mai frământă
 Căci te-nvăluie-n lumina și splendoarea sa preasfântă.
 Amin.

Sau:

Fulget in cælis célebris sacérdos,
 Stella doctórum rútilat corúsca,
 Lumen intáctum fídei per orbis
 Clímata spargens.

Cive tam claro, Sion o supérna,
 Læta dic laudes Dómino salútis,
 Qui modis miris sibi vinxit ipsum
 Lúmine complens.

Hic fidem sacram vigil usque firmat,
 Arma et errórum súbigit poténter,
 Sórdidos mores lavat et repéllit
 Dógmate claro.

Qui, gregis Christi speculátor almus,
 Enites, clero monachísque forma,
 Tu Dei nobis fáciem benígnam
 Fac prece semper.

Laus, honor, virtus Triádi beátæ,
 Cuius in terris studuísti amánter
 Alta scrutári nitidáque in astris
 Luce potírís. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Tu, Doamne, îndemni sufletul să-și afle desfătarea în lauda ta, pentru că ne-ai făcut pentru tine; și neliniștită este inima noastră până ce se va odihni în tine.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reînnoiești în Biserica ta duhul pe care l-ai revărsat asupra sfântului episcop Augustin, pentru ca și noi, sub însuflarea lui, să însetăm numai după tine, Izvorul înțelepciunii adevărate, și să te căutăm pe tine, Originea iubirii cerești. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Strălucești ca un luceafăr, **ca la Laude.**

Ant. la *Magnificat*: Târziu te-am iubit, frumusețe atât de veche și atât de nouă, târziu te-am iubit! M-ai chemat și m-ai strigat și ai străpuns surzenia urechii mele!

29 august

MARTIRIUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Comemorare

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Mielul lui Dumnezeu, căruia Ioan i-a fost înainte-mergător în pătimire!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL Cel ce este lui Mesia Mergătorul înainte, **ca la Vespere.**

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Beda Venerabilul, preot

(Omil. 23: CCL 122, 354.356-357)

Precursor al lui Cristos și la naștere, și la moarte

Fericitul precursor al nașterii Domnului, al predicării sale și al morții sale, a arătat în lupta sa o putere demnă de privirile cerești. *Chiar dacă în ochii oamenilor a trebuit să îndure chinuri, speranța sa este plină de nemurire* (cf. *Înț* 3,4), așa cum spune Scriptura. Este foarte corect să amintim prin celebrare solemnă ziua nașterii sale pentru cer. El a făcut această zi memorabilă prin pătimirea sa și a împurpurat-o cu sângele său. Venerarea memoriei sale și celebrarea ei în bucuria spiritului este un lucru sfânt. El a confirmat prin martiriu mărturia pe care a dat-o pentru Domnul.

Sfântul Ioan a îndurat închisoarea și lanțurile ca mărturie pentru Răscumpărătorul nostru, pentru că trebuia să-i pregătească drumul. Pentru el și-a dat viața, chiar dacă nu a fost obligat să se lepede de Isus Cristos, ci numai să lase adevărul sub tăcere. Totuși, a murit pentru Cristos.

Cristos a spus: *Eu sunt adevărul* (*In* 14,6), de aceea, chiar pentru Cristos și-a vărsat sângele, pentru că l-a vărsat pentru adevăr. După cum prin naștere, prin predicare, prin botez, trebuia să dea mărturie despre cel care se va naște, care va predica și va boteza, la fel, suferind, el a arătat faptul că și Isus Cristos va suferi.

Un om de o așa măreție a pus capăt vieții prezente prin vărsarea sângelui după lunga suferință a lanțurilor. El vestea libertatea păcii veșnice și a fost aruncat în închisoare de cei păcătoși. A fost închis în întunericul

închisorii cel care a venit să dea mărturie despre lumină și care a meritat să fie numit de aceeași lumină, care este Cristos, făclie care arde și luminează. A fost botezat în propriul sânge cel cărui i-a fost dat să-l boteze pe Răscumpărătorul lumii, să audă glasul Tatălui deasupra sa și să vadă harul Duhului Sfânt coborând asupra lui. Dar pentru persoane asemenea lui, nu trebuia să-i vină greu, ci ușor și frumos să suporte pentru adevăr chinuri trecătoare care sunt răsplătite cu bucurii veșnice.

Pentru unul ca el, moartea nu era un eveniment inevitabil sau o necesitate dură. Era, mai degrabă, o răsplată, o ramură de palmier a vieții veșnice, datorită mărturisirii numelui lui Cristos. De aceea, bine spune Apostolul: *Vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în Cristos, ci și să suferiți pentru el (Fil 1,29)*. El numește har al lui Cristos faptul ca cei aleși să sufere pentru el: *Suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela (Rom 8,18)*.

RESPONSORIUL

Mc 6,17.27

R. Regele Irod a trimis ca să-l prindă pe Ioan și să-l lege în închisoare, * din cauza Irodiadei, soția fratelui său, Filip, pe care o luase de soție.

V. Fiind trimis un soldat din gardă, l-a decapitat în închisoare, * din cauza.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Ești veșnic ferice, Ioane, căci cine
Din marii proroci e mai mare ca tine?
Trăiești în pustie și mori ca martirii,
Ferit de păcat și de poftele firii.
În ceruri destul de puternic ești ca să
Înlături povara ce veșnic ne-apasă;
Ne-ajută să facem, precum se cuvine,
Cărările vieții mai drepte, mai line,

Ca Domnul cel care, prin muncile tale,
În lume-a găsit pregătită o cale,
Să aibă de-asemeni spre noi fiecare
O netedă cale, o dreaptă cărare.

Mulțimea de îngeri și sfinți laolaltă
Îți cântă, Treime, cu voce înaltă.
Cu ei îți aducem pioasă cântare,
Cerându-ți iertare, sperând îndurare. Amin.

Sau:

O nimis felix meritique celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Præpotens martyr eremíque cultor,
Máxime vatum.

Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides repélle,
Ásperum planans iter, et refléxos
Dírige calles,

Ut pius mundi sator et redémptor,
Méntibus pulsa mácula polítis,
Rite dignétur véniens sacrátos
Pónere gressus.

Láudibus cives célebrant supérni
Te, Deus simplex paritérque trine;
Súpplícés ac nos véniám precámur:
Parce redémptis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Domnul și-a întins mâna și mi-a atins buzele și m-a trimis profet între neamuri.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfânt, și îl păzea.

Ant. 3 Irod, după ce îl asculta pe Ioan, rămânea descumpănit; totuși, îl asculta cu plăcere.

LECTURA SCURTĂ

Is 49,1b-2

Domnul m-a chemat de la nașterea mea, din sânul mamei mele mi-a spus pe nume. A făcut din gura mea sabie ascuțită, m-a ocrotit la umbra mâinii sale. A făcut din mine o săgeată preferată și m-a pus în tolba sa.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi ați trimis la Ioan * și el a dat mărturie adevărului. Voi.

Ψ. El era făclia ce arde și luminează * și a dat mărturie adevărului. Slavă Tatălui. Voi.

Ant. la *Benedictus*: Prietenul Mirelui, care stă și îl ascultă, se bucură cu bucurie mare de glasul Mirelui: așadar, bucuria mea s-a împlinit.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu încredere lui Cristos, care l-a trimis pe Ioan să meargă înaintea sa pentru a pregăti calea Domnului:

Vino la noi, Isuse, tu, care răsari din înălțime!

Tu l-ai făcut pe Ioan să tresalte în sânul Elisabetei:

– dă-ne harul să ne bucurăm neîncetat de venirea ta în această lume.

Tu ne-ai arătat calea pocăinței prin cuvântul și prin viața lui Ioan Botezătorul:

– întoarce inimile noastre, ca să împlinească poruncile împărăției tale.

Tu ai voit să fii vestit prin graiul omenesc:

– trimite în lumea întreagă crainici ai evangheliei tale!

Tu ai voit să fii botezat în Iordan de către Ioan, ca să se împlinească toată dreptatea:

– dă-ne harul să lucrăm pentru dreptatea împărăției tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca sfântul Ioan Botezătorul să fie înainte-mergătorul Fiului tău și în naștere, și în

moarte, dă-ne harul să luptăm cu râvnă și curaj spre mărturisirea învățaturii tale, după exemplul lui, care și-a vărsat sângele pentru adevăr și dreptate. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Cel ce este lui Mesia Mergătorul înainte,
 Cel ce spune adevărul cu năprasnice cuvinte,
 Torță ce-i mereu aprinsă, răspândind în jur lumină,
 Crainic veșnicei Lumine ce în lume va să vină,
 Pentru toate cele spuse, nu cu vorba gurii doară,
 Ci cu viața și cu fapta, e dispus oricând să moară;
 Și acesta este prețul: capu-și pune chezașie
 Pentru marea profeție ce cu sânge o subscrie.
 Minunată e venirea lui pe lume și e semnul
 Altei nașteri minunate ce-o vestește el, nedemnul.
 În Iordan, apoi, pe Domnul, fără voie, botezându-l,
 Alt botez el prevestește ce avea să-i vină rândul.
 Mucenicul sfânt, pe care teama morții nu-l înfrânge,
 Lui Mesia-i pregătește drum deschis, stropit cu sânge.
 Moartea lui e ca și steaua ce vestește dimineața
 Pentru cel ce-avea să moară ca s-aducă lumii viața.
 Ne-a deschis Ioan o cale; să ne-ajuti preabune Tată,
 Să urmăm mereu în viață calea nouă arătată,
 Ca s-avem și noi răsplata celor tari ce nu se-ndoaie
 Ca o trestie izbită de furtună și de ploaie. Amin.

Sau:

Præcëssor almus grátia
 Et veritátis ángelus,
 Lucérna Christi et pérpetis
 Evangelísta lúminis,
 Prophetía præcónia,
 Quæ voce, vita et áctibus
 Cantáverat, hæc ástruit
 Mortis sacræ signáculo.

Nam nascitúrum sæculis,
 Nascéndo quem prævénerat,
 Sed et datórem próprii
 Montráverat baptísmatis,
 Huiúsce mortem innóxiam,
 Qua vita mundo est réddita
 Signat sui præságio
 Baptísta martyr sánguinis.

Præsta, Pater píssime,
 Sequi Ioánnis sémitas,
 Metámus ut pleníssime
 Æténa Christi múnera. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Fii fără teamă înaintea lor, căci eu sunt cu tine, spune Domnul.

Psalmii și cântarea de la Comunul unui martir, 1646.

Ant. 2 Irod a trimis un călău și i-a poruncit să-i taie capul lui Ioan în închisoare.

Ant. 3 Ucenicii lui Ioan au venit, i-au luat trupul și l-au așezat în mormânt.

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,23-25

Din descendența lui David, Dumnezeu a ridicat pentru Israel, după promisiunea sa, un mântuitor: pe Isus. Înainte de venirea lui, Ioan a predicat un botez al pocăinței întregului popor al lui Israel. Dar când Ioan era spre sfârșitul călătoriei sale, spunea: „Cine credeți că sunt eu? Nu sunt eu acela. Dar iată că vine după mine unul căruia nu sunt vrednic să-i dezleg încălțăminte la picioarelor”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Prietenul mirelui se bucură * la glasul mirelui. Prietenul.

V. Această bucurie a mea s-a împlinit * la glasul Mirelui. Slavă Tatălui. Prietenul.

Ant. la *Magnificat*: Nu sunt eu Cristos, ci am fost trimis înaintea lui. Se cuvine ca el să crească, iar eu să mă micșorez.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Dumnezeu, care l-a ales pe Ioan Botezătorul ca să vestească oamenilor împărăția lui Cristos care va veni:

Călăuzește, Doamne, pașii noștri pe calea păcii!

Tu, care l-ai chemat pe Ioan încă din sânul mamei sale pentru a pregăti căile Fiului tău,

– cheamă-ne și pe noi să-l urmăm pe Domnul așa cum Ioan a mers înaintea lui.

După cum i-ai dat Botezătorului harul să-l recunoască pe Mielul lui Dumnezeu, fă ca Biserica ta să-l arate lumii

– și oamenii vremurilor noastre să-l recunoască.

Tu, care ai rânduit ca profetul tău să se micșoreze și Cristos să crească,

– învață-ne să fim umili față de alții, ca să te arăți tu.

Tu, care, prin martiriul lui Ioan, ai voit să aperi dreptatea,

– fă-ne să dăm neabătuți mărturie despre adevărul tău. Adu-ți aminte de toți aceia care au trecut din lumea aceasta

– și statornicește-i în loc de lumină și de pace.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca sfântul Ioan Botezătorul să fie înainte-mergătorul Fiului tău și în naștere, și în moarte, dă-ne harul să luptăm cu râvnă și curaj spre mărturisirea învățăturii tale, după exemplul lui, care și-a vărsat sângele pentru adevăr și dreptate. Prin Domnul.

SEPTEMBRIE

3 septembrie

SFÂNTUL GRIGORE CEL MARE, PAPĂ ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Roma, în jurul anului 540. Urcând treptele ierarhiei civile, a ajuns prefect al orașului. A renunțat la această funcție și a îmbrățișat viața monastică. Papa i-a conferit diaconatul și l-a trimis în misiune la Constantinopol. La 3 septembrie 590, a fost ales papă. A fost cu adevărat păstor, conducând cu înțelepciune Biserica, apărându-i pe săraci, propovăduind și întărind credința. A scris multe lucrări de morală și dogmatică. A murit la 12 martie 604.

De la Comunal păstorilor: pentru un papă, 1651, sau de la Comunal învățătorilor Bisericii, 1687, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra cărții lui Ezechiel*
ale sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 1, 11, 4-6: CCL 142, 170-172)

*Din iubire față de Cristos,
nu-mi găsesc odihnă vorbind despre el*

Fiul omului, te-am pus străjer pentru casa lui Israel (Ez 3,16). Trebuie notat că, atunci când Domnul trimite un predicator, îl numește străjer. Străjerul stă mereu pe un loc înalt, pentru a putea vedea de departe orice lucru care se poate întâmpla. Oricine este pus străjer al popoului trebuie să stea sus prin viața sa, pentru a putea fi de folos prin precauția sa.

Cât de dure îmi sună aceste cuvinte pe care le spun! Vorbind astfel, mă rănesc pe mine însumi, deoarece nici limba mea nu exercită predicarea așa cum se cuvine, nici viața mea nu urmează limba, chiar și atunci când fac ceea ce pot.

Eu nu neg acum că sunt vinovat și văd încetineala și neglijența mea. Poate că recunoașterea vinovăției mele îmi va dobândi iertare pe lângă judecătorul milostiv. Desigur, atunci când eram în mănăstire, eram în stare să-mi mortific limba de la cuvinte inutile și să-mi țin ocupată mintea într-o stare aproape continuă de rugăciune profundă. Însă de când am pus pe umeri greutatea misiunii pastorale, sufletul nu se mai poate reculege în sine cu asiduitate, pentru că este împărțit în multe treburi.

Sunt constrâns să mă ocup când de chestiunile Bisericii, când de mănăstiri, adesea să examinez viața și acțiunile fiecărei persoane; când să mă interesez de treburile private ale cetățenilor; când să gem sub săbiile înverșunate ale barbarilor și să mă tem de lupii care dau târcoale turmei încredințate mie; când trebuie să mă gândesc la lucrurile materiale, ca să nu lipsească ajutoarele corespunzătoare tuturor celor pe care îi țin legați regula disciplinei. Uneori, trebuie să suport, cu suflet netulburat, anumiți prădători, alteori să-i înfrunt, căutând totuși să păstrez dragostea.

Așadar, atunci când mintea împărțită și împrăștiată vrea să ia în considerare o grămadă așa de mare și așa de vastă de probleme, cum ar putea să între în sine pentru a se dedica în întregime predicării și să nu se îndeprăteze de slujirea cuvântului? Apoi, de vreme ce din necesitatea funcției trebuie să tratez cu oameni din lume, uneori nu sunt atent să-mi înfrânez limba. Dacă stau în rigoarea constantă a vegherii asupra mea, știu că cei mai slabi îmi scapă și nu voi reuși niciodată să-i duc acolo unde doresc. Pentru aceasta, se întâmplă că de multe ori stau și ascult cu răbdare cuvintele lor inutile. Deoarece și eu sunt slab, antrenat puțin în discursuri zadarnice, ajung să vorbesc cu plăcere despre ceea ce

începusem să ascult fără voință și să mă complac acolo unde nu voiam să cad.

Așadar, ce fel de străjer sunt eu, care, în loc să stau pe munte ca să muncesc, zac încă în valea slăbiciunii? Însă creatorul și răscumpărătorul neamului omenesc are puterea să-mi dea mie, nevrednicul, înălțimea vieții și eficiența limbii, pentru ca, prin iubirea sa, să nu mă cruț de a vorbi despre el.

RESPONSORIUL

R. Din izvorul Scripturilor a luat normele de morală și de credință și a revărsat în inima credincioșilor torentul de apă vie al evangheliei; * glasul lui continuă să răsună în Biserică.

V. Ca un vultur a cules din înălțimi sensul lucrurilor și cu tăria iubirii a avut grijă și de cei mari și de cei mici.
* Glasul lui.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Apostol odată la neamuri feroce,
Acum printre îngeri se-aude-a ta voce;
Iubirea-ți de oameni, o, sfinte Grigore,
La Domnul în cer ajutor ne implore.
Îți lasă părinții imensă avere
Și inima-ți poate onoruri să spere;
De toate acestea Cristos te despoaie,
La ele privești cum privești la gunoaie.
Cristos, într-un timp de urgie și jale,
Te pune la cârma Bisericii sale;
Pe toți cei ce-n barca lui Petru s-adună,
La port îi conduci prin talaz și furtună.
Iubirea divină de sus te inspiră
Și glasul ți-l schimbă în cântec de liră;
Pe oameni, cu gânduri din Sfânta Scriptură,
Îi faci să respire o climă mai pură.

Păstor și părinte, comoară pe care
 Biserica sfântă în ceruri o are,
 Rugămu-ne, dă-ne curaj și putere,
 Ca pururi să facem ce Domnul ne cere. Amin.

Sau:

Anglórum iam apóstolus,
 Nunc angelórum sócius,
 Ut tunc, Gregóri, géntibus,
 Succúre iam credéntibus.

Tu largas opum cópias
 Omnémque mundi glóriam
 Spernis, ut inops ínopem
 Iesum sequáris princípem.

Te celsus Christus pón.tifex
 Suæ præfert Ecclésiæ;
 Sic Petri gradum pércipis,
 Cuius et normam séqueris.

Scriptúræ sacræ mýstica
 Mire solvis ænigmata,
 Excélsaque mystéria
 Te docet ipsa Véritas.

O pón.tifex egrégie,
 Lux et decus Ecclésiæ,
 Non sinas in perículis,
 Quos tot mandátis ínstruis.

Sit Patri laus ingyénito,
 Sit decus Unigyénito,
 Sit utriúsque páрили
 Maiéstas summa Flámini. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1a *Benedictus*: Păstorul neasemuit, Grigore, a
 lăsat pildă și regulă de viață pentru toți păstorii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care călăuzești poporul tău cu blândețe și domnești asupra lui cu iubire, te rugăm, prin mijlocirea sfântului Grigore cel Mare, să reverși Duhul înțelepciunii asupra celor pe care i-ai pus învățători și conducători în Biserică, pentru ca propășirea turmei sfinte să aducă în veci bucurie păstorilor ei. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Apostol odată la neamuri feroce, **ca la Laude.**

Ant. la Magnificat: Marele preot Grigore împlinea în faptă tot ce învăța prin cuvânt, astfel încât, predicând tainele lui Dumnezeu, era pildă tuturor.

8 septembrie

NAȘTEREA SFINTEI FECIOARE MARIA

Sărbătoare

Invitatoriul

Ant. Să celebrăm nașterea Fecioarei Maria și să-l adorăm pe Fiul ei, Cristos, Domnul nostru!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL Fecioară, tu, care născut-ai Cuvântul, **ca la Vespere,** 1271.

Antifonele, psalmii și versetul de la Comunul sfinte Fecioare Maria, 1546.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Genezei

3,9-20

*Dumnezeu îl pedepsește pe omul păcătos
și îi promite mântuirea*

În zilele acelea, ⁹Domnul Dumnezeu l-a strigat pe Adam și i-a zis: „Unde ești?”

¹⁰ El a răspuns:

„Ți-am auzit pașii în grădină și mi-a fost frică, pentru că sunt gol, și m-am ascuns”.

¹¹ Domnul Dumnezeu i-a zis: „Cine ți-a spus că ești gol?

Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”

¹² Adam i-a răspuns:

„Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat”.

¹³ Domnul Dumnezeu i-a zis femeii: „Ce ai făcut?”

Femeia i-a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat”.

¹⁴ Domnul Dumnezeu i-a spus șarpelui:

„Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat să fii între toate fiarele câmpului: pe pânțele să te târăști în toate zilele vieții tale și țărână să mănânci.

¹⁵ Voi pune dușmănie între tine și femeie, între seminția ta și seminția ei.

Acesta îți va strivi capul și tu îi vei pândi călcâiul”.

¹⁶ Domnul Dumnezeu i-a spus femeii:

„Voi mări suferințele tale, vei fi adesea însărcinată și-ți vei naște copiii în dureri. Cu toate acestea, te vei simți atrasă către bărbatul tău, dar el se va purta față de tine ca un stăpân”.

¹⁷ Bărbatului i-a spus:

„Pentru că ai ascultat de femeia ta și ai mâncat din fructul pomului din care ți-am poruncit să nu mănânci, blestemat să fie pământul din cauza ta! Cu multă trudă îți vei scoate hrana din el în toate zilele vieții tale!

¹⁸ De la el însuși îți va da numai spini și pălămidă, însă vei obține hrana cultivând pământul.

¹⁹ În sudoarea frunții tale îți vei câștiga pâinea, până ce te vei întoarce în pământul din care ai fost luat; căci praf ești și în praf te vei întoarce”.

²⁰ Adam a dat femeii sale numele de Eva, pentru că ea a devenit mama tuturor celor vii.

RESPONSORIUL

R. Astăzi s-a născut fericita Fecioară Maria din neamul lui David. * Prin ea, a apărut pentru cei credincioși mântuirea lumii; viața sa sfântă luminează Biserica.

V. Să celebrăm cu credință nașterea preafericitei Fecioare Maria. * Prin ea.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile sfântului Andrei din Creta*, episcop

(Disc. 1: PG 97, 806-810)

Cele vechi au trecut, iată, toate au devenit noi

Scopul legii este Cristos (Rom 10,4). Eliberându-ne de litera legii, el să ne învrednicească să ne înălțăm spre cele spirituale. În el se află toată perfecțiunea legii, pentru că însuși legislatorul, după ce a dus la capăt toate, a transformat litera în spirit, recapitulând toate în el însuși. Legea a fost însuflețită de har și a fost pusă în slujba sa într-o îmbinare armonioasă și rodnică. Fiecare, și legea, și harul, și-a păstrat caracteristicile sale fără alterări și confuzii. Totuși, legea, care mai înainte constituia o povară apăsătoare și o tiranie, a devenit, prin lucrarea lui Dumnezeu, o greutate ușoară și izvor de libertate. În felul acesta, nu mai suntem *sclavi ai elementelor lumii (Gal 4,3)*, așa cum spune Apostolul, nici nu mai suntem asupriți de jugul legii, nici prizonieri ai literei sale moarte.

Misterul lui Dumnezeu care devine om, divinizarea omului asumat de Cuvânt reprezintă suma bunurilor pe care Cristos ni le-a dăruit, revelarea planului divin și înfrângerea oricărei autosuficiențe umane arogante. Venirea lui Dumnezeu între oameni, ca lumină strălucitoare

și realitate divină, clară și vizibilă, este darul mare și minunat al mântuirii ce ne este dat. Celebrarea de astăzi cinstește nașterea Născătoarei de Dumnezeu. Însă adevărata semnificație și scopul acestui eveniment este întruparea Cuvântului. De fapt, Maria se naște, este alăptată și crescută pentru a fi Mama Regelui veacurilor, a lui Dumnezeu.

Fericita Fecioară Maria ne face să ne bucurăm de o dublă binefacere: ne înalță la cunoașterea adevărului și ne eliberează de dominația literei, scutindu-ne de slujirea ei. În ce mod și cu ce condiții? Umbra nopții se retrage atunci când se apropie lumina zilei și harul ne aduce libertatea în locul sclaviei literei. Sărbătoarea aceasta este ca o piatră de hotar între Noul și Vechiul Testament. Arată că după simboluri și figuri urmează adevărul și că după prima alianță urmează alianța cea nouă.

Așadar, întreaga creație să cânte de bucurie, să tresalte și să participe la bucuria acestei zile. Îngerii și oamenii să se unească împreună pentru a lua parte la liturgia de astăzi. Împreună să o sărbătorească cei care trăiesc pe pământ și cei care se găsesc în ceruri. De fapt, aceasta este ziua în care Creatorul universului a construit templul său, astăzi este ziua în care, printr-un plan minunat, creatura devine locuință aleasă a Creatorului.

RESPONSORIUL

R. Să celebrăm cu credință sărbătoarea de astăzi a purii Fecioarei, Născătoare de Dumnezeu, Maria, * a cărei viață fără de prihană iluminează toată Biserica.

V. Să cântăm și să-l preamărim din toată inima pe Cristos în această sărbătoare a fericitei Născătoare de Dumnezeu, Maria. * A cărei.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Crăiasă a lumii plăpândă, curată,
 Fecioară și mamă tu ești totodată,
 Regină în ceruri cu nimb de rubine
 Și stea ce-arăți calea spre țărnișenine.

Arată-te lumii suavă copilă,
 Comoară preascumpă de har și de milă.
 Răsai minunată, regească tulpină,
 Menită să poarte o floare divină.

De ziua frumoasă a nașterii tale,
 Răsună pământul de cânt și urale;
 Ferice de mama ce azi te înfașă
 Cu mâinile sale, făptură gingașă.

Pe lume când vii tu, copilă-minune,
 Pământul se schimbă, o lume apune,
 Păcatul dispăre cu beznele-i hâde,
 Iar soarele iarăși de sus ne surâde.

Treimii mărire și laudă fie-i
 Și recunoștință de ziua Mariei,
 Pe care regină în cer o proclamă,
 Iar nouă ne-o dă tuturorora de mamă. Amin.

Sau:

O sancta mundi dómína,
 Regína cæli ínclita,
 O stella maris fúlgida,
 Virgo mater mirífica,
 Appáre, dulcis filia,
 Nitésce iam, virgúncula,
 Florem latúra nóbilem,
 Christum Deum et hóminem.

Natális tui ánnua
 En cólimus sollémnia,
 Quo stirpe delectíssima
 Mundo fulsísti génita.

Per te sumus, terrígenæ
 Simúlque iam cæligenæ,
 Pacáti pace nóbili,
 More non æstimábili.
 Sit Trinitáti glória
 Per sæculórum sæcula,
 Cuius vocáris múnere
 Mater beáta Ecclésiæ. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Din seminția lui Abraham, din tribul lui Iuda, din neamul ales al lui David, s-a născut slăvita Fecioară Maria.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Când s-a născut Fecioara preasfântă, s-a luminat lumea: seminție aleasă, rădăcină sfântă, rod binecuvântat.

Ant. 3 Să celebrăm cu veselie nașterea fericitei Fecioare Maria; ea să mijlocească pentru noi la Domnul Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ

Is 11,1-3a

O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese și un lăstar va da din rădăcinile lui. Duhul Domnului se va odihni peste el: duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al fricii de Domnul. În frica de Domnul își va găsi fericirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul.

Ÿ. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. Ia *Benedictus*: Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, a vestit bucurie în toată lumea, căci din tine a răsărit soarele dreptății, Cristos, Dumnezeu nostru, care, dezlegând blestemul, ne-a dat binecuvântarea și, biruind moartea, ne-a dăruit viața veșnică.

1270

8 septembrie

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comun, 1557.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși asupra slujitorilor tăi comorile harului ceresc; nașterea Fiului tău din Fecioara Maria a însemnat începutul mântuirii noastre: sărbătorirea nașterii ei să ne aducă belșug de pace. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmii de la zi.

Ora a treia

Ant. Astăzi este Nașterea Sfintei Fecioare Maria; viața ei slăvită luminează întreaga Biserică.

LECTURA SCURTĂ

Ct 6,10

Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște armate sub steagurile lor?

Ț. Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu.

R. Și îl păzesc.

Ora a șasea

Ant. Din neam regesc născută, Maria strălucește. Cu duh și cuget plin de râvnă, o rugăm să mijlocească pentru noi.

LECTURA SCURTĂ

Idt 13,18-19

Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeu cel preînalt, mai presus de toate femeile care sunt pe pământ, și binecuvântat este Domnul Dumnezeu nostru, care a făcut cerul și pământul, care te-a călăuzit să rezezi capul căpeteniei dușmanilor noștri. Nu se va depărta lauda ta din inima oamenilor, care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu în vecii vecilor.

☩. Fericit sâmul Fecioarei Maria.

☩. Căci l-a purtat pe Fiul Tatălui veșnic.

Ora a noua

Ant. Din inimă și din suflet să-i cântăm laudă lui Cristos, în această sfântă sărbătoare a preamăritei Născătoare de Dumnezeu, Maria.

LECTURA SCURTĂ

Ap 21,3

Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor.

☩. Binecuvântată ești tu întru femei.

☩. Și binecuvântat este rodul trupului tău.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL

Fecioară, tu, care născut-ai Cuvântul,
Comoară cum alta nu are pământul,
Din beznă ieșim la lumină prin tine,
Prin tine din nou libertatea ne vine.

Din David te tragi, ești de viță regală,
Dar nu-i pentru tine aceasta o fală;
Din ceruri îți vine o cinste pe care
S-o deie pământul nu este în stare.

Ne scapă, Marie, de vechea plămadă,
Ca noua făptură în noi să se vadă;
De Fiul tău sfânt amintește-ne, Mamă,
De slava la care pe toți el ne cheamă.

Păcatele noastre cătușe sunt grele;
Prin rugile tale ne scoate din ele.
Răsai stea a mării, în lume ca iară
Speranța salvării în noi să răsară.

Treimii Preasfinte să-i fie onoare,
 Ei, care-a făcut ca din cer să coboare
 Asupra-ți, Fecioară, comorile sale,
 Să fii ca o floare cu mii de petale. Amin.

Sau:

Beáta Dei génetrix,
 Nitor humáni géneris,
 Per quam de servis líberi
 Lucísque sumus filii;
 María, virgo régia,
 David stirpe progénita,
 Non tam patérna nóbilis
 Quam dignitate súbolis,
 Tu nos, avúlso véteri,
 Complánta novo gérmíni;
 Per te sit genus hóminum
 Regále sacerdotium.
 Tu nos culpárum néxibus
 Sacris absólve précibus;
 Tua proménte mérita
 Ad cæli transfer præmia.
 Sit Trinitáti glória,
 O Virgo nobilíssima,
 Quæ te suórum múnerum
 Thesáurum dat magníficum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Din seminția lui Iese s-a născut Fecioara Maria, care avea să fie mireasa Duhului Sfânt.

Psalmii și cântarea de la Comunal sf. Fecioare Maria, 1562.

Ant. 2 Astăzi este Nașterea Sfintei Fecioare Maria. Dumnezeu a privit la frumusețea ei și la smerenia ei a căutat.

Ant. 3 Binecuvântată și vrednică de laudă e sfânta Născătoare de Dumnezeu, Fecioara Maria, a cărei naștere

o celebrăm astăzi, rugând-o să mijlocească pentru noi la Domnul.

LECTURA SCURTĂ**Rom 9,4-5**

Aceștia sunt israeliți, ale lor sunt înfierea și mărirea, alianțele și legea, cultul și promisiunile; ai lor sunt patriarhii și din ei vine, după trup, Cristos, care este deasupra tuturor, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

Ț. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău! * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Magnificat: Să celebrăm cu mare cinste nașterea slăvitei Fecioare Maria; Domnul a privit la smerenia ei și, la vestirea îngerului, ea l-a zămislit pe Răscumplătorul lumii.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comun, 1564.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși asupra slujitorilor tăi comorile harului ceresc; nașterea Fiului tău din Fecioara Maria a însemnat începutul mântuirii noastre: sărbătorirea nașterii ei să ne aducă belșug de pace. Prin Domnul.

9 septembrie

SFÂNTUL PETRU CLAVER, PREOT

Petru Claver s-a născut la Verdú, în Spania, în anul 1580. A studiat literele și artele frumoase la Universitatea din Barcelona și apoi a intrat în Societatea lui Isus. A dobândit vocația misionară, în special, prin lucrarea sfântului Alfons Rodríguez, portarul de la colegiul din Maiorca. După ce a fost sfințit preot, a plecat în misiunea din Columbia și acolo

s-a dedicat până la moarte apostolatului negrilor, făcând un vot *Aethiopum semper servus*. A murit la Cartagena, în Columbia, la 8 septembrie 1654.

De la Comunalul păstorilor, 1651, sau de la Comunalul sfinților bărbați: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1785.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Petru Claver, preot

(Scrisoarea din 31 mai 1627: A. Valtierra, S.I.,
San Pedro Claver, Cartagena 1964, pag. 140-141)

*A duce vestea cea bună celor săraci,
a-i vindeca pe cei cu inima zdrobită,
a le predica celor închiși eliberarea*

Ieri, 30 mai a acestui an, 1627, în sărbătoarea Preasfintei Treimi, au coborât dintr-o navă mare mulți negri aduși de pe fluviile Africii. Am procurat, ducându-le în coșuri purtate de câte doi, mere aurii, citrice, biscuiți și nu mai știu ce altceva. Ne-am dus la barăcile lor. Ni se părea că am intrat într-o altă Guinee. A trebuit să ne facem loc prin mijlocul mulțimii până când am ajuns la cei bolnavi, al căror număr era mare și care erau întinși pe pământul umed, sau, mai bine spus, noroios – căci era de neimaginat întrucât nu era numai umiditate, ci era un morman de pământ amestecat cu bucăți de țigla și de cărămidă – acesta așadar era patul lor, care din această cauză era deosebit de incomod, mai ales că erau goi, fără a fi protejați de vreo haină.

Așadar, după ce ne-am lăsat haina, am căutat prin magazia de lucruri ceva ca să punem dedesubt, îmbinând niște scânduri, și, în felul acesta, am pregătit locul unde, făcându-ne loc printre grupurile de oameni, să-i punem pe bolnavi. Apoi i-am împărțit în două grupe: la unii a mers tovarășul meu, împreună cu un interpret, la ceilalți m-am dus eu. Doi negriți, etiopieni de pe fluviul

Niger din Africa septentrională, erau mai mult morți decât vii, deja reci, și în care pulsul din vene abia că se mai simțea. Am adunat cu țiglele câțiva cărbuni aprinși și i-am adus în mijloc, aproape de muribunzi; apoi am aruncat în acest foc niște plante aromate pe care le avusesem în doi saci și pe care, cu această ocazie, le-am terminat. Apoi, cu hainele noastre, pentru că ei nu aveau nimic de genul acesta, și cu altele pe care le cerusem de la stăpânii lor, i-am afumat așa încât se pare că și-au recăpătat căldura și duhul vital. Era interesant de văzut cu ce strălucire a ochilor se uitau la noi!

În felul acesta le-am vorbit, nu prin cuvinte, ci cu mâinile și cu fapta. Și, într-adevăr, eram convinși că, înainte de a-i aduce ca să mănânce, orice alt discurs ar fi fost de-a dreptul inutil. Ne-am așezat apoi, sau am îngenucheat lângă ei, le-am spălat cu vin atât fețele, cât și trupurile, străduindu-ne, prin cuvinte frumoase, să-i facem să se înveselească și arătându-le motivele naturale pentru care merită să-i îngrijim pe bolnavi cu bucurie, oricum ar sta lucrurile.

După acestea, am căutat să-i atragem ca să le explicăm catehismul cu privire la Botez, adică efectele minunate pe care el le are pentru trup și pentru suflet. După cum au răspuns la întrebările noastre, ni s-a părut că au înțeles suficient și am trecut la învățătura mai profundă, adică despre singurul Dumnezeu care împarte fiecăruia, după merite, răsplătă sau pedeapsă, și altele. I-am rugat să facă Actul de căință și să-și manifeste părerea de rău pentru ceea ce a fost greșit. În cele din urmă, când ni s-a părut că sunt suficient pregătiți, le-am prezentat misterele Sfintei Treimi, Întrupării și Pătimirii și, arătându-li-l pe Cristos atârând pe cruce, așa cum este pictat deasupra izvorului baptismal, în care se revarsă râuri de sânge din rănilor lui Cristos, am mers înaintea lor recitând, în limba lor, Actul de căință.

RESPONSORIUL

Mt 25,35.40; In 15,12

R. Am fost flămând și mi-ați dat să mănânc, am fost însetat și mi-ați dat să beau, am fost străin și m-ați primit.

1276

12 septembrie

* Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut.

✠. Aceasta este porunca mea, să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit eu. * Adevăr vă spun.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai făcut pe sfântul Petru slujitorul slujitorilor și l-ai întărit ca să-i ajute cu o iubire și o răbdare uimitoare, dă-ne și nouă, prin mijlocirea lui, harul să căutăm cele ce sunt ale lui Isus Cristos și să-l iubim pe aproapele nostru prin faptă și adevăr. Prin Domnul.

12 septembrie

SFÂNTUL NUME AL MARIEI

De la Comunal sfinței Fecioare Maria, 1538, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile despre Laudele Fecioarei-mame*
ale sfântului Bernard, abate

(Omil. 2, 17, 1-33: SCh 390, 168-170)

*În orice situație, gândește-te la Maria
și cheam-o în ajutor*

Și numele *Fecioarei* – spune evanghelistul – era *Maria* (Lc 1,27). Să vorbim puțin și despre acest nume care, interpretat, înseamnă „steaua mării” și i se potrivește foarte bine Mamei-fecioare. Căci ea poate fi foarte bine comparată cu un astru, pentru că, după cum steaua își trimite raza fără a fi alterată, la fel, Fecioara l-a născut pe Fiul fără nici o leziune. Nici raza nu micșorează strălucirea stelei, nici Fiul, integritatea Fecioarei.

Așadar, ea este acea stea nobilă răsărită din Iacob, a cărei rază a luminat tot pământul, a cărei strălucire răzbate până în sferile de sus și coboară până în locuința morților, care străbate pământul și înflăcărează mințile mai mult decât se îngrijesc trupurile de virtute, curățată de vicii. Ea, vă spuneam, este steaua strălucitoare și admirabilă înălțată deasupra acestei mări largi și întinse, strălucitoare prin merite, luminoasă prin exemple.

O, cine te poate înțelege în nestatornicia acestei lumi care plutește mai mult între furtuni și vijelii decât umblă pe pământ! Nu-ți întoarce ochii de la strălucirea acestei stele, dacă nu vrei să fii copleșit de furtuni! Dacă se ridică vânturile ispitelor, dacă te ciocnești de înălțimile strâmtorărilor, privește steaua, cheam-o pe Maria. Dacă ești purtat de valurile mândriei, ale ambiției, ale calomniei, ale rivalității, privește steaua, cheam-o pe Maria. Dacă furia, sau avariția, sau ademenirea trupului ar da năvală asupra bărcuței minții, privește la Maria. Dacă ești tulburat de cruzimea crimelor, confuz din cauza urâteniei conștiinței, înspăimântat de oroarea judecății, dacă începi să fii absorbit de prăpastia tristeții, de abisul disperării, gândește-te la Maria.

În pericole, în necazuri, în situații nesigure, gândește-te la Maria, invoc-o pe Maria. Să n-o îndepărtezi din gura ta, să n-o îndepărtezi din inima ta, apelează mereu la ajutorul rugăciunii, nu părăsi exemplul modului ei de a trăi. Urmând-o pe ea, nu vei rătăci, rugând-o pe ea, nu vei dispera, gândindu-te la ea, nu vei greși, ținându-te de ea, nu te vei prăbuși, având-o pe ea ca protectoare, nu te vei teme, luând-o pe ea călăuză, nu vei obosi, având-o pe ea de partea ta, vei ajunge la scop, și astfel, vei înțelege cât de frumos este să spui: *Și numele Fecioarei era Maria.*

RESPONSORIUL

Cf. *Sir 24,27-28; Lc 1,27*

R. Învățătura mea este mai dulce decât mierea și moștenirea mea mai dulce decât mierea și decât fagurele proaspăt. * Și numele Fecioarei era Maria.

V. Amintirea mea va fi din neam în neam. * Și numele.

1278

13 septembrie

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeuule atotputernic, ca noi, care celebrăm numele glorios al sfintei Fecioare Maria, să ne învrednicim de bogățiile îndurării tale. Prin Domnul.

13 septembrie

SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Antiohia, în jurul anului 349; a primit o educație aleasă; a îmbrățișat viața ascetică, a fost hirotonit preot și a devenit un predicator vestit. În anul 397, a fost ales episcop de Constantinopol. S-a arătat a fi un păstor minunat, străduindu-se mult pentru înnoirea morală a clerului și a credincioșilor. Din această cauză, și-a atras ura curții imperiale și a avut mulți dușmani. A fost silit să ia drumul exilului de două ori. Apăsător de suferință, a murit la Comana, în Pont, la 14 septembrie 407. A predicat și a scris mult, expunând învățătura catolică și îndemnând la o viață creștină autentică. Prin aceasta, a meritat numele de *Chrysostom* (Gură de Aur).

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1651, sau de la Comunalul învățătorilor Bisericii, 1687, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Ioan Crizostomul, episcop

(Înainte de exil, nr. 1-3: PG 52, 427*-430)

*Pentru mine, a trăi este Cristos
și a muri este un câștig*

Multe valuri și furtuni amenințătoare vin asupra noastră, dar nu ne este teamă că ne scufundăm, pentru că

suntem întemeiați pe stâncă. Poate să se tulbure marea, nu va putea să sfărâme stâncă. Pot să se înalțe valurile, nu vor putea scufunda corabia lui Isus. Așadar, de ce ar trebui să ne temem? De moarte? *Pentru mine, a trăi este Cristos iar a muri este un câștig (Fil 1,21)*. Atunci, de exil? *Al Domnului este pământul și tot ce este pe el (Ps 23,1)*. De confiscarea bunurilor? *Nu am adus nimic în lume și nimic nu putem lua din ea (1Tim 6,7)*. Disprețuiesc puterile lumii acesteia și bunurile sale mă fac să râd. Nu mă tem de sărăcie, nu doresc bogății, nu mă tem de moarte, nici nu doresc să trăiesc, decât pentru binele vostru. Pentru acest motiv, amintesc de momentele actuale și vă rog să nu vă pierdeți încrederea.

Nu-l auzi pe Domnul care spune: *Unde doi sau trei sunt adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor? (Mt 18,20)*. Oare nu va fi prezent acolo unde se află un popor așa de numeros, unit de legăturile dragostei? Oare mă bazez pe forțele mele? Nu, pentru că am garanția lui, am cu mine cuvântul său: acesta este toiaagul meu, siguranța mea, portul meu liniștit. Chiar dacă toată lumea este tulburată, eu am în mâini Scriptura sa, citesc cuvântul său. El este siguranța și apărarea mea. El spune: *Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20)*.

Cristos este cu mine, de cine mă voi teme? Chiar dacă se ridică împotriva mea talazurile tuturor mărilor sau înverșunarea principilor, toate acestea valorează pentru mine mai puțin decât simplele pânze de păianjen. Dacă dragostea voastră nu m-ar fi ținut, nu aș fi zăbovit nici un moment să plec pentru altă destinație chiar astăzi. Repet întotdeauna: *Doamne, făcă-se voia ta (Mt 26,42)*. Voi face ceea ce voiești tu, nu ceea ce vrea cutare sau cutare. Acesta este turnul meu, aceasta este piatra de neclintit, toiaagul sprijinului meu sigur. Dacă Dumnezeu vrea aceasta, bine! Dacă el vrea ca eu să rămân, îi mulțumesc. Oriunde mă va vrea, îi aduc mulțumire.

Unde sunt eu, acolo sunteți și voi. Unde sunteți voi, acolo sunt și eu. Noi suntem un singur trup și nu se desparte capul de trup, nici trupul de cap. Chiar dacă

suntem departe unii de alții, suntem uniți de dragoste; nici moartea nu ne poate despărți. Trupul va muri, totuși, sufletul va trăi și își va aminti de popor. Voi sunteți concetățenii mei, părinții mei, frații mei, copiii mei, mădulele mele, trupul meu, lumina mea, mai plăcută decât lumina zilei. Oare poate raza de soare să mă facă mai fericit decât dragostea voastră? Raza îmi este utilă în viața prezentă, însă dragostea voastră îmi împletește cununa pentru viața viitoare.

RESPONSORIUL

2Tim 2,9-10a; Ps 26 (27),1a

R. Pentru evanghelie sufăr până acolo încât sunt legat ca un răufăcător. Dar cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi legat! * De aceea, îndur cu răbdare toate pentru cei aleși.

Y. Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi mai teme? * De aceea.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele și Vesperele

IMNUL

Ioane, ierarh, a Bisericii fală,
 Intrarea ți-o faci azi în cer, triumfală;
 Mărire ți-aducem și noi împreună
 Cu sfinții ce astăzi în cer te-ncunună.
 Păzești neatins al credinței tezaur;
 Cuvântul ce-ți iese din gura de aur
 Puternic, năvalnic, ca lava fierbinte,
 E leac pentru rana din suflet și minte.
 Oglindă curată, poporului tu te
 Arăți totdeauna model de virtute.
 Te zbați pentru turmă, faci tot ce se poate,
 Asemeni lui Paul, ești tuturor toate.
 Puternicii lumii cu inimă mică
 Te calcă-n picioare, dar nu-ți este frică.
 La urmă, surghiunul îți este răsplata;
 Nimic nu te frânge, să mori chiar ești gata.

Prin pildele tale, arată-ne tu că
 Virtutea doar poate la cer să ne ducă,
 Iar rugile tale mereu ne sprijine
 Ca-n ceruri s-ajungem alături de tine. Amin.

Sau:

Laude te cives sūperi corónant,
 Magne Ioánnes, sociúsque noster
 Iúngitur cantus, generóse præsul,
 Celse magíster.

Aureo profers veheménter ore
 Verba quæ dives facilísque amóris
 Vena progígnit, fériunt vel acri
 Vúlnerē noxas.

Ipse virtútum spéculum nitéscis
 Ac tuæ plebi méritis corúscas,
 Ómnibus, Pauli velut æmulátor,
 Ómnia factus.

Nemo te frangit, nihil imperántum
 Te domant iræ rutilæque honórem
 Óbtines palmæ venerándus exsul,
 Péctore martyr.

Nunc tuis valde précibus iuvémur,
 Ut Dei sedem céleres petámus,
 Dúlcibus tecum sonitúri amóris
 Vócibus hymnos. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, care
 ai voit ca sfântul episcop Ioan Crizostomul să strălu-
 cească printr-o minunată elocvență și prin tărie în
 încercări, dă-ne, te rugăm, harul, să fim și noi luminați
 de învățătura lui și întăriți de exemplul lui de răbdare
 neînvinșă. Prin Domnul.

14 septembrie

ÎNĂLTĂREA SFINTEI CRUCI

Sărbătoare

Vesperele I

(când sărbătoarea cade în zi de duminică)

IMNUL Iată, taina crucii tuturor apare, **ca la Vesperele II**, 1296.

PSALMODIA

Ant. 1 Cel Răstignit a înviat din morți și ne-a răscum-părat, aleluia!

Psalmul 146 (147 A)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
pentru că frumos este
să-l laudăm pe Dumnezeu nostru; *
pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
strânge pe surghiuniții lui Israel.
- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
și leagă rănilor lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
pregătește pământului ploaie,
el face să răsară iarba în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.

- ⁹ El dă hrană animalelor *
și puilor de corb care strigă.
¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *
și nici nu-și găsește plăcerea în rapiditatea omului,
¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

Ant. Cel Răstignit a înviat din morți și ne-a răscum-părat, aleluia!

Ant. 2 În mijlocul cetății sfinte, Ierusalim, se află pomul vieții și frunzele pomului sunt spre însănătoșirea neamurilor, aleluia!

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile *
și gerul lui cine-l poate răbda?
¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. În mijlocul cetății sfinte, Ierusalim, se află pomul vieții și frunzele pomului sunt spre însănătoșirea neamurilor, aleluia!

Ant. 3 Iar noi se cuvine să ne lăudăm în crucea Dom-nului nostru Isus Cristos.

- 6 Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
 nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
 7 dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
 și devenind asemenea oamenilor. *
 După înfățișare era considerat ca om.
 8 S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte *
 și încă moartea pe cruce.
 9 De aceea și Dumnezeu l-a înălțat †
 și i-a dăruit un nume *
 care este mai presus de orice alt nume,
 10 pentru ca în numele lui Isus
 să se plece tot genunchiul: *
 al celor din cer, al celor de pe pământ
 și al celor din adâncuri,
 11 și orice limbă să proclame,
 spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
 „Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Iar noi se cuvine să ne lăudăm în crucea Domnului nostru Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,23-24

Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Acest semn se va arăta pe cer * când va veni Domnul. Acest semn.

V. Ridicați-vă capetele, căci se apropie răscumpărarea voastră * când va veni Domnul. Slavă Tatălui. Acest semn.

Ant. la Magnificat: Cristos trebuia să pătimească și să învie din morți, și astfel, să intre în gloria sa.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Răscumpărătorul nostru, care ne-a mântuit prin crucea sa:

Prin cruce, înalță-ne, Doamne, la împărăția ta!

Cristoase, care te-ai nimicit pe tine însuși luând fire de rob, făcut asemenea oamenilor,

– fă ca membrii Bisericii să urmeze pilda umilinței tale. Cristoase, care te-ai smerit pe tine însuși făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă-le slujitorilor tăi ascultare și răbdare.

Cristoase, care ai fost înălțat de Dumnezeu și ai primit numele cel mai presus de orice nume,

– dăruiește credincioșilor tăi statornicie în bine până la sfârșit.

Cristoase, în al cărui nume trebuie să se plece tot genunchiul: al celor din cer, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt,

– revarsă iubirea ta în inimile oamenilor, ca să te adore în pace.

Cristoase, pe care toată limba te va mărturisi ca Domn spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl,

– primește-i în împărăția fericirii veșnice pe frații noștri răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Fiul tău unul-născut să moară pe lemnul crucii, ca să mântuiască neamul omenesc, dă-ne, te rugăm, harul, ca noi, care am cunoscut pe pământ misterul lui Cristos, să ne învrednicim a primi în cer răsplata răscumpărării. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Regele, care pentru noi a fost înălțat pe lemnul crucii!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Cruce sfântă, preamărită, semnul gloriei eterne,
 Înaintea ta tot omul se închină, se prosterne.
 Omenirea află-n tine bucurie și salvare,
 Tu ești lemnul sfânt pe care viața harului răsare.
 Nu-i cuvânt mai plin de farmec
 pe pământ ca sfânta cruce;
 Dulce vorbă ce, rostind-o, ne încântă, ne seduce;
 Leac ce-aduce alinare pentru inima bolnavă,
 Te-nălțăm comoară scumpă, întru cântece de slavă!
 Către Tatăl, către Duhul, cântul nostru să se suie,
 Să se suie către Fiul răstignit pe cruce-n cuie;
 Să se bucure pământul pentru marea avuție
 Care-i crucea salvatoare; cruce sfântă, slavă ție! Amin.

Sau:

Salve, crux sancta, salve mundi glória,
 Vera spes nostra, vera ferens gáudia,
 Signum salutis, salus in perículis,
 Vitále lignum vitam portans ómnium.
 Te adorándam, te crucem vivíficam,
 In te redémpti, dulce decus sæculi,
 Semper laudámus, semper tibi cánimus,
 Per lignum servi, per te, lignum, líberi.
 Laus Deo Patri sit in cruce Fílii,
 Laus coæquáli sit Sancto Spirítui;
 Cívibus summis gáudium et ángelis,
 Honor sit mundo crucis exaltátio. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Iată crucea Domnului; să fugă dușmanii; a învins leul din tribul lui Iuda, mlădița lui David, aleluia!

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu, astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericitiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Iată crucea Domnului; să fugă dușmanii; a învins
leul din tribul lui Iuda, mlădița lui David, aleluia!

Ant. 2 Numele sfânt al Domnului a fost înălțat pe
cruce deasupra cerului și a pământului, aleluia.

Psalmul 8

- ² Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, *
l-ai încununat cu cinste și măreție.
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale, *
toate le-ai pus la picioarele lui:
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Numele sfânt al Domnului a fost înălțat pe
cruce deasupra cerului și a pământului, aleluia.

Ant. 3 O, cruce binecuvântată, tu singură ai fost demnă
să-l porți pe Domnul, Regele cerurilor, aleluia.

Psalmul 95 (96)

- ¹ Cântați-i Domnului un cântec nou! *
Cântați-i Domnului, toți locuitorii pământului!
- ² Cântați-i Domnului, binecuvântați numele lui! *
Vestiți din zi în zi mântuirea lui.
- ³ Vestiți printre neamuri slava lui, *
tuturor popoarelor minunile sale! —

- 4 Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, *
mai de temut decât toți zeii.
- 5 Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, *
Domnul însă a făcut cerurile.
- 6 Strălucirea și măreția sunt înaintea feței sale, *
tăria și frumusețea sunt în lăcașul său sfânt.
- 7 Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, †
dați Domnului mărire și putere! *
- 8 Dați Domnului gloria numelui său!
Aduceți jertfe de laudă și intrați în lăcașurile lui. *
- 9 Închinați-vă înaintea Domnului
îmbrăcați în podoabe sfinte;
cutremurați-vă înaintea lui,
toți locuitorii pământului! *
- 10 Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”
El a așezat pământul pe temelii solide
ca să nu se clatine; *
el va judeca popoarele cu dreptate.
- 11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul, †
să vuiască marea și tot ce se află într-însa. *
- 12 Să se bucure câmpiile și tot ce este pe ele,
să tresalte de bucurie toți copacii pădurilor †
în fața Domnului care vine, *
pentru că vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate *
și popoarele în adevărul său.

Ant. O, cruce binecuvântată, tu singură ai fost demnă
să-l porți pe Domnul, Regele cerurilor, aleluia.

℣. După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu,

℟. tot la fel va fi înălțat Fiul Omului.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
cătore Galateni 2,19–3,7.13-14; 6,14-16

Gloria crucii

Fraților, ^{2,19} de fapt, prin lege, eu, Paul, am murit pentru
lege ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Am fost răstignit

împreună cu Cristos. ²⁰ Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pentru mine. ²¹ Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Dar dacă justificarea vine prin lege, atunci în zadar a murit Cristos.

^{3,1} O, galateni fără minte! Cine v-a vrăjit pe voi, înaintea ochilor căroră a fost prezentat Cristos răstignit? ² Numai aceasta vreau să știu de la voi: ați primit Duhul din faptele legii sau din ascultarea credinței? ³ Sunteți atât de fără minte? După ce ați început în Duh, sfârșiți acum în trup? ⁴ Ați suferit atâtea în zadar? Dacă totuși a fost în zadar! ⁵ Așadar, cel care vă dăruiește Duhul și înfăptuiește minuni printre voi le face datorită faptelor legii sau datorită ascultării credinței?

⁶ Astfel, Abraham a crezut în Dumnezeu și i s-a considerat aceasta ca justificare. ⁷ Să știți, deci că fiii lui Abraham sunt cei din credință.

¹³ Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, căci este scris: *Blestemat oricine este atârnat pe lemn*, ¹⁴ pentru ca binecuvântarea lui Abraham pentru popoare să vină în Cristos Isus, ca să primim promisiunea Duhului prin credință.

^{6,14} Însă, în ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume. ¹⁵ Căci nici circumcizia, nici necircumcizia nu valorează ceva, ci numai noua creatură. ¹⁶ Și tuturor celor care vor urma acest îndemn și întregului Israel al lui Dumnezeu, pace și îndurare.

RESPONSORIUL

Cf. Gal 6,14a; cf. Evr 2,9b

℟. Noi însă trebuie să ne lăudăm în crucea Domnului nostru Isus Cristos, în care este mântuirea, viața și învierea noastră; * prin el am fost eliberați și mântuiți.

℣. Pentru că a suferit moartea, a fost încununat cu mărire și cu cinste. * Prin el.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Andrei din Creta, episcop

(Disc. 10, la Înălțarea Sfintei Cruci:
PG 97, 1018-1019.1022-1023)

Crucea este gloria și înălțarea lui Cristos

Noi celebrăm Înălțarea Sfintei Cruci, prin care a fost alungat întunericul și a revenit lumina. Celebrăm sărbătoarea Sfintei Cruci, și astfel, împreună cu Cel Răstignit, suntem înălțați și ridicați și noi. De fapt, ne dezlipim de pământul păcatului și urcăm spre înălțimi. Așa de mare este bogăția crucii, încât cel care o posedă are o adevărată comoară. Pe bună dreptate o numesc așa, pentru că, de nume și de fapt, este cel mai prețios dintre toate bunurile. În ea și prin ea este toată mântuirea noastră. Ea este mijlocul și calea de întoarcere la starea originală.

Dacă nu ar fi crucea, nu ar fi nici Cristos răstignit. Dacă n-ar fi fost crucea, viața nu ar fi fost pironită pe lemn. Dacă viața n-ar fi fost pironită pe lemn, din coasta sa nu ar fi curs acele izvoare de nemurire, sângele și apa, care purifică lumea; sentința de condamnare, scrisă pentru păcatul nostru, nu ar fi fost ruptă, noi nu am fi avut libertatea, nu am putea să ne bucurăm de pomul vieții, paradisul nu s-ar fi deschis pentru noi. Dacă nu ar fi fost crucea, moartea nu ar fi fost învinsă, iadul nu ar fi fost prădat.

Așadar, crucea este o resursă cu adevărat minunată și inegalabilă, pentru că, prin ea, am dobândit multe bunuri, cu atât mai numeroase cu cât este mai mare meritul, datorat însă, în cea mai mare parte, minunilor și pătimirii lui Cristos. Apoi, crucea este prețioasă pentru că este, în același timp, instrument de execuție și trofeu al lui Dumnezeu. Instrument de execuție prin moartea sa voluntară pe ea. Trofeu pentru că prin ea a fost învins diavolul și împreună cu diavolul a fost învinsă moartea. În afară de aceasta, puterea iadului a fost nimicită, și astfel, crucea a devenit mântuire comună a întregului univers.

Crucea este gloria lui Cristos, înălțarea lui Cristos. Crucea este potirul prețios și inestimabil care adună toate suferințele lui Cristos, este sinteza completă a pătimirii sale. Pentru a te convinge că crucea este gloria lui Cristos, auzi ce spune el: *Acum, Fiul Omului a fost preamărit și Dumnezeu a fost preamărit în el și îl va preamări curând (In 13,31-32)*. Și iarăși: *Părinte, preamărește-mă cu acea glorie pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea (In 17,5)*. De asemenea: *Părinte, preamărește numele tău. Atunci a venit o voce din cer: L-am preamărit și iarăși îl voi preamări (In 12,28)*, pentru a arăta acea glorie care a fost dobândită atunci pe cruce.

Apoi, că crucea este înălțare a lui Cristos, ascultă ceea ce spune el însuși: *Când voi fi înălțat de la pământ îi voi atrage pe toți la mine (cf. In 12,32)*. Așadar, vezi că crucea este glorie și înălțare a lui Cristos.

RESPONSORIUL

R. O, cruce minunată, de brațele căreia atârna comoara și răscumpărarea celor robiți, * prin tine, lumea a fost răscumpărată în sângele Domnului său.

Ψ. Bucură-te, cruce, care ai fost consacrată de trupul lui Cristos și împodobită de membrele lui, strălucind ca pietrele prețioase. * Prin tine.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Strălucește falnic crucea, semn statornic peste vremuri;
Azi, pământule, privind-o, să te-nchini, să te cutremuri,
Căci pe dânsa atârnat-a cel ce este fără pată,
Ca să vadă omenirea de păcatul ei salvată.

Cu pădurile-i de cedri s-ar putea mândri Libanul,
Dar mai mândru-i pomul crucii care rod ne dă tot anul;
Face roade minunate, dulci și pline de savoare,
Cine-odată ia din ele și mănâncă nu mai moare.

Rege veșnic, pentru tine, inima în piept ne arde;
Crucea-n luptă să ne fie cel mai scump dintre stindarde.
Ea ne fie totdeauna scut de apărare dacă,
Vrând dușmanul să ne piardă, fără milă ne atacă.

Știm c-odată vei apare sus pe nori cu slavă mare;
Pentru ziua de pe urmă, stând mereu în așteptare,
După-ndemnul ce primit-am, mințile ne fie treze,
Și de sfântă bucurie inima să ne vibreze.

Tatălui mărire fie-i, veșnic Fiului onoare,
Duhul Sfânt și el primească laudă nepieritoare.
Sărbătoare facă astăzi chiar și morții din morminte;
Să se bucure, să cânte biruința crucii sfinte. Amen.

Sau:

Signum crucis mirabile
Totum per orbem prænitet,
In qua pepéndit innocens
Christus, redémptor ómnium.

Hæc arbor est sublímiór
Cedris, habet quas Líbanus,
Quæ poma nescit nóxia,
Sed ferre vitæ præmia.

Te, Christe, rex piússime,
Huius crucis signáculo
Horis, moméntis ómnibus
Muníre nos non ábnuas,
Ut ore tibi cónsono
Et corde devotíssimo
Possímus omni témpore
Laudes reférre débitas.

Patri, tibi, Paráclito
Sit æqua, Iesu, glória,
Qui nos crucis victória
Concédís usque pérfrui. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Cruce sfântă a răbdat / și iadul a sfărâmat, / cu putere s-a-mbrăcat / și-a treia zi a-nviat.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Strălucește crucea binecuvântată pe care a atârnat Domnul venit în trup; el a spălat rănilile noastre cu sângele său.

Ant. 3 Strălucește crucea dătătoare de viață, prin care a venit mântuirea lumii: crucea învinge, crucea domnește, crucea înlătură orice fărădelege, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 2,9b-10

Isus, pentru că a suferit moartea, este „încununat cu mărire și cinste”, întrucât, prin harul lui Dumnezeu, el a suferit moartea pentru fiecare om. Într-adevăr, se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la mărire, să-l desăvârșească, prin suferință, pe inițiatorul mântuirii lor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne închinăm ție, Cristoase, * și te binecuvântăm!
Ne închinăm.

V. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea;
* și te binecuvântăm. Slavă Tatălui. Ne închinăm.

Ant. la *Benedictus*: Crucii tale ne închinăm, Stăpâne, și sfânta înviere a ta o lăudăm și o preamărim, căci prin lemnul crucii a venit bucuria în toată lumea.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Răscumpărătorul nostru, care ne-a mântuit prin crucea sa:

Prin crucea ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, care prin semnul șarpelui de aramă ai vindecat poporul lui Israel,

– ferește-ne astăzi de mușcătura păcatului.

Cristoase, Fiul Omului, care ai fost înălțat pe cruce așa cum Moise a înălțat șarpele în pustiu,

– înalță-ne și pe noi la bucuria împărăției tale.

Cristoase, Fiul unu-născut al Tatălui, care ai fost dăruit lumii pentru ca oricine crede în tine să nu piară,

– dăruiește-le viața veșnică celor care caută fața ta.

Cristoase, Fiul preaiubit al Tatălui, care ai fost trimis în lume nu pentru a o judeca, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin tine,

– dă-le fraților noștri credință, ca să nu piară.

Cristoase, Fiul veșnic al Tatălui, care ai venit să aduci foc pe pământ și vrei să se aprindă,

– dă-ne harul să făptuim adevărul și să venim la lumină.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Fiul tău unu-născut să moară pe lemnul crucii ca să mântuiască neamul omenesc, dă-ne, te rugăm, harul, ca noi, care am cunoscut pe pământ misterul lui Cristos, să ne învrednicim a primi în cer răsplata răscumpărării. Prin Domnul.

Ora media

Psalmii de la zi.

Ora a treia

Ant. Mântuiește-ne, Cristoase, mântuitorule, prin puterea crucii; tu, care l-ai salvat pe Petru pe mare, îndură-te de noi!

LECTURA SCURTĂ

Evr 5,7-9

În zilele vieții sale pământești, Cristos a oferit, cu strigăte puternice și cu lacrimi, rugăciuni și cereri către acela care avea puterea să-l salveze de la moarte și a fost ascultat datorită evlaviei lui. Și, deși era Fiu, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el.

☩. Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm.
 ☩. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea.

Ora a șasea

Ant. Mântuitorul lumii, mântuiește-ne; tu, care ne-ai răscumpărat prin cruce și prin sângele tău, vino și ajută-ne, te rugăm, Dumnezeuul nostru!

LECTURA SCURTĂ

Ef 1,7-8a

În Cristos avem răscumpărarea prin sângele său, iertarea păcatelor după bogăția harului său, pe care l-a revărsat cu prisosință asupra noastră.

☩. Tot pământul să ți se închine și să-ți cânte ție.
 ☩. Să înalțe cântare numelui tău, Doamne!

Ora a noua

Ant. Prin crucea ta, mântuiește-ne, Cristoase, Răscum-părătorule, care, murind, ai nimicit moartea noastră și, înviind, ne-ai redobândit viața!

LECTURA SCURTĂ

1Pt 1,18-19

Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos, mielul fără meteahnă și neprihănit.

☩. Acest semn al crucii se va arăta pe cer.
 ☩. Când Domnul va veni să judece lumea.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Iată, taina crucii tuturor apare.
 Steag al mântuirii, ți-aduc închinare.
 Cu păcatul nostru, pe tine se suie
 Ziditorul lumii și e prins în cuie.

Sub privirea mamei ce sub cruce plânge,
Din coasta-ți străpunsă izvorăște sânge;
Sângele tău, Doamne, dă-ni-l să ne spele
Petele lăsate de păcate grele.

O, copac preanobil, o, tu, cruce sfântă,
Purpură de sânge falnic te-nveșmântă!
Lemn menit s-atingă membrele divine,
Nu există altul mai de preț ca tine!

Ca-ntr-un naufragiu, salvatoare bîrnă,
Mântuirea lumii doar de tine-atîrnă.
Omul poate iarăși raiul să îl vadă,
Iar infernul pierde ce-a luat ca pradă.

Crucea e altarul jertfei sângeroase,
Victima de jertfă ești chiar tu, Cristoase;
Dacă tu pieirea o găsești prin cruce,
Nouă, dimpotrivă, viață ne aduce.

Cruce glorioasă, slavă-n veci să-ți fie,
Tu, izvor de viață și speranță vie.
Lemn sfințit prin sânge, lacrimi și durere,
Dă-ne harul unei convertiri sincere.

Sus, în cer, Treimii slavă fie-n toate;
Ea, prin taina crucii, la liman ne scoate.
Noi sperăm s-ajungem, printr-o viață bună,
Cerul să-l petrecem veșnic împreună. Amin.

Sau:

Vexilla regis pródeunt,
Fulget crucis mystérium,
Quo carne carnis cónditor
Suspénsus est patíbulo:

Quo, vulnerátus însuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Arbor decóra et fúlgida
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tángere!

Beáta, cuius brácciiis
 Sæcli pepéndit prétium;
 Statéra facta est córporis
 Prædam tulítque tártari.

Salve, ara, salve, víctima,
 De passiónis glória,
 Qua Vita mortem pértulit
 Et morte vitam réddidit!

O crux, ave, spes única!
 In hac triúmphi glória
 Piis adáuge grátiam
 Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
 Colláudet omnis spíritus;
 Quos per crucis mystérium
 Salvas, fove per sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 O, măreață lucrare a îndurării! Moartea a murit atunci când pe acest lemn a murit Viața.

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea, *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion, sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”

⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.

⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și de aceea își va înălța capul.

Ant. O, măreață lucrare a îndurării! Moartea a murit atunci când pe acest lemn a murit Viața.

Ant. 2 Crucea ta o adorăm, Doamne, și celebrăm glorioasa ta pătimire; tu, care te-ai jertfit pentru noi, miluiește-ne!

Psalmul 115 (116 B)

¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.

¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul nu-i decât minciună!”

¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?

¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.

¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.

¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.

¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †

¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.

¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,

¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Crucea ta o adorăm, Doamne, și celebrăm glorioasa ta pătimire; tu, care te-ai jertfit pentru noi, miluiește-ne!

Ant. 3 Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm, căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea!

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- ^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- ^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi peceteile
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile, limbile,
popoarele și națiunile
- ¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru *
care vor domni pe pământ!
- ^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm, căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea!

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,23-24

Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. O, cruce preaslăvită, * prin tine a biruit Regele îngerilor! O, cruce.

V. Cu sângele său a spălat rănilor noastre. * Prin tine a biruit Regele îngerilor! Slavă Tatălui. O, cruce.

Ant. la Magnificat: O, biruință a crucii și semn minunat, fă-ne să dobândim izbânda în ceata cerească.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Răscumpărătorul nostru, care ne-a mântuit prin crucea sa:

Prin cruce, înalță-ne, Doamne, la împărăția ta!

Cristoase, care te-ai născut pe tine însuși luând fire de rob, făcut asemenea oamenilor,

– fă ca membrii Bisericii să urmeze pilda umilinței tale.

Cristoase, care te-ai smerit pe tine însuși făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă-le slujitorilor tăi ascultare și răbdare.

Cristoase, care ai fost înălțat de Dumnezeu și ai primit numele cel mai presus de orice nume,

– dăruiește-le credincioșilor tăi statornicie în bine până la sfârșit.

Cristoase, în al cărui nume trebuie să se plece tot genunchiul: al celor din cer, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt,

– revarsă iubirea ta în inimile oamenilor, ca să te adore în pace.

Cristoase, pe care toată limba te va mărturisi ca Domn întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl,

– primește-i în împărăția fericirii veșnice pe frații noștri răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Fiul tău unul-născut să moară pe lemnul crucii, ca să mântuiască neamul omenesc, dă-ne, te rugăm, harul, ca noi, care am cunoscut pe pământ misterul lui Cristos, să ne învrednicim a primi în cer răsplata răscumpărării. Prin Domnul.

15 septembrie

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA ÎNDURERATĂ

Comemorare

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1538, afară de următoarele:

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Mântuitorul lumii, care a luat-o pe Maica sa pătașă la pătimire!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Stă Măicuța Preamâhnită
Lângă cruce-nmărmurită,
Privind Fiul atârnând.

Sufletul, durerii pradă,
E adânc străpuns de spadă,
E în lacrimi chipu-i blând.

Plânsul văzul i-l destramă;
Ce durere pentr-o mamă
Care are-un singur fiu!

E zdrobită de durere,
Nu e strop de mângâiere
Pentru sufletu-i pustiu.

Nu-i privește mai tristă
Ca o mamă ce asistă
Când copilul e ucis.

Maica sfântă jalnic plânge,
Contemplând, scaldat în sânge,
Chipu-i rupt din paradis.

Vede cum, ca să ridice
Vina noastră, iată, bice
 Fără milă carnea-i rup.
Pe Calvar cu dânsul suie,
Vede, pironit în cuie,
 Fără viață al său trup.
Fă tu, Doamne, ca, la moarte,
Maica sfântă să mă poarte
 Lângă tine-n paradis. Amin.

Sau:

Stabat mater dolorosa
Iuxta crucem lacrimosa
 Dum pendebat Filius.
Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
 Pertransiit gladius.
O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
 Mater Unigeniti!
Quæ mærebat et dolébat
Pia Mater, cum vidébat
 Nati pœnas íncliti.
Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
 In tanto supplício?
Quis non posset contristári,
Piam Matrem contemplári,
 Doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ gentis
Vidit Iesum in torméntis,
 Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem natum
Moriéntem desolátum,
 Cum emísit spíritum.

Christe, cum sit hinc exíre,
 Da per matrem me veníre
 Ad palmam victóriæ. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Sermo in dom. infra oct. Assumptionis, 14-15:
 Opera omnia, Edit. Cisterc. 5[1968], 273-274)

Stătea Maica lângă cruce

Martiriul Fecioarei este celebrat atât în profeția lui Simeon, cât și în istoria pătimirii Domnului. *El*, spune bătrânul sfânt despre copilul Isus, *este pus ca semn care va stârni împotrivire și*, adresându-se apoi Mariei, *o sabie îți va străpunge sufletul* (cf. *Lc 2,34-35*).

Mama noastră sfântă, cu adevărat o sabie a trecut prin sufletul tău! De fapt, nu ar fi ajuns în trupul Fiului decât trecând prin sufletul Mamei. Desigur că, după ce Isus al tău, care era al tuturor, dar în special al tău, a murit, sulița crudă nu a putut să ajungă la sufletul său. Atunci când, nerespectând nici moartea sa, i-a deschis coasta, nu mai putea să aducă nici o daună Fiului tău. Însă ție da. Ție ți-a străpuns sufletul. Sufletul lui nu mai era acolo, dar al tău nu putea nicidecum să se dezlipească de acolo. De aceea, puterea durerii a străpuns sufletul tău, și astfel, te putem numi, nu fără motiv, mai mult decât martiră, pentru că în tine participarea la pătimirea Fiului a depășit cu mult în intensitate suferințele fizice ale martiriului.

Oare nu a fost pentru tine mai mult decât o sabie acel cuvânt care cu adevărat a străpuns sufletul și a ajuns până la despărțitura dintre suflet și duh? Ți s-a spus: *Femeie, iată fiul tău* (*In 19,26*). Că schimb! Ți este dat Ioan în locul lui Isus, slujitorul în locul Stăpânului, ucenicul în locul Învățătorului, fiul lui Zebedeu în locul Fiului lui Dumnezeu, un simplu om în locul adevăratului

Dumnezeu. Cum să nu-ți străpungă sufletul sensibil auzirea acestor cuvinte, de vreme ce numai amintirea lor reușește să frângă și inimile noastre, care sunt de piatră și de fier?

Fraților, nu vă minunați atunci când se spune că Maria a fost martiră în spirit. Mai curând să se minuneze cel care nu-și amintește că l-a auzit pe Paul care include între cele mai mari lovituri ale păgânilor faptul că ei erau lipsiți de iubire. Acest păcat a fost departe de inima Mariei și să fie departe și de inima cinstitorilor ei umili.

Poate că cineva ar putea să obiecteze: „Dar ea nu știa dinainte că Isus va muri?” Bineînțeles. „Oare nu spera că el va învia curând?” Fără îndoială și cu cea mai tare încredere. „Cu toate acestea, a suferit atunci când a fost răstignit?” Desigur, și într-un mod cu adevărat teribil. De altfel, cine ești tu, frate, și ce tip straniu de înțelepciune ai dacă te minunezi de solidaritatea în durere a Mamei cu Fiul, mai mult decât de durerea Fiului Mariei? El a putut să moară și în trup și ea nu a putut să moară împreună cu el în inima sa? În Fiul a acționat iubirea mai mare decât orice altă iubire. În Mamă a acționat iubirea cu care nu se poate compara nici o altă iubire, după cea a lui Cristos.

RESPONSORIUL *Lc 23,33; cf. In 19,25; cf. Lc 2,35*

R. Când au ajuns la locul numit Calvar, l-au răstignit. * Lângă crucea lui Isus stătea mama lui.

V. Binecuvântată inima aceleia căreia o sabie a durerii i-a străpuns sufletul. * Lângă crucea lui Isus.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Fă ca inima să-mi bată
Cu a ta, o, Preacurată,
Fă să plâng și să suspin.

Slugii tale doar un har dă:
Fă ca inima să-mi ardă
De-al iubirii foc divin.
Tu în piept, o, Maică sfântă,
Rănilile mi le împlântă,
Răni purtate de Isus.
Pieptul meu mereu să poarte
Suferința ce la moarte
Pe-al tău Fiu iubit l-a dus.
Răstignitul, când mi-apare,
Cu durerile-i amare,
Facă-mă să plâng amar.
Preaduioasă Mamă, tu ce,
Suferind, ai plâns sub cruce,
Dă-mi al lacrimilor dar.
Iar în clipele supreme
Ale morții, să mă cheme
Glasul tău în paradisi. Amin.

Sau:

Eia, mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum
Ut sibi complacem.
Sancta mater, istud agas,
Crucifigi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.
Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Iuxta crucem tecum stare
Ac me tibi sociare
In planctu desidero.
Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur
Paradisi glória. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 S-a lipit de tine sufletul meu, Doamne Isuse!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Să ne bucurăm că luăm parte la pătimirile lui Cristos!

Ant. 3 I-a plăcut lui Dumnezeu să împace toate cu sine prin sângele lui Cristos.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,24-25

Acum, mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos în trupul meu pentru trupul său, care este Biserica, căreia i-am devenit slujitor după misiunea pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să se îplinească cuvântul lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Prin tine ne adăpăm cu mântuire, * Fecioară Marie!
Prin tine.

V. Din rănilor lui Cristos, * Fecioară Marie! Slavă Tatălui.
Prin tine.

Ant. la *Benedictus*: Bucură-te, Maică îndurerată, care după atâtea suferințe șezi în slava cerească alături de Fiul tău, ca Regină a universului!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comun, 1557.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca lângă Fiul tău înălțat pe cruce să stea Maica sa, pătimind împreună cu el, dă Bisericii tale harul ca, părtașă fiind, alături de Maria, la pătimirea lui Cristos, să se învrednicească a se bucura, împreună cu ea, de înviere. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Întristata mea Măicuță,
 Dac-aș ști că îți mai cruță
 Din durere plânsul meu,
 Aș vărsa fără-ncetare
 Lacrimi multe și amare
 Ca să-ți iau din chinul greu.
 Fă să port mereu în minte
 Cruce, patimi, răni preasfinte,
 Tot ce Domnul a-ndurat.
 Iar la marea judecată,
 Te îndură, Preacurată,
 De un suflet vinovat.
 Mă salveze, o, Fecioară,
 Crucea care-odinioară
 Paradisul l-a deschis.
 Iar în clipele supreme
 Ale morții, să mă cheme
 Glasul tău în paradis. Amin.

Sau:

Virgo virginum præclára,
 Mihi iam non sis amára;
 Fac me tecum plângere.
 Fac ut portem Christi mortem,
 Passiõnis fac me sortem,
 Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
Cruce hac inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis urar ne succénsus
Per te, Virgo, sim defénsus
In die iudícii.

Fac me cruce custodíri,
Morte Christi præmuníri,
Confovéri grátia.

Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Cristos este pacea noastră, el, care prin cruce ne-a împăcat cu Dumnezeu.

Psalmii și cântarea de la **Comunul sf. Fecioare Maria**, 1562.

Ant. 2 Să ne apropiem de cetatea Dumnezeului celui viu și de Isus, mijlocitorul noului legământ!

Ant. 3 În Cristos avem răscumpărarea prin sângele lui.

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,10-12a

Îndur cu răbdare toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină mântuirea, care este în Cristos Isus, o dată cu mărirea veșnică. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el. Dacă îndurăm cu răbdare împreună cu el, vom și domni împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Stătea sfânta Maria, Regina cerului și Stăpâna lumii,
* lângă crucea Domnului. Stătea.

V. Fericită este aceea care, fără a-și vărsa sângele,
s-a învrednicit de coroana martiriului, * lângă crucea
Domnului. Slavă Tatălui. Stătea.

1310

16 septembrie

Ant. la *Magnificat*: Când Isus a văzut-o pe Mama sa stând lângă cruce și pe ucenicul pe care-l iubea, a spus Mamei sale: „Femeie, iată fiul tău!” Apoi a spus ucenicului: „Iată Mama ta!”

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comun, 1564.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca lângă Fiul tău înălțat pe cruce să stea Maica sa, pătimind împreună cu el, dă Bisericii tale harul ca, părtașă fiind, alături de Maria, la pătimirea lui Cristos, să se învrednicească a se bucura, împreună cu ea, de înviere. Prin Domnul.

16 septembrie

SFINȚII CORNELIU, PAPĂ,
ȘI CIPRIAN, EPISCOP, MARTIRI

Comemorare

Corneliu a fost sfințit episcop al Bisericii din Roma în anul 251. A luptat împotriva schismei novațiene și, ajutat de sfântul Ciprian, și-a putut întări autoritatea. Trimis în exil de către împăratul Gallus, a murit la Centumcellæ (Civitavecchia), în anul 253. Trupul lui, dus la Roma, a fost înmormântat în cimitirul lui Calist.

Ciprian s-a născut la Cartagina, în jurul anului 210, dintr-o familie păgână. S-a convertit la creștinism și a fost hirotonit preot, iar apoi, în 249, a devenit episcop al orașului său. În vremuri de mare restriște, a păstorit foarte bine Biserica prin scrieri și fapte bune. În timpul persecuției lui Valerian, a fost mai întâi exilat, iar apoi, la 14 septembrie 258, a fost martirizat.

De la Comunul mai multor martiri, 1601, sau de la Comunul păstorilor, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Se poate spune, la alegere, una dintre următoarele lecturi:

Din *Scrisorile* sfântului Ciprian, episcop martir

(Scris. 60, 1-2.5: CSEL 3, 691-692.694-695)

Credința promptă și de nezdruccinat

Ciprian către Corneliu, frate în episcopat.

Frater preaiubit, cunoaștem credința ta, tăria ta și mărturia ta deschisă. Toate acestea sunt de mare cinste pentru tine, iar mie îmi aduc atâta bucurie, încât mă fac să mă consider părtaș al meritelor și acțiunilor tale. De fapt, așa cum Biserica este una, iubirea este una și inseparabilă, armonia inimilor este unică și nedespărțită. Care preot, celebrând laudele unui alt preot, nu s-ar bucura ca de propria sa glorie? Care frate nu s-ar simți fericit de bucuria fraților săi?

Desigur, nu se poate imagina cât de mare a fost bucuria și fericirea noastră atunci când am auzit lucruri așa de frumoase și am cunoscut dovezile de tărie date de voi. Tu ai fost călăuză pentru frați în mărturisirea credinței și mărturisirea călăuzei s-a întărit și mai mult cu mărturisirea fraților. Astfel, precedându-i pe alții pe calea gloriei, ai câștigat mulți tovarăși la aceeași glorie și, arătându-te gata să mărturisești cel dintâi și pentru toți, ai convins tot poporul să mărturisească aceeași credință. În felul acesta, ne este imposibil să stabilim ce trebuie să elogiem mai mult în voi, credința ta pregătită și temeinică sau dragostea inseparabilă a fraților. S-a arătat în toată strălucirea sa curajul episcopului în fruntea poporului său și fidelitatea poporului în solidaritate deplină cu episcopul său a apărut luminoasă și mare. În voi, întreaga Biserică din Roma a dat mărturia sa minunată, unită în întregime într-un singur spirit și într-un singur glas.

Frate preaiubit, așa a strălucit credința pe care apostolul o constata și o elogia în comunitatea voastră. Deja atunci el prevedea și celebra, aproape în mod profetic, curajul vostru și tăria voastră nestăvilită. Preamărea faptele părinților, prevăzându-le pe cele ale fiilor. Prin înțelegerea voastră deplină, prin tăria voastră, le-ați dat tuturor creștinilor un exemplu luminos de unire și de statornicie.

Frate preaiubit, Domnul, în providența sa, ne avertizează că este iminentă ora încercării. Dumnezeu, în bunătatea sa și în grija sa față de mântuirea noastră, ne dă sugestiile sale benefice în vederea apropiatei noastre bătălii. Ei bine, în numele acelei iubiri, care ne leagă reciproc, să ne ajutăm, perseverând împreună cu tot poporul în posturi, în vegheri și în rugăciune. Acestea sunt pentru noi acele arme cerești care ne fac să fim statornici, puternici și perseverenți. Acestea sunt armele spirituale și săgețile divine care ne ocrotesc.

Să ne amintim reciproc unul de altul în înțelegere și fraternitate spirituală. Să ne rugăm mereu și în orice loc unii pentru alții și să încercăm să alinăm suferințele noastre cu dragostea reciprocă.

Din *Actele proconsulare ale martiriului sfântului episcop Ciprian*

(Acta, 3-6: CSEL 3, 112-114)

*Într-un lucru atât de corect,
nu mai este nimic de reflectat*

În dimineața zilei de 14 septembrie, multă lume era adunată la Sexti, după cum poruncise proconsulul Galerius Maximus. Astfel, același proconsul, Galerius Maximus, a poruncit să fie adus Ciprian, la audiența pe care o ținea în ziua aceea, în atriumul Sauciolum. Când a ajuns înaintea lui, proconsulul Galerius Maximus i-a spus episcopului Ciprian: „Tu ești Thascius Ciprian?” Episcopul Ciprian a răspuns: „Da, eu sunt”.

Proconsulul Galerius Maximus a spus: „Tu ești cel care te-ai prezentat drept conducător al unei secte sacrilege?” Episcopul Ciprian a răspuns: „Eu sunt”.

Galerius Maximus a spus: „Preasfinții împărați îți poruncesc să jertfești”. Episcopul Ciprian a spus: „Nu o fac”.

Proconsulul Galerius Maximus a spus: „Reflectează bine”. Episcopul Ciprian a spus: „Fă ceea ce ți s-a poruncit. Într-un lucru așa de corect nu mai este nimic de reflectat”.

Galerius Maximus, după ce s-a sfătuit cu colegiul magistraților, cu greutate și în silă, a rostit această sentință: „Tu ai trăit mult timp în mod sacrileg și ai adunat în jurul tău foarte mulți din secta ta criminală și ai devenit dușman al zeilor romani și al riturilor lor sacre. Iluștrii și preasfinții împărați Valerian și fiul său, Gallienus Augustus, și Valerian, ilustrul cezar, nu au reușit să te readucă la respectarea ceremoniilor lor religioase. De aceea, deoarece ești autorul și instigatorul celor mai rele fărâdelegi, tu însuși vei fi un exemplu pentru cei pe care i-ai adunat în jurul acțiunilor tale ticăloase. Respectarea legilor va fi consfințită cu sângele tău”. După ce a spus aceste cuvinte, a citit cu voce tare, de pe o tăbliță, decretul: „Poruncesc ca Thascius Ciprian să fie pedepsit cu decapitarea”. Episcopul Ciprian a spus: „Mulțumesc lui Dumnezeu”.

După această sentință, mulțimea fraților spunea: „Și noi vrem să fim decapitați împreună cu el”. Din cauza aceasta, a apărut o mare agitație între frați și multă mulțime l-a urmat. Astfel, Ciprian a fost condus în ogrorul Sexti și aici s-a dezbrăcat de mantie și de glugă, a îngenuncheat pe pământ și s-a prosternat în rugăciune către Domnul. Apoi și-a dezbrăcat tunica și a dat-o diacnilor, rămânând numai cu haina de lână, și așa a rămas în așteptarea călăului.

Când acesta a sosit, episcopul a dat poruncă ucenicilor săi să-i dea douăzeci și cinci de monede de aur. Între timp, frații așterneau în fața lui bucăți de pânză de in și batiste. Apoi, fericitul Ciprian s-a legat la ochi cu mâinile sale, însă nereușind să lege colțurile pânzei, au intervenit să-l ajute preotul Iulian și subdiaconul Iulian.

Așa a suferit Ciprian martiriul, iar trupul său, din cauza curiozității păgânilor, a fost depus într-un loc apropiat, unde să poată fi ferit de privirea indiscretă a păgânilor. Apoi, în timpul nopții, a fost dus de acolo cu torțe și lumânări aprinse și condus până la cimitirul procuratorului Macrobius Candidianus, care este pe strada Corturilor, lângă piscine. După puține zile, proconsulul Galerius Maximus a murit.

Sfântul episcop Ciprian a suferit martiriul la 14 septembrie, sub împărații Valerian și Gallienus, în timp ce, peste toate, domnea Domnul nostru Isus Cristos, căruia să-i fie cinste și mărire în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, ne vede Dumnezeu, ne văd îngerii lui, ne vede și Cristos. * Cât de mare este demnitatea gloriei și cât de mare este fericirea de a lupta în prezența lui Dumnezeu și de a fi încoronați de judecătorul Cristos!

V. Să ne înarmăm cu toate puterile și să ne pregătim pentru luptă cu sufletul curat, cu credință vie, cu dăruire totală. * Cât de mare.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Neprețuită moarte, care a dobândit cu preț de sânge nemurirea!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dăruit poporului tău pe sfinții Corneliu și Ciprian, ca păstori plini de râvnă și martiri nebiruiți, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lor, harul să fim întăriți în credință și statornicie și să lucrăm cu generozitate pentru unitatea Bisericii. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Fericită Biserica noastră, înnobilită de slăvitul sânge al martirilor lui Cristos!

17 septembrie

**SFÂNTUL ROBERT BELLARMIN,
EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII**

S-a născut în anul 1542, la Montepulciano, în Toscana. A intrat în Societatea lui Isus și a fost hirotonit preot la Roma. A predat teologia la Colegiul Roman și a susținut controverse memorabile pentru apărarea credinței catolice. Ales cardinal și numit episcop de Capua, a soluționat în Curia Romană multe probleme ale timpului său. A murit la Roma, în anul 1621.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1651, sau de la Comunal învățătorilor Bisericii, 1687.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din tratatul *Despre înălțarea minții în Dumnezeu* al sfântului Robert Bellarmin

(Grad. 1: Opera omnia 6, edit. 1862, 214)

Apleacă-mi inima spre învățăturile tale

*Tu, Doamne, ești bun și iertător, plin de milostivire cu cel care te roagă (Ps 85,5); cine nu te va sluji cu toată inima, după ce a început să guste, chiar și numai puțin, dulceața stăpânirii tale părintești? Doamne, ce poruncești slujitorilor tăi? Tu spui: *Luați asupra voastră jugul meu (Mt 11,29)*. Care este jugul tău? Tu spui: *Jugul meu este lesne de purtat și povara mea este ușoară (Mt 11,30)*. Cine nu va purta de bunăvoie un jug care nu strânge, ci mângâie, și o povară care nu apasă, ci ridică? De aceea, pe bună dreptate, ai adăugat: *Și veți afla odihnă pentru sufletele voastre (Mt 11,29)*. Care este acest jug al tău, care nu obosește, ci odihnește? Desigur că prima și cea mai mare poruncă e: *Să iubești pe**

Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta (Mt 22,37). Ce este mai ușor, mai plăcut și mai dulce decât să iubești bunătatea, frumusețea și iubirea? Toate acestea ești tu, Doamne, Dumnezeuul meu.

Tu ajungi chiar să promiți o răsplată celor care respectă legile tale, deși acestea sunt în sine mai prețioase decât mult aur și mai dulci decât un fagure de miere? Da, cu adevărat promiți o răsplată, o răsplată foarte mare, conform cuvântului apostolului tău Iacob: *Domnul a promis coroana vieții celor care îl iubesc (Iac 1,12). Care este coroana vieții? Desigur, este binele cel mai mare pe care îl putem gândi și dori, așa cum spune sfântul Paul, urmându-l pe Isaia: Ceea ce ochiul nu a văzut, ceea ce urechea nu a auzit, ceea ce la inima omului nu s-a suit, acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el (1Cor 2,9; cf. Is 64,1-3; 65,17).*

Da, cu adevărat este mare răsplata pentru respectarea poruncilor tale. Acea primă și cea mai mare poruncă este mai avantajoasă pentru omul care ascultă decât pentru Dumnezeu care poruncește. Însă orice altă poruncă a lui Dumnezeu îl perfecționează pe cel care ascultă, îl înalță, îl instruește, îl luminează, în sfârșit, îl face bun și fericit. De aceea, dacă ai înțelepciune, înțelege că ești creat pentru slava lui Dumnezeu și pentru mântuirea ta veșnică. Acesta este scopul tău, acesta este centrul sufletului tău, aceasta este comoara inimii tale. Dacă vei ajunge la acest scop, vei fi fericit, dacă te vei îndepărta de el, vei fi nefericit.

De aceea, consideră un bine adevărat pentru tine ceea ce te conduce la scopul tău, un rău adevărat ceea ce te face să nu ajungi la scop. Evenimente favorabile sau potrivnice, bogății și sărăcii, sănătate și boală, onoruri și necazuri, viață și moarte, cel înțelept nu trebuie nici să le caute nici să le alunge pentru ele însele. Însă sunt bune și de dorit numai dacă contribuie la slava lui Dumnezeu și la fericirea ta veșnică. Sunt rele și de alungat dacă o împiedică.

RESPONSORIUL

Mal 2,7; Tit 1,7a.9b

R. Buzele preotului să păstreze știința; din gura lui, toți așteaptă învățătura; * pentru că el este mesagerul Domnului oștirilor.

Ÿ. Episcopul, ca administrator al lui Dumnezeu, să fie puternic și să îndrume la învățătura sănătoasă. * Pentru că el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, pentru a apăra credința Bisericii tale, l-ai înzestrat pe sfântul episcop Robert Bellarmin cu minunată știință și tărie, dă poporului tău, prin mijlocirea lui, să se bucure pururi de o credință neștirbită. Prin Domnul.

19 septembrie

SFÂNTUL IANUARIU, EPISCOP MARTIR

Episcop de Benevento, a fost martirizat în timpul lui Dioclețian, la Puteoli; trupul lui a fost dus la Napoli, unde este foarte venerat.

De la Comunal unui martir, 1624, sau de la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 340, 1: PL 38, 1483-1484)

*Pentru voi sunt episcop,
împreună cu voi sunt creștin*

De când mi-a fost pusă pe umeri această povară, de care va trebui să dau cont lui Dumnezeu, sunt întotdeauna chinuit de preocuparea față de demnitatea mea.

Lucrul cel mai de temut în exercitarea acestei misiuni este pericolul de a prefera onoarea proprie în locul efortului pentru mântuirea voastră. Însă, dacă, pe de o parte, mă înspăimântă ceea ce sunt pentru voi, pe de altă parte, mă mângâie ceea ce sunt împreună cu voi. Pentru voi sunt episcop, împreună cu voi sunt creștin. Acela este numele unui mandat pe care l-am primit, acesta este numele unui har. Acela este un nume de pericol, acesta este un nume de mântuire.

Cu adevărat, ne simțim ca pe o mare imensă și loviți de furtuni, tocmai din cauza obligației pastorale ce ni s-a încredințat. Însă ne amintim cu prețul cărui sânge am fost răscumparați și, mângâiați de acest gând, intrăm ca într-un port sigur. În timp ce ne trudim în munca apostolică, ne mângâie certitudinea binefacerii comune care rezultă din ea. Mă mângâie mai mult gândul că am fost răscumărat împreună cu voi, decât faptul că am fost pus să vă conduc. De aceea, urmând porunca Domnului, voi încerca să fiu în mod și mai deplin în slujba voastră, pentru a nu fi ingrat față de acea răscumparare care m-a făcut fratele vostru. De fapt, trebuie să-l iubesc pe Răscumăpătorul și știu ceea ce i-a spus lui Petru: *Petre, mă iubești? Paște oile mele (In 21,16-17)*. Acestea le-a spus, o dată, de două ori, de trei ori. Mai întâi era cerută iubirea și apoi era impusă obligația, pentru că acolo unde iubirea este mai mare, povara oboselii este mai mică.

Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut? (Ps 115,12) Dacă spun că îi ofer Domnului slujirea de a paște oile sale, spun adevărul. De fapt, fac aceasta nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine (1Cor 15,10). Așadar, cum pot să cred că sunt unul care dă înapoi, dacă în toate sunt anticipat de el? Dacă iubim în mod dezinteresat și păstorum turma în mod gratuit, cum putem să cerem răsplată? Nu par de neîmpăcat cele două lucruri? Iubesc în mod dezinteresat ca să păstoresc și cer răsplată pentru că păstoresc? De fapt, nu s-ar putea cere recompensă de către cel care este iubit în mod dezinteresat, dacă cel care este iubit

nu constituie el însuși recompensa iubirii. Dacă în schimbul darului de a ne fi răscumpărat îi dăm slujirea de a păstori oile sale, ce i-am putea da înapoi pentru faptul că ne-a constituit păstori? Efectiv, suntem păstori răi, să nu dea Dumnezeu, din vina noastră, și putem fi păstori buni, să dea Dumnezeu, numai prin harul său. De aceea, frații mei: *Vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu (2Cor 6,1). Faceți rodnică slujirea noastră. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu (1Cor 3,9).* Din exterior îl primiți pe cel care plantează și pe cel care irigă, însă din interior, pe cel care face să crească. Ajutați-ne cu rugăciunea și ascultarea voastră, ca să aflăm bucuria noastră nu atât în faptul de a sta în fața voastră, cât, mai ales, în a vă fi de folos.

RESPONSORIUL

Înț 10,10a

R. Acesta este mărturisitorul adevărat care și-a vărsat sângele pentru numele lui Cristos. * El nu s-a temut de autoritatea judecătorilor, nici nu a căutat mărirea demnităților pământești, ci a ajuns în împărăția cerească.

V. Domnul îl conduce pe cel drept pe căi drepte și îi arată împărăția lui Dumnezeu. * El nu s-a temut.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne învrednicești să cinstim amintirea sfântului martir Ianuarius, dă-ne harul să ne bucurăm de comuniunea cu el în fericirea veșnică. Prin Domnul.

20 septembrie

SFINȚII ANDREI KIM TAEGŌN, PREOT,
PAUL CHŌNG HASANG ȘI
ÎNSOȚITORII LOR, MARTIRI

Comemorare

La începutul secolului al XVII-lea, credința creștină a pătruns pentru prima dată în Coreea. O comunitate puternică și ferventă a fost întemeiată și condusă numai de laici până

în anul 1836, când primii misionari veniți din Franța au putut pătrunde acolo pe ascuns. Din această comunitate, în timpul prigoanelor din anii 1839, 1846 și 1866, au fost martirizați 103 credincioși, dintre care ies în evidență primul preot, zelos păstor de suflete, Andrei Kim Taegōn, și marele apostol laic, Paul Chōng Hasang; ceilalți sunt în majoritate laici, bărbați și femei, căsătoriți sau nu, bătrâni, tineri și copii, care, înfruntând chinurile, au sfințit cu sângele lor prețios de martiri începuturile cu totul excepționale ale Bisericii din Coreea.

De la Comunal mai multor martiri, 1601.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Ultimul îndemn* al sfântului Andrei Kim Taegōn, preot martir

(Pro Coreea. Documenta., ed. Mission Catholique Séoul, Séoul-Paris 1938, I, 74-75)

Credința încoronată de iubire și perseverență

Frați și prieteni preaiubiți, gândiți-vă și iarăși gândiți-vă: la începutul timpurilor, Dumnezeu a creat cerul și pământul și toate lucrurile; întrebați-vă de ce și ce plan a avut ca să plăsmuiască omul după chipul și asemănarea sa.

Așadar, dacă în această lume plină de pericole și de mizerie nu l-am recunoaște drept creator pe Domnul, la nimic nu ne-ar folosi faptul de a ne fi născut și de a rămâne vii. Dacă prin harul lui Dumnezeu am venit pe lume, tot prin harul său am primit Botezul și am intrat în Biserică; astfel, deveniți ucenici ai Domnului, noi purtăm un nume mareț. Dar la ce ar folosi să avem un nume așa de mare fără coerența vieții? În zadar ne-am fi născut în lume și am fi intrat în Biserică; ba chiar ar fi o trădare a Domnului și a harului său. Mai bine ar fi fost dacă nu ne-am fi născut, decât să fi primit harul Domnului și să fi păcătuit împotriva lui.

Priviți agricultorul care seamănă ogorul: la timpul potrivit, ară pământul, apoi îl fertilizează și, neluând în considerare truda depusă sub soare, el cultivă sămânța prețioasă. Atunci când spicele sunt mature și sosește timpul secerișului, inima sa, uitând de trudă și de sudoare, se veselește și se bucură și tresaltă de fericire. Dacă însă spicele sunt goale și nu-i rămâne altceva decât paiele și pleava, agricultorul, amintindu-și de munca dură și de sudoare, cu cât mai cu sârg cultivase ogorul, cu atât mai mult îl va lăsa în paragină.

La fel a făcut Domnul cu noi: pământul este ogorul său, noi, oamenii, suntem germeii, harul este îngrășământul. Prin întruparea și răscumpărarea sa, el ne-a irigat cu sângele său, pentru a putea crește și ajunge la maturizare. Atunci când, în ziua judecării, va veni timpul adunatului, cel care va fi găsit matur în har se va bucura în împărăția cerurilor ca fiu adoptiv al lui Dumnezeu; însă cel care va rămâne fără rod, deși a fost fiu adoptiv, va deveni dușman și va fi pedepsit în veci așa cum merită.

Fraților preaiubiți, să știți cu certitudine că Domnul nostru Isus, venit în lume, a luat asupra sa dureri nenumărate, prin pătimirea sa, a întemeiat sfânta Biserică și o face să crească prin încercările și martiriul credincioșilor. Chiar dacă puterile lumii o asupresc și luptă împotriva ei, totuși, nu o vor birui niciodată. După înălțarea lui Isus, din timpul apostolilor și până în zilele noastre, în toate părțile pământului, sfânta Biserică crește în mijlocul suferințelor.

Astfel, în cursul celor cincizeci sau șaiszeci de ani de când sfânta Biserică a intrat în Coreea noastră, credincioșii au trebuit să înfrunte de mai multe ori persecuția, și astăzi este și mai întetită. De aceea, numeroși prieteni în aceeași credință, printre care și eu, am fost aruncați în temniță; de asemenea, și voi rămâneți în mijlocul încercărilor. Dacă este adevărat că formăm un singur trup, oare cum să nu fim întristați în adâncul inimilor noastre? Cum să nu experimentăm, conform sentimentului uman, durerea despărțirii?

Totuși, așa cum spune Scriptura, Dumnezeu are grijă și de cel mai mic fir de păr de pe cap și ține cont de el în atotștiința sa; așadar, cum va putea fi considerată o persecuție așa de violentă, dacă nu o dispoziție divină, o răsplată sau o pedeapsă?

Așadar, îmbrățișați voința lui Dumnezeu și continuați cu toată inima lupta pentru Isus, regele cerului; și veți învinge diavolul din lumea aceasta, învins deja de Cristos.

Vă implor: nu neglijați iubirea fraternă, ci ajutați-vă reciproc și perseverați până când Domnul va avea mila de noi, îndepărtând încercarea.

Aici suntem douăzeci și, prin harul lui Dumnezeu, încă ne simțim bine. Dacă vreunul va fi ucis, vă implor să aveți grijă de familia sa.

Aș mai avea încă multe lucruri de spus, dar cum pot să le exprim cu penița și hârtia? Termin scrisoarea mea. Fiind de acum aproape de luptă, vă rog să umblați în fidelitate, iar la sfârșit, fiind intrați în cer, ne vom bucura împreună. Vă sărut pentru ultima dată, ca semn al iubirii mele.

RESPONSORIUL

Cf. 2Cor 6,9-10

R. Aceștia sunt martirii, care au fost martorii lui Cristos și nu s-au temut de amenințări, lăudându-l pe Domnul.

* Sângele martirilor este sămânța creștinilor.

V. Sunt necunoscuți, deși sunt bine cunoscuți; ca unii care sunt pe moarte, deși iată că trăiesc; ca unii care nu au nimic, deși stăpânesc toate. * Sângele martirilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, creatorul și mântuirea tuturor neamurilor, care ți-ai dobândit un popor sfânt în Coreea chemându-i pe mulți fii ai tăi în chip minunat la credința catolică, și l-ai sporit prin mărturia glorioasă a sfinților Andrei, Paul și însoțitorii lor, dă-ne, prin exemplul și mijlocirea lor, harul să fim și noi statornici până la moarte în îndeplinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

21 septembrie

SFÂNTUL MATEI, APOSTOL ȘI EVANGHELIST

Sărbătoare

Născut la Cafarnaum, era perceptor de impozite când a fost chemat de Isus. A scris o Evanghelie în limba ebraică și tradiția spune că a predicat vestea cea bună în Orient.

De la Comunal apostolilor, 1584, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Efeseni

4,1-16

O mulțime de carisme fac parte din același trup

Fraților, ¹ vă îndemn, așadar, eu, prizonierul în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: ² cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, ³ străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. ⁴ Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. ⁵ Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶ un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

⁷ Fiecărui dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Cristos. ⁸ De aceea, Scriptura spune:

*Ridicându-se în înălțime,
a dus captivă captivitatea,
a dat daruri oamenilor.*

⁹ Dar ce înseamnă „s-a ridicat”, dacă nu că a și coborât în locurile cele mai de jos ale pământului? ¹⁰ Cel care a coborât este același cu cel care s-a ridicat deasupra tuturor cerurilor, ca să îplinească toate.

¹¹ Tot el i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeti, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, ¹² pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, ¹³ până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos, ¹⁴ ca să nu mai fim copii, purtați de valuri și duși încoace și încolo de orice vânt al învățaturii prin înșelăciunea oamenilor, prin viclenia lor în a proiecta inducerea în eroare. ¹⁵ Dimpotrivă, fideli adevărului în iubire, să creștem în toate pentru el, care este capul, Cristos, ¹⁶ de la care tot trupul se leagă și se îmbină prin orice încheietură, în funcție de menirea stabilită fiecărui mădular în parte, și se realizează astfel creșterea trupului spre edificarea sa în iubire.

RESPONSORIUL

Cf. 2Pt 1,21; Prov 2,6

℟. Profetia nu a fost dată din voința omului; * inspirați de Duhul Sfânt, oamenii au vorbit de la Dumnezeu.

℣. Domnul dă înțelepciunea; din gura lui iese prudența.
* Inspirați.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Beda Venerabilul, preot

(Omil. 21: CCL 122, 149-151)

Isus l-a văzut, s-a îndurat de el și l-a ales

Isus a văzut un om, numit Matei, stând la postul de vamă și i-a spus: Urmează-mă! (Mt 9,9). A văzut nu atât cu privirea ochilor trupului, cât, mai ales, cu cea a bunătații interioare. A văzut un vameș, și, de vreme ce, l-a privit cu sentiment de iubire și l-a ales, i-a spus: Urmează-mă! I-a spus: Urmează-mă, adică „imită-mă”. I-a spus „urmează-mă” nu atât cu mișcarea picioarelor, cât prin practica vieții. De fapt, cel care spune că rămâne în Cristos trebuie să trăiască așa cum el a trăit (1In 2,6).

Și, ridicându-se, l-a urmat (Mt 9,9). Nu trebuie să ne uimim că un vameș, la primul cuvânt al Domnului, care îl invita, a părăsit câștigurile pământești pe care le îndrăgea și, după ce a lăsat bogățiile, a acceptat să-l urmeze pe acela pe care îl vedea că nu are nici o bogăție. De fapt, însuși Domnul, care l-a chemat în exterior prin cuvânt, l-a instruit în interior printr-un stimulent invizibil, ca să-l urmeze. A pus în mintea sa lumina harului spiritual, cu care să poată înțelege că acela care pe pământ îl dezlipea de lucrurile materiale era capabil să-i dea în cer comori nepieritoare.

Pe când stătea la masă, în casă, iată că mulți vameși și păcătoși au venit și s-au așezat la masă cu Isus și cu discipolii săi (Mt 9,10). Iată, așadar, că întoarcerea unui singur vameș a folosit ca stimulent pentru întoarcerea multor vameși și păcătoși, iar iertarea păcatelor sale a fost model pentru iertarea tuturor acestora. A fost un autentic și minunat semn prevestitor al realităților viitoare. Cel care va fi apostol și învățător al credinței a atras la sine o mulțime de păcătoși încă din primul moment al convertirii sale. Chiar la început, imediat ce a învățat primele noțiuni ale credinței, el a început cea evanghelizare pe care o va duce înainte o dată cu progresul sfințeniei sale. Dacă dorim să pătrundem mai adânc în semnificația celor întâmplate, vom înțelege că el nu s-a limitat să-i ofere Domnului un ospăț pentru trupul său în propria locuință materială, ci, prin credință și iubire, i-a pregătit un ospăț mult mai plăcut în adâncul inimii sale. Așa afirmă cel care spune: *Iată, eu stau la ușă și bat; dacă cineva ascultă glasul meu și îmi deschide ușa, voi intra la el, voi sta la masă cu el și el cu mine (Ap 3,20).*

Îi deschidem ușa pentru a-l primi atunci când, după ce i-am auzit glasul, ne dăm de bunăvoie asentimentul față de invitațiile sale, tainice sau evidente, și ne însușim cu angajare misiunea încredințată de el. Apoi, el intră ca să stea la masă cu noi și noi cu el, pentru că, prin harul iubirii sale, el vine să locuiască în inimile celor aleși, pentru a-i reface cu lumina prezenței sale. Astfel,

ei sunt în stare să înainteze tot mai mult în dorința spre cer. La rândul său, el însuși se bucură datorită iubirii lor față de cele cerești, ca și cum i-ar oferi ofrande plăcute.

RESPONSORIUL

R. Scriitor înțelept și învățat al legii, * Dumnezeul cerului i-a pregătit inima ca să cerceteze legea Domnului și să împlinească și să învețe porunca lui Dumnezeu.

V. I-a fost încredințată evanghelia Dumnezeului glorios. * Dumnezeul cerului.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Te-ai chemat odată Levi; împilându-i fără milă
Pe săraci, făceai o muncă necinstită, dar utilă.
Convertirea ta la Domnul pentru toți e garanție
Că părtași la îndurare noi vom fi asemeni ție.

La biroul tău de vameș șezi și banii strânși îi numeri,
Când Cristos la tine vine și te bate-n cet pe umeri.
Trei cuvinte doar îți spune; să-l urmezi, atât îți cere,
Și renunți la bani, la toate, ca să-ți faci în cer avere.

Îl urmezi cu-nsuflețire pe Cristos care te cheamă
Să-i primești învățătura și s-o predici fără teamă;
Te transformă-n întregime,

chiar și numele ți-l schimbă,
Foc în inimă îți pune, foc în minte, foc pe limbă.

Stând alături de Mesia ce din David se coboară,
Te-ai gândit să scrii o carte

ce-o păstrăm ca pe-o comoară;
Tot ce-ai scris tu despre Domnul:
fapte, gesturi și cuvinte,

E o hrană minunată pentru suflet, pentru minte.

Ai adus un număr mare de popoare și de rase
 La Cristos, din întuneric la lumina lui atrase.
 Moartea-ți este cum oricine clar putea să o prevadă,
 Sângeroasă; pentru Domnul,
 mori martir, răpus de spadă.

Tu, apostolul iubirii, azi în rând cu toți salvații,
 Mucenicul, dăruitul cu divine inspirații,
 Ne adună laolaltă sus, în locul de răsplătă,
 Unde-i cântec de mărire, bucurie nesecată. Amin.

Sau:

Præclára qua tu glória,
 Levi beáte, cíngeris,
 Laus est dei cleméntiæ,
 Spes nostra ad indulgéntiam.

Telóneo quando ássidens
 Nummis inhæres ánxius,
 Matthæe, Christus ádvocans
 Opes tibi quas præparat!

Iam cordis ardens ímpetu
 Curris, magístrum súscipis,
 Sermóne factus ínclito
 Princeps in urbe cælica.

Tu verba vitæ cólligens
 Davidque facta Fílii,
 Per scripta línquis áurea
 Cæléste mundo pábulum.

Christum per orbem núnrians
 Conféssus atque ságuine,
 Dilectiónis vívidæ
 Suprémø honóras pígnore.

O martyr atque apóstole,
 Evangelísta nóbilis,
 Tecum fac omne in sæculum
 Christo canámus glóriam. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Isus a văzut șezând la vamă un om cu numele de Matei și i-a spus: „Urmează-mă!” Iar el, sculându-se, l-a urmat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, în îndurarea ta negrăită, ai binevoit să-l alegi pe sfântul Matei și din vameș să-l faci apostol, dă-ne, te rugăm, harul ca, sprijiniți de exemplul și mijlocirea lui, să te urmăm, și astfel, să ne învrednicim a fi tot mai strâns uniți cu tine. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi. Lectura scurtă de la Comunitatea apostolică, 1594. Rugăciunea de încheiere ca mai sus.

Vesperale

Ant. la *Magnificat*: Milă vreau, și nu jertfă, spune Domnul, căci n-am venit să-i chem pe cei drepți, ci pe păcătoși.

23 septembrie

SFÂNTUL PIUS DE PIETRELCINA, PREOT

Comemorare

S-a născut în localitatea Pietrelcina, lângă Benevento, în Italia, în anul 1887. A intrat în Ordinul Fraților Minori Capucini și a fost sfințit preot. A lucrat, mai ales, în conventul din San Giovanni Rotondo, în Puglia, dedicându-se total slujirii pastorale, acordând asistență spirituală, în special, prin sacramentul Pocăinței. A avut o grijă deosebită față de bolnavi și săraci. A slujit poporul lui Dumnezeu prin rugăciune și în umilință. S-a identificat pe deplin cu Cristos răstignit și, în ziua de 23 septembrie 1968, și-a terminat pelerinajul pământesc.

De la Comunal păstorilor, 1651, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Pius de Pietrelcina, preot

(Editio 1994: II, 87-90, nr. 8)

Pietrele edificiului etern

Divinul Constructor își pregătește pietrele cu care să construiască edificiul etern, caută să pregătească pietrele cu care are de gând să construiască edificiul etern printr-o purificare mântuitoare și atentă, prin lovituri repetate de daltă, așa încât preablânda noastră mamă, sfânta Biserica Catolică, să cânte imnul oficiului sfințirii Bisericii. Și așa este într-adevăr.

Orice suflet destinat gloriei veșnice poate să se definească foarte bine ca o piatră constituită pentru ridicarea edificiului veșnic. Trebuie ca ziditorul edificiului de ridicat să caute foarte bine mai întâi să șlefuiască pietrele cu care îl va construi. El obține aceasta prin lovituri de ciocan și daltă. Tot așa, Tatăl ceresc procedează cu sufletele alese care, încă din veșnicie, au fost destinate prin înțelepciunea lui de necuprins și prin providența lui pentru a înălța edificiul veșnic.

Însă sufletul constituit ca să domnească împreună cu Cristos în gloria veșnică trebuie să fie șlefuit prin lovituri de ciocan și de daltă, pe care divinul Constructor le folosește pentru ca pietrele sau sufletele alese să fie pregătite. Dar ce sunt aceste lovituri de ciocan și de daltă? Umbrele, sora mea, temerile, tentațiile, mâhnirile sufletului și temerile spirituale, o oarecare boală urât mirositoare și infirmitățile trupului.

Așadar, mulțumiți-i infinitei bunăvoințe a Tatălui ceresc, care se poartă astfel cu sufletul vostru pentru mântuirea hărăzită. De ce să nu vă mândriți cu aceste

daruri mai bune decât ale tuturor părinților? Deschideți-vă inima acestui medic ceresc al sufletelor și încredințați-vă, plini de toată încrederea, preasfintelor sale brațe, pentru că vă tratează ca pe niște aleși, urmați-l îndeaproape pe Isus până pe vârful Calvarului. Eu cred că trebuie să o faceți cu bucurie și cu cea mai delicată simțire a sufletului după modul în care lucrează în voi harul.

Să nu vă îndoiiți deloc că toate câte se întâmplă sufletului vostru au fost orânduite de Domnul. Așadar, să nu vă temeți că veți cădea în rău sau în necinstirea lui Dumnezeu. Este suficient să știți că niciodată în viața voastră nu l-ați supărat cu știință deplină pe Domnul, care, dimpotrivă, este din ce în ce mai cinstit.

Dacă acum preabunul mire al sufletului vostru se ascunde, o face nu pentru că, după cum considerați voi, ar vrea să pedepsească răutatea voastră, ci pentru că el pune la încercare mereu mai mult fidelitatea și perseverența voastră și, de aceea, vă corectează de unele boli care nu se văd ca atare cu ochii trupului, adică este vorba de boli care sunt acele vinovății de care nici măcar cel drept nu este imun, căci se spune în Sfintele Scripturi: *Cel drept cade de șapte ori (Prov 24,16)*.

Și credeți-mă că, dacă nu v-aș ști atât de abătuți, m-aș bucura mai puțin dacă aș înțelege că Domnul vă dă mai puține mărgăritare... Îndepărtați, ca pe niște ispite, dubiile care vin din afară... Îndepărtați și dubiile care țin de modul vostru de a trăi, adică faptul că nu auziți chemările divine și vă opuneți propunerilor dulci ale Mirelui. Toate acestea vin nu dintr-un duh bun, ci dintr-unul rău. Este vorba de lucrările diavolului care așteaptă să vă îndepărtați de la perfecțiune sau, cel puțin, să întârziati pe drumul spre ea. Nu lăsați să vă scadă curajul!

Odată și odată, Isus va deschide poarta: mulțumiți-i; chiar dacă se ascunde, mulțumiți-i. Toate sunt plăceri ale iubirii; doresc ca, împreună cu Isus, voi să vă oferiți duhul pe cruce și, împreună cu el, să exclamați: *S-a împlinit! (In 19,30)*.

RESPONSORIUL

Ef 2,21-22

R. În Cristos Isus, construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță * ca un templu sfânt în Domnul,

Ș. în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul. * Ca un templu.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice, veșnice Dumnezeule, care i-ai dăruit sfântului preot Pius harul de a fi părtaș într-un chip special la crucea Fiului tău și ai reînnoit prin slujirea lui minunile milostivirii tale, fă-ne și pe noi ca, prin mijlocirea lui, să fim strâns uniți cu pătimirile lui Cristos, și astfel, să fim duși în mod fericit la mărirea învierii. Prin Domnul.

26 septembrie

SFINȚII COSMA ȘI DAMIAN, MARTIRI

Din documente foarte vechi, se știe că mormântul lor a fost la Kiros, în Siria, unde s-a și construit o bazilică în cinstea lor. De acolo, cultul lor a ajuns la Roma și s-a răspândit în întreaga Biserică.

De la Comunal mai multor martiri, 1601.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 329, 1-2: PL 38, 1454-1455)

*Moartea martirilor este de preț,
pentru că a fost cumpărată
cu prețul morții lui Cristos*

În faptele atât de glorioase ale sfinților martiri, prin care Biserica înflorește pretutindeni, noi vedem cu ochii noștri cât de adevărat este ceea ce am cântat, și anume

că *lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi* (Ps 115,15). Este lucru de preț în ochii noștri și în ochii lui, pentru al cărui nume ei au murit.

Însă prețul morții lor este moartea unuia singur. Câte morți a răscumpărat el murind singur, căci, dacă nu ar fi murit, bobul de grâu nu s-ar fi înmulțit! Ați auzit ce spunea când se apropia pătimirea lui, adică atunci când se apropia răscumpărarea noastră: *Dacă bobul de grâu, care cade în pământ, nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult* (In 12,24).

Într-adevăr, pe cruce s-a realizat un schimb minunat; acolo s-a deschis sacul care conținea prețul răscumpărării noastre: când coasta sa a fost deschisă de lancea care îl lovea, a țâșnit prețul lumii întregi.

Au fost răscumpărați credincioșii și martirii, însă credința martirilor a fost pusă la încercare, dovadă este sângele. Ceea ce a fost vărsat pentru ei, ei au restituit, împlinind ceea ce spune sfântul Ioan: *Cristos și-a dat viața pentru noi. La fel, și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați* (1In 3,16).

Și în alt loc se spune: *Când stai la masă cu un dregător, ia seama pe cine ai înaintea ta, căci în funcție de aceasta trebuie să te pregătești* (Prov 23,1). Masă mare este acolo unde mâncarea este însuși stăpânul mesei. Nimeni nu se dă pe sine însuși ca hrană comensalilor; aceasta o face Domnul Cristos. El este cel care invită și tot el este mâncarea și băutura. Martirii au cunoscut, așadar, ceea ce mâncău și beau, ca să restituie în același mod.

Dar cum ar fi putut ei să restituie în același mod, dacă el nu le-ar fi dat ce să restituie, el, care a plătit cel dintâi? *Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut? Voi lua potirul mântuirii* (Ps 115,12-13).

Ce este acest potir? Este potirul amar și murdar al suferinței, potirul pe care, dacă nu l-ar fi băut mai întâi medicul, bolnavul nu ar fi avut curajul să-l atingă. El însuși este acest potir: recunoaștem acest potir de pe buzele lui Cristos care spune: *Tată! Dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta* (Mt 26,39).

Despre acest potir, martirii au spus: *Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului (Ps 115,13). Nu te temi că vei cădea? Nu, a răspuns el. De ce? Pentru că voi invoca numele Domnului.* Cum ar fi putut martirii să învingă, dacă el nu ar fi fost victorios în martiri, el, care a spus: *Bucurați-vă, pentru că eu am învins lumea!* (cf. *In 16,33*). Împăratul cerurilor conducea mintea și inima lor și, prin ei, triumfa asupra diavolului, pe pământ, și, în cer, îi încorona pe martiri. O, fericiți cei care au băut acest potir! Și-au încheiat suferința și au primit onorurile!

RESPONSORIUL

Cf. *Ef 4,4.5*

R. Sfinții martirii și-au vărsat sângele pentru Domnul, l-au iubit pe Cristos în viața lor, l-au imitat pe el până la moarte: * și, de aceea, au dobândit o coroană de biruință.

Ÿ. Era în ei un singur duh și o singură credință. * Și, de aceea.

Rugăciunea de încheiere

Preamărit să fii, Doamne, prin comemorarea sfântă a martirilor tăi, Cosma și Damian, pentru că providența ta negrăită le-a dăruit lor slava veșnică, iar nouă, ajutor și ocrotire. Prin Domnul.

27 septembrie

SFÂNTUL VINCENTIU DE PAUL, PREOT

Comemorare

S-a născut în Aquitania, în anul 1581. După terminarea studiilor, a fost hirotonit preot și i s-a încredințat o parohie din Paris. A întemeiat Congregația Preoților Misiunii (a Lazariștilor) pentru formarea unui cler sfânt și pentru ajutorarea săracilor. În colaborare cu sfânta Luiza (Ludovica) de Marillac, a întemeiat Congregația Fiicelor Carității. A murit la Paris, în anul 1660.

De la Comunal păstorilor: pentru preoți, 1651, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1785, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrierile* sfântului Vinčențiu de Paul, preot

(Cf. *Correspondance, Entretiens, Documents*,
ed. P. Coste, Paris 1920-1925, passim)

Slujirea săracilor trebuie preferată oricărei alte lucrări

Atitudinea față de cei săraci nu trebuie să fie condiționată de ceea ce apare în exterior în ei și nici de calitățile lor interioare. Mai curând, trebuie să-i considerăm în lumina credinței. Fiul lui Dumnezeu a voit să fie sărac și să fie reprezentat de cei săraci. În pătimirea sa, aproape că nu mai avea înfățișare de om; apărea ca un nebun înaintea neamurilor, o piatră de scandal pentru iudei; și totuși, el se consideră evanghelizator al săracilor: *M-a trimis să vestesc săracilor vestea cea bună (Lc 4,18)*. Trebuie să intrăm în aceste sentimente și să facem ceea ce a făcut Isus: să-i îngrijim pe săraci, să-i mângâiem, să-i ajutăm, să-i recomandăm.

El însuși a voit să se nască sărac, să-i primească în compania sa pe săraci, să-i slujească pe săraci, să se pună în locul săracilor, ajungând să spună că binele sau răul pe care îl vom face săracilor îl va considera făcut persoanei sale divine. Dumnezeu îi iubește pe săraci și, prin urmare, îi iubește pe cei care iubesc săracii. În realitate, atunci când este iubit cineva, sunt iubiți prietenii și slujitorii săi. Astfel, avem dreptate să sperăm că, din iubire față de ei, Dumnezeu ne va iubi și pe noi. Atunci când mergem să-i vizităm, să încercăm să-i înțelegem pentru a suferi cu ei și a ne pune în dispoziția interioară a Apostolului care spunea: *M-am făcut totul pentru toți (1Cor 9,22)*. De aceea, să ne străduim să

devenim sensibili față de suferințele și lipsurile aproapelui. Pentru aceasta, să-l rugăm pe Dumnezeu să ne dea spiritul milostivirii și al iubirii, care să ne umple inima, și să ni-l păstreze.

Slujirea săracilor trebuie preferată oricărei alte lucrări. Nu trebuie să fie întârzieri. Dacă în timpul rugăciunii aveți de dus un medicament sau un ajutor unui sărac, mergeți liniștiți. Oferiți-i lui Dumnezeu acțiunea voastră, unind cu ea intenția rugăciunii. Nu trebuie să vă preocupați și să credeți că ați greșit dacă pentru slujirea săracilor ați lăsat rugăciunea. Nu înseamnă a-l lăsa pe Dumnezeu atunci când este lăsat Dumnezeu pentru Dumnezeu, adică o lucrare a lui Dumnezeu pentru a face alta.

Dacă lăsați rugăciunea pentru a îngriji un sărac, să știți că a face aceasta înseamnă a-l sluji pe Dumnezeu. Dragostea este superioară tuturor regulilor și toate trebuie să facă referință la ea. Ea este o mare stăpână: trebuie să facem ceea ce ne poruncește. Toți cei care în viață îi vor iubi pe săraci nu vor avea nici o teamă de moarte. Așadar, să-i slujim cu reînnoită iubire pe săraci și să-i căutăm pe cei mai părăsiți. Ei sunt domnii și stăpânii noștri.

RESPONSORIUL

1 Cor 9,19a.22; Iob 29,15-16a

R. Deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor. Am devenit slab pentru cei slabi. * M-am făcut totul pentru toți, ca să-i câștig măcar pe unii.

V. Am fost ochi pentru cel orb și picior pentru cel șchiop; eram părinte pentru cei săraci. * M-am făcut.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Vincențiu era mângâietorul celor întristați, mare apărător al orfanilor și ocrotitor al văduvelor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care pentru mântuirea celor săraci și pentru formarea clerului l-ai înzestrat pe sfântul preot Vincențiu de Paul cu virtuțile apostolice, dă-ne, te rugăm, și nouă, ca, înflăcărați de același duh, să iubim ceea ce a iubit el și să înfăptuim ceea ce el ne-a învățat. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Ceea ce ați făcut unuia dintre aceștia mici ai mei, mie mi-ați făcut, spune Domnul.

28 septembrie

SFÂNTUL VENCESLAU, MARTIR

S-a născut în Boemia, în jurul anului 907, și a fost educat creștinește de către mătușa lui. În anul 925, a primit conducerea ducatului. A înfruntat multe greutăți în cârmuirea supușilor săi și în educarea lor la credință. Trădat de fratele său, Boleslau, a fost asasinat în anul 935. A fost îndată socotit printre martiri și este cinstit ca patronul principal al Boemiei.

De la Comunal unii martir, 1624.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Prima narațiune paleoslavă*

(Edit. M. Weingart, Pragă 1934, 974-983)

*Regelui, care judecă săracii cu dreptate,
îi va fi întărit tronul pe vecie*

La moartea lui Vratislau, boemii l-au dat ca succesor pe fiul său, Venceslau. Prin harul lui Dumnezeu, acesta era model în practicarea credinței. Le făcea bine tuturor

celor săraci, îi îmbrăca pe cei goi, dădea de mâncare celor flămânzi, îi primea pe pelerini, exact cum vrea Evanghelia. Nu tolera să se facă nedreptate văduvelor, îi iubea pe toți oamenii, săraci sau bogați, îi ajuta pe slujitorii lui Dumnezeu și a înfrumusețat multe biserici.

Cu toate acestea, a devenit semn de contradicție și de ură în acel cerc de boemi care era orbit de ambiție. Aceștia l-au incitat la răscoală pe fratele său mai mic, Boleslau, spunându-i: „Fratele tău, Venceslau, plănuiește, împreună cu mama ta și cu oamenii săi, să te ucidă”.

S-a întâmplat ca, într-o duminică, în sărbătoarea sfinților Cosma și Damian, Venceslau să meargă în orașul Alt-Bunzlau. Avea obiceiul să meargă în diferite orașe, atunci când se țineau celebrări speciale. Nu lipsea niciodată atunci când se sărbătorea dedicarea bisericilor. Așadar, de data aceea, după ce a participat la jertfa euharistică, voia să se întoarcă la Praga, însă Boleslau l-a reținut, cu intenție ticăloasă, spunându-i: „Frate, de ce vrei să pleci așa de repede?” În ziua următoare, în zori, clopotele au sunat pentru slujba de dimineață. Auzindu-le, Venceslau a exclamat: „Laudă ție, Doamne, pentru că mi-ai dat să trăiesc până astăzi”. Și s-a ridicat și a mers la slujba de dimineață.

Boleslau, ascuns deja după ușă, l-a ajuns. Venceslau l-a văzut și i-a zis: „Frate, până ieri te-ai arătat față de mine ca un slujitor bun!” Însă celălalt, la sugestia diavolului, care îi pervertea inima, scoțând sabia din teacă, i-a răspuns: „Acum vreau să devin mai bun”. Spunând așa, l-a lovit cu sabia în cap.

Atunci, Venceslau, privindu-l în față, a strigat: „Frate, dar ce faci?” și, prinzându-l, l-a aruncat la pământ. Însă a venit unul dintre consilierii lui Boleslau, care l-a lovit pe Venceslau la o mână. Rănit la mână, el l-a lăsat pe fratele său din strânsoare și a fugit spre biserică. Dar alți doi ticăloși l-au urmărit și l-au ucis la ușă. În sfârșit, un al patrulea l-a străpuns în piept. Venceslau și-a dat imediat ultima suflare, exclamând: *În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu* (cf. Ps 30,6).

RESPONSORIUL Cf. *Os* 14,6; cf. *Ps* 91 (92),13a.14

R. Cel drept va odrăsli precum crinul; * va înflori în veci înaintea Domnului.

V. Plantat în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru, * va înflori.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai învățat pe sfântul martir Veneslau să prețuiască împărăția cerului mai mult decât pe aceea a pământului, dă-ne, pentru rugăciunile lui, harul ca, lepădându-ne de noi înșine, să ne atașăm de tine cu toată inima. Prin Domnul.

În aceeași zi, 28 septembrie

SFINȚII LAURENȚIU RUIZ ȘI ÎNSOȚITORII, MARTIRI

În prima jumătate a secolului al XVII-lea (1633-1637), 16 martiri, Laurențiu Ruiz și însoțitorii săi, și-au vărsat sângele din iubire față de Cristos, în localitatea Nagasaki din Japonia. Această grupă slăvită de aparținători sau asociați ai Ordinului sfântului Dominic este formată din nouă preoți, doi călugări, două fecioare consacrate și trei laici, printre care filipinezul Laurențiu Ruiz, tată de familie. Toți, vestitori ai evangheliei, deși de vârstă și condiție diferită, au contribuit la răspândirea credinței în Cristos în Insulele Filipine, la Formosa și în Arhipelagul Japonez. Mărturisind în mod strălucit universalitatea religiei creștine și confirmând prin viața și prin moartea lor vestirea evangheliei, ei au răspândit din abundență sămânța viitoarei comunități bisericești.

De la Comunal mai multor martiri, 1601.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* Sfântului Părinte Ioan Paul al II-lea, ținută la Manila, cu ocazia beatificării lui Laurențiu Ruiz și a însoțitorilor săi, martiri

(AAS, 73 [1981], 340-342)

*Prin vărsarea propriului sânge,
i-au adus lui Dumnezeu
cel mai mare act de cult și de iubire*

Așa cum atestă evanghelia, Cristos a promis că îi va recunoaște înaintea Tatălui pe acei martori fideli care îl vor recunoaște înaintea oamenilor.

Imnul de slavă adus lui Dumnezeu, înălțat acum de nenumărate glasuri, este un ecou al celui *Te Deum* cântat în biserica „Sfântul Dominic”, în seara zilei de 27 decembrie 1637, când a ajuns la Nagasaki vestea martiriului unui grup de șase creștini. Între ei era conducătorul misiunii, părintele Antonio Gonzalez, dominican spaniol originar din Leon, și Laurențiu Ruiz, tată de familie, născut la Manila, în suburbia Binondo. Cântarea psalmilor către Domnul atotputernic și milostiv a însoțit mărturia lor glorioasă, atât atunci când se aflau în închisoare, cât și atunci când au înfruntat supliciul care a durat trei zile.

Credința învinge lumea. Predicarea credinței îi luminează asemenea soarelui pe cei care doresc să ajungă la cunoașterea adevărului. Chiar în diversitatea limbilor răsună întotdeauna unica și identica tradiție creștină.

Domnul Isus, în sângele său, i-a răscumpărat pe slujitorii săi și i-a reunit din toate rasele, limbile, popoarele și națiunile, pentru a face din ei o preoție regească pentru Dumnezeu nostru.

Cei șaisprezece martiri, în exercitarea preoției, primită în virtutea Botezului sau a sacramentului Preoției, i-au adus lui Dumnezeu cel mai mare act de adorație și de iubire, vărsându-și sângele, în comuniune cu jertfa lui Cristos, pe altarul crucii. În felul acesta, l-au imitat pe Cristos, preot și victimă, în măsura cea mai perfectă cu putință creaturii umane. În același timp, martiriul lor a constituit actul cel mai mare de iubire față de frați; și noi suntem chemați să ne dăruim după exemplul Fiului lui Dumnezeu, care s-a jertfit pe sine pentru noi.

Toate acestea le-a făcut Laurențiu Ruiz. Călăuzit de Duhul Sfânt spre un scop neașteptat, după o călătorie

plină de pericole, a mărturisit înaintea judecătorilor că este creștin, gata să moară pentru Domnul său: „Aș vrea să-mi dau viața de o mie de ori pentru el. Nu voi fi niciodată un apostat. Puteți să mă ucideți, dacă vreți. Voința mea este de a muri pentru Dumnezeu”.

În aceste cuvinte este rezumatul vieții sale, afirmarea credinței sale, motivul morții sale. În ceasul martiriului, tânărul tată de familie a proclamat și a dus la împlinire cateheza creștină pe care o primise la școala fraților dominicani din Binondo: o cateheză care își are unicul centru în misterul lui Cristos: Cristos este vestit și Cristos este cel care vorbește prin gura trimisului său.

Mărturia lui Laurențiu Ruiz, al cărui tată era chinez și mama din populația tagală, ne amintește că întreaga viață a fiecăruia dintre noi trebuie să fie orientată spre Cristos.

A fi creștini înseamnă a ne dăruia pe noi înșine în fiecare zi ca răspuns la oferta lui Cristos, venit în lume pentru ca toți să aibă viață și să o aibă din belșug.

RESPONSORIUL

Cf. Ef 4,4-5

R. Sfinții martirii și-au vărsat sângele pentru Domnul, l-au iubit pe Cristos în viața lor, l-au imitat pe el până la moarte: * și, de aceea, au dobândit o coroană de biruință.

Ÿ. Era în ei un singur duh și o singură credință. * Și, de aceea.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne harul de a imita, în fidelitatea față de slujirea ta și în solidaritatea generoasă față de aproapele, răbdarea sfinților martiri Laurențiu Ruiz și a însoțitorilor săi, întrucât fericiți sunt, în împărăția ta, aceia care suferă persecuție din cauza evangheliei. Prin Domnul.

29 septembrie

SFINȚII MIHAIL, GABRIEL ȘI RAFAEL,
ARHANGHELI

Sărbătoare

Invitatoriul

Ant. În fața îngerilor, veniți să-l adorăm pe Domnul!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

E azi sărbătoare; voioasă cântare
Se-nalță spre sfinții arhangheli, cei care
Luptând cu mulțimea de duhuri rebele,
În cer strălucesc ca luceferi și stele.

Al oastei cerești comandant, Mihaile,
Creștinilor pavază tare tu fi-le;
Din starea de har să nu-i lași să decadă,
Dușmanul alungă-l cu sfânta ta spadă.

Iar tu, Gabriel, ce cu-a Domnului vreau
Ești crainic ceresc, purtător de mistere,
Cu dragostea ta ce nimic nu refuză,
Pe căile vieții ne fii călăuză.

La fel, Rafaele, de mână tu ia-le
Pe slugile tale, condu-le pe cale,
I-alină pe cei care gem și suspină,
Le vindecă ochii, dă minții lumină.

Întreaga oștire de spirite pure
Să binevoiască de noi să se-ndure;
Trăind ca și ele o viață candidă,
Larg cerul și nouă să ni se deschidă.

Și Tatăl, și Fiul primească mărire,
 Și Duhul izvor nesecat de iubire,
 Mărire să fie Treimii divine
 Ce tronul pe aripi de îngeri și-l ține. Amin.

Sau:

Festíva vos, archángeli,
 Hæc nostra tollunt cántica,
 Quos in supérna cúria
 Insígnit ingens glória.

Tu nos, cohórtis cælicæ
 Invícte princeps, Míchael,
 Dextra corúsca róbora
 Deíque serva grátia.

Qui núntius deléctus es
 Mysteriórum máximus,
 Nos lucis usque, Gábriel,
 Fac diligámus sémitas.

Nobis adésto, Ráphael,
 Ac pátriam peténtibus
 Morbos repélle córporum,
 Affer salútem méntium.

Vosque angelórum cándida
 Nos adiuvétis ágmina,
 Possímus ut consórtio
 Vestro beáti pérfrui.

Summo Parénti et Fílio
 Honor sit ac Paráclito,
 Quos vester uno prædicat
 Concéntus hymno pérpetim. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Marea s-a agitat și s-a cutremurat pământul
 când arhanghelul Mihail a coborât din cer.

Psalmul 96 (97)

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelii tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idoli. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii.
- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina *
și pentru cei cu inima curată bucuria.
- ¹² Bucurați-vă în Domnul, voi, dreptilor, *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Marea s-a agitat și s-a cutremurat pământul când arhanghelul Mihail a coborât din cer.

Ant. 2 Îngerul Gabriel i-a apărut lui Zaharia, spunând: Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele Ioan.

Psalmul 102 (103)

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și tot ce este în mine să binecuvânteze
numele său cel sfânt!
- ² Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și nu uita nicicând de binefacerile sale.
- ³ El îți iartă toate păcatele *
și te vindecă de orice boală.
- ⁴ El îți scapă viața din adânc *
și te încununează cu îndurare și iubire;
- ⁵ el îți satură cu bunătăți bătrânețea *
și te face să întinerești iarăși ca vulturul.
- ⁶ Domnul face dreptate și judecată dreaptă *
tuturor celor care suferă nedreptatea.
- ⁷ El a făcut cunoscute lui Moise căile sale *
și faptele sale minunate fiilor lui Israel.
- ⁸ Domnul este îndurător și milostiv, *
el este îndelung răbdător și plin de îndurare.
- ⁹ El nu dojenește la nesfârșit, *
nici nu poartă pe veci mânie.
- ¹⁰ El nu ne răsplătește după greșelile noastre, *
nici nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.
- ¹¹ Cât sunt de sus cerurile față de pământ, *
tot atât de mare este mila sa
față de cei care se tem de el.
- ¹² Cât de departe este răsăritul de apus, *
atât de mult îndepărtează de la noi păcatele noastre.
- ¹³ Așa cum un tată își iubește copiii, *
așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.

Ant. Îngerul Gabriel i-a apărut lui Zaharia, spunând:
Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele
Ioan.

Ant. 3 Eu sunt îngerul Rafael, care stau înaintea Dom-
nului. Dar voi binecuvântați-l pe Dumnezeu și povestiți
toate faptele sale minunate.

II

- ¹⁴ Căci el știe din ce am fost făcuți *
și nu uită că suntem țărână.
- ¹⁵ Zilele omului sunt ca iarba, *
el înflorește ca floarea câmpului.
- ¹⁶ Când suflă vântul ea dispare, *
nici locul în care a stat nu se mai cunoaște.
- ¹⁷ Dar mila Domnului rămâne fără încetare †
peste cel care se teme de el *
și dreptatea lui peste copiii copiilor lor,
¹⁸ peste cei care păzesc legământul său *
și își aduc aminte de poruncile lui,
ca să le împlinescă.
- ¹⁹ Domnul și-a așezat în ceruri tronul său, *
stăpânirea sa se întinde peste toate.
- ²⁰ Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii lui, †
voi, cei puternici, care împliniți poruncile sale *
ascultând de glasul cuvântului său.
- ²¹ Binecuvântați pe Domnul, toate oștirile sale, *
slujitorii lui, care împliniți voința lui!
- ²² Binecuvântați pe Domnul, toate lucrările lui, †
în tot locul stăpânirii sale! *
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Eu sunt îngerul Rafael, care stau înaintea Domnului. Dar voi binecuvântați-l pe Dumnezeu și povestiți toate faptele sale minunate.

V. Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui,

R. gata să împliniți cu tărie cuvântul său.

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul sfântului Ioan

12,1-17

Lupta lui Mihail cu dragonul

¹ Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap, o coroană de douăsprezece stele. ² Ea era însărcinată; striga în chinurile nașterii, frământându-se să nască.

³ Apoi a apărut un alt semn pe cer: iată, un dragon ca de foc, mare, având șapte capete și zece coarne, iar pe capete, șapte cununi împărătești. ⁴ Coadă lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul stătea înaintea femeii care trebuia să nască, pentru a înghiți copilul când va fi născut. ⁵ Ea a născut un copil de parte bărbătească ce va păstori toate națiunile cu un toiag de fier; copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul său, ⁶ iar femeia a fugit în pustiu, acolo unde i-a fost pregătit un loc de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo timp de o mie două sute șaizeci de zile.

⁷ Și s-a făcut un război în cer: Mihael și îngerii lui s-au luptat cu dragonul; și dragonul a luptat împreună cu îngerii lui, ⁸ dar n-a avut putere și nu s-a mai găsit locul lor în cer. ⁹ Atunci a fost aruncat dragonul cel mare, șarpele cel de la început, care se cheamă Diavolul și Satana, cel care înșală toată omenirea, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. ¹⁰ Și s-a auzit un glas puternic în cer, spunând:

„Acum a venit mântuirea și puterea,
împărăția Dumnezeului nostru
și puterea Unsului său,
pentru că a fost aruncat afară
acuzatorul fraților noștri,
cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru
ziua și noaptea,

¹¹ dar ei l-au învins prin sângele Mielului
și prin cuvântul mărturiei lor
și nu și-au iubit viața până la moarte.

¹² De aceea, bucurați-vă, ceruri,
și cei care locuiți în ele!
Vai pământului și mării,
pentru că diavolul a coborât la voi
cuprins de mânie mare,
pentru că știe că mai are puțin timp”.

¹³ Când a văzut dragonul că a fost aruncat pe pământ, a început s-o persecute pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească. ¹⁴ Dar i s-au dat femeii cele două aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustiu

spre locul ei, unde este hrănită pentru un timp, pentru timpuri și pentru jumătate de timp, departe de fața șarpelui.¹⁵ Atunci, șarpele a aruncat din gura lui după femeie apă ca un fluviu, ca s-o ia fluviul.¹⁶ Dar pământul i-a venit în ajutor femeii și pământul și-a deschis gura și a înghițit fluviul pe care îl aruncase dragonul din gura lui.

¹⁷Dragonul s-a înfuriat pe femeie și a plecat să facă război cu urmașii descendenței ei, aceia care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 12,7.10

R. Și s-a făcut tăcere în cer în timp ce a început lupta dragonului cu Mihail, arhanghelul: * S-a auzit o voce spunând: Mărire, și cinste, și putere Dumnezeului celui atotputernic.

V. Acum a venit mântuirea și tăria și împărăția Dumnezeului nostru și puterea Unsului său. * S-a auzit.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliilor*
ale sfântului Grigore cel Mare, papă

(Omil. 34, 8-9: PL 76, 1250-1251)

Apelativul „înger” arată misiunea, nu natura

Trebuie știut că apelativul „înger” arată misiunea, nu natura. De fapt, acele duhuri sfinte, din patria cerească, sunt întotdeauna duhuri, dar nu se pot numi mereu îngeri, pentru că numai atunci sunt îngeri când, prin intermediul lor, este dată o veste. Cei care aduc vești obișnuite sunt numiți îngeri, în schimb, cei care vestesc cele mai mari evenimente sunt numiți arhangheli.

Pentru aceasta, la Fecioara Maria nu este trimis un înger oarecare, ci arhanghelul Gabriel. De fapt, se cuvenea ca pentru această misiune să fie trimis un înger dintre cei mai mari, pentru a aduce cea mai mare dintre vești.

Lor le sunt atribuite nume deosebite, pentru ca și din modul de a-i numi să apară ce fel de slujire le este

încredințată. În cetatea sfântă a cerului, făcută desăvârșită de cunoașterea deplină care provine din vederea lui Dumnezeu cel atotputernic, îngerii nu au nume deosebite, care să deosebească persoanele lor. Însă, atunci când vin la noi pentru vreo misiune, iau și numele misiunii pe care o exercită. Astfel, Mihail înseamnă: „Cine este ca Dumnezeu?”, Gabriel: „Puterea lui Dumnezeu” și Rafael: „Medicamentul lui Dumnezeu”.

Atunci când trebuie să se facă ceva care cere mare curaj și putere, se spune că este trimis Mihail, ca să se poată înțelege, din acțiune și din nume, că nimeni nu poate să acționeze ca Dumnezeu. Vechiul dușman, care, în mândria sa, a dorit să fie asemenea lui Dumnezeu, spunând: *Mă voi sui în cer* (cf. *Is 14,13-14*), *îmi voi înălța tronul pe stelele lui Dumnezeu, voi deveni asemenea Celui Preaînalt*, la sfârșitul lumii va fi abandonat și condamnat la chinul veșnic. Ei bine, el este prezentat în luptă cu arhanghelul Mihail, așa cum este spus de Ioan: *S-a făcut un război în cer: Mihail și îngerii săi s-au luptat cu balaurul* (*Ap 12,7*).

La Maria este trimis Gabriel care este numit „Puterea lui Dumnezeu”; el venea ca să-l vestească pe cel care a voit să apară în umilință pentru a elimina puterile rele ale văzduhului. Așadar, trebuia să fie vestit de „Puterea lui Dumnezeu” cel care venea ca Domn al oștirilor și războinic puternic.

Rafael, așa cum am spus, înseamnă „Medicamentul lui Dumnezeu”. De fapt, el a atins ochii lui Tobia, i-a tratat, și a alungat întunericul orbirii sale. Așadar, pe bună dreptate, a fost numit „Medicamentul lui Dumnezeu” cel care a fost trimis să facă vindecări.

RESPONSORIUL

Cf. *Ap 8,3.4; Dan 7,10b*

R. A venit atunci un înger și a stat în picioare înaintea altarului. El avea un vas de aur pentru tămâiere și i s-a adus multă tămâie; * și fumul de tămâie s-a înălțat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

V. Mii de mii îi slujeau și zeci de mii de sute de mii stăteau înaintea lui. * Și fumul.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Cristoase, a Tatălui veșnic splendoare,
Ești Viața ce anii nu pot s-o măsoare.
La tronul de slavă îți stau înaintea
Mulțime de duhuri curate și sfinte.
Cântarea lor veșnic în ceruri răsună;
Mărire ți-aducem cu ei împreună.

A lor strălucire nu pot s-o exprime
Poezii în versuri, în ritmuri și rime.
Mai mare ca toți Mihail este însă.
Armata de îngeri, în jurul său strânsă,
Zdrobește revolta iscată-ntre îngeri,
Revoltă sortită totalei înfrângeri.

Noi știm că Satana mereu e la pândă,
Că umblă răgând ca o fiară flămândă;
Mihai să ne țină sub paza sa bună,
Cu sabia lui pe dușman să-l răpună.
Curați ne păstreze și fără-ntinare,
În mila sa mare, pe-a vieții cărare.

Cu inimă caldă și voce curată,
Mărire s-aducem cerescului Tată.
Și Fiul, din Tatăl născut din vecie,
Cinstire primească. Mărire să fie
Și Duhului Sfânt. În cereasca splendoare,
Întreaga Treime primească onoare. Amin.

Sau:

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu angelórum
Votis, voce psállimus;
Alternántes concrepándo
Melos damus vóci bus.

Collaudámus venerántes
 Inclitos archángelos,
 Sed præcípue primátem
 Cæléstis exércitus,
 Michaélem in virtúte
 Conteréntem Sátanam.
 Quo custóde procul pelle,
 Rex Christe piíssime,
 Omne nefas inimíci;
 Mundos corde et córpore
 Paradíso redde tuo
 Nos sola cleméntia.
 Glóriam Patri melódis
 Personémus vóciibus,
 Glóriam Christo canámus,
 Glóriam Paráclito,
 Qui Deus trinus et unus
 Exstat ante sæcula. Amen

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Să-l lăudăm pe Domnul, pe care-l preamăresc îngerii, și pe care heruvimii și serafimii îl aclamă: „Sfânt, sfânt, sfânt!”

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Îngeri ai Domnului, binecuvâнтаți-l pe Domnul în veci!

Ant. 3 Pe tine, Dumnezeuule preasfânt, te laudă în înaltul cerului toți îngerii, spunând într-un glas: „Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeuule!”

LECTURA SCURTĂ

Gen 28,12-13a

Iacob a văzut în vis o scară sprijinită de pământ, al cărei vârf atingea cerul; îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea, iar Domnul, care stătea lângă el, i-a spus lui Iacob: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul lui Abraham, tatăl tău, Dumnezeuul lui Isaac”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Un înger a stat * lângă altarul templului. Un înger.

V. Având o cădelniță de aur în mână, * lângă altarul templului. Slavă Tatălui. Un înger.

Ant. Ia *Benedictus*: Adevăr, adevăr vă spun: veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând deasupra Fiului Omului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, să-l laudăm pe Domnul, care e înconjurat de mulțime de îngeri ce-i cântă într-un glas. Să-i strigăm cu bucurie:

Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui!

Dumnezeule, care ai poruncit îngerilor tăi să ne păzească pe toate căile noastre,

– dă-ne harul să înaintăm astăzi fără piedică pe căile tale.
Părinte, a cărui față îngerii noștri o văd pururi în ceruri,

– fă-ne să căutăm neîncetat fața ta.

Dumnezeule, ai cărui fii vor deveni asemenea îngerilor în ceruri,

– dăruiește-ne curăția inimii și a trupului.

Dumnezeule, trimite-l pe Mihail, conducătorul oștirilor cerești, în ajutorul poporului tău,

– ca să-l apere în lupta împotriva Satanei și a îngerilor lui.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în înțelepciunea ta minunată rânduiești slujirile îngerilor și ale oamenilor, fă, te rugăm, ca viața să ne fie ocrotită pe pământ de aceia care slujesc pururi înaintea feței tale în ceruri. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmii de la zi.

Ora a treia

Ant. Iată că Mihail, una dintre căpeteniile îngerilor, mi-a venit în ajutor.

LECTURA SCURTĂ*Dan 12,1*

În acel timp, se va ridica Mihail, conducătorul cel mare, cel care ocrotește pe fiii poporului tău; va fi un timp de strâmtoare cum n-a mai fost niciodată de când există popoarele și până în acel timp. Dar în acel timp va veni mântuirea poporului tău, a tuturor acelora, al căror nume va fi găsit scris în carte.

℣. Domnul va trimite pe îngerii săi cu trâmbiță și cu glas mare.

℞. Și-i vor aduna pe aleșii lui din cele patru vânturi.

Ora a șasea

Ant. Iată, Gabriel, care mi se arătase în viziune, a venit în zbor, m-a atins și m-a învățat.

LECTURA SCURTĂ*Dan 9,22-23*

Îngerul Gabriel a vorbit și mi-a spus: „Daniele, am venit acum ca să te învăț și să înțelegi. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești un om iubit. Ia aminte, deci, la cuvântul acesta și înțelege viziunea!

℣. Binecuvântați-l pe Domnul, toate puterile lui.

℞. Slujitorii lui, care împliniți voința lui!

Ora a noua

Ant. Îngerul Rafael a fost trimis la Tobia și la Sara, ca să-i vindece.

LECTURA SCURTĂ*Tob 12,15.18.20b*

Eu sunt Rafael, unul dintre cei șapte îngeri sfinți, care suntem mereu gata să intrăm înaintea slavei Domnului.

Când eram cu voi, nu de la mine am venit la voi, ci din voința lui Dumnezeu. Binecuvântați-l, așadar, în toate zilele și cântați-i. Iată, eu mă înalț la acela care m-a trimis. Scrieți toate aceste lucruri care vi s-au întâmplat.

℣. Îngerilor săi, Dumnezeu le-a poruncit pentru tine.

℞. Ca să te păzească pe toate căile tale.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vespele

IMNUL

Săgeți otrăvite, puhoi de ispite,
Asupra-ne veșnic dușmanul trimite;
Cu forța divină, Mihai ne susțină,
Ne-aducă izbândă și pace deplină.

La fel, Gabriel, mare crainic ce zboară
Cu vestea cea bună la sfânta Fecioară,
Când vine dușmanul cu falsa lui vrajă,
Far minții ne fie și inimii strajă.

Iar medic ceresc pentru-a noastră orbie,
Arhanghelul sfânt, Rafael, să ne fie;
Ne fie când mintea ne este confuză,
Precum lui Tobia, la drum călăuză.

Isuse Cristoase, vederea ta sfântă
Pe bunii arhangheli în cer îi încântă;
Îngăduie slugilor tale să spere
Că parte avea-vor de-aceeași vedere. Amin.

Sau:

Angelum pacis Míchael ad istam,
Christe, demítti rogitámus aulam,
Cuncta quo crebro veniénte crescant
Próspera nobis.

Angelus fortis Gábriel, ut hostem
Pellat antíquum, vólitet supérne,
Sæpius templum cúpiens favéndo
Vísere nostrum.

Angelum nobis médicum salútis
 Mitte de cælis Ráphael, ut omnes
 Sanet ægrótos paritérque nostros
 Dírigat actus.

Christe, sanctórum decus angelórum,
 Adsit illórum chorus usque nobis,
 Ut simul tandem Tríadi per ævum
 Cármina demus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 S-a înălțat slava ta mai presus de ceruri, Rege al îngerilor!

Psalmul 8

- ² Doamne, Dumnezeuul nostru, *
 cât de minunat este numele tău
 pe tot pământul!
 Slava ta se înalță *
 mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
 ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
 ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
 luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
 sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngerii, *
 l-ai încununat cu cinste și măreție.
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale, *
 toate le-ai pus la picioarele lui:
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
 precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
 tot ce străbate căile apelor. —

¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. S-a înălțat slava ta mai presus de ceruri, Rege al îngerilor!

Ant. 2 Înaintea îngerilor îți voi cânta, Dumnezeuul meu!

Psalmul 137 (138)

- ¹ Te laud, Doamne, din toată inima, †
pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele. *
Îți cânt înaintea îngerilor.
- ² Mă prostern spre templul tău cel sfânt,
laud numele tău †
pentru bunătatea și fidelitatea ta, *
căci ți s-a mărit faima
prin împlinirea făgăduințelor tale.
- ³ În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat, *
m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.
- ⁴ Toți împărații pământului, Doamne, te vor lauda,*
când vor auzi cuvintele gurii tale.
- ⁵ Ei vor cânta căile Domnului, *
căci mare este slava Domnului.
- ⁶ Oricât de sus ar fi Domnul, †
el îl vede pe cel umil *
și îl recunoaște din depărtare pe cel îngâmfat.
- ⁷ Chiar dacă trebuie să trec printr-o mare strâmtoare, †
tu mă faci să trăiesc, *
în ciuda mâniei dușmanilor mei;
tu îți întinzi mâna *
și dreapta ta mă mântuiește.
- ⁸ Domnul va duce la bun sfârșit
ceea ce a început pentru mine. †
Doamne, bunătatea ta este veșnică. *
Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor tale.

Ant. Înaintea îngerilor îți voi cânta, Dumnezeuul meu!

Ant. 3 Am văzut în mijlocul tronului, stând în picioare, un miel ca înjunghiat și am auzit glasul unei mulțimi de îngeri împrejurul tronului.

Cântarea Cf. *Col 1,12-20*

- ¹² Să aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. Am văzut în mijlocul tronului, stând în picioare, un miel ca înjunghiat și am auzit glasul unei mulțimi de îngeri împrejurul tronului.

LECTURA SCURTĂ

Ap 1,4b-5.6b

Har vouă și pace de la cel care este, care era și care vine; și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului

său; și de la Isus Cristos, martorul cel credincios, primul născut dintre cei morți și Domnul regilor pământului. Celui care ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său. Lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin!

RESPONSORIUL SCURT

R. S-a înălțat fumul de tămâie * înaintea Domnului.
S-a înălțat.

V. Din mâna îngerului, * înaintea Domnului. Slavă Tatălui. S-a înălțat.

Ant. la *Magnificat*: Îngerul Gabriel i-a spus Mariei: „Iată, vei zămisli și vei naște un fiu și vei chema numele lui Isus”.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Domnul să ne facă mai râvnici în a-i asculta glasul, asemenea îngerilor care fac voia lui. Pentru aceasta, să ne rugăm:

Te rugăm, ascultă-ne!

Pentru ca, prin mâinile îngerilor, precum fumul de tămâie,
– rugăciunile noastre să se înalțe înaintea ta,

Te rugăm, ascultă-ne!

Pentru ca, prin mâinile îngerului tău, pe altarul tău ceresc,
– să fie aduse darurile noastre:

Te rugăm, ascultă-ne!

Pentru ca, împreună cu mulțimea de oaste cerească, să
putem vesti: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu

– și pe pământ pace oamenilor”,

Te rugăm, ascultă-ne!

Pentru ca, la sfârșitul vieții noastre, să ne primească îngerii
– și să ne ducă în patria paradiselui,

Te rugăm, ascultă-ne!

Pentru ca sfântul Mihail, purtătorul stindardului tău,

– să ducă în lumina sfântă sufletele credincioșilor tăi
răposați,

Te rugăm, ascultă-ne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în înțelepciunea ta minunată rânduiești slujirile îngerilor și ale oamenilor, fă, te rugăm, ca viața să ne fie ocrotită pe pământ de aceia care slujesc pururi înaintea feței tale în ceruri. Prin Domnul.

30 septembrie

SFÂNTUL IERONIM,
PREOT ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Stridon, în Dalmația, în jurul anului 340. A studiat la Roma și acolo a primit Botezul. Îmbrățișând viața ascetică, a plecat în Orient, unde a fost sfințit preot. S-a întors apoi la Roma și a fost secretarul papei Damasus. Acolo a început să traducă în limba latină Cărțile Sfinte și a promovat viața monahală. Stabilindu-se în cele din urmă la Betleem, a luat parte în chip admirabil la viața plină de suferință a Bisericii de atunci. A scris multe lucrări, mai ales comentarii la Sfânta Scriptură. A murit la Betleem, în anul 420.

De la Comunal învățătorilor Bisericii, 1687, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Prologul comentariului asupra cărții lui Isaia*,
al sfântului Ieronim, preot

(Nr. 1.2: CCL 73,1-3)

Ignorarea Scripturilor este ignorarea lui Cristos

Îmi împlinesc datoria, ascultând de porunca lui Cristos: *Cercetați Scripturile (In 5,39) și: Căutați și veți găsi (Mt 7,7)*, pentru a nu mi se spune asemenea iudeilor: *Voi vă înșelați, nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea*

lui Dumnezeu (Mt 22,29). De fapt, așa cum spune apostolul Paul, dacă Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu, cel care nu cunoaște Scripturile nu cunoaște puterea lui Dumnezeu, nici înțelepciunea sa. Ignorarea Scripturilor este ignorarea lui Cristos.

De aceea, vreau să-l imit pe tatăl de familie, care, din comoara sa, știe să scoată lucruri noi și vechi, și tot așa și pe mireasă, care, în *Cântarea Cântărilor*, spune: *O iubitul meu, am păstrat pentru tine ceea ce este nou și vechi* (cf. Ct 7,14 Vg). De aceea, vreau să-l expun pe profetul Isaia în așa fel încât să-l prezint nu numai ca profet, ci și ca evanghelist și apostol. De fapt, el a spus despre sine ceea ce spune despre ceilalți evangheliști: *Cât sunt de frumoase pe munți picioarele mesagerului care aduce vestea cea bună, care vestește pacea!* (Is 52,7). Dumnezeu îi adresează și lui, ca unui apostol, întrebarea: *Pe cine voi trimite, cine va merge la acest popor?* Și el răspunde: *Iată-mă, trimite-mă pe mine* (cf. Is 6,8).

Dar nimeni să nu creadă că eu vreau să epuizez, în puține cuvinte, argumentul acestei cărți a Scripturii, care conține toate misterele Domnului. Efectiv, în *Cartea lui Isaia*, găsim că Domnul este prezis ca Emanuel, născut din Fecioară, ca autor de minuni și de semne minunate, ca mort și înmormântat, înviat din morți și mântuitor al neamurilor. Ce voi spune despre învățătura sa cu privire la fizică, la etică și la logică? Tot ceea ce se referă la Sfintele Scripturi, tot ceea ce limba umană poate să exprime și inteligența muritorilor poate să înțeleagă se află cuprins în acest volum. Despre profunzimea acestor mistere dă mărturie însuși autorul atunci când scrie: *Pentru voi, orice vedenie va fi asemenea cuvintelor unei cărți sigilate: este dată unuia care știe să citească, spunându-i-se: Citește-o. Însă acela răspunde: Nu pot pentru că este sigilată. Sau se dă cartea unuia care nu știe să citească, spunându-i-se: Citește-o. Dar acesta răspunde: Nu știu să citesc* (Is 29,11-12).

Dacă acest argument i s-ar părea cuiva ca fiind slab, să asculte ceea ce spune Apostolul: *Profeții să vorbească doi sau trei, iar ceilalți să judece. Dar dacă un altul care stă*

*așezat are o revelație, cel dintâi să tacă (1Cor 14,29-30). Cum ar putea să tacă atunci când depinde de Duhul Sfânt, care vorbește prin profeți, dacă să tacă sau să vorbească. Așadar, profeții înțelegeau ceea ce spuneau; pentru aceasta, toate cuvintele lor sunt pline de înțelepciune și de raționalitate. La urechile lor nu ajung numai vibrațiile glasului, ci însuși cuvântul lui Dumnezeu care le vorbea în sufletul lor. Așa afirmă unul dintre ei prin expresii ca acestea: *Ingerul vorbea în mine* (cf. *Zah 1,9*) și: (*Duhul strigă în inimile noastre: Abba, Tată* (*Gal 4,6*), de asemenea: *Voi asculta ce spune Domnul Dumnezeu* (*Ps 84,8*).*

RESPONSORIUL

2Tim 3,16-17; Prov 28,7a

R. Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și este de folos pentru a învăța și pentru a educa în dreptate, * pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, pregătit pentru orice lucrare bună.

V. Cine păzește legea este un fiu înțelept. * Pentru ca.

Laudele și Vesperele

IMNUL

Ești o stea strălucitoare, fericite Ieronime!
 Azi, primește-ne cântarea, semnul mării noastre stime.
 Prin știința ta înaltă și prin viața austeră,
 Îndreptar ești celor care într-o altă viață speră.
 Cu puterea de gândire ce ți-a dat-o Preaînaltul,
 Adevărul evanghelic l-ai pătruns ca nimeni altul.
 Pe prorocii falși ai lumii și-ai minciunii infernale,
 I-ai redus la neputință cu suflarea gurii tale.
 Din Scriptură-nvățătură ai sorbit ca o albină,
 Extrăgând din ea cu trudă mierea dulce și divină.
 A trimis prin tine Domnul pe pământ cerească mană;
 Tot ce-ai scos din Sfânta Carte pentru suflet este hrană.
 Ai iubit singurătatea și-a tăcerii simfonie,
 De aceea, locuință și mormânt ai vrut să-ți fie
 Grota nașterii Mesiei, loc retras și sfânt în care
 Ai trăit în pocăință, întru post și înfrânare.

Pentru ruga lui pioasă, Doamne, tu de noi te-ndură;
Iar exemplul vieții sale, sfânta lui învățătură,
Ca o faclă luminoasă, cât trăim pribegi în lume,
Pașii noștri șovăielnici către tine să-i îndrume. Amin.

Sau:

Festiva cānimus laude Hierónymum,
Qui nobis rádiat sidus ut éminens
Doctrínæ méritis ac simul áctibus
Vitæ fortis et áspere.

Hic verbum fídei sánctaque dógmata
Scrutándo stúduit pándere lúcide,
Aut hostes, véhemens ut leo, cóncitus
Acri voce reféllere.

Insúdans álacer prata viréntia
Scriptúræ cóluit cælitus éditæ;
Ex his et lócuples dúlcia prótulit
Cunctis pábula grátia.

Desérta cúpiens grata siléntia,
Ad cunas Dómini pèrvigil ástitit,
Ut carnem crúcians se daret íntime
Patri munus et hóstiam.

Tanti nos, pétimus te, Deus óptime,
Doctóris précibus dírige, cónfove,
Ut lætas líceat nos tibi in ómnia
Laudes pángere sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dat sfântului preot Ieronim o dragoste vie și adâncă pentru Sfintele Scripturi, fă ca poporul tău să se hrănească mai îmbelșugat din cuvântul tău sfânt și să afle în el izvorul vieții. Prin Domnul.

OCTOMBRIE

1 octombrie

SFÂNȚA TEREZA A PRUNCULUI ISUS, FECIOARĂ ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Alençon, în Franța, în anul 1873. Intrând încă din adolescență în mănăstirea carmelitelor de la Lisieux, s-a deosebit prin umilință, simplitate evanghelică și încredere în Dumnezeu. Prin cuvânt și exemplu s-a străduit să transmită aceste virtuți și novicelor sale. Oferindu-și viața pentru mântuirea sufletelor și pentru binele Bisericii, a murit la 30 septembrie 1897.

De la Comunal fecioarelor, 1697, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Istoria unui suflet*,
a sfintei Tereza a Pruncului Isus, fecioară

(Manuscrits autobiographiques, Lisieux 1957, 227-229)

În inima Bisericii, eu voi fi iubire

De vreme ce aspirațiile mele imense erau pentru mine un martiriu, m-am îndreptat spre scrisorile sfântului Paul pentru a găsi în ele, în sfârșit, un răspuns. Ochii mi-au căzut din întâmplare pe capitolele 12 și 13 din *Scrisoarea întâi către Corinteni* și am citit, în primul capitol, că nu toți pot fi, în același timp, apostoli, profeți și învățători și că Biserica se compune din diferite mădulare și că ochiul nu poate să fie, în același timp, mână. Desigur, un răspuns clar însă încă nu potolea dorințele mele și încă nu aveam pace.

Am continuat citirea și nu mi-am pierdut cumpătul. Astfel, am găsit o frază care mi-a dat ușurare: *Voi însă căutați darurile cele mai bune. Și eu vă voi arăta o cale și mai minunată (1Cor 12,31)*. De fapt, Apostolul declară că și carismele cele mai bune sunt nimic fără dragoste și că însăși dragostea este calea cea mai perfectă ce conduce cu siguranță la Dumnezeu. În sfârșit, găsisem pacea.

Luând în considerare trupul mistic al Bisericii, nu mă regăseam în nici unul dintre mădularele pe care sfântul Paul le-a descris, sau, mai bine zis, voiam să mă văd în toate. Dragostea mi-a oferit punctul principal de sprijin al vocației mele. Am înțeles că Biserica are un trup compus din diferite mădulare, dar că din acest trup nu poate să lipsească mădularul necesar și cel mai nobil. Am înțeles că Biserica are o inimă, o inimă aprinsă de iubire. Am înțeles că numai iubirea stimulează la acțiune mădularele Bisericii și că, o dată stinsă această iubire, apostolii nu ar mai fi vestit evanghelia, martirii nu și-ar mai fi vărsat sângele. Am înțeles și am cunoscut că iubirea cuprinde în sine toate vocațiile, că iubirea este totul, că se extinde la toate timpurile și la toate locurile, într-un cuvânt, că iubirea este veșnică.

Atunci, cu bucurie foarte mare și cu sufletul în extaz, am strigat: Isuse, iubirea mea, am găsit în sfârșit vocația mea! Vocația mea este iubirea. Da, am găsit locul meu în Biserică și acest loc mi l-ai dat tu, Dumnezeu meu. În inima Bisericii, mama mea, eu voi fi iubirea și, în felul acesta, voi fi totul și dorința mea se va traduce în realitate.

RESPONSORIUL

Cf. *Ps 20 (21),4*; cf. *Iob 31,18*;
cf. *Ef 3,18*; *Ps 30 (31),20*

R. Dumnezeuule, mi-ai venit în întâmpinare prin iubirea ta, care a crescut împreună cu mine din copilărie. * Acum nu pot să înțeleg cât de profundă este iubirea ta.

V. Cât de mare este bunătatea ta, Doamne, pe care ai păstrat-o pentru cei care se tem de tine. * Acum.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Adevăr vă spun, dacă nu vă veți întoarce și nu veți deveni asemenea copiilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care deschizi porțile împărăției tale celor mici și smeriți, fă-ne să umblăm cu încredere pe calea sfintei Tereza, pentru ca, prin mijlocirea ei, să ni se dezvăluie slava ta veșnică. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul.

2 octombrie

SFINȚII ÎNGERI PĂZITORI

Comemorare

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, care este slujit de îngeri!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Doamne, ție-ți aparține tot ce universul are,
Tu conduci cu-nțelepciune și pământ, și cer, și mare.
Fiind drept, la toată lumea tu împarți ce se cuvine:
Pentru rău aplici pedeapsă, dai răsplată pentru bine.

Pe-acel duh ce împotriva-ți a-ndrăznit să se ridice,
 Și pe celelalte duhuri care-au fost cu el complice,
 Le-ai zvârlit în focul veșnic;

le-ai slăvit în schimb pe cele

Ce-au rămas supuse ție, au luptat, ți-au fost fidele.

Poruncind acestor duhuri să rămână pururi treze,

Le trimiți la fiecare dintre noi să ne vegheze;

Fără preget, vin trimise, de la tronul milei tale,

Să ne-aducă, să ne-mpartă daruri supranaturale.

Îi rugăm pe sfinții îngeri să coboare, să ne-asiste

Cu iubire, mai cu seamă, când ne-apasă gânduri triste;

Să ne dea curaj, tărie și îndemn la fapte bune,

Să ne scape din capcane când vicleanul ni le pune.

Către culmi de viață sfântă să ne-nalțe, să ne-atragă,

Curăția să ne-o facă să ne fie tot mai dragă.

Cu cerescul jar ne ardă întinarea de pe buze,

Să-i avem pe drumul vieții credincioase călăuze.

Doamne, noi suntem nevrednici

și nevolnici, o știm bine,

Neînstare să-ți aducem slava ce ți se cuvine;

Îndreptăm spre sfinții îngeri rugăminte să-ți prezinte

Și omagiile noastre prin cântările lor sfinte. Amin.

Sau:

Ætérne rerum cónditor,

Qui mare, solum, æthera

Gubérnas, iustus rédditor

Cunctis secúndum ópera,

Supérbum qui iam spíritum

Eiúsque cunctos cómplices

Condémnans in intéritum,

Veros firmásti súplices,

Precámur te fidéntius,

Hos defensóres dírige,

Nobis per quos propítius

Salútis dona pórrige.

Nos consolándo vísitent,
Purgent, inflámment, dóceant,
Ad bona semper íncitent,
Vim dæmonum coérceant.

O angelórum glória,
Secúro gressu pérgere
Fac horum nos custódia
Ut te possímus cérnere.

Sint, angelórum Dómine,
Honóris tibi cántica,
Qui miro præbes órđine
Illis nobísque cælica. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Pred. 12 in psalmum *Qui habitat*, 3.6-8:
Opera omnia, Edit. Cisterc. 4 [1966], 458-462)

Să te păzească pe toate căile tale

El va porunci îngerilor săi să te păzească pe toate căile tale (Ps 90,11). Să-i mulțumească Domnului pentru milostivirea sa și pentru minunile sale față de fiii oamenilor. Să-i mulțumească și să spună între neamuri că mari lucruri a făcut Domnul pentru ei. O, Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el sau că te gândești la el? Te gândești la el, te interesezi de el, ai grijă de el. În sfârșit, i-l trimiți pe Unicul-născut al tău, faci să coboare asupra lui Duhul tău, îi promiți și vederea feței tale. Și pentru a demonstra că cerul nu neglijează nimic din ceea ce ne provoacă fericire, ne pui alături acele duhuri cerești, ca să ne ocrotească, să ne instruiască și să ne călăuzească.

El va porunci îngerilor săi să te păzească pe toate căile tale. Câtă reverență trebuie să trezească aceste cuvinte în tine, câtă devoțiune să-ți dea, câtă încredere să reverse în tine! Reverență, datorită prezenței, devoțiune,

datorită bunăvoinței, încredere, datorită ocrotirii. Așadar, sunt prezenți, și sunt prezenți la tine, nu numai cu tine, ci și pentru tine. Sunt prezenți pentru a te ocroti, sunt prezenți pentru a te bucura de ei. Chiar dacă îngerii sunt simpli executați ai poruncilor divine, trebuie să le fim recunoscători și lor, pentru că ascultă cu atâta iubire de Dumnezeu pentru binele nostru.

Așadar, să fim evlavioși, să fim recunoscători acestor ocrotitori așa de mari, să-i iubim și noi, să-i cinstim atât cât putem și atât cât trebuie. Întreaga iubire și întreaga cinste să mergă la Dumnezeu, de la care derivă în întregime ceea ce este al îngerilor și ceea ce este al nostru. De la el vine capacitatea de a iubi și de a cinsti, de la el vine ceea ce ne face vrednici de iubire și de cinste.

Fraților, să-i iubim cu drag pe îngerii lui Dumnezeu, ca pe aceia care vor fi, într-o zi, împreună-moștenitori cu noi, fiind, între timp, călăuzele și tutorii noștri, constituiți și puși în fruntea noastră de Tatăl. Acum suntem fii ai lui Dumnezeu. Suntem, chiar dacă acum nu înțelegem în mod clar, deoarece suntem încă niște copii sub conducerea administratorilor și a tutorilor și, prin urmare, nu ne deosebim deloc de slujitori.

De altfel, chiar dacă încă suntem copii și ne rămâne un drum așa de lung și așa de periculos, de ce să ne temem dacă avem ocrotitori așa de mari? Nu pot fi învinși, nici seduși și cu atât mai puțin nu pot să seducă ei, care ne păzesc pe toate căile noastre. Sunt fideli, sunt înțelepți, sunt puternici. De ce să tremurăm? Doar să-i urmăm, să stăm aproape de ei și să rămânem sub ocrotirea Dumnezeului cerului.

RESPONSORIUL

Ps 90 (91), 11-12.10

R. El va porunci îngerilor săi să te păzească pe toate căile tale; * ei te vor purta pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de piatră.

V. Nici un rău nu te va lovi, nici o nenorocire nu se va apropia de locuința ta. * Ei te vor purta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Tu, Stăpâne al puterii și-al măririi infinite,
Ai creat întreaga lume, ai pus aștrii pe orbite.
Cu purtarea ta de grijă, te arăți un bun Părinte,
Rânduiești un rost la toate cu-nțelepte-așezăminte.

Am greșit, speranța însă în iertare ne rămâne;
Te rugăm, urechea-ți pleacă milostiv spre noi, Stăpâne.
Dimpună cu lumina ce ne vine de la soare,
Fă și-n inimi strălucirea ta cerească să coboare.

Bunul înger, pus de pază, aripile și le-ntindă,
Să ne apere făptura noastră slabă, suferindă.
Toată pofța și păcatul țină-le de noi departe,
Stingă focul dușmăniei și-al plăcerilor deșarte.

Duhul rău, ce-odinioară a-ndrăznit să se răscoale
Împotriva Celui Veșnic, permanent ne dă târcoale;
Pune curse și încearcă să ne-atragă, să ne-nșele;
Nu permită bunul înger să cădem cumva în ele.

Fie zid de apărare când dușmanul dă asaltul,
Ca un scut mereu din ceruri ni-l trimiță Preaînaltul;
Pe cărările dreptății, sigur pașii să ni-i poarte,
Să putem trăi în pace anii vieții pân-la moarte.

Preamărit să fie Tatăl, Dumnezeu nostru care,
Trimițând pe Fiu-n lume, ne-a salvat, din îndurare.
Duhul Sfânt primească cinste; să primească veșnic slavă
Trinitatea ce prin îngeri cârmuiește-a lumii navă.

Amin.

Sau:

Orbis patrator optime,
Quaecumque sunt qui dextera
Magna creasti, nec regis
Minore providentia,

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis ángelus,
Signátus ad custódiám,
Híc adsit, a contágio
Qui críminum nos prótegat.

Nobis dracónis æmuli
Calúmniás extérminet,
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat péctora.

Metum repéllat hóstiúm
Nostris procúl de fínibus:
Pacem secúndet cíviúm
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per ángelos custódiat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Domnul îl va trimite pe îngerul său cu tine și îți va călăuzi pașii.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Binecuvântat să fie Dumnezeu, care l-a trimis pe îngerul său și i-a scăpat pe slujitorii săi, care s-au încrezut în el!

Ant. 3 Voi, îngeri, și toate puterile cerești, lăudați-l pe Domnul!

LECTURA SCURTĂ

Ex 23,20-21a

Iată, eu trimit un înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe cale și să te conducă în locul pe care ți l-am pregătit. Poartă-te cu respect înaintea lui și ascultă-i glasul.

RESPONSORIUL SCURT

R. În fața îngerilor * îți voi cânta, Dumnezeu meu!
În fața.

Ÿ. Și voi preamări numele tău, * îți voi cânta, Dumnezeu meu! Slavă Tatălui. În fața.

Ant. la *Benedictus*: Toți îngerii sunt duhuri care slujesc, trimiși să-i ajute pe aceia care moștenesc mântuirea.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, să-l laudăm pe Domnul, care e înconjurat de mulțime de îngeri, și să-l rugăm ca acești slujitori slăviți să ne ajute pe calea vieții noastre:

Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui!

Dumnezeule, care ai poruncit îngerilor tăi să ne păzească pe toate căile noastre,

– dă-ne harul să înaintăm astăzi fără piedică pe căile tale.

Părinte, a cărui față îngerii noștri o văd pururi în ceruri,

– fă-ne să căutăm neîncetat fața ta.

Dumnezeule, ai cărui fii vor deveni asemenea îngerilor, în ceruri,

– dăruiește-ne curăția inimii și a trupului.

Dumnezeule, trimite-l pe Mihail, conducătorul oștirilor cerești, în ajutorul poporului tău,

– ca să-l apere în lupta împotriva Satanei și a îngerilor lui.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, în providența ta negrăită, binevoiești a-i trimite pe sfinții îngeri să ne păzească, ascultă rugăciunea celor care te imploră: dă-ne să fim pururi apărați prin ocrotirea lor și să ne bucurăm în veci, alături de ei, în ceruri. Prin Cristos.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,17-20

Ridicându-se marele preot și toți cei care erau cu el, adică gruparea saduceilor, s-au umplut de mânie, au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în închisoarea publică. Dar un înger al Domnului a deschis porțile închisorii, în timpul nopții, și, scoțându-i, le-a zis: „Mergeți, stați în templu și vestiți poporului toate aceste cuvinte de viață”.

℣. Înaintea îngerilor îți voi cânta, Dumnezeul meu.

℞. Mă voi închina spre templul tău cel sfânt și voi lauda numele tău.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Fap 12,7

Iată că un înger al Domnului a venit la el și o lumină a strălucit în încăpere. Îngerul l-a lovit în coastă pe Petru, l-a trezit și i-a zis: „Scoală-te în grabă!” Iar lanțurile i-au căzut de la mâini.

℣. Domnul l-a trimis pe îngerul său.

℞. Și m-a scos din mâna lui Irod.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,3-5

Pe la ceasul al nouălea din zi, Corneliu a văzut clar într-o viziune un înger al lui Dumnezeu, care a intrat la el și i-a spus: „Corneliu!” El, privindu-l cu atenție și cuprins de teamă, a întrebat: „Ce este, Doamne?” Acesta i-a spus: „Rugăciunile și pomenile tale s-au urcat spre aducere aminte înaintea lui Dumnezeu. Trimite acum niște oameni la Iope și cheamă-l pe un oarecare Simon, care este numit Petru”.

☩. Se înalță fumul de tămâie al rugăciunii sfinților.

℟. Din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL

Cu cântări de bucurie să-i slăvim pe îngeri iarăși;
 Ei ne sunt pe drumul vieții credincioși și buni tovarăși.
 Ni-i trimite nouă Domnul în iubirea-i milostivă,
 Mai ales atunci când Răul se ridică împotriva.

Duhul rău, căzut din slavă, cel cu chipul de tăciune,
 Din infern capcane scoate și-nainte ni le pune,
 Drumul strâmt al mântuirii el încearcă să-l închidă,
 Ne împinge la pierzare, în invidia-i perfidă.

Bunul înger să coboare, să ne stea mereu de pază,
 Să ne-aducă, din lumina paradisiului, o rază.
 Ne înlăture din cale tot necazul, toți vrăjmașii,
 Și, luându-ne de mână, către cer ne poarte pașii.

Preamărire-n veci Treimii și prinos de închinare;
 Ea pe aripi de arhangheli și de îngeri tronu-și are.
 Veșnic fie adorată pe pământ așa precum e
 Sus în ceruri. Cinste, slavă să-i aducă-ntreaga lume.

Amin.

Sau:

Custódes hóminum psállimus ángelos
 Natúræ frágili quos Pater áddidit
 Cæléstis cómites, insidiántibus
 Ne succumberet hóstibus.

Nam quod corrúerit próditor ángelus,
 Concéssis mérito pulsus honóribus,
 Ardens invídia péllere nítitur
 Quos cælo Deus ádvocat.

Huc, custos, ígitur pérvigil ádvola,
 Avértens pátria de tibi crédita
 Tam morbos ánimi quam requiéscere
 Quicquid non sinít íncolas.

Sanctæ sit Trîadi laus pia iúgiter,
 Cuius perpétuo númine máchina
 Triplex hæc régitur, cuius in ómnia
 Regnat glória sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el și-i scapă din primejdie.

Psalmul 33 (34)

I

- ² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
 lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
³ Să se laude sufletul meu în Domnul! *
 Să audă cei umili și să se bucure!
⁴ Preamăriți pe Domnul împreună cu mine, *
 să înălțăm numele lui împreună!
⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
 și m-a eliberat de orice teamă.
⁶ Priviți la el și veți fi luminați *
 și fețele voastre nu se vor rușina.
⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
 și l-a scăpat din toate necazurile sale.
⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
 și-i scapă din primejdie.
⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
 ferice de omul care se încrede în el.
¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
 căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
¹¹ Bogații au săracit și îndură foame, *
 dar cei care îl caută pe Domnul
 nu duc lipsă de nimic.

Ant. Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el și-i scapă din primejdie.

Ant. 2 Viu este Domnul, căci îngerul lui m-a ocrotit.

II

- ¹² Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
vă voi învăța frica de Domnul.
- ¹³ Cine este omul care dorește viața, *
care vrea zile multe ca să vadă binele?
- ¹⁴ Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- ¹⁵ fugi de rău și fă binele, *
caută pacea și urmeaz-o.
- ¹⁶ Ochii Domnului sunt peste cei drepti *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- ¹⁷ Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ.
- ¹⁸ Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtoare.
- ¹⁹ Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- ²⁰ Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- ²¹ El veghează asupra fiecăruia din oasele sale, *
nici unul din ele nu va fi zdrobit.
- ²² Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.
- ²³ Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

Ant. Viu este Domnul, căci îngerul lui m-a ocrotit.

Ant. 3 Binecuvântați-l pe Dumnezeuul cerului și înaintea tuturor celor vii lăudați-l, căci și-a arătat față de voi îndurarea sa!

Cântarea Ap 11,17-18; 12,10b-12a

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,

cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.

¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

^{12.10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi pâra în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.

¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața, *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, care locuiți în ele!

Ant. Binecuvântați-l pe Dumnezeu cerului și înaintea tuturor celor vii lăudați-l, căci și-a arătat față de voi îndurarea sa!

LECTURA SCURTĂ

Ap 8,3-4

A venit atunci un alt înger și a stat în picioare înaintea altarului. El avea un vas de aur pentru tămâiere și i s-a dat multă tămâie, ca s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul cel de aur care este înaintea tronului. Și fumul de tămâie s-a înălțat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îngerilor săi * le-a poruncit Dumnezeu pentru tine. Îngerilor.

V. Să te păzească pe toate căile tale, * le-a poruncit Dumnezeu pentru tine. Slavă Tatălui. Îngerilor.

Ant. la Magnificat: Îngerii lor văd pururi fața Tatălui meu, care este în ceruri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Domnul să ne facă mai râvnici în a-i asculta glasul, asemenea îngerilor care fac voia lui. Să-i aducem mulțumire, spunând:

Împreună cu îngerii, cântăm imnul măririi tale!

Dumnezeule, care i-ai rânduit pe îngerii vestitori ai faptelor tale minunate,

– fă ca și noi, cu ajutorul lor, să vestim oamenilor măreția ta.

Stăpâne preaînalt, pe care îngerii te proclamă fără încetare sfânt,

– fă ca în Biserică să răsunе pururi lauda ta.

Tu, care ai poruncit îngerilor să-i păzească pe slujitorii tăi pe cale,

– fă ca toți cei care călătoresc să ajungă nevătămați, cu pace și bucurie, la țintă.

Tu, care le-ai încredințat îngerilor misiunea de a vesti oamenilor pacea,

– poruncește-le să inspire neconținut popoarelor și celor care le conduc gânduri de pace.

Când îi vei trimite pe îngerii să-i adune din cele patru vânturi pe aleșii tăi,

– fă ca toți frații noștri să se numere printre cei aleși.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, în providența ta negrăită, binevoiești a-i trimite pe sfinții îngerii să ne păzească, ascultă rugăciunea celor care te imploră: dă-ne să fim pururi apărați prin ocrotirea lor și să ne bucurăm în veci alături de ei în ceruri. Prin Cristos.

4 octombrie

SFÂNTUL FRANCISC DIN ASSISI

Comemorare

S-a născut la Assisi, în anul 1182. După o tinerețe ușuratică, s-a convertit, a renunțat la averea părintească și s-a dăruit lui Dumnezeu cu hotărâre. Îmbrățișând sărăcia, a dus o viață conformă cu evanghelia, propovăduind tuturor iubirea lui Dumnezeu. Împreună cu cei care i s-au alăturat, a întemeiat un ordin călugăresc cu o regulă de mare valoare spirituală, care a fost aprobată de Scaunul Apostolic. A inițiat, de asemenea, un ordin de călugărițe, un al treilea ordin, format dintr-o grupare de penitenți care trăiau în lume, precum și vestirea evangheliei la necreștini. A murit în anul 1226.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1777, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile către toți credincioșii*,
ale sfântului Francisc din Assisi

(Opuscula, edit. Quaracchi 1949, 87-94)

Trebuie să fim simpli, umili și curați

Tatăl preaînalt l-a trimis pe arhanghelul său, Gabriel, ca să vestească sfintei și glorioasei Fecioare Maria că Cuvântul Tatălui, așa de vrednic, așa de sfânt și așa de glorios, va coborî din cer și din sânul ei va primi trupul adevărat al omenității și fragilității noastre. El, fiind deosebit de bogat, a voit totuși să aleagă sărăcia, pentru sine și pentru Maica sa preasfântă. La apropierea pătimirii sale, a celebrat Paștele cu ucenicii săi. Apoi l-a rugat pe Tatăl, spunând: *Tată, dacă este posibil să treacă de la mine potirul acesta (Mt 26,39)*.

Totuși, și-a pus voința în voința Tatălui și voința Tatălui a fost ca Fiul său binecuvântat și glorios, dat nouă și născut pentru noi, să se ofere pe sine în propriul sânge, ca jertfă și victimă pe altarul crucii. Nu s-a oferit pentru sine, căci nu avea nevoie, el, care a creat toate. În schimb s-a oferit pentru păcatele noastre, lăsându-ne exemplul, ca să mergem pe urmele sale (cf. *1Pt* 2,21). Și Tatăl a voit ca toți să ne mântuim prin el și să-l primim cu inimă curată și trup curat.

O, cât sunt de fericiți și binecuvântați cei care îl iubesc pe Domnul și ascultă de evanghelia sa! Este spus: *Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși (Lc 10,27)*. Așadar, să-l iubim pe Dumnezeu și să-l adorăm cu inimă curată și minte curată, pentru că el însuși caută aceasta mai presus de orice atunci când spune: *Adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr (In 4,23)*. Așadar, toți cei care îl adoră, trebuie să-l adore în duh și adevăr. Să-i adresăm lui zi și noapte laude și rugăciuni, pentru că *trebuie să ne rugăm mereu și să nu încetăm niciodată (cf. Lc 18,1)* și să-i spunem: *Tatăl nostru, care ești în ceruri! (Mt 6,9)*.

În afară de aceasta, să facem *roade vrednice de pocăință (Mt 3,8)* și să-l iubim pe aproapele ca pe noi înșine. Să fim iubitori, să fim umili, să dăm de pomana, pentru că pomana spală sufletele noastre de murdăria păcatului. Oamenii pierd tot ceea ce lasă în această lume. Ei poartă cu sine numai răsplata dragostei și a pomenilor pe care le-au făcut. Domnul le dă premiul și recompensa.

Nu trebuie să fim înțelepți și pricepuți conform trupului, ci, mai degrabă, simpli, umili și curați. Nu trebuie să dorim niciodată să fim deasupra celorlalți, ci, mai degrabă, slujitori și supuși tuturor creaturilor umane din iubire față de Dumnezeu. Și Duhul Domnului se va odihni asupra tuturor celor care au făcut toate acestea și au rămas statornici până la sfârșit. El își va pune în ei locuința și casa sa. Ei vor fi fiii ai Tatălui ceresc, pentru că împlinesc faptele sale. Vor fi considerați pentru Domnul nostru Isus Cristos fie soție, fie frate, fie mamă.

RESPONSORIUL

Mt 5,3.5.6

R. Fericiți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor. * Fericiți cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul.

V. Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați. * Fericiți.

Laudele

IMNUL

Se aude-n ceruri astăzi o-ntrebare: Cine-i oare
Fericitul sfânt ce-ntrece pe toți ceilalți în splendoare?
E Francisc, smeritul frate, purtătorul de stigmat,
Dăruiatul cu favoruri și cu haruri minunate.

El, urmând înțelepciunea cea de lume ne-nțeleasă,
Logodindu-se, alege sărăcia ca mireasă.
Rânduindu-i Răstignitul toate rănile să-i poarte,
Pe Cristos în suferință îl urmează pân-la moarte.

Viața-și duce ca pe cruce. Totodată, bunul frate
De-o dorință arzătoare zi și noapte consumat e:
Ar dori martir să moară, la torturi să se supună;
De aceea,-n cer primește a martirilor cunună.

Nu-i lipsește-n cer nici slava ce-ncunună confesorii;
Renunțând la vraja lumii și-a plăcerii iluzorii,
A făcut să strălucească pe pământ câteva raze
Din lumina ce-o primea el în vedenii și extaze.

Îndrăgește curăția; ne-ntinate și curate
Îi sunt faptele și viața, de aceea, castul frate
E o floare-ncântătoare, cu mireasmă-mbătătoare
În grădina-n care cântă coruri sfinte de fecioare.

Tatăl, Fiul, de asemeni, Duhul Sfânt, cel care este
Foc nestins, a sa lumină permanent reverse-o peste
Cei ce-așteaptă îndurare pentru rănile pe care
Sărăcuțul din Assisi le-a purtat cu resemnare. Amin.

Sau:

In cælesti collégio
Franciscus fulget glória,
Insígni privilégio
Christi portans insígnia.
Hic cœtus apostólici
Est factus consors páuperis,
Crucem in se domínici
Signum repórtans fœderis.
Hic martyr desidério
Crucem post Iesum báiuulat,
Quem mártýrum consórtio
Christus in cælis cópulat.
Crucem per abstinéntiam
Franciscus ferens iúgiter,
Iam confessorum glóriam
Adéptus est feliciter.
Candens decóre níveo,
Passum hic sequens Dóminum,
Nunc castitátis præmio
Gaudet in choro vírginum.
Pater, Natus cum Flámine
Nos per Francísci vúlnera
Lustrent divíno lúmine,
Æténa dantes múnera. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. Ia *Benedictus*: Francisc cel sărac și smerit a intrat bogat în ceruri, în cântul de slavă al îngerilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dat sfântului Francisc să devină asemenea chipului lui Cristos prin sărăcie și umilință, dă-ne, te rugăm, ca, umblând pe cărările lui, să-l putem urma pe Fiul tău și să ne unim cu tine într-o iubire plină de bucurie. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Se aude-n ceruri astăzi o-ntrebare, **ca la Laude.**

Ant. la *Magnificat*: Departe de mine a mă lăuda cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, căci eu îi port semnele în trupul meu.

6 octombrie

SFÂNTUL BRUNO, PREOT

S-a născut la Köln, în jurul anului 1035. Și-a făcut studiile la Paris și, după ce a devenit preot, a predat teologia; dorind însă o viață de pustnic, a întemeiat Ordinul Cartuzian. La cererea papei Urban al II-lea, și-a oferit sprijinul, în acele vremuri zbuciumate pentru Biserică. A murit la Squillace, în Calabria, în anul 1101.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1651, sau de la Comunalul sfinților bărbați: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către fiii săi cartuzieni*,
a sfântului Bruno, preot

(Nr. 1-3: SCh 88, 82-84)

Să tresalte de bucurie duhul meu în Domnul

Din raporturile frecvente și afectuoase ale dragului nostru frate, Landowin, am fost informat despre fidelitatea voastră absolută față de regulă și spun că aceasta vă face cinste cu adevărat. Sufletul meu se bucură în Domnul știindu-vă așa de mult angajați să urmați idealul de sfințenie și de perfecțiune. Cu adevărat mă bucur de aceasta și sunt obligat să-l laud și să-i mulțumesc Domnului, și

totuși, suspin amar. Desigur că tresalt de bucurie, așa cum este drept, datorită recoltei îmbelșugate a virtuților voastre, dar m-am îndurerat și mă rușinez că stau inert și leneș în urâtenia păcatelor mele.

Dar voi, frații mei preaiubiți, bucurați-vă pentru soarta voastră fericită și pentru marele belșug al harului lui Dumnezeu asupra voastră. Bucurați-vă, pentru că sunteți nevătămați între pericolele de tot felul și naufragiile din această lume agitată. Bucurați-vă, pentru că ați ajuns la liniștea sigură în portul cel mai ocrotit, la care mulți nu ajung, în ciuda voinței și a eforturilor lor. Mulți alții au ajuns la el, dar apoi au fost excluși, pentru că nici unuia dintre ei nu i-a fost dat de sus.

De aceea, frații mei iubiți, să știți și fiți siguri că oricine s-a bucurat de acest bine prețios, dacă va fi să-l piardă din vreun motiv, se va căi fără sfârșit, desigur, dacă are vreo stimă sau grijă de mântuirea sufletului său.

Referitor la voi, preaiubiții mei frați laici, eu spun: *Sufletul meu îl preamărește pe Domnul (Lc 1,46)*, pentru că văd măreția milostivirii sale asupra voastră, așa cum mi-a spus priorul și părintele vostru, care vă iubește mult și este așa de mândru și mulțumit de voi. Și noi ne bucurăm, pentru că însuși Dumnezeu intervine ca să vă instruiască, în ciuda familiarității mici pe care o aveți cu lecturile. Cel Atotputernic a scris cu degetul său în inimile voastre nu numai iubirea, ci și cunoașterea legii sale sfinte. Arătați prin fapte ceea ce iubiți și ceea ce cunoașteți. De fapt, atunci când respectați cu tot zelul și angajarea ascultarea adevărată, este clar că știți să sesizați cu înțelepciune rodul dulce și vital al Scripturii divine.

RESPONSORIUL

Ps 54 (55),7-8; 1In 2,17

R. Cine îmi va da aripi ca de porumbel, ca să zbor și să-mi gălesc adăpost? * Iată, mă îndepărtez în fugă și rămân în pustiu.

V. Lumea și pofta ei trec, însă cel care împlinește voința lui Dumnezeu rămâne în veci. * Iată.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai chemat pe sfântul Bruno să-ți slujească în singurătate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul ca, în tumultul acestei lumi, cugetul să ne fie pururi înălțat spre tine. Prin Domnul.

7 octombrie

**SFÂNTA FECIOARĂ MARIA,
REGINA ROZARIULUI****Comemorare**

Această comemorare a fost instituită de sfântul papă Pius al V-lea, ca aniversare a victoriei dobândite de creștini în bătălia navală de la Lepanto, în 1571, victorie care a fost atribuită sfintei Născătoare de Dumnezeu, invocată prin rugăciunea Rozariului. Celebrarea acestei zile ne îndeamnă pe toți la meditarea misterelor lui Cristos, sub călăuzirea fericitei Fecioare Maria, care a fost făcută părtașă în mod deosebit la întruparea, la pătimirea și la învierea glorioasă a Fiului lui Dumnezeu.

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1538, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(*Sermo de Aqueductu*:

Opera omnia, Edit. Cisterc. 5 [1968], 282-283)

Trebuie să medităm misterele mântuirii

Sfântul care se va naște din tine va fi numit Fiul lui Dumnezeu (cf. Lc 1,35), izvorul înțelepciunii, Cuvântul Tatălui în cerurile preainalte! O, Fecioară sfântă, Cuvântul se va face trup prin tine și cel care spune: Eu sunt în

Tatăl și Tatăl este în mine (In 10,38) va spune și: Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume (In 16,28).

Așadar, *la început era Cuvântul (In 1,1)*, adică deja curgea izvorul, dar numai în el însuși, pentru că la început *Cuvântul era la Dumnezeu (In 1,1)*, locuia în lumina sa de nepătruns. Apoi, Domnul a început să formuleze un plan: *Gândurile mele sunt gânduri de pace, nu de nenorocire (cf. Ier 29,11)*. Însă planul lui Dumnezeu rămânea la el și noi nu eram în stare să-l cunoaștem. De fapt: *Cine a cunoscut gândul Domnului sau cine a fost sfătuitorul lui? (Rom 11,34)*.

Atunci, gândul de pace a coborât în opera de pace: *Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*; a venit să locuiască îndeosebi în inimile noastre, prin credință. A devenit obiect al amintirii noastre, locuiește în gândul nostru și coboară în imaginația noastră. Dacă el nu ar fi venit în mijlocul nostru, ce idee ar fi putut avea omul despre Dumnezeu, dacă nu aceea a unui idol, rod al fanteziei? Ar fi rămas de neînțeles și de nepătruns, invizibil și cu totul inimaginabil. În schimb, el a voit să fie înțeles, a voit să fie văzut, a voit să fie imaginat.

Vei spune: Unde și când devine vizibil pentru noi? Chiar în iesle, în sânul Fecioarei, în timp ce predică pe munte, în timp ce petrece noaptea în rugăciune, în timp ce atârână pe cruce și se învinețește ca mort, sau în timp ce, liber între morți, poruncește asupra iadului sau și atunci când învie a treia zi și le arată apostolilor urmele cuielor, ca semne ale victoriei și, în sfârșit, în timp ce se înalță la cer sub privirile lor.

Oare nu este drept, pios și sfânt a medita toate aceste mistere? Atunci când mintea mea le gândește, îl găsește pe Dumnezeu, îl simte pe cel care în toate și prin toate este Dumnezeul meu. Eu numesc această meditație înțelepciune, și pentru mine înțelepciunea constă în a savura în memorie dulceața pe care mlădița sacerdotală a revărsat-o din belșug în aceste roade, dulceață de care Maria se bucură în mod deplin în cer și pe care o revărsă din belșug asupra noastră.

RESPONSORIUL

Lc 1,28

R. Fecioară Maria, nu este nimeni asemenea ție printre fiicele Ierusalimului: tu, Mama Regelui regilor, tu, stăpâna îngerilor, tu, regină a cerurilor. * Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

V. Bucură-te, cea plină de har; Domnul este cu tine.
* Binecuvântată.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Fericită ești Marie, tu, ce nu cunoști prihana,
Deși-n inima de mamă ne-ncetat deschisă-i rana.
Ca o mantie de aur, slava-n ceruri te-nveșmântă;
N-are cerul o făptură mai frumoasă și mai sfântă.

Tu te bucuri când un înger vine-n vizită la tine,
Când te duci la vara-ți scumpă,
când prin tine-n lume vine
Salvatorul, când în templu îl pui Tatălui în față,
Când, pierdut, îl afli iarăși,
printre cei ce-n templu-nvață.

Simți în inima de mamă tot ce Fiul tău îndură,
Simți durerea agoniei, cum simți orice lovitură
Ce-o primește-n biciuire: spinii, crunta răstignire,
De aceea, ești numită cea dintâi dintre martire.

După cruce, după moarte, după plânsul înșă, iată,
Preamărirea vine-ndată, învierea e răsplată;
La-nălțare, la Rusalii, fericirea ta-i deplină;
Iar acuma, sus, în slavă, porți coroană de regină.

Bucuria, ca și slava, ca și crâncena durere,
Trandafiri sunt plini de farmec; din buchetul de mistere,
Haideti, frați de pretutindeni, să-mpletim cu voie bună,
Pentru scumpa noastră Mamă și Regină, o cunună.

Te cinstim Cristoase, floare minunată, lumii dată
 De Maria care-i Mamă și Fecioară preacurată.
 Totodată, slavă vouă, Duh Preasfinte, bune Tată.
 Pe pământ și-n cer Treimea veșnic fie adorată. Amin.

Sau:

Te gestiéntem gáudiis,
 Te sáuciam dolóribus,
 Te iugi amíctam glória,
 O Virgo Mater, pángimus.
 Ave, redúndans gáudio
 Dum cóncipis, dum vísitas,
 Et edis, offers, ínvenis,
 Mater beáta, Fílium.
 Ave, dolens et íntimo
 In corde agónem, vérbera,
 Spinas crucémque Fílii
 Perpéssa, princeps mártýrum.
 Ave, in triúmphis Fílii,
 In ígnibus Parácliti,
 In regni honóre et lúmine
 Regína fulgens glória.
 Veníte, gentes, cárpíte
 Ex his rosas mystériis,
 Et pulchri amóris ínclitæ
 Matri corónas néctite.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau este imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Din Maria s-a născut Isus, care este numit Cristos.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Împreună cu tine, Mamă, îl binecuvântăm pe Domnul care, murind pe cruce, ne-a numit fiii tăi!

Ant. 3 Fecioara Maria a fost înălțată deasupra corurilor de îngeri, iar pe cap poartă cunună din douăsprezece stele.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Is 61,10*

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tre-sălta de veselie sufletul meu în Dumnezeul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău, * Domnul este cu tine. Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la *Benedictus*: Maică fericită, pururea Fecioară, slăvită Regină a lumii, învrednicește-i de ocrotirea ta pe toți aceia care celebrează sărbătoarea ta sfântă!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1557.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși harul tău asupra sufletelor noastre, pentru ca noi, care am cunoscut, prin vestirea îngerului, întruparea lui Cristos, Fiul tău, să fim duși, prin patima și crucea lui, la slava învierii. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Fericită ești Marie, tu ce nu cunoști prihana, **ca la Laude, 1385.**

Ant. 1 Îngerul Gabriel a vestit Mariei și ea a zămislit de la Duhul Sfânt.

Psalmii și cântarea de la Comunal sf. Fecioare Maria, 1562.

Ant. 2 Stătea lângă crucea lui Isus Mama lui.

Ant. 3 Bucură-te, Fecioară și Mamă: Cristos a înviat din mormânt, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

℣. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău, * Domnul este cu tine. Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Magnificat: Maria păstra toate aceste cuvinte, medităndu-le în inima ei.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1564.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

9 octombrie

**SFÂNTUL DIONISIU, EPISCOP,
ȘI ÎNSOȚITORII SĂI, MARTIRI**

Sfântul Grigore din Tours spune că Dionisiu venise în Galia de la Roma, la jumătatea secolului al III-lea. A fost primul episcop al Luteției (Parisul de astăzi). A fost martirizat lângă acest oraș, împreună cu doi membri ai clerului său.

De la Comunal mai multor martiri, 1601.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra psalmului 118*,
al sfântului Ambroziu, episcop

(Pred. 20, 47-50: CSEL 62, 467-469)

Fii martor fidel și curajos

De vreme ce persecuțiile sunt multe, tot așa, și tipurile de martiriu sunt multe. În fiecare zi, tu ești martor al lui Cristos. Ai fost ispitit de duhul desfrâului, însă de teama judecății viitoare a lui Cristos, ai păstrat curăția sufletului și a trupului: ești martir al lui Cristos. Ai fost ispitit de duhul avariției, ca să invadezi proprietatea săracului, să violezi drepturile văduvei fără apărare, însă, amintindu-ți de poruncile lui Dumnezeu, ai înțeles că trebuie mai degrabă să ajuți decât să provoci daună: ești martor al lui Cristos. Așa i-a voit Cristos pe martorii săi după cum este scris: *Faceți dreptate orfanului, apărați cauza văduvei. Veniți să facem judecată, spune Domnul (Is 1,17-18)*. Ai fost ispitit de duhul mândriei, însă, văzându-l pe cel lipsit și sărac, ai simțit milă profundă și ai iubit umilința mai mult decât aroganța: ești martor al lui Cristos. Ceea ce este mai mult, ai dat mărturie nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte.

Care om este mai autoritar și mai credibil decât cel care mărturisește că *Isus Cristos a venit în trup (1In 4,2)*, tocmai respectând normele evangheliei? În schimb, cel care ascultă și nu face îl neagă pe Cristos. Chiar dacă îl mărturisește cu vorbele, îl neagă cu faptele. Celor care vor spune: *Doamne, Doamne, oare nu în numele tău am profețit, nu în numele tău am alungat diavoli și nu în numele tău am făcut multe minuni?* El le va răspunde în ziua aceea: *Plecați de la mine, nelegiuitorilor (Mt 7,22-23)*. Așadar, martor este cel care dă mărturie despre poruncile Domnului Isus, mai ales prin dovada faptelor.

Numai Dumnezeu știe câți suferă zilnic martiriul, în ascuns, și-l mărturisesc în inima lor pe Domnul nostru Isus Cristos! Apostolul a cunoscut acest martiriu și această mărturie fidelă adusă lui Cristos, el, care a spus: *Aceasta este mândria noastră: mărturia conștiinței noastre* (2Cor 1,12). Se verifică și contrariul. Câți au mărturisit în exterior și au negat în interior! Iată de ce ni se dă această recomandare: *Nu dați crezare oricărui duh (1In 4,1)*, de asemenea, se spune cui trebuie să dați crezare: *Îi veți recunoaște după roadele lor* (cf. Mt 7,16). De aceea, fii fidel și puternic în persecuțiile interne, pentru a fi aprobat și în cele care sunt publice. Și în persecuțiile interne există regi și conducători și judecători de temut datorită puterii lor. Ai un exemplu în ispitirea pe care a îndurat-o Domnul.

În alt loc, se citește: *Să nu mai domnească păcatul în trupul vostru muritor!* (Rom 6,12). Omule, vezi în fața căror regi ești pus? Dacă faci ca în tine să domnească păcatul, vei sta sub stăpânirea regelui-păcat. Câte sunt păcatele, câte sunt viciile, tot atâția sunt regii. În fața acestora noi suntem târâți și în fața acestora suntem puși. Și regii aceștia au un tribunal al lor în spiritul multora. Dar dacă unul îl mărturisește pe Cristos, îl face imediat prizonier pe acel rege, îl dă jos de pe tronul sufletului său. De fapt, cum ar putea să rămână tribunalul diavolului în cel în care este ridicat tribunalul lui Cristos?

RESPONSORIUL

R. O mare luptă au susținut sfinții lui Dumnezeu, au trecut prin foc și prin apă, dar s-au mântuit; * și au primit cununa de la Domnul Dumnezeu.

Ÿ. Aceștia sunt sfinții care, de dragul legământului lui Dumnezeu, și-au oferit trupul lor. * Și au primit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai trimis pe sfântul Dionisiu și pe însoțitorii lui să predice neamurilor slava ta și i-ai întărit în suferință cu virtutea statorniciei, dă-ne harul, te rugăm,

ca, urmându-le exemplul, să ne ridicăm deasupra celor pământești și să nu ne temem de nici o strâmtorare. Prin Domnul.

În aceeași zi, 9 octombrie

SFÂNTUL IOAN LEONARDI, PREOT

S-a născut la Lucca, în Toscana, în 1541. A fost întâi farmacist, apoi a părăsit această ocupație și a devenit preot. A fost un bun predicator, ocupându-se, mai ales, de catehizarea copiilor. A întemeiat, în 1574, Ordinul Clericilor Regulari ai Maicii Domnului, pentru care a avut de înfruntat multe greutăți. A înființat apoi o asociație de preoți pentru răspândirea credinței. De aceea, este, pe bună dreptate, socotit inițiatorul institutului care, mai târziu, extins prin grija pontifilor romani, a fost numit „De Propaganda Fide”. Cu iubire și înțelepciune, a restabilit disciplina în diferite congregații. A murit la Roma, în anul 1609.

De la **Comunul păstorilor: pentru preoți, 1651, sau de la Comunul sfinților bărbați: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1785.**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către papa Paul al V-lea*
a sfântului Ioan Leonardi, preot

(Epist. Pro universali totius Ecclesiae reformatione:
in archivo Ordinis Clericorum Regularium Matris Dei)

*Omule, îți voi arăta
ceea ce așteaptă Domnul de la tine*

Este necesar ca aceia care aspiră la reforma obiceiurilor oamenilor să caute, în special și în primul rând, gloria lui Dumnezeu și de la el, de la care vine tot binele, să aștepte și, în același timp, să spera ajutor pentru o

misiune așa de folositoare și dificilă. Să se prezinte în fața privirilor celor pe care ei vor să-i reformeze ca niște oglinzi de virtuți și ca niște candelă puse pe candelabru. Să strălucească în fața tuturor celor care se găsesc în casa lui Dumnezeu, prin integritatea vieții și perfecțiunea obiceiurilor. Astfel, mai mult decât a constrânge, vor atrage lin la reformă, deoarece, conform învățăturilor Conciliului Tridentin, nu se poate cere de la trup ceea ce nu se găsește deja în cap. A face altfel înseamnă a răsturna starea și ordinea întregii familii a Domnului. Cel care vrea să realizeze o serioasă reformă religioasă și morală trebuie să facă, înainte de toate, ca un medic bun, un diagnostic atent al tuturor relelor care chinuiesc Biserica, pentru a putea astfel să fie în stare să prescrie pentru fiecare dintre ele remediul cel mai potrivit.

Reînnoirea Bisericii trebuie să se verifice în același fel în cei dintâi și în cei din urmă, în conducători și în supuși, în cei de sus și în cei de jos. Trebuie să înceapă de la cel care comandă și să se extindă la supuși.

Ar trebui ca patriarhii, cardinalii, arhiepiscopii, episcopii și parohii, cărora le este încredințată în mod direct grija față de suflete, să fie în așa fel încât să inspire cea mai bună încredere în conducerea turmei Domnului. Dar să coborâm de la cei dintâi la cei din urmă, adică de la cei mari la cei mici, pentru că aceștia nu trebuie să fie neglijați de cel care se preocupă să ridice nivelul vieții creștine. Este clar că trebuie încercat orice, pentru ca pruncii, încă din primii ani, să fie educați în curăția credinței creștine și în obiceiurile sfinte. Nimic nu este mai urgent și indispensabil ca predarea învățaturii creștine. Instruirea copiilor trebuie să fie încredințată numai persoanelor bune și temătoare de Dumnezeu.

Preafericite Părinte, acestea mi le-a sugerat Domnul în prezent cu privire la o problemă așa de importantă. Desigur că este vorba despre lucruri grele, dar dacă se confruntă cu mărimea realității puse în joc, nici un efort nu va fi considerat excesiv. De altfel, scopurile mari se ating cu mijloace mari și, pe de altă parte, marile realizări se cuvin sufletelor mari.

RESPONSORIUL

R. Acest om a săvârșit tot ceea ce i-a spus Dumnezeu și a auzit cuvintele: * Întră în odihna mea, căci te-am văzut drept înaintea mea între toate popoarele.

Ț. El este acela care a renunțat la mărețiile lumii și a ajuns la împărăția cerurilor. * Întră.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, care l-ai inspirat pe sfântul preot Ioan Leonardi să lucreze pentru vestirea evangheliei la toate popoarele, fă ca, prin mijlocirea lui, credința cea adevărată să se răspândească pururea și în tot locul. Prin Domnul.

14 octombrie

SFÂNTUL CALIST I, PAPĂ MARTIR

Se spune că a fost sclav. Dobândindu-și libertatea, a fost sfințit diacon de către papa Zefirin, căruia i-a urmat pe Scaunul lui Petru. A luptat împotriva ereticilor adoptieni și modalști. A primit cununa martiriului în anul 222 și a fost înmormântat pe via Aurelia.

De la Comunal unui martir, 1624, sau de la Comunal păstorilor: pentru un papă, 1651.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din tratatul *Către Fortunatus*
al sfântului Ciprian, episcop martir

(Cap. 13: CSEL 3, 346-347)

Creștinul în timpul persecuției și în timp de pace

Suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela (Rom 8,18). Așadar,

cine nu s-ar strădui în toate modurile să ajungă la atâta glorie încât să devină prietenul lui Dumnezeu, să intre imediat în bucuria lui Cristos, în așa fel încât, după chinurile și supliciile de pe pământ, să poată primi răsplățile cerului? Pentru soldații de pe pământ, este un titlu de glorie să se întoarcă în patrie triumfători, după ce l-au învins pe dușman. Dar oare nu va fi mai mare, mai de preț gloria celui care se întoarce triumfător în paradis, după ce l-a învins pe diavol? În locul din care Adam păcătosul a fost alungat, acolo vom duce trofeele victorioase, după ce l-am aruncat la pământ pe cel care mai înainte ne-a înșelat. Îi vom oferi lui Dumnezeu, ca dar bine plăcut, credința noastră necontaminată, virtutea minții intactă și lauda luminoasă a evlaviei noastre. Vom fi însoțitorii lui atunci când va veni momentul de a obține răzbunarea asupra dușmanilor. Vom sta alături de el atunci când se va așeza ca să judece. Vom fi făcuți împreună-moștenitori cu Cristos și asemănători îngerilor. Vom avea bucuria de a poseda împărăția cerească împreună cu patriarhii, apostolii și profeții. Care persecuție ar putea să exercite o presiune atât de mare spre rău, încât să o întrecă pe aceea exercitată de aceste realități spre bine? Ce chinuri pot avea un stimulent mai mare?

O inimă plină de aceste promisiuni devine puternică, un suflet, sigur de această răsplată, nu va putea să fie învins de nici o teroare a diavolului și de nici o amenințare a lumii; este vorba de sufletul întărit de credința sigură și solidă în viața viitoare. Se poate abate asupra creștinilor furtuna persecuției. Ei nu se vor teme, pentru că văd deschis cerul deasupra lor. Să le amenințe Anticrist, însă Cristos îi ocrotește. Să fie uciși, însă urmează nemurirea. Ce fericire, ce bucurie să ieși din lumea aceasta în fericire, să ieși glorios dintre amărăciuni și necazuri, să închizi într-o clipă ochii care mai înainte vedeau oamenii și lumea și să-i redeschizi imediat pentru a-l vedea pe Dumnezeu și pe Cristos! Cât de rapidă apare această trecere la fericire! Într-o clipă, ești luat de pe pământ pentru a fi așezat în împărăția cerurilor.

Toate acestea trebuie să le gândești cu mintea și cu inima și să le meditezi zi și noapte. Dacă persecuția va găsi un soldat al lui Dumnezeu angajat astfel, nu va putea învinge tăria pregătită pentru luptă. Dacă însă chemarea supremă va veni mai înainte, credința care era pregătită pentru martiriu nu va rămâne fără răsplată. Moartea înainte de persecuție sau în persecuție nu influențează asupra răsplății pe care o dă Dumnezeu judecătorul. În timp de persecuție este încoronată lupta victorioasă, în timp de pace, conduita exemplară.

RESPONSORIUL

Fap 20,28; 1Cor 4,2

R. Vegheați asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus episcopi * ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu și-a dobândit-o prin sângele propriului său Fiu.

V. Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. * Ca să păstoriți.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ascuți cu bunătate rugăciunile poporului tău, ca să fim ajutați prin meritele sfântului papă Calist, al cărui martiriu îl sărbătorim cu bucurie. Prin Domnul.

15 octombrie

SFÂNȚA TEREZA A LUI ISUS, FECIOARĂ ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Avila, în Spania, în anul 1515. Intrând în Ordinul Carmelitelor, a înaintat repede pe calea perfecțiunii și a fost învrednicită de revelații mistice. A întreprins reformarea Ordinului său și, de aceea, a avut de înfruntat multe greutăți, dar le-a biruit pe toate cu multă tărie sufletească. A scris cărți de mare profunzime spirituală, întemeiate pe experiența proprie. A murit la Alba, în anul 1582.

De la Comunal fecioarelor, 1697, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Operele* sfintei Tereza a lui Isus, fecioară

(Opusc. De libro vitæ, cap. 22, 6-7.14)

*Să ne aducem aminte întotdeauna
de iubirea lui Cristos*

Cel care îl are ca prieten pe Cristos Isus și urmează un conducător așa de mărinimos ca el poate, desigur, să suporte orice; Isus ajută și dă putere, nu înșală pe nimeni niciodată și iubește în mod sincer. De fapt, am recunoscut mereu și încă văd clar că nu putem să-i fim plăcuți lui Dumnezeu și să primim de la el haruri mari, decât prin preasfânta omenitate a lui Cristos, în care el a spus că își găsește toată bucuria.

Eu am experimentat aceasta de multe ori și mi-a spus-o însuși Domnul. Am văzut clar că trebuie să trecem prin această poartă dacă dorim ca Maiestatea supremă să ne arate marile sale secrete. Nu trebuie căutată altă cale, chiar dacă s-a ajuns la culmea contemplației, deoarece pe această cale suntem siguri. De la el, Domnul nostru, ne vin toate bunurile. El ne va instrui. Meditând viața sa, nu se va găsi model mai desăvârșit.

Ce anume putem dori mai mult, atunci când avem alături un prieten așa de bun, care nu ne părăsește niciodată în încercări și în neazuri, așa cum fac prietenii din lume? Fericit este cel care îl iubește cu adevărat și îl are întotdeauna cu sine! Să-l privim pe sfântul apostol Paul care nu putea să nu aibă mereu pe buze numele lui Isus, pentru că îl avea bine stabilit în inimă. După ce am cunoscut acest adevăr, am luat în considerare și am înțeles că unii sfinți contemplativi, cum ar fi Francisc, Anton de Padova, Bernard, Ecaterina de Siena, nu au urmat alt drum. Trebuie să parcurgem această cale cu

libertate mare, încredințându-ne în mâinile lui Dumnezeu. Dacă el dorește să ne înalțe între principii de la curtea sa, să acceptăm de bunăvoie acest har.

Apoi, ori de câte ori ne gândim la Cristos, să ne amintim de iubirea care l-a determinat să ne dea atâtea haruri și de dragostea aprinsă pe care ne-a arătat-o Dumnezeu, dându-ne în el o garanție a iubirii cu care ne urmează: de fapt, iubirea cere iubire. De aceea, să ne străduim să luăm în considerare acest adevăr și să ne stimulăm să iubim. Dacă, odată, Domnul ne-ar da harul să ne imprimăm în inimă această iubire, totul ar deveni ușor pentru noi și am face multe, în scurt timp și fără oboseală.

RESPONSORIUL

Ps 72 (73),27a.28a; 1Cor 6,17

R. Iată, cel ce se îndepărtează de tine, Doamne, va pieri.

* Pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu și să-mi pun speranța în Domnul Dumnezeu.

V. Cine se unește cu Domnul este un singur duh cu el. * Pentru mine.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

De mică, Tereză, ai sufletul mare,
Visezi să te duci la popoare barbare;
Familia toată curaju-ți admiră
Când pleci de acasă să mori ca martiră.
Te-așteaptă o moarte mai groaznică încă:
Iubirea-ți deschide o rană adâncă;
Să nu poți muri, ce cumplită durere!
Isus un atare martiriu îți cere.
Din focul iubirii, Cristos să ne deie,
Și-n inimi ne-aprindă măcar o scânteie.
Pe nimeni din noi să nu-l lase să cadă
În focul cel veșnic, infernului pradă.

Isuse, pe tine în cer să te-adoare
 Mulțimea imensă de sfinte fecioare.
 Cântări de iubire, cântări preaalese,
 Mereu să-ți înalțe-ale tale mirese. Amin.

Sau:

Regis supérni núntia
 Domum patérnam déseris,
 Terris, Terésa, bárbaris
 Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior
 Mors, pœna poscit dúlcior:
 Divíni amóris cúspide
 In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima,
 Tu corda nostra cóncrema,
 Tibíque gentes créditas
 Inférni ab igne líbera.

Te, sponse, Iesu, vírginum,
 Beátí adórent órdines,
 Et nuptiáli cántico
 Laudent per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin Duhul tău, ai inspirat-o pe
 sfânta Tereza din Avila să arate Bisericii o cale spre
 desăvârșire, dă-ne harul să aflăm mereu hrană în învă-
 țătura ei spirituală și să fim înflăcărați de dorul după
 adevărata sfințenie. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Precum porumbița se-nalță și zboară,
 Tot astfel, un suflet curat de fecioară
 De trup se desprinde, pământul îl lasă,
 Și zboară spre ceruri, se-ntoarce acasă.

Tereza aude din ceruri apelul:
 „Grăbește, mireaso, și lasă Carmelul,
 Ospățul de nuntă de-acuma e gata,
 Coroana regească îți este răsplata”.

Pe tine, Isuse, cerescule mire,
 Pe veci te slăvească-n cântări de iubire,
 În patria-n care iubirea nu moare,
 Mulțimea imensă de sfinte fecioare. Amen.

Sau:

Hæc est dies, qua cándidæ
 Instar colúmbæ, cælitum
 Ad sacra templa spíritus
 Se tránstulit Terésia,

Sponsique voces áudiit:
 „Veni, soror, de vértice
 Carméli ad Agni núptias;
 Veni ad corónam glóriæ”.

Te, sponse, Iesu, vírginum,
 Beáti adórent órdenes,
 Et nuptiáli cántico
 Laudent per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

16 octombrie

SFÂNTA HEDVIGA, CĂLUGĂRIȚĂ

S-a născut în Bavaria, în anul 1174. A fost căsătorită cu ducele de Silezia și a avut șapte copii. A dus o viață evlavioasă, făcând mult bine celor săraci și bolnavi, pentru care a întemeiat spitale. După moartea soțului său, a intrat în mănăstirea de la Trebnitz, în Polonia, unde a murit în anul 1243.

De la Comunal sfintelor femei: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1785, sau pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfintei Hedviga*
scrisă de un autor din epoca respectivă

(Acta Sanctorum Octobris 8 [1853], 201-202)

Sufletul ei se îndrepta mereu spre Dumnezeu

Slujitoarea lui Dumnezeu, știind bine că pietrele vii, care sunt destinate pentru construirea Ierusalimului ceresc, trebuie să fie șlefuite în lumea aceasta prin lovituri de opoziție și de umiliri și că, pentru a urca la fericirea veșnică și la patria glorioasă, trebuie să treacă prin multe încercări, s-a expus total suferințelor și fără milă și-a istovit trupul cu multe chinuri. S-a consumat în fiecare zi cu așa posturi și abinențe, încât mulți erau uimiți cum poate o femeie așa de slabă și delicată să suporte chinuri de acest fel.

Cu cât mai mult se mortifica în trup, folosind totuși în mod inteligent discreția, cu atât înainta mai vioi în vigoarea spiritului și în creșterea harului, alimentat continuu de focul iubirii divine și al evlaviei. De fapt, destul de des era purtată în cele înalte și se întreținea cu Dumnezeu cu o dorință așa de arzătoare, încât, devenind insensibilă, nu mai sesiza prezența lumii acesteia.

Așa cum prin evlavia sufletului tindea mereu spre Dumnezeu, tot așa se apleca asupra aproapelui prin dragostea sa binefăcătoare. Dădea cu generozitate pomeni celor nevoiași, făcea binefaceri comunității și călugărilor, atât în afara, cât și înăuntrul mănăstirii, a fost darnică față de văduve și orfani, față de bolnavi și infirmi, față de leproși și de cei închiși, față de pelerini și de femeile care se îngrijeau de copii și aveau nevoie de întreținere. Făcea tot felul de favoruri și nu a îngăduit ca cineva să plece de la ea fără să primească ajutor.

Și de vreme ce această slujitoare a lui Dumnezeu nu a neglijat niciodată să facă tot binele pe care îl putea,

Dumnezeu i-a dat un har deosebit. Atunci când, din punct de vedere uman, se simțea total epuizată și lipsită de puteri, cu puterea divină a pătimirii lui Cristos, reușea să mai facă ceea ce necesitatea aproapei cerea de la ea. De aceea, tuturor celor care apelau la ea pentru sănătatea sufletului și a trupului, le aducea ajutor conform bunăvoinței bunătății divine.

RESPONSORIUL*Cf. Prov 31,17.18*

R. Ea își încinge mijlocul cu putere și își întărește brațul. * De aceea lumina ei nu se va stinge niciodată.
Ÿ. A gustat și a văzut cât de plăcut este rodul înțelepciunii lui Dumnezeu. * De aceea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, fă, te rugăm, ca aleasa mijlocire a sfintei Hedviga să ne dobândească ocrotire de sus, după cum viața ei oferă tuturor exemplul de umilință. Prin Domnul.

În aceeași zi, 16 octombrie

**SFÂNTA MARGARETA MARIA ALACOQUE,
FECIOARĂ**

S-a născut în anul 1647, în dieceza de Autun, în Franța. A intrat în mănăstirea Vizitațiunii de la Paray-le-Monial, unde a înaintat în chip uimitor pe calea perfecțiunii și s-a învrednicit de revelații mistice, mai ales cu privire la devoțiunea față de Inima lui Isus, pentru a cărei introducere în Biserică s-a străduit mult. A murit la 17 octombrie 1690.

De la Comunal fecioarelor, 1697, sau de la Comunal sfințelor femei: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfintei Margareta Maria Alacoque, fecioară

(*Vie et Œuvres* 2, Paris 1915, 321.336.493.554)

Trebuie să cunoaștem știința minunată a iubirii lui Cristos

Mi se pare că marea dorință a Domnului nostru, ca Inima sa preasfântă să fie cinstită în mod deosebit, are scopul de a reînnoi în suflete efectele răscumpărării sale. De fapt, Inima sa preasfântă este un izvor inepuizabil, care nu caută altceva decât să umple inimile umile, goale, dezlipite de orice lucru și mereu gata să se jertfească pentru a-i face plăcere.

Această Inimă divină este un izvor inepuizabil din care coboară neîntrerupt trei canale: primul este cel al milostivirii față de păcătoși și le aduce spiritul de căință și de pocăință. Al doilea este cel al dragostei care curge pentru a aduce ajutor tuturor nenorociților care se află în vreo necesitate și îndeosebi acelor care tind spre desăvârșire: ei găsesc în ea puterea pentru a depăși obstacolele. Al treilea este cel al luminii și al iubirii față de prietenii desăvârșiți, pe care el dorește să-i unească cu sine, pentru a le da știința sa și dorințele sale, pentru ca și ei, pe o cale sau pe alta, să se consacre în totalitate gloriei sale.

Această Inimă divină este un abis al tuturor bunurilor, în care săracii trebuie să reverse toate trebuințele lor. Este un abis de bucurie, unde trebuie să fie aruncate toate tristețile noastre. Este un abis de umilire pentru orgoliul nostru, un abis de milostivire pentru cei nefericiți, un abis de iubire în care trebuie îngropate toate mizeriile noastre.

Așadar, va trebui să vă uniți în toate acțiunile voastre cu Inima preasfântă a Domnului nostru, la început pentru

a vă dispune spre convertire, la sfârșit pentru a vă desăvârși. De exemplu, vă simțiți incapabili să vă rugați? Mulțumiți-vă să oferiți rugăciunea pe care Mântuitorul divin o face pentru noi în sacramentul altarului. Oferiți elanurile voastre pentru a repara toate imperfecțiunile voastre. Repetați în timpul fiecărei acțiuni: „Dumnezeul meu, eu fac sau sufăr aceasta în Inima preasfântă a Fiului tău divin și în conformitate cu intențiile sale sfinte, pe care ți le ofer pentru a repara tot ceea ce este necurat și imperfect în lucrările mele”. În felul acesta trebuie procedat în diferitele situații ale vieții. Atunci când va veni vreă nenorocire, chin sau nedreptate, spuneți-vă vouă înșivă: „Primește ceea ce Inima preasfântă a lui Isus îți trimite pentru a te uni cu el”.

Căutați, mai ales, să păstrați pacea inimii, care depășește orice comoară. Mijlocul pentru a ajunge la aceasta constă în a nu mai avea voință proprie, ci pe cea a acestei Inimi divine în locul voinței noastre, lăsând să vrea pentru noi tot ceea ce poate să mărească gloria sa, mulțumiți că ne supunem și ne încredințăm ei în toate lucrurile.

RESPONSORIUL

Mt 11,25-26; Ps 72 (73),26b

R. Te preamăresc pe tine, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și învățați și le-ai revelat celor mici. * Da, Tată, pentru că aceasta a fost voința ta.

Ÿ. Dumnezeuul inimii mele, Dumnezeu este partea mea în veci. * Da, Tată.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, revarsă asupra noastră duhul cu care ai copleșit-o pe sfânta Margareta-Maria, ca să putem cunoaște și noi iubirea lui Cristos, care întrece orice știință, și să ne umplem de toată plinătatea ta. Prin Domnul.

17 octombrie

SFÂNTUL IGNAȚIU DE ANTIOHIA,
EPISCOP MARTIR

Comemorare

Ignațiu a fost al doilea episcop al Bisericii din Antiohia, după sfântul Petru. Condamnat să fie sfâșiat de fiare, a fost dus la Roma, și acolo a primit cununa glorioasă a martiriului, în anul 107, sub împăratul Traian. Pe drum, a scris șapte scrisori către diferite Biserici, scrisori pline de învățătură și înțelepciune, despre Cristos, despre organizarea Bisericii și despre viața creștină. Amintirea lui era celebrată la Antiohia în această zi încă din secolul al IV-lea.

De la Comunal unui martir, 1624, sau de la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1651, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către romani*

a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Cap. 4, 1-2; 6, 1 – 8,3: Funk 1, 217-223)

*Sunt grâul lui Dumnezeu:
voi fi măcinat de dinții fiarelor*

Scriu tuturor Bisericilor și vestesc tuturor că voi muri de bunăvoie pentru Dumnezeu, dacă voi nu mă veți împiedica. Vă implor, nu-mi arătați o bunăvoință nepotrivită. Lăsați să fiu hrană a fiarelor, prin care să-mi fie dat să ajung la Dumnezeu. Sunt grâul lui Dumnezeu și voi fi măcinat de dinții fiarelor pentru a deveni pâine curată a lui Cristos. Rugați-l pe Cristos pentru mine, pentru ca, prin lucrarea acestor fiare, eu să devin ostie pentru Domnul.

Nu mi-ar folosi la nimic bucuriile din lume, nici împărățiile de pe acest pământ. Pentru mine, este mai

bine să mor pentru Cristos Isus decât să stăpânesc până la marginile pământului. Eu îl caut pe acela care a murit pentru noi, îl vreau pe acela care pentru noi a înviat. Este aproape momentul nașterii mele. Fraților, aveți milă de mine. Nu mă împiedicați să trăiesc, să nu voiți ca eu să mor. Nu-l lăsați lumii și seducțiilor materiei pe cel care vrea să fie al lui Dumnezeu. Lăsați ca eu să ajung la lumina curată; ajuns acolo, voi fi cu adevărat om. Lăsați ca eu să imit pătimirea Dumnezeului meu. Dacă cineva îl are în sine, să înțeleagă ceea ce vreau eu și să mă compătimească, gândindu-se la neliniștea care mă chinuiește.

Principele lumii acesteia vrea să mă ia cu sine și să sufoce aspirația mea către Dumnezeu. Nimeni dintre voi să nu-l ajute; mai degrabă, fiți de partea mea, adică de partea lui Dumnezeu. Nu fiți dintre aceia care îl mărturisesc pe Dumnezeu și încă mai iubesc lumea. Să nu găsească loc în voi sentimente mai puțin bune. Chiar dacă v-aș implora, atunci când voi fi printre voi, să nu mă ascultați: credeți mai curând ceea ce vă scriu acum, când sunt în posesia deplină a vieții mele. Vă scriu că doresc să mor. Orice dorință pământească a mea este răstignită și nu mai este în mine nici o aspirație pentru realitățile materiale, ci în mine susură o apă vie și-mi spune: „Vino la Tatăl!” Nu-mi mai găsesc plăcerea într-o hrană trecătoare, nici în plăcerile acestei lumi. Vreau pâinea lui Dumnezeu, care este trupul lui Isus Cristos, din neamul lui David; vreau ca băutura sângelui său, care este dragoste nepieritoare.

Nu mai vreau să trăiesc viața de aici, de pe pământ. Dorința mea se va realiza dacă voi veți vrea aceasta. Vă rog să vreți aceasta, pentru a găsi și voi bunăvoință. Vă cer aceasta cu puține cuvinte: credeți-mă. Isus Cristos vă va face să înțelegeți că spun adevărul: el este gura adevărată prin care Tatăl a vorbit în adevăr. Cereți pentru mine ca eu să pot ajunge la el. Nu vă scriu conform trupului, ci conform gândului lui Dumnezeu. Dacă voi suferi martiriul, aceasta va însemna că m-ați iubit. Dacă voi fi repus în libertate, va fi semn că mă urăți.

RESPONSORIUL

R. Nimic nu este ascuns pentru voi dacă aveți pe deplin credința în Isus Cristos și iubirea, care sunt începutul și sfârșitul vieții. * Într-adevăr, credința este începutul, iar sfârșitul este iubirea.

V. Cu umilință și blândețe, renașteți-vă în credință, care este trupul Domnului, și în iubire, care este sângele lui Isus Cristos. * Într-adevăr, credința.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Îl caut pe acela care a murit pentru noi. Îl doresc pe acela care a înviat pentru noi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care împodobești trupul sacru al Bisericii tale cu mărturia sfinților martiri, fă, te rugăm, ca pătimirea glorioasă care i-a adus sfântului Ignațiu mărirea veșnică să ne fie și nouă spre ocrotire neîncetată. Prin Domnul.

Vespelele

Ant. la *Magnificat*: Vreau pâinea lui Dumnezeu, care este trupul lui Isus Cristos, cel născut din seminția lui David, și vreau ca băutura sângele lui, care este iubire nepieritoare.

18 octombrie

SFÂNTUL LUCA, EVANGHELIST**Sărbătoare**

S-a născut într-o familie păgână. Convertindu-se la creștinism, i-a fost însoțitor apostolului Paul. Predica acestuia a constituit izvorul Evangheliei pe care a scris-o. Într-o altă carte, *Faptele Apostolilor*, a înfățișat viața Bisericii de la început, relatând evenimente care s-au desfășurat până la prima sosire a lui Paul la Roma.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, care vorbește în Evanghelie!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Slăvit ucenic, sfinte Luca, tu, care
Ai fost hărăzit printr-o sfântă chemare
Să-mparți cu apostolii nobila muncă,
Spre noi, muritorii, privirea-ți aruncă.
Prin sfinții apostoli o voce răsună,
Ducând pretutindenea vestea cea bună.
Prin ea, omenirii ce-n pulbere zace,
Se-aduce speranță, lumină și pace.
Cu dânșii și tu ai muncit, ucenice,
Ferice de tine, de-a pururi ferice,
Fiindc-ai primit misiunea divină
Să fii ca și dânșii izvor de lumină.
Sămânța sădită în noi cu cuvântul
Să nu ne-o ucidă nici gerul, nici vântul.
Căldura iubirii din cer ne-o sloboade,
Ca-n noi să producă mulțime de roade.
Noi știm că odată Cristos o să vină,
Ca lumea s-o-mpartă în grâu și neghină.
Tu pune atuncea o vorbă la dânsul,
Să nu nimerim unde-i focul și plânsul.
Preasfânta Treime slăvită să fie
De îngeri și oameni acum și-n vecie.
Ea parte ne facă în ceruri odată
Cu Luca-mpreună de bună răsplată. Amin.

Sau:

O vir beáte, Apóstolis
Comes labórum sédule
Adiútor atque múneris,
Laudes precésque súscipe.
Christi per illos núnctios
Exórta sunt lætíssima
Et veritátis sæcula
Et pacis atque gáudii.
Assúptus et tu cælitus
Ad tanta consors póndera,
Compar nitescis glória
Potentiáque prómines.
Tu, seminátor lúminis,
Fac sole Christi vívido
Virére ubíque gérmina
Cæli replénda ad hórrea.
Simúlque cum primóribus
Summo astitúrus Iúdici,
Da nostra solvi débita,
Nos da fovéri grátia.
Sit Trinitáti glória,
Quæ præstet in cæléstibus
Nos eius omni témpore
Gaudére tecum præmiis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifonele și psalmii de la Comunalul apostolilor, 1584.

℣. Națiunile păgâne s-au bucurat când au auzit vestea cea bună

℞. și preamăreau cuvântul Domnului.

LECTURA ÎNTÂI

Din Faptele Apostolilor

9,27-31; 11,19-26

Biserica este plină de mângâierea Duhului Sfânt

În zilele acelea, ^{9,27} Barnaba l-a luat pe Saul și l-a dus la apostoli și le-a povestit cum l-a văzut pe drum pe Domnul, care i-a vorbit și cum a predicat cu curaj la Damasc în numele lui Isus. ²⁸ Iar el umbla în Ierusalim împreună cu ei, predicând cu curaj în numele Domnului. ²⁹ Vorbea și discuta aprins și cu eleniștii, dar aceștia căutau să-l ucidă. ³⁰ Când au aflat frații, l-au dus la Cezareea și l-au trimis la Tars.

³¹ Așadar, Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria; se consolida și umbla în frica de Domnul și creștea în număr prin mângâierea Duhului Sfânt.

^{11,19} Așadar, cei care fuseseră împărășiați, după persecuția care a avut loc împotriva lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, Cipru și Antiohia, dar nu predicau cuvântul decât iudeilor. ²⁰ Totuși, erau între ei unii ciprioți și cireneni, care au venit la Antiohia și care le-au vorbit grecilor, vestindu-l pe Domnul Isus. ²¹ Mâna Domnului era cu ei și a fost mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul. ²² Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii care era în Ierusalim și l-au trimis pe Barnaba la Antiohia. ²³ Când a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, el s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână credincioși Domnului, cu inimă neclintită. ²⁴ El era un om bun, plin de Duhul Sfânt și credință. Astfel, o mare mulțime s-a adăugat la Domnul.

²⁵ Atunci, el s-a dus la Tars ca să-l caute pe Saul. ²⁶ Când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările Bisericii și au învățat o mulțime numeroasă. În Antiohia, discipolii au fost numiți pentru prima dată creștini.

RESPONSORIUL*Fap 12,24; 13,48b.52*

R. Cuvântul lui Dumnezeu creștea și se răspândea tot mai mult. * Și au crezut toți cei care fuseseră hotărâți pentru viața cea veșnică.

Ψ. Discipolii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.
* Și au crezut.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliilor*
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Omil. 17, 1-3: PL 76, 1139)

Domnul își caută predicatorii săi

Fraților preaiubiți, Domnul și Mântuitorul nostru ne avertizează când prin cuvânt, când prin fapte. Pentru a spune adevărul, și acțiunile sale au valoare de poruncă, pentru că, în timp ce săvârșește ceva în tăcere, el ne face cunoscut ceea ce trebuie să facem. Iată că el îi trimite pe ucenici doi câte doi, ca să predice, pentru că sunt două porunci ale dragostei: adică iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de aproapele.

Domnul îi trimite pe ucenici doi câte doi, ca să predice pentru a ne arăta în mod tacit că nu trebuie să-și asume misiunea de a predica acela care nu are dragoste față de alții.

Bine este spus apoi că *i-a trimis înaintea sa în toate cetățile și locurile pe unde avea să treacă (Lc 10,1)*. De fapt, Domnul îi urmează pe predicatorii săi, deoarece mai întâi ajunge predica și numai atunci vine Domnul să locuiască în sufletul nostru, când l-au precedat cuvintele vestirii, prin care adevărul este primit în minte. Pentru aceasta, Isaia le spune aceluiași predicatori: *Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările pentru Dumnezeul nostru (Is 40,3)*. Iar psalmistul le spune: *Neteziți drumul pentru cel care urcă la asfințit (Ps 67,5 Vg)*. Domnul a urcat *la asfințitul* care a fost moartea sa. Efectiv, Domnul a urcat la asfințit, deoarece moartea sa i-a folosit ca pedestal înalt pentru a manifesta mai bine gloria sa prin înviere. A urcat la asfințit, pentru că, învinzând a strivit moartea pe care o înfruntase. Așadar, noi netezim drumul pentru cel care urcă la asfințit atunci când predicăm minților voastre gloria sa; pentru ca, venind el însuși, să le lumineze cu prezența iubirii sale.

Să ascultăm ce le spune predicatorilor atunci când îi trimite: *Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini*.

Rugați, deci, pe stăpânul secerișului să trimită lucrători în secerișul lui (Mt 9,37-38). Pentru un seceriș mare, lucrătorii sunt puțini. Despre acest număr mic nu putem să vorbim fără o tristețe adâncă, deoarece există persoane care ar asculta cuvântul cel bun, însă lipsesc predicatorii. Iată, lumea este plină de preoți, și totuși, destul de rar se găsește cine să lucreze în secerișul Domnului. Ne-am asumat oficiul preoțesc, dar nu îndeplinim faptele pe care le comportă oficiul.

De aceea, fraților preaiubiți, reflectați cu atenție la cuvântul Domnului: *Rugați pe stăpânul secerișului să trimită lucrători în secerișul lui.* Rugați-vă voi pentru noi, ca să fim în stare să lucrăm pentru voi așa cum se cuvine; pentru ca limba să nu obosească în a îndemna, iar tăcerea noastră să nu ne condamne, pe lângă judecătorul cel drept, pe noi, care ne-am asumat oficiul de predicatori.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,3,4; Fap 1,1*

R. După ce a cercetat toate de la început cu grijă, a scris în mod sistematic Evanghelia; * ca să cunoaștem prin cuvintele lor, prin care am fost învățați, adevărul.

Ψ. A tratat despre tot ce a făcut și a învățat Isus. * Ca să cunoaștem.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Sfinte Luca, sus, în ceruri, strălucirea te-nveșmântă;
Azi Biserica îți cântă biruința ta cea sfântă.
La sfârșitul vieții, Domnul te invită ca să-ți pună
Pentru meritele tale a eroilor cunună.

Ai primit cuvântul vieții din iubire-ndurătoare;
Cu iubire porți cuvântul printre neamuri și popoare.
Suflet vrednic de apostol, pe pământ și mare, până
La hotare-ndepărtate Duhul Domnului te mână.

Scriitor, înalta-ți artă te așază printre genii;
 Tot ce-ai scris tu se transmite peste veacuri și milenii.
 Cronicar al lui Mesia și-al Bisericii în fașă,
 Maica Domnului te-ajută, la lucrarea ta-i părtașă.

Ți-ai legat de sfântul Paul viața, soarta și norocul,
 Colindând cu el pământul, însoțindu-l în tot locul;
 În credință și iubire, el ți-a fost model, oglindă.
 Fă ca dragostea divină lumea-ntreagă s-o cuprindă.

Tu ai cunoscut ca medic suferința grea, umană;
 Te rugăm și-n noi să vindeci orice boală, orice rană.
 Slabi suntem și fără forțe, ne susține însă tu, ca
 Să putem ajunge-n ceruri, fericite sfinte Luca. Amin.

Sau:

Pláusibus, Luca, cánimus, triúmphum
 Quo nites fuso rútilo cruóre,
 Atque præcélsis méritis adéptam
 Ríte corónam.

Spíritus ductu, studiósus orbi
 Mira quæ pastor dócuit supérnus
 Christus ac fecit míserans amóre,
 Tradis amánter.

Próvidus chartis pérhibes venústis
 Gesta quæ Iesu célebrant alúmnos,
 Eius et gentis nova quæ patéscunt
 In nova sæcla.

O comes Pauli, speculátor alti
 Cordis illíus sed et æmulátor,
 Cáritas Christi fac ut usque nostrum
 Pectus adúrat.

Tu malis nostris médicus fer artem,
 Confer et lætum fídei levámen,
 Ut Deo tandem potiámur, ipsi
 Semper ovántes. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1 Înțelepciunea celor vechi au cercetat-o sfinții evangheliști și cu vorbele profeților și-au întărit istorisirea.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Dumnezeu ne-a chemat la credința în adevăr prin evanghelie, spre dobândirea slavei Domnului nostru Ișus Cristos.

Ant. 3 Mulți laudă, într-un glas, înțelepciunea lor și ea nu se va șterge în veci.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,1-2a.3-4

Vă aduc aminte, fraților, evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care voi ați primit-o și în care ați rămas, prin care sunteți mântuiți. Căci v-am transmis, în primul rând, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Au vestit laudele Domnului * și puterea lui. Au vestit.

V. Și faptele minunate pe care le-a săvârșit * și puterea lui. Slăvă Tatălui. Au vestit.

Ant. la *Benedictus*: Transmițându-ne evanghelia lui Cristos, sfântul Luca l-a vestit pe Soarele ce răsare din înălțime.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l celebrăm cu alese laude pe Mântuitorul nostru, care, biruitor asupra morții, a dezvăluit strălucirea vieții și a nemuririi, prin evanghelie, și să-l rugăm cu umilință:

Întărește Biserica ta, Doamne, în credință și iubire!
Tu, care ai luminat în chip minunat Biserica ta prin învățători sfinți și înțelepți,
– fă-i pe creștini să se bucure neconținut de astfel de lumini.

Tu, care ai iertat păcatele poporului atunci când te-au rugat păstori sfinți, ca Moise,

– purifică și sfințește neconținut Biserica ta prin mijlocul fraților lor.

(Întărește Biserica ta, Doamne, în credință și iubire!)

Tu, care i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și l-ai trimis pe Duhul tău asupra lor,

– revarsă Duhul Sfânt asupra tuturor păstorilor poporului tău.

Tu, care însuși ești moștenirea păstorilor sfinți,

– fă să nu rămână lipsit de tine nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeu, care l-ai ales pe sfântul Luca spre a dezvălui, prin predică și prin scris, misterul iubirii tale față de cei săraci, fă ca aceia care se mândresc cu numele de creștin să stăruie în a fi o inimă și un gând și toate neamurile să se învrednicească să vadă mântuirea ta. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 1,16-17

Eu nu mă rușinez de evanghelie, căci ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede, mai întâi a iudeului și apoi a grecului. Căci dreptatea lui Dumnezeu este revelată în ea din credință spre credință, după cum este scris: *Cel drept va trăi din credință.*

☩. Pe tot pământul a ieșit vestirea lor.

℟. Și cuvintele lor până la marginile lumii.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1Tes 2,2b-4*

Am aflat curaj în Dumnezeu nostru, să vă vestim evanghelia lui Dumnezeu, ducând o luptă aprigă. Căci îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu gând necinstit, nici cu înșelăciune, ci așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, nu ca să le fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu.

☩. Eu păzeam mărturiile lui Dumnezeu.

☩. Și poruncile lui.

Ora a noua

La psalmodia complementară, în locul psalmului 125 (126) se poate spune psalmul 128 (129), 1075.

LECTURA SCURTĂ*2Tim 1,8b-9*

Suferă împreună cu mine pentru evanghelie după puterea lui Dumnezeu, care ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus.

☩. Bucurați-vă și veseliți-vă.

☩. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL Sfinte Luca, sus, în ceruri, strălucirea te-nveșmântă, ca la Laude, 1411.

Ant. 1 Am fost rânduit slujitor al evangheliei, după harul lui Dumnezeu.

Psalmii și cântarea de la Comuna apostolilor, 1597.

Ant. 2 Toate le fac pentru evanghelie, ca să fiu părtaș la ea.

Ant. 3 Mie mi s-a dat harul acesta: să vestesc printre neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,3-6a

Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne neîncetat pentru voi de când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de iubirea pe care o aveți față de toți sfinții, pentru speranța păstrată în siguranță pentru voi în ceruri și despre care ați auzit de mai înainte în cuvântul adevărului evangheliei, care a ajuns până la voi și care aduce rod și se dezvoltă în toată lumea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului! Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului! Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Sfântul evanghelist Luca, scriitorul blândeții lui Cristos, s-a învrednicit pe drept cuvânt să fie slăvit în Biserică.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu, Părintele luminilor, ne-a chemat la credința în adevăr prin evanghelia Fiului său. Să-l rugăm pentru poporul său sfânt, spunându-i:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Părinte, care l-ai ridicat din morți pe Fiul tău, păstorul cel mare,

– fă-ne să-i fim martori până la marginile pământului. Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume să ducă săracilor vestea cea bună,

– dă-ne harul să predicăm evanghelia la toată făptura. Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împrăștie sămânța cuvântului,

– dă-ne harul ca, semănând cuvântul cu trudă, să culegem roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele lui,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la această împăcare.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău de-a dreapta ta în ceruri,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericirii veșnice.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeu, care l-ai ales pe sfântul Luca spre a dezvălui, prin predică și prin scris, misterul iubirii tale față de cei săraci, fă ca aceia care se mândresc cu numele de creștin să stăruie în a fi o inimă și un gând și toate neamurile să se învrednicească să vadă mântuirea ta. Prin Domnul.

19 octombrie

SFÂNTUL IOAN DE BRÉBEUF ȘI ISAAC JOGUES, PREOȚI, ȘI ÎNSOȚITORII LOR, MARTIRI

Între anii 1642 și 1649, în America de Nord, au fost uciși de indigenii huroni și irochezi, după chinuri îngrozitoare, opt membri ai Societății lui Isus, care se străduiau să-i aducă la credința adevărată pe păgânii din acele ținuturi. Isaac Jogues a murit la 18 octombrie 1647, iar Ioan de Brébeuf, la 16 martie 1648.

De la **Comunul mai multor martiri**, 1601, sau de la **Comunul păstorilor**, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Note spirituale*,
de sfântul Ioan de Brébeuf, preot martir

(The Jesuit Relations and Allied Documents,
The Burrow Brothers C^o, Cleveland 1898, 164.166)

*Nu voi muri decât pentru tine, Isuse,
care ai binevoit să mori pentru mine*

Timp de două zile consecutive, am simțit în mine o mare dorință a martiriului și o dorință vie de a suporta toate chinurile pe care martirii le-au suferit.

Domnul meu și Mântuitorul meu, Isus, ce voi putea să-ți dau în schimb pentru toate bunurile cu care mi-ai venit înainte? *Voi lua* din mâna ta *potirul* suferințelor tale și *voi invoca numele tău* (cf. *Ps* 115,13). În prezența veșnicului tău Tată și a Duhului Sfânt, în prezența preasfinteii tale Mame și a preacuratului ei soț, în fața îngereilor, a apostolilor și a martirilor, a cinstiului meu părinte Ignațiu și a fericitului Francisc Xaveriu, fac vot, Mântuitorul meu Isus, da, fac vot să nu mă dau înapoi niciodată, cât îmi va sta în putință, de la harul martiriului, dacă prin milostivirea ta infinită vei vrea să mi-l oferi într-o zi mie, slujitorul tău nevrednic.

Mă oblig până acolo încât, pentru tot restul vieții mele, vreau să nu mi se mai permită să fug de ocaziile de a muri și de a-mi vărsa sângele pentru tine, afară de cazul în care neori vei judeca mai potrivit pentru gloria ta să mă comport altfel. Atunci când voi primi lovitura mortală, mă oblig să o accept din mâna ta cu toată dorința și bucuria inimii mele. De aceea, Isuse al meu vrednic de iubire, îți ofer încă din acest moment, cu sentimentele de bucurie pe care le simt, sângele meu, trupul meu și viața mea, ca să nu mor decât pentru tine, dacă îmi vei da acest har, pentru că tu ai binevoit să mori pentru mine. Fă să trăiesc în așa fel încât tu să-mi acorzi această favoare de a muri așa în mod fericit. Astfel, Dumnezeuul meu și Mântuitorul meu, eu *voi lua* din mâna ta *potirul* suferințelor tale și *voi invoca numele tău*: Isuse, Isuse, Isuse!

Dumnezeul meu, cât de mult mă îndurerează faptul că tu nu ești cunoscut și că la aceste popoare barbare așa de puțini sunt cei care au îmbrățișat credința ta! Păcatul încă nu a dispărut și tu nu ești iubit! Da, Dumnezeuul meu, dacă toate chinurile pe care le pot suporta prizonierii în aceste țări, împreună cu cruzimea torturilor,

ar trebui să se reverse asupra mea, sunt dispus cu toată inima să le îndur și să le sufăr pe toate chiar și singur.

RESPONSORIUL *Evr 11,33a.34b.39; Înț 3,5b*

R. Sfinții, prin credință, au cucerit regate, au înfăptuit dreptatea, au dobândit promisiunile, au devenit puternici în luptă; * toți au primit o bună mărturie pentru credința lor.

Ÿ. Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de sine. * Toți au primit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai consacrat pârga credinței în ținuturile Americii de Nord prin cuvântul și prin sângele sfinților Ioan și Isaac și al însoțitorilor lor, fă, te rugăm, ca, prin mijlocirea lor, să sporească necontenit, pretutindeni, secerișul bogat al Bisericii tale. Prin Domnul.

În aceeași zi, 19 octombrie

SFÂNTUL PAUL AL CRUCII, PREOT

S-a născut la Ovada, în Liguria, în anul 1694. Încă de copil, l-a ajutat pe tatăl său la comerț. Aspirând la o viață desăvârșită, a părăsit toate, a început să slujească celor săraci și bolnavi și a adunat în jurul său persoane însuflețite de același ideal. După ce a primit preoția, a lucrat cu tot mai multă râvnă pentru mântuirea sufletelor, predicând misiuni, înmulțind casele Ordinului Pasioniștilor, pe care îl întemeiasă, și ducând o viață foarte aspră de pocăință. A murit la Roma, la 18 octombrie 1775.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1651, sau de la Comunalul sfinților bărbați: pentru călugări, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Paul al Crucii, preot

(Scris. 1, 43; 2, 440.825)

Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit

Este ceva nobil și sfânt a medita despre pătimirea lui Cristos; acesta este modul de a ajunge la unirea sfântă cu Dumnezeu. În această școală preasfântă se învață adevărata înțelepciune: aici au învățat-o sfinții. Apoi, atunci când crucea dulcelui nostru Isus își va înfige rădăcini mai adânci în inima voastră, veți cânta: „A suferi, nu a muri”; sau: „Sau a suferi, sau a muri”; sau și mai bine: „Nici a suferi și nici a muri, ci numai transformare totală conform voinței divine”.

Iubirea este virtutea care unește și își însușește chinurile Binelui iubit. Un atare foc, care pătrunde până în măduva oaselor, îl transformă pe cel care iubește în iubit și unește în mod așa de sublim iubirea cu durerea, durerea cu iubirea, încât formează un ansamblu de iubire și de durere așa de unit, încât nu se deosebește nici iubirea de durere, nici durerea de iubire. Sufletul care iubește se bucură în durerea sa și face sărbătoare în iubirea sa dureroasă.

Așadar, fiți fideli în exercitarea tuturor virtuților și, mai cu seamă, în imitarea dulcelui Isus răbdător, pentru că aceasta este marea culme a iubirii curate. Faceți ca nu numai în interior, ci și în exterior să se vadă de toți că purtați imaginea lui Isus răstignit, cel dulce, fiind răbdător. De fapt, cel care în interior se menține unit cu Fiul lui Dumnezeu cel viu îi poartă imaginea și în afară, cu o exercitare continuă de virtute eroică și, mai cu seamă, cu o suportare virtuoasă, care nu se plânge nici înlăuntru, nici în afară. Stați așa cu toții ascunși în Isus Răstignit, fără a dori altceva decât de a fi cu toții transformați, prin iubire, în ceea ce el vrea în toți și în toate.

Astfel, după ce ați devenit adevărați îndrăgostiți ai Celui Răstignit, veți celebra, în orice moment, sărbătoarea crucii în templul interior, într-o suferință tăcută, fără a vă sprijini de vreo creatură. Deoarece sărbătorile se celebrează cu veselie, tot așa, sărbătoarea crucii, a acelora care îl iubesc pe Cel Răstignit, se face suferind și tăcând cu chipul deschis și senin, pentru ca această sărbătoare să fie în ascuns pentru creaturi și descoperită numai pentru supremul Bine. În această sărbătoare se face întotdeauna un ospăț solemn, pentru că se hrănește cu voința divină, după exemplul iubirii noastre răstignite.

RESPONSORIUL

Gal 6,14; Hab 3,18

R. În ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, * prin care lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume.

Ț. Eu mă voi bucura în Domnul și voi tresălta de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul meu. * Prin care.

Rugăciunea de încheiere

Sfântul preot Paul, a cărui iubire unică a fost crucea lui Cristos, să ne dobândească, Doamne, harul tău, pentru ca, înflăcărați de pilda lui, să îmbrățișăm cu mai mult curaj crucea noastră de fiecare zi. Prin Domnul.

23 octombrie

SFÂNTUL IOAN DE CAPISTRAN, PREOT

S-a născut la Capestrano, în Abruzzo, în anul 1386. A studiat dreptul la Perugia și, pentru un timp, a îndeplinit funcția de judecător. Intrând în Ordinul Franciscan și devenind preot, a dus o activitate apostolică neobosită prin toată Europa, întărind puritatea moravurilor și combătând ereziile. A murit la Villach, în Austria, în anul 1456.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Oglinda clericilor*
a sfântului Ioan de Capistran, preot

(Pars I, Venetiæ 1580, 2)

Viața clericilor virtuoși iluminează și înseninează

Cei care sunt chemați la masa Domnului trebuie să strălucească de curăție printr-o conduită exemplară a unei vieți laudabile din punct de vedere moral și să îndepărteze orice murdărie sau necurăție a viciilor. Să trăiască pentru sine și pentru alții în mod demn, ca sarea pământului. Să strălucească printr-un mare spirit de înțelepciune și cu acesta să lumineze lumea. Să înțeleagă de la preainaltul învățător, Cristos Isus, ceea ce el a proclamat în mod solemn nu numai apostolilor și ucenicilor, ci și tuturor preoților și clericilor, succesorii lor: *Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va săra? Nu mai este bună de nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni (Mt 5,13).*

Cei care fac parte din cler și dau exemplu rău prin obiceiurile lor rele, prin viciile și păcatele lor, sunt vrednici de dispreț și de a fi considerați ca un noroi demn de dispreț. Nu-și mai sunt utili nici lor, nici celorlalți. Sfântul Grigore spune: „Dacă este disprețuită viața cuiva, nu i se acceptă nici predica”.

Preoții care conduc bine să fie învredniciți cu o cinste îndoită, mai ales cei care se ostenesc cu predica și cu învățătura (1Tim 5,17). De fapt, preoții vrednici se bucură de o îndoită cinste: una reală, alta personală, una temporală, alta spirituală, una trecătoare, alta veșnică. Locuiesc pe pământ și sunt supuși împreună cu creaturile la inevitabila limitare umană, însă, în realitate, sunt concetățeni ai îngerilor, pentru că sunt plăcuți Regelui,

ca slujitori înțelepți ai săi. De aceea, după cum soarele răsare deasupra lumii, în cerurile preînalte ale lui Dumnezeu, *tot așa, să strălucească lumina clerului înaintea oamenilor, ca să vadă faptele lor bune și să-l preamărească pe Tatăl care este în ceruri* (cf. *Mt 5,16*).

Voi sunteți lumina lumii (Mt 5,14). După cum lumina nu este făcută să se lumineze pe sine, ci își răspândește razele în jur și face să strălucească lucrurile vizibile, tot așa, viața sfântă a clericilor corecți și cinstiți îi luminează și înseninează pe cei care îi văd fideli față de idealul lor de sfințenie. Pentru aceasta, cel care este înălțat la conducerea celorlalți trebuie să arate în sine însuși în ce mod trebuie să se comporte ceilalți în casa Domnului.

RESPONSORIUL

Sir 4,28-29; 2Tim 4,2

R. Nu te rușina să vorbești la timpul potrivit și nu-ți ascunde înțelepciunea. * Din cuvânt se recunoaște înțelepciunea, și educația din cele ce spune limba.

Ÿ. Vestește cuvântul, insistă la timp potrivit și la timp nepotrivit, convinge, amenință, îndeamnă, cu toată răbdarea și învățătura. * Din cuvânt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe sfântul Ioan de Capistran pentru a întări în încercări poporul credincios, te rugăm să ne așezi sub ocrotirea ta statornică și să păzești necontenit în pace Biserica ta. Prin Domnul.

24 octombrie

SFÂNTUL ANTON MARIA CLARET, EPISCOPI

S-a născut la Sallent, în Spania, în anul 1807. După ce a fost hirotonit preot, timp de mai mulți ani, a străbătut Catalonia, predicând poporului. A înființat o societate de misionari, apoi a devenit episcop în Cuba, unde a desfășurat o activitate prodigioasă pentru mântuirea sufletelor. Întors în Spania, a avut încă multe de suferit pentru Biserică. A murit la Fontfroide, în Franța, în 1870.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Operele* sfântului Anton Maria Claret, episcop

(*L'Egoismo vinto*, Romæ 1869, 60)

Iubirea lui Cristos ne constrânge

Mișcați de focul Duhului Sfânt, apostolii au parcurs tot pământul. Aprinși de același foc, misionarii apostolici au ajuns, ajung și vor ajunge până la marginile lumii, de la un pol la altul al pământului, pentru a vesti cuvântul lui Dumnezeu, așa încât, pe bună dreptate, li se pot aplica lor acele cuvinte ale apostolului Paul: *Iubirea lui Cristos ne constrânge* (2Cor 5,14).

Dragostea lui Cristos ne stimulează, ne împinge să alergăm și să zburăm, purtați pe aripile unui zel sfânt. Cine iubește cu adevărat îl iubește pe Dumnezeu și pe aproapele. Cine este cu adevărat zelos este și iubitor, însă într-o măsură mai înaltă, conform cu gradul iubirii; așa încât, cu cât arde mai mult de iubire, cu atât mai mult este împins de zel. Dacă cineva nu are zel, acest fapt dă mărturie că, în inima sa, iubirea și caritatea s-au stins. Cel care este zelos dorește și împlinește lucruri sublime și muncește pentru ca Dumnezeu să fie tot mai cunoscut, iubit și slujit în viața aceasta și în cealaltă. De fapt, această iubire sfântă nu are sfârșit. Același lucru îl face cu aproapele. Dorește și se preocupă cu grijă ca toți să fie mulțumiți pe acest pământ și fericiți și bucuși în patria cerească; toți să se mântuiască, nimeni să nu se piardă pentru veșnicie, nici să nu-l ofenseze pe Dumnezeu și să rămână, chiar și numai o clipă, în păcat. Așa au făcut sfinții apostoli și toți cei care au fost mișcați de spiritul apostolic.

Eu îmi spun mie însumi: Fiul Inimii Neprihănite a Mariei este o persoană care arde de dragoste și, pe oriunde trece, aprinde. Dorește efectiv și se străduiește cu toate puterile să-i aprindă pe oameni cu focul iubirii divine.

Nu se lasă abătut de nimic, se bucură de lipsuri, înfruntă ostenelele, îmbrățișează suferințele, se bucură de calomnii, este fericit în chinuri. Nu se gândește la nimic altceva decât cum să-l urmeze pe Isus Cristos și să-l imite în rugăciune, în osteneală, în suportare și în a căuta mereu și numai gloria lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor.

RESPONSORIUL

1 Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi, încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre: * pentru că ne deveniserăți dragi.

Ÿ. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai întărit pe sfântul episcop Anton Maria cu o minunată iubire și răbdare pentru a vesti popoarelor evanghelia, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul să căutăm numai cele ce sunt ale tale, și astfel, să lucrăm cu toate puterile pentru a-i dobândi noi frați lui Cristos. Prin Domnul.

28 octombrie

SFINȚII SIMON ȘI IUDA, APOSTOLI

Sărbătoare

Numele lui Simon apare al unsprezecelea în enumerarea apostolilor. Nu se știe nimic despre el, decât că era supranumit „Canaaneul” sau „Zelotul”. Iuda, numit și Tadeu, este apostolul care, la cina de taină, l-a întrebat pe Domnul de ce se arată numai ucenicilor săi, și nu și lumii (*In 14,22*).

De la Comunal apostolilor, 1584, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cartea 12, 1: PG 74, 707-710)

*Așa cum m-a trimis pe mine Tatăl,
așa vă trimit și eu pe voi*

Domnul nostru Isus Cristos a stabilit conducătorii, învățătorii lumii și împărțitorii tainelor sale divine. De asemenea, el a voit ca ei să strălucească asemenea unor făclii și să lumineze nu numai țara iudeilor, ci și pe toate celelalte care se găsesc sub soare și pe toți oamenii care populează pământul. De aceea, este demn de crezare cel care afirmă: *Nimeni nu-și ia singur această cinste, decât numai cel chemat de Dumnezeu (Evr 5,4)*. Domnul nostru Isus Cristos i-a înzestrat pe apostolii săi cu o mare demnitate, spre deosebire de toți ceilalți ucenici.

Apostolii săi au fost coloanele și firmamentul adevărului. Cristos afirmă că le-a dat aceeași misiune pe care el a avut-o de la Tatăl. Le-a arătat, astfel, măreția apostolatului și gloria incomparabilă a puterii încredințate lor, însă cu aceasta i-a făcut să înțeleagă și care este funcția slujirii apostolice.

Așadar, el se gândea că trebuie să-i trimită pe apostolii săi în același fel în care Tatăl l-a trimis pe el. De aceea, era necesar ca ei să-l imite în mod perfect și, prin aceasta, să cunoască exact mandatul încredințat Fiului de către Tatăl. Iată de ce explică de multe ori natura misiunii sale. Odată, el a spus: *Nu am venit să-i chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la convertire (cf. Mt 9,13)*. Altădată afirmă: *Am coborât din cer nu ca să fac voința mea, ci voința celui care m-a trimis (In 6,38)*. De fapt, *Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său în lume nu ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el (In 3,17)*.

De aceea, rezumând, în puține cuvinte, normele apostolatului, el spune că i-a trimis așa cum a fost trimis și el de către Tatăl, pentru ca din aceasta să învețe că misiunea lor precisă era aceea de a-i chema pe păcătoși la pocăință, de a-i vindeca pe cei bolnavi fie cu trupul, fie cu sufletul, de a nu căuta, în administrarea bunurilor lui Dumnezeu, voința proprie, ci voința celui care i-a trimis și de a mântui lumea cu învățătura sa genuină. Nu va fi greu să cunoaștem până la ce punct s-au străduit apostolii să strălucească în toate acestea, dacă vom citi chiar și numai *Faptele Apostolilor* și scrierile sfântului Paul.

RESPONSORIUL

In 15,16.8

R. Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am constituit ca să mergeți și să aduceți rod, * și rodul vostru să rămână.

Ÿ. În aceasta a fost preamărit Tatăl meu, ca să aduceți rod mult. * Și rodul.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Din inimi voioase spre ceruri răsune
Cântări de mărire și imnuri comune,
Aduse la doi din apostolii care
Cu râvnă urmat-au aceeași chemare.
Tu, Simon, atunci când te cheamă divinul
Maestru, ce-ți schimbă, în viață, destinul,
Pe urmele sale pornești de îndată
Și lupți ca soldat în slăvita-i armată.
Asemeni lui Simon, apostole Iuda,
Urmându-l pe Domnul, nu știi ce e truda;
Să-l predici pe Domnul în plus te constrânge
Și faptul că el îți e rudă de sânge.

Prin voi, tot pământul aude Cuvântul,
 Și ce ar putea să vă frângă avântul?
 Doar moartea vă-nvinge și gura v-astupă
 Atunci când sorbiți din amara ei cupă.
 Cucernici apostoli, lumini siderale,
 Deschideți și nouă spre ceruri o cale.
 Conduși de lumina credinței străbune,
 S-ajungem la slava ce-n veci nu apune.
 S-aducem cu toții, precum se cuvine,
 Mărire întregii familii divine.
 Treimea Preasfântă în ceruri, la moarte,
 Pe aripi de îngeri pe toți să ne poarte. Amin.

Sau:

Commúne vos, apóstoli,
 Extóllat hymni iúbilum,
 Quos ádvocat par grátia,
 Corónat una glória.
 Ardóre pulsus cælico,
 Christi premis vestígia,
 Simon, et illum núnctias
 Zelo peráctus ímpigro.
 Tu carne frater, ássecla
 Fratérque Christi spírítu,
 Iuda, Magístrum prædicas
 Scriptísque fratres érudis.
 Nec pertiméscit sánguinem
 Utérque purum fúndere,
 Ut veritátis énitens
 Sit testis atque víctima.
 O summa cæli sídera,
 Nos detis ut per áspera,
 Fide valéntes íntegra,
 Tendámus ad cæléstia.
 Patri per ævum glória
 Natóque cum Paráclito,
 Quorum supérnis gáudiis
 Simul fruémur pérpetim. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin sfinții apostoli, ne-ai adus la cunoașterea numelui tău, dă creștere Bisericii tale, prin mijlocirea sfinților Simon și Iuda, sporind neconținut numărul celor care cred în tine. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi. Lectura scurtă de la Comunitatea apostolilor, 1584. Rugăciunea de încheiere ca mai sus.

NOIEMBRIE

1 noiembrie

TOȚI SFINȚII

Solemnitate

Vesperale I

IMNUL

Pentru sfinții ce se roagă în a cerului splendoare,
Pentru ruga ne-nteruptă a preasfintei Născătoare,
Cea pe care tu ne-ai dat-o și de mamă, și de soră,
O, Cristoase, ochii pleacă-ți către cei ce te imploră.

Îngeri, voi ce-n înălțime stați de strajă zi și noapte,
Ne-ncetat la noi s-ajungă ale voastre bune șoapte;

Când Satana-n drumul nostru
stânci din munții lui prăvale,

La o parte dați tot răul ce ni-l pune el în cale.

Voi, profeți, ce-ați spus cuvinte
ce-au căzut ca ploi de grindeni,

Voi, apostoli, ce pe Domnul îl urmarăți pretutindeni,
Ruga voastră pământeni pe cărarea dreaptă ție-i,
Spre-a nu fi excluși la urmă de la masa-mpărăției.

Sfinți martiri, ce haina-n sânge ați spălat-o ca-ntr-o baie,
Confesori, ce-ați ars în viață de-a iubirii vii văpaie,
De pe noi luați mantaua cea făcută din omături,
Ca, iubind, și noi s-ajungem sus în cer cu voi alături.

Cete sfinte de fecioare, ne-ntinate, diafane,
Voi, monahi și sfinți călugări, ce-ați trăit o viață-n strane,
Traiul vostru să ne fie îndreptar de fapte bune,
Ca Isus la el în ceruri după moarte ne adune.

Să aducă azi Treimii, întru slava ei cea mare,
Sfinți și îngeri preamărire prin aleasa lor cântare.
Ne unim și noi cu dâșii glasul nostru totodată:
Trinitatea fie veșnic preamărită, lăudată. Amin.

Sau:

Christe, redemptor omnium,
 Conserva tuos famulos,
 Beatae semper Virginis
 Placatus sanctis precibus.

Beata quoque agmina
 Caelestium spirituum,
 Praeterita, praesentia,
 Futura mala pellite.

Vates aeterni iudicis
 Apostolique Domini,
 Suppliciter exposcimus
 Salvari vestris precibus.

Martyres Dei incliti
 Confessorisque lucidi,
 Vestris orationibus
 Nos ferte in caelestibus.

Chori sanctarum virginum
 Monachorumque omnium,
 Simul cum sanctis omnibus
 Consortes Christi facite.

Sit Trinitati gloria,
 Vestrisque voces iungite
 Ut illi laudes debitas
 Persolvamus alacriter. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lumina cea veșnică va străluci sfinților tăi,
 Doamne; a lor este nemurirea, aleluia!

Psalmul 112 (113)

¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!

- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Lumina cea veșnică va străluci sfinților tăi,
Doamne; a lor este nemurirea, aleluia!

Ant. 2 Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu, te vei bucura
de fiii tăi, pentru că toți vor fi binecuvântați și se vor
aduna la Domnul, aleluia!

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile *
și gerul lui cine-l poate răbda?

- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu, te vei bucura de fiii tăi, pentru că toți vor fi binecuvântați și se vor aduna la Domnul, aleluia!

Ant. 3 Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și a Mielului și răsuna pământul de glasurile lor, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
(R. Aleluia)
voi, care vă temeți de el, mici și mari
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *
(R. Aleluia).
⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și a Mielului și răsuna pământul de glasurile lor, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 12,22-24

Voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri în sărbătoare, de comunitatea întâilor-născuți înscriși în ceruri, de Dumnezeu, judecătorul tuturor, de sufletele celor dreți duși la desăvârșire, de Isus, mijlocitorul noii alianțe și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât cel al lui Abel.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să tresalte de bucurie cei dreți * înaintea Domnului. Să tresalte.

V. Și să cânte cu veselie. * Înaintea Domnului. Slavă Tatălui. Să tresalte.

Ant. la *Magnificat*: Pe tine te mărește corul preaslăvit al apostolilor, pe tine te slăvește numărul vrednic de laudă al profeților; pe tine te laudă ceata strălucită a martirilor; pe tine toți sfinții și aleșii într-un glas te preamăresc, Treime Sfântă, un singur Dumnezeu!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Dumnezeu, cununa tuturor sfinților:

Prin mijlocirea sfinților, mântuiește-ne, Doamne!
Dumnezeule preînțelept, care, prin Cristos, i-ai rânduit pe apostoli temelie Bisericii,

– păstrează-i pe credincioși statornici în învățătura lor.

Tu, care ai dăruit martirilor tăria de a da mărturie până la vărsarea sângelui,

– fă-i pe creștini martori credincioși ai Fiului tău.

Tu, care ai dat fecioarelor sfinte darul ales de a-l imita pe Cristos cel feciorelnic,

– dă-le harul să recunoască în fecioria consacrată ție un semn deosebit al bunurilor cerești.

Tu, care în toți sfinții îți arăți prezența, chipul și cuvântul,

– dăruiește-le credincioșilor harul ca, cinstindu-i pe ei, să se simtă mai aproape de tine.

Primește-i pe cei răposați în lăcașurile veșnice, alături de Fericita Fecioară Maria, de sfântul Iosif și de toți sfinții

– și, prin mijlocirea lor, dă-ne și nouă să ajungem, odată, printre ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ne-ai dat bucuria de a cinsti într-o singură sărbătoare meritele tuturor sfinților, te rugăm ca, având în fața ta asemenea mulțime de mijlocitori, să primim de la tine belșugul mult dorit al îndurării tale. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu care este preamărit în adunarea sfinților!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Doamne, unde-ți este tronul,
nu sunt lacrimi, nici suspine;

Tu ești viața celor care au ajuns deja la tine.

Cânt smerit de închinare ne-nflorește azi pe buze;

Preamărirea ce-ți aducem, mila ta să n-o refuze.

Întrecându-se-ntre dânșii, îngerii care mai de care
Sfânt lăcașul tău îl umplu cu cereasca lor cântare.
Sfinții cântă în unire cu-ale îngerilor cete,
Feriți să-ți vadă fața și-n extaze să se-mbete.

Doamne, știm, căci tu ne-ai spus-o: păcătosul care moare
Nu-ți produce bucurie. Pentru Sfânta Născătoare,
Pentru sfinții care-n viață ți-au rămas fideli în toate,
Din prăpastia pierzării și-a păcatului ne scoate.

În războiul vieții, sfinții sunt eroi căliți în lupte.
Din opritul pom al vieții refuzând să se înfrupte,
Au ajuns la mântuire. Ei ne-ajută ca odată
Să vedem și noi Treimea cea de dânșii adorată. Amin.

Sau:

Christe, cælórum habitátor alme,
Vita sanctorum, via, spes salúsque,
Hóstiam clemens, tibi quam litámus,
Súscipe laudis.

Omnium semper chorus angelórum
In polo temet benedícit alto,
Atque te sancti simul univérși
Láudibus ornant.

Vírginis sanctæ méritis Maríæ
Atque cunctórum páriter piórum,
Cóntine pœnam, pie, quam merémur
Daque medélam.

Hic tuam præsta celebráre laudem,
Ut tibi fidi valeámus illam
Prósequi in cælis Tríadi canéntes
Lúgiter hymnos. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Doamne, cât de minunat este numele tău,
pentru că i-ai încununat pe sfinții tăi cu cinste și mărire
și i-ai așezat peste lucrările mâinilor tale.

Psalmul 8

- ² Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, *
l-ai încununat cu cinste și măreție.
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale, *
toate le-ai pus la picioarele lui:
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Doamne, cât de minunat este numele tău, pentru
că i-ai încununat pe sfinții tăi cu cinste și mărire și i-ai
așezat peste lucrările mâinilor tale.

Ant. 2 Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor
vedea pe Dumnezeu.

Psalmul 14 (15)

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;

- ³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

Ant. Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Ant. 3 Doamne, tu le-ai făcut cunoscute sfinților tăi căile vieții; tu îi vei umple de bucurie înaintea feței tale.

Psalmul 15 (16)

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sortii, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sortii mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr moștenirea mea e minunată.
- ⁷ Îl binecuvânteț pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.

- ⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- ⁹ De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- ¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- ¹¹ Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Ant. Doamne, tu le-ai făcut cunoscute sfinților tăi
căile vieții; tu îi vei umple de bucurie înaintea feței tale.

℣. Priviți la Domnul și vă veți lumina.

℞. Și fețele voastre nu se vor rușina.

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul sfântului apostol Ioan

5,1-14

*Ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu
din toate triburile și limbile și popoarele și națiunile*

Eu, Ioan ¹ am văzut în mâna dreaptă a celui care ședea pe tron o carte scrisă pe o parte și pe alta, sigilată cu șapte sigilii, ² și am văzut un înger puternic care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i desfacă sigiliile?” ³ Dar nimeni, nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu era în stare să deschidă cartea și să se uite în ea. ⁴ Și am plâns mult, pentru că nimeni n-a fost găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea. ⁵ Atunci, unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Iată, a învins leul din tribul lui Iuda, vlăstarul lui David. El va deschide cartea și cele șapte sigilii ale sale”.

⁶ Și am văzut stând în picioare, la mijloc, între tron și cele patru ființe și între bătrâni, un Miel ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul. ⁷ El

a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a celui care șade pe tron.⁸ Când a luat cartea, cele patru ființe și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare o harpă și cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților,⁹ și cântau un cântec nou, spunând: „Vrednic ești tu să primești cartea și să desfaci sigiliile sale, pentru că ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele tău, oameni din toate triburile, limbile, popoarele și națiunile¹⁰ și i-ai făcut pentru Dumnezeul nostru o împărăție și preoți și vor domni pe pământ”.

¹¹ Am văzut și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, al ființelor și al bătrânilor, iar numărul lor era de zeci de mii de ori zeci de mii și de mii de ori mii.

¹² Ei spuneau cu glas puternic: „Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea și tăria, cinstea, gloria și binecuvântarea”.

¹³ Și am auzit orice creatură în cer, pe pământ și în mare și toate câte sunt în ele, spunând: „Celui care șade pe tron și Mielului să fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea în vecii vecilor!”

¹⁴ Iar cele patru ființe spuneau: „Amin!” Și bătrânii au căzut la pământ și l-au adorat.

RESPONSORIUL

*Ap 11,17; 1,4; cf. 11,18;
Ps 144 (145),10*

R. Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule atotputernic, care ești și care erai și care vei veni, * pentru că ai luat în stăpânire domnia și a venit timpul să le dai răsplata slujitorilor tăi și sfinților.

V. Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale și sfinții tăi să te binecuvânteze. * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Pred. 2: Opera omnia, Edit. Cisterc. 5 [1968], 364-368)

Să ne grăbim către frații care ne așteaptă

Așadar, la ce folosește lauda noastră adusă sfinților, la ce folosește tributul nostru de glorie, la ce folosește această solemnitate a noastră? De ce li se aduc lor onorurile pământești, de vreme ce, conform promisiunii Fiului, Tatăl ceresc îi cinstește? Așadar, ce folos au elogiile noastre aduse lor? Sfinții nu au nevoie de onorurile noastre și nu le vine nimic din cultul nostru. Este clar că, atunci când cinștim amintirea lor, o facem în interesul nostru, și nu al lor. Cât mă privește, trebuie să mărturisesc că, atunci când mă gândesc la sfinți, mă simt arzând de dorințe mari.

Prima dorință pe care comemorarea sfinților fie o trezește, fie o stimulează mai mult în noi este aceea de a ne bucura de compania lor atât de dulce și de a merita să fim concetățeni și familiari ai duhurilor fericite, de a ne afla împreună cu adunarea patriarhilor, cu cetele profeților, cu senatul apostolilor, cu numeroasele oștiri de mărtiri, cu comunitatea mărturisitorilor, cu corurile fecioarelor, să fim reuniți și fericiți în comuniunea tuturor sfinților. Ne așteaptă comunitatea primară a creștinilor, și pe noi nu ne va interesa? Sfinții doresc să ne aibă împreună cu ei, și noi nu ne vom îngriji de aceasta?

Nu, fraților, să ne trezim din apatia noastră deplorabilă! Să înviem împreună cu Cristos, să căutăm lucrurile de sus, pe acelea să le gustăm! Să simțim dorința celor care ne doresc, să ne grăbim spre cei care ne așteaptă, să anticipăm, prin făgăduințele sufletului, condiția celor care stau în așteptarea noastră! Nu numai că trebuie să dorim compania sfinților, ci trebuie să și posedăm fericirea ei. Așadar, în timp ce dorim să stăm împreună cu ei, să stimulăm în inima noastră aspirația cea mai intensă de a împărtași gloria lor. Această dorință desigur că nu este nepotrivită, deoarece o asemenea foame de glorie nu este deloc periculoasă.

Există o a doua dorință care este stimulată în noi de comemorarea sfinților, și este aceea ca Isus Cristos, viața noastră, să ni se arate și nouă, asemenea lor, și să ajungem și noi împreună cu el în glorie. Între timp, capul nostru ni se prezintă nu așa cum este acum în cer, ci în forma pe care a voit să o asume pentru noi aici, pe pământ. Deci îl vedem nu încoronat cu glorie, ci înconjurat de spinii păcatelor noastre. De aceea, să se rușineze fiecare mădular să facă paradă de eleganță sub un cap încoronat cu spini. Să înțeleagă că eleganța sa nu-i face cinste, ci îl face să fie ridicol. Va ajunge momentul venirii lui Cristos, atunci când nu se va mai vesti moartea sa. Atunci vom ști că și noi am murit și că viața noastră este ascunsă cu el în Dumnezeu. Atunci, Cristos va apărea ca un cap glorios și, împreună cu el, vor străluci mădularele glorificate. Atunci va transforma trupul umilinței noastre, făcându-l asemenea gloriei capului, care este el însuși.

Așadar, să nutrim în mod liber dorința gloriei. Avem tot dreptul la aceasta. Însă pentru ca speranța unei fericiri atât de strălucite să devină realitate, ne este necesar ajutorul sfinților. Să solicităm acest ajutor cu multă grijă. În felul acesta, prin mijlocirea lor, vom ajunge acolo unde singuri nu vom putea niciodată să gândim că vom ajunge.

RESPONSORIUL

Ap 19,5b.6b; Ps 32 (33),1

R. Lăudați-l pe Dumnezeul nostru, toți slujitorii lui, și voi, cei care vă temeți de el, mici și mari! * Pentru că Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic, și-a început domnia.

V. Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul; cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe laudă. * Pentru că.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Cristoase, ascultă-i pe cei ce cu frică
Privirea și glasul spre cer își ridică;
Păcatul ne-apasă, ne roade, ne doare;
Ne iartă de dragul preasfintei Fecioare.

Oștire de îngeri, ce iadul cutremuri,
Și voi, patriarhi, din străvechile vremuri,
Profeți, care-ați fost purtători de lumină,
Iertarea prin voi așteptăm să ne vină.

Ioan, cel mai mare născut din femeie,
Și Petru, cel pus ca în frunte să steie,
Apostolii toți, cu puterile date,
Dezlege-ne astăzi pe noi de păcate.

Martiri, întru care curajul apare,
Și preoți zeloși, ce-ați slujit la altare,
Fecioare, pe cap cu cunună de stele,
Sfințenia voastră păcatul ni-l spele.

Monahi, care-n viață trăit-ați departe
De grijile lumii mărunte, deșarte,
Eroi, care-n luptă învins-ați vrăjmașii,
Spre slava cerească purtați-ne pașii.

Și Tatăl, și Fiul primească-nchinare,
Și Duhul ce este iubirea lor mare.

Treimea preasfântă reverse-ne minții
Lumina de care se bucură sfinții. Amin.

Sau:

Iesu, salvător sæculi,
Redemptis ope súbveni,
Et, pia Dei génetrix,
Salútem posce míseris.

Cœtus omnes angélici,
Patriarchárum cúnei
Ac prophetárum mérita
Nobis precéntur véniam.

Baptista tui prævius
 Et cláviger æthéreus
 Cum céteris apóstolis
 Nos solvant nexu criminis.
 Chorus sacrátus mártýrum,
 Sacerdótum conféssio
 Et virginális cástitas
 Nos a peccátis ábluant.
 Monachórum suffrágia
 Omnésque cives cælici
 Annuant votis súpplicum
 Et vitæ poscant præmium.
 Sit, Christe, tibi glória
 Cum Patre et Sancto Spírítu,
 Quorum luce mirífica
 Sancti congáudent pérpetim. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 În împărăția cerească este locuința sfinților și acolo își află ei odihna în veac, aleluia.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Voi, sfinți ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci!

Ant. 3 Cântare tuturor sfinților lui, fiilor lui Israel, poporului care îi stă aproape! Mărirea aceasta este pentru toți sfinții lui.

LECTURA SCURTĂ

Ef 1,17-18

Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, ca să-l cunoașteți pe deplin, luminându-vă ochii inimii voastre, ca să cunoașteți care este speranța chemării sale, care este bogăția gloriei moștenirii sale între cei sfinți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă în Domnul * și veseliți-vă, dreptilor!
 Bucurați-vă.

☩. Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima, * și veseliți-vă, dreptilor! Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la *Benedictus*: Cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Dumnezeu, cununa tuturor sfinților:

Prin mijlocirea sfinților, mântuiește-ne, Doamne!

Dumnezeule, izvorul sfințeniei, care ai făcut să strălucească în sfinți minunile harului tău celui de multe feluri,

– fă să cinstim în ei măreția ta.

Dumnezeule veșnic, dătător a toate, care ne-ai arătat în sfinți chipuri mai apropiate de desăvârșirea Fiului tău,

– dă-ne harul ca exemplul lor să ne îndemne la o tot mai strânsă unire cu Cristos.

Rege al cerurilor, care prin aceia care l-au urmat cu credință pe Cristos ne îndemni și pe noi să ne apropiem de cetatea viitoare,

– fă să învățăm de la ei calea mai sigură pentru a ajunge acolo.

Dumnezeule, care, prin jertfa trupului Fiului tău, ne unești mai strâns cu locuitorii cerului,

– sporește-ne evlavia, ca viața noastră să fie tot mai aproape de sfințenia aceloră pe care îi celebrăm.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ne-ai dat bucuria de a cinsti într-o singură sărbătoare meritele tuturor sfinților, te rugăm ca, având în fața ta asemenea mulțime de mijlocitori, să primim de la tine belșugul mult dorit al îndurării tale. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1131. Dacă sărbătoarea cade în zi de duminică se spun psalmii de la duminica săpt. I, 583.

Ora a treia

Ant. Domnul va mângâia Sionul, bucurie și veselie vor răsună acolo, aducere de mulțumire și glas de laudă.

LECTURA SCURTĂ**Is 65,18-19**

Se vor bucura și se vor veseli de acum și până în veac pentru ceea ce voi face, căci iată, voi prefăce Ierusalimul în veselie și poporul lui în bucurie. Eu însumi mă voi bucura de Ierusalim și mă voi înveseli de poporul meu. Nu se va mai auzi în el nici plâns, nici strigăt de durere.

℣. Bucurați-vă și veseliți-vă cu toții, sfinților.

℟. Căci răsplata voastră este mare în ceruri!

Ora a șasea

Ant. Înțelepciunea sfinților o povestesc popoarele și lauda lor o vestește întreaga Biserică.

LECTURA SCURTĂ**IPt 1,15-16**

Așa cum este sfânt cel care v-a chemat, deveniți și voi sfinți în toată purtarea voastră, pentru că este scris: Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt.

℣. Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul.

℟. Și lăudați memoria sfințeniei lui!

Ora a noua

Ant. Prin credință, sfinții au învins împărății, au înfăptuit dreptatea, au dobândit făgăduințele.

LECTURA SCURTĂ**Ap 21,10-11a; 22,3b-4**

Îngerul m-a luat în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul, care cobora din cer, de la Dumnezeu. Ea avea gloria lui Dumnezeu. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în cetate și servitorii săi îl vor adora. Ei vor vedea fața lui, iar numele său va fi pe frunțile lor.

☩. Sfinții vor lăuda numele tău, Doamne
 R. Și cei drepecți vor locui în fața ta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL Pentru sfinții ce se roagă în a cerului splendoare, ca la Vespere I, 1430.

Ant. 1 Am văzut o mulțime mare, pe care nimeni nu o putea număra, din toate neamurile, stând înaintea tronului.

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Sezi la dreapta mea, *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion, sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și de aceea își va înălța capul.

Ant. Am văzut o mulțime mare, pe care nimeni nu o putea număra, din toate neamurile, stând înaintea tronului.

Ant. 2 Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de sine. De aceea, vor primi împărăția măririi din mâna Domnului.

Psalmul 115 (116 B)

- 10 Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- 11 Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul nu-i decât minciună!”
- 12 Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- 13 Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- 14 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- 15 Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- 16 Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- 17 Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- 18 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
19 în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de sine. De aceea, vor primi împărăția mării din mâna Domnului.

Ant. 3 Ne-ai răscumpărat, Doamne Dumnezeule, prin sângele tău, din toate triburile, limbile, popoarele și națiunile și ne-ai făcut împărăție pentru Dumnezeul nostru.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- 4.11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există! —

- 5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi pecetea
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
 10 și ai făcut din ei o împărăție †
 și preoți pentru Dumnezeul nostru *
 care vor domni pe pământ!
- 12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Ne-ai răscumpărat, Doamne Dumnezeule, prin sângele tău, din toate triburile, limbile, popoarele și națiunile și ne-ai făcut împărăție pentru Dumnezeul nostru.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,16b; 7,1

Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu: Voi locui între ei și voi umbla împreună cu ei; eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu. Așadar, iubiților, având noi aceste promisiuni, să ne purificăm de orice pată a trupului și a sufletului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi, cei sfinți și dreți, * bucurați-vă în Domnul!
 Voi.

Ψ. Pe voi v-a ales Dumnezeu ca moștenire pentru sine:
 * Bucurați-vă în Domnul! Slavă Tatălui. Voi.

Ant. la Magnificat: Cât e de slăvită împărăția în care se bucură cu Cristos toți sfinții! Îmbrăcați cu veșminte albe, îl urmează pe Miel oriunde se duce.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Dumnezeu, cununa tuturor sfinților:

Prin mijlocirea sfinților, mântuiește-ne, Doamne!
 Dumnezeuule preaînțelept, care, prin Cristos, i-ai rânduit pe apostoli temelie Bisericii,

– păstrează-i pe credincioși statornici în învățătura lor.
 Tu, care ai dăruit martirilor tăria de a da mărturie până la vărsarea sângelui,

– fă-i pe creștini martori credincioși ai Fiului tău.

Tu, care ai dat fecioarelor sfinte darul ales de a-l imita pe Cristos cel feciorelnic,

– dă-le harul să recunoască în fecioria consacrată ție un semn deosebit al bunurilor cerești.

Tu, care în toți sfinții îți arăți prezența, chipul și cuvântul,
 – dăruiește-le credincioșilor harul ca, cinstindu-i pe ei, să se simtă mai aproape de tine.

Primește-i pe cei răposați în lăcașurile veșnice, alături de Fericita Fecioară Maria, de sfântul Iosif și de toți sfinții

– și, prin mijlocirea lor, dă-ne și nouă să ajungem, odată, printre ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ne-ai dat bucuria de a cinsti într-o singură sărbătoare meritele tuturor sfinților, te rugăm ca, având în fața ta asemenea mulțime de mijlocitori, să primim de la tine belșugul mult dorit al îndurării tale. Prin Domnul.

2 noiembrie

POMENIREA

TUTUROR CREDINCIOȘILOR RĂPOSAȚI

Când ziua de 2 noiembrie cade într-o duminică, chiar dacă se celebrează Liturghia Pomenirii Tuturor Credincioșilor Răposați, se spune Oficiul duminicii, omițându-se Oficiul pentru morți; totuși, se pot celebra, cu participarea poporului, Laudele și Vesperele pentru răposați.

Toate de la Oficiul pentru morți, 1801, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Se spune una dintre cele care se află la Oficiul pentru morți, 1806, împreună cu sponsoriul respectiv.

LECTURA A DOUA

Din cartea *Despre moartea fratelui Satir*
a sfântului Ambroziu, episcop

(Cartea 2, 40.41.46.47.132.133:
CSEL 73, 270-274.323-324)

*Să murim împreună cu Cristos,
ca să trăim împreună cu el*

Trebuie să recunoaștem că și moartea poate fi un câștig, iar viața, o pedeapsă. De aceea, și sfântul Paul spune: *Pentru mine, a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig* (*Fil* 1,21). Ce este Cristos, dacă nu moartea trupului și duhul vieții? De aceea, să murim împreună cu el, ca să trăim împreună cu el. Să avem în noi, în fiecare zi, obișnuința și dispoziția de a muri așa încât sufletul nostru să învețe să se dezlipească de poftele trupului, și, ca și cum ar plana în înălțimi, departe de a se atinge de plăcerile josnice ale lumii, care tind mereu să ademenească spiritul, să accepte imaginea morții, ca să nu îndure apoi moartea ca pe o pedeapsă. De fapt, legea trupului repugnă legii spiritului și încredințează sufletul legii păcatului. Dar care va fi remediul? *Cine mă va elibera de acest trup al morții? Harul lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru* (cf. *Rom* 7,24 ș.u.).

Avem medicul, să acceptăm medicamentul. Medicamentul nostru este harul lui Cristos, iar trupul muritor este trupul nostru. Așadar, să ne exilăm din trup pentru a nu fi exilați din Cristos. Chiar dacă suntem în trup, să căutăm să nu urmăm dorințele trupului. Este adevărat, nu trebuie să renegăm drepturile legitime ale naturii, dar trebuie să dăm mereu preferință darurilor harului.

Lumea a fost răscumpărată prin moartea unuia singur. Dacă Cristos nu ar fi voit să moară, putea să o facă. În schimb, el nu a considerat că trebuie să alunge moartea ca și cum ar fi o slăbiciune, nici nu ne-ar fi mântuit mai bine altfel decât prin moarte. De aceea, moartea sa este viața tuturor. Noi purtăm sigiliul morții sale; atunci când ne rugăm, o vestim; oferind jertfa, o proclamăm; moartea sa este victorie, moartea sa este sacrament, moartea sa este solemnitatea anuală a lumii.

Ce să mai spunem despre moartea sa, în timp ce putem demonstra cu exemplul divin că numai moartea a dobândit nemurirea și că moartea însăși s-a răscumpărat pe sine? Deci moartea, cauză de mântuire universală, nu este de plâns. Moartea pe care Fiul lui Dumnezeu nu a disprețuit-o și n-a alungat-o, nu este de evitat.

Cu siguranță, moartea nu făcea parte din natură, însă a devenit parte a ei după aceea. De fapt, Dumnezeu nu a instituit moartea de la început, ci a dat-o ca remediu. Din cauza condamnării primului păcat, a început condiția demnă de compătimit a neamului omenesc în truda continuă, în dureri și adversități. Dar trebuia să se pună capăt acestor rele, pentru ca moartea să restituie ceea ce pierduse viața, altfel, fără har, nemurirea ar fi fost mai mult o povară decât un avantaj.

Sufletul nostru va trebui să iasă din îngustimile acestei vieți, să se elibereze de poverile trupului și să se îndrepte spre adunările veșnice. A ajunge acolo este pentru sfinți. Acolo vom cânta lui Dumnezeu acea laudă pe care, așa cum spune lectura profetică, o cântă interpretii cerești de harpă: *Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule atotputernic, drepte și adevărate sunt căile tale, Rege al națiunilor. Cine nu se va teme, Doamne, și nu va preamări numele tău? Căci numai tu ești sfânt. Toate națiunile vor veni și se vor prosterna înaintea ta (Ap 15,3-4).*

Sufletul va trebui să iasă și pentru a contempla nunta ta, Isuse, în care, în cântarea de bucurie a tuturor, mireasa este însoțită de pe pământ la cer, nemaifiind supusă lumii, ci unită cu spiritul: *La tine va veni tot omul (Ps 64,3).*

Sfântul David a suspinat, mai mult decât oricare altul, dorind să contemple și să vadă ziua aceasta. El a spus: *Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului (Ps 26,4).*

RESPONSORIULCf. *2Mac 12,45b; Mt 13,43a*

R. Cei care au acceptat moartea în credința părinților * vor avea o recompensă strălucită pregătită pentru ei.

V. Atunci, cei drepecți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. * Vor avea.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă cu bunătate, Doamne, rugăciunile noastre: sporește în noi credința în Fiul tău înviat din morți și întărește-ne speranța în învierea slujitorilor tăi răposați. Prin Domnul.

3 noiembrie

SFÂNTUL MARTIN DE PORRES, CĂLUGĂR

S-a născut la Lima, în Peru, în anul 1579, dintr-un tată spaniol și o mamă de culoare. Încă de copil, a învățat meseria de infirmier, pe care, apoi, intrând în Ordinul Fraților Predicatori, a exercitat-o cu mare generozitate, în folosul săracilor. A dus o viață aspră și smerită și a avut un cult deosebit față de sfânta Euharistie. A murit în anul 1639.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1777, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Omilia ținută cu ocazia canonizării sfântului Martin de Porres*, a papei Ioan al XXIII-lea

(6 mai 1962: AAS 54 [1962], 306-309)

„Martin al iubirii”

Calea pe care Isus a învățat-o este aceasta: Înainte de toate: *Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău. Și apoi: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Mt 22,37.39)*. Sfântul Martin, prin exemplul vieții sale, ne arată că putem ajunge la mântuire și la sfințenie pe această cale.

Cunoscând că Isus Cristos *a suferit pentru noi și a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn (cf. 1Pț 2,24)*, a parcurs cu iubire deosebită calea Celui Răstignit. Atunci când contempla chinurile sale mari, nu se putea abține să nu plângă mult. A iubit cu o iubire deosebită minunatul sacrament al Euharistiei. Pentru aceasta, stând într-un loc ascuns al bisericii, rămânea multe ore în adorație în fața tabernacolului. Apoi dorea să se hrănească cu Euharistia cu cea mai mare iubire de care era în stare.

Cu multă angajare și grijă, sfântul Martin practica porunca iubirii, dată de învățătorul divin. De aceea, îi trata pe frați cu cea dragoste vie care se naște dintr-o credință neclintită și dintr-o umilință profundă. Îi iubea pe oameni, pentru că îi considera cu sinceritate ca fii ai lui Dumnezeu și frați ai săi; ba chiar îi iubea mai mult decât pe sine, pentru că, prin umilința pe care o avea, îi considera pe toți mai cinstiți și mai buni decât el.

Scuza defectele celorlalți și ierta ofensele cele mai aspre, fiind convins că, pentru păcatele comise, era vrednic de pedepse mult mai grave. Cu tot zelul se străduia să-i readucă pe cei vinovați pe calea cea bună. Îi asista pe cei bolnavi cu bunătate. Le procura hrană, îmbrăcăminte, medicamente celor mai săraci. Pe cât îi stătea în putință, îi sprijinea pe țărani, pe negri și pe mulatri, considerați atunci vrednici de dispreț. Îi ajuta și se dedica pentru ei cu multă grijă, așa încât a meritat să fie numit de popor: Martin al iubirii.

Acest om sfânt, care, cu îndemnul, cu exemplul și cu virtutea sa, a contribuit așa de eficace la atragerea altora la religie, are și astăzi puterea de a înălța în mod minunat

mințile noastre la lucrurile cerești. Din păcate, nu toți înțeleg aceste daruri minunate, așa cum este necesar, nu toți le țin la loc de cinste, încât mulți, îndreptați spre seducțiile răului, fie le consideră fără valoare, fie le sunt antipatice, fie nu se îngrijesc deloc de ele. Să dea Dumnezeu ca exemplul lui Martin să-i învețe pe mulți, spre mântuire, cât de dulce și cât de fericit este a-l urma pe Isus Cristos și a se conforma poruncilor sale divine.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir* 31,8.11a.9

R. Fericit este omul care este găsit fără prihană și care nu a alergat după aur, nici nu și-a pus speranța în bogății și comori. * De aceea, bunurile sale vor fi întărite de Domnul.

Ψ. Cine este acesta? Îl vom proclama fericit, pentru că a săvârșit lucruri minunate în mijlocul poporului său.
* De aceea.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Bindecuvântat să fie Domnul, căci a adus răscumpărarea tuturor neamurilor și pe toți i-a chemat din întuneric la minunata sa lumină!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai purtat pe sfântul Martin de Porres, pe calea umilinței, în gloria cerească, dă-ne, te rugăm, ca astfel să-i urmăm exemplul strălucit, încât să ne învrednicim a fi înălțați alături de el în ceruri. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Să-l preamărim pe Domnul, care pe smeritul său slujitor Martin l-a înălțat, împodobindu-l cu daruri cerești!

4 noiembrie

SFÂNTUL CAROL BORROMEU, EPISCOP

Comemorare

S-a născut la Arona, în Lombardia, în 1538. După ce și-a luat licența în dreptul civil și bisericesc, a fost cooptat în rândul cardinalilor de unchiul său, papa Pius al IV-lea, și ales arhiepiscop de Milano. A fost un adevărat păstor al turmei sale, vizitându-și de mai multe ori întreaga dieceză, a întrunit mai multe sinoade, a luat hotărâri înțelepte în folosul sufletelor și s-a preocupat în mod deosebit de întărirea vieții creștine. A murit la 3 noiembrie 1584.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Cuvântarea* ținută la ultimul sinod, de sfântul Carol, episcop

(Acta Ecclesiae Mediolanensis,
Mediolani 1599, 1177-1178)

Nu cumva una să spui și alta să faci

Desigur, toți suntem slabi, admit acest lucru, însă Domnul Dumnezeu pune la dispoziția noastră mijloace multe, prin care, dacă vrem, putem să facem mult. Fără ele însă nu va fi posibil să fim fideli față de angajarea vocației noastre. Să luăm cazul unui preot care recunoaște că trebuie să fie unul care temperează, care să dea exemplul de comportament sobru și sfânt, dar care apoi refuză orice mortificare, nu postește, nu se roagă, îi plac conversațiile și familiaritățile periculoase; cum va putea acesta să fie la înălțimea misiunii sale?

Măcar va fi cineva care să se plângă că, atunci când intră în cor pentru a cânta psalmii sau când merge să celebreze Liturgia, mintea sa este plină de mii de preocupări

care distrag atenția. Însă înainte de a merge în cor sau de a începe Liturghia, cum s-a comportat în sacristie, cum s-a pregătit, ce mijloace a folosit pentru a păstra reculegerea?

Vrei să te învâț cum să mărești mai mult participarea ta interioară la celebrarea comunitară, cum să faci mai plăcută lui Dumnezeu lauda ta și cum să înaintezi în sfințenie? Ascultă ceea ce îți spun. Dacă deja s-a aprins în tine vreo scânteie a iubirii divine, nu o alunga, nu o expune în fața vântului. Ține închisă vatra inimii tale, pentru ca să nu se răcească și să nu piardă căldura. Adică, alungă cât poți ceea ce-ți distrage atenția. Rămâi recules cu Dumnezeu, evită vorbăriile nefolositoare.

Ai mandatul de a predica și de a învăța? Studiază și străduiește-te să cauți acele lucruri care sunt necesare pentru a îndeplini bine această misiune. Dă mereu exemplu bun și caută să fii primul în orice lucru. Predică înainte de toate cu viața și cu sfințenia, ca să nu se întâmple ca, fiind conduita ta în contradicție cu predica ta, să pierzi orice credibilitate.

Te îngrijești de suflete? Nu neglija din această cauză grija față de tine însuși și nu te da altora în așa fel încât ție să nu-ți mai rămână nimic din tine. Desigur că trebuie să ții cont de sufletele pe care le păstorești, dar nu uita de tine însuși.

Fraților, înțelegeți că nimic nu este atât de necesar tuturor persoanelor ecleziastice ca meditația care precede, însoțește și urmează toate acțiunile noastre: *Voi cânta*, spune profetul, *și voi medita* (cf. *Ps* 100,1 Vg). Frate, dacă administrezi sacramentele, meditează ceea ce faci. Dacă celebrezi Liturghia, meditează ceea ce oferi. Dacă reciti psalmii în cor, meditează despre cine și despre ce vorbești. Dacă conduci suflete, meditează de al cui sânge au fost spălate; și, *între voi, toate să le faceți în iubire* (*1 Cor* 16,14). Așa vom putea depăși cu ușurință dificultățile pe care le întâlnim în fiecare zi, și sunt nenumărate. De altfel, acest lucru este cerut de misiunea care ni s-a încredințat. Dacă vom face așa, vom avea puterea de a-l naște pe Cristos în noi și în ceilalți.

RESPONSORIUL

1Tim 6,11b; 4,11.12b.6a

R. Urmează dreptatea, evlavia, credința, iubirea, răbdarea, statornicia! * Poruncește și învață aceste lucruri; fii un exemplu pentru credincioși.

V. Învățându-i pe frați aceste lucruri vei fi un slujitor bun al lui Cristos Isus. * Poruncește.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, păstrează în poporul tău spiritul care l-a însuflețit pe sfântul episcop Carol Borromeu, pentru ca Biserica să se reînnoiască neconținut și, urmând tot mai îndeaproape evanghelia, să poată arăta lumii adevăratul chip al lui Cristos. El, care, fiind Dumnezeu.

9 noiembrie

SFINȚIREA BAZILICII DIN LATERAN

Sărbătoare

Aniversarea sfințirii bazilicii construite de împăratul Constantin în Lateran apare celebrată în această zi încă din secolul al XII-lea. A fost întâi o sărbătoare a orașului Roma; apoi, în cinstea bazilicii care este numită „mama și capul tuturor bisericilor din Roma și din lume”, sărbătoarea a fost extinsă la întreg ritul roman ca un semn de iubire și unitate față de Catedra lui Petru, care, după cum scrie sfântul Ignațiu din Antiohia, „este în fruntea întregii obști a iubirii”.

De la Comunal sfințirii unei biserici, 1513, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Cezar din Arles, episcop

(Pred. 229, 1-3: CCL 104, 905-908)

*Toți am devenit, prin Botez,
temple ale lui Dumnezeu*

Cu bucurie și veselie, celebrăm astăzi, fraților preaiubiți, ziua de naștere a acestei biserici: dar templul viu și adevărat al lui Dumnezeu trebuie să fim noi. Acest lucru, fără îndoială, este adevărat. Totuși, popoarele creștine obișnuiesc să celebreze solemnitatea Bisericii-mamă, deoarece știu că s-au renăscut din punct de vedere spiritual chiar în ea. Prin prima naștere, noi eram vase ale mâniei lui Dumnezeu; nașterea a doua ne-a făcut vase ale iubirii sale milostive. Prima naștere ne-a adus moartea; a doua ne-a rechemat la viață.

Preaiubiților, înainte de Botez, eram cu toții templu al diavolului. După Botez, am meritat să devenim templul lui Cristos. Dacă vom reflecta puțin mai atent asupra mântuirii sufletului nostru, nu ne va fi greu să înțelegem că suntem templul adevărat și viu al lui Dumnezeu. *Dumnezeu nu locuiește în temple zidite de mână de om (Fap 17,24)* sau în case făcute din lemn sau din piatră, ci, mai ales, în sufletul creat după imaginea sa chiar de mâna autorului lucrurilor. Marele apostol Paul a spus: *Templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt (1Cor 3,17)*.

Deoarece Cristos, prin venirea sa, a alungat diavolul din inima noastră pentru a-și pregăti un templu înlăuntrul nostru, să încercăm să facem, cu ajutorul său, ceea ce ne stă în putință, ca acest templu să nu sufere nici o daună din cauza acțiunilor noastre rele. Oricine se comportă rău, îi aduce injurii lui Cristos. Așa cum am spus, înainte ca Isus Cristos să ne răscumpere, noi eram locuința a diavolului. Ulterior, am meritat să devenim casa lui Dumnezeu, numai pentru că el a binevoit să facă din noi locuința sa.

Așadar, preaiubiților, dacă vrem să celebrăm cu bucurie ziua de naștere a bisericii, nu trebuie să distrugem prin faptele noastre rele templul viu al lui Dumnezeu. Voi vorbi în așa fel încât toți să mă poată înțelege: de fiecare dată când venim în biserică, să pregătim sufletele noastre așa cum am vrea să găsim templul lui Dumnezeu.

Vrei să găsești o bazilică strălucitoare? Nu-ți păta sufletul cu murdăriile păcatului. Dacă vrei ca bazilica să fie plină de lumină, amintește-ți că și Dumnezeu vrea ca în sufletul tău să nu fie întuneric. Fă mai degrabă în așa fel încât, așa cum spune Domnul, în ea să strălucească lumina faptelor bune, ca să fie preamărit cel care stă în ceruri. După cum tu intri în biserică, tot așa Dumnezeu vrea să intre în sufletul tău. A afirmat aceasta el însuși când a spus: *Voi locui în mijlocul lor și voi merge împreună cu ei* (cf. Lev 26,11.12).

RESPONSORIUL

Cf. Ez 47,1.9

R. Am văzut apă izvorând din partea dreaptă a templului, aleluia; și toți aceia la care a ajuns această apă * s-au mântuit și vor spune: aleluia, aleluia.

V. La sărbătoarea sfințirii templului, poporul cânta laude; tare și dulce răsuna cântarea lor. * S-au mântuit.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere de la Comun, 1516.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi. Celelalte de la Comun, 1530.

10 noiembrie

SFÂNTUL LEON CEL MARE, PAPĂ ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut în Etruria, și în anul 440, a fost înălțat pe Scaunul lui Petru. A fost un adevărat păstor și părinte sufletească. S-a străduit din toate puterile să întărească integritatea credinței, a apărât cu râvnă unitatea Bisericii, a făcut eforturi să respingă sau să îmblânzească incursiunile barbarilor. De aceea s-a învrednicit pe bună dreptate să fie numit „Cel Mare”. A murit în anul 461.

De la Comunal păstorilor: pentru un papă, 1651, sau de la Comunal învățător Bisericii, 1687, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 4, 1-2: PL 54, 148-149)

Slujirea specifică a misiunii noastre

Întreaga Biserică a lui Dumnezeu este organizată în grade ierarhice distincte, în așa fel încât întregul trup sacru să fie format din diferite mădulare. Însă, așa cum spune Apostolul, *noi toți suntem una în Cristos* (cf. *Gal 3,28*). Împărțirea funcțiilor nu este de așa natură încât să împiedice ca fiecare parte, oricât de mică, să fie legată de cap. Așadar, preaiubiților, prin unitatea credinței și a Botezului, există între noi o comuniune indisolubilă pe baza unei demnități comune. Acest lucru îl afirmă apostolul Petru: *Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos (1Pt 2,5), și mai apoi: Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu (1Pt 2,9).*

Toți cei care sunt renăscuți în Cristos dobândesc demnitate regească prin semnul crucii. Apoi, prin ungera Duhului Sfânt, sunt consacrați preoți. Deci nu există numai acea slujire specifică proprie ministeriului nostru, deoarece toți creștinii sunt înzestrați cu o carismă spirituală și supranaturală care îi face părtași de neamul regesc și de oficiul preoțesc. Oare nu este o funcție regească faptul că un suflet, supus lui Dumnezeu, își conduce trupul? Oare nu este o funcție preoțească a-i consacra Domnului o conștiință curată și a-i oferi pe altarul inimii jertfele nepătate ale cultului nostru? Prin harul lui Dumnezeu, aceste funcții sunt comune pentru toți. Însă, cât

vă privește, este ceva sfânt și laudabil faptul că vă bucurați pentru ziua alegerii noastre ca de o cinste personală a voastră. Astfel, întregul trup al Bisericii recunoaște că acel caracter sacru al demnității pontificale este unic. Prin ungerea sfințitoare, el se revarsă cu îmbelșugare mai mare în gradele mai înalte ale ierarhiei, dar nu lipsește nici din gradele mai joase.

Așadar, preaiubiților, comuniunea tuturor cu Scaunul Apostolic este un mare motiv de bucurie. Însă o bucurie mai genuină și mai înaltă va fi pentru noi dacă nu vă veți opri la luarea în considerare a sărmanei noastre persoane, ci, mai curând, a gloriei fericitului apostol Petru. Așadar, să fie celebrat, în această zi vrednică de cinste, mai ales cel care s-a aflat aproape de izvorul carismelor și a fost umplut de el. Iată de ce multe prerogative erau exclusiv ale persoanei sale și, pe de altă parte, nimic nu s-a transmis succesorilor care să nu se găsească deja în el. Atunci Cuvântul făcut trup locuia deja în mijlocul nostru. Cristos se dăruise deja total pe sine pentru răscumpărarea întregului neam omenesc.

RESPONSORIUL

Mt 16,18; Ps 47 (48),9d

R. Isus i-a spus lui Simon: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea * și porțile iadului nu o vor birui.

Ÿ. Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna * și porțile.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Sfântul Petru, primind tăria stâncii, a stăruit în ea și n-a lăsat din mână cârma Bisericii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care nicidecum nu îngădui ca porțile iadului să biruiască asupra Bisericii tale, întemeiată de tine pe stânca apostolului Petru, te rugăm ca, prin mijlocirea sfântului papă Leon, să o păstrezi statornică în adevărul tău și să o ocrotești în pace netulburată. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: În fiecare zi spune Petru în întreaga Biserică: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu!”

11 noiembrie

SFÂNTUL MARTIN DE TOURS, EPISCOP

Comemorare

S-a născut în Panonia, în jurul anului 316, din părinți păgâni. După ce a primit Botezul, a renunțat la cariera militară și a înființat mănăstirea de la Locogiacum (Ligugé), în Galia, unde a dus o viață monahală sub călăuzirea sfântului Ilariu. Apoi, a primit preoția și a fost ales episcop de Tours. A fost un păstor exemplar, a întemeiat și alte mănăstiri, a instruit clerul, a vestit săracilor evanghelia. A murit în anul 397.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1651.

Invitatoriul

Ant. Să-l laudăm pe Dumnezeu nostru în sărbătoarea sfântului Martin!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL Pentru cine face oare azi pământul sărbătoare?, **ca la Vespere, 1467.**

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* lui Sulpiciu Sever

(Scris. 3, 6.9-10.11.14-17.21: SCh 133, 336-344)

Martin, sărac și umil

Martin a prevăzut cu mult timp înainte ziua morții sale. Deci i-a avertizat pe frați că în curând va înceta să mai trăiască. Între timp, un caz deosebit de grav l-a chemat să viziteze Dieceza de Candes. Clericii din Biserica aceea nu se înțelegeau între ei, iar Martin, deși știa că îi mai rămâne puțin de trăit, dorind să restabilească pacea, nu a refuzat să pornească la drum pentru o cauză așa de nobilă. Se gândea că dacă va reuși să restabilească armonia în Biserica aceea, ar fi încoronat în mod vrednic viața sa orientată în întregime pe calea binelui.

S-a oprit pentru câțiva timp în acea localitate sau Biserică unde mersese, până când pacea a fost restabilită. Însă când se gândea să se întoarcă la mănăstire, a simțit deodată că puterile trupului îl părăseau. Chemându-i la sine pe frați, i-a avertizat că moartea îi era aproape. Atunci, toți s-au întristat tare și, printre lacrimi, ca și cum ar fi vorbit unul singur, spuneau: „Părinte, de ce ne părăsești? Cui ne lași, așa dezolați cum suntem? Lupi hrăpăreți vor ataca turma ta și cine ne va apăra de mușcăturile lor, o dată ce a fost lovit păstorul? Știm că tu dorești să fii cu Cristos, dar răsplata ta este în siguranță. Dacă va fi amânată, nu se va micșora. Mai degrabă fie-ți milă de cei pe care îi lași aici, pe pământ”.

Mișcat de aceste lacrimi, el, care, bogat în spiritul lui Dumnezeu, se înduioșa mereu ușor, s-a asociat la plânsul lor și, adresându-se Domnului, a vorbit astfel înaintea celor care plâneau: „Doamne, dacă mai sunt de folos pentru poporul tău, nu refuz osteneala: facă-se voia ta”.

O, bărbat minunat, nebiruit în oboseală, invincibil în fața morții! El nu a făcut nici o alegere pentru sine. Nu i-a fost frică de moarte și nu a refuzat să trăiască. Între timp, îndreptat mereu cu ochii și cu mâinile spre cer, nu încetinea intensitatea rugăciunii sale. Preoții care s-au adunat în jurul lui, stând alături de el, îl rugau să-și ridice puțin sârmanul său trup. El însă a răspuns: „Lăsați, fraților, lăsați-mă să privesc mai curând cerul decât pământul, pentru ca spiritul meu care urcă la Domnul să fie

deja pe drumul cel bun”. După ce a spus acestea, a observat că diavolul stătea aproape de el. Atunci, i-a spus: „Ce faci aici, bestie sângeroasă? Nu vei găsi nimic în mine, nenorocitul! Sânul lui Abraham mă primește”.

Spunând aceste cuvinte, și-a dat sufletul. Martin este primit, fericit, în sânul lui Abraham. Martin sărac și smerit, intră bogat în cer.

RESPONSORIUL

R. Cu adevărat fericit a fost Martin, pentru că în gura lui nu s-a găsit înșelăciune, nu a judecat pe nimeni, nu a condamnat pe nimeni! * Niciodată în gura lui n-a fost decât Cristos, decât pacea, decât milostivirea.

V. O, bărbat minunat, care nu a refuzat munca, nici nu i-a fost frică de moarte, nici n-a refuzat să trăiască!
* Niciodată.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Tu, ce stai lângă apostoli, preaslăvite sfânt Martine,
Mult-smerita noastră rugă să ajungă azi la tine.

Îți erau învățăceii bucuria și răsplata,
I-ai iubit și pentru dânșii să-ți dai viața erai gata.

Fă din nou în lume astăzi ce-ai făcut odinioară.
Smulge răul care-n clerici demnitatea le-o coboară;
Duhul rău la temelie sfintei Maici Biserici roade,
Nu lăsa din ei să facă instrumente și iscoade.

Exorcist fiind, adesea, îi smulgeai Satanei prada
Și, soldat fiind, odată, tu ți-ai scos din teacă spada,
Ți-ai tăiat mantaua-n două și o parte-ai pus-o-n spate
Unui om găsit în stradă, degerat pe jumătate.

Sfânt monah, ce-n nevoie ai trăit, și bun vlădică,
Din țărâna-n care zacem și din patimi ne ridică.
Fă ca-n noi să înflorească ale tale simțăminte,
Fă mai vie-n noi credința și iubirea mai fierbinte.

Preaslăvită și mărită este-n cer Treimea Sfântă,
Întru imnuri ne-ncetate sfinții bine o cuvântă;
Printre sfinți mai mare însă ca Martin nu-i nimeni parcă,
Printre ei, el prin credință și iubire se remarcă. Amin.

Sau:

Martine, par apóstolis,
Festum coléntes tu fove;
Qui vívere discípulis
Aut mori vis, nos réspice.
Fac nunc quod olim gésseras,
Nunc præsules clarífica,
Auge decus Ecclésiæ,
Fraudes relíde Sátanæ.
Qui ter chaos evísceras,
Mersos reátu súscita;
Divíseras ut chlámydem,
Nos índue iustítiam.
Ut speciális glóriæ
Quondam tuæ memíneris,
Pontíficum nunc órđini
Pio favóre súbveni.
Sit Trinitáti glória,
Martínus ut conféssus est,
Eius fidem qui iúgiter
In nos per actus ínserat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Martine, preot al lui Dumnezeu, cerurile sunt deschise înaintea ta și deschisă e împărăția Tatălui meu.

Psalmii și cântarea de la duminică săpt. I, 578.

Ant. 2 Cu privirea și cu mâinile pururi îndreptate spre cer, nu-și abătea cugetul de la rugăciune, aleluia!

Ant. 3 Martin este primit, fericit, în sânul lui Abraham; Martin cel sărac și smerit intră bogat în cer, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,7-8

Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au învățat cuvântul lui Dumnezeu, și, meditănd împlinirea vieții lor, imitați credința lor. Isus Cristos – cel de ieri și de astăzi – este același în vecii vecilor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri; * ei îți vor vesti numele Domnului. Ierusalime.

V. Zi și noapte nu vor tăcea, * ei îți vor vesti numele Domnului. Slavă Tatălui. Ierusalime.

Ant. la *Benedictus*: Fericit omul care a dobândit paradisul! Îngerii tresaltă de bucurie, arhanghelii se veselesc, corul sfinților îl aclamă, ceata fecioarelor îl cheamă: Rămâi cu noi în veci!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai fost preamărit atât prin viața, cât și prin moartea sfântului episcop Martin, reînnoiește în inimile noastre faptele minunate ale harului tău, pentru ca nici moartea, nici viața să nu ne poată despărți de iubirea ta. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Pentru cine face oare azi pământul sărbătoare?
Cărui sfânt aduce-o floare tot creștinul astăzi oare?
E Martin, în lupta vieții curajosul, neînfrântul,
El e sfântul care urcă azi în cer, lăsând pământul.
Far puternic de lumină lumea-ntreagă îl socoate,
Căci prin viața sa frumoasă, s-a făcut model în toate;
Blând, umil, nepus în umbră de vreo patimă umană,
Cast, milos, prudent, cucernic,
ne-ntinat de vreo prihană.

Cu o inimă miloasă a rămas și sus în slavă,
 Preferata lui e lumea suferindă și bolnavă.
 El repară ce știința omenească nu mai drege,
 La mormântul lui se-ndreaptă mădularele betege.

Cum și noi bolnavi la suflet ne simțim, smerită rugă
 Înălțăm, ca tot păcatul să ni-l smulgă, să-l distrugă.
 Pentru meritele sale, încărcați cu fapte bune,
 La sfârșitul vieții noastre, Domnu-n cer să ne adune.

Preaslăvită și mărită este-n cer Treimea Sfântă,
 Întru imnuri ne-ncetate sfinții bine o cuvântă:
 Printre sfinți mai mare însă ca Martin nu-i nimeni parcă,
 Printre ei, el prin credință și iubire se remarcă. Amin.

Sau:

Iste confessor Dómini sacrátus,
 Festa plebs cuius célebrat per orbem,
 Hódie lætus méruit secréta
 Scándere cæli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
 Sóbrius, castus fuit et quiétus,
 Vita dum præsens vegetávit eius
 Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum fréquenter
 Membra languéntum modo sanitáti,
 Quólibet morbo fúerint graváti,
 Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
 Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
 Ut piis eius méritis iuvémur
 Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
 Qui supra cæli résidens cacúmen,
 Tótius mundi máchinam gubérnat
 Trinus et unus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1 Păstor fără pereche, truda nu te-a doborât, moartea nu te-a biruit. Nici de moarte nu te-ai temut, nici povara vieții nu te-a înfricoșat.

Psalzii și cântarea de la Comunal păstorilor, 1680.

Ant. 2 Doamne, dacă poporul tău mai are nevoie de mine, nu mă dau înapoi de la muncă: fie voia ta!

Ant. 3 Episcopul Martin a plecat din această lume. Acum trăiește cu Cristos în slavă.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-4

Așadar, pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, fi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

RESPONSORIUL SCURT

R. Acesta este cel care și-a iubit frații, * care s-a rugat mult pentru popor.

Ÿ. Și-a dat sufletul pentru frații săi. * Care s-a rugat mult pentru popor. Slavă Tatălui. Acesta este.

Ant. la Magnificat: Fericit păstorul care îl iubea din toată inima pe Regele Cristos și nu se temea de împărăția lumii! O, suflet sfânt, deși nu te-a răpit sabia prigonitorului, n-ai rămas lipsit de cununa martiriului.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

12 noiembrie

SFÂNTUL IOSAFAT, EPISCOP MARTIR

Comemorare

S-a născut în Ucraina, în 1580, din părinți ortodocși. Îmbrățișând credința catolică, a intrat în rândul călugărilor basilitani. A fost sfințit episcop de Polock. A luptat neobosit pentru unitatea Bisericii. A murit ca martir, ucis de dușmani, în anul 1623.

De la Comunal unui martir, 1624, sau de la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din scrisoarea enciclică *Ecclesiam Dei*
a papei Pius al XI-lea

(AAS 15 [1923], 573.576-577)

Și-a vărsat sângele pentru unitatea Bisericii

Biserica lui Dumnezeu, printr-o providență admirabilă, a fost constituită în așa fel încât să reușească să fie la plinătatea timpurilor ca o familie imensă. Ea este destinată să îmbrățișeze universalitatea neamului omenesc și, de aceea, așa cum știm, a fost arătată în mod divin prin intermediul unității ecumenice care este una din notele sale caracteristice.

Cristos, Domnul nostru, nu s-a mulțumit să încredințeze numai apostolilor misiunea pe care el o primise de la Tatăl, atunci când a spus: *Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Așadar, mergeți și faceți ucenici din toate națiunile (Mt 28,18-19)*. Dar el a voit, de asemenea, ca acel colegiu apostolic să fie în mod desăvârșit una, cu o legătură dublă și foarte strânsă. Prima este cea interioară, a credinței și a dragostei, care a fost revărsată

în inimi prin Duhul Sfânt (cf. Rom 5,5). Cealaltă este cea externă a conducerii unuia peste toți. De fapt, lui Petru i s-a încredințat primatul asupra celorlalți apostoli, ca principiu veșnic și fundament vizibil al unității.

Însă pentru că această unitate și înțelegere să se perpetueze, Dumnezeu, în providența sa, a voit, ca să spunem așa, să o consacre cu sigiliul sfințeniei și, în același timp, al martiriului.

O cinste așa de mare a avut-o tocmai sfântul Iosafat, arhiepiscop de Polock, de rit slav oriental, care pe bună dreptate trebuie recunoscut ca glorie și sprijin al slavilor orientali. Nimeni nu a dat numelui lor un renume mai mare, nimeni nu s-a îngrijit mai bine de sănătatea lor decât acest păstor și apostol al lor, în special datorită faptului că și-a vărsat sângele pentru unitatea sfintei Biserici. Mai mult, simțindu-se mișcat de inspirația divină ca să restabilească pretutindeni sfânta unitate, a înțeles că ar fi fost foarte util pentru aceasta să țină în unire cu Biserica Catolică ritul oriental slav și institutul monastic bazilitan.

De asemenea, având la inimă, înainte de toate, unirea concetățenilor săi cu Catedra lui Petru, căuta din toate părțile argumente eficace pentru promovarea și consolidarea ei, îndeosebi studiind acele cărți liturgice pe care orientalii, chiar și ortodocșii, obișnuiesc să le folosească după prescrierile sfinților părinți. Având o pregătire atât de îngrijită, el a început să trateze, cu putere și în același timp cu delicatețe, cauza restaurării unității, obținând roade așa de îmbelșugate, încât a meritat chiar din partea adversarilor titlul de „răpitor de suflete”.

RESPONSORIUL

In 17,11b.23.22a

R. Isus a spus: Tată sfânt, păstrează-i în numele tău pe cei pe care mi i-ai dat * ca să fie desăvârșiți în unire și să cunoască lumea că tu m-ai trimis.

V. Eu le-am dat gloria pe care tu mi-ai dat-o. * Ca să fie.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să însuflețești pururi Biserica ta cu Duhul Sfânt care, umplând inima sfântului episcop Iosafat, l-a făcut să-și dea viața pentru turma ce i-a fost încredințată; prin mijlocirea lui, întărește-ne și pe noi cu acest Duh, ca să nu pregetăm a ne da viața pentru frații noștri. Prin Domnul.

15 noiembrie

SFÂNTUL ALBERT CEL MARE,
EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut la Lauingen, pe malul Dunării, în Germania, în jurul anului 1206. A studiat la Padova și la Paris. Intrând în rândul Fraților Predicatori, a predat în mod strălucit teologia. Sfințit episcop de Ratisbona (Regensburg), s-a străduit din toate puterile să întărească pacea între popoare și cetăți. A scris multe lucrări de mare valoare, nu numai de teologie, ci și de științele naturii. A murit la Köln, în anul 1280.

De la **Comunul păstorilor: pentru episcopi**, 1651, sau de la **Comunul învățătorilor Bisericii**, 1687, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după sfântul Luca* al sfântului Albert cel Mare, episcop

(22, 19; Opera omnia, Parisii 1890-1899, 23, 672-674)

*Păstor și învățător
pentru edificarea trupului lui Cristos*

Faceți aceasta în amintirea mea (Lc 22,19). Aici trebuie subliniate două lucruri. Primul este porunca de a folosi acest sacrament, atunci când spune: *Faceți aceasta*.

Al doilea este că el este memorialul Domnului care merge la moarte pentru noi.

Așadar, el spune: *Faceți aceasta*. Nu se putea porunci nimic mai folositor, nimic mai dulce, nimic mai mântuitor, nimic mai vrednic de iubire, nimic mai asemănător cu viața veșnică. Să încercăm să luăm în considerare una câte una toate aceste calități.

Înainte de toate, Euharistia este folosită pentru iertarea păcatelor și pentru plinătatea harului dător de viață. *El, adică Tatăl duhurilor, ne învață că este folositor pentru noi să primim sfințirea ei*. Sfințirea sa constă în jertfa sa, deoarece, în oferirea sacramentală, el se dăruiește Tatălui pentru noi și ni se oferă nouă în Împărtașanie. *Pentru ei eu mă consacru (In 17,19). Cristos care, prin Duhul Sfânt, s-a oferit pe sine, fără prihană, lui Dumnezeu, va curăța conștiința noastră de faptele moarte, pentru a sluji Dumnezeului celui viu (cf. Evr 9,14).*

Nimic mai dulce nu putem face. Ce ar putea fi mai delicios decât sacramentul care conține toate deliciale divine? *I-ai trimis din cer pâine gata, fără de osteneală, și care avea toată dulceața și plăcea tuturor. Și pâinea aceasta arăta către fii bunătatea ta față de ei, iar pentru cel care o mânca, avea gustul mâncării pe care o poftea (Înț 16,20.21).*

Nu putea fi poruncit nimic mai mântuitor. Acest sacrament este rodul lemnului vieții. Dacă cineva îl primește cu evlavie și credință sinceră, nu va gusta moartea în veci. *Este un pom al vieții pentru cei ce o stăpânesc, iar cei care se sprijină pe ea sunt fericiți (Prov 3,18); cel care mă mănâncă pe mine va trăi prin mine (In 6,57).*

Nu a putut să fie poruncit nimic mai vrednic de iubire. Acesta este sacramentul care creează iubirea și unirea. Este semn al iubirii maxime faptul de a se da pe sine ca hrană. *Nu spunea oare mulțimea din cortul meu: Cui nu i-a dat din carnea sa pentru a se sătura? (Iob 31,31).* Ca și cum ar fi spus: Atât de mult i-am iubit pe ei și ei pe mine, încât voiam să mă găsească în lăuntrul lor și să mă primească în ei în așa fel încât, încorporați în mine,

să devină mădularele mele. De fapt, nu putea să se unească mai intim și mai natural cu mine, nici eu cu ei.

În sfârșit, nu putea să fie poruncit nimic mai conform cu viața veșnică. De fapt, viața veșnică există și durează pentru că Dumnezeu se comunică sfinților care trăiesc în starea de fericțiți cu toată fericirea sa.

RESPONSORIUL

Lc 22,29-30a; In 15,16a

R. Eu rânduiesc pentru voi o împărăție, așa cum Tatăl a rânduit pentru mine, * ca să mâncați și să beți la masă cu mine în împărăția mea.

Ÿ. Eu v-am ales și v-am constituit ca să mergeți și să aduceți rod, * ca să mâncați.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai făcut ca sfântul episcop Albert să fie într-adevăr mare prin îmbinarea armonioasă a înțelepciunii omenești cu credința dumnezeiască, dă-ne, te rugăm, ca, adăpându-ne din învățătura lui, progresul științei să ne ducă la o cunoaștere mai adâncă a misterului tău și la o iubire mai mare. Prin Domnul.

16 noiembrie

SFÂNTA MARGARETA A SCOȚIEI

S-a născut în jurul anului 1046, în Ungaria, unde tatăl ei se afla în exil. A fost căsătorită cu Malcom al III-lea, regele Scoției, și a avut opt copii. A fost o mamă și o regină exemplară. A murit la Edimburgh, în anul 1093.

De la Comunal sfintelor femei: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1785.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din Constituția pastorală despre Biserica în lumea de azi *Gaudium et spes* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 48)

Sfințenia căsătoriei și a familiei

Bărbatul și femeia care, prin legământul conjugal, *nu mai sunt doi, ci un singur trup* (Mt 19,6), își oferă unul altuia ajutor și slujire prin unirea intimă a persoanelor și faptelor lor; în felul acesta, ei experimentează sensul unității lor și îl aprofundează tot mai deplin. Această unire intimă, dăruire reciprocă, dintre două persoane, precum și binele copiilor, pretind fidelitatea deplină a soților și unitatea indisolubilă dintre ei.

Autentica iubire conjugală este asumată în iubirea dumnezeiască și este călăuzită și îmbogățită de puterea răscumpărătoare a lui Cristos și de acțiunea mântuitoare a Bisericii, pentru ca soții să fie realmente duși la Dumnezeu, să fie ajutați și încurajați în misiunea lor sublimă de tată și mamă. De aceea, soții creștini sunt întăriți și, într-un fel, consacrați printr-un sacrament special în vederea îndatoririlor și a demnității lor; îndeplinindu-și prin puterea acestuia misiunea conjugală și familială, pătrunși de spiritul lui Cristos, prin care întreaga lor viață este străbătută de credință, speranță și iubire, ei se apropie tot mai mult de propria desăvârșire și de sfințirea reciprocă, contribuind astfel împreună la preamărirea lui Dumnezeu.

Așadar, precedați de exemplul părinților și de rugăciunea în familie, copiii și toți aceia care trăiesc în mediul familiei își vor găsi mai ușor calea spre împlinire umană, spre mântuire și sfințenie. Cât despre soți, înzestrați cu demnitatea și cu misiunea de tată și mamă, își vor împlini cu râvnă îndatorirea de educatori, mai ales pe plan religios, care este, în primul rând, a lor.

Copiii, ca membri vii ai familiei, contribuie în felul lor la sfințirea părinților. Într-adevăr, prin recunoștința, pietatea filială și încrederea lor, vor răspunde la binefacerile primite de la părinți și îi vor sprijini, ca niște adevărați fii, în greutăți și în singurătatea bătrâneții. Văduvia, acceptată cu curaj ca o continuare a vocației conjugale, va fi respectată de toți. Familiile își vor împărtăși unele altora cu generozitate bogățiile spirituale. Astfel, familia creștină, fiind născută din căsătorie, care este imagine

și împărtășire a legământului de iubire dintre Cristos și Biserica, va face vizibilă tuturor prezența vie a Mântuitorului în lume și în natura autentică a Bisericii, atât prin iubirea, rodnicia generoasă, unirea și fidelitatea soților, cât și prin colaborarea plină de dragoste dintre toți membrii ei.

RESPONSORIUL

Prov 31,30b.25a.31

R. Femeia care se teme de Domnul este vrednică de laudă. * Ea este îmbrăcată cu tărie și frumusețe.

Ÿ. Dați-i din rodul mâinilor sale; lucrările ei să-i aducă cinste în adunarea sfinților. * Ea este.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai înzestrat-o pe sfânta Margareta a Scoției cu o neasemuită iubire față de cei săraci, dă-ne, te rugăm, și nouă, prin mijlocirea și exemplul ei, să fim între oameni chipul viu al bunătății tale. Prin Domnul.

În aceeași zi, 16 noiembrie

SFÂNTA GERTRUDA, FECIOARĂ

S-a născut la Eisleben, în Turingia, în anul 1256. Încă de copilă, a fost primită în mănăstirea călugărițelor cisterciene de la Helfta, unde a studiat cu sârguință, mai ales literatura și filozofia. După o experiență mistică, a început să ducă o viață de cea mai mare apropiere de Dumnezeu, munca ei intelectuală fiind mereu deschisă spre rugăciune și contemplație. A murit la 17 noiembrie 1301.

De la **Comunul fecioarelor**, 1697, sau de la **Comunul sfințelor femei: pentru călugări**, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Revelațiile iubirii divine*, ale sfintei Gertruda, fecioară

(Cartea 2, 23, 1.3.5.8.10: SCh 139, 330-340)

Ai gândit despre mine gânduri de pace

Sufletul meu să te binecuvânteze, Doamne Dumnezeule, creatorul meu: sufletul meu să te binecuvânteze și din adâncul inimii mele să te laude însuși milostivirea ta, cu care iubirea ta m-a înconjurat fără meritul meu. Mulțumesc, așa cum pot mai bine, pentru bunătatea ta imensă și aduc slavă îngăduinței tale, răbdării tale și toleranței tale. Am parcurs toți anii prunciei mele, ai copilăriei mele, ai adolescenței mele și ai tinereții mele până la vârsta de douăzeci și cinci de ani, ca o oarbă și ca o nebună. Vorbeam și acționam după capriciile mele și nu simțeam nici o remușcare pentru această conduită a mea. Abia acum îmi dau seama. Nu-ți dădeam nici o atenție atunci când mă puneai în gardă cu privire la pericolele comportamentului meu sau printr-o anumită aversiune naturală pe care o simțeam față de rău sau prin atracțiile spre bine care mă solicitau sau chiar și prin reproșurile și muștrările făcute de cei din familia mea. Trăiam ca o păgână, care locuiește între păgâni, ca una care nu a auzit niciodată că tu, Dumnezeul meu, răsplătești binele și pedepsești răul. Îți mai mulțumesc pentru că deja din pruncie, exact de când aveam cinci ani, m-ai ales pentru a mă face să trăiesc între prietenii tăi sfinți în cadrul sfintei religii.

De aceea, pentru convertire, îți ofer, Părinte preaiubit, toată pătimirea preaiubitului tău Fiu, începând din momentul în care, așezat pe paie din iesle, a scos primul scâncet și apoi a suportat necesitățile prunciei, lipsurile adolescenței, suferințele tinereții, până când, aplecându-și capul, a murit pe cruce scoțând un strigăt puternic. De asemenea, pentru a suplini neglijențele mele, îți ofer, Părinte preaiubit, toată desfășurarea vieții preasfinte pe care Unicul-născut al tău a avut-o în mod desăvârșit în gândurile sale, în cuvintele și acțiunile sale, din momentul în care a fost trimis din înaltul tronului tău pe pământul nostru, până când a prezentat în fața privirii tale părintești gloria trupului său victorios.

Ca aducere de mulțumire, mă cufund în abisul foarte adânc al umilinței și, alături de milostivirea ta inestimabilă,

laud și ador bunătatea ta preadulce. Tu, Părinte al milostivirii, în timp ce eu îmi distrugeam astfel viața, ai avut față de mine gânduri de pace, și nu de nenorocire, și ai decis să mă ridici astfel cu mulțimea și măreția binefacerilor tale. Printre altele, ai voit să-mi dai și familiaritatea de neprețuit a prieteniei tale, deschizându-mi în diferite moduri acea casetă preanobilă a divinității, care este inima ta divină, și să-mi oferi în ea, cu multă îmbelșugare, toate comorile de har.

Ai atras sufletul meu cu promisiunea sigură a binefacerilor pe care mi le vei da în moarte și după moarte. De aceea, chiar dacă nu aș avea alt dar, numai pentru acest dar inima mea ar avea tot dreptul să tânjească după tine cu o speranță vie.

RESPONSORIUL

Cf. *Ier* 31,3b; cf. *Os* 2,16b.21

R. Domnul a iubit-o pe Gertruda cu o iubire veșnică; de aceea, a atras-o încă din copilărie și a condus-o în singurătate. * Și i-a vorbit la inimă.

V. A făcut-o mireasa lui pentru totdeauna, în fidelitate și iubire. * Și i-a vorbit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ți-ai pregătit lăcaș plăcut în inima feciorelnică a sfintei Gertruda, te rugăm, prin mijlocirea ei, să luminezi cu îndurare întunericul inimilor noastre, ca să simțim cu bucurie prezența și lucrarea ta în noi. Prin Domnul.

17 noiembrie

SFÂNȚA ELISABETA A UNGARIEI

Comemorare

Fiică a lui Andrei, regele Ungariei, s-a născut în anul 1207. De foarte tânără a fost dată în căsătorie lui Ludovic, landgraful Turingiei, și a avut trei copii. Mereu preocupată de meditarea celor cerești, după moartea timpurie a soțului

ei, a îmbrățișat o viață de totală sărăcie și a înființat un spital în care ea însăși îi îngrijea pe bolnavi. A murit la Marburg, în anul 1231.

De la Comunal sfințelor femei: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1785.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea* lui Conrad de Marburg,
directorul spiritual al sfintei Elisabeta

(Ad pontificem anno 1232: A. Wyss,
Hessisches Urkundenbuch I, Leipzig 1879, 31-35)

*Elisabeta l-a cunoscut și l-a iubit pe Cristos
în cei săraci*

Elisabeta a început devreme să se remarcă în virtutea și sfințenia vieții. Ea îi mângâiase întotdeauna pe cei săraci, însă de când a promovat construirea unui spital lângă castelul său și a adunat în el bolnavi de toate felurile, de atunci s-a dedicat în întregime îngrijirii celor nevoiași. Împărțea cu generozitate darurile beneficiului său nu numai celor care cereau în spitalul său, ci și în toate teritoriile care depindeau de soțul ei. A ajuns până acolo încât să împartă proviziile celor patru principate ale soțului său și să vândă obiecte de valoare și haine prețioase, pentru a împărți prețul la cei săraci.

Căpătase obișnuința de a-i vizita personal pe toți bolnavii săi de două ori pe zi, dimineața și seara. S-a îngrijit personal de cei mai respingători. Pe unii i-a hrănit, alora le-a procurat un pat, pe alții i-a dus pe umerii săi, sacrificându-se în toate activitățile de bine, fără să vină totuși în contrast cu soțul său. După moartea lui, tinzând la cea mai înaltă perfecțiune, mi-a cerut cu multe lacrimi să-i permit să cerșească din poartă în poartă.

Într-o zi de Vinerea Sfântă, atunci când altarele sunt dezgolite, punându-și mâinile pe altarul unei capele din

castelul său, unde îi primise pe frații minori, în prezența câtorva persoane mai intime, a renunțat la propria voință, la toate deșertăciunile lumii și la tot ceea ce a sfătuit Mântuitorul, în Evanghelie, să fie părăsit. După ce a făcut aceasta, temându-se că poate să fie atrasă de zgomotul lumii și de gloria lumească, dacă rămânea în locurile în care a trăit împreună cu soțul și în care era atât de iubită și stimată, a voit să mă urmeze la Marburg, deși eu nu voiam acest lucru. Aici a construit un spital în care i-a adunat pe bolnavi și pe neputincioși și i-a slujit la masa sa pe cei mai săraci și pe cei mai nenorociți.

Afirm înaintea lui Dumnezeu că rar am văzut o femeie așa de contemplativă ca Elisabeta, care era totuși dedicată multor activități. Unii călugări și călugărițe au constatat destul de des că, atunci când ea ieșea din rugăciunea sa privată, chipul ei iradia de o strălucire minunată și că din ochii săi ieșeau lumini ca niște raze de soare.

Înainte de moarte, i-am ascultat spovada și am întrebat-o ce trebuia să fac cu averile sale, cu lucrurile sale. Mi-a răspuns că tot ceea ce părea proprietatea sa era în întregime a săracilor și m-a rugat să le împart lor toate lucrurile, în afară de tunică fără nici o valoare pe care o avea pe ea și cu care a voit să fie înmormântată. După ce a făcut acestea, a primit trupul Domnului. Apoi, până seara, își amintea adesea de toate lucrurile frumoase pe care le-a ascultat la predică. În sfârșit, i-a recomandat lui Dumnezeu, cu evlavie foarte mare, pe toți cei care stăteau în jurul ei și a murit ca și cum ar fi adormit în mod liniștit.

RESPONSORIUL

Idt 15,11 (Vg); Fap 10,4

R. Ai acționat cu tărie și s-a întărit inima ta printr-o iubire castă: * De aceea, vei fi binecuvântată în veci.

V. Rugăciunile și pomenile tale s-au urcat spre aducere aminte înaintea lui Dumnezeu. * De aceea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dat sfintei Elisabeta a Ungariei harul de a-l recunoaște și a-l cinsti pe Cristos în cei

săraci, dă-ne harul, te rugăm, prin mijlocirea ei, să-i slujim cu iubire neobosită pe cei aflați în suferințe și lipsuri. Prin Domnul.

18 noiembrie

SFINȚIREA BAZILICILOR
„SFÂNTUL PETRU” ȘI „SFÂNTUL PAUL”,
APOSTOLI

Încă din secolul al XII-lea, în bazilica „Sfântul Petru” din Vatican și în bazilica „Sfântul Paul” de pe via Ostiense se celebră aniversările sfințirii acestor bazilici, săvârșite de sfinții papi Silvestru și Siricius în secolul al IV-lea. Această comemorare a fost mai târziu extinsă la întreg ritul roman. După cum la aniversarea bazilicii „Sfânta Maria cea Mare” (5 august) este celebrată maternitatea Fecioarei Născătoare de Dumnezeu, tot astfel, în această zi sunt cinstiți cei doi apostoli de frunte ai lui Cristos.

De la Comunal apostolilor, 1584, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Leon cel Mare*, papă

(Pred. 82, in natali apostolorum Petri et Pauli 1, 6-7:
PL 54, 426-428)

Petru și Paul, vlăstare ale seminției lui Dumnezeu

Lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi (Ps 115,15) și nici un fel de cruzime nu poate să distrugă o religie, care se întemeiază pe misterul crucii lui Cristos. De fapt, Biserica nu se micșorează prin persecuții, ci se dezvoltă și câmpul Domnului se îmbogățește cu un seceriș tot mai îmbelșugat, atunci când boabele de grâu, căzute unul după altul, se nasc multiplicat.

Din sămânța divină s-au născut cei doi germeni străluciți ai noștri, Petru și Paul. Din ei s-a dezvoltat o descendență nenumărată, așa cum arată miile de sfinți martiri care, concurenți ai triumfurilor apostolilor, au trezit în jurul orașului nostru o mulțime de popoare, îmbrăcate în purpură și strălucind în toate părțile de o lumină splendidă, și au încoronat Biserica din Roma cu o coroană unică împodobită cu pietre prețioase nenumărate și minunate.

Preaiubiților, noi celebrăm cu bucurie sărbătoarea tuturor sfinților. Ei sunt un dar al lui Dumnezeu, un ajutor pentru slăbiciunea noastră, un exemplu de virtute și un sprijin pentru credința noastră. Însă, dacă pe bună dreptate îi celebrăm pe toți sfinții în veselie, simțim o bucurie specială când îi comemorăm pe cei doi apostoli, Petru și Paul, pentru că între toate mădularele privilegiate ale trupului mistic, ei au avut de la Dumnezeu o funcție cu adevărat specială. Ei sunt aproape ca cei doi ochi ai capului, care este Cristos.

În meritele și virtuțile lor, care depășesc orice capacitate de exprimare, nu trebuie să vedem nici o diferență, nici o deosebire, pentru că alegerea i-a făcut egali, munca apostolică i-a făcut asemănători și moartea i-a unit în aceeași soartă.

Pe de altă parte, este experiența noastră, confirmată de mărturia înaintașilor noștri, care ne face să credem cu tărie că în toate necazurile acestei vieți vom fi mereu ajutați de rugăciunile acestor doi mari ocrotitori, pentru a dobândi milostivirea lui Dumnezeu. Deci se întâmplă că, așa cum suntem înjosiți din cauza păcatelor noastre, tot așa suntem ridicați în înalt de meritele acestor apostoli.

RESPONSORIUL

R. Sfinții apostoli, slujitori ai lui Cristos, conduși de Duhul Sfânt, au fondat Biserica cu sângele lor; * au băut potirul Domnului și au devenit prietenii lui Dumnezeu.

V. Pentru că în viață au fost uniți ca frații, nu au fost separați nici la moarte. * Au băut.

Laudele

IMNUL

Petru, tu, chemat de Domnul ca să mergi pe-ale lui urme,
Ești păstorul tuturor pus în fruntea marii turme.
Pleacă-ți către noi urechea, ca strigarea îndelungă,
Sus, în sfintele lăcașuri, pân-la tine să ajungă.

Tu ești pus să judeci toate; de-a ierta și de-a reține,
De-a închide și-a deschide, ai primit puteri depline.
Ne simțim cuprinși de vină, apăsați de fapte rele;
Fă-ne liberi, ne dezleagă de-ale noastre lanțuri grele.

Mii de glasuri fericite, sus în cer, Treime Sfântă,
Zi și noapte, fără preget, te aclamă și îți cântă;
Iar cu ele se unește pe pământ întreaga fire,
Înălțându-ți cânt de slavă și prinos de preamărire.

Amin.

Sau:

Iam, bone pastor, Petre, clemens accipe
Vota precantum, et peccati vincula
Resolve, tibi potestate tradita,
Qua cunctis caelum verbo claudis, aperis.

Doctor egregie, Paule, mores instrue
Et mente polum nos transfere satage,
Donec perfectum largiatur plenius,
Evacuato quod ex parte gerimus.

Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas atque iubilatio,
In unitate, cui manet imperium
Ex tunc et modo per aeterna saecula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Petru, apostolul, și Paul, învățătorul neamurilor, ne-au învățat legea ta, Doamne.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm să aperi Biserica ta, Doamne, cu ocrotirea sfinților apostoli; de la ei a primit începutul cunoașterii dumnezeiești, tot prin ei să primească sporirea harului ceresc până la sfârșitul veacurilor. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Petru, tu, chemat de Domnul, **ca la Laude.**

Ant. la Magnificat: Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veci.

21 noiembrie

**PREZENTAREA LA TEMPLU
A SFINTEI FECIOARE MARIA****Comemorare**

În această zi, în care se aniversează sfințirea bisericii „Sfânta Maria cea Nouă” (543), construită lângă templul din Ierusalim, celebrăm împreună cu creștinii orientali dăruirea de sine făcută de Maria lui Dumnezeu încă din copilărie, sub inspirația Duhului Sfânt, care a copleșit-o cu harul său din clipa zămislirii ei neprihănite.

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1538, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Te salut, o Preacurată, mamă plină de-ndurare,
De la tine o speranță de iertare lumea are,
Căci prin tine-n lume vine bucuria, mila, harul,
Tu ne-ai dat un mare preot, ca și jertfa și altarul.

Tu ești valea minunată cu crini albi înveșmântată,
 Ce întreaga omenire cu parfumul lor îmbată.
 Să nu-ntârzii, bună mamă, să ascuți, să iei în seamă
 Pe copiii tăi când jalnic te imploră și te cheamă.

Cel ce te-a creat pe tine este Tatăl, Nenăscutul,
 Fiul său, venind în lume, ia din tine începutul,
 Duhul Sfânt, venind asupra-ți, îți dă ție rodnicie;
 Toate cele trei persoane preamărite-n veci să fie.

Amin.

Sau:

Salve, mater misericórdiæ,
 Mater spei et mater veniæ,
 Mater Dei et mater grátia,
 Mater plena sanctæ lætítiæ.

(O Maríá)

Vallis vernans virtútum líliis,
 Tota fluens summis delíciis,
 Mater sancta, tuis suffrágiis
 Condescénde nostris misériis.

(O Maríá)

Te creávit Pater ingyénitus,
 Obumbrávit te Unigénitus,
 Fecundávit te Sanctus Spíritus;
 Ipsis honor ex corde pénitus.

(O Maríá) Amen.

Sau Fii slăvită, o, Preacurată, (vezi colecțiile de cântece),
 sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 25, 7-8: PL 46, 937-938)

*Cea care a crezut prin credință,
 prin credință a și zămislit*

Vă rog, fiți atenți la ceea ce a spus Domnul Isus
 Cristos, întinzând mâna spre ucenicii săi: *Iată, mama*

mea și frații mei; căci oricine face voința Tatălui meu care este în ceruri, acela îmi este și frate, și soră, și mamă (Mt 12,49-50). Oare nu a făcut voința Tatălui Fecioara Maria, care a crezut cu credință, a zămislit prin credință, a fost aleasă ca aceea din care trebuia să se nască mântuirea noastră între oameni, a fost creată de Cristos, înainte ca să fie creat Cristos în ea? Desigur că a făcut voința Tatălui preasfânta Maria și de aceea contează mai mult pentru Maria faptul că a fost ucenică a lui Cristos, decât faptul că a fost mama lui Cristos. Repetăm: pentru ea a fost o demnitate mai mare și o fericire mai mare faptul că a fost ucenică a lui Cristos decât faptul că a fost mama lui Cristos. De aceea, Maria era fericită, pentru că, înainte de a-l naște pe Învățătorul, l-a purtat în sânul ei.

Vezi dacă nu este adevărat ceea ce spun. În timp ce Domnul trecea, urmat de mulțime, și făcea minunile sale divine, o femeie a exclamat: *Fericit sânul care te-a purtat! (Lc 11,27). Fericit sânul care te-a purtat!* Pentru ca fericirea să nu fie căutată în trup, ce răspunde Domnul? *Mai degrabă fericiți sunt aceia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păstrează (Lc 11,28).* Și Maria tocmai pentru aceasta este fericită, pentru că a ascultat cuvântul lui Dumnezeu și l-a păstrat. A păstrat mai mult adevărul în mintea sa decât trupul în sânul său. Cristos este adevăr, Cristos este trup; Cristos este adevăr în mintea Mariei, Cristos este trup în sânul Mariei. Contează mai mult ceea ce este în minte decât ceea ce este purtat în sân.

Sfântă este Maria, fericită este Maria, dar Biserica este mai mult decât Fecioara Maria. De ce? Pentru că Maria este o parte a Bisericii: un mădular sfânt, un mădular excelent, un mădular care îi depășește pe toți în demnitate, însă este totuși întotdeauna un mădular față de întregul trup. Dacă este mădular al întregului trup, atunci desigur că are valoare mai mare trupul decât un mădular al său. Domnul este capul, iar Cristos total este cap și trup. Ce să spunem? Avem un cap divin, îl avem pe Dumnezeu ca și cap.

De aceea, preaiubiților, fiți atenți: și voi sunteți mădu-lare ale lui Cristos, și voi sunteți trupul lui Cristos. Observați în ce mod sunteți, pentru că el spune: *Iată mama mea și frații mei (Mt 12,49)*. Cum veți putea să fiți mama lui Cristos? *Oricine ascultă și oricine face voința Tatălui meu, care este în ceruri, acela îmi este și frate, și soră, și mamă (cf. Mt 12,50)*. Atunci când spun frați, atunci când spun surori, este clar că vreau să vorbesc despre una și aceeași moștenire. De aceea, în milostivirea sa, Cristos, fiind unic, nu vrea să fie singur, ci a făcut în așa fel încât să fim moștenitori ai Tatălui și împreună-moștenitori cu el în aceeași moștenire a sa.

RESPONSORIUL

Is 61,10; Lc 1,46-47

R. Mă voi bucura în Domnul și inima mea va tresălta de bucurie în Dumnezeuul meu. * Pentru că m-a înveșmântat în haina mântuirii ca pe o mireasă împodobită cu podoabele ei.

V. Sufletul meu îl preamărește pe Domnul și duhul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul meu.
* Pentru că.

Laudele

IMNUL

Tu, ce te tragi din viță regală,
Ești omenirii cinste și fală.
Domnul cu planuri neînțelese
Te-a pus mireasă între mirese.
Blândă copilă, candidă, pură,
Templu devine casta-ți făptură.
Duhul iubirii tainic coboară,
Ca să sfințească Templul-Fecioară.
Toată iubirea arde în tine,
Ești o oglindă de har și bine.
Tot adevărul în tine-i parcă
Dumnezeirii mistică arcă.

Prea roditoare viță-a lui Iese,
 Cea mai aleasă dintre prințese,
 Tronul în care șezi peste stele
 E cel pierdut de duhuri rebele.
 Preadelicată, gingașă floare,
 Stea întru noapte strălucitoare,
 Lasă-ne ochii să te contemple
 Și să ne-ncânte-ale tale exemple.
 Slavă Treimii veșnic răsune,
 Căci ne-a dat nouă marea minune,
 Care-i Maria, Mama-Fecioară,
 Neprețuita lumii comoară. Amin.

Sau:

María, virgo régia,
 Sponsa regis et fília,
 Te Dei sapiéntia
 Elégit ante sæcula.
 Puélla carens mácula,
 Dei domus ebúrnea,
 Te dedicávit cælitus
 Missus ab eo Spíritus.
 Caritátis signáculum,
 Totíus boni spéculum,
 Auróra veri lúminis,
 Arca divíni séminis,
 In domo summi princípis
 Tu áffluis delíciis;
 Virga Iesse florígera,
 Repléris Dei grátia.
 O margaríta cándida
 Et stella mundi spléndida,
 Fac puris esse móribus
 Nos vera templa Spíritus.
 Sit Trinitáti glória,
 O Virgo nobilíssima,
 Quæ te suórum múnerum
 Thesáurum dat magníficum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Fericită ești, Marie, care ai crezut: se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Fericită Născătoare de Dumnezeu, Marie, pururea Fecioară, templul Domnului, lăcașul Duhului Sfânt, ca nimeni alta ai fost plăcută Domnului nostru Isus Cristos.

22 noiembrie

SFÂNTA CECILIA, FECIOARĂ MARTIRĂ

Comemorare

Cultul sfintei Cecilia, căreia i-a fost închinată, în secolul al V-lea, o bazilică la Roma, a cunoscut o mare răspândire datorită *Istoriei pătimirii* sale, text în care este slăvită ca exemplu desăvârșit de femeie creștină care a îmbrățișat fecioria și a suferit martiriul de dragul lui Cristos.

De la Comunal unui martir, 1624, sau de la Comunal fecioarelor, 1697, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Psalmilor*,
al sfântului Augustin, episcop

(Ps 32, Pred. 1, 7-8: CCL 38, 253-254)

*Cântați-i lui Dumnezeu cu măiestrie,
cu strigăte de veselie*

Lăudați-l pe Domnul cu harpa, lăudați-l cu alăuta cu zece coarde. Cântați-i o cântare nouă (Ps 32,2,3). Despuiți-vă de acum de ceea ce este vechi; ați cunoscut un cântec nou. Un om nou, un testament nou, un cântec nou. Un cântec nou nu se potrivește oamenilor vechi. Nu-l învață decât oamenii noi, oamenii reînnoiți prin har de ceea ce era vechi, oamenii care aparțin de acum Noului Testament care este împărăția cerurilor. Toată iubirea noastră suspină către ea și cântă un cântec nou. Însă înalță un cântec nou nu cu limba, ci cu viața.

Cântați-i o cântare nouă, cântați-i cu măiestrie (Ps 32,3). Fiecare se întreabă cum să-i cânte lui Dumnezeu. Trebuie să-i cânti, dar nu în mod distonat. El nu vrea să-i fie ofensate urechile. Cântați cu îndemănare, fraților. Atunci când în fața unui bun cunoscător de muzică ți se spune: cântă în așa fel încât să-i placă, tu, lipsit de pregătire în arta muzicală, ești cuprins de tremur atunci când cânti, pentru că nu ai vrea să nu-i placă muzicianului; de fapt, ceea ce un profan nu sesizează este notat și criticat de un cunoscător al artei. Ei bine, cine ar îndrăzni să se prezinte să-i cânte cu îndemănare lui Dumnezeu, care îl judecă bine pe cântăreț, care examinează cu exactitate toate și care ascultă toate așa de bine? Cum ai putea să arăți o abilitate atât de perfectă în cântec, încât să nu ofensezi cu nimic urechi așa de perfecte?

Iată că el aproape că îți dă tonul melodiei care trebuie cântată: să nu mergi în căutarea cuvintelor, ca și cum tu ai putea traduce în sunete articulate un cântec în care Dumnezeu își află bucuria. Cântă cu bucurie. A cânta cu îndemănare lui Dumnezeu constă tocmai în aceasta: a cânta cu bucurie. Ce înseamnă a cânta cu bucurie? A înțelege și a nu putea explica în cuvinte ceea ce se cântă cu inima. Cei care cântă, fie în timpul secerișului, fie în timpul culesului strugurilor, fie în timpul vreunei munci intense, mai întâi sesizează plăcerea, stimulată de

cuvintele cântecelor, dar apoi, când emoția crește, simt că nu mai pot să o exprime în cuvinte și atunci se descarcă numai în modularea notelor. Aceasta numim a cânta cu bucurie.

A cânta cu bucurie înseamnă că inima revarsă ceea ce nu reușește să exprime în cuvinte. Spre cine este mai drept să se înalțe acest cântec de bucurie, dacă nu spre Dumnezeu cel inefabil? De fapt, este inefabil cel pe care tu nu-l poți exprima. Și dacă nu-l poți exprima, și pe de altă parte nu poți să taci, ce-ți mai rămâne decât tresăltarea de bucurie? Atunci inima se va deschide pentru bucurie, fără a se folosi de cuvinte, iar măreția bucuriei nu va cunoaște limitele silabelor. *Cântați-i cu măiestrie și cu strigăte de veselie (Ps 32,3).*

RESPONSORIUL

Ps 70 (71),8.23a; 9,3

R. Să se umple gura mea de lauda ta, toată ziua să fie plină de preamărire ta. * Vor tresălta de bucurie buzele mele când îți voi cânta.

Ÿ. Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în tine, voi preamări numele tău, Dumnezeule preaînalt! * Vor tresălta.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Când noaptea era pe sfârșite, Cecilia a strigat, zicând: Haideți, ostași ai lui Cristos, lepădați faptele întunericului și îmbrăcați armura luminii!

Rugăciunea de încheiere

Ia aminte, Doamne, cu îndurare la poporul care te imploră și, prin mijlocirea sfintei Cecilia, binevoiește a asculta rugăciunile noastre. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Fecioara Cecilia purta necontenit la piept Evanghelia lui Cristos; zi și noapte stăruia în rugăciuni și în convorbiri spirituale.

23 noiembrie

SFÂNTUL CLEMENT I, PAPĂ MARTIR

Clement a fost al treilea papă după Petru, la sfârșitul secolului I. A scris o minunată *Scrisoare către corinteni*, pentru a întări pacea și buna înțelegere între ei.

De la **Comunul unui martir**, 1624, sau de la **Comunul păstorilor: pentru un papă**, 1651.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 35, 1-5; 36, 1-2; 37, 1.4-5; 38, 1-2.4;
Funk 1, 105-109)

Minunate sunt darurile lui Dumnezeu

Fraților preaiubiți, cât sunt de minunate și prețioase darurile lui Dumnezeu! Viața în nemurire, strălucirea în dreptate, adevărul în libertate, credința în încredere, stăpânirea de sine în sfințenie: toate acestea au fost puse la îndemâna înțelegerii noastre. Atunci, care vor fi bunurile care sunt pregătite pentru cei care îl așteaptă? Numai Creatorul și Părintele veacurilor, Sfântul prin excelență, cunoaște calitatea și frumusețea lor. Așadar, noi, pentru a fi părtași de darurile promise, să facem totul pentru a ne găsi în numărul celor care îl așteaptă.

Cum va fi aceasta, fraților preaiubiți? Dacă va fi sigură cunoașterea noastră în Dumnezeu prin credință, dacă vom căuta cu strădanie ceea ce este plăcut și primit de el, dacă vom face ceea ce este conform cu voința sa preasfântă, dacă vom urma calea adevărului, dacă vom sta departe de orice nedreptate, perversitate, avariție, ceartă, răutate și înșelăciune.

Fraților preaiubiți, aceasta este calea în care găsim mântuirea noastră, pe Isus Cristos, mijlocitorul jertfei

noastre, apărător și ajutor al slăbiciunii noastre. Prin el, putem privi înălțimea cerurilor, prin el, contemplăm chipul preacurat și sublim al lui Dumnezeu, prin el, au fost deschiși ochii inimii noastre, prin el, mintea noastră smintită și întunecată reapare în lumină, prin el, Tatăl a voit ca noi să gustăm cunoașterea nemuritoare. *El, fiind strălucirea gloriei lui Dumnezeu, este cu atât mai presus decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai deosebit decât al lor* (cf. *Evr* 1,3-4).

De aceea, fraților, să luptăm cu toate puterile sub comanda sa fără cusur. Cei mari nu pot rămâne fără cei mici, nici cei mici fără cei mari. Toți sunt amestecați, de aici rezultă avantajul reciproc. Exemplu pentru noi este însuși trupul nostru. Capul fără picioare nu este nimic, de asemenea, picioarele fără cap. Chiar și mădulele cele mai mici ale trupului nostru sunt necesare și folositoare pentru întregul trup, ba, mai mult, toate se acordă și se supun aceluiași scop, pentru ca întregul trup să fie tare.

De aceea, să se asigure mântuirea întregului nostru trup în Cristos Isus, și fiecare să fie supus aproapelui său, în funcție de darul harului care i-a fost încredințat. Cel care este puternic să se îngrijească de cel care este slab, cel slab să-l respecte pe cel puternic. Cel bogat să-l ajute pe cel sărac, cel sărac să-l laude pe Dumnezeu, pentru că i-a dat pe cineva care vine să umple lipsurile sale. Cel înțelept să-și arate înțelepciunea nu prin cuvinte, ci prin faptele bune; cel umil să nu dea mărturie despre sine, ci să lase să fie altul care să dea mărturie. Având de la Dumnezeu toate acestea, trebuie să-i mulțumim pentru toate. Lui să-i fie mărire în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

*Cf. Mt 7,24; cf. 1Pt 2,22;
cf. 1Sam 2,28; cf. Sir 44,16.17*

R. Iată bărbatul înțelept, care și-a construit casa pe stâncă; în gura lui nu s-a găsit înșelăciune; * Dumnezeu l-a ales ca preot pentru sine.

V. Iată marele preot care i-a plăcut lui Dumnezeu în zilele sale și a fost găsit drept. * Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ești minunat în toți sfinții tăi, dă-ne harul să celebrăm cu bucurie, în fiecare an, amintirea sfântului Clement, preot și martir al Fiului tău, care a pecetluit cu mărturia sângelui tainele pe care le-a săvârșit și a întărit cu exemplul vieții cuvântul pe care l-a predicat. Prin Domnul.

În aceeași zi, 23 noiembrie

SFÂNTUL COLUMBAN, ABATE

Născut în Irlanda, în prima jumătate a secolului al VI-lea, a fost un om învățat în științele sacre și profane. Îmbrățișând viața monahală, a trecut în Galia, unde a întemeiat mai multe mănăstiri pe care le-a condus printr-o disciplină severă. Silit să plece în exil, s-a dus în Italia, unde a întemeiat mănăstirea de la Bobbio. A murit în anul 615.

De la **Comunul păstorilor**, 1651, sau de la **Comunul sfinților bărbați: pentru călugări**, 1777.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Instrucțiunile* sfântului Columban, abate

(Instr. 11, 1-2: Opera, Dublin 1957, 106-107)

Măreția omului este asemănarea cu Dumnezeu

Moise a scris în Lege: *Dumnezeu l-a creat pe om după chipul și asemănarea sa* (cf. Gen 1,27,26). Vă rog, luați în considerare măreția acestei expresii. Dumnezeu atotputernic, invizibil, de neînțeles, inefabil, de neprețuit, l-a plăsmuit pe om din noroiul pământului și l-a înnobilit cu demnitatea chipului său. Ce poate fi comun între om și Dumnezeu, între noroi și spirit? De fapt, *Dumnezeu este duh* (In 4,24). Ce bunăvoință mare a fost aceasta, că Dumnezeu i-a dat omului chipul veșniciei

sale și asemănarea lucrării sale divine! O mare demnitate derivă pentru om din această asemănare cu Dumnezeu, cu condiția să știe să o păstreze.

Dacă omul se va folosi corect de acele facultăți pe care Dumnezeu le-a acordat sufletului său, atunci va fi asemenea lui Dumnezeu. Să ne amintim că trebuie să-i restituim toate acele daruri pe care el le-a depozitat în noi atunci când eram în starea originară. Ne-a învățat aceasta prin poruncile sale. Prima dintre ele este aceea de *a-l iubi pe Domnul nostru din toată inima, pentru că el cel dintâi ne-a iubit*, încă de la începutul timpurilor, mai înainte ca noi să fi fost. Iubirea lui Dumnezeu este reînnoirea chipului său. Îl iubește cu adevărat pe Dumnezeu acela care respectă poruncile sale, pentru că el a spus: *Dacă mă iubiți, veți ține poruncile mele (In 14,15)*. Porunca sa este iubirea reciprocă. Așa a fost spus: *Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum eu v-am iubit pe voi (In 15,12)*.

Însă adevărata iubire nu se arată numai prin cuvinte, ci prin fapte și adevăr (1In 3,18). Deci trebuie să restituim Dumnezeului și Tatălui nostru chipul său nedeformat, ci păstrat neatins prin sfințenia vieții, pentru că el este sfânt. Pentru aceasta, s-a spus: *Fiiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt (Lev 11,44)*. Trebuie să i-l restituim în iubire, pentru că el este iubire, după cum spune Ioan: *Dumnezeu este iubire (1In 4,18)*. Trebuie să i-l restituim în bunătate și în adevăr, pentru el este bun și adevărat. Așadar, să nu fim pictori ai unei imagini diferite de aceasta. Pictează în sine imaginea unui tiran cel care este violent, ușor la mânie și mândru.

Ca să nu se întâmple să pictăm în sufletul nostru imagini tiranice, să intervină însuși Cristos și să traseze în spiritul nostru contururile precise ale lui Dumnezeu. Să facă aceasta transmițând în noi pacea sa, el, care a spus: *Pacea mea v-o dau vouă, pacea mea v-o las vouă (In 14,27)*. Totuși, la ce ne-ar folosi să știm că pacea este bună în sine, dacă apoi nu am fi capabili să o păstrăm? În general, lucrurile mai bune sunt și cele mai fragile. Lucrurile cele mai prețioase cer apoi vegherea cea mai

atentă și destoinică. Este prea fragil ceea ce se rupe cu un singur cuvânt sau care se ruinează din cauza celei mai mici ofense aduse fratelui. Nimic nu le place mai mult oamenilor decât să vorbească despre lucrurile altuia, decât să se gândească la afacerile celorlalți și apoi să petreacă timpul în conversații inutile, murmurând împotriva celor absenți. Să tacă aceia care nu pot spune: *Domnul mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviorez cu vorba pe cel doborât de tristețe (Is 50,4)*, și dacă spun ceva, să fie un cuvânt de pace.

RESPONSORIUL

Lc 6,47-48a; Sir 25,15 (Vg)

R. Oricine vine la mine și ascultă cuvintele gurii mele și le îndeplinește, vă voi arăta cu cine se aseamănă: * Se aseamănă cu omul care, construind o casă, a săpat adânc și a pus temelie pe stâncă.

Ÿ. Fericit este omul care a găsit teama de Dumnezeu; cu cine îl voi asemăna? * Se aseamănă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în sfântul Columban ai unit în chip minunat râvna pentru predicarea evangheliei și observarea fidelă a vieții călugărești, dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea și exemplul lui, să te căutăm pe tine mai presus de toate și să lucrăm pentru sporirea numărului celor ce cred. Prin Domnul.

24 noiembrie

SFINȚII ANDREI DUNG-LAC, PREOT,
ȘI ÎNSOȚITORII, MARTIRI

Comemorare

Calendarul liturgic îi amintește astăzi pe cei 117 martiri vietnamezi pe care i-a canonizat papa Ioan Paul al II-lea în 1988, care fuseseră beatificați în patru rânduri: 64 în 1900, de către Leon al XIII-lea; 8 în 1906 și 20 în 1909, de către sfântul Pius al X-lea; 25 în 1951, de către Pius al XII-lea.

Diferitele epoci istorice, de la prima vestire a evangheliei, în secolul al XVI-lea, până la marea persecuție care a bântuit cu putere, în secolul al XIX-lea, la Tonchin, Annam și Cocincina (astăzi Vietnam), au fost caracterizate, prin comuniunea în martiriul a europenilor și indigenilor.

În canonizare și în Liturgia orelor sunt supuse atenției Bisericii aceste nume: vietnamezul Andrei Dung-Lac, preot (†1839), Toma Tran-Van Thien, seminarist (†1838), Emanuel Le-Van-Phung, catehet și tată de familie (†1859), dominicanii din provincia spaniolă a Sfântului Rozariu: Ieronim Hermosilla, vicar apostolic în Tonchinul Oriental (†1861), Valentin Berrio Ochoa, episcop (†1861), și francezul din Societatea Misiunilor Externe ale Parisului, Teofan Venard (†1861), ale cărui scrisori au inspirat-o pe sfânta Tereza de Lisieux să se roage și să se ofere pentru misiuni.

La Oficiul lecturilor este propusă o scrisoare a preotului Paul Le-Bao-Tinh (†1857), care redă într-un mod admirabil experiența și harul martiriului.

De la Comunal mai multor martiri, 1601.

LECTURA A DOUA

Din *Epistolarul* sfântului Paul Le-Bao-Tinh, adresat elevilor din seminarul din Ke-Vinh, în 1843

(Launay A.: *Le clergé tonkinois et ses prêtres martyrs*, MEP, Paris 1925, 80-83)

Participarea martirilor la victoria lui Cristos capul

Eu, Paul, prizonier pentru numele lui Cristos, vreau să vă fac cunoscute încercările în care sunt cufundat în fiecare zi, pentru ca, înflăcărați de iubirea divină, să înălțați împreună cu mine laudele voastre către Dumnezeu: *Veșnică este îndurarea lui (Ps 135,3)*.

Această închisoare este cu adevărat o imagine a iadului veșnic: la chinurile crude de tot felul, cum sunt butucii, lanțurile de fier, funiile, se adaugă ura, răzburările, calomniile, cuvintele obscene, acuzele false, răutățile, jurămintele false, blestemele și, în sfârșit, neliniștea și tristețea.

Dumnezeu, care i-a eliberat pe cei trei tineri din cuptorul cu foc, îmi este mereu aproape; m-a eliberat și pe mine de aceste încercări, transformându-le în dulceață: *Veșnică este îndurarea lui.*

În mijlocul acestor chinuri, care, de obicei, îi îngeneunchează și îi zdrobesc pe alții, prin harul lui Dumnezeu eu sunt plin de bucurie și veselie, pentru că nu sunt singur, ci Cristos este cu mine. El, învățătorul nostru, sprijină toată povara crucii, punând asupra mea partea cea mai mică și cea mai din urmă: el însuși luptător, nu numai spectator al luptei mele; învingător și cel care duce la desăvârșire orice bătălie. Pe capul său este pusă o splendidă coroană a victoriei, de care sunt părtașe și mădularele sale.

Cum să suport acest spectacol oribil, văzând în fiecare zi împărați, mandarini și pe cei de la curtea lor, care blestemă numele tău sfânt, *Doamne, care șezi peste heruvimi* (cf. *Ps 79,2*) și serafimi?

Iată, crucea ta este călcată de picioarele păgânilor! Unde este gloria ta? Văzând toate acestea, prefer, în ardoarea iubirii față de tine, să mi se taie membrele și să mor ca mărturie adusă iubirii tale.

Doamne, arată-mi puterea ta, vino în ajutorul meu și mântuiește-mă, pentru că în slăbiciunea mea s-a arătat și a fost preamărită puterea ta înaintea neamurilor; dușmanii tăi nu mai pot să înalțe capul cu aroganță, chiar dacă eu aș șovăi de-a lungul drumului.

Fraților, preaiubiților, auzind acestea, tresăltați de bucurie și înălțați un imn veșnic de mulțumire lui Dumnezeu, izvorul oricărui bine, și binecuvântați-l împreună cu mine: *Veșnică este îndurarea lui.* Sufletul meu să-l preamărească pe Domnul și duhul meu să tresalte de bucurie în Dumnezeu, pentru că a privit la umilința slujitorului său și de acum toate generațiile viitoare mă vor numi fericit (cf. *Lc 1,46-48*): *Veșnică este îndurarea lui.*

Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, preamăriți-l, toate popoarele (*Ps 116,1*), pentru că Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii ca să facă de rușine cele puternice; a ales cele de jos ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei

mândri (cf. *1Cor* 1,27). Cu limba mea și cu mintea mea, i-a făcut de rușine pe filozofi, pe discipolii înțelepților acestei lumi: *Veșnică este îndurarea lui.*

Vă scriu toate acestea pentru ca credința voastră și a mea să fie una. În timp ce se întetește furtuna, eu arunc ancora până la tronul lui Dumnezeu: speranță vie, care este în inima mea.

Iar voi, fraților preaiubiți, alergați în așa fel încât să dobândiți coroana (cf. *1Cor* 9,24); îmbrăcați-vă cu armura credinței (cf. *1Tes* 5,8), fluturați armele lui Cristos la dreapta și la stânga (cf. *2Cor* 6,7-9), așa cum învață sfântul Paul, patronul meu. Este bine pentru voi să intrați în viață șchiopi sau cu un singur ochi (cf. *Mt* 18,8-9), decât, cu toate mădularele, să fiți aruncați afară.

Veniți în ajutorul meu cu rugăciunile voastre, ca să pot lupta conform legii, ba chiar să duc până la capăt lupta cea bună, pentru a încheia în mod fericit cursa mea (cf. *2Tim* 4,7).

Dacă nu ne vom mai vedea în viața prezentă, aceasta va fi fericirea noastră în lumea viitoare: vom sta înaintea tronului Mielului nepătat și vom cânta împreună laudele sale, tresăltând de bucurie în veci, în bucuria victoriei. Amin.

RESPONSORIUL

cf. *Evr* 12,1-3

R. Să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea, * cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței.

V. Gândiți-vă la cel care a îndurat o împotrivire atât de mare din partea păcătoșilor, ca nu cumva să vă lăsați descurajați și obosiți în sufletele voastre. * Cu ochii ațintiți.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, originea și izvorul oricărei paternități, care i-ai făcut fideli față de crucea Fiului tău, până la vărsarea sângelui, pe sfinții Andrei Dung-Lac și pe însoțitorii săi, prin mijlocirea lor, fă-ne să devenim misionari și martori ai iubirii tale printre oameni, ca să fim numiți și să fim fiii tăi. Prin Domnul.

25 noiembrie

**SFÂNTA ECATERINA DIN ALEXANDRIA,
FECIOARĂ MARTIRĂ**

Se relatează că a fost o fecioară din Alexandria, care a fost învrednicită cu darul martiriului, renumită prin ascuțimea minții și înțelepciune, precum și prin tăria sufletească. Trupul ei este cinstit cu venerație pioasă în renumita mănăstire de la muntele Sinai.

De la **Comunul unui martir**, 1624, sau de la **Comunul fecioarelor**, 1697.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile sfântului Cezar de Arles*, episcop

(Pred. 159, 1.3-6: CCL 104, 650.652-654)

Cum să-l urmăm pe Cristos?

Fraților preaiubiți, pare dur și este considerat ca fiind grav ceea ce Domnul a poruncit în Evanghelie, spunând: *Dacă cineva vrea să vină după mine, să renunțe la sine* (Mt 16,24). Dar nu este dur, pentru că cel care poruncește ajută să se îplinească ceea ce poruncește.

Să renunțe la sine, să-și ia crucea și să-l urmeze pe Cristos. Și unde trebuie să-l urmeze pe Cristos, decât acolo unde merge? Căci noi știm că el a înviat și s-a înălțat la ceruri: acolo trebuie urmat. Desigur, nu este de disperat, pentru că el a promis nu pentru că omul ar putea ceva. Era departe de noi cerul, mai înainte ca cel care este capul nostru să fi mers în cer. Așadar, de ce am dispera că noi am putea să fim acolo, dacă suntem membrele lui, ale capului? Așadar, unde? Pentru că pe pământ ne chinuim în multe temeri și dureri, să-l urmăm pe Cristos acolo unde este cea mai mare fericire, cea mai deplină pace, siguranța veșnică.

Dar cine dorește să-l urmeze pe Cristos să asculte ce spune apostolul: *Cel care spune că rămâne în Cristos trebuie să trăiască așa cum el a trăit (1In 1,6)*. Vrei să-l urmezi pe Cristos? Fii umil, pentru că el a fost umil. Nu disprețui umilința lui, dacă vrei să ajungi la înălțimea lui.

E adevărat, calea a devenit grea atunci când omul a păcătuit; dar a devenit netedă atunci când Cristos, înviind, a călcat pe ea și dintr-o cărare foarte îngustă a făcut o stradă regală. Pe această cale se poate alerga cu două picioare: adică umilința și caritatea. Înălțimea le place tuturor: dar umilința este prima treaptă. De ce ridici piciorul mai mult decât poți? Vrei să cazi, nu să urci. Începe de la prima treaptă, adică de la umilință, și ai urcat deja.

De aceea, Domnul și Mântuitorul nostru nu a spus numai să se lepede de sine, ci a adăugat: *Să-și ia crucea și să mă urmeze*. Ce înseamnă să-și ia crucea? Să poarte ceea ce e neplăcut: așa să mă urmeze. Când cineva începe să urmeze moravurile și poruncile mele, va avea mulți care să-i stea împotriva, va avea mulți care să-l împiedice, va avea mulți care nu numai că vor râde de el, ci chiar îl vor persecuta. Și nu numai dintre păgânii care sunt în afara Bisericii, ci chiar dintre aceia care se pare că sunt în interiorul trupului. Dar sunt, de fapt, în afară prin răutatea faptelor lor și se mândresc numai cu numele de creștin, persecutându-i pe cei care sunt buni creștini. Aceștia sunt printre membrele Bisericii așa cum sunt tumorile maligne în trup. Așadar, dacă dorești să-l urmezi pe Cristos, du crucea lui și nu fi agitat; suportă relele, nu te lăsa învins.

Urmează că, dacă vrem să împlinim ceea ce Domnul a zis: *Dacă cineva vrea să vină după mine, să-și ia crucea și să mă urmeze*, să ne străduim să împlinim ceea ce apostolul spune cu ajutorul lui Dumnezeu: Dacă avem hrană și îmbrăcăminte, să ne mulțumim cu acestea; nu cumva, căutând mai mult decât ne trebuie din bogățiile pământești să voim să devenim bogați, să cădem în ispita și în lațul diavolului, căci dorințele

multe, inutile și nocive sunt acelea care îi cufundă pe oameni în moarte și pierzare. Să binevoiască Domnul, prin grija lui, să ne elibereze de această ispită.

RESPONSORIUL

Cf. Ps 45,15-16.5

R. Prietenele ei, fecioare în alai după ea, sunt aduse la rege. * Sunt aduse la tine în bucurie și veselie.

V. Prezintă-ți înfățișarea și frumusețea ta, înaintea cu maiestate și domnește. * Sunt aduse.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice, veșnice Dumnezeule, care ai dăruit-o poporului tău pe sfânta Ecaterina, fecioară fericită și martiră neînfrântă, dă-ne harul ca, prin mijlocirea ei, să fim întăriți în credință și statornicie și să lucrăm pentru unitatea Bisericii. Prin Domnul.

30 noiembrie

SFÂNTUL ANDREI, APOSTOL**Sărbătoare**

Andrei, născut la Betsaida, a fost mai întâi ucenicul lui Ioan Botezătorul, iar apoi l-a urmat pe Cristos, aducându-l la acesta și pe fratele său, Petru. Împreună cu Filip, i-a prezentat lui Cristos pe păgânii care voiau să-l vadă și i-a spus despre băiatul care avea peștii și pâinile. Tradiția spune că a predicat evanghelia în multe ținuturi și că a fost răstignit în Ahaia.

Toate de la Comunal apostolilor, 1584, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNȚĂI**

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni

1,18-2,5

Apostolii vestesc crucea

Fraților, ^{1,18} cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru noi, cei care ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. ¹⁹ Căci este scris:

*Voi nimici înțelepciunea celor înțelepți
și știința celor învățați o voi distruge.*

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde-i cărturarul? Unde-i cercetătorul acestui veac? Oare n-a dovedit Dumnezeu că înțelepciunea acestei lumi este nebunie? ²¹ Dar pentru că lumea, prin înțelepciunea ei, nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să-i mântuiască pe cei care cred prin nebunia predicării. ²² În timp ce iudeii cer semne iar grecii caută înțelepciunea, ²³ noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, ²⁴ dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵ Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

²⁶ Fraților, cugetați la chemarea voastră: nu mulți sunt înțelepți în felul lumii, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de neam ales, ²⁷ însă Dumnezeu a ales cele nebune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți. Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice. ²⁸ Dumnezeu a ales cele de jos ale lumii și disprețuite, ba chiar cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt, ²⁹ așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu. ³⁰ Iar voi, datorită lui, sunteți în Cristos Isus, care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea, ³¹ pentru ca, după cum este scris:

Cine se laudă, în Domnul să se laude.

^{2,1} Și eu, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc misterul lui Dumnezeu, nu prin măiestria cuvântului sau prin înțelepciune. ² Într-adevăr, n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe acesta răstignit. ³ Eu însumi am venit la voi în slăbiciune, cu frică și cuprins de neliniște, ⁴ iar cuvântul meu și predica mea n-au constatat în discursuri convingătoare ale înțelepciunii

omenești, ci în adevărarea Duhului și a puterii, ⁵ astfel încât credința voastră să fie bazată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 4,18.19

R. Domnul, umblând de-a lungul Mării Galileii, i-a văzut pe Petru și pe Andrei aruncând mreaja în mare și le-a spus: * Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

Ψ. Căci erau pescari și le-a spus: * Veniți după mine.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliei după Ioan*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 19, 1: PG 59, 120-121)

L-am găsit pe Mesia

Andrei, după ce a rămas cu Isus și a învățat multe, nu a voit să țină această comoară doar pentru sine, ci a alergat în grabă la fratele său ca să-i împărtășească ceea ce primise. Consideră cu atenție ceea ce i-a spus fratelui său: *L-am găsit pe Mesia, care, tradus, înseamnă Cristos (In 1,41)*. Vezi în ce mod face cunoscut ceea ce învățase în scurt timp? Pe de o parte, el face cunoscută autoritatea Învățătorului care îi convinsese pe ucenici și, pe de altă parte, interesul și entuziasmul pe care aceștia l-au avut încă de la început față de învățătura lui. Cuvântul său provine dintr-un suflet care dorește cu nerăbdare venirea lui Mesia, care așteaptă venirea lui din cer, care este cuprins de bucurie când îl vede sosind și care se grăbește să împărtășească și altora această veste bună. Faptul că l-a făcut îndată părtaș pe fratele său la ceea ce aflase ne arată cât de mult îl iubea, cât de mult era legat de cei dragi și cât de sinceră era grija sa de a le întinde o mână în drumul lor spiritual.

Notează, de asemenea, că și Petru are încă de la început un suflet docil și ascultător, căci alergă fără întârziere. *L-a adus la Isus (In 1,42)*, spune evangelistul.

Însă nimeni să nu condamne ușurința cu care acesta a primit cuvântul fratelui său, fără să-l cerceteze pe îndelete. E posibil ca el să-i fi povestit fratelui mai pe larg și mai detaliat. Însă evangheliștii relatează pe scurt multe fapte, fiind preocupați de concizia lor. Pe de altă parte, nu se spune că Petru a crezut îndată, ci că *l-a adus la Isus*; i l-a încredințat ca să fie instruit de el în toate. De fapt, acolo mai era un discipol care lua și el parte la această instruire.

Dacă Ioan Botezătorul, atunci când a spus: *Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu și El este cel care botează în Duh* (In 1,29.33), l-a lăsat pe Cristos să ofere o învățătură mai clară despre el, cu atât mai mult a trebuit să facă acest lucru Andrei, care nu se considera capabil să le explice pe toate. L-a condus pe fratele său la însuși izvorul luminii cu atâta grabă și bucurie, ca să nu aștepte câtuși de puțin.

RESPONSORIUL

R. Îndată ce a auzit glasul Domnului care predica, sfântul Andrei a lăsat mrejele cu care își câștiga cele necesare pentru viață * și l-a urmat pe acela care dă viața veșnică.

V. El este acela care, din dragoste pentru Cristos și pentru legea lui, a suferit martiriul * și l-a urmat.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

În largul Mării Galileii ai fost cândva pescar de pești;
Chemat fiind de Domnul însă, acum pescar de oameni ești.
Aruncă-ți peste noi năvodul, apostol bun și sfânt Andrei,
și, strânși din valurile lumii, la tine-n ceruri să ne iei.

De frate l-ai avut pe Petru, chemat și dânsul de Isus;
 La viața scurtă, pământescă, aceeași mamă v-a adus.
 Nedespărțiți ați fost în viață, la moarte ați rămas tot frați,
 Căci ați murit de-aceleași chinuri, pe-aceeași cruce atârnați.

Și cum în viața trecătoare ați fost mereu tovarăși buni,
 Vă este fruntea-mpodobită de-aceleași veșnice cununi.
 Ca fii ai crucii dureroase și ai Bisericii părinți,
 Acum în ceruri vă revine un loc de cinste printre sfinți.

Andrei, tu când aflat-ai unde își are Domnul adăpost,
 Pe Petru l-ai condus la dânsul; arătător de drum i-ai fost.
 Pe noi cei slabi, în rătăcire, rugămu-ne să nu ne lași,
 De Domnul vrem să fim alături; condu spre el ai noștri pași.

Cristos în fruntea turmei sale, l-a pus pe bunul frate-al tău
 S-o apere de viclenia și de atacul Celui Rău.

Supunere și ascultare revarsă-n inimi tuturor,
 Ca toți pe el să-l recunoască de unic și obștesc păstor.

Ne dă și nouă din iubirea de care sufletul ți-e plin
 Și care te-a atras pe urma Învățătorului divin,
 Că-n ceasu-n care părăsi-vom acest pământ pustiu, mizer,
 Pe Domnul Sfânt cu bucurie să-l preamărim cu tine-n cer.

Amin.

Sau:

Captátor olim piscium,
 Iam nunc piscátor hóminum,
 Tuis, Andréa, rétibus
 Mundi nos rape flúctibus.

Germánus Petri córpore
 Nec mortis dispar órdine;
 Quos una caro génuít,
 Crux cælo fratres édidit.

O germen venerábile,
 O par coróna glóriæ!
 Ecclésiæ patres pii
 Crucis sunt æque filii.

Ad Iesum fratri præviús
 Índexque vitæ strénuus,

Et nobis esto míseris
Beáti dux ítíneris.

Fratris comes egrégíus,
Eccléusias impénsius
Da caritáte exércitas
Pastóri Petro subditas.

Vir Christo dilectíssime,
Amóre fac nos cúrre,
Ut læti adépti pátriam
Deo canámus glóriam. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Unul dintre cei doi care l-au urmat pe Domnul era Andrei, fratele lui Simon Petru.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Domnul l-a iubit pe Andrei, care și-a adus viața ca jertfă pentru împărăția cerurilor.

Ant. 3 Andrei i-a zis lui Simon, fratele său: L-am găsit pe Mesia; și l-a dus la Isus.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei căpetenii * peste tot pământul. Îi vei pune.

V. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Te salut, cruce neprețuită. Primește-l pe ucenicul acelaia care a fost răstignit pe tine, Învățătorul meu, Cristos.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Pocăinței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, ascultă rugăciunea noastră, pe care ți-o înălțăm în sărbătoarea sfântului apostol Andrei; el, care a fost vestitor al evangheliei și păstor al Bisericii tale, să ne fie puternic mijlocitor în ceruri. Prin Domnul.

Ora medie

Psalzii de la ziua curentă, cu antifonele de la Propriul timpului. Lectura scurtă de la Comunul apostolilor, 1594. Rugăciunea de încheiere ca mai sus.

Vespelele

IMNUL E-n cer sărbătoare, **de la Comunal apostolilor**, 1595.

Ant. 1 Domnul i-a văzut pe Petru și pe Andrei și i-a chemat.

Psalmii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1597.

Ant. 2 Veniți după mine, spune Domnul: vă voi face pescari de oameni.

Ant. 3 Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus, Domnul și Răscumpărătorul lumii.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Cristos i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului! Vestiți.

℣. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Andrei este slujitorul lui Cristos, vrednicul apostol al lui Dumnezeu, fratele lui Petru și tovarășul lui în pătimire.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte de Biserica ta, Doamne!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

(Adu-ți aminte de Biserica ta, Doamne!)

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, ascultă rugăciunea noastră, pe care ți-o înălțăm în sărbătoarea sfântului apostol Andrei; el, care a fost vestitor al evangheliei și păstor al Bisericii tale, să ne fie puternic mijlocitor în ceruri. Prin Domnul.

COMUNE

Antifonele la *Magnificat* indicate la Vesperele I, se pot folosi la alegere și la Vesperele comemorărilor sfinților.

COMUNUL SFINȚIRII UNEI BISERICI

Vesperale I

IMNUL O cetate, ca la **Vesperale II**, 1531.

PSALMODIA

Ant. 1 Se vor bucura piețele Ierusalimului și toate ulițele lui vor intona cântarea de veselie, aleluia.

Psalmul 146 (147 A)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
pentru că frumos este
să-l laudăm pe Dumnezeu nostru; *
pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
îi adună pe surghiuniții lui Israel.
- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
și leagă rănilor lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
pregătește pământului ploaie,
el face să răsară iarbă în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.
- ⁹ El dă hrană animalelor *
și puilor de corb care strigă.
- ¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *
și nici nu-și găsește plăcerea în iuțea omului,
- ¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

Ant. Se vor bucura piețele Ierusalimului și toate ulițele lui vor intona cântarea de veselie, aleluia.

Ant. 2 A întărit Domnul zăvoarele porților tale și i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. A întărit Domnul zăvoarele porților tale și i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Ant. 3 În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie cetele sfinților și îngerii cântă laudă înaintea tronului lui Dumnezeu, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeuului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie
cetele sfinților și îngerii cântă laudă înaintea tronului
lui Dumnezeu, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelie apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. În casa ta, Doamne, * să strălucească sfințenia. În casa ta.

Ψ. În toate zilele, * să strălucească sfințenia. Slavă Tatălui. În casa ta.

Ant. la Magnificat: Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pururi, toți cei care îl iubiți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care și-a dat viața pentru a-i aduna împreună pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Doamne Isuse, tu ți-ai întemeiat casa pe stâncă:

– întărește Biserica ta în credință și speranță statornică.

Doamne Isuse, din coasta ta a izvorât sânge și apă:

– reînnoiește Biserica ta prin sacramentele noului și veșnicului legământ.

Doamne Isuse, tu ești prezent în mijlocul celor adunați în numele tău:

– ascultă rugăciunea pe care, într-un gând și o inimă, ți-o înalță Biserica ta.

Doamne Isuse, tu îți faci lăcaș împreună cu Tatăl la aceia care te iubesc:

– desăvârșește Biserica ta în iubirea dumnezeiască.

Doamne Isuse, tu nu-l alungi pe acela care vine la tine:

– primește-i în casa Tatălui pe toți cei răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgăduit-o. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm în Biserică pe Cristos, Mirele ei.

Sau: Veniți să-l adorăm pe Cristos, care își iubește Biserica.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Te rugăm, îndreaptă-ți, Doamne, fața binevoitoare
Spre acest lăcaș de rugă, azi gătit de sărbătoare,
Și privește cu-ndurare la mulțimile creștine
Care intră azi într-însul cu gând bun să se închine.

Loc mai sfânt decât acesta pe pământ nu este altul,
Căci într-însul locuiește împăratul, Preaînaltul;
Este poarta mântuirii, este scara minunată,
Cea pe care patriarhul a văzut-o-n vis odată.

Este staulul în care vin oițele răzlețe
Și își află adăpostul, este sala de ospete
Unde tainele primite pentru viață sunt merinde,
Este locul de-ngrijire pentru inimi suferinde.

Nu-ndrăznim să-i trecem pragul,
căci e casa cea mai sfântă;

Cutezăm să-ți cerem totuși: Doamne, bine ne cuvântă.
De la slugile-ți smerite care cântă și se-nchină
Nu-ți întoarce, Milostive, fața blândă și senină.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau:

Christe, cunctórum dominátor alme,
 Plebs tibi supplex résonet in aula,
 Ánnuo cuius rédeunt colénda
 Témpore festa.

Hic locus nempe vocitátur aula
 Regis imménsi nitidíque cæli
 Porta, quæ vitæ pátriam peténtes
 Áccipit omnes.

Hæc tuam plebem sacra cogit ædes,
 Hæc sacraméntis pia ditat usque
 Cælicis escis alit in perénnis
 Múnera vitæ.

Quæsumus ergo, Deus, ut seréno
 Ádnuas vultu fámulos gubérnans,
 Qui tui summo célebrant amóre
 Gáudia templi.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus și deschideți-vă, voi, porți veșnice.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 23 (24)

¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, * lumea și cei care locuiesc în ea.

- 2 Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- 3 Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- 4 Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- 5 Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- 6 Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- 7 Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să între regele măririi!
- 8 Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- 9 Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să între regele măririi!
- 10 Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus și
deschideți-vă, voi, porți veșnice.

Ant. 2 Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul
oștirilor. †

Psalmul 83 (84)

- 2 Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
3 † Sufletul meu suspină și tânjește
după curțile Domnului.
Inima mea și trupul meu *
tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- 4 Până și vrabia își găsește o casă, †
și rândunica un cuib, unde să-și pună puii lor: *
altarele tale, Domnul oștirilor,
regele meu și Dumnezeuul meu!

- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
pentru că te pot lăuda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere, *
până ce le va apărea în Sion
Dumnezeul dumnezeilor.
- ⁹ Doamne, Dumnezeul oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.
- ¹⁰ Dumnezeule, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău.
- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.
- ¹³ Domnul oștirilor, *
fericit este omul care își pune încrederea în tine!
- Ant.** Cât de plăcute sunt altarele tale, Domnul oștirilor.
- Ant. 3** Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

Psalmul 86 (87)

- ¹ Întrucât temelile sale sunt pe munții cei sfinți, †
- ² Domnul iubește porțile Sionului *
mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
- ³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu.
- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.

- ⁵ Se va spune despre Sion:
 „Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
 și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
 „Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
 „Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

V. Te voi adora în templul tău cel sfânt.

R. Și voi aduce mulțumiri numelui tău, Doamne.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 2,1-17

Vom fi zidiți ca niște pietre vii

Preaiubiților, ¹ lăsând la o parte toată răutatea și orice înșelăciune, ipocrizie, invidie și orice vorbire de rău, ² ca niște copii de curând născuți, să doriți laptele spiritual, curat, ca să creșteți prin el spre mântuire ³ dacă într-adevăr ați gustat cât de bun este Domnul.

⁴ Apropiați-vă de el, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. ⁵ Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶ Căci este scris în Scriptură:

Iată, pun în Sion

*o piatră unghiulară, aleasă și prețioasă
 și cine crede în ea nu va fi înșelat.*

⁷ Așadar, cinste vouă care credeți, dar celor care nu cred:

*piatra pe care au aruncat-o constructorii
 aceasta a devenit piatra unghiulară*

⁸ și:

*piatră de poticnire
 și stâncă a căderii.*

Ei se împiedică pentru că nu cred în cuvânt; la aceasta au fost sortiți.

⁹ Dar voi sunteți *un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe* ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină.

¹⁰ Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

¹¹ Iubiților, vă îndemn stăruitor, ca pe niște străini și peregrini, să vă feriți de poftele trupești care se luptă împotriva sufletului. ¹² Să aveți o purtare bună între păgâni, pentru ca, în cazul în care vă calomniază ca răufăcători, văzând faptele voastre bune, să ajungă să-l laude pe Dumnezeu în ziua vizitării.

¹³ De dragul Domnului, supuneți-vă oricărei autorități omenești, atât împăratului, ca domnitor, ¹⁴ cât și guvernatorilor, ca trimiși de el, ca să-i pedepsească pe cei care fac răul și să-i laude pe cei care fac binele. ¹⁵ Căci aceasta este voința lui Dumnezeu: făcând binele, să închideți gura neștiinței oamenilor fără minte. ¹⁶ Purtați-vă ca niște oameni liberi, dar nu ca cei care fac din libertate o acoperire a răului, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu. ¹⁷ Cinstiți-i pe toți, iubiți-i pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, respectați-l pe împărat.

RESPONSORIUL

Tob 13,16; Ap 21,19-21

℞. Toate zidurile tale sunt din pietre prețioase * și turnurile Ierusalimului sunt construite din mărgăritare.

℣. Porțile Ierusalimului sunt făcute din safir și smarald și zidul cetății este făcut din tot felul de pietre prețioase. * Și turnurile.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra cărții lui Iosue*
ale lui Origen, preot

(Omil. 9, 1-2: PG 12, 871-872)

*Suntem zidiți ca niște pietre vii
în casa și altarul lui Dumnezeu*

Noi toți care credem în Isus Cristos suntem numiți *pietre vii*, după cuvintele Scripturii: *Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos (1Pt 2,5).*

Însă, după cum putem observa la aceste pietre pământești – știm că la temelie se pun mai întâi acelea care sunt mai solide și mai rezistente, pentru ca acestora să li se poată încredința și suprapune greutatea întregului edificiu –, la fel se întâmplă și cu pietrele vii: unele sunt puse ca temelie a edificîului spiritual. Cine sunt aceste pietre care sunt puse ca temelie? *Apostolii și profeții*, așa cum învață Paul: *Zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus, Domnul nostru (Ef 2,20).*

Dar ca să te pregătești mai activ, o, ascultătorule, la construirea acestui edificiu și ca să fii o piatră mai apropiată de temelie, trebuie să știi că Cristos însuși este temelia acestui edificiu pe care îl descriem acum. De fapt, așa se exprimă apostolul Paul: *Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Cristos Isus (1Cor 3,11).* Fericiți, așadar, cei care au construit edificii sfinte și religioase pe o atât de nobilă temelie!

Însă în edificiul Bisericii trebuie să fie și un altar. De aceea, eu cred că toți cei care dintre voi, *pietre vii*, sunt capabili să devină astfel și sunt gata să stăruie în rugăciune, ca să ofere zi și noapte invocațiile lor lui Dumnezeu și să aducă ofranda rugăciunilor lor, aceștia sunt cei din care Isus își zidește altarul.

Dar consideră ce laude sunt dedicate acestor pietre ale altarului. *După cum a prescrie Moise, legislatorul*, spune Scriptura, *altarul să fie construit din pietre intacte, pe care fierul nu le-a atins.* Cine sunt aceste pietre intacte? Aceste pietre intacte și fără pată ar putea fi sfinții apostoli care, împreună, formează un singur altar, datorită unității și înțelegerii dintre ei. Astfel, se spune

că toți împreună, rugându-se și luând cuvântul, au spus: *Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor (Fap 1,24).*

Aceștia deci, care au putut să se roage împreună, într-un singur glas și un singur spirit, aceștia, desigur, sunt vrednici să zidească împreună unicul altar pe care Isus își oferă sacrificiul Tatălui.

Dar și noi trebuie să ne străduim să avem toți aceeași vorbire, aceeași simțire, să nu facem nimic din dorință deșartă, ci, rămânând tari în același simțământ și în aceeași convingere, să putem deveni și noi pietre potrivite pentru altar.

RESPONSORIUL

Cf. *Is 2,2.3; Ps 125 (126),6*

R. Casa lui Dumnezeu este zidită pe înălțimea munților și înălțată mai sus decât toate colinele * și se vor îndrepta spre ea ca un șuvoi toate popoarele și vor spune: „Mărire ție, Doamne”.

Ψ. Venind, se întorceau cu veselie, adunându-și snopii.

* Și se vor îndrepta.

Sau:

Din *Predicile sfântului Augustin, episcop*

(Pred. 336, 1.6: PL 38 [edit. 1861], 1471-1472.1475)

Construirea și sfințirea casei lui Dumnezeu în noi

Solemnitatea care ne adună împreună este sfințirea unei case de rugăciune. Așadar, casa rugăciunilor noastre a devenit casa lui Dumnezeu, și această casă suntem noi înșine. Dacă noi înșine suntem casa lui Dumnezeu, atunci noi suntem zidiți în această lume ca să fim consacrați la sfârșitul lumii. Zidirea, sau mai bine zis construirea, cere oboseală; sfințirea, în schimb, se face în bucurie.

Ceea ce se făcea când se ridica acest edificiu este ceea ce se întâmplă acum când se adună cei care cred în Cristos. Când se crede e ca atunci când se taie lemnele din pădure și pietrele din munte. Când credincioșii sunt

catehizați, botezați, formați, e ca și cum ar fi ciopliți, fasonați, ajustați de mâna dulgherilor și a zidarilor.

Cu toate acestea, casa Domnului nu se face decât atunci când toți sunt uniți de caritate. Dacă aceste lemne și aceste pietre nu ar fi unite după un anumit plan, dacă nu s-ar lega în mod pașnic, dacă nu s-ar iubi, într-un fel, prin această asamblare, nimeni nu ar putea intra aici. În sfârșit, când vezi într-un edificiu pietre și lemne bine asamblate, intri cu siguranță, nu-ți este teamă că se va prăbuși.

Voind, așadar, să între și să locuiască în noi, Domnul Cristos spunea, pentru a construi edificiul său: *Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții (In 13,34). Vă dau, a spus, o poruncă nouă.* Erați vechi, încă nu erați o casă pentru mine, zăceți în ruină. De aceea, ca să ieșiți din ruina vechitunii voastre, să vă iubiți unul pe altul.

Caritatea voastră să ia în considerație și faptul că această casă este zidită, după cum a fost prezis și promis, în lumea întreagă. Într-adevăr, pe când, după captivitate, era construită casa lui Dumnezeu, așa cum este scris într-un alt psalm, se spunea: *Cântați Domnului un cântec nou; cântați Domnului toți locuitorii pământului (cf. Ps 149,1).* Atunci se spunea: *un cântec nou*; acum, Domnul a spus: *o poruncă nouă.* Care este specificul cântecului nou, dacă nu iubirea nouă? Cântarea este specifică celui care iubește. Vocea celui care cântă este fervoarea unei iubiri sfinte.

Așadar, ceea ce vedem realizat aici, fizic, în ziduri, trebuie să se realizeze spiritual în suflete; și ceea ce vedem aici împlinit în pietre și lemn trebuie să se desăvârșească în trupurile voastre, cu ajutorul harului lui Dumnezeu.

Prin urmare, să-i mulțumim mai întâi Domnului, Dumnezeului nostru, de la care vin darurile cele mai bune și toate harurile minunate. Să preamărim bunătatea lui cu întreg elanul inimii noastre, căci, pentru a zidi această casă de rugăciune, a luminat sufletul credincioșilor săi, le-a trezit afectul, le-a oferit ajutorul; celor care încă nu

erau hotărâți le-a inspirat voința, le-a susținut eforturile de bunăvoință, ca să treacă la acțiune. Pentru aceasta, Dumnezeu, *cel care lucrează în ai săi, vă face și să voiiți și să înfăptuiți, după bunăvoința sa (Fil 2,13)*. El este cel care a început toate acestea și le-a dus la desăvârșire.

RESPONSORIUL*Ps 83 (84),2-3.5*

R. Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor; * sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului.

Y. Cei care locuiesc în casa ta, Doamne, te vor lăuda mereu. * Sufletul meu.

IMNUL *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

După ce profeții veacuri așteptară, suspinară,
A venit Cristos din ceruri. El e piatra unghiulară
Ce-o primi Ierusalimul, ce s-a pus cetății sfinte,
E liantul ce unește cele două legăminte.
Orice om să între poate, dacă-n el credința-i vie,
În cetatea construită pe această temelie.

Are turnuri minunate, are ziduri apărate
Preafrumoasa, strălucita, sfânta Domnului cetate;
E-mbrăcată parcă-n soare; n-ar putea să o măsoare
Și s-o-ntreacă în splendoare alta mai strălucitoare.
Fericirea-n ea domnește, bucuria, voia bună,
Zi și noapte, fără preget, de cântarea ei răsună.

Te rugăm, coboară, Doamne, întru mila ta cea mare
În acest iubit de tine sfânt lăcaș de închinare.
Când poporul ți se-nchină, tu ascultă-l cu plăcere,
Darnic mâinile-ți deschide, dăruiește-i tot ce-ți cere.
Peste el, cu bunătate, pune-ți mâinile-amândouă,
Ca din cer să vină haruri cum vin picurii de rouă.

Îl alină când suspină și când plânge-n rugăciune
 Și degrabă împlinește-i ale lui dorințe bune.
 Din biserică fă, Doamnă, paradisiului tău tindă,
 Să găsească-n ea speranță creatura suferindă.
 Și atunci când va dispărea trecătorul, efemerul,
 Pentru cei ce-o frecventează
 să-și deschidă poarta cerul.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte.
 Inefabilă Treime, pe vecie să te-adoare,
 Sfinți și îngeri laolaltă în a cerului splendoare. Amin.

Sau:

Anguláris fundaméntum
 Lapis Christus missus est,
 Qui paríetum compáge
 In utróque néctitur,
 Quem Sion sancta suscépit,
 In quo credens pérmanet.
 Omnis illa Deo sacra
 Et dilécta cívitas,
 Plena módulis in laude
 Et canóre iúbilo,
 Trinum Deum unicúmque
 Cum fervóre prædicat.
 Hoc in templo, summe Deus,
 Exorátus ádveni,
 Et cleménti bonitate
 Precum vota súscipe;
 Largam benedictiónem
 Hic infúnde iúgiter.
 Hic promereántur omnes
 Petíta acquirere
 Et adépta possidére
 Cum sanctis perénniter,
 Paradísium introíre
 Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
 Usquequáque altíssimo,
 Una Patri Fílioque,
 Atque Sancto Flámini
 Quibus laudes et potéstas
 Per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Casa mea se va chema casă de rugăciune.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Binecuvântat ești, Doamne, în templul tău cel sfânt.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul în adunarea celor sfinți.

LECTURA SCURTĂ

Is 56,7

Îi voi aduce la muntele meu cel sfânt și îi voi umple de bucurie în casa mea de rugăciune; arderile de tot și jertfele lor vor fi bine primite pe altarul meu, căci casa mea se va chema casă de rugăciune, pentru toate popoarele.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mare este Domnul * și vrednic de toată lauda! Mare.

V. În cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele său cel sfânt * și vrednic. Slavă Tatălui. Mare.

Ant. la *Benedictus*: „Zahee, grăbește-te, coboară, căci astăzi trebuie să mă opresc în casa ta!” Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui pe Domnul. Astăzi mântuirea lui Dumnezeu a intrat în această casă, aleluia.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Noi, pietrele vii zidite pe piatra cea aleasă, pe Cristos, să-l rugăm pe Tatăl atotputernic pentru Biserica lui iubită și să ne mărturisim credința față de ea, spunând:

Aceasta e casa lui Dumnezeu și poarta cerului!

Părinte sfânt, adu-ți aminte de via pe care a sădit-o dreapta ta: curățește-o, apă-o și înmulțește-o,

– pentru ca, sub privirea ta, să umple întreg pământul.
Păstorule veșnic, ocrotește și sporește turma ta,
– pentru ca toate popoarele să se adune sub unica păstorie a Fiului tău.

Semănător atotputernic, aruncă în ogorul tău sămânța cuvântului vieții,

– ca să aducă rod însutit pentru secerișul împărăției tale.
Ziditor înțelept, sfințește casa și familia ta,
– pentru ca cetatea coborâtă din cer, Ierusalimul cel nou, să se arate tuturor ca mireasa plină de slavă a Fiului tău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgăduit-o. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1075.

Ant. Templul Domnului este sfânt, el este construcția lui Dumnezeu și rodul grijii sale.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 3,16-17

Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl va distruge pe el. Căci templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.

☩. Doamne, am iubit podoaba casei tale.

☩. Și locul cortului măririi tale.

Ora a șasea

Ant. În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia în toate zilele.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,16

Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu: Voi locui între ei și voi umbla împreună cu ei; eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.

☩. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului.

☩. Și pentru belșugul celor ce-l iubesc.

Ora a noua

Ant. Aceasta este casa Domnului, temeinic zidită, bine întemeiată pe stâncă tare.

LECTURA SCURTĂ

Ier 7,2b.4-5a.7a

Ascultați cuvântul Domnului, toți cei care intrați pe această poartă ca să vă închinați Domnului! Nu vă

încredeți în cuvintele mincinoase care zic: „E templul Domnului, templul Domnului, templul Domnului!” Căci dacă vă veți îndrepta cu adevărat căile voastre și faptele voastre, vă voi face să locuiți în locul acesta.

Sau:

Ag 2,6a.7.9

Așa vorbește Domnul oștirilor: Voi cutremura toate popoarele și voi veni comorile tuturor popoarelor și voi umple de mărire casa aceasta, spune Domnul oștirilor. Mai mare va fi slava de pe urmă a casei acesteia decât cea dintâi și voi pune pacea în locul acesta, spune Domnul oștirilor.

V. Intrați pe porțile Domnului aducându-i mulțumire.
R. În curțile lui, cu cântări de laudă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

O cetate prea frumoasă ești în cer, Ierusalime,
 Ești cetatea păcii sfinte și-a extazelor sublime.
 Mâini divine, pricepute, te-au zidit cu măiestrie;
 Construită ești din piatră, însă piatra este vie.
 Îngerii din înălțime, în iubirea lor aleasă,
 Împletitu-ți-au cunună, te-au gătit ca pe-o mireasă.
 Stau pe ziduri, să vegheze, îngeri, duhuri pururi treze,
 Și cetatea-i aur toată: ziduri, turnuri, metezeze.
 Neatinșă de vreo pată, casta, gingașa fecioară,
 Pregătită pentru nuntă, pe pământ din cer coboară,
 Strălucind cum nu pot ochii îndeajuns să o admire,
 Iar Cristos în cale-i iese, căci Cristos îi este mire.
 La cetatea minunată pe un singur drum se vine,
 Drum pavat, cum se cuvine, cu smaralde și rubine.
 La intrarea în cetate e o poartă care are,
 Admirabil încrustate, șiruri de mărgăritare.
 Pe această poartă intră numai cei ce-n viață poartă
 Crucea Domnului, cu dânsul îndurând aceeași soartă.

Suferința și prigoana e ciocanul și e dalta,
 Este mâna de maestru cum pe lume nu e alta,
 Care taie, șlefuieste, și din suflete creștine
 Face pietre prețioase, netezite, drepte, fine,
 Ce fiind apoi zidite și mereu adăugate,
 Fac din ce în ce să crească sfânta Domnului cetate.
 Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Tîe, Fiule, mărîre îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pămîntul slavă, Duhule Preasfînte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbînte.
 Inefabilă Treime, pe vecie să te-adoare,
 Sfinți și îngeri laolaltă în a cerului splendoare. Amin.

Sau:

Urbs Ierúsalem beáta,
 Dicta pacis vísio,
 Quæ constrúitur in cælis
 Vivis ex lapídibus,
 Angelísque coronáta
 Sicut sponsa cómite,
 Nova véniens e cælo,
 Nuptiáli thálamó
 Præparáta, ut intácta
 Copulétur Dómino.
 Platéæ et muri eius
 Ex auro puríssimo;
 Portæ nitent margarítis
 Ádytis paténtibus,
 Et virtúte meritórum
 Illuc introdúctur
 Omnis qui ob Christi nomen
 Hic in mundo prémitur.
 Tunsiónibus, pressúris
 Expolíti lápidés
 Suis coaptántur locis
 Per manum artíficis;
 Disponúntur permansúri
 Sacris ædificiis.

Glória et honor Deo
 Usquequaque altíssimo,
 Una Patri Fílioque,
 Atque Sancto Flámini
 Quibus laudes et potestas
 Per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu e în mijlocul lui și nu se va clătina.

Psalmul 45 (46)

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
 ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
- ³ De aceea nu ne temem,
 chiar dacă s-ar zgudui pământul *
 și ar cădea munții în mijlocul mării;
- ⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
 și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
 înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
 locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
 Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
- ⁷ Națiunile păgâne se zburciumă, †
 împărățiile se clatină. *
 El și-a ridicat glasul
 și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeul lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
 faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
 El face să înceteze războaiele
 până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea *
 iar scuturile le arde în foc.

- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
eu mă înalț peste popoare,
mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu e în mijlocul lui și nu se va clătina.

Ant. 2 Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Ant. 3 Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

- ⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

LECTURA SCURTĂ

Ap 21,1a.2-3.22.27

Am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul nou, coborând din cer, de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei. Atunci am auzit un glas puternic de la tron spunând: „Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui, și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor”. Nu am văzut într-însa nici un templu pentru că Domnul, Dumnezeu cel atotputernic, este templul ei și Mielul. Nu va intra într-însa nimic impur, nici cel care săvârșește nelegiuirea și nici cel mincinos, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fericiți cei care locuiesc * în casa ta, Doamne. Fericiți.

V. În veci de veci te vor lăuda * în casa ta, Doamne. Slavă Tatălui. Fericiți.

Ant. la Magnificat: Domnul a sfințit cortul său: aceasta este casa lui Dumnezeu, în care va fi invocat numele lui, precum este scris: „Numele meu va fi acolo”, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care și-a dat viața pentru a-i aduna împreună pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Doamne Isuse, tu ți-ai întemeiat casa pe stâncă:

- întărește Biserica ta în credință și speranță statornică.
- Doamne Isuse, din coasta ta a izvorât sânge și apă:
- reînnoiește Biserica ta prin sacramentele noului și veșnicului legământ.

Doamne Isuse, tu ești prezent în mijlocul celor adunați în numele tău:

- ascultă rugăciunea pe care, într-un gând și o inimă, ți-o înalță Biserica ta.

Doamne Isuse, tu îți faci lăcaș împreună cu Tatăl la aceia care te iubesc:

- desăvârșește Biserica ta în iubirea dumnezeiască.

Doamne Isuse, tu nu-l alungi pe acela care vine la tine:

- primește-i în casa Tatălui pe toți cei răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgădui-o. Prin Domnul.

COMUNUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Vesperele I

IMNUL

Tu, care zdrobit-ai puterea infamă,
Pe-al iadului domn, tu, fecioară și mamă,
Cu totul curată, ca soarele pură,
Ascultă-ne ruga, de noi te îndură.
Cu inimi zdrobite, cu lacrimi de sânge,
Noi plângem căci vina în lanțuri ne strânge;
Păcatul ne ține în cruntă robie;
Ne scoate din lanțuri, rugămu-ne ție.
Tu vezi cum încearcă o lume perfidă
Să-mpiedice drumul spre cer, să-l închidă;
Salvează-ne, Mamă, când lumea ne cere
Ca cerul să-l dăm pe plăceri efemere.
Când patima-ntinde plăcerilor nadă,
Dă minților noastre lumină să vadă
Că trupul nu poate să fie unealta
Plăcerii murdare, că ținta-i e alta.
În clipele grele-ale orei supreme,
Să nu-ți lași copiii-n zadar să te cheme,
Alungă vicleanul ce pune capcane,
Pe toți lângă tine în ceruri tu ia-ne.
Mărim azi pe Fiul, pe veșnicul Tată,
Pe Duhul, izvor de iubire curată,
Treimea ce-a vrut o regească cunună
Și strai de mărire, Fecioară, să-ți pună. Amin.

Sau:

María, quæ mortálium
Preces amánter éxcipis,
Rogámus ecce súpplices,
Nobis adésto pérpétim.

Adésto, si nos críminum
 Caténa stringit hórrida;
 Cito resólve cómpedes
 Quæ corda culpis ílligant.

Succúrre, si nos sæculi
 Fallax imógo péllicit,
 Ne mens salútis trámitem,
 Oblíta cæli, déserat.

Succúrre, si vel córpori
 Advérsa sors impéndeat;
 Fac sint quiéta témpora,
 Ætérnitas dum lúceat.

Tuis et esto fíliis
 Tutéla mortis témpore,
 Ut, te iuvánte, cónsequi
 Perénne detur præmium.

Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat
 pe creatorul a toate.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
 de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
 fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
 slava lui este mai presus de ceruri.

- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeu nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat pe
creatorul a toate.

Ant. 2 L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi
fecioară pentru totdeauna.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi fecioară
pentru totdeauna.

Ant. 3 Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-a fost împărțit rodul vieții.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-a fost împărțit rodul vieții.

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

R. După naștere ai rămas fecioară, * sfântă Marie.
După naștere.

V. Născătoare de Dumnezeu, mijlocește pentru noi,
* sfântă Marie. Slavă Tatălui. După naștere.

Ant. la Magnificat: A privit Domnul la umiliința mea
și a făcut cu mine lucruri mari Cel Puternic.

Sau: Toate neamurile mă vor numi fericită, căci a
privit Domnul la umiliința slujitoarei sale.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă
pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria,
mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și
generațiile, și să-l rugăm cu umiliință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe
preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtașă cu trupul
și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăru-
iește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâ-
iere celor întristați, iertare păcătoșilor,

– și tuturor mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii într-un suflet să stăruie în rugăciune
împreună cu Maria, mama lui Isus.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina
cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împrе-
ună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Sau:

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă
pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria,

mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai rânduit-o pe Maria să fie maica milei,

– dăruiește-le celor aflați în primejdie harul să simtă iubirea ei de mamă.

Dumnezeule, care ai voit ca Maria să fie mama Fiului tău și soția preacurată a sfântului Iosif,

– prin mijlocirea ei, dă-le tuturor mamelor harul de a promova în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai întărit-o pe Maria când stătea lângă crucea Fiului tău și ai umplut-o de bucurie la învierea lui,

– alină-i pe cei ce suferă și întărește-le speranța.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta credincioasă,

– prin mijlocirea ei, fă-ne slujitori și ucenici ai Fiului tău.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeule, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria pururea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria pururea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credin-
cioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare
Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin
mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a
ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei.

Sau: Celebrând sărbătoarea fericitei Fecioare Maria,
să-i aducem Domnului cântare de laudă.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pământul și marea, și cerul cu stele,
Și tot ce se află și mișcă în ele,
Ca Rege și Domn într-un glas îl proclamă
Pe cel ce-a ales o fecioară ca mamă.

Cel care există din veci, totdeauna,
 Ce soarele pus-a pe boltă și luna,
 De-o slabă făptură își leagă-a sa soartă;
 În sânul ei candid Fecioara îl poartă.
 Și astfel, Fecioara devine chivotul
 În care e mana, e legea, e totul.
 Ferice de mama, ferice de sânul
 În care sălaș își găsește Stăpânul!
 Când cerul trimite Mariei un crainic,
 Când Duhul se lasă asupra ei tainic,
 Coboară în lume Mesia promisul,
 Plinind omenirii speranța și visul.
 Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
 Căci lumii adus ești de-o mamă-fecioară,
 De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
 Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Quem terra, pontus, æthera
 Colunt, adorant, prædicant
 Trinam regentem máchinam,
 Claustrum Mariæ báiuulat.
 Cui luna, sol et ómnia
 Desérviunt per témpora,
 Perfúsa cæli grátia
 Gestant puéllæ víscera.
 Beáta mater múnere,
 Cuius, supérnus ártifex,
 Mundum pugíllo cóntinens,
 Ventris sub arca clausus est.
 Beáta cæli núntio,
 Fecúnda Sancto Spírítu,
 Desiderátus géntibus
 Cuius per alvum fusus est.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Maria a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 535.

Psalmul 23 (24)

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Maria a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său.

Ant. 2 Cel Preaînalt a consacrat cortul său.

Psalmul 45 (46)

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
- ³ De aceea nu ne temem,
chiar dacă s-ar zgudui pământul *
și ar cădea munții în mijlocul mării;
- ⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbuciumă, †
împărățiile se clatină. *
El și-a ridicat glasul
și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
El face să înceteze războaiele
până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea, *
iar scuturile le arde în foc.
- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
eu mă înalț peste popoare,
mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Cel Preaînalt a consacrat cortul său.

Ant. 3 S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri
mărețe.

Psalmul 86 (87)

- ¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †
² Domnul iubește porțile Sionului *
mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu.
⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.
⁵ Se va spune despre Sion:
„Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
„Aceștia s-au născut acolo”.
⁷ Iar ei dansează și cântă: *
„Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri mărețe.

℣. Maria păstra toate aceste cuvinte.

℟. Și le medita în inima ei.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia 7,10-14; 8,10c; 11,1-9

Emanuel, regele păcii

În zilele acelea, ^{7,10} Domnul i-a vorbit lui Ahaz, spunându-i: ¹¹ „Cere de la Domnul Dumnezeuul tău un semn, fie în adâncurile infernului, fie în înălțimile cerului”.
¹² Și a răspuns Ahaz: „Nu voi cere și nu voi ispiti pe Domnul”. ¹³ Și a zis atunci Isaia: „Ascultați, voi cei din casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți pe oameni, că veniți să obosiți și pe Dumnezeuul meu? ¹⁴ Pentru aceasta însuși Domnul vă va da un semn: iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel,

8,10c adică Dumnezeu este cu noi”.

11,1 O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese
și un lăstar va da din rădăcinile lui.

2 Duhul Domnului se va odihni peste el:
duhul înțelepciunii și al înțelegerii,
duhul sfatului și al tăriei,
duhul cunoștinței și al fricii de Domnul.

3 În frica de Domnul își va găsi fericirea.
Nu va judeca după înfățișare,
nici nu va hotărî după cele auzite,

4 ci va judeca pe cei săraci cu dreptate
și va hotărî cu nepărtinire asupra sărmanilor din țară
și va lovi pământul cu toiagul cuvântului său
și va omorî cu suflarea buzelor sale pe cel fără de lege.

5 Dreptatea va fi cingătoarea șoldurilor sale
și credințioșia brâuul mijlocului său.

6 Atunci lupul va locui împreună cu mielul
și leopardul se va culca lângă puiul de căprioară;
vițelul și leul vor mânca împreună
și un copil îi va paște.

7 Junca se va duce la păscut împreună cu ursoaica
și puii lor se vor culca împreună.
Leul va mânca paie ca boul.

8 Sugarul se va juca la gaura viperei,
iar copilul abia înțârcat
își va întinde mâna în vizuina șarpelui otrăvitor.

9 Nu va fi nici o nenorocire și nici un prăpăd
în tot muntele meu cel sfânt,
căci tot pământul va fi plin de cunoașterea Domnului,
ca fundul mării de apele care îl acoperă.

RESPONSORIUL

Cf. Is 7,14; 9,6.7

R. Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu; * și
numele lui va vi Sfetnic minunat, Dumnezeu puternic.

V. El va sta pe tronul lui David și va domni în veci.

* Și numele.

Sau:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

3,22–4,7

*Prin credință suntem fii și moștenitori
ai lui Dumnezeu*

Fraților, ^{3,22} Scriptura a închis toate sub păcat pentru ca promisiunea să fie dată celor care cred prin credința în Isus Cristos.

²³ Înainte de a fi venit credința, noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care avea să se descopere, ²⁴ astfel că legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință. ²⁵ Dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

²⁶ Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus. ²⁷ Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. ²⁸ Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus. ²⁹ Iar dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți descendența lui Abraham, moștenitori după promisiune.

^{4,1} Eu însă spun: atât timp cât moștenitorul este un copil, nu se deosebește cu nimic de un sclav, chiar dacă este stăpân peste toate. ² Însă este sub tutori și administratori până la timpul fixat de tată. ³ Tot așa și noi, cât timp eram copii, eram sclavii învățăturilor de la început ale lumii. ⁴ Dar când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ⁵ ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege ca să primim înfierea. ⁶ Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu l-a trimis pe Duhul Fiului său în inimile noastre, care strigă: Abba, Tată! ⁷ Așa încât nu mai ești sclav, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Cf. Gal 4,4-5; Ef 2,4; Rom 8,3

R. Iată, așadar, când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din

femeie, născut sub lege; * ca să-i răscumpere pe cei care erau sub lege.

✠. Pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit pe noi, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său într-un trup asemănător cu cel al păcatului. * Ca să-i răscumpere.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Sofroniu, episcop

(Disc. 2, despre Buna-Vestire a Sfintei Născătoare de Dumnezeu, 21-22.26: PG 87, 3, 3242.3250)

Binecuvântarea Tatălui s-a revărsat prin Maria asupra tuturor oamenilor

Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! (Lc 1,28). Ce poate fi mai sublim decât această bucurie, o, Fecioară Mamă? Sau ce poate fi mai presus de acest har pe care tu singură l-ai primit de la Dumnezeu? Sau ce se poate imagina mai plăcut și mai strălucit decât acesta? Toate rămân departe de minunea care se vede în tine, toate se află sub harul tău. Privilegiile cele mai sigure ocupă un loc secund și au o strălucire absolut inferioară.

Domnul este cu tine! Cine ar îndrăzni să se ia la întrecere cu tine? Dumnezeu se naște din tine. Cine nu ți-ar ceda imediat locul și nu ți-ar recunoaște cu bucurie întâietatea și superioritatea? De aceea, contemplând prerogativele tale mai strălucite decât toate creaturile, te aclam și eu cu cele mai înalte laude: *Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!* La bucuria din tine, de fapt, sunt făcuți părtași nu doar oamenii, ci ea este împărtășită și puterilor cerești.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci ai schimbat blestemul Evei în binecuvântare și ai făcut ca Adam, care mai înainte zăcea lovit de blestem, să fie binecuvântat prin tine.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci prin tine binecuvântarea Tatălui s-a revărsat asupra oamenilor și i-a eliberat de vechiul blestem.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci prin tine strămoșii tăi ajung la mântuire, deoarece tu îl vei naște pe Mântuitorul care le va aduce mântuirea.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci, fără să fi primit sămânță, ai rodit acel fruct care dăruiește binecuvântare întregului pământ și îl mântuiește de acel blestem din care se nasc spinii.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci, fiind femeie prin natură, devii totuși mama lui Dumnezeu. Și dacă cel care trebuie să se nască din tine este cu adevărat Dumnezeu întrupat, pe bună dreptate ești numită Născătoare de Dumnezeu, căci îl naști cu adevărat pe Dumnezeu.

Într-adevăr, în sânul tău îl ții ascuns pe Dumnezeu care sălășluiește trupește în tine și se naște din tine ca un mire care aduce tuturor oamenilor bucurie și oferă tuturor lumina dumnezeiască.

Căci în tine, o, Fecioară, ca într-un cer curat și clar, Dumnezeu *și-a fixat cortul său și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială (Ps 18,6)*. Imitând alergarea unui gigant, el merge în viața sa pe drumul care va fi mântuire pentru toți cei vii și care, întinzându-se de la înălțimea cerului până la cerurile cele mai înalte, va umple toate de căldura sa divină și de strălucirea sa datătoare de viață.

RESPONSORIUL

R. Cu adevărat binecuvântată ești tu între femei, căci ai schimbat blestemul Evei în binecuvântare. * Prin tine binecuvântarea Tatălui s-a revărsat asupra oamenilor.

V. Prin tine strămoșii tăi ajung la mântuire. * Prin tine.

Sau:

Din *Predicile* fericitului Aelred, abate

(Pred. 20, la Nașterea Sfintei Maria: PL 195, 322-324)

Maria, mama noastră

Să ne apropiem de mireasa lui, să ne apropiem de mama lui, să ne apropiem de slujitoarea lui cea mai credincioasă. Sfânta Maria este aceasta.

Dar ce putem face pentru ea? Ce daruri îi putem oferi? De-am putea cel puțin să-i dăm ceea ce îi datorăm! Noi suntem datori să o cinștim, suntem datori să o slujim, suntem datori să o iubim, suntem datori să o lăudăm. Suntem datori să o cinștim, deoarece este mama Domnului nostru. Și cine n-o cinștește pe mamă cu siguranță că nu-l cinștește nici pe Fiul. Spune Scriptura: *Cinștește pe tatăl tău și pe mama ta (Ex 20,12)*.

Ce să spunem, așadar, fraților? Nu este oare ea și mama noastră? Desigur, fraților, ea este cu adevărat mama noastră. Prin ea ne-am născut nu pentru lume, ci pentru Dumnezeu.

Noi toți, după cum credeți și cunoașteți, am fost morți, vechi, în întuneric, în mizerie. Morți, deoarece îl pierduserăm pe Domnul; vechi, deoarece eram în descompunere; în întuneric, deoarece pierduserăm lumina înțelepciunii, și astfel eram cu totul pierduți.

Însă, prin sfânta Maria, ne-am născut mult mai bine decât prin Eva, căci Cristos s-a născut din ea. În locul omului vechi am dobândit proșpețimea omului nou; în locul descompunerii, incoruptibilitatea; în locul întunericului, lumina.

Ea este mama noastră, mama vieții noastre, mama incoruptibilității noastre, mama luminii noastre. Apostolul, vorbind despre Domnul nostru, spune: *Care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea (1Cor 1,30)*.

Așadar, ea, care este mama lui Cristos, este mama înțelepciunii noastre, mama dreptății noastre, mama sfințirii noastre, mama mântuirii noastre. De aceea, ne este mamă mai mult decât mama noastră după trup. Prin urmare, de la ea am primit o naștere mai bună, pentru că de la ea vine sfințenia noastră, înțelepciunea noastră, dreptatea noastră, sfințirea noastră, mântuirea noastră.

Spune Scriptura: *Lăudați-l pe Domnul în sfinții săi (cf. Ps 150,1)*. Dacă Domnul nostru trebuie lăudat în acei sfinți prin care a făcut fapte extraordinare și minuni, cu cât mai mult nu trebuie lăudat în aceasta din care s-a născut, iar aceasta este o minune care întrece orice altă minune.

RESPONSORIUL

R. Fericită ești, sfântă Fecioară Marie, și preavrednică de toată lauda. * Din tine a răsărit soarele dreptății, Cristos, Dumnezeuul nostru, prin care am fost salvați și mântuiți.

V. Să celebrăm cu bucurie sărbătoarea fericitei Fecioare Maria. * Din tine.

Sau:

Din constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 61-62)

Maternitatea Mariei în economia harului

Sfânta Fecioară, a cărei maternitate divină a fost predestinată din veșnicie, ca și întruparea Cuvântului, după planul providenței divine a fost, aici pe pământ, mama aleasă a divinului Răscumpărător, însoțitoare de o excepțională generozitate și slujitoare umilă a Domnului. Zămislindu-l pe Cristos, născându-l, hrănindu-l, prezentându-l Tatălui în templu, suferind împreună cu Fiul său răstignit pe cruce, ea a cooperat într-un mod cu totul deosebit la opera Mântuitorului, prin ascultare, credință, speranță și iubire aprinsă, pentru a reda sufletelor viața supranaturală. De aceea ea ne este mamă în ordinea harului.

Această maternitate a Mariei dăinuie neîncetat în economia harului, de la consimțământul dat prin credință la Buna-vestire și menținut fără șovăire sub cruce, până la încununarea veșnică a tuturor celor aleși. Într-adevăr, ridicată la cer, ea nu a părăsit această misiune mântuitoare, ci, prin mijlocirea ei multiformă, continuă să ne obțină darurile mântuirii veșnice.

În iubirea ei maternă, are grijă de frații Fiului său care sunt încă pe cale și amenințați de primejdii și strămătorii, până ce vor fi duși în patria fericită.

De aceea, sfânta Fecioară este invocată în Biserică sub titlurile de Apărătoare, Sprijinitoare, Ajutătoare,

Mijlocitoare. Acestea sunt înțelese totuși într-un sens care nu răpește și nu adaugă nimic demnității și eficacității lui Cristos, unicul mijlocitor.

Într-adevăr, nici o faptură nu poate fi vreodată comparată cu Cuvântul întrupat, Răscumpărătorul. Însă, după cum la preoția lui Cristos participă în moduri diferite atât preoții, cât și poporul credincios, și după cum bunătatea unică a lui Dumnezeu este realmente răspândită în diferite feluri în fapte, la fel și unica mijlocire a Răscumpărătorului nu exclude, ci suscită în fapte o cooperare variată, ce provine de la unicul izvor.

Acest rol subordonat al Mariei, Biserica nu pregetă să-l mărturisească, îl experimentează neconținut și îl recomandă inimii credincioșilor pentru ca, sprijiniți de această ocrotire maternă, să se atașeze mai strâns de Mijlocitorul și Mântuitorul lor.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,42*

R. Sfântă și neprihănită feciorie, nu știu cum să-ți cânt lauda, * pentru că în sânul tău l-ai purtat pe acela pe care cerurile nu pot să-l cuprindă.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Pentru că.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Stăpână slăvită, fecioară suavă,
A vrut Creatorul venit dintru slavă
În brațele tale ca prunc să se culce
Și lapte să ceară la sânul tău dulce.

Prin Fiul de tine născut dispăre-va
Năpasta adusă în lume de Eva,
Iar celor aflați în tristețe și jale
La toți le-ai deschis către ceruri o cale.

Ești poartă de aur; prin tine, Fecioară,
 Cristos împăratul în lume coboară.
 Popoare salvate, dați glas bucuriei,
 Cântând, preamăriți-l pe Fiul Mariei!
 Slăvită să fie Treimea înaltă
 Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
 Ea care te-mbracă cu mantie fină
 De har și lumină, mărită Regină. Amin.

Sau:

O gloriósa Dómina,
 Excélsa super sídera,
 Qui te creávit próvide,
 Lactas sacráto úbere.
 Quod Eva tristis ábstulit,
 Tu reddis almo gérmine;
 Intrent ut astra flébiles,
 Sternis benígna sémitam.
 Tu regis alti iánua
 Et porta lucis fúlgida;
 Vitam datam per Vírginem,
 Gentes redémpptæ, pláudite.
 Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit mântuirea lumii. Acum te bucuri în slavă înaintea Domnului: mijlocește pentru noi la Fiul tău.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Tu ești slava Ierusalimului, tu ești bucuria lui Israel, tu ești cinstea neamului nostru.

Ant. 3 Bucură-te pururi, Fecioară Marie, căci te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, Mântuitorul.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Is 61,10

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tre-sălta de veselie sufletul meu în Dumnezeuul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul a ales-o.

Y. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul a ales-o.

Ant. la *Benedictus*: Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm spunându-i:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită,

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale. Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîntinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,

– fă ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași de pătimirile tale.

Isuse preabune, care, fiind răstignit pe cruce, i-ai dat-o pe Maria ca mamă lui Ioan,

– dăruiește-ne harul ca astfel să trăim încât să fim recunoscuți ca adevărați fii ai ei.

Sau:

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Să mijlocească pentru noi, Doamne, Maica ta!

Cristoase, mântuitorul lumii, care prin puterea răscumpărării aduse de tine ai ferit-o pe Maica ta de orice prihană a păcatului,

– ferește-ne de orice păcat.

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ai făcut-o pe neprihănită Fecioară Maria lăcașul tău preacurat și sanctuarul Duhului Sfânt,

– fă-ne temple nepieritoare ale Duhului tău.

Cuvântule veșnic, tu, ai învățat-o pe Maica ta să aleagă partea cea mai bună,

– dăruiește-ne harul să o imităm, căutând hrana nepieritoare pentru viața veșnică.

Rege al regilor, care ai voit să o ridici alături de tine la ceruri, cu trupul și cu sufletul, pe Maica ta,

– ridică pururi gândurile noastre la cele de sus.

Stăpâne al cerului și al pământului, care ai așezat-o pe Maria ca Regină la dreapta ta,

– dăruiește-ne să ne învrednicim a fi părtași de slava ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeule, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria pururea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei

Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria pururea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credințioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1075, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 699.

Ora a treia

Ant. Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Isus.

LECTURA SCURTĂ

Sof 3,14.15b

Înalță cântări de laudă, fiica Sionului! Strigă de veselie, Israele! Bucură-te și tresaltă de bucurie din toată inima, fiica Ierusalimului! Regele lui Israel, Domnul, e în mijlocul tău.

℣. Fericți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu.

℞. Și-l pun în practică.

Ora a șasea

Ant. Mama lui Isus a zis: „Faceți tot ce vă va spune”.

LECTURA SCURTĂ*Zah 9,9a*

Tresaltă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, fiica Ierusalimului! Iată, regele tău vine la tine; el este drept și biruitor.

℣. Fericit este sânul Fecioarei Maria.

℟. Care l-a purtat pe Fiul Tatălui veșnic.

Ora a noua

Ant. Domnul i-a spus mamei sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău!” Iar ucenicului: „Iat-o pe mama ta!”

LECTURA SCURTĂ*Idt 13,18-19*

Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeu cel Preaînalt, mai presus de toate femeile care sunt pe pământ, și binecuvântat este Domnul, Dumnezeuul nostru, care a făcut cerul și pământul, care te-a călăuzit să retezi capul căpeteniei dușmanilor noștri. Nu se va depărta lauda ta din inima oamenilor, care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu în vecii vecilor.

℣. Binecuvântată ești tu între femei.

℟. Și binecuvântat este rodul trupului tău.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Primește salutul, Stăpână, prin care
Avem mântuire și-n ceruri intrare,
Fecioară și mamă, divină minune,
Luceafăr al mării ce-n veci nu apune.

Primești de la înger cuvântul de pace,
Și pace dai lumii ce-n temniță zace;
Văzând omenirea cum plânge și geme,
Dezlegi ale Evei cumplite blesteme.

Distruge, Fecioară, a vinei obadă,
Fă iarăși ca orbii lumina s-o vadă,
Tu pavază fi-ne, tot răul îl ține
Depart, izvor fii de pace și bine.
Fiindcă ești mamă, dorințele ia-le
Și rugile noastre pe buzele tale,
Căci să le asculte oricând este gata
Cel care din tine ființă luat-a.
Fecioară aleasă, curată și blândă,
Tu poți să ne scoți din păcat și osândă.
Și gândul și fapta curate ne fie,
Și inima blândă asemenea ție.
Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
Căci lumii adus ești de-o mamă-fecioară,
De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Ave, maris stella
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud „Ave”
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te precem
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
 Iter para tutum,
 Ut vidéntes Iesum
 Semper collætémur.
 Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spirítui Sancto
 Honor, tribus unus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
 „Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
 la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
 ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
 după legea lui Israel, *
 ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
 tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
 „Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
 și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
 eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
 mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine.

Ant. 2 Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău.

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
 în zadar ar trudi cei care o zidesc.
 Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
 în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineată
 și vă culcați târziu, †
 mâncându-vă pâinea în oboseală, *
 pe când Domnul o dă
 preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
 rodul sânelui este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
 așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
 nu se va face de rușine
 când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău.

Ant. 3 Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înaintea de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plac al voinței sale, —

⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.

⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;

prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.

⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,

pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău; * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Magnificat: Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtașă cu trupul și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor,

– și tuturor mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii într-un suflet să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Isus.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Sau:

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai rânduit-o pe Maria să fie maica milei,

– dăruiește-le celor aflați în primejdie harul să simtă iubirea ei de mamă.

Dumnezeule, care ai voit ca Maria să fie mama Fiului tău și soția preacurată a sfântului Iosif,

– prin mijlocirea ei, dă-le tuturor mamelor harul de a promova în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai întărit-o pe Maria când stătea lângă crucea Fiului tău și ai umplut-o de bucurie la învierea lui,

– alină-i pe cei ce suferă și întărește-le speranța.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta credincioasă,

– prin mijlocirea ei, fă-ne slujitori și ucenici ai Fiului tău.
(*Să mijlocească pentru noi cea plină de har!*)

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeule, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria purea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria purea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credincioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

COMEMORAREA SFINTEI FECIOARE MARIA ÎN ZI DE SÂMBĂTĂ

În zilele de sâmbătă, în care este permisă celebrarea comemorării facultative, după același rit, se poate celebra comemorarea facultativă a sfintei Fecioare Maria.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei.

Sau: Celebrând comemorarea fericitei Fecioare Maria, să-i aducem Domnului cântare de laudă.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pământul și marea, și cerul cu stele,
Și tot ce se află și mișcă în ele,
Ca Rege și Domn într-un glas îl proclamă
Pe cel ce-a ales o fecioară ca mamă.
Cel care există din veci, totdeauna,
Ce soarele pus-a pe boltă și luna,
De-o slabă făptură își leagă-a sa soartă;
În sânul ei candid Fecioara îl poartă.
Și astfel, Fecioara devine chivotul
În care e mana, e legea, e totul.
Ferice de mama, ferice de sânul
În care sălaş își găsește Stăpânul!
Când cerul trimite Mariei un crainic,
Când Duhul se lasă asupra ei tainic,
Coboară în lume Mesia promisul,
Plinind omenirii speranța și visul.
Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
Căci lumii adus ești de-o mamă-fecioară,
De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant
Trinam regéntem máchinam,
Clastrum Maríæ báíulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia
Gestant puéllæ víscera.

Beáta mater múnere,
Cuius, supérnus ártifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventrís sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spírítu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Iesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau:

La cinstea de mamă a sa te ridică,
Fecioară, cel care te are de fiică;
Ființă umilă, tu ești totodată
Deasupra ființelor toate-înălțată.

Când Domnul se-ndură de-a noastră făptură,
Apari ca o stea într-o noapte obscură.
Tu ești nestemata, tu ești giuvaierul,
Ce-n dar îl oferă pământului cerul.

Se-nalță prin tine ființa umană,
Căci trupul tău candid și fără prihană
Devine un templu, un chivot în care
Se sălășluiește cel fără hotare.

1570 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

Slăvită să fie Treimea înaltă
Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
Ea care te-mbracă cu mantie fină
De har și lumină, mărită Regină! Amin.

Sau:

O virgo mater, filia
Tui beáta Fílii,
Sublímis et humíllima
Præ creatúris ómnibus,
Divíni tui consílii
Fixus ab ævo términus,
Tu decus et fastígium
Natúræ nostræ máximum:
Quam sic prompsísti nóbilem,
Ut summus eius cónditor
In ipsa per te fieret
Arte miránda cónditus.
In útero virgíneo
Amor revíxit ígneus,
Cuius calóre gérmínant
Flores in terra cælici.
Patri sit et Paráclito
Tuóque Nato glória,
Qui veste te mirábili
Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau imnul Tu, care zdrobit-ai puterea infamă, ca la Comunal sfintei Fecioare Maria, Vesperele I, 1538.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifonele, psalmii, versetul și lectura I împreună cu sponsoriul său se iau de la sâmbăta curentă.

LECTURA A DOUA

Lectura a doua se ia, la alegere, sau de la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1551, sau dintre cele care urmează, sau din sâmbăta curentă, împreună cu sponsoriile lor.

Din *Discursurile*
sfântului Proclu din Constantinopol, episcop

(Despre Nașterea Domnului, 1-2: PG 65, 843-846)

*Cel care îl iubește pe om s-a făcut om,
născut din Fecioara Maria*

Să se bucure în înălțimi cerurile și norii să ploaie dreptatea, pentru că Domnul a avut milă de poporul său (cf. Is 45,8). Să se bucure în înălțimi cerurile, pentru că atunci când la început erau create, și Adam a fost plăsmuit din pământul feciorelnic și a apărut ca prieten și rudă a Creatorului și a lui Dumnezeu. Să se bucure în înălțimi cerurile, pentru că acum a fost sfințit pământul prin întruparea Domnului nostru și neamul omenesc a fost eliberat de jertfele idolatre. Norii să plouă dreptatea, pentru că astăzi a fost îndepărtată și iertată greșeala Evei prin sfințenia Fecioarei Maria, pentru că Dumnezeu însuși a devenit om prin ea. Astăzi Adam, după vechea condamnare, a fost eliberat de acea sentință oribilă și întunecoasă.

Așadar, s-a născut Cristos din Fecioară, de la care a luat trup conform cu planul care i-a plăcut lui: *Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*; astfel Fecioara a devenit Mamă a lui Dumnezeu. Însă este mamă-fecioară pentru că l-a născut pe Cuvântul întrupat fără colaborarea umană și și-a păstrat fecioria pentru ca să iasă în evidență caracterul miraculos al nașterii aceluia care stabilise așa. Este mama Cuvântului divin conform naturii umane, pentru că în ea s-a făcut om, în ea a realizat unirea celor două naturi și de către ea a fost născut. Acest lucru răspundea înțelepciunii și voinței celui care face lucruri minunate. *Din ei provine Cristos după trup (cf. Rom 9,5)*, spune fericitul Paul.

De fapt, el a fost ce este acum și ce va fi și va rămâne. Totuși, s-a făcut trup pentru noi. Prieten al omului s-a făcut om, ceea ce nu era mai înainte. Dar s-a făcut om rămânând și Dumnezeu, fără nici o schimbare. A devenit deci asemenea mie din iubire față de mine, a devenit ceea ce nu era, păstrând însă ceea ce era. S-a

1572 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

făcut om și s-a îmbrăcat cu slăbiciunea noastră actuală pentru ca să ne facă apti de adopția filială și să ne dea împărăția cerurilor. De ea să ne facă vrednici harul și milostivirea Domnului Isus Cristos. A lui, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, este gloria, cinstea și puterea, acum și în orice timp și în toți vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Ps 71 (72)*,6.19; *Ap 21,3*

R. El va coborî ca ploaia pe lână; * și tot pământul se va umple de slava lui Dumnezeu.

Ÿ. Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor. * Și tot pământul.

Sau:

Din *Discursurile* fericitului Guerrici, abate

(Disc. 1 la Înălțarea Sfintei Fecioare Maria:

PL 185, 187-189)

Maria, mama lui Cristos și mama creștinilor

Maria a născut un singur Fiu, unic prin Tatăl în cer, unic prin mamă pe pământ. Aceeași unică mamă-fecioară care are gloria de a-l fi născut pe unicul Fiu al Tatălui, îmbrățișează același unic Fiu al său în toate mădularele sale și nu detestă să se numească mamă a tuturor acelorora în care îl recunoaște pe Cristos al său format deja sau care se va forma.

Vechea Evă, mai mult mamă vitregă decât mamă, deoarece a dat copiilor moartea mai înainte de a-i naște, a fost numită *mama tuturor celor vii* (*Gen 3,20*), însă în realitate s-ar putea numi mai degrabă *asasină a celor vii*, sau *născătoare a celor morți*, pentru că nașterea ei nu a fost decât generare a morții. Așadar, ea nu a putut să realizeze ceea ce semnifică numele său. În schimb Maria a dat realizare deplină aceluși mister, fiind mama tuturor acelorora care se nasc la viață, exact ca Biserica al cărei model este. Este mama acelei vieți pe care o

trăiesc toți. Dând naștere vieții, este ca și cum i-ar fi renăscut pe toți cei care trebuiau să trăiască această viață.

Sfânta Mamă a lui Cristos se recunoaște mamă a creștinilor pe planul misterului și de aceea exercită asupra lor toate grijile și iubirea care aparțin unei mame. Nu este insensibilă față de copiii săi, nu-i tratează ca pe niște străini, ea care deși a născut o singură dată, a fost întotdeauna mamă și nici nu a încetat să dea naștere roadelor iubirii sale materne.

Dacă un slujitor al lui Cristos poate să spună că îi naște pe copilașii săi prin grijile și iubirea pe care le are față de ei, *până când Cristos se va forma în ei* (Gal 4,19), cu cât mai mult însăși Mama lui Cristos? Și Paul i-a născut predicând cuvântul adevărului prin care au fost renăscuți. Maria însă într-un mod mult mai divin și sfânt, născându-l pe însuși Cuvântul. Desigur eu laud în Paul slujirea predicării, dar admir și cinstesc mai mult în Maria misterul nașterii.

Și creștinii o recunosc ca mamă și mișcați de iubirea lor naturală de copii se refugiază în ea în orice necesitate și pericol, invocându-i cu încredere numele, ca niște prunci în brațele mamei lor. Pentru aceasta cred că se poate considera adresat lor ceea ce a fost promis prin profet: *Toți fiii tăi vor locui în tine* (cf. Ps 101,29), desigur fără a exclude că această profecie a fost raportată îndeosebi la Biserică.

Acum, dacă într-adevăr locuim sub adăpostul mamei Celui Preaînalt, să ne odihnim sub ocrotirea sa ca la umbra aripilor sale și într-o zi, împărțînd gloria sa, vom fi primiți în prezența sa. Atunci va răsună un singur cor de inimi bucuroase care o vor aclama pe mama: *Toate izvoarele noastre sunt în tine* (cf. Ps 86,7), sfântă Născătoare de Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 1,20.21; Mih 5,4-5

R. Ceea ce s-a născut în Maria, este de la Duhul Sfânt; căci ea va naște un Fiu; * și el va mântui poporul său de păcatele sale.

1574 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

✠. Va fi mare până la marginile pământului și el va fi pacea. * Și el va mântui poporul său de păcatele sale.

Sau:

Din *Omiliile* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Cimitirul și crucea, 2: PG 49, 396)

Adam și Cristos, Eva și Maria

Ai văzut victoria admirabilă? Ai văzut realizarea preanobilă a crucii? Voi putea să-ți spun vreodată ceva mai minunat? Vezi cu atenție modul în care a învins și vei rămâne și mai uimit. De fapt, Cristos l-a învins pe diavol cu aceleași mijloace cu care diavolul a obținut victoria. L-a pus pe fugă cu aceleași arme folosite de el. Ascultă în ce mod.

O fecioară, un lemn și moartea au fost simbolurile înfrângerii noastre. Fecioara era Eva, căci încă nu locuise împreună cu soțul. Lemnul era copacul. Moartea era pedeapsa lui Adam. Dar iată tot o fecioară, un lemn și moartea, deja simboluri ale înfrângerii, devin acum simboluri ale victoriei sale. De fapt, în locul Evei este Maria, în locul pomului cunoașterii binelui și răului este pomul crucii, în locul morții lui Adam este moartea lui Cristos.

Vezi că acela care învinsese acum este învins cu înseși mijloacele sale? Lângă pom diavolul l-a răpus pe Adam, lângă pom Cristos l-a învins pe diavol. Acel pom trimețea în infern, acesta însă îi cheamă din infern și pe cei care coborâseră acolo. În afară de aceasta, un alt pom l-a ascuns pe omul învins și gol, acesta însă îl înalță înaintea ochilor tuturor pe învingătorul despuiat. Acea moarte i-a lovit pe toți cei care s-au născut după ea, însă această moarte îi învie și pe cei care s-au născut înaintea ei. *Cine poate să spună faptele minunate ale Domnului?* (Ps 105,2). Am fost făcuți nemuritori de o moarte: acestea sunt realizările glorioase ale crucii.

Ai înțeles victoria? Ai înțeles modul în care a învins? Vezi acum că această victorie a fost obținută fără truda

și sudoarea noastră. Noi nu ne-am udat armele cu sânge, nu am fost în luptă, nu am fost răniți, bălălia nici măcar n-am văzut-o, și totuși am reperțat victoria. Lupta a fost a Domnului, coroana a fost a noastră. Deoarece victoria este și a noastră, să-i imităm pe soldați și cu glasuri de bucurie să cântăm astăzi laudele și imnul victoriei. Să spunem, lăudându-l pe Domnul: *Moartea a fost înghițită de biruință. Unde este moarte biruința ta? Unde este infernule boldul tău?* (1 Cor 15,54-55; cf. Is 25,8; Os 13,14).

Toate acestea ne-au fost obținute de crucea glorioasă: crucea, trofeu ridicat împotriva diavolului, armă împotriva păcatului, sabie cu care Cristos a străpuns șarpele; crucea, voință a Tatălui, glorie a Unicului-născut, bucurie a Sfântului Duh, cinste a îngerilor, siguranță a Bisericii, mândria lui Paul, apărare a sfinților, lumină a lumii întregi.

RESPONSORIUL

R. Din voința lui Dumnezeu, care îi dă omului cinstea de la început, * asemeni unui trandafir dintre spini, se naște din Eva, Fecioara Maria.

V. Pentru ca puterea lui Dumnezeu să șteargă păcatul, și harul lui vinovăția noastră, * asemeni unui trandafir.

Sau:

Din constituția dogmatică despre Biserica *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 63-65)

Maria, chipul Bisericii

Prin darul și menirea maternității divine, prin care este unită cu Fiul ei, Răscumpărătorul, și prin harurile și funcțiile ei deosebite, sfânta Fecioară este strâns unită și cu Biserica: Născătoarea de Dumnezeu este prototipul Bisericii, așa cum afirma deja sfântul Ambroziu, și anume în ordinea credinței, iubirii și unirii perfecte cu Cristos.

Într-adevăr, în misterul Bisericii, numită și ea pe drept cuvânt Mamă și Fecioară, sfânta Fecioară Maria este cea dintâi, oferind în mod neasemuit și unic exemplul de Fecioară și Mamă. Căci, prin credință și ascultare, ea a născut pe pământ pe însuși Fiul Tatălui, necunoscând bărbat, sub adumbrirea Duhului Sfânt, ca o nouă Evă, arătând, nu șarpelui din vechime, ci vestitorului lui Dumnezeu, o credință nealterată de vreo îndoială. Ea l-a născut pe Fiul pe care Dumnezeu *l-a rânduit primul născut dintre mulți frați* (cf. Rom 8,29), adică dintre credincioși, la nașterea și creșterea cărora ea conlucrează cu iubire de mamă.

Contemplând sfințenia tainică a Mariei și imitându-i iubirea, împlinind cu fidelitate voința Tatălui, prin primirea cu credință a Cuvântului lui Dumnezeu, Biserica devine și ea mamă: prin predicare și botez naște la o viață nouă și nepieritoare pe fiii zămislți de la Duhul Sfânt și născuți din Dumnezeu. Ea este fecioara care păzește, neatinsă și curată, iubirea față de Mirele ei și, imitând-o pe Maica Domnului său, prin puterea Duhului Sfânt, păstrează în mod feciorelnic credința neatinsă, speranța tare, iubirea sinceră.

În timp ce Biserica își atinge în Fecioara preacurată desăvârșirea care o face să fie *fără pată și zbârcitură* (cf. Ef 5,27), credincioșii se străduiesc încă să crească în sfințenie învingând păcatul; de aceea, ei își ridică ochii spre Maria, care strălucește ca model de virtuți în fața întregii comunități a celor aleși. Biserica, gândindu-se la ea cu pietate și contemplând-o în lumina Cuvântului făcut om, pătrunde mai adânc, cu venerație, în sublimul mister al întrupării și devine tot mai asemenea cu Mirele său.

Într-adevăr, Maria, intrată intim în istoria mântuirii, unește într-un fel în sine și reflectă cele mai înalte date ale credinței; de aceea, când este predicată și cinstită, ea îi cheamă pe credincioși la Fiul său, la jertfa lui și la iubirea Tatălui. Iar Biserica, urmărind slava lui Cristos, devine mai asemănătoare cu prototipul ei sublim, înaintând necontenit în credință, speranță și iubire și căutând și urmând voința lui Dumnezeu în toate.

De aceea, chiar și în lucrarea sa apostolică, Biserica privește pe bună dreptate spre aceea care l-a născut pe Cristos, zămislit de la Duhul Sfânt și născut din Fecioară tocmai pentru a se naște și a crește, prin Biserică, și în inimile credincioșilor. Căci Fecioara a fost în viața ei exemplul al acelei iubiri materne de care trebuie să fie însuflețiți toți aceia care, în misiunea apostolică a Bisericii, conlucrează la renașterea oamenilor.

RESPONSORIUL

R. Prin Fecioara Maria, mântuirea lumii le-a apărut celor credincioși. * Viața ei sfântă este gloria Bisericii.

V. Să celebrăm cu pietate comemorarea preafericitei Fecioare Maria. * Viața ei.

La alegere, lectura a doua se poate lua sau de la 22 august 1230, sau de la 7 octombrie, 1383, sau de la 21 noiembrie, 1485.

Rugăciunea de încheiere ca la Laude, 1582-1583.

Laudele

IMNUL

Stăpână slăvită, fecioară suavă,
 A vrut Creatorul venit dintru slavă
 În brațele tale ca prunc să se culce
 Și lapte să ceară la sânul tău dulce.
 Prin Fiul de tine născut dispăre-va
 Năpasta adusă în lume de Eva,
 Iar celor aflați în tristețe și jale
 La toți le-ai deschis către ceruri o cale.
 Ești poartă de aur; prin tine, Fecioară,
 Cristos împăratul în lume coboară.
 Popoare salvate, dați glas bucuriei,
 Cântând, preamăriți-l pe Fiul Mariei!
 Slăvită să fie Treimea înaltă
 Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
 Ea care te-mbracă cu mantie fină
 De har și lumină, mărită Regină. Amin.

1578 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

Sau:

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit próvide,
Lactas sacráto úbere.
Quod Eva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Sternis benígna sémitam.
Tu regis alti iánua
Et porta lucis fúlgida;
Vítam datam per Vírginem,
Gentes redémpætæ, pláudite.
Patri sit et Paráclito
Tuóque Nato glória,
Qui veste te mirábili
Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau:

Fecioară aleasă, nu este un astru
Mai splendid ca tine pe cerul albastru;
Ești tainic izvor al divinelor grații
Din care sorb har și speranță-nsetații.
Isus, chiar ajuns la o vârstă adultă,
Pe tine, ca Mamă ce-i ești, te ascultă;
Nu poate ceva nici acum să-ți refuze
La el când te duci cu vreo rugă pe buze.
Și noi fii ai tăi ne simțim fiecare;
Isus este fratele nostru mai mare.
Pe tot ce el are, cum tu ești stăpână,
Împarte-ne haruri cu darnică mână.
Ești bună, miloasă, tu ești cea mai mare
Comoară pe care pământul o are;
Regină-mbrăcată în strai de lumină,
Balsam ce durerile lumii alină.

Slăvită să fie Treimea înaltă
 Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
 Ea care te-mbracă cu mantie fină
 De har și lumină, mărită Regină! Amin.

Sau:

Quæ caritátis fúlgidum
 Es astrum, Virgo, súperis,
 Spei nobis mortálibus
 Fons vivax es et prófluus.
 Sic vales, celsa Dómina,
 In Nati cor píssimi,
 Ut qui fidénter póstulat,
 Per te secúrus ímpetret.
 Opem tua beníginitas
 Non solum fert poscéntibus,
 Sed et libénter sæpius
 Precántum vota prævenit.
 In te misericórdia,
 In te magnificéntia;
 Tu bonitátis cúmulas
 Quicquid creáta póssident.
 Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau imnul Primește salutul, ca la Comunal sfintei Fecioare Maria, *Vespelele II*, 1560.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifonele și psalmii de la sâmbăta curentă.

Lectura scurtă cu responsoriul scurt, se iau, la alegere, din cele care urmează:

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege,

1580 **Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă**

ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

R. După naștere ai rămas fecioară, * sfântă Marie. După naștere.

V. Născătoare de Dumnezeu, mijlocește pentru noi, * sfântă Marie. Slavă Tatălui. După naștere.

Sau:

Cf. Is 61,10

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tresălta de veselie sufletul meu în Dumnezeul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul a ales-o.

V. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul a ales-o.

Sau:

Ap 12,1

Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău; * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la *Benedictus* se ia, la alegere, dintre cele care urmează:

1 Să celebrăm cu pietate comemorarea preafericitei Fecioare Maria, ca ea să mijlocească pentru noi la Domnul Isus Cristos.

2 Binecuvântată ești tu, Fecioară Marie, de Domnul Dumnezeu cel preaînalt mai mult decât toate femeile de pe pământ.

3 Prin tine, Fecioară neprihănită, ne-a fost dată iarăși viața pe care o pierdusem: prin Duhul Sfânt ai zămislit un prunc și l-ai născut lumii pe Mântuitorul.

4 Bucură-te, Marie, cea plină de har; Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei, aleluia.

5 Nu știi ce laude să-ți aduc, sfântă și neprihănită feciorie a Mariei, căci prin tine, l-am primit pe Răscum-părătorul, pe Domnul nostru Isus Cristos.

6 Tu ești slava Ierusalimului, tu ești bucuria lui Israel, tu ești cinstea neamului nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm spunându-i:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită,

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale. Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîn-tinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,

– fă ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași de pătimirile tale.

Isuse preabune, care, fiind răstignit pe cruce, i-ai dat-o pe Maria ca mamă lui Ioan,

– dăruiește-ne harul ca astfel să trăim încât să fim recu-noscuți ca adevărați fii ai ei.

1582 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

Sau:

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Cristoase, mântuitorul lumii, care prin puterea răscumpărării aduse de tine ai ferit-o pe Maica ta de orice prihană a păcatului,

– ferește-ne de orice păcat.

Cristoase, Răscumpărătorul nostru, care ai făcut-o pe neprihănită Fecioară Maria lăcașul tău preacurat și sanctuarul Duhului Sfânt,

– fă-ne temple nepieritoare ale Duhului tău.

Cuvântule veșnic, tu, ai învățat-o pe Maica ta să aleagă partea cea mai bună,

– dăruiește-ne harul să o imităm, căutând hrana nepieritoare pentru viața veșnică.

Rege al regilor, care ai voit să o ridici alături de tine la ceruri, cu trupul și cu sufletul, pe Maica ta,

– ridică pururi gândurile noastre la cele de sus.

Stăpâne al cerului și al pământului, care ai așezat-o pe Maria ca Regină la dreapta ta,

– dăruiește-ne să ne învrednicim a fi părtași de slava ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Se spune, la alegere, una dintre rugăciunile de mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeule, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria pururea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărâdelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria pururea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credincioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

COMUNUL APOSTOLILOR

Vesperele I

IMNUL E-n cer sărbătoare, ca la Vesperele II, 1595.

PSALMODIA

Ant. 1 Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli.

Psalmul 116 (117)

¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli.

Ant. 2 Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus, Domnul și Răscumpărătorul lumii.

Psalmul 147 (147 B)

¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.

¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.

¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.

¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.

¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.

¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?

¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.

- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus, Domnul și Răscumpărătorul lumii.

Ant. 3 Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea.

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,42-45

Ei erau stăruitori în învățătura apostolilor și în comuniunea fraternală, la frângerea pâinii și la rugăciune. Și toți erau cuprinși de teamă: multe minuni și semne se îmfăptuiau prin apostoli. Toți cei care credeau erau împreună și aveau totul în comun: își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare.

RESPONSORIUL SCURT

In 13,35

R. Prin aceasta vor cunoaște toți * că sunteți ucenicii mei. Prin aceasta.

V. Dacă aveți dragoste unii față de alții; * că sunteți ucenicii mei. Slavă Tatălui. Prin aceasta.

Ant. la Magnificat: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă-ne ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,
– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor, Domnul nostru.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Bărbați de nădejde, eroi cu renume,
Cristos vă trimite apostoli în lume,
Și tot dintre voi, el fiind împăratul,
În cer își alege și curtea, și sfatul.
Sunteți temelii, în adâncuri săpate
Bisericii sfinte, cerească cetate,
În care e Mielul lumină și soare,
Iar voi sunteți pietre de preț, sclipitoare.
V-aduce Biserica, dulcea Mireasă,
Adânci mulțumiri în cântare aleasă,
Căci predica voastră ce lumea o-nfruntă
Și sângele vostru sunt daruri de nuntă.
Când marele Rege cu sfinții săi îngeri
În valea vuind de suspine și plângeri
Din nou va veni la a sa judecată,
Pe tronuri și voi veți ședeă totodată.
Șămânța, ajunsă din mâini milostive
În brazde de suflet, cu drag s-o cultive
Tot mâinile voastre, acele mâini care
Adună recolta în sfinte hambare.

Trimișii în lume cu vestea cea bună
 Îți cântă în ceruri; cu ei împreună
 Îți cântă și slugile tale supuse;
 A noastră cântare primește-o, Isuse. Amin.

Sau:

O sempiternæ cûriæ
 Regis suprêmi principes,
 Quos ipse Iesus édocens
 Donávit orbi Apóstolos,
 Supérna vos Ierúsalem,
 Lucérna cuius Agnus est,
 Gemmas micântes póssidet,
 Præclára vos fundámina.
 Vos et celébrat grátulans
 Nunc sponsa Christi Ecclésia,
 Quam sermo vester éxciit,
 Quam consecrástis sánguine.
 Cadéntibus cum sæculis
 Iudex Redémptor séderit,
 Qua laude vos sedébitis,
 Senátus altæ glóriæ!
 Nos ergo vestra iúgiter
 Prex adiuvándo róbolet,
 Fudístis ut quæ sémina
 In grana cæli flóreant.
 Ætérna Christo glória,
 Qui fecit esse núntios
 Vos Patris, atque Spíritus
 Replévit almo númine. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vocea lor străbate tot pământul, vestea lor ajunge la marginile lumii.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Vocea lor străbate tot pământul, vestea lor ajunge la marginile lumii.

Ant. 2 Au vestit lucrările Domnului și au înțeles faptele lui.

Psalmul 63 (64)

- ² Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele, *
păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
- ⁵ pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
se pun de acord ca să întindă curse. *
Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
au împlinit cele uneltite: *
ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
pe neașteptate ei au fost răniți,

- ⁹ și însăși limba lor îi va face să cadă; *
oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
vor vesti lucrările Domnului*
și vor înțelege faptele lui.
- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
și va nădăjdui în el, *
și vor fi lăudați toți cei drepecți cu inima.

Ant. Au vestit lucrările Domnului și au înțeles faptele lui.

Ant. 3 Au vestit dreptatea lui și toate popoarele i-au văzut mărirea.

Psalmul 96 (97)

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelia tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și îi mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idolii. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii. —

- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina, *
și pentru cei cu inima curată, bucuria.
- ¹² Bucurați-vă, voi dreptilor, în Domnul *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Au vestit dreptatea lui și toate popoarele i-au văzut mărirea.

℣. Au vestit laudele Domnului și mărirea lui.

℟. Și faptele minunate pe care el le-a făcut.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

4,1-16

*Să fim imitatori ai Apostolului
după cum Apostolul este imitatorul lui Cristos*

Fraților, ¹ orice om să ne considere în felul acesta: ca pe niște slujitori ai lui Cristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu, ² iar ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. ³ Pentru mine contează prea puțin dacă sunt judecat de voi sau de vreun tribunal omenesc. Ba, mai mult, nici eu nu mă judec pe mine. ⁴ De fapt, conștiința nu mă acuză cu nimic, dar nu sunt justificat prin aceasta. Cel care mă judecă este Domnul. ⁵ Așadar, să nu judecați nimic înainte de vreme, până când va veni Domnul. El va lumina cele ascunse de întuneric și va descoperi planurile inimilor și atunci fiecare va primi de la Dumnezeu lauda cuvenită.

⁶ Acestea, fraților, le-am dat ca un exemplu despre mine și Apolo spre binele vostru ca să învățați de la noi: să nu treceți peste cele scrise ca nu cumva vreunul dintre voi să se laude cu unul împotriva celui alt. ⁷ Căci cine te face mai deosebit de alții? Ce ai ce nu ai primit? Dar dacă ai primit, de ce te mândrești ca și cum nu ai fi primit? ⁸ V-ați săturat deja! V-ați și îmbogățit de-acum?

Ați ajuns regi fără de noi! Într-adevăr, ar fi fost bine să ajungeți regi, ca să domnim și noi împreună cu voi! ⁹ Căci ni se pare că Dumnezeu ne-a făcut pe noi, apostolii, cei din urmă, ca niște condamnați la moarte, fiindcă am devenit ca un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni. ¹⁰ Noi suntem nebuni pentru Cristos, voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, voi sunteți tari; voi vă bucurați de cinste, iar noi, de dispreț. ¹¹ Până în ceasul de acum, suntem flămânzi și însetați, suntem goi și chinuiți și pribegim. ¹² Ne trudim, muncind cu mâinile noastre. Când suntem batjocoriți, binecuvântăm; când suntem persecutați, răbdăm; ¹³ când suntem insultați, răspundem cu blândețe. Am ajuns gunoii lumii, murdăria tuturor până acum.

¹⁴ Vă scriu acestea, nu ca să vă fac de rușine, ci ca să vă mustru ca pe niște copii iubiți ai mei. ¹⁵ Căci chiar dacă ați avea zeci de mii de învățători în Cristos, nu aveți mai mulți părinți: eu v-am născut în Cristos Isus prin evanghelie. ¹⁶ Așadar, vă îndemn: fiți imitatorii mei.

RESPONSORIUL

In 15,15; Mt 13,11.16

R. De acum nu vă mai numesc servitori, ci vă numesc prieteni, * pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

Ψ. Vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele împărăției cerurilor; fericiți sunt ochii voștri pentru că văd și urechile voastre pentru că aud! * Pentru că toate.

LECTURA A DOUA, se ia de la Propriul sfinților.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, de la Propriul sfinților.

Ant. 1 Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit eu pe voi.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Nimeni nu are o iubire mai mare decât acela care își dă viața pentru prietenii săi.

Ant. 3 Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc eu, spune Domnul.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
Îi vei pune.

Ÿ. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea cea sfântă, Ierusalimul, și pe ele sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Iar lumina cetății este însuși Mielul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Penitenței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Mergeți și predicați evanghelia împărăției. În dar ați primit, în dar să dați.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,19b-20

Dumnezeu a pus în noi cuvântul reconcilierii. Așadar, noi suntem împuterniciți ai lui Cristos ca și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!

℣. Vocea lor străbate tot pământul.

℟. Vestea lor ajunge la marginile lumii.

Ora a șasea

Ant. Iată, eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii.

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,12a.14

Prin mâinile apostolilor se făceau semne și multe minuni în popor. Iar numărul celor care credeau, o mulțime de bărbați și de femei, se mărea din ce în ce mai mult prin Domnul.

℣. Ei au păzit învățăturile Domnului.

℟. Și poruncile lui.

Ora a noua

La psalmodia complementară, în locul psalmului 125 (126) se poate spune 128 (129), 1075.

Ant. Fiți perseverenți și vă veți salva sufletele voastre.

LECTURA SCURTĂ*Fap 5,41-42*

Apostolii au plecat din fața Sinedriului bucuroși pentru că au fost învredniciți să îndure batjocură pentru numele lui. Și în fiecare zi, în templu și prin case, nu încetau să învețe și să-l vestească pe Cristos Isus.

℣. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

℞. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

Vesperale II**IMNUL**

E-n cer sărbătoare, se-aude cântare,
 La fel pe pământ bucuria e mare;
 Biserica-ntreagă în imnuri îi cântă
 Pe marii apostoli și viața lor sfântă.
 Voi, stâlpi de lumină, cu voi o să vină
 La urmă Cristos, judecata s-o țină;
 Primiți azi prinusul de gânduri alese
 Și ruga ce-acuma din inimi ne iese.
 Slăvite vi-s mâinile, mâini salvatoare,
 Ce țin ale cerului sfinte zăvoare.
 Prin rugile voastre, Cristos ne dezlege
 De rău, de păcat și de fărădelege.
 Pustiu ne e gândul și inima goală,
 Cumplit suferim de-a păcatului boală;
 Simțim că n-avem pentru cer vreo arună,
 Râvnim la o viață, mai sfântă, mai bună.
 Isus când pe nori la sfârșit va apare
 Cu sfinții săi îngeri, în glorie mare,
 La dreapta dorim și pe noi să ne pună,
 Cu voi pe vecie să fim împreună.

Cristos să primească mărire, onoare,
 El care-a voit pe pământ să coboare.
 În drumul spre cer ale sale cuvinte
 Sunt far luminos și-ndreptar pentru minte. Amin.

Sau:

Exsúltet cælum láudibus,
 Resúltet terra gáudiis:
 Apostolórum glóriam
 Sacra canunt sollémnia.

Vos, sæcli iusti iúdice
 Et vera mundi lúmina,
 Votis precámur córdium,
 Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláudit
 Serásque eius sólvitis,
 Nos a peccátis ómnibus
 Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
 Salus est languor ómnium,
 Sanáte ægros móribus,
 Nos reddéntes virtútibus,

Ut, cum iudex advénerit
 Christus in fine sæculi,
 Nos sempitérni gáudii
 Fáciat esse cómpotes.

Deo sint laudes glóriæ,
 Qui dat nos evangélicis
 Per vos doctrínis ínstrui
 Et prósequi cæléstia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Voi ați rămas cu mine în încercările mele.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Voi ați rămas cu mine în încercările mele.

Ant. 2 Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.

Psalmul 125 (126)

- ¹ Când Domnul i-a întors
pe locuitorii Sionului din robie, *
ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi, *
și suntem plini de bucurie. —

- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei care seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie, adunându-și snopii.

Ant. Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.

Ant. 3 De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni,
căci toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am
făcut cunoscute.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni, căci toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Cristos i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului. Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Când se vor reînnoi toate, când Fiul Omului va ședea pe tronul mării sale, veți ședea și voi și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– dă-ne ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

1600

Comunul apostolilor

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

(Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!)

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

COMUNUL MARTIRILOR

PENTRU MAI MULȚI MARTIRI

Vesperele I

IMNUL Astăzi cerul strălucește, ca la Vesperele II, 1618.

PSALMODIA

Ant. 1 Multe chinuri au îndurat sfinții ca să ajungă cu bine la cununa martiriului.

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimic.

- 11 M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Multe chinuri au îndurat sfinții ca să ajungă cu bine la cununa martiriului.

Ant. 2 Sfinții au intrat biruitori în împărăție: s-au învrednicit a primi cununa gloriei din mâna lui Dumnezeu.

II

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa. —

- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuiește alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Sfinții au intrat biruitori în împărăție: s-au învrednicit a primi cununa gloriei din mâna lui Dumnezeu.

Ant. 3 Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci.

Cântarea

1Pt 2,21b-24

- 21b Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- 22 El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- 23 Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- 24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său,*
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Ant. Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37-39

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau

lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

RESPONSORIUL SCURT

R. Sufletele dreptilor * sunt în mâna lui Dumnezeu. Sufletele.

Ț. Chinurile morții nu-i vor atinge, * sunt în mâna lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Sufletele.

Ant. la Magnificat: Împărăția cerurilor este a acelora care au disprețuit viața lumii și au ajuns la răsplata împărăției și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri harul să fie părtași la moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel, și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele martirilor, Domnul nostru.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Cristoase-mpărat al măririi divine,
 Martirii te au drept coroană pe tine,
 Iar cei care viața s-o deie sunt gata
 Primesc de la tine în ceruri răsplata.
 În ziua martirilor tăi închinată,
 Coboară-ți privirea spre noi înc-o dată;
 Privește la jertfa lor sfântă de sânge,
 Și lanțul păcatelor noastre ni-l frânge.
 Martirii ce mor întru chinuri extreme
 Sunt semnul victoriei tale supreme;
 În orice păcat ce-l ucizi prin iertare
 Izbânda ta, Doamne, la fel e de mare.
 Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
 Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
 Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
 Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Rex gloriose mártýrum,
 Coróna confiténtium,
 Qui respuéntes térrea
 Perdúcis ad cæléstia.
 Aurem bénígnam prótinus
 Appóne nostris vóci bus;
 Tropæa sacra pángimus,
 Ignósce quod delíquimus.
 Tu vincis in mártýribus
 Parcéndo confessóribus;
 Tu vince nostra crímina
 Donándo indulgéntiam.
 Præsta, Pater piússime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos pe pământ; de aceea s-au învrednicit de o răsplată veșnică.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos pe pământ; de aceea s-au învrednicit de o răsplată veșnică.

Ant. 2 Cei dreπți vor trăi în veșnicie și răsplata lor este la Domnul.

Psalmul 32 (33)

I

- ¹ Bucurați-vă, dreπților, în Domnul; *
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa; *
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă, *
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului *
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.
- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul, *
pământul este plin de bunătatea Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile *
și prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării *
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul, *
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut, *
el a poruncit și toate au fost create.
- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
- ¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam.

Ant. Cei dreπți vor trăi în veșnicie și răsplata lor este la Domnul.

Ant. 3 Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta, vă voi da răsplată.

II

- ¹² Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.

- ¹³ Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.
- ¹⁴ Din locuința lui sfântă *
îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
- ¹⁵ El singur a plăsmuit inimile lor *
și le cunoaște toate faptele.
- ¹⁶ Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
- ¹⁷ Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
și, cu toată puterea lui, nu poate izbăvi.
- ¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
spre cei care se tem de el, *
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
- ¹⁹ ca să scape de la moarte sufletele lor *
și să-i hrănească în timp de foamete.
- ²⁰ Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
- ²¹ pentru că în el se va bucura inima noastră *
și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
- ²² Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
precum și speranța noastră este în tine.

Ant. Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta, vă voi da răsplată.

℣. Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul.

℟. Pentru că el este ajutorul și refugiul nostru.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
cătore Romani

8,18-39

*Nimic nu va putea să ne despartă
de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus*

Fraților, ¹⁸ consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela. ¹⁹ Într-adevăr, creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰ Căci creația a fost supusă zădărniceii, nu de bunăvoie, ci din cauza aceluia care a supus-o,

cu speranța²¹ că și ea, creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu.

²² De fapt, noi știm că toată creația suspină și suferă durerile unei nașteri până în timpul de acum,²³ dar nu numai ea, ci și noi, cei care avem ca prim dar al lui Dumnezeu Duhul, și noi suspinăm în noi înșine, așteptând înfierea și răscumpărarea trupului nostru;²⁴ căci în speranță am fost mântuiți. Dar speranța care se vede nu este speranță, deoarece cum ar putea spera cineva ceea ce vede?²⁵ Înșă, dacă sperăm ceea ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare.

²⁶ De asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite.²⁷ Înșă cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului; adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu.

²⁸ De fapt, știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui.²⁹ Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați;³⁰ pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

³¹ Așadar, ce vom spune cu privire la acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

³² El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, cum nu ne va dărui toate împreună cu el?³³ Cine va aduce acuză împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică!³⁴ Cine îi va condamna? Cristos Isus, care a murit, dar, mai mult, a și înviat, care este la dreapta lui Dumnezeu, intervine pentru noi.³⁵ Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia?³⁶ După cum este scris:

*Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua,
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.*

³⁷ Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. ³⁸ Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, ³⁹ nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

RESPONSORIUL

Mt 5,44-45.48; Lc 6,27

R. Iubiți-i pe dușmanii voștri, faceți bine celor care vă urăsc și rugați-vă pentru cei care vă persecută și vă defăimează, * ca să fiți fiii Tatălui vostru, cel din ceruri.

Ψ. Fiți așadar desăvârșiți precum Tatăl vostru ceresc este desăvârșit. * Ca să fiți.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Ciprian, episcop martir*

(Scris. 6, 1-2: CSEL 3, 480-482)

Trebuie să-l imităm pe Cristos în toate pentru a fi demni de promisiunile lui

Vă salut, fraților preaiubiți, și aș fi dorit să mă bucur de vederea feței voastre, dacă condițiile locului mi-ar fi permis să ajung la voi. Căci ce mi-aș fi dorit mai mult și ce mi-ar fi fost mai plăcut decât să fiu între voi, să fiu strâns în brațele curate și nevinovate ale acelora care, păstrându-și credința în Domnul, au refuzat cultul sacrileg?

Ce-ar fi fost mai plăcut și mai sublim pentru mine decât să sărut acum buzele voastre care l-au mărturisit cu glas puternic pe Domnul, să fiu văzut de ochii voștri care, disprețuind lumea, s-au învrednicit să-l vadă pe Dumnezeu?

Dar, întrucât nu-mi este posibil să iau parte la această bucurie, vă trimit această scrisoare care să mă înlocuiască în fața ochilor și urechilor voastre. Prin ea vă felicit și vă îndemn să rămâneți tari și statornici în mărturisirea gloriei cerești, deoarece ați pășit pe calea favorurilor divine și vă apropiați cu tărie spirituală de primirea

coroanei, avându-l drept apărător și conducător pe Domnul care a spus: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20).*

O, fericită închisoare, pe care a luminat-o prezența voastră! O, fericită închisoare, care îi trimiți la cer pe oamenii lui Dumnezeu! O, întuneric mai luminos decât soarele și mai strălucitor decât această lumină a lumii, în care s-a înălțat templul lui Dumnezeu și mădulele voastre au fost consacrate de mărturia divină!

Acum să nu mai fie nimic în inimile și mințile voastre, decât învățăturile divine și poruncile cerești, prin care Duhul Sfânt v-a însuflețit ca să puteți suporta suferința. Nimeni să nu se gândească la moarte, ci la nemurire; nimeni să nu se gândească la suferința temporară, ci la gloria veșnică, deoarece este scris: *Lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi (Ps 115,15).* De asemenea: *Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui (Ps 50,19).*

Și iarăși, acolo unde Scriptura vorbește despre chinurile care îi consacră pe martiri lui Dumnezeu și îi sfințește prin însăși încercarea suferinței: *Chiar dacă în fața oamenilor au trecut drept pedepsiți, nădejdea lor i-a dus la nemurire. Vor judeca popoarele și le vor stăpâni. Domnul va fi împăratul lor pe veci (Înț 3,4,8).*

Așadar, gândindu-vă că veți judeca și veți domni cu Cristos Domnul, trebuie să tresăltați de bucurie și, în bucuria fericirii viitoare, să călcați în picioare chinurile prezente, știind că de la începutul lumii a fost stabilit ca dreptatea să sufere aici din cauza conflictului cu lumea, astfel că, încă de la început, mai întâi a fost ucis Abel cel drept și, apoi, dreptii, profeții și apostolii trimiși de Dumnezeu.

Tuturor acestora, Domnul însuși li s-a dat ca exemplu, învățând că în împărăția sa nu pot intra decât aceia care l-au urmat pe calea pe care a mers el. A spus: *Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața veșnică (In 12,25).* Și încă: *Nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu pot*

ucide sufletul. Temeți-vă mai degrabă de cel care poate să piardă și trupul, și sufletul în gheenă (Mt 10,28).

Paul ne spune și el cu insistență că, dacă dorim să ajungem la ceea ce Domnul ne-a promis, trebuie să-l imităm în toate: *Suntem, a spus, fii ai lui Dumnezeu. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și, împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți (Rom 8,16-17).*

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, ne vede Dumnezeu, ne văd îngerii lui, ne vede și Cristos. * Cât de mare este demnitatea gloriei și cât de mare este fericierea de a lupta în prezența lui Dumnezeu și de a fi încoronați de judecătorul Cristos.

V. Să ne înarmăm cu toate puterile și să ne pregătim pentru luptă cu sufletul curat, cu credință vie, cu dăruire totală. * Cât de mare.

În solemnități și sărbători, Te Deum, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Lui Cristos să i se-nchine omul, fruntea să și-o-ncline;
De la el în lume vine orice merit, orice bine.

Să primească cinste ceata de martiri și de martire,
Ceată ce nu poate ochiul îndeajuns să o admire.

Cu curaj martirii poartă cel mai sfânt dintre războaie,
Nefiind în stare moartea să-i înfrângă, să-i îndoiaie;
Fala noastră și a lumii, ei, eroii, ne-nfricații,
Sunt lumină și modele pentru-atâtea generații.

Nu se tem de ura lumii, chiar și moartea o înfruntă,
Îndurând cu bărbăție suferința cea mai cruntă;
Însă-acuma cine oare ar putea să le măsoare
Fericirea ce-au primit-o și cereasca lor splendoare?

Ei refuză să asculte de porunca ce-o dau răii
 Care-i judecă, și-atuncea nemilos lovesc călăii;
 Sprijiniți fiind de Domnul, neclintiți rămân asemeni
 Unor mari, impunătoare, neclintite stânci de cremeni.

Cu credința lor cea tare, dată pașii să le poarte,
 Cu speranța lor cea vie într-o viață după moarte,
 Cu iubirea ce o clipă n-a-ncetat să îi consume,
 Biruindu-l pe Satana, părăsesc această lume.

Îi aduc mereu martirii slavă veșnicului Tată,
 Duhul Sfânt în ei puterea și iubirea și-o arată,
 Îl îmbucură martirii pe Cristos, pe el, trimisul
 Tatălui ceresc în lume; ei încântă paradisul.

Te rugăm, deschide-ți, Doamne, a-ndurărilor comoară,
 Fă ca-n trupurile noastre toată patima să moară;
 Ca stăpâni fiind în viață pe impulsurile firii,
 Să-ți cântăm odată-n ceruri împreună cu martirii.

Amin.

Sau:

Ætérna Christi múnera
 Et mártýrum victórias,
 Laudes feréntes débitas,
 Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum príncipes,
 Belli triumpháles duces,
 Cæléstis aulæ mílites
 Et vera mundi lúmina.

Terróre victo sæculi
 Pœnísq̄ue spretis córporis,
 Mortis sacræ compéndio
 Lucem beátam póssident.

Tortóris insáni manu
 Sanguis sacrátus fúnditur,
 Sed pérmanent immóbiles
 Vitæ perénnis grátia.

Devóta sanctórum fides,
 Invícta spes credéntium,
 Perfécta Christi cáritas
 Mundi triúmphant príncipem.

In his patérna glória,
 In his volúntas Spíritus,
 Exsúltat in his Fílius,
 Cælum replétur gáudio.
 Te nunc, Redémptor, quæsumus,
 Ut mártýrum consórtio
 Iungas precántes sérvulos
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Pe când erau în chinuri, martirii lui Cristos priveau la cer și ziceau: „Ajută-ne, Doamne!”

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Lăudați-l pe Domnul, voi, suflete ale dreptilor, voi, sfinți și îngeri, binecuvântați-l, aleluia!

Ant. 3 Voi, coruri ale martirilor, lăudați-l pe Domnul în ceruri.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cei drepti * vor trăi în veac. Cei drepti.

V. Domnul este răsplata lor de-a pururi. * Vor trăi în veac. Slavă Tatălui. Cei drepti.

Ant. la Benedictus: Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu cu sângele tău!

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

– dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

– dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

– dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea ome-nească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Dumnezeu i-a făcut biruitori în lupta cea grea, și ei au cunoscut că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toate.

LECTURA SCURTĂ**IPt 5,10-11**

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintii. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

Ψ. Cei sfinți, care nădăjduiesc în Domnul.

℞. Vor avea tărie și nu vor fi învinși.

Ora a șasea

Ant. Domnul i-a încununat cu coroana dreptății și le-a dăruit numele sfânt al slavei.

LECTURA SCURTĂ**Cf. Evr 11,33**

Sfinții prin credință au cucerit regate, au înfăptuit dreptatea, au dobândit promisiunile în Cristos Isus, Domnul nostru.

☩. Tristețea voastră.

☩. Se va schimba în bucurie.

Ora a noua

Ant. Plecând, mergeau și plângeau, aruncând sămânța.

LECTURA SCURTĂ

Înț 3,1-2a.3b

Sufletele celor drepți sunt în mâna lui Dumnezeu, iar chinul morții nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire, dar ei sunt în pace.

☩. Venind, se întorceau cu bucurie.

☩. Adunându-și snopii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Astăzi cerul strălucește de mai multă frumusețe,
Pe martiri îi cântă sfinții, cântă faptele mărețe;
Să-i slăvim și noi pe cei ce-s mari eroi cu fire blândă,
Să-l slăvim pe-acela care dă martirilor izbândă.

Cu dușmanii tăi, Cristoase, ei duc lupta cea mai sfântă,
Pe pământ nimic nu-i mișcă și nimic nu-i înspăimântă;
Nu urmează calea lumii păătoase și haine,
Ci, privind spre tine, Doamne, te urmează doar pe tine.

Ucigându-i crud călăii, nu-i scutesc de vreo tortură;
Muți în fața lor martirii tac din gură și îndură.
Nu rostesc cuvinte rele, nici blestemé, nici sudalme,
Ci pe cei care-i omoară îi privesc cu fețe calme.

Dar răsplata pregătită în lăcaș de bucurie
Care voce, care limbă, ar putea să o descrie?
Zac în locul de rușine ucigașii, păcătoșii;
Ei domnesc cu tine-n slavă-ncununați de lauri roșii.

Adorabilă Treime, noi suntem cuprinși de silă
 Când vedem cât ne e viața de murdară și sterilă;
 Stinge patimile care fără preget ne frământă
 Și condu-ne la o viață mai curată și mai sfântă. Amin.

Sau:

Sanctorum méritis ínclita gáudia
 Pangámus, sócii, géstaque fórtia;
 Nam gliscit ánimus prómere cántibus
 Victórum genus óptimum.

Pro sanctis viris:

Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit,
 Ipsum nam stérili flore peráridum
 Sprevére pénitus teque secúti sunt,
 Rex, Christe, bone cælitum.

Pro sanctis mulieribus:

Hæ sunt quas rétinens mundus inhórruit,
 Ipsum nam stérili flore peráridum
 Sprevére pénitus teque secútæ sunt,
 Rex, Christe, bone cælitum.

Hi (Hæ) pro te fúrias sævaque sústinent;
 Non murmur résonat, non querimónia,
 Sed corde tácito mens bene cónschia
 Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
 Quæ tu martýribus múnera præparas?
 Rubri nam flúido ságuine láureis
 Ditántur bene fúlgidis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,
 Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
 Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
 Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veți.

Psalmul 114 (116 A)

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine, *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimele infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!”
- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veți.

Ant. 2 Aceștia sunt martorii fideli uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”. —

- 12 Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- 13 Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- 14 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- 15 Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- 16 Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- 17 Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- 18 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- 19 în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Aceștia sunt martorii fideli uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu.

Ant. 3 Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul pentru legământul lui Dumnezeu și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- 4,11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- 5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi peceteile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție și preoți
pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul pentru
legământul lui Dumnezeu și și-au spălat veșmintele în
sângele Mielului.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui
Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și
la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele
lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al
lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă în Domnul * și veseliți-vă, dreptilor!
Bucurați-vă.

V. Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima * și
veseliți-vă, dreptilor! Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la Magnificat: Se bucură în ceruri sufletele sfin-
ților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au
vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni
cu Cristos în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la
cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim,
spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfâr-
șit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui
martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii
care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere
sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre
iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în
credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare: *Te adorăm, Doamne!*
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu, ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel și noi să te putem mărturisii cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

PENTRU UN MARTIR

Vesperele I

IMNUL Isuse, ostașilor tăi, 1644 sau Tu, ce mama, 1645 ca la Vesperele II.

PSALMODIA

Ant. 1 Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor îl voi mărturisi și eu în fața Tatălui meu.

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.

- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimic.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor
îl voi mărturisi și eu în fața Tatălui meu.

Ant. 2 Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci
va avea lumina vieții, spune Domnul.

II

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință! —

- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci
va avea lumina vieții, spune Domnul.

Ant. 3 După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cris-
tos, tot astfel, prin Cristos, prisosește și mângâierea
noastră.

Cântarea

1Pt 2,21b-24

- 21b Cristos a pătit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- 22 El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- 23 Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- 24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Ant. După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cristos,
tot astfel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37-39

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare neca-
zul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau

lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus Domnul nostru.

RESPONSORIUL SCURT

Pentru un martir:

R. Cu slavă și cu cinste * I-ai încununat, Doamne!
Cu slavă.

Ÿ. Și I-ai pus stăpân peste lucrarea mâinilor tale, * I-ai încununat, Doamne! Slavă Tatălui. Cu slavă.

Pentru o martiră:

R. Dumnezeu a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Dumnezeu.

Ÿ. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la Magnificat, pentru un martir: Sfântul acesta s-a luptat pentru legea Dumnezeului său până la moarte și de cuvintele celor nelegiuți nu s-a temut, căci avea temelie pe stâncă.

Pentru o martiră: S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic. De aceea, candela ei nu se va stinge în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că I-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri harul să fie părtași la moartea ta răscumpărătoare: *Te adorăm, Doamne!*

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu i-ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor; dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu i-ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate; dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele martirilor, Domnul nostru.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

De lumea întreagă slăvit mucenice,
Ferice de tine, de-a pururi ferice!
Căci după izbânda cea mare tu, iată,
Cunună în ceruri primești ca răsplată.

Sentința nedreaptă și mâini criminale
Te scot dintr-o lume de beznă și jale.
Murind, tu-l învingi pe puternicul gâde;
Primindu-te-n slavă, Cristos îți surăde.

Alături de îngeri stai tu, neînfrântul;
Mai alb ca zăpada îți este veșmântul.
În cer peste tot strălucirea-și răsfrânge
Veșmântu-ți spălat chiar în propriul sânge.

Cum glasul lui Abel striga din țărână,
La fel glasul tău azi înalțe-se până
La Cel Preaînalt; de la el ne obțină
Belșug de-ndurare, iertare de vină.

De-al vieții izvor, de Cristos, să ne-apropii;
Asupra-ne haruri să cadă cum stropii
De apă cad vara din norii de ploaie,
Și udă pământul uscat, și-l înmoaie.

Și Tatăl, și Fiul, cu Duhu-mpreună,
Treimea, ea care ți-a dat o cunună
Ce sfinții nu pot îndeajuns s-o admire,
Prin tine, martire, primească mărire. Amin.

Sau:

Beáte (Beáta) martyr, próspera
 Diem triumphálem tuum,
 Quo sánguini merces tibi
 Coróna vincénti datur.

Hic (Hæc) te ex tenébris sæculi,
 Tortóre victo et iúdice,
 Evéxit ad cælum dies
 Christóque ovántem réddidit.

Nunc angelórum párticeps
 Collúces insígni stola,
 Quam testis indomábilis
 Rivis cruóris láveras.

Adésto nunc et óbseca,
 Placátus ut Christus suis
 Inclínet aurem prósperam,
 Noxas nec omnes ímpudet.

Paulísper huc illábere
 Christi favórem déferens,
 Sensus graváti ut séntiant
 Levámen indulgéntiæ.

Honor Patri cum Filio
 Et Spírítu Paráclito,
 Qui te coróna pérpeti
 Cingunt in aula glóriæ. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Ți-aducem Cristoase, a văilor floare,
 Cinstire, onoare, căci dintre fecioare,
 Pe-această făptură plăpândă, firavă
 O chemi, ca martiră, să intre în slavă.

Tortura, călăii, n-o fac să-și dezică
 Credința; de aceea să moară nu-i frică.
 Această fecioară-nțeleaptă, cuminte,
 Cerescului Mire îi iese-nainte.

Refuză, primind de la tine putere,
 Păcatul pe care tiranul i-l cere;
 Odată sfârșite durerile crunte,
 Îi pui ca răsplată coroană pe frunte.

Privește, Isuse, spre-această fecioară
 Ce nu dă-napoi pentru tine să moară;
 Privește-o cum luptă cu moartea flămândă
 Și dă-ne și nouă aceeași izbândă.

Cristos să primească, el, gingașă floare,
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

O Christe, flos convállium,
 Te láudibus extóllimus,
 Quod hanc ornásti vírginem
 Palmis quoque martýrii.

Hæc prudens, fortis, sápiens,
 Fidem proféssa líbere,
 Pro te dira supplícia
 Excépit impertérrita.

Sic spreto mundi príncipe,
 Tuo ditáta múnere,
 Cruénto parta prælio,
 Æténa tulit præmia.

Huius, Redémptor, méritis
 Nos pius adde sócios,
 Ut, mente pura, frúctibus
 Tui fruámur sánguinis.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu; însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela se va mântui.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericitiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu; însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela se va mântui.

Ant. 2 Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față cu mărirea viitoare, care va străluci în noi.

Psalmul 10 (11)

- ¹ În Domnul îmi găsesc refugiul, †
cum spuneți sufletului meu: *
„Fugi în munți ca o pasăre”?
- ² Căci iată, păcătoșii își încordează arcul, †
pe coardă își potrivesc săgeata, *
ca să tragă pe întuneric în cei dreți cu inima.
- ³ Când se clatină temeliile, *
ce poate face cel drept?
- ⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, *
Domnul își are scaunul de domnie în ceruri.
Ochii lui privesc spre cel sărman, *
pleoapele lui îi cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit. *
Duhul lui îl urăște pe acela care iubește violența.
- ⁶ El va face să plouă peste cei răi cărbuni aprinși; *
foc și pucioasă, și suflare de foc
este partea lor de moștenire.
- ⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; *
cei dreți vor vedea fața lui.

Ant. Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față cu mărirea viitoare, care va străluci în noi.

Ant. 3 Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor și i-a primit ca pe o ardere de tot.

Psalmul 16 (17)

- ¹ Ascultă, Doamne, dreptatea mea, *
ia aminte la strigarea mea;
pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, *
de pe buze care nu au înșelăciune.
- ² Judecata mea să vină de la tine, *
ochii tăi să vadă dreptatea.
- ³ Pune la încercare inima mea, cerceteaz-o noaptea,
încearcă-mă în foc, *
dar nu vei găsi în mine nedreptate.

- ⁴ Gura mea nu a păcătuit,
fiind părtașă la faptele oamenilor; *
pentru cuvintele buzelor tale
m-am păzit de căile făcătorilor de rele.
- ⁵ Tu îmi păstrezi pașii siguri pe căile tale, *
ca să nu se clatine picioarele mele.
- ⁶ Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă ascuți, *
pleacă-ți urechea spre mine
și ascultă cuvintele mele.
- ⁷ Arată-ți bunătatea ta cea mare, †
tu, care cu dreapta ta îi scapi de dușmani *
pe cei care se încred în tine.
- ⁸ Păzește-mă ca pe lumina ochilor; †
adăpostește-mă la umbra aripilor tale *
de fața celor răi care mă prigonesc.
- ⁹ Dușmanii sufletului meu mă împresoară cu furie, †
¹⁰ ei și-au închis inima, *
gura lor vorbește cu aroganță.
- ¹¹ Acum vin asupra mea, mă înconjoară, *
ochii lor mă ațintesc ca să mă doboare la pământ,
¹² cu înfățișare ca de leu gata de pradă *
și ca un pui de leu ce stă la pândă în ascunzișuri.
- ¹³ Ridică-te, Doamne! Ieși în calea lor și împiedică-i! *
Cu sabia ta scapă sufletul meu de cel nelegiuit.
- ¹⁴ Mântuiește-mă, Doamne,
cu mâna ta de acești morți, *
de muritorii ce și-au luat partea în viața aceasta.
Din rezervele tale tu umpli stomacul lor, *
se vor sătura fiii lor și va rămâne destul
și pentru copiii lor.
- ¹⁵ Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, *
când mă voi scula mă voi sătura de chipul tău.

Ant. Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor și i-a primit ca pe o ardere de tot.

℣. Mă cuprinde teama și neliniștea.

℟. Dar eu îmi găsesc plăcerea în poruncile tale.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 4,7-5,8

În încercări este arătată puterea lui Cristos

Fraților, ^{4,7} noi avem această comoară în vase de lut pentru ca puterea imensă să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi. ⁸ Suntem apăsați de neazuri din toate părțile, dar nu striviți; suntem în cumpănă, dar nu disperați; ⁹ persecutați, dar nu abandonați; doborâți, dar nu uciși. ¹⁰ Pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru. ¹¹ Căci noi care trăim suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor. ¹² Așa încât în noi lucrează moartea, iar în voi, viața.

¹³ Dar având același duh al credinței, după cum este scris: *Am crezut, de aceea am vorbit*, credem și noi și de aceea vorbim, ¹⁴ știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va așeza lângă el împreună cu voi. ¹⁵ De fapt, toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să sporească aducerea de mulțumire prin cât mai mulți spre gloria lui Dumnezeu.

¹⁶ De aceea noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se trece, cel interior se înnoiește din zi în zi, ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește un belșug nemărginit al gloriei veșnice, ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

^{5,1} Știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. ² De aceea suspinăm în acest cort al nostru, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi. ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsați de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață. ⁵ Cel care ne-a

făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.

⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere. ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 5,11.12a.10

R. Fericii sunteți când vă vor insulta, vă vor persecuta și, mințind, vor spune împotriva voastră tot răul din cauza mea. Bucurați-vă și tresăltați de veselie, * căci răsplata voastră mare este în ceruri.

V. Fericii cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerurilor. * Căci răsplata voastră.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 329, în ziua de naștere a martirilor: PL 38, 1454-1456)

Moartea martirilor este de preț pentru că a fost cumpărată cu prețul morții lui Cristos

În faptele atât de glorioase ale sfinților martiri, prin care Biserica înflorește pretutindeni, noi vedem cu ochii noștri cât de adevărat este ceea ce am cântat, și anume că *lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi* (Ps 115,15). Este lucru de preț în ochii noștri și în ochii lui, pentru al cărui nume ei au murit.

Însă prețul morții lor este moartea unuia singur. Câte morți a răscumpărat el murind singur, căci dacă nu ar fi murit, bobul de grâu nu s-ar fi înmulțit! Ați auzit ce spunea când se apropia pătimirea lui, adică atunci când se apropia răscumpărarea noastră: *Dacă bobul de grâu, care cade în pământ, nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult* (In 12,24).

Într-adevăr, pe cruce s-a realizat un schimb minunat; acolo s-a deschis sacul care conținea prețul răscumpărării noastre: când coasta sa a fost deschisă de lancea care îl lovea, a țâșnit prețul lumii întregi.

Au fost răscumpărați credincioșii și martirii, însă credința martirilor a fost pusă la încercare, dovadă este sângele. Ceea ce a fost vărsat pentru ei, ei au restituit, împlinind ceea ce spune sfântul Ioan: *Cristos și-a dat viața pentru noi. La fel și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați (1In 3,16)*.

Și în alt loc se spune: *Când stai la masă cu un dregător, ia seama pe cine ai înaintea ta, căci în funcție de aceasta trebuie să te pregătești (Prov 23,1)*. Masă mare este acolo unde mâncarea este însuși stăpânul mesei. Nimeni nu se dă pe sine însuși ca hrană comensalilor; aceasta o face Domnul Cristos. El este cel care invită și tot el este mâncarea și băutura. Martirii au cunoscut, așadar, ceea ce mâncau și beau, ca să restituie în același mod.

Dar cum ar fi putut ei să restituie în același mod, dacă el nu le-ar fi dat ce să restituie, el care a plătit cel dintâi? De aceea și psalmul în care am cântat: *Lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi ce ne recomandă?*

Acolo, omul a considerat cât a primit de la Dumnezeu, a privit la atâtea daruri ale harului Celui Atotputernic care l-a creat, care l-a căutat când era pierdut, care, găsindu-l, l-a iertat, care l-a ajutat când lupta cu slabele sale puteri, care nu s-a dat deoparte când l-a văzut în pericol, care l-a încoronat ca învingător și s-a dat pe sine ca răsplată. Toate acestea le-a considerat și a spus: *Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut? Voi lua potirul mântuirii (Ps 115,12-13)*.

Ce este acest potir? Este potirul amar și murdar al suferinței, potirul pe care, dacă nu l-ar fi băut mai întâi medicul, bolnavul nu ar fi avut curajul să-l atingă. El însuși este acest potir: recunoaștem acest potir de pe buzele lui Cristos care spune: *Tată! Dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta (Mt 26,39)*.

Despre acest potir, martirii au spus: *Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului (Ps 115,13)*. Nu te temi că vei cădea? Nu, a răspuns el. De ce? Pentru că

voi invoca numele Domnului. Cum ar fi putut martirii să învingă, dacă el nu ar fi fost victorios în martiri, el care a spus: *Bucurați-vă, pentru că eu am învins lumea!* (cf. *In* 16,33). Împăratul cerurilor conducea mintea și inima lor și, prin ei, triumfa asupra diavolului pe pământ și în cer îi încorona pe martiri. O, fericiți cei care au băut acest potir! Și-au încheiat suferința și au primit onorurile!

Luați aminte, așadar, preaiubiților! Ceea ce nu puteți vedea cu ochii gândiți cu mintea și cu inima și înțelegeți că *lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi.*

RESPONSORIUL

2Tim 4,7-8; Fil 3,8-10

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința; * de acum îmi este rezervată coroana dreptății.

Ÿ. Consider că toate sunt o pierdere numai să ajung ca să-l cunosc pe Cristos și să iau parte la suferințele lui, asemenea lui în moarte. * De acum.

In solemnități și sărbători, Te Deum, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Acesta-i martirul ce-n propriul sânge,
Murind cu curaj, pe dușmani îi înfrânge.
El luptă în viață și ținta e una:
Cristos de la care primește cununa.

Erou al credinței, puternica-ți rugă
Păcatele grele în noi le distruge,
Și fă ca voința la rău să reziste;
Curaj ne inspiră în clipele triste.

Ești liber la moarte; nu-i moartea dezastru,
Căci sufletu-ți zboară spre cerul albastru.
Din lanțul păcatelor noastre ne scoate,
Ca liberi să fim sufletește în toate.

Durerile crunte spre cer ți-au fost punte;
 Mărire Treimii ce ție pe frunte,
 Odată ajuns întru slava supremă,
 Precum se cuvine, ți-a pus diademă. Amin.

Sau:

Martyr Dei, qui (quæ) únicum
 Patris sequéndo Fílium
 Victis triúmphas hóstibus,
 Victor (victrix) fruens cæléstibus,
 Tui precátus múnere
 Nostrum reátum dílue,
 Arcens mali contágium,
 Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt iam víncula
 Tui sacráti córporis;
 Nos solve vinclis sæculi
 Amóre Fílii Dei.

Honor Patri cum Fílio
 Et Spíritu Paráclito
 Qui te coróna pérpeti
 Cingunt in aula glóriæ. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Isuse, modelul urmat de fecioare,
 Spre care privește martirul ce moare,
 Tu, cel care dai tuturoră răsplată,
 Ascultă-ne ruga spre tine-ndreptată.

Această fecioară cu inimă mare
 Cu dublă coroană în slavă apare.
 Mulțimea de îngeri și sfinți o admiră,
 În ceruri intrând, pe fecioara martiră.

Rezistă eroic plăpânda ființă
 Când urlă călăul, cumplit amenință,
 Și spada într-înșă apoi o împlântă;
 Nu-și neagă martira credința ei sfântă.

Fecioara martiră pe toți ne învață
 Purtarea cea dreaptă-a creștinilor față
 De scurtele vieții plăceri și himere
 Și jertfa pe care credința o cere.

Isuse, la timp de-ncercări și furtună,
 Să nu lași credința din noi să apună,
 Și iartă-ne toate păcatele ca să
 Scăpăm de povara ce greu ne apasă.

Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

O castitátis sígnifer
 Et fortitúdo mártýrum,
 Utrísque reddens præmia,
 Audi benígnus súpplíces.

Hæc virgo magni pectoris,
 Beáta sorte dúplici
 Bináque palma nóbilis,
 Hic tóllitur præcóniis.

Hæc te fatéri pértinax,
 Tortóris acre brácchium
 Armávit in se strénue
 Tibíque fudit spíritum.

Sic sæviéntis vúlnera
 Et blandiéntis víncere
 Mundi docens illécebram,
 Fidem docet nos íntegram.

Huius favóre débíta
 Nobis remíttas ómnia,
 Foménta tollens críminum
 Tuámque subdens grátiam.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Buzele mele te vor lăuda, Doamne, căci mai bună este mila ta decât viața.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veac.

Ant. 3 Pe cel care va învinge îl voi pune coloană în templul meu, spune Domnul.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Tăria mea * și lauda mea este Domnul. Tăria mea.

Ÿ. El este mântuirea mea * și lauda mea este Domnul. Slavă Tatălui. Tăria mea.

Ant. la *Benedictus*: Cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău!

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

- dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.
(*Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău!*)

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

- dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

- dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu i-ai dat martirului tău **N.** biruința asupra chinurilor; dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu i-ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate; dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Dumnezeu l-a făcut biruitor (a făcut-o biruitoare) în lupta cea grea, și el (ea) a cunoscut că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toate.

LECTURA SCURTĂ**IPt 5,10-11**

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintii. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

℣. Domnul l-a îmbrăcat (a îmbrăcat-o) cu veșmântul bucuriei.

℞. Și i-a așezat pe cap cununa frumuseții.

Ora a șasea

Ant. Domnul l-a încununat (a încununat-o) cu coroana dreptății și i-a dăruit numele sfânt al slavei.

LECTURA SCURTĂ**Iac 1,12**

Fericit este omul care îndură ispita, pentru că, după ce va fi încercat, va primi coroana vieții pe care a promis-o Domnul celor care îl iubesc.

℣. În Dumnezeu am nădăjduit.

℞. Nu mă tem de ce-mi poate face mie omul.

Ora a noua

Ant. Plecând, mergeau și plângeau, aruncând sămânța.

LECTURA SCURTĂ**Înt 3,1-2a.3b**

Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu, iar chinul morții nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreții sunt morți cu desăvârșire, dar ei sunt în pace.

☩. Venind, se întorceau cu bucurie.

✠. Adunându-și snopii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL

Isuse, ostașilor tăi totdeauna
Le ești după moarte răsplata, cununa;
Slăvim un erou azi ce vine la tine;
Ne iartă, s-o facem precum se cuvine.

Din cupa plăcerii nu soarbe otravă,
N-ascultă sirene cu voce suavă,
Renunță la cele ce sunt trecătoare,
De-aceea-i primit în cereasca splendoare.

Torturile-s grele, băităle-s crunte,
Dar stă neclintit precum stânca din munte;
Când capul tăiat la pământ i s-așterne
La sufletul drumul mării eterne.

Cu-ncredere-n ruga eroului mare,
Îți cerem, Isuse, acum îndurare.
Ne iartă păcatele multe și grele
Și nu-ți mai aduce aminte de ele,

Ca-n clipa în care sfârșitul ni-l sună
Arhanghelul morții, să fim împreună
În cer cu martirul, tovarăși cu dânsul,
Să nu mai cunoaștem durerea și plânsul.

Cu inimi supuse, la tron ce mai sus e
De ceruri, mărire ți-aducem, Isuse.
Primească mărire și veșnicul Tată
Și Duhul izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Deus tuorum militum
Sors et corona, præmium,
Laudes canentes martyris
Absolve nexu criminis.

Hic (Hæc) testis ore prôtulit
 Quod cordis arca crédidit,
 Christum sequéndo répperit
 Effusióne sánguinis.

Hic (Hæc) nempe mundi gáudia
 Et blandiménta nóxia
 Cadúca rite députans,
 Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
 Et sústulit viríliter;
 Pro te refúndens sánguinem,
 Æténa dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplíci
 Te póscimus, píssime;
 In hoc triúmpho mártýris
 Dimítte noxam sérvulis,

Ut consequámur múneris
 Ipsíus et consórtia,
 Lætémur ac perénniter
 Iuncti polórum sédibus.

Laus et perénnis glória
 Tibi, Pater, cum Fílio,
 Sancto simul Paráclito
 In sæculórum sæcula. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Tu, ce mama ți-ai creat-o și-ai voit odinioară,
 Zămislit de o Fecioară, să te naști dintr-o Fecioară,
 Ne ascultă rugăciunea, azi când facem sărbătoare
 Unei sfinte mucenice minunate-ntre fecioare.

A avut fecioara sfântă pe pământ o dublă soartă,
 De aceea și în ceruri o cunună dublă poartă;
 S-a învins pe sine însăși întru post și înfrânare,
 A învins și-această lume cu călăi, cu tot ce are.

Precum vulturul despică zarea-naltă, se ridică
 Ea, fecioara mucenică, sus în cer căci fără frică
 A știut pentru credință chiar și moartea s-o înfrunte
 Îndurând cu bărbăție și torturi și chinuri crunte.

Mucenica sfântă pună pentru noi o vorbă bună.
Doamne sfinte, răutatea nu lăsa să ne răpună.
Curățiți fiind de tine, de-a păcatului plămadă,
Ochii noștri față-n față pe vecie să te vadă. Amin.

Sau:

Virginis Proles opifexque Matris,
Virgo quem gessit peperitque Virgo,
Virginis festum canimus tropæum:
Accipe votum.

Hæc tua virgo, duplici beata
Sorte dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Corpore sæclum.

Inde nec mortem nec amica mortis
Sæva pœnarum genera pavescens,
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere cælum.

Huius obtentu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vitiiis revulsis
Quo tibi puri resonet per ævum
Pectoris hymnus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze.

Psalmul 114 (116 A)

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine, *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimile infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!” —

- 5 Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- 6 Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- 7 Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- 8 El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- 9 Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine,
să-și ia crucea și să mă urmeze.

Ant. 2 Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu
care este în ceruri.

Psalmul 115 (116 B)

- 10 Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- 11 Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- 12 Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- 13 Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- 14 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- 15 Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- 16 Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- 17 Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- 18 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,

¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu care este în ceruri.

Ant. 3 Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi în veci.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!

^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție și preoți
pentru Dumnezeu nostru, *
care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi în veci.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Praiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul mării și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai pus la încercare, Doamne, * și ne-ai scos la liman. Ne-ai pus.

V. Ne-ai trecut prin foc, precum se trece argintul, * și ne-ai scos la liman. Slavă Tatălui. Ne-ai pus.

Ant. la Magnificat: În împărăția cerească este locuința sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri harul să fie părtași la moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu, i-ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor; dăruiește-te și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu, i-ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate; dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omenească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

COMUNUL PĂSTORILOR

Vesperele I

IMNUL Tu cel ce țesut-ai, 1678 sau Buni păstori, 1681, ca la Vesperele II.

PSALMODIA

Ant. 1 Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor călăuzi cu știință și pricepere.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor călăuzi cu știință și pricepere.

Ant. 2 Eu însumi voi paște oile mele: pe cele pierdute le voi căuta și pe cele risipite le voi aduce înapoi.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lauda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este todeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei drepți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Eu însumi voi paște oile mele: pe cele pierdute
 le voi căuta și pe cele risipite le voi aduce înapoi.

Ant. 3 Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos.
⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste. —

- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
- pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale.

LECTURA SCURTĂ

IPt 5,1-4

Așadar, pe prezbiterii care sunt între voi, eu care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se vestejește.

RESPONSORIUL SCURT

R. Preoți ai Domnului, * binecuvântați-l pe Domnul!
Preoți.

V. Lăudați-l pe Domnul, voi, cei dreپți și smeriți cu inima, * binecuvântați-l pe Domnul. Slavă Tatălui.
Preoți.

Ant. la *Magnificat*, pentru un papă sau episcop:

Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților, păstorule bun al poporului, tu ai fost bineplăcut Domnului.

Pentru un preot: M-am făcut tuturor toate ca să-i mântuiesc pe toți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude, precum se cuvine, lui Cristos, rânduit să fie mare preot pentru oameni în cele ce sunt ale lui Dumnezeu, și să-l rugăm cu umilință:

Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Tu ai luminat Biserica în chip minunat, dându-i conducători înțelepți și sfinți:

– dă-le mereu creștinilor harul să se bucure de această lumină.

Tu ai iertat păcatele poporului atunci când sfinții păstori te-au rugat, precum Moise:

– prin mijlocirea lor, purifică și sfințește neconținut Biserica ta.

Tu i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor:

– umple cu Duhul Sfânt pe toți conducătorii poporului tău.

Tu însuși ești moștenirea sfinților păstori:

– nu lăsa să se îndepărteze de tine nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

Tu ai dat viața veșnică oilor tale prin păstoria Bisericii, așa încât nimeni să nu le poată răpi din mâna ta:

– mântuiește-i pe cei răposați, pentru care ți-ai dat viața ca jertfă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea

lui, pe păstorii Bisericii tale, împreună cu turma ce te este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.** i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug Duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a cărui îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, păstorul suprem.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Pentru un păstor:

Isuse, păstor al păstorilor, care
Ești sfintei Biserici păstorul cel mare,
În imnuri slăvesc astăzi slugile tale
În ziua intrării în cer triumfale,

Pentru un papă:

Pe-al Romei episcop, cucernicul papă,
Ce blând a condus spre izvoare de apă
O turmă lăsată lui Petru de tine,
Hrănită cu iarba pășunii divine.

Pentru un episcop:

Pe sfântul episcop, slăvitul și demnul
De cinste, pe frunte purtând untdelemnul
Sfințirii înalte, ca turma lui dată
S-o poată hrăni la pășune bogată.

Pentru un preot:

Pe marele sfânt ce plăcutu-ți-a ție
Părtaș să îl faci la a ta preoție;
Umil servitor ce nimic nu-ți refuză,
Poporului tău către cer călăuză.

Acesta-i păstorul model și lumină
Ce plânge cu cei care plâng și suspină.
Prin el Dumnezeu tuturor își arată
Iubirea-i curată, iubirea de tată.

Cântări pentru sfântul păstor azi răsună;
În ceruri el poartă pe frunte cunună.
Isuse, spre dânsul azi poartă-ne gândul.
La tine s-ajungem pe dânsul urmându-l.
Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
Te-adoră tot omul, cerescule Tată;
Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin.

Sau:

Pro uno pastore:

Christe, pastórum caput atque princeps,
Géstiens huius celebráre festum,
Débitas sacro pia turba psallit
Cármine laudes.

Pro papa:

Quas oves Petro déderas, ovíle
Orbis ut totus fíeret sacrátum,
Hic tuo nutu pósito suprémo
Cúlmine rexit.

Pro episcopo:

Strénuum bello púgilem supérni
Chrísmatis pleno tuus unxit intus
Spíritus dono, posúitque sanctam
Páscere gentem.

Pro presbytero:

Hunc tibi eléctum fáciens mínístrum,
Ac sacerdotem sócians, dedísti
Dux ut astáret pópulo fidélis
Ac bonus altor.

Hic gregis ductor fuit atque forma,
Lux erat cæco, mísero levámen,
Próyidus cunctis pater omnibúsque
Ómnia factus.

Christe, qui sanctis méritam corónam
 Reddis in cælis, dócili magístrum
 Fac sequi vita, simílque tandem
 Fine potíri.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Preamărim, Cristoase, astăzi sfinții care-au fost părtașii
 Preoției tale sfinte, hotărâți purtându-și pașii
 După tine; cinstea însă care lor li se cuvine,
 Mare preot pe vecie, să se-ndrepte către tine.

Ai sădit în ei lumină, tu, ce ești Lumina pură,
 Ca să-mpartă tuturoră sfânta ta învățătură.
 Rânduiești au fost de tine călăuze pentru lume,
 Prin cuvinte și prin fapte pașii noștri să-i îndrume.

Cât privește-a lor credință,

nu puțini le-au fost dușmanii;

Au păstrat credința însă prin eforturi și strădanii,
 Au păstrat-o ne-ntinată, neștirbită și curată,
 Cu speranță neclintită și cu ochii la răsplată.

Doamne, tu care cu sfinții și cu îngerii sobor ții,
 Pe-ale tale slugi fidele le-ai primit în ceasul morții
 În lăcașul de mărire, în cereasca ta splendoare,
 Ca să guste fericirea după viața trecătoare.

Rege-al regilor, tu, ce ești Dumnezeuul mării glorii,
 Preamărire și cinstire să-ți aducă muritorii,
 După cum în ceruri ceata fericitorilor cântând dă
 Maiestății tale cinste și-ți slăvesc domnia blândă.

Amin.

Sau:

Pro pluribus pastoribus:

Dum sacerdotum célebrant fideles
 Festa sollénni veneránda cultu,
 In tuas laudes honor hic redúndat,
 Summe Sacérdos.

Cuius ex dono potuere patres
 Sémitas lucis pópulos docere,
 Móribus sanctis régere atque verbo
 Páscere vitæ.

Sed nec advérsis póterant movéri
 A tuæ certo fídei tenóre,
 Quos futurórum rata præmiórum
 Spes animábat.

Unde post vitæ frágilis labóres
 Rite decúrsos, pátrias adépti
 Cælitus sedes, sólida beáti
 Pace fruúntur.

Glóriæ summum decus atque laudis,
 Rex, tibi, regum, Déitas perénnis,
 Quicquid est rerum célebret per omne
 Tempus et ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor.

Psalmul 20 (21),2-8.14

- ² Doamne, regele se veseleşte de puterea ta *
 și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
 și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
 și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
 lungime de zile în veac și de-a pururi.
- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
 strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
 tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.

⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.

¹⁴ Înalță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul
dintre toți și slujitorul tuturor.

Ant. 2 Când va veni păstorul suprem, veți fi încoronați
cu mărirea nepieritoare.

Psalmul 91 (92)

I

² Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,

³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și noaptea, fidelitatea ta,

⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.

⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.

⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!

⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște, *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.

⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,

ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *

⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!

Ant. Când va veni păstorul suprem, veți fi încoronați
cu mărirea nepieritoare.

Ant. 3 Slujitor bun și credincios, intră în bucuria
Domnului tău.

II

¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.

- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău.

℣. Vei auzi un cuvânt din gura mea.

℞. Și le vei duce vestea cea bună.

LECTURA ÎNTÂI

Pentru un papă sau episcop:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Tit

1,7-11; 2,1-8

Învățătura Apostolului despre calitățile și slujirea episcopilor

Preaiubitule, ⁷ episcopul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără cusur: să nu fie arogant, nici mândros, nici bețiv, nici violent, nici doritor de câștig necinstit, ⁸ ci ospitalier, iubitor de bine, înțelept, drept, evlavios, stăpân pe sine, ⁹ ținând la cuvântul adevărat conform doctrinei pentru ca să fie puternic și să îndrume la învățătură sănătoasă și să-i convingă pe potrivnici.

¹⁰ De fapt, sunt mulți rebeli, flecari, înșelători, în special dintre cei circumciși, ¹¹ cărora trebuie să li se închidă

gura. Aceștia răvășesc case întregi învățând ceea ce nu trebuie de dragul unui câștig necinstit.

^{2,1} Dar tu spune ceea ce este conform cu învățătura sănătoasă.

² Bătrânii să fie sobri, demni, înțelepți, sănătoși în credință, în iubire și în răbdare. ³ Tot așa și bătrânele să se poarte așa cum le stă bine unor femei sfinte, să nu fie clevetitoare, nici dedate la beție, ci să învețe la bine, ⁴ să le educe pe cele tinere să-și iubească soții și copiii, ⁵ să fie înțelepte, curate, având grijă de casă, să fie binevoitoare, supuse soților lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu.

⁶ La fel, îndeamnă-i pe cei mai tineri să fie înțelepți, ⁷ prezentându-te pe tine însuși, în toate, exemplu de fapte bune, în învățătură nealterată, demnitate, ⁸ cuvânt sănătos, convingător, pentru ca cel care se opune să fie rușinat, neavând de spus nimic rău despre noi.

RESPONSORIUL

Fap 20,28; 1Cor 4,2

R. Vegheați asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus episcopi. * Păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care Dumnezeu a dobândit-o prin sângele Fiului său.

Ÿ. Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. * Păstoriți Biserica.

Pentru un preot:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 5,1-11

Slujirea păstorilor și a credincioșilor

¹ Pe prezbiteri, care sunt între voi, eu care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: ² Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; ³ nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. ⁴ Iar când

va apare păstorul suprem, veți primi cununa măririi, care nu se veștejește.

⁵ Tot așa și voi, tinerilor, supuneți-vă prezbiterilor. Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că: *Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, însă celor smeriți le dă har.*

⁶ Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. ⁷ Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

⁸ Fiți cumpătați, vegheați! Dușmanul vostru, diavolul, ca un leu care rage, dă târcoale căutând pe cine să înghită. ⁹ Împotriviți-vă lui, tari în credință, știind că și frații voștri răspândiți în lume îndură aceleași suferințe.

¹⁰ Iar Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. ¹¹ Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

RESPONSORIUL

1Cor 4,1-2; Prov 20,6

R. Orice om să ne considere ca slujitori ai lui Cristos și administratori ai tainelor lui Dumnezeu. * Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios.

V. Mulți oameni se prezintă ca binefăcători, dar cine va găsi un bărbat credincios? * Ceea ce.

LECTURA A DOUA

Pentru un papă:

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 3, la aniversarea alegerii sale, 2-3: PL 54, 145-146)

*Rămâne permanent
ceea ce Cristos a instituit în Petru*

Preaiubiților, când este vorba de împlinirea slujirii oficiului nostru, ne dăm seama că suntem slabi și lăncezi, căci dacă dorim să acționăm cu devotament și curaj,

suntem împiedicați de fragilitatea condiției noastre. Cu toate acestea, avem de partea noastră mijlocirea neîncetată a marelui preot atotputernic și veșnic, care, asemănător nouă, dar egal Tatălui, și-a coborât dumnezeirea până la condiția umană și a înălțat umanitatea până la condiția divină, iar noi ne bucurăm, cu demnitate și sfințenie, de hotărârea pe care a luat-o, căci, chiar dacă a încredințat multor păstori grija oilor sale, totuși nu a încetat să-și păzească turma preaiubită.

Asistența lui veșnică și activă garantează apărarea autorității apostolice, care nu a rămas niciodată fără ajutor, și garantează tăria fundamentului, pe care se înalță întreaga Biserică și care nu este slăbită de dimensiunea impresionantă a templului.

De fapt, soliditatea acestei credințe, care a fost lăudată în principele apostolilor, este veșnică. Și așa cum durează ceea ce Petru a crezut în Cristos, la fel durează ceea ce Cristos a instituit în Petru. Rămâne, așadar, hotărârea adevărului și fericitul Petru, stăruind mereu în tăria pietrei pe care a primit-o, nu a părăsit cârma Bisericii, care i-a fost încredințată.

Într-adevăr, el a fost rânduit deasupra celorlalți, pentru ca din faptul că este numit piatră, proclamat fundament, constituit paznic al împărăției cerurilor, stabilit judecător a ceea ce trebuie legat sau dezlegat printr-o sentință ce este ratificată și în cer, noi să putem recunoaște, prin înseși misterele conținute în aceste apelative, că el este strâns unit cu Cristos.

Acum, el continuă cu mai multă intensitate și eficacitate misiunea ce i-a fost încredințată și împlinește toate funcțiile și responsabilitățile în și cu acela prin care este preamărit.

De aceea, dacă noi facem ceva bine și judecăm corect, dacă obținem ceva de la milostivirea lui Dumnezeu prin rugăciunile noastre zilnice, toate acestea le datorăm lucrării și meritelor aceluia a cărui putere este vie în acest scaun apostolic, care este al său, și a cărui autoritate continuă să triumfe.

Într-adevăr, preaiubiților, acest lucru l-a dobândit acela mărturisire de credință, care, inspirată de Dumnezeu Tatăl

în inima apostolului, s-a înălțat deasupra tuturor nesigurărilor opiniilor omenești și a primit soliditatea unei pietre, care nu va fi slăbită de nici un atac.

Astfel, în Biserica întregă, Petru spune în fiecare zi: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu (Mt 16,16)*, și orice limbă care îl mărturisește pe Domnul este însușită de magisteriul acestei voci.

RESPONSORIUL

Mt 16,18; Ps 47 (48),9d

R. Isus i-a spus lui Simon: „Eu îți spun: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea, * și porțile iadului nu o vor birui”.

V. Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna. * Și porțile.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Din *Comentariu asupra psalmului 126*
de sfântul Ilariu, episcop

(Nr. 7-10: PL 9, 696-697)

Dumnezeu construiește și păzește cetatea sa

Dacă Domnul n-ar zidi casa, în zadar ar trudi cei care o zidesc (Ps 126,1). Voi sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi (1Cor 3,16). Aceasta este casa și acesta este templul lui Dumnezeu, plin de învățăturile și harurile lui Dumnezeu, și locuință capabilă de sfințenia inimii divine, despre care același profet a dat mărturie: *Sfânt este templul tău, minunat în dreptate (Ps 64,5-6)*. Sfințenia, dreptatea și curăția omenească sunt un templu pentru Dumnezeu.

Această casă, așadar, trebuie să fie zidită pentru Dumnezeu. Ceea ce este construit cu puterile omenești nu durează și ceea ce este făcut după învățăturile omenești nu rezistă și nu va putea fi păzit prin muncile noastre zadarnice și grija preocupării noastre.

Trebuie să o zidim altfel, trebuie să o păzim într-un alt mod. Nu trebuie să începem construcția pe un teren slab și nisipos, ci trebuie să punem temelia pe profeți și pe apostoli.

Casa trebuie ridicată cu pietre vii, trebuie să fie ținută împreună de piatra unghiulară, trebuie să fie înălțată prin îmbinări reciproce până la omul perfect și la statura trupului lui Cristos, trebuie să fie împodobită cu strălucirea și frumusețea harurilor spirituale.

Astfel, dacă este zidită de Dumnezeu, adică după învățăturile sale, ea nu se va prăbuși. Această casă va crește formând mai multe case, prin diferitele construcții ale credincioșilor, în fiecare dintre noi, spre mărirea și împodobirea acelei cetăți fericite.

Deja de mult timp, Domnul este păzitorul vigilent al acestei cetăți: când l-a ocrotit pe Abraham de-a lungul peregrinării sale, când l-a ales pe Isaac ca jertfă, când l-a îmbogățit pe slujitorul său Iacob, când l-a înălțat pe Iosif vândut în Egipt, când l-a întărit pe Moise împotriva faraonului, când l-a ales pe Iosue drept conducător în lupte, când l-a eliberat pe David de toate pericolele, când l-a înzestrat pe Solomon cu darul înțelepciunii, când i-a asistat pe profeți, când l-a răpit în cer pe Ilie, când l-a ales pe Elizeu, când l-a hrănit pe Daniel, când i-a răcorit pe cei trei tineri în cuptorul cu foc și s-a adăugat celor trei ca al patrulea, când l-a învățat pe Iosif printr-un înger că se va naște dintr-o fecioară, când a asigurat-o pe Maria, când l-a trimis înainte pe Ioan, când i-a ales pe apostoli și l-a rugat pe Tatăl, spunând: *Tată sfânt, păstrează-i în numele tău. Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat în numele tău (In 17,11)* și, în sfârșit, când, după pătimire, promite că va veghea asupra noastră și că ne va avea veșnic în grija sa, spunând: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20)*.

Aceasta este protecția veșnică a acelei cetăți sfinte și fericite, care este cetatea lui Dumnezeu, formată din mulți care se adună împreună și care este în fiecare dintre noi. Această cetate, așadar, trebuie să fie zidită de Dumnezeu, ca să crească până la desăvârșirea ei. Într-adevăr, desăvârșirea nu este atunci când începe construcția, ci, prin continuarea construcției, se ajunge la desăvârșirea perfecțiunii.

RESPONSORIUL

IPt 2,4-5; Ps 117 (118),22

R. Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie. * Și voi, ca niște pietre vii sunteți zidiți într-o casă spirituală, într-o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.

V. Aceasta este piatra care a ajuns în capul unghiului.
* Și voi.

Sau alta, în special pentru un episcop:

Din *Predicile* sfântului Fulgențiu de Ruspe, episcop

(Pred. 1, 2-3: CCL 91 A, 889-890)

Administratorul credincios și înțelept

Domnul, voind să arate care este misiunea specială a slujitorilor pe care i-a pus în fruntea poporului său, a spus: *Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste servitorii săi ca să le dea porția de hrană la timpul potrivit? Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel atunci când se va întoarce!* (Lc 12,42-43).

Cine este acest stăpân, fraților? Fără îndoială, Cristos, care le-a spus ucenicilor săi: *Voi mă numiți „Învățătorul” și „Domnul”, și bine spuneți, pentru că sunt* (In 13,13).

Și care este familia acestui stăpân? Evident, cea pe care Domnul însuși a răscumpărat-o din mâna dușmanului și a luat-o în stăpânirea sa. Această familie sfântă este Biserica catolică, ce se răspândește în lumea întreagă prin rodnicia ei deosebită și care se mândrește că a fost răscumpărată cu sângele prețios al Domnului ei. *Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru cei mulți* (Mt 20,28).

Acesta este și păstorul cel bun, care și-a dat viața pentru oile sale. Turma bunului păstor, așadar, este familia Răscumpărătorului.

Dar cine este administratorul care trebuie să fie credincios și prudent ne arată apostolul Paul care, vorbind despre sine și însoțitorii săi, spune: *Orice om să ne*

considerare în felul acesta: ca pe niște slujitori ai lui Cristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu, iar ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios (1Cor 4,1-2).

Nimeni dintre noi însă nu trebuie să considere că numai apostolii au fost puși ca administratori și că slujitorul leneș poate să doarmă infidel și imprudent, neglijând datoria luptei spirituale. Același fericit Apostol, arătând că și episcopii sunt administratori, a spus: *Episcopul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără cusur (Tit 1,7).*

Noi suntem, așadar, slujitorii capului familiei, suntem administratorii Domnului. Noi am primit porția de hrană, pe care trebuie să v-o distribuim.

Dacă apoi ne întrebăm care este această porție de hrană, ne-o arată iarăși fericitul apostol Paul, când spune: *Fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu (Rom 12,3).*

Ceea ce Cristos numește porția de hrană, Paul numește măsura credinței, ca să înțelegem că hrana spirituală nu este altceva decât misterul adorabil al credinței creștine. Noi vă dăm în numele Domnului porția de hrană ori de câte ori, luminați de darul harului spiritual, vă expunem învățătura după regula adevăratei credințe, iar voi primiți această porție de hrană de la administratorii Domnului când ascultați zilnic cuvântul adevărului de la slujitorii lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 25,21.20

R. Bine, servitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune: * intră în bucuria Domnului tău.

V. Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat. * Intră în.

Pentru un preot:

Din decretul despre slujirea și viața preotească *Presbyterorum ordinis* al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 12)

Chemarea preoților la perfecțiune

Prin sacramentul Preoției, preoții sunt făcuți asemenea lui Cristos preotul ca slujitori ai capului, pentru a face să crească și a zidi întreg trupul lui care este Biserica, în calitate de colaboratori ai episcopatului. Încă de la consacrarea primită prin Botez, și ei, ca și toți creștinii, au primit semnul și darul unei chemări și al unui har atât de mari încât, cu toată slăbiciunea omenească, să poată și să fie obligați să tindă la perfecțiune, după cuvântul Domnului: *Fiiți, așadar, desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48)*.

Ca preoți, însă, ei sunt obligați cu un titlu deosebit să tindă la desăvârșire deoarece, primind o nouă consacrare prin hirotonire, au devenit instrumente vii în mâna lui Cristos, Preotul veșnic, pentru a continua prin timp lucrarea lui minunată care cu puterea de sus a reînnoit întregul neam omenesc.

Așadar, întrucât orice preot, în felul său propriu, acționează în numele lui Cristos reprezentându-l, el este înzestrat cu un har deosebit pentru ca, slujindu-i pe cei încredințați lui și întregul popor al lui Dumnezeu, să poată tinde mai eficient la desăvârșirea aceluia pe care îl reprezintă, iar slăbiciunea omenească a trupului e vindecată de sfințenia lui, care s-a făcut pentru noi mare preot sfânt, nevinovat, nepătat, separat de păcătoși (Evr 7,26).

Cristos, pe care Tatăl l-a sfințit, adică l-a consacrat și l-a trimis în lume, *s-a dat pe sine însuși pentru noi ca să ne răscumpere de orice nelegiuire și să curețe pentru sine un popor numai al său, plin de zel pentru fapte bune (Tit 2,14)*, și astfel a intrat, prin pătimire, în gloria sa; în același fel și preoții, consacrați prin ungerea Duhului Sfânt și trimiși de Cristos, nimicesc în ei faptele trupului și se dedică total slujirii oamenilor, și astfel

pot înainta în sfințenia cu care au fost înzestrați de Cristos, spre a se apropia de omul desăvârșit.

De aceea, îndeplinind slujirea Duhului și a dreptății, sunt întăriți în viața spiritului, cu condiția să se lase învățați de Duhul lui Cristos care le dă viață și îi călăuzește. Într-adevăr, preoții sunt orientați spre desăvârșirea vieții prin înseși acțiunile sacre de fiecare zi, precum și prin întreaga lor slujire pe care o împlinesc în strânsă unire cu episcopul și cu confracții.

Sfințenia preoților, la rândul ei, contribuie în cel mai înalt grad la o mai rodnică îndeplinire a slujirii lor: într-adevăr, chiar dacă harul lui Dumnezeu poate împlini lucrarea mântuirii și prin slujitori nevrednici, Dumnezeu totuși dorește în mod obișnuit să-și arate faptele minunate mai degrabă prin oameni care, făcându-se mai ascultători față de inspirațiile și călăuzirea Duhului Sfânt și datorită unirii intime cu Cristos și sfințeniei vieții proprii, pot spune cu Apostolul: *Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine (Gal 2,20)*.

RESPONSORIUL

1 Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi.

V. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii până când Cristos se va forma în voi, * pentru că.

Pentru un misionar:

Din decretul despre activitatea misionară a Bisericii
Ad gentes al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 4-5)

Mergând, învățați toate neamurile

Domnul Isus însuși, înainte de a-și da de bunăvoie viața pentru lume, a orânduit slujirea apostolică și a făgăduit trimiterea Duhului Sfânt în așa fel încât ambele să fie asociate întotdeauna și pretutindeni în lucrarea mântuirii pentru a o duce la bun sfârșit.

Duhul Sfânt, în toate timpurile, unește Biserica întreagă în comuniune și slujire și o înzestrează cu diferite daruri ierarhice și carismatice, dând viață, precum sufletul, instituțiilor bisericești și însuflând credincioșilor același spirit misionar care l-a însuflețit pe Cristos însuși. Uneori el anticipează chiar în mod vizibil acțiunea apostolică, după cum o și însoțește și călăuzește neîncetat în diferite feluri.

Domnul Isus, încă de la început, *i-a chemat la sine pe cei pe care i-a voit și a rânduit doisprezece să fie cu el și să-i trimită să propovăduiască* (Mc 3,13). Astfel, apostolii au fost semănțele noului Israel și, în același timp, originea ierarhiei sacre.

Apoi, după ce prin moartea și învierea sa a împlinit în sine tainele mântuirii noastre și ale reînnoirii tuturor lucrurilor, Domnul, dobândind toată puterea în cer și pe pământ, înainte de a fi înălțat la cer, și-a întemeiat Biserica drept sacrament al mântuirii și i-a trimis pe apostoli în lumea întreagă precum și el fusese trimis de Tatăl, poruncindu-le: *Așadar, mergeți, faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit* (Mt 28,19-20).

De aici decurge îndatorirea Bisericii de a răspândi credința și mântuirea lui Cristos, atât în virtutea poruncii explicite pe care au moștenit-o de la apostoli episcopii ajutați de preoți și avându-l în frunte pe urmașul lui Petru, păstorul suprem al Bisericii, cât și prin puterea vieții pe care Cristos o revarsă asupra mădularelor sale.

Misiunea Bisericii se îndeplinește, așadar, prin lucrarea prin care ea, supunându-se poruncii lui Cristos și împinsă de harul și de iubirea Duhului lui Cristos, se face pe deplin și realmente prezentă tuturor oamenilor și tuturor popoarelor, pentru a-i aduce, prin exemplul vieții sale și prin propovăduire, prin sacramente și prin celelalte mijloace de har, la credință, la libertate și la pacea lui Cristos, astfel încât să le fie deschisă calea liberă și sigură spre o participare deplină la misterul lui Cristos.

RESPONSORIUL

Mc 16,15-16; In 3,5

R. Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura: * cine va crede și va fi botezat se va mântui.

Ț. Dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu: * cine va crede.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru un păstor:

Azi serbăm cu bucurie marea luptă și izbândă
Ce în viața-a câștigat-o un păstor cu fire blândă.
El se află-acum în ceruri înălțat în slavă peste
Sfinți și îngeri, iară tronul mai presus de stele-i este.

Pentru un papă:

Pe-al lui Petru sacru scaun de Cristos chemat să șadă,
De iubire pentru turmă și de zel a dat dovadă.
Lui i-a dat Cristos în mână, cu tot dragul, cheia mare
Care-nchide și deschide paradisul la intrare.

Pentru un episcop:

Ca episcop peste turmă marele păstor îl pune;
El se-achită cu onoare de înalta misiune,
Călăuză înțeleaptă și model între modele,
Ațașat de oi și gata să-și dea viața pentru ele.

Pentru un preot:

El e preotul cucernic ce-n iubire și răbdare,
Cu lumina-nvățăturii și-a purtării exemplare,
A condus cu-nțelepciune mica turmă-ncredințată
Pe cărarea care duce către veșnica răsplată.

Doamne, vina noastră mare ne apasă, ne doboară;
Rugăciunea slugii tale să ne scape de povară.
Noi sperăm să-avem intrare, pentru meritele sale,
În lăcașul veșnic unde nu-i durere, nu e jale.
Îți aducem închinare, Dumnezeule, tu care
Ai creat cu mână tare și pământ, și cer, și mare.
De la tine-având primite legi precise, roșturi bune,
Cârmuirii tale, Doamne, universul se supune. Amin.

Sau:

Pro uno pastore:

Inclitus rector pater atque prudens,
Cuius insignem cōlimus triúmphum,
Iste confessor sine fine lætus
Regnat in astris.

Pro papa:

Qui Petri summa cáthedra resídens,
Præsul imménsi gregis et magíster,
Regna per claves Dómini poténter
Cælica pandit.

Pro episcopo:

Qui sacerdotís, ducis ac magístri
Munus insúmpsit pópulis sacrátum,
Præsul et vitæ sápiens parávit
Dona beátæ.

Pro presbytero:

Ipse dux clarus fuit et magíster,
Éxhibens sacræ documénta vitæ
Ac Deo semper sátagens placére
Péctore mundo.

Nunc eum nisu rogitémus omnes,
Abluat nostrum pius ut reátum,
Et sua ducat prece nos ad alta
Cúlmina cæli.

Sit Deo soli decus et potestas,
 Laus in excelsis, honor ac perennis,
 Qui suis totum moderans gubernat
 Légibus orbem. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Preoți buni, prin consacrare purtători de sfinte vase,
 A voi prin voi Stăpânul harul crucii să ni-l lase.
 Zelul vostru și iubirea ne sunt bine cunoscute.
 Ați pășit în fruntea turmei ca modele de virtute.
 Au rodit în voi talanții, purtând roade prețioase;
 Sfintei noastre Maici Biserici voi adus-ați mari foloase.
 Având coapsele încinse, în veghere necurmată,
 Facla sfântă a credinței nu s-a stins în voi vreodată.
 Când hambarul vieții voastre
 s-a umplut de roade coapte
 Din țării cerescul Mire a venit târziu în noapte;
 I-ați deschis îndată ușa, de plecare fiind gata,
 Și-ați intrat apoi cu dânsul, să primiți în cer răsplata.
 Rege-al regilor, tu, ce ești Dumnezeu al mării glorii,
 Preamărire și cinstire să-ți aducă muritorii,
 După cum în ceruri ceata fericiților cântând dă
 Maiestății tale cinste și-ți slăvesc domnia blândă.
Amin.

Sau:

Pro pluribus pastoribus:

Hi sacerdotes Dómini sacráti,
 Consecratóres Dómini fidéles
 Atque pastóres pópuli fuére
 Ímpigro amóre.

Namque susceptæ benedictiónis
 Dona servántes, studuére, lumbos
 Fórtiter cincti, mánibus corúscas
 Ferre lucérnas.

Sicque suspénsi vigilésque, quando
 Iánuam pulsans Dóminus veníret,
 Obviáverunt properánti alácrés
 Pándere limen.

Glóriæ summum decus atque laudis,
Rex, tibi, regum, Déitas perénnis,
Quicquid est rerum célebret per omne
Tempus et ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Voi sunteți lumina lumii; nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru.

Ant. 3 Cuvântul lui Dumnezeu este viu și plin de putere și mai pătrunzător decât orice sabie cu două tăișuri.

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,7-9a

Amintiți-vă de conducătorii voștri care v-au învățat cuvântul lui Dumnezeu și, meditănd împlinirea vieții lor, imitați credința lor. Isus Cristos cel de ieri și de astăzi este același în vecii vecilor. Nu vă lăsați seduși de învățături diferite și străine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri, * ei îți vor vesti numele Domnului. Ierusalime.

Y. Zi și noapte nu vor tăcea, * ei vor vesti numele Domnului. Slavă Tatălui. Ierusalime.

Ant. la *Benedictus*: Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude și mulțumiri lui Cristos, bunul păstor, care și-a dat viața pentru oile sale, și să-l implorăm spunând:

Doamne, fii tu păstorul poporului tău!

Cristoase, care prin sfinții păstori ai voit să-ți arăți iubirea și îndurarea,

– nu înceta niciodată să ne călăuzești cu milă, prin ei.

Tu, care prin vicarii tăi îți exerciți neconținut misiunea de învățător și păstor sufletec,

– fii tu mereu acela care ne conduci prin mai-marii noștri.

Tu, care, prin sfinții tăi puși în fruntea poporului, te-ai arătat medic al sufletelor și al trupurilor,

– nu înceta să ne vindeci și să ne sfințești prin ei.

Tu, care ți-ai povățuit turmă prin înțelepciunea și iubirea sfinților,

– edifice-ne pururi în sfințenie prin păstorii noștri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstorii Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.** i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a căruia îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Tată, după cum tu m-ai trimis în lume, și eu i-am trimis pe ei în lume.

LECTURA SCURTĂ**1Tim 4,16**

Ai grijă de tine și de învățatură; stăruie în acestea, căci, făcând astfel, te vei mântui și pe tine, și pe aceia care te ascultă.

℣. Domnul l-a ales pe slujitorul său.

℞. Ca să-l păstorească pe Iacob, moștenirea sa.

Ora a șasea

Ant. Cine vă primește pe voi pe mine mă primește și cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis.

LECTURA SCURTĂ*1Tim 1,12*

Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit pentru că m-a găsit vrednic de încredere, rânduindu-mă în slujirea sa.

℣. Nu mă rușinez de evanghelie.

℞. Căci este puterea lui Dumnezeu spre mântuire.

Ora a noua

Ant. Noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, sunteți zidirea lui Dumnezeu.

LECTURA SCURTĂ*1Tim 3,13*

Cei care slujesc bine dobândesc un loc de cinste și mult curaj în credința care este în Cristos Isus.

℣. Dacă Domnul n-ar zidi casa.

℞. În zadar ar trudi cei care o zidesc.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II**IMNUL**

Pentru un păstor:

Tu cel ce țesut-ai din raze veșmântul,
Păstorule sfinte, primește azi cântul
Pe care-l înalță smeritele gloate;
Primească-l prin tine Stăpânul a toate.

E unicul Preot, Cristos e cel care
Cu Tatăl ceresc ne-a adus împăcare.
În inimi simțim bucurie deplină
Căci el ne-a salvat de păcat și de vină.

A binevoit el, Cristos, să te cheme
Ca preot la treapta onoarei supreme,
Ca Tatălui său să-i aducă onoare
Și viața divină la noi s-o coboare.

Pentru un papă:

Păstorul Suprem a voit să te-aleagă
Urmaș al lui Petru, ca turma întreagă
Cu grijă s-o duci spre mănoasă pășune,
Și cheile sale în mâini ți le pune.

Pentru un episcop:

De Duhul Sfânt uns, îți revarsă putere
Să faci ceea ce de la tine el cere:
Să dai, ca episcop, poporului hrană
Cu vorba și viața cea fără prihană.

Pentru un preot:

Chemat ca apostol pe urmele sale,
Cristos te-a-nălțat la onoruri regale;
Ai fost ca și dânsul păstor pentru turmă,
Oițele scumpe mergându-ți pe urmă.

Tu cel ce te afli-n lăcașele sfinte,
La noi cei rămași pe pământ ia aminte,
Și fă-ne părtași la cereasca agapă
Cu cei ce l-al vieții izvor se adapă.

Treimii să-i fie mărire-n vecie
Căci binevoit-a păstorule, ție
-n a sa-mpărăție pe frunte să-ți pună
Ca dreaptă răsplată cerească cunună. Amin.

Sau:

Pro uno pastore:

Vir celse, forma fúlgida
Virtútis, hymnum súscipe,
Qui iure dum te prædicat,
Dei canit magnália.

Qui sempiternus Póntifex
Stirpem Deo mortálium
Revínxit, atque réddidit
Paci novo nos fœdere,
Te fecit ipse próvidus
Sui minístrum múneris,
Patri datúrum glóriam
Eiúsque vitam plébibus.

Pro papa:

Tu Petri ovíle cælitus
Sumptis regébas clávibus,
Gregémque verbo gratiæ,
Puris fovébas áctibus.

Pro episcopo:

Virtúte factus dítor
Te consecrántis Spíritus,
Præsul, salutis pínquia
Tu tradidísti pábula.

Pro presbytero:

Regális huius cúlminis
Adéptus altitúdinem,
Verbo fuísti et móribus
Doctor, sacérdos, hóstia.

Locátus in cælestibus,
Sanctæ meménto Ecclésiæ,
Oves ut omnes pásqua
Christi petant felícia.
Sit Trinitáti glória,
Quæ sancti honóris múnia
Tibi minístro sédulo
Dignis corónat gáudiis. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Buni păstori ce turma voastră ați făcut-o să prospere,
 Ale sfintei Maici Biserici prețioase giuvaiere,
 Imn cucernic de cinstire vă înalță azi chiar regii
 Pentru viața voastră sfântă, nesupusă fărdelegii.

Voi ați fost precum o mamă ce nu știe de hodină,
 Ce-ngrijește copilașii, îi hrănește, îi alină.
 Prin cuvânt și prin exemplu ați purtat la oi merinde,
 Leac ați fost și vindecare pentru cele suferinde.

Ați găsit întotdeauna pentru oi pășune grasă,
 Nu ați fost precum năimitul care oile își lasă
 De izbeliște, când lupul se apropie de turmă;
 E năimit, de-aceea fuge și dispăre fără urmă.

Buni păstori, din sfânt lăcașul de lumină și de pace
 Privegheați asupra noastră, nu lăsați să ne atace
 Lupii răi ce zi și noapte ne pândesc, ne dau târcoale,
 Ca în cer să nu rămână ale noastre locuri goale.

O, Cristoase, Domnul nostru, mare preot pe vecie,
 Îți aducem toată cinstea și mărirea astăzi ție.
 Tatăl veșnic ca și Duhul dătător de orice bine
 Să primească, de asemeni, cinstea care se cuvine.

Amin.

Sau:

Pro pluribus pastoribus:

Sacrata nobis gaudia
 Dies redúxit ánnua,
 Laudántur in qua débito
 Cultu duces ovílium.
 En pro gregis custódia
 Nullos labóres néglegunt,
 Tutántur illum, sánius
 Impertiéntes pábulum.
 Arcent lupos e fínibus,
 Procul latrónes éxigunt,
 Replent oves pinguédine,
 Ovíle numquam désérunt.

Tot nunc potíti gáudiis,
 Gregum duces sanctíssimi,
 Nobis rogáte grátiam
 Apud tribúnal iúdicis.

Ætérne, Christe, póntifex,
 Tibi sit æqua glória
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei prin harul pe care mi l-a dat.

Psalmul 14 (15)

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
 Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
 face dreptatea și spune adevărul din inimă;
- ³ cel care nu calomniază cu limba †
 și nu face rău semenului său, *
 nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
 dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
 Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
 nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
 și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
 Cel care trăiește astfel *
 nu se va clătina în veci!

Ant. Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei prin harul pe care mi l-a dat.

Ant. 2 Acesta este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul peste familia sa.

Psalmul 111 (112)

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepecți vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepecți, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Acesta este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul peste familia sa.

Ant. 3 Oile mele îmi vor asculta glasul și va fi o singură turmă și un singur păstor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- ⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?

Tu singur ești sfânt! †
 Toate popoarele vor veni
 și se vor prosterna înaintea ta, *
 pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Oile mele îmi vor asculta glasul și va fi o singură turmă și un singur păstor.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-4

Așadar, pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

RESPONSORIUL SCURT

R. Acesta este adevăratul prieten al fraților săi; * el se roagă mult pentru poporul său. Acesta este.

V. Viața și-a dat-o pentru frații săi; * el se roagă mult pentru poporul său. Slavă Tatălui. Acesta este.

Ant. la Magnificat: Acesta este administratorul credincios și înțelept pe care Domnul l-a pus peste familia sa ca să le dea hrană la vreme potrivită.

Sau: Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor, care ai binevoit să mă călăuzești la această slavă. Te rog ca și oile pe care mi le-ai încredințat să aibă parte, împreună cu mine, de harul tău în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude, precum se cuvine, lui Cristos, rânduit să fie mare preot pentru oameni în cele ce sunt ale lui Dumnezeu, și să-l rugăm cu umilință:

Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Tu ai luminat Biserica în chip minunat, dându-i conducători înțelepți și sfinți:

– dă-le mereu creștinilor harul să se bucure de această lumină.

Tu ai iertat păcatele poporului atunci când sfinții păstori te-au rugat, precum Moise:

– prin mijlocirea lor, purifică și sfințește neconținut Biserica ta.

Tu i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor:

– umple cu Duhul Sfânt pe toți conducătorii poporului tău.

Tu însuși ești moștenirea sfinților păstori:

– nu lăsa să se îndepărteze de tine nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

Tu ai dat viața veșnică oilor tale prin păstoria Bisericii, așa încât nimeni să nu le poată răpi din mâna ta:

– mântuiește-i pe cei răposați, pentru care ți-ai dat viața ca jertfă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstoria Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.** i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a cărui îndurare nespasă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

COMUNUL ÎNVĂȚĂTORILOR BISERICII

Toate de la Comunal păstorilor, 1651, afară de următoarele:

Vesperale I

IMNUL Lumină ești, Doamne, ca la Vesperale II, 1694.

LECTURA SCURTĂ

Iac 3,17-18

Înțelepciunea care vine de sus este înainte de toate curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

RESPONSORIUL SCURT

R. Gura celui drept * vorbește cu înțelepciune. Gura.
Ψ. Și limba sa rostește dreptatea; * vorbește cu înțelepciune. Slavă Tatălui. Gura.

Ant. la Magnificat: Cel care va împlini poruncile Domnului și-i va învăța și pe alții să le împlinească va fi mare în împărăția cerului.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă nu există, se spune:

Doamne Dumnezeu, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul **N.** cu învățătură cerească, dăruiește-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm cu fidelitate această învățătură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, izvorul înțelepciunii.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL Lumină ești, Doamne, ca la *Veseperele II*, 1694.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

39,1b-14

Înțeleptul cercetează Scripturile

^{1b} Înțeleptul cercetează înțelepciunea celor de demult și se dedică studiului profeților.

² El păstrează povestirile oamenilor renumiți și pătrunde totodată în profunzimile parabolilor.

³ El caută înțelesul ascuns al proverbelor și se ocupă de tainele parabolilor.

⁴ El slujește în mijlocul celor mari și se arată înaintea conducătorilor.

⁵ Străbate pământul popoarelor străine și cântărește cele bune și cele rele printre oameni.

⁶ Inima lui se îndreaptă dis-de-diminează spre Domnul care l-a creat și în fața Celui Preaînalt își înalță rugăciunea.

⁷ Își deschide gura în rugăciune și imploră iertare pentru păcatele sale.

⁸ Dacă va voi Domnul cel mare, îl va umple cu duhul înțelegerii;

⁹ ca un torent se vor revărsa cuvintele înțelepciunii sale și-i va aduce mulțumiri Domnului în rugăciune.

¹⁰ El va dobândi judecata cea dreaptă și cunoașterea și va cugeta la tainele lui Dumnezeu.

¹¹ El va face cunoscută învățătura pe care a primit-o și se va mândri cu legea legământului Domnului.

¹² Vor lăuda mulți înțelepciunea lui și nu va fi uitată niciodată.

¹³ Amintirea lui nu se va șterge, numele lui va dăinui din generație în generație.

¹⁴ Popoarele vor vorbi despre înțelepciunea lui, iar adunarea îl va sărbători cu laude.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir* 15,5-6

R. În mijlocul Bisericii și-a deschis gura * și Domnul l-a umplut cu duhul înțelepciunii și al înțelegerii.

V. A revărsat asupra lui farmec și bucurie fără măsură.

* Și Domnul l-a umplut.

LECTURA A DOUA

Din *Oglinda carității* de Wilhelm,
abate al mănăstirii „Sfântul Teodoric”

(PL 180, 384)

Înțelegerea credinței trebuie căutată în Duhul Sfânt

O, tu, suflet credincios, când în credința ta descoperi mistere prea adânci pentru natura ta slabă, ai curaj și spune, nu din spirit de contrazicere, ci din dorința de a asculta: „Cum se poate aceasta?”

Întrebarea ta să fie rugăciune, să fie iubire, să fie pietate și dorință umilă. Nu ca să scruteze maiestatea divină în înălțimile sale, ci ca să caute mântuirea în mijloacele de mântuire ale lui Dumnezeu, mântuitorul nostru. Și îți va răspunde îngerul marelui sfat: *Când va veni Mângâietorul, pe care vi-l voi trimite de la Tatăl, vă va învăța toate și vă va călăuzi în tot adevărul (In 14,26; 16,13). De fapt, cine cunoaște ceea ce este în om, în afară de duhul omului care este în om? Tot la fel, nimeni nu a cunoscut cele ale lui Dumnezeu în afară de Duhul lui Dumnezeu (1Cor 2,11).*

Grăbește-te, așadar, să te împărtășești cu Duhul Sfânt. El se face prezent când este invocat, nici nu ar putea fi invocat dacă nu ar fi prezent. Când este invocat, vine, vine cu abundența binecuvântării lui Dumnezeu. Este ca un fluviu învolburat, care înveselește cetatea lui Dumnezeu.

Și când ajunge, dacă te va găsi umil și liniștit, chiar tremurând în fața cuvintelor lui Dumnezeu, se va odihni peste tine și îți va descoperi ceea ce Dumnezeu Tatăl ține ascuns celor înțelepți și pricepuți ai acestei lumi.

Atunci vor începe să-ți strălucească toate acele adevăruri pe care înțelepciunea a putut să le spună ucenicilor când era pe pământ și pe care ei nu au putut să le înțeleagă până când nu a venit Duhul adevărului, care i-a învățat tot adevărul.

Pentru a primi sau învăța acest adevăr, zadarnic aștepți să vină de pe buzele unui om oarecare ceea ce nu a putut să primească sau să învețe de pe buzele adevărului însuși. Căci așa cum spune adevărul însuși: *Dumnezeu este duh* (In 4,24).

Și așa cum este necesar ca cei care îl adoră să-l adore în duh și adevăr, la fel, cei care doresc să știe și să cunoască trebuie să caute înțelegerea credinței și sensul acestui adevăr pur și curat doar în Duhul Sfânt.

De fapt, în întunericul și ignoranța acestei vieți, el însuși este lumina care îi luminează pe cei săraci cu duhul, este iubirea care atrage, este blândețea care impresionează, este calea omului spre Dumnezeu, este iubirea celui care iubește, este devoțiunea, este pietatea.

De la o etapă la alta a credinței, el le descoperă credincioșilor dreptatea lui Dumnezeu, dăruindu-le har peste har și o credință luminată peste credința care se naște din ascultarea cuvântului.

RESPONSORIUL

Mt 13,52; cf. Prov 14,33

R. Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor * este asemenea stăpânului casei care scoate din tezaurul său lucruri noi și vechi.

V. În inima celui înțelept își află sălaș înțelepciunea și el va putea să-i educe pe cei nepricepuți; * este asemenea.

Sau:

Din constituția dogmatică despre revelația divină
Dei verbum a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 7-8)

Transmiterea revelației divine

Cristos Domnul, în care își găsește împlinirea întreaga revelație a Dumnezeuului preainalt, a dat poruncă apostolilor să predice tuturor, împărțându-le darurile divine, ca pe izvorul oricărui adevăr mântuitor și al oricărei discipline morale, evanghelia făgăduită odinioară prin profeți și pe care a împlinit-o el însuși și a vestit-o cu gura sa.

Acest lucru a fost realizat cu fidelitate atât de apostoli care, în propovăduirea lor orală, prin exemplul dat și prin hotărârile luate, au transmis ceea ce au primit din gura lui Cristos, din trăirea lor în apropierea lui și din faptele lui, precum și ceea ce au învățat sub inspirația Duhului Sfânt, cât și de acei apostoli și oameni apostolici care, tot sub inspirația Duhului Sfânt, au consemnat în scris vestea mântuirii.

Iar pentru ca evanghelia să se păstreze de-a pururi întreagă și vie în Biserică, apostolii i-au lăsat ca urmași pe episcopi, încredințându-le propria lor misiune de a învăța. Ceea ce a fost transmis de către apostoli cuprinde tot ceea ce ajută poporul lui Dumnezeu să ducă o viață sfântă și să-și sporească credința; astfel Biserica, în învățătura, în viața și în cultul său, perpetuează și transmite tuturor generațiilor tot ceea ce este ea însăși, tot ceea ce crede.

Această tradiție, care vine de la apostoli, se dezvoltă în Biserică sub asistența Duhului Sfânt: înțelegerea lucrurilor și a cuvintelor transmise crește prin meditarea și studierea lor de către credincioși, care le păstrează în inimă, prin pătrunderea adâncă ce decurge din experiența spirituală și prin propovăduirea acelora care, o dată cu succesiunea episcopală, au primit o carismă sigură a adevărului. Biserica, pe măsura trecerii veacurilor, tinde

mereu către plinătatea adevărului divin, până ce se vor împlini în ea cuvintele lui Dumnezeu.

Afirmările sfinților părinți atestă prezența dătătoare de viață a acestei tradiții, ale cărei bogății se revarsă în practica și în viața Bisericii care crede și se roagă.

Prin aceeași tradiție cunoaște Biserica întregul canon al cărților sfinte și înseși textele sfinte sunt înțelese prin ea mai profund, iar acțiunea lor devine tot mai vie; astfel, Dumnezeu, care a vorbit odinioară, vorbește fără întrerupere cu mireasa Fiului său iubit, iar Duhul Sfânt, prin care glasul viu al evangheliei răsună în Biserică și, prin ea, în lume, îi călăuzește pe credincioși spre tot adevărul și face să locuiască în ei cu îmbelșugare cuvântul lui Cristos.

RESPONSORIUL

1Pt 1,25; Lc 1,2

R. Cuvântul Domnului rămâne în veci. * Acesta este cuvântul care v-a fost transmis prin evanghelie.

V. Așa cum ni l-au transmis cei care de la început au fost martori oculari și au devenit slujitori ai cuvântului.
* Acesta este.

În solemnități și sărbători, Te Deum, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Tu, ce vrednic ești de cinste,
o Cristoase, Doamne sfinte,
Dătător de-nțelepciune și cerești învățăminte,
Pentru viață e lumină minunata ta doctrină,
De aceea mintea noastră înaintea ei se-nchină.
Sfintei noastre Maici Biserici,
care-a fost de tine-aleasă,
Ca să-ți fie purtătoare de lumină și Mireasă,
Tu i-ai dat cuvântul care bezna lumii s-o înfrunte;
Ea, Biserica-i cetatea așezată pe un munte.

Tu trimiți mereu în lume oameni sfinți, figuri mărețe,
 Cu sublima misiune să explice, să învețe,
 Adevărurile tale pentru noi atât de grele;
 Prin înalta lor știință strălucesc ca niște stele.

Adevărul e făclia ce aprinsă-n mâna ta ții,
 De la tine iau lumină în Biserică-nvățații;
 Li-l trimiți pe Duhul Sfânt ca să-i asiste, să-i inspire;
 Pentru flacăra credinței îți aducem mulțumire.

Mijlocească ajutorul și-ndurarea de la tine
 Sfântul care azi cinstit e de mulțimile creștine,
 Ca urmând ce ne-a-nvățat el prin exemplu și povețe,
 Să ajungem la vederea preaslăvitei tale fețe. Amin.

Sau:

Doctor æternus cóleris piúsqe,
 Christe, qui leges áperis salútis,
 Verba qui vitæ mérito putáris
 Solus habére.

Teque clamámus, bone Pastor orbis,
 Cælítus semper solidásse Sponsæ
 Verba, constánter quibus illa mundo
 Lumen adésset.

Ipe quin præbes fámulos corúscos,
 Aureas stellas velut emicántes,
 Certa qui nobis réserent beátæ
 Dógmata vitæ.

Unde te laudes récinant, Magíster,
 Spíritus fundis bona qui stupénda
 Ore doctórum, tua quo poténter
 Lux patet alma.

Quique nunc iustus celebrátur, instet
 Ut tuam plebem per amœna lucis
 Des gradí, donec tibi dicat hymnos
 Lúmine pleno. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Înț 7,13-14

Înțelepciunea pe care am învățat-o fără greșală o împărtășesc fără părere de rău, nu ascund bogățiile ei. Căci înțelepciunea este un tezaur infinit pentru oameni; cei care o dobândesc ajung la prietenia cu Dumnezeu, recomandați de darurile învățaturii.

RESPONSORIUL SCURT

R. Înțelepciunea sfinților * o povestesc popoarele. Înțelepciunea.

Ψ. Și lauda lor o vestește Biserica, * o povestesc popoarele. Slavă Tatălui. Înțelepciunea.

Ant. la *Benedictus*: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă nu există, se spune:

Doamne Dumnezeule, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul **N.** cu învățatură cerească, dăruiește-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm cu fidelitate această învățatură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

Vesperale II

IMNUL

Lumină ești, Doamne, ești veșnicul soare;
Făpturile toate în veci să te-adoare.
Pământului nostru lumina veșmântu-i,
Lumină ești minții tu, cel ce ne mântui.

Pe Duhul tău Sfânt, cel ce-n veci adevăru-i
Întruna Bisericii tale îl dăru-i;
Pe sfinți, inspirându-i cu tainice șoapte,
Îi face luceferi în beznă și noapte.

Lumina cerească curată și sfântă
De dânșii primită, de dânșii rășfrântă,
Prin neguri de veacuri o faci să apară
Sărmanilor oameni tot pură și clară.

Cu ei împreună primit-a cunună
Și sfântul de astăzi; lucrarea lui bună
Prezentă-i în lume, o vede oricine
Pășește pe drumul trăirii creștine.

Iar noi, admirându-i cununa splendidă,
Un lucru îi cerem: de-ar vrea să deschidă
Și nouă o cale și el să ne poarte
Șpre patria-n care nu-s lacrimi, nici moarte.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt care-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Æterne sol, qui lúmine
Creáta comples ómnia,
Supréma lux et méntium,
Te corda nostra cóncinunt.

Tuo fovénte Spíritu,
Hic viva luminária
Fulsére, per quæ sæculis
Patent salútis sémitæ.

Quod verba missa cælitus,
Nátiva mens quod éxhibet,
Per hos minístros grátiae
Novo nitóre cláruit.

Horum coronæ párticeps,
Doctrína honéstus lúcida,
Hic vir beátus splénduit
Quem prædicámus láudibus.

Ipsó favénte, quæsumus,
Nóbis, Deus, percúrrere
Da veritátis trámitem,
Possímus ut te cónsequi.

Præsta, Pater piïssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spîritu Parâclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Iac 3,17-18

Înțelepciunea care vine de sus este înainte de toate curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

RESPONSORIUL SCURT

℞. În mijlocul Bisericii * și-a deschis gura. În mijlocul.
℣. Și Domnul l-a umplut de Duhul înțelepciunii și al înțelegerii. * Și-a deschis gura. Slavă Tatălui. În mijlocul Bisericii.

Ant. la Magnificat: Învățător al credinței, luminează Bisericii, sfinte N., iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă nu există, se spune:

Doamne Dumnezeule, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul N. cu învățătură cerească, dăruiește-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm cu fidelitate această învățătură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

COMUNUL FECIOARELOR

Vesperale I

IMNUL Ești fecioarelor cunună, ca la **Vesperale II**, 1715.

PSALMODIA

Ant. 1 Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul și vă veți lumina.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înălță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul și vă veți lumina.

Ant. 2 Acum te urmăresc cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta, Doamne. Să nu ne faci de rușine.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțea mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Acum te urmăim cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta, Doamne. Să nu ne faci de rușine.

Ant. 3 Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos, căci Domnul este Mirele vostru în veac.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos, căci Domnul este Mirele vostru în veac.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,32b.34a

Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh.

RESPONSORIUL SCURT

R. Partea mea este Domnul, * a spus sufletul meu.
Partea mea.

V. Domnul este bun față de sufletul care-l caută, * a spus sufletul meu. Slavă Tatălui. Partea mea.

Ant. la Magnificat, pentru o fecioară martiră:
Fecioara neînfricată, jertfă curată, victima curăției îl urmează acum pe Mielul răstignit pentru noi.

Pentru o fecioară: La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă, pregătită fiind, a intrat cu el la nuntă.

Pentru mai multe fecioare: Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte! Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l sărbătorim cu bucurie pe Cristos, care i-a lăudat pe aceia care aleg calea fecioriei pentru împărăția cerurilor, și să-l implorăm spunând:

Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, mirele Bisericii, tu ai voit ca ea să se înfățișeze înaintea ta ca o fecioară nepătată:

– fă-o pururi neprihănită și sfântă.

Cristoase, fecioarele sfinte ți-au ieșit în întâmpinare cu candelilele aprinse:

– nu îngădui să scadă untdelemnul fidelității în candelilele acelor care s-au consacrat cu totul slujirii tale.

Doamne, Biserica ta, fecioară și mamă, n-a încetat să păstreze neatinsă și curată credința față de tine:

– dăruiește tuturor creștinilor harul să rămână credincioși învățurii tale.

Tu dai poporului tău bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.:**

– dăruiește-ne harul să ne bucurăm pururi de mijlocirea ei.

Tu le-ai primit pe fecioarele sfinte la ospățul tău de nuntă:

– primește-i cu bunătate pe cei răposați la ospățul tău ceresc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfințelor **N. și N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, regele fecioarelor.

Sau: Veniți să-l adorăm pe Mielul pe care-l urmează fecioarele.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru o fecioară:

Aceasta-i fecioara curată, e una
Din cele-nțelepte, ea poartă cununa
Cea dată de Domnul. Cu voce suavă,
Să-i cânte creștinii cântare de slavă.
Cerescului Mire ea viața-nchinat-a,
De-aceea în ceruri e dreaptă răsplata;
Primită-i de Domnul în ceata cea sfântă
Ce Mirelui veșnic mărire îi cântă.
Sfioasă, pudică, retrasă în sine,
Pornirile firii în frâu și le ține.
Nimic de la lume n-așteaptă, nu cere;
Cristos este singura ei mângâiere.
Condu-ne, Cristoase, pe urma ei pașii;
Să nu lași cumva să ne-nvingă vrăjmașii.
Păcatul în suflet ne-apasă, ne doare;
Ne iartă de dragul acestei fecioare.
Cristos să primească, el, gingașă floare
Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Pro una virgine:

Dulci deprómat cármine
 Devóta plebs sollémnia,
 Dum in cælórum cúlmine
 Hæc virgo micat glória.
 Virgo, quæ Christi láudibus
 Vacávit iam viríliter,
 Sanctórum nunc agmínibus
 Coniúngitur felíciter.
 Vicit per pudicítiam
 Infírmae carnis vítium:
 Sprevit mundi blandítiam
 Christi sequens vestígium.
 Per hanc, nos, Christe, dírige
 Servans a cunctis hóstibus;
 Culpárum lapsus córrige
 Nos ímbuens virtútibus.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai multe fecioare:

Se bucură astăzi și fac sărbătoare
 Creștinii în cinstea acestor fecioare
 Chemate de Domnul, pe urmele sale,
 Pe calea regală-a iubirii totale.
 Isuse Cristoase, tu, crin de candoare,
 Tu, Fiul Fecioarei, iubit de fecioare,
 Ferește-ne, Doamne, de cursele toate
 Pe care Satana în drum ni le scoate.
 În suflete caste a face îți place
 Sălaș preaplăcut de iubire și pace.
 Ne iartă-ale noastre căderi și păcate
 Și fă-ți și din noi locuințe curate.

Cu-aceste fecioare-ale tale mirese,
 Noi azi îți aducem omagii alese.
 În clipele grele, ne-arată că ele
 Ne sunt minunate și sfinte modele.

Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Pro pluribus virginibus:

Gaudéntes festum cólimus
 Sanctárum Christi vírginum,
 Quæ puro corde Dóminum
 Secútæ sunt in láudibus.

O castitátis lílium,
 Rex vírginum sanctíssime,
 Tu, custos pudicitíæ,
 Fraudes repélle dæmonum.

Qui castis in viscéribus
 Placáris clementíssime,
 Nostros reátus dílué,
 Dimíttens quæ peccávimus.

Grates precántes ágimus;
 Errámus, víam dírige;
 Tu, Pater indulgéntiæ,
 Nobis succúrre, quæsumus.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune, alături de mirele tău, Cuvântul imaculat al lui Dumnezeu.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune, alături de mirele tău, Cuvântul imaculat al lui Dumnezeu.

Ant. 2 Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos, am disprețuit împărăția lumii și toată slava ei.

Psalmul 44 (45)

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
har a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ea este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale. —

- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
scepтрul dreptății este scepтрul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos,
am disprețuit împărăția lumii și toată slava ei.

Ant. 3 Regele râvnește frumusețea ta pentru că el
este Domnul, Dumnezeul tău.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri; *
și bogății poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare, *
când își face intrarea,
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Regele râvnește frumusețea ta pentru că el este Domnul, Dumnezeuul tău.

℣. Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții.

℟. Și chipul tău mă va umple de bucurie.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni

7,25-40

Fecioria creștină

Fraților, ²⁵ despre fecioare nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul harul de a fi vrednic de crezare. ²⁶ Eu cred că este bine, din cauza dificultății timpului de față, e bine ca omul să fie așa: ²⁷ ești legat de femeie, nu căuta să te desparti; nu ești legat de femeie, nu căuta femeie. ²⁸ Totuși, dacă te căsătorești, nu păcătuiești. Iar dacă o fecioară se căsătorește, nu păcătuiește. Dar aceștia vor avea suferințe în trupul lor. Eu însă vreau să vă cruț.

²⁹ Fraților, eu vă spun aceasta: timpul s-a scurtat. De acum, cei care au femeie să fie ca și cum nu ar avea, ³⁰ cei care plâng ca și cum nu ar plânge, cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura, cei care cumpără, ca și cum nu ar fi stăpâni, ³¹ cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi: căci chipul acestei lumi trece.

³² Eu aș vrea ca voi să fiți fără griji. Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului, ³³ însă cel care este căsătorit se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă soției, ³⁴ și este împărțit. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh, însă cea căsătorită se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă bărbatului. ³⁵ Aceasta o spun pentru binele vostru, nu ca să vă întind o cursă, ci pentru ceea ce este vrednic de cinste și conduce la Domnul, fără abatere.

³⁶ Dacă cineva crede că este o rușine dacă fecioara lui trece de floarea vârstei, și așa trebuie să fie, să facă

ceea ce vrea. Nu păcătuiește. Ei să se căsătorească. ³⁷ Dar dacă cineva a hotărât în inima lui, cu tărie, fără să fie constrâns și are deplină stăpânire asupra propriei voințe și a judecat astfel în inima sa, să o păstreze fecioară, va face bine. ³⁸ Așa încât cel care își dă în căsătorie fecioara sa face bine, iar cel care nu o dă în căsătorie va face și mai bine.

³⁹ O femeie este legată cât timp îi trăiește bărbatul. Dar dacă îi moare bărbatul, este liberă să se căsătorească cu cine vrea, numai în Domnul. ⁴⁰ Însă, după părerea mea, ar fi mai fericită dacă ar rămâne așa. Cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

R. Regele râvnește frumusețea ta pe care el a creat-o: el este Dumnezeuul tău, el este regele tău; * el este regele tău și tot el este mirele tău.

V. Mireasă pentru regele Dumnezeu, de la el primești daruri, de el ești înfrumusețată, de el ești răscumpărată, de el ești sfințită; * el este regele.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre îmbrăcămintea fecioarelor*
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 3-4.22.23: CSEL 3, 189-190.202-204)

*Cu cât mai mare este numărul fecioarelor,
cu atât mai mult crește bucuria sfintei maici Biserici*

Ne adresăm acum fecioarelor și o facem cu o grijă cu atât mai mare, cu cât mai mare este demnitatea lor. Ele sunt floarea răsărită în grădina Bisericii, sunt podoaba și ornamentul harului Duhului Sfânt, bucuria vieții, capodopera desăvârșită și nepătată, vrednică de laudă și cinste, imaginea lui Dumnezeu, care reflectă sfințenia Domnului, partea cea mai aleasă a turmei lui Cristos. Pentru ele se bucură Biserica mamă și în ele se arată rodnicia ei strălucitoare, căci cu cât mai mare este numărul fecioarelor, cu atât mai mult crește bucuria mamei.

Ne adresăm lor și le îndemnăm, însuflețiți mai mult de afecțiunea noastră decât de autoritatea noastră, căci, fiind cei din urmă și cei mai mici și fiind perfect conștienți de micimea noastră, nu avem pretenția de a ne erija în cenzori ai conduitei lor, ci să le arătăm grija noastră și să le invităm la mai multă prudență, ca să scape de atacurile diavolului.

Nu este o precauție inutilă și nici o teamă fără temei când este vorba de ceva care arată calea mântuirii și ajută la păzirea poruncilor de viață date de Domnul, pentru ca cele care s-au consacrat lui Cristos și au renunțat la plăcerile trupești să se dedice trup și suflet lui Dumnezeu, să-și ducă la împlinire lucrarea care este destinată să primească o mare răsplată. Ele nu trebuie să caute să se împodobească sau să placă altcuiva decât Domnului lor, de la care așteaptă răsplata fecioriei lor.

Păstrați, fecioarelor, păstrați ceea ce ați început să fiți. Păstrați ceea ce veți fi. Vă așteaptă o mare răsplată, marele premiu al virtuții, darul măreț al curăției. Voi ați început să fiți deja ceea ce noi vom fi. Voi aveți deja din această lume gloria învierii. Voi treceți prin această lume fără să vă lăsați contaminate de lume. Păstrându-vă curate și fecioare, sunteți egale îngerilor lui Dumnezeu. Păstrați intactă, așadar, fecioria voastră și ceea ce ați început cu curaj să duceți la bun sfârșit, fără să căutați frumusețea bijuteriilor sau a veșmintelor, ci pe cea a vieții.

Ascultați cuvântul Apostolului, pe care Domnul l-a numit „vas ales” și pe care Dumnezeu l-a trimis să facă cunoscute poruncile cerești. *Primul om, spune el, este făcut din pământ; al doilea om este din cer. Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc (1Cor 15,47-49).* Aceasta este imaginea pe care o poartă fecioria, pe care o poartă integritatea, pe care o poartă sfințenia și adevărul.

RESPONSORIUL

1Cor 7,34: Ps 72 (73),26

R. Femeia necăsătorită și fecioara * se îngrijesc de cele ale Domnului, ca să fie sfinte în trup și în duh.

Ψ. Dumnezeu inimii mele și partea mea de moștenire în veci este Dumnezeu. * Se îngrijesc.

Sau:

Din decretul despre reînnoirea vieții consacrate
Perfectae caritatis al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 1.5.6.12.25)

Biserica îl urmează pe Cristos, unicul său mire

Încă de la începuturile Bisericii au existat bărbați și femei care, prin practicarea sfaturilor evanghelice, au căutat să-l urmeze cu mai multă libertate și să-l imite mai îndeaproape pe Cristos și au dus, fiecare în felul său, o viață consacrată lui Dumnezeu; mulți dintre aceștia, sub inspirația Duhului Sfânt, au trăit în singurătate sau au întemeiat familii călugărești pe care Biserica le-a primit cu bucurie și le-a aprobat cu autoritatea ei. Astfel, din planul lui Dumnezeu, s-a dezvoltat o minunată diversitate de comunități călugărești care au contribuit mult nu numai ca Biserica să fie capabilă de orice lucru bun (2Tim 3,17) și să fie pregătită pentru lucrarea slujirii spre zidirea trupului lui Cristos (Ef 4,12), ci să și apară împodobită cu diferitele daruri ale fiilor ei ca o mireasă gătită pentru mirele ei (Ap 21,2) și prin ea să se arate înțelepciunea cea de multe feluri a lui Dumnezeu (Ef 3,10).

Într-o atât de mare varietate a darurilor, toți cei care sunt chemați de Dumnezeu la urmarea sfaturilor evanghelice și se angajează cu fidelitate la aceasta prin profesiune se dedică în mod deosebit Domnului urmându-l pe Cristos, care, feciorelnic și sărac, i-a mântuit și sfințit pe oameni prin ascultarea sa până la moartea pe cruce (Fil 2,8). Astfel, însuflețiți de iubirea pe care Duhul Sfânt a revărsat-o în inimile lor, ei trăiesc tot mai mult pentru Cristos și pentru trupul lui care este Biserica

(Col 1,24). De aceea, cu cât mai ferventă e unirea lor cu Cristos prin această dăruire de sine care cuprinde viața întregă, cu atât este mai bogată viața Bisericii și este mai rodnic apostolatul ei.

Membrii oricărui institut să-și amintească, în primul rând, că, prin profesiunea sfaturilor evanghelice, au răspuns la chemarea divină astfel încât, nu numai murind păcatului, ci și renunțând la lume, trăiesc numai pentru Dumnezeu. Într-adevăr, ei și-au închinat întreaga viață slujirii lui, ceea ce constituie o consacrare deosebită, ce se înrădăcește profund în consacrarea baptismală și o exprimă mai deplin.

Cei care fac profesiunea sfaturilor evanghelice trebuie să-l caute și să-l iubească mai presus de toate pe Dumnezeu, care ne-a iubit el mai întâi, și în toate împrejurările trebuie să se străduiască să înainteze în viața ascunsă cu Cristos în Dumnezeu, de unde se revarsă și primește îndemn neconținut iubirea față de aproapele, spre mântuirea lumii și zidirea Bisericii. Prin această iubire este însuflețită și călăuzită și practicarea însăși a sfaturilor evanghelice.

Curăția *pentru împărăția cerurilor* (Mt 19,12), pe care călugării o făgăduiesc prin profesiune, trebuie prețuită ca un dar ales al harului. Într-adevăr, ea eliberează inima omului într-un mod special, ca să ardă mai mult de iubire pentru Dumnezeu și pentru toți oamenii; de aceea, ea este un semn deosebit al bunurilor cerești, precum și un mijloc foarte eficace oferit călugărilor pentru a se putea dedica în voie slujirii lui Dumnezeu și operelor de apostolat. Ei constituie, astfel, în fața tuturor credincioșilor, o evocare a minunatei cununii înfăptuite de Dumnezeu, prin care Biserica îl are drept unic mire pe Cristos și care se va manifesta pe deplin în veacul de apoi.

RESPONSORIUL

R. O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos, * tu, care te-ai învrednicit să primești coroana Domnului, coroana fecioriei perpetue.

∇. Nimic nu a putut să te seducă pentru a pierde cununa fecioriei, nimic nu a putut să te separe de iubirea Fiului lui Dumnezeu. * Tu, care.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru o fecioară:

Când din lume, cu iubire, te răpește bunul Mire,
Și-având candela aprinsă, intri plină de uimire,
La ospățul său de nuntă, tu, fecioară-ntre fecioare,
Ești deodată-nvăluită în lumină orbitoare.

Te prezinți în sala nunții ne-ntinată, fără pată,
De virtuți încununată și în merite bogată.
După casta-mbrățișare, Domnul zice: „Sfinții lese-i
Locul cel dintâi miresei”; și te-așază-n capul mesei.

Ai ajuns deja în ceruri, dar rămâi a noastră soră;
Frații tăi din pribegie cu credință te imploră.
De la ei departe ține și tristețea, și aleanul,
Și ispita, și capcana ce le-o-ntinde lor Vicleanul.

Preacurata Născătoare, în iubirea ei de mamă,
Ea ce l-a zdrobit pe șarpe și puterea lui infamă,
Cea dintâi dintre fecioare ne-nsoțească, ne ajute,
Să trăim în castitate, în dreptate și virtute.

E slăvită-n cer fecioara; sărbătoare azi în rai e,
Sfinții cântă, se-nveșmântă cu-ale lor alese straie.
Domnu-i cel ce dă izbândă; de aceea cinste fie-i
Lui, Stăpânului a toate, în lăcașul veșniciei. Amin.

Sau:

Aptáta, virgo, lámpade
Ad núptias ingrèssa es
Ætérni regis glóriæ,
Quem laudant turbæ cælicæ.

Grata convíva súperis,
 Cælésti sponso iúngeris
 Ampléxu casti foederis,
 Pudóris dives méritis.

Normam vivéndi ínstrue,
 Nos prece tua cónfove,
 Possímus ut resístere
 Hostis nostri versútiæ.

Exémplar vitæ vírginum,
 María roget Fílium,
 Ut eius adiutórium
 Nos iuvet per exsílum.

Sit Deitáti glória
 Per infiníta sæcula
 Pro vírginis victória,
 Qua gaudet cæli cúria. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Pentru mai multe fecioare: **IMNUL** Ești fecioarelor cunună, 1715.

Ant. 1 Pe Cristos de bunăvoie îl mărturisesc, de Cristos adânc însetez, cu Cristos doresc să fiu de-a pururi.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Binecuvântați-l, fecioare, pe Domnul; cel care a semănat în voi iubirea neîmpărțită încununează în voi darurile sale.

Ant. 3 Vor tresălta sfinții în mărire, căci victoria lor strălucește cu putere în trupurile lor.

LECTURA SCURTĂ

Ct 8,7

Apele multe nu pot stinge iubirea, nici râurile să o înăbușe. De-ar da cineva toate avuțiile casei sale pentru iubire, cu dispreț ar fi respins.

RESPONSORIUL SCURT

R. Despre tine îmi spune inima: * „Caută fața lui!”
Despre tine.

V. Fața ta, Doamne, o caut! * „Caută fața lui!” Slavă
Tatălui. Despre tine.

Ant. la *Benedictus*, pentru o fecioară martiră:

Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine și luându-și
crucea, l-a urmat pe Domnul, mirele fecioarelor și regele
martirilor.

Pentru o fecioară: Iată, fecioara înțeleaptă a ieșit în
întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de
fecioare precum soarele în tăria cerului.

Pentru mai multe fecioare: Fecioarele Domnului,
binecuvântați-l pe Domnul în veci!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu bucurie pe Cristos, mirele și cununa
fecioarelor, și să-l implorăm cu evlavie, spunând:

Isuse, cununa fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, fecioarele sfinte te-au iubit ca pe unicul lor
Mire:

- dă-ne harul ca nimic să nu ne despartă de iubirea ta.
Tu ai încununat-o ca regină a fecioarelor pe Maria,
maica ta:
- învrednicește-ne, prin mijlocirea ei, să-ți slujim pururi
cu inimă curată.

Prin mijlocirea slujitoarelor tale, care, cu inimă neîm-
părtită, s-au îngrijit pururi de cele ce sunt ale tale pentru
a fi sfinte cu trupul și cu sufletul,

- nu lăsa chipul acestei lumi trecătoare să ne abată
vreodată de la tine.

Doamne Isuse, mire așteptat de fecioarele înțelepte,

- învrednicește-ne să te întâmpinăm veghind în speranță.
Prin mijlocirea sfintei **N.**, care s-a numărat printre
fecioarele înțelepte,
- dăruiește-ne viață nepătată și înțelepciune.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem necontentit în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfintelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1075, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 699.

Ora a treia

Ant. Binele meu este să stau cu Dumnezeu; speranța mea este Domnul.

LECTURA SCURTĂ

Înt 8,21a

Am înțeles că nu pot dobândi înțelepciune dacă nu mi-o dă Dumnezeu, și însuși acest fapt era înțelepciune: să știi de la cine vine darul.

℣. Aceasta este fecioara înțeleaptă.

℞. Pe care Domnul a găsit-o veghind.

Ora a șasea

Ant. Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău și voi trăi; să nu dai de rușine speranța mea.

LECTURA SCURTĂ**1Cor 7,25**

Cât despre fecioare, nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul harul de a fi vrednic de crezare.

℣. Aceasta este fecioara înțeleaptă.

℞. Ea va fi numărată printre cei care iubesc înțelepciunea.

Ora a noua

Ant. Cât de frumoasă este viața celor curați.

LECTURA SCURTĂ**Ap 19,6b-7**

Domnul, Dumnezeuul nostru, Cel Atotputernic, și-a început domnia; să ne bucurăm și să ne veselim și să-l preamărim, pentru că a început nunta Mielului, iar Mireasa lui s-a pregătit.

℣. L-am găsit pe cel pe care-l iubește inima mea.

℞. Îl țin strâns și nu-l mai las să plece.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Ești fecioarelor cunună, o Cristoase, căci tu doară,
Zămislit de o Fecioară, te-ai născut dintr-o Fecioară.
Mamei tale fecioria n-a putut să o distrugă
Legea firii. Către tine îndreptăm a noastră rugă.
Printre crini îți ai lăcașul, căci tu însuți ești o floare
Neatinsă de vreo boare. Și-ai voit să te-nconjoare
Cete sfinte de fecioare, flori de mâna ta culese;
Tu ca mire ești răsplata pentru castele-ți mirese.

Te urmează fericite, după cum îşi poartă paşii,
 După mama lor iubită pretutindenii copilaşii.
 Ele cântă, cântă-ntruna, cu voci fine, cristaline,
 Imnuri dulci, melodioase, de iubire pentru tine.
 A săpat în noi păcatul răni adânci şi dureroase;
 Pentru inima bolnavă tu eşti medicul, Cristoase.
 Pilda sfințelor fecioare după ele ne atragă;
 Ca şi lor, ne fie, Doamne, curăţia vieţii dragă.
 Pentru sfințele fecioare sărbătoare azi în rai e,
 Sfinții cântă, se-nveşmântă cu-ale lor alese straie.
 Domnu-i cel ce dă izbândă; de aceea cinste fie-i
 Lui, Stăpânului a toate, în lăcaşul veşniciei. Amin.

Sau:

Iesu, coróna vírginum,
 Quem Mater illa cóncipit
 Quæ sola virgo párturit,
 Hæc vota clemens áccipe,
 Qui pascis inter lília
 Sæptus choréis vírginum,
 Sponsus decórus glória
 Sponsísque reddens præmia.
 Quocúmque pergis, vírgines
 Sequúntur, atque láudibus
 Post te canéntes cúrsitant
 Hymnósque dulces pèrsonant.
 Te deprecámur, lárgius
 Nostris adáuge méntibus
 Nescíre prorsus ómnia
 Corruptiónis vúlnera.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spíritu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pentru tine mă păstrez curată și ție îți ies în
întâmpinare cu candela aprinsă, o, Mirele meu.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Pentru tine mă păstrez curată și ție îți ies în
întâmpinare cu candela aprinsă, o, Mirele meu.

Ant. 2 Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor
vedea pe Dumnezeu.

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește. —

- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineață
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă
preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Feriți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Ant. 3 Speranța mea nu se va clătina; ea se bazează pe Cristos ca o casă construită pe stâncă.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea. —

- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Speranța mea nu se va clătina; ea se bazează pe Cristos ca o casă construită pe stâncă.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,32b.34a

Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi sunt înfățișate regelui fecioare * în bucurie și veselie. Îi sunt.

Ț. Sunt aduse în palatul regelui * în bucurie și veselie. Slavă Tatălui. Îi sunt.

Ant. la Magnificat, pentru o fecioară martiră: O singură jertfă, dublă biruință: a rămas fecioară și a dobândit cununa martiriului.

Pentru o fecioară: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie.

Pentru mai multe fecioare: Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul, al celor care caută fața Dumnezeuului nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l sărbătorim cu bucurie pe Cristos, care i-a lăudat pe aceia care aleg calea fecioriei pentru împărăția cerurilor, și să-l implorăm spunând:

Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, mirele Bisericii, tu ai voit ca ea să se înfățișeze înaintea ta ca o fecioară nepătată:

– fă-o pururi neprihănită și sfântă.

Cristoase, fecioarele sfinte ți-au ieșit în întâmpinare cu candelile aprinse:

- nu îngădui să scadă untdelemnul fidelității în candelile acelor care s-au consacrat cu totul slujirii tale.

(Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!)

Doamne, Biserica ta, fecioară și mamă, n-a încetat să păstreze neatinsă și curată credința față de tine:

- dăruiește tuturor creștinilor harul să rămână credincioși învățaturii tale.

Tu dai poporului tău bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.:**

- dăruiește-ne harul să ne bucurăm pururi de mijlocirea ei.

Tu le-ai primit pe fecioarele sfinte la ospățul tău de nuntă:

- primește-i cu bunătate pe cei răposați la ospățul tău ceresc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfintelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

COMUNUL SFINŢILOR BĂRBAŢI

Vesperale I

IMNUL O, Cristoase, bunătatea 1743, sau Paradisul și pământul, 1744, ca la **Vesperale II**.

PSALMODIA

Ant. 1 Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

Ant. 2 Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeu lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Ant. 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales să fim sfinți și neprihăniți în iubire.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos. —

- 4 În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- 5 El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plac al voinței sale,
- 6 spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- 7 Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- 8 care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- 9 El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- 10 ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales
 să fim sfinți și neprihăniți în iubire.

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,7-8

Cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ba mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul l-a iubit * și l-a împodobit cu mărire.
 Domnul.

V. Cu veșmânt de slavă l-a îmbrăcat * și l-a împodobit cu mărire. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat, pentru un sfânt: Îl voi asemăna cu omul înțelept care și-a zidit casa pe stâncă.

Pentru mai mulți sfinți: Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în îndurarea lui.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, izvorul a toată sfințenia, să ne ducă la o viață sfântă prin exemplul și mijlocirea sfinților:

Fă-ne sfinți, Doamne, pentru că tu ești sfânt!

Părinte sfânt, care voiești să ne numim și să fim fiii tăi,
– dă sfintei tale Biserici puterea să te mărturisească pe tot pământul.

Părinte sfânt, care voiești să trăim în chip vrednic de chemarea noastră ca să-ți fim bineplăcuți în toate,

– dă-ne harul să-ți aducem roade bogate de fapte bune.
Părinte sfânt, care ne-ai împăcat cu tine prin Cristos,
– păzește-ne în numele tău ca toți să fim una.

Părinte sfânt, care ne-ai chemat la ospățul ceresc,

– prin pâinea coborâtă din cer, dă-ne harul să creștem în iubirea ta.

Părinte sfânt, iartă greșelile tuturor păcătoșilor,

– și primește-i pe cei răposați să contemple strălucirea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm harul ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi.

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeul nostru în sărbătoarea sfântului **N.**

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru un sfânt:

O, Cristoase, bunătaea și-ndurarea ta-i imensă,
Tu ești pentru sfinți, în ceruri, nesfârșită recompensă.
Preamărind pe sfinții care

pe pământ ne-au fost tovarăși,
Noi la ușa milei tale cu speranță batem iarăși.

Preamăresc creștinii astăzi și în cântece exaltă
Pe un sfânt având în viață misiune cum nu-i altă
Misiune mai înaltă; el trimis a fost în lume
Să-ți vestească pretutindeni minunatul, sfântul nume.

A trecut senin prin viață către cer purtându-și pașii,
Strânși în jurul său fiindu-i suferinzii, nevoiașii.
Jurământul de credință nevoind să și-l dezmință,
A trăit având privirea îndreptată către țință.

Refuzând să se încreadă în avere și plăcere
Și în tot ce poate lumea să promită, să ofere,
A primit în cer răsplată pentru cele trecătoare;
El se află lângă îngeri în lăcașul de splendoare.

Doamne, noi o recunoaștem: vina noastră este mare,
Sfântul însă ne obține de la tine îndurare.
Iar în viața cu necazuri și ispite de tot felul
El să fie scutul nostru, călăuza și modelul.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.

Amin.

Sau:

Iesu, redemptor omnium,
Perpes coróna cælitum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto vóciibus.

Sacri tui qua nóminis
 Conféssor almus cláruit,
 Cuius célébrat ánnua
 Devóta plebs sollémnia.
 Per illa quæ sunt sæculi
 Gressu seréno tránsiit,
 Tibi fidélis iúgiter
 Iter salútis pérsequens.
 At rite mundi gáudiis
 Non cor cadúcis ápplicans,
 Cum ángelis cæléstibus
 Lætus potítur præmiis.
 Huius benígus ánnue
 Nobis sequi vestígia;
 Huius precátu sérvulis
 Dimítte noxam críminis.
 Sit, Christe, rex píssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai mulți sfinți: **IMNUL** Paradisul și pământul, 1744.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o, Doamne; ai revărsat asupra lui mărire și frumusețe.

Psalmul 20 (21),2-8.14

- ² Doamne, regele se veselește de puterea ta *
și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
lungime de zile în veac și de-a pururi. —

- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.
- ⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.
- ¹⁴ Înălță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o, Doamne;
ai revărsat asupra lui mărire și frumusețe.

Ant. 2 Căile celor drepti strălucesc precum lumina
care crește din zori și până la amiază.

Psalmul 91 (92)

I

- ² Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
- ³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și noaptea, fidelitatea ta,
- ⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște, *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimicivi pentru totdeauna, *
- ⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!

Ant. Căile celor drepti strălucesc precum lumina
care crește din zori și până la amiază.

Ant. 3 Cel drept va înflori ca un palmier, va crește ca
un cedru din Liban.

II

- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Cel drept va înflori ca un palmier, va crește ca un cedru din Liban.

℣. Domnul îl cheamă pe cel drept pe căi drepte.

℟. Și îi descoperă împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Coloseni

3,1-17

Viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu

Fraților, ¹ dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. ² Cugetați la cele de sus și nu la cele de pe pământ, ³ căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. ⁴ Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie.

⁵ Așadar, dați morții mădularele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este idolatrie; ⁶ din cauza acestora vine mânia lui Dumnezeu asupra fiilor neascultării. ⁷ În acestea ați umblat și voi odinioară, când trăiați în astfel de vicii, ⁸ dar acum îndepărtați și voi toate acestea: mânia, furia, răutăatea, blasfemia, vorbele rușinoase din gura voastră; ⁹ nu vă mințiți unii pe alții întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi împreună cu faptele lui ¹⁰ și v-ați îmbrăcat cu cel nou care se înnoiește după chipul creatorului său pentru a ajunge la cunoaștere, ¹¹ unde nu mai este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar, nici scit, nici sclav, nici liber, ci Cristos care este totul în toate.

¹² Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă deci cu dragoste, cu îndurare, cu bunătate, cu umilință, cu blândețe și răbdare. ¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă cineva are vreo plângere împotriva altuia, iertați-vă! Așa cum v-a iertat Domnul la fel să vă iertați și voi. ¹⁴ Însă mai presus de toate acestea îmbrăcați-vă cu iubire, care este legătura desăvârșirii. ¹⁵ Să domnească în inimile voastre pacea lui Cristos la care ați fost chemați ca să fiți un singur trup și fiți recunoscători. ¹⁶ Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin. Învățați-vă și îndemnați-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea în psalmi, în imnuri și în cântări spirituale. Cântați lui Dumnezeu, mulțumindu-i în inimile voastre. ¹⁷ Și tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Isus, mulțumindu-i lui Dumnezeu Tatăl prin el.

RESPONSORIUL

Gal 3,27-28; Ef 4,24

R. Toți câți ați fost botezați în Cristos, în Cristos v-ați îmbrăcat; așadar nu mai este nici iudeu nici grec: * voi toți sunteți una în Cristos Isus.

V. Îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului. * Voi toți.

Sau:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Romani

12,1-21

Viața creștină, cultul spiritual

¹ Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. ² Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

³ Prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să nu vă considerați mai mult decât trebuie să vă considerați, ci fiecare să aibă despre sine o apreciere corectă, fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu. ⁴ Căci, după cum într-un singur trup avem multe membre, însă nu toate membrele au aceeași funcție, ⁵ tot așa noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos și mădulare unii altora. ⁶ Dar avem daruri diferite după harul care ne-a fost dat: dacă cineva are darul profeției, să profețască după măsura credinței, ⁷ dacă are darul slujirii, să stăruie în slujire, dacă este învățător, să-i învețe pe alții, ⁸ dacă are darul de a îndemna, să îndemne. Cine dă să dea cu simplitate, cine conduce să o facă cu zel, cine face milostenie s-o facă cu bucurie.

⁹ Iubirea să fie fără ipocrizie, urâți răul, atașați-vă de bine, ¹⁰ iubiți-vă unii pe alții cu iubire frățească, întreceți-vă în a vă stima unii pe alții. ¹¹ Neobosiți în râvnă, înflăcărați de Duh, slujiți Domnului. ¹² Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare, stăruți în rugăciune. ¹³ Luați parte la trebuințele sfinților! Practicați ospitalitatea!

¹⁴ Binecuvântați pe cei care vă persecută: binecuvântați și nu blestemați. ¹⁵ Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng. ¹⁶ Să aveți aceleași sentimente unii pentru alții. Nu râvniți la funcții înalte, ci lăsați-vă atrași de cele modeste. Nu vă considerați pe

voi înșivă înțelepți. ¹⁷ Nu întoarceți nimănui răul pentru rău, aveți în vedere să faceți bine înaintea tuturor oamenilor. ¹⁸ Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. ¹⁹ Nu vă faceți singuri dreptate, iubiților, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu, căci este scris: *A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti*, spune Domnul. ²⁰ Dimpotrivă, *dacă dușmanului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea; căci făcând astfel vei aduna cărbuni aprinși pe capul lui*. ²¹ Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

RESPONSORIUL

Rom 12,2; Ef 4,23-24

R. Schimbați-vă prin înnoirea minții * ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

V. Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou. * Ca să înțelegeți.

Pentru un sfânt care a fost căsătorit:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Efeseni

5,21-32

Sfințenia căsătoriei creștine

Fraților, ²¹ fiți supuși unii altora în frica lui Cristos.

²² Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, ²³ pentru că bărbatul este capul femeii așa cum și Cristos este capul Bisericii, trupul său, al cărui mântuitor și este. ²⁴ Și cum Biserica se supune lui Cristos, tot așa și femeile să fie supuse bărbaților lor în toate.

²⁵ Bărbaților, iubiți-vă soțiile așa cum Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea ²⁶ pentru a o sfinți, purificând-o prin baia apei în cuvânt, ²⁷ ca să și-o prezinte sieși ca o Biserică glorioasă, fără să aibă vreo pată sau rid sau ceva asemănător, ci să fie sfântă și neprihănită. ²⁸ Tot așa și bărbații trebuie să-și iubească soțiile ca pe trupul propriu. Cine își iubește soția se iubește pe sine. ²⁹ Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup,

dimpotrivă, îl hrănește și îl îngrijește așa cum face Cristos pentru Biserică.³⁰ Căci toți suntem mădulare ale trupului său.³¹ *De aceea își va lăsa omul tatăl și mama și se va uni cu soția sa și cei doi vor fi un singur trup.*³² Misterul acesta este mare: eu o spun cu privire la Cristos și la Biserică.

RESPONSORIUL

1Pt 1,13.15; Lev 11,44

R. Fiți cu mintea clară, sobri în toate, așa cum este sfânt cel care v-a chemat; * fiți sfinți voi înșivă în toată purtarea voastră.

Ÿ. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru: fiți sfinți pentru că eu sunt sfânt. * Fiți sfinți.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Faptelor Apostolilor*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 20, 4: PG 60, 162-164)

Nu se poate ascunde lumina creștinului

Nimic nu este mai rece decât un creștin care nu se îngrijește de mântuirea altora.

Nu poți invoca aici sărăcia ta, căci te va acuza aceea văduvă care a pus doi bănuți. Și Petru spunea: *Nu am nici aur, nici argint (Fap 3,6)*. Paul, de asemenea, era atât de sărac încât suferea adesea de foame, căci îi lipsea hrana necesară.

Nu poți pune în față condiția ta umilă, căci și ei erau săraci, născuți din săraci. Nu poți aduce ca pretext ignoranța, căci și ei erau oameni fără cultură. Nu poți obiecta că ești bolnav, căci așa era și Timotei care, adesea, suferea de diferite boli.

Oricine poate să-și ajute aproapele, dacă vrea să-și facă partea sa.

Nu vedeți cât de viguroși, frumoși, crescuți, înfrunziți și înalți sunt arborii care nu produc fructe? Însă, dacă am avea o grădină, am prefera să avem rodii și măslini rodnici decât pe aceia, căci aceia sunt pentru

destindere, nu aduc nici un folos, și chiar dacă aduc un folos, acesta este foarte mic.

Așa sunt și aceia care se interesează doar de ei înșiși sau, mai bine zis, nici nu se poate face o comparație, căci sunt buni doar ca lemne pentru foc. Acei arbori despre care vorbim pot folosi la construcții sau ca adăpost. Așa erau acele fecioare curate, frumos îmbrăcate, caste, dar nimănui folositoare și, de aceea, sunt aruncate în foc. Aceasta este soarta acelor care nu-l hrănesc pe Cristos.

Observă, apoi, că nimeni nu este acuzat pentru păcatele sale: nu pentru că a fost desfrânat, nu pentru că a jurat fals, nimic din toate acestea, ci pentru că nu și-a ajutat aproapele. Așa a fost acela care și-a îngropat talantul: arăta o viață ordonată, dar fără nici un folos pentru alții.

Cum poate un asemenea om să fie creștin? Dacă drojdia amestecată cu făina nu fermentează tot aluatul, ce fel de drojdie este? Sau dacă un parfum nu-și răspândește mirosul la cei care se apropie, mai poate fi numit parfum?

Să nu spui: Nu pot să-i conduc pe alții, căci, dacă ai fi creștin, ar fi imposibil să nu poți. Așa cum nu se află în contradicție cele care sunt de aceeași natură, tot așa și ceea ce spunem: e ceva ce ține de natura creștinului.

Să nu-l ofensezi pe Dumnezeu. Dacă spui că soarele nu poate să strălucească, îl ofensezi; dacă spui că un creștin nu poate să fie de folos altora, îl ofensezi pe Dumnezeu și îl faci mincinos. E mai probabil ca soarele să nu încălzească și să nu lumineze decât ca un creștin să nu lumineze; este mai probabil ca lumina să fie întuerneric decât ca să se întâmple aceasta.

Să nu spui că aceasta este imposibil, căci contrariul este imposibil. Nu-l ofensa pe Dumnezeu. Dacă noi ne facem bine partea noastră, toate acestea se vor face, decurgând ca o consecință naturală. Nu se poate ascunde lumina creștinului; nu se poate ascunde o lampă atât de strălucitoare.

RESPONSORIUL

Ef 5,8-9; Mt 5,14.16

R. Voi sunteți lumină în Domnul, umblați ca niște fii ai luminii. * Rodul luminii constă în toată bunătatea, dreptatea și adevărul.

Ψ. Voi sunteți lumina lumii. Lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor. * Rodul luminii.

Sau:

Din *Predicile sfântului Augustin*, episcop

(Pred. 96, 1.4.9: PL 38, 584.586.588)

Vocația universală la sfințenie

Dacă vrea cineva să vină după mine, să renunțe la sine, să-și ia crucea și să mă urmeze (Mt 16,24). Ceea ce Domnul a poruncit pare dur și grav, anume că, dacă cineva vrea să-l urmeze, trebuie să se lepede de sine. Dar nu este dur și nici grav ceea ce el poruncește, pentru că el însuși ajută să se realizeze ceea ce poruncește.

Este adevărat ceea ce se spune într-un psalm: *Pentru cuvintele buzelor tale m-am păzit de căile făcătorilor de rele (Ps 16,4)*. De asemenea, este adevărat ceea ce el a spus: *Jugul meu este lesne de purtat, iar povara mea este ușoară (Mt 11,30)*. Tot ceea ce este dur în poruncă este făcut ușor de iubire.

Ce înseamnă *să-și ia crucea?* (Mt 16,24). Să ducă tot ceea ce este greu: astfel să mă urmeze. Căci atunci când va începe să mă urmeze în comportamentul și în poruncile mele, mulți i se vor opune, mulți îl vor descuraja, și aceștia vor fi dintre aceia care, aparent, îl urmează pe Cristos. Îl urmau pe Cristos și aceia care îi împiedicau pe orbi să strige. De aceea, fie că e vorba de amenințări, de laude sau de orice alte impedimente, dacă vrei să-l urmezi pe Cristos, transformă-le în cruce; ai răbdare, suportă, nu te descuraja.

În această lume sfântă, bună, reconciliată, mântuită sau, mai bine zis, care trebuie mântuită, căci acum este mântuită în speranță: *În speranță am fost mântuiți (Rom 8,24)*, așadar, în această lume, care este Biserica

și care în întregime îl urmează pe Cristos, el le-a spus tuturor, fără deosebire: *Cine vrea să vină după mine să renunțe la sine (Mt 16,24).*

Aceste cuvinte nu trebuie să fie ascultate doar de fecioare, iar de cele măritate, nu; sau doar de văduve, iar de cele căsătorite, nu; sau doar de călugări, iar de cei căsătoriți, nu; sau doar de clerici, iar de laici, nu. Dimpotrivă, întreaga Biserică, trupul întreg, toate mădularele, deosebite și împărțite după propriile oficii, trebuie să-l urmeze pe Cristos.

Să-l urmeze Biserica întreagă, care este unică; să-l urmeze porumbița, să-l urmeze mireasa, să-l urmeze cea care a fost răscumpărată și înnobilită cu sângele Mielului. Aici își găsește locul său curăția fecioarelor, aici își află locul său continența văduvelor, aici își are locul său castitatea conjugală.

Aceste mădulare, care își află aici locul lor, să-l urmeze pe Cristos, fiecare după starea sa, după locul său, după modul său. Să se lepede de sine, adică să nu se sprijine pe sine; să-și ia crucea, adică să suporte în lume, pentru Cristos, tot ceea ce lumea le va face. Să-l iubească pe el, singurul care nu dezamăgește, singurul care nu greșește, singurul care nu înșală. Să-l iubească, pentru că ceea ce promite este adevărat. Dar fiindcă nu dă imediat, credința se clatină. Tu însă fii statornic, perseverent, răbdător; suportă întârzierea și ți-ai purtat crucea.

RESPONSORIUL

R. Acesta este cel care a săvârșit înaintea lui Dumnezeu fapte mari și care l-a laudat pe Domnul din toată inima.

***** El să mijlocească pentru iertarea păcatelor tuturor popoarelor.

V. Iată omul nepătat, adevăratul adorator al lui Dumnezeu, care s-a abținut de la orice faptă rea și a perseverat în nevinovăția sa. ***** El să mijlocească.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL****Pentru un sfânt:**

Doamne, celui care-n viață mărturie ție dat-a,
Tu-n lăcașul veșniciei ești cununa și răsplata;
Dai răsplată meritată după faptă fiecărui
Muritor, fiindcă drept ești, și în tine adevăru-i.
Ne apasă greu păcatul și în lanțul său ne strânge,
Remușcarea-i ca un vierme ce ne roade pân-la sânge;
Sfântul mare pentru care facem astăzi sărbătoare
Ne obțină vindecare pentru rana ce ne doare.
A primit cu drag credința ce i-au dat-o lui străbunii,
A trăit cu demnitate, nesupus deșertăciunii.
Fericit peste măsură s-a simțit în viață dacă
A putut să facă voia ta cea sfântă și să-ți placă.
Fără voia ta, Cristoase, n-a mișcat măcar un deget;
Te-a urmat fidel în toate ca pe-un rege, fără preget.
L-a învins pe diavol întru cel mai sfânt dintre războaie,
Reușind să-l pună-n lanțuri și de arme să-l despoaie.
A-nflorit în el virtutea și-a crescut ca-ntr-o grădină,
A-nflorit și rugăciunea cu mireasma ei cea fină,
Și i-a dat cu dărnicie mâna ta preamiloșivă
Plata celui ce virtutea viața-ntreagă o cultivă.
Sfinții sunt comoara lumii, sunt podoabă minunată;
Pentru tot ce-ai pus într-înșii, preamărire ție, Tată.
Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire.
Amin.

Sau:

Iesu, coróna célsior
Et véritas sublímiór,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium,

Da supplicánti coetui,
 Huius rogátu cælitis,
 Remissionem críminum
 Rumpéndo nexum vínculi.

Nil vanitátis díligens,
 Terréna sic exércuit,
 Ut mente tota férvidus
 Tibi placéret únice.

Te, Christe, rex piíssime,
 Hic confiténdo iúgiter,
 Calcávit hostem fórtiter
 Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
 Oratióni sédulus
 Ac membra servans sóbria,
 Dapes supérnas óbtinet.

Deo Patri sit glória
 Tibique soli Fílio
 Cum Spíritu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai mulți sfinți:

Sfinți preavrednici de cinstire, ucenicii și urmașii
 Lui Cristos, ce după dânsul v-ați purtat în viață pașii,
 Nu-s în stare pământenii îndeajuns să vă admire,
 Dăruiți fiind în ceruri cu atâta fericire.

Vă imploră astăzi frații: cu plăcere ascultați-i;
 Din pământul pribegiei ei, sármanii, exilații,
 După casa lor din ceruri, după patrie suspină,
 Doritori să părăsească lumea tristă și străină.

V-a chemat Cristos la dânsul, pe-ale vieții culmi curate,
 Și-ați urcat cu el Calvarul, curajoși, cu crucea-n spate.
 Făcători de fapte bune, ați trăit în ascultare,
 A rodit în voi iubirea tot ce sfânt și nobil are.

Nu v-a cucerit Satana cu perfidele-i capcane,
 Și nici lumea cu mândria și cu poftele ei vane.
 L-ați urmat cu bucurie pe Cristos în toate cele,
 De aceea tronul vostru-i mai presus acum de stele.

Suntem răi și de păcate conștiința ne acuză;
Dar există-n noi dorința ca un jar ascuns sub spuză
De a fi asemeni vouă și un tainic dor de cer ne
Stăpânește, ne atrage către culmile eterne.
Doamne, tronul slavei tale e din aur și rubine;
Să-ți aducă muritorii cinstea ce ți se cuvine.
Sfinții tăi din ceruri astăzi ne ajute, ne învețe,
Cum să-ajungem la vederea strălucitei tale fețe. Amin.

Sau:

Beáta cæli gáudia,
Confessiónis præmium,
Christi o fidéles ásseclæ,
Iam possidétis áffatim.

Laudes benígnis áuribus
Audíte, quas effúndimus
Nos éxsules de pátria
Vobis sacráto cántico.

Amóre Christi pérciti
Crucem tulistis áesperam,
Obœdiéntes, ímpigri
Et caritáte férvidi.

Sprevístis artes dæmonum
Fallaciásque sæculi;
Christum faténdo móribus
Migrástis inter sídera.

Iam nunc potíti glória
Adéste votis ómnium
Ardénter exoptántium
Exémpla vestra prósequi.

Sit Trinitáti glória,
Quæ pro sua cleméntia
Vobísque suffragántibus
Nos ducat ad cæléstia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Dumnezeu i-a înălțat în gloria veșnică și le-a dăruit un nume nepieritor.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Slujitori ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci.

Ant. 3 Vor tresălta cei credincioși în slavă, se vor veseli în sălașurile lor.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Legea lui Dumnezeu * este în inima lui. Legea.

Ÿ. Și pașii lui nu vor șovăi. * Este în inima lui. Slavă Tatălui. Legea.

Pentru mai mulți sfinți:

R. Să tresalte de bucurie cei drepti * înaintea Domnului. Să tresalte.

Ÿ. Și să cânte cu veselie. * Înaintea Domnului. Slavă Tatălui. Să tresalte.

Ant. la *Benedictus*, pentru un sfânt: Cel care împlinește adevărul vine la lumină, ca să se vădească faptele lui că sunt făcute în Dumnezeu.

Pentru mai mulți sfinți: Fericiți făcătorii de pace; fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l preamărim pe Cristos Domnul, sfântul tuturor sfinților, rugându-l să ne dea harul să-i slujim în sfințenie și dreptate în toate zilele vieții noastre:

Tu singur ești sfânt, Doamne!

Tu ai voit să fii ispitit pentru a fi asemenea nouă în toate, afară de păcat:

– miluiește-ne, Doamne Isuse.

Tu ne-ai chemat pe toți la iubire desăvârșită:

– sfințește-ne, Doamne Isuse.

Tu ne-ai poruncit să fim sarea pământului și lumina lumii:

– luminează-ne, Doamne Isuse.

Tu ai venit pentru a sluji, nu pentru a fi slujit:

– dă-ne harul să-ți slujim cu umilință ție și fraților noștri, Doamne Isuse.

Tu ești strălucirea gloriei Tatălui și chipul ființei sale:

– dă-ne harul să privim în glorie fața ta, Doamne Isuse.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără de tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm, harul ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui harul ca, înaintând cu

fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. În cel care păstrează cuvântul lui Cristos, iubirea este cu adevărat desăvârșită.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Ceea ce seamănă omul aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața veșnică.

℣. Domnul îi va călăuzi pe cei smeriți în dreptate.

℞. Îi va învăța pe cei blânzi căile sale.

Ora a șasea

Ant. Cel care face voia Tatălui meu care este în ceruri, acela va intra în împărăția cerurilor.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 9,26-27a

Eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer. Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav.

℣. Fericit omul pe care tu îl povățuiești, Doamne.

℞. Și îl înveți legea ta.

Ora a noua

Ant. Ochiul nu a văzut, Doamne, în afară de tine, ceea ce ai pregătit acelor care te așteaptă.

LECTURA SCURTĂ

Fil 4,8.9b

În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

℣. Să se veselească toți cei care nădăjduiesc în tine.

℞. În veci se vor bucura și vei locui în ei.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Pentru un sfânt:

O, Cristoase, bunătatea și-ndurarea ta-i imensă,
Tu ești pentru sfinți în ceruri nesfârșită recompensă.
Preamărind pe sfinții care
pe pământ ne-au fost tovarăși,
Noi la ușa milei tale cu speranță batem iarăși.
Preamăresc creștinii astăzi și în cântece exaltă
Pe un sfânt având în viață misiune cum nu-i altă
Misiune mai înaltă; el trimis a fost în lume
Să-ți vestească pretutindeni minunatul, sfântul nume.

A trecut senin prin viață către cer purtându-și pașii,
 Strânși în jurul său fiindu-i suferinzii, nevoiașii.
 Jurământul de credință nevoind să și-l dezmință,
 A trăit având privirea îndreptată către țintă.

Refuzând să se încreadă în avere și plăcere
 Și în tot ce poate lumea să promită, să ofere,
 A primit în cer răsplată pentru cele trecătoare;
 El se află lângă îngeri în lăcașul de splendoare.

Doamne, noi o recunoaștem: vina noastră este mare,
 Sfântul însă ne obțină de la tine îndurare.
 Iar în viața cu necazuri și ispite de tot felul,
 El să fie scutul nostru, călăuza și modelul.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.

Amin.

Sau: Iesu, redemptor ómnium, 1726.

Pentru mai mulți sfinți:

Paradisul și pământul poartă azi alese straie,
 În cântări de bucurie glasul lor se întretaie.
 Își serbează-n cânt eroii; lucru bun și vrednic este
 Să ia parte la cântare și-ale noastre voci modeste.

Ei au fost umili și pașnici, ei au fost ființe blânde,
 Crini cu rădăcini înfipite întru inimi sângerânde.

Au trăit în curăție, modestie și pudoare
 Pân-s-audă glasul care i-a chemat la cer să zboare.

Dar iubirea pentru oameni nici în ceruri nu se stinge;
 Sfinții simt compătimire, plâng cu omul care plânge.

Îl ridică pe cel care în păcate grele zace,
 Ei revarsă-n minți lumină, iar în inimi, har și pace.

Cântul nostru să răsune, să se-nalțe pân-la stele,
 Să-l audă-n ceruri Domnul și-ale sale slugi fidele,
 Ca de-acolo, din splendoare, un noian de ajutoare,
 În iubirea lor de oameni, peste lume să coboare.

Doamne, glasurile noastre se înalță către tine;
 Toată cinstea, toată slava numai ție se cuvine.
 Universul de legi bune cârmuit cu-nțelepciune,
 Ca un templu, de cântare și-nchinare să răsunе. Amin.

Sau:

Inclitos Christi fámulos canámus,
 Quos, fide claros nitidísque gestis,
 Hac die tellus sociáta cælo
 Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
 Nésciam culpæ coluére vitam,
 Donec e terris ánimus volávit
 Liber ad astra.

Inde iam gaudent míseris adesse,
 Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
 Méntium plagis, vitiáta reddunt
 Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígns
 His Dei servis referátque grates,
 Qui pia pergant ope nos iuváre
 Rebus in arctis.

Sit Deo soli decus et potéstas,
 Laus in excélsis honor ac perénnis,
 Qui suis totum móderans gubérnat
 Légibus orbem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 A fost aflat fără prihană și desăvârșit; va avea parte de mărire veșnică.

Psalmul 14 (15)

¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
 Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt? —

- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;
³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

Ant. A fost aflat fără prihană și desăvârșit; va avea parte de mărire veșnică.

Ant. 2 Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților și privirea sa este asupra celor aleși.

Psalmul 111 (112)

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepti vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepti, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor *
iar fruntea lui se înalță cu cinste. —

¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților și privirea sa este asupra celor aleși.

Ant. 3 Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și înaintea Mielului, și răsuna pământul de glasurile lor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și înaintea Mielului, și răsuna pământul de glasurile lor.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

Știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Drept este Domnul * și iubește dreptatea. Drept.

℣. Privește la sfinții săi cu bunătațe * și iubește dreptatea. Slavă Tatălui. Drept.

Ant. la Magnificat, pentru un sfânt: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău.

Pentru mai mulți sfinți: Au fost credincioși până la moarte și au primit de la Domnul cununa vieții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, izvorul a toată sfințenia, să ne ducă la o viață sfântă prin exemplul și mijlocirea sfinților:

Fă-ne sfinți, Doamne, pentru că tu ești sfânt!

Părinte sfânt, care voiești să ne numim și să fim fiii tăi,
– dă-i sfintei tale Biserici puterea să te mărturisească pe tot pământul.

Părinte sfânt, care voiești să trăim în chip vrednic de chemarea noastră ca să-ți fim bineplăcuți în toate,

– dă-ne harul să-ți aducem roade bogate de fapte bune.

Părinte sfânt, care ne-ai împăcat cu tine prin Cristos,

– păzește-ne în numele tău ca toți să fim una.

Părinte sfânt, care ne-ai chemat la ospățul ceresc,

– prin pâinea coborâtă din cer, dă-ne harul să creștem în iubirea ta.

Părinte sfânt, iartă greșelile tuturor păcătoșilor

– și primește-i pe cei răposați să contemple strălucirea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără de tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm, ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul **N.** ca să le arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

COMUNUL SFINTELOR FEMEI

Vesperale I

IMNUL Suflet nobil, 1770 sau Pământul și cerul, 1771, ca la Vesperale II.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântat să fie numele Domnului care a revărsat belșug de îndurare asupra slujitoarei sale.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Binecuvântat să fie numele Domnului care a revărsat belșug de îndurare asupra slujitoarei sale.

Ant. 2 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci el i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțea mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci el i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Ant. 3 Domnul și-a aflat desfătarea în tine și se va bucura de tine Dumnezeuul tău.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Domnul și-a aflat desfătarea în tine și se va bucura de tine Dumnezeuul tău.

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,7-8

Cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ba mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mă voi bucura și mă voi veseli * în îndurarea ta.
Mă voi bucura.

V. Căci ai privit la umilința mea * în îndurarea ta.
Slavă Tatălui. Mă voi bucura.

Ant. la Magnificat, pentru o sfântă: Dați-i din rodul ostanelilor sale; o vor lăuda la porțile cetății lucrările ei.

Pentru mai multe sfinte: Lauda voastră este în numele Domnului; se va bucura inima celor care-l caută.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului, pentru Biserică, prin mijlocirea sfințelor femei, spunând:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Pentru sfințele martire, care au biruit moartea trupului prin tăria cugetului,

– dă Bisericii tale tărie în încercări.

Pentru sfințele femei care au înaintat în har în viața de căsătorie,

– dă Bisericii tale rodnicie apostolică.

Pentru sfințele văduve, care și-au alinat și și-au sfințit singurătatea prin rugăciune și fapte bune,

– dă Bisericii harul să arate lumii sacramentul iubirii tale.

Pentru mamele sfinte, care și-au crescut copiii pentru împărăția cerului și pentru comunitatea umană,

– dă Bisericii tale harul să-i nască pe toți oamenii la viață și la mântuire.

Pentru toate femeile sfinte care s-au învrednicit să contemple lumina feței tale,

– dăruiește-le fraților noștri răposați harul să intre și ei în bucuria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urma lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o, în Biserica ta, pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm harul, ca prin exemplul ei să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi.

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeul nostru în sărbătoarea sfintei **N.**

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturגיעi orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru o femeie sfântă:

Această cinstită și sfântă femeie
 Menită alături de îngeri să steie,
 Din faptele bune făcându-și comoară,
 La cer fericită, în liniște, zboară.
 I-a fost rugăciunea suprema plăcere
 În post și veghere; un suflet ce cere
 Și bate la poarta-ndurării divine
 Cu lacrimi în ochi și pioase suspine.
 În toate-a voit lui Cristos doar să-i placă,
 Sfidând vanitățile lumii; și dacă
 La capătul vieții-a ajuns ne-ntinată,
 A mers să primească în ceruri răsplată.
 Pe tron de mărire bătut cu safire
 A fost așezată. A ei fericire,
 Pe drept dobândită, prin faptele-i sfinte,
 Nu poate să fie descrisă-n cuvinte.
 Stăpânul a toate primească-nchinare,
 Iar trecerea mare pe care o are
 A sa slujitoare ne-ajute la moarte;
 La ea întru slava din ceruri ne poarte. Amin.

Sau:

Hæc fémína laudábilis
 Et honoráta méritis,
 Ut sanctis pollet móribus,
 Triúmphant sic cum ángelis.
 Ex corde devotíssimo
 Orans Deum cum lácrimis,
 Vigíliis, ieiúniis
 Hærébat hæc assíduis.

Contémnens mundi glóriam
 Ac mente semper íntegra,
 Perféctam post iustítiam
 Migrávit super sídera.

Quæ sanctitátis áctibus
 Sua ditávit límina,
 Lætátur nunc perpétuis
 Cæléstis ædis præmiis.

Laus uni ac trino Dómino,
 Qui nos eius precátibus,
 Perácto vitæ término,
 Coniúngat cæli cívibus. Amen.

Pentru mai multe femei sfinte:

Femeile sfinte, ce-n slavă azi zboară,
 Făcut-au din faptele bune comoară;
 Virtuțile toate le sunt giuvaieruri;
 Alături de îngeri se bucură-n ceruri.

Spre cer îndreptându-și dorința și gândul,
 Pe Domnul tot timpul cu lacrimi rugându-l,
 În post și veghere, cu inima frântă,
 Trăit-au o viață cucernică, sfântă.

La idolii lumii n-au vrut să-și îndoiaie
 Genunchii, de aceea, tratând drept gunoaie,
 Plăcerile vieții frivole, deșarte,
 La slava din ceruri acuma iau parte.

Prin faptele bune și bineplăcute,
 Prin viața trăită în har și virtute,
 Ajuns-au mării eterne părtașe
 Cu Domnul în sfințele sale lăcașe.

Mărire să-i fie Treimii divine
 Pe tronul de aur bătut cu rubine.
 În clipa din urmă aducă-și aminte
 De noi pentru ruga femeilor sfinte. Amin.

Sau:

Hæ féminæ laudábiles
 Et honorátæ méritis,
 Ut sanctis pollent móribus,
 Triúmphant sic cum ángelis.
 Ex corde devotíssimo
 In fletu orántes Dóminum,
 Vigíliis, ieiúniis
 Hærébant istæ assíduis.
 Spernéntes mundi glóriam
 Ac mente semper íntegra,
 Perféctam post iustítiam
 Migrárunt super sídera.
 Quæ sanctitátis áctibus
 Sua ditárunt límينا,
 Lætántur nunc perpétuis
 Cæléstis ædis præmiis.
 Laus uni ac trino Dómino,
 Qui nos eárum précibus,
 Perácto vitæ término,
 Coniúngat cæli cívibus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Și-a deschis gura cu înțelepciune, pe buzele ei sunt cuvinte de bunătate.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
 și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
 iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
 ale căror glasuri să se poată auzi,
⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
 vestea lor ajunge la marginile lumii. —

- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Și-a deschis gura cu înțelepciune, pe buzele ei sunt cuvinte de bunătate.

Ant. 2 Femeile sfinte care și-au pus speranța în Dumnezeu îi vor cânta un imn de laudă.

Psalmul 44 (45)

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
hăr a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ea este strălucirea și măreția ta.
⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palăte de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Femeile sfinte care și-au pus speranța în Dumnezeu îi vor cânta un imn de laudă.

Ant. 3 Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri; *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare, *
când își face intrarea,
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie.

℣. Inima mea meditează mereu cuvântul tău.

℞. Doamne, ajutorul meu și răscumpărătorul meu.

LECTURA ÎNTÂI

Se vor lua textele adaptate dintre cele propuse la Comunal sfinților bărbați de la 1729-1733.

Sau, pentru o femeie sfântă căsătorită:

Din cartea Proverbelor

31,10-31

Femeia care se teme de Dumnezeu

- ¹⁰ Cine va găsi o femeie desăvârșită?
Ea este mult mai de preț decât perlele.
- ¹¹ Soțul ei are încredere într-însa
și nu va ajunge să-i lipsească câștigul.
- ¹² În toate zilele vieții sale ea îi face bine, și nu rău.
- ¹³ Își procură lână și în
și mâinile sale lucrează cu drag.
- ¹⁴ Ea este asemenea unei corăbii de negustor
care aduce de departe proviziile.
- ¹⁵ Ea se scoală când este încă noapte
și împarte hrană casei sale
și dă porunci slujnicilor sale.
- ¹⁶ Se gândește la un ogor, și-l cumpără;
din rodul muncii ei sădește o vie.
- ¹⁷ Ea își încinge mijlocul cu putere
și își întărește brațele.
- ¹⁸ E mulțumită că munca îi merge bine,
lumina ei nu se stinge noaptea.
- ¹⁹ Ea pune mâna pe furcă
și degetele sale învârtesc fusul.
- ²⁰ Își deschide mâna către cel lipsit
și își întinde mâna către cel sărac.
- ²¹ Nu se teme de frigul zăpezii pentru casa ei,
căci toți cei din casa ei au două rânduri de haine.
- ²² Ea își face învelitori,
are haine din in subțire și purpură.
- ²³ Bărbatul ei este bine văzut la porți,
când șade cu bătrânii țării.
- ²⁴ Ea face cămăși și le vinde
și dă cingători negustorului.
- ²⁵ Ea este îmbrăcată cu țarie și slavă
și zâmbește în fața zilei care vine.
- ²⁶ Ea deschide gura cu înțelepciune
și învățături plăcute îi sunt pe limbă.

²⁷ Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei și nu mănâncă pâine fără să lucreze.

²⁸ Fiii ei se scoală și o numesc fericită, bărbatul ei îi aduce laude zicând:

²⁹ „Multe fete s-au dovedit harnice, dar tu le întreci pe toate”.

³⁰ Farmecul este înșelător și frumusețea deșartă, dar femeia care se teme de Domnul este vrednică de laudă.

³¹ Recunoașteți roadele muncii ei și faptele ei s-o laude la porțile cetății.

RESPONSORIUL Cf. *Prov* 31,17.18; cf. *Ps* 45 (46),6

R. Ea își încinge mijlocul cu putere și își întărește brațul. * De aceea lumina ei nu se va stinge niciodată.

V. Dumnezeu o va ajuta cu lumina feței sale și nu se va clătina. * De aceea.

Sau:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 3,1-6.8-17

Adorați-l pe Cristos în inimile voastre

¹ Femeile să fie supuse bărbaților lor, pentru ca, dacă unii nu cred cuvântul, prin purtarea soțiilor, fără cuvinte, ei să fie câștigați ² la vederea purtării voastre respectuoase și curate. ³ Podoaba voastră să nu fie exterioară: împletitura părului, bijuteriile de aur, etalarea hainelor, ⁴ ci interiorul inimii, cu podoaba nepieritoare a unui suflet blând și liniștit care este plăcut lui Dumnezeu. ⁵ Căci așa se împodobeau, odinioară, femeile sfinte care își puneau speranța în Dumnezeu, fiind supuse soților lor: ⁶ astfel, Sara a ascultat de Abraham, numindu-l stăpânul ei. Voi ați devenit fiicele ei dacă faceți binele și nu vă lăsați speriate de nimic.

⁸ În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătimitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți. ⁹ Nu întoarceți rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

¹⁰ Într-adevăr, cine vrea să iubească viața
și să vadă zile bune
să-și ferească limba de la rău,
și buzele sale să nu vorbească cu înșelăciune,
¹¹ să evite răul și să facă binele,
să caute pacea și s-o urmeze;
¹² pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepți
și urechile sale
sunt atente la rugăciunile lor,
iar fața Domnului
este împotriva celor care fac rele.

¹³ Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă
pentru bine? ¹⁴ Și chiar dacă veți suferi pentru dreptate,
fericiți sunteți! Nu vă lăsați cuprinși de frică din cauza
lor și nici să nu vă tulburați. ¹⁵ Dimpotrivă, sfințiți-l pe
Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați
răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră, ¹⁶ dar cu
blândețe și bună-cuviință, având o conștiință curată, ca
tocmai în ceea ce sunteți calomniați să fie rușinați cei
care bârfesc purtarea voastră bună în Cristos. ¹⁷ Căci este
mai bine să suferiți făcând binele, dacă așa vrea Dum-
nezeu, decât făcând răul.

RESPONSORIUL

Fil 2,2.3.4; ITes 5,14-15

R. Să aveți iubire și, cu umilință, fiecare să-l consi-
dere pe celălalt mai presus de sine. * Nu cumva cineva
dintre voi să caute numai ale sale, ci și pe cele ale
altora.

Ÿ. Sprijiniți-i pe cei slabi, aveți răbdare față de toți;
întotdeauna căutați să faceți binele unii față de alții și
față de toți. * Nu cumva.

LECTURA A DOUA

Se vor lua textele adaptate dintre cele propuse la Comunal sfinților bărbați de la 1733-1736.

Sau, pentru o sfântă care a fost căsătorită:

Dintr-un discurs *Către cei care au încheiat de curând căsătoria* al lui Pius al XII-lea, papă

(Discursuri și mesaje radio, 11 martie 1942: 3, 385-390)

Soția, soarele familiei

Familia strălucește luminată de un propriu soare, care este soția. Ascultați cum vorbește și gândește Sfânta Scriptură despre ea: *Harul unei femei harnice îi face bucurie soțului ei. Har peste har este femeia sfântă și modestă. Precum soarele ce răsare asupra lumii din înălțimile lui Dumnezeu tot așa frumusețea unei femei virtuose este podoaba casei sale* (cf. Sir 26,13-16).

Da, soția și mama este ca soarele familiei. Însă ea este soare prin generozitatea și dăruirea ei, prin devotamentul ei constant, prin delicatețea ei trează și atentă la tot ce merită să facă fericită viața bărbatului și a copiilor. În jurul ei, răspândește lumină și căldură. Și dacă se obișnuiește să se spună că o căsătorie este fericită atunci când fiecare dintre cei doi soți, încheind căsătoria, vrea să-l facă fericit pe celălalt, nu pe sine, pe de altă parte, însă, acest sentiment nobil și această propunere, deși îi privește pe amândoi, este totuși mai întâi o virtute a femeii. Aceasta se naște cu sensibilitatea de mamă și cu înțelepciunea și prudența inimii, astfel încât, dacă primește amărăciuni, nu vrea să dea decât bucurii; dacă primește umiliri, nu vrea să dea decât demnitate și respect, asemenea soarelui care îmbucură dimineața cețoasă cu zorile sale și face să strălucească norii cu razele apusului său.

Soția este soarele familiei prin claritatea privirii sale și prin ardoarea cuvântului său. Ochii și glasul ei pătrund cu delicatețe în suflet, îl înmoaie, îl ating, îl ridică și îl scot din furtuna patimilor; îl cheamă pe bărbat la bucuria

binelui și a conversației familiale, după ce acesta a lucrat o zi întreagă cu stăruință și adesea cu oboseală, fie în birou, fie pe câmp, fie în marile activități comerciale sau industriale.

Soția este soarele familiei prin sinceritatea ei naturală și candidă, prin simplitatea ei demnă și prin demnitatea ei creștină și onestă; de asemenea, prin reculegerea ei interioară și prin corectitudinea ei sufletească, precum și prin armonia subtilă a portului și a îmbrăcămintei sale, a podoabelor și a comportamentului său, în același timp rezervat și afectuos. Sentimente delicate, gesturi grațioase ale chipului, tăceri și surâsuri inocente, o mișcare condescendentă a capului îi dau grația unei flori aale și simple, care își deschide corola pentru a primi și a reflecta culorile soarelui.

O, dacă ați ști ce sentimente adânci de iubire și de recunoștință trezește și imprimă o atare imagine de soție și mamă în inima tatălui și a copiilor!

RESPONSORIUL

Sir 26,16a.19.21

R. Farmecul unei femei harnice îi face bucurie soțului; * har peste har este femeia sfântă și modestă.

V. Precum soarele ce răsare asupra lumii din înălțimile lui Dumnezeu, tot așa frumusețea unei femei virtuoaase este podoaba casei sale. * Har peste har.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru o sfântă:

S-o cinstim întru cântare pe femeia sfântă care
S-a vădit a fi în viață curajoasă-n luptă, tare,
După cum a fost femeia laudată de Scriptură,
Care toate le învinge, care toate le îndură.

Din credință neclintită, din speranță neînfrântă,
 Din iubire-nflăcărată a sorbit această sfântă,
 Energie și putere ca să poată să-și închine
 Viața-ntreagă spre a face tuturoră numai bine.

Ale noastre inimi, Doamne,-s încărcate, apăsate,
 Fără preget torturate de noianul de păcate;
 Slujitoarea ta cu viața ei de fapte bune plină
 Ușureze-ne de vină și iertare ne obțină.

Tatăl veșnic să primească totdeauna preamărire,
 Să primească cinste Fiul cel cu Tatăl de o fire,
 Duhul Sfânt care-i căldură și lumină orbitoare,
 De asemeni să primească slavă, cinste și onoare.

Amin.

Sau:

Nóbilem Christi fámulam disérta
 Voce cantémus, decus æmulátam
 Féminæ fortis, sacra cui profúdit
 Página laudes.

Cui fides vivax, pia spes amórque
 In Deum fervens, óperum bonórum
 Fértilis radix, amor unde fratrum
 Náscitur ultro.

Motus illíus méritis, remítte,
 Sóntribus nobis scelus omne, Iesu,
 Ut tibi puro resonémus æquas
 Péctore laudes.

Sit Patri summo decus atque virtus,
 Laus tibi Nato celebrísque cultus,
 Flámini sancto párilis potéstas
 Nunc et in ævum. Amen.

Pentru mai multe sfinte:

Gândul nostru de cinstire către cer în cânt să zboare,
 Azi când facem sărbătoare pentru-aceste slujitoare
 Ale Domnului, căci ele ca valoare nu-s departe
 De femeia înțeleaptă lăudată-n Sfânta Carte.

Chiar de-au fost de la natură delicate și firave,
 Au luptat cu bărbăție să n-ajungă lumii sclave.
 Buna Domnului mireasmă răspândit-au pretutindeni,
 Cum împrăștie parfumul trandafirii la armindeni.

Trupul lor cel ce sortit e să coboare în țărână
 Au știut să-l stăpânească, fără pată să rămână.
 Au găsit în rugăciune pentru minte nutrimentul,
 Pentru cer au renunțat la tot ce poate da pământul.

Doamne, glasurile noastre se înalță către tine;
 Toată cinstea, toată slava numai ție se cuvine.
 Universul de legi bune cârmuit cu-nțelepciune
 Ca un templu, de cântare și-nchinare să răsune. Amin.

Sau:

Nóbiles Christi fámulas disérta
 Voce cantémus, decus æmulátas
 Féminæ fortis, sacra cui profúdit
 Página laudes.

Non eas mundus láqueis revíncit,
 Iussa quæ Patris súbéunt voléntes,
 Ut bonum Christi sátagant ubíque
 Spárgere odórem.

Edomant corpus, precibúsque mentem
 Nútriunt sanctis; peritúra temnunt
 Lucra, ut inquírant sibi permanéntis
 Præmia vítæ.

Sit Deo soli decus et potéstas,
 Laus in excélsis honor ac perénnis,
 Qui suis totum móderans gubérnat
 Légibus orbem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Mă atașez de tine cu tot sufletul și dreapta ta mă ocrotește.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 578.

Ant. 2 Mâna Domnului te-a întărit și vei fi binecuvântată în veci.

Ant. 3 Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, Doamne.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Dumnezeu își pleacă privirea spre ea, * îi stă alături și ea nu se clatină. Dumnezeu.

℣. Dumnezeu îi este scăpare și tărie, ajutor sigur în necazuri, * îi stă alături și ea nu se clatină. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Pentru mai multe sfinte: ℟. Să tresalte, 1740.

Ant. la *Benedictus*: Împărăția cerului este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase; când găsește unul de mare preț, merge, vinde tot ce are și îl cumpără.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l preamărim pe Mântuitorul nostru împreună cu toate femeile sfinte și să-l invocăm zicând:

Vino, Doamne Isuse!

Doamne Isuse, care i-ai iertat multe femeii păcătoase pentru că a iubit mult,

– iartă-ne, pentru că mult am păcătuit.

Doamne Isuse, care în drumurile tale erai slujit de femeile sfinte,

– dă-ne harul să mergem pe urmele tale.

Doamne Isuse, care ai fost ascultat de Maria și slujit de Marta ca un învățător,

– dăruiește-ne harul să-ți slujim în credință și iubire.

Doamne Isuse, care i-ai numit frate, soră și mamă pe toți cei care fac voința ta,

– dă-ne harul să-ți fim mereu plăcuți în cuvinte și fapte.
(*Vino, Doamne Isuse!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și

noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o, în Biserica ta, pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul ei să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1075, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 699.

Ora a treia

Ant. Peste slujitorii mei și peste slujitoarele mele voi revărsa din Duhul meu.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Ceea ce seamănă omul aceea va și culege. Cine seamănă în trup, va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh, va culege din duh viața veșnică.

℣. Fericiți cei neprihăniți pe cale.

℞. Care umblă în legea Domnului.

Ora a șasea

Ant. Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie în Dumnezeu cel viu.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 9,26-27a

Eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer. Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav.

℣. L-am găsit pe cel pe care-l iubește inima mea.

℞. Îl țin strâns și nu-l mai las să plece.

Ora a noua

Ant. Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu.

LECTURA SCURTĂ*Fil 4,8,9b*

Fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

Ψ. Ție îți voi cânta, Doamne.

R. Te voi lăuda și voi urma calea fără prihană.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Pentru o sfântă:

Suflet nobil, suflet mare, e femeia sfântă care
Azi primește cinstea noastră și prinosul de cântare.
Toată lumea-i recunoaște titlul mândru de noblețe,
Rod al luptei ce-a condus-o spre izbânzile mărețe.

I-a săpat iubirea sfântă chiar în inimă o rană
Și a stins în ea plăcerea și ambiția umană.
Renunțând la tot ce este ros de molii și de vreme,
A pășit pe drumul vieții și al gloriei supreme.

Trupul său prin posturi multe a știut să și-l domine,
Rugăciunea i-a fost hrana întru lacrimi și suspine.
Paradisul i-a fost visul; l-a purtat mai înainte
De-a lăsa această viață, ferm în inimă și minte.

O, Cristoase, cel puternic de la tine forță scoate.
Sfinții sunt a ta lucrare, minunat ești tu în toate.
Marea sfântă ne ferească de Vrăjmașul nostru ce ne
Amenință să ne prindă în capcanele-i viclene.

Îți aducem preamărire, iar smerita-ți slujitoare
 Ochii blânzi dintru splendoare
 către noi să și-i coboare.
 Pentru ruga ei fierbinte, pentru viața ei curată
 Noi sperăm s-avem în ceruri mângâiere și răsplată.
 Amin.

Sau:

Fortem virili pectore
 Laudemus omnes feminam,
 Quæ sanctitatis gloria
 Ubique fulget inclita.
 Hæc sancto amore sâucia,
 Huius caduca sæculi
 Dum calcat, ad cælestia
 Iter perégit árduum.
 Carnem domans ieiúniis,
 Dulcique mentem pábulo
 Oratiónis nútriens,
 Cæli potitur gáudiis.
 Rex Christe, virtus fórtium,
 Qui magna solus éfficis,
 Huius precátu quæsumus,
 Audi benígnus súplices.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui nos beátæ sérvulæ
 Speráre das suffrágia
 Et sempitérna præmia. Amen.

Pentru mai multe sfinte:

Pământul și cerul de tine, Cristoase,
 Din negrul neant la lumină-au fost scoase;
 Pe noi, cei ce zacem în beznă și vină,
 Smeriți te rugăm să ne scoți la lumină.
 Sunt scumpă comoară, sunt salbă de perle
 Femeile-acestea, pe care în cer le
 Admiră toți sfinții. Și cum să n-admire
 Când văd eroine plâpânde din fire?

Știut-au să-nfrunte ispitele crunte
 Și vrăjile lumii, de aceea pe frunte
 În veci vor purta o aleasă cunună
 Ca semn al izbânzii în lupta cea bună.
 I-aducem cerescului Tată-nchinare,
 Mărire i-aducem și Fiului care
 Cu Tatăl și Duhul coboară și-și face
 În inimi curate lăcașul de pace. Amin.

Sau:

Christe, cunctórum sator et redémptor,
 Síderum, térræ, maris atque rector,
 Ómnium laudes tibi personántum
 Solve reátum,
 Vase qui gemmas frágili recóndis,
 Víribus fluxas ánimo pudícas
 Féminas reddens faciénsque claros
 Ferre triúmphos.
 Quas et in sensu téneras vidémus,
 Prærogátiva mériti corónas,
 Íncolas regni facis et perénnes
 Esse supérni.
 Sit Patri summo decus atque virtus,
 Laus tibi Nato celebrísque cultus,
 Flámini Sancto párilis potéstas
 Nunc et in ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
 „Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
 la porțile tale, Ierusalime! —

- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta.

Ant. 2 Ca temeliiile veșnice pe stâncă sunt poruncile lui Dumnezeu în inima femeii sfinte.

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineată
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă
preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplătă de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Ca temeliiile veșnice pe stâncă sunt poruncile lui Dumnezeu în inima femeii sfinte.

Ant. 3 Mâna Domnului a întărit-o și de aceea va fi binecuvântată în veci.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Mâna Domnului a întărit-o și de aceea va fi binecuvântată în veci.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

Știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte,

de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeu a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Dumnezeu.

V. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la Magnificat: A tresăltat sufletul meu în Domnul și inima îmi crește de bucuria mântuirii mele.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului, pentru Biserică, prin mijlocirea sfințelor femei:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Pentru sfințele martire, care au biruit moartea trupului prin tăria cugetului,

– dă Bisericii tale tărie în încercări.

Pentru sfințele femei care au înaintat în har în viața de căsătorie,

– dă Bisericii tale rodnicie apostolică.

Pentru sfințele văduve, care și-au alinat și și-au sfințit singurătatea prin rugăciune și fapte bune,

– dă Bisericii harul să arate lumii sacramentul iubirii tale.

Pentru mamele sfinte, care și-au crescut copiii pentru împărăția cerului și pentru comunitatea umană,

– dă Bisericii tale harul să-i nască pe toți oamenii la viață și la mântuire.

Pentru toate femeile sfinte care s-au învrednicit să contemple lumina feței tale,

– dăruiește fraților noștri răposați harul să intre și ei în bucuria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o, în Biserica ta, pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne,

te rugăm, harul ca prin exemplul ei să-l urmărim astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

PENTRU CĂLUGĂRI

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1721, sau al sfințelor femei, 1750, afară de următoarele:

Vesperale I

IMNUL Aducând cu bucurie, ca la Vesperale II, 1783.

Ant. la Magnificat: Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu, spune Domnul.

Sau, pentru un călugăr: Acesta va primi binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul.

Sau, pentru o călugăriță: Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci, în fidelitate și în îndurare.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul (sfânta) **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui (ei) harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un abate:

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca în mijlocul acestei lumi schimbătoare să ne întoarcem cu toată inima spre cele cerești și să ne orânduim viața după evanghelia ta, așa cum ne-ai învățat prin exemplul sfântului abate **N.** Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi.

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeul nostru în sărbătoarea sfântului (sfintei) N.

Psalmul invitatoriului, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL Aducând cu bucurie, ca la **Vespelele II**, 1783.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

3,7–4,1.4-9

Bucurați-vă mereu în Domnul

Fraților, ^{3,7} cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ⁸ ba, mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos ⁹ și să mă aflu în el, fără a avea justificarea mea proprie, care vine din lege, ci pe aceea care vine din credința în Cristos, justificarea ce vine de la Dumnezeu, bazată pe credință. ¹⁰ Pe el vreau să-l cunosc și puterea învierii lui și să fiu cu el în moarte, ¹¹ doar voi ajunge cumva la învierea din morți.

¹² Nu că aș fi dobândit deja aceasta sau aș fi ajuns la desăvârșire, dar mă străduiesc s-o cuceresc, așa cum am fost și eu cucerit de Cristos Isus. ¹³ Fraților, eu nu consider că l-aș fi cucerit, dar un singur lucru fac: uit cele din urma mea și mă avânt către cele dinainte. ¹⁴ Alerg spre scop, spre răsplata chemării de sus a lui Dumnezeu, în Cristos Isus.

¹⁵ Așadar, toți câți suntem desăvârșiți să avem acest gând și dacă gândiți ceva altfel, Dumnezeu vă va revela

și aceasta. ¹⁶ Totuși, de acolo de unde am ajuns, să continuăm în același mod.

¹⁷ Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu atenție la aceia care se poartă după modelul pe care îl aveți în noi.

¹⁸ Căci, v-am spus de multe ori și vă spun și acum plângând: mulți se poartă ca dușmani ai crucii lui Cristos.

¹⁹ Sfârșitul lor este pieirea, Dumnezeu lor este pântecel, iar mărirea lor este în rușinea lor, fiind frământați numai de cele pământești. ²⁰ Însă patria noastră este în ceruri, de unde îl așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. ²¹ El va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale prin puterea cu care este în stare să-și supună toate.

^{4.1} Așa încât, frații mei iubiți și doriți, bucuria și coroana mea, rămâneți astfel statornici în Domnul, iubii mei!

⁴ Bucurați-vă mereu în Domnul! Iarși vă spun: bucurați-vă! ⁵ Bunăvoința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape. ⁶ Nu vă îngrijorați pentru nimic și, în orice împrejurare, cerând cu insistență prin rugăciune, cu mulțumire, să fie prezentate cererile voastre lui Dumnezeu. ⁷ Iar pacea lui Dumnezeu, care întrece orice închipuire, va păzi inimile și gândurile voastre în Cristos Isus.

⁸ În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, ⁹ ceea ce ați învățat și primit, ce ați auzit și văzut la mine, aceea să puneți în practică. Și Dumnezeu al păcii va fi cu voi.

RESPONSORIUL

Lc 12,35; Mt 24,42

R. Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse, * iar voi fiți asemenea oamenilor care își așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă.

V. Vegheați așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru, * iar voi.

Sau, pentru o călugăriță:

RESPONSORIUL

Ps 44 (45),2

R. Am disprețuit împărățiile lumii și toată strălucirea veacului acestuia pentru iubirea Domnului meu Isus Cristos, * pe care l-am văzut, pe care l-am iubit, în care am crezut, în care mi-am găsit bucuria.

Ÿ. Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, eu vreau să prezint Regelui opera mea. * Pe care l-am văzut.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliilor*
ale sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 2, omil. 36, 11-13: PL 76, 1272-1274)

În lume, dar nu din lume

Aș vrea să vă îndemn să lăsați toate, dar nu îndrăznesc. Dacă, așadar, nu puteți lăsa de tot lumea, să vă folosiți astfel de cele care sunt ale acestei lumi, încât să nu fiți ținuți de ele în lume. Să posedați, dar fără să fiți posedați, pentru ca ceea ce posedați să se afle sub stăpânirea spiritului vostru. Altfel, dacă spiritul vostru este învins de iubirea față de bunurile pământești, el însuși va fi posedat de lucrurile care îi aparțin.

De aceea, bunurile temporale să fie pentru folosul vostru, iar cele veșnice pentru dorința voastră. Bunurile temporale să fie pentru drum, iar cele veșnice să fie dorite pentru momentul sosirii. Tot ce se întâmplă în lume să fie considerat ca ceva secundar. Ochiul spiritului vostru să fie îndreptați înaintea, ațintiți spre ceea ce vom ajunge.

Viciile să fie smulse din rădăcină, nu doar din fapte, ci și din gândurile inimii. Să nu ne oprească de la Cina Domnului nici plăcerile cărnii, nici impulsurile dorinței, nici febra ambiției. Chiar faptele oneste pe care le săvârșim în lume nu trebuie să afecteze spiritul nostru decât în treacăt, pentru ca activitățile pământești care ne atrag să folosească trupului nostru, dar astfel încât să nu devină un obstacol pentru inima noastră.

Așadar, fraților, nu îndrăznim să vă spunem să părăsiți toate. Totuși, dacă vreți, le puteți părăsi, chiar păstrându-le, dacă vă veți folosi de bunurile pământești astfel încât să tindeti cu tot sufletul spre cele veșnice. Se folosește de lume, dar ca și cum nu s-ar folosi, cel care pune în slujba vieții sale chiar și lucrurile necesare, dar fără să permită ca ele să domine spiritul său. Astfel supuse, ele servesc pentru cele exterioare, dar nu frâng elanul sufletului care tinde spre cele de sus. Toți cei care se comportă astfel, au la dispoziție toate bunurile pământești nu pentru a le dori, ci pentru a le folosi. De aceea să nu fie nimic care să împiedice dorința spiritului vostru, nici o plăcere pentru vreun lucru care să vă țină legați de această lume.

Dacă este iubit binele, sufletul să-și găsească bucuria în bunurile cele mai înalte, adică cele cerești. Dacă este temut răul, să fie pus în fața sufletului răul veșnic, pentru ca, văzând că acolo este ceea ce trebuie iubit mai mult și ceea ce trebuie temut mai mult, să nu se atașeze de nimic de aici.

Pentru a face aceasta, avem un mijlocitor între Dumnezeu și oameni, ajutorul nostru, prin care vom obține imediat toate, dacă vom arde de o adevărată iubire față de el, care viețuiește și domnește împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Dumnezeu, în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

1Cor 7,29.30.31; 2,12

R. Timpul s-a scurtat. De acum, cei care se bucură să fie ca și cum nu s-ar bucura; cei care se folosesc de lumea aceasta ca și cum nu s-ar folosi, * căci chipul acestei lumi trece.

V. Noi însă nu am primit duhul lumii, * căci chipul.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

A ta îndurare, Cristoase, e mare;
 Asupră-ne, iată, tu fără-ncetare
 Din ceruri reversi și curaj, și putere,
 Să fim slujitori precum Tatăl ne cere.
 Voind prin Botez de copii să ne ieie,
 În inimi cu drag ne-a aprins o scânteie,
 Din dragostea sa minunată, curată,
 Cerescul, în veci adorabilul Tată.
 Sunt suflete, Doamne, de tine chemate
 Să-ți meargă pe urme cu crucea în spate;
 Odată chemate, sunt gata să lase
 Și tată, și mamă, și-avere, și case.
 Din numărul lor e și sfântul pe care
 Găsitul-l-ai vrednic de pus pe altare;
 Destoinic erou al iubirii totale,
 A mers ne-ncetat pe-a virtuților cale.
 Soborul de îngeri și sfinți să adoare
 Treimea Preasfântă-n cereasca splendoare.
 De noi, totodată, să fie-adorată,
 Sperând să ne dea înmiită răsplată. Amin.

Sau:

O redemptóris píetas colénda,
 Quæ Patri exóptans hómines dicári,
 Spíritus miro varióque ducis
 Péctora nutu!
 Quos tua lympha facis esse natos
 Ex Deo vero, nova vis in illis
 Grátiam crebro dare caritátis
 Gérmina, Christe.
 Tu vocas: currunt álacres vocáti,
 Ábdicant cunctis, duce te voléntes,
 Calle regáli crucis, usque solum
 Quærere Patrem.

Cælitus fervens ita sanctus iste
 Viribus totis tibi amânter hæsit,
 Atque virtútum cúpiit tenére
 Cúlmina læta.

Laus Patri summo, tibi, Christe princeps,
 Flámini Sancto párilis resúltet,
 Parva qui danti, bona corde magno
 Céntupla fertis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul.

Sau: Partea mea este Domnul; el este bun pentru sufletul care-l caută.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul (sfânta) **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui (ei) harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un abate:

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca în mijlocul acestei lumi schimbătoare să ne întoarcem cu toată inima spre cele cerești și să ne orânduim viața după evanghelia ta, așa cum ne-ai învățat prin exemplul sfântului abate **N.** Prin Domnul.

Vesperale II

IMNUL

Aducând cu bucurie slava care se cuvine
 Unui sfânt ce-n viață, Doamne,
 te-a slujit numai pe tine,
 Te slăvim, Stăpâne-al nostru, și pe tine, totodată,
 Înălțându-ți și cântându-ți imn de dragoste curată.

Ucenic ți-a fost acesta, căci urmându-ți glasul tainic,
S-a-nvoit să fie-n lume al iubirii tale crainic;
Nu a fost în stare lumea să-l atragă, să-l înșele,
Cu averea, cu plăcerea, rod al patimilor rele.

Doamne, clipă după clipă, pân-la ultima suflare,
A trăit unit cu tine, pentru slava ta cea mare.
Să-ți ofere totul ție: gânduri, fapte și cuvinte,
A fost țelul vieții sale și dorința lui fierbinte.

Pe pământ, din fapte bune,

 pentru cer și-a strâns comoară;

De aceea, când la tine l-ai chemat și-a fost să moară,
L-ai făcut părtaș în ceruri de vederea feței tale
Și-a urcat pe firmament ca stea a vieții monahale.

El ne-a dat, slăvite Doamne, pildă bună tuturor;
Fă să mergem pe-a sa urmă, ca, atunci când vine ora,
Să lăsăm această lume, să-ți aducem cinste ție,
S-adorăm Treimea Sfântă în a ta împărăție. Amin.

Sau:

Læti coléntes fámulum
Qui te perfécte cóluit,
Tibi gratáncer, Dómine,
Amóris hymnum prómimus.

Christi fidélis ássecla,
Ultro relíquit gáudia
Cuncta quæ mundus éxhibet
Fugáces atque cópias.

Tibi se vovit súbditum
Humilitáte obœdiens,
Christi, carnis mundítie,
Sponsi æmulátor vírginum.

Tibi placére géstiit
Tibíque adhæsit únice,
Mentem, verba vel ópera
Amóris fovens ígnibus.

Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile 1785

His caritátis v́nculis
In terris tibi d́ditus,
Liber ad astra iúgiter
Triumphatúrus pródiit.

Eius exémplic éxcitos
Da gradi nos alácritér,
Ut te cum Nató et Spírítu
Laudémus hymnis cælicis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la Magnificat: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobândi viața veșnică.

Sau: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

PENTRU CEI CARE S-AU DEOSEBIT PRIN OPERE CARITABILE

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1721, sau al sfințelor femei, 1750, afară de următoarele:

Vesperale I

Ant. la Magnificat: Fericit cel care se milostivește de cel sărman; cel care crede în Domnul iubește îndurarea.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni 12,31–13,13

Superioritatea carității

Fraților, ^{12,31} voi căutați darurile cele mai bune. Și eu vă voi arăta o cale și mai minunată.

1786 Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

^{13,1} Dacă aş vorbi limbile oamenilor şi ale îngerilor, dar nu aş avea iubire, aş deveni o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.

² Şi dacă aş avea darul profeţiei, şi dacă aş cunoaşte toate misterele şi toată ştiinţa, şi dacă aş avea toată credinţa aşa încât să mut munţii, dacă n-aş avea iubire, n-aş fi nimic.

³ Şi dacă toată averea mea aş da-o ca hrană săracilor, şi dacă mi-aş da trupul ca să fie ars, dar n-aş avea iubire, nu mi-ar folosi la nimic.

⁴ Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se mândreşte. ⁵ Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ţine cont de răul primit. ⁶ Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. ⁷ Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură.

⁸ Iubirea nu încetează niciodată. Profetiile vor dispărea, limbile vor înceta. Ştiinţa se va sfârşi. ⁹ Căci noi cunoaştem în parte şi profeţim în parte, ¹⁰ însă când va veni ceea ce este desăvârşit, ceea ce este în parte va dispărea.

¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil, judecam ca un copil. Când am devenit matur, m-am lăsat de cele copilăreşti. ¹² Căci acum vedem ca în oglindă, neclar, dar atunci vom vedea faţă în faţă. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaşte pe deplin, aşa cum am fost şi eu cunoscut pe deplin.

¹³ Iar acum rămân acestea trei: credinţa, speranţa şi iubirea. Dar mai mare decât toate acestea este iubirea.

RESPONSORIUL

In 4,16.7

R. Noi am cunoscut şi am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are faţă de noi. * Cine rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu iar Dumnezeu rămâne în el.

Ÿ. Să ne iubim unii pe alţii pentru că iubirea este de la Dumnezeu. * Cine rămâne.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Scrisorii către Romani*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 15, 6: PG 60, 547-548)

Cristos ne poruncește să fim milostivi

Dumnezeu l-a dat pe Fiul său, iar tu nu-i dai nici măcar o pâine aceluia care a fost dat și a fost ucis pentru tine!

Pentru tine, Tatăl nu l-a cruțat, deși era cu adevărat Fiul său; tu însă îl disprețuiești pe cel care suferă de foame. Cumperi cele ce sunt ale lui și ți le însușești ca și cum ar fi ale tale.

Ce poate fi mai rău decât această nedreptate? El a fost dat pentru tine, a fost ucis pentru tine, a umblat flămând pentru tine, și tu dai din cele ce sunt ale lui, ca să ai câștig. Aceasta însă nu înseamnă a da.

Nu sunt oare mai insensibili decât pietrele aceia care, atrași de atâtea lucruri, rămân în această indiferență diabolică? Căci el nu s-a mulțumit să sufere crucea și moartea, ci a voit să devină și sărac, și peregrin, străin și gol, să fie aruncat în închisoare și să sufere infirmitatea, ca astfel să te atragă.

Dacă mie, care am suferit pentru tine, nu-mi dai nimic, ai milă cel puțin de sărăcia mea. Dacă nu vrei să ai milă de sărăcia mea, înduplecă-te cel puțin de boala sau de închisoarea mea. Dacă nimic din toate acestea nu te duce la sentimente de milostivire, acceptă modestia cererii mele. Nu cer de la tine ceva costisitor, ci o pâine, un adăpost, un cuvânt de mângâiere.

Dacă și după aceasta rămâi la fel de rece, îmbunează-te cel puțin pentru împărăția cerurilor și pentru răsplata pe care am promis-o. Sau nu le vei lua în seamă nici pe acestea?

Înduplecă-te cel puțin prin simțământul natural atunci când vezi pe cineva gol și adu-ți aminte de goliciunea mea de pe cruce, pe care am suferit-o pentru tine. Dacă prima nu te înduioșează, să te înduioșeze a doua, pentru care m-am făcut sărac și gol.

1788 Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

Atunci, am fost înlănțuit pentru tine, iar acum, tot pentru tine, pentru ca tu, lăsându-te înduioșat de lanțurile acelea sau acestea, să vrei să te milostivești de mine. Am flămânzit pentru tine, și acum flămânzesc tot pentru tine. Am suferit de sete când atârnăm pe cruce și acum sufăr de sete în cei săraci, ca să te atrag la mine, prin acelea sau prin acestea, și să te fac milostiv pentru mântuirea ta.

De aceea, după ce te-am copleșit cu atâtea binefaceri, te rog să-mi dai înapoi ceea ce ți-am dat. Nu cer de la tine ca de la un debitor, ci vreau să te încoronez ca pe un binefăcător și, pentru aceste lucruri mici, îți dau împărăția.

Nu spun: „Elimină sărăcia mea”, nici: „Dă-mi bogăția ta”, deși pentru tine sunt sărac. Îți cer doar o pâine, o haină și o scurtă mângâiere în foamea mea.

Dacă am fost aruncat în închisoare, nu te oblig să mă eliberezi de lanțuri și să mă scoți de acolo, ci îți cer un singur lucru: să-l vizitezi pe cel care este închis pentru tine. Această binefacere îmi este de ajuns și, pentru ea, îți dau cerul. Deși eu te-am eliberat de lanțuri mult mai grele, pentru mine este suficient dacă vei vrea să mă vizitezi în închisoare.

Aș putea, desigur, să te încoronez și fără aceasta, însă vreau să-ți fiu dator, ca să te apropii de coroană cu mai multă încredere.

RESPONSORIUL

Mt 25,35.40; Prov 19,17

R. Am fost flămând și mi-ați dat să măncânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit. * Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei mai mici, mie mi-ați făcut.

V. Cine dă de pomană celui sărac îi împrumută Domnului. * Adevăr vă spun.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei: dacă veți avea dragoste unii față de alții.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului (sfintei) **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*: Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii.

PENTRU EDUCATORI

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1721, sau al sfințelor femei, 1750, afară de următoarele:

Vesperale I

Ant. la *Magnificat*: Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău și nu uita de legea mamei tale, ci întipărește-o de-a pururi în inima ta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Omiliile asupra Evangheliei după Matei*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 59: PG 58, 580.584)

Trebuie să avem grijă de binele copiilor

Când Domnul spune: *Îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu (Mt 18,10)* și: *Pentru aceasta am venit (cf. Mt 18,11)* și: *Tatăl meu aceasta vrea, (cf. Mt 18,14)*, cu acestea vrea să-i facă mai zeloși pe aceia care se îngrijesc de acești copii.

Vezi cu ce zid de apărare i-a înconjurat pe copii, amenințându-i cu pedepse de nesuportat pe aceia care îi scandalizează și promițând mari bunuri aceloră care îi slujesc și se îngrijesc de ei? Și întărește aceasta cu exemplul său și al Tatălui. Să-l imităm și noi, acceptând să luăm asupra noastră pentru slujirea fraților chiar și acele munci care ni se par umile și grele. Dimpotrivă, când este vorba de slujire, oricât de mic, oricât de needucat ar fi cel pentru care muncim, oricât de grea ar fi munca, chiar de-ar fi să străbatem munți și prăpăstii, trebuie să îndurăm toate pentru mântuirea unui frate. De fapt, și Dumnezeu are o atât de mare grijă pentru suflet, încât *nu l-a cruțat nici pe Fiul său (Rom 8,32)*. De aceea, vă implor ca, încă de când plecăm dimineața de acasă, să avem acest unic scop și această grijă principală: să-l salvăm pe cel care se află în pericol.

Într-adevăr, nimic nu este mai prețios decât sufletul *căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă își pierde sufletul? (Mc 8,36)*. Într-adevăr, iubirea de bani pervertește și înjosește totul. Ea a distrus frica de Dumnezeu, ocupând sufletele asemenea unui tiran care ocupă o fortăreață. Din această cauză neglijăm mântuirea noastră și a copiilor noștri, neavând altă grijă decât aceea, după ce ne-am mărit bogățiile, cum

putem să le lăsăm altora; aceștia, apoi, la rândul lor, altora și aceștia din nou urmașilor și, astfel, devenim nu posesori, ci, pentru a spune așa, transmițători de bani și de proprietăți. Aceasta este o mare nebulie. Copiii oamenilor liberi sunt puși sub nivelul sclavilor. Căci noi îi corectăm pe sclavi nu pentru interesul lor, ci al nostru; copiii, în schimb, nu se bucură de această atenție și, astfel, avem o considerație mai mică față de ei decât față de sclavi.

Dar ce vorbesc de sclavi? Ne îngrijim de copii mai puțin decât de animale; ne preocupăm mai mult de măgari și de cai decât de fiii noștri. Dacă cineva are un câțar, se îngrijește să-i găsească un grăjdar foarte bun, care să nu fie nici bețiv, nici hoț, nici brutal, nici nepriecut în meseria lui. Însă când este vorba de a găsi un pedagog pentru fiul nostru, luăm unul la întâmplare, primul care vine, deși nici o profesie nu este mai înaltă decât aceasta.

Cu ce poate fi comparată arta care se dedică conducerii sufletelor și formării minții și caracterului unui tânăr? Cel care posedă această calitate trebuie să se dedice cu mai mult zel decât orice pictor sau sculptor. Dar noi nu ne îngrijim de aceasta, ci ne interesează un singur lucru: să-l învețe să vorbească. Și ne îngrijim de aceasta doar în vederea câștigului. Învață limba nu ca să poată vorbi, ci ca să adune bani; astfel, dacă ar putea să se îmbogățească fără capacitatea de a vorbi, nu ne-am îngriji deloc de această disciplină.

Nu vezi cât de mare este tirania banilor, cum pătrunde peste tot și îi târăște pe oameni unde vrea ca pe niște sclavi legați? Și ce avantaj avem din aceste fapte odioase? În cuvinte, respingem această tiranie, dar, în fapte, ne domină. Cu toate acestea, noi nu vom înceta să vă prevenim prin cuvintele noastre. Dacă vom reuși, va fi un câștig și pentru noi și pentru voi. Dar dacă veți rămâne pe poziția voastră, noi ne-am făcut datoria.

Dumnezeu însă să vă elibereze de această boală, iar nouă să ne dea bucuria de a ne lăuda cu voi, căci a lui este slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Prov* 23,26; 1,9; 5,1

R. Îndreaptă-ți spre mine inima, fiule, și ochii tăi să urmeze căile mele * și vei primi o coroană frumoasă pe capul tău.

Ț. Fii atent la înțelepciunea mea, pleacă-ți urechea la sfaturile mele * și vei primi.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 538.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul (sfânta) **N.** să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

ANTIFONE LA *BENEDICTUS* ȘI LA *MAGNIFICAT*

Antifonele de la *Magnificat*, indicate pentru *Vesperele I*, pot fi folosite, la alegere, în comemorările obligatorii ale sfinților și pentru *Vesperele II*.

Comunul sfințirii unei biserici

La Vesperele I: Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pururi, toți cei care îl iubiți!

La Laude: „Zahee, grăbește-te, coboară, căci astăzi trebuie să mă opresc în casa ta!” Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui pe Domnul. Astăzi mântuirea lui Dumnezeu a intrat în această casă, aleluia.

La Vesperele II: Domnul a sfințit cortul său: aceasta este casa lui Dumnezeu, în care va fi invocat numele lui, precum este scris: „Numele meu va fi acolo”, spune Domnul.

Comunul sfintei Fecioare Maria

La Vesperele I: A privit Domnul la umilința mea și a făcut cu mine lucruri mari Cel Puternic.

Sau: Toate neamurile mă vor numi fericită, căci a privit Domnul la umilința slujitoarei sale.

La Laude: Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă.

La Vesperele II: Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul!

Comunul apostolilor

La Vesperele I: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și rodul vostru să rămână.

La Laude: Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea cea sfântă, Ierusalimul, și pe ele sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Iar lumina cetății este însuși Mielul.

La Vesperale II: Când se vor reînnoi toate, când Fiul Omului va ședea pe tronul măririi sale, veți ședea și voi și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Comunul pentru mai mulți martiri

La Vesperale I: Împărăția cerurilor este a acelor care au disprețuit viața lumii și au ajuns la răsplata împărăției și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

La Laude: Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor!

La Vesperale II: Se bucură în ceruri sufletele sfinților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni cu Cristos în veci.

Comunul pentru un martir

La Vesperale I:

Pentru un martir: Sfântul acesta s-a luptat pentru legea Dumnezeuului său până la moarte și de cuvintele celor nelegiuți nu s-a temut, căci avea temelia pe stâncă.

Pentru o martiră: S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic. De aceea, candela ei nu se va stinge în veci.

La Laude: Cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

La Vesperale II: În împărăția cerească este locuința sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

Comunul păstorilor

La Vesperale I:

Pentru un papă sau episcop: Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților, păstorule bun al poporului, tu ai fost bineplăcut Domnului.

Pentru un preot: M-am făcut tuturor toate ca să-i mântuiesc pe toți.

La Laude: Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi.

La Vesperele II: Acesta este administratorul credincios și înțelept pe care Domnul l-a pus peste familia sa ca să le dea hrană la vreme potrivită.

Sau: Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor, care ai binevoit să mă călăuzești la această slavă. Te rog ca și oile pe care mi le-ai încredințat să aibă parte, împreună cu mine, de harul tău în veci.

Comunul învățătorilor Bisericii

La Vesperele I: Cel care va împlini poruncile Domnului și-i va învăța și pe alții să le împlinească va fi mare în împărăția cerului.

La Laude: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

La Vesperele II: Învățător al credinței, luminează a Bisericii, sfinte N., iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu.

Comunul fecioarelor

La Vesperele I:

Pentru o fecioară martiră: Fecioara neînfricăată, jertfă curată, victima curăției îl urmează acum pe Mielul răstignit pentru noi.

Pentru o fecioară: La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă, pregătită fiind, a intrat cu el la nuntă.

Pentru mai multe fecioare: Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte! Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui!

La Laude:

Pentru o fecioară martiră: Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine și luându-și crucea, l-a urmat pe Domnul, mirele fecioarelor și regele martirilor.

Pentru o fecioară: Iată, fecioara înțeleaptă a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare precum soarele în tăria cerului.

Pentru mai multe fecioare: Fecioarele Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci!

La Vesperele II:

Pentru o fecioară martiră: O singură jertfă, dublă biru-ință: a rămas fecioară și a dobândit cununa martiriului.

Pentru o fecioară: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie!

Pentru mai multe fecioare: Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul, al celor care caută fața Dumnezeului nostru.

Comunul sfinților bărbați**La Vesperele I:**

Pentru un sfânt: Îl voi asemăna cu omul înțelept care și-a zidit casa pe stâncă.

Pentru mai mulți: Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în îndurarea lui.

La Laude:

Pentru un sfânt: Cel care împlinește adevărul vine la lumină, ca să se vadăască faptele lui că sunt făcute în Dumnezeu.

Pentru mai mulți sfinți: Fericiți făcătorii de pace; fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

La Vesperele II:

Pentru un sfânt: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău!

Pentru mai mulți sfinți: Au fost credincioși până la moarte și au primit de la Domnul cununa vieții.

Comunul sfințelor femei

La Vesperele I:

Pentru o sfântă: Dați-i din rodul ostanelilor sale; o vor lăuda la porțile cetății lucrările ei!

Pentru mai multe sfinte: Lauda voastră este în numele Domnului; se va bucura inima celor care-l caută.

La Laude: Împărăția cerului este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase; când găsește unul de mare preț, merge, vinde tot ce are și îl cumpără.

La Vesperele II: A tresăltat sufletul meu în Domnul și inima îmi crește de bucuria mântuirii mele.

Pentru călugări

La Vesperele I: Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu, spune Domnul.

Sau, pentru un călugăr: Acesta va primi binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul.

Sau, pentru o călugăriță: Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci, în fidelitate și în îndurare.

La Laude: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul.

Sau: Partea mea este Domnul; el este bun pentru sufletul care-l caută.

La Vesperele II: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobânda viața veșnică.

Sau: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare.

Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

La Vesperele I: Fericit cel care se milostivește de cel sărman; cel care crede în Domnul iubește îndurarea.

La Laude: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei: dacă veți avea dragoste unii față de alții.

La Vesperele II: Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântați Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii.

Pentru educatori

La Vesperele I: Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău și nu uita de legea mamei tale, ci întipărește-o de-a pururi în inima ta.

La Laude: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa.

La Vesperele II: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor!

OFICIUL PENTRU MORȚI

Rugăciunile trebuie adaptate, schimbând genul sau numărul, după caz.

OFICIUL PENTRU MORȚI

Invitatoriul

Ant. Regelui pentru care toate trăiesc veniți să ne închinăm.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 535.

Oficiul lecturilor

IMNUL

O, Doamne, Stăpân peste veacuri, tu ce ții
În mâinile tale destinele vieții,
Din ceruri coboară privirea ta până
La noi, cei sortiți să pierim în țărână.
Porunca ta, Doamne, n-Eden e călcată
Și moartea e dată păcatului plată;
În urma acestei pedepse severe
Țărâna din om în țărână se cere.
Și totuși, un germen de viață rămâne;
Sufflarea ta veșnic rămâne, Stăpâne:
Scânteia divină și nepieritoare
Ce moartea n-o stinge în cel care moare.
O Doamne, avem o speranță sublimă:
Speranța-nvierii ce-acum ne animă.
Sperăm că la tine Isus ne va duce,
El primu-nviat după moartea pe cruce.

Pentru un răposat:

Pe cel ce-a murit cu credință creștină
Fă-l, Doamne, să vină la loc de lumină;
Deși în pământ trupul lui încă zace,
Revarsă-i în suflet lumină și pace.

Pentru o răposată:

Pe cea ce-a murit cu credință creștină
Fă-o, Doamne, să vină la loc de lumină;
Deși în pământ trupul ei încă zace,
Revarsă-i în suflet lumină și pace.

Pentru mai mulți răposați:

Pe cei ce-au murit cu credință creștină
 Fă-i, Doamne, să vină la loc de lumină;
 Deși în pământ trupul lor încă zace,
 Revarsă-le-n suflet lumină și pace.

Tu singur știi, Doamne, și ziua și ora
 Sfârșitului vieții merit tuturoră.
 Când îngerul morții la noi va apare,
 A cerului poartă deschide-ne-o mare. Amin.

Sau:

Qui vivis ante sæcula
 Vitæque fons es únicus,
 Nos, Deus, morti obnoxios.
 Culpæque reos aspice.
 Peccânti, Pater, hómini
 Pœnam sanxísti intéritum,
 Ut, pulvis datus púlveri,
 Se súbderet piáculum.
 Vitále sed spiráculum
 Quod indidísti próvidus,
 Æternitátis pérmanet
 Germen immarcescibile.
 Hæc spes, hoc est solácium:
 Revirescémus, Dómine,
 Primúsque resurgéntium
 Ad te nos Christus rápiet.

Pro uno defuncto:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Defúctum præsta fámulum,
 Quem Christi fides ímbuit,
 Quem almus unxit Spíritus.

Pro una defuncta:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Defúctam præsta fámulam,
 Quam Christi fides ímbuit,
 Quam almus unxit Spíritus.

Pro pluribus:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Da fratres in te mórtuos,
 Quos Christi fides ímbuit,
 Quos almus unxit Spíritus.

Hoc regnum nobis própéra
 E terris cum cessérimus,
 Ut concinámus ómnium
 Te finem, te princípium. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup, Doamne, răscumpărătorul meu, fă-mă să învii în ziua de pe urmă.

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

I

- ² Cu dor l-am așteptat pe Domnul †
 iar el s-a plecat spre mine *
- ³ și mi-a ascultat strigătul.
 M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
 din noroi și mocirlă,
 mi-a pus picioarele pe stâncă, *
 mi-a întărit pașii.
- ⁴ El a pus în gura mea un cântec nou, *
 un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.
 Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
 și își vor pune încrederea în Domnul.
- ⁵ Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
 și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
 nici către cei rătăciți în minciună.
- ⁶ Multe sunt minunile pe care le-ai făcut †
 și planurile tale pentru noi,
 Doamne, Dumnezeuul meu! *
 Nimeni nu este asemenea ție!

Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr.

⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.

⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *

⁹ ca să fac voința ta.

Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *

Legea ta este în adâncul inimii mele”.

Slavă Tatălui.

Rugăciunea Slavă Tatălui se spune la sfârșitul tuturor psalmilor și cântărilor.

Ant. Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup, Doamne, răscumpărătorul meu, fă-mă să învii în ziua de pe urmă.

Ant. 2 Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți.

II

¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele, tu știi lucrul acesta, Doamne!

¹¹ Nu am tănuț dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.
Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.

¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,

¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.

S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.

¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți! —

- 17 Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- 18 Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

Ant. Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți.

Ant. 3 Sufletul meu e însetat de Dumnezeu cel viu:
când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Psalmul 41 (42)

- 2 Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.
- 3 Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeu cel viu; *
când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?
- 4 Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- 5 Îmi aduc aminte de aceasta
– și sufletul se topește în mine – †
cum înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare.
- 6 Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeul meu.
- 7 E mâhnit în mine sufletul, †
de aceea mă gândesc la tine *
din țara Iordanului și din Hermon,
de pe muntele Misar.

- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa †
și noaptea cântarea lui mă însoțește *
ca o rugăciune către Dumnezeuul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stânca mea: †
„De ce m-ai uitat? *
De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
când mă batjocoresc asupritorii mei †
și mă întreabă toată ziua: *
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.

Ant. Sufletul meu e însetat de Dumnezeu cel viu:
când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

℣. Nemărginită este mila ta, Doamne.

℟. Dă-mi viață, după cuvântul tău.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

15,12-34

Învierea lui Cristos este speranța celor credincioși

Fraților, ¹² dacă se vestește că Cristos a înviat din morți, cum spun unii dintre voi că nu există înviere din morți? ¹³ Iar dacă nu există înviere din morți, nici Cristos nu a înviat! ¹⁴ Însă dacă Cristos nu a înviat, zadarnică este predica noastră și zadarnică este credința voastră. ¹⁵ Iar noi suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu pentru că dăm mărturie împotriva lui Dumnezeu, spunând că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, de vreme ce morții nu învie. ¹⁶ Căci dacă morții nu învie, nici Cristos nu a înviat, ¹⁷ iar dacă Cristos nu a înviat,

credința voastră este zadarnică și voi sunteți încă în păcatele voastre, ¹⁸ iar cei care au adormit în Cristos au pierit. ¹⁹ Și dacă ne-am pus speranța în Cristos numai în viața aceasta, suntem cei mai de plâns dintre toți oamenii.

²⁰ Dar acum, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. ²¹ Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. ²² Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață. ²³ Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui, ²⁴ apoi va fi sfârșitul, când el va încredința împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și putere. ²⁵ Căci el trebuie să domnească *până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui*. ²⁶ Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea. ²⁷ De fapt, *toate le-a supus sub picioarele lui*. Însă când spune că „toate le-a supus”, este evident că în afară de cel care i-a supus lui toate. ²⁸ Iar când toate îi vor fi supuse, atunci și el, Fiul, se va supune celui care i-a supus lui toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

²⁹ Și apoi ce vor face cei care sunt botezați pentru cei morți? Dacă într-adevăr morții nu învie, de ce se mai botează pentru ei? ³⁰ Iar noi de ce să ne punem în pericol la orice oră? ³¹ În fiecare zi eu sunt în pericol de moarte, fraților, o jur pe mândria mea care sunteți voi, pe care o am în Cristos Isus, Domnul nostru. ³² Dacă numai din motive umane m-am luptat împotriva fiarelor în Efes, la ce-mi folosește? Atunci, dacă morții nu învie, *să mâncăm și să bem căci mâine vom muri*.

³³ Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică bunele moravuri”. ³⁴ Veniți-vă într-adevăr în fire și nu păcătuiți pentru că sunt unii care nu au cunoașterea lui Dumnezeu: o spun spre rușinea voastră.

RESPONSORIUL *1 Cor 15,25-26; cf. Ap 20,13.14*

R. Cristos trebuie să domnească până când Dumnezeu îi va pune pe toți dușmanii sub picioarele lui.

* Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea.

¶. Atunci moartea și infernul au dat înapoi morții lor, și moartea și infernul vor fi aruncate în lacul de foc.
* Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea.

Sau:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

15,35-57

Învierea morților și venirea Domnului

Fraților, ³⁵ va spune cineva: „Cum învie morții? Cu ce trup vor veni?” ³⁶ Nebunule! Ceea ce semeni tu nu prinde viață dacă mai întâi nu moare. ³⁷ Și ceea ce tu semeni, nu semeni trupul care va fi, ci doar un simplu grăunte, poate de grâu sau de altă plantă, ³⁸ însă Dumnezeu îi dă trup după cum vrea și fiecăreia dintre semințe îi dă trupul propriu. ³⁹ Nu orice trup este același trup, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul animalelor, altul este trupul păsărilor și altul, al peștilor. ⁴⁰ Există și trupuri cerești și trupuri pământești, însă alta este măreția celor cerești și alta a celor pământești. ⁴¹ Una este strălucirea soarelui, alta este strălucirea lunii și alta este strălucirea stelelor, căci o stea diferă de altă stea în strălucire.

⁴² Tot la fel este și învierea din morți: se seamănă în putrezire și se învie în neputrezire; ⁴³ se seamănă în rușine și se învie în mărire; se seamănă în slăbiciune și se învie în putere; ⁴⁴ se seamănă un trup firesc și învie un trup spiritual.

Căci dacă există un trup firesc, există și unul spiritual. ⁴⁵ Așa și este scris: *primul om, Adam, a fost făcut cu suflăt viu*, cel din urmă Adam, cu Duhul dătător de viață. ⁴⁶ Dar nu cel spiritual apare mai întâi, ci cel firesc, apoi cel spiritual. ⁴⁷ Primul om este făcut din pământ, este pământesc; al doilea om este din cer. ⁴⁸ Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. ⁴⁹ Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

⁵⁰ Fraților, eu spun aceasta: carnea și sângele nu pot moșteni împărăția lui Dumnezeu, nici putrezirea nu va moșteni neputrezirea. ⁵¹ Iată, vă spun o taină: nu toți vom muri, însă toți vom fi schimbați. ⁵² Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, căci va suna trâmbița și morții vor învia neputreziiți, iar noi vom fi schimbați. ⁵³ Căci această ființă supusă putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și această ființă muritoare trebuie să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴ Dar când ființa aceasta supusă putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și ființa aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul scris: *Moartea a fost înghițită de victorie.*

⁵⁵ *Unde este, moarte, victoria ta?
Unde este, moarte, ghimpele tău?*

⁵⁶ Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. ⁵⁷ Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Cf. Iob 19,25.26.27

R. Cred că Răscumpărătorul meu trăiește și în ziua cea din urmă din pământ voi învia * și cu trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu, mântuitorul meu.

Ÿ. Eu însumi îl voi vedea, și nu altul, și ochii mei îl vor privi, * și cu trupul.

Sau:

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 4,16–5,10

*După moarte vom primi de la Dumnezeu
o locuință veșnică în ceruri*

Fraților, ^{4,16} noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se trece, cel interior se înnoiește din zi în zi, ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește un belșug nemărginit al gloriei veșnice, ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se

văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

^{5.1} Știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. ² De aceea suspinăm în acest cort al nostru, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi. ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsăți de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață. ⁵ Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.

⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că, atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere. ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Domnul. ⁹ De aceea, fie că rămânem în trup, fie că plecăm, ne străduim să-i fim plăcuți lui. ¹⁰ Căci noi toți trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos pentru ca fiecare să primească, pentru ceea ce a făcut cât timp a fost în trup, fie bine, fie rău.

RESPONSORIUL

Cf. *Ps* 50 (51),5

R. Doamne, nu mă judeca după faptele mele; nimic bun n-am făcut înaintea ta, de aceea implor Maiestatea ta * ca tu, Dumnezeule, să ștergi vinovăția mea.

Ÿ. Șpală-mă cu desăvârșire, Doamne, de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu, * ca tu, Dumnezeule.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Anastasiu de Antiohia, episcop

(Disc. 5, despre Învierea lui Cristos, 6-7.9:
PG 89, 1358-1359.1361-1362)

Cristos va transforma trupul nostru umil

Pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii (Rom 14,9). Însă Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii (Mt 22,32). Așadar, cei morți, peste care stăpânește cel care a înviat, nu mai sunt morți, ci vii; asupra lor domnește viața, pentru ca ei să trăiască, fără să se mai teamă de moarte, așa cum Cristos cel înviat din morți nu mai moare (Rom 6,9).

Astfel, înviați și eliberați de stricăciune, nu vor mai vedea moartea, ci vor participa la învierea lui Cristos, așa cum el a fost părtaș la moartea lor.

De fapt, el a coborât pe pământ, care se afla încătușat de lanțurile veșnice, nu pentru alt motiv decât acela *de a sfărâma porțile de aramă și de a frânge zăvoarele de fier (Is 45,2; Ps 106,16)*, pentru a scoate viața noastră din stricăciune și pentru a ne atrage la sine, dându-ne libertatea în locul sclaviei.

Dacă acest plan al mântuirii nu pare să fie încă împlinit, căci oamenii continuă să moară și trupurile lor se descompun prin moarte, acest fapt nu trebuie să devină un motiv de neîncredere. Noi am primit deja o garanție pentru toate bunurile care ne-au fost promise în acela care este primația noastră; prin el, am fost înălțați la cer și ne-am așezat pe tron cu acela care ne-a dus în înălțimi, așa cum spune Paul: *Ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri, în Cristos Isus (Ef 2,6)*.

Vom ajunge la împlinire când va veni timpul stabilit de Tatăl, când vom lăsa copilăria și vom ajunge la starea omului desăvârșit. Căci așa i-a plăcut Părintelui veacurilor, ca darul oferit să fie stabil și să nu fie iarăși respins din cauza nebuniilor copilărești ale minții noastre.

Despre faptul că trupul Domnului a înviat spiritual, ce să spunem, când Paul afirmă despre trupuri că *se seamănă un trup firesc și învie un trup spiritual (1Cor 15,44)*, adică este transformat după imaginea glorioasei transfigurări a lui Cristos care ne precedă ca și conducător.

Apostolul spune, de asemenea, că acest fapt, lui binecunoscut, se va realiza pentru întreg neamul omenesc prin Cristos care va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale (Fil 3,21).

Dacă, așadar, transfigurarea înseamnă schimbarea într-un trup spiritual, și acesta este conform trupului glorios al lui Cristos, Cristos a înviat sigur cu un trup spiritual, acesta nu este altceva decât trupul semănat în slăbiciune (1Cor 15,43), dar apoi schimbat în glorios.

El, ducând la Tatăl primizia naturii noastre, va duce și întreg universul, așa cum a promis atunci când a zis: *Când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine (In 12,32).*

RESPONSORIUL

In 5,28-29; 1Cor 15,52

R. Toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, * și vor ieși spre învierea vieții cei care au făcut binele; iar cei care au săvârșit răul, spre învierea judecării.

Ψ. Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, morții vor învia neputreziiți. * Și vor ieși.

Sau:

Din *Scrisorile* sfântului Braulion, episcop de Saragossa

(Scris. 19: PL 80, 665-666)

Cristos înviat este speranța tuturor credincioșilor

Cristos, speranța tuturor credincioșilor, îi numește pe cei care trec din această lume „adormiți”, și nu morți, ca atunci când spune: *Lazăr, prietenul nostru, doarme (In 11,11).*

Nici sfântul Apostol nu vrea să ne întristăm pentru cei adormiți (cf. *ITes 4,12*); de aceea, dacă credința noastră susține că toți cei care cred în Cristos, după cuvântul Evangheliei, nu vor muri în veci, știm, de asemenea, prin credință, că nici el nu a murit și nici noi nu vom muri.

Căci Domnul însuși, la un ordin, la chemarea arhanghelului și în sunetul trâmbițelor lui Dumnezeu, va coborî din cer și cei care au murit în el vor învia.

Așadar, să ne însuflețească speranța învierii, căci pe cei pe care îi pierdem acum îi vom revedea atunci. E suficient să credem cu tărie în el, adică să ascultăm de poruncile sale. El este atotputernic și, de aceea, este mai ușor ca el să învie morții, decât ca noi să-i trezim pe cei care dorm. Spunem aceasta și totuși nu știu din cauza cărui sentiment, izbucnim în lacrimi și sentimentul regretului afectează credința inimii noastre. Vai, cât de mizerabilă este condiția noastră umană și, fără Cristos, cât de zadarnică este viața noastră!

O, moarte, care îi desparti pe soți și îi separi cu duritate și cruzime pe prieteni, puterea ta este deja înfrântă! Jugul tău nelegiuit este deja zdrobit de acela care te amenința prin strigătele lui Osea: *O, moarte, eu voi fi moartea ta (Os 13,14 Vg)*. De aceea, te sfidăm cu Apostolul: *Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? (1Cor 15,55)*.

Cel care te-a învins pe tine ne-a răscumpărat pe noi; el și-a dat sufletul său preaiubit în mâinile celor nelegiuiți, pentru ca, din nelegiuiți, să-i facă preaiubiți. Ar fi prea lungi și numeroase textele care ar putea fi aduse din Sfintele Scripturi spre mângâierea comună. Însă ne este suficientă speranța învierii și să ne îndreptăm privirea spre gloria Mântuitorului nostru, în care, prin credință, considerăm că suntem deja înviați, după cum spune Apostolul: *Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el (Rom 6,8)*.

Căci nu ne mai aparținem nouă, ci aceleia care ne-a răscumpărat și de a cărui voință trebuie să depindă întotdeauna voința noastră. De aceea, spunem în rugăciune: *Facă-se voia ta (Mt 6,10)*. Este, așadar, necesar ca, în fața morții, să spunem cu Iob: *Domnul a dat, Domnul a luat! Fie numele Domnului binecuvântat! (Iob 1,21)*. Să spunem aceasta cu Iob aici, pentru ca acolo, cât privește problema de care ne ocupăm, să nu ne aflăm diferiți de el.

RESPONSORIUL

ITes 4,13-14; Ier 22,10

R. Cu privire la cei morți, să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au speranță, * căci dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei morți împreună cu el.

V. Nu-l plângeți pe cel mort și nu bociți cu disperare, * căci dacă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude, 1822.

Laudele**IMNUL**

Cristoase, prin moartea și sfânta-nviere
Iertare primește oricine ți-o cere.

Aprinsă speranța în piept tuturor ții
În ceasul cel greu al durerilor morții.

Tu însuți sorbit-ai din cupa amară
A morții cumplite din cale afară.
Te-ai stins pe o cruce, tu, Mielul, plâpândul,
Strigându-l pe Tatăl și capul plecându-l.

Stăpân al măririi și-al veșnicei glorii,
Supusu-te-ai morții ca toți muritorii.
Păstor ce cu drag ai murit pentru turmă,
Condu-ne la Tatăl în ceasul din urmă.

Iubirea-ți pe cruce în brațe cuprinde
Durerile lumii mereu suferinde.
În inimă-ți este deschisă o rană,
Lăcaș pentru orice durere umană.

Cum moartea-i înfrântă prin moartea ta sfântă,
Deși ne lovește, ea nu ne-nspăimântă,
Căci după rostirea sentinței finale
Sperăm să ajungem în brațele tale.

Pentru un răposat:

Îndură-te Doamne, preabune și sfânt,
De răposatul ce doarme-n mormânt.
Ascultă cu milă cum geme, suspină;
Primește-l în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Pentru o răposată:

Îndură-te Doamne, preabune și sfânt,
De răposata ce doarme-n mormânt.
Ascultă cu milă cum geme, suspină;
Primește-o în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

Îndură-te Doamne, preabune și sfinte,
De toți răposății ce dorm în morminte.
Ascultă cu milă cum gem și suspină;
Primește-i în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Sau:

Spes, Christe, nostræ véniaæ,
Tu vita, resurrectio;
Ad te sunt corda et óculi
Cum mortis dolor íngruit.

Tu quoque mortis tædia
Passus dirósque stímulos,
Patri, inclináto cápite,
Mitis dedísti spírítum.

Vere nostros excípiens
Languóres, pastor míserens,
Tecum donásti cómpati
Patrísque in sinu cómmori.

Apértis pendens brácchiis,
In cor transfíxum pértrahis
Quos moritúros ággravat
Morbus vel mæror ánxius.

Qui portis fractis ínferi
Victor pandísti cælicas,
Nos nunc doléntes érige,
Post óbitum vivífica.

Pro uno defuncto:

Sed et qui frater córpore
Nunc dormit pacis réquie,
Iam te beánte vígilet
Tibíque laudes réferat. Amen.

Pro una defuncta:

Sed et quæ soror corpore
Nunc dormit pacis requie,
Iam te beante vigilet
Tibique laudes referat. Amen.

Pro pluribus:

Sed et qui fratres corpore
Nunc somno pacis dormiunt,
Iam te beante vigilent
Tibique laudes referant. Amen.

Sau:

Când spaima morții ne cuprinde,
Isuse, tu ne poți salva:
Căci tu ești viața și-nvierea;
Și nesfârșită-i mila ta!
Când te-au cuprins fiorii morții,
Fiori ce sufletu-ngrozesc,
Plecându-ți capul ți-ai dat duhul
În mâna Tatălui ceresc.
Luând asupra-ți firea noastră,
Te-ai arătat bunul păstor
Și-ai vrut să-mparți cu noi durerea,
Să mori și tu cu cei ce mor.
Cu brațele pe cruce-ntinse
Atragi pe toți la pieptul tău
Să afle-n inima străpunsă,
Refugiu-n ceasul cel mai greu.
Tu, care-ai părăsit mormântul
Și viu te-ai înălțat la cer:
Pe cei ce sunt în agonie
Încurajează-i că nu pier.

Pentru un răposat:

Pe fratele care-n țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-l în patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin

Pentru o răposată:

Pe sora care în țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-o-n patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

Pe frații care în țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-i în patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit.

Psalmul 50 (51)

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeuule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuít, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu. —

- ⁹ Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit.

Ant. 2 De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul.

Cântarea *Is 38,10-14.17b-20*

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”. —

- Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
pe pământul celor vii,
nu voi mai vedea pe nimeni *
dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulsă și aruncată departe de mine *
ca o colibă de păstori;
ca un țesător îmi taie firul vieții *
și mă scoate din urzeală.
Din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineața, *
ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹⁴ Strig ca puiul de rândunică, *
stau îngândurat ca porumbelul.
Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
Doamne, sunt în necaz; ajută-mă!
- ^{17b} Tu însă ai scăpat sufletul meu din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- ¹⁸ Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- ¹⁹ Cel viu, da, cel viu te va lauda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta.
- ²⁰ Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

Ant. De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul.

Ant. 3 Îl voi lauda pe Domnul în viața mea.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
- ² Voi lauda pe Domnul în toată viața mea, *
voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi. —

- ³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
- ⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
și în aceeași zi se destramă planurile lor.
- ⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
pe Dumnezeuul lui Iacob; *
care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
- ⁶ El a făcut cerul și pământul, *
marea și toate câte se află în ele.
El este totdeauna credincios cuvântului său, †
- ⁷ el face dreptate celor asupriți, *
el dă pâine celor flămânzi.
Domnul eliberează pe cei închiși. *
- ⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
Domnul ridică pe cei împovărați, *
Domnul iubește pe cei drepți,
- ⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
sprijină pe văduvă și pe orfan, *
dar nimicește calea celor răi.
- ¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Îl voi lăuda pe Domnul în viața mea.

Sau:

Ant. 3 Să-l laude pe Domnul toată suflarea.

Psalmul 150

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.

⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Să-l laude pe Domnul toată suflarea.

LECTURA SCURTĂ

ITes 4,14

Dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te voi preamări, Doamne, * pentru că m-ai primit. Te voi.

V. Ai schimbat plânsul meu în bucurie, * pentru că m-ai primit. Slavă Tatălui. Te voi.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt învierea și viața: cine crede în mine, chiar dacă moare, va trăi, și tot cel care trăiește și crede în mine nu va muri în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu Tatăl l-a înviat pe Isus Cristos din morți. El va învia și trupul nostru supus putrezirii. Să-l rugăm, spunându-i:

Dă-ne, Doamne, viața în Cristos!

Părinte sfânt, fă ca aceia care au fost înmormântați cu Fiul tău prin Botez și reînnoiți prin învierea lui, astfel să trăiască viața cea nouă:

– încât și atunci când vor muri, să trăiască mereu împreună cu Cristos.

Tu, care ai în grijă totul, ne-ai dat pâinea vie coborâtă din cer, ca să ne hrănim din ea cu vrednicie,

– fă să avem parte de viața veșnică și să înviem în ziua de apoi.

Dumnezeule, tu ai voit să-l întărești pe Fiul tău aflat în agonie printr-un înger:

– dă-ne și nouă în ultimele clipe speranța aducătoare de mângâiere.

Tu i-ai eliberat pe cei trei tineri din cuptorul de foc:

- scapă sufletele răposaiților de pedeapsa meritată pentru păcate.

(Dă-ne, Doamne, viața în Cristos!)

Dumnezeul celor vii și al celor morți, care l-ai înviat pe Isus:

- dă viață veșnică celor răposaiți și condu-ne împreună cu ei în slava fericirii veșnice.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să asculți cu bunătate rugăciunile noastre, pentru ca noi care credem în învierea din morți a Fiului tău să ne întărim în speranța că și pe slujitorul tău **N.** îl vei învia la viața veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ești slava credincioșilor și viața sfinților; tu ne-ai mântuit prin moartea și învierea Fiului tău. Te rugăm, fii milostiv cu slujitorul tău **N.** și învrednicește-l să ajungă în bucuria veșnică, pentru că a crezut în misterul răscumpărării. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și îndurător, Fiul tău a primit de bunăvoie moartea pentru noi; te rugăm să binevoiești a-l face și pe slujitorul tău **N.** părtaș la minunata biruință a învierii lui. Prin Domnul.

Pentru mai mulți răposaiți:

Dumnezeule, care pe Fiul tău unul-născut l-ai făcut biruitor asupra morții și l-ai înălțat la ceruri, dăruiește slujitorilor tăi **N.** și **N.** harul ca, triumfând împreună cu el asupra morții, să te poată contempla în veci pe tine, creatorul și răscumpărătorul lor. Prin Domnul.

Pentru rude, prieteni și binefăcători:

Dumnezeule, tu ierți pururea păcatele oamenilor și dorești ca toți să ajungă la mântuire. Prin mijlocirea

fericitei Maria pururea fecioară și a tuturor sfinților tăi, implorăm îndurarea ta asupra rudelor, prietenilor și binefăcătorilor comunității noastre care au trecut din această lume și te rugăm să-i faci părtași la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau altele din Misalul roman.

Ora medie

IMNUL

Când se spun trei Ore minore, se pot folosi la Ora a treia strofele 1, 4 și 5, la Ora a șasea 2, 4 și 5, la Ora a noua 3, 4 și 5.

- 1 Isuse, pe Lazăr, cu lacrimi de jale,
L-ai plâns cum l-au plâns și surorile sale;
Tu însă, chemându-l din groapă afară,
Surorile sale primitu-l-au iară.
- 2 Isuse, pe cruce, în chinuri amare,
Găsit-ai în rugă cuvânt de iertare,
Și dat-ai speranța iertării divine
Tălharului care murea lângă tine.
- 3 Isuse, vorbind pentru ultima oară,
Ne-ai dat-o de mamă pe sfânta Fecioară,
Ca-n ceasul din urmă, în clipele triste,
Să fie alături de noi, să ne-asiste.
- 4 Isuse Cristoase, preascumpul tău sânge
Ne-aduce salvarea căci moartea o-nfrânge.
Speranța vieții ce stă înaintea
Ne-alungă tristețea și frica din minte.

Pentru un răposat:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe cel care-acum în lăcașul de sus e
Primește-l la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde. Amin.

Pentru o răposată:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe cea care-acum în lăcașul de sus e
Primește-o la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde Amin.

Pentru mai mulți răposați:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe slugile tale de moarte răpuse
Condu-le la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nîcicînd nu pătrunde. Amin.
-

Sau:

- 1 Qui lacrimátus Lázarus
Geménsque cum soróribus,
Ipsum fecísti præpotens
Íllárum reddi stúdiis:
- 2 Qui petivísti sóntibus
Benígnus indulgéntiam,
Ac verba miserántia
Dixísti pœnæ sócio:
- 3 Qui, móriens, discípulo
Matrem donásti Vírginem,
Tuórum quæ fidélium
Agóni adéssset último:
- 4 Da nobis, Christe Dómine,
Tuo redémptis sáanguine,
Duræ mortis tristítiam
In vitæ verti gáudium.
-

Pro uno defuncto:

- 5 Tuúmque voca fámulum,
Ex hoc proféctum sæculo,
Ut ubi mors iam déerit
Te vitæ canat príncipem. Amen.

Pro una defuncta:

- 5 Tuámque voca fámulam,
Ex hoc proféctam sæculo,
Ut ubi mors iam déerit
Te vitæ canat príncipem. Amen.

Pro pluribus:

5 Tuósque voca fámulos,
Ex hoc proféctos sæculo,
Ut ubi mors iam déerit
Te vitæ canant príncipem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifona

PSALMODIA

La Ora a treia: Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu!

La Ora a șasea: Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta!

La Ora a noua: Dumnezeuule, în numele tău mântuiește-mă și prin puterea ta eliberează-mă!

Psalmul 69 (70)

- ² Dumnezeuule, vino în ajutorul meu; *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ³ Să fie făcuți de rușine și să fie batjocoriți *
cei ce caută sufletul meu.
Să dea înapoi și să fie umiliți *
cei ce-și găsesc desfătarea în nefericirea mea.
- ⁴ Să se întoarcă înapoi din cauza rușinii lor *
cei care îmi spun: „Așa îți trebuie!”
- ⁵ Să se bucure și să se veselească de tine
toți cei care te caută, †
și cei care iubesc mântuirea ta să spună pururi: *
„Preamărit să fie Dumnezeu!”
- ⁶ Iar eu sunt sărman și lipsit; *
Dumnezeule, vino degrabă!
Tu ești ajutorul și eliberatorul meu: *
Doamne, nu întârzia!

Psalmul 84 (85)

- ² Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta, *
i-ai adus înapoi pe cei deportați ai lui Iacob.
- ³ Ai iertat nelegiuirea poporului tău, *
i-ai acoperit toate păcatele;
- ⁴ ți-ai potolit toată indignarea *
și te-ai întors de la iuțimea mâniei tale.
- ⁵ Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
și îndepărtează mânia ta de la noi!
- ⁶ Oare vei continua în veac să fii supărat pe noi, *
vei ține mânie din generație în generație?
- ⁷ Nu vei veni oare ca să ne dai viață, *
pentru ca poporul tău să se bucure în tine?
- ⁸ Arată-ne, Doamne, îndurarea ta *
și dă-ne mântuirea ta.
- ⁹ Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu; †
el vestește pacea poporului său
și celor sfinți ai săi *
și celor care se întorc la el din toată inima.
- ¹⁰ Mântuirea este aproape de cei care se tem de el *
și slava lui va locui pe pământul nostru.
- ¹¹ Miła și adevărul se vor întâlni, *
dreptatea și pacea se vor îmbrățișa;
- ¹² adevărul va răsări din pământ *
și dreptatea va coborî din ceruri.
- ¹³ Domnul își va revărsa binecuvântarea *
și pământul își va aduce roadele sale.
- ¹⁴ Dreptatea va merge înaintea lui *
și-i va călăuzi pașii pe cale.

Psalmul 85 (86)

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
cătrec tine strig toată ziua.

- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu din adâncul infernului.
- ¹⁴ Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere, *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

La alte Ore, Psalmodia complementară, seriile a II-a și a III-a, 1133.

Ora a treia

Ant. Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu.

LECTURA SCURTĂ*Iob 19,25-26*

Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și în ziua cea din urmă se va ridica pe țărână. Și după ce-mi vor fi luat pielea aceasta, cu trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu.

Sau:

2Mac 7,9b

Regele lumii ne va trezi la învierea vieții de veci pe noi, cei care am murit pentru legile lui.

℣. De ce ești trist, suflete al meu, și de ce te tulburi în mine?

℞. Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda.

Ora a șasea

Ant. Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

LECTURA SCURTĂ*Înț 1,13-14a.15*

Dumnezeu nu a creat moartea și nici nu se bucură de pieirea celor vii. Căci el a creat toate spre viață, fiindcă dreptatea e nepieritoare.

℣. În mijlocul umbrei morții nu mă tem de nici un rău.

℞. Căci tu ești cu mine, Doamne.

Ora a noua

Ant. Dumnezeule, în numele tău mântuiește-mă și prin puterea ta eliberează-mă.

LECTURA SCURTĂ*Is 25,8*

El va nimici moartea pe vecie. Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe fețele tuturor și va îndepărta de pe pământ ocară poporului său, căci Domnul a vorbit.

∇. Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea.

℞. La tine va veni tot trupul.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude, 1822.

Vespele

IMNUL

O Rege puternic, Cristoase Isuse,
Prin moartea pe cruce pe veci sunt distruse,
Spre binele nostru și-a Tatălui slavă,
Săgețile morții muiate-n otravă.

Asupra-ți luând și durerea, și rana,
O luptă cumplită ai dus cu Șatana;
Pe el, vinovatul de omul ce moare,
În luptă învins, l-ai călcat în picioare.

Nu poate mormântul captiv să te țină;
Învii cu mărire și ieși la lumină.
Prin forța cea mare a tainei pascale
Părtași ne-ai făcut ai victoriei tale.

Fă, Doamne, ca harul în noi să rămână,
Să ținem făclia aprinsă în mână,
Și-așa să petrecem, primiți în mărire,
Cu tine la nuntă, cerescule Mire.

Iar când vei veni ca să ții judecată,
O față senină și blândă arată
Spre noi, cei pe care credința creștină
Treimii din cer la botez ne închină.

Pentru un răposat:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu fratele care
Îngădui ca moartea de trup să-l dezbrace;
Primește-l la loc de lumină și pace. Amin.

Pentru o răposată:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu sora pe care
Îngădui ca moartea de trup s-o dezbrace;
Primește-o la loc de lumină și pace. Amin.

Pentru mai mulți răposați:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu frații pe care
Îngădui ca moartea de trup să-i dezbrace;
Primește-i la loc de lumină și pace. Amin.

Sau:

Imménsæ rex poténtiæ,
Christe, tu Patris glóriam
Nostrúmque decus móliens,
Mortis fregísti iácula.
Infírma nostra súbiens
Magnúmque petens prælium,
Mortem qua serpens vícerat,
Victor calcásti móriens.
Surgens fortis e túmulo,
Pascháli nos mystério
Peccáto rursus mórtuos
Ad vitam semper ínnovas.
Vitam largíre grátia,
Ut, sponsus cum redferis,
Ornáta nos cum lámpade
Iam promptos cælo invénias.
In lucem nos et réquiem
Serénus iudex áccipe,
Quos fides sanctæ Tríadi
Devínxit atque cáritas.

Pro uno defuncto:

Tuúmque voca fámulum,
Qui nunc exútus córpore
In regna Patris ínhiat
Ut te colláudet pépetim. Amen.

Pro una defuncta:

Tuámque voca fámulam,
Quæ nunc exúta córpore
Ad regna Patris ínhiat,
Ut te colláudet pépetim. Amen.

Pro pluribus:

Fratres et omnes ádvoca,
Qui nunc exúti córpore
In regna Patris ínhiant,
Ut te colláudent pérpetim. Amen.

Sau:

Măreț biruitor al morții,
Isuse, falnic împărat,
Tu Tatălui ceresc mărire,
Iar nouă viața ne-ai redat.
Tu ai luat a noastră fire,
Ba chiar și morții te-ai supus
Și ai învins prin ea dușmanul,
Pe cel ce moarte ne-a adus.
Isuse, Dumnezeu puternic,
Prin marele mister pascal,
Îi reînvii pe-acea care
Pierd iarăși harul baptismal.
Mereu cu candela aprinsă
Vom sta în așteptarea ta
Ș-atunci când vei veni la nuntă
Voiși te vom întâmpina.
Primește-ne-n a ta lumină,
Preadreptule judecător;
Cu tine să-l vedem pe Tatăl,
Ca și pe Duhul Sfințitor.

Pentru un răposat:

Pe slujitorul tău, Isuse,
Care din lume a plecat,
Condu-l în veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Pentru o răposată:

Pe slujitoarea ta, Isuse,
Care din lume a plecat,
Condu-o-n veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Pentru mai mulți răposați:

Pe slujitorii tăi, Isuse,
Care din lume au plecat,
Condu-i în veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul te va păzi de orice rău, Domnul îți va apăra sufletul.

Psalmul 120 (121)

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
De unde-mi va veni ajutorul?*
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să îți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Domnul te va păzi de orice rău, Domnul îți va apăra sufletul.

Ant. 2 Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?

Psalmul 129 (130)

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
- ⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

Ant. Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, Doamne,
cine ar mai putea să stea în fața ta?

Ant. 3 După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le
dă viață, la fel și Fiul îi dă viață cui vrea.

Cântarea

Fil 2,6-11

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,

- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le dă viață, la fel și Fiul îi dă viață cui vrea.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,55-57

Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. În tine, Doamne, am nădărdit: * nu voi regreta în veci. În tine.

Ÿ. Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta: * nu voi regreta în veci. Slavă Tatălui. În tine.

Sau:

R. În îndurarea ta, Doamne, * dă-le lor odihnă! În îndurarea.

Ÿ. Tu, care vei veni să-i judeci pe cei vii și pe cei morți, * dă-le lor odihnă. Slavă Tatălui. În îndurarea.

Ant. la Magnificat: Tot ce-mi dă mie Tatăl va veni la mine și pe acela care vine la mine nu-l voi izgoni afară.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Domnul nostru Isus Cristos va transforma trupul nostru umil, făcându-l asemenea cu trupul său glorios. Însuflețiți de această speranță să-l rugăm:

Doamne, tu ești viața și învierea noastră!

Doamne, Isuse Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, tu l-ai înviat din morți pe prietenul tău Lazăr:

– dăruiește viața și fericirea veșnică răposaților pe care i-ai răscumpărat prin sângele tău prețios.

Doamne, Isuse Cristoase, mângâierea celor întristați, care ai șters lacrimile celor care plângeau la moartea lui Lazăr, a tânărului din Naim și a fiicei lui Iair:

– alină durerea acelor care îi plâng pe răposății lor.

Doamne, Isuse Cristoase, mântuitorul nostru, distruge în trupul nostru muritor puterea păcatului, pentru ca așa cum printr-însul am meritat pedeapsa morții:

– tot astfel, prin tine să dobândim viața veșnică.

Doamne, Isuse Cristoase, mântuitorul nostru, privește-i pe aceia care nu au speranță în tine, fiindcă nu te cunosc:

– fă-i să creadă în înviere și în viața viitoare.

Tu, care le-ai dat orbilor lumina ochilor spre a te putea privi,

– arată chipul tău acelor răposăți care încă n-au văzut strălucirea ta.

Tu, care permiți ca locuința noastră pământească să se destrame,

– dă-ne o locuință veșnică în ceruri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ascuți cu bunătate rugăciunile noastre, pentru ca noi, care credem în învierea din morți a Fiului tău, să ne întărim în speranța că și pe slujitorul tău **N.** îl vei învia la viața veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ești slava credincioșilor și viața sfinților; tu ne-ai mântuit prin moartea și învierea Fiului tău. Te rugăm, fii milostiv cu slujitorul tău **N.** și învrednicește-l să ajungă în bucuria veșnică, pentru că a crezut în misterul răscumpărării. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și îndurător, Fiul tău a primit de bunăvoie moartea pentru noi; te rugăm să binevoiești a-l face și pe slujitorul tău **N.** părtaș la minunata biruință a învierii lui. Prin Domnul.

Pentru mai mulți răposați:

Dumnezeule, care pe Fiul tău unul-născut l-ai făcut biruitor asupra morții și l-ai înălțat la ceruri, dăruiește slujitorilor tăi **N.** și **N.** harul ca, triumfând împreună cu el asupra morții, să te poată contempla în veci pe tine, creatorul și răscumpărătorul lor. Prin Domnul.

Pentru rude, prieteni și binefăcători:

Dumnezeule, tu ierți pururea păcatele oamenilor și dorești ca toți să ajungă la mântuire. Prin mijlocirea fericitei Maria pururea fecioară și a tuturor sfinților tăi, implorăm îndurarea ta asupra rudelor, prietenilor și binefăcătorilor comunității noastre care au trecut din această lume și te rugăm să-i faci părtași la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau altele din Misalul roman.

Completoriul

Totul de duminică, 1116.

ANEXĂ

I

CÂNTĂRI ȘI EVANGHELII PENTRU VIGILII

Cei care, după tradiție, au dorința lăudabilă de a prelungi liturgia de la vigiliile duminicilor, solemnităților și sărbătorilor, să celebreze mai întâi Oficiul lecturilor; după cele două lecturi și înainte de *Te Deum* se adaugă cântările și evanghelia indicate mai jos. În sărbătorile Domnului care cad duminica, evanghelia se poate spune sau de la duminica respectivă, așa cum e indicat mai jos sau de la sărbătoare. În acest caz fragmentul se ia din Lectionarul Liturghiei.

După împrejurări, se poate ține o omilie despre evanghelie. După aceea se cântă imnul *Te Deum*, se spune rugăciunea de încheiere și se încheie Ora ca la Normele Liturghiei orelor.

PROPRIUL TIMPULUI

TIMPUL DE PESTE AN

CÂNTĂRI

Ant. Doamne, pe tine te așteptăm; fii tăria noastră dis-de-dimineață și mântuirea noastră în timpul încercării.

Cântarea I

Is 33,2-10

Rugăciune de încredere la vreme de suferință

În Cristos sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii (Col 2,3).

- ² Doamne, îndură-te de noi *
pentru că ne-am pus speranța în tine,
fii ajutorul nostru în fiecare dimineață *
și mântuirea noastră în timpuri de restriște.
- ³ La glasul tunetului tău vor fugi neamurile, *
când te vei ridica tu se vor risipi popoarele.

- ⁴ Și vor aduna pradă de la voi, cum adună lăcustele; *
se vor arunca asupra ei așa cum se reped lăcustele.
- ⁵ Domnul este preamărit
pentru că locuiește în înălțime. *
El umple Sionul de judecată și de dreptate.
- ⁶ Și va fi siguranță în timpurile tale; †
bogăția mântuirii, înțelepciunea și cunoașterea; *
teama de Domnul, acesta este tezaurul lui.
- ⁷ Iată crainicii strigă pe ulițe, *
solii păcii plâng amar.
- ⁸ Drumurile sunt pustii, *
nu mai este nici un trecător pe cale;
el rupe legământul, *
îndepărtează martorii, nu mai ține cont de oameni.
- ⁹ Țara plânge și este plină de dezolare, *
Libanul este tulburat și ofilit,
Șaronul a ajuns ca un pustiu, *
Basanul și Carmelul sunt despuiți de verdeață.
- ¹⁰ „Acum mă voi scula, zice Domnul, *
acum mă voi ridica, acum mă voi înălța”.

Cântarea a II-a

Is 33,13-16

Dumnezeu va judeca cu dreptate

Promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei care sunt departe (Fap 2,39a).

- ¹³ Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut, *
și luați aminte voi, cei de aproape, la puterea mea!
- ¹⁴ S-au îngrozit în Sion cei păcătoși; *
i-a cuprins tremurul pe cei fărădelege:
„Cine dintre noi poate sta lângă un foc mistuitor? *
Cine dintre noi poate sta lângă văpaia cea veșnică?”
- ¹⁵ Cel care umblă în dreptate *
și spune adevărul;
care respinge câștigul provenit din jafuri, *
care își scutură mâna ca să nu primească mită;

cel care își astupă urechile
ca să nu audă de vărsare de sânge *
și își închide ochii ca să nu mai vadă păcatul.

- ¹⁶ Acesta va locui pe înălțimi, *
o cetate clădită pe stâncă va fi scăparea lui;
i se va da pâine *
și nu va duce lipsă de apă.

Cântarea a III-a

Sir 36,14-19

Rugăciune pentru poporul lui Dumnezeu

Viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos (In 17,3).

- ¹⁴ Îndură-te, Doamne, de poporul tău *
asupra căruia este invocat numele tău
și de Israel, pe care ți l-ai ales *
ca pe întâiul tău născut.
- ¹⁵ Îndură-te de cetatea sfințeniei tale, *
de Ierusalim, locul odihnei tale!
- ¹⁶ Umplesă Sionul de strălucirea ta *
și templul tău de gloria ta!
- ¹⁷ Dă mărturie în favoarea aceluia
care de la început sunt creaturile tale *
și împlinește profețiile
care au fost făcute în numele tău.
- ¹⁸ Dă-le răsplata promisă celor care speră în tine, *
ca să se vadă că profeții tăi sunt vrednici de crezare.
Ascultă rugăciunea slujitorilor tăi, *
- ¹⁹ după bunăvoința ta asupra poporului tău
și condu-ne pe calea dreptății †
ca să știe toți cei care locuiesc pe pământ *
că tu ești Dumnezeul veacurilor.

Ant. Doamne, pe tine te așteptăm; fii tăria noastră
dis-de-dimineată și mântuirea noastră în timpul încercării.

EVANGHELII

Apoi se citește Evanghelia despre învierea Domnului, după următoarea schemă:

I	Dum. 1, 9,17,25,33	<i>Mt</i> 28,1-10.16-20	1850
II	Dum. 2,10,18,26	<i>Mc</i> 16,1-20	1842
III	Dum. 3,11,19,27	<i>Lc</i> 24,1-12	1843
IV	Dum. 4,12,20,28	<i>Lc</i> 24,13-35	1844
V	Dum. 5,13,21,29	<i>Lc</i> 24,35-53	1846
VI	Dum. 6,14,22,30	<i>In</i> 20,1-18	1847
VII	Dum. 7,15,23,31	<i>In</i> 20,19-31	1848
VIII	Dum. 8,16,24,32	<i>In</i> 21,1-14	1849

DUMINICILE A XVIII-A ȘI A XXVI-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu 16,1-20

Isus Nazarineanul, care a fost răstignit, a înviat

¹ După ce a trecut sâmbăta, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salome au cumpărat miresme ca să vină și să-l ungă. ² Și, dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii, au ajuns la mormânt când soarele răsărise ³ și ziceau una către alta: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea în mormânt?” ⁴ Dar privind, au observat că piatra fusese rostogolită; deși era foarte mare. ⁵ Intrând în mormânt, au văzut un tânăr așezat la dreapta, îmbrăcat cu o haină lungă, albă, și au fost cuprinse de spaimă. ⁶ Dar el le-a zis: „Nu vă înspăimântați! Îl căutați pe Isus Nazarineanul, cel răstignit. A înviat, nu este aici! Iată locul în care îl puseseră.” ⁷ Dar mergeți și spuneți discipolilor lui și lui Petru că el merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea după cum v-a spus”. ⁸ Ieșind, au fugit de la mormânt, căci tremurau de spaimă și de uimire. Și nu au spus nimănui pentru că se temeau.

⁹ După ce a înviat, în dimineața primei zile a săptămânii, Isus i-a apărut mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte diavoli. ¹⁰ Ea a plecat și a povestit celor care fuseseră cu el, care acum se tânguiau și plângeau.

¹¹ Dar, când au auzit că trăiește și că a fost văzut de ea, ei n-au crezut-o.

¹² După acestea, a apărut altor doi dintre ei, sub o altă înfățișare, în timp ce mergeau la câmp, ¹³ iar ei s-au întors și au povestit celorlalți, însă nu i-au crezut nici pe aceștia.

¹⁴ În sfârșit, a apărut și celor unsprezece, pe când stăteau la masă, și i-a dojenit pentru necredința și împietritrea inimii lor pentru că nu i-au crezut pe cei care l-au văzut înviat din morți.

¹⁵ Apoi le-a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura. ¹⁶ Cine va crede și va fi botezat se va mântui; iar cine nu va crede va fi condamnat.

¹⁷ Acestea sunt semnele care îi vor însoți pe cei care cred: în numele meu vor alunga diavoli, vor vorbi limbi noi, ¹⁸ vor lua șerpi în mână și, dacă vor bea ceva aducător de moarte, nu le va dăuna. Își vor pune mâinile peste cei bolnavi și ei se vor vindeca”.

¹⁹ După ce le-a vorbit, Domnul Isus s-a înălțat la cer și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, ²⁰ iar ei au plecat și au predicat pretutindeni, în timp ce Domnul lucra cu ei și le întărea cuvântul prin semnele care-i însoțeau.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XVIII-a, 39; duminica a XXVI-a, 263.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A XIX-A ȘI A XXVII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,1-12

De ce îl căutați pe Cel Viu printre cei morți?

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineată, ele au plecat la mormânt, ducând miresmele pregătite. ² Au găsit piatra de la mormânt rostogolită, ³ iar când au intrat, nu au găsit trupul Domnului Isus. ⁴ Pe când ele erau nedumerite de acest fapt, iată că le-au apărut doi bărbați în haine strălucitoare. ⁵ Cuprinse de spaimă, și-au

plecat fața spre pământ. Atunci ei le-au spus: „De ce-l căutați pe Cel Viu printre cei morți? ⁶ Nu este aici. A înviat. Amintiți-vă ce v-a spus pe când era încă în Galileea: ⁷ «Fiul Omului trebuie să fie dat pe mâna oamenilor păcătoși, să fie răstignit, iar a treia zi să învie»”. ⁸ Atunci și-au amintit de cuvintele lui. ⁹ Întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. ¹⁰ Erau: Maria Magdalena, Ioana și Maria, mama lui Iacob, și altele împreună cu ele, care au spus acestea apostolilor. ¹¹ Însă cuvintele acestea li s-au părut vorbe goale și nu le-au crezut.

¹² Atunci Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt. Aplecându-se, a văzut numai giulgiurile și a plecat mirat de ceea ce s-a întâmplat.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XIX-a, 68; duminica a XXVII-a, 287.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A XX-A ȘI A XXVIII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 24,13-35

Rămâi cu noi căci se face seară

¹³ Și iată că, în aceeași zi, prima după sâmbătă, doi dintre ei se duceau spre un sat numit Emaus, cam la șazeci de stadii de Ierusalim. ¹⁴ Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate. ¹⁵ Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și mergea împreună cu ei. ¹⁶ Dar ochii lor erau ținuți să nu-l recunoască. ¹⁷ El le-a spus: „Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?” Ei s-au oprit triști. ¹⁸ Unul dintre ei, cu numele Cleopa, i-a răspuns: „Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?” ¹⁹ El le-a zis: „Ce anume?” Ei au spus: „Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului

popor, ²⁰ cum arhieriei și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. ²¹ Noi sperăm că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri. ²² Ba, mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-dimineață ²³ și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. ²⁴ Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe el nu l-au văzut”.

²⁵ Atunci le-a spus: „O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! ²⁶ Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?” ²⁷ Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.

²⁸ Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe. ²⁹ Dar ei l-au îndemnat insistent: „Rămâi cu noi pentru că se lasă seara și ziua e de acum pe sfârșite”. Atunci a intrat să rămână cu ei. ³⁰ Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor. ³¹ Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor. ³² Iar ei spuneau unul către altul: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”

³³ Și, în același ceas, s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, ³⁴ care le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”. ³⁵ Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XX-a, 93; duminica a XXVIII-a, 314.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturגיעi orelor.

DUMINICILE A XXI-A ȘI A XXIX-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 24,35-53

Așa trebuia Cristos să sufere și să învie din morți

³⁵ În acel timp, discipolii le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

³⁶ Pe când vorbeau ei acestea, el a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!” ³⁷ Speriați și cuprinși de teamă, credeau că văd un duh, ³⁸ dar el le-a spus: „De ce v-ați tulburat și de ce se ridică aceste gânduri în inima voastră? ³⁹ Priviți mâinile și picioarele mele căci sunt eu însumi. Pipăiți-mă și vedeți: duhul nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am”. ⁴⁰ Și, spunând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele. ⁴¹ Însă pentru că ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, le-a spus: „Aveți aici ceva de mâncare?” ⁴² Ei i-au dat o bucată de pește fript. ⁴³ Luând-o, a mâncat-o înaintea lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi; că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi”. ⁴⁵ Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile ⁴⁶ și le-a spus: „Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi ⁴⁷ și să fie predicată convertirea în numele lui spre iertarea păcatelor la toate popoarele. Începând din Ierusalim, ⁴⁸ voi veți fi martorii acestor lucruri. ⁴⁹ Și, iată, eu trimit asupra voastră pe acela pe care Tatăl l-a promis, însă voi să rămâneți în cetate, până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.

⁵⁰ Apoi i-a scos până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat, ⁵¹ iar în timp ce îi binecuvânta, s-a îndepărtat de ei și a fost ridicat la cer. ⁵² Iar ei, adorându-l, s-au întors la Ierusalim cu bucurie mare ⁵³ și stăteau tot timpul în templu, binecuvântându-l pe Dumnezeu.

IMNUL *Te Deum*, 538. *Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XXI-a, 121; duminica a XXIX-a, 343.*

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A XXII-A ȘI A XXX-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Ioan **20,1-18**

Trebuia ca el să învie din morți

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, pe când mai era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt. ² Atunci, a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus, și le-a spus: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus”. ³ A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt. ⁴ Alergau amândoi împreună, dar celălalt discipol a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵ Aplecându-se, a văzut giulgiurile așezate, dar nu a intrat. ⁶ Atunci a venit și Simon Petru, care îl urma, și a intrat în mormânt. El a văzut giulgiurile așezate, ⁷ dar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era așezat împreună cu giulgiurile, ci împăturit aparte, într-un loc. ⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol care sosise primul la mormânt. A văzut și a crezut; ⁹ pentru că încă nu știa Scriptura: că el trebuia să învie din morți. ¹⁰ Atunci discipolii s-au întors la ai lor.

¹¹ Iar Maria stătea lângă mormânt, afară, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat spre mormânt ¹² și a văzut doi îngeri în haine albe, care stăteau în locul unde zăcuse trupul lui Isus, unul la cap și altul la picioare. ¹³ Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a spus: „L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus”. ¹⁴ Spunând acestea, s-a întors și l-a văzut pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus. ¹⁵ Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, i-a spus: „Domnule, dacă dumneata l-ai luat, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua”. ¹⁶ Isus i-a zis: „Maria!” Ea, întorcându-se, i-a spus în evreiește: „Rabbuni” – care înseamnă „Învățătorule”. ¹⁷ Isus i-a zis: „Nu mă reține, pentru că nu m-am urcat încă la Tatăl, dar du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu

și Dumnezeuul vostru”.¹⁸ Maria Magdalena a venit la discipoli și le-a vestit că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XXII-a, 152; duminica a XXX-a, 372.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

DUMINICILE A XXIII-A ȘI A XXXI-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 20,19-31

După opt zile a venit Isus

¹⁹ În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”²⁰ Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul.²¹ Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”.²² Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Duhul Sfânt.²³ Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute”.

²⁴ Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, care se numea Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus.²⁵ Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede”.

²⁶ După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei. Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: „Pace vouă!”

²⁷ Apoi i-a spus lui Toma: „Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios”.²⁸ Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”²⁹ Isus i-a spus: „Pentru că m-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut”.

³⁰ Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. ³¹ Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

IMNUL *Te Deum*, 538. *Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XXIII-a, 180; duminica a XXXI-a, 400.*

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A XXIV-A ȘI A XXXII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Ioan 21,1-14

*Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o;
la fel și peștele*

În acel timp, ¹ Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei și li s-a arătat astfel: ² Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui. ³ Simon Petru le-a spus: „Mă duc să pescuiesc”. Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine”. Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic.

⁴ Când era de acum dimineată, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus. ⁵ Așadar, Isus le-a zis: „Copii, nu aveți ceva de mâncare?” Î-au răspuns: „Nu!”

⁶ Atunci le-a zis: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”. Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor. ⁷ Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: „E Domnul!” Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina – pentru că era dezbrăcat – și s-a aruncat în mare. ⁸ Ceilalți discipoli au venit cu barca – pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți – trăgând cu ei năvodul cu pești.

⁹ Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pește pus deasupra și pâine. ¹⁰ Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!” ¹¹ Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o

sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt. ¹² Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!” Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznește să-l întrebe „Tu cine ești?” căci știau că este Domnul.

¹³ Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele. ¹⁴ Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor, după ce a înviat din morți.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XXIV-a, 209; duminica a XXXII-a, 427.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A XXV-A ȘI A XXXIII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 28,1-10.16-20

A înviat din morți și a mers înaintea voastră în Galileea

¹ După ce a trecut sâmbăta, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. ² Și iată, a venit un cutremur mare: îngerul Domnului a coborât din cer, a venit și a rostogolit piatra, apoi s-a așezat pe ea. ³ Înfașurarea lui era ca fulgerul, iar haina lui era albă ca zăpada. ⁴ La vederea lui, paznicii s-au cutremurat de frică și au rămas ca morți. ⁵ Dar îngerul a spus femeilor: „Voi, nu vă temeți! Știu că-l căutați pe Isus cel răstignit. ⁶ Nu este aici, căci a înviat după cum a zis. Veniți și vedeți locul unde a zăcut. ⁷ Mergeți în grabă și spuneți discipolilor lui: «A înviat din morți și, iată, merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea. Iată, v-am spus»”. ⁸ Plecând în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să dea de știre discipolilor lui.

⁹ Și, iată, Isus le-a venit în întâmpinare și le-a zis: „Bucurați-vă!” Iar ele apropiindu-se, i-au cuprins picioarele și i s-au închinat. ¹⁰ Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți! Mergeți și dați de știre fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea”.

¹⁶ Apoi cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, pe muntele hotărât lor de Isus. ¹⁷ Cum l-au văzut, i s-au închinat, dar unii se îndoiau. ¹⁸ Apropiindu-se, Isus le-a vorbit: „Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ. ¹⁹ Așadar, mergeți, faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ²⁰ învățându-i să țină toate câte v-am poruncit. Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii”.

IMNUL *Te Deum*, 538. *Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a XXV-a, 237; duminica a XXXIII-a, 454.*

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

Duminica a XXXIV-a de peste an

DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS,
REGELE UNIVERSULUI

Ant. A ta este puterea, a ta este domnia, Doamne, tu ești deasupra tuturor popoarelor: dă pace în zilele noastre.

Cântarea I *1 Cr 29,10b-13*

Binecuvântat ești, Doamne

Îl veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii
(Mt 26,64)

^{10b} Doamne, Dumnezeuul lui Israel, părintele nostru, *
tu ești binecuvântat din veac în veac.

¹¹ Ale tale, Doamne, sunt mărirea și puterea, †
gloria, strălucirea și maiestatea; *
tot ce este în cer și pe pământ îți aparține.

A ta este, Doamne, împărăția, *
căci tu te înalți, ca un stăpân, mai presus de toate.

¹² Bogăția și cinstea vin de la tine, *
tu ești atotstăpânitor, —

- în mâna ta este puterea și tăria, *
 cu mâna ta toate poți să le mărești și să le întărești.
 13 Iar acum, Dumnezeuul nostru, te mărturisim *
 și laudăm numele tău preaslăvit.

Cântarea a II-a

Is 12,1-6

Te voi lauda, Doamne

*Mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul,
 care ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului*
 (Ap 22,1)

- 1 Te preamăresc, Doamne, †
 fiindcă, deși erai mânios împotriva mea, *
 mânia ta s-a abătut de la mine și m-ai mângâiat.
 2 Iată, Dumnezeuul mântuirii mele; *
 în el îmi pun toată încrederea și nu mă voi mai teme.
 Căci tăria mea și lauda mea este Domnul *
 și el este mântuirea mea.
 3 Veți scoate apă cu bucurie *
 din izvoarele mântuirii.
 4 Și veți spune în ziua aceea: *
 „Preamăriți-l pe Domnul și invocați numele lui,
 vestiți printre neamuri faptele lui minunate; *
 amintiți-le că preaînalt este numele lui!
 5 Cântați Domnului, căci a făcut lucruri minunate! *
 Să știe aceasta tot pământul!
 6 Tresaltă de bucurie, și înalță laude,
 tu, care locuiești în Sion, *
 căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!”

Cântarea a III-a

Is 61,10 – 62,5

Mă voi bucura din toată inima

*Hainele lui au devenit albe ca lumina... și iată că i-a
 învăluit un nor luminos (Mt 17,2.5)*

- 10 Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
 și va tresălta de veselie sufletul meu
 în Dumnezeuul meu,

căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
 și cu mantia dreptății m-a învăluit
 ca pe un mire care poartă coroană *
 și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

¹¹ Așa cum din pământ răsar ierburile †
 și în grădină încolțesc semințele, *
 așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
 dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.

^{62.1} Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
 din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
 până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
 și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.

² Neamurile vor vedea dreptatea ta *
 și toți regii mărirea ta;
 și-ți vor pune un nume nou *
 pe care gura Domnului îl va rosti.

³ Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
 și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.

⁴ De acum nu te vei mai numi Cea Părăsită *
 și pământul tău nu va mai fi numit Țară Pustie,
 ci te vei numi Bucuria Mea *
 și țara ta se va chema Mireasă Fericită,
 căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
 și țara ta se va cununa cu el.

⁵ Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
 așa se vor unii fiii tăi cu tine,
 și după cum mirele se bucură de mireasă, *
 tot așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.

Ant. A ta este puterea, a ta este domnia, Doamne, tu ești deasupra tuturor popoarelor: dă pace în zilele noastre.

Evanghelia, de la solemnitate, care nu se citește în anul acesta la Liturghie.

IMNUL *Te Deum*, 538. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriu**, 499.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

PROPRIUL SFINȚILOR

6 august

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI NOSTRU ISUS CRISTOS

Ant. Isus s-a apropiat de discipolii aruncați cu fața la pământ, de teamă față de glasul lui Dumnezeu, i-a atins și le-a zis: Ridicați-vă și nu vă temeți!

Cântările, ca mai sus, la solemnitatea Domnului Nostru Isus Cristos, Regele Universului, 1851.

Evanghelia, de la sărbătoare, care nu se citește în anul acesta la Liturghie. Dacă sărbătoarea cade în zi de duminică, se poate citi evanghelia de duminică, 1842.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1167.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

15 august

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Ant. Eliberată de moarte, sfânta Maică a lui Dumnezeu intră în gloria cerului cu trupul și cu sufletul, aleluia!

Cântările, de la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1861.

Evanghelia, ca la Liturghia de la vigilie: *Lc* 11,27-28.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1205 sau 1214.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

14 septembrie

ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Ant. O, cruce măreață, cruce adorată, o, lemn prețios și semn vrednic de uimire: prin tine, diavolul a fost învins și lumea răscumpărată prin sângele lui Cristos.

Cântările, ca mai sus, la solemnitatea Domnului Nostru Isus Cristos, Regele Universului, 1851.

Evanghelia, ca la Liturgia votivă în cinstea sfintei cruci, nr. 4: *In* 12,31-36a. Dacă sărbătoarea cade în zi de duminică, se poate citi evanghelia de la duminică, 1849.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1295.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

29 septembrie

SFINȚII MIHAIL, GABRIEL ȘI RAFAEL, ARHANGHELI

Ant. V-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, și de mii de îngeri în sărbătoare.

Cântările, de mai jos, de la solemnitatea „Toți Sfinții”.

Evanghelia ca în solemnitatea „Buna Vestire”: *Lc* 1,26-38.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1351.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

1 noiembrie

TOȚI SFINȚII

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși ai lui, faceți sărbătoare și laudați numele lui.

Cântarea *Tob 13,2-8.9-11.13-18*

Dumnezeu îi preamărește pe cei aleși ai săi

Am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, coborând din cer de la Dumnezeu (Ap 21,2)

I

- ² Binecuvântat este în veci Dumnezeul cel viu, *
căci veșnică este împărăția lui.
Domnul pedepsește și tot el se îndură, *
el face să coboare în locuința morților
și tot el prin puterea lui ridică din pierzare *
și nimeni nu poate scăpa de sub mâna lui.
- ³ Preamăriți-l, fii ai lui Israel, în fața neamurilor, †
căci el v-a împrăștiat printre ele *
- ⁴ și acolo v-a arătat măreția sa.
Preamăriți-l înaintea tuturor viețuitoarelor, †
căci el este Domnul și Dumnezeul nostru, *
el este Tatăl nostru în veci de veci.
- ⁵ El vă pedepsește pentru fărădelegea voastră *
și se îndură iarăși de toți
și vă strânge din toate neamurile *
printre care ați fost risipiți.
- ⁶ Dacă vă veți întoarce la el din toată inima
și din tot sufletul *
ca să împliniți adevărul în fața lui,
atunci el se va întoarce spre voi *
și nu-și va mai ascunde fața de la voi. —

- Priviți, așadar, ce a făcut pentru voi *
și preamăriți-l cu glas puternic.
Binecuvântați-l pe Domnul dreptății *
și preamăriți-l pe regele veacurilor.
Din țara în care mă aflu în exil eu îi aduc mulțumiri *
și arăt puterea și maiestatea lui
în fața unui popor de păcătoși.
Convertiți-vă, o păcătoșilor, †
săvârșiți dreptatea înaintea lui; *
cine știe, poate va fi binevoitor
și se va îndura de voi.
- ⁷ Eu și sufletul meu îl preînălțăm pe împăratul cerului *
și sufletul meu tresaltă de bucurie
în toate zilele vieții mele.
- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Traiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!

II

- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare †
și de la capătul lumii, pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese va dăinui în vecii vecilor.

III

- ¹³ Bucură-te, așadar, și te veselește *
 pentru fiii celor drepti,
 căci toți se vor aduna *
 și vor binecuvânta pe Domnul cel veșnic.
- ^{14ab} Fericiți cei care te iubesc *
 și fericiți cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
 regele cel mare, *
- ¹⁶ căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
 pentru toate veacurile.
 Fericit voi fi dacă urmașii seminției mele †
 ar ajunge să vadă strălucirea ta *
 și să-l preamărească pe regele cerurilor.
 Porțile Ierusalimului vor fi zidite din safir și smarald *
 și toate zidurile tale din pietre prețioase
 și turnurile Ierusalimului vor fi construite din aur *
 iar întăririle lui din aur curat.
- ¹⁷ Pietele Ierusalimului vor fi pavate cu rubine
 și pietre de Ofir. *
- ¹⁸ Porțile Ierusalimului vor cânta cântece de bucurie
 și pe toate ulițele lui va răsună „Aleluia”.
 Binecuvântat este Dumnezeu lui Israel *
 și binecuvântați cei care binecuvântează
 numele cel sfânt
 în veci și în vecii vecilor.

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși ai lui,
 faceți sărbătoare și lăudați numele lui.

Evanghelia, ca în Lecționar V, la Comunul sfinților și al sfintelor, nr. 2: Mt 5,13-16; sau nr. 24: In 15,1-8; sau nr. 25: In 15,9-17.

IMNUL *Te Deum*, 538. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriu**, 1445.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNE

La sfințirea bisericii și la Comunal sfinților, evanghelia se ia dintre textele care nu se citesc la Liturghie.

COMUNUL SFINȚIRII UNEI BISERICI

Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale care a fost zidit spre lauda și mărirea numelui tău, aleluia.

Cântarea I

Tob 13,8-11.13-14ab.15-16ab

Gloria viitoare a Ierusalimului

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu (Evr 12,22).

- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții laudați măreția lui! *
Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!
- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește-l pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează-l pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să-i mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare †
și de la capătul lumii, pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese va dăinui în vecii vecilor. —

- ¹³ Bucură-te, așadar, și te veselește *
 pentru fiii celor drepti,
 căci toți se vor aduna *
 și-l vor binecuvânta pe Domnul cel veșnic.
- ^{14ab} Fericiți cei care te iubesc *
 și fericiți cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
 regele cel mare, *
- ^{16ab} căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
 pentru toate veacurile.

Cântarea a II-a

Is 2,2-3

Toate popoarele vor veni la casa Domnului

*Regii pământului îi vor aduce splendoarea lor și mărire
 în cetatea sfântă a Ierusalimului (Ap 21,24).*

- ² În zilele de pe urmă, *
 muntele casei Domnului
 se va ridica deasupra vârfului munților
 și se va înălța peste coline, *
 și vor curge spre el toate neamurile.
- ³ Și vor merge popoare multe și vor spune: †
 „Veniți să urcăm pe muntele Domnului, *
 la casa Dumnezeului lui Iacob,
 ca el să ne învețe căile lui *
 și să umblăm pe cărările sale”.
 Căci din Sion va ieși legea, *
 și cuvântul Domnului, din Ierusalim.

Cântarea a III-a

Ier 7,2b-7

Îndreptați căile voastre și eu voi locui cu voi

*Mergi mai întâi să te împaci cu fratele tău și apoi vino
 să-ți oferi darul (Mt 5,24).*

- ^{2b} Ascultați cuvântul Domnului,
 voi, toți oamenii din Iuda, *
 care intrați prin aceste porți,
 ca să vă închinați Domnului! —

- ³ Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: †
 Îndreptați căile și purtarea voastră *
 și vă voi stabili în locul acesta.
- ⁴ Nu vă încredeți în cuvintele înșelătoare care spun: *
 „Aici este templul Domnului!
 Templul Domnului! Templul Domnului!”
- ⁵ Dacă veți îndrepta cu adevărat căile voastre,
 faptele voastre, *
 și veți face judecată dreaptă
 între un om și aproapele lui,
- ⁶ dacă nu-l veți asupri pe cel străin,
 pe orfan și pe văduvă, și nu veți vorbi de rău; †
 dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, *
 dacă nu veți alerga după dumnezei străini,
 spre pieirea voastră,
- ⁷ atunci vă voi face să locuiți în locul acesta, *
 în țara pe care am dat-o părinților voștri
 din veac în veac.

Ant. Bindecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale care a fost zidit spre lauda și mărirea numelui tău, aleluia.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 538. **Rugăciunea de încheiere, de la 1529.**

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Ant. Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, creatorul cerului și al pământului; din tine s-a născut Mântuitorul lumii, aleluia.

Cântarea I *Is 61,10–62,3*

Bucuria profetului pentru noul Ierusalim

Am văzut Ierusalimul cel nou, cetatea sfântă... împodobită ca o mireasă pentru mirele său (Ap 21,2).

^{61,10} Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
 și va tresălta de veselie sufletul meu
 în Dumnezeul meu,

căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
 și cu mantia dreptății m-a învăluit
 ca pe un mire care poartă coroană *
 și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

¹¹ Așa cum din pământ răsar ierburile †
 și în grădină încolțesc semințele, *
 așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
 dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.

^{62.1} Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
 din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
 până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
 și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.

² Neamurile vor vedea dreptatea ta *
 și toți regii mărirea ta;
 și-ți vor pune un nume nou *
 pe care gura Domnului îl va rosti.

³ Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
 și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.

Cântarea a II-a

Is 62,4-7

Splendoarea noului Ierusalim

Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei (Ap 21,3).

⁴ De acum nu te vei mai numi: Cea Părăsită *
 și pământul tău nu va mai fi numit: Țară Pustie,
 ci te vei numi: Bucuria mea *
 și țara ta se chema: Mireasă,
 căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
 și țara ta se va cununa cu el.

⁵ Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
 așa se vor unii fiii tăi cu tine,
 și după cum mirele se bucură de mireasă, *
 tot așa se va bucura Dumnezeul tău de tine.

⁶ Pe zidurile tale, Ierusalime, eu pun străjeri, *
 care nici ziua și nici noaptea nu vor tăcea.

Voi, care îi aduceți aminte Domnului
de promisiunile lui, †
7 să n-aveți odihnă și să nu-i dați răgaz *
până ce nu va întemeia Ierusalimul,
ca să facă din el lauda pământului.

Cântarea a III-a Sir 39,17-21

Cât de mărețe sunt operele tale Doamne

*Mulțumire fie lui Dumnezeu care răspândește prin noi
mireasma cunoașterii sale (2Cor 2,14).*

- 17 Ascultați-mă pe mine, fii cucernici, *
și trupul vostru va odrăsli
ca trandafirul plantat pe malul apei,
18 și ca tămâia să aduceți miros frumos, *
19 și să faceți flori ca și crinul.
Ridicați-vă vocea și laudați-l în cântec *
și binecuvântați-l pe Domnul
pentru toate faptele sale.
- 20 Preamăriți numele lui †
și dați mărturie pentru el cu cântări de laudă, *
proclamați-l cu buzele și cu chitara;
și spuneți astfel în rugăciunea voastră: *
21a „Toate lucrările Domnului sunt minunate”.

Ant. Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, creatorul cerului și al pământului; din tine s-a născut Mântuitorul lumii, aleluia.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 538. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.**

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL APOSTOLILOR

Ant. Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul.

Cântarea I

Is 61,6-9

Legământul Domnului cu slujitorii săi

Dumnezeu ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai noii alianțe (2Cor 3,6).

- ⁶ Voi veți fi numiți preoți ai Domnului, *
vi se va spune slujitori ai Dumnezeului nostru;
veți mânca bogățiile popoarelor *
și vă veți mândri cu averile lor.
- ⁷ Pentru că înjosirea lor a fost dublă, *
batjocura și insulta a fost partea lor,
de aceea, în pământul lor vor moșteni îndoit *
și va fi veșnică bucuria lor.
- ⁸ Căci eu sunt Domnul care iubesc dreptatea *
și urăsc răpirile și nedreptatea;
într-adevăr, le voi da răsplata lor *
și voi încheia cu ei o alianță veșnică.
- ⁹ Descendența lor va fi cunoscută printre neamuri *
și urmașii lor în mijlocul popoarelor;
toți cei care îi vor vedea vor da mărturie *
că ei sunt neamul binecuvântat de Domnul.

Cântarea a II-a

Înț 3,7-9

Mărirea viitoare a celor drepti

Cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43).

- ⁷ Cei drepti, în ziua judecății vor străluci, *
și vor fi ca niște scântei care se lasă pe miriște.
- ⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. *
Domnul va stăpâni asupra lor pe veci. —

- ⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul
 vor înțelege adevărul *
 iar cei care îi sunt credincioși
 vor rămâne în iubirea lui,
 căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi *
 și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

Cântarea a III-a *Înț* 10,17-21

Dumnezeu conduce poporul său la mântuire

Cei care au învins fiara cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Ap 15,2.3).

- ¹⁷ Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor *
 și i-a călăuzit pe o cale minunată.
 El a fost pentru ei ca un cort în timpul zilei *
 și ca lumina stelelor în timpul nopții.
- ¹⁸ I-a trecut prin Marea Roșie *
 și i-a purtat prin ape mari;
- ¹⁹ i-a acoperit pe dușmani cu ape, *
 apoi din adâncurile mării i-a aruncat afară.
- ²⁰ Așadar, dreptii au luat pradă de la cei necredincioși †
 și au preamărit în imnuri
 numele tău preasfânt, Doamne, *
 și împreună au lăudat mâna ta învingătoare.
- ²¹ Căci înțelepciunea a deschis gura celor muți *
 și a dezlegat limba pruncilor.

Ant. Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul.

Evanghelia de la Comunul păstorilor sau, la alegere, de la Liturgia de vineri săptămâna a II-a de peste an: *Mc* 3,13-19.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNUL MARTIRILOR

I. Pentru mai mulți martiri

Ant. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților și nu va mai fi nici plâns, nici strigăt și nici durere, pentru că cele de mai înainte au trecut.

Cântarea I

Înț 3,1-6

Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu

Fericiți cei morți, cei care acum mor în Domnul. Da... căci se vor odihni de oboselile lor (Ap 14,13).

- ¹ Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu *
iar chinul morții nu se va atinge de ele.
- ² În ochii celor fără de minte,
dreții sunt morți cu desăvârșire, *
plecarea lor din lume li se pare o mare nenorocire;
- ³ plecarea lor din lume li se pare pieirea *
dar ei sunt în pace.
- ⁴ Chiar dacă în fața oamenilor au îndurat chinuri, *
speranța lor este plină de nemurire.
- ⁵ Fiind pedepsiți cu puțin vor primi o răsplată mare, †
căci Dumnezeu i-a pus la încercare *
și i-a găsit vrednici de el.
- ⁶ I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor, *
i-a primit ca pe o jertfă de ardere de tot.

Cântarea a II-a

Înț 3,7-9

Mărirea viitoare a celor dreți

Cei dreți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43).

- ⁷ Cei dreți, în ziua judecății vor străluci, *
și vor fi ca niște scântei care se lasă pe miriște.
- ⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. *
Domnul va stăpâni asupra lor pe veci. —

- ⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul
 vor înțelege adevărul *
 iar cei care îi sunt credincioși
 vor rămâne în iubirea lui,
 căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi *
 și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

Cântarea a III-a *Înț 10,17-21*

Dumnezeu conduce poporul său la mântuire

*Cei care au învins fiara cântă cântarea lui Moise, sluji-
 torul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Ap 15,2.3).*

- ¹⁷ Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor *
 și i-a călăuzit pe o cale minunată.
 El a fost pentru ei ca un cort în timpul zilei *
 și ca lumina stelelor în timpul nopții.
- ¹⁸ I-a trecut prin Marea Roșie *
 și i-a purtat prin ape mari;
- ¹⁹ i-a acoperit pe dușmani cu ape, *
 apoi din adâncurile mării i-a aruncat afară.
- ²⁰ Așadar, dreptii au luat pradă de la cei necredincioși †
 și au preamărit în imnuri
 numele tău preasfânt, Doamne, *
 și împreună au lăudat mâna ta învingătoare.
- ²¹ Căci înțelepciunea a deschis gura celor muți *
 și a dezlegat limba pruncilor.

Ant. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii
 sfinților și nu va mai fi nici plâns, nici strigăt și nici
 durere, pentru că cele de mai înainte au trecut.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

**IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la
 Propriu.**

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

II. Pentru un martir

Ant. Completez în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos pentru trupul său care este Biserica.

Cântările, ca mai jos, de la Comunal unui sfânt.

Evanghelia de la Comun, din Lectionarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL UNUI SFÂNT SAU SFINTE SAU AL MAI MULTOR SFINȚI SAU SFINTE

Pentru un sfânt, o sfântă sau mai mulți sfinți, ant.
Să fie coapsele voastre încinse și să aveți candelile aprinse în mâinile voastre.

Pentru o sfântă fecioară, ant. La miezul nopții s-a auzit un strigăt: iată, Mirele vine, ieșiți în întâmpinarea lui.

Cântarea I

Ier 17,7-8

Fericit este cel care își pune încrederea în Domnul

Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păstrează! (Lc 11,28).

⁷ Binecuvântat este omul
care-și pune încrederea în Domnul, *
a cărui speranță este Domnul.

⁸ El este ca un pom sădit lângă ape, †
care-și întinde rădăcinile spre râu; *
el nu se teme când vine arșița,
frunzele lui rămân verzi, †
el nu-i îngrijorat în timp de secetă *
și nu încetează să aducă roade.

Cântarea a II-a

Sir 14,22; 15,3.4.6b

Fericirea celui înțelept

Înțelepciunii i s-a dat dreptate de către toți fiii ei
(Lc 7,35).

- 14,22 Fericit bărbatul care meditează asupra înțelepciunii, †
care se gândește la dreptate *
și care este atent la planul lui Dumnezeu.
- 15,3 Îl va hrăni cu pâinea vieții și a înțelegerii *
și îl va adăpa cu apa înțelepciunii mântuitoare,
se va încrede în ea și nu se va clătina, †
- 4 își va pune speranța în ea și nu va fi dat de rușine *
și îl va preamări pe el
mai mult decât pe cei din preajma lui,
- 6b și Domnul, Dumnezeuul nostru, *
îi va da lui un nume veșnic.

Cântarea a III-a

Sir 31,8-11

Fericit este cel care nu aleargă după bogății

Faceți-vă o comoară nepieritoare în ceruri (Lc 12,33).

- 8 Fericit este bărbatul care a fost găsit fără prihană †
și care nu a umblat după aur *
și nici nu și-a pus speranța în bani și în bogății.
- 9 Cine este acesta? Pe el îl vom lăuda. *
Pentru că a făcut lucruri minunate
în mijlocul poporul său.
- 10 Cine a trecut această probă și a rămas desăvârșit? *
Să-i fie aceasta spre glorie veșnică.
Cine este acela care a putut călca porunca
și nu a călcat-o, *
și a putut face rău și nu l-a făcut?
- 11 De aceea vor fi asigurate bunurile lui în Domnul *
și toată comunitatea celor sfinți
va povesti faptele lui de îndurare.

Pentru un sfânt, o sfântă sau mai mulți sfinți, ant.
Să fie coapsele voastre încinse și să aveți candelile
aprinse în mâinile voastre.

Pentru o sfântă fecioară, ant. La miezul nopții s-a au-
zit un strigăt: iată, Mirele vine, ieșiți în întâmpinarea lui.

Evanghelia de la Comun, din Lectionarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 538. Rugăciunea de încheiere, de la
Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

II

INVOCAȚII MAI SCURTE CE SE POT FOLOSI LA VESPERE

Aceste rugăciuni universale mai scurte se pot folosi la Vespere în locul celor indicate la zilele respective. Dacă este cazul, se pot adăuga chiar și numele persoanelor.

Duminică

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Îndură-te de poporul tău, Doamne!

Păzește Biserica.

Ocroțește-l pe papa nostru **N**.

Vino în ajutorul episcopului nostru **N**.

Mântuiește poporul tău.

Apără pacea.

Luminează-i pe cei care nu cred.

Călăuzește-i pe conducătorii popoarelor.

Vino în ajutorul celor săraci.

Mângâie-i pe cei mârniți.

Îndură-te de orfani.

Amintește-ți de cei răposați.

Luni

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Vizitează, Doamne, poporul tău!

Unește Biserica ta.

Păzește-l pe papa nostru **N**.

Apără-l pe episcopul nostru **N**.

Călăuzește-i pe misionari.

Îmbracă-i pe preoți în dreptate.

Sfințește-i pe călugări.

1872 *Invocații mais scurte ce se pot folosi la Vespere*

Stinge dușmăniile.
Hrănește-i cu harul tău pe copii.
Fă-i pe tineri să înainteze în înțelepciune.
Sprijină-i și mângâie-i pe bătrâni.
Copleșește-i cu daruri pe prietenii noștri.
Așază-i în rândul sfinților pe cei răposați.

Martți

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Ascultă-ne, Doamne!

Amintește-ți de Biserica ta.
Apără-l pe papa nostru **N**.
Ajută-l pe episcopul nostru **N**.
Dăruiește prosperitate orașului (satului) nostru.
Răsplătește-i pe binefăcători.
Păstrează-i pe soți în înțelegere.
Oferă sfat logodnicilor.
Dă de lucru celor care caută.
Fii ajutorul celor lipsiți.
Apără-i pe cei ce suferă prigoană.
Convertește-i pe toți cei care greșesc.
Dăruiește slava veșnică răposaților.

Miercuri

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Fă ca Biserica să-și reînnoiască mereu tinerețea.
Copleșește-l cu darurile tale pe papa nostru **N**.
Vino în ajutorul episcopului nostru **N**.
Păstrează popoarele în pace.
Fii prezent în fiecare casă.
Adu-ți aminte de comunitatea noastră.
Promovează dreptatea.
Dăruiește roade bogate agricultorilor.
Însoțește-i pe cei ce călătoresc.

Invocații mais scurte ce se pot folosi la Vespere 1873

Fii alături de muncitori.
Ajută-le pe văduve.
Dăruiește viața veșnică răposaților.

Joi

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:

În tine, Doamne, nădăjduim!

Fă ca Biserica să prindă mereu puteri.
Ține-l în viață pe papa nostru **N.**
Luminează-l pe episcopul nostru **N.**
Cheamă lucrători în secerișul tău.
Umple-i cu binecuvântări pe cei apropiați nouă.
Vindecă-i pe bolnavi.
Cercetează-i pe muribunzi.
Întoarce-i în patrie pe surghiuniți.
Îndepărtează de la noi nenorocirile.
Binevoiește a ne da ploaie bună și curată
și cer senin la timpul potrivit.
Dăruiește odihnă răposaților.

Vineri

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:

În tine, Doamne, ne punem încrederea!

Desăvârșește Biserica ta.
Veghează asupra Sfântului Părinte **N.**
Sprijină-l pe episcopul nostru **N.**
Fii alături de colegiul episcopilor.
Dă-le adăpost celor lipsiți.
Dă hrană celor înfometaiți.
Luminează-i pe orbi.
Mângâie-i pe bătrâni.
Întărește-le pe fecioarele consacrate.
Cheamă-i pe iudei la legământul cel nou.
Dă prudență legislatorilor.
Dă tărie celor ispitiți.
Dăruiește răposaților lumina cea fără de sfârșit.

1874 **Invocații mais scurte ce se pot folosi la Vespere**

Sâmbătă

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Vino în ajutorul poporului tău, Doamne!

Prin lucrarea Bisericii tale,
oamenii să fie strânși laolaltă.
Apără-l de rău pe papa nostru **N**.
Apără-l cu binecuvântarea ta pe episcopul nostru **N**.
Călăuzește-i pe slujitorii Bisericii cu mâna ta.
Sfințește-i pe laici.
Ai grijă de muncitori.
Dă-le celor bogați înțelepciune,
să-și folosească bunurile după dreptate.
Veghează asupra celor slabi.
Eliberează-i pe cei închiși.
Îndepărtează cutremurele de la noi.
Mântuiește-ne de moarte neașteptată.
Du-i pe răposați la vederea feței tale.

III

FORMULE INTRODUCATIVE FACULTATIVE CE SE POT FOLOSI LA RUGĂCIUNEA DOMNEASCĂ

- 1 Și acum să spunem cu toții împreună rugăciunea pe care ne-a învățat-o Cristos Domnul: *Tatăl nostru...*
- 2 Să ne continuăm rugăciunea, cerând venirea împărăției lui Dumnezeu: *Tatăl nostru...*
- 3 Să ne unim toate laudele și cererile noastre, spunând cu înseși cuvintele lui Cristos: *Tatăl nostru...*
- 4 Acum să ne reînnoim laudele și cererile prin rugăciunea domnească: *Tatăl nostru...*
- 5 Din nou să-l laudăm pe Dumnezeu și să-l rugăm cu înseși cuvintele lui Cristos: *Tatăl nostru...*
- 6 (Către Cristos) Amintește-ți de noi, Doamne, când vei veni în împărăția ta, și învață-ne să ne rugăm: *Tatăl nostru...*
- 7 Iar acum, ascultând de voința Domnului nostru Isus Cristos, îndrăznim să spunem: *Tatăl nostru...*
- 8 Și acum, îndeplinind porunca Domnului, să spunem: *Tatăl nostru...*
- 9 Urmând modelul de rugăciune al lui Cristos, Domnul nostru, să spunem: *Tatăl nostru...*
- 10 Să spunem acum cu toții rugăciunea pe care Cristos ne-a dat-o ca model al oricărei rugăciuni: *Tatăl nostru...*

IV

FORMULE DE BINECUVÂNTARE FOLOSITE LA LAUDE ȘI VESPERE

Diaconul sau, dacă nu este, preotul însuși rostește îndemnul: Plecați-vă capul pentru binecuvântare! Sau alte cuvinte asemănătoare. Apoi preotul, întinzându-și mâinile asupra poporului, rostește binecuvântarea și toți răspund: Amin.

I. La celebrările din timpul de peste an

1. Timpul de peste an, I (Binecuvântarea marelui preot Aron: Cf. Num 6,24-26).

Domnul să vă binecuvânteze și să vă păzească!

R. Amin.

Să lumineze fața sa asupra voastră
și să se îndure de voi!

R. Amin.

Să-și întoarcă privirea spre voi
și să vă dăruiască pacea sa!

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

* În locul acestei formule finale se poate folosi textul care urmează:

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

2. Timpul de peste an, II (*Fil 4,7*)

Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, să păzească inimile și cugetele voastre în cunoașterea și iubirea lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului său, Domnul nostru Isus Cristos.

℞. Amin.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

3. Timpul de peste an, III

Dumnezeu atotputernicul să vă binecuvânteze cu îndurarea sa și să reverse asupra voastră înțelepciunea care duce la mântuire.

℞. Amin.

Să vă hrănească mereu cu adevărurile credinței și să vă dea statornicie în toată lucrarea cea bună

℞. Amin.

Să îndrepte spre el pașii voștri și să vă arate calea păcii și a iubirii.

℞. Amin.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

4. Timpul de peste an, IV

Dumnezeul a toată mângâierea să rânduiască zilele voastre în pacea sa și să vă împartă darurile binecuvântării sale.

℞. Amin.

Să vă elibereze pururi de orice tulburare și să întărească inimile voastre în iubirea sa.

℞. Amin.

Îmbogățiți cu darurile speranței, credinței și iubirii,
să petreceți rodnici în fapte bune în viața pământească
și să puteți ajunge în fericirea vieții veșnice.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

5. Timpul de peste an, V

Atotputernicul Dumnezeu
să îndepărteze pururi de la voi tot lucrul potrivit
și să reverse cu îndurare asupra voastră
darurile binecuvântării sale.

R. Amin.

Să vă deschidă inimile pentru cuvântul său
ca să poată revărsa în ele bucuriile veșnice.

R. Amin.

Dumnezeu să vă dea lumină
spre a înțelege cele bune și drepte
ca să umblați pururi pe calea poruncilor sale
și astfel să vă faceți părtași
de moștenirea sfinților săi în ceruri.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

II. La celebrările în cinstea sfinților

6. În cinstea fericitei Fecioare Maria

Dumnezeu, care, în bunătatea sa,
a voit să răscumpere neamul omenesc
prin întruparea Fiului său din fericita Fecioară Maria,
să reverse cu îmbelșugare asupra voastră
binecuvântarea sa.

R. Amin.

Să vă însoțească pururea și pretutindeni
ocrotirea Fecioarei Maria
prin care l-ați primit pe dătătorul vieții.

R. Amin.

Voi care v-ați adunat astăzi cu pietate
pentru a celebra sărbătoarea ei,
să duceți cu voi darurile bucuriei spirituale
și ale fericirii cerești.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

* În locul acestei formule finale se poate folosi textul care
urmează:

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

7. În cinstea sfinților apostoli

Dumnezeu, care, v-a zidit pe temelia apostolilor,
să vă binecuvânteze prin mijlocirea meritelor strălucite
ale sfinților apostoli **N.** și **N.** (ale sfântului apostol **N.**).

R. Amin.

El, care v-a dăruit învățăturile
și exemplele sfinților apostoli,
să vă facă martori ai adevărului
înaintea tuturor oamenilor.

R. Amin.

Voi, care ați primit tăria credinței
prin învățătura apostolilor,
să ajungeți, prin mijlocirea lor, la moștenirea veșnică.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

8. În cinstea sfinților

Dumnezeu, gloria și fericirea sfinților,
care v-a dăruit harul să celebrați astăzi sărbătoarea lor,
să vă binecuvânteze cu binecuvântarea veșnică.

℟. Amin.

Eliberați, prin mijlocirea lor, de relele vieții pământești
și povățuiți de exemplul vieții lor sfinte,
să fiți aflați pururi treji
în slujirea lui Dumnezeu și a fraților voștri.

℟. Amin.

Astăzi Biserica își amintește cu bucurie
de fiii ei care au ajuns în pacea fără de sfârșit.
Să vă dea Dumnezeu harul ca, la capătul acestei vieți,
să ajungeți alături de ei în fericirea cerului.

℟. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

℟. Amin.

III. Alte binecuvântări

9. La sfințirea unei biserici

Dumnezeu, stăpânul cerului și al pământului,
care a voit să vă adune astăzi
pentru a celebra
sfințirea (amintirea sfințirii) acestui lăcaș,
să reverse asupra voastră
belșug de binecuvântare cerească.

℟. Amin.

Dumnezeu Tatăl,
care a voit să-i adune în Fiul său pe toți fiii rățăciți,
să vă dea harul să fiți Biserica sa
și locuința Duhului Sfânt.

℟. Amin.

Dumnezeu să vă curețe de păcate,
ca să-l puteți avea locuitor în voi
și să dobândiți moștenirea fericită
împreună cu toți sfinții lui.

R. Amin.

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

10. La celebrările pentru cei răposați

Să vă binecuvânteze Dumnezeul a toată mângâierea,
care, în negrăita sa bunătate, l-a creat pe om
și, prin învierea Fiului său unul-născut,
le-a dat celor ce cred speranța învierii.

R. Amin.

Nouă, celor vii,
să ne dăruiască iertarea de păcate
și tuturor celor răposați
să le dea loc de lumină și de pace.

R. Amin.

Toți cei care credem
că Isus Cristos a înviat cu adevărat din morți
să ajungem la el în fericirea fără de sfârșit.

R. Amin.

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

V

FORMULE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTULUI PENITENȚIAL, LA COMPLETORIU

1. Se păstrează un moment de tăcere. Apoi toți împreună fac mărturisirea:

Mărturisesc lui Dumnezeu atotputernicul și vouă, fraților, că am păcătuit prea mult cu gândul, cuvântul, fapta și omisiunea:

și, bătându-și pieptul, spun:

din vina mea, din vina mea, din prea mare vina mea.

Apoi continuă:

De aceea, o rog pe sfânta Maria, pururea fecioară, pe toți îngerii și sfinții și pe voi, fraților, să vă rugați pentru mine la Domnul, Dumnezeul nostru.

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu și, iertându-ne păcatele, să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

2. Sau, cel care prezidează, spune:

Doamne, ai milă de noi!

Poporul răspunde:

Căci am păcătuit împotriva ta.

Cel care prezidează:

Arată-ne, Doamne, îndurarea ta!

Poporul răspunde:

Și dă-ne mântuirea ta!

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu
și, iertându-ne păcatele,
să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

3. Sau: cel care prezidează sau alt slujitor, rostește invocațiile ce urmează sau altele împreună cu: Doamne, miluiește-ne!

Tu, care ai fost trimis să-i tămăduiești
pe cei cu inima căită, Doamne, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Doamne, miluiește-ne!

Cel care prezidează:

Tu, care ai venit să-i chemi pe cei păcătoși,
Cristoase, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Cristoase, miluiește-ne!

Cel care prezidează:

Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui ca să mijlocești
pentru noi, Doamne, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Doamne, miluiește-ne!

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu
și, iertându-ne păcatele,
să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

INDEXURI

INDEX ALFABETIC AL CELEBRĂRILOR

Sfântul Albert cel Mare, episcop și învățător al Bisericii, 15 noiembrie	1472
Sfântul Alfons Maria de Liguori, episcop și învățător al Bisericii, 1 august	1141
Sfântul Andrei, apostol, 30 noiembrie	1502
Sfinții Andrei Dung-Lac, preot, și însoțitorii, martiri, 24 noiembrie	1496
Sfinții Andrei Kim Taegŏn, preot, Paul Chŏng Hasang, și însoțitorii lor, martiri, 20 septembrie	1319
Sfântul Anton Maria Claret, episcop, 24 octombrie	1423
Sfântul Augustin, episcop și învățător al Bisericii, 28 august	1248
Sfântul Bartolomeu, apostol, 24 august	1237
Sfântul Bernard, abate și învățător al Bisericii, 20 august ..	1222
Sfântul Bruno, preot, 6 octombrie	1381
Sfântul Caietan, preot, 7 august	1176
Sfântul Calist I, papă martir, 14 octombrie	1393
Sfântul Carol Borromeu, episcop, 4 noiembrie	1456
Sfânta Cecilia, fecioară martiră, 22 noiembrie	1489
Sfinții Ciprian, episcop, și Corneliu, papă, martiri, 16 septembrie	1310
Sfânta Clara, fecioară, 11 august	1192
Sfântul Clement I, papă martir, 23 noiembrie	1492
Sfântul Columban, abate, 23 noiembrie	1494
Sfinții Corneliu, papă, și Ciprian, episcop, martiri, 16 septembrie	1310
Sfinții Cosma și Damian, martiri, 26 septembrie	1331
Sfinții Damian și Cosma, martiri, 26 septembrie	1331
Sfinții Dionisiu, episcop, și însoțitorii săi, martiri, 9 octombrie	1388
Sfântul Dominic, preot, 8 august	1178
Domnul nostru Isus Cristos	
– Înălțarea Sfintei Cruci, 14 septembrie	1282
– Schimbarea la Față a Domnului, 6 august	1152
– Regele Universului, duminica a XXXIV-a de peste an .	484
Sfânta Ecaterina din Alexandria, fecioară martiră, 25 noiembrie	1500
Sfânta Elisabeta a Ungariei, 17 noiembrie	1478
Sfântul Eusebiu de Vercelli, episcop, 2 august	1143
Sfântul Francisc din Assisi, 4 octombrie	1377
Sfinții Gabriel, Mihail și Rafael, arhangheli, 29 septembrie .	1341
Sfânta Gertruda, fecioară, 16 noiembrie	1476
Sfântul Grigore cel Mare, papă și învățător al Bisericii, 3 septembrie	1260

Sfânta Hedviga, călugăriță, 16 octombrie	1399
Sfinții Hipolit, preot, și Pontian, papă, martiri, 13 august	1196
Sfântul Ianuarie, episcop martir, 19 septembrie	1317
Sfântul Ieronim, preot și învățător al Bisericii, 30 septembrie	1358
Sfântul Ignațiu de Antiohia, episcop martir, 17 octombrie	1404
Sfântul Ioan Botezătorul, Martiriul Sfântului, 29 august	1252
Sfinții Ioan de Brébeuf și Isaac Jogues, preoți, și însoțitorii, martiri, 19 octombrie	1417
Sfântul Ioan de Capistran, preot, 23 octombrie	1421
Sfântul Ioan Eudes, preot, 19 august	1219
Sfântul Ioan Gură de Aur, episcop și învățător al Bisericii, 13 septembrie	1278
Sfântul Ioan Leonardi, preot, 9 octombrie	1391
Sfântul Ioan Maria Vianney, preot, 4 august	1147
Sfânta Ioana Francisca de Chantal, călugăriță, 12 august	1194
Sfântul Iosafat, episcop martir, 12 noiembrie	1470
Sfântul Iosif de Calasanz, preot, 25 august	1243
Sfinții Isaac Jogues și Ioan de Brébeuf, preoți, și însoțitorii, martiri, 19 octombrie	1417
Sfinții Iuda și Simon, apostoli, 28 octombrie	1425
Sfinții Îngeri Păzitori, 2 octombrie	1364
Sfântul Laurențiu, diacon martir, 10 august	1184
Sfinții Laurențiu Ruiz și însoțitorii, martiri, 28 septembrie	1338
Sfântul Leon cel Mare, papă și învățător al Bisericii, 10 noiembrie	1460
Sfântul Luca, evanghelist, 18 octombrie	1406
Sfântul Ludovic al Franței, 25 august	1241
Sfânta Margareta a Scoției, 16 noiembrie	1474
Sfânta Margareta Maria Alacoque, fecioară, 16 octombrie	1401
Sfânta Maria, Fecioara	
– Adormirea Maicii Domnului, 15 august	1203
– Comemorarea Sfintei Fecioare în zi de sâmbătă	1568
– Îndurerată, 15 septembrie	1302
– Nașterea, 8 septembrie	1264
– Numele Mariei, 12 septembrie	1276
– Prezentarea la Templu, 21 noiembrie	1484
– Regina Rozariului, 7 octombrie	1383
– Regină, 22 august	1228
Sfântul Martin de Porres, călugăr, 3 noiembrie	1453
Sfântul Martin din Tours, episcop, 11 noiembrie	1463
Sfântul Matei, apostol și evanghelist, 21 septembrie	1323
Sfântul Maximilian Maria Kolbe, preot martir, 14 august	1199
Sfinții Mihail, Gabriel și Rafael, arhangheli, 29 septembrie	1341
Sfânta Monica, 27 august	1245
Sfântul Paul al Crucii, preot, 19 octombrie	1419
Sfinții Paul Chông Hasang și Andrei Kim Taegôn, preot, și însoțitorii lor, martiri, 20 septembrie	1319

Sfântul Petru Claver, preot, 9 septembrie	1273
Sfântul Petru Iulian Eymard, preot, 2 august	1145
Sfântul Pius al X-lea, papă, 21 august	1226
Sfântul Pius de Pietrelcina, preot, 23 septembrie	1328
Pomenirea Tuturor Credincioșilor Răposați, 2 noiembrie	1450
Sfinții Ponțian, papă, și Hipolit, preot, martiri, 13 august	1196
Sfinții Rafael, Mihail și Gabriel, arhangheli, 29 septembrie	1341
Sfântul Robert Bellarmin, episcop și învățător al Bisericii, 17 septembrie	1315
Sfânta Roza de Lima, fecioară, 23 august	1235
Sfințirea	
– Bazilicii din Lateran, 9 noiembrie	1458
– Bazilicii „Sfânta Maria cea Mare”, 5 august	1150
– Bazilicilor „Sfântul Petru” și „Sfântul Paul”, 18 noiembrie	1481
Sfinții Simon și Iuda, apostoli, 28 octombrie	1425
Sixt al II-lea, papă și însoțitorii, martiri, 7 august	1174
Sfântul Ștefan al Ungariei, 16 august	1217
Sfânta Tereza a lui Isus, fecioară și învățător al Bisericii, 15 octombrie	1395
Sfânta Tereza a Pruncului Isus, fecioară și învățător al Bisericii, 1 octombrie	1362
Sfânta Tereza Benedicta a Crucii (Edith Stein), fecioară martiră, 9 august	1181
Toți Sfinții, 1 noiembrie	1430
Sfântul Venceslau, martir, 28 septembrie	1336
Sfântul Vincențiu de Paul, preot, 27 septembrie	1333

INDEX DE IMNURI IN LIMBA ROMANA

A ta îndurare, Cristoase, e mare	1782
A Tatălui veșnic icoană divină	496
Aceasta e ziua pe care-o socoate	573, 862
Această cinstită și sfântă femeie	1755
Aceasta-i fecioara curată, e una	1701
Acesta-i martirul ce-n propriul sânge	1638
Acum, când e timpul de mers la culcare	558
Aducând cu bucurie slava care se cuvine	1783, 1801
Ah, atunci ce voi răspunde?	506
Apostol odată la neamuri feroce	1262
Astăzi cerul strălucește de mai multă frumusețe	1618
Astrul zilei în tărie își arată fața sfântă	701, 978
Astrul zilei lent se stinge	794, 1058
Aurora tuturoră dă o veste, și anume	618, 903
Azi e zi de sărbătoare	1239
Azi serbăm cu bucurie marea luptă și izbândă	1672
Bărbați de nădejde, eroi cu renume	1587
Bucurie ești, Marie	1203
Buni păstori ce turma voastră ați făcut-o să prospere	1681
Când ai început a toarce, Doamne, din al vremii caier ..	690, 968
Când coboară iarăși noaptea cea cu trista moarte soră ..	731, 1003
Când din lume, cu iubire, te răpește bunul Mire	1711
Când falnicul soare din ceruri revarsă	805, 1068
Când spaima morții ne cuprinde	1816
Când ziua și noaptea încep să se-ngâne	634, 916
Cânt de slavă să primească Laurențiu mucenicul	1189
Către tine, Doamne sfinte, înălțăm a noastră rugă	655, 936
Cel ce este lui Mesia Mergătorul înainte	1257
Crăiasă a lumii	1268
Creator a tot ce-n sfera universului există	778, 1045
Creator al lumii, după-a ta poruncă	772, 1040
Creatorule a toate, ținta laudei supreme	578, 865
Cristoase, a Tatălui veșnic splendoare	1349
Cristoase, ascultă-i pe cei ce cu frică	1443
Cristoase, ești viață, lumină ești minții	738, 1009
Cristoase, prin moartea și sfânta-nviere	1814
Cristoase-mpărat al măririi divine	1606
Cruce sfântă, preamărită	1286
Cu cântări de bucurie să-i slăvim pe îngeri iarăși	1372
Cu-a ta vreire și putere, Doamne, ai rostit cuvântul	628, 912
Dai iertare cu plăcere	508
De lumea întreagă slăvit mucenice	1629
De mică, Tereză, ai sufletul mare	1397
Din flori și lumină-s veșmintele tale	1231
Din inimi voioase spre ceruri răsune	1427

Din văzduh se lasă seara	836, 1095
Din zi puțin ne-a mai rămas	551
Doamne, celui care-n viață mărturie ție dat-a	1737
Doamne, Creatorul lumii, slava Tatălui răsfrântă	822, 1083
Doamne, cu a ta putere ai creat tot universul	614, 899
Doamne, cu a ta putere ai creat al zilei astru	648, 930
Doamne, cu divina forță creatoare	762, 1031
Doamne, Dumnezeul nostru, vrednic ești de închinare ..	635, 917
Doamne, inimile noastre, de păcate încărcate	802, 1065
Doamne, mâna-ți creatoare cerul l-a umplut de stele ..	783, 1049
Doamne, tu ești creatorul, de la tine totul vine	587, 874
Doamne, unde-ți este tronul	1435
Doamne, ție-ți aparține tot ce universul are	1364
Doamne-n ceruri nu atârnă candelabre de cristale	826, 1086
Dominic, numit atletul	1180
Dumnezeu în trei persoane, sursă pură de lumină	593, 880
Dumnezeule, cel care ești Ființa necreată	842, 1101
După ce ai vrut, o, Doamne, lumea-aceasta a o scoate ..	608, 893
După ce profeții veacuri așteptară, suspinară	1526
E azi sărbătoare	1341
E învăluit pământul în a nopții neagră haină	654, 935
E-n cer sărbătoare, se-aude cântare	1595
Evanghelia ne spune că aceasta este ora	737, 1008
Ești fecioarelor cunună, o Cristoase, căci tu doară	1715
Ești o stea strălucitoare, fericite Ieronime!	1360
Ești veșnic ferice, Ioane, căci cine	1254
Fă ca inima să-mi bată	1305
Fecioară aleasă, nu este un astru	1578
Fecioară preasfântă,-n cereasca splendoare	1211
Fecioară, tu, care născut-ai Cuvântul	1271
Femeile sfinte, ce-n slavă azi zboară	1756
Fericită ești Marie, tu, ce nu cunoști prihana	1385
Gândul nostru de cinstire către cer în cânt să zboare	1765
Iată, taina crucii tuturor apare	1296
Inimile noastre să rămână treze	757, 1027
Ioane, ierarh, a Bisericii fală	1280
Isuse, a slavei eterne oglindă	680, 958
Isuse Cristoase, lumină divină	1169
Isuse, din morți înviați ești întâiul	574, 862
Isuse, modelul urmat de fecioare	1639
Isuse, ostașilor tăi totdeauna	1644
Isuse, păstor al păstorilor, care	1656
Isuse, pe Lazăr, cu lacrimi de jale	1823
Isuse, plăcuta-ți aducere-aminte	1164
Isuse, tu, care lucești ca un soare	598, 883
Izvor de lumină ce nu se termină	752, 1021

În făpturile din lume, Doamne, forța ta apare	669, 949
În largul mării Galileii ai fost cândva pescar de pești	1505
Înainte ca s-apară în tărie astrul zilei	675, 954
Îndrăzneala, Doamne, mila ta ne-o scuze.	676, 955
Întristata mea Măicuță	1308
La cinstea de mamă a sa te ridică	1569
Lui Cristos să i se-nchine	1613
Lumină ești, Doamne, ești veșnicul soare	1694
Lumină sublimă, izvor de lumină	742, 1012
Mândrul soare ce apare, cu săgeți de foc despică	639, 921
Măreț biruitor al morții	1831
Milostive Doamne	696, 973
Ne aflăm în toi de noapte	716, 990
O cetate preafrumoasă ești în cer, Ierusalime	1531
O, Cristoase, bunătatea și-ndurarea ta-i imensă	1726, 1743
O, Cristoase, Domnul slavei nesfârșite, tu cel care	697, 974
O, Cristoase, ești lumină, bunătate ești și viață,	779, 1046
O, Cristoase, nici un soare nu te-ntrece în splendoare	559
O, Cristoase, Rege veșnic	484
O, Doamne, ce de sus veghezi	549
O, Doamne, Stăpân peste veacuri, tu ce ții	1801
O, Doamne, tu ești Creatorul a toate	567, 857
O, Doamne, veșnic neschimbat	550
O, Duh Preasfânt, tu ce din veci	547
O, Dumnezeule Preasfânt	548
O, Rege puternic, Cristoase Isuse	1829
O, sfinte Bernarde, tu ești giuvaierul	1224
Ochii noștri cu uimire pot acuma să admire	846, 1104
Paradisul și pământul poartă azi alese straie	1744
Pământul și cerul de tine, Cristoase	1771
Pământul și marea, și cerul cu stele	1544, 1568
Pe cei ce-au murit cu credință creștină	1802
Pe culmi de lumină, în slava divină	1229
Pentru cine face oare azi pământul sărbătoare?	1467
Pentru sfinții ce se roagă	1430
Petru, tu, chemat de Domnul	1483
Preamărim, Cristoase, astăzi sfinții care-au fost părtașii	1658
Precum porumbața se-nalță și zboară	1398
Preoți buni, prin consacrare purtători de sfinte vase	1674
Primește salutul, Stăpână, prin care	1560
Prin curți cântătorii ne-aduc bună veste	821, 1082
Privind la Cristos în mărire pe munte	1156
Rănit de păcat e tot omul sub soare	1233
Rege te proclamă, Doamne, muritorii	489
Rugându-te necontenit	547

S-a trezit natura toată, se arată sfântul soare	613, 898
S-o cinstim întru cântare pe femeia sfântă care	1764
Să lăsăm culcușul dulce, somnul să-l gonim din pleoape	592, 879
Săgeți otrăvite, puhoi de ispite	1353
Se arată zorii zilei, bezna nopții se destramă	723, 995
Se aude-n ceruri astăzi	1379
Se bucură astăzi și fac sărbătoare	1702
Se înalță-n car de flăcări sus, pe cer, slăvitul soare	659, 939
Sfinte Luca, sus, în ceruri	1411
Sfinți preavrednici de cinstire, ucenicii și urmașii	1738
Slăvit ucenic, sfinte Luca, tu, care	1407
Splendidă cum e aurora ce-apare	1206
Stă Măicuța Preamâhnită	1302
Stăpână slăvită, fecioară suavă	1555, 1577
Stăpâne al lumii, tu ești Creatorul	711, 986
Stăpâne-al luminii și-al zilei Stăpâne	816, 1077
Strălucește falnic crucea	1292
Strălucești ca un luceafăr	1250
Suflet nobil, suflet mare, e femeia sfântă care	1770
Știm că partea noastră moartea și prăpădu-i	758, 1027
Te Deum	538
Te rugăm, îndreaptă-ți, Doamne, fața binevoitoare	1517
Te salut, o, zi frumoasă, ce apari strălucitoare	718, 991
Te salut, o Precurată	1484
Te-ai chemat odată Levi	1326
Tot ce poate omenirea	1187
Tu, care zdrobit-ai puterea infamă	1538
Tu, ce mama ți-ai creat-o și-ai voit odinioară	1645
Tu, ce stai lângă apostoli	1465
Tu, ce te tragi din viță regală	1487
Tu, ce vrednic ești de cinste, o Cristoase, Doamne sfinte	1692
Tu cel ce țesut-ai din raze veșmântul	1678
Tu, Lumină, care-n ceruri ești aprinsă din vecie	841, 1100
Tu, Stăpâne al puterii și-al măririi infinite	1368
Ți-aducem Cristoase, a văilor floare	1630
Va veni o zi precum e	505
Vestitorul de lumină cântec în văzduh sloboade	800, 1064

INDEX DE IMNURI IN LIMBA LATINA

Ad preces nostras deitátis aures	758
Adésto, Christe, córdibus	677
Adésto, rerum cónditor	823
Ales diéi núntius	801
Amóris sensus érige	802
Angelum pacis Míchael ad istam	1353
Anglórum iam apóstolus	1263
Anguláris fundaméntum	1527
Aptáta, virgo, lámpade	1711
Auctor perénnis glóriæ	698
Auróra iam spargit polum	702
Auróra velut fúlgida	1206
Ave, maris stella	1561
Æténa cæli glória	680
Æténa Christi múnera	1614
Æténa imágo Altíssimi	497
Æténa lux, divínitas	594
Æterne sol, qui lúmine	1695
Æterne lucis cónditor	763
Æterne rerum cónditor	1365
Æterne rerum cónditor	579
Beáta cæli gáudia	1739
Beáta Dei génetrix	1272
Beáte (Beáta) martyr, própsera	1630
Bernárde, gemma cælitum	1225
Captátor olim píscium	1506
Cæléstis formam glóriæ	1157
Cæli Deus sanctíssime	649
Certum tenétes órđinem	548
Christe, cælórum habitátor alme	1436
Christe, cunctórum dominátor alme	1518
Christe, cunctórum sator et redémptor	1772
Christe, lux vera, bónitas et vita	780
Christe, pastórum caput atque princeps	1657
Christe, precámur áduas	656
Christe, qui, splendor et dies	559
Christe, redémptor ómnium	1431
Commúne vos, apóstoli	1428
Consors patérni lúminis	614
Custódes hóminum psállimus ángelos	1372
Deus, creator ómnium	567
Deus de nullo véniens	843
Deus, qui cæli lumen es	826
Deus, qui claro lúmine	816
Deus tuórum mílítum	1644

Dicamus laudes Dómino	550
Diéi luce réddita	847
Dies ætásque céteris	574
Dies iræ, dies illa	506
Doctor ætérnus cóleris piúsqe	1693
Dulci deprómat cármine	1702
Dulcis Iesu memória	1165
Dum sacerdotum célebrant fidéles	1658
Ecce iam noctis tenuátur umbra	723
Eia, mater, fons amóris	1306
Exsúltet cælum láudibus	1596
Festíva cánimus laude Hierónymum	1361
Festíva vos, archángeli	1342
Fortem virfli pectore	1771
Fulgéntis auctor ætheris	784
Fulget in cælis célebris sacérdos	1251
Galli cantu mediánte	822
Gaudéntes festum cólimus	1703
Gáudium mundi, nova stella cæli	1203
Hæ féminæ laudábiles	1757
Hæc est dies, qua cándidæ	1399
Hæc fémina laudábilis	1755
Hî sacerdotés Dómini sacráti	1674
Horis peráctis úndecim	837
Iam, bone pastor, Petre, clemens áccipe	1483
Iam lucis orto sídere	806
Iesu, coróna célsior	1737
Iesu, coróna vírginum	1716
Iesu, redémptor ómnium	1726
Iesu, rex admirábilis	489
Iesu, salvátor sæculi	1443
Imménsæ rex poténtiæ	1830
Imménse cæli cónditor	608
In cælésti collégio	1380
In mártiris Lauréntii	1188
Inclitos Christi fámulos canámus	1745
Inclitus rector pater atque prudens	1673
Ipsum nunc nobis tempus est	738
Iste conféssor Dómini sacrátus	1468
Laude te cives súperî coronánt	1281
Læti coléntes fámulum	1784
Lucis creátor óptime	588
Lucis largítor spléndide	743
Lúminis fons, lux et orígo lucis	752
Lux ætéra, lumen potens	842

Magnæ Deus poténtiæ	669
María, quæ mortálium	1538
María, virgo régia	1488
Martíne, par apóstolis	1466
Martyr Dei, qui (quæ) únicum	1639
Mártiris Christi cólimus triúmphum	1190
Mediæ noctis tempus est	717
Mole graváti críminum	1234
Nóbilem Christi fámulam disérta	1765
Nóbiles Christi fámulas disérta	1766
Nocte surgéntes vigilémus omnes	757
Novus athléta Dómini	1180
Nox atra rerum cótegit	655
Nox et tenébræ et núbila	640
Nunc, Sancte, nobis, Spíritus	547
O castitátis sígnifer	1640
O Christe, flos convállium	1631
O gloriósa Dómina	1556, 1578
O lux, beáta Trínitas	731
O nata lux de lúmíne	1169
O nimis felix meritúque celsi	1255
O quam glorífica luce corúscas	1232
O redemptóris pietas colénda	1782
O sacrosáncta Trínitas	615
O sancta mundi dómína	1268
O sator rerum, reparátor ævi	779
O sempitérnæ cúriæ	1588
O vir beáte, Apóstolis	1408
O virgo mater, flía	1570
Orbis patrátor óptime	1368
Peccatrícem qui solvísti	508
Pergráta mundo núntiat	619
Plasmátor hómínis, Deus	691
Pláusibus, Luca, cánimus, triúmphum	1412
Præcëssor almus grátia	1257
Præclára qua tu glória	1327
Primo diérum ómnium	573
Quæ caritátis fúlgidum	1579
Quem terra, pontus, æthera	1545, 1569
Qui lacrimátus Lázarus	1824
Qui vivis ante sæcula	1802
Quid sum miser tunc dictúrus	507
Rector potens, verax Deus	549
Regis supérni núntia	1398
Relúcens inter príncipes	1240
Rerum creátor óptime	635

Rerum, Deus, fons ómnium	711
Rerum, Deus, tenax vigor	551
Rerum suprómo in vértice	1229
Rex glorióse mártýrum	1606
Sacráta nobis gáudia	1681
Salve, crux sancta, salve mundi glória	1286
Salve dies, diérum glória	719
Salve, mater misericórdiæ	1485
Sanctórum méritis ínclita gáudia	1619
Sator princípseque témporum	773
Scientiárum Dómino	636
Signum crucis mirábile	1293
Sol, ecce, lentus óccidens	795
Sol ecce surgit ígneus	660
Solis, o Virgo, rádiis amícta	1212
Somno reféctis ártubus	593
Spes, Christe, nostræ vénia	1815
Splendor patérnæ glóriæ	599
Stabat mater dolorósa	1303
Summæ Deus cleméntiæ	697
Te Deum	539
Te gestiéntem gáudiis	1386
Te lucis ante términum	558
Te sæculórum princípem	485
Tellúris ingens cónditor	629
Ternis horárum términis	551
Tibi, Christe, splendor Patris	1349
Tu, Trinitátis Unitas	676
Urbs Ierúsalem beáta	1532
Vexílla regis pródeunt	1297
Vir celse, forma fúlgida	1679
Vírginis Proles opiféxque Matris	1646
Virgo vírginum præclára	1308
Vita sanctórum, via, spes salúsque	739

INDEX DE ANTIFONE

A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o	1727
A fost aflat fără prihană și desăvârșit	1745
A întărit Domnul zăvoarele porților tale	1514
A privit Domnul la umilința mea	1542, 1793
A ta este puterea, a ta este domnia	1851
A tresăltat sufletul meu în Domnul	1775, 1797
A venit acum mântuirea și împărăția	819
Aceasta este casa Domnului	1530
Aceasta este pâinea coborâtă din cer	72
Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți	1592
Acesta este administratorul credincios	1684, 1795
Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul	1719, 1796
Acesta este slujitorul credincios	1682
Aceasta va primi binecuvântare de la Domnul	1777, 1797
Aceștia au văzut lucrările Domnului	976
Aceștia sunt martorii fideli ucși	1620
Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul	1621
Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie.	642
Acum te urmăim cu toată inima	1697
Adevăr, adevăr vă spun: cine crede în mine... ..	71
Adevăr, adevăr vă spun: nu Moise v-a dat pâinea din cer... ..	44
Adevăr, adevăr vă spun: veți vedea cerul... ..	1351
Adevăr vă spun, această văduvă sărmană... ..	431
Adevăr vă spun că vameșii și desfrânatel... ..	266
Adevăr vă spun: Cerul și pământul vor trece... ..	460
Adevăr vă spun: cine nu va primi împărăția... ..	292
Adevăr vă spun, dacă nu vă veți întoarce	1364
Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia... ..	1789, 1798
Adevăr vă spun: vegheați... ..	431
Adevărul Domnului rămâne întotdeauna	980
Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt	601
Adu-ți aminte de adunarea ta, Doamne	908
Adu-ți aminte, Doamne, de îndurarea ta	840, 1098
Aduceți laudă Dumnezeului nostru	1721
Adunați-vă comori în ceruri, spune Domnul	774
Adunați-vă comori în ceruri, unde nici	44
Ai ascultat-o, Doamne	1247
Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău	904
Ajută-ne, Dumnezeule, mântuirea noastră	945
Ajutorul meu este de la Domnul	838
Ajutorul nostru... care a făcut	894
Ajutorul nostru... în numele	1133
Al Domnului este pământul și tot ce este pe el	696, 973
Aleluia, binecuvântați-l, toate lucrările Domnului	998
Alerg pe calea poruncilor tale	686
Am cercetat cărările mele	790

Am fost rânduit slujitor al evangheliei	1415
Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeu meu	955
Am strigat către tine... îmi pun încrederea	1054
Am strigat către tine... și tu m-ai vindecat	670
Am strigat și Domnul m-a ascultat.	1019
Am văzut în mijlocul tronului	1356
Am văzut noul Ierusalim ca	1110
Am văzut o mulțime mare	1447
Andrei este slujitorul lui Cristos	1509
Andrei i-a zis lui Simon, fratele său: L-am găsit pe Mesia ..	1507
Anii noștri trec ca iarba	938
Apostolii i-au spus Domnului	287
Aproape ești tu, Doamne	979
Arată, Dumnezeule, puterea brațului tău	799, 1062
Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale	744
Arată-ne îndurarea ta, Doamne	643, 925
Arată-ți puterea, Doamne, și vino să ne mântuiești	807
Ascultă rugăciunea mea, Doamne	781
Ascultați și înțelegeți	157
Asemenea este împărăția cerurilor unui gospodar	240
Asemenea este împărăția cerurilor unui rege	314
Astăzi, Domnul Isus Cristos a strălucit pe munte	1166
Astăzi, Domnul s-a schimbat la față	1166
Astăzi este Nașterea Sfintei Fecioare Maria	1270, 1272
Astăzi, Fecioara Maria se ridică la ceruri	1216
Astăzi s-a făcut mântuire acestei case	404
Atât de mult a preamărit Domnul numele tău	1213
Au fost credincioși până la moarte	1748, 1797
Au mâncat toți și s-au săturat	44
Au vestit dreptatea lui	1590
Au vestit lucrările Domnului	1589
Auzind ucenicii, au căzut cu fața la pământ	1172
Auzind ucenicii glasul Tatălui	1168
Auziți, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu	994
Așa cum un tată își iubește copiii	1047
Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor	1675
Așa vorbește Domnul către Domnul meu	875
Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui	761
Bernard, învățător cu dulce grai	1226
Bine este cuvântat cel care vine în numele Domnului	724
Bine este să cântăm numele tău, Preaînalte	1105
Bine este să cauți adăpost la Domnul	584
Bine, slujitor bun, care ai fost credincios peste puțin	460
Binecuvântat ești, Doamne, în țaria cerului	745
Binecuvântat ești, Doamne, în templul tău cel sfânt	1528
Binecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale ..	1859
Binecuvântat ești, Doamne; învață-mă îndreptările tale	644
Binecuvântat să fie Domnul, căci a adus răscumpărarea	1455

Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru mine	741
Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul nostru.	603, 887
Binecuvântat să fie Domnul, pentru că ne-a vizitat	746, 1017
Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales	1722
Binecuvântat să fie Dumnezeu, care l-a trimis pe îngerul său .	1369
Binecuvântat să fie numele Domnului	1750
Binecuvântată ești, fiică, de Domnul	1216
Binecuvântată ești tu, Fecioară Marie	1581
Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul	1541
Binecuvântată ești tu între femei	1563
Binecuvântată și vrednică de laudă	1272
Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru	993
Binecuvântați-l, fecioare, pe Domnul	1712
Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții	1114
Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui	1048
Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși ai lui	1856
Binecuvântați-l pe Dumnezeuul cerului	1374
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul	1046
Binele meu este să stau cu Dumnezeu	1714
Bucură-te, Fecioară Marie	1861
Bucură-te, Fecioară și Mamă	1388
Bucură-te, Ierusalime	1088
Bucură-te, Maică îndurerată	1307
Bucură-te, Marie, cea plină de har	1562, 1581
Bucură-te pururi, Fecioară Marie	1556
Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos	1698
Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul	1516, 1793
Bucurați-vă și veseliți-vă	1364, 1864
Bun este Domnul, binecuvântați numele lui	821, 1082
Buzele mele te vor lauda, Doamne	1641
Ca temeliiile veșnice pe stâncă	1773
Ca un cedru ai fost înălțată în Liban	1214
Căile celor drepti strălucesc precum lumina	1728
Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale	706
Călăuzește-mă în adevărul tău, Doamne	665
Când faci ospăț, cheamă oameni săraci	157
Când Isus a văzut-o pe Mama sa stând lângă cruce	1310
Când noaptea era pe sfârșite, Cecilia a strigat	1491
Când s-a apropiat vremea culesului	287
Când s-a născut Fecioara preasfântă	1269
Când se vor reînnoi toate	1599, 1794
Când va veni Fiul Omului	348
Când va veni păstorul suprem	1660
Când vei fi chemat la nuntă	152
Când veți auzi de războaie și răscoale	455
Când veți face toate câte v-au fost poruncite	292
Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?	743
Cântare tuturor sfinților lui, fiilor lui Israel	1444

Cântați Domnului, binecuvântați numele lui	886
Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului	901
Care femeie, având zece drahme	213
Casa mea se va chema casă de rugăciune	1528
Cât de bun este Dumnezeu cu Israel	1009
Cât de frumoasă este viața celor curați	1715
Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu	318
Cât de minunat este numele tău, Doamne	850
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale	1519
Cât e de slăvită împărăția	1449
Caută pacea și urmează-o	707
Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura	957
Câțiva farisei au venit la Isus și l-au întrebat	287
Ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă	156
Ceea ce ați făcut unuia dintre aceștia mici	1336
Cei care iubesc legea ta	1091
Cei care sunt socotiți vrednici de învierea din morți	427
Cei care-l caută pe Domnul	707
Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri	1011
Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie	930
Cei drepti vor străluci ca soarele	1445
Cei drepti vor trăi în veșnicie	1608
Cei drepti vor vedea și se vor bucura	977
Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă ...	622
Cei învățați vor străluci ca lumina cerului	1694, 1795
Cei trei tineri strigau într-un glas	580
Cel care are mâinile nepătate și inima curată	619
Cel care este mai mare dintre voi	404
Cel care face voia Tatălui meu	1742, 1783, 1797
Cel care împlinește adevărul vine la lumină	1740, 1796
Cel care își urăște viața în această lume	1641, 1794
Cel care mă urmează nu umblă în întuneric	1625
Cel care va împlini poruncile Domnului	1687, 1795
Cel ce se va smeri, acela este mare în împărăția cerurilor ...	699
Cel drept va înflori ca un palmier	1728
Cel îndurător îi învață și îi conduce	1792, 1798
Cel Preaînalt a consacrat cortul său	1547
Cel Răstignit a înviat din morți	1282
Cel rău, dacă se întoarce	263
Celebrând comemorarea fericitei Fecioare Maria	1568
Celebrând sărbătoarea fericitei Fecioare Maria	1544
Cerul și pământul vor trece	852
Cheamă-i pe lucrători și dă-le plata	241
Cheamă-mă în ziua nenorocirii	1102
Cine dintre voi, având o sută de oi și pierzând una	209
Cine este credincios în lucrurile mici	241
Cine își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie ...	213
Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi	1648

Cine mă urmează nu umblă în întuneric	926
Cine mănâncă din pâinea aceasta	1000
Cine nu renunță la tot ce are	185, 1777, 1797
Cine nu-și poartă crucea și nu vine după mine	184
Cine se va sui pe muntele Domnului	992
Cine vă primește pe voi pe mine mă primește	1678
Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine	1646
Coborând ei de pe munte, Isus le-a poruncit	1171
Completez în trupul meu ceea ce lipsește	1868
Credeți că am venit să aduc pace pe pământ?	98
Creează în mine o inimă curată, Dumnezeu!	1087
Cristos Domnul este preot în veac	732
Cristos este pacea noastră	1309
Cristos Isus, strălucirea Tatălui	1155
Cristos s-a înălțat mai presus de ceruri	1204
Cristos trebuia să pătimească și să învie	1284
Cristos va fi preamărit în trupul meu	1202
Cruce sfântă a răbdat / și iadul a sfărâmat	1294
Crucea ta o adorăm, Doamne	1299
Crucii tale ne închinăm, Stăpâne	1294
Cu aripile sale te va acoperi	1116
Cu cinci pâini și doi pești, Domnul a săturat	44
Cu privirea și cu mâinile pururi îndreptate spre cer	1466
Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră	657
Cuvântul lui Dumnezeu este viu și plin de putere	1675
Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei, Doamne	712
Cuvintele Domnului sunt curate	617
Dă poporului tău, Doamne, știința mântuirii	810, 1072
Dacă cineva vrea să fie primul	1659
Dacă doi dintre voi se vor înțelege	184
Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu	1647
Dacă îți va greși fratele tău	180
Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele	1073
Dacă nu veți fi ca pruncii	913
Dacă te voi uita, Ierusalime	1040
Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne	1832
Dacă vine cineva la mine și nu-și urăște chiar și viața	180
Dacă vrea cineva să fie cel dintâi	237
Dacă vreți să fiți bogați cu adevărat	44
Dând drumul mulțimii, Isus s-a urcat pe munte	68
Dați cesarului cele ce sunt ale cesarului	348
Dați laudă Dumnezeului nostru	1534
Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui	734, 1005
Dați-i din rodul ostanelilor sale	1752, 1797
De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni	1598
De ați avea credință cât un grăunte de muștar	291
De cei ce se ridică împotriva mea, ocrotește-mă	833
De dimineată te rog, Doamne, ascultă glasul meu	600

De la răsăritul soarelui până la apus	858
De la traia dimineții și până în noapte	987
De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul	1818
De teama dușmanului, păzește, Doamne, viața mea	853
Departa de mine a mă lauda cu altceva	1381
Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei	1789, 1798
Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos	1704
Din gura copiilor și a pruncilor, Doamne	1107
Din inimă și din suflet să-i cântăm laudă lui Cristos	1271
Din mâna tuturor celor care ne urăsc	767, 1035
Din Maria s-a născut Isus	1386
Din neam regesc născută	1270
Din pământ m-ai făcut	1803
Din seminția lui Abraham	1269
Din seminția lui Iese	1272
Din zori se îndreaptă ochii mei spre tine	702
Dintru adâncuri strig către tine, Doamne	1124
Doamne, bine ne este nouă aici	1154
Doamne, cât de minunat este numele tău	1436
Doamne, cinci talanți mi-ai încredințat	455
Doamne, dacă poporul tău mai are nevoie de mine	1469
Doamne, Dumnezeu meu, tu ești învăluit în lumină	720
Doamne, Dumnezeul nostru, laudăm numele tău	601
Doamne Dumnezeule, tu ești răbdător și plin de îndurare	1118
Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte	837
Doamne, în fața ta e toată dorința mea	824
Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină	905
Doamne, la cine să mergem?	125
Doamne, pe tine te așteptăm	1839
Doamne, poruncește-mi să vin la tine pe apă!	72
Doamne, tu ești speranța mea din copilărie	889
Doamne, tu le-ai făcut cunoscute sfinților tăi căile vieții	1438
Doamne, vei primi jertfa de împăcare	681
Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți	1804
Domnul a ales Sionul ca locuință pentru sine	950
Domnul a chemat cerurile și pământul	1102
Domnul a dat hrană din pământ și vin care înveselește	721
Domnul a sfințit cortul său: aceasta este casa	1536, 1793
Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu	1533
Domnul a vizitat și a răscumpărat poporul său.	685, 963
Domnul cel milostiv a statornicit	876
Domnul cunoaște gândurile oamenilor	1054
Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David	487
Domnul Dumnezeu, Mântuitorul nostru	1168
Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic	590, 877
Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită.	983
Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său	962
Domnul este fidel în toate cuvintele sale	864

Domnul este judecătorul nostru	499
Domnul este loc de refugiu pentru mine	1055
Domnul este lumina și mântuirea mea	649
Domnul este mare: Dumnezeu nostru este mai presus	969
Domnul este puterea și tăria mea	703
Domnul este scăparea săracului în necazuri	596
Domnul este viu! Preamărit să fie Dumnezeu mântuirii mele ..	658
Domnul i-a dat biruință Unsului său	630
Domnul i-a dat jos de pe tron pe cei puternici	673, 952
Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia	498, 672, 951
Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor	1633
Domnul i-a încununat cu coroana dreptății	1617
Domnul i-a jurat lui David într-adevăr	700
Domnul i-a săturat pe cei ce flămânzesc	820, 1080
Domnul i-a spus mamei sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău!” ..	1560
Domnul i-a văzut pe Petru și pe Andrei și i-a chemat	1509
Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate	615
Domnul îi va mântui pe fiii săracilor	818
Domnul îl va trimite pe îngerul său cu tine	1369
Domnul Isus s-a umilit pe sine	570, 859
Domnul își va trimite îngerii și-i va aduna pe aleșii săi	460
Domnul l-a încununat (a încununat-o) cu coroana dreptății ..	1643
Domnul l-a iubit pe Andrei, care și-a adus viața ca jertfă	1507
Domnul l-a trimis pe îngerul său	1188
Domnul m-a îmbrăcat cu veșmântul mântuirii	1051
Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine ..	637
Domnul ne va scăpa din mâna dușmanului	1084
Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!	931
Domnul ne-a primit pe noi, slujitorii săi	694, 971
Domnul nu-și va întoarce fața de la voi	1066
Domnul oștirilor este cu noi	692
Domnul să te păzească la plecare și la venire	1131
Domnul singur face fapte minunate	844
Domnul stă împrejurul poporului său	912, 1134
Domnul stăpânește, să se bucure pământul	787
Domnul și-a aflat desfătarea în tine	1751
Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci	1777, 1797
Domnul și-a întins mâna și mi-a atins buzele	1255
Domnul te va păzi de orice rău	1832
Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale	588
Domnul va întoarce din robie poporul său	769
Domnul va mângâia Sionul	1446
Domnul va revărsa asupra Ierusalimului râu de pace	1070
Domnul va veni și se va arăta în slavă	1001
Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el	941
Dreapta Domnului m-a înălțat, aleluia	872
Dreapta ta, Doamne, mă sprijină	657
Drepte și adevărate sunt căile tale	839, 1098

Duhul este acela care dă viață	121
Duhul meu să tresalte de bucurie în Dumnezeu	632, 914
Dumnezeu a ales-o și a iubit-o	1207
Dumnezeu a hotărât de mai înainte	754
Dumnezeu a hotărât ca, la plinirea timpurilor	1024
Dumnezeu a închis toate sub păcat pentru a se îndura de toți	626
Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut	722
Dumnezeu este ajutorul meu	770
Dumnezeu este Domnul și ne-a arătat lumina	872
Dumnezeu i-a biruit pentru tine pe dușmanii tăi	1075
Dumnezeu i-a făcut biruitori în lupta cea grea	1617
Dumnezeu i-a înălțat în gloria veșnică	1740
Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de sine	1447
Dumnezeu, judecătorul cel drept și puternic	606
Dumnezeu l-a făcut biruitor	1643
Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei	1682
Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său	895
Dumnezeu ne-a chemat la credința în adevăr	1413
Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți	432
Dumnezeu se ridică și cei care îl urăsc fug dinaintea feței lui	899
Dumnezeu va face dreptate aleșilor săi	347
Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților	1866
Dumnezeul meu, în simplitatea inimii mele	699
Dumnezeul meu, nu disprețui rugăciunea mea	1083
Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii	900
Dumnezeul nostru este în ceruri și face tot ce voiește	732
Dumnezeul nostru vine sigur și nu tace	880
Dumnezeul oștirilor, privește din cer și vizitează via aceasta	946
Dumnezeule, calea ta este sfântă	785
Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina	641
Dumnezeule, în numele tău mântuiește-mă	1828
Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou	1034
Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda	1071
După cum prinosesc în noi pătimirile lui Cristos	1626
După cum Tatăl îi trezește pe cei morți	1833
El este primul născut din toată creația	651
El este primul născut mai înainte de toată făptura	932
Eliberată de moarte, sfânta Maică a lui Dumnezeu	1854
Episcopul Martin a plecat din această lume	1469
Eu am fost constituit de el rege asupra Sionului	490
Eu am nădărdit în îndurarea lui Dumnezeu în veci	782
Eu am strigat și Domnul m-a ascultat	1131
Eu caut, Doamne, fața ta	650
Eu însumi voi paște oile mele	1651
Eu l-am uns pe regele meu peste Sion	576
Eu sunt a iubitelui meu și iubitul meu este al meu	1770
Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez răunchii	1060
Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește	1597

Eu sunt îngerul Rafael, care stau înaintea Domnului	1344
Eu sunt învierea și viața	1821
Eu sunt pâinea cea vie	93
Eu sunt pâinea vieții	44
Eu sunt rădăcina și neamul lui David	937
Eu vă voi da gură și înțelepciune	460
Fă cu noi lucruri mari, Doamne	776, 1043
Fă să aud dis-de-diminează îndurarea ta	1069
Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău	740
Fă statornici pașii mei după cuvântul tău	1017
Faceți făgăduințe și aduceți daruri Domnului	1002
Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății	237
Fecioara Cecilia purta neconținut la piept Evanghelia	1491
Fecioara Maria a fost înălțată mai presus de ceruri	1204
Fecioara Maria a fost înălțată... iar pe cap	1387
Fecioara Maria a fost înălțată... să se bucure	1213
Fecioara Maria a fost ridicată în lăcașurile cerești	1215
Fecioare nenfricată, jertfă curată, victima curăției	1699, 1795
Fecioare înțelepte, pregătiți-vă candelile	427
Fecioarele Domnului, binecuvântați-l pe Domnul	1713, 1796
Femeia canaaneană a venit la Isus și i s-a închinat	97
Femeia canaaneană striga zicând	93
Femeie, mare este credința ta	98
Femeile sfinte care și-au pus speranța în Dumnezeu	1758
Fericit cel care se milostivește de cel sărman	1785, 1798
Fericit e omul pe care Dumnezeu îl mustră	834
Fericit este omul care umblă în dreptate	923
Fericit este omul care umblă în legea Domnului	624
Fericit este omul cărui Domnul nu-i ia în seamă greșeala	671
Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul	1078
Fericit omul care a dobândit paradisul	1467
Fericit păstorul care îl iubea din toată inima	1469
Fericită Biserica noastră	1314
Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine	1713, 1796
Fericită ești, Fecioară Marie, căci ai crezut	1234
Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat	1539
Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit mântuirea	1556
Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit	1213
Fericită ești, Marie, care ai crezut	1489, 1564, 1793
Fericită Născătoare de Dumnezeu, Marie	1489
Fericii cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu	747
Fericii cei cărora le este foame și sete de dreptate	1005
Fericii cei ce flămânzesc și însetează de dreptate	1721
Fericii cei curați cu inima	610, 1437, 1717
Fericii cei prizoniți pentru dreptate	1615, 1794
Fericii făcătorii de pace	1740, 1796
Fericii slujitorii pe care, venind Domnul și bătând la ușă	71
Fericii sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne	884

Fericiți sunteți voi, cei săraci	267
Fericiți toți cei care se tem de Domnul.	1136
Feriți-vă de orice lăcomie de avere	39
Fie-ți milă de mine, Doamne	1113
Fii ajutorul meu, Doamne	944
Fii fără teamă înaintea lor, căci eu sunt cu tine	1258
Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor	1123
Fiii Sionului să se bucure de regele lor	582
Fiindcă era mulțime multă cu Isus	39
Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David	919
Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut .	404
Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit	348
Fiul Omului trebuie să îndure multe	213
Fiul Omului va veni în gloria Tatălui său	157
Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune în viața ta	266
Fiți perseverenți și vă veți salva sufletele voastre	1595
Foc am venit să arunc pe pământ	93
Francisc cel sărac și smerit	1380
Frumoasă este și slăvită fiica Ierusalimului	1213
Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea	1049
Harul și milostivirea lui Dumnezeu	1746
I-a plăcut lui Dumnezeu să împace toate cu sine	1307
I-au ieșit lui Isus în cale zece leproși	314
Ia vâlul de pe ochii mei, Doamne	665
Iar noi se cuvine să ne lăudăm în crucea Domnului	1283
Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta	804
Iată că Mihail, una dintre căpeteniile îngerilor	1352
Iată crucea Domnului; să fugă dușmanii	1286
Iată, de acum, toate popoarele mă vor numi fericită	1204
Iată, eu sunt cu voi în toate zilele	1594
Iată, fecioara înțeleaptă	1713, 1796
Iată, Gabriel, care mi se arătase în viziune	1352
Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui	754
Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău	1563
Iată, sunt unii dintre cei din urmă care vor fi cei dintâi	126
Iată un bărbat, Cel care Răsare e numele lui	498
Iată un glas din nor, zicând	1166
Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu	1432
Inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui	827
Inima mea se bucură în Domnul	786
Inima mea tresaltă de bucuria mântuirii tale	625
Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie	1769
Irod a trimis un călău și i-a poruncit să-i taie capul lui Ioan .	1258
Irod, după ce îl asculta pe Ioan, rămânea descumpănit	1255
Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfânt	1255
Isus a început să le arate ucenicilor	152
Isus a spus ucenicilor săi, care erau tulburați	71

Isus a văzut șezând la vamă	1328
Isus, așezându-se în fața vistieriei, a văzut o văduvă	427
Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece	1584
Isus i-a luat cu sine pe ucenici, s-a urcat pe munte	1153
Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui	1170
Isus i-a spus orbului: Mergi, credința ta te-a mântuit	376
Isus i-a zis lui Petru: Nu-ți zic să ierți de șapte ori	209
Isus le spunea ucenicilor săi că trebuie să se roage	343
Isus s-a apropiat de discipolii aruncați cu fața la pământ	1854
Isus, văzând că acel cărturar a răspuns cu înțelepciune	404
Isuse, Fiul lui David, fie-ți milă de mine	376
Iubirea e plinătatea legii	907
Îl caut pe acela care a murit pentru noi	1406
Îl voi asemăna cu omul înțelept	1724, 1796
Îl voi lauda pe Domnul în viața mea	1819
Îl vor adora toți regii pământului	491
Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului	455
Împărăția cerului este asemenea unui negustor	1767, 1797
Împărăția cerurilor este a acelora care	1604, 1794
Împărăția lui este împărăție veșnică	486
Împărăția lui se va întinde	500
Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor	864
Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor	501
Împreună cu tine, Mamă, îl binecuvântăm pe Domnul	1386
În casa pribegiei mele am păzit poruncile tale	768
În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia	1530
În cel care păstrează cuvântul lui Cristos	1742
În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie	1514
În Cristos avem răscumpărarea	1309
În Domnul a nădăjduit inima mea	688
În Domnul mi-am pus încrederea	687
În Dumnezeu mi-am pus speranța	812
În el au fost făcute toate și toate există prin el	1061
În el s-au făcut toate și toate există prin el	797
În fața Domnului s-a cutremurat pământul	589
În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeul meu	1041
În fața îngerilor, veniți să-l adorăm pe Domnul	1341
În fiecare zi spune Petru în întreaga Biserică	1463
În Fiul său, Dumnezeu ne-a ales spre înfiere	610
În împărăția cerească este locuința sfinților	1444, 1649, 1794
În Israel, mare e numele Domnului	729
În iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru	831
În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător	829
În miez de noapte a răsunat un strigăt	431
În mijlocul cetății sfinte, Ierusalim	1283
În numele lui Isus să se plece tot genunchiul	714, 988
În pășuni verzi m-a așezat Domnul	728
În sfințenie să-i slujim Domnului	789, 1053

În strâmtorare am strigat către Domnul	871
În timp ce Domnul trecea prin hotarele Tirului	180
În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne	863, 1096
În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne, Doamne	765
Înainte a îngerilor îți voi cânta, Dumnezeu meu	1355
Încredințează Domnului grijile tale	1085
Încredințează-i Domnului calea ta	759
Îndepărtează-te de rău și fă binele	760
Îndreaptă, Doamne, pașii noștri pe calea păcii	851, 1108
Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale	917
Îngeri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul	1350
Îngerii lor văd pururi fața Tatălui meu	1376
Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el	1373
Îngerul Gabriel i-a apărut lui Zaharia	1343
Îngerul Gabriel... iată vei zămisli	1357
Îngerul Gabriel... și ea a zămislit	1387
Îngerul Rafael a fost trimis la Tobia și la Sara	1352
Întâiu-născut dintre cei morți	498
Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu	1828
Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea	666
Învățător al credinței, lumină a Bisericii	1696, 1795
Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?	372
Învățătorule, știm că ești omul adevărului	343
Învățăturile tale le-am căutat, Doamne	888
Înțelepciunea celor vechi au cercetat-o sfinții evangheliști ..	1413
Înțelepciunea sfinților o povestesc popoarele	1446
Îți mărturisesc fărădelegea	825
Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor	1684, 1795
Îți mulțumesc, Doamne Isuse Cristoase	1191
Jertfa de laudă mă preamărește	1103
Judecă-mi cauza și apără-mă	678
L-a scos pe Israel din Egipt, cu mână tare	845
L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi fecioară	1540
L-am văzut disprețuit, om al durerilor	964
La miezul nopții s-a auzit un strigăt	1868
La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă	1699, 1795
Lădați-l pe Domnul: veșnică este îndurarea lui	996
Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus	1509, 1584
Lăsați copiii să vină la mine	291, 1792, 1798
Lauda Domnului răsună până la marginile pământului.	1014
Lauda voastră este în numele Domnului	1752, 1797
Laudă, Ierusalime, pe Domnul	1750
Laudă-l, Ierusalime, pe Domnul.	830
Laudă-l, Sionule, pe Dumnezeu tău	1089
Laurențiu a intrat în cetatea martirilor	1191
Lăudați numele Domnului, voi, care stați în casa Domnului .	1015
Lăudați-l pe Domnul din ceruri	868

Lăudați-l pe Domnul în adunarea celor sfinți	1528
Lăudați-l pe Domnul pentru belșugul slavei sale	726
Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui	1022
Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile	704
Lăudați-l pe Domnul, voi, suflete ale dreptilor	1615
Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului	845
Legea a fost dată prin Moise și profeția prin Ilie	1166
Legea Domnului înveselește inima și luminează ochii	604
Limba mea va vesti ziua întreagă dreptatea ta	679
Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare	39
Lucruri mărețe s-au spus despre tine	1520
Lucruri mari a făcut Domnul	808
Lucruri mari s-au spus despre tine	940
Lucruri minunate se spun despre tine, Fecioară Maria	1207
Lui Cristos i-a fost dată domnia și cinstea împărătească	486
Lumina cea veșnică va străluci sfinților tăi, Doamne	1431
Luminează-i, Doamne, pe cei care stau în întuneric	705, 981
M-am bucurat de cele ce mi s-au spus	1132
M-am făcut tuturor toate ca să-i măntuiesc pe toți	1654, 1795
Mă atașez de tine cu tot sufletul	1766
Mă vei umple de bucurie cu fața ta	713
Mă voi bucura și mă voi veseli	1767
Mai bine este pentru tine să intri ciung în viață	267
Mai bună este o zi în curțile tale	1158
Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale	811
Maică fericită, pururea Fecioară	1387
Mama lui Isus a zis: „Faceți tot ce vă va spune”.	1560
Mâna Domnului a întărit-o	1774
Mâna Domnului te-a întărit și vei fi binecuvântată	1766
Mâna ta să-mi vină în ajutor	1109
Mâncarea mea e să fac voia Tatălui	748
Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta	595
Mântuiește-ne, Cristoase, mântuitorule	1295
Mântuiește-ne, Doamne, când veghem	561, 1115, 1117, 1120, 1123, 1125, 1127, 1130
Mântuitorul lumii, măntuiește-ne	1296
Mare Dumnezeu este Domnul	757, 1027
Mare este Domnul și vrednic de toată lauda	662
Mare până la ceruri e îndurarea ta, Doamne	813
Marea s-a agitat și s-a cutremurat pământul	1342
Marele preot Grigore împlinea în faptă	1264
Mari lucruri a făcut Domnul cu noi	1135
Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne	1023
Maria a fost ridicată la ceruri	1215
Maria a primit binecuvântare de la Domnul	1546
Maria păstra toate aceste cuvinte, medităndu-le	1388
Martin este primit, fericit, în sânul lui Abraham	1466
Martine, preot al lui Dumnezeu, cerurile sunt deschise	1466

Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul	1641
Martirii au murit pentru Cristos	1603
Mergeți și predicați evanghelia împărăției	1594
Mergeți și voi în via mea	237
Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ	503
Mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic	652, 933
Mi-au pus venin în mâncare	957
Mie mi s-a dat harul acesta	1416
Mila mea și scăparea mea e Domnul	1078
Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu	882
Milă vreau, și nu jertfă, spune Domnul	1328
Milostivindu-se stăpânul de slujitor, l-a eliberat	213
Minunat întru cele înalte este Domnul	866
Minunată este pentru mine cunoașterea ta, Doamne	1059
Monica, primind viață întru Cristos	1248
Multe chinuri au îndurat sfinții	1601
Mulți laudă, într-un glas, înțelepciunea lor	1413
Mulți vor veni de la răsărit și de la apus	125
Mulțimea celor credincioși era o inimă și un cuget.	1092
Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară	1269
Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm	1300
Ne-a înălțat Domnul o putere de mântuire	624, 906
Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți	631, 913
Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău.	803
Ne-ai răscumpărat, Doamne Dumnezeule	1448
Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta, Doamne.	1013
Neprețuită moarte, care a dobândit	1314
Nici la bătrânețe, Dumnezeule, să nu mă părăsești.	890
Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni	241
Nimeni nu are o iubire mai mare	1593
Nimeni nu poate să vină la mine dacă nu-l atrage Tatăl	68
Nimeni nu poate veni la mine dacă nu-i este dat de Tatăl	125
Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru	780
Noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu	1678
Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta	1066
Nu după înfățișare va judeca Dumnezeu	927
Nu este nimeni care să facă o minune în numele meu	263
Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi	1033
Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față	1633
Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și Mamonei	773
Nu s-a găsit să se întoarcă și să dea slavă	319
Nu sunt eu Cristos, ci am fost trimis	1259
Nu te teme, slujitorul meu	1189
Nu tot cel care-mi zice: Doamne, Doamne	267
Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi	1586, 1793
Nu voi sunteți aceia care vorbiți	1675, 1795
Nu știu ce laude să-ți aduc, sfântă și neprihănită feciorie	1581
Nu-ți ascunde fața de la mine	1121

Numai împotriva ta am păcătuit	959
Numele sfânt al Domnului a fost înălțat pe cruce	1287
Nunta este pregătită, însă cei chemați n-au fost vrednici	318
O, biruință a crucii și semn minunat	1300
O, cruce binecuvântată, tu singură ai fost demnă	1288
O, cruce măreață, cruce adorată	1855
O, măreață lucrare a îndurării	1298
O singură jertfă, dublă biruință	1719, 1796
Ochii Domnului privesc spre cel sărman.	609
Ochii Domnului sunt îndreptați	1724, 1796
Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul	893
Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine	1097
Ochiul nu a văzut, Doamne, în afară de tine	1743
Odată am jurat lui David, slujitorul meu	920
Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă	881
Oile mele îmi vor asculta glasul	1683
Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri	125
Oricine mă primește, nu pe mine mă primește	241
Oricine primește un astfel de copil în numele meu	241
Oricine se înalță va fi umilit	157, 376
Oricine va voi să fie mai mare între voi	347
Oricine vă va da să beți un pahar de apă	266
Paharul pe care îl voi bea eu, îl veți bea	343
Pământul se cutremură și amuțește	729
Partea mea este Domnul	1783, 1797
Păstor fără pereche, truda nu te-a doborât	1469
Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale	1652
Păstorul neasemuit, Grigore, a lăsat pildă	1263
Păstrează pașii mei statornici pe căile tale	645
Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău	1789, 1798
Păzește-mă de mâinile păcătosului	1093
Păziți poruncile Domnului	152
Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor	1624
Pe când erau în chinuri, martirii lui Cristos priveau la cer	1615
Pe când Isus se apropia de Ierihon	372
Pe cel care va învinge îl voi pune coloană în templul meu	1641
Pe Cristos de bunăvoie îl mărturisesc	1712
Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea	1593, 1794
Pe drept cuvânt te mărturisim ca regină a cerului, Marie	1215
Pe tine, Dumnezeule preasfânt	1350
Pe tine te caut dis-de-dimineată, Dumnezeule	579
Pe tine te mărește corul preaslăvit al apostolilor	1434
Pe veșmântul lui și pe coapsa lui stă scris	502
Pentru a primi mărturie de la Lege și de la Profeți	1168
Pentru cel drept a răsărit lumina	1159
Pentru tine mă păstrez curată	1717
Peste slujitorii mei și peste slujitoarele mele	1769

Peste tronul lui David și peste împărăția lui	500
Petru, apostolul, și Paul, învățătorul neamurilor	1483
Piatra pe care au aruncat-o zidarii	292
Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne	739
Plecând, mergeau și plângeau	1618, 1643
Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva ...	1204, 1557, 1793
Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului	575
Popor al Domnului, voi, turma pășunii lui	716, 990
Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele	661
Preamăriți-l pe Domnul... și adorați-l	942, 1160
Preamăriți-l pe Dumnezeu nostru	849
Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre	620
Precum m-a trimis pe mine Tatăl, care este viu	98
Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte	1699, 1795
Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților	1654, 1794
Prietenul Mirelui, care stă și îl ascultă	1256
Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău	1715
Primiți cu bunăvoință cuvântul sădit în voi	157
Prin credință, sfinții au învins împărății	1446
Prin crucea ta, mântuiește-ne, Cristoase	1296
Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru	1090
Prin răbdarea voastră veți dobândi viața	460
Prin tine, Fecioară neprihănită, ne-a fost dată iarăși viața ...	1581
Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit	1029
Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră	936
Privind Isus la cer, a suspinat și a spus: „Effeta!”	184
Priviți la Domnul și veți fi luminați	983
Râsul lor se va preschimba în jale și bucuria în mahnire ...	1010
Râuri de apă vie vor izvorî din Ierusalim	500
Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră	961
Rege al păcii se va chema	485
Regele râvnește frumusețea ta	1705
Regelui pentru care toate trăiesc veniți să ne închinăm	1801
Regina lumii, Marie pururea Fecioară	1232
Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu	677
Ridică-te, Doamne, scapă sufletul meu.	646
Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus	1518
Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, Doamne	1036
Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului	987
S-a înălțat slava ta mai presus de ceruri	1354
S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic	1627, 1794
S-a lipit de tine sufletul meu, Doamne Isuse	1307
S-a lipit de tine sufletul meu, căci trupul meu	1188
S-a împlinit acum mântuirea și domnia	1079
S-au spus despre tine, Fecioară Marie	1547
Să ascultăm glasul Domnului	841, 1100
Să așteptăm speranța fericită	795

Să cântăm cu veselie, Domnului	737, 1008
Să celebrăm cu mare cinste nașterea slăvitei Fecioare	1273
Să celebrăm cu pietate comemorarea preafericitei Fecioare ..	1581
Să celebrăm cu veselie nașterea fericitei Fecioare Maria ...	1269
Să celebrăm nașterea Fecioarei Maria	1264
Să fie coapsele voastre încinse	1868
Să fie mijlocul vostru încins	72
Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău	400
Să ne apropiem de cetatea Dumnezeului celui viu	1309
Să ne bucurăm că luăm parte la pătimirile lui Cristos	1307
Să ne înfățișăm înaintea Domnului cu cântece de laudă	592
Să ne zidească Domnul casa și să ne păzească cetatea	1136
Să nu mă pedepsești, Doamne, în mânia ta	823
Să se bucure sufletul slujitorului tău	921
Să se înalțe, Doamne, rugăciunea mea	568
Să se știe de la răsărit și până la apus	347
Să te binecuvânteze Domnul și să vezi pacea	1074
Să te preamărească pururi sufletul meu	756, 1025
Să-i cântăm un imn Domnului	726
Să-i mulțumim Domnului	675, 954
Să-l adorăm pe Domnul	634, 916
Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși	375
Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău	376
Să-l laudăm ... în sărbătoarea sfântului Martin	1463
Să-l laudăm ... în sărbătoarea sf. N	1725, 1754, 1778
Să-l laudăm pe Domnul, pe care-l preamăresc îngerii	1350
Să-l laude pe Domnul îndurările lui	975
Să-l laude pe Domnul toată suflarea	1820
Să-l preamărim pe Domnul	1455
Să-l slujim pe Domnul în sfințenie	664, 943
Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere	832
Să-mi stea alături înțelepciunea ta	979
Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină	797
Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos	1607
Săracul a murit și a fost dus de îngeri	263
Sărman sunt eu, dar Domnul are grijă de mine	749
Sărman sunt eu și lipsit	926
Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta ...	804
Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge la nesfârșit.	1067
Scoală-te, Dumnezeuule, și apără cauza ta	909
Se bucură în ceruri sufletele sfinților	1622, 1794
Se va scula Domnul să judece popoarele	605
Se vor bucura pietele Ierusalimului	1513
Se vor închina în fața Domnului toate familiile popoarelor ..	965
Servitor rău, toată datoria ți-am iertat-o	213
Sfânta Născătoare de Dumnezeu a fost înălțată	1215
Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi	1152

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, Marie . . .	1152
Sfântul acesta s-a luptat	1627, 1794
Sfântul evanghelist Luca, scriitorul blândeții	1416
Sfântul Laurențiu a spus	1191
Sfântul Laurențiu se ruga spunând	1188
Sfântul Laurențiu striga zicând	1191
Sfântul Petru, primind tăria stâncii	1462
Sfinții au intrat biruitori în împărăție	1602
Sfinții cântau o cântare nouă	1433
Sfinții cântau o cântare nouă	1747
Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta	1608
Sfinții tăi să tresalte de bucurie	950
Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta	1772
Slujitor bun și credincios, intră în bucuria	1660, 1748, 1797
Slujitor bun și credincios, pentru că ai fost credincios	459
Slujitori ai Domnului, binecuvâțați-l pe Domnul	1740
Speranța mea nu se va clătina	1718
Spre tine, Doamne, am strigat	1037
Sprinjeste-te-l, Doamne, pe slujitorul tău	982
Spuneți-le celor chemați	318
Stând departe, vameșul nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice	372
Stăpânul viei pe cei răi cu rău îi va pierde	291
Stătea lângă crucea lui Isus Mama lui	1387
Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă	121
Strălucește crucea binecuvântată	1294
Strălucește crucea dătătoare de viață	1294
Strălucind de sfințenie, din sânul aurorei te-am născut	1004
Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine	1028
Strigați de bucurie... regele nostru	924
Strigați de bucurie... toți locuitorii pământului	778, 1045
Sufletul meu e însetat de Dumnezeul cel viu	1805
Sufletul meu îl preamărește pe Domnul	612, 896
Sufletul meu te dorește în noapte	905
Sufletul sfântului Bernard	1224
Și iată li s-au arătat Moise și Ilie	1153
Și Moise a arătat că morții învie	431
Și-a deschis gura cu înțelepciune	1757
Și-au împărțit hainele lui Isus	965
Știind acestea, fericiți veți fi	1036
Tăria mea și lauda mea e Domnul	584
Târziu te-am iubit, frumusețe atât de veche	1252
Tată, după cum tu m-ai trimis în lume	1677
Te iubesc, Doamne, puterea mea	636
Te laud, Doamne, pentru că m-ai ascultat	585
Te salut, cruce neprețuită	1508
Te-am pus lumină a neamurilor	817
Teamă și cutremur au venit asupra mea	790

Templul Domnului este sfânt	1530
Toată suflarea să-l laude pe Domnul	999
Toate le fac pentru evanghelie	1416
Toate le-a făcut bine	185
Toate neamurile mă vor numi fericită	1542, 1793
Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora	693, 970
Tot ce-mi dă mie Tatăl va veni la mine	1834
Toți îngerii sunt duhuri care slujesc	1370
Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune	1559
Transmițându-ne evanghelia lui Cristos	1413
Trebuie să fiu botezat cu un botez	98
Tresălțați de bucurie în Dumnezeu	809
Treziți-vă, harpă și alăută	660
Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău	764
Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic	1109
Trupul meu cu adevărat este mâncare	97
Trupul meu se va odihni în speranță	1126
Trupurile sfinților se odihnesc în pace	1484, 1620
Tu, care locuiești în ceruri	1133
Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile	1030
Tu, Doamne, aprinde lumina mea	638
Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta	642
Tu, Doamne, ești scutul meu	577
Tu, Doamne, ești speranța mea	853
Tu, Doamne, ieși în seamă truda și durerea	616
Tu, Doamne, îndemni sufletul	1252
Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor	753
Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu	121
Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea	125
Tu ești scăparea mea, Doamne	570
Tu ești slava Ierusalimului	1556, 1581
Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune	1703
Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion	766
Ucenicii lui Ioan au venit	1258
Un lucru ți-a mai rămas de făcut	314
Un nor luminos i-a învăluit	1171
Unde este comoara ta, acolo este și inima ta	68
Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu	1785, 1798
Unde sunt doi sau trei adunați în numele meu	185
Unul dintre cei doi care l-au urmat pe Isus era Andrei	1507
Unul dintre leproși, văzând că s-a vindecat	318
Unul este Dumnezeu și nu este altul în afară de el	404
Unul este Învățătorul vostru, cel care este în ceruri	404
Unul singur este dătătorul legii și judecătorul	1018
V-ați apropiat de muntele Sion	1855
Va fi îndreptățită și se va lăuda în Domnul	683
Va fi preamărit până la marginile pământului	498

Vă spun: Mare va fi bucuria îngerilor lui Dumnezeu	213
Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou	1106
Vă voi da păstori după inima mea	1651
Văduva cea sărmană a pus din sărăcia ei tot ce avea	432
Vameșul s-a întors îndreptătit la casa lui	376
Veniți după mine, spune Domnul	1509
Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul	1697
Veniți înaintea Domnului	684, 800, 879, 1064
Veniți să cântăm cu veselie Domnului	572, 861
Veniți să ne suim în muntele Domnului	885
Veniți să-l adorăm în Biserică pe Cristos	1517
Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei	1544, 1568
Veniți să-l adorăm pe Cristos, păstorul suprem	1656
Veniți să-l adorăm pe Cristos, Regele regilor	488
Veniți să-l adorăm pe Cristos, Regele universului	1228
Veniți să-l adorăm pe Cristos, Regele, care	1285
Veniți să-l adorăm pe Domnul, care este slujit de îngeri	1364
Veniți să-l adorăm pe Domnul, care vorbește în Evanghelie	1407
Veniți să-l adorăm pe Domnul, căci el este	654, 935
Veniți să-l adorăm pe Domnul, izvorul înțelepciunii	1687
Veniți să-l adorăm pe Domnul, marele împărat	613, 898
Veniți să-l adorăm pe Domnul, regele fecioarelor	1701
Veniți să-l adorăm pe Mântuitorul lumii	1302
Veniți să-l adorăm pe Mielul lui Dumnezeu	1252
Veniți să-l adorăm pe Mielul pe care-l urmează fecioarele	1701
Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor	1587
Veniți să-l adorăm pe regele martirilor	1605, 1629
Veniți să-l adorăm pe Regele măririi	1156
Veniți să-l adorăm pe Regele regilor	1205
Veniți să-l adorăm... care este preamărit	1435
Veniți să-l adorăm... cel care este minunat	1725, 1754, 1778
Vestim de dimineață îndurarea ta	847
Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu	1632
Vincentiu era mângâietorul celor întristați	1335
Vindecă, Doamne, sufletul meu	691, 1828
Vino, Fecioară regină, încoronată de frumusețe	1207
Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa	1719, 1796
Viu este Domnul, căci îngerul lui m-a ocrotit	1374
Vocea lor străbate tot pământul	1588
Voi ați rămas cu mine în încercările mele	1596
Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat	319, 1785, 1797
Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul	970
Voi cine spuneți că sunt eu?	209
Voi, coruri ale martirilor, lăudați-l pe Domnul	1615
Voi înălța immuri către tine, Doamne	1032
Voi, îngeri, și toate puterile cerești	1369
Voi lăuda pe Domnul în viața mea	1052
Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului	858

Voi, sfinți ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul	1444
Voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va mântui	791
Voi sunteți lumina lumii	1675
Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc . .	1593
Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas	1585
Voi toți sunteți frați: unul este Tatăl vostru	400
Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului	597
Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne	630
Vom merge cu bucurie în casa Domnului	1534
Vor fi binecuvântate în el toate neamurile pământului	492
Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie	1759
Vor tresălta cei credincioși în slavă	1740
Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit	1817
Vor tresălta sfinții în mărire	1712
Vreau pâinea lui Dumnezeu	1406
Vrednic de laudă ești, Doamne	867
Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat	775, 1042
Zahee, coboară degrabă	400
Zahee, grăbește-te, coboară	1528, 1793
Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne	1128

INDEX DE PSALMI

1	Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi 575
2	Pentru ce se frământă neamurile 490, 576, 1287, 1607, 1632
3	Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! . 577
4	Când strig către tine, răspunde-mi, Dumnezeul dreptății mele 1113
5,2-10.12-13	Pleacă-ți urechea la cuvintele mele, Doamne! 600
6	Doamne, în mânia ta nu mă muștra 595
7	Doamne, Dumnezeul meu, în tine mi-am pus speranța 605
8	Doamne, Dumnezeul nostru 850, 1107, 1288, 1354, 1437
9 A (9)	Te voi lăuda, Doamne, din toată inima . . . 596
9 B (10)	Pentru ce, Doamne, stai departe 615
10 (11)	În Domnul îmi găsesc refugiul, cum spuneți sufletului meu 609, 1633
11 (12)	Mântuiește-mă, Doamne, căci nu mai este nici un drept 617
12 (13)	Până când, Doamne, mă vei uita cu totul? . 625
13 (14)	A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu! 626
14 (15)	Doamne, cine va locui în cortul tău? . 610, 1437, 1682, 1745
15 (16)	Păzește-mă, Dumnezeule 713, 1126, 1438
16 (17)	Ascultă, Doamne, dreptatea mea 645, 1633
17 (18),2-30	Te iubesc, Doamne, tăria mea 636
17 (18),31-51	Calea lui Dumnezeu este desăvârșită 657
18 A (19 A)	Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu 746, 1589, 1704, 1757
18 B (19 B)	Legea Domnului este desăvârșită, înviează sufletul 604
19 (20)	Să te asculte Domnul în ziua necazului . . . 630
20 (21),2-8.14	Doamne, regele se veselește de puterea ta . 631, 1659, 1727
21 (22)	Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? 964
22 (23)	Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic 728, 1000
23 (24)	Al Domnului este pământul și tot ce este pe el 620, 992, 1518, 1546
24 (25)	Către tine, Doamne, înalț sufletul meu . . . 666
25 (26)	Fă-mi dreptate, Doamne 687
26 (27)	Domnul este lumina și mântuirea mea 649
27 (28),1-3.6-9	Către tine strig, Doamne, stânca mea 688

28 (29)	Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu . . .	602
29 (30)	Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat	670
30 (31),2-6	Doamne, în tine mă încred	1124
30 (31),2-17.20-25	Doamne, în tine mă încred, să nu fiu dat nîcîcînd de rușine	739
31 (32)	Fericit este cel căruia i s-a iertat fărădelegea	671
32 (33)	Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul	622, 1608
33 (34)	Îl voi binecuvînta pe Domnul în orice timp	707, 983, 1373
34 (35),1-2.3c.9-19.22-23.27-28	Judecă-i tu, Doamne, pe cei care mă judecă	677
35 (36)	În adîncul inimii celui nelegiuit șușotește păcatul	641
36 (37)	Nu-i invidia pe cei care fac răul	759
37 (38)	Doamne, să nu mă mustri în mînia ta	824
38 (39)	Mi-am zis: „Voi veghea asupra căilor mele	780
39 (40),2-14.17-18	Cu dor l-am așteptat pe Domnul	748, 1803
40 (41)	Fericit este acela care se îngrijește de cel sărman	691
41 (42)	Cum dorește cerbul izvoarele de apă	743, 1805
42 (43)	Judecă-mă, Dumnezeule	764
43 (44)	Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit	803, 1066
44 (45)	Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase	753, 1110, 1704, 1758
45 (46)	Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere	692, 1533, 1547
46 (47)	Toate popoarele, bateți din palme	642
47 (48)	Mare este Domnul și vrednic de toată lauda	662
48 (49)	Ascultați aceasta, voi toate popoarele	773
49 (50)	Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, vorbește	881, 1102
50 (51)	Ai milă de mine, Dumnezeule	681, 827, 959, 1087, 1817
51 (52)	De ce te lauzi cu răutatea	782
52 (53)	A spus nebunul în inima sa: Nu este Dumnezeu	769
53 (54),3-6.8-9	Dumnezeule, pentru numele tău, mîntuiește-mă	770
54 (55),2-15.17-24	Pleacă-ți urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea	790, 1084
55 (56),2-7b.9-14	Ai milă de mine, Dumnezeule, căci m-a călcat în picioare omul	812
56 (57)	Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine	660, 813
58 (59),2-5.10-11.17-18	Dumnezeul meu, eliberează-mă de dușmanii mei	833

59 (60)	Ne-ai alungat, Dumnezeule, ne-ai împrăștiat	834
60 (61)	Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea	853
61 (62)	Numai în Dumnezeu	
	își află odihna sufletul meu	795
62 (63),2-9	Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu	580
63 (64)	Ascultă, Dumnezeule,	
	glasul plângerii mele	854, 1589
64 (65)	Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion	766
65 (66)	Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie,	
	voi, toți locuitorii pământului!	993
66 (67)	Dumnezeu să aibă milă de noi	
	și să ne binecuvânteze	797, 906
67 (68)	Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc	899
68 (69),2-22.30-37	Mântuiește-mă, Dumnezeule	955
69 (70)	Dumnezeule, vino în ajutorul meu	927, 1825
70 (71)	În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea	889
71 (72)	Dumnezeule, dăruiește regelui	
	judecățile tale	491, 817
72 (73)	Cât de bun este Dumnezeu cu cei drepți,	
	cu cei curați cu inima	1009
73 (74)	De ce, Dumnezeule,	
	ne respingi pentru totdeauna?	908
74 (75)	Îți mulțumim, Dumnezeule	927
75 (76)	Dumnezeu este cunoscut în Iuda	729, 1001
76 (77)	Îmi îndrept glasul spre Domnul și strig	785
78 (79),1-5.8-11.13	Dumnezeule, popoarele păgâne	
	au năvălit în moștenirea ta	945
79 (80)	Păstor al lui Israel, ascultă	807, 946
80 (81)	Tresăltați de bucurie în Dumnezeu,	
	ajutorul nostru	809
81 (82)	Dumnezeu s-a ridicat	
	în dumnezeiasca adunare	1018
83 (84)	Cât de plăcute sunt lăcașurile tale,	
	Domnul oștirilor!	884, 1158, 1519
84 (85)	Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta	904, 1826
85 (86)	Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi	922, 1119, 1826
86 (87)	Întrucât temeliiile sale	
	sunt pe munții cei sfinți	940, 1520, 1548
87 (88)	Doamne, Dumnezeul mântuirii mele	1037, 1128
88 (89),2-38	Îndurările Domnului în veci le voi cânta	917
88 (89),39-53	Tu l-ai respins și l-ai îndepărtat	937
89 (90)	Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu	938, 1013
90 (91)	Cel care locuiește	
	sub ocrotirea Celui Preaînalt	1116

91 (92)	Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul . 847, 1105, 1660, 1728
92 (93)	Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate . 866
93 (94)	Dumnezeule, care faci dreptate, Doamne . 1055
94 (95)	Veniți să cântăm cu veselie Domnului 535
95 (96)	Cântați-i Domnului un cântec nou, cântați-i 886, 1288
96 (97)	Domnul stăpânește, să se bucure pământul . 787, 1159, 1343, 1590
97 (98)	Cântați Domnului un cântec nou, pentru că 924
98 (99)	Domnul stăpânește: să tremure popoarele . 942, 1160
99 (100)	Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului 684, 962
100 (101)	Voi cânta bunătatea și dreptatea 1032
101 (102)	Doamne, ascultă rugăciunea mea 1028
102 (103)	Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul 1046, 1344
103 (104)	Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul . 720
106 (107)	Preamăriți-l pe Domnul pentru că este bun . 975
107 (108)	Gata e inima mea, Dumnezeule 1050
109 (110),1-5.7	Așa vorbește Domnul către Domnul meu . 501, 588, 732, 875, 1004, 1170, 1298, 1447
110 (111)	Îl voi preamări pe Domnul din toată inima . 876
111 (112)	Fericit este omul care se teme de Domnul .1005, 1683, 1746
112 (113)	Lăudați, slujitori ai Domnului . .485, 858, 1153, 1431, 1539, 1651, 1697, 1721, 1750
113 A (114)	Când a ieșit Israel din Egipt 589
113 B (115)	Nu nouă, Doamne, nu nouă 733
114 (116 A)	Îl iubesc pe Domnul, pentru că ascultă glasul rugăciunii mele 837, 1620, 1646
115 (116 B)	Eu mi-am păstrat credința chiar și atunci când spuneam . 859, 1299, 1448, 1597, 1620, 1647
116 (117)	Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile . 486, 704, 980, 1153, 1584
117 (118)	Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun . . 584, 724, 871, 996, 1601, 1624
118 (119), I, 1-8	Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale . . 625
118 (119), II, 9-16	Cum va putea un tânăr să rămână curat pe cale? 644
118 (119), III, 17-24	Fă bine slujitorului tău, ca să rămân în viață 665
118 (119), IV, 25-32	S-a lipit de țărână sufletul meu 686
118 (119), V, 33-40	Arată-mi, Doamne, calea orânduiriilor tale 706

118 (119), VI, 41-48	Să coboare asupra mea bunăvoința ta, Doamne	748
118 (119), VII, 49-56	Adu-ți aminte de cuvântul dat slujitorului tău	768
118 (119), VIII, 57-64	Am zis: partea mea, Doamne	790
118 (119), IX, 65-72	Ai făcut bine slujitorului tău, Doamne	811
118 (119), X, 73-80	Măinile tale m-au făcut și m-au plămădit	832
118 (119), XI, 81-88	Sufletul meu tânjește după mântuirea ta	852
118 (119), XII, 89-96	Cuvântul tău, Doamne, rămâne în veci	888
118 (119), XIII, 97-104	Cât de mult iubesc legea ta, Doamne	907
118 (119), XIV, 105-112	Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei	712, 926
118 (119), XV, 113-120	Urăsc oamenii cu două fețe	944
118 (119), XVI, 121-128	Am făcut judecată și dreptate . . .	982
118 (119), XVII, 129-136	Învățăturile tale sunt minunate . .	1018
118 (119), XVIII, 137-144	Tu ești drept, Doamne	1036
118 (119), XIX, 145-152	Am strigat din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne . 702, 979,	1054
118 (119), XX, 153-160	Vezi înjosirea mea și salvează-mă .	1073
118 (119), XXI, 161-168	Fără temei mă prigonesc cei puternici	1092
118 (119), XXII, 169-176	Să ajungă strigarea mea, Doamne, înaintea feței tale	1109
119 (120)	În strâmtorarea mea am strigat către Domnul	1019, 1131
120 (121)	Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb . .	838,
		1131, 1171, 1832
121 (122)	M-am bucurat când mi s-a spus	987, 1132,
		1534, 1562, 1717, 1772
122 (123)	Către tine îmi ridic ochii	893, 1133
123 (124)	De n-ar fi fost Domnul de partea noastră .	894,
		1133
124 (125)	Cei care se încred în Domnul sunt ca Muntele Sionului	912, 1134
125 (126)	Când Domnul i-a întors pe locuitorii Sionului din robie	931, 1135, 1597
126 (127)	Dacă Domnul n-ar zidi casa	931, 1136,
		1563, 1717, 1773
127 (128)	Fericțiți toți cei care se tem de Domnul . .	1074,
		1136
128 (129)	Încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigunit	1075
129 (130)	Dintru adâncuri strig către tine, Doamne . .	987,
		1124, 1833

130 (131)	Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată .	699, 913
131 (132)	Amintește-ți, Doamne, de David	699, 950
132 (133)	Iată cât de bine și cât de plăcut este	1092
133 (134)	Iată, binecuvântați-l pe Domnul	1114
134 (135)	Lăudați numele Domnului	969
134 (135),1-12	Lăudați numele Domnului	1015
135 (136)	Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun . .	844, 1022
136 (137),1-6	Pe malurile râurilor din Babilon	1040
137 (138)	Te laud, Doamne, din toată inima . .	1041, 1355
138 (139),1-18.23-24	Doamne, tu mă observi de aproape și mă cunoști	1059
139 (140),2-9.13-14	Scapă-mă, Doamne, de omul rău	1093
140 (141),1-9	Strig către tine, Doamne	568
141 (142)	Cu glasul meu strig către Domnul	570
142 (143),1-11	Doamne, ascultă rugăciunea mea . . .	1069, 1121
143 (144)	Binecuvântat să fie Domnul, stâncă mea . .	1078
143 (144),1-10	Binecuvântat să fie Domnul	1034
144 (145)	O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc	863, 1096
144 (145),1-13	O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc	501
145 (146)	Laudă, suflète al meu, pe Domnul! .	1052, 1652, 1722, 1819
146 (147 A)	Lăudați-l pe Domnul, pentru că frumos este să-l lăudăm	1071, 1282, 1513
147 (147 B)	Laudă, Ierusalime, pe Domnul	830, 1089, 1283, 1432, 1514, 1540, 1584, 1698, 1751
148	Lăudați-l pe Domnul din ceruri	869
149	Cântați Domnului un cântec nou	582
150	Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt . .	726, 999, 1820

INDEX DE CÂNTĂRI

V.T.

<i>Ex</i> 15,1b-4a.8-13.17-18	Să cântăm Domnului	703
<i>Dt</i> 32,1-12	Ascultați, cerurilor, și voi vorbi!	849
<i>ISam</i> 2,1-10	Înima mea se bucură în Domnul	786
<i>ICr</i> 29,10b-13	Doamne, Dumnezeul lui Israel, părintele nostru	601, 1851
<i>Tob</i> 13,2-8	Binecuvântat este în veci Dumnezeul cel viu	621
<i>Tob</i> 13,2-8.9-11.13-18	Binecuvântat este în veci Dumnezeul cel viu	1856
<i>Tob</i> 13,8-11.13-14ab.15-16ab	Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși	1088, 1859
<i>Idt</i> 16,1-2.13-15	Intonați cântare Dumnezeului meu în sunet de tobe	642
<i>Înț</i> 3,1-6	Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu	1866
<i>Înț</i> 3,7-9	Cei dreți, în ziua judecării vor străluci	1864, 1866
<i>Înț</i> 9,1-6.9-11	Dumnezeul părinților mei și Doamnelor îndurării	979
<i>Înț</i> 10,17-21	Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor	1865, 1867
<i>Înț</i> 16,20-21.26; 17,1a	L-ai hrănit pe poporul tău cu hrana îngerilor	1834
<i>Sir</i> 14,22; 15,3.4.6b	Fericit bărbatul care meditează asupra înțelepciunii	1869
<i>Sir</i> 31,8-11	Fericit este bărbatul care a fost găsit fără prihană	1869
<i>Sir</i> 36,1-7.13-16	Îndură-te de noi, Doamne, Dumnezeul tuturor	745
<i>Sir</i> 36,14-19	Îndură-te, Doamne, de poporul tău	1841
<i>Sir</i> 39,17-21	Ascultați-mă pe mine, fii cucernici	1863
<i>Is</i> 2,2-3	În zilele de pe urmă	1860
<i>Is</i> 2,2-5	În zilele de pe urmă	885
<i>Is</i> 12,1-6	Te preamăresc, Doamne	808, 1852
<i>Is</i> 26,1-4.7-9.12	Avem o cetate puternică	905
<i>Is</i> 33,2-10	Doamne, îndură-te de noi	1839
<i>Is</i> 33,13-16	Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut	923, 1840
<i>Is</i> 38,10-14.17b-20	Spuneam: „În toiul vieții mele	765, 1818
<i>Is</i> 40,10-17	Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere	941
<i>Is</i> 42,10-16	Cântați Domnului un cântec nou	1014
<i>Is</i> 45,15-25	Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns	683
<i>Is</i> 61,6-9	Voi veți fi numiți preoți ai Domnului	1864
<i>Is</i> 61,10-62,3	Mă voi bucura din toată inima în Domnul	1861

<i>Is</i> 61,10-62,5	Mă voi bucura din toată inima în Domnul .1051, 1852
<i>Is</i> 62,4-7	De acum nu te vei mai numi „Cea părăsită” 1862
<i>Is</i> 66,10-14a	Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă în el 1070
<i>Ier</i> 7,2b-7	Ascultați cuvântul Domnului, voi toți oamenii din Iuda 1860
<i>Ier</i> 14,17-21	Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua . . . 961
<i>Ier</i> 17,7-8	Binecuvântat este omul care-și pune încrederea în Domnul 1868
<i>Ier</i> 31,10-14	Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului . 662
<i>Ez</i> 36,24-28	Vă voi scoate dintre neamuri 1106
<i>Dan</i> 3,26.27.29.34-41	Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri 1033
<i>Dan</i> 3,52-57	Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri 726, 998
<i>Dan</i> 3,57-88.56	Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul 580, 867
<i>Hab</i> 3,2-4.13a.15-19	Doamne, am auzit vestirea ta 829

N.T.

<i>Lc</i> 1,46-55	Sufletul meu îl preamărește pe Domnul . . 555
<i>Lc</i> 1,68-79	Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel 543
<i>Lc</i> 2,29-32	Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne . 561, 1115, 1118, 1120, 1123, 1125, 1127, 1130
<i>Ef</i> 1,3-10	Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos 610, 755, 895, 1024, 1541, 1563, 1585, 1598, 1652, 1698, 1718, 1722, 1751, 1774
<i>Fil</i> 2,6-11	Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu . 571, 714, 859, 988, 1284, 1833
<i>Col</i> 1,12-20 (cf.)	Să aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl . 651, 797, 932, 1356, 1061
<i>ITim</i> 3,16 (cf.)	Lăudați-l pe Domnul, toate popoarele . . . 1172
<i>IPt</i> 2,21b-24	Cristos a pățimit pentru voi 1603, 1626
<i>Ap</i> 4,11; 5,9b.10.12b	Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru . . . 486, 631, 775, 914, 1042, 1300, 1448, 1621, 1648
<i>Ap</i> 11,17-18; 12,10b-12a	Îți mulțumim ție 672, 819, 951, 1079, 1374
<i>Ap</i> 15,3b-4	Mari și minunate sunt lucrările tale . . 693, 839, 971, 1098, 1683, 1747
<i>Ap</i> 19,1-2.5-7 (cf.)	Aleluia. Mântuirea și gloria și puterea . 502, 590, 734, 877, 1006, 1154, 1433, 1514, 1535

INDEX DE LECTURI BIBLICE *

I

V.T.

<i>Gen</i> 3,9-20	1264
<i>Est</i> 1,1-3.9-13.15-16.19; 2,5-10.16-17	343
<i>Est</i> 3,1-15	348
<i>Est</i> 4,1-8.8a.9-17	352
<i>Est</i> 4,17m-17kk	356
<i>Est</i> 5,1-5; 7,1-10	360
<i>Prov</i> 31,10-31	1760
<i>Șir</i> 39,1b-14	1688
<i>Înt</i> 1,1-15	372
<i>Înt</i> 1,16-2,1a.10-24	376
<i>Înt</i> 3,1-19	380
<i>Înt</i> 6,1-25	384
<i>Înt</i> 7,15-30	388
<i>Înt</i> 8,1-21	392
<i>Înt</i> 11,20b-12,2.11b-19	396
<i>Is</i> 3,1-15	98
<i>Is</i> 6,1-13	93
<i>Is</i> 7,1-17	102
<i>Is</i> 7,10-14; 8,10c; 11,1-9	1548
<i>Is</i> 9,7-10,4	105
<i>Is</i> 11,1-16	109
<i>Is</i> 30,1-18	113
<i>Is</i> 37,21-35	117
<i>Ier</i> 1,1-19	130
<i>Ier</i> 2,1-13.20-25	134
<i>Ier</i> 3,1-5.19-4,4	138
<i>Ier</i> 4,5-8.13-28	143
<i>Ier</i> 7,1-20	147
<i>Ier</i> 11,18-20; 12,1-13	152
<i>Ier</i> 19,1-5.10-20,6	158
<i>Ier</i> 20,7-18	161
<i>Ier</i> 26,1-15	165
<i>Ier</i> 29,1-14	168
<i>Ier</i> 30,18-31,9	172
<i>Ier</i> 31,15-22.27-34	176
<i>Ier</i> 37,21; 38,14-28	180
<i>Ier</i> 42,1-16; 43,4-7	185
<i>Lam</i> 1,1-12.18-20	197
<i>Lam</i> 3,1-33	201
<i>Lam</i> 5,1-22	205

* Indexul prezintă la numărul I lecturile lungi și la numărul II lecturile scurte.

<i>Bar</i> 1,14–2,5; 3,1-8	363
<i>Bar</i> 3,9-15.24–4,4	367
<i>Ez</i> 1,3-14.22-28	209
<i>Ez</i> 2,8–3,11.16-21	214
<i>Ez</i> 8,1-6.16–9,11	217
<i>Ez</i> 10,18-22; 11,14-25	221
<i>Ez</i> 12,1-16	225
<i>Ez</i> 16,3.5b-7a.8-15.35.37a.40–43.59-6	228
<i>Ez</i> 18,1-13.20-32	232
<i>Ez</i> 24,15-27	237
<i>Ez</i> 34,1-6.11-16.23-31	241
<i>Ez</i> 36,16-36	245
<i>Ez</i> 37,1-14	249
<i>Ez</i> 37,15-28	252
<i>Ez</i> 40,1-4; 43,1-12; 44,6-9	255
<i>Ez</i> 47,1-12	260
<i>Dan</i> 1,1-21	427
<i>Dan</i> 2,26-47	432
<i>Dan</i> 3,8-12.19-24.91-97	436
<i>Dan</i> 5,1-2.5-9.13-17.25–6,1	440
<i>Dan</i> 9,1-4a.18-27	443
<i>Dan</i> 10,1-21	447
<i>Dan</i> 12,1-13	451
<i>Il</i> 2,21–3,5	455
<i>Il</i> 4,1-3.9-21	460
<i>Am</i> 1,1–2,3	39
<i>Am</i> 2,4-16	45
<i>Am</i> 7,1-17	48
<i>Am</i> 9,1-15	52
<i>Os</i> 1,1-9; 3,1-5	56
<i>Os</i> 2,4.8-26	59
<i>Os</i> 5,14–7,2	64
<i>Os</i> 11,1-11	68
<i>Os</i> 14,2-10	72
<i>Mih</i> 3,1-12	75
<i>Mih</i> 4,1-7	79
<i>Mih</i> 4,14–5,7	82
<i>Mih</i> 6,1-15	85
<i>Mih</i> 7,7-20	89
<i>Ag</i> 1,1–2,9	314
<i>Ag</i> 2,10-23	319
<i>Sof</i> 1,1-7.14–2,3	121
<i>Sof</i> 3,8-20	126
<i>Hab</i> 1,1–2,4	189
<i>Hab</i> 2,5-20	193
<i>Mal</i> 1,1-14; 2,13-16	334
<i>Mal</i> 3,1-24	338
<i>Zah</i> 1,1–2,4	322

<i>Zah</i> 3,1-4,14	326
<i>Zah</i> 8,1-17.20-23	330
<i>Zah</i> 9,1-10,2	464
<i>Zah</i> 10,3-11,3	468
<i>Zah</i> 11,4-12,8	472
<i>Zah</i> 12,9-12a; 13,1-9	476
<i>Zah</i> 14,1-21	479
<i>IMac</i> 1,1-24	400
<i>IMac</i> 1,41-64	405
<i>IMac</i> 2,1.15-28.42-50.65-70	408
<i>IMac</i> 3,1-26	412
<i>IMac</i> 4,36-59	416
<i>IMac</i> 9,1-22	423
<i>2Mac</i> 12,32-46	420

N.T.

<i>Mt</i> 28,1-10.16-20	1850
<i>Mc</i> 16,1-20	1842
<i>Lc</i> 24,1-12	1843
<i>Lc</i> 24,13-35	1844
<i>Lc</i> 24,35-53	1846
<i>In</i> 20,1-18	1847
<i>In</i> 20,19-31	1848
<i>In</i> 21,1-14	1849
<i>Fap</i> 6,1-6; 8,1.4-8	1184
<i>Fap</i> 9,27-31; 11,19-26	1408
<i>Rom</i> 8,18-39	1609
<i>Rom</i> 12,1-21	1731
<i>1Cor</i> 1,18-2,5	1502
<i>1Cor</i> 4,1-16	1591
<i>1Cor</i> 7,25-40	1706
<i>1Cor</i> 12,31-13,13	1785
<i>1Cor</i> 15,12-34	1806
<i>1Cor</i> 15,35-57	1808
<i>2Cor</i> 3,7-4,6	1161
<i>2Cor</i> 4,7-5,8	1635
<i>2Cor</i> 4,16-5,10	1809
<i>Gal</i> 2,19-3,7.13-14; 6,14-16	1289
<i>Gal</i> 3,22-4,7	1550
<i>Ef</i> 1,16-2,10	1207
<i>Ef</i> 4,1-16	1323
<i>Ef</i> 5,21-32	1732
<i>Fil</i> 1,1-11	263
<i>Fil</i> 1,12-26	267
<i>Fil</i> 1,27-2,11	270
<i>Fil</i> 2,12-30	274
<i>Fil</i> 3,1-16	277
<i>Fil</i> 3,17-4,9	280

1930

Index de lecturi biblice

<i>Fil</i> 3,7-4,1.4-9	1778
<i>Fil</i> 4,10-23	283
<i>Col</i> 3,1-17	1729
<i>ITim</i> 1,1-20	287
<i>ITim</i> 2,1-15	292
<i>ITim</i> 3,1-16	295
<i>ITim</i> 4,1-5,2	299
<i>ITim</i> 5,3-25	303
<i>ITim</i> 6,1-10	306
<i>ITim</i> 6,11-21	310
<i>Tit</i> 1,7-11; 2,1-8	1661
<i>Iuda</i> 1-8.12-13.17-25	527
<i>IPt</i> 2,1-17	1521
<i>IPt</i> 3,1-6.8-17	1761
<i>IPt</i> 5,1-11	1662
<i>2Pt</i> 1,1-11	509
<i>2Pt</i> 1,12-21	513
<i>2Pt</i> 2,1-9	516
<i>2Pt</i> 2,9-22	519
<i>2Pt</i> 3,1-18	523
<i>Ap</i> 1,4-6.10.12-18; 2,26.28;	493
<i>Ap</i> 5,1-14	1439
<i>Ap</i> 12,1-17	1345

II

V.T.

<i>Gen</i> 28,12-13a	1350
<i>Ex</i> 19,8b-9	1168
<i>Ex</i> 23,20-21a	1369
<i>Ex</i> 33,9.11a	1168
<i>Lev</i> 20,26	1020
<i>Dt</i> 1,16-17a	792
<i>Dt</i> 1,31b	835
<i>Dt</i> 4,7	948
<i>Dt</i> 4,39-40a	1053
<i>Dt</i> 6,4-7	1114
<i>Dt</i> 8,5b-6	854
<i>Dt</i> 10,12	1003
<i>Dt</i> 15,7-8	910
<i>Dt</i> 30,11.14	1039
<i>ISam</i> 15,22	984
<i>ISam</i> 16,7b	793
<i>IRg</i> 2,2b-3	855
<i>IRg</i> 8,60-61	708
<i>Tob</i> 4,14-15a.16ab.19	643
<i>Tob</i> 12,15.18.20b	1352
<i>Idt</i> 8,25-26a.27	1016

<i>Idt</i> 13,17-18	1214
<i>Idt</i> 13,18-19	1270, 1560
<i>Est</i> 10,3f	948
<i>Iob</i> 1,21; 2,10b	925
<i>Iob</i> 5,17-18	628
<i>Iob</i> 19,25-26	1828
<i>Prov</i> 3,13-15	627
<i>Prov</i> 22,22-23	911
<i>Ct</i> 6,10	1270
<i>Ct</i> 8,6b-7a	1003
<i>Ct</i> 8,7	1712
<i>Înt</i> 1,1-2	1076
<i>Înt</i> 1,13-14a.15	1828
<i>Înt</i> 1,13-15	835
<i>Înt</i> 3,1-2a.3b	1618, 1643
<i>Înt</i> 7,13-14	1694
<i>Înt</i> 7,27a; 8,1	709
<i>Înt</i> 8,21a	1714
<i>Înt</i> 15,1.3	1020
<i>Înt</i> 19,22	948
<i>Is</i> 11,1-3a	1269
<i>Is</i> 25,8	1828
<i>Is</i> 49,1b-2	1256
<i>Is</i> 55,1	1035
<i>Is</i> 55,8-9	793
<i>Is</i> 55,10-11	1039
<i>Is</i> 56,7	1528
<i>Is</i> 61,10 (cf.)	1213, 1387, 1557, 1580
<i>Is</i> 65,18-19	1446
<i>Is</i> 66,1-2	664
<i>Ier</i> 6,16	855
<i>Ier</i> 7,2b.4-5a.7a	1530
<i>Ier</i> 14,9b (cf.)	1130
<i>Ier</i> 15,16	746
<i>Ier</i> 17,7-8	627
<i>Ier</i> 17,9-10	709
<i>Ier</i> 22,3	910
<i>Ier</i> 31,33	750
<i>Ier</i> 32,40	751
<i>Bar</i> 4,21-22	1021
<i>Bar</i> 4,28-29	835
<i>Ez</i> 34,31	751
<i>Ez</i> 36,25-27	727
<i>Ez</i> 37,12b-14	870
<i>Dan</i> 6,27b-28a	1111
<i>Dan</i> 9,22-23	1352
<i>Dan</i> 12,1	1352
<i>Am</i> 4,13	667

<i>Am</i> 5,8	668
<i>Am</i> 9,6	668
<i>Mih</i> 6,8	985
<i>Sof</i> 3,14.15b	1559
<i>Ag</i> 2,6a.7.9	1531
<i>Zah</i> 9,9a	1560
<i>2Mac</i> 7,9b	1828

N.T.

<i>Fap</i> 2,42-45	1586
<i>Fap</i> 5,12a.14	1594
<i>Fap</i> 5,17-20	1371
<i>Fap</i> 5,41-42	1595
<i>Fap</i> 10,3-5	1371
<i>Fap</i> 12,7	1371
<i>Fap</i> 13,23-25	1258
<i>Rom</i> 1,16-17	1414
<i>Rom</i> 1,16b-17	966
<i>Rom</i> 3,21-22a	967
<i>Rom</i> 3,23-25a	776
<i>Rom</i> 5,1-2.5	730
<i>Rom</i> 6,22	892
<i>Rom</i> 8,1-2	1098
<i>Rom</i> 8,15-16	873
<i>Rom</i> 8,16-17	1172
<i>Rom</i> 8,18-21	1072
<i>Rom</i> 8,22-23	873
<i>Rom</i> 8,26	730
<i>Rom</i> 8,28-30	1747, 1774
<i>Rom</i> 8,30	1204
<i>Rom</i> 8,35.37	788
<i>Rom</i> 8,35.37-39	1603, 1626
<i>Rom</i> 9,4-5	1273
<i>Rom</i> 11,33-36	571
<i>Rom</i> 12,1-2	1740, 1767
<i>Rom</i> 12,9-12	914
<i>Rom</i> 12,14-16a	851
<i>Rom</i> 12,17a.19b-20a.21	1094
<i>Rom</i> 13,8.10	606
<i>Rom</i> 13,11b.12-13a	623
<i>Rom</i> 14,17-19	810
<i>Rom</i> 15,1-3	694
<i>Rom</i> 15,5-7	1112
<i>1Cor</i> 1,23-24	1284, 1300
<i>1Cor</i> 2,7-10a	839
<i>1Cor</i> 3,16-17	1530
<i>1Cor</i> 6,19-20	1002
<i>1Cor</i> 7,25	1715

<i>1Cor</i> 7,32b.34a	1699, 1719
<i>1Cor</i> 9,26-27a	1743, 1769
<i>1Cor</i> 10,24.31	1056
<i>1Cor</i> 12,4-6	771
<i>1Cor</i> 12,12-13	771
<i>1Cor</i> 12,24b.25-26	772
<i>1Cor</i> 13,4-7	928
<i>1Cor</i> 13,8-9.13	929
<i>1Cor</i> 15,1-2a.3-4	1413
<i>1Cor</i> 15,22-23	1216
<i>1Cor</i> 15,25-28	503
<i>1Cor</i> 15,55-57	1834
<i>2Cor</i> 1,3-4	591
<i>2Cor</i> 1,3-5	1189, 1615, 1641
<i>2Cor</i> 1,21-22	731
<i>2Cor</i> 3,18	1168
<i>2Cor</i> 5,1	1215
<i>2Cor</i> 5,19b-20	1594
<i>2Cor</i> 6,16	1530
<i>2Cor</i> 6,16b; 7,1	1449
<i>2Cor</i> 12,9b-10	962
<i>2Cor</i> 13,4	689
<i>2Cor</i> 13,11	891
<i>Gal</i> 2,19b-20	1090
<i>Gal</i> 4,4-5	1388, 1541, 1564, 1579
<i>Gal</i> 5,13-14	814
<i>Gal</i> 5,16-17	815
<i>Gal</i> 5,22.23a.25	815
<i>Gal</i> 5,26; 6,2	985
<i>Gal</i> 6,7-8	586
<i>Gal</i> 6,7b-8	1742, 1769
<i>Gal</i> 6,9-10 (cf.)	587
<i>Ef</i> 1,7-8a	1296
<i>Ef</i> 1,17-18	1444
<i>Ef</i> 1,20-23 (cf.)	487
<i>Ef</i> 2,8-9	967
<i>Ef</i> 2,13-16	831
<i>Ef</i> 2,19-22	1507, 1515, 1593
<i>Ef</i> 3,20-21	933
<i>Ef</i> 4,11-13	1509, 1599
<i>Ef</i> 4,15-16	498
<i>Ef</i> 4,26-27	1125
<i>Ef</i> 4,29-32	685
<i>Fil</i> 2,2b-4	688
<i>Fil</i> 2,14-15	981
<i>Fil</i> 3,7-8	1723, 1752
<i>Fil</i> 3,20-21	1154
<i>Fil</i> 4,8.9b	1112, 1743, 1770

<i>Col</i> 1,2b-6a	715
<i>Col</i> 1,3-6a	1416
<i>Col</i> 1,9b-11	611
<i>Col</i> 1,12-13 (cf.)	499
<i>Col</i> 1,16b-18	500
<i>Col</i> 1,19-20	500
<i>Col</i> 1,21-22	892
<i>Col</i> 1,23 (cf.)	1080
<i>Col</i> 1,24-25	1307
<i>Col</i> 3,12-13	689
<i>Col</i> 3,14-15	929
<i>Col</i> 3,16	1043
<i>Col</i> 3,17	1057
<i>Col</i> 3,23-24	1057
<i>1Tes</i> 2,2b-4	1415
<i>1Tes</i> 2,13	755
<i>1Tes</i> 3,12-13	1025
<i>1Tes</i> 4,14	1821
<i>1Tes</i> 5,4-5	767
<i>1Tes</i> 5,9-10	1120
<i>1Tes</i> 5,23	1127
<i>2Tes</i> 2,13-14	735
<i>2Tes</i> 3,10b-13	602
<i>1Tim</i> 1,12	1678
<i>1Tim</i> 3,13	1678
<i>1Tim</i> 4,16	1677
<i>2Tim</i> 1,8b-9	1415
<i>2Tim</i> 1,9	874
<i>2Tim</i> 2,8.11-13	999
<i>2Tim</i> 2,10-12a	1309
<i>Evr</i> 2,9b-10	1294
<i>Evr</i> 5,7-9	1295
<i>Evr</i> 11,33 (cf.)	1617
<i>Evr</i> 12,1b-2	1076
<i>Evr</i> 12,22-24	1006, 1434
<i>Evr</i> 13,7-8	1467
<i>Evr</i> 13,7-9a	1675
<i>Evr</i> 13,20-21	860
<i>Iac</i> 1,2-4	971
<i>Iac</i> 1,12	1643
<i>Iac</i> 1,19b-20.26	607
<i>Iac</i> 1,22.25	652
<i>Iac</i> 2,12-13	887
<i>Iac</i> 3,17-18	1687, 1696
<i>Iac</i> 4,7-8a.10	647
<i>Iac</i> 4,11-12	895
<i>1Pt</i> 1,3-5	877
<i>1Pt</i> 1,6-9	673

<i>IPt</i> 1,13-14	647
<i>IPt</i> 1,15-16	647, 1446
<i>IPt</i> 1,17b.18a.19	607
<i>IPt</i> 1,18-19	1296
<i>IPt</i> 1,22-23	819
<i>IPt</i> 3,8-9	952
<i>IPt</i> 4,10-11	943
<i>IPt</i> 4,13-14	1191, 1622, 1648
<i>IPt</i> 5,1-4	1469, 1653, 1684
<i>IPt</i> 5,5b-7	798
<i>IPt</i> 5,8-9a	1122
<i>IPt</i> 5,10-11	1617, 1643
<i>2Pt</i> 1,10-11	705
<i>2Pt</i> 1,19-21	989
<i>2Pt</i> 3,13-15a	1107
<i>IIn</i> 2,3-6	1062
<i>IIn</i> 3,1a.2	632
<i>IIn</i> 3,16	1094
<i>IIn</i> 3,17-18	1038
<i>IIn</i> 3,23-24	1075
<i>IIn</i> 4,9-11	1094
<i>IIn</i> 4,14-15	906
<i>IIn</i> 4,16	586
<i>Ap</i> 1,4b-5.6b	1356
<i>Ap</i> 7,10b.12	583
<i>Ap</i> 8,3-4	1375
<i>Ap</i> 12,1	1215, 1580
<i>Ap</i> 19,6b-7	1715
<i>Ap</i> 21,1a.2-3.22.27	1535
<i>Ap</i> 21,3	1271
<i>Ap</i> 21,10.23	1166
<i>Ap</i> 21,10-11a; 22,3b-4	1446
<i>Ap</i> 22,4-5	1117

INDEX DE TEXTE PENTRU LECTURA A DOUA

Actele martirilor	
cf. mai jos: Ciprian	
Aelred de Rievaulx	
Predici, 20, la Nașterea Sfintei Maria	1552
Albert cel Mare	
Comentariu asupra Evangheliei după Luca, 22, 19	1472
Alfons Maria de Liguori	
Tratatul Practica iubirii lui Isus Cristos, 9-14.	1141
Ambroziu de Milano	
Comentariu asupra Psalmilor 48, 13-14	115
Comentariu asupra Psalmilor 48, 14-15	119
Comentariu asupra psalmului 118, 20, 47-50	1389
Despre moartea fratelui Satir, 2, 40.41.46.47.132.133	1451
Tratatul Despre o moarte bună, 3, 9; 4, 15	425
Tratatul despre Cain și Abel, 1, 9, 34.38-39	293
(Pseudo Ambroziu de Milano)	
Comentariu asupra Scrisorii către Filipeni	281
Amedeus din Lausanne	
Omiliii, 7	1230
Anastasiu de Antiohia	
Discursuri, 5, despre Învierea lui Cristos, 6-7.9	1810
Anastasiu Sinaitul	
Predica ținută în ziua Schimbării la Față a Domnului, 6-10	1162
Andrei din Creta	
Discursuri, 1	1266
Discursuri, 9, în ramos palmarum	466
Discursuri, 10, la Înălțarea Sfintei Cruci	1291
Andrei Kim Taegön	
Ultimul îndemn	1320
Anton Maria Claret	
Opere, L'Egoismo vinto	1424
Atanasie de Alexandria	
Discursuri, împotriva arienilor, 2, 78.79	389
Discursuri, despre Întruparea Cuvântului, 10	206
Augustin de Hippo	
Cetatea lui Dumnezeu, Cartea 10, 6	336
Comentariu asupra Psalmilor, 32, 1, 7-8	1489
Comentariu asupra Psalmilor, 47, 7	80
Comentariu asupra Psalmilor, 95, 14.15	457
Confesiuni, Cartea 7, 10.18; 10, 27	1248
Confesiuni, Cartea 9, 10-11	1246
Discursul despre păstori, 46, 1-2	211

Discursul despre păstori, 46, 3-4	219
Discursul despre păstori, 46, 4-5	215
Discursul despre păstori, 46, 6-7	223
Discursul despre păstori, 46, 9	226
Discursul despre păstori, 46, 10-11	230
Discursul despre păstori, 46, 11-12	234
Discursul despre păstori, 46, 13	238
Discursul despre păstori, 46, 14-15	243
Discursul despre păstori, 46, 18-19	247
Discursul despre păstori, 46, 20-21	250
Discursul despre păstori, 46, 24-25.27	253
Discursul despre păstori, 46, 29-30	257
Predici, 21, 1-4	470
Predici, 23A, 1-4	154
Predici, 25, 7-8	1485
Predici, 96, 1.4.9	1735
Predici, 256, 1.2.3	529
Predici, 304, 1-4	1185
Predici, 329, 1-2	1331, 1636
Predici, 336, 1.6	1524
Predici, 340, 1	1317
Predici, Caillau-Saint-Yves 2, 92	107
Scrisoarea către Proba, 130, 8, 15.17 – 9, 18	345
Scrisoarea către Proba, 130, 9, 18 – 10, 20	350
Scrisoarea către Proba, 130, 11, 21 – 12, 22	354
Scrisoarea către Proba, 130, 12, 22 – 13, 24	358
Scrisoarea către Proba, 130, 14, 25-26	361
Scrisoarea către Proba, 130, 14, 27 – 15, 28	365
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 26, 4-6	332
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 35, 8-9	514
Autor din secolul al II-lea	
Omilii, 1, 1 – 2, 7	429
Omilii, 3, 1 – 4, 5; 7, 1-6	434
Omilii, 8, 1 – 9, 11	438
Omilii, 10, 1 – 12, 1; 13, 1	441
Omilii, 13, 2 – 14, 5	445
Omilii, 15, 1 – 17, 2	449
Omilii, 18, 1 – 20, 5	452
Balduin de Canterbury	
Tratat, 6	394
Tratat, 7, Salutarea îngerească	111
Tratat, 10	57
(Pseudo Barnaba)	
Scrisoare, 1, 1-8; 2, 1-5	42
Scrisoare, 2, 6-10; 3, 1.3; 4, 10-14	46
Scrisoare, 5, 1-8; 6, 11-16	50
Scrisoare, 19, 1-3.5-7.8-12	54

Beda Venerabilul	
Omilii, 21	1324
Omilii, 23	1253
Bernard, abate	
Omilii, despre Laudele Fecioarei-mame, 2, 1-2.4	104
Omilii, despre Laudele Fecioarei-mame, 2, 17, 1-33	1276
Predici, 2	1441
Predici, 5, 1-4, De diversis	191
Predici, 5, 4-5, De diversis	195
Predici, 12, asupra psalmului Qui habitat, 3.6-8	1366
Predici, 83, despre Cântarea Cântărilor, 4-6	1222
Predici, de Aquæductu	1383
Predici, Sermo in dom. infra oct. Assumptionis, 14-15 ..	1304
Braulion de Saragossa	
Scrisori, 19	1812
Bruno	
Comentariu asupra Psalmilor, 83	199
Scrisoarea către fiii săi cartuzieni, 1-3	1381
Caietan	
Scrisori, către Elisabeta Porto	1176
Carol Borromeu	
Cuvântarea ținută la ultimul sinod	1456
Cezar de Arles	
Predici, 229, 1-3	1458
Predici, 159, 1.3-6	1500
Ciprian	
Actele martiriului sfântului episcop Ciprian, 3-6	1312
Scrisori, 6, 1-2	1611
Scrisori, 10, 2-3.5	1197
Scrisori, 60, 1-2.5	1311
Scrisori, 80	1174
Tratatul Către Fortunatus, 13	1393
Tratatul Despre îmbrăcămintea fecioarelor, 3-4.22.23 ..	1707
Tratatul Despre moarte, 18.24.26	524
Ciril de Alexandria	
Comentariu asupra cărții lui Aggeu, 14	316
Comentariu asupra Evangheliei după Ioan, 12,1	1426
Omilia ținută la Conciliul din Efes, 4	1150
Ciril de Ierusalim	
Cateheze, 5, 10-11, De fide et symbolo	414
Cateheze, 5, 12-13, De fide et symbolo	418
Clara din Asissi	
Scrisoarea către fericita Agneza din Praga	1192
Clement Romanul	
Scrisoarea către corinteni, 19, 2 – 20, 12	374

Scrisoarea către corinteni, 21, 1 – 22, 5; 23, 1-2	378
Scrisoarea către corinteni, 24, 1-5; 27, 1 – 29, 1	382
Scrisoarea către corinteni, 30, 3-4; 34, 2 – 35, 5	386
Scrisoarea către corinteni, 35, 1-5; 36, 1-2; 37, 1.4-5; 38, 1-2.4	1492
Columban, abate	
Instrucțiuni, 11, 1-2	1494
Instrucțiuni, 12, De compunctione, 2-3	324
Instrucțiuni, 13, Cristos, izvorul vieții, 1-2	136
Instrucțiuni, 13, Cristos, izvorul vieții, 2-3	141
Conciliul al II-lea din Vatican	
Ad gentes, 4-5	1670
Dei verbum, 7-8	1691
Gaudium et spes, 39	123
Gaudium et spes, 40.45	341
Gaudium et spes, 48	1474
Gaudium et spes, 78	402
Gaudium et spes, 82-83	406
Gaudium et spes, 88-90	410
Lumen gentium, 61-62	1554
Lumen gentium, 63-65	1575
Perfectae caritatis, 1.5.6.12.25	1709
Presbyterorum ordinis, 12	1669
Conrad de Marburg	
Scrisoare, Ad pontificem anno 1232	1479
Dominic	
Din Istoria Ordinului Fraților Predicatori	1178
Ecaterina din Siena	
Dialogul Despre providența divină, 4, 13	70
Dialogul Despre providența divină, 134	398
Eusebiu de Vercelli	
Scrisori, 2, 1, 3 – 2, 3; 10, 1 – 11, 1	1143
Francisc din Assisi	
Scrisori către toți credincioșii	1377
Fulgențiu de Ruspe	
Predici, 1, 2-3	1667
Tratatul împotriva lui Fabian, 28, 16-19	320
Tratatul Despre iertare, 2, 11, 2 – 12, 1.3-4	462
Gertruda	
Revelațiile iubirii divine, 2, 23, 1.3.5.8.10	476
Grigore cel Mare	
Comentariu asupra cărții lui Iob, 3, 39-40	100
Omilii asupra cărții lui Ezechiel, 1, 11, 4-6	1260
Omilii asupra Evangheliilor, 2, 36, 11-13	1780
Omilii asupra Evangheliilor, 17, 1-3	1410

Omilii asupra Evangheliilor, 17, 3.14	311
Omilii asupra Evangheliilor, 34, 8-9	1347
Regula pastorală, 2, 4	289
Grigore din Nazianz	
Discursuri, 7, in laudem Cæsarii fratris, 23-24	421
Grigore de Nyssa	
Comentariu la Cântarea Cântărilor, 2	474
Tratatul Despre perfecțiunea creștină	83
Viața creștină	284
Guerrici, abate	
Discursuri, 1, la Înălțarea Sfintei Fecioare Maria	1572
Hedviga	
Viața sfintei scrisă de un autor din epoca respectivă	1400
Ieronim	
Comentariu asupra cărții lui Ioel	145
Comentariu asupra cărții lui Isaia, Prolog, 1.2	1358
Ignațiu de Antiohia	
Scrisoarea către creștinii din Filadelfia, 1, 1 – 2, 1; 3, 2 – 5	304
Scrisoarea către romani, 4, 1-2; 6, 1 – 8,3	1404
Scrisoarea către creștinii din Tralle, 1, 1 – 3, 2; 4, 1-2; 6, 1; 7, 1 – 8, 1	297
Scrisoarea către creștinii din Tralle, 8, 1 – 9, 2; 11, 1 – 13, 3	301
Ilariu	
Comentariu asupra psalmului 64, 14-15	261
Comentariu asupra psalmului 126, 7-10	1665
Istoria Ordinului Fraților Predicatori	
Libellus de principiis O.P.:	
Acta canonizationis sancti Dominici	1178
Imitațiunea lui Cristos	
Cartea 3, 3	160
Cartea 3,14	163
Ioan al Crucii	
Cântecul spiritual, Red. A, str. 38	61
Ioan de Brébeuf	
Note spirituale	1417
Ioan de Capistran	
Tratatul Oglinda clericilor, I	1422
Ioan Crisostomul	
Omilii asupra Evangheliei după Ioan, 19, 1	1504
Omilii asupra Evangheliei după Matei, 15, 6.7	95
Omilii asupra Evangheliei după Matei, 50, 3-4	149
Omilii asupra Evangheliei după Matei, 33,1.2	521

Index de texte pentru lectura a doua 1941

Omilii asupra Evangheliei după Matei, 59	1790
Omilii asupra Faptelor Apostolilor, 20, 4	1733
Omilii asupra Scrisorii către Romani, 15, 6	1787
Omilii asupra Scrisorii întâi către Corinteni, 4, 3.4	1237
Omilii, Cimitirul și crucea, 2	1574
Omilii, Despre diavolul ispititor 2, 6	132
Omilii, Înainte de exil, 1-3	1278
Ioan Eudes	
Tratatul Despre împărăția lui Isus, 3, 4	478
Tratatul Despre Inima Preasfântă a lui Isus, 1, 5	1220
Ioan Leonardi	
Scrisoarea către papa Paul al V-lea	1391
Ioan Maria Vianney	
Cateheze	1148
Ioan Paul al II-lea	
Omilia ținută la Manila la beatificarea lui Laurențiu Ruiz și a însoțitorilor săi	1338
Ioan al XXIII-lea	
Omilia ținută cu ocazia canonizării sfântului Martin de Porres	1453
Ioana Francisca	
Din Memoriile călugăriței secretare	1194
Iosif de Calasanz	
Scrieri	1243
Irineu	
Tratatul Împotriva ereziilor, 4, 17, 4-6 .65	
Isaac, abatele mănăstirii „Stella”	
Predici, 11	203
Leon cel Mare	
Predici, 82, in natali apostolorum Petri et Pauli 1, 6-7 ...	1481
Predici, 92, 1.2.3	510
Predici, 95, despre fericiri, 1-2	170
Predici, 95, despre fericiri, 2-3	174
Predici, 95, despre fericiri, 4-6	178
Predici, 95, despre fericiri, 6-8	182
Predici, 95, despre fericiri, 8-9	187
Predici, cu ocazia aniversării alegerii sale, 3, 2-3	1663
Predici, cu ocazia aniversării alegerii sale, 4, 1-2	1461
Ludovic	
Testamentul spiritual către fiul său	1241
(Pseudo Macariu)	
Omilii, 28	517
Margareta Maria Alacoque	
Scrisori	1402

Maxim Mărturisitorul	
Răspunsurile date lui Talasiu, 63	328
Maximilian Maria Kolbe	
Scrisori	1199
Omilii, Autor din secolul al II-lea	
1, 1 – 2, 7	429
3, 1 – 4, 5; 7, 1-6	434
8, 1 – 9, 11	438
10, 1 – 12, 1; 13, 1	441
13, 2 – 14, 5	445
15, 1 – 17, 2	449
18, 1 – 20, 5	452
Origene	
Comentariul asupra Evangheliei după Ioan, 10, 20.166	
Despre rugăciune, 25	494
Omilii asupra Cărții lui Iosue, 9, 1-2	1522
Pacian	
Despre Botez, 5-6	87
Despre Botez, 6-7	91
Paul al Crucii	
Scrisori, 1, 43	1420
Paul Le-Bao-Tinh	
Epistolar	1497
Petru Claver	
Scrisori	1274
Petru Crisologul	
Predici, 117	369
Petru Iulian Eymard	
Scrieri, La Présence réelle	1145
Pius al X-lea	
Constituția apostolică Divino afflātu	1226
Pius al XI-lea	
Scrisoarea enciclică Ecclesiam Dei	1470
Pius al XII-lea	
Constituția apostolică Munificentissimus Deus	1209
Către cei care au încheiat de curând Căsătoria, 1942	1763
Pius de Pietrelcina	
Scrisori	1329
Policarp de Smirna	
Scrisoarea către filipeni, 1, 1 – 2, 3	264
Scrisoarea către filipeni, 3, 1 – 5, 2	268
Scrisoarea către filipeni, 6, 1 – 8, 2	272
Scrisoarea către filipeni, 9, 1 – 11, 4	275
Scrisoarea către filipeni, 12, 1 – 14	278

Proclu din Constantinopol	
Discursuri, Despre Nașterea Domnului, 1-2	1571
Robert Ballarmin	
Tratatul Despre înălțarea minții în Dumnezeu	1315
Roza de Lima	
Scrieri, Ad medicum Castillio	1235
Sofroniu	
Discursuri, 2, despre Buna-Vestire a Sfintei Născătoare de Dumnezeu, 21-22.26	1551
Sulpiciu Sever	
Scrisori, 3, 6.9-10.11.14-17.21.	1463
Ștefan al Ungariei	
Îndemnuri către fiul său, 1.2.10	1217
Teodoret din Cir	
Tratatul Despre întruparea Domnului, 26-27	73
Tratatul Despre întruparea Domnului, 28	77
Tereza a lui Isus	
Opere, De libro vitæ, 22, 6-7.14	1396
Tereza a Pruncului Isus	
Istoria unui suflet	1362
Tereza Benedicta a Crucii	
Scientia Crucis	1182
Toma de Aquino	
Diferite teme, Super Credo in Deum	481
Comentariu asupra Evangheliei după Ioan, 10, 3	128
Venceslau	
Prima narațiune paleoslavă	1336
Vincentțiu de Paul	
Scrieri	1334
Vincentțiu din Insulele Lerine	
Prima învățătură, 23	307
Wilhelm, abate al mănăstirii „Sfântul Teodoric”	
Oglinda carității	1689

INDEX DE RESPONSORII

A făcut ceea ce era bun înaintea lui Dumnezeu	243
A început nunta Mielului, mireasa lui s-a pregătit	61
A ta este puterea, a ta este împărăția, Doamne	403
A venit atunci un înger și a stat în picioare	1348
Acest om a săvârșit tot ceea ce i-a spus Dumnezeu	1393
Acesta este cel care	1736
Acesta este mărturisitorul adevărat	1319
Acesta este trupul meu, dăruit pentru voi	67
Aceștia sunt cei doi măslini și cele două făclii	328
Aceștia sunt martirii, care au fost martorii lui Cristos	1322
Acum mă bucur în suferințe	479
Acum sufletul meu este tulburat	154
Acum suntem copiii ai lui Dumnezeu	200
Ai acționat cu tărie și s-a întărit inima ta	1480
Ale tale sunt măreția și puterea	487
Am devenit slab pentru cei slabi	240
Am disprețuit împărățiile lumii	1780
Am fost flămând și mi-ați dat să mănânc... Cine dă	150, 1788
Am fost flămând și mi-ați dat să mănânc... Aceasta este	1275
Am fost răstignit împreună cu Cristos	1183
Am luptat lupta cea bună	1638
Am pus în inima ta disciplina înțelepciunii	408
Am văzut apă izvorând... Apa pe care	261
Am văzut apă izvorând... La sărbătoarea	1460
Am văzut pe cineva	211
Amintiți-vă de lucrările părinților voștri	410
Apropiați-vă de Domnul, piatra cea vie	1667
Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea	295
Ascultă, Israele, legile și poruncile	309
Astăzi s-a născut fericita Fecioară Maria	1266
Atât de atașați eram de voi	1245, 1425, 1670
Atunci îl vor vedea pe Fiul Omului	494
Atunci, Isus le-a spus: Voi toți vă veți scandaliza	477
Au împodobit fațada templului cu coroane de aur	417
Aveți în vedere să faceți binele	273
Așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu	1228
Așa spune Domnul... Aproopiați-vă	447
Așa spune Domnul... Voi sunteți	332
Așadar, mergeți și învățați	65
Bine, servitor bun și credincios	1668
Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului	468
Binecuvântează-l pe Domnul în orice timp	379
Bucură-te, fiica Sionului, veselește-te, fiica Ierusalimului.	466
Bucurați-vă împreună cu mine	1151
Bună este rugăciunea împreună cu postul	133
Buzele preotului să păstreze știința	1317

Ca pe o femeie părăsită te-am chemat	229
Ca să-l caute pe Domnul	54
Când au ajuns la locul numit Calvar	1305
Când îi voi risipi printre popoare	226
Când veți vedea urâciunea pustiirii	219
Casa lui Dumnezeu este zidită pe înălțimea munților	1524
Cât de frumoasă și plină de glorie este Maria	1208
Cât de mare este bunătatea ta... Se satură	1223
Cât de mare este bunătatea ta... Lucruri pe care	184
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale	1526
Căutați-l pe Domnul, toți cei smeriți din țară	123
Ceea ce s-a născut în Maria	1573
Cei care au adormit cu pietate	421
Cei care au acceptat moartea în credința părinților	1453
Cei considerați vrednici de lumea cealaltă	452
Cel care va bea din apa pe care i-o voi da eu	142
Cel care vine va veni și nu va întârzia	90
Cel drept al meu va trăi prin credință	419
Cel drept va odrăsli precum crinul	1338
Cereți și vi se va da	363
Chiar dacă fărădelegile noastre	140
Chiar dacă se mistuie trupul meu	1194
Cine este administratorul credincios și înțelept	252
Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru	345
Cine îmi va da aripi ca de porumbel	1382
Cred că Răscumpărătorul meu trăiește	1809
Cred că voi vedea bunătățile Domnului	476
Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule	177
Cristos Isus este chipul Dumnezeului nevăzut	389
Cristos, pe lemn, a purtat păcatele noastre	272
Cristos trebuie să domnească	1807
Cu adevărat binecuvântată ești tu între femei	1552
Cu adevărat fericit a fost Martin	1465
Cu ce-l voi întâmpina pe Domnul	338
Cu privire la cei morți	1814
Cui i s-a dat mult, mult i se va cere	227
Cum a acoperit-o cu nori Domnul	107
Cuvântul Domnului rămâne în veți	1692
Cuvântul lui Dumnezeu creștea și se răspândea	1409
Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi	514
Dă-mi curaj, rege al sfinților	357
Dacă vă întoarceți și sunteți în pace	115
Dau mărturie în Domnul	281
De acum nu vă mai numesc servitori	1592
Deschide-ți ochii și vezi nenorocirea	406
Deși sunt liber față de toți	1335
Din izvorul Scripturilor a luat normele de morală	1262
Din munți va curge must	462

Din prima zi când ți-ai deschis inima	449
Din voința lui Dumnezeu	1575
Doamne, ascultă rugăciunea mea	359
Doamne, Dumnezeul mântuirii mele	351
Doamne, nu mă judeca după faptele mele	1810
Doamne, stăpânul cerurilor și al pământului	375
Doamne, tu te înduri de toți	397
Domnul a iubit-o pe Gertruda cu o iubire veșnică	1478
Domnul a mângâiat poporul său	119
Domnul este păstorul meu	212
Domnul i-a învățat disciplina și înțelepciunea	429
Domnul împlinește dorințele celor care se tem de el	1142
Domnul mi-a pus picioarele pe stâncă	283
Domnul nu va face nimic fără să le fi descoperit	50
Domnul, umblând de-a lungul Mării Galileii	1504
Domnul v-a chemat la propria sa mărire	510
Domnul și-a așezat scaunul lui de domnie	42
Duhul Sfânt va veni asupra ta, Marie	105
Dumnezeu a ales cele bune ale lumii	1236
Dumnezeu a trimis Cuvântul	342
Dumnezeu, fiind bogat în îndurare	365
Dumnezeu ne-a mântuit și ne-a chemat	266
Dumnezeu nu ne-a rănduit pentru mânie	430
Dumnezeu v-a chemat prin evanghelie	302
Dumnezeul cerului va ridica o împărăție	434
Dumnezeul meu, regele universului... Ascultă	350
Dumnezeul meu, regele universului... Tu ai făcut	383
Dumnezeul păcii să vă întărească	279
Dumnezeule, mi-ai venit în întâmpinare	1363
Dumnezeule, popoarele păgâne au năvălit	77
După ce a cercetat toate de la început	411
După cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu	231
După cum l-ați primit pe Cristos Isus	311
După cum prin greșeala unuia singur	371
După cum, prin neascultarea unui singur om	88
Ea își încinge... Dumnezeu	1761
Ea își încinge... A gustat	1401
Ei mi-au cântărit, ca plată, treizeci de sicli de argint	474
Ei vin împotriva noastră cu mulțime multă	414
El a fost străpuns pentru păcatele noastre	75
El va coborî ca ploaia pe lână	1572
El va porunci îngerilor săi să te păzească	1367
El și-a dat sufletul la moarte	116
Eu însumi îmi pun viața pentru oi	78
Eu însumi voi păzi oile mele	217
Eu nu caut cele ce sunt ale voastre	221
Eu rănduiesc pentru voi o împărăție	1474
Eu sunt cel care v-am făcut să ieșiți din țara Egiptului	46

Eu sunt păstorul cel bun	255
Eu sunt vița adevărată, iar voi sunteți mlădițele	519
Evlavia este folositoare în toate	300
Ezechiel va fi pentru voi o prevestire	238
Fă pomană în funcție de ceea ce ai	1219
Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale	387
Fața lui Isus s-a făcut strălucitoare ca soarele	1164
Fecioară Maria, nu este nimeni asemenea ție	1385
Femeia care se teme de Domnul	1476
Femeia necăsătorită și fecioara	1709
Fericit este omul care este găsit fără prihană	1455
Fericit omul care găsește înțelepciunea	374
Fericită ești, sfântă Fecioară Marie	1554
Fericitul Laurențiu a strigat	1187
Fericți cei care plâng	179
Fericți cei săraci în duh	1379
Fericți sunt cei care locuiesc în casa ta	318
Fericți sunteți când vă vor insulta	1636
Feriți-vă de profeții falși	517
Fiul Omului va veni în gloria Tatălui	459
Fiule, dă-mi inima ta	161
Fiți cu mintea clară, sobri în toate	1733
Fiți imitatorii lui Dumnezeu	1201
Frații mei, fiți tari, neclintiți	443
Frica de Domnul este începutul înțelepciunii	196
Grația unei femei harnice îi face bucurie soțului	1764
Harul Domnului nostru s-a revărsat din plin	289
I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor	381
Ia aminte, poporul meu, la învățătura mea	171
Iată, a sosit ziua minunată	1211
Iată, așadar, când a venit împlinirea timpului	1550
Iată bărbatul înțelept	1493
Iată, cel ce se îndepărtează de tine	1397
Iată, eu fac un cer nou și un pământ nou	524
Iată, eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor	522
Iată, eu vin	412
Iată, fecioara va zămisli... El va sta	1549
Iată, fecioara va zămisli... Nu te teme	103
Iată, îl voi trimite pe mesagerul meu	340
Iată, voi deschide mormintele voastre	250
Iată, voi lua pe fii lui Israel	253
Ierusalime, care omori profeții	159
Îi vei pune pe ei căpetenii	1507
Îi voi elibera și îi voi aduce înapoi	470
Îi voi învăța pe cei fără de lege căile tale	291
Îmi țin pașii departe de orice cale a răului	55

Împărăția lumii acesteia îi aparține acum Domnului	496
În ce mă privește, departe de mine gândul	1421
În Cristos Isus, construcția	1331
În fața mâniei tale, Dumnezeuule	145
În înțelepciune se află un duh inteligent	391
În mijlocul Bisericii și-a deschis gura	1689
În timp ce luptăm pentru credință	1198, 1314, 1613
În toate, noi ne prezentăm ca niște slujitori	182
În ziua aceea, vor izvorî ape vii	481
Înainte de a te fi zămislit în sânul mamei	131
Înainte de a vedea ceea ce nu poți să vezi	472
Încă puțin, foarte puțin	191
Îndată ce a auzit glasul Domnului care predica	1505
Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile	439
Îndepărtează-te de rău și fă binele	454
Îndreaptă-ți spre mine inima, fiule	1792
Îngerul Domnului a coborât asupra lui Azaria	438
Inima noastră să fie curată înaintea Domnului	188
Inima se zvârcolește în mine, mila mă cuprinde	69
Întoarceți-vă toți la Dumnezeu cu inima curată	146
Învățătura mea este mai dulce decât mierea	1277
Înțelepciunea am învățat-o fără greșală	386
Israelul a strigat la Domnul	361
Isus a luat pâinea, a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o	322
Isus a spus: Tată sfânt, păstrează-i în numele tău	1471
Isus i-a spus lui Simon	1462, 1665
Isus stătea în picioare și a strigat	138
Iubirea este mai tare decât moartea	59
Iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult	264
Iubiți pe dușmanii voștri	1611
Izvorul înțelepciunii este cuvântul	395
Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeuul meu	156
Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule atotputernic	1440
Lăudați-l pe Domnul, preamăriți numele lui	169
Lăudați-l pe Dumnezeuul nostru, toți slujitorii lui	1442
Legământul meu cu preotul era un legământ de viață	336
Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos	48
Lucrați la mântuirea voastră cu cutremur	276
M-am gândit la zilele de demult	108
M-am rugat și mi s-a dat pricepere	393
M-au vânat ca pe o pasăre cei care mă urăsc	203
Mă întorc cu îndurare către Ierusalim	324
Mă rog pentru ei, ca toți să fie una	204
Mă veți căuta și mă veți găsi	347
Mă voi bucura în Domnul	1487
Maiestatea Domnului a intrat în templu	257
Mergeți în toată lumea și predicați	1672

Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime	85
Nimeni nu poate să vină la mine dacă nu-l atrage Tatăl	334
Nimic nu este ascuns pentru voi	1406
Noi am cunoscut și am crezut	1786
Noi avem o astfel de convingere	248
Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit	1239
Noi însă trebuie să ne lăudăm în crucea Domnului	1290
Noi suntem dați mereu la moarte pentru Isus	1175
Nu abandona, Doamne, turma ta	259
Nu am altă speranță decât în tine	353
Nu se va mai zice: părinții au mâncat aguridă	234
Nu te rușina să vorbești la timpul potrivit	245, 1423
Nu va mai fi noapte	516
Nu vă îngrijorați pentru viața voastră	307
Nu vă ridicăți atât de sus frunțile	441
Nu vă temeți de asaltul dușmanilor	424
Nu voi m-ați ales pe mine	1427
Nu știm ce să cerem în rugăciune	367
Nu-mi ascunde, Doamne, fața ta	102
O, adevăr, lumină care strălucește în inima mea	1250
O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos	1710
O, cruce minunată, de brațele căreia atârna comoara	1292
O mare luptă au susținut sfinții lui Dumnezeu	1390
O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei	369
Oare nu a devenit o peșteră de tâlhari casa aceasta	148
Ochii mei s-au încețoșat din cauza plânsului	199
Om drept și sfânt, demn de lauda noastră	1177
Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor	1690
Orice om să ne considere ca slujitori ai lui Cristos	1663
Oricine va da mărturie pentru mine înaintea oamenilor	1185
Oricine vine la mine și ascultă cuvintele gurii mele	1496
Patria noastră este în ceruri	526
Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor	399
Pe când erați străini și dușmani	120
Pentru aceasta a murit și a înviat Cristos	1221
Pentru că este o singură pâine	1147
Pentru evanghelie sufăr până acolo încât	1280
Pentru pedepsirea și corectarea noastră	402
Pentru tine, Doamne, suntem dați morții toată ziua	236
Piețele tale, Ierusalime, erau din aur curat	530
Preocupați-vă de acestea... Ceea ce	270
Preocupați-vă de acestea... Vegheați	520
Prietenele ei, fecioare	1502
Primul om, din pământ, este pământesc	92
Prin Fecioara Maria, mântuirea lumii	1577
Privește, Doamne, din locuința ta preasfântă	445
Profeția nu a fost dată din voința omului	1324

Rămâneți în dragostea lui Dumnezeu	450
Regele Irod a trimis ca să-l prindă pe Ioan	1254
Regele râvnește frumusețea ta	1707
Roagă-te pentru noi la Domnul	187
S-a arătat în cer un semn mare	1231
S-a ridicat gloria Domnului	222
S-a ridicat un nou crainic al mântuirii	1179
S-au apropiat de Isus discipolii săi	175
Să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea	1499
Să asculte Domnul rugăciunile voastre	355
Să aveți iubire și, cu umilință	1762
Să celebrăm cu credință	1267
Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse	1145, 1779
Să nu ne lăsăm obosiți de a face binele	512
Să se bucure cerurile și să tresalte de bucurie pământul	124
Să se umple gura mea de lauda ta	1491
Să trăim în veacul de acum cu înțelepciune	528
Să vă purtați în chip vrednic de evanghelia lui Cristos	304
Să știți și să vă fie clar că, dacă mă veți ucide	166
Schimbați-vă prin înnoirea minții	1732
Scriitor înțelept și învățat al legii	1326
Se satură din belșugul casei tale	262
Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini	313
Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu cel atotputernic	95
Sfântă și neprihănită feciorie	1555
Sfinții apostoli, slujitori ai lui Cristos	1482
Sfinții martiri și-au vărsat sângele pentru Domnul	1333, 1340
Sfinții, prin credință, au cucerit regate	1419
Sfinții tăi, Doamne	498
Soarele nu-ți va mai sluji ca lumină ziua	325
Spun cei nelegiuți: Să-i întindem curse celui drept	378
Spuneți celui drept: Bine	100
Străduiți-vă să mențineți unitatea Duhului	299
Străduiți-vă și mai mult să întăriți chemarea	275
Suferința noastră scurtă și ușoară	1149
Și s-a făcut tăcere în cer	1347
Și tu, Betleeme, cetate a Dumnezeului celui preaînalt	83
Și vor fi semne în soare, în lună și în stele	457
Știind că omul nu este justificat decât prin credința în Isus ..	43
Știind că omul nu este justificat prin faptele legii	416
Știu că, potrivit cu așteptarea și cu speranța mea	268
Știu și să duc lipsă și să am din prisos	284
Te preamăresc pe tine, Tată, Domn al cerului	1403
Te rugăm pe tine, Doamne, Dumnezeul nostru	423
Te sădisem ca o vie aleasă și de cel mai bun soi	136
Te-am pus păzitor peste casa lui Israel	215
Te-au pus conducător? Nu te mândri	224

Timpul este scurt; de acum, cei care se bucură	1247, 1781
Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu	1360
Toate cele adevărate, toate cele bune	1196
Toate judecățile Domnului sunt înaintea mea	192
Toate le-am pierdut ca să-l câștig pe Cristos	278
Toate zidurile tale	1522
Tronul tău, Dumnezeule	503
Trupul vostru este templul Duhului Sfânt	168
Tu, Doamne, ești locul meu de refugiu	164
Tu, Doamne, rămâi în vecie	206
Ți s-a arătat, omule, ceea ce este bun	87
Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu	207
Toți câți ați fost botezați în Cristos	1730
Toți cei care au păcătuit fără lege	195
Toți cei care sunt în morminte vor auzi	1812
Toți cei ce trăiau în pace cu mine	163
Umblați cât timp aveți lumina	329
Unul este Dumnezeu și unul singur este mijlocitor	293
Urcați-vă pe munte și zidiți casa	316
Urmează dreptatea, evlavia, credința	1458
Va ieși din rădăcina lui Iese	112
Va veni ziua când străjerii vor striga	173
Vedeți câtă iubire ne-a dăruit Dumnezeu Tatăl	63, 1162
Vegheați asupra întregii turme	297, 1395, 1662
Veniți să ne suim pe muntele Domnului	80
Vestiți printre neamuri	1509
Veți ieși cu veselie și veți fi călăuziți în pace	111
Veți primi o putere atunci când va veni Duhul Sfânt	97
Voi ați fost chemați la libertate	286
Voi ați murit și viața voastră este ascunsă	464
Voi așeza locuința mea în mijlocul vostru	82
Voi cânta bunătatea și dreptatea	71
Voi clătina toate neamurile	320
Voi elibera oile mele din toate locurile	243
Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și sărac	127
Voi lua din pieptul lor inima de piatră	247
Voi sunteți fiii profeților și ai alianței	51
Voi sunteți lumină în Domnul	1735
Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească	57
Voi sunteți zidiți pe temelia apostolilor	306
Voi v-ați întors la Dumnezeu de la idoli	435
Voi vedea, în dreptate, fața ta, Doamne	483
Voi vindeca urmele căderii lor	73
Voi vizita oile mele	129
Vrednic de crezare este cuvântul	426

INDEX DE RESPONSORII SCURTE

Acest semn se va arăta pe cer	1284
Acesta este adevăratul prieten al fraților săi	1684
Acesta este cel care și-a iubit frații	1469
Am strigat către tine, Doamne	705, 981
Am strigat din toată inima mea	664, 943
Ascultă glasul meu, Doamne	767, 1035
Astăzi, Fecioara Maria	1213
Au vestit laudele Domnului	1413
Binecuvântat ești, Doamne	591, 878
Binecuvântat să fie Domnul	603, 887
Bucură-te, Marie, cea plină de har	1273, 1387, 1388, 1564, 1580
Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul	746, 1016
Bucurați-vă în Domnul	1444, 1622
Cât sunt de minunate	571, 860
Cei drepti vor trăi în veac	1615
Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu	583, 870
Cristos a murit pentru păcatele noastre	839, 1098
Cristos ne-a iubit și ne-a spălat	694, 971
Cu slavă și cu cinste l-ai încununat	1166, 1627
Cuvântul tău, Doamne, dăinuie în veac	632, 914
De la răsăritul soarelui până la apus	715, 989
Despre tine îmi spune inima	1713
Domnul a ales-o și a iubit-o	1269, 1557, 1580, 1627, 1775
Domnul e păstorul meu	820, 1080
Domnul l-a iubit	1723
Drept este Domnul	1747
Dumnezeu își pleacă privirea spre ea	1767
Dumnezeul meu, ajutorul meu	623, 906
După naștere ai rămas fecioară	1542
Fă-mă să aud dis-de-dimineată	685, 963
Fecioara Maria a fost înălțată	1216
Fericiți cei care locuiesc	1536
Gura celui drept vorbește cu înțelepciune	1687
Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri	1467, 1675
Îi sunt înfățișate regelui fecioare	1719
Îi vei pune pe ei căpetenii	1593
Îl binecuvântează pe Domnul	789, 1053
În casa ta, Doamne	1515
În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeul meu	1370
În îndurarea ta, Doamne	1834
În mâinile tale, Doamne	560, 1114, 1117, 1120, 1122, 1125, 1127, 1130

În mijlocul Bisericii	1696
În tine, Doamne, am nădăjduit	1834
În zorii dimineții	810, 1072
Îngerilor săi le-a poruncit Dumnezeu pentru tine	1375
Înțelepciunea sfinților	1694
Legea lui Dumnezeu	1740
Mă vei umple de bucurie	776, 1043
Mă voi bucura și mă voi veseli	1752
Mântuiește-mă, Doamne	652, 933
Mare este Domnul	1528
Mare este Dumnezeul nostru	735, 1007
Măreție și frumusețe pe chipul său	1172
Maria a fost ridicată la ceruri	1204
Ne închinăm ție, Cristoase	1294
Ne-a hrănit Domnul	673, 952
Ne-ai pus la încercare	1191, 1649
O, cruce preaslăvită	1300
Partea mea este Domnul	1699
Păzește-ne, Doamne	798, 1062
Pleacă inima mea, Dumnezeule	643, 925
Plin de slavă te-ai arătat înaintea Domnului	1155
Preoții ai Domnului	1653
Prietenul mirelui se bucură	1258
Prin aceasta vor cunoaște toți	1586
Prin tine ne adăpăm cu mântuire	1307
S-a înălțat fumul de tămâie	1357
Să se înalțe, Doamne	756, 1025
Să tresalte de bucurie cei dreți	1434, 1740
Sfinții tăi, Doamne	498
Stătea sfânta Maria, Regina cerului și Stăpâna lumii	1309
Sufletele dreților	1604
Tăria mea și lauda mea este Domnul	1189, 1641
Te voi preamări, Doamne	1821
Te vom preamări, Dumnezeule	727, 999
Tronul tău, Dumnezeule	503
Un înger a stat	1351
Vestiți printre neamuri	1416, 1599
Vindecă sufletul meu	612, 896
Voi ați trimis la Ioan	1256
Voi, cei sfinți și dreți	1449
Voi striga către Domnul cel preafălt	831, 1090
Vor tresălta de bucurie buzele mele	851, 1108

INDEX DE SIGLE ȘI ABREVIERI

I. Cărțile Sfintei Scripturi

V.T.

<i>Gen</i>	Cartea Genezei
<i>Ex</i>	Cartea Exodului
<i>Lev</i>	Cartea Leviticului
<i>Num</i>	Cartea Numerilor
<i>Dt</i>	Cartea Deuteronomului
<i>Ios</i>	Cartea lui Iosue
<i>Jud</i>	Cartea Judecătorilor
<i>Rut</i>	Cartea lui Rut
<i>1 și 2Sam</i>	Cărțile 1 și 2 ale lui Samuel
<i>1 și 2Rg</i>	Cărțile 1 și 2 ale Regilor
<i>1 și 2Cr</i>	Cărțile 1 și 2 ale Cronicilor
<i>Esd</i>	Cartea lui Esdra
<i>Neh</i>	Cartea lui Nehemia
<i>Est</i>	Cartea Esterei
<i>Iob</i>	Cartea lui Iob
<i>Ps</i>	Cartea Psalmilor
<i>Prov</i>	Cartea Proverbelor
<i>Tob</i>	Cartea lui Tobia
<i>Idt</i>	Cartea Iuditei
<i>Qoh</i>	Cartea lui Qohelet (= Ecleziasul)
<i>Ct</i>	Cartea Cântarea Cântărilor
<i>Is</i>	Cartea profetului Isaia
<i>Ier</i>	Cartea profetului Ieremia
<i>Lam</i>	Cartea Lamentațiunilor (Plângeri)
<i>Bar</i>	Cartea profetului Baruh
<i>Ez</i>	Cartea profetului Ezechiel
<i>Dan</i>	Cartea profetului Daniel
<i>Os</i>	Cartea profetului Osea
<i>Am</i>	Cartea profetului Amos
<i>Abd</i>	Cartea profetului Abdia
<i>Iona</i>	Cartea profetului Iona
<i>Mih</i>	Cartea profetului Mihea
<i>Il</i>	Cartea profetului Ioel
<i>Nah</i>	Cartea profetului Nahum
<i>Hab</i>	Cartea profetului Habacuc
<i>Sof</i>	Cartea profetului Sofonia
<i>Ag</i>	Cartea profetului Aggeu
<i>Zah</i>	Cartea profetului Zaharia
<i>Mal</i>	Cartea profetului Malahia
<i>Înț</i>	Cartea Înțelepciunii
<i>Sir</i>	Cartea lui Ben Sirah (= Ecleziasicul)
<i>1 și 2Mac</i>	Cărțile 1 și 2 ale Macabeilor

N.T.

<i>Mt</i>	Evangelia după Matei
<i>Mc</i>	Evangelia după Marcu
<i>Lc</i>	Evangelia după Luca
<i>In</i>	Evangelia după Ioan
<i>Fap</i>	Faptele Apostolilor
<i>Rom</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani
<i>1 și 2Cor</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Corinteni
<i>Gal</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Galateni
<i>Ef</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni
<i>Fil</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni
<i>Col</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Coloseni
<i>1 și 2Tes</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către tesalonicieni
<i>1 și 2Tim</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Timotei
<i>Tit</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Tit
<i>FIm</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filemon
<i>Evr</i>	Scrisoarea către Evrei
<i>Iac</i>	Scrisoarea sfântului apostol Iacob
<i>1 și 2Pt</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Petru
<i>1, 2 și 3In</i>	Scrisorile 1, 2 și 3 ale sfântului apostol Ioan
<i>Iuda</i>	Scrisoarea sfântului apostol Iuda
<i>Ap</i>	Apocalipsul sfântului apostol Ioan

II. Scrierile sfinților părinți

AAS	Acta Apostolicæ Sedis
B.A.C.	Biblioteca de Autores Cristianos (Barcelona)
CCL	Corpus Christianorum Latinorum (Brepols, Turnhout)
CSEL	Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum (Vindoboni)
MGH	Monumenta Germaniæ Historica (Hannover)
PG	Patrologia Græca
PL	Patrologia Latina
PLS	Patrologiæ Latinæ Supplementum
PS	Patrologia Syriaca
SCh	Sources Chrétiennes (Le Cerf, Paris)

INDEX GENERAL

Decretul Conferinței Episcopale Române	7
Decretul Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor	8
Decretul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, (11 aprilie 1971)	9
Decretul Congregației pentru Cultul Divin, (7 aprilie 1985) .	10
Tabelul zilelor liturgice	13
Tabelul celebrărilor mobile	16
Calendarul roman general	19

Propriul timpului

Rugăciuni duminicale și cotidiene	33
Săptămâna a XVIII-a de peste an	39
Săptămâna a XIX-a de peste an	68
Săptămâna a XX-a de peste an	93
Săptămâna a XXI-a de peste an	121
Săptămâna a XXII-a de peste an	152
Săptămâna a XXIII-a de peste an	180
Săptămâna a XXIV-a de peste an	209
Săptămâna a XXV-a de peste an	237
Săptămâna a XXVI-a de peste an	263
Săptămâna a XXVII-a de peste an	287
Săptămâna a XXVIII-a de peste an	314
Săptămâna a XXIX-a de peste an	343
Săptămâna a XXX-a de peste an	378
Săptămâna a XXXI-a de peste an	400
Săptămâna a XXXII-a de peste an	427
Săptămâna a XXXIII-a de peste an	455
Săptămâna a XXXIV-a de peste an	505

Solemnitățile Domnului din timpul de peste an

Duminica a XXXIV-a de peste an, Domnul nostru Isus Cristos, Regele Universului	484
---	-----

Normele Liturgiei orelor	533
--------------------------------	-----

Psaltirea

Săptămâna I	567
Săptămâna a II-a	711
Săptămâna a III-a	857
Săptămâna a IV-a	986
Completoriul	1113
Psalmodia complementară	1131

Propriul sfinților

August	1141
Septembrie	1260
Octombrie	1362
Noiembrie	1430

Comune

Comunul sfințirii unei biserici	1513
Comunul sfintei Fecioare Maria	1538
Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă ...	1568
Comunul apostolilor	1584
Comunul martirilor	1601
Pentru mai mulți martiri	1601
Pentru un martir	1624
Comunul păstorilor	1651
Comunul învățătorilor Bisericii	1687
Comunul fecioarelor	1697
Comunul sfinților bărbați	1721
Comunul sfințelor femei	1750
Pentru călugări	1777
Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile ...	1785
Pentru educatori	1789
Antifone la <i>Benedictus</i> și la <i>Magnificat</i>	1793

Oficiul pentru morți

Anexă

I. Cântări și Evanghelii pentru vigiliile	1839
Propriul timpului	1839
Timpul de peste an	1839
Propriul sfinților	1854
Comune	1859
II. Invocații mai scurte ce se pot folosi la Vespere	1871
III. Formule introductive facultative	
ce se pot folosi la Rugăciunea domnească	1875
IV. Formule de binecuvântare folosite la Laude și Vespere	1876
V. Formule folosite în cadrul actului penitențial,	
la Completoriu	1882

Indexuri

Index alfabetic al celebrărilor	1887
Index de imnuri în limba română	1890
Index de imnuri în limba latină	1894
Index de antifone	1898
Index de psalmi	1919

Index de cântări	1925
Index de lecturi biblice	1927
Index de texte pentru lectura a doua	1936
Index de responsorii	1944
Index de responsorii scurte	1952
Index de sigle și abrevieri	1955